NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vũ Thị Đức

Mục lục

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

https://thuviensach.vn

Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60
Chương 61

https://thuviensach.vn

Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93

https://thuviensach.vn

Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99
Chương 100

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 1

Chương 1

Nhận được điện thoại của họ hàng dưới quê gọi tới, Úc Linh suýt nữa làm rớt ly cà phê trên tay xuống, khiến người đàn ông đang ngồi đối diện uống cà phê phải ngước mắt lên nhìn sang.

"Bác Quyền à, chuyện lớn vậy sao bác không nói sớm cho cháu biết chứ?" Úc Linh lo lắng nói với người trong điện thoại.

"Linh Linh à, bác cũng muốn nói cho cháu biết chứ, nhưng tính bà cháu cháu cũng biết rồi đó, khó nói lắm, bà không muốn cháu lo lắng, không muốn gây phiền nhiễu tới công việc của cháu, lại cảm thấy mình cũng không sao. Sao mà không sao chứ, trước đó bà ấy đang trồng rau đột nhiên ngất đi, nếu không có người đi qua thì không biết còn nằm ở đó bao lâu nữa, thật dọa chết người rồi đó. Bác sỹ có nói đây là bệnh cũ của bà, máu không lên não, chỉ có thể nằm dưỡng, bình thường nên chú ý ăn uống và nghỉ ngơi gì gì đó..." Bên đầu dây kia bác Quyền cứ thao thao nói giọng quê đặc sệt, còn nói liên miên một loạt về tình hình của bà cho cô nghe nữa.

Dù trong lòng lo lắng nhưng Úc Linh vẫn kiên nhẫn nghe hết lời bác nói, rồi mới bảo, "Bác Thẩm à, vất vả cho các bác rồi. Thời gian này đúng lúc cháu được nghỉ, sẽ về ngay ạ, bác đừng nói trước với bà, cứ đợi cháu về rồi nói sau đi ạ"

Sau khi gác điện thoại Úc Linh lại gọi điện thoại cho trợ lý Trần Minh Minh đại khái nói chuyện muốn nghỉ phép.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy thế, Trần Minh Minh quá sợ, cẩn thận hỏi dò, "Chị Úc, chị nói lý do nghỉ được không ạ? Chị biết không, chị An Như mấy hôm trước có nói, đạo diễn Bùi đang tìm vai nữ để thử vai, chị ấy khó khăn lắm mới dành được suất đóng này, muốn chị đi thử xem thế nào. Chị không biết chứ, kịch bản của Đạo diễn Bùi đều là những kịch bản hay, có nhiều người muốn được tham gia, đây cũng chính là cơ hội bứt phá tốt nhất, nghe nói nhân vật đó có rất nhiều người thích, nếu chị có thể lấy được vai này, sau này sẽ rất thuận lợi cho chị, có thể bước lên trên ..."

"Chị định về nhà một chuyến, sợ là lần này chắc sẽ ở nhà với bà khoảng nửa năm, dĩ nhiên, cũng có thể là lâu hơn, để còn xem tình hình thế nào đã" Úc Linh nói thản nhiên, khiến trợ lý nhỏ bị chọc tới đáng thương.

Trần Minh Minh lập tức dùng giọng đáng thương kêu lên, "Chị An Như sẽ mắng chết em đó, bảo em chẳng chăm sóc chị tốt gì cả! Em thật sự hối hận rồi, rất hối hận, hôm nay em không nên lười mà nghe lời chị nói, em hẳn nên như cái đuôi của chị mới đúng cơ, thấy bóng chị đi đến đâu thì đi theo tới đó, tới chân trời góc bể nào cũng không xa không rời..."

Úc Linh bị trợ lý nhỏ chọc cho cười.

Môi cô hồng nhạt, tuy ngũ quan khá xinh đẹp, song lại hơi lạnh, đặc biệt lúc cô im lặng không nói câu nào, thì loại cảm giác lạnh này càng thêm mãnh liệt. Lúc này vì cười mà như xuân về hoa nở, xinh đẹp rực rỡ, khiến người đàn ông đối diện không kìm được liếc nhìn mấy lần, giấu cảm xúc sâu tận đáy lòng.

Đang nói chuyện cùng trợ lý song cũng không để ý tới, nói mấy câu xong thì gác máy.

"Úc Linh, bà ngoại bị bệnh hả?"

Úc Linh liếc nhìn người đàn ông đối diện một cái, ừ một tiếng, sau đó phản ứng, nói cường điệu lên, "Là bà ngoại của tôi, cám ơn"

https://thuviensach.vn

Thiệu Sâm không nói gì nhướng mi lên, khuôn mặt anh tuấn, khí chất quý công tử, toàn thân mặc bộ comple màu xám bạc thẳng tắp, càng khiến anh thêm anh tuấn phi phàm, cặp mắt sâu thẳm nhìn chăm chú, trong nháy mắt khiến cho người ta như bị cái nhìn chăm chú của anh gây ra ảo giác, lại càng khiến cho không biết bao nhiêu cô gái cũng bị chìm trong ánh mắt đó, nổi lên si mê.

Điều này không thể nghi ngờ đây là một người đàn ông cực phẩm, bên ngoài vĩ đại, khí chất quý giá đẹp đẽ, gia thế hùng hậu, là tiêu điểm trong đám đông từ trước tới nay, cũng là hình tượng tổng tài bá đạo trong lòng của phái nữ, không biết có bao nhiêu các thế gia danh tiếng tìm mọi cách để tiếp cận anh, tiếc là ngoài chị em họ Giang lớn lên thanh mai chúc mã cùng anh ra do sự gắn bó lâu năm giữa hai nhà thì có thể thấy chẳng có người con gái nào có thể may mắn đứng cạnh anh tiến thêm bước nữa.

Thiệu Sâm không so đo chút cố chấp nhỏ ấy của cô, an ủi, "Em đừng lo quá, sức khỏe bà ngoại lúc nào cũng tốt, không có việc gì đâu, em định tính lúc nào thì về nhà? Có cần anh đưa em đi không?"

Úc Linh dùng chiếc khăn tay trắng nõn lau sạch chút cà phê dính trên tay, rồi cầm lấy túi xách bên cạnh, lấy chiếc kính màu cà phê che khuất gần nửa khuôn mặt, lễ phép nói với anh, "Không cần, cảm ơn. Em đi trước đây, hẹn gặp lại" Nói xong đứng dậy rời đi.

Thiệu Sâm nhìn theo bóng cô rời đi một lát, nói một câu với trợ lý ngồi cạnh rồi cũng đứng dậy đi ra khỏi quán cà phê.

Lúc này đã vào trung tuần tháng tư, tuy thời tiết cũng không quá nóng, nhưng dưới ánh nắng mặt trời gay gắt, một luồng nhiệt ập tới khiến cho người ta có cảm giác mệt mỏi.

Thiệu Sâm đi ra khỏi quán, thấy trước mặt có một bóng thiếu nữ mặc váy liền áo dáng thon cao đi đôi giày màu đen cao gót đang đi rất nhanh,

https://thuviensach.vn

anh bước dài chân đi vững vàng bên cạnh cô. Theo góc độ của anh, chỉ có thể nhìn thấy dưới phần kính che khuất là chiếc mũi nhỏ xinh và cánh môi hồng nhạt, môi cô trời sinh hơi thâm, màu không sáng lắm, nhưng bù lại ngũ quan che mất khuyết điểm này, đẹp nhất là đôi mắt đen nhánh kia, khi nhìn thẳng như lấy mất hồn người ta vậy, hình dung cảm giác sắc lạnh, khiến người ở chung có cảm giác lo lắng bất an.

Thấy cảm xúc cô bất ổn, anh an ủi, "Hiện giờ y thuật tiến bộ, em đừng có lo quá, bà ngoại em sẽ khỏi nhanh thôi, thật sự không cần anh cùng em về thăm ngoại sao?" Anh lại hỏi thêm lần nữa.

Úc Linh lại cự tuyệt anh lần nữa, "Thôi ạ"

Bị cự tuyệt hai lần, Thiệu Sâm vốn là một nam nhân cao ngạo, vào thời điểm này sẽ không tự mình đi rước lấy nhục làm gì.

Lúc này một chiếc Maserati màu lam đột ngột dừng ngay cạnh họ, cửa kính xe trượt xuống, một cô gái mặc áo trắng công sở thò đầu ra nhìn, mái tóc quăn màu nâu tung trên vai, ngũ quan xinh xắn, đôi mắt to đẹp đánh giá họ, hỏi, "Anh Sâm, sao các anh lại ở trong này thế?"

Trong xe còn có ba cô gái trẻ ăn mặc thời trang cùng nhìn xuyên qua cửa kính tò mò nhìn hai người, sau đó nhanh chóng nhận ra thân phận Thiệu Sâm, trên mặt lộ ra tia hưng phấn. Tuy biết quan hệ giữa nhà họ Giang và nhà họ Thiệu, nhưng bức tường nhà Thiệu Đại thiếu quá cao, biệt thự đó vốn chẳng cách nào tiếp xúc với anh, khả năng muốn thân thiết với anh không có, vì thế lúc này nhìn thấy anh ở đây, cả ba cô gái cực kỳ cao hứng.

Song nhìn thấy cô gái đeo kính che khuất nửa mặt đi cạnh Thiệu Sâm, lại hơi mê hoặc, chẳng rõ cô gái đi cùng Thiệu Sâm là ai, trong lòng bất giác suy đoán không biết có phải niềm vui mới của Thiệu Đại thiếu không, chẳng trách mà Giang Úc Y lại đột nhiên dừng xe lại.

https://thuviensach.vn

Úc Linh lãnh đạm nhìn cô nàng một cái, chẳng để ý gì tới lời của cô ta, quay đầu nhìn về phía chiếc xe.

"Úc Y" Thiệu Sâm khẽ gật đầu về phía cô ta, sắc mặt lễ phép mà lạnh nhạt.

Đôi môi đỏ mọng của giang Úc Y khẽ bĩu lên, mở cửa xe bước xuống, sửa lại trang phục đang mặc trên người khiến bao con mắt thu hút. Ánh mắt cô hết nhìn sang cả hai, rồi hỏi, "Anh Sâm, anh có hẹn với chị ấy sao?"

"Em thấy sao?" Úc Linh đột nhiên nhìn về phía cô ta cong môi lên cười, nụ cười khiến người khác không rời mắt được. Giang Úc Y ê cả mặt.

Thiệu Sâm liếc nhìn Giang Úc Linh một cái, không nói, trong mắt cảm xúc khẽ lướt qua. Sắc mặt Giang Úc Y hơi khó chịu, trong lòng dâng lên tia nghẹn uất, định nói gì đó, nhưng Úc Linh đã đưa tay ra chặn một chiếc taxi lại, định lên xe thì bị Thiệu Sâm giữ chặt.

"Anh đưa em đi!" Thiệu Sâm nói, trong giọng có chút nghi ngờ. Đúng lúc này, trợ lý của Thiệu Sâm lái xe tới, là chiếc Ferrari đen.

Sắc mặt Giang Úc Y thay đổi chút, hỏi vội, "Thôi, cứ để cho chị ấy ngồi xe của em đi"

Úc Linh và Thiệu Sâm cùng đồng thời nhìn vào ba cô gái trẻ tuổi ăn mặc thời trang trong xe, ý rất rõ, Giang Úc Y hơi mất tự nhiên lại chẳng quản được nhiều thế, bảo các cô gái trong xe xuống. Cả ba cô gái này bị hành động như trong mơ của Giang Úc Y ngẩn ra, xuống xe. Song họ lại càng ngẩn hơn nữa là, cái cô gái đeo kính mát kia không chọn xe Maserati của Giang Úc Y và kể cả xe Ferrari của Thiệu đại thiếu cũng không, mà lên thẳng taxi chạy trên đường, rồi nói một câu tạm biệt với họ, cứ vậy mà đi.

Sắc mặt Giang Úc Y cực kỳ khó chịu. Còn Thiệu Sâm thì lại cực kỳ bình tĩnh thản nhiên.

https://thuviensach.vn

"Anh Sâm, chị ấy sao thế?" Giang Úc Y quay đầu hỏi, giọng không giấu tia oán hận chút nào.

Thiệu Sâm quay đầu nhìn cô ta một cái, ánh mắt sâu thẳm đầy thâm thúy, lại khiến người ta nhìn thấy khó hiểu, cũng khiến Giang Úc Y hơi ngượng ngùng lảng tránh, chợt nghe thấy anh nói, "Nghe nói bà Ngoại Úc Linh bị bệnh, cô ấy định về nhà"

Lòng Giang Úc Y thấy khó chịu vì chuyện bà lão bị bệnh, bị bệnh thì tốt quá. Trong lòng nghĩ thế nhưng trên mặt vẫn không lộ ra, có vẻ thông cảm nói, "Em và anh cùng đi thăm một tý đi, nói gì thì nói chị ấy cũng là chị của em, một mình ở với ngoại cũng không ổn lắm, gần đây cha rất lo cho chị ấy, chẳng may có kẻ bắt cóc nào thấy chị ấy trẻ tuổi xinh đẹp thì..."

Mặt Thiệu Sâm không đổi, sau đó lên xe, bảo trợ lý lái đuổi theo. Giang Úc Y trừng mắt lên xe, bất giác cũng không động đậy gì.

"Úc Y..." Một trong ba cô gái bị đuổi xuống xe là Chu Viện Viện bất giác kêu lên.

Giang Úc Y quay đầu, nở nụ cười với các cô gái, nói, "Viện Viện, hôm nay mình sẽ không đi câu lạc bộ với các cậu đâu, các cậu cứ chơi vui vẻ nha, mình đi trước đây"

Chiếc Maserati lập tức rời đi, để lại ba cô gái đứng tại chỗ cùng nhìn nhau, ngơ ngác. Cái hành vi chẳng nói câu nào mà quay đầu bỏ chạy này là gì thế?

Một lúc sau, hai người khác cùng nhìn về phía Chu viện Viện có quan hệ tốt với Giang Úc Y hỏi dò, "Viện Viện, cô gái đeo kính vừa rồi là ai thế? Sao thái độ của Thiệu đại thiếu và Úc Y với cô ấy lại khác nhau vậy"

Theo con mắt đánh giá của họ, quần áo trên người cô gái kia tuy không phải hàng hiệu gì, thậm chí cả mặt cũng bị kính che hơn một nửa,

https://thuviensach.vn

không nhìn rõ mặt, nhưng có thể khiến hòn ngọc quý trên tay của nhà họ Giang và Thiệu đại thiếu cùng tranh nhau đưa, chắc chắn thân phận khác hẳn, chỉ là các cô nghĩ mãi cũng nghĩ không ra cô gái ấy là ai, họ tuyệt đối cũng chưa từng thấy mặt bao giờ.

Chu Viện Viện liếc mắt nhìn hai cô gái một cái, dĩ nhiên biết cô gái kia khiến Thiệu đại thiếu và Giang Úc Y cùng để ý là ai, chỉ là tình hình nhà họ Giang hơi phức tạp, hơi khó nói, người không cần thiết thì tốt nhất cũng không cần nói. Cô lập tức nhìn cười cười bảo, "A, mình cũng không biết, có thể là họ hàng của Giang gia thôi".

Hai người kia thấy Chu Viện Viện cũng đáp lại thế, tuy trong lòng thấy hơi kỳ lạ, nhưng không hỏi lại, một người vừa bấm điện thoại gọi xe, một vừa nói chuyện việc gặp Thiệu đại thiếu.

Trong khi chờ chương mới của "Đi tìm dấu chân của hạnh phúc" và "Con ơi, cha con là ai vậy?" thì các nàng hãy nhảy hố truyện này với ta nhé! Lần này chúng ta hãy ăn kẹo đi, ta thuộc dạng không thịt không vui nên mọi người hãy yên tâm độ sắc nhé!

Ta sẽ reup liên tục mỗi ngày để hết 73 chương của Dương tỷ, nếu được tỷ ấy cho phép thì ta sẽ edit tiếp luôn nhé!

Ôm ôm Chào mừng ta trở lại nào!

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 2

Chương 2

Hai chiếc xe một trước một sau cùng đến một cánh cổng nhỏ. Giang Úc Y ngồi trong xe cũng chưa vội xuống ngay, cô ngẩng đầu lên nhìn khu nhà nhỏ phía trước, đây là một khu nhà nhỏ cao cấp, cảnh chung quanh khá được. Song trong mắt cô ta, thì đây vẫn là nơi ở bình dân, thực không tưởng tượng nổi vì sao Giang Úc Linh kia lại từ bỏ biệt thự không ở, mà chạy tới ở tận nơi thế này chứ.

Có lẽ đây là khổ nhục kế của cô ta chăng?

Nghĩ đến đây, cô nàng lại hơi phiền não, không kìm được bĩu môi. Thực ra Giang Úc Linh vốn không cần phải dùng khổ nhục kế gì hết, mà cô cũng không biết khổ nhục kế là gì, chỉ cần cô nghĩ, tất cả nhà họ Giang gia đều là của cô, cô mới hoàn toàn xứng đáng là đại tiểu thư của nhà họ Giang, nhưng cái vị đại tiểu thư này từ nhỏ đã thích đi con đường khác thường rồi.

Đang nghĩ ngợi, thì thấy Thiệu Sâm đã xuống xe, cô ngồi một lúc không kìm được cũng xuống theo.

Vừa xuống xe, thì thấy Úc Linh đang kéo một va ly màu hồng đi tới. Vóc cô cao gầy thon thả, gần một mét bảy, có một đôi chân dài xinh đẹp, trên người mặc váy liền thân, làm tôn lên vóc dáng cao thon của cô. Trên mặt không có biểu hiện gì, đôi môi hơi hồng nhạt, tự cao mang ánh sáng lạnh lẽo khiến người ta nhìn một cái thấy hơi sợ, bước chân của cô bước rất

https://thuviensach.vn

dài, nhưng lại khiến người ta có cảm giác như đang đi rất thong thả, khiến ánh mắt người ta không kìm được cứ nhìn mãi.

Thiệu Sâm đi tới, nói, "Lên xe đi, anh đưa em ra sân bay"

Giang Úc Y nhìn họ không nói gì. Úc Linh cất giọng lễ phép bảo không cần, rồi ngẩng đầu lên nhìn, đã thấy một chiếc xe thể thao màu đỏ dừng lại.

Xe thể thao dừng lại, một gương mặt xinh đẹp vô cùng thò ra từ cửa xe nhìn, gương mặt ấy xinh đẹp tới mức bức người có một đôi mắt to quyến rũ, như đôi mắt yêu tinh quyến rũ con người vậy, giọng nói cũng đẹp như thế, cùng nhìn từ người Thiệu Sâm sang người Giang Úc Y, đôi môi hồng mở ra, một giọng nói thánh thót yêu kiều cất lên, "Úc Linh, lên xe đi"

Giọng Úc Linh ôn hòa xa cách, nói với Thiệu Sâm, "Du Lệ tới đón em rồi, không cần phiền tới hai người nữa, hẹn gặp lại hai vị" Nói xong, bước lên xe thể thao màu đỏ. Xe thể thao tuyệt trần rời đi để lại sắc mặt Thiệu Sâm khó chịu, nhíu mày nhìn Giang Úc Y.

Trên xe, Du Lệ vừa lái xe vừa nói, "Thiệu đại thiếu thật có lòng quá, thế mà còn đuổi tới tận nhà cậu, phụ nữ khác ấy à có muốn ngồi lên xe anh ta thì còn lâu nhá. Còn có em cậu nữa kìa, lần nào cũng thấy cô ta ra vẻ nói chuyện chị em thân thiết, nhưng lại ra vẻ làm chị đến nghẹn uất kia, thật tức cười quá"

Úc Linh cũng không cảm thấy buồn cười, xoa xoa huyệt thái dương. Thấy cô thế, Du Lệ thở dài bảo, "Lần này cậu định tính ở nhà ngoại bao lâu?"

"Không biết nữa, cứ xem tình hình bà trước thế nào đã, nếu..." Cô cắn môi, "Biết đâu chừng sẽ ở lại nhà ngoại mất mấy năm đó, sau này mình chỉ có thể nhìn qua phim ảnh thấy cậu thôi, cố lên nha, cố gắng bước tới thành ảnh hậu, bạn yêu à, mình thấy yêu cậu quá đi"

https://thuviensach.vn

Du Lệ vừa nghe, định hỏi cô xem có phải muốn đổi nghề không, nhưng không ngờ giới giải trí hỗn loạn, Úc Linh có nói gì cũng thế, nên không hỏi nữa, dù sao Úc Linh cũng không muốn đi tham gia giới giải trí gì cả, bản thân người ta còn thấy cao hứng nữa kìa.

Du Lệ đưa Giang Úc Linh tới tận sân bay, cùng mua vé máy bay với cô, trong khi đợi ở đại sảnh đăng ký, đột nhiên cô nói, "Hay là mình cũng xin nghỉ một tháng, đi cùng cậu thăm bà ngoại cậu nhỉ"

"Thôi đi, gần đây cậu chẳng phải vừa nhận một kịch bản lịch sử đó sao? Cẩn thận không bị đạo diễn kéo vào sổ đen đó"

Không giống Úc Linh ở ngoài vòng giải trí chơi, Du Lệ 13 tuổi đã tham gia. Do may mắn có sắc đẹp, nên vừa tham gia đã tiếp nhận mấy nhân vật bình hoa di động, để lại trong ký ức người xem cảm giác mát mắt, có ấn tượng cực sâu sắc, khuôn mặt này quả thật là dấu hiệu của vòng giải trí, tuy hiện giờ vẫn bị người ta coi là bình hoa, nhưng không nghi ngờ, mỗi lần trong kịch bản xuất hiện một mỹ nhân tuyệt sắc gì đo, thì nhất định sẽ có mặt Du Lệ, lâu ngày, liền trở thành mỹ nhân chuyên nghiệp, người này đến người kia kéo mời, cho dù có bị người ta gọi là nữ thần bình hoa đi chăng nữa song cũng không chịu nổi gương mặt cực phẩm thế, giá trị sắc đẹp quá cao, quá hấp dẫn, quả thật làm cả đám con trai con gái mê mẩn, danh tiếng càng lúc càng vang.

Du Lệ nghĩ tới đạo diễn kịch bản là một người rất nghiêm khắc thì đành tiếc nuối nói, "Vậy được rồi, đợi khi nào mình đóng xong mình nhất định sẽ dành thời gian tới thăm bà ngoại. Lần này cậu về, cậu ở cạnh và nhiều hơn đi, cậu chuyển lời giúp mình, mình sẽ cố đi thăm bà, tới lúc đó mình muốn ăn dưa muối, măng chua, hạt tiêu bà làm đó..."

Nghĩ tới tay nghề của bà ngoại Úc Linh, Du Lệ không kìm được nuốt nước bọt ừng ực.

https://thuviensach.vn

Úc Linh bật cười, "Cậu hiện giờ gì cũng là nhân vật của công chúng rồi, nữ thần bình hoa ạ, để ý hình tượng chút đi"

"Hừ, nữ thần thì nữ thần, sao cứ phải thêm từ bình hoa đằng trước làm gì thế? Rõ ràng mình dựa vào bản thân để kiếm cơm mà, vì sao mọi người lại cứ nhất định phải nhìn chằm chằm vào mặt mình thế nhỉ? Lần sau mình nhất định phải diễn ra nhân vật không phải là bình hoa cho mọi người coi" Du Lệ nói lầm bầm, đẩy kính lên, rồi lại sửa mớ tóc giả, cũng không lo có người nào nhận ra cô.

Có người bạn tốt tán gẫu với mình, tâm tình Úc Linh cũng tốt hơn rất nhiều. Đợi tới lúc làm thủ tục xong, úc Linh chào từ biệt bạn thân.

**

Máy bay vừa hạ cánh, di động đã vang lên. Người gọi tới là giang Vũ Thành, cha của Úc Linh.

Úc Linh kéo va ly bước ra khỏi sân bay, vừa nghe điện thoại.

"Úc Linh" Một giọng nam trầm vang lên, trầm tĩnh, chứa đầy mị lựa, "Nghe Úc Y nói, con về thôn Ô mạc rồi hả? Sức khỏe bà ngoại con thế nào? Có nặng lắm không? Hay là... Cha cũng về thăm bà nhỉ?"

Úc Linh rất bình tĩnh nói chuyện, "Cha, người cũng đừng đi, bà nhìn thấy cha, thì không chừng tức giận sức khỏe lại càng không ổn nữa"

Lời này rất thành thật, thành thật tới mức đả thương người, Giang vũ Thành bên đầu dây kia trầm mặc một lát, mới nói, "Vậy được rồi, con nói cho bà biết, cố gắng giữ sức khỏe, cha bảo người ta chuyển cho con ít tiền, con rảnh thì đưa bà tới bệnh viện khám, nếu không được thì tới Thành phố B nhé"

"Vâng, con biết rồi ạ"

https://thuviensach.vn

"Nếu có chuyện gì, nhớ gọi điện thoại cho cha nhé... Đúng rồi, có cần cha bảo trợ lý của con tới đó một chuyến không?"

"Thôi ạ, bà nhìn sẽ lại tức giận đó ạ, bà thường nói, cũng chẳng phải bị tàn phế hay không còn sức nữa, không cần người hầu hạ, nhìn chướng mắt lắm ạ" Úc Linh cất giọng từ chối thẳng thừng.

Cha Giang bị con chặn họng, cứng ngắc. Giang Vũ Thành còn định nói gì nữa, Úc Linh thấy không có việc gì, quyết đoán cắt đứt điện thoại, ngồi đợi đi về thôn, tin nhắn di động vang lên nhắc, Úc Linh mở ra xem, lại thấy tin nhắn ngân hàng, nhắc Cha Giang gửi cho cô một trăm ngàn để chữa bệnh cho bà ngoại. Úc Linh nhìn thoáng qua rồi đóng máy lại.

Lúc chạng vạng, xe khách dừng lại trước một con đường hoang vắng, Úc Linh xuống xe.

Con đường vắng này rộng chừng hai ba mét, lối đi quanh co khúc khuỷu, không rõ tới đâu, phía xa xa là dãy núi, rừng cây xanh tốt, không thấy bụi rậm nào, chỉ có yên tĩnh. Thôn Ô Mạc nằm giữa những dãy núi trong một thôn nhỏ, thậm chí trên bản đồ vệ tinh cũng không tìm thấy cái thôn nào, cứ tựa như một thế ngoại đào nguyên vậy.

Nói dễ nghe chút thì là non xanh nước biếc, nói khó nghe chút thì là một thôn núi xó xỉnh, một nơi cực lạc hậu, chẳng có một con đường quốc lộ nào cả, có ô tô cũng không thể vào được, do đường vào thôn quá nhỏ.

Nhưng thôn Ô Mạc lại có khung cảnh cực kỳ tự nhiên rất đẹp.

Ở đó có non xanh nước biếc, không bị ô nhiễm công nghiệp hiện đại, có suối trong vắt, đâu cũng có linh khí, cả Úc Linh vẫn sinh hoạt trong thành thị, lúc được nghỉ phép vẫn muốn được trở lại nơi này nghỉ một kỳ nghỉ thoải mái, nằm ở một hành lang trước đình viện, gió núi thổi tới, uống nước suối mát lạnh, ăn hoa quả mát lạnh thấy thích thú biết bao.

https://thuviensach.vn

Úc Linh đứng ở đầu đường, mặt trời đã ngả về Tây, chỉ còn chút ánh nắng vàng sót lại, trong không khí thoang thoảng hơi ấm thiên nhiên, thật khác xa với cái ồn ào nào động của thành phố lớn, yên tĩnh thanh đạm. Nhìn cảnh núi non trùng điệp xanh ngắt một màu vòng quanh con đường, hít một hơi sâu không khí trong lành, tâm tình cũng thoải mái hẳn lên, đã nhìn quen cảnh nhà cao tầng thành thị, bê tông cốt thép, khi thấy cảnh màu xanh trùng điệp của rừng cây và dãy núi trước mặt, lòng dạy cũng thấy thư thái hơn.

"Haiz, đây chẳng phải là Úc Linh đó sao? " Một giọng già cả bất chợt vang lên.

Úc Linh quay đầu lại thì thấy cách đó không xa có một chiếc xe lừa đang lọc cọc chạy tới.

Người đánh xe là một ông lão, đầu tóc hoa râm, có chòm râu dài hoa râm, trong ánh chiều hoàng hôn cười nhìn Úc Linh lộ ra chiếc răng sún, thấy vô cùng chất phác.

Xe lừa được đóng bằng mấy tấm ván, không sơn, nhìn tấm ván bên cạnh có thể thấy gờ ráp lại nhìn cực đơn sơ, song nó lại là phương tiện giao thông thường thấy trong thôn, mỗi lần đến chợ trấn trên, xe lừa sẽ chở rất nhiều nông thổ sản của người trong thôn đưa lên trấn trên bán, cũng là cảnh đặc sắc riêng của thôn Ô Mạc.

Trong cảnh hoàng hôn, một người một xe lừa hình thành một hình ảnh chất phác, cũng khiến trên mặt Úc Linh nở nụ cười tươi rói.

"Nhị thái gia!" Úc Linh cao hứng gọi tên ông lão.

Nhị thái gia đáp lại một tiếng nói với cô, "Cháu về thăm bà cháu đó hả, mau lên đây, để thái gia đưa cháu đi một đoạn"

https://thuviensach.vn

Úc linh cao hứng đáp lại, không cự tuyệt sự giúp đỡ của Nhị thái gia, đem hành lý của mình khiêng lên phía sau thùng xe lừa có chất cỏ khô mềm mại, rồi lại trèo tới ngồi xuống cạnh Nhị Thái gia.

Đi từ con đường này đi. Cần phải đi chừng nửa giờ nữa, nếu đi chậm cũng mất chừng một giờ.

Do đường núi quanh co khúc khuỷu, hơn nữa cũng là con đường mòn chưa được làm bằng đường bê tông, nên không có xe nào đi vào được, đại đa số người trong thông đều đi bằng xe máy, tốc độ cũng nhanh hơn. Các cụ già trong thôn phần lớn đều thích đi bộ trên con đường núi này, hoặc dùng xe có súc vật kéo, mỗi lần rời khỏi thôn. Úc Linh rất thích ngồi trên chiếc xe súc vật kéo thế này, đơn giản mà chất phác, là ký ức không thể thiếu của thời thơ ấu.

Chất phác mà sinh động.

Nhị Thái gia vung nhẹ roi lên, thét to một tiếng, chiếc xe lừa chậm rì rì đi về phía trước, hoàng hôn kéo dài bóng họ mãi trên đường.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 3

Chương 3

"Nhị Thái gia à, bà cháu bây giờ thế nào rồi ạ?" Úc Linh hỏi.

Nhị Thái gia thở dài bảo, 'Bà cháu lúc trẻ làm lụng quá vất vả, giờ đã già rồi, tật xấu gì cũng tới, ai ngờ người trông to lớn khỏe mạnh thế, lúc ngã xuống thì gục hẳn, thật sự là... Lần này cháu về thì tốt rồi, cũng nên ở lại chăm sóc bà ấy, hiện giờ bà ấy cũng chỉ có mình cháu là cháu gái, còn lại rất cô đơn" Nói đi nói lại mấy câu linh tinh rất đáng thương, "Nếu không phải Mẫn mẫn đi sớm, bà ấy năm đó cũng không đau lòng tới mức sức khỏe nặng thêm"

Úc Linh nghe xong thấy trong lòng rất khó chịu. Mẹ Úc Linh tên là Mẫn Mẫn, là con gái duy nhất của ngoại, lúc Úc Linh lên năm tuổi mất đột ngột, người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh cực kỳ thống khổ, năm đó bà ngoại suýt nữa khóc mù cả hai mắt, thậm chí còn giận chó đánh mèo Giang Vũ Thành, bởi vì mẹ Úc Linh do Giang Vũ Thành mới bị tai nạn xe.

Úc Mẫn Mẫn chết, khiến vài người suy sụp, cũng khiến có người lại cao hứng, nhưng người thống khổ lại có thống khổ riêng, cũng vì đau lòng đến thế, nên mới thay đổi cả quan hệ cha con cả đời của Giang Vũ Thành và Úc Linh.

Úc Linh và bà ngoại, lúc nhỏ sống ở trong thôn, khi lớn lên dù có bận rộn, song năm nào cũng bớt thời gian về thăm bà ngoại, sau khi tốt nghiệp, cô bắt đầu đi làm, vốn định đón bà vào trong thành phố ở cùng cô, nhưng tiếc bà ngoại cả nửa đời người đều sống ở trong thôn này, cũng đã quen với

https://thuviensach.vn

cuộc sống sinh hoạt nơi đây, không cách nào thích ứng với thành thị được, ở đây còn bao nhiêu họ hàng ruột thịt, đâu có chịu đi chứ?

Cứ vậy mà năm này kéo qua năm khác.

"Nhị Thái gia à, lần này cháu nghỉ rất lâu, chắc sẽ ở lại chăm sóc bên bà rồi"

"Cháu gái ngoan, cháu là niềm vui lớn của bà cháu đó, lúc nào cũng mong ngóng cháu về, cả đời bà ấy cũng chỉ có mình mẹ cháu là con gái, Mẫn Mẫn lại đi sớm, để lại một cô bé mồ côi và một người già..."

Nhị Thái gia lại bắt đầu giọng đặc sệt của quê, cứ lải nhải mãi, đây là bệnh chung của người già, già rồi, lúc nào cũng thích nói đi nói lại mãi chuyện cũ, cũng không để ý xem thanh niên có đáp lại không, nếu thanh niên mà chịu lắng nghe, thỉnh thoảng sẽ đáp lại một hai câu, cũng khiến họ càng vui vẻ hơn.

Úc Linh thường sắm vai nhân vật này, kiểu thế này của cô lại càng khiến người già trong thôn thêm thích, hơn nữa từ nhỏ đã có thành tích ưu tú, lớn lên lại xinh đẹp đáng yêu, càng khiến những người già thêm cảm nhận đứa bé ngoan, khác hẳn những đứa trẻ khác, mấy nhà trong thôn ai ai cũng đều biết cô là một đóa hoa thôn xinh đẹp.

Một người nói, một người nghe, cả rừng núi yên tĩnh, thỉnh thoảng xen lẫn tiếng xe ngựa lóc cóc và tiếng quạ kêu càng khiến bầu không khí thêm hơi thở náo nhiệt.

Ở phía xa xa truyền đến âm thanh rất nhỏ, phảng phất như xuyên qua rừng cây, tiếng động vật nhỏ đi qua bụi cỏ loạt xoạt. Gió nổi, mây trôi, cây tiêu điều.

Đột nhiên, một tiếng sói tru chói tai vang lên, người đánh xe kéo đầu con lừa, đang phát ra từng tiếng kêu dài.

https://thuviensach.vn

Nhị Thái gia rốt cuộc ngừng nói, kéo vội dây thừng, trong miệng phát ra tiếng ia a trấn an con lừa đang kêu kinh hãi.

Úc Linh vội xuống xe theo, định qua giúp, lại bị Nhị Thái gia ngăn lại, "Ai zô, bánh xe này đang bị trật, cháu gái à, cháu chậm thôi, lát nữa sẽ ổn mà"

Tính tình ông già cố chấp, Úc Linh cong môi cười, ngoan ngoãn đứng bên cạnh, chuẩn bị sẵn sàng giúp bất cứ lúc nào.

Nhị Thái gia vừa sửa lại càng xe vừa lải nhải nói với Úc Linh hôm nay đi trấn trên bán gì, trong trấn có nhà nào mới xây, con đường nào đã sửa, lúc nào trong thôn cũng sửa đường thì tốt hơn...., Tính Úc Linh tốt cứ đáp lại từng câu.

Hai người trò chuyện mãi không dứt, hoàng hôn đã buông trên đỉnh ngọn núi, nửa khép nửa hở, nhìn cả vùng núi như ẩn như hiện trên đường mòn. Cô vốn rất quen con đường thế này, biết sau khi đi qua ngọn núi này thì sẽ tới một ngọn núi khác, chung quanh có núi vờn quanh nhìn cô tịch mà mỹ lệ, đi một mình mới thấy cảnh sắc ở đây duyên dáng tự nhiên làm sao.

Lúc này núi dưới bóng hoàng hôn lại tỏa ra một hơi khác mị hoặc khác thường.

Đột nhiên cô quay đầu lại, nhìn về cách đó không xa, ở đó có một cây tùng rất to, đứng thẳng bên sườn núi, đi bên dưới là một khe núi chênh vênh, đứng ở ven đường nhìn xuống xem, mỗi lần thế đều bị địa thế hiểm trở dọa cho, lúc cô còn nhỏ thường hay lo lắng nếu xe bất cẩn mà rơi xuống vực thì phải làm sao đây?

Úc Linh hơi kỳ lạ trừng mắt nhìn về bên đó, chẳng lẽ cô nhìn nhầm rồi sao?

https://thuviensach.vn

Đang nghĩ ngợi, chợt nghe thấy một trận âm thanh nhỏ, cô đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía sườn núi, ở đó có những thực vật hoang dại sinh trưởng nhiều vô kể, thực vật trong núi mọc lan tràn, cứ bụi này liền với bụi kia, bên trên có dây leo quấn quanh, dây léo đó có lốm đốm mấy đóa hoa tím, nhìn cực kỳ đẹp, khiến người ta không kìm được giơ tay muốn hái.

Sau đó cô thực sự đã thò người qua đưa tay ra hái một bông.

Định rụt người lại thì thấy áo khoác trên vai bị cái gì đó móc vào, vừa cúi đầu nhìn chẳng rõ từ bao giờ có một sợi dây leo đang cuốn chặt lấy góc áo.

Lúc còn rất nhỏ, cô đã biết trên thế giới này có nhiều thực vật không phải không có cảm giác, như loại dây leo không biết tên này cũng thế, lúc đụng vào, sẽ cuộn lại, cuộn thành một cuộn tròn.

Dùng sức kéo bật ra, đã kéo ra được.

Nắm chặt bàn tay có bông hoa dại, Úc Linh chậm rãi theo thói quen lắng nghe âm thanh sàn sạt ẩn trong rừng, cố gắng để mình không phân tâm, không muốn nghĩ tới âm thanh đó là gì nữa.

Ở cái nơi mà cô không nhìn thấy, có một cánh tay đàn ông trưởng thành thô to màu xanh đang chậm rãi bò uốn éo, nhìn như một con rắn lớn, đi qua đâu thì ở đó cây cỏ rạp xuống, vạn thú tránh xa.

Đợi lúc Nhị Thái gia sửa xe xong, sắc trời cũng đã tối, toàn bộ đất trời im ắng, thỉnh thoảng có tiếng Nhị Thái gia nói to, cũng sẽ khiến cho người ta có cảm giác bớt cô đơn hơn, thậm chí còn không quan tâm tới cảnh núi rừng quá yên tĩnh này.

Lúc nhỏ Úc Linh rất sợ đi trên con đường núi này, cứ cảm thấy trong núi tĩnh mịch quá mức, rồi sẽ có đám yêu ma quỷ quái gì đó, vào lúc không để ý sẽ có gì đó linh tinh quỷ quái nhảy ra, ăn sạch cô. Mỗi lúc thế, cô đều

https://thuviensach.vn

sẽ túm chặt lấy quần áo của mẹ, rồi còn bị mẹ cười nhạo là cô nhát gan, bế lấy cô đi.

Hiện giờ cô đã không còn nhát gan giống lúc nhỏ nữa, đặc biệt là khi sống ở thành thị lâu rồi, ngược lại sẽ nhớ tới cái thôn núi nhỏ và dã thú, cũng tin ở cái thế giới khoa học kỹ thuật này làm gì có yêu ma quỉ quái linh tinh gì nữa chứ, chỉ là nếu để cô một mình đi trên con đường núi này, cũng thấy hơi sờ sợ chút.

Lúc ngồi lên xe lừa, Úc Linh không kìm được quay đầu nhìn lại con đường núi phía dưới chân núi yên tĩnh xa xa kia.

Cô cứ có cảm giác như có một ánh mắt đang yên lặng nhìn cô, khiến lông tóc cô dựng đứng lên. Loại tầm mắt không rõ ấy vẫn luôn làm bạn cùng cô từ nhỏ cho tới khi trưởng thành.

Hoàng hôn đã buông xuống bên kia núi, cuối cùng Úc Linh cũng trở lại thôn Ô Mạc.

Lúc xe lừa ngừng ở cổng thôn, cô cảm ơn Nhị thái gia, nói, "Nhị thái gia, mai cháu rảnh sẽ tới chỗ ông ăn cơm và nói chuyện cùng ông nhé"

"Được, cháu gái ngoan mau về đi, bà cháu đang sốt ruột lắm rồi đó" Nhị thái gia cao hứng cười.

Úc Linh chào tạm biệt Nhị Thái gia, bước chân trên con đường đầy bùn, kéo va ly ra ngoài đi tới.

Dọc đường đi, đều nhìn thấy rất nhiều người làm đồng về, đại đa số là các bác trung niên và người già, thỉnh thoảng có mấy đứa trẻ, ít nhìn thấy thanh niên. Thanh niên không thích ở mãi trong một thôn lạc hậu xa xôi, đã sớm rời khỏi thôn đi xuất ngoại hoặc đi công tác cả, chỉ để lại trong thôn có người già làm đồng ruộng, hái ít thổ sản trong núi mang đi bán ở trên trấn, do đều là thứ tự nhiên nên có dinh dưỡng rất cao, cũng kiếm được chút tiền.

https://thuviensach.vn

"A Linh về rồi, đã về rồi"

Nhìn thấy cô, ai cũng kéo dài giọng quê kêu lên, trên mặt lộ ra cao hứng.

Úc Linh cứ trả lời liên tục, chú thím bà bác đều đáp lại hết, bất kể có quan hệ họ hàng hay không, dù gì cũng đều sống trong cùng thôn, đều là trưởng bối cả.

Nhà ngoại ở cách thôn khá xa, thậm chí còn hơi xa rời mọi người chút, lưng dựa vào núi, quanh đó là suối, có một gian nhà ngói đứng riêng, là nhà gỗ tự làm, ở phía trước có một cái sân bằng đất, chung quanh cắm hàng rào gỗ thành một cái sân, ở xa có một mảnh đất trồng rau, ở đó vẫn có đám rau cải xanh mướt, cách đó một quãng có hàng rào trúc rào quanh khu đất trống, có nuôi mấy con vịt ở đó.

Nhìn từ xa thấy khói bay lên từ ống khói, lượn lờ trên không trung bay xa.

Úc Linh đẩy cửa ra, giống người trong thôn cũng cất giọng quê kéo âm dài ra gọi, "Bà ơi, cháu về rồi"

Rất nhanh đã thấy một bóng khô gầy, tóc hoa râm từ trong bếp đi ra, nhìn thấy Úc Linh, lập tức cười tươi, lộ ra mấy chiếc răng khấp khểnh, trên mặt đầy nếp nhăn giãn ra như đóa hoa cúc nở, cao hứng nói, "Sao thế nào mà Linh Linh đã về rồi ư?"

Úc Linh bỏ va ly xuống, đi tới ôm lấy bà ngoại dáng nhỏ bé khô quắt, áp lên mặt bà, đôi mắt rớm nước, nói, "Con nhớ bà quá hà"

Nhìn thấy bà ngoại khỏe mạnh đứng trước mặt, lo lắng trong lòng cô cũng buông xuống.

https://thuviensach.vn

Bà ngoại cười ha hả, rất thích bộ dạng quấn người này của cháu gái, xoa xoa lưng cô, nói thẳng ra, "Lại gầy đi rồi, bà phải tẩm bổ thật tốt cho cháu mới được... Haiz, cháu về chẳng nói tiếng nào, bà phải chạy nhanh đi mua chút thịt về đã, hôm nay nhà đại gia cháu có ít thịt, bà lấy chút về..."

BÀ vội vàng xoay quanh, Úc Linh nhanh tay giữ chặt bà ngoại bảo, "Bà ơi, đừng vội, bà cứ rán hai quả trứng là được rồi, con đang giảm béo đó, không ăn thịt đâu ạ"

"Phi, con gái giảm cân làm gì hả? Con đã gầy lắm rồi, cũng chưa tới hai lạng thịt, không được giảm nữa, có chút da thịt mới khỏe mạnh..."

Tính Úc Linh tốt cứ cố khuyên mãi mới khiến bà ngoại thôi.

Bữa tối phong phú, có thịt khô chưng chứng, trứng gà rán, bí đỏ xào tỏi, trứng vịt muối, đều là những thứ trong nhà, dùng bếp lửa có trong thôn nấu nướng, cho dù là rau xanh và cơm thôi cũng ăn ngon vô cùng, lại còn có thêm cả trứng vịt muối , trứng gà rán, ngon nhát là thịt khô chưng chứng, đều là hương vị Úc Linh nhớ mãi, trong thành phố sinh hoạt xa hoa không bao giờ có loại thức ăn đơn giản mà ngon tới vậy được.

Thôn núi lạc hậu, lại bởi vì nó thuần thiên nhiên và đẹp vô cùng.

"Ăn nhiều chút, ăn nhiều chút..." Bà ngoại lải nhải, cứ gắp đồ ăn vào bát Úc Linh liên tục. Úc Linh ăn mãi không ngẩng đầu lên, miệng đầy thức ăn, nói ngồm ngoàm, "Bà ơi bà cũng ăn đi.." Nhìn không ra hình tượng gì, ở thành phố cũng không tìm thấy bộ dạng như thế của cô.

Nhưng bộ dạng không có hình tượng này lại khiến bà ngoại cực kỳ vui, trong lòng người già, trẻ con muốn lớn phải ăn như thế mới đúng.

Ăn cơm tối xong, Úc Linh chủ động rửa bát, úp lên chạn gỗ trong bếp, xoay người đi giúp bà đuổi vịt, do lâu không làm nên chưa quen việc nhà

https://thuviensach.vn

nông này, bị bà ngoại đuổi sang một bên, chỉ đành vây quanh bà ngoại, bắt đầu hỏi dò tình hình sức khỏe của bà.

"Bà khỏe lắm, đừng có lo, con bé này, người khác nói gì thì nói, bà vẫn muốn nhìn thấy cháu đi lấy chồng nữa đó, làm gì có việc chứ?"

Úc Linh khẽ mỉm cười khổ sở. Cô biết, bà ngoại già rồi, trên gương mặt khô gầy của bà có dấu hiệu của người đã quá già, chẳng biết còn sống được bao lâu nữa. Lần này ngã xuống khả năng là một dấu hiệu báo trước.

"Bà ơi, hai ngày nữa, cháu đưa bà đến bệnh viện thành phố kiểm tra sức khỏe chút nhé. Bà đừng lo về tiền nong gì, lần này về, cha cho cháu tiền rồi, cháu có nhiều tiền lắm đó" Úc Linh nhăn mũi, vẻ mặt đầy trẻ con nói.

Bà ngoại nghe xong, một tay đóng cửa chuồng vịt lại, hừ khẽ, "Nó hào phóng thật đấy nhỉ"

Úc Linh tim đập nhẹ nhìn bà, "Bà à, nếu bà không muốn dùng tiền của cha, con cũng có tiền này..."

"Vì sao không lấy chứ? Họ Giang nhà nó nợ nhà họ Úc chúng ta quá nhiều, tiền này vốn phải đưa, còn phải nuôi con gái nó nữa cơ mà, cũng không phải là nuôi không đâu. A Linh cất đi còn làm của hồi môn sau này, bà ở đây cũng có một ít, không cần của con đâu" Đầu tiên bà ngoại trừng mắt, rồi sau đó nhìn về phía cháu gái cười to, gương mặt hiền từ, "Cháu nói với giang Vũ Thành, bà yêu cầu một số tiền lớn để làm phẫu thuật, bảo nó chuẩn bị cho cháu"

Úc Linh thấy bà cong môi cười, biết khúc mắc của bà, vội nói lảng đi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 4

Chương 4

Trong núi trời tối rất nhanh, không có ánh đèn tuýp như thành phố, trên cao chỉ có ánh trăng tròn, cả thế giới cứ như chìm vào trong thời đại mênh mông.

Tuy con đường trong thôn rất nhỏ hẹp, nhưng đã có điện mười mấy năm trước, chỉ là không biết có phải trời quá tối không mà ánh đèn cũng trở nên ảm đạm, chẳng giống ánh điện sáng ngời ở thành thị gì cả.

Úc Linh vừa tắm xong, gió đêm thổi tới trận lạnh lẽo, khiến da thịt mẫn cảm nổi đầy gai ốc, cô vội vã xoa mặt, kéo chặt áo khoác lại, chui vào phòng bà ngoại.

Bà ngoại ngồi dưới ánh đèn đang sắp xếp lại thực phẩm dinh dưỡng Úc Linh mang về, trên mũi đeo một chiếc kính lão.

Thấy Úc Linh tiến vào, bà ngoại cất giọng nói, "Sao cháu mua đồ linh tinh thế? Sức khỏe bà vẫn tốt, không cần ăn mấy thứ này đâu..."

"Coi như của mua là của được mới an tâm ạ" Úc Linh cuốn tóc lên, ngồi xếp bằng cạnh bà ngoại, nhấc mấy thứ dưỡng phẩm lên giới thiệu cho bà biết là thứ gì, có một nửa rất phù hợp cho bảo vệ sức khỏe người già.

Bà ngoại cố sức mở mắt xem, vừa cười ha ha nghe cháu gái giảng giải, đợi sau khi cô nói xong, lại nói, "Sức khỏe bà một nửa sắp xuống lỗ rồi, ăn

https://thuviensach.vn

nhiều vậy chẳng ích gì, sau này đừng có mua nữa, dù cháu có tiền, cũng không cần tốn như thế"

"không sao đâu, hết tiền thì lại kiếm ạ, nhưng bà thì chỉ có một, chẳng cách nào kiếm được về" Úc Linh nói.

Bà ngoại bị những lời chọc như thế cười tươi, trên mặt nếp nhăn giãn ra. Nhìn thấy khá muộn, bà ngoại đuổi Úc Linh đi ngủ, "hôm nay cháu đã ngồi xe cả ngày mệt mỏi rồi, nhanh đi nghỉ đi, mai còn biết đường mà dậy"

Tuy cháu giá trở về thăm mình bà rất vui, nhưng bà cũng biết cháu ngoại mình nhất định là vì chuyện của mình, nên lại thấy làm phiền đến cô. Tình hình trong thôn bà ngoại biết rõ, không giữ lại được người trẻ tuổi, cũng không thích hợp cho người trẻ tuổi sống như những người già đã cao tuổi về hưu, nên bà ngoại biết người trẻ tuổi không thích ở mãi trong thôn, vẫn không có ý để cháu gái trở về ở lâu, cũng không muốn để mình trói buộc cháu.

Bà ngoại lúc trẻ là một người hiếu thắng, cho dù giờ đã già nhưng vẫn không thay đổi dược tính tình ngoan cố, chuyện đã nhận định thì rất khó làm bà thay đổi chủ ý. Cũng bởi thế, nên Úc Linh chưa nói về ở bao lâu, chỉ nói đang xin nghỉ phép, đỡ cho bà ngoại lại cố ép.

Rời khỏi phòng bà ngoại, Úc Linh đi xuyên qua hành lang, lại có một trận gió đêm lạnh lẽo thổi tới.

Đang giữa tháng tư, ban đêm nhiệt độ lạnh như mùa xuân, phải mặc nhiều quần áo. Úc Linh đi dọc theo hàng lang được mấy bước, không kìm được dừng chân lại, ngẩng đầu nhìn về núi non phập phồng trong bóng đêm, dưới ánh trăng che một lớp xa hoa, như có một cự thú đang đứng lặng yên tĩnh, yên lặng chăm chú nhìn tòa nhà nằm lặng lẽ trong thông, mãi mãi không đổi.

https://thuviensach.vn

Trái tim đột nhiên đập rộn, úc Linh xoa xoa cánh tay nổi đầy da gà, tầm mắt đảo nhanh quanh mình, mắt thường đi qua dĩ nhiên cũng không thấy gì cả. Cô dùng sức ép chặt tay mình, để mình không nghĩ linh tinh nữa.

Trở lại trong phòng, Úc Linh chui lên giường đã được làm từ bảy tám mươi năm, ánh đèn xuyên qua màn lụa

Cô mở di động ra, quả nhiên thấy có mấy cuộc gọi nhỡ, đều là những cuộc gọi của một người, nhìn thời gian thì hiện giờ mới là tám giờ tối, song đại đa số người dân trong thôn đều ở trong nhà, không phải xem TV, thì đang chuẩn bị ngủ, cả thôn ngoài tiếng chó sủa ra thì yên tĩnh không một tiếng động.

Úc Linh bấm thông điện thoại, chỉ mấy giây đã thông.

"A, còn biết gọi điện thoại cho tôi nữa đây" Một giọng nói tức giận oang oang vang lên.

"Di An à, trong núi không có sóng, con cũng hết cách rồi, hiện giờ cũng vừa có sóng chút, đợi lát nữa không có tín hiệu thì dì cũng đừng có trách con đó" Úc Linh nói đầy thành khẩn.

"Nghe con nói kìa" An Như rõ ràng biết tính cách úc Linh, oán hận mắng cô một trận, "Dì nói cháu chạy cái gì chứ? Cháu cho là dì có thể cấm cháu về được sao? Nói với dì một câu không được hả? Con nha đầu chết tiệt kia, thích thì cứ chạy loạn, nếu không phải cháu chạy loạn, thì với nhan sắc và kỹ thuật diễn xuất của cháu, đã sớm trúng trở thành minh tinh rồi, cũng chẳng phải đến tận bây giờ ở tận cái nơi khỉ ho cò gáy kia, mất mặt chết được"

"Dì không thấy mất mặt, cháu cũng không mất mặt mà" Úc Linh đáp lại, "hơn nữa nếu lúc ấy cháu nói với dì, thì dì nhất định sẽ mắng té tát cháu cho mà xem"

https://thuviensach.vn

"Vậy hiện giờ cháu không sợ dì mắng cháu té tát ấy hả?"

"Không sao ạ, tín hiệu không tốt, sẽ mất bất cứ lúc nào ạ"

An NHư là người đại diện của công ty truyền thông Vương bài, là bạn thân của Úc Mẫn Mẫn thời đại học, vì thế lúc trước úc Linh được du Lệ thông đồng chạy tới phát triển ở giới giải trí, An Như không tiếc sức giúp đỡ cho cô, tiếc là Úc Linh chẳng tiến bộ, cứ hai ba ngày thì lại mất tích hai ngày, lúc thì có người nhà họ Giang gây rối, cho tới tận bây giờ vẫn mười tám tuổi độc thân. An Như biết nhà họ Giang bên đó vẫn không muốn Úc Linh lọt vào trong giới giải trí, thấy mất mặt nhà họ Giang, An Như âm thầm nghẹn, rất muốn đỡ cho Úc Linh thành đại minh tinh nổi tiếng đánh bật lại mặt mũi nhà họ Giang, mỗi lần có cơ hội, đều tranh thủ cho cô.

Lần này khó khăn lắm mới tranh thủ chiếm được một nhân vật nữ tốt của đạo diễn điện ảnh Bùi, ai ngờ cô chưa thử vai thì đã chạy mất, nhường cơ hội ấy cho một nữ diễn viên của công ty khác, khiến An Như tức giận hộc máu, chỉ muốn tóm lấy đứa trẻ này đánh cho một trận nên thân.

Lúc này, an Như quả thật bị cô làm cho tức giận vô cùng, nhưng dù tức vẫn phải nhịn xuống, lúc đầu là hỏi dò tình hình của bà ngoại Úc, bảo, "Thực ra con trở về cũng tốt, Mẫn Mẫn đã mất sớm, hiện giờ con chỉ còn mình bà là người thân, tuổi đã cao, con phải chăm sóc tốt cho bà đấy"

Người thành danh cơ hội rất nhiều, song người thân thì chỉ có một.

"Cháu biết rồi, nên cháu cũng tính như thế, vì thế dì An đừng có giận cháu nhé?"

Giọng An Như nghiến răng trèo trẹo, "Con nhóc thối, ta sao dám tức chứ hả? Đợi khi nào con về, nếu vẫn còn bất kính như thế, ta lập tức đưa Du Lệ xung quân đi Châu Phi ngay, để nó tìm con khóc xem, xem con còn có thể nhàn nhã như thế mãi được không/"

https://thuviensach.vn

"... Dì An, hảo hán không giận chó đánh mèo ạ"

"Xin lỗi, ta là phụ nữ, không phải hảo hán"

Hai người trò chuyện một lúc, mãi cho tới khi An Như nguôi giận thì vừa lúc tắt điện thoại.

Tóc vẫn còn ướt, úc Linh ngại tiếng mấy sấy tóc quá to, nên đẩy cửa sổ ra, thò đầu ra cửa sổ để gió tự nhiên thổi tới, ánh mắt nhìn lên vành trăng sáng trên bầu trời, đang chuyển dần qua những rặng núi yên tĩnh, không khí trong lành thổi tới thoang thoảng mùi hương.

Cô hít sâu một hơi, nhận ra mùi hương này là mùi hương quế trong viện, nồng đậm hương thơm. Sau khi tóc khô, Úc Linh đóng cửa sổ lại, trèo lên giường ngủ.

***

Đêm lạnh như nước.

Úc Lnh phát hiện ra mình đang đi trong khu rừng rậm rạp, chung quanh đều là những cây cổ thụ cành lá tốt tươi che kín, ánh trăng lọt qua từng kẽ lá, như những linh tinh nhảy nhót xuống dưới tàn cây cổ thụ.

Cô dẫm chân lên đám cỏ dại trên đường. Trong lòng thấy hơi kỳ lạ, không rõ mình đi đâu, nhưng chân vẫn bước không ngừng, cứ như có gì đó trong hư vô đang chỉ dẫn cho cô đi, bên cạnh liên tục có những cành cây cỏ dại chặn đường, rõ ràng phía trước đã hết đường, lại có người cứ thế chen thẳng trong đám cỏ dại đi tới.

Cô cảm thấy rất mệt, song cố kiên trì, ánh trăng trên đầu càng thêm mông lung, lại không rõ vì sao chọc vào mắt khiến cô thấy khó chịu, thấy không rõ hoàn cảnh chung quanh, chỉ mơ hồ biết mình đang đi trong đó,

https://thuviensach.vn

vẫn chưa từng dừng lại, mồ hôi đổ từng giọt to trên trán chảy xuống má, chui vào trong cổ áo ngủ.

Lại lần nữa đưa tay gạt đám dây mây cỏ dại chặn đường ra, cả trời đất như thông suốt. Đập vào mắt là cả một màu xanh thẳm của mây trời.

Bên trong đám mây đó, có điểm xuyết chút ánh sáng màu tím, cứ như những ngôi sao trong đêm, lấp loáng ánh sáng, trong không khí thoang thoảng một mùi hương ngọt ngào, bay tới, mây di chuyển, cả màu xanh dào dạt, tự dưng vang lên một khúc nhạc tự nhiên xao động, cả thế giới đang yên tĩnh, tất cả nỗi mỏi mệt khốn khổ trong người, chỉ trong một giây chợt bay biến.

Mệt mỏi cứ như đã ba ngày ba đêm vậy, đột nhiên ngủ một giấc ngon tỉnh lại, thấy thoải mái không chịu được, chỉ muốn tiếp tục nhào tới, tiếp tục được quay cuồng sung sướng.

Gió bay tới, mùi hương ập lại, cả trời đất yên tĩnh cả thế giới lan tràn màu xanh ngắt, lại chỉ còn lại có chính mình.

Lúc cô đang bị mê hoặc nhắm mắt lại, một thứ đồ vật lạnh lẽo nhẹ nhàng ôm lấy eo cô, cả chiếc lòng giam màu xanh biếc vây chặt lấy cô, cô kinh ngạc ngẩng đầu, bóng đen uốn lượn trong đầu ập tới...

Úc Linh mở choàng mắt ra. Trong bóng tối lặng yên, thậm chí còn nghe thấy cả tiếng tim mình đập. Là giấc mơ...

Một lát sau, đôi mắt vừa thích ứng với bóng tối, ngủ đến nỗi đầu óc hỗn độn mới nhớ ra đây là phòng ở quê thôn Ô Mạc, đưa tay lấy di động ra nhìn, mới có ba giờ hai mươi phút sáng.

Trời vẫn còn chưa sáng.

https://thuviensach.vn

Sau khi đột ngột bừng tỉnh lại, lại hơi khó ngủ, Úc Linh lại bò dậy đi vệ sinh, sau đó cầm bình nước trên bàn, ngồi trước cửa sổ vừa uống nước vừa nhìn ra núi non phía xa xa.

Không biết khi nào ánh trăng dũng mãnh lặn vào trong đám mây đen, cả thế giới chìm trong bóng tối đáng sợ.

Cô ngồi uống nước, vừa không để ý nhìn, thần sắc lãnh đạm, mãi cho tới khi nghe được một thanh âm sàn sạt quỷ dị, như có loài động vật bò sát gì đó đang bò trong đêm, bò tới thế giới của con người.

Cả người cô cứng đờ, chậm rãi xoa xao tay, để mình bình tĩnh trở lại. Đột nhiên ầm một tiếng, tay cầm lấy bình nước run khẽ, nhưng thần sắc cô vẫn bình tĩnh như cũ, một lát sau, mới thăm dò xem là thứ gì rơi.

Dưới ánh đèn toát ra từ cửa sổ, ở hành lang có một cọc gỗ bị đổ. Không biết lúc nào, gió lại nổi lên, trong không khí có ám khí di động, mùi hương quế quẩn quanh trong gió đưa lại, lại khiến cho bầu không khí thêm ngọt ngào tới kích thích đầu óc hỗn loạn cả lên.

Cơn buồn ngủ đột nhiên ào tới, Úc Linh lắc lắc đầu, cũng quên đóng cả cửa sổ, ngồi dậy trèo lại lên giường, tiếp tục chìm vào trong giấc ngủ, màn quên cả hạ xuống.

Thế giới lại trở lại an tĩnh lần nữa. Trong cảnh cửa sổ mở rộng, có một bóng đen từ chân tường uốn éo bò đi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 5

Chương 5

Ánh sáng mặt trời xuyên qua ô cửa sổ chiếu vào tận đầu giường. Theo bản năng lại vùi mặt vào gối, ngăn ánh sáng chói mắt, thần trí lúc này đã tỉnh, tai bắt đầu nghe thấy âm thanh thế giới, có tiếng chim hót véo von, tiếng gà mái cục tác đẻ trứng, tiếng vịt kêu cạc cạc đòi ăn, tiếng chó sủa, tiếng trâu kêu ồ ồ, tiếng mọi người hét to gọi nhau... Đủ loại âm thanh, hình thành một góc đặc trưng của nông thôn.

Úc Linh giật giật mình, lát sau mới ngóc dậy, đầu tóc rối bù như quỷ cái vậy, không đi giày, chân trần đi trên nền nhà, mở thẳng cửa phòng ra, nhìn thăm dò bên ngoài, đầu tiên là nhìn cọc gỗ đang nằm trên hành lang cách đó không xa.

Ở những nhà nông thôn đều có một cái cọc gỗ ngắn như thế, có rất nhiều tác dụng, chặn, đặt ở cuối hành lang hoặc trong sân, cũng có thể làm thành ghế ngồi nhỏ, khoảng 10 kg, trẻ con thích bám vào đó để bò.

Úc Linh không hiểu vì sao mình lại nhìn nó chằm chằm, nếu cô nhớ không nhầm thì thứ này đêm qua còn gác ở trong hành lang, hiện giờ lại nằm trên thềm xi măng của hành lang.

Bà ngoại vố là người cẩn thận từ trước đến nay, ở một mình, dọn dẹp phòng ở sạch sẽ tinh tươm từ trong ra ngoài, nhà ở gọn gàng, sáng sủa, bày biện mọi thứ gọn rõ, tuyệt đối không để lộn xộn, mà dù có lộn xộn cũng là do thói quen chính.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ tối qua gió thổi quá lớn sao? Cô đứng ở cửa phòng, mặt thâm trầm, mãi cho tới khi ánh nắng chiếu lên người mới dần có cảm giác nóng, mới ý thức được mình là một kẻ lười ngủ nướng, mặt trời soi cả vào mông rồi.

"A Linh, tỉnh rồi hả? Mau đi đánh răng rửa mặt rồi vào ăn sáng" Bà ngoài vừa đi nấu bữa sáng về thấy cháu gái đứng thò đầu ra ngoài phòng, cất giọng kêu to. Đợi bà thả giỏ rau xuống, vẫn thấy cô còn đứng ngơ ngác, tóc tai rối loạn, lại cười bảo, "Cháu ngốc ạ, sao thế?"

"Cháu đang nhìn cái cọc gỗ này nè. Bà à, tối qua gió lớn thật đó, thế mà thổi nó đổ luôn rồi" Úc Linh thuận miệng nói, đôi mắt ngắm ngắm ở chân tường, khi không nhìn ra cái gì, cuối cùng cũng thầm thở phào, bảo mình tự dọa chính mình.

Bà ngoại vừa múc nước rửa rau, vừa nói, "Gió lớn cũng không thổi đổ nó được đâu, chắc là có nhà bên sang đây chơi làm đổ thôi. Còn nữa, giờ mới đang tháng tư, tối gió lớn chút, đêm lạnh, cháu ngủ nhớ phải đóng cửa sổ cho kỹ đừng để lạnh sinh bệnh đó..."

Nghe bà ngoại lải nhải, Úc Linh đóng cửa lại, vén màn, bắt đầu thay quần áo. Bữa sáng có bánh trứng gà hành và cháo gạo kê, có cả rau chân vịt, trứng vịt muối, có thể ăn hết một bát cháo to thơm ngào ngạt.

Úc Linh ăn no căng bụng, sau khi rửa xong bát đũa, tới giúp bà ngoại dọn dẹp, quét bước bếp, phòng ở sạch sẽ khí thế ngút trời. Úc Linh trời sinh vốn không phải là người chăm chỉ gì, lúc còn ở thành phố, thì mười ngón tay không dính tý nước bẩn nào, lại chẳng bao giờ phải động tay dọn dẹp phòng ở, tất cả đều có người giúp việc làm, nhưng lúc trở lại thôn Ô Mạc cô lại biến thành một đứa trẻ ngoan ngoãn chăm chỉ.

Đây là nhà bà ngoại và cô, nhà của riêng mình thì có ý nghĩa khác hẳn.

https://thuviensach.vn

Thời tiết khá đẹp, mặt trời rọi chiếu khắp nơi, núi xanh nơi xa xa chìm đắm dưới ánh nắng mặt trời, nhìn cực kỳ đẹp mắt.

Từ khắp các ngả đường trong thôn tới trên núi, có thể nhìn thấy nhiều người địu gùi chuẩn bị lên núi. Thôn Ô Mạc bốn phía là núi bao quanh, núi không có vết tích nào khai phá, lại được trời ưu ái, có nhiều món ăn cực phẩm thôn quê, là nơi mọi người trong thôn thường vào ra hái, vì thế chỉ cần thời tiết đẹp sẽ có rất nhiều dân trong thôn lên núi hái ít sơn tra, đánh bắt vật hoang dã, như hồ ly, thỏ, sóc những động vật nhỏ linh tinh gì đó mang đi bán trên huyện, thường bán rất được giá.

Úc Lnh ngồi xổm trong sân sửa lại hàng rào tre, một giọng nói thánh thót vang lên, "Chị Úc Linh"

Úc Linh ngẩng đầu lên nhìn thấy một cô gái da hơi đen đang đứng cách rào tre không xa, khoảng trên dưới hai mươi, dáng thấp, nhưng đường nét tươi tắn, khi cười tỏa nắng, cũng được coi như một người đẹp da đen, là con gái Bác Quyền ở nhà bên, tên Úc Quan Hương, xem như là chị em họ xa có cùng chung huyết thống đi.

Dù sao ở trong cùng một thôn, đếm ngược lên mấy thế hệ tổ tông thì cũng có chung quan hệ huyết thống.

Úc Quan Hương xách trong tay giỏ tre, thấy cô đang vội, đôi tay trắng nõn mềm mại làm bẹp sọt tre, lại nhìn thấy đôi tay trắng nõn tinh tế như tác phẩm nghệ thuật kia, không kìm được lại giúp, rồi cười trêu cô, "Chị Úc Linh, hôm qua cha mẹ em nói chị đã về, là vì bà chị sao ạ?"

"Đúng vậy" Úc Linh đáp, lại lần nữa sửa hàng rào tre cho chắc, vừa nói, "Quan Hương à, chuyện của bà chị, vẫn muốn cảm ơn hai bác Quyền, nếu không phải họ phát hiện ra bà chị bị xỉu ở trong vườn rau kịp thời đưa bà đi viện, chị...." Cô mấp máy môi, cười cười mang ơn cô gái nhỏ.

https://thuviensach.vn

Úc Quan Hương thấy vẻ mặt tươi cười của cô thì hoảng, lại có chút thẹn thùng. Cô vẫn biết chị Úc Linh rất xinh đẹp, chỉ là thỉnh thoảng nhìn hơi lạnh nhạt chút, nên không dám gần, nhưng dù là vậy, từ nhỏ tới lớn, bọn trẻ con trai trong thôn vẫn thầm thích cứ chạy tới nhà bà Úc nơi đây nhìn lén chị ấy, kể cả là bé gái có nhiều lúc cũng sẽ nhìn chị ấy đến ngơ ngẩn.

Trước kia cô không hiểu đó là cảm giác gì, mãi sau này lớn lên biết chữ mới hiểu được, đó là loại hơi thở khác hẳn trong thôn, là nơi đô thị phồn hoa nuôi dưỡng ra cái đẹp và khí chất, mà thôn nhỏ lạc hậu này không thể nuôi dưỡng ra nổi, loại khí chất ấy như khắc vào tận trong xương cốt vậy.

Chị Úc Linh không thích cười, lúc nào cũng không cười, khiến cho lòng người thấy lạnh, nhưng lúc cười lên thì đặc biệt rất đẹp.

"Thực ra người phát hiện ra bà chị xỉu không phải là ba mẹ em, mà là một anh chuyển phát nhanh ạ" Úc Quan Hương phất tay, "Dù gì cũng là anh ấy phát hiện ra trước, rồi mới bảo ba mẹ em" Nói đến đây, sắc mặt cô lộ ra tia e lệ.

Tuy thôn Ô Mạc nhỏ, nhưng người trẻ trong thôn ra ngoài đi học hoặc đi công tác cũng nhiều, sau đó, sẽ thường xuyên có những bưu phẩm được gửi cho các trưởng lão trong thôn qua đường bưu điện, nhưng bưu phẩm đó sẽ được nhân viên chuyển phát nhanh chở bằng xe máy đưa tới, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Úc Linh đoán anh trai chuyển phát nhanh kia chắc chắn có diện mạo không tồi, trẻ tuổi, nếu không cũng không làm Quan Hương cô bé này mặt đỏ đến thế, lòng đầy cảm kích, bất giác dò hỏi mấy câu về anh trai chuyển phát nhanh kia, nhưng tiếc là Úc Quan Hương cũng không biết nhiều, vị này rõ ràng là một vị anh trai chuyển phát nhanh mới.

https://thuviensach.vn

Nói chuyện luyên thuyên với úc Quan Hương một lúc, úc Linh đại khái cũng biết một chút tình hình trong thôn, cũng biết gần đây Úc Quan Hương vừa làm xong công việc, bác Quyền thương con gái nên gọi về nhà nghỉ ngơi một tuần, đợi khi nào cô có đối tượng nói chuyện mới cho ra ngoài.

Sau khi sửa lại rào tre chắc chắn lần nữa, Úc Linh mời cô bé uống trà. Trà bà ngoại là loại trà lạnh nấu từ sáng sớm. Úc Quan Hương vừa uống nửa ly trà lạnh, vừa nhặt giỏ tre cạnh hàng rào lên lưng, nói, "Chị Úc Linh, em muốn lên núi hái ít thảo dược, chị có đi cùng không? Lần trước trong núi cứ mưa mãi, mọc rất nhiều nấm ngon đó"

Úc Linh nhớ tới giấc mộng tối qua, lòng run lên, lắc đầu cự tuyệt. Đợi Úc Quan Hương đi rồi, úc Linh ngồi xuống hành lang nói với bà mấy câu, rồi xách mấy túi thực phẩm dinh dưỡng lên đi thăm những người già trong thôn. Tuy cô quanh năm suốt tháng không ở trong thôn nhiều lắm, nhưng lần nào về cũng đều mang quà đầy đủ, cũng bởi thế nên những người già trong thôn rất thích cô.

Úc Linh biết mình đang làm gì, cô hy vọng lúc mình không ở trong thôn, người trong thôn có thể giúp cô chiếu cố tới bà, bà ngoại có yêu cầu gì sẽ giúp một tay, vì thế cô rất chú trọng phần lễ nghĩa này, chỉ cần bà ngoại không sao, thì cô sẽ thoải mái đi hiếu thuận.

Đi dạo một vòng trở lại thì đã tới trưa.

Bà ngoại đã nấu xong cơm trưa, xa xa cất giọng réo gọi, "A Linh à, về nhà ăn cơm..." thấy cô về, bà ngoại bảo cô đi ra giếng múc nước rửa tay, giọng đầy ấm cúng, giống y như trong trí nhớ của cô vậy.

Lúc bưng bát lên, nhìn thấy mặt bà đen quắt như vỏ quít, trong lòng cô không chịu nổi, nói, "Bà à, hôm nay cháu nói chuyện với Nhị Thái gia rồi, ngày mai ngồi xe lừa nhà ông ấy đi ra ngoài, sau đó thì tới bệnh viện thành

https://thuviensach.vn

phố kiểm tra sức khỏe, cháu đã hẹn với bệnh viện trước rồi, chỉ cần tới nơi thì có thể đi kiểm tra ngay, không cần phải đợi đâu ạ"

Động tác bà ngoại ngừng chút, bà không thích bệnh viện tý nào, bởi vì nơi đó có hai người quan trọng nhất trong đời bà đã vĩnh viễn nhắm mắt ở đó, đầu tiên là người bạn già, sau đó là con gái, điều này khiến bà có ác cảm với bệnh viện, lần này ngã xỉu bị đưa đi viện, bà cũng chỉ cố ở hai ngày thấy ổn đã đòi về thôn ngay.

Úc Linh biết khúc mắc của bà, chỉ đành da mặt dày, đầy vô sỉ làm nũng quấn lấy, mãi cho tới khi ăn cơm trưa xong, cuối cùng bà ngoại cũng đồng ý, úc Linh cũng cao hứng cười rộ lên.

"A Linh nhà ta thật xinh đẹp quá" Bà ngoại vừa rửa chén vừa dọn dẹp, vừa cười khanh khách hỏi, "A Linh đã có đối tượng nào chưa? Cháu năm nay cũng hai mươi ba rồi, vẫn không có bạn trai, giờ già rồi đó"

Bà ngoại là người thế hệ trước, ở thời đại đó, con gái mười sáu mười bảy tuổi đã kết hôn rồi, tư tưởng định hình, thấy con gái quá hai mươi mà chưa có đối tượng thì đây là chuyện cực kỳ đáng sợ. Đương nhiên, thời đại khác nhau, tư tưởng bà ngoại cũng không cổ lỗ đến thế, tự có ý tưởng của mình, trong mắt người già, tuổi tác con gái là đề tài cực kỳ mẫn cảm, kết hôn hay không kết hôn mà nói, có tìm được đối tượng không mới quan trọng, chỉ cần tìm được đối tượng thì chuyện kết hôn không còn xa nữa đó sao?

Nói chính xác thì điều này cũng coi như là phòng ngừa chu đáo chuẩn bị đi.

"Không vội ạ..."

"Sao lại không vội chứ? Cháu cho là ta không biết ý nhà họ Giang bên đó sao, con gái nhà họ chẳng đáng giá, đều dùng đồ vật để liên hôn, nhưng không gì bằng hôn nhân tự do, còn chẳng bằng ta năm đó nữa kìa. Ông lão

https://thuviensach.vn

nhà họ giang kia cũng kinh lắm, năm đó sở dĩ cha cháu ly hôn với mẹ cháu cũng là do ông ta làm loạn cả, đã già rồi mà chẳng biết xấu hổ nhúng tay vào hôn sự của người trẻ tuổi, so tới ta một bà già ít chữ ở nông thôn còn chẳng bằng nữa kìa, tóm lại cháu là cốt nhục nhà họ Giang, dù không muốn quay về cũng không xóa được quan hệ huyết thống này được, biết đâu chừng một ngày nào đó ông già họ Giang để ý tới người cháu thì..."

"Không đâu bà, còn có cha nữa ạ" Úc Linh đáp.

"Đừng nói về nó với ta, hiện giờ nó có bản lĩnh thì có ích gì chứ? Nếu năm đó nó có chút bản lĩnh thì Mẫn Mẫn cũng sẽ không ôm một bụng to để ly hôn với nó! Làm hại cháu sinh ra chẳng có cha. A Linh à, bà nói với cháu..."

Úc Linh lặng yên nghe bà ngoại lải nhải, cũng không xen mồm vào, dù gì bà già rồi nói mệt sẽ thôi.

Nhưng Úc Linh không đợi bà mệt thì ngừng đã nghe thấy một trận ồn ào, lúc ngẩng đầu lên, vừa lúc nhìn thấy ở đường trên núi cách đó không xa có người lục tục đi xuống, những người đó vừa đi, vừa hét to, thu hút rất nhiều người đang bận việc đồng ruộng, đợi họ tới gần trước mặt, Úc Linh mới biết được hôm nay họ lên núi gặp lợn rừng.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 6

Núi không bị con người khai phá quá mức nên chuyện có lợn rừng là chuyện bình thường, chỉ là lợn rừng hung hãn, không những làm hỏng hoa màu, mà còn đả thương người, vì thế mỗi lần phát hiện ra lợn rừng, người trong thôn sẽ tụ tập đông đủ để lên núi bắt lợn rừng.

Úc Linh vốn chỉ đứng ở nhà mình nhìn náo nhiệt chút, nhưng đợi khi Úc Quan Hương từ trên núi về, chạy thẳng tới nàh gọi cô đi xem người trong thôn bắt lợn rừng.

Bà ngoại đang phơi đậu nành, nghe thấy thì bảo, "Đi đi, đừng tới gần quá, sẽ bị lợn rừng làm bị thương"

Úc Linh, "..."

Có thể là sống lâu trong thành thị, nên nhớ tới lúc nhỏ mỗi khi trong thôn có chuyện vui, Úc Linh như bị ma quỷ ám vậy, cứ thế đồng ý đi cùng Úc Quan Hương lên núi theo người trong thôn, đi mãi tới chỗ đường núi uốn lượn, cô vẫn còn hơi ngơ ngác, trong lòng thấy rối rắm.

Họ ở tận phía sau xa xa đám đông, ở cùng các cô còn có mấy đứa trẻ nghịch ngợm, lớn khoảng bảy tám tuổi, nhỏ thì ba bốn tuổi, nghe nói muốn lên núi bắt lợn rừng, ai cũng hưng phấn đứng ngồi không yên, người lớn không cho đi theo thì cứ đi phía sau xa xa, thường thường ngắt hoa, bẻ cành, hoặc hái quả dại ăn, nói nói cười cười trên đường, vốn chẳng có tý ý thức nguy hiểm nào.

https://thuviensach.vn

Dân thôn Ô mạc đều dựa vào núi để sống, họ đi lại trong núi như đi trong nhà họ vậy, cả chuyện bắt lợn này nữa, vốn không có nguy hiểm gì, đám trẻ nghịch ngợm đi theo có rất nhiều người lớn nhắm mắt làm ngơ mặc chúng ầm ĩ.

Nhưng đám trẻ hôm nay làm chuyện nhiều nhất chính là ngắm trộm Úc Linh, hoặc thỉnh thoảng chạy tới trước mặt cô nhìn, thấy cô ngẫu nhiên nhìn về một chỗ, sẽ nhiệt tình mà giới thiệu cho cô biết đó là đâu, cây mọc đó là gì, rồi có những động vật linh tinh gì sống ở đó.

Bọn nhỏ tuy không có hiểu biết lắm về núi rừng, nhưng cũng có mĩ quan tương đồng, người nào xinh đẹp cũng đều biết cả, hơn n ữa thời gian Úc Linh về rất ít, nên đám trẻ nhỏ cũng ít thấy, ai cũng đều tò mò với cô, thỉnh thoảng cứ nhìn trộm.

"Tránh ra! Tránh cả ra! Đừng chắn đường" Úc Quan Hương đuổi đám trẻ nghịch đi, cười mắng, 'Chị Úc Linh vốn sống ở trong núi mà, tim nhỏ lắm, không cần các em tới nịnh nọt đâu"

Đám trẻ cười làm mặt quỷ trêu Úc Quan Hương rồi lập tức ù té chạy. Sau đó không lâu, phía trước truyền tới tiếng quát, rồi có người kêu lên, "Họ tìm được lợn rừng rồi"

Cả đám trẻ bướng bỉnh to gan đã nhân cơ hội nhảy vào, cả Úc Quan Hương cũng thế, dần dần chỉ còn sót lại mình Úc Linh ở ít phía sau.

Úc Linh bình tĩnh nhìn thoáng qua cảnh vật chung quanh, rồi ngẩng đầu lên nhìn thì thấy trong rừng rậm có tiếng người lớn quát ngăn đám trẻ lại. Những người lờn cũng biết không thể quản được bọn trẻ nghịch ngợm, nhất định sẽ lén tới đây, vì thế để một người ở lại sau trông, đỡ để họ phải nhìn thấy cảnh chúng bị đám lợn rừng làm bị thương.

Rất nhanh núi rừng yên tĩnh chợt náo nhiệt hẳn lên, có tiếng người dân hét lên thất thanh, có tiếng lợn rừng kêu, rồi lại có tiếng bọn trẻ con ríu rít.

https://thuviensach.vn

Úc Linh định tiến lên trước, đột nhiên nghe thấy tiếng động sột soạt, quay đầu lại thì thấy bên trái có một lùm cỏ dại cao rung động liên hồi, lòng nổi lên dự cảm bất an, còn chưa kịp phản ứng thì đã thấy một đầu lợn rừng đen tung ra từ bụi cỏ lao tới.

Một người một heo cùng nhìn nhau. Đây là một con lợn rừng cực kỳ to khỏe, lông trên người nó đen nhánh dựng đứng sáng bóng, vừa nhìn là không dễ dây vào, khác hẳn con mà dân trong thôn đang vây bắt kia, nhìn cực kỳ hung tợn đáng sợ, một luồng khí tức hoang dã của mãnh thú ập tới như nước.

Đầu Úc Linh trống rỗng, chẳng rõ có phải cô đang bị ảo giác không, cô cảm thấy mắt con lợn rừng đang nhìn cô đầy thâm ý, nét hưng phấn thèm rỏ dãi lộ rõ.

Úc Quan Hương ở xa thế mà nhìn thấy một con lợn rừng lọt lưới đã kêu lên, "Chị Úc Linh, chạy mau"

Năng lực phản ứng của Úc Linh cũng không rồi, tuy đầu óc trống rỗng nhưng bản năng đã có phản ứng, xoay người liền chạy, thoạt nhìn có vẻ rất bình tĩnh, không giống những cô bé tý nào, lúc gặp phải chuyện này không thét chói tai thì chân tay mềm nhũn bất động, mà ngược lại chạy trốn cực nhanh.

Lợn rừng thấy cô chạy thì càng hưng phấn, vung mạnh chân chạy đuổi theo. Còn người dân trong thôn cũng cầm gậy gộc đuổi theo. Úc Linh hoảng không chọn đường cứ chạy thục mạng chẳng rõ chạy tới đâu nữa, mãi cho tới khi có cơn gió tanh đánh mạnh tới, khiến cả người không tự chủ bị bay thẳng ra ngoài.

Cô cứ cho là mình sẽ bị ngã thảm hại, ai ngờ lúc phản ứng đã thấy mình bị ném thẳng tới một lùm cây rậm, lùm cây đó rất co giãn, cứ như một chiếc đệm cao su vậy, quăng quật thế nào cũng không có chuyện gì hết.

https://thuviensach.vn

Bên tai lại nghe thấy tiếng lợn kêu thê lương, quay đầu nhìn lại thì thấy con lợn vô cùng oai phong hùng dũng lúc đầu kia đang bị một đám dây leo cuốn chặt, cả bốn vó đều bị dây cuốn, trên đám dây leo còn có gai, đang đâm vào da thịt lợn rừng. Con lợn đau quá kêu thảm thiết, cả người liều mạng giãy giụa.

Úc Linh xoay người ngồi dậy, khuôn mặt trầm tĩnh nhìn con lợn rừng kia. Lợn rừng vừa kêu gào, vừa nhìn cô với ánh mắt đầy tội nghiệp, trong mắt thậm chí còn thấy chảy lệ.

Úc Linh, "...."

Úc Linh hít sâu một hơi, quay đầu nhìn nhìn, nhặt một cục đá từ trong bụi cỏ ném thẳng vào đầu lợn rừng kia. Da lợn rừng dày thịt thô, tuy bị ném trúng một cái không chảy máu, nhưng lại càng giãy giụa hơn, cuối cùng cũng thoát khỏi đám dây leo chằng chịt, cong mông xoay người chạy mất vào trong rừng cây, biến mất.

Đợ dân trong thôn hô hào xông tới, thấy chút máu và ít lông dưới đám cỏ bị đè rạp xuống còn chẳng nhìn thấy gì hết.

"Lợn rừng đâu rồi?"

"Con súc sinh đó chạy đâu rồi?"

"A Linh không sao chứ?"

Úc Quan Hương chạy tới đỡ cô, nhìn từ trên xuống dưới, vẻ mặt đầy quan tâm. Úc Linh xoa xoa cổ tay bị nhánh cây làm trầy da, lắc lắc đầu bảo, "Nó đi rồi"

Cả thôn dân thấy cô không sao, có mấy người đi xem hành tung của lợn rừng, những người khác thì lại quay lại chỗ cũ để xử lý con lợn rừng đã bị bắt kia, Bác Quyền túm theo đứa con lớn bướng bỉnh, vừa đi vừa hỏi Úc

https://thuviensach.vn

Linh, "Haiz, hôm nay thật kỳ lạ, chẳng rõ con kia chạy từ đâu tới nữa, có thể là chạy từ núi Quỷ Tử kia tới, đỉnh núi bên này của chúng ta cũng không có loại béo tốt như thế được"

Nghe thấy tên núi Quỷ Tử này, bọn trẻ chung quanh đều lộ ra kính sợ. Tuy thôn Ô Mạc nằm ở giữa rừng già núi sâu, nhưng vị trí cũng không dễ vào, mà thôn dân hoạt động trên núi cũng được chỉ định, tuyệt đối không được vượt quá giới hạn, đây là quy củ được truyền từ tổ tiên, cũng không biết là nguyên nhân gì, nhưng nghe nói nếu vượt qua giới, sẽ chọc giận đến thần núi sẽ bị trời phạt gì gì đó, các thôn dân đều rất cẩn thận cố gắng tuân thủ quy củ này.

Do năm nào cũng hoạt động ở vùng này, nên sớm đã biết rõ hoàn cảnh chung quanh, hai bờ ruộng có gì đều biết rõ cả, chỉ cần có một con vượt biên chạy đến thì các thôn dân sẽ biết ngay.

Núi Quỷ Tử cách thôn Ô Mạc khá xa, cách mấy ngọn núi, ở đó được gọi là núi sâu rừng già chân chính, kể cả những người dân đã quen với núi rừng cũng không dám xông vào nơi đó, có rất nhiều dã thú hoang, như loại lợn rừng chẳng bình thường kia, chắc cũng từ bên đó tới.

Trẻ con ở trong núi đều rất hiểu chuyện, đều biết núi Quỷ Tử nguy hiểm tới mức nào, lúc lên núi cũng không bị lạc.

Úc Linh đi trong đám đông, biết rất chung quanh đều là đám trẻ con đang ríu rít hỏi thăm núi Quỷ Tử, nhưng không rõ có phải do tâm lý không mà chỉ cảm thấy một trận sột soạt, không kìm được lại nhìn khắp nơi, dĩ nhiên cũng không thấy gì cả.

"Vừa rồi nguy hiểm quá, may chị không sao" Trong lòng Úc Quan Hương hơi hối hận khi gọi Úc Linh đi xem náo nhiệt, ai biết sẽ gặp phải một con như thế. Thôn dân đi trước đã kiểm tra tất cả các vùng xung quanh một lượt khẳng định chỉ có một con lợn rừng, mới rồi cũng khiến cả đám

https://thuviensach.vn

trẻ con nghịch ngợm này náo loạn một trận, "Nhưng sao tự dưng nó lại bỏ đi nhỉ?"

Úc Linh bình tĩnh nói, "Nó lao nhanh quá, lọt vào trong đám dây gai, bị trói chặt lại ạ"

"À, thế thì thật xui xẻo quá rồi"

Sau khi biết trong nùi còn có một con lợn bị bắt, các trưởng lão cấm bọn trẻ chạy loạn, khiêng con lợn rừng kia đi, rồi đuổi cả đám trẻ con xuống núi hết.

Tuy hôm nay bắt được một con lợn rừng còn sót một con nữa trông có vẻ béo tốt, cũng không đáng sợ như con kia, lông thoạt nhìn hỗn độn, dính khá nhiều bùn đất, điển hình là loại lợn rừng thả rông, bẩn kinh khủng, chẳng giống con lợn kia da lông sạch sẽ bóng loáng tý nào cả.

Úc Linh nhìn thoáng qua con lợn rừng, rồi rời mắt đi.

Về đến nhà bà ngoại hỏi chuyện lợn rừng xem thế nào, Úc Linh đơn giản nói mấy câu rồi lược bớt đi chuyện mình bị lợn rừng đuổi thoát thân một cách khó hiểu, những người khác biết bà đã tuổi cao, sợ không dậy nổi, nên dĩ nhiên cũng không dám nói gì nhiều.

Ăn cơm chiều xong, Úc Linh thấy thôn dân trở về nói không đuổi được con lợn rừng kia, có thể nó đã trốn sang núi Quỷ Tử rồi.

Tối ngủ, Úc Linh lại nằm mơ, nhưng trong mơ không phải là cảnh mộng ngập tràn sắc mộng ảo như tối qua, mà nháy mắt biến thành phim kinh dị, là mộng đại chiến với lợn, cô đứng cạnh, như một nữ đấu sĩ, chiến đấu với heo yêu kinh khủng kia.

Đợi lúc tỉnh lại cô không kìm được rên rỉ, chui đầu vào gối. Từ nhỏ đến lớn, mộng kiểu thế không ít, nhiều đến mức cô thấy mình cảm tưởng

https://thuviensach.vn

như sắp bị phát điên lên được vậy. Nhưng mỗi lần một mình đứng ở giữa núi rừng, cô đều thấy mình chuyện gì cũng trải qua rồi, không kìm được còn hoài nghi bản thân không rõ có phải bị nguyền rủa không, ngẫm lại thấy tắc tịt.

***

Trời hơi sáng, Úc Linh đã tỉnh. Ăn sáng xong, Úc Linh cùng bà ngoại ngồi lên xe lừa của Nhị Thái gia hứng ánh sáng buổi sớm, lên đường.

Sáng sớm núi rừng còn ngập trong sương mù, cả khoảng rừng ngập tràn sương trắng mênh mông, bóng cây lay động, cứ như bất cẩn chút thì sẽ bị một con quái vật nhảy từ trong màn sương trắng ra.

Úc Linh nhớ tới một ít quái vật trong phim, nơi có nhiều quái vật ma quỷ hay tới chính là ở trong màn sương mù, xuất hiện bất ngờ.

Lòng run rẩy, cô cố bình tĩnh thu mắt lại, dựa vào gần bà ngoại.

"Bà ngoại, sáng lạnh, gió đang thổi" Cô vừa dựa vừa chắn gió cho bà ngoại.

Bà ngoại cười ha hả, vỗ vỗ tay cô. Nửa giờ sau, xe lừa đã đến giao lộ ở quốc lộ kia, con đường này cứ cách nửa giờ lại có một chuyến xe khách đi lên thành phố lớn, họ đợi không lâu thì xe đã tới.

10 giờ sáng, Úc Linh dẫn bà ngoại đến bệnh viện nhân dân số một trong thành phố. Một người đàn ông trung niên ăn mặc comple xuất hiện, cung kính đưa họ đi, nói với Úc Linh, "Giang tiểu thư, Giang tiên sinh đã nói trước với bệnh viện rồi, Úc lão phu nhân có thể đi kiểm tra bất cứ lúc nào"

Úc Linh đáp lại nhàn nhạt. Bà ngoại đứng thẳng người, liếc mắt nhìn qua người đàn ông một cái, hừ một tiếng, chẳng nói gì.

https://thuviensach.vn

Tốc độ kiểm tra rất nhanh, đợi kiểm tra xong, sắc mặt bà ngoại hơi xấu, vẫn là sự chán ghét bệnh viện như cũ tận trong lòng. Úc Linh nhìn sắc mặt bà không tốt, đưa bà tới vườn hoa trước bệnh viện ngòi hóng gió nghỉ ngơi, còn mình đi theo người đàn ông trung niên đi tìm chuyên gia bệnh viện dò hỏi tình hình sức khỏe của bà ngoại.

Đợi Úc Linh ra khỏi bệnh viện đi tìm được bà ngoại, lại thấy bà đang nói chuyện ở đó với một thanh niên.

Bà ngoại thoạt nhìn rất cao hứng, vẫn luôn cười, mắt nhìn về người thanh niên kia vô cùng hiền hòa, Úc Linh không kìm được cũng nhìn lại, từ góc cô nhìn thì chỉ thấy bóng dáng người thanh niên đó, mãi cho tới khi cô tới gần, người đó mới quay đầu lại nhìn cô.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 7

Trước tiên Úc Linh thấy rõ bộ dáng của người thanh niên kia. Đó là một người đàn ông trẻ tuổi vô cùng tuấn tú, hoặc có thể gọi là sinh viên cũng được, vì anh nhìn ước chừng khoảng hai mươi tuổi, có khí chất vô cùng sạch sẽ, đường nét tuấn tú, da trắng nõn, khí chất sạch sẽ đến mức với con mắt quan sát mà nói là thuộc cái đẹp phi thường, còn hấp dẫn hơn cả những diễn viên trong ngành giải trí nhiều.

Trên người anh mặc một chiếc áo trắng cùng quần sẫm màu, cũng không phải là hàng hiệu gì, dù chỉ là một bộ giá rẻ đơn sơ, song lại ăn mặc đơn giản vậy càng tôn lên khí chất vốn có của anh, cứ như là một quý công tử bước ra từ trong tranh vậy, tỏa ra ánh sáng nhu hòa, dịu dàng tự có.

Đó là một thanh niên dễ gây thiện cảm với mọi người. Đó là đánh giá chung về người thanh niên đó.

Người thanh niên có một mái tóc bổ mái gọn gàng, tóc buông rủ xuống cái trán cao, dưới mái tóc là một đôi mắt đen như mực, tựa như một khối ngọc đen tốt nhất, đẹp nhất khiến người ta vừa nhìn đã bị thu hút. Lúc này đôi mắt đó đang yên lặng nhìn tới, trong mắt đột nhiên hiện lên tia sáng lấp lánh, khiến người ta cảm giác như tâm tình anh lúc này đang vô cùng sung sướng.

Cứ như anh đang nhìn thấy thứ gì đó khiến anh rất hưng phấn vậy.

Úc Linh vốn hơi bực mình bỗng chốc trở nên bình tĩnh lại, gọi về phía bà ngoại, "Bà bà" rồi đi vào đình hóng gió.

https://thuviensach.vn

Bà ngoại thấy cô thì rất vui, vẫy người thanh niên nói, "A Từ, đây là cháu gái ngoại của bà, một mình từ trong thành trở về thăm bà, là một cô bé ngoan, hiếu thuận lắm"

Người trẻ tuổi tên "A Từ" kia khẽ cười, lễ phép chào Úc Linh một câu, "Xin chào"

Úc Linh cũng đáp lại một câu, "Xin chào", rồi khách sáo nhìn lướt qua vẻ khó coi, rời đi ngồi cạnh bà, nghe thấy bà ngoại nói, "A Linh, vị này chính là tiên sinh Hề Từ, lúc trước nếu không phải là tiên sinh đi qua vườn rau phát hiện ra bà té xỉu. thì sẽ không biết có chuyện gì nữa đâu, sau đó bà nằm viện, cũng là được tiên sinh tới bệnh viện thăm bà, là một đứa bé rất tốt"

Úc Linh đột nhiên nhanh trí, biết ngay vị này chính là người đầu tiên phát hiện ra bà té xỉu ở vườn rau qua lời Úc Quan Hương kể về anh trai nhỏ, không ngờ anh nhỏ chuyển phát nhanh này lại trẻ như thế, thoạt nhìn như sinh viên đang học vậy, tuy trong lòng thấy hơi kỳ lạ song thần sắc lại giãn đi rất nhiều, cảm kích nói với anh, "Tiên sinh Hề Từ, lần này thật cảm ơn tiên sinh quá"

Người thanh niên mỉm cười, "Ngày đó tôi cũng định đưa đồ tới nhà Úc tam gia gia, vừa lúc đi qua đó, dĩ nhiên không thể bỏ mặc được. Chỉ là chuyện nhỏ, không có gì cả"

Bộ dạng của anh chẳng có vẻ gì là đang kể công mình cả khiến bà ngoại thích cười phớ lớ, rồi tiếp lời. "Lúc đó nếu không có A Từ cháu thì hiện giờ ta cũng chẳng ngồi được ở chỗ này rồi. Lúc nào đó cháu lại đi đưa bưu kiện trong thôn, còn nhớ rõ tới thăm ta, thì tiện ăn cơm luôn, đều là cây nhà lá vườn cả, chẳng đáng giá gì, nhưng hương vị thì ngon hơn bên ngoài nhiều"

https://thuviensach.vn

Bên cạnh bà ngoại mời nhiệt tình, Hề Từ lại hơi ngượng ngùng đồng ý, trong lúc đó không kìm được lén liếc mắt nhìn Úc Linh một cái.

Úc Linh không hiểu được nhìn lại anh, không rõ anh liếc mắt nhìn mình là gì. Bà ngoại vỗ vỗ tay Úc Linh, cười cô một cái.

Úc Linh đành nhếch miệng lên cười, thoạt nhìn cũng không còn lãnh đạm như cũ nữa. Lúc này bà ngoại mới hài lòng chút, tuy bà tự hào có cháu gái ngoại và con gái đều thừa hưởng vẻ trẻ đẹp của bà, lại là đứa trẻ vui vẻ, nhưng cháu gái ngoại của bà thì từ nhỏ đã là một cô bé quá mức bình thản, lúc không cười lại cho người ta có cảm giác như một đứa bé nghiêm túc, rất dễ gây ra hiểu lầm, hy vọng con bé càng ngày càng cười nhiều hơn, đỡ khiến cho ân nhân cứu mạng thấy cháu gái bà có thành kiến với nó.

Úc Linh cười xong, lại tiếp tục ngồi cạnh đương sự, nghe bà ngoại nói chuyện với người thanh niên, đều là những câu nhiệt tình của bà ngoại hỏi, còn người thanh niên kia thì đáp.

"Haiz A Từ, sao lại tới bệnh viện thế? Lại đi đưa đồ chuyển phát nhanh sao?" Bà ngoại hỏi.

"Không phải ạ, là cháu có người bạn nằm viện, nên tới đây thăm anh ấy ạ"

"Nằm viện sao? Bị bệnh gì thế?" Bà ngoại quan tâm hỏi tiếp.

"Thực ra cũng không nặng ạ, bị viêm ruột thừa, chỉ làm phẫu thuật nhỏ là xong thôi ạ"

Một già một trẻ, một hỏi một đáp, trông rất hòa thuận vui vẻ.

Ai già cũng đều thích lẩm bẩm cả, đặc biệt là khi nhìn người thanh niên đến thuận mắt kia thì lại càng lẩm bẩm nhiều hơn, thỉnh thoảng thậm chí còn bất cẩn chọc trúng sự mất kiên nhẫn của thanh niên nữa, đây cũng

https://thuviensach.vn

là điểm giống nhau của những người già, giống đại đa số người già ở quê lúc nói chuyện, nên cần phải có sự kiên nhẫn mới được. Úc Linh để ý thấy người thanh niên tên Hề Từ này tính tình vô cùng tốt, không phải loại trẻ tuổi hay nóng nảy, mà rất thâm trầm yên tĩnh, không sốt ruột, nghiêm túc lắng nghe người già lải nhải.

Giọng anh rất dễ nghe, một giọng nói trẻ tuổi nhu hòa, nghe vào tai như tiếng đàn violon thánh thót, rất hưởng thụ.

Úc Linh vừa bình tĩnh uống nước, vừa lắng nghe.

Đang say sưa đến quên thì đột nhiên có một người mặc quần áo bệnh nhân hấp tấp chạy tới.

Đây là một người đàn ông trẻ tuổi, chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, lúc vừa thấy thì trong ngũ quan rất bình thường, không có gì đặc sắc cả, nhưng nhìn vài lần lại khiến người ta có một cảm giác sâu xa ý vị, không hiểu sao càng nhìn ngũ quan bình thường ấy lại càng thấy đẹp mắt, có một cảm giác đặc biệt ý nhị, khiến cho người anh trở nên suất sắc hẳn lên.

"Hề lão đại, mau tới cứu Mễ với" Người đàn ông mặc quần áo bệnh nhân nhào tới, túm lấy tay Hề Từ.

Thân hình Hề Từ hơi ngả ra sau, tránh tay người đàn ông ra, hơn nữa còn túm chặt lấy cổ tay anh ta, dùng giọng đầy chậm chạp nhẹ nhàng hỏi anh ta, "Đừng vội, có chuyện gì cứ từ từ nói"

Người đàn ông nôn nóng chạm phải ánh mắt trong veo như ngọc kia bất giác run lẩy bẩy, lúc này mới phản ứng kịp, thần sắc nôn nóng biến thành thống khổ, vô cùng cơ trí ôm bụng lại, mồm kêu ai ôi ai ôi liên tục, "Tôi đau bụng quá, chút nữa phải mổ, hơi sợ, anh đi cùng tôi đi"

https://thuviensach.vn

Nghe thấy anh ta nói thế, thần sắc trên mặt Hề Từ đột nhiên thay đổi, nhưng chưa đợi anh phản ứng, bà ngoại đã mở lời hỏi, "A Từ, đây là người bạn mà cháu nói nằm viện kia phải không? Xem ra cháu ấy đau đến mồ hôi chảy đầy kìa, cháu đi ở cùng nó đi" Sau đó lại hơi tự trách bảo, "Cháu à, thật sự xin lỗi nhé, bà không nên giữ A Từ nói chuyện lâu mà làm cháu chậm trễ"

Người thanh niên kia đột nhiên sửng sốt, cứ như lúc này mới để ý thấy những người khác chung quanh, ngẩng đầu nhìn, thấy một bà lão và một cô gái trẻ. Bỏ qua bà lão nông thôn kia ra, thì cô gái trẻ đó chính là một nữ nhân rất đẹp có khí chất, nếu để trong đám đông cũng không thể nào bỏ qua được cô, bởi vì dung mạo của cô quá suất sắc, lúc nhìn người khác thì lạnh nhạt, khiến người khác bị áp lực vô cùng.

Người thanh niên nhìn thấy Úc Linh, chợt sửng sốt, trên mặt có chút hoài nghi, đang định nhìn kỹ tướng mạo đối phương, đột nhiên Hề Từ túm lấy anh ta đứng dậy.

Đợi lúc anh đứng lên, Úc Linh mới phát hiện ra anh rất cao, ít nhất cũng trên 1 mét 85, còn người bệnh kia cũng cao chừng trên dưới 1 mét bảy lăm, bị anh xách lên như xách một con gà con vậy.

Hề Từ đứng xin lỗi bà ngoại rồi nói, "Úc bà bà, vị này chính là bạn của cháu, anh ấy họ Mễ, tên Thiên Sư. Cháu còn có chút chuyện đi trước, xin hẹn lần sau ạ"

Bà ngoại vội bảo, "Đi đi, hôm nào cháu tới thôn chuyển phát nhanh, nhất định phải tới nhà của ta chơi nhé"

"Vâng ạ"

Hề Từ cười thẹn thùng, không để ý tới biểu hiện của người thanh niên kia như gặp quỷ vậy, trấn định chào Úc Linh một câu, rồi túm lấy tay người thanh niên kia rời đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi nhìn theo bóng họ đi vào trong bệnh viện, bà ngoại lắc đầu nói, "Hiện giờ đúng là thanh niên trẻ tuổi nóng nảy quá mà, phải phẫu thuật đến nơi rồi mà còn chạy nhanh như thế"

Úc Linh không phụ họa theo lời bà ngoại, với người không quen biết, bất kể đối phương có quái dị tới cỡ nào, bất thường ra sao, cô cũng chẳng để ý. Định rời mắt đi thì đột nhiên nhìn thoáng qua cửa sổ trên lầu ba đang mở có một bóng đen chợt lóe qua, tốc độ quá nhanh nhanh tới mức khiến cô như bị ảo giác vậy.

Có lẽ là ảo giác thật.

Nghĩ đến gì đó, lòng cô lại run lên, vội vã đỡ bà ngoại dậy, vẻ mặt trấn định nói, "A Bà, đã tới trưa rồi, chúng ta đi ăn chút gì đi ạ"

Bà ngoại không nói gì. Hai người vừa đi ra khỏi đình hóng gió, người đàn ông mặc comple vội vã tiến tới, khách sáo mời họ lên xe.

***

Mễ Thiên Sư mặc quần áo bệnh nhân bước đi trong hành lang bệnh viện ở tầng năm, chẳng giống người bệnh chuẩn bị phẫu thuật chút nào cả.

"Tôi đã cố định đồ vật kia rồi, chắc là yêu vật, là loại yêu vật cực kỳ giảo hoạt. Hề Từ này, lần này mời anh tới giuớ, giá cả có thể thương lượng" Mễ Thiên Sư vừa đi rất nhanh vừa nghịch la bàn, vừa nói.

Khác hẳn vẻ hấp tấp của Mễ Thiên Sư, Hề Từ thì lại cực kỳ thong dong bình thản, chân anh bước chậm rãi, nhưng vững vàng đi nhanh cạnh Mễ Thiên Sư, vẻ bình tĩnh thanh nhàn vô cùng.

Trên hành lang ánh sáng hơi tối, bên ngoài rõ ràng nắng sáng, cửa sổ mở rộng, ánh mặt trời lại như không lọt được vào, cả khoảng hành lang trở

https://thuviensach.vn

nên loang lổ u ám tối tăm, hai bóng người kéo dài trên mặt đất trông khác hẳn đầy bất kham.

Cuối cùng Mễ Thiên Sư cũng điều chỉnh được la bàn định vị chỗ yêu vật nấp trong bệnh viện, quay đầu sang định hỏi dò người đàn ông bên cạnh thì tự dưng phát hiện ra gì đó, đôi mắt thoáng nhìn người nọ dưới ánh sáng loang lổ ngũ quan tuấn tú dần trở nên cực kỳ yêu diễm chói mắt, đôi mắt vốn trong veo đen nhánh như câu hồn đoạt phách lại nhuốm đầy sương mù yêu khí lạnh lẽo.

"Nè! Anh bình tĩnh chút đi!" Mễ Thiên Sư kinh hãi, run rẩy kêu lên, "Cố ngàn vạn lần đừng để cho yêu lực của anh kinh động tới yêu vật kia, tôi khó khăn lắm mới tìm thấy tung tích của nó, ai ngờ lại phải nằm ở bệnh viện để cắt ruột thừa chứ"

Hề Từ đưa tay ra che mắt lại, giọng vẫn ôn hòa dễ nghe như cũ, "Anh yên tâm, tôi chỉ có hưng phấn chút thôi"

Mễ Thiên Sư buồn bực hỏi, "có gì mà hưng phấn đến thế chứ? Chẳng lẽ vừa rồi nói chuyện phiếm với mỹ nhân mà hưng phấn quá ư? Thôi đi, tuy mỹ nữ kia rất xinh đẹp, nhưng vẫn còn chưa đẹp bằng anh kìa, anh tự nhìn mình là đủ rồi"

Hề từ không nói, cố sức đè mắt lại.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 8

Ăn trưa giải quyết tại một quán cơm. Bà ngoại hơi không quen. Nhà mẹ đẻ bà ngoại là địa chủ, lúc mới sinh ra đã là một thiên kim địa chủ, ăn mặc không lo. Đáng tiếc số mệnh xấu, lúc sinh ra là ở thời chiến loạn, cho dù xinh đẹp như hoa, học vấn đầy mình, cuối cùng lại rơi vào kết cục nhà tan cửa nát, may mắn lúc trẻ được Úc lão gia cứu, sau đó lại gả cho úc lão gia, rồi tiếp đó lấy chồng phải theo chồng, đi theo chồng đến thôn Ô Mạc - một thôn nhỏ hẻo lánh sinh sống, tuy rất kham khổ, song cũng không lo tới cơm áo, kể cả lo lắng hãi hùng.

Cả nửa đời của bà ngoại đều ở thôn sơn, thế mà đã qua nửa thế kỷ, thế giới đã thay đổi mấy lần, mỗi lần vào thành, đều khiến bà lão thấy thế giới này thay đổi quá nhanh, bà không còn nhận ra thế giới này nữa. Mấy lần bà tới thành phố lớn đều vì con gái và bạn già cả, cũng là nơi để lại cho bà phân lớn ký ức đau đớn nhiều hơn, rồi quay lại ngay, rất ít khi ở lại trong thành, cũng không có quen ăn ở những quán cơm tại nơi này, nhưng chỉ cần nhìn thấy người đàn ông trung niên đứng khiêm tốn một bên, bà lão lại ưỡn ngực thẳng người, ra vẻ mình rất khỏe mạnh kiên cường.

Tuy nói không vênh mặt sai khiến, nhưng bà lão lại mang theo bộ dạng đầy khinh thường khắc nghiệt, thật đúng là kéo thêm thù hận, kích thích thần kinh người ta, cũng khiến người đàn ông trung niên thấy hơi bất đắc dĩ trong lòng.

Người đàn ông trung niên này họ Bàng, là Giám đốc của công ty nhà họ Giang, cũng là thuộc hạ đắc lực của Giang Vũ Thành, trước khi úc Linh

https://thuviensach.vn

về quê, Giang Vũ Thành đã nói trước, để cho giám đốc Bàng chiếu cố tới hai vị tổ tông.

Giám đốc Bàng biết thiên kim ông chủ mình yêu thương nhất đã quay lại, dĩ nhiên cũng để ý nhiều hơn. Thời trẻ ông đi theo Giang Vũ Thành chém giết trên thương trường, là tâm phúc của Giang Vũ Thành, cũng biết được chuyện xảy ra với vợ trước Úc Mẫn mẫn của Giang Vũ Thành, biết trong lòng Giang Vũ Thành, chỉ sợ toàn bộ Giang thị chẳng quan trọng bằng một ngón tay của Giang úc Linh, vì thế mới bao dung rất nhiều với Úc lão thái thái, kể cả bà lão có mặt nặng mày nhẹ cũng cố chịu.

Tuy lão thái thái sinh sống hơn nửa đời ở nông thông, nhưng cũng là người hiểu lý lẽ, sẽ không giống như những người nhà quê không biết gì cứ nói bậy, nếu không cũng chẳng cách nào nuôi dạy được ra một Úc Mẫn Mẫn trở thành một kỳ nữ tử xinh đẹp đầy hiểu biết, khiến Giang Vũ Thành thần điên hồn đảo vì bà, chẳng màng đến người nhà phản đối mà cưới bà. Vì thế dù lão thái thái có giận cá chém chớt Giang Vũ Thành mà liên lụy đến người quanh ông, nhiều nhất cũng là mặt nặng mày nhẹ, chứ không nói gì nhiều.

Úc Linh chọn một chút đồ ăn thanh đạm, sau khi đưa thực đơn cho người phục vụ, liền nói với giám đốc Bàng, "Chú Bàng vất vả rồi, cùng ngồi xuống ăn một bữa cơm đi ạ"

Giám đốc Bàng cười cười, cũng không từ chối, ngồi xuống. Bà ngoại lại hừ miệng một tiếng.

Úc Linh nhìn về phía bà ngoại cười cười, nói với giám đốc Bàng, 'Chú Bàng à, bà ngoại cháu sức khỏe không tốt, lần này cháu cũng không biết ở lại thôn bao lâu nữa, trong thời gian này làm phiền chú Bàng nhiều"

Giám đốc Bàng dĩ nhiên cười hưởng ứng. Trước khi đồ ăn được mang tới, Úc Linh lại hàn huyên với giám đốc Bàng một lát, biết hai năm trở lại

https://thuviensach.vn

đây giám đốc Bàng có điều tới viện dưỡng lão, hơn nữa làm cô thấy kinh ngạc là, giám đốc Bàng lại nguyên là người của Công ty, cũng từng là bạn học trung học với Úc Mẫn Mẫn.

Nghe đến đó, sắc mặt bà ngoại tốt hơn rất nhiều.

Giám đốc Bàng quả nhiên sẽ nhìn mặt đoán ý, nói đế theo, "Học tỷ Úc học trên cháu hai khóa, năm đó chị ấy chính là nhân vân nổi tiếng nhất trong trường học đó. Lúc học sinh nhập trường, năm đó cháu nhập học, chính chị ấy đã tự tới đón tiếp..."

Đợi người phục vụ bưng đồ ăn lên, bà ngoại đã vứt bỏ hết mọi thành kiến với giám đốc Bàng, thực ra thành kiến này chủ yếu đến từ Giang Vũ Thành, bà ngoại cứ thấy ai có liên quan tới Giang Vũ Thành đều ghét cả. Bà ngoại thân thiết nói chuyện với ông hẳn lên, nói mãi tới chuyện đều là Úc Mẫn Mẫn đi học.

Úc Linh ngồi một bên vừa giúp bà ngoại gặp thức ăn vừa yên lặng nghe.

Sau khi ăn trưa xong, giám đốc Bàng đi bố trí chỗ ở cho hai người, vốn định bố trí cho cả hai ở trong một biệt thự, Úc Linh cự tuyệt, nên ông đành thuê một phòng tốt trong khách sạn cho cả hai người. Cô dẫn bà đi vào khách sạn nghỉ ngơi chút, chiều định đi trung tâm mua ít đồ cho bà ngoại.

Khó có được thành phố một lần, Úc Linh cũng không tính toán ngày về, lần này do sức khỏe người già ốm yếu, ăn không được, nên ở lại mấy ngày liền, rồi mang bà ngoại đi chơi trong thành.

Chiều sau khi kiểm tra hết mọi thứ, giám đốc Bàng tự mình mang báo cáo kiểm tra của bệnh viện tới khách sạn, nói với Úc Linh kết quả kiểm tra.

https://thuviensach.vn

Kết quả kiểm tra cũng chẳng khác gì với kiểm tra ở bệnh viện huyện, đều là bệnh người già, trong đó phải để ý tới là bệnh cao huyết áp của người cao tuổi, ngày thường đầu choáng váng là bệnh thường thấy nhất, bình thường nên chú ý tới việc ăn uống chút là được.

Nghe xong lời giám đốc Bàng nói, bà ngoài ồn ào hẳn lên, "Ta đã nói là mình không sao rồi mà, già rồi sao có thể không bị bệnh gì chứ? Cháu cũng đừng làm loạn lên nữa, bà vẫn còn khỏe mà"

Úc Linh chưa nói gì, thu lại kết quả kiểm tra, rồi cảm tạ lần nữa giám đốc Bàng đã chiếu cố.

Biết hai vị tổ tông định ở lại vài ngày trong thành phố, giám đốc Bàng rất chăm sóc, cho tài xế tới đưa đón họ, nếu không phải Úc Linh ở lại trong thông bồi bà ngoại, chẳng lái xe nào vào trong thôn nổi, giám đốc Bàng chắc đã đưa một chiếc xe qua cho cô thay cho đi bộ rồi.

Mãi cho tới khi vào đến trung tâm thương mại, bà ngoại nói, "Vị giám đốc Bàng này cũng không tồi, chăm sóc chiếu cô cháu rất chu đáo, vẫn là bạn học trung học của Mẫn Mẫn tốt, nghe nói gia đình rất hòa thuận, không nhiễm thói hư tật xấu của Giang Vũ Thành"

Úc Linh không kìm được suýt cười, nói vậy cuối cùng mới chính là tâm lý của bà ngoại thôi. Cô cười nói, "Bà ơi, thực ra ba ba đối với cháu khá tốt, chỉ mình cháu không muốn ở lại nhà họ Giang thôi ạ"

"Không được mới tốt, ở cái loại nhà chuyên ăn thịt không nhả xương kia có gì tốt chứ? Còn có một lão già và một bà già đáng ghét khó gần nữa, Mẫn Mẫn vẫn là một người hoạt bát rộng rãi, chẳng phải suýt nữa bị họ làm cho thần kinh suy nhược đấy chứ đâu? Đúng là một đám điên mà"

"Bà ngoại thế mà lại hiểu được từ điên này sao ạ?" Úc Linh giật mình nói.

https://thuviensach.vn

"Ta ngày nào mà chả xem Tv, sao không hiểu chứ?" Bà ngoại lườm cô một cái.

Úc Linh cười to kéo bà đi, đi thẳng tới một số quầy chuyên bán hàng hiệu, bắt đầu mua chọn.

Đợi họ từ trung tâm thương mại ra, ngoài đồ vật trong khách sạn ra, trong tay cũng xách mấy túi lớn nhỏ, bà ngoại cứ lải nhải nói lãng phí linh tinh gì đó. Úc Linh thì coi như tai điếc, nhìn khắp chung quanh, đang định tìm chỗ nghỉ chân cho bà ngoại thì đột nhiên nhìn thấy cách đó không xa có hai bóng đàn ông đi tới.

"Ai yêu, đó chẳng phải là A Từ và bạn của nó sắp phẫu thuật sao?" Bà ngoại mắt rất tinh, nháy mắt đã phát hiện ra hai người.

Hai người đàn ông đang đi trong đám đông, một cúi đầu nhìn di động lẩm bẩm, một không để ý nhìn chung quanh, ánh mắt nhìn tới chỗ hai vị tổ tông cách mấy chục mét thì bước dài chân đi nhanh tới chỗ họ.

"Aizz, Hề lão đại, anh đi đâu đấy..."

Mễ Thiên Sư đang tính toán thù lao trừ yêu hôm nay, không ngờ lúc ngẩng đầu lên đã thấy Hề Từ đi mất, chạy nhanh đuổi theo, vạch cả đám đông ra, thì nhìn thấy hai vị tổ tông lúc ở bệnh viện buổi sáng kia. Mễ Thiên Sư trong nháy mắt nhìn về phía vị mỹ nữ đang đỡ lão thái thái kia.

Dáng cô cao gầy thon thả, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt trống trải, trời sinh có tướng phúc hậu, môi hơi mỏng, không dày lắm, nhưng được cái làn da trắng nõn, khí chất đoan chính, là một mỹ nhân khó tìm trong ngàn vạn người, chỉ là cặp mắt đen nháy kia không có chút cảm tình nào, khiến cho người đối diện cô thấy cực kỳ áp lực.

NHưng đợi lúc nhìn kỹ lại Mễ Thiên Sư đã nhanh chóng phát hiện ra tướng mạo vị mỹ nữ này có chút không đúng. Trong vận mang sát, yêu cổ

https://thuviensach.vn

cuốn thân, tướng đoản thọ.

Mễ Thiên Sư bất giác trầm mặc.

Ánh mắt anh ta lại chuyển tới trên người Hề Từ đang nói chuyện cùng vị lão thái thái đầy ôn hòa thẹn thùng kia, bất giác run rẩy.

Mễ Thiên Sư chậm rãi đi tới, đang định chào lão thái thái một tiếng, thì lão thái thái đã kêu lên, "Ai zô, thằng nhóc này hôm nay chẳng phải vào viện phẫu thuật đó sao? Sao lại xuất viện rồi? Sức khỏe thế nào?"

Mễ Thiên sư lúc này mới nhớ ra mình lấy cớ núp trong viện, tức khắc cười gượng bảo, "Đột nhiên lại khỏe rồi ạ, viêm ruột thừa là bệnh nhỏ, thực ra cũng không cần phẫu thuật đâu ạ, mức độ thấp có thể uống thuốc là được"

Bà ngoại thấy trên mặt anh hồng hào - vừa rồi diệt được yêu có thù lao nên hưng phấn tới mức mặt đỏ bừng, thì gật đầu cười bảo, "Các cháu cũng muốn đi trung tâm thương mại sao? Muốn mua gì hả? ở đây mọi thứ đều đắt cả, chẳng thà đi mua ở huyện còn hơn, chất lượng tương đương, giá cả lại đắt tới kinh người"

Bà ngoại thuần túy là người tiết kiệm cả đời nên cứ lải nhải, giọng bà lớn, những lời đó khiến những người đi đường và ra vào trung tâm thương mại đều nghe thấy bất giác xem thường bà lão quê, mọi ánh mắt đổ dồn về nhìn. Úc Linh đứng cạnh bà ngoại trên mặt cực kỳ thản nhiên, trấn định.

Tính tình mỹ nữ này tốt thật, sống rất hiền hòa.

Mễ Thiên Sư cảm khái một tiếng, chỉ là mệnh cách kỳ lạ, quả nhiên không phải là người bình thường mà.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 9

Trong một thành phố lớn, một ngày có thể gặp ngẫu nhiên đến hai lần cũng coi như một duyên phận đi.

Bà ngoại vô cùng cao hứng, bà lão đối với những người trẻ tuổi đều có một tập tính đầy bao dung, đặc biệt là người thanh niên hợp duyên mắt kia, cao hứng tới mức chẳng có gì để nói nữa. Còn Hề Từ bởi vì đã cứu bà ngoại, hơn nữa dáng vẻ rất đẹp, tính tình tốt, lại càng hợp mắt bà hơn, cứ như mỗi lần thấy anh thì đều cao hứng lắm vậy.

Úc Linh nhìn nhìn, đột nhiên cất lời, "Hai vị nếu không bận, chẳng bằng đi cùng tới ngồi bên quán cà phê một lát đi, bà tôi mệt rồi"

Lời này nói ra rất thẳng, nhưng đã nói thế rồi chỉ cần không quá mức thì ai cũng không cự tuyệt nổi.

Hề Từ mỉm cười đồng ý, Mễ Thiên Sư thì định nói gì đó, nhưnh bị ánh mắt Hề Từ nhìn, đành tỏ vẻ mình không bận gì, đi theo.

Quán cà phê bố trí rất mát mẻ lịch sự tao nhã, bên trong không nhiều người lắm, cuối cùng hôm nay cũng không phải ngày nghỉ, quán cà phê hơi lạnh, ngồi ở đây gọi một ly cà phê nhâm nhi nhàn nhã cả chiều, quả là một chuyện thích thú.

Cả ba người trẻ tuổi đều gọi cà phê, còn trước mặt bà ngoại là ly trà chanh.

https://thuviensach.vn

Bà ngoại hỏi dò tình hình viêm ruột thừa của Mễ Thiên sư, mới biết anh ta vừa từ bệnh viện ra, thì nói, "Những người trẻ tuổi như các cháu phải chú ý tới sức khỏe của mình chứ, đừng ỷ lại tuổi mình còn trẻ mà không chú ý, nếu thật sự phải phẫu thuật, thì phải làm nhanh đi, đỡ sau này lại xảy ra chuyện gì đáng tiếc"

Mễ Thiên Sư xấu hổ cười cười, dùng ngón tay ở dưới bàn chọc nhẹ Hề Từ, tiếc là trên mặt Hề Từ mang đầy lễ phép tươi cười, bộ dạng trẻ nhỏ dễ bảo ngoan ngoãn, cứ như chẳng biết ý của anh ta vậy, cứ tiếp tục làm lão thần ngồi nghe bà lão nói chuyện.

Mễ Thiên Sư không rõ ý của Hề Từ là gì, không nắm được ý tưởng của anh, nhưng thấy anh có vẻ kiên nhẫn nói chuyện nhàn nhã với vị lão bà ở quê này như thế thì cho là bà lão này chắc là nhân vật đặc biệt, nên mới khiến cho hành vi anh thất thường như thế, không kìm được lại nhìn tướng mạo bà lão. Đúng, có tướng mẹ góa con côi, là phụ nữ trung niên tang chồng tang con, lúc tuổi già thì sống an khang, trường thọ, chỉ là năm nay dường như vận số không may, ấn đường biến thành màu đen, chỉ sợ sắp có kiếp nạn, chỉ cần bình an vượt qua kiếp này này thì có thể sống lâu trăm tuổi, sau khi già mới chết già.

Ngoại trừ điều này ra, thì đây là một bà lão nông thôn chẳng có gì đặc biệt cả mà.

Mễ Thiên sư từ trước tới nay đều là người không kiên nhẫn tiếp chuyện người già, bởi vì bà lão này có thể nói chỗ đặc biệt chính là nói nhiều, nói mãi khiến người ta chống đỡ không nổi, thế mà hành vi Hề Từ thì lại khác, như một người hiểu rõ vậy, cứ nhẫn nại, nghe, thỉnh thoảng ánh mắt lại liếc nhìn về người mỹ nữ ngồi đối diện, lại không ngờ ánh mắt người ta lại phiêu tới đây, cặp mắt ấy đen nháy, hơn nữa lại là yêu cổ quấn thân, nhìn anh ta khiến tâm can anh phát run lên.

https://thuviensach.vn

"Tên Mễ tiên sinh là do người nhà đặt sao ạ?" Úc Linh đột nhiên lên tiếng hỏi, trông có vẻ rất nghiêm túc.

Mễ Thiên Sư chớp chớp mắt, ý thức được đối phương đang hỏi chính mình, còn Hề Từ cũng liếc liếc mắt nhìn lại, nhìn đến nỗi khiến anh ta thấy gai ốc nổi đầy, mới nhún nhún vai bảo, "Là cha đặt, sao vậy?"

"À, tôi chỉ thấy có vẻ như rất ít người đặt tên là Thiên Sư vậy đó"

"Thế nào, tên này cũng rất bình thường mà... Ha ha, thực ra cha già thích huyền học, lúc nào cũng xem phong thủy tướng mạo cho người ta, vì thế mới đặt thiên cho tôi là Thiên Sư" Mễ Thiên Sư cố gắng cười tự nhiên, trong lòng thì lại chửi thầm.

Úc Linh chậm rãi cất tiếng, cúi đầu quấy tách cà phê, nói thêm, "Vậy anh có cảm thấy trên thế giới này có loại thiên sư thích bắt quỷ trừ yêu không? Như trong TV đó"

"À... Chắc là có đi" Mễ Thiên Sư bị cô hỏi đổ mồ hôi lạnh, chẳng rõ vị mỹ nữ này có ý gì, cứ cảm thấy cô hỏi có thâm ý vậy. Úc Linh lại liếc nhìn anh ta một cái, không hỏi nữa.

Một ly cà phê uống chưa hết, Mễ Thiên Sư đã bị bà ngoại nói suýt chịu không nổi rồi, cảm thấy trực giác mình vẫn cực chuẩn, loại bà lão này quả nhiên khó đỡ nổi, bất đắc dĩ anh ta đành giả vờ bận, hơi vội, muốn cùng Hề Từ chào rời đi.

Úc Linh cũng đưa bà ngoại ra khỏi quán cà phê, đi tới gần đó, sau đó tìm một nhà hàng không tồi giải quyết bữa tối, sau đó mới về khách sạn nghỉ ngơi.

Hôm nay mang mọi thứ mua được ở Trung tâm thương mại đến quán rượu, Úc Linh chuẩn bị sắp xếp quần áo, trang sức và các đồ linh tinh cho bà ngoại thật kỹ, rồi lại theo thói quen nghe bà ngoại lải nhải, vào tai phải

https://thuviensach.vn

ra tai trái, chẳng nghĩ ngợi gì. Bà ngoại thấy cô có dáng vẻ nghiêm túc, bất đắc dĩ nở nụ cười, đổi sang đề tài gặp một người ngày hôm nay.

"Thằng bé Hề Từ này cũng được lắm, nghe nói, nó vốn ở cạnh thôn chúng ta là thôn Vọng Hà, nhưng từ nhỏ đã sống ở thị trấn, cũng có nhà ở thị trấn, chỉ là cha mẹ mất rồi, chỉ có một mình cố gắng làm ăn, hơi đáng thương, dĩ nhiên, với gia cảnh nhà thằng bé hiện giờ, bộ dạng đoan chính, số con gái chưa chồng muốn lấy nó chắc nhiều lắm..."

Úc Linh lại tiếp tục nghe vào tai phải ra tai trái, dù gì bà ngoại cứ nói mãi rồi cũng sẽ biết dừng lại thôi.

Hôm sau Úc Linh dậy thật sớm, đưa bà ngoại đi ăn sáng, sau đó đi chơi ngắm cảnh nổi tiếng ở Y thị. Lái xe vẫn là quản lý Bàng bố trí, một vị bác trung tuổi, lái xe trầm ổn, Úc Linh cũng không khách sáo sai khiến, nhưng mãi tới tối khi bác lái xe trở về, cô lại cho tiền, rồi bảo bác lái xe mai lại tới.

Lúc đầu Bác lái xe từ chối mãi, nhưng cô cứ kiên trì, cuối cùng vẫn nhận tiền, chỉ là lúc rời khỏi khách sạn thì gọi điện cho quản lý Bàng.

Vị lái xe này thực ra là tái xế do quản lý Bàng thường dùng, vô cùng quen thuộc với y thị, kỹ thuật lái xe rất giỏi, là một người trầm ổn, nên mới được bàng Quản lý bố trí tới, là một người trung thực, ông có thể cảm giác được ông chủ của mình rất coi trọng hai vị tổ tông này, dĩ nhiên cũng coi trọng theo, không ngờ cuối cùng lại còn nhận nhiều tiền của người ta, lòng thấy bất an.

"Nếu cháu nó đưa thì cứ nhận lấy đi" Quản lý Bàng bảo, "Chỉ cần ông lái xe cho tốt, đưa họ đi chỗ nào thăm quan là được"

Nghe thấy lời ông chủ, Bác lái xe mới càng cố gắng lái xe hơn.

https://thuviensach.vn

Úc Linh dẫn bà ngoại đi ra ngoài ba ngày, đi chung quanh một chút, ngày nào cũng chơi, nghỉ ngơi nửa ngày nên không thấy mệt.

Trừ ngày đầu gặp được Hề Từ và bạn anh ở bệnh viện ra, thì hai ngày sau, họ lại gặp Hề Từ trên đường đang đi chuyển phát nhanh, lúc đó cô và bà đang đi thăm một thị trấn cổ ở ngoại ô thành phố, Hề từ cũng tới đó chuyển phát nhanh.

Tuy thời tiết tháng tư cũng chưa tính là nóng, nhưng cả một ngày bôn ba bên ngoài cũng thấy mệt mỏi, cậu bé đi công tác này, nếu không có sức khỏe và sự chịu đựng thì thật sự là không làm nổi. Bà ngoại thấy rất đau lòng, cảm thấy cậu thanh niên này công tác quá vất vả nên mua một bình nước khoáng lạnh đưa cho anh.

Hề từ mặc bộ quần áo kẻ và quần bò, đi đôi giày thể thao, dưới ánh mặt trời sáng chói, lại khiến cho anh có cảm giác ăn mặc rất thời trang. Lúc xe dừng lại, anh gỡ mũ bảo hiểm ra, lộ ra khuôn mặt tuấn tú, môi hồng răng trắng, lấm tấm mồ hôi trên trán, cả vóc dáng đầy sức sống, đã hấp dẫn nhiều ánh mắt của rất nhiều thiếu nữ trẻ tuổi, thậm chí có cô gái còn dùng cả điện thoại chụp trộm nữa.

Hề Từ có vẻ như đang khát, anh uống hết nửa bình, cảm tạ bà ngoại, rồi lại nhìn Úc Linh mỉm cười, đôi mắt trong veo in ngược khuôn mặt của cô.

Úc Linh yên lặng nhìn anh một cái, hơi không thích ánh mắt anh, chủ yếu là nó trong quá, khiến người ta vừa nhìn thì hiểu ngay, cũng có thể cảm nhận được cảm tình của cậu thiếu niên này rất tốt với cô, tuy lại cảm tình này cô trước đó cũng tiếp xúc không nhiều, nhưng không hiểu sao lại không chút thích ứng với anh.

"Trời nóng quá, vất vả lắm không?" BÀ ngoại lấy ô che nắng cho anh hỏi.

https://thuviensach.vn

Hề từ cười cười, lau mồ hôi, nói, "Thật ra cũng không vất lắm ạ, nhẹ nhàng lắm"

Bà ngoại thật không tin, thấy anh sắp đi chuyển phát nhanh, còn chủ động kéo cháu gái loại đứng cạnh xe giúp anh, chưa từng có ý định ghét bỏ đối phương chỉ là nhân viên chuyển phát nhanh. Úc Linh dĩ nhiên đi theo bà ngoại, yên lặng đứng ở đó, tuy hôm nay cô mặc áo sơ mi đơn giản nhưng khí chất thì khác hẳn, vừa nhìn đã thấy không phải là người thường, dĩ nhiên khiến người đi đường không kìm được lén nhìn qua.

BÀ ngoại thì như đã quên mình đang tới đây du ngoạn, đi theo Hề Từ đến mấy gia đình chuyển phát nhanh, mãi cho tới khi chuyển phát nhanh xong khu vực này, rồi Hề Từ rời đi, mới lưu luyến không rời nói lời từ biệt với anh.

Cả quãng đường Úc Linh không nói câu nào, cũng không có cảm giác gì đặc biệt với Hề Từ, nhưng nàng cảm giác ánh mắt Hề Từ thỉnh thoảng lại lén nhìn lên người mình, còn mang theo mấy phần vui sướng và thâm ý, hơi thấy kỳ lạ, nhưng do không quen anh lắm nên cũng không để ý nữa.

Sáng thứ tư họ cùng lên xe trở về thôn. Lái xa đưa họ về là Bí thư quản lý Bàng, Quản lý Bàng cũng cùng đi, trong xe ngoài mấy thứ đồ mấy ngày nay Úc Linh mua cho bà, thì còn có những đặc sản và hoa quả mà quản lý Bàng mua ở Y thị cho. Hiện giờ bà ngoại đã coi ông như bạn cùng học với con gái thời trung học, đối với ông cực tốt, với hành vi tặng quà của ông cũng không mẫn cảm, cho thì nhận ngay.

Xe đưa họ đến ngã ba đường vào thôn lầy lội bẩn thỉu kia, đã thấy có một xe lừa chờ sẵn ở đó rồi.

Bí thư quản lý Bàng biết con đường tiếp theo cũng chẳng cách nào đi vào nổi, đành đổi mấy thứ trên xe sang xe lừa, thấy cực kỳ kinh hãi, không ngờ đã tới thời đại này rồi mà còn có một thôn ở ngay cạnh Y thị vẫn vất vả

https://thuviensach.vn

thế này, rõ ràng các thôn bên cạnh phần lớn là đường giao thông rồi, nhà nào cũng có đường đi qua.

Đợi sau khi bà cháu họ Úc ngồi trên xe lừa rời đi, bí thư không kìm được nói, "Ông chủ à, lão tổng công ty chúng ta có tiền như thế, sao không bỏ tiền ra làm con đường cho thôn này nhỉ?"

Mấy ngày nay Bí thư thấy ông chủ thường xuyên quan tâm đến đôi bà cháu này, nên tò mò hỏi, khi đã biết thân phận của họ, thật sự bị dọa khiếp sợ, bất giác hiểu ra vì sao ông chủ mình lại nóng sốt như thế, cả ông ta cũng không kìm được đều coi họ như tổ tông vậy.

Quản lý Bàng nhìn xe lừa biến mất hoàn toàn trong con đường bùn lầy, mới thong thả đi ra, nói nhẹ nhàng, "Anh thì biết gì chứ? Đường ngọn núi này có thể làm bừa được sao? Trước đây cũng có người muốn làm đường thông tới thôn Ô Mạc, cuối cùng cũng có giải quyết được gì đâu"

"Vì sao chứ? Là do không đủ tiền sao?" Lúc nói lời này, Bí thư lại cảm thấy không đúng, ông tổng có tiền mà, thiên kim của lão tổng cũng có tiền, muốn làm đường đến thôn quả thật rất đơn giản, đặc biệt mấy năm nay chính phủ luôn giúp người nghèo đúng nơi đúng chỗ, có chính phủ trợ giúp thì có gì mà không làm nổi con đường chứ?

"Đương nhiên không phải. Tiểu Triệu à, nói thế này, thực ra núi này có linh, có lúc cũng không thể phá bừa được đâu, vừa đụng vào sẽ gặp chuyện không may, thậm chí còn ảnh hưởng đến cả số mệnh nữa, biết chưa?"

Bí thư đứng lặng nhìn ông, cuối cùng thành thật lắc đầu bào, "Ông chủ, tôi không hiểu lắm"

"Không hiểu thì được rồi, đi thôi"

Thư ký hơi chóng mặt, lúc xe rời đi, không kìm được quay đầu nhìn núi non xa xa trùng điệp, bóng núi xanh ngắt, núi non trùng điệp, cứ đứng

https://thuviensach.vn

lặng lẽ trầm mặc như một người canh gác vậy.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 10

Lúc trở lại thôn thì đã trưa rồi, do mang về rất nhiều đồ, thím Quyền ở cạnh nhà thấy nên cũng tới giúp một tay mang xuống xe.

Nhìn thấy gì đó trên xe lừa, thím Quyền không kìm được hỏi líu lưỡi, "Số hoa này không ít tiền nhỉ? Ôi, ta còn nhớ rõ mấy hộp sữa bột của bọn nhỏ, nghe nói là nhập khẩu nước ngoài, chỉ có ở cảng đảo bên kia mới mau được, rất dinh dưỡng, con gái nhà ta còn đăng ký hai hộp ở quán mang về cho ông nó nữa..." Thím Quyền nhấc theo một hộp sữa cho người già làm chứng.

Úc Linh đang xách thùng quần áo, vừa nói, "Thật ra không đắt lắm đâu ạ, hơn nữa những thứ này đều là người ta tặng thôi"

"Ai mà hào phóng thế?"

"Là bạn học thời trung học của mẹ cháu"

Thím Quyền nghe xong, liếc mắt nhìn bà ngoại một cái, thấy sắc mặt bà bình thường, thì thật sự tưởng bạn thời trung học của Úc Mẫn Mẫn cho, vui tươi hớn hở, đỡ các thứ trên xe lừa xuống mang vào trong nhà, sau đó trở lại nhà mình bưng một ấm trà thuốc tới.

Trong núi có rất nhiều cây thuốc, người trong thôn rất quen những thứ này, loại nào dùng để nấu trà thuốc rõ như lòng bàn tay, nhà nào cũng đều lấy những cây thuốc này nấu trà, uống quanh năm suốt tháng, rất tốt cho sức khỏe, người trong thôn rất ít khi bệnh.

https://thuviensach.vn

Nghe nói bà ngoại đã về, các ông bà già bưng ít điểm tâm tới, cùng ngồi bên cạnh họ nói chuyện phiếm, mãi cho tới tận giờ cơm trưa, nhà nào nhà nấy nấu xong cơm thì các ông bà già mới về ăn trưa, đỡ phải nấu.

Trong thôn dường như không thay đổi gì, vẫn náo nhiệt vô cùng.

Buổi chiều, Úc Linh chuẩn bị mấy hộp sữa, ít hoa quả tặng cho hàng xóm láng giềng, những thứ quản lý Bàng chuẩn bị cho còn rất nhiều, tặng một lượt vẫn còn thừa.

Đã mấy ngày không về, lúc tối ngủ, Úc Linh cảm giác như ban đêm trong thôn náo nhiệt không ít, không những có tiếng chó sủa ầm ĩ, mà không hiểu sao còn rất nhiều tiếng sàn sạt, cô dúi đầu vào trong gối, trùm kín chăn, vứt bỏ hết mọi tạp niệm, lúc này mới thoải mái ngủ ngon.

Trước nhà ngoại có trồng một gốc cây hoa quế nở bốn mùa, là cây hoa quế nở bốn mùa cao nhất thôn, cao một thước tư, một năm nở bốn mùa hoa, hương thơm bốn màu, hoa rơi xuống đất cũng không có ai nhặt. Quanh gốc quế bốn mùa còn có trồng các loại hoa hồng, hồng phấn, nở rộ rực rỡ, màu sắc sống động sáng ngời, nhìn cực kỳ đẹp mắt.

Lúc Úc Linh trở về, không chỉ có cây quế bốn mùa nở hoa mà còn có hoa hồng cũng nở.

Úc Linh thích cuộc sống yên tĩnh ở thôn, ngày nào cũng nhãn nhã tự tại, so với bà ngoại già thì nghiễm nhiên là một kẻ tiêu biểu chơi bời lêu lổng rồi.

Bà sợ cô nhàm chán, ngày nào lúc cùng thôn dân lên núi cũng đều hỏi cô có đi cùng không.

Úc Linh dĩ nhiên không đi, cũng không muốn gặp lại con lợn rừng nữa, tuy cuối cùng may mắn thoát khỏi, nhưng cứ khảo nghiệm con người như thế cũng quá sức. Bà ngoại cười cười, cũng không ép cô, ngày nào

https://thuviensach.vn

cũng thản nhiên thay đổi, dọn dẹp nhà cửa, dọn đất trồng rau và làm ruộng, cho dù không có việc gì, thì cũng tìm ra gì đó để làm, dường như chẳng để tay rảnh rỗi bao giờ.

Mỗi lúc như thế, Úc Linh thấy sẽ bảo, "Bà ngoại nghỉ một chút đi ạ? Rõ ràng chẳng có việc gì mà, thế mà bà cũng lại tìm ra đươc việc làm, không thấy mệt sao ạ? Hiện giờ sức khỏe bà cũng không tốt hơn trước, cứ nghỉ ngơi tý nào là tốt rồi ạ"

"Mặc kệ chuyện của bà đi. Cứ nhà rỗi lại sinh bệnh ngay, người già rồi, cũng muốn tìm chút việc để làm, lười lại sinh bệnh ngay" Bà ngoại vừa nói, vừa nhớ ra đất rồng rau đã có thể thu hoạch được đậu và dưa leo, cần rời khỏi nhà mang rau xanh đi cung cấp.

Người già đã bận, Úc Linh cũng đi một chuyến theo bà. Thời gian không để ý cứ thế trôi đi tới tận tháng năm. Đầu tháng năm, trong thôn có người lạ tới.

"Chị Úc Linh" Úc Quan Hương từ trên núi về, chưa kịp thả bó trúc xuống, đã chạy ngay tới, vẻ mặt hưng phấn nói với cô, "Em nghe người trong thôn nói có một vị đại sư phong thủy đến, nghe nói là tới xem phong thủy trong thôn, có người có tiền định xây một biệt thự lớn ở trong thôn chúng ta đó"

Úc Linh hơi cau mày, không nói gì.

"Chắc không lừa người chứ?" Bà ngoại hơi hoài nghi nói, "Đầu năm nay có nhiều kẻ lừa đảo lắm, trên ti vi có rất nhiều, còn dùng lời nói thông tục mà nói thì chính là thầy bói, có biết xem phong thủy không đây?"

Úc Quan Hương lại không kìm được cười phá lên, "Bà ngoại Thất, bà cũng biết thầy bói ạ? Cháu thấy cách ăn mặc của thầy địa lý đó, hình như có bản lĩnh lắm ạ, chắc là thật rồi, nếu trong thành người có tiền mời, thì chắc phải có chút bản lĩnh rồi. Aizz, còn không biết là người có tiền nào

https://thuviensach.vn

định xây biệt thự trong thôn chúng ta nữa kìa, người đó lạ lắm, thế mà chạy tới chỗ rừng già núi nhiều chẳng có đường này để xây biệt thự nữa... Aizzz, nếu người đó mà làm đường cho thôn chúng ta có phải tốt không chứ"

Lúc này một ông già tóc bạc đi qua, nghe thấy thế, cất giọng chầm chậm, "Cháu gái à, những lời này của cháu không nói lung tung được đâu"

"Ông lớn!" Úc Quan Hương bị ông lão làm cho hoảng sợ, vừa vỗ ngực vừa bĩu môi bảo, "Sao tự dưng ông lại đột nhiên nói xen vào thế, dọa chết người ta rồi"

Ông Đại cầm một chiếc quạt hương bồ trong tay không rời, tay cầm đen bóng, trên mặt quạt không rõ dính gì mà đen nhánh, lấm tấm từng chấm, nhìn hơi biến thành đen.

Ông Đại hua hua quạt hương bồ trong tay về phía Úc Quan Hương, nói run rẩy, "Thôn chúng ta là khối bảo phong thủy, đã truyền từ đời tổ tông tới, cũng không dễ mà phá hỏng được, nếu phá hỏng phong thủy, sẽ chọc giận sơn linh thì không hay lắm. Aizz, nhóm thắng nhóc kia chẳng hiểu gì cả, cứ muốn làm đường, làm thì có ích gì chứ, có ích gì chứ..."

Ông Đại mồm lẩm bẩm, hơn nữa nói không rõ lắm, giọng hơi hàm hồ, muốn nghe kỹ, mới hiểu được ông nói gì, nhưng với thanh niên mà nói, cái loại giọng đặc sệt quê và khàn khàn ấy vẫn khó hiểu, chỉ thấy ông lão nhiều tuổi rồi, trở nên kỳ lạ.

Ông Đại là người già cao tuổi nhất trong thôn, nghe nói đã hơn một trăm tuổi rồi, thoạt nhìn có vẻ như một ông lão đã gần đất xa trời. Mới trước đây, mỗi lần Úc Linh về thôn đều thấy ông, cảm thấy vị Đại Ông này thoạt nhìn thật sự rất già, lo là sau khi về không còn nhìn thấy ông nữa. Thế mà mãi tới lúc cô trưởng thành, thì Đại Ông vẫn sống như cũ, chẳng có chút y tứ muốn rời khỏi nhân gian gì cả.

https://thuviensach.vn

Lời Đại Ông lẩm bẩm thông suốt khiến các cô nghe mà chẳng hiểu gì, cuối cùng mới nói một câu qua một chiếc răng nanh sót lại, "Nhóm cháu gái này, đây là phong thủy đấy, không đổi được đâu, ai tới cũng không thể sửa được" Sau đó bước đi.

Úc Quan Hương và Úc Linh cùng nhìn nhau, bị một câu của Đại Ông cắt ngang, úc Quan Hương cũng không nói gì thêm nữa, nói hai câu với Úc Linh rồi cũng rời đi.

BÀ ngoại lau lau tay, gọi Úc Linh về nhà ăn cơm, cứ như chưa có chuyện gì xảy ra cả vậy.

Sáng sớm mai, ánh mặt trời sáng lạn ló ra, Úc Linh đội mũ rơm lên đầu, chậm rãi bước tới vườn trồng rau.

Cô ngáp một cái, bị chói mắt nheo lại, thấy đối diện có một người đàn ông mặc áo khoác màu xám lạ kỳ đi tới, bất giác run lên. Mãi cho tới khi đến gần mới nhìn rõ mặt người này, là một người đàn ông trung niên mặt dài, có râu, hai má hóp, khiến mặt ông ta hơi âm trầm, trong tay ông ta cầm hai quả cầu một trắng một đen, đầu quả cầu có một la bàn, chuyển động không ngừng trên tay, vừa đi vừa nhìn.

Ánh mắt nam nhân trung niên rất nhanh rớt xuống người cô. Đó là một đôi mắt thâm trầm không rõ.

Úc Linh im lặng nhìn ông ta, chậm rãi đi qua, thoáng nhìn ông ta.

"Đợi đã..."

Úc Linh coi như không nghe thấy, chân bước nhanh hơn, nhưng cô không đoán được nam nhân trung niên kia sẽ ra tay với cô ở ngay trong thôn, cánh tay bị người đó túm chặt, kéo cô xoay người lại.

https://thuviensach.vn

Trên gương mặc âm trầm của nam nhân trung niên kia cứng ngắc cười trừ một cái, trên gương mặt hóp ấy, không những không nhận được hiệu quả thân thiện, mà ngược lại còn thêm chút dữ tợn, "Cô bé, đừng có đi nhanh vậy, ta có chút chuyện muốn hỏi cháu"

Úc Linh nhíu mày, "Thầy địa lý, có thể thả tay ra trước không?" Sức ông ta cực khỏe, kiềm chế khiến cô không động đậy nổi.

Nam nhân trung niên cười cười, tay kia cầm hai viên cầu tốc độ xoay tròn rất nhanh, phát ra loại khí mắt thường không thấy, khí sáng tỏa ra càng khiến cho người đàn ông trung niên hơi giật mình, cuối cùng khẳng định đôi cầu âm dương này phát ra cộng hưởng đều từ trên người con gái này, bất giác càng túm chặt hơn.

Úc Linh kêu a một tiếng, đang định ra tay, đột nhiên nam nhân trung niên kia bị một luồng lực ném bay ra, còn cô cũng bị liên lụy, suýt nữa ngã xuống ven đường, có một bàn tay túm được eo cô, cả người ngã vào một bộ ngựa, hơi thở xa lạ vây chặt cô lại.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 11

Gã trung niên bị ném mạnh xuống bờ ruộng, thậm chí còn khiến bụi đất tung mù lên. Ánh mắt Úc Linh dừng lại trên người đàn ông trung niên kia - chính xác là trên hai quả cầu đen trắng trong tay ông ta.

Bởi vì nó đang phát sáng!

"Cô không sao chứ?"

Giọng thanh nhuận ôn hòa vang lên bên tai, lại xen lẫn chút khẩn trương. Tầm mắt cô chuyển từ hai quả cầu phát sáng sang người đang ôm lấy mình, ngẩng đầu lên đụng phải một đôi mắt trong sáng như ngọc, xinh đẹp, trong suốt, hơi nheo nheo, không hiểu sao người trước mắt còn đẹp hơn cả những gì đã từng thấy. Có đôi mắt đẹp ấy đối nghịch do với gương mặt tuấn tú cũng không xuất sắc cho lắm - cho dù khuôn mặt này thực ra còn khá hơn rất nhiều người, lại khiến cho người ta cảm thấy diện mạo của anh có thể còn xuất sắc hơn chút.

Úc Linh cuối cùng nhanh chóng nhận ra người chủ đôi mắt này, đúng là cậu em có duyên gặp mặt hai lần, tên Hề Từ, hôm nay vẫn là bộ dáng tươi trẻ đẹp trai.

"Cám ơn" Úc Linh đứng thẳng người lên. Hề Từ chậm rãi thu tay lại, ngón tay đặt nhẹ ở sau lưng khẽ vuốt phẳng, cứ như mọi thứ vẫn cũ vậy. Anh nhìn kỹ hai mắt cô, phát hiện ra trên mặt cô như trấn định vô cùng, cứ như chưa từng bị kẻ kia dọa tới vậy.

https://thuviensach.vn

Trong thôn lúc này cũng có mấy người dân đã thấy tình huống ở đây, đặc biệt là cảnh người đàn ông trung niên tóm chặt lấy Úc Linh kia, nhìn rõ mồn một, có người đang làm ruộng ở gần, giọng khó chịu hỏi, "Sao thế? Vị thầy tướng sư phụ này, ông định làm gì với cô gái trong thôn chúng ta thế hả?"

Vị nam nhân trung niên mặc áo choàng xanh đó chính là thấy phonh thủy mà kẻ có tiền định xây biệt thự ở thôn Ô Mạc mời đến, lúc này ông ta vẫn nằm trên mặt đất kêu ôi ôi, có thể thấy lúc ngã rất đau, bất giác cũng hết cách đáp lại.

"Chú Tam, bác Lâm, anh Tư, ông ấy quấy rối cháu" VẺ mặt Úc Linh bĩnh tĩnh tố cáo.

Anh Tư là một người nóng tính, nghe nói thế thì ào tới túm thấy phong thủy kia lên, động tác quá mạnh, khiến người nam nhân trung niên không kịp đề phòng, hai quả cầu trong tay tuột xuống, rơi xuống đất, luồng sáng chung quanh đột ngột tắt. Thấy phong thủy như rất nóng ruột, vốn không để ý tới người ngoài, chạy nhanh định đi tìm.

Trong đó có một quả cầu màu đen lăn tới trước mặt Úc Linh sau đó bị một chân dẫm lên. Thấy phong thủy kia ngẩng đầu, nhìn thẳng vào gương mặt tuấn tú sáng rực của Hề Từ.

Đôi mắt hơi nheo lại, trong lòng thầy phong thủy cảm giác lộp bộp, vẻ mặt khó hiểu.

Vì sao... Thôn này, thế mà có một yêu hóa hình người dám can đảm ngang nhiên xuất hiện ở đây nhỉ...

"Nè, ông nhìn gì thế?" Anh Tư thấy sắc mặt ông ta nhìn Úc Linh - Hề Từ chằm chằm, tát cho một nhát, phía mặt bên kia của thầy phong thủy sưng đỏ trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Thấy phong thủy tự dưng bị đánh đã hoàn hồn trở lại, cũng không xem xem lúc này gặp phải một phụ nữ kỳ lạ, lại có thêm một nam nhân đầy yêu khí kia, thấy anh Tư còn định đánh tiếp, thì vội vàng kêu lên, "Đừng đánh, là hiểu lầm, thật sự là hiểu lầm.."

Lúc này, có một nam nhân trẻ mặc com le chạy tới, thấy tình huống hiện trường, đầu đầy mồ hôi, vội cười, "Các vị, các vị, mọi người có chuyện gì từ từ nói, ở đây có phải hiểu lầm chuyện gì không đây? Vị này là đại sư phong thủy nổi tiếng Y thị đó, đại sư Từ, là ông chủ chúng tôi mới tới xem phong thủy..."

"Tôi mặc kệ có phải tới xem phong thủy không, dám quấy rỗi con gái thôn chúng tôi, thì đáng bị đánh thôi" Anh Tư vênh mặt nói to.

Người mặc com le càng lo, không biết làm thế nào cho đúng, may lúc này có một phụ nữ mặc váy, tóc cắt ngắn, vẻ mặt khôn khéo giỏi giang đi tới, thoạt nhìn như một nữ trí thức ở đô thị, ở nơi nông thôn thế này cực hiếm.

Nữ nhân này vừa mở miệng thì xin lỗi đầy thành ý, xoa dịu mọi người từ cao xuống thấp, tuy dân thôn tính cách nóng nảy, nhưng cũng không phải là người hay để bụng, đặc biệt làm nhóm người này vào thôn đã được trưởng thôn đồng ý, nếu không cũng không tha cho gã, chỉ cảnh cáo nói, "Mặc kệ các người muốn làm gì trong thôn chúng tôi, nhưng nhóm con gái trong thôn chúng tôi đều là những cô gái trong sạch, cũng không phải hạng người để người ngoài như các người làm nhục đâu"

"Vâng vâng, chúng tôi biết rồi"

Người đàn ông mặc comple lau mồ hôi cười làm lành.

Cô gái tri thức kia cũng cười hòa, chỉ có vị đại sư Từ kia trừng đôi mắt âm u nhìn Úc Linh và Hề Từ. Người mặc Comle và người phụ nữ mặc váy thấy thế vội vàng kéo đại sư Từ đi, địa sư Từ định nói gì đó, lại thấy cả

https://thuviensach.vn

đám thôn dân đang nổi giận bừng bừng thì nuốt lời lại, đến cả viên cầu âm dương cũng không kịp nhặt.

Nhóm dân thôn nhìn theo bóng họ biến mất, Chú Ba nói với Úc Linh, "Con gái ngoan, người nào dám bắt nạt cháu, thì cứ nói cho anh họ cháu biết nhé"

Anh Tư cũng tỏ rõ thái độ. Úc Linh cám ơn họ. Bác Lâm là một người hiền hòa, lúc này lấy tay võ vỗ vai Hề Từ, cười bảo, 'Thằng nhóc, may hôm nay có cháu đó"

Hề Từ hơi ngại ngùng nói, "Đây là việc cháu phải làm ạ, thật không thể nhìn con gái bị người ta bắt nạt được. Đúng rồi, bác Lâm, lần này may có nhà các bác, chú Úc Tam và cả anh nữa đó"

Hề Từ gần một năm nay thường xuyên đưa bưu kiện tới thôn, cả dân trong thôn đều biết anh, vốn chẳng coi anh là người ngoài, trong lúc bất chợt thì hòa thuận vui vẻ, còn lại trừng mắt với vị đại sư Từ kia. Đây là đặc tính của người nông dân, có tính bao che khuyết điểm vô cùng, thích xen vào mọi chuyện, sau khi có người ngoài vào thôn, không một ai dám chọc người trong thôn, nếu không thì gặp khổ rồi.

Hề Từ định tiếp tục muốn đi chuyển phát nhanh tới các nhà nữa nên nhanh chóng rời đi. Úc Linh sau khi được các trưởng bối quan tâm, tiếp tục đi về phía vườn trồng rau.

Vào tới vườn rau nhà mình, Úc Linh nhìn nhìn, rồi chui vào giàn đậu đũa hái một đám đậu đũa ăn được, tiếp đó cũng hái dưa leo, hai quả cà tím, mấy quả cà chua chín, rồi bứt mấy quả ớt cay, mấy cây hành, rồi trở về nhà.

"Bà ơi, cháu đã về"

Bê theo chiếc rổ hái được đám rau tốt mang về, từ xa Úc Linh đã gọi to vào trng nhà, vừa đẩy cửa ra, không ngờ lại thấy một người ngồi ở hành

https://thuviensach.vn

lang, thấy cô bê rổ rau nặng trĩu tiến vào, thì người đó vội vàng chạy tới đỡ lấy rổ rau cho cô.

Úc Linh nhìn anh, sau đó lặng lẽ rời tầm mắt, cũng không hỏi xem vì sao anh lại tới đây.

Bà ngoại từ trong bếp đi ra, thấy cô về, cười bảo, "Hôm nay A Từ vào thôn chuyển phát nhanh, bà bảo nó ở lại ăn cơm, cháu đi sang nhà thím Quyền ở cạnh hỏi xem hôm nay có đậu phụ không thì lấy hai miếng về"

Úc Linh vâng một tiếng, rửa tay bên giếng, sau đó không lau khô tay, cả hai dính đầy nước đi ra ngoài. Hề Từ đứng bên giếng nhìn theo bóng cô.

Hôm nay thím Quyền mới làm đậu phụ, cho Úc Linh một tô lớn mang về, một nửa thì dùng để kho, một nửa thì dùng làm rau trộn.

Đợi cô về đến nhà chỉ thấy bà ngoại đang xào rau, còn Hề Từ thì đang ngồi coi bếp, vừa cười vừa nói với bà ngoại.

Tuy hiện giờ đại đa số người trong thôn đều dùng bếp than để nấu nướng, nhưng cũng chỉ có ít người già thích dùng bếp đất, loại bếp đất này đặt chảo lên xào rau, lửa vừa tầm thì ăn rất ngon.

Úc Linh trầm mặc, từ từ đi vào, nói một câu với bà ngoại, cầm hai quả dưa leo định làm món dưa góp.

Hề Từ ngẩng đầu lên nhìn trên người cô, hai mắt sáng rực. Đợi lúc Úc Linh hơi cảm giác quay đầu lại thì thấy anh đỏ mặt quay đi. Cô hơi nhướng mày, chẳng biết là tình huống gì nữa, chẳng lẽ cậu em này có cảm tình với cô sao?

Lúc ăn cơm, do có thêm một người nên vui vẻ hơn trước, đặc biệt Hề Từ thoạt nhìn là một đứa trẻ tính tình nhu thuận, ngoan ngoãn nhẫn nại vô cùng, càng khiến bà ngoại thêm cao hứng, cứ gắp nhiều thức ăn cho anh.

https://thuviensach.vn

Song Hề Từ có vẻ như rất thích hai món ăn do Úc Linh làm, là món dưa góp và món đậu phụ đường thì hầu như anh ăn sạch, còn riêng món thịt khô xào và kho thì anh không động tới tý nào.

Sau khi ăn xong, Úc Linh rửa bát cạnh giếng, Hề Từ giúp múc nước từ giếng lên tráng bát, vừa làm vừa nói chuyện phiếm với cô, "Úc tiểu thư, vị đại sư kia như có chút thành kiến với cô đó, cô cẩn thận nhé"

Úc Linh ừ một câu, rửa bát xong, còn nói một câu cám ơn với anh. Hề Từ lại vào trong bếp với cô, thấy cô úp bát sạch vào rổ không kìm được bước tới giúp cô một tay, động tác tự nhiên vô cùng, ung dung tự tại.

Úc Linh lại nhìn anh một cái, còn nói cám ơn lần nữa.

Cả hai người đứng gần nhau quá, gương mặt tuấn tú của người thanh niên đỏ dần lên, khiến Úc Linh suýt nữa không kìm nổi xoa mặt mình, chẳng lẽ lực sát thương của cô mạnh tới vậy ư?

**

Đại sư Từ bị hai người lôi đi, trong lòng khó chịu, sắc mặt đen sì, mặt vốn có vẻ âm trầm, lần này thật sự đen tới mức như bấm ra nước vậy.

"Từ đại sư, thôn dân biết chữ rất ít, chẳng hiểu gì, ngài đừng chấp nhặt bọn họ làm gì" Nam comle cười làm lành.

Nhưng nữ nhân trí thức kia thì lại cười xì một cái, nói, "Toàn đám dân ngu thôi, đại sư so đo làm gì, chỉ cần ngài hoàn thành ủy thác của ông chủ, ông chủ dĩ nhiên sẽ hứa hẹn có đồ tốt cho ngài ngay. Từ đại sư, đến lúc đó, ngài cần loại phụ nữ nào mà chẳng có, cần gì phải dây dưa với một gái quê ở chỗ đây chứ?"

Sắc mặt Từ đại sư càng đen hơn, liếc ả một cái, nghĩ thầm ả mới là kẻ ngu xuẩn, thôn này đâu đâu cũng chẳng giống người thường tý nào, phong

https://thuviensach.vn

thủy ở đây kỳ dị chưa từng thấy bao giờ, người dân sinh hoạt ở thôn này được che chở, tuy cuộc sống hơi khó khăn chút nhưng cả đời làm ăn thuận lợi, bình an đến già. Rõ ràng người nữ kia khác hẳn.

"Còn nữa, đôi quả cầu âm dương của tôi vừa rồi mới rơi" Nói đến đây sắc mặt Từ đại sư càng khó coi hơn, lạnh lùng nhìn bọn họ, "Các người giúp ta đi nhặt quả cầu âm về, quả đó ở trong tay một nam nhân toàn thân đầy yêu khí đó.

"... Yêu khí ư?" Cả hai đều như nằm mơ, thầm nghĩ chẳng lẽ còn có loại người khác lạ dị thường như vậy sao?

Nam comle nói cẩn thận, "từ đại sư, nói cụ thể một chút xem nào?"

Ánh mắt Từ đại sư lườm gã một cái, cả người yêu kia yêu khí ngút trời, rõ ràng là một đại yêu thống lĩnh một phương, cực kỳ đáng sợ, còn tính cụ thể sao nữa?

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 12

Ăn trưa xong, Hề Từ bị bà ngoại giữ lại nghỉ ngơi, lý do là trưa nắng nóng, đường xá vất vả, dù sao tới chuyển phát nhanh ở thôn này, đến chiều thì hết nhiệm vụ, chẳng bằng, nghỉ ở đây trước, đợi khi trời chiều mới đi. Hề Từ đành ngồi lại.

Hai người một già một trẻ cùng ngồi nói chuyện ở hành lang, thỉnh thoảng có gió núi mát mẻ thổi tới, trong gió xen lẫn mùi hương hoa quế, trong núi có tiến chim hót lảnh lót, thật sự đúng là một nơi tiên cảnh rồi.

Nam comle theo chỉ dẫn của thôn dân đi vào, thì thấy mùi hương quế xộc vào mũi, tinh thần sảng khoái, bất giác liếc mặt nhìn cây quế bốn mùa trồng bên cạnh nhà, còn có loại hoa hồng nở rộ, trong lòng thấy hơi buồn bực, đến tháng này, vào thời điểm này sao lại có hoa hồng nở rực rỡ như thế chứ nhỉ? Thôn này quả nhiên không bình thường mà, khiến trong lòng gã càng thêm sợ hãi.

"Anh tìm ai?"

Một giọn nói lạnh nhạt vang lên, khiến nam comle hoảng sợ nhìn quanh, quay đầu chỉ thấy một người nhỏ bé đứng trước cửa. Đây là một thôn cực kỳ lạc hậu thật chẳng hợp với một cô bé xinh đẹp gì cả, tuổi cô không lớn, dung mạo tinh xảo xinh đẹp, chỉ là thần sắc cực lãnh đãm, đôi mắt sắc sâu lúc nhìn thẳng người ta khiến cho trong lòng người ta càng thêm áp lực mấy phần.

Chung quanh rõ ràng chỉ là đám bụi hoa hồng đơn sơ đầy gai mọc lưa thưa, nhưng chẳng làm tổn hại chút khí chất của cô mà ngược lại vì có cô

https://thuviensach.vn

nên mới khiến cho thứ trông đơn sơ ấy tự dưng cao lớn cứng cáp hẳn lên.

Trường hợp lúc trước rất loạn, họ vốn không nhìn kỹ thôn nữ bị Từ đại sư quấy rối là kiểu người gì, hiện giờ nhìn thấy cô bé đứng ở đây, nam comle cũng hơi hiểu ra vì sao từ Đại sư lại nóng ruột gấp gáp tới vậy (Từ đại sư: Đồ ngu! Không phải thế!)

Nam comle hơi sốt ruột, vội vàng cất lời nói, "Xin hỏi, vị bạn nhỏ chuyển phát nhanh còn ở đây không/"

Sau khi họ tìm thôn dân hỏi cho rõ mới biết cô bé bị Từ Đại sư mạo phạm là ai, được một bạn nhỏ thấy chuyện bất bình ra tay đánh bay, còn đôi quả cầu âm dương khả năng là trong lúc hỗn loạn đã bị vị bạn nhỏ đó cầm đi. Từ Đại sư bảo họ đi tìm quả cầu âm về, nam comle đành phải nhẫn nại tới đây.

Úc Linh liếc gã một cái, nghiêng người mở cửa, nói, "Anh ấy ở trong"

Nam comle không ngờ cô gái này nhìn có vẻ lãnh đạm, người cũng không tệ, bất giác cảm thấy Từ đại sư thực sự là kẻ già mà không đáng kính, thế mà dám đi quấy rối con gái nhà người ta, chẳng trách bị nhóm người trong thôn xỉ vả cho.

Vào đến sân, nam comle đã nhìn thấy một người thiếu niên ngồi ở hành lang cùng một bà lão nông thôn nói chuyện, lắp bắp kinh hãi, người thiếu niên này tuấn tú quá mức thực sự khiến gã thấy đảo điên khó chấp nhận nổi vị bạn nhỏ chuyển phát nhanh như thế, bộ dạng nhỏ nhắn tươi tắn thế này, có nói là một ngôi sao ai mà chẳng tin chứ.

Do yêu cầu công tác mà phải chuyển phát nhanh, cả ngày dầm mưa dãi nắng, đại đa số nhân viên chuyển phát nhanh đều có một làn da đen bóng, còn thiếu niên này chẳng những không đen, ngược lại môi hồng răng trắng, da thịt trắng hồng, khí chất cực tốt, ánh mắt trong veo trầm tĩnh, nếu

https://thuviensach.vn

bảo là một sinh viên con nhà giàu được các trưởng bối cưng chiều ai mà chẳng tin, trong giới giải trí vị này mới được gọi là minh tinh ai ai cũng tin.

Rõ ràng là một quý công tử trẻ tuổi, sao lại bảo là yêu khí đầy mình chứ?

Nam comle bất giác cảm thấy có lẽ Từ Đại sư cũng chẳng lợi hại như lời đồn tý nào, chỉ vì chút tiểu tiết mà tùy tiện đem người ta bôi đen thành yêu. Nam comle sau khi nói rõ ý đồ của mình, Hề Từ liếc mắt nhìn gã từ trên xuống một cái, chẳng thèm để ý bảo, "Anh nói là quả cầu đen kia à? À, tôi chẳng rõ nó là thứ gì, lúc đó đá thẳng xuống hồ nước bên cạnh rồi"

Nam comle trước mắt mặt đen xì, chẳng lẽ muốn gã lao xuống hồ đi tìm chắc? Nam comle đi rồi, bà ngoại tò mò hỏi, "A Từ à, người này là gì thế, nó đi tìm quả cầu gì hả?"

Lúc đầu Hề Từ nhìn về phía Úc Linh, thấy cô cũng nhìn lại, nháy mắt với cô một cái, nói với bà ngoại, "Bà bà à, không có gì ạ, có lẽ là họ đánh mất thứ gì đó, lúc trước cháu vừa vào thôn thì đã gặp họ nên họ tới đây hỏi cháu thôi ạ"

Bà ngoại nghe xong thì quên ngay, lại lải nhải rồi lại bận rộn luôn tay, sau đó thì không còn để ý nữa, nếu để bà ngoại biết Từ đại sư chính là kẻ quấy nhiễu cháu gái ngoại của bà, chắc tức nổ mắt sẽ tìm ông ta liều mạng mất, như thế sẽ không tốt cho sức khỏe của bà.

Úc Linh chậm rãi đi tới trước mặt Hề Từ, cảm ơn anh một câu.

Ngồi một lúc, núi bên kia chẳng hiểu sao có một đám mây đen bay tới, che khuất cả ánh mặt trời, bà ngoại vừa thấy thì nói ngay, "Xem ra lát nữa trời sẽ mưa rồi, trời mưa thì đường trơn khó đi, lái xe nguy hiểm lắm, A Từ đợi mưa tạn rồi hẵng đi"

Hề Từ không từ chối được, đành đồng ý đợi tạnh mưa lại đi.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên chưa tới nửa giờ sau, trời đã đầy mây đen, gió lớn nổi lên, nhanh chóng làm hoa lá rạp cả rồi mưa rất to.

Nam comle tay không trở về, chuyển lời Hề Từ cho Từ Đại sư.

Từ đại sư đang ăn cơm, do nhà thôn trưởng làm, dùng loại bát to vốn có trong thôn đựng. Từ Đại sư nghe thấy lời nam comle nói, suýt nữa là rớt bát cơm to trên tay, tức giận bảo, "Nó nói thế nào thì là thế đó hả, chẳng lẽ người không biết yêu là loại giảo hoạt nhất gì đó trên thế giới sao, còn đáng sợ hơn cả ác quỷ nữa, chuyện ma quỷ so với lời yêu nói có thể tin nổi sao?"

"Từ đại sư, anh bạn nhỏ đó cử chỉ đoan chính, khí chất rất tốt, chắc không phải là yêu đâu" Nam comle nói, lòng thầm nghĩ, nếu anh bạn nhỏ đó là yêu, thì loại âm thầm tính kế như từ đại sư chẳng phải càng giống yêu hại người đó ư?

May là Từ Đại sư không biết hắn nghĩ gì, nếu không chắc tức chết mất, chỉ là cho dù là thế cũng tức giận đá bay gã ra ngoài, để gã lặn xuống hồ nước mò quả cầu âm cho ông ta, không lặn xuống không cho về. nếu không thì ông ta gọi thẳng cho ông chủ của bọn họ báo ông chủ đuổi nam comle cút ngay.

Nam comle đành khổ sở đi tìm thôn trưởng, cho ít tiền, rồi nhờ thôn trưởng tìm mấy thôn dân đi mò giúp. Không may là, vừa xuống hồ thì mưa xuống. Trời mưa cũng vẫn phải tiếp tục mò. Mưa lớn sau giờ ngọ vẫn kéo dài tới tận tối. Lúc đầu mưa to, sau đó là mưa nhỏ dần, tí tách từng giọt, cả trời đất ngập tràn trong mưa, mưa bụi mông lung , sắc trời u tối, cả dãy núi biến thành một màu xanh sẫm, đứng im lặng.

Hề Từ đương nhiên được bà ngoại giữ lại.

Mọi người trong thôn biết, sau khi mưa đường trơn khó đi, nhất là những chỗ lầy lội càng khó hơn, xe càng dễ trượt, hơn nữa sắc trời đã tối, cản trở tầm mắt, vào thời điểm này rất dễ xảy ra chuyện, nếu không có

https://thuviensach.vn

chuyện lớn, tốt nhất cũng không rời núi bừa được. Cũng bởi thế, vị Hề Từ người quen thường xuyên tới thôn Ô Mạc chuyển phát nhanh thỉnh thoảng cũng sẽ không vội rời đi, sẽ được người trong thôn giữ lại qua đêm.

Thím Quyền lại tới, tặng cho Úc Linh một chum rượu ngọt do chính mình nấu để trị lạnh, rồi bảo, "Ở chỗ thím có một phòng khách, hay cho anh bạn nhỏ ở lại đó đi"

Hề Từ cự tuyệt bảo, "Thôi ạ, cháu sẽ tới nhà thôn trưởng xin tá túc là được ạ, trước đây cũng tới đó tấ túc thường mà"

Bà ngoại aizz một tiếng, "Không cần phiền vậy đâu, ở chỗ bà cũng có phòng khách cứ để cho A Từ ở đó đi" Bà ngoại nói xong, quay đầu nhìn về Úc Linh nói, "A Linh à, cháu đi tìm một cái chăn sạch cho A Từ đi, bà để ở trong tủ trong phòng cháu một cái chăn hoa đó"

Úc Linh vâng một câu.

Thím Quyền nhìn nhìn theo bóng Úc Linh, rồi lại nhìn người thiếu niên vẻ mặt hiền hòa thiện lương, cười cười, cảm thấy mình đa tâm rồi.

BÊn đó, Từ Thiên sư tá túc ở nhà thôn trưởng cũng tương tự sắc mặt âm trầm như nước.

Tìm không thấy Quả cầu âm.

"Hay vị chuyển phát nhanh kia nói dối rồi?" Nữ nhân tri thứ suy đoán, bất giác nhìn về phía Từ đại sư, hỏi, "Đại sư, quả cầu âm của ông quan trọng lắm à? Nếu không có nó, có ảnh hưởng tới chuyện lần này không?"

Từ đại sư sao không nghe ra ý nữ nhân này chứ, cười lạnh nói, "Đôi quả cầu âm dương này vốn là chí bảo huyền môn, dùng để trấn yêu trừ quỷ, cô nói xem nó có quan trọng không hả? Tôi đã đồng ý với Tiền lão tới đây xem gia tổ nhà lão, nếu tự dưng xảy ra chuyện gì thì phải bồi thường rồi"

https://thuviensach.vn

Nam comle không so đo như nữ trí thức, hơi kích động mấy phần, hỏi, "Vậy làm sao đây?"

Từ đại sư đã tỉnh táo hơn, vẫn cảm thấy quả cầu âm nhất định là con yêu kia cầm rồi, con yêu đó dùng thân phận con người xuất hiện công khai ở trong thôn này, chắc chắn có quan hệ sâu xa gì đó với thôn này, ông ta đánh cuộc muốn đi thử hắn.

Nghĩ đến đây, Từ đại sư nói, "Lúc trời mưa, âm khí ở đây rất nặng, không tan, chắc hẳn là do con yêu đó vẫn chưa đi, đêm nay ta nhất định phải đi thử nó"

Nghe thấy thế, nữ tri thức bĩu môi, vốn chẳng để ý. Nam comle cũng hơi bối rối, trên thế giới này thực sự có yêu quỷ sao? Anh bạn nhỏ đó thực sự không giống yêu mà.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 13

Cô nam quả nữ vừa mới biết không lâu đã sống chung một nhà, tình huống thì bình thường song thật ra lại rất xấu hổ.

Nhưng với Úc Linh mà nói, thì hoàn toàn không xấu hổ gì, vì Hề Từ thoạt nhìn như một sinh viên chưa va chạm xã hội vậy, hoàn toàn có thể đối xử như một cậu em, cô vốn chẳng nảy sinh bất cứ ý tưởng thừa thãi nào với anh, nếu không sẽ phạm phải tội dâm loạn vị thành niên mất.

Chỉ cần bà ngoại vui là được. Vì thế Úc Linh không có ý kiến gì khi bà ngoại nôn nóng mời Hề Từ ngủ lại.

Nếu thôn dân đã tin tưởng anh như thế, mà biểu hiện của anh cũng tốt nữa, rõ ràng là hiểu thì chắc không vấn đề gì, hơn nữa ở vùng nông thôn này cũng không có bất cứ cái g ì khiến con người ta nổi lên tà niệm hết.

Do trời mưa, nhiệt độ trên núi ẩm ướt nhiều, thậm chí có cảm giác mát lạnh, mặc thêm áo cũng không vấn đề gì. Tối trước khi ngủ, bà ngoại đến bếp rót chút rượu ngọt đường đỏ của thím Quyền cho, bảo Úc Linh uống cạn.

Úc Linh ngồi trước bếp, nhàm chán cho thêm mấy cây củi, sau khi bà ngoại rót được bát rượu đường đỏ, dùng thìa uống từng ngụm nhỏ, chợt reo lên, "Bà à, hiện giờ cháu không còn thích uống rượu đường đỏ này nữa, mùi vị hơi khó chịu ạ"

Bà xoa đầu cô, cười khà khà bảo, "Khó cũng phải uống"

https://thuviensach.vn

Một bóng hình cao lớn xuất hiện ở cửa bếp, kéo dài dưới ánh đèn. Bà ngoại quay đầu, thấy gương mặt tuấn tú của Hề Từ, cười bảo, "Là A Từ à, cháu tắm xong rồi à?"

Người đàn ông mượn quần áo anh họ Tứ để ngủ có bộ dạng nửa thiếu niên nửa thanh niên, tóc hơi ướt, trên mặt bóng loáng, trắng hồng, vô cùng hấp dẫn, khiến người ta nhớ tới mấy từ "đẹp mài ra được". Hề Từ ngại ngùng bảo, "Cháu thấy bếp bên này vẫn còn sáng đèn nên tới xem thử, bà bà các người đang làm gì thế? Ồ, có mùi rượu thật ngọt"

"Trời lạnh, bà cho A Linh uống chút rượu đường đỏ, cháu có muốn uống không? Đây vẫn còn này"

Hề Từ cự tuyệt, mắt vẫn nhìn về phía Úc Linh ngồi trên ghế nhỏ ngắm, thấy cô cau mày lại, bộ dạng uống chậm rãi, khác hẳn một trời một vực vẻ lạnh lùng thản nhiên ban ngày, có thêm mấy phần đáng yêu của cô bé, anh nhìn mà lòng nóng lên, sợ bị cô phát hiện ra nên rời mắt rất nhanh.

Sau khi uống rượu xong, Úc Linh để bát xuống rồi kéo tay bà về phòng.

Hề Từ đi cuối cùng tắt đèn, nhìn hai vị tổ tôn vào phòng xong, ngẩng đầu nhìn về phía màn đêm đen kịt bên ngoài khẽ liếc một cái, vung tay lên, có thứ gì đó bay vọt ra.

Đèn hành lang sáng rõ, còn bên ngoài tối đen như mực, thỉnh thoảng có tiếng mưa tí tách trên mái hiên.

Mưa đã tạnh, cả thế giới trở nên im lặng, vì mưa nên cũng biệt tích cả tiếng côn trùng. Úc Linh quay đầu, đụng phải ánh mắt sáng ngời trong veo của người thiếu niên, bất giác do dự.

"Sao thế?" Anh mỉm cười hỏi, nụ cười trong bóng đêm mềm mại cẩn thận, thoáng chốc khiến người ta cảm thấy người đàn ông này xinh đẹp quá

https://thuviensach.vn

mức bình thường.

Úc Linh giật mình, lại nhìn kỹ chút, vẫn là người thiếu niên ấy, đành khẽ lắc đầu với anh, rời mắt.

Sau khi đưa bà ngoại về phòng, Úc Linh cũng trở về phòng nghỉ, còn Hề Từ là khách, cũng sớm trở về phòng nghỉ, không có ý đi vào phòng bà xem tivi-vì chỉ có ở đây mới có TV, đặt trong phòng bà ngoại, do Úc Linh mua cho bà giải trí.

Lúc vào phòng, Úc Linh quay đầu nhìn ra sân, đột nhiên phát hiện ra cây hoa hồng trước nhà hình như nở càng rực rỡ hơn, cũng không bị ảnh hưởng trận mưa to hôm nay tý nào, từng lớp cánh hoa to đỏ rực dưới ánh đèn trở nên lung linh, kiều diễm.

Cô lắc đầu, để mình không suy nghĩ linh tinh nữa.

**

Đêm sâu dần, đêm lạnh như quỷ mị mọc lan tràn.

Cả thôn trang thu lại vẻ ồn ào của ban ngày, ngủ say trong bóng tối, yên tĩnh không tiếng động. Trong thôn bờ ruộng từ bắc tới nam không một bóng người, cả thế giới như chìm vào giấc ngủ say trong đêm.

Trong núi, có mấy bóng đen lao nhanh, khiến cây cỏ phát ra ràn rạt.

Cuối con đường qua thôn, có mấy bóng dáng mơ hồ đang đi đến, đi qua đâu thì âm khí xuất hiện, quỷ khí ngập tràn. Mấy bóng dáng mờ ảo đi rất nhanh tới đống gạch ngói trước sân, ánh đèn dưới hành lang vẫn chưa tắt, ánh đèn vàng mờ, có mấy con bướm đêm bay quanh bóng đèn, ánh sáng mờ ảo phát ra từ chiếc đèn trong đêm, rọi lên mấy khuôn mặt quỷ miệng xanh nanh vàng cực kỳ khủng bố.

https://thuviensach.vn

Mấy con quỷ nô theo hơi thở tiến vào, sau khi đứng một lúc ở trước cửa, định phá cửa vào, thì cái cây khô trước nhà đột nhiên đâm chồi nẩy lộc, từng chồi non lớn lên rất nhanh, biến thành một bức tường lá xanh biếc, mấy chiếc dây leo xanh to thô hướng về phía mấy quỷ nô đâm tới.

Quỷ nô kêu lên thảm thiết, trên mặt mặt xanh nanh vàng thất khiếu chảy máu, mấy con quỷ bị đâm bay rạp xuống đất, kêu la thảm thiết, con khác cũng té chạy.

Mãi cho tới khi cách xa ngôi nhà nhỏ chừng trăm thước, tim đám quỷ mới đập nhanh kinh người, nhóm quỷ nô lúc này mới tiến lên, dùng ánh mắt kinh sợ nhìn sân nhỏ bình thường của nhà nông.

"Ôi, thật đáng sợ.... Thật đáng sợ quá..."

"Kết giới thật đáng sợ..."

"Là một con yêu cực lớn..."

Mấy con quỷ nô run rẩy nói, tiếp đó, bất cứ người nào ở phía sau dùng quỷ phù thúc giục cũng không chịu tiến thêm bước nào nữa. Đột nhiên có hai con quỷ nô trốn nhanh nhất kêu thảm thiết một tiếng, thân thể bay lên thành màu xanh ma trơi, trong thời gian ngắn biến mất trong không khí, chỉ còn lại mấy con quỷ nô đứng trong gió lạnh run, ánh mắt nhìn cái sân nhà nông im lặng càng thêm hoảng sợ.

Trong phòng tối, Từ đại sư bỗng phun ra một búng máu, trong mắt phụt ra ánh sáng phẫn nộ, "Nực cười!" Hai tay chắp lại bấm niệm thần chú nhanh, nơi ngón tay có tấm bùa vàng tự bốc cháy.

Khi bùa vàng cháy hết, cả núi rừng rung chuyển kịch liệt, sau đó có mấy bóng đen nhanh chóng xuyên qua rừng cây, lúc chúng vừa tới gần thôn, trên đất bỗng sáng rực một luồng sáng trắng, trong trường hợp đó nếu

https://thuviensach.vn

yêu vật bị triệu hồi tuy bị luồng sáng trắng gây thương tích vẫn kiên trì như cũ chạy gấp vào trong thôn, hai mắt đã biến thành máu đỏ dữ tợn.

Nhìn hình hài của chúng, thì đây đều là đám yêu vật cấp thấp, bị âm tà ăn mòn, dễ dàng bị đám bàng môn tà đạo lợi dụng thành vũ khí đả thương người.

Mấy con yêu vật cấp thấp chạy thẳng tới căn nhà nơi cuối thôn.

Trong sân còn có ba dây leo dài màu xám nằm dưới đất, đột nhiên bừng tỉnh màu xuân, sắc xanh biếc vờn quanh toàn bộ ngôi nhà nông nhỏ, bọc lại toàn bộ, hình thành một kết giới bảo vệ, còn cái cây khô kia với tốc độ mắt thường nhìn thấy sinh trưởng từng chồi nhanh chóng, trong gió đêm bay phấp phới, trên đó nở từng đóa, từng đóa hoa thủy tinh tím mê hoặc, tỏa mùi thơm ngào ngạt, cả thế giới đều chìm ngập trong hương hoa dầy đặc, xua tan âm khí cà tà khí trong không khí.

Mấy con yêu vật nhảy dựng lên, định lướt qua cửa thì bị một dây leo to thô đánh chết.

"Phốc!"

Từ đại sư lại phun một búng máu ra. Bùa Dẫn yêu cũng thất bại thảm hại.

Mấy con quỷ nô đang ôm nhau run như cầy sấy, cặp mắt màu đen ngập tràn kinh hoảng sợ hãi.

Có tiếng cửa mở kẹt vang lên, một bóng người cao gầy từ góc tối âm u đi ra, mơ hồ có thể nhìn thấy tóc người đó dài rủ xuống hông bay theo gió, rõ ràng có đèn nhưng cứ như bị phủ một lớp màng mỏng vậy, bất kể cố gắng thế nào, vạn vật cũng không thể nhìn rõ hình dáng người đó, cứ cảm giác mơ hồ người này dó da dẻ vô cùng trắng nõn mịn màng, hình dáng lẫm liệt nhu hòa, lại có mấy phần đàn ông tuấn mỹ, đôi mắt tím đẹp thoáng hiện

https://thuviensach.vn

lên những đường vân màu tím, cứ như mọc từ trong da thịt mà ra vậy, chậm rãi lan dần quanh người, nhìn càng thâm mị hoặc vô cùng.

Gió nhẹ nhàng phe phẩy, cả vườn hoa nở rộ, trong không khí tỏa ra mùi hoa thơm ngọt nồng đặc hơn. Đôi mắt tím lại nhìn về phía bên này. Chỉ hơi liếc có một cái mà đám quỷ nô đó đã không thể động đậy nổi, càng thêm hoảng sợ. Từ xưa tới nay, yêu quỷ phân rõ, không va chạm nhau, oan gia ngõ hẹp, tất có một bị thương.

***

Nửa đêm, Úc Linh đột nhiên tỉnh giấc. Ngủ mơ màng, cô cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, hơi khó chịu, lồm cồm bò dậy, đi tới bên bàn, đưa tay cầm lấy bình nước, tầm mắt đột nhiên nhìn xuống bồn cây hoa hồng.

Cô trầm mặc, tự cố gắng nhớ lại tình hình trước khi đi ngủ, hình như lúc đó cô cảm thấy cây hoa hồng này hơi héo, định mai thay nước... Sao vậy nhỉ?

Vừa không để ý, vừa mở bình nước ra thấy bình đã hết nước uống, đành phải mở cửa phòng ra.

Trên hành lang có một bóng cao gầy. Có người... Cô híp mắt lại, trong nháy mắt nhìn thấy một đôi mắt tím sáng rực trong đêm...

Mùi hoa thơm ngọt ngập tràn, cô chỉ kịp nói câu từ "Anh" thì cả người đã mềm nhũn ngã xuống.

Một đôi tay khỏe đỡ lấy người cô, giọng nhẹ nhàng lảng bảng vang lên bên tai, "Về nói với chủ nhân của các ngươi, ta biết mục đích tới nơi này của ông ta, tốt nhất là dừng tay lại, bằng không tự gánh lấy hậu quả"

Nói xong, anh phất tay một cái, trên đất xuất hiện mấy bóng rắn đen, nhanh nhẹn linh hoạt, đầy sắc bén, cứ thế quét ngang qua đám quỷ nô và

https://thuviensach.vn

yêu vật được triệu hồi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 14

Trời sáng hẳn, Úc Linh chậm rãi mở mắt, bất giác bị ánh sáng kích thích thấy chói mắt khó chịu. Cô chôn chặt đầu trong chăn một lúc, rồi mới chậm rãi bò dậy, tóc dài rối tung xuống, có mấy sợi rớt xuống mặt. Đôi mắt mở to dại ra nhìn một lúc, rồi mới tỉnh táo chút, cầm điện thoại lên nhìn mới thấy đã gần mười một giờ trưa rồi.

Úc Linh trầm mặc một lúc, cuối cùng quyết định không lười thêm nữa, vội vàng dậy nhanh. Cô dẫm chân trần trên nền nhà bóng loáng lạnh lẽo, mở cửa phòng, liếc mắt nhìn một cái thấy người đang ngồi ở hành lang uống trà.

"Chào buổi sáng"

Người đàn ông có vẻ giống thanh thiếu niên kia nhìn về phía cô mỉm cười. Mặt trời bên ngoài sáng rực rỡ, trời quang mây trắng, mọi vật tỏa sáng bừng bừng đầy sức sống, non xanh nước biếc xa xa, cánh đồng rộng ngang dọc, cùng đan xen nhau trở thành một bức tranh vô cùng tuyệt đẹp. Nhưng vào giờ khắc này, cảnh sắc như biến thành cảnh tôn anh lên, người đàn ông đắm chìm trong ánh sáng sáng ngời lại vô cùng tuấn tú và sạch sẽ, ôn nhuận, trong sáng, chỉ cần người ta liếc mắt một cái cũng cực có cảm tình.

Úc Linh ừ một tiếng, đôi mắt thẳng băng nhìn anh chằm chằm.

Lúc này bà ngoại bưng một đĩa khoai lang nóng hổi tới, vừa thấy cô thì bảo, "A Linh à, có phải bị ốm rồi không? Cháu đã ngủ 12 tiếng đồng hồ rồi, hay trời hôm qua lạnh không đắp chăn kỹ hả?"

https://thuviensach.vn

Úc Linh im lặng không nói gì, lặng lẽ trở về phòng, đóng cửa lại. Trên người cô vẫn mặc áo ngủ đó..

Ánh mắt Hề Từ lưu luyến nhìn cánh cửa phòng đóng lại, mới lặng lẽ thu hồi mắt, mỉm cười nhìn về phía bà ngoại đang ở phía trước lẩm bẩm, trong mắt cười thâm ý, trên mặt vẫn là bộ dạng sạch sẽ thuần lương, khiến người ta cực cảm tình.

"A Linh nhà bà ấy à, cháu đừng thấy nó cả ngày chẳng buồn nói câu nào, thực ra tính rất trẻ con, lúc ngủ cứ thích đạp chăn ra, thích đi chân đất, lúc rỗi thì thích ngủ nướng, lại còn kén ăn lắm, chỉ thích ăn vặt linh tinh thôi..."

Bà ngoại vừa rót trà cho Hề Từ, vừa lẩm bẩm đủ mọi tật xấu của cháu gái, nhưng thần sắc trên mặt thì vô cùng yêu thương, kiểu miệng thì trách vậy nhưng tâm thực ra lại chứa chan tình cảm yêu thương, chỉ là đối với người quen thì hơi oán trách tý, mà cũng chỉ có một mình nói, người khác cũng không dám nói xấu tý nào.

Hề Từ mỉm cười lắng nghe, cũng không xen vào. Bà ngoại vẫn còn lẩm bẩm chưa xong, cửa lại mở, Úc Linh mặc một chiếc váy lụa tơ tằm dài đi ra, tóc đã buộc lên cao, mặt để mộc, bên ngoài khoác một chiếc áo khoác trắng nhẹ, tuy trang điểm bừa bãi nhưng lại có một cảm giác rất thời trang, khiến người trước mắt sáng ngời, không dời đi nổi.

Diện mạo cô vốn lạnh, đường nét lại cực kỳ mỹ lệ thông minh, có một loại khí chất độc đáo, rất dễ liên tưởng và nhớ rõ là một người đẹp. Cũng bởi thế, An Như mới nhận định Úc Linh nhất định chắc chắn, cố tình yêu thương quá, cho tới tận bây giờ đã mười tám năm rồi cũng không có chút nào thay đổi.

Hề Từ không kìm được ngẩng đầu lên nhìn, ánh mắt sáng rực. Úc Linh nhìn lướt qua Hề Từ khẽ gật đầu, xem như chào hỏi, rồi đi rửa mặt.

https://thuviensach.vn

Thần sắc cô cực bình thản, cũng không có gì khác lạ, chỉ là lúc rửa mặt thì cứ nhìn mặt mình chằm chằm, không nhíu mày, cảm giác như minh quên gì đó vậy...

Không nhớ ra nổi, cô dùng nước lạnh tạt lên mặt, rồi không cố nghĩ nữa.

Sau khi rửa mặt xong, cô yên lặng ngồi bên bà ngoại, thò tay cầm lấy một củ khoai lang ăn, với chuyện bà ngoại lải nhải việc cô ngủ 12 tiếng thì không nói gì, vốn chẳng ý bảo vệ mình trước mặt người xa lạ, mà nói đầy tùy hứng, "Bà chẳng gọi cháu, cháu mới ngủ quên đó"

Bà ngoại vừa buồn cười vừa tức giận, do có người ngoài nên cũng nể mặt mũi cháu gái, cố ý kêu lên, "Ây da, cháu vẫn là học sinh tiểu học hả? Lại còn muốn người lớn tới gọi mình dậy nữa chứ" Sau đó lại nói với Hề Từ, "A Từ à, khiến cháu chê cười rồi"

Hề Từ vội vã lắc đầu, cười bảo, "Bà bà Úc à, đừng nói vậy, chẳng mấy khi được nghỉ, dĩ nhiên muốn ngủ nhiều chút, sau này đi làm có muốn ngủ cũng chịu bà ạ"

Bà ngoại nghe xong lời anh nói, trong lòng đồng tình, nhìn Hề Từ càng vừa mắt hơn.

Úc Linh cũng nhìn anh một cái, với cặp mắt trong sáng như ngọc kia, không hiểu vì sao trong đầu cô lại hiện lên một đôi mắt tím giấu trong đêm, bất giác hỗn loạn. Tuy không hiểu vì sao khi mình nhìn người này lại nghĩ linh tinh tới cái khác, trong lòng bất giác thấy có chút khó hiểu kỳ lạ.

Bởi dự cảm khó hiểu kỳ lạ đó mà cô đành không nhìn người đàn ông trước mặt nữa. Hề Từ nâng ly trà lên uốn, thấy toàn cảnh trong thôn hiền hòa, một trận mưa gió qua đi, cả núi non như được gột rửa trở nên sạch sẽ, không dính bụi trần, đến không khí cũng tươi mát hẳn lên, khiến tâm tình

https://thuviensach.vn

con người ta trở nên tốt hẳn. Anh khẽ cười nói với bà ngoại, "Bà bà Úc à, chắc đường núi cũng thông rồi, cháu cũng nên đi ạ"

Bà ngoại không nỡ xa anh, vội bảo, "Sao không đợi thêm lát nữa? Ăn cơm trưa xong hẵng đi"

"Không được bầ ạ, chiều cháu còn đi làm nữa, chắc lần sau cháu sẽ qua thăm bà vậy"

Thấy anh nói vẫn còn bận việc, bà ngoại cũng không muốn níu kéo anh nữa, tiễn anh ra tận cửa, đứng ở cổng nhìn theo bóng anh đi tới nhà thôn trưởng, lát sau thấy dắt chiếc xe máy chuyển phát nhanh nổ máy rời đi.

Úc Linh đứng cạnh bà ngoại, nhìn thoáng theo bóng người rời đi kia, cố ý nói với bà ngoại, "Bà à, bà cứ luyến tiếc vậy, hay để anh ấy làm cháu của bà thì tốt rồi"

Bà ngoại trừng mắt nhìn cô một cái, "Nói ngốc gì thế hả? Thanh niên như thế, hiện giờ hiếm lắm, tính tình bình thản không kiêu ngạo, lại lễ phép chu đáo, còn cứu bà một mạng nữa, bà lão như bà rất cảm kích nó, nhìn thấy nó lại không kìm được thấy thương nhiều hơn chút" Sau đó lại vỗ vỗ vai cô, "Bà cũng càng thương cháu hơn, chỉ là cháu chẳng nghe lời gì cả"

Úc Linh làm mặt quỷ về phía bà, bà ngoại không kìm được phì cười. Ăn cơm trưa xong, Thím Quyền nhà bên lại sang tám chuyện với bà ngoại.

Người trong thôn cũng tính không đông lắm, đều là cùng một dòng tộc cả, cứ vòng vèo tính ra đều dính chút quen hệ hết, người với người đều có chút nhân tình, cũng có thể tám chuyện linh tinh,vì thế mỗi lần có người ngoài vào thôn, thì người trong thôn cũng chú ý.

Thím Quyền và bà ngoại đang nói tới chính là nhóm đại sư Từ, còn Hề Từ, vốn là người quen rồi chẳng có gì cần nói cả.

https://thuviensach.vn

"..... Sáng sớm họ đã đi rồi, nghe đâu vị sư phụ xem phong thủy kia bị bệnh, bệnh rất nặng, A Quyền nhà tôi được thôn trưởng gọi đi tiễn họ ra thôn rồi, lúc nhìn thấy cả bộ dạng sư phụ đó, mặt đen như than, trông có vẻ bị bệnh rất nặng, nhìn rất uể oải. Thím Bảy à, bà nói xem mới có một tối thôi mà sao người này lại bị bệnh nặng tới vậy nhỉ? Thật là lạ, hay là gặp phải thứ gì xấu rồi?"

"Chắc là vậy" Bà ngoại cầm quạt hương bồ phe phẩy, buổi trưa nắng to, không khí cũng khá oi bức.

Thím Quyền như nghĩ ra cái gì, vỗ đùi, ghé sát bà ngoại thì thầm, "Ôi, tôi chợt nhớ ra chuyện này rồi, trước kia tôi có nghe Thái gia gia của Quan Hương nói là, thôn chúng ta ý à, là được sơn thần bảo hộ đó, nghe đâu phong thủy đặc biệt rất tốt, nhưng cũng nhất định có mệnh số, nếu người ngoài vào thôn định phá hỏng phong thủy, thì sẽ bị sơn thần trừng phạt đó"

"Bà nhìn xem lần này sư phụ đoán mệnh kia vào thôn xem phong thủy, nghe đâu là định tìm một chỗ tốt để xây biệt thự. Nhưng phong thủy thôn chúng ta không thể sửa được, nếu bọn họ định xây biệt thự gì đó, chẳng phải sẽ phá hủy phong thủy đó sao? Chẳng trách mà bị bệnh nặng một trận, chắc chắn là do sơn thần tức giận, nên trừng phạt họ rồi"

Bà ngoại cũng cảm thấy suy đoán này có lý, gật đầu đồng ý.

"Vì thế thôn chúng ta nguyên nhân vì sao không xây được đường tới cũng vì như thế, đó là do sơn thần bảo hộ đó, sơn thần không đồng ý cho người ta tùy tiện làm đường, đỡ để cho những người ngoài vào thôn khai phá linh tinh, phá hủy linh tính trong núi. Ây da, Thím Bảy à, bà không biết chứ, nghe Quan Hương nói hoàn cảnh bên ngoài rất loạn đó, đặc biệt những ngọn núi bị người ta khai phá, bị ô nhiễm lắm, nước suối chảy từ trên núi xuống đều bẩn không thể uống nổi, có nhiều núi lớn sinh hoạt rất khó khăn, không giống như núi non ở chỗ chúng ta đẹp đẽ thế này đâu..."

https://thuviensach.vn

"Có chuyện này sao?"

"Chắc không phải thế..."

Hai người tám chuyện vô cùng sung sướng, Úc Linh ngồi bên hưởng gió núi mát mẻ thổi tới, hơi mơ màng buồn ngủ, tai không nghe hết những câu tán gẫu của các bà, mơ màng nghĩ, làm gì có sơn thần gì chứ, cũng chỉ có nhìn thấy một số thứ không nên thấy thôi mà...

Đợi lúc cô bị bà ngoài đánh thức, Úc Linh xoa xoa mắt, phát hiện ra mình đã dựa vào tường ngủ mất rồi.

Thím Thẩm thì không rõ rời đi lúc nào. Bà ngoại sờ sờ trán cô, lo lắng hỏi, "Có phải bị bệnh rồi không? Sao ngồi đâu cũng có thể ngủ được thế?"

Úc Linh ngáp một cái, "Không bị bệnh đâu ạ, chỉ buồn ngủ thôi, có thể tối qua cháu ngủ không ngon ạ"

Cô xoa xoa đầu, xoa tóc rối cả, "Thôi cháu đi ra ngoài chút chắc sẽ tỉnh táo ngay thôi"

Bà ngoại vỗ nhẹ vào cô chút, "Ngủ không ngon sao? Chẳng lẽ tối qua con đi đuổi gà hả? Hay con nghịch điện thoại cả đêm, thức khuya rất có hại, cháu đang thanh niên phải có cơ thể khỏe mạnh, làm việc và nghỉ ngơi hợp lý, hiện giờ cháu còn trẻ, dĩ nhiên không thấy sao, sau này có tuổi thì cháu mới thấy hối tiếc viết thế nào đó..."

"Bà ơi, hai từ hối hận này cháu biết viết từ tận tiểu học rồi" Úc Linh lầm bầm, lại bị bà ngoại vỗ cho một cái. Bà ngoại giận bảo, "Nếu cháu không sửa, thì nhanh đi tìm bạn trai đi, để bạn trai quản cháu"

"Vì sao không phải là ba cháu quản chứ?" Úc Linh lên gác lấy mũ rơm trên tường đội lên, nói, "So với bạn trai, ba cháu hẳn là nên quản cháu mới đúng"

https://thuviensach.vn

"Hừ, để nó quản thì còn chẳng biết ra cái gì nữa, nhìn cháu cả người toàn tật xấu kìa, là do chính nó chiều quá mới thế, bà không tin là nó có thể dạy thành một cô gái thục nữ gì, may mà cháu lớn lên trông giống Mẫn Mẫn hơn giống nó, nếu không thì xấu rồi..."

Úc Linh vừa đi ra ngoài, vừa nghĩ thầm, "Thực ra bề ngoài của ba nhìn không tồi mà, Giang Úc Y đó chính là lớn lên trông giống ba hơn, nên ông nội bà nội mới thích chứ"

Đội mũ rơm lên, cô đi lững thững tới bờ ruộng cỏ xanh mướt. Gió nhẹ lướt qua, thế giới vẫn bình thản như cũ.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 15

Chuyện đoàn người từ đại sư đột nhiên rời đi, một số thanh niên trong thôn rất thất vọng, rốt cuộc lần này Từ đại sư có xem phong thủy nữa không, cứ vậy mà chết, chứng tỏ vị có tiền kia chắc không thể xây biệt thự ở chỗ này được rồi.

Điều này khiến cho những thanh niên trong thôn muốn thay đổi chút thất vọng thực sự, họ vốn còn tưởng nếu trưởng thôn đã mời tiên sinh phong thủy đến xem phong thủy trong thôn thì biết đâu chừng có thể có cơ hội phát triển trong thôn lên chút chứ, ai ngờ thầy phong thủy không rõ cố gắng thế nào, giờ bệnh nặng đi mất rồi.

Úc Linh chẳng có ý kiến gì với chuyện này. Tuy cô không rõ các trưởng lão già làng trong thôn vì sao không đồng ý cho thôn liên hệ với người bên ngoài, mà vẫn cứ duy trì tình trạng thôn như hiện giờ, song trong lòng cô mơ hồ như có chút hiểu rõ, hẳn là những người già cũng có lý do của mình, mà lý đo đó cũng chỉ có những người già mới biết thôi. Các trưởng bối đều nguyện tuân theo quy củ tuần hoàn thế này, các cô làm con cháu, cũng hết cách để thay đổi ý nghĩ của các trưởng lão, cũng đành bỏ qua.

Đương nhiên còn có một nguyên nhân, thật ra cô cũng đã rất quen với hiện trạng của thôn, một thôn trang nhỏ bình yên như ngăn cách với người bên ngoài vậy, không có vẻ ồn ào náo động nóng nảy như bên ngoài, ở đây lúc nào cũng bình yên.

https://thuviensach.vn

Từng ngày trôi qua nhàn nhã như cũ, Úc Linh ngày nào cũng bình thản sống yên bình trong thôn quê qua từng ngày, gần như quên hết những phồn hoa trong thành thị và những con người phiền phức bên ngoài, ngày nào cũng đi theo bà ngoại bận rộn với công việc nông thôn, thỉnh thoảng thì được Úc Quan Hương mời đi cùng cô ấy vào núi du ngoạn một chuyến.

Tuy Úc Linh lúc nào cũng cự tuyệt lời mời của cô ấy, song Úc Quan Hương vẫn mỗi ngày không phiền chạy qua tìm cô, mời nhiều lần, thỉnh thoảng Úc Linh cũng đồng ý một lần, lên núi cùng cô ấy. Đương nhiên, trông mong vào chuyện cô đi hái thuốc trên núi hay hái nấm gì đó thì không được rồi, đại đa số đều là đi du ngoạn, còn chuyện khác thì để Úc Quan Hương làm hết.

"Mẹ em nói, chị lúc nào cũng ở nhà với thím Bảy suốt, như vậy sẽ buồn bệnh mất, nên bảo em đến gọi chị đi dạo trong núi" Úc Quan Hương trêu Úc Linh cười tươi lộ ra hàm răng trắng đều, "trong núi nhiều thứ lắm, hiện giờ lại có quả dại ăn nữa, chị đi sẽ không thấy nhàm chán đâu"

Úc Linh ừ một câu, cảm ơn một câu, cảm thấy vị em họ này lúc nghiêm túc trông thật đáng yêu. Úc Quan Hương lớn lên trong núi từ nhỏ, chỗ nào trong núi mọc cái gì đều biết hết, vừa đến bờ ruộng, cô liền thả giỏ tre xuống, kiễng chân lên, hái được một chùm dâu đất đỏ mọng đưa cho Úc Linh ăn, còn chính cô thì lại cầm một chiếc liềm nhỏ, bắt đầu đào bụi thảo dược, lúc làm việc nghiêm túc vô cùng.

"Chị Úc Linh, đằng trước có một cái suối nhỏ, đợi chút chúng ta đi qua đó ra]r mặt nhé, nhưng em nghe nói ở đó có rắn, nên chị đừng đi một mình tới đó nghe" Úc Quan Hương dặn dò.

Úc Linh đáp lại, ngồi lên một tảng đá, dùng nước mang theo rửa sạch dâu, sau đó chậm rãi nhấm nháp. Gió thổi qua mặt, có mấy sợi tóc phất phơ.

https://thuviensach.vn

Bên chân hơi ngứa, Úc Linh cúi đầu nhìn thấy một con thỏ toàn thân trắng như tuyết chẳng biết đã tới bên chân cô từ lúc nào.

Con thỏ kia béo mập vô cùng, như thừa dinh dưỡng vậy, cả người toàn lông mềm mềm, từ xa nhìn lại trông như một đóa hoa nở trên cỏ xù ra. Con thỏ béo ngước mặt lên nhìn cô, cái miệng hơi hơi mở ra, lộ ra chiếc răng thỏ trăng trắng, thoạt nhìn trông cực kỳ ngốc nghếch, bên mép còn có chất lỏng chảy ra.

Úc Linh đưa cho nó một quả dâu đất. Con thỏ béo mập sau khi nhận lấy nhét ngay vào mồm, vẻ mặt ngốc lại ngước lên nhìn cô. Úc Linh lại đưa cho nó một quả nữa.

Chung quanh có tiếng sàn sạt vang lên, Úc Linh quay đầu, thì thấy có một con nhím màu vàng sáng thò nửa người ra từ bụi cỏ, đôi mắt đen thâm trầm nhìn cô.

Một quả tùng lăn tới chân cô, lại nhìn lên trên, thấy bên cạnh trên một cây tùng cao ba mét, có một chút sóc lông đỏ rực đang nằm trên đó, chiếc đuôi to cứ lắc lư, nhìn cực kỳ chói mắt.

Úc Linh nhìn mãi, chẳng để ý tới chúng, lại tiếp tục cùng con thỏ béo mỗi người một quả dâu ăn cho đến hết.

Ăn xong rồi, úc Linh chỉ về phía mấy động vật, ý bảo chúng có thể đi rồi. Mấy động vật nhỏ nhìn cô một lát, không những không đi, ngược lại còn chạy về phía cô, lăn sát bên chân, con nào con nấy đều dựa vào gần, hào hứng ngẩng đầu nhìn cô, kể cả con nhìn cô dáng thâm trầm nữa. Mãi cho tới khi chung quanh vang lên một trận tiếng sàn sạt sàn sạt thì chúng mới như bị kinh hoảng, nháy mắt chạy mất không thấy bóng đâu.

Úc Quan Hương đào xong thảo dược tới đây, vừa lúc nhìn thấy bóng chú sóc đỏ chạy vào trong bụi cỏ, vẻ mặt đầy tiếc hận nói, "Ai nha, con sóc kia lông thật đẹp quá, tiếc là trốn quá nhanh"

https://thuviensach.vn

Tiếng sàn sạt đã hết. Úc Linh đáp bừa, cũng không giải thích gì nhiều.

Úc Quan Hương vừa đi tới vừa nói với Úc Linh, "Em còn nớ chị Úc Linh từ nhỏ đã được động vật thích, lần nào lên núi, không ngày nào không có động vật nhỏ chạy tới, nhìn rất quái. Nhưng những con lợn rừng, con khỉ nè, soi nè, rắn thì thôi đi, vừa không dễ bắt lại không thích người, may là lần nào chị cũng đều không việc gì hết"

Úc Linh lại ừ một câu, cũng không giải thích với cô ấy nhiều. Sau khi các cô rời đi, mấy động vật nhỏ thò đầu ra từ trong bụi cỏ nhìn theo. Con thỏ béo móng còn cầm mấy quả dâu, vừa ăn vừa nói, "Cái vị giống cái trắng nõn nà kia, mùi trên người thơm quá đi, thơm đến nỗi chỉ muốn cắn một miếng thôi"

Con nhím dùng chính lông nhím nhọn trên người chọc vào mông nó, cả giận nói, "Thơm cũng không được, đó là người của ngài Hề Từ, ngươi thế mà còn dám tranh ăn dâu đất với cô ấy nữa, ta sẽ mách Hề Từ, người quấy rối cô ấy"

"Hề, Hề lão, lão đại ư?" Con sóc đang gặm một quả thông nói lắp bắp, "Hề, lão đại, bà ngoại, lâu, rất lâu, mới tới một, lần"

"Hiện giờ Hề từ đang ở trong đám người hỗn loạn rất tốt, nghe nói là sớm hai mươi năm trước đã đạt được hiệp nghị với chính phủ nhân loại không xâm phạm lẫn nhau, nếu không trong núi này sớm đã bị nhân loại khai phá rồi, đến chúng ta một nơi để sống cũng chẳng còn. Hề Từ là người rất bận, thỉnh thoảng mới trở về thôi" Con nhím dùng giọng cực kiêu ngạo nói.

Con thỏ mập lúc lắc mông, xoa xoa nước miếng bảo, 'Ta chỉ nói thế thôi mà, ta lại không ăn thịt người, A Thứ ngươi phản ứng ghê quá"

"Thế cũng chưa chắc, đợi sau khi yêu lực ngươi tăng lên, suy nghĩ ngươi sẽ thay đổi ngay. Nghe nói heo Hắc Hắc kia vẫn luôn muốn hóa

https://thuviensach.vn

thành hình người, nên lần trước định ăn cô ấy, nếu không phải có Hề Từ nhắn lại, tung dây leo ra bó chặt lấy heo Hắc Hắc, thì e cô ấy cũng bị heo Hắc Hắc ăn rồi, trước đây heo Hắc Hắc cũng không ăn thịt, hiện tại chẳng phải cũng ăn đó thôi?" Con nhím nói đầy khinh bỉ.

Sóc lại nói lắp lần nữa, "Ta, ta biết rồi, lần trước, heo, heo Hắc Hắc bị, bị lão đại Hề treo lên đánh đó, hóa ra, hóa ra là thế à..."

Con thỏ mập chợt nhớ tới lúc ấy heo Hắc Hắc bị đánh kêu thảm thiết vang vọng khắp núi rừng, hai tai cụp xuống, che kín mặt mũi mình, quyết định lần sau con người giống cái kia mà lên núi thì nhất định phải cố chịu không chạy đi tìm cô ấy cọ cọ nữa.

Con người vừa thơm ấy, cũng phải cố nhịn xuống không thể ăn được.

***

Đầm nước ở khen núi, từ trên đỉnh nham thạch thỉnh thoảng rớt xuống từng từng từng giọt, tạo thành một đầm nước nhỏ, nước trong đầm trong thấy đáy, có thể nhìn thấy từng viên đá cuội và một số sinh vật nhỏ sống dưới nước, đa số đều là một số cá nhỏ và ốc đá gì đó, cây cỏ gì đó mọc rất tốt.

Úc Linh ngồi xổm trên một tảng đá nhô lên giữa đầm nước, vốc từng vốc nước rửa mặt, đột nhiên gai ốc nổi đầy mình, ngẩng đầu lên nhìn thấy bên bờ đầm nước có một con rắn hoa trên cây rủ xuống, nhìn các cô chăm chăm, lưỡi thò ra thụt vào trông cực khó coi.

"Quan Hương" Úc Linh rất bình tĩnh kêu lên một tiếng.

Quan Úc hương sảng khoái rửa mặt, nghe thấy giọng cô, quay đầu nhìn lại theo hướng cô nhìn tự dưng cũng thấy con rắn kia, trợn trừng mắt lên, cũng thè lưỡi ra dọa bên đó.

https://thuviensach.vn

Con rắn kia nhanh chóng bò đi, chui vào một hốc tối biến mất. Úc Quan Hương như không có chuyện gì, rụt lưỡi về, xắn quần lên, ngồi trên hòn đá ngâm chân. Thời gian cũng khá lâu, cả hai cùng xuống núi.

Nói tóm lại, mỗi lần Úc Linh lên núi đều thế, những ngày đó thường không thấy bóng dáng động vật chạy ra ngay, may mắn gần đây số động vật chạy ra cũng không nguy hiểm như con lợn rừng, sói này... nên cũng không kinh động đến thôn dân.

Về đến nhà bà ngoại thấy cô đầy mồ hôi thì cười ha ha bảo, "Hôm nay đi đâu vậy? Đi chơi có vui không?"

Úc Linh vừa uống trà lạnh vừa nói, 'Đi bên mảng rừng bên kia ạ, Quan Hương muốn lấy ít thảo dược, nên mới đi, ở đó có nhiều động vật nhỏ, cháu còn nhìn thấy cả một con nhím đầy lông nhọn với con sóc lông đỏ nữa, chỉ là sau đó dừng ở bờ đầm gặp phải một con rắn, may là bị Quan Hương dọa đi mất rồi ạ"

Bà ngoại nghe xong thì bảo, 'Aizz, cháu từ bé đã dụ động vật trong núi rồi, may là chỉ những động vật nhỏ thôi không gây nguy hiểm gì, sao không bắt con thỏ về nuôi hả?"

"Thôi bà ạ, cháu còn lười chăm sóc mình nữa là, nuôi động vật nhỏ càng không được, chẳng may nuôi sẽ chết ạ"

Bà ngoại vừa bực vừa buồn cười, chọc cô, giả vờ tức giận, "Cháu cứ lười đi, sau này lười như thế thì làm sao đây? Xem ra phải tìm cho cháu một cháu trai làm việc nhà nấu cơm cho cháu mới được, đỡ cho cháu ngày nào đó lười quá bị chết đói đó"

"Không đâu, đói thì cháu sẽ ra ngoài kiếm, đây là bản năng sinh tồn của con người mà"

https://thuviensach.vn

Bà ngoại nói không lại cô, vừa lải nhải vừa đi hái rau ở vườn. Ngày từng ngày trôi qua thật nhàn nhã, ngay khi Úc Linh tưởng bà ngoại đã không sao thì bà ngoại lại ngất xỉu.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Úc Linh tiễn chú thím Quyền và anh họ Tứ ra khỏi phòng bệnh, cất giọng cảm tạ, "Chú, thím, anh họ, cảm ơn mọi người đã đi một chuyến"

Anh họ Tứ cười sang sảng bảo, "Không sao, chỉ cần thím Bảy không sao là tốt rồi. Đúng rồi, em một cô bé sao lại ở chỗ này được? Có cần anh ở lại cùng các em không?"

"Đúng thế, để anh họ ở lại giúp cháu đi, dù gì hiện giờ trong thôn cũng không có bận việc gì cả mà" Chú Quyền mở miệng bảo.

"Thôi, hay để tôi ở lại vậy đi" Thím Quyền lo lắng vụ mùa ở quê, nói với họ, "Mọi người về đi, tôi ở đây giúp là được"

"Thím" Úc Linh giữ chặt tay thím Quyền, nói với bà, "Thím cùng về với chú đi, ở đây là bệnh viện, chỉ cần một người ở lại là được, hơn nữa cháu cũng đã thuê một người giúp việc bà ngoại rồi ạ, không cần phiền đến mọi người đâu, đỡ cho mọi người khỏi vất vả ạ"

Nghe đến đó, thím Quyền lại lo lắng hỏi lại, "Thuê người giúp tốn lắm hả/"

"Không sao ạ, chỉ cần bà có thể thoải mái chút, tất cả đều đáng giá hết ạ"

Thấy úc Linh thực sự không muốn phiền tới họ, ba người dù lo lắng cũng chỉ đành chấp nhận, họ biết đứa nhỏ này bình thường thoạt nhìn thì không nói nhiều, thỉnh thoảng còn mang chút tính cách tiểu thư thành phố

https://thuviensach.vn

ra, nhưng gặp chuyện gì lớn thì cố chấp cực kỳ, chuyện cực nhỏ cũng quyết sửa, chỉ đánh dặn dò cô có chuyện gì thì gọi điện về thôn tìm họ, lúc này mới rời khỏi bệnh viện.

Sau khi tiễn họ về, Úc Linh đi đến quầy bán quà vặt dưới lầu mua chút hoa quả, rồi mới trở về phòng bệnh. Vừa mở cửa thỉ thấy thầy thuốc cũng vừa lúc đến kiểm tra, Úc Linh đứng bên nhìn.

Bà ngoại nằm trên giường, màu trắng của ga giường càng nổi lên gương mặt khô gầy vàng vọt của bà, tóc thì rụng khá nhiều, cả người bà bằng mắt thường nhìn thấy suy sụp thảm hại, trong bộ quần áo bệnh nhân rộng thùng thình, nhìn bà càng gầy, như thiếu mất sức sống vậy.

Cô vừa nhìn mà chua xót, hốc mắt đỏ lên, nước mắt suýt rơi, vội vàng cúi đầu xuống. Thầy thuốc sau khi kiểm tra theo thông lệ xong, dặn dò chút ít những việc cần chú ý rồi rời đi.

Bà ngoại thấy cô đứng đó, đôi mắt đã đỏ mờ, trên mặt cười cười nói, "A Linh, chú thím Quyền bọn họ về rồi hả?"

Úc Linh ừ một tiếng, mang hoa quả bày trên bàn, ngồi trước giường nhìn sắc mặt bà ngoại, tầm mắt rơi xuống chỗ ống truyền nhìn, từng giọt từng giọt trong veo chậm rãi thong thả chảy, mạch máu người già cứng đờ, máu đặc sệt, tốc độ truyền dịch cũng thong thả hơn, chậm hơn so với người khác chút.

"Sao lại có bộ dạng này thế? Không vui sao?" Bà ngoại hỏi,

Úc Linh rầu rĩ đáp, 'Vui sao nổi ạ"

Bà ngoại dùng tay không truyền khác vỗ vỗ nhẹ tay cô, chậm rãi nói, "Bà già rồi, có thể sống đến tuổi này cũng đã không tồi, đừng lo, bà chống đỡ lát là không sao rồi"

https://thuviensach.vn

Nói chưa xong, đôi mắt cô càng đỏ hồng, nghẹn ngào bảo, "Bà chưa già, cũng đã tới bảy mươi đâu ạ"

Bà ngoại cười cười, dùng tay già búng búng mũi cô, không nói gì nữa. Lúc này diện thoại chuông vang lên, Úc Linh lây di động ra, thấy số Du Lệ gọi tới.

Vừa nối máy thì nghe thấy tiếng Du Lệ đầu kia truyền tới đầy kiều mị, "Úc Linh, nhớ mình không? Nói cho cậu một tin tốt nhé, sắp tới mình sẽ đến quay chụp ở thành phố Y, có thể tiện đi qua thăm bà ngoại và cậu, đợi mình nhé. Đúng rồi, hiện giờ bà ngoại cậu thế nào rồi? Bảo với bà ngoại mình một thời gian nữa sẽ tới thăm bà đó"

Úc Linh thoáng nhìn qua bà ngoại, bảo, 'Bà hôm nay nằm viện rồi"

Du Lệ quả nhiên bị dọa sốc, vội vàng hỏi hạn oanh tạc liên tục, đợi Úc Linh nói chuyện xong, lỗ tai vẫn vọng tới tiếng gầm gừ của Du Lệ.

Bà ngoại cười ha ha bảo, "Là Du Lệ hả? Nghe giọng đầy sức sống, nó đang vận việc hử? Mấy ngày trước bà thấy nó trong TV, lần này sắm vai chính là vị hôn thê của một anh hùng, trang điểm rất xinh đẹp, bà lúc trước đã nói con nhóc này rất ghê gớm mà, hiện giờ đã có thể thành đại minh tinh lên màn tình TV rồi, bọn trẻ trong thông chúng ta dán nhiều poster của nó đó" Ngừng chút, bà ngoại lại nói tiếp, 'Nhưng mà Úc Linh nhà ta vẫn là người xinh đẹp nhất"

Úc Linh không kìm được cười ầm lên. Úc Linh cho bà ngoại ở phòng bệnh VIP, trong phòng còn có một giường nhỏ và một ghế ngồi, rất tiện cho cô trông ban đêm.

Ban đêm Úc Linh dùng nước ấm lau người bà, sau đó mang nước đi vào nhà vệ sinh đổ. Lúc giặt sạch khăn bông, mắt lơ đãng đảo nhìn qua gương, đôi mắt chợt mở to mấy phần.

https://thuviensach.vn

Lúc này, cả bệnh viện yên tĩnh, chỉ có tiếng quảng cáo đặc biệt của TV vang lên trong bệnh viện, trong bầu không khí yên tĩnh như thế, cô thấy rất rõ ngoài mình trong gương ra, còn có một gương mặt dữ tợn, treo giữa không trung, cũng in trong gương, cứ như đang nhìn cô chằm chằm, đột nhiên toác miệng lộ ra đám răng nhọn, mỉm cười đầy ác ý.

Cô theo bản năng đập mạnh vào bồn rửa. Tiếng leng keng vang lên, vị giúp việc đang mát xa cho bà ngoại nghe thấy đi vội tới, đứng ở cửa buồng vệ sinh, hỏi kỳ quái, "Úc tiểu thư, sao thế?"

Úc Linh chậm rãi quay đầu nhìn cô. Cô giúp việc là một hộ lý trung niên đã có kinh nghiệm hơn hai mươi năm, bà thấy cô bé xinh đẹp trong phòng vệ sinh quay đầu nhìn mình với khuôn mặt vô tình, tuy đây là một cô bé xinh đẹp trẻ tuổi, nhưng không thể phủ nhận, lúc này nhìn cô bé kia sắc mặt tái nhợt không nói được câu nào, dùng đôi mắt trong veo đó nhìn người trông rất khó coi, vô cớ khiến người ta thấy có chút áp lực, khiến bà bất giác không kìm được tự nhủ xem mình có chỗ nào làm không tốt.

Úc Linh nhìn thấy cô giúp việc, cảm giác trên đùi như bị móng vuốt thô ráp của một con vật cào xuống, cả người nổi hết da gà, lúc cô cúi đầu xuống, lại thấy gương mặt tà ác đó, thứ đó quỳ rạp trân mặt đất, móng vuốt sắc nhọn tóm chân cô, lại toác ra nụ cười dữ tợn. Chỉ là thấy dì giúp việc như không thấy, cô nhắm mắt lại, nhấc chân dẫm móng vuốt kia trên sàn xuống rồi coi như không thấy, như không có chuyện gì, rời khỏi buồng vệ sinh.

Buổi tối, trong phòng bệnh trừ bà ngoại ra thì dì hộ lý cũng ở lại. Úc Linh co mình trên giường nhỏ, ngẩng đầu lên là có thể nhìn thấy bà ngoại, đưa mắt nhìn sang bên, cũng có thể nhìn thấy dì hộ lý đang nằm nghỉ ngơi trên ghế, bất giác thấy an tâm hơn. Tuy trong lòng vẫn rất sợ, nhưng trên mặt cô cũng bình tĩnh lãnh đạm hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần làm như không thấy, thì những thứ không phải đồ nhân gian đó sẽ tự động rời đi, đây là kinh nghiệm từ nhỏ đến lớn của cô.

Hôm sau, có họ hàng ở huyện thành biết bà nằm viện cũng kéo nhau tới thăm. Thôn dân Ô Mạc có nhiều nhất là ở thành phố, và huyện đi làm ăn sinh sống, sau khi họ ra khỏi núi, đã quen với thế giới xuất sắc bên ngoài, mới thấy sinh hoạt trong thôn quá đơn điệu tẻ nhạt, chịu không nổi kiểu đại đa số thôn dân sinh hoạt buồn tẻ như vậy đều ra ngoài phát triển, nhưng cứ khi đến ngày lễ ngày tết, bất kể đi xa thế nào, các thôn dân đều cố sức trở về thôn.

Hiện giờ bà ngoài đang nằm tại bệnh viện nhân dân huyện thành, ở đây cách thôn khá gần, chỉ cần đi một tiếng là tới.

Buổi sáng, tinh thần bà ngoại cũng không tốt, cả người nằm mê man, run lên, thân thể hơi lạnh. Người tới thăm thấy thế cũng không muốn quấy rầy bà, nói với Úc Linh mấu câu an ủi rồi cũng rời đi.

Mãi cho tới buổi trưa, thím Lục nhà ở huyện thành cũng mang canh tới.

Tinh thần bà ngoại cũng đỡ hơn buổi sáng một chút, nhìn thấy thím Lục thì vô cùng cao hứng. Người già có thể cảm thấy mình sống không được lâu, vì thế nhìn thấy thế giới nhiều chút thì muốn nhìn nhiều chút, ai tới thăm bà cũng đều khiến bà rất vui vẻ.

Thím Lục là một phụ nữ trung nhiêm mập lùn, song lại có sức khỏe. Chú Lục mở một tiệm rửa xe ở huyện thành, bà cũng trở thành bà chủ, bản thân mình còn kinh doanh một cửa hàng tạp hóa, hai vợ chồng phấn đấu cũng mấy chục năm rồi, đã sớm mua được nàh ở huyện thành, trong ba đứa con, trừ một đứa đang học đại học, hai con gái hiện giờ cũng đã tốt nghiệp đại học, đang làm việc ở thành phố S bên kia, lương cũng không tồi.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bà ngoại, thím Lục dùng giọng đầy khoa trương của bà nói, "Ai da, bà Bảy à, lần này bà đúng là bị tội rồi, phải cố gắng bồi bổ mới được. NHưng không sao, qua được kiếp nạn này, sau này tất có phúc lớn. Nào, đây là canh tôi nấu cho bà, sáng nay có hỏi qua bác sỹ xem có phải kiêng gì không, nấu canh rất tốt cho người già, sẵn đang nóng uống đi"

Bà ngoại cười ha ha bảo, "Chỉ bà mới nói thế thôi" Sau đó cảm khái nói, "Ta già rồi, cũng không biết còn sống được bao lâu nữa"

"Nhìn bà xem, đâu đã thấy già, cũng chưa tới bảy mươi mà, chưa già đâu, sau này bà còn phải hưởng phúc nữa chứ, cũng không thể nói rầu rĩ thế được" Thím Lục vờ không vui nói, "Tôi hỏi qua bác sỹ rồi, bà đây là bị bệnh, chỉ váng đầu thôi cũng không pơhair là bệnh nặng, cố gắng bồi bổ thì sẽ ổn thôi"

Lúc này, úc Linh mang canh bổ tới, đặt lên bàn nhỏ trên giường, nói với bà ngoại, "Bà à, thím Lục nấu canh ngon lắm, bà uống nhiều chút nhé"

Thím Lục cười cười nhìn Úc Linh, quay đầu nói với bà ngoại, "BÀ Bảy này, bà còn có cháu gái xinh thế, bà bỏ nó được sao?"

Bà ngoại thở dài, không nói gì, thong thả húp từng muỗng canh nóng. Trên mặt thím Lục lộ ra thần sắc vừa lòng, miệng cứ nói không ngừng, "Thì đúng rồi, có thể ăn được là phúc đó, bà Bảy này, bà ấy à, cố gắng bồi dưỡng vào, cái gì cũng phải cố gắng, nhưng không được nghĩ linh tinh đấy. Nhìn Úc Linh chúng ta xem, còn vì bà mà từ thành phố về, nghe nói trong thời gian này đều ở thôn quê cả, cũng làm khó cho nó một khuê nữ trẻ tuổi mà"

"Cũng phải, đúng là làm khó nó rồi"

Đợi Úc Linh đi rửa bát, bà ngoại thở dài nói, "Tôi thật luyến tiếc Úc Linh lắm, chỉ là tôi già rồi, không rõ còn sống được bao lâu nữa, còn cách gì đây? Lần trước tẽ xỉu ở vườn rau, tôi còn tưởng là trùng hợp, có thể là

https://thuviensach.vn

mệt quá. Lần này bệnh tới ào ạt, có thể thấy số mệnh đã định rồi, như ông Úc Linh vậy, cũng có thể là thế..."

Thím Lục lại cắt ngang lời bà, trấn an một trận, sau đó đổi đề tài, hỏi, "Đúng rồi, Úc Linh nhà chúng ta còn chưa có đối tượng nhỉ? Bà xem, nó cũng còn chưa có đối tượng đó, chẳng lẽ bà lại không cố nhìn đến khi nào nó trưởng thành, mới yên tâm hay sao?"

Nói đến đây, bà ngoại thật ra cũng không còn đau thương như trước, cười bảo "Đâu có được yên tâm chứ? Chỉ là bà lão này cả đời ở trong thôn, ít thấy bọn thanh niên, có muốn tính cho nó cũng hết cách, để nó cứ thế biết làm sao đây? Nhưng thực ra bà ở huyện thành, thường xuyên chạy tới thành phố, biết nhiều người, hay bà giới thiệu một đứa đi"

Thím Lục thích nhất là làm mai mối cho người ta, vừa nghe thế thì lập tức hưng phấn, cao hứng bảo, "Chuyện này thì dễ thôi, nhưng Úc Linh nhà chúng ta xinh đẹp như thế, cũng không phải ai cũng xứng đôi, bà Bảy à, bà có điều kiện gì không?"

"Điều kiện thì không, tôi cảm thấy không cần tính toán quá, chỉ cần phẩm hạnh tốt, bộ dạng đoan chính, đối tốt với A Linh là được" Nói tới lại như nghĩ ra cái gì, lại nói tiếp, "Bà cũng biết đấy, ba ba Úc Linh có quan hệ bên đó khá phức tạp, không chừng có ý kiến với hôn sự của Úc Linh, chẳng bằng tìm cho Úc Linh một đối tượng trước, để nó đi gặp mặt trước, sau đó chuyện kết hôn sau này hãy nói đi"

Nghe đến đó, trong lòng thím Lục bỗng rục rịch, bà cũng là người thông tuệ, hiểu rõ ý của bà ngoại, hỏi dò, "Bà Bảy này, nghe nói ba Úc Linh là một người khó tính, hơn nữa lại rất thương Úc Linh nhà chúng ta, người khác muốn làm chủ chuyện này của Úc Linh chắc ông ấy cũng không chịu đâu, chắc chẳng ai ép được úc Linh nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Bà Ngoại lắc lắc đầu, trong lòng lại thấy khó khăn chẳng biết nói thế nào nữa.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 17

Úc Linh phát hiện ra sau khi thím Lục rời đi, cảm xúc bà ngoại có chút bất ổn, nói cũng không nói, chỉ ngồi nhìn cô. Úc Linh ngồi trước giường, đầu tiên là gọt táo cho bà, bổ táo thành từng miếng nhỏ, để trên mâm, rồi mới hỏi, "Bà ơi, sao vậy?"

Bà ngoại ăn một miếng táo, không ăn gì thêm nữa, vỗ vỗ tay cô, nói, "Bà thấy thím Lục con nói đúng lắm, bà còn chưa nhìn thấy con lấy chồng sinh con nữa, luyến tiếc rời đi lắm" Sau đó bà nói chuyện rất lâu, hiếm khi thấy hứng thú lại hỏi, "Đúng rồi, A Linh có thích con trai nào không?"

"Không ạ" Úc Linh đáp bình tĩnh.

"Vậy con thích loại con trai thế nào?"

"Thế nào cũng được ạ"

Bà ngoại nghe xong thì vừa buồn cười vừa tức giận, giả vờ mất hứng nói, "Con gái con lứa, sao nói thế nào cũng được chứ"

Úc Linh đại khái đã rõ nội dung thím Lục với bà ngoại nói gì rồi, trên mặt cô ngây ra, sau đó bảo, "Chỉ cần đối tốt với bà, với con thì đều được cả, phần khác con không kén chọn đâu ạ"

Nghe thấy thế, bà ngoại không kìm được nhìn kỹ cô, bất giác nhớ tới rất nhiều năm trước, hỏi, 'Đúng rồi, vị Thiệu Sâm đó, hiện giờ thế nào rồi? Bà nghe nói, Thiệu gia và Giang gia là thế giao, tình cảm hai nhà cũng tốt, làm ăn buôn bán với nhau khá chặt chẽ..."

https://thuviensach.vn

"Bà nói đến anh ấy làm gì?" Úc Linh không muốn nhắc tới người này.

Bà ngoại lườm cô, nói, "Ai bảo cháu làm kiêu lúc tốt nghiệp trung học, chạy một mạch về thôn, chỉ vì một nam sinh, bà tưởng không để ý thì không sao"

"Đó là chuyện từ tám năm trước rồi bà ơi, nói tới làm gì? Bà muốn nhìn thấy thiếu niên khinh cuồng nữa à" Úc Linh nhún nhún vai, giả vờ không thèm quan tâm, "Bà à, con người không phải thánh hiền, ai mà chẳng có lúc sai? Bà cứ coi như con lúc đó đầu óc bị máu chó xộc lên, bất giác xúc động nhất thời, mới làm hảo hán như thế ạ"

Bà ngoại cũng không trách cô, nói, "Thiệu Sâm đó, cũng không rõ hiện giờ ra sao nữa, nhìn thấy ảnh trung học của nó, trông cũng không tồi, rất có tinh thần, tiếc là Thiệu gia, thật tiếc quá..."

Úc Linh nhàm chán cầm hoa quả trong tay vung chân múa tay, tiếp đó tung hoa quả lên mở miệng đón lấy, lúc bà ngoại hồi phục tinh thần nhìn thấy hành động của cô, bất giác hết chỗ nói, nhất thời cũng không hiểu được ý nghĩ của thanh niên.

***

Một chỗ trên đỉnh núi hoang.

Hề Từ thong thả ung dung lau đi vết máu trên thân kiếm gỗ đen, thu nó lại, sau đó búng búng lên quần áo trên người, phát hiện ra tay áo có chút nhăn nhúm, lại xoa xoa. Thần sắc anh rất nghiêm túc, nghiêm túc tới mức gai ốc nổi đầy, phảng phất như chỉ dính chút hạt bụi thôi cũng không chịu nổi nữa.

Mễ Thiên Sư ngồi xổm trên đất, hai tay ôm gối, chân run lên, thấy thế mở miệng nói, "Yêu vật kia chi khí dơ bẩn cũng chưa dính vào trên người

https://thuviensach.vn

anh, quá sạch, đừng có làm gai ốc nổi lên nữa đi? Nhìn tôi xem này, bộ dạng này của tôi mới cần phải rửa sạch đó"

Hề Từ liếc mắt nhìn anh ta một cái, thấy cả áo xám trên người anh ta rách tung tóe, dính đầy tro bụi và ít chất bẩn, trông rất ghét nói, "Anh bẩn quá thể, đừng tới gần tôi"

"Đợi đã đợi đã, không tới gần thì thôi" Mễ Thiên Sư chẳng tính toán sự chán ghét của anh, đã miễn dịch với kiểu người quá sạch như thế, vung tay lên, trong túi ào ra một đống thứ, trong đó có một ít tiền cổ, đồ cổ, nghiên mực cổ, mặc ngọc... Cái nào cũng rất nhỏ, nhưng lại có khá nhiều, hơn nữa đại đa số thoạt nhìn đều là đồ cổ cả.

Mễ Thiên Sư lựa lựa chọn chọn, sau khi lấy được mấy món, cất hết các thứ khác, ân cần nói với Hề Từ, "Hề lão đại, Hề Triển Vương, mấy món đồ cổ này cám ơn anh, nhất định phải đi hóa sạch chi khí dơ bẩn của yêu vật trên mặt đi, tôi mới yên tâm giao cho anh, anh yên tâm đi, sẽ trả thù lao đảm bảo"

Hề Từ rõ ràng có vẻ ghét, nhưng vẫn nhận lấy. Mễ Thiên Sư cao hứng vô cùng, lại giải quyết được một chuyện phiền toái, cảm giác cả người thư sướng, nhảy lên, duỗi eo, bảo, "Nhiệm vụ lần này rốt cuộc kết thúc rồi, lần sau nếu còn có việc tôi sẽ lại tìm anh đó, thù lao sẽ thương lượng đảm bảo"

Hề Từ nhíu mày, nói, "Không có việc gì thì đừng tìm tôi, tôi không thiếu tiền" Nói xong, nhấc chân rời đi.

Mễ Thiên sư kêu lên một tiếng, 'Sao thế được, Hề lão đại, anh chính là Hề Triển Vương, không có anh, có nhiều chuyện một mình tôi không ứng phó nổi, cũng chẳng còn ai thích hợp hơn anh cả, anh là người duy nhất, thần thoại rực sáng duy nhất, là chúa cứu thế cả hệ ngân Hà này, ngàn vạn lần đừng đứt ganh giữa đường nha"

https://thuviensach.vn

Chỉ trong một chớp nhoáng, Hề Từ đã xuống núi, tiến vào trong mà sương mù dày đặc. Mễ Thiên Sư vội vã chạy theo xuống núi, tiếc tốc độ anh quá nhanh, có nhanh cũng không bắt kịp đối phương, hình thù sương mù dày đặc giống nhau, bao bọc lấy thân hình người đó, đã nhanh biến mất trong chớp mắt. Mễ Thiên Sư chỉ đành gãi gãi đầu, không thấy kỳ lạ, cảm giác lần này Hề Từ đi rất vội, cứ như có chuyện gì khẩn cấp lắm vậy.

Buổi chiều, rốt cuộc Hề Từ cũng về tới nhà trong huyện thành. Vừa tới cổng nhà, thì đã nghe thấy một âm thanh lanh lẹ vang lên, "Hề Từ, đi công tác đã về rồi à?"

Hề Từ quay đầu lại, thấy thím nhà họ Úc bên cạnh đang mang đồ ăn đi qua, thì gật đầu chào bà, mỉm cười nói, 'Đúng vậy, thím Lục hôm nay không trông cửa hàng nữa ạ?"

Cạnh nhà này là con phố huyện, có lịch sử từ lâu đời, khác hẳn với những con phố mới nhà cao tầng kia, phố bên này phòng ở có vẻ tương đối cổ xưa xen lẫn ý nhị, thậm chí có rất nhiều nhà đều có chung một cái sân, đây là kiến trúc ở phố mới có nhà lầu kia không có, cũng coi như đặc điểm riêng đặc sắc của con phố.

Phần lớn đường phố đều là những khối gạch vuông thô, cũng không rộng lắm, nhưng lại có hương vị quê nhà, bởi khoảng cách như thế khiến có vẻ rất gần gũi, có thể nói, hàng xóm ở phố này, nhà nào cũng biết nhau, quan hệ ngày thường cũng tương đối dung hòa., không có việc gì thì đều đi chung một cổng cả.

"Aizz, con gái thím hôm qua đã trở lại có mang theo bạn trai về, hai đứa nó giúp trông" Thím Lục Úc đáp xong, đột nhiên nghĩ ra gì đó, không kìm được nhìn anh một cái, trong mắt lộ ra vừa lòng, cười hỏi, "Đúng rồi, Hề Từ này, hiện giờ tuổi cháu cũng không nhỏ, có bạn gái chưa?"

https://thuviensach.vn

Trên mặt Hề Từ hơi đỏ, lắc đầu nói, 'Chưa ạ, thím cũng biết đó, cháu bận việc quá, chẳng có thời gian tìm ạ"

Thím Lục Úc nghe xong, trong lòng càng cao hứng. Tất cả mọi người đều là hàng xóm, tình hình mỗi nhà mỗi hộ ít nhiều cũng đều rõ cả, cũng coi như là hiểu toàn bộ gốc rễ, có thể nói, điều kiện nhà Hề Từ ở trong con phố này coi như tốt nhất, nghe nói còn đặt mua phòng ở trong thành nữa, có nhiều gia sản, không ai tính hết được, nhưng điều kiện ở tại huyện thành này thì rất được. Khuyết điểm duy nhất đó là, cha mẹ mất sớm, nhưng hiện giờ là thời đại mới, đại đa số tìm đối tượng cho con gái nhà mình cũng đều không chú trọng tới vấn đề này nữa.

Thím Úc Lục ngay lập tức hỏi dò, "Hề Từ à, nếu cháu không chê, chẳng bằng thím tìm giới thiệu cho cháu một đối tượng nhé?"

Mặt Hề Từ càng đỏ hơn, nhưng giọng thì vẫn ôn hòa như cũ, cũng không vì các trưởng bối mai mối cho mà thấy khó chịu, anh ở trên phố này được coi là người có tính ôn hòa nhất, tính tình cũng rất tốt, bác gái nào cũng đều thích cả. "Ánh mắt thím từ trước tới nay đều rất tốt, không rõ là con cái nhà ai ạ?"

Thím úc lục vừa nghe thì biết Hề Từ đang nể mặt bà, trên mặt lập tức cười tươi như hoa, giọng cũng nhẹ nhàng đi nhiều, nói, "Thực ra đối tượng cũng vốn là con gái ở quê thôn Ô Mạc của thím, quê quán của thím cháu biết rồi đó, cháu thường xuyên ra vào thôn chuyển phát nhanh, cũng không rõ đã từng gặp qua chưa. Nhưng con bé cũng không ở tại trong thôn, mà lớn lên trong thành phố, người xinh đẹp lại hiểu chuyện, là người rất hiếu thuận, hiện giờ vì bà trong nhà bị bệnh nên mới nghỉ phép trở về chăm sóc người già, con người thật sự không tồi..."

Thím Lục Úc cứ thao thao bất tuyệt đem mọi điều kiện nhà gái ra nói hết lời, đều là nói tốt cả, sau đó thì hỏi, "Cháu cảm thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

Hề Từ cụp mắt xuống, trên mặt hơi thẹn thùng gật đầu bảo, "Cháu tin ánh mắt của thím Lục ạ"

Thím Lục Úc thấy Hề Từ đồng ý rồi thì cực kỳ cao hứng, nói vội, "Vậy, hôm nào thím hẹn giúp các cháu gặp nhé, các cháu có thể biết nhau trước, rồi kết giao làm bạn bè trước là được"

"Vậy cháu cảm ơn thím Lục ạ":

Thím Lục Úc cao hứng xách đồ ăn đi. Hề Từ đứng ở cửa nhà, nhìn mãi cho tới khi bóng thím Lục khuất ở chỗ rẽ mới mấp máy môi khẽ cười, mở cửa ra.

Vừa tiến vào cửa, thì thấy một con chim anh Vũ Kim Cương vô cùng xinh đẹp bay tới, định đậu trên vai anh, nửa đường đột nhiên lại chuyển hướng, bay tới cửa sổ, há mồm nói, "Hề Triển Vương, Hề Triển Vương, hoan nghênh trở về, công tác vất vả, có quà không?"

Hề Từ ném một túi lên bàn, nói, "Ngươi tự mình lấy đi"

Anh Vũ Kim Cương màu tím lam lập tức dẩu mông đập canh bay qua, ai ngờ vừa vươn móng vuốt ra thì kêu oai oái, "Có uế khí! Có uế khí! Tổn thọ quá! A a a! Uế khí kinh quá, đều dọa vãi phân ra rồi!"

Hề Từ chẳng nói lại, cứ thế lên lầu đi tắm rửa.

Đợi khi anh tắm xong, pha một ấm trà xanh ngồi trên xô pha, con Anh Vũ Kim Cương tím lam bay tới, đậu trên bàn trà, ngếch đầu nhìn anh một lúc rồi kêu lên, "Hề Triển Vương, lần này ngài có vẻ rất cao hứng, đã gặp được chuyện tốt gì rồi?"

Hề Từ sờ sờ tay vịn Sô pha, không để ý hỏi, "Sao ngươi lại hỏi thế?"

https://thuviensach.vn

"Đừng lừa điểu, điểu rất thông minh đó, đã cảm giác được" Con Anh Vũ Kim Cương tím lam nói, "Lúc trước ngài trở về, chỉ cần nhìn nhà hơi bẩn tý thì sẽ mất hứng trói điểu lại, không cho ăn cơm, nhưng lần này ngài trở về không làm thế"

Hề Từ cầm tay vịn sô pha thấy dính bụi, híp mắt nhìn nó, cười vô cùng ôn hòa, "Hiện giờ ta muốn trói ngươi lại rồi. Anh Anh, đây là cái gì?"

Con Anh vũ Kim Cương tím lam vừa thấy, lập tức đập cánh bay lên, vừa xoay tìm giẻ lau, vừa lêu lên oai oái, "Ngài đừng trông cậy vào một con chim Anh Vũ không có chủ nhân ở nhà cố sức quét dọn vệ sinh mà...a a a... Hề Triển Vương, điểu sai rồi, điểu sẽ đi quét tước vệ sinh ngay lập tức..."

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 18

Qua hai ngày, thím Lục lại nấu canh mang tới. hôm nay tinh thần bà ngoại vẫn không ổn như cũ, nhưng nằm viện có mấy ngày mà các loại trị liệu đã dùng cả, khả năng đã thích ứng nên cũng không còn nháo rời viện như trước nữa, song bà vẫn không thích bệnh viện như cũ, nếu không phải mấy ngày này bà lúc nào cũng nôn mửa, thì vốn không cách nào dậy nổi, chắc chắn sẽ thật sự nháo xuất viện ngay.

Úc Linh múc một bát canh, ngồi trước giường bón cho bà uống. Bà ngoại dựa đầu vào giường, trên tay còn vung vẩy, nói chuyện với thím Lục, "hôm nay sao bà lại đây thế, không bận trong cửa hàng à?"

"Quan San dẫn bạn trai về, tôi không phải ở lại đây nói chuyện với bà sao?" Thím Lục cười nói.

Bà ngoại vừa nghe vô cùng cao hứng hỏi, "Thật sao? Quan San có bạn trai rồi ư? Đây là chuyện tốt mà, khi nào thì cưới? Nhà trai ở đâu? Trong nhà đang làm gì thế?"

"Nghe con bé Quan San kia nói, chúng kết giao năm ngoái. Lúc ăn Tết, thấy nó thường xuyên đi nấu cháo điện thoại với người ta, cứ cười liên tục, kỳ lạ, hỏi nó nói chuyện với ai, nó nói là đồng nghiệp, vẫn không chịu thừa nhận, hiện giờ còn chẳng phải dẫn người ta về sao? Nhà trai là người thành phố chúng tôi bên này, cùng biết Quan San trong thành phố S, trong nhà mở cửa hàng ăn, gia cảnh cũng không tệ lắm, thằng bé bộ dạng đoan chính, nhìn cũng nhanh nhẹn. Tháng trước nó với quan San cùng đo công

https://thuviensach.vn

tác ở thành phố S, tính toán định phát triển ở bên đó, lần này tới nhà thăm hỏi, là định bàn chuyện hôn sự, vẫn còn đang bàn bạc đó..."

Thím Lục đều trả lời tất tật, nụ cười trên mặt sáng lạn, rõ ràng rất hài lòng với chuyện con gái dẫn bạn trai về nhà. Họ phong tục bên này, nhà gái đều tương đối rụt rè, như thấy nhà gái nguyện ý mang bạn trai về nhà gặp người lớn, đã chứng minh nhà trai bên kia cũng đã biết, chỉ cần người lớn hai nhà không có ý kiến thì hôn sự cũng ổn thỏa.

Một người cao hứng thì đã tốt, tinh thần cũng tốt lên, bà ngoại cũng thế, đợi bà uống xong bát canh, sau đó thấy bà rất hăng hái thảo luận chuyện hôn lễ của Quan San và bạn trai tổ chức thế nào rồi.

Kết hôn ở nông thôn từ trước đến này đều là sự kiện trọng đại, đặc biệt là chuyện bọn trẻ kết hôn, những người lớn thấy thế càng vui, ý nghĩ của thế hệ trước đó là trước lập gia đình rồi mới lập nghiệp (thành gia lập nghiệp), sau khi xây dựng gia đình, mới giống người lớn, mới có thể chân chính kiếm tiền nuôi gia đình, vì thế coi chuyện kết hôn chính là một chuyện quan trọng của cả đời người.

Đợi Úc Linh đi rửa bát về, thì đã nghe thấy thím Lục nói, "Quan San lớn hơn úc Linh ba tuổi, hai mươi sáu tuổi kết hôn xem như muộn, cả Quan Bình đều có bạn trai rồi, thế Úc Linh thì sao?"

Úc Linh dừng chút, sắc mặt bình thường đi tiếp, xếp bát lại. Vẻ mặt bà ngoại buồn rầu, "Nó vẫn chưa có đối tượng mà, cũng không rõ con bé này nghĩ sao nữa"

"Hay là tôi giới thiệu cho con bé một người nhá?" thím Lục cười bảo, "Tôi có biết một thằng bé, thấy nó cũng không tệ, ở huyện thành và thành phố đều có nhà cả, bộ dạng trông rất đẹp trai, tính tình cũng tốt, hay để Úc Linh đi gặp đi. Kết giao hay không kết giao thì thôi, đi ăn một bữa cơm, nói chuyện một chút, coi như biết thêm một người bạn, cũng không hại gì"

https://thuviensach.vn

Bà ngoại không đáp, mà quay đầu nhìn về phía Úc Linh. Úc Linh yên lặng nhìn bà ngoại một lúc, gật đầu bảo, "Vậy làm phiền thím Lục rồi, kết thêm một người bạn cũng tốt"

Vẻ mặt bà ngoại vui vẻ nhìn cô, cười nói, "Thế thì được! Biết thêm một người cũng không xấu, A Linh chỉ là tính tình quá trầm, ngày thường chỉ thích ở một nơi ít người, cũng không thích kết bạn với ai, tôi vẫn lo cho nó lắm.."

"Bà Bảy à, bà đừng có lo quá, Úc Linh nhà chúng ta lớn lên xinh đẹp thế, thằng nhóc nào mà chẳng thích chứ? Bà yên tâm di"

Một già một trung niên một trẻ tuổi kẻ xướng người họa, úc Linh yên lặng sờ sờ quả táo chậm rãi gọt vỏ. Thím Lục ngồi hơn một tiếng mới rời đi, trước khi đi nói với Úc Linh, "Trưa mai 11 giờ, gặp nhau ở quán cà phê phố Bắc nhé, cháu đừng tới muộn"

Úc Linh gật gật đầu. Thím Lục cao hứng rời đi.

Bà ngoại cũng cao hứng nói với Úc Linh, "Ánh mắt thím Lục cháu không rồi, trước cứ xem người đó thế nào đã, tốt thì kết giao bạn bè, không tốt thì thôi" Tuy nói là cháu gái ngoại đi xem mắt gì gì đó, nhưng bà ngoại vẫn lo cháu gái bị hại, biết người giới thiệu không nhất định chọn đúng hay sai.

Úc Linh ngồi chơi di động bên cạnh, cũng không ngẩng đầu lên nói, "Cháu biết rồi, bà cứ yên tâm đi ạ"

Bà ngoại lải nhải một lúc, sau đó mới cảm thấy phản ứng của cháu gái cũng bình thản, vốn không thể nhìn ra cô thích hay không thích chuyện này, bất giác hỏi, "A Linh à, cháu có ý tưởng gì không?"

Úc Linh ngẩng đầu nhìn bà, nói, "Bà vui là được ạ"

https://thuviensach.vn

Bởi vì muốn bà vui, nên mới đi xem mắt thôi, đi cũng không nói lên chuyện kết hôn hay không, cô cũng chẳng thấy có vấn đề gì cả.

Bà ngoại sửng sốt, không kìm được thở dài, quả nhiên con bé vì muốn mình vui vẻ mà làm thế, mới chịu đồng ý, thực ra trong lòng nó cũng không thấy sao. Nghĩ đến đây bà ngoại đưa tay ra lại buông xuống vô lực, nói, "A Linh à, bà chỉ mong sau này cháu có thể kết hôn với người mình thích, mà không phải ...bị trong nhà an bài"

Úc Linh không đáp.

"Cháu có tính thế lại cố tình sinh ra trong gia đình như vậy, bà sao yên tâm được chứ?"

"Bà..."

"Lúc trước Mẫn mẫn phải gả cho Giang vũ Thành, bà đã phản đối rồi, nhưng mẫn Mẫn lại là người có chủ kiến, một lòng muốn gả cho Giang Vũ Thành, bà khuyên thế nào cũng không được, cuối cùng đành đồng ý. Kết quả là...A Linh ơi, bà chỉ hy vọng cháu cả đời bình bình an an, dù có gả cho một người bình thường cũng không sao, chỉ cần cháu cảm thấy hạnh phúc là đủ, đừng bị người khác đem hôn sự biến thành lợi thế, cuối cùng bản thân khổ sở có hối cũng không kịp..."

"Không đâu bà ạ." Úc Linh vẻ mặt nghiêm túc, "Sau này cháu kết hôn rồi, nhất định sẽ cùng thích người ta, bà cứ yên tâm đi ạ"

Bà ngoại thở dài, rõ ràng không tin cam đoan của cô tý nào. Nhìn đi, hiện giờ vì để làm cho bà lão được vui vẻ, cô đều đồng ý đi xem mắt, trông có vẻ thì không sao, tính tình thế này, sau này còn không biết cô làm ra chuyện gì nữa chứ? Trong lúc nhất thời, bà ngoại càng thêm lo lắng hơn.

Ban đêm, Úc Linh vẫn ở lại bệnh viện trông. Dì hộ lý tối nay đã về nhà. Úc Linh nằm trên giường nhỏ, trợn mắt nhìn bà ngoại trên giường.

https://thuviensach.vn

Trong phòng dùng đèn tiết kiệm năng lượng, ánh sáng cũng không quá sáng, lại có thể nhìn rõ tất cả mọi thứ trong phòng.

Một con vật nhỏ gầy dữ tợn nhảy ra, chạy tới chạy lui trước giường, mấy lần định bò lên trên giường. Úc Linh chậm rãi ngồi dậy mặt bình thản nhìn.

Thứ vật kia chẳng qua chỉ cao chừng ba mươi centimet, có một cái đầu cực to, chân tay khô gầy, da thịt màu nâu, trên mặt chằng chịt mạch máu, kết hợp với nhau lại như một đứa trẻ dị dạng vậy, hình dạng khủng bố, khiến người ta chỉ liếc thôi cũng thấy sợ.

Trái tim Úc Linh đập mạnh, cả người đều cứng đờ. Một lát sau, cô mới hít sâu một hơi, kéo giày ra đi vào, bước qua một bước đá thứ đồ vật kia bay đi.

Đồ vật đó bị đá bay tới chân tường, đập mạnh vào đó, khiến nó không có phản ứng gì, cô lại cầm cái chổi quét dứt khoát cho nó bay ra cửa sổ văng ra ngoài, rồi đóng mạnh cửa sổ lại, kéo rèm.

"A Linh, sao thế..." Bà ngoại bị giật mình tỉnh giấc.

Úc Linh thả chổi xuống, nói rất bình tĩnh, "Bà ơi, không có gì đâu, cháu đuổi sâu thôi mà"

Bà ngoại nghe xong thì lại nằm xuống bảo, 'Ngày mai cháu đi xem mắt rồi, mau ngủ đi, nghỉ ngơi tốt mới có sức"

Úc Linh vâng một tiếng, lúc này mới nằm xuống.

Hôm sau, tinh thần Úc Linh không tốt mấy, sắc mặt hơi tiều tụy.

"Ngủ không ngon sao?" Bà ngoại nhìn mặt cô chằm chằm, "Có cần đi ở khách sạn ngủ bù cho tốt không?"

https://thuviensach.vn

Vì chiếu cố bà ngoại, lại không muốn ở trong nhà họ hàng, nên Úc Linh thuê một phòng ở khách sạn gần bệnh viện, nếu lúc đêm không ở lại thì đến nghỉ ở khách sạn.

Úc Linh lắc đầu, "Thôi bà ạ, đến lúc đó cháu trang điểm là được, hôm nay bà muốn ăn gì cháu đi mua cho"

Bà ngoại không lay chuyển được cô, đành từ bỏ. Nhưng đợi dì hộ lý tới, bà ngoại vẫn bảo cô đi nghỉ ở khách sạn, để lát nữa cô đi xem mắt còn có tinh thần, tuy lần này xem mắt có chút kịch tính hài, thậm chí có thể nói là hành vi thử, nhưng tốt xấu gì thì cũng là thím Lục giới thiệu đối tượng cho, ít nhiều cũng phải nể mặt nhà trai chứ.

Tới mười giờ rưỡi, Úc Linh ra cửa. Đánh xe lên đến phố Bắc thì chỉ còn năm phút nữa là đến 11 giờ.

Úc Linh vừa xuống xe thì đã nghe thấy tiếng thím Lục gọi to, thấy thím Lục tới, đang đợi cô ở đầu phố. Nhìn dáng vẻ thím Lục cũng có trang điểm, ăn mặc trong trường hợp nghiêm túc một bộ váy mới khá cao quý, thoạt nhìn trông rất bắt mắt.

Thím Lục nhìn cô đánh giá một hồi, tuy Úc Linh trang điểm cũng không khác ngày thường lắm, nhưng dung mạo hòa cùng khí chất của cô, dáng người cũng đẹp, ăn mặc tùy tiện mà lại có điểm đặc biệt khác hẳn con gái ở huyện thành, nhìn cực kỳ hấp dẫn, khiến người ta nhìn mà không ngớt tán thưởng.

"Không tồi, rất đẹp" thím Lục cười khen một câu, thấy đáy mắt cô có chút tái thì hỏi, "Tối qua ngủ không ngon hả? Lại ngủ muộn?"

Úc Linh ừ một tiếng, không giải thích nhiều. Thím Lục biết tính cô, thấy thời gian cũng gần tới, thì kéo cô vào trong quán cà phê.

https://thuviensach.vn

Nhân viên phục vụ quán cà phê lại gần sau khi hỏi rõ dẫn họ tới một nơi có cây cối xanh mướt u nhã ngồi, ở đó đã có một người ngồi đợi.

Lúc thấy rõ người đó, Úc Linh tuy rất bình tĩnh cũng chợt sửng sốt.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 19

Thím Lục nhìn thấy người ngồi, lập tức cười tươi nói, "Hề Từ, đợi lâu chưa?"

Hề Từ đứng dậy, vô cùng ga lăng kéo ghế ra cho họ ngồi, mỉm cười bảo, "Không ạ, cháu cũng vừa tới" Nói xong, anh nói với Úc Linh, "Úc tiểu thư"

Lúc này thím Lục mới giật mình, "Hóa ra các cháu đã biết nhau rồi?"

Hề Từ nhìn Úc Linh, cặp mắt ngọc kia in rõ ảnh ngược của cô, đáp, "Đã gặp mấy lần rồi ạ, nửa tháng trước, cháu có đi chuyển phát nhanh ở thôn Ô Mạc, sau đó trời mưa cũng không đi nổi, nên có tá túc một đêm ở nhà cô Úc ạ"

Thím Lục cười to, "Đây đúng là duyên phận mà" Nói rồi kéo úc Linh ngồi xuống, nói với Úc Linh, "Thím không biết các cháu hóa ra biết nhau, như vậy càng tốt, chứng minh các cháu là người có duyên phận, cứ coi như bạn bè là được"

Loại chuyện xem mắt này, ở đâu cũng thành quy củ không lời, trong lòng ai cũng biết rõ, nhưng lại thích một câu "kết bạn" loại lời này chỉ nói bề ngoài thôi, nếu xem mắt không thành thì chân chính kết bạn, thành thì càng tốt, bất kể quả ra sao, đều không để ai phải xấu hổ cả.

Vì thế ở bên ngoài, người ta cũng không nói rõ xem mắt gì gì đó. Úc Linh ngồi đối diện Hề Từ, thấy anh đưa mắt nhìn, ánh mắt chợt lóe, thì gật gật đầu với anh.

https://thuviensach.vn

"Thím Lục nói đúng lắm ạ, chắc chắn là duyên phận rồi" Hề Từ mỉm cười phụ họa, giọng ôn hòa nhã nhặn vang lên, càng nổi bật trong quán cà phê.

Nếu hai bên đã biết nhau, thì thực ra số gắng của bà mối cũng đỡ hơn, không khí hài hòa hơn.

Nhưng trong lòng thím Lục vẫn nhớ rõ mục đích hôm nay, dĩ nhiên không thể ỏ lâu.

Hiện giờ bà càng nhìn càng thấy hai người trẻ tuổi này rất hợp, tiếc là thân phận hai người quá kém, tuy bà không rõ nhà họ Giang bên đó thế nào, nhưng cũng biết cái tập đoàn Giang Thị là con quái vật khổng lồ thế nào, đến loại người như bà ở cái huyện nho nhỏ này cũng biết cả, có thể thấy nhà họ Giang giàu có tới mức nào. Hề Từ rốt cuộc chỉ là một thanh niên có chút của cải ở cái thành phố Y này, với người ta nói, điều kiện anh không tồi, nhưng trước mặt Giang gia thì chính là thằng bé nghèo, có sao cũng không xứng với con gái nhà họ Giang.

Nghĩ tới đây, thím Lục lại nhìn úc Linh đang ngồi bên thong thả uống cà phê, cũng không biết cô nghĩ sao, dù tính đồng ý với bà ngoại đi xem mắt, nói vậy cũng không để ý lắm, hai người nhất định không có khả năng rồi.

Tuy trong lòng tiếc nuối, trên mặt thím Lục cũng không biểu lộ ra, nói chuyện phiếm với Hề Từ mấy câu, uống một ly cà phê, thức thời rời đi, nói với họ, "Hai người các cháu cứ tiếp tục ngồi, thím còn có việc đi trước nhé"

Sau khi đợi thím Lục đi rồi, trong góc phòng chỉ còn lại hai người, bất giác quán cà phê im ắng, tiếng âm nhạc lãng bãng vang vọng.

Vẫn là Hề Từ mở lời trước, anh hỏi, "Hiện giờ sức khỏe bà thế nào rồi? Bà vẫn ổn chứ?"

https://thuviensach.vn

Úc Linh thả chén cà phê xuống, nhấp miệng nói, 'Hiện giờ bà đang nằm bệnh viện nhân dân, không ổn lắm" Nói rồi nhìn anh một cái.

Hề Từ lắp bắp kinh hãi, bảo, "Vậy đợi lát nữa tôi cùng đi thăm bà mới được"

Úc Linh gật gật đầu. tiếp đó Úc Linh lại mở lời hỏi anh, 'Gần đây anh có làm công việc chuyển phát nhanh nữa không? Lần trước tôi thấy đã đổi người chuyển phát nhanh vào thôn rồi"

Hề Từ không ngờ cô cũng để ý tới điều này, trong mắt tức khắc có mấy phần vui sướng, giọng càng thêm nhu hòa ấm áp, nói, "Công tác của tôi phức tạp lắm, chuyển phát nhanh cũng chỉ là một trong số đó thôi, lần trước đi làm việc khác, để cho đồng nghiệp đi giúp"

Úc Linh "vâng" một tiếng, nhìn khuôn mặt trẻ tuổi của anh, rốt cuộc không kìm được hỏi ra, "Anh hiện giờ bao tuổi rồi?"

"Hai mươi tám"

Úc Linh, "..."

Rốt cục Úc Linh cũng kinh ngạc nhìn anh, hoàn toàn không thấy hiện giờ anh đã hai tám tuổi rồi, rõ ràng thoạt nhìn như đang còn giao thời giữa thiếu niên và thanh niên, chẳng có tý nào cảm giác đã được rèn luyện trong xã hội, không phải nói anh ổn trọng, mà gương mặt quá trẻ này lại còn có khí chất quá sạch sẽ kia nữa, đều rất dễ lừa người ta.

Thoạt nhìn anh, tựa như một thanh niên đang ngập tràn thanh xuân, đang ở độ tuổi thanh xuân đẹp nhất, khí chất sạch sẽ, thanh xuân dào dạt, để người ta nhìn thấy không kìm được lại chợt nhớ tới quãng thời gian thanh xuân đẹp nhất vô lo vô nghĩ của cuộc đời kia.

https://thuviensach.vn

Phát hiện ra người này cũng không phải để cho cô thấy là em trai, úc Linh lại buồn rầu không buồn hé răng.

"Thực ra thì tôi biết thím Lục muốn giới thiệu cô gái là cô" Hề Từ mở lời.

Úc Linh, "..."

Úc Linh mộc mạc nhìn anh một lúc, sau đó mới chậm rãi ừ một câu.

Thấy bộ dáng cô như thế, Hề Từ không kìm được phì cười, trên mặt hơi thẹn thùng, phảng phất như thổ lộ kiểu thế thật khiến anh chẳng có ý tốt gì, ánh lại nói tiếp, "Biết là cô, tôi mới tới. Đúng rồi, cô đói bụng chưa? Muốn ăn chút gì không? Sau khi ăn xong chúng ta tới viện thăm bà bà úc đi"

"... Ăn gì cũng được"

Về thế Hề Từ gọi nhân viên phục vụ tới, cả hai cùng ăn phần ăn ở quán cà phê, rất thoải mái, cuối cùng tiêu phí ở huyện thành còn thoải mái hơn ở thành phố lớn nữa.

Sau khi ăn trưa xong, cả hai rời quán cà phê. Hề Từ dẫn úc Linh đi quẹo tới quẹo lui trong phố Bắc, chừng năm phút sau thì tới một cửa hàng bán hoa.

Cửa hàng bán hoa có treo biển tên rất kêu "Gian hàng bán hoa"

Bảng hiệu dùng loại gỗ dày thô tạo thành, hai bên hơi cháy đen, cứ như bị cháy mà tạo thành vậy, trên mặt chữ rồng bay phượng múa, rầm rộ, khí thế, vừa thấy là biết xuất từ tay có nghề rồi.

Cửa hàng bán hoa này cũng không lớn, chỉ khoảng chừng hai mươi mét vuông, trang trí cũng giốn như bảng hiệu vậy, bên trong được bày biện

https://thuviensach.vn

rất ngay ngắn trật tự các loại cây xanh nhiều màu sắc, bên cạnh còn bày một ít hoa quả lạ mắt. Vừa mới tiến vào cửa, thì đã ngửi thấy một mùi hương hoa quả thơm mát ập tới khiến tâm hồn sảng khoái, lắng đọng, như quên hết đi mọi phiền não cuộc đời.

Nhân viên cửa hàng tiếp họ là một thiếu niên bụ bẫm, mở miệng ra nói, "Hề lão đại, sao anh lại tới đây vậy? Đây là bạn gái anh à?"

Hề Từ cười nhìn cậu một cái, nhân viên cửa hàng lập tức cười làm lành nói, "Hề lão đại, anh thích gì cứ việc chọn nhé, ở đây mới đưa tới hoa quả mới, thích gì cứ việc lấy" Sau đó lại lấy lòng mà nói với úc Linh, "Người đẹp, cô là người Hề lão đại dẫn tới, đừng khách sáo nha"

Úc Linh khẽ gật đầu với cậu, không nói câu nào, thoạt nhìn cực kỳ cao lãnh, khó gần gũi được.

Nhân viên cửa hàng mập mạp không kìm được rụt đầu rụt cổ. Lần đầu tiên Hề lão đại dẫn một phụ nữ tới cửa, lại có tính cách cao lãnh tới mức vậy, chẳng lẽ anh ấy thích kiểu như thế?

Hề Từ đứng ở trước hàng bồn hoa có đủ kiểu dáng khác nhau, nhấc một bồn hoa màu xanh lên quay đầu nói với cô, "Úc tiểu thư, cô thấy bồn lục la này thế nào?"

Thanh niên tuấn tú ôm một chậu cây xanh nhìn quá đẹp, rất dễ khiến người ta có tình cảm, không nổi lên tý ác niệm nào, dễ gây cảm tình với người khác. Úc Linh không kìm được nhìn anh một cía, rồi lại nhìn về bồn lục la kia, dưa tay chạm vào chúng, nói, "Gọi tôi là Úc Linh đi, tôi thực ra họ Giang"

Hề Từ mỉm cười nhìn cô, đặt bồn lục la vào lòng cô. Úc Linh theo bản năng đỡ lấy, hơi khó hiểu nhìn anh, lại thấy anh đi tiếp chọn hoa quả mới, để cho anh bạn mập nhân viên bưng một rổ hoa quả.

https://thuviensach.vn

Anh bạn nhỏ nhân viên cửa hàng nhanh nhẹn đứng cạnh rổ hoa quả tươi ngon, thoáng nhìn qua Úc Linh đang ngồi nghỉ ở ghế ôm bình lục la, hỏi nhỏ, "Hề lão đại, lần đầu tiên anh dẫn một cô gái tới đây, đây có ý gì thế? Hơi thở trên người cô ấy rất thoải mái, nhưng cô ấy là con người đi? Anh có ý gì?"

Hề Từ lườm cậu cười cười, anh bạn nhỏ nhân viên cửa hàng cảm thấy nụ cười này cao thâm khó dò, chắc chắn là anh ấy có kế hoạch gì đó, bất giác run lập cập.

Sau khi đóng gói quà tử tế, hai người đi bệnh viện ngay. Vừa tới bệnh viện, đúng lúc bà ngoại vừa ngủ trưa tỉnh lại, bác sỹ đang tiến hành kiểm tra như thường lệ.

Bà ngoại nhìn thấy cháu gái và Hề Từ cùng nhau tới, bất giác cao hứng nói, "Là A Từ đó à, lâu rồi không thấy, sao cháu lại tới đây thế? Mau tới đây ngồi"

Hề Từ đặt rổ hoa quả lên bàn, nói hòa nhã, "Cháu nghe nói bà ngoại Úc bị bệnh, nên mới tới đây thăm bà"

Bà ngoại đột nhiên nhớ ra gì đó, hỏi, "Chẳng lẽ hôm nay người thanh niên A Linh gặp mặt là cháu sao?"

Trên mặt Hề Từ hơi đỏ, nhưng vẫn cười gật đầu. Lúc này thần sắc bà ngoại cũng giống như nhìn Úc Linh và Hề Từ vậy, hơi cổ quái, nhưng rất nhanh đã khôi phục bình thường, thoạt nhìn rất cao hứng, cho rằng đây là duyên phận.

Úc Linh đặt bồn la lục ra cửa sổ, rồi đem hoa quả Hề Từ mang tới đi rửa, bóc vỏ để lên mâm, mùi hương hoa quả xông lên mùi khiến cô kinh ngạc, sao cảm giác loại hoa quả nay thơm hơn trước nhiều lắm, là loại mùi ngọt ngào thơm ngát vô cùng thoải mái, mùi hương cũng không nồng, vô cùng ngọt ngào thanh khiết.

https://thuviensach.vn

Bà ngoại không kìm được ăn một miếng đào đã bổ, ngạc nhiên nói, "Mùi đào hôm nay thơm lắm, mua ở đâu vậy?"

"Hề Từ dẫn cháu đi tới một cửa hàng bán hoa mua ạ" Úc Linh đáp.

Hề Từ cười bảo, "Bà ngoại Úc thích, mai cháu lại bảo người mang đến đây cho bà"

Bà ngoại cười ha ha, cảm ơn anh, ăn vô cùng ngon lành, ăn còn nhiều gấp đôi ngày thường, lại nhìn Úc Linh cực cao hứng.

Hề Từ ở trong viện hết ngày mới rời đi, úc Linh tiễn anh ra tận cửa, anh nhìn mắt cô, dùng một giọng cực kỳ nghiêm túc nói, "úc Linh, mai tôi lại tới thăm mọi người nhé"

Úc Linh, "..."

Mãi cho tới khi anh đi rồi, Úc Linh còn đứng mãi ở cửa ngây ngốc. Cô cảm thấy mình bất giác bất cẩn chọc phải một người thành thật rồi, mà cố tình ngay từ đầu cô cũng không để tâm lắm.

Đợi cô về phòng, bà khó mà khiến cô cười vui vẻ, nói, "Không ngờ thím Lục cháu giới thiệu đối tượng lại là nó, hơn nữa bà nhìn dáng vẻ thằng bé có vẻ có ấn tượng khá tốt với cháu đó. Aizz, thằng bé quả thật là một thanh niên rất chững chạc, nếu cháu cùng nó... thôi, coi như bà chưa nói gì"

Tuy nói thì nói thế, nhưng bà ngoại vẫn tiếc nuối, bà vốn có ấn tượng rất rốt với Hề Từ, hơn nữa lại do thím Lục giới thiệu, chứng minh bản thân anh quả thực không tồi, đáng tiếc...

Úc Linh chưa nói gì, mà cầm một quả táo da đỏ hồng từ rổ lên, không lau đi mà ăn ngay, đã ngửi thấy một mùi hương đặc trưng thơm lựng của quả táo này.

https://thuviensach.vn

Chất lượng hoa quả này rất tốt, tốt tới mức khiến cô thấy nghi ngờ.

Mãi trước khi đi ngủ, bà ngoại vẫn còn dông dài về Hề Từ, nào là thế này, có mười câu thì bảy câu không thiếu anh, Úc Linh vẫn ở bên cạnh xem điện thoại, thỉnh thoảng đáp một câu, mãi cho tới khi bà ngoại tự mình nói chán, hai bà cháu mới đi ngủ.

Ban đêm trong bệnh viện cực kỳ yên tĩnh. Nửa đêm úc Linh bừng tỉnh, cảm giác cả người rét run một trận, mở choàng mắt, thì thấy dưới ánh đèn tối tăm, có mấu con quái vật xấu xí đang ghé trên người bà ngoại, tiếng thở bà ngoại phát ra nặng nề, vô cùng thống khổ.

Đôi mắt cô co lại, cả người toát mồ hôi lạnh, xoay người đứng dậy, cầm một nắm quần áo ném qua, đuổi những con quái vật đang hút đi sinh mệnh của bà ngoại kia. Cô sợ tới mức tim co bóp chặt lại, nhưng động tác trên tay thì lại nhanh nhẹn khác thường, quần áo bay qua phát ra tiếng rào rào, không đụng tới người bà ngoại tý nào.

Đầu con quái vật da nâu nhe răng dọa cô, lộ ra đám răng cửa lưa thưa, hai tay gầy múa may như gậy gỗ, bộ dạng uy hiếp. Một trong số con vật đó bị cô ném rơi xuống dưới giường nhảy vật lên, giương nanh múa vuốt đánh tới cô.

Lúc con quái vật kia bổ nhào tới trước mặt, một lực vô hình áp chế tới, cả người cô đụng mạnh vào cửa sổ, tay bất cẩn đụng phải bồn hoa la lục đang để ở cửa sổ kia, theo bản năng túm lấy nó, đập mạnh vào con quái vật đang bổ nhào tới trước mặt, đột nhiên con quái vật hét lên một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Không chỉ có con quái vật này hoảng sợ chạy trốn, mà những con quái vật vốn đang ghé trên người bà ngoại kia cũng sợ tới mức chạy trốn đi mất.

Trong nhà nhanh chóng an tĩnh trở lại, bà ngoại thở cũng dần bình tĩnh hẳn.

https://thuviensach.vn

Úc Linh thở hổn hển, túm lấy bồn lục la kia, quần áo trên người ướt sũng mồ hôi lạnh, tóc tai hỗn độn, dính bệt trên mặt.

Ánh trăng nhạt sáng từ ngoài cửa sổ soi vào, lá cây lục la càng thêm xanh biếc dưới trăng.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 20

Sáng sớm bệnh viện đã lui đi quỷ tịch hắc ám, tia nắng ban mai xé toang màn đêm, ngoài cửa sổ xa xa truyền tới tiếng người, toàn bộ thế giới như được rót sinh khí trở nên ấm áp đầy sức sống hẳn.

Như âm dương luân phiên, trở về nhân gian.

Úc Linh dựa vào tường, trong ngực ôm chặt bồn cây lục la, ngồi ở giường nhỏ, hai mắt nhìn bà ngoại trên giường không chớp, lắng nghe tiếng hít thở rất nhỏ trong không gian yên tĩnh, hơi thở nhợt nhạt ấy như đánh vào tận đáy lòng.

Có tiếng gõ cửa nhè nhẹ truyền đến, do ngồi cứng hơi lâu nên phản ứng của cô có vẻ chậm chạp, cả người chẳng có sức sống phối hợp, bất giác ngồi lâu quá cũng hết cách nhúc nhích.

Dì hộ lý tới rất sớm, bà đem bữa sáng vào, nhìn thấy người ngồi trên giường kia, hạ giọng hỏi, "Úc tiểu thư dậy rồi?"

Úc Linh chậm rãi ừ một tiếng. Do bức màn khép hờ, ánh sáng trong phòng cũng tối, dì hộ lý cũng bất giác không để ý tới sự khác thường của cô, chỉ thấy hơi kinh ngạc khi thấy cô dậy sớm như thế.

Dì hộ lý dọn xong bữa sáng, qua mười phút thì bà ngoại tỉnh giấc.

Người già ngủ rất tỉnh, chỉ chút gió lay thôi cũng tỉnh ngay, nhưng hôm nay bà ngoại còn dậy muộn hơn mọi lần nửa giờ, dì hộ lý bất giác thấy

https://thuviensach.vn

lo, múc nước cho bà rửa mặt, phát hiện ra bà như già đi một ít, hơn nữa tinh thần cũng có chút không tốt, còn kém hơn cả ngày hôm qua.

Úc Linh nhìn bà ngoại được dì hộ lý đỡ ngồi dậy, cổ khí trong ngực lúc này mới tản ra. Sáng sớm nay, cứ như chẳng có gì khác với trước.

Bà ngoại ăn sáng, thấy Úc Linh vẫn còn ôm bồn la lục của Hề Từ mang đến ngày hôm qua ngồi trên giường, híp híp mắt lại, phát hiện ra đáy mắt cô màu xanh lá cây thêm đậm hơn, đau lòng hỏi luôn, "Tối qua lại ngủ không ngon hả?" Nói đến đây, bà ngoại bất giác nghĩ tới hôm qua ngủ mê man, vốn không biết gì, trong lòng trầm xuống.

Trong thời gian gần đây, sức khỏe bà lúc tốt lúc xấu, biểu hiện rõ nhất là tinh thần suy yếu, cứ thường xuyên váng đầu nôn mửa, bác sỹ nói đây là hiện tượng bình thường, nhưng bà bởi vậy cũng thường nằm trên giường chẳng dậy nổi, tối qua đặc biệt nghiêm trọng, điều này cũng khiến bà không tưởng nổi có phải mình sắp ra đi rồi không?

Úc Linh ừ một tiếng, ôm lấy bồn la lục kia, tưới nước cho nó. Thấy bộ dạng này của cô, trong lòng bà ngoại thở dài, quyết định đêm nay bảo cô không trông đêm nữa, để dì hộ lý ở lại thì tốt tồi, dù sao cả ngày hôm nay bà cũng hôn mê suốt, ai ở lại đây cũng được cả. Nói cho cùng, bà ngoại vẫn thương cô, sợ cô quá vất vả, ở nơi như bệnh viện thế này, người nào trực đêm đâu có được ngủ ngon chứ? Hay là mình làm con bé chậm trễ rồi...

Úc Linh run lên, ánh mắt hơi trầm xuống, "thôi ạ, cháu vẫn nên ở lại ạ"

Cô ước chừng đã rõ nguyên nhân những con quái vật kia tồn tại rồi, bệnh viện là nơi sống chết luân phiên, oán hận vô thường, dễ nảy sinh âm tà quỷ quái, có thể đem những con quái vật kia biến thành một loại khiến người ta sinh bệnh yếu đi, là loại vật chuyên đi hút sinh mệnh người bệnh. Từ nhỏ đến lớn cô đã không thích bệnh viện rồi, mỗi lần tới bệnh viện đều

https://thuviensach.vn

sẽ nhìn thấy một số thứ không tồn tại trên đời, trước đó cô còn làm như mình không thấy, cố sức tránh đi, chỉ là lúc thấy những con quái vật đó định hút sinh mệnh bà ngoại, thì rất sợ, cô không thể rời đi được.

Bà ngoại biết tính ương ngạnh của cô, một khi đã quyết định làm gì cũng không chịu sửa, thật sự bà cũng hết cách rồi, đành phải giục cô về khách sạn nghỉ.

Thực ra Úc Linh cũng không kiên nhẫn ở lại mãi, ban ngày ở viện cô vẫn tương đối yên tâm, sau khi dặn dì hộ lý xong, cô đặt bồn lục la lên cửa sổ, rồi về khách sạn tranh thủ nghỉ lấy sức chút.

Ngủ mấy canh giờ, tới khi gần trưa cô mới dậy đi vào viện. Vừa tới cửa phòng bệnh, đã nghe thấy tiếng vui vẻ của bà ngoại.

Úc Linh nhìn lướt vào trong phòng, không ngoài dự đoán thấy người thanh niên đang nói chuyện trước giường với bà.

Bà ngoại thấy cô, thì lên giọng oán trách, "Con bé này, sao không nghỉ ngơi nhiều chút? Bà ở đây không sao, không cần cháu ở mãi đâu"

Úc Linh thuận miệng đáp lại, "Không sao ạ, cháu cũng nghỉ đủ rồi" Bước chân vào đến, khẽ gật đầu nhìn người thanh niên, sau đó ra cửa sổ bưng bồn lục la lên, yên lặng lắng nghe họ nói chuyện.

Lúc này đã gần trưa, Hề Từ cũng vừa tới không lâu, mang cho bà ngoại ít hoa quả ở cửa hàng kia. Vẻ mặt anh sung sướng bồi người già nói chuyện, trên mặt đầy kiên nhẫn, thật dễ khiến người ta có cảm tình, bình thường các hộ sỹ đi vào phòng không kìm được đều liếc anh một cái, vô cùng có cảm tình với anh.

Nói một lát, bà ngoại chợt nhớ tới gì đó, nói với Hề Từ, 'Chắc cháu vẫn chưa ăn cơm nhỉ? A Linh thì sao?" Từ sau khi bà biết cháu gái mình vẫn chưa ăn thì đuổi họ đi ăn, đỡ phải bỏ lỡ bữa khiến bị bệnh dạ dày.

https://thuviensach.vn

Cả hai không đi đâu cả, mà đi tới căng tin bệnh viện ăn nhanh.

Hề Từ đi mua cơm trưa, cả hai cùng ngồi ăn.

"Tối qua ngủ không ngon hả?" Hề Từ nhìn cô, thấy tinh thần cô không ổn lắm, quan tâm hỏi, "Lo cho bà sao?"

Úc Linh ừ một tiếng. Hề Từ an ủi, "Không sao đâu, bà bà Úc tướng mạo nhìn không tồi, nhìn thì thấy là sống lâu, chỉ cần vượt qua kiếp nạn này thì sẽ ổn, sau này mọi chuyện sẽ tốt đẹp thôi"

Nghe thấy lời an ủi có chút như chỉ điểm, nhưng Úc Linh lại kinh ngạc thấy đây là lời nói chân thành của anh, đặc biệt là tướng mạo, khiến cô nhớ tới một tháng trước nhìn thấy vị Mễ Thiên sư ở bệnh viện thành phố kia, cũng không rõ đó có phải là tên Thiên Sư nữa không, vì vậy lúc anh nói chuyện cũng liên quan tới việc đoán tướng số.

Thần sắc cô cũng hòa hoãn rất nhiều, khó mà bị anh gây cười, đột nhiên hỏi, "Bồn lục la kia khá tốt, cảm ơn anh"

Hề Từ cũng nhìn lại cô mỉm cười, nụ cười ngập tràn vui sướng, mặt ngọc mày ngài thêm sáng rỡ vì cười mà cong cong, nhìn cực kỳ xinh đẹp, "Thoạt nhìn bồn lục la kia chẳng thu hút mấy, song thấy nó còn đẹp hơn so với bất kỳ kỳ hoa dị thảo nào đó"

Cô nhìn anh một cái, đột nhiên cụp mắt xuống, tầm mắt rơi xuống trên bàn ăn.

Cơm trưa hôm nay của hai người đều là năm thứ một canh, song Úc Linh lại phân rõ phối hợp giữa mặn và chay, canh là canh thịt, còn Hề Từ thì ăn phần ăn chay, canh là canh rau xanh, là loại rau xanh biếc nổi lên bát canh, vừa nhìn đã khiến người ta có cảm giác nhạt nhẽo rồi.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhìn một lúc rồi thu mắt lại. Đơn giản ăn trưa xong, cả hai lại trở về bệnh viện.

Vừa vào cửa, cũng đang thấy hộ sĩ tiêm cho bà ngoại.

Thấy họ sóng vai cùng vào, bà ngoại nhìn cực kỳ cao hứng. Tuy mấy ngày nay tinh thần vẫn không tốt lắm, nhưng bà cũng không có vẻ nản lòng, lúc nói chuyện với người khác, đều vui tươi hớn hở, đặc biệt là có ai tới thăm bà, bà lão lại cười vô cùng vui vẻ.

"Ăn xong rồi hả? Các cháu ăn ở đâu thế?' Bà ngoại hỏi.

Hề Từ đáp là ăn ở căng tin bệnh viện, bà ngoại vừa nghe đã nói ngay, "Tuy nhà ăn bệnh viện trông cũng tạm, nhưng đều là thức ăn nhanh cả, không được ngon lắm, các cháu đừng tự làm khổ mình nhé"

Hề Từ cười cười, lảng sang chuyện khác, nói chuyện về một ít công tác của mình cho bà nghe, nói khiến bà cười rất vui.

Úc Linh ở bên cạnh, cũng không chen vào, ánh mắt cứ lặng yên nhìn bà rồi lại nhìn người thanh niên, thần sắc nhàn nhạt, chẳng ai biết cô đang nghĩ gì, mãi cho tới khi cô nhìn Hề Từ đến ngốc rõ lâu, lâu tới mức Hề Từ như có cảm giác, mặt hơi đỏ chút, thì một tràng chuông điện thoại reo vang.

Úc Linh lấy di động tới, thoáng nhìn trên màn hình báo, đứng dậy đi tới trước cửa sổ nói chuyện.

"Úc Linh, bà con thế nào rồi?" Một giọng nam từ tính mị lực vang lên.

Hề Từ ngẩng đầu nhìn qua, chỉ nhìn thấy trước cửa sổ một bóng người đứng nghiêng xinh đẹp, ánh mặt trời rọi tới, dưới ánh sáng đó, bên phía mặt nghiêng của cô nhìn trơn bóng xinh đẹp, da thịt ngọc ngà nõn nà, lại có mấy phần lạnh lạnh, hình thành cảm giác mâu thuẫn, lại khiến người ta không rời mắt ra được.

https://thuviensach.vn

"Vẫn đang nằm viện ạ" Úc Linh đáp đơn giản.

"Vậy à.... Hay là con đưa bà tới bệnh viện Bắc Kinh đi? Bệnh viện huyện nhỏ thiết bị không tốt, chắc kiểm tra cũng không ra gì, hay tới bệnh viện Bắc Kinh đi, sức khỏe bà con mới mau khỏe được"

"Không được, hiện giờ sức khỏe bà con không tốt lắm, lúc nào cũng váng đầu nôn mửa, hết cách đi đường xa rồi ba ạ"

Nghe thấy thế, người đầu dây bên kia cũng không nói thêm gì nữa. Thấy ông không nói gì nữa, Úc Linh bảo, "Còn chuyện gì không? Nếu không thì con cúp máy đây"

"Đợi đã Úc Linh, mấy ngày nữa là tới sinh nhật bà nội con rồi, con có về dự sinh nhật của bà không?"

"Không ạ, hiện giờ bà ngoại đang nằm viện, một mình bà ở đây con không yên tâm, đến lúc đó con tự tay chọn quà rồi bảo trợ lý đưa tới tận chỗ ba, nhờ ba mang giúp quà đưa cho bà nội là được"

"Vậy được rồi, nhưng đến lúc đó nhớ gọi điện cho bà nội con nhé, con là cháu gái của bà, bà vẫn luôn nhớ thương con, hôm trước còn hỏi ba con đi đâu, nếu con rảnh thì nhớ trở về nhà cùng ăn một bữa cơm đi nhé.."

Úc Linh hơi chau mày, nhăn mặt, cắt ngang lời ông, "Ba, thôi bỏ đi, cháu gái bà nội nhiều lắm, thiếu con cũng chẳng sao, con về làm gì ạ?" giọng Úc Linh có chút lãnh đạm.

Giang Vũ Thanh bị lời nói không khách sáo của cô nghẹn lại, giọng thêm nhẹ hơn, "Cháu gái bà nhiều nhưng con gái ba chỉ có một mình con, con đừng có không nghe điện thoại ba đó"

"Con gái ba đâu phải mình con đâu, thế Giang Úc Y thì sao?" Úc Linh nói lạnh nhạt đầy giễu cợt.

https://thuviensach.vn

Giọng Giang Vũ Thành rốt cục dao động mấy phần, càng thêm trầm thấp, lạnh lùng thốt lên, "Nó không phải là ba mong đâu, là mẹ nó ăn trộm ba mà sinh ra, chẳng liên quan gì tới ba cả"

"... Thôi, nói điều này chẳng thú vị gì đâu ạ"

Úc Linh ngừng chủ đề, đưa tay ấn ấn huyệt thái dương do ngủ không đủ giấc thấy đau nhức, cố gắng kiềm chế bản thân do ngủ không đủ dẫn tới tính tình khó chịu, nói một vài điều linh tinh thêm.

Quả thật những điều đó đúng là có nói cũng vô nghĩa, chuyện cũng chẳng có ý nghĩa gì.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 21

Sau khi kết thúc trò chuyện, Úc Linh xoay người thì thấy bà ngoại và Hề Từ đang khách sáo nhìn cô. Cô coi như chẳng có chuyện gì, ngồi lên ghế, tiếp tục im lặng làm người nghe, cũng không có ý mở miệng.

Thấy thế bà ngoại và Hề Từ đều có ý nghĩ giống nhau lại tiếp tục chủ đề vừa nói, chuyện trò công việc của Hề Từ, cứ như chưa từng có chuyện gì xảy ra vậy.

Rồi cũng qua thời gian nghỉ trưa của bà ngoại, Hề Từ liền cáo từ rời đi, nói với bà ngoại, "Bà bà Úc, cháu đi trước đây, mai cháu lại tới thăm bà"

Bà ngoại nhìn cười ha ha đồng ý, bảo anh cứ đi làm việc đi không chậm trễ, có thời gian thì tới gì gì đó. Hề Từ mỉm cười vẫn ôn hòa như cũ.

Úc Linh thấy bộ dạng cao hứng của bà ngoại, tựa như chỉ cần có Hề Từ xuất hiện trước mặt bà thì bà vui vẻ vô cùng, thật lòng thích Hề Từ.

Cô đứng dậy đi tiễn Hề Từ. Ra khỏi phòng bệnh, Hề Từ chưa vội đi ngay, mà đề nghị, "Thời tiết hôm nay khá đẹp, chúng ta đi dạo dưới vườn hoa kia đi"

Giọng anh nghe rất ôn hòa, nhưng vẫn nhận ra được thần sắc anh hôm nay hồi hộp, loại hồi hộp đó là kiểu đàn ông thích phụ nữ nhưng chỉ thấp thỏm lo cô ấy cự tuyệt, nhưng vì anh trông rất tuấn tú sạch sẽ, loại bộ dạng lo lắng thấp thỏm ấy ngược lại càng khiến người khác không đành lòng.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhìn anh một cái, đụng phải ánh mắt như ngọc lưu ly của anh, có thể gật cũng có thể không, cùng anh đi xuống lầu, chậm rãi đi tới vườn hoa trong bệnh viện.

Lúc này trời đã vào trung tuần tháng năm, ở huyện thành vào đầu hạ rực rỡ ánh nắng, gió mát ào tới, khí hậu hợp lòng người, vẫn chưa tới mức nóng đỉnh điểm, nhìn hoa xanh chồi lá, càng khiến cho tâm tình con người ta xao động nhiều hơn.

Úc Linh nhìn chằm chằm cây râm bụt đang nở hoa trong góc vườn, dưới ánh mặt trời nụ hoa nở càng rực rỡ, không giống như đêm tối dữ tợn khủng bố tý nào, khiến tâm tình cô vô cớ có chút áp lực.

"Sao vậy?" Hề Từ nhìn một nửa mặt cô, thấy tia thần sắc rất nhỏ trên mặt, cảm giác được tâm tình của cô có vẻ không ổn lắm.

Úc Linh đáp lại một câu là không sao, đưa tay ngắt đóa hoa dâm bụt, nghĩ tới cái gì, chợt rụt tay lại, không thể gây ra thủ đoạn ngắt hoa đang lúc nở như thế, mà nhặt một bông hoa héo khô dưới đất lên xoay xoay trong lòng bàn tay.

Hai người đi dạo bừa trong vườn hoa, cũng không nói câu nào, thỉnh thoảng lại ngẫu nhiên gặp bệnh nhân hoặc người nhà cũng đi tản bộ. Cô không phải người thích nói chuyện, Hề Từ cũng không phải người hay nóng nảy, không tìm cách nói, cứ như chỉ cần ở cạnh khiến tâm tình cô tốt lên là được.

Úc Linh lấy lại tinh thần, ngẩng đầu nhìn người thanh niên an tĩnh đứng cạnh. Hôm nay anh ăn mặc bộ quần áo nhàn nhã, màu tím làm chủ đạo, thoạt nhìn vô cùng thanh xuân tươi mát, hơn nữa gương mặt tuấn tú kia, cứ giống như một cậu bé tinh khiết hào sảng vậy. Ánh mắt anh vẫn nhìn lên người cô, lúc đụng phải ánh mắt cô, đôi mắt hơi cong lên, lộ ra nụ cười vui sướng, thanh tân thoải mái trong sáng, xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Úc Linh khẽ chấn động, định nói gì đó lại thôi, chợt tiếng chuông điện thoại vang lên.

Cô cầm lấy di động, nhìn thấy người gọi trên màn hình, thần sắc hơi mất bình tĩnh, nhưng vẫn ấn nút nghe.

"Sinh nhật bà nội, chị không về sao?"

"Không về!" Úc Linh đáp lãnh đạm. Bên đầu dây kia trầm mặc chút, nói chậm rãi, "Thực ra, ngày đó có người nhà họ Thiệu tới, còn có cả anh Sâm nữa..."

"Chẳng liên quan gì tới tôi cả" Giọng cô vẫn lãnh đạm như cũ, không nghe ra cảm xúc phập phồng tý nào.

Đối phương bị cô chặn họng nghẹn lại, thở nặng nề hơn, tiếp đó nén giận nói, "Giang Úc Linh, hôm qua tôi gặp anh Sâm rồi, anh bảo tôi chuyển lời đến cho chị, sinh nhật bà nội, anh ấy hy vọng nhìn thấy chị, bảo chị đừng có lúc nào cũng cắt điện thoại thế..."

"Giang Úc Y, nói thẳng ra đi" Úc Linh lại cắt ngang lần nữa.

Giang Úc Y xiết chặt di động, giọng như rít từ kẽ răng ra, "Chị có phải vẫn đang trách tôi lúc trước chuyện gây cho hai người phải chia tay không? Chị yên tâm đi, sau này tôi sẽ không gây ra chuyện ngu xuẩn đến thế nữa, sinh nhật bà nội lần này là một cơ hội, nếu chị về, chị có thể nhân cơ hội này hàn gắn lại với anh Sâm..."

"Cô nghĩ quá nhiều rồi, tôi chẳng liên quan gì anh ấy nữa" Úc Linh vẫn nói giọng lãnh đạm, "Tôi cũng không nghĩ cách lợi dụng Giang gia để gả cho nhà họ Thiệu, huống hồ tôi đã có bạn trai rồi"

"Hả?" Giang Úc Y chấn động, trực giác nói, "Không thể nào" Không ai hiểu rõ tính cách Giang Úc Linh hơn cô, sao có thể nói lạnh tanh là đã có

https://thuviensach.vn

bạn trai rồi chứ?

Úc Linh cũng hết kiên nhẫn nói chuyện với cô ta nữa, dập máy ngay. Vừa tắt máy xong, thì nghe thấy một giọng nói vang lên bên cạnh, "Cô có bạn trai rồi hả?"

Úc Linh nhìn anh một cái, thuận miệng nói, 'Chưa, tôi lừa cô ấy thôi" Nói xong, lại nói tiếp, "Vừa rồi là em gái tôi"

Hề Từ rõ ràng cảm giác được tình cảm giữa cô và em gái ruột có vẻ không được tốt lắm, biết ý không hỏi gì thêm, nhưng thực ra mặt Úc Linh trầm xuống, thần sắc hơi thay đổi, không biết đang nghĩ gì, đột nhiên ngẩng đầu nhìn vào mắt anh, hỏi, "Anh thích tôi à?"

Lời nói thẳng quá, thẳng tới mức mặt Hề Từ đỏ lên, nhưng rốt cuộc anh cũng là đàn ông, vào lúc này mà rụt rè thì chẳng đáng mặt đàn ông nữa. Hít sâu một hơi, anh đáp, "Đúng vậy"

Thần sắc Úc Linh không thay đổi gì, cứ như chưa từng hỏi câu như thế vậy, lại nói tiếp, "Vậy anh có muốn kết hôn cùng tôi không?"

"...Đương nhiên rồi, hôm qua tôi cũng vì chuyện kết hôn mới đi xem mắt với cô mà"

"Vậy được, chúng ta kết hôn đi"

"..."

Hề Từ ngơ ngác nhìn cô, cứ như không rõ vừa rồi cô nói gì nữa. Nhưng người biết Giang Úc Linh đều biết, ngày thường cô có bộ dạng lãnh đạm, cứ như chẳng thèm để ý cái gì cả, nhưng lúc cô tùy hứng lên thì cứ như một đứa bé bị chiều quá thành hư vậy, khiến người ta chỉ muốn đánh cho cô một trận. Nếu có thể giữ được trưởng bối của cô thì còn được,

https://thuviensach.vn

không đúng sự thật, chỉ có thể thấy cô nói gió thì là mưa thôi, xúc động tùy hứng tới mức quả thật khiến người ta đau cả đầu.

Tay Úc Linh thản nhiên chạm nhẹ vào tay áo anh, hỏi, "Thế nào?"

Cả người Hề Từ như mơ mơ hồ hồ, tuy anh chắc chắn là có mục đích muốn được ở cạnh cô nên tiếp cận cô, nhưng không ngờ mọi việc lại quá thuận lợi thế này, không phù hợp với kế hoạch, cảm thấy có chút không thật, bất giác hỏi ngớ ngẩn, "Thế nào là sao?"

"Đương nhiên là kết hôn rồi mà" Úc Linh nói rất rõ ràng, tuy vừa rồi mở miệng chính bản thân mình còn chưa chắc chắn lắm, nhưng lần nói sau thì ngược lại rất bình tĩnh, cả người vô cùng thản nhiên, đặc biệt là thấy bộ dạng ngốc nghếch của anh thì tâm tình càng trở nên thoải mái hơn nhiều.

Cả đời này cô làm chuyện tùy hứng không nhiều, nhưng mỗi lần tùy hứng qua rồi lại có lúc cao hứng.

Thật giống như trò đùa dai của một đứa trẻ vậy, tâm tình cao trào dâng lên rất kích thích.

"Hay anh không muốn?" Úc Linh hỏi lại.

Hề Từ chẳng chút nghĩ ngợi đáp ngay, "Đương nhiên không phải"

Úc Linh vừa lòng, nói, "Vậy được, chúng ta đi đăng ký đi"

Hề Từ, "..."

Hề Từ lại lần nữa bị hành động và lời nói mạnh mẽ của cô làm cho ngốc, hình tượng ngốc chẳng phù hợp với anh một tý nào, theo bản năng hỏi lại, "Hiện giờ ư?"

"Đúng, có mang chứng minh thư và hộ khẩu theo không?"

https://thuviensach.vn

"....Chứng minh thư có mang, còn hộ khẩu thì ở nhà" Anh đờ đẫn đáp lại.

"Hiện giờ về lấy đi" Cô tiếp tục nói tiếp, lấy di động ra, gọi một cuộc điện thoại cho bà ngoại, "Bà ơi, cháu có chuyện ra ngoài một lát, chiều cháu về ạ"

Bà ngoại không biết trong lòng cô đại đa số thời gian thì cực kỳ ngoan ngoãn nghe lời lúc này lại đang làm một chuyện điên rồ, nghe xong thì dặn dò cô cẩn thận chút, cũng không hỏi xem cô đi đâu làm gì, vì thế cũng không kịp ngăn lại cô cháu gái tùy hứng kia được.

Đợi cô nói xong, Hề Từ vẫn cảm giác có chút không thật. Úc Linh đã đi tới cổng viện quay đầu nhìn anh, "Xe anh đâu rồi? Đi nhà anh lấy hộ khẩu trước rồi mới đi Cục Dân Chính"

Hề Từ "...."

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 22

Hôm nay lúc Hề Từ tới thăm bà ngoại, vừa đến gần đưa gói quà, đưa xong thì lại trực tiếp tới, lấy mô tô công ty trang bị ra, loại này rất phù hợp để chạy đường núi.

Lúc vẻ mặt Úc Linh bình thản ngồi lên xe máy, hiểu ra Hề Từ cho tới giờ chẳng hiểu nghĩ gì về mô tô này, lúc này mới thấy chở cô trên chiếc xe này rất ấm ức, nghĩ nghĩ muốn đổi loại xa hoa hơn chút.

Cô thoạt nhìn như một đứa bé chuyên được người ta chiều chuộng, ra vào đều ngồi trên xe lớn, là loại người chuyên được người khác nâng niu trong tay.

Nhưng lúc này biểu hiện của cô thì bất kể là Rolls-Roys hay xe ba bánh cũ nát trước mặt cô cũng chẳng khác nhau, thần sắc cô bình tĩnh tới mức nhìn không ra là thích hay ghét nữa.

Sau khi Úc Linh ngồi yên xong, đội mũ bảo hiểm anh đưa vào, một tay đỡ lấy phía sau càng, nói một câu, "Được rồi"

Phát hiện ra cô không giống như trên TV ôm lấy eo mình, hoặc để trên vai, Hề Từ hơi chút thất vọng. Nhưng chút thất vọng đó so với chuyện phát sinh đột ngột này thì chẳng đáng nhắc tới, ánh rất nhanh mỉm cười, đôi mắt nhìn phía trước, phá lệ rạng ngời.

Nhà Hề Từ cách bệnh viện không xa đi chừng nửa giờ. Lúc xe máy tiếng vào trong con phố cổ ở huyện thành, Úc Linh không kìm được nhìn nhìn, con phố này cho cô cảm giác như đột nhiên tiến vào một thế giới cổ

https://thuviensach.vn

xưa, bất kể là phiến đá hay con phố nhỏ hẹp, hay mỗi góc tường loang lổ, hoặc có người già ngồi trước bậc thang cửa cầm quạt hương bồ phe phẩy, hay một đứa bé đang chạy như điên ngoài đường... Tất cả đều ngập tràn hơi thở sự sống.

Xe máy dừng trước một tòa nhà cũ ba tầng, cánh cổng sơn cũng bong từng mảng, cũng giống y chang quang cảnh chung quanh, không có vẻ gì là xuất chúng cả.

Úc Linh xuống xe, ngoan ngoãn lùi sang một bên, để anh dựng xe máy đi mở cửa.

Sau khi mở cửa ra, trên mặt Hề Từ hiện lên đỏ ửng, hơi ngượng ngùng, nhìn cô một cái, mỉm cười nói, "Mời vào"

Cô rụt rè đáp lại một câu, đi qua cửa, đập vào tầm mắt là căn phòng không tính là xa hoa.

Ngoài dự đoán, phía sau cánh cửa là thế giới vô cùng xinh đẹp, đưa mắt nhìn cả thì thấy mọi thứ được xếp đặt rất ngăn nắp, có đủ các loại hoa cỏ cây cối xanh tươi, xen lẫn lá vàng, đỏ dưới ánh nắng đan xen lẫn nhau, rất mát mắt, không khí phá lệ tươi mát, phảng phất như trong nháy mắt từ một nơi ồn ào phàm tục tiến vào một thế giới tự nhiên xinh đẹp.

Lúc này, một giọng nói vang dội vang lên, "A a a, Hề Triển Vương đã về! OH my god! Ngài còn dẫn theo một mỹ nữ nữa, có gian tình. Có gian tình!"

Úc Linh, "..."

Hề Từ, "..."

Úc Linh theo tiếng nhìn lại, thì thấy ở hành lang có một con Anh Vũ Kim Cương tím lam xinh đẹp đang đậu, chào nó, "Chào mày"

https://thuviensach.vn

"Mỹ nữ, chào cô! Chào cô! Tôi tên Anh anh, Anh Vũ Anh, không phải Thôi Oanh Oanh xúi quẩy. Mỹ nữ là ai vậy?" Con Anh Vũ Kim Cương tím lam lễ phép hỏi lại.

"Ta tên Giang Úc Linh"

"Mỹ nữ, cô và Hề Triển Vương có quan hệ gì?"

Úc Linh nhíu mày, sao có cảm giác như bị con Anh Vũ này thẩm vấn thế? Nghĩ, bất giác quay đầu hỏi Hề Từ, "Là anh nuôi à?"

Hề Từ ho khan một câu, như bị phản ứng của con Anh Vũ làm cho thẹn, nói, "Cô đừng để ý tới nó, nó chính là hay ồn ào" Nói rồi, bình thản lườm con Anh Vũ Kim Cương tím lam kia một cái.

Anh Vũ Kim Cương tím lam có rất nhiều câu muốn hỏi, nhưng bị ánh mắt cảnh cáo của Hề Từ, thì không dám nói nữa, đập đập cánh, rầm một cái bay từ cửa sổ vào nhà.

Hề Từ dẫn Úc Linh vào nhà, bảo cô ngồi ở sô pha đợi. Úc Linh ngồi liếc mắt đánh giá trong nhà một lượt. Cô biết về cha mẹ Hề Từ đã mất đột ngột từ lúc nhỏ qua lời kể của thím Lục, anh được chú ruột nuôi lớn, trước khi còn đang vị thành niên thì vẫn ở nhà chú, sau khi tốt nghiệp trung học thì mới chuyển tới huyện thành. Đám nhà ở này nghe nói là do cha mẹ anh để lại cho anh, ngày thường ở huyện thành anh vẫn ở nơi này.

Đồ trong nhà đều là những đồ được làm từ gỗ, cổ kính, giá trị xa xỉ, khiến cho người ta có cảm giác rất thoải mái. Bất ngờ chính là, ở đây thoạt nhìn cực kỳ sạch sẽ, gọn gàng ngăn nắp, thật không giống như nơi ở của người đàn ông độc thân, sạch tới mức không thấy một hạt bụi tý nào.

Sau đó cô lại nhìn thấy con Anh Vũ Kim Cương tím lam kia ngậm một ấm trà bay từ bếp ra, đậu xuống bàn trà, thả ấm trà xuống, nói với Úc Linh, "Người đẹp, uống trà, tự rót nhé, đừng khách sao"

https://thuviensach.vn

Úc Linh, "... Cảm ơn"

Biểu hiện trí lực của con Anh Vũ Kim Cương tím lam này khiến Úc Linh hơi kinh ngạc, nhưng trên mặt cô vẫn bình thản như cũ, cứ như bất kể con Anh Vũ Kim cương tím lam này có làm gì cũng đều rất bình thường. Cũng bởi biểu hiện bình thản này của cô, con Anh Vũ Kim Cương tím lam vô cùng cao hứng, rất muốn lải nhải với cô một chút vì cô là con người giống cái đầu tiên Hề Từ dẫn về, thì bị một bàn tay bóp chặt lấy mỏ.

Con Anh Vũ Kim Cương tím lam lập ngoan ngoãn như thỏ ngay.

"Cô trước tiên cứ ngồi uống trà ở đây nhé, tôi sẽ đi lấy sổ hộ khẩu ngay" Hề Từ dặn cô.

Đợi sau khi Hề Từ lên lầu, con Anh Vũ Kim Cương tím lam cũng bay đi theo lên.

Úc Linh ngồi trên sô pha trong phòng khách, có thể nghe thấy giọng con Anh Vũ kia đang hỏi ồn ào, "Hề Triển Vương, sao ngài lại mang một giống cái tới thế?" "Hề Triển Vương, ngài có kế hoạch gì vậy?" "Hề Triển Vương, ngài muốn tìm gì thế? Có cần điểu giúp ngài không?" "Hề Triển Vương, đây là thứ gì vậy?" Linh tinh, trí lực quá cao, thật chẳng giống một con anh vũ tý nào.

Nhưng Úc Linh vẫn bình thản như cũ, cũng không có ý nghiên cứu ý tứ của con chim, từ nhỏ cô đã gặp rất nhiều động vật có biểu hiện khác thường rồi, chỉ một con Anh Vũ tương đối thông minh thôi mà, có gì đâu.

Động tác Hề Từ rất nhanh, lấy được hộ khẩu thì xuống ngay, Con Anh Vũ Kim Cương tím lam bay sau anh, bộ dạng "Điều có chuyện muốn nói nhưng điều không dám mở miệng", bay tơi bay lui bên cạnh Hề Từ, rồi lại không dám gần anh.

https://thuviensach.vn

Úc Linh không kìm được nhìn thoáng qua con Anh Vũ Kim Cương quái dị kia, nhưng cô cũng không để ý nhiều tới nó, mà lại nhìn vào người thanh niên ngồi đối diện, thoạt nhìn anh như có gì muốn nói vậy.

"Cô có đem theo hộ khẩu không?" Hề Tử hỏi, hiện giờ bình tĩnh lại, anh vẫn cảm thấy cô quyết định tùy hứng như cũ, tuy điều này cũng khiến anh rất cao hứng.

"Có mang" Úc Linh chậm rãi uống trà đáp lại, "Từ lúc ra khỏi thôn thì đã mang theo bên người rồi"

Hình như người bình thường thì rất khi mang theo sổ hộ khẩu gì gì đó trong người đi? Trong lúc Hề Từ bất chợt không nói được gì, Úc Linh đã đứng dậy, đôi mắt trong vẻo nhìn vào mắt anh nói, "Đi thôi, đi Cục Dân Chính nào"

Hề Từ, "..."

Tim Hề Từ đập hơi nhanh, thấy vẻ mặt cô bình thản lãnh đạm, cũng không có ý thay đổi, áp cơn vui mừng trong lòng xuống, để bản thân trấn tĩnh lại, cứ việc lúc này lòng bàn tay anh đã ướt đầm mồ hôi.

Cả hai cùng đi ra cửa. Con Anh Vũ Kim Cương tím lam bay sau họ, đậu xuống tường, thấy hai người định lên xe thì hỏi, "A a a, các người đi đâu thế?"

Úc Linh vừa ngồi yên trên xe máy, vừa trả lời nó, 'Đi Cục Dân Chính"

"Làm gì?"

"Kết hôn"

"..."

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Úc Linh quá bình tĩnh đội mũ bảo hiểm lên, đỡ lấy phía sau xe máy, không để ý tới con Anh Vũ Kim Cương kia đang bị chấn động thất kinh không nói nổi, dù sao thì cô cũng chẳng cách nào nhìn ra được tâm tình của con Anh Vũ kia thế nào cả.

Mãi cho tới khi xe máy đã đi xa, con Anh Vũ Kim Cương tím lam lúc này mới kêu lên a a, "Tổn thọ rồi! Cái lão xử nam (trai tân) Hề Triển Vương thế mà lại muốn kết hôn rồi! A a a, đây rốt cuộc là có ý gì thế?" Vừa kêu vừa đập cánh bay tán loạn.

***

Trước cổng Cục Dân Chính, Hề Từ dựng xe máy xong, quay đầu nhìn người bên cạnh đang đứng ngoan ngoãn đợi, bộ dáng ngoan ngoãn của cô, quả thật giống bà bà Úc nói vậy, là một cô gái rất dễ khiến người ta mềm lòng.

Anh lại hỏi lại lần nữa, "Cô đã quyết định chắc chắn rồi chứ?"

Thực ra anh lo cô chỉ xúc động nhất thời, nếu xong việc mà hối hận thì làm sao đây? Úc Linh ừ một tiếng, nói, "Quyết định rồi, chúng ta vào đi thôi"

Hề Từ nhìn cô một lát, tiến lên giữ chặt tay cô, đem bàn tay mềm mại trắng nõn của cô bọc chặt trong bàn tay to của mình. Lúc thấy cô nhìn qua, lại cười nhìn cô lộ ra nụ cười tươi sạch sẽ, nói, "Chúng ta kết hôn thôi"

Úc Linh vâng một câu, hiểu rõ ý anh, nếu muốn kết hôn, dĩ nhiên không thể giống như người xa lạ được.

Hai người nắm tay nhau bước vào Cục Dân Chính. Cục Dân Chính huyện thành cũng không lớn, hơn nữa vô cùng quạnh quẽ, đại khái là họ chọn vào ngày có ít người tới đăng ký. Hai người thấy tới là kết hôn ngay, lúc dì hỗ trợ đăng ký nhìn họ một lúc, dù sao cũng là nhóm tuấn nam mỹ

https://thuviensach.vn

nữ, nhìn rất thoải mái, chỉ thoạt nhìn hình như nữ lớn mà nam nhỏ chắc là tình chị em rồi.

Đợi khi thấy rõ chứng minh thư chứng minh thân phận tuổi tác của họ, dì đăng ký bất giác chẳng nói được gì.

Hai người dưới chỉ dấn của dì, đi chụp ảnh làm giấy hôn thú trước.

Đợi lúc họ chụp ảnh để dán vào giấy hôn thú, một bác trung niên cười tủm tỉm nhìn họ nói, "Vị tiên sinh này, gần vợ anh chút nào, đặt tay lên eo cô ấy, thân mật một tý, cười hạnh phúc một tý nào... Tốt, trạng thái không tồi..."

Úc Linh có chút không quen với người khác giới mới biết lại gần, gần tới nỗi có thể ngửi được hơi thở trên người anh, nhưng điều khiến cô thấy kinh ngạc là, hơi thở trên người anh vô cùng thanh tân thoải mái, chẳng giống như đàn ông khác dùng nước hoa, phảng phất như là mùi hương tự nhiên vậy, thanh đạm mát lòng. Theo lý thuyết trên người đàn ông có mùi hoa lá kiểu thế rất ẻo lả, nhưng mùi hương này lại không giống như mùi hương những người đó, cũng không phải loại nước hoa nồng đậm kia, mà rất tự nhiên thanh tân, đậm nhạt thích hợp, đồng thời còn rất dễ ngửi.

Không đợi cô nghiên cứu xong mùi hương trên người anh là loại hương hoa nào thì ánh chụp giấy hôn thú cũng xong. Họ mất chừng nửa giờ thì trên tay đã cầm mảnh giấy đỏ rồi. Giờ khắc này, hôn nhân của họ đã được pháp luật tán thành, trở thành một đôi vợ chồng hợp pháp trong xã hội thượng lưu.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 23

Sau khi rời khỏi Cục Dân Chính, hai vợ chồng mới trở lại bệnh viện. Úc Linh thoạt nhìn vẫn bình tĩnh như cũ, cũng không thấy xúc động hay ngượng ngùng, thấp thỏm lo lắng tới tương lai sau khi mình được gả đi, mà vẫn bình thản như hôm nay thời tiết vẫn đẹp, cô vẫn như ra cửa đi ăn bát cháo vậy.

Còn trong lòng Hề Từ thì ngập tràn vui mừng, có loại vui sướng khó kìm nổi.

Hai người kết bạn đi vào bệnh viện, đi qua có các bác sỹ hộ lý vẫn sôi nổi chào hỏi Úc Linh.

Mấy ngày nay Úc Linh vẫn ở trong viện trông bà ngoại, bác sỹ hộ sỹ bệnh viện và dì vệ sinh đều biết cô, chủ yếu là do người trong rất xinh đẹp, nên cũng được để ý nhiều hơn, dần dà tất cả mọi người nằm viện đều biết đến một người nhà đẹp, đặc biệt là kiểu người hiếu thuận thế này, rất dễ khiến người ta nảy sinh thương cảm và đồng tình.

Lúc này thấy hao người sánh vai đi cùng nhau, những người đi qua lại đều hơi tò mò.

Úc Linh như không nhìn thấy ánh mắt chung quanh, người khác chào hỏi cô, cô liền lễ phép đáp lại, khách sáo, không cao ngạo, không thân thiết, cả người ngập tràn lãnh đạm bình thản, cũng không dễ gần.

So sánh thì Hề Từ càng khiến người ta có cảm tình hơn, khí chất sạch sẽ ôn nhuận, khuôn mặt tuấn tú ấm áp, đối lập hẳn với Úc Linh, vì thế hai

https://thuviensach.vn

người đi cùng nhau, khiến người ta không kìm được ngắm mấy lần.

Lúc hai người đến phòng bệnh, bà ngoại đang ngồi trên giường xem tivi, dì hộ lý ngồi bên, nhìn thấy họ tiến vào, bà ngoại cũng không kinh ngạc, cười hỏi, "A Từ sao đã tới rồi? Chiều không đi làm à?"

Buổi sáng Hề Từ vừa mới quan thăm bà, bà còn cho là Hề Từ hắn mai mới tới, không ngờ buổi chiều lại đến, thấy đứa bé này thật có lòng.

Hề Từ nhìn bà cười thẹn thùng, liếc Úc Linh một cái, đang cân nhắc xem nên nói với bà chuyện họ kết hôn thế nào, Úc Linh bên cạnh đã nói dứt khoát, "Bà ơi, chiều chúng cháu đã đi Cục Dân Chính kết hôn rồi, sau này anh ấy chính là cháu rể của bà rồi"

Bà ngoại, "..."

Hề Từ, "..." Có phải là dứt khoát quá mức không nhỉ?

Dì hộ lý như bừng tỉnh hiểu ra, "Ôi, hóa ra là họ có quan hệ này.

Mãi một lúc lâu bà ngoại mới nghi hoặc nói, ".... Bà như nghe nhầm thì phải, A Linh, cháu vừa nói gì thế?"

Úc Linh đơn giản ôm lấy tay Hề Từ, lập lại chuyện vừa rồi, hơn nữa còn đưa cả giấy kết hôn đỏ ra cho xem nữa. CẢ người bà ngoại sững sờ.

Bà không ngờ cháu gái nói có việc đi ra ngoài chút, ai dè chỉ trong buổi chiều khi về đã nói với bà rằng, nó đã kết hôn, hơn nữa đối tượng kết hôn vẫn là nam nhân mới xem mắt ngày hôm qua...

Bà ngoại thấy đầu hơi loạn, nói theo bản năng, 'Các cháu không phải vừa mới biết nhau sao? Sao thế nào..."

"Chúng cháu biết nhau một tháng rồi, tháng trước không phải đã biết rồi đó sao?" Úc Linh đáp.

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng không nhanh đến mức kết hôn rồi chứ!" Bà ngoại trừng mắt lườm cô một cái, nhìn cháu gái chủ động kéo tay người ta kaif, đâu biết chuyện họ kết hôn hôm nay là do cô chủ động, bất giác thấy đầu lại đau, định nói gì đó nhưng không biết nói gì cho thích hợp, bởi vì hai đứa trẻ này xúc động mà đăng ký kết hôn.

Úc Linh nói càng dứt khoát, "Không phải bà vẫn thích anh ấy sao? Bà thích anh ấy, cháu cũng thích anh ấy, anh ấy lại càng thích cháu nữa, không phải đương nhiên là kết hôn sao ạ? Bà đừng lo, đây là lựa chọn của cháu, cháu thấy anh ấy khá tốt, sau này cũng sẽ vui vẻ thôi ạ"

Bà ngoại, "..."

Bà ngoại bị nháo đến đau cả đầu, bà thích người thanh niên Hề Từ này không tồi, lúc trước còn thấy tiếc vì thân phận họ không xứng, cũng vì tiếc nuối này bà cho rằng con bé và Hề Từ vĩnh viễn không thể bên nhau. Ôm loại tâm tình này, lúc chúng lừa người lớn chạy đi đăng ký kết hôn, vẫn luôn cho rằng bọn trẻ không thể nào đột nhiên trở thành cháu rể chồng của cháu gái mình được, chênh lệch lớn như thế, bất giác thấy chưa thích ứng tý nào.

Úc Linh rất biết điều để cho bà ngoại có thời gian thích ứng, cô kéo Hề Từ lại ngồi trên giường, bình thản lôi di động ra bắt đầu chơi trò chơi.

Hề Từ bị thái độ của cô làm cho dở khóc dở cười, nhưng cũng bởi sự dứt khoát của cô, khiến anh thấy thở phào nhẹ nhõm, điều chỉnh sự vui sướng của con tim và cảm giác hạnh phúc lại. Có thể cưới được một cô gái, với anh mà nói quả thật là một chuyện hạnh phúc, dù hiện giờ cô vẫn chưa thật sự thích anh, nhiều nhất chỉ có chút cảm tình thôi, nhưng cái này thì có sao? Chỉ cần sau này họ ở bên nhau, tình cảm chậm rãi bồi dưỡng là được.

"Bà ơi" HỀ từ nói ôn hòa, 'Bà yên tâm, sau này cháu sẽ cùng với Úc Linh hiếu thuận bà ạ"

https://thuviensach.vn

Bà ngoại, "..."

Bà ngoại bị hai người trẻ làm cho ngốc luôn, đặc biệt là cháu gái trong cơn xúc động gây ra chuyện xấu mà giờ còn ngồi trên giường mà bình tĩnh chơi trò chơi được, dành thời gian cho bà thích ứng, nếu không phải cả người mệt mỏi đầu óc choáng váng, bà đã đánh người rồi.

Lại một lát sau, rốt cuộc bà ngoại cũng tiêu hóa xong chuyện này. Không thể không nói sau khi tiêu hóa xong chuyện kết hôn của cháu gái, cảm giác lúc trước càng nhìn Hề Từ càng thấy vừa lòng đã quay lại, so với chuyện sau này Giang gia không biết an bài hôn sự cho cháu gái thế nào, chuyện cháu gái và Hề Từ kết hôn khiến bà dễ chấp nhận hơn.

Sau khi chấp nhận, bà ngoại bắt đầu hỏi dò họ xem chuyện đột nhiên kết hôn là thế nào. Úc Linh tiếp tục chơi di động, rõ ràng ném chuyện này cho Hề Từ.

Hề Từ là một người đàn ông, việc nhân đức không nhường ai mà tự ôm lấy, mỉm cười bảo, 'Bà ơi, cháu thật tình thích Úc Linh ạ, từ... Từ lần đầu tiên mới gặp mặt, cháu đã thích cô ấy rồi. Hôm trước thím Lục có nói là giới thiệu cho cháu một cô gái, sau khi cháu biết là Úc Linh nên đồng ý ngay. Hôm nay buổi trưa ở viện, cháu chủ động cầu hôn cô ấy trước, cô ấy đồng ý nên.."

Nói đến đây, trên mặt anh hơi đỏ, tuy ý tứ không tốt mấy, nhưng vẫn cố sức để bà ngoại yên tâm, để bà biết rằng, tuy họ nhất thời xúc động kết hôn, lại không phải trò đùa, anh quả thật thích cô.

Bà ngoại không kìm được lại liếc nhìn cháu gái đang chơi điện thoại, lại thấy đau đầu lần nữa, nhưng lời Hề Từ nói khiến bà vô cùng hài lòng.

Cháu gái này đức hạnh thì khỏi nói, chắc chắn là Giang gia giáo dục không tốt nên ảnh hưởng tới tính cách nó, có lúc nào đó thật không thể nói tốt nổi, có lúc xúc động thì cứ như đứa trẻ tùy hứng vậy, từ cái năm nó một

https://thuviensach.vn

mình không mang theo cái gì, chạy một mạch về thôn thì biết ngay. Là người lớn, bất kể đứa trẻ trong nhà mình thế nào, đều hy vọng người khác cũng cảm thấy tốt. Hề Từ có tâm ý với cháu gái, nói vậy là sẽ đối tốt với nó.

Là trưởng bối, không phải là nên trông cậy vào bọn nhỏ sống tốt hay sao?

Hề Từ tồn tại quả nhiên là khắc với phụ nữ có tuổi, người già cả, bà ngoại nhanh chóng tiếp nhận chuyện họ kết hôn rồi. Úc Linh nhìn thoáng qua hai người trò chuyện vui vẻ, nghĩ không cần nháo loạn lên thật tốt.

Mãi cho tới khi trời dần tối, bà ngoại đột nhiên nhớ ra gì đó, đang múc nước cho cháu gái rửa mặt thì nói, "hôm nay các cháu kết hôn, đêm nay cháu đi nhà Hề Từ đi, không cần cháu ở lại trông tối nữa. Vợ chồng ngày đầu tiên kết hôn không ở cùng nhau rất xui đó"

Úc Linh, "..."

Hề Từ cùng cùng nhìn qua. Úc Linh nhìn mắt Hề Từ, nói chậm rãi, 'Bà ơi, hiện giờ là thời đại nào rồi, đừng có mê tín nữa đi ạ"

"Nói ngốc gì thế?" Bà ngoại lườm cô, với chuyện này không nhường tý nào, đây chính là quan hệ hạnh phúc cả đời của cháu gái, qua loa không được.

Người già mà cố chấp thì trẻ con càng khó chơi, đặc biệt là bà ngoại đã sống hơn nửa đời ở trong thôn rồi, người nhà quê kiêng kỵ nhiều thứ, trừ phi là thiên tai, nếu không cực chẳng đã cũng không chủ động đi xúc phạm tới phong tục quy củ linh tinh gì. Hiện giờ cháu gái đã kết hôn, bà ngoại hy vọng họ cả đời bình an hạnh phúc, hạnh phúc mãi mãi, dĩ nhiên không chịu thỏa hiệp rồi.

https://thuviensach.vn

Quy củ trong thôn, sau khi đăng ký kết hôn xong, hai vợ chồng phải ở cùng nhau, nếu không ở cùng nhau, hôn nhân sau này sẽ có vấn đề.

Úc Linh thấy bà cương quyết, biết đêm nay chẳng còn cách nào ở lại đây nữa. cô nghĩ ngợi, bảo, 'Vậy thế này đi ạ, chúng cháu ở trông bà một lát, đợi tối nay mới đi ạ"

Bà ngoại miễn cưỡng đồng ý. Hề Từ dĩ nhiên cũng ở lại với Úc Linh, là người chồng mới nhậm chức cháu rể của bà, lúc này trời đất bao la đều không lớn bằng hai người này, có chuyện gì cũng dẹp sang một bên, đợi tối mới đưa bà xã về nhà mới nói.

Sau khi giúp bà tắm rửa sạch sẽ, lúc Úc Linh đi đổ nước, đứng ở trong nhà vệ sinh nhìn vào gương, tay cô run chút, rất trấn tĩnh rửa sạch chậu, chụp lấy đồ vật trên tường.

Đồ vật kia nổi giận đùng đùng gầm lên một tiếng, rõ ràng bị hành động của cô làm cho tức giận, nhào tới, quỳ rạp xuống kéo lấy chân cô.

Úc Linh có cảm giác như chân đột nhiên bị treo đồ vật nặng nghìn cân gì đó, vốn cô không đứng dậy nổi. cô run lập cập, cố gắng trấn tĩnh, cố sức nhấc chân lên, song vẫn không nhấc lên nổi.

Lúc này giọng Hề Từ chợt vang lên, "Úc Linh, có sao không?"

Giọng nói kia vừa dứt, Hề Từ đã đi tới, trên mặt mang theo nụ cười tươi rói ôn hòa, thong dong đáng tin cậy. Nhưng Úc Linh lại cảm giác được lúc Hề Từ đến, con quái vật túm chân cô bỗng dưng sợ hãi hắn lên, tiếp đó chẳng rõ là vô tình hay cố ý, Hề Từ đi tới, một tay ôm lấy eo cô, còn một chân thì dẫm lên đúng lúc dẫm lên người con quái vật trên mặt đất. Con quái vật kêu thảm thiết rụt móng vuốt lại.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 24

Tiếng con quái vật kêu thảm thiết như từ tận nơi nào đó truyền tới, không cách nào ngăn được sóng âm, cũng khiến người bình thường không cách nào nghe nổi giọng của một sinh vật ở không gian khác được.

Úc Linh nhìn một chân Hề Từ dẫm kia, cứ như con quái vật bị tổn thương rất nặng vậy, trong lúc bất chợt, có một loại cảm giác vô cùng lợi hại tương phản trong người cô theo bản năng dựa sát đầy tin cậy vào người đàn ông này, nghiễm nhiên không để ý tới cái tay bên hông, hận một nỗi không dính sát anh thêm nữa.

"Úc Linh?" Hề Từ kỳ lạ kêu lên, nhìn theo tầm mắt cô bình tĩnh chuyển xuống con quái vật đang hoảng sợ trên mặt đất kia.

Đây là con quỷ âm thuộc loại quỷ bậc cấp thấp nhất, như ở đâu có âm khí nặng thì ở đó sinh ra chúng, thích hút sinh khí của người bệnh, con người bị đủ loại thống khổ đều hấp dẫn chúng cả. Phệ âm quỷ thích xuất hiện ở những nơi tối có âm khí tràn ngập, hút từng chút từng chút một sinh khí người bệnh, khiến cho người họ dần suy nhược, cuối cùng tạo thành hiện tượng bỏ mình.

Ở những nơi như bệnh viện này, là nơi sống chết luân hồi, yêu ma quỷ quái cũng không hiếm, phệ âm quỷ cũng là một loại tồn tại thường thấy.

Phệ âm quỷ giống nhau chỉ thích hút sinh khí những người bị bệnh tàn phá, cũng không ra tay với người khỏe mạnh, ngược lại vô cùng phản cảm với một số người có máu nóng, trừ phi trêu chọc chúng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng anh có cảm giác, trên mặt vẫn bình tĩnh như cũ, cứ như chẳng để ý gì tình hình dưới chân vậy.

Úc Linh nhìn anh, lại nhìn con quái vật ở dưới đất đang rụt móng vuốt kia hoảng sợ chạy trốn, so với việc giương móng vuốt vừa rồi thì hiện giờ thoạt nhìn có vẻ khá đáng thương.

Cô hít sâu một hơi, như không nhìn thấy, cùng anh đi ra khỏi buồng vệ sinh. Lúc này ngoài cửa sổ trời cũng tối hoàn toàn.

Bà ngoại thoạt nhìn có hơi buồn ngủ, híp mắt tựa vào giường, nhìn cứ như đang ngủ vậy. Dì hộ lý ở cạnh đang sửa lại quần áo cho bà, động tác rất nhẹ nhàng.

Hai người đi tới, bà ngoại mở to mắt nói với họ, "Đợi đã, các cháu phải về rồi, đỡ phải về lúc quá muộn không an toàn"

Úc Linh ngồi lên ghế, nói chậm rãi, 'Không vội ạ, hiện giờ mới có 8 giờ, chúng cháu muốn ở lại trông bà nữa"

Hề Từ cũng phụ họa theo.

"Ta cũng mệt rồi, không cần các cháu trông đâu, nhanh về đi" Bà ngoại tiếp tục đuổi họ, tối ở huyện thành cũng không ồn ào, sống về đêm cũng không phong phú, tối tới 9, 10 giờ nói chung trên đường phố chẳng còn ai đi lại, buổi tối mà ra ngoài thì quả thật tương đối nguy hiểm.

"Không sao ạ, chúng cháu muốn ở cạnh bà nhiều hơn. Hơn nữa, có Hề Từ ở đây, đợi lúc chúng cháu sẽ cùng về, không sao đâu ạ"

Úc Linh lại nói tiếp, cứ ngồi một chỗ chẳng có ý rời đi.

Bà lão không lay chuyển được cô, chỉ đành nằm xuống, quyết định ngủ trước, đợi khi nào ngủ rồi hẳn hai đứa trẻ này sẽ rời đi.

https://thuviensach.vn

Úc Linh khách sáo thấy bà dần dần thở đều đều, ngẩng đầu liếc nhìn người thanh niên ngồi bên không nói câu nào, anh quay đầu cười nhìn cô, nụ cười sạch sẽ văn nhã. Loại trầm mặc làm bạn này, cứ như bất kể cô có tùy hứng tới mức nào anh cũng đều có thái độ không nghi ngờ, khiến cô không kìm được đành cười trở lại.

Cô không rõ Hề Từ có phải vì thật sự thích cô mà nhân nhượng cô không, hay là có gì khác, nhưng một khắc này cô lại có cảm tình mấy phần với người này.

Thời gian lại trôi qua một tiếng, rồi cũng tới trên dưới 9 giờ, bệnh viện cũng hoàn toàn yên tĩnh lại, trừ âm thanh đi lại của bác sỹ hộ lý trực đi lại bên ngoài ra thì không còn tiếng động gì khác.

Tại thời khắc yên lặng nặng nề như thế, rốt cuộc Úc Linh cũng nhìn thấy những con quái vật hôm qua tới hút sinh khí trên người bà ngoại, chúng từ trong góc tường tối bò ra, chân tay khô gầy xấu xí múa may, đầu to thì lắc lư như đang tìm kiếm mùi vị thơm ngon gì đó mà đảo tới đảo lui, cả bộ mặt có cái mồm như chiếm 1/3 diện tích mặt mỗi lần ngoác ra thì lộ đám răng cưa dày đặc như sữa, trông cực kỳ quỷ dị khủng bố.

Cả người cô căng thẳng, hai mắt nhìn chúng nó chằm chằm không chớp. Hề Từ vẫn luôn chú ý tới cô, sau khi phát hiện ra sự khác thường của cô, nhìn theo tầm mắt cô cũng thấy được đám phệ âm quỷ từ bóng tối bò ra, tức khắc hiểu rõ tại sao đêm nay cô lại kiên quyết ở lại như thế.

Khi rõ chuyện này rồi, ánh mắt anh ngưng lại. Cô... Có phải có thể nhìn thấy thứ đồ vật không thuộc về nhân gian này không?

Sắc mặt Hề Từ lập tức trầm xuống. Úc Linh vẫn chưa phát hiện ra sự khác thường của anh, cô lúc này đang nóng ruột trừng mắt nhìn đám quái vật kia, cả người căng lên, chỉ cần chúng dám lại đây cô sẽ sẵn sàng cứu bà ngoại bất cứ lúc nào, không để cho chúng hút sinh mệnh của bà ngoại.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc cô chuẩn bị phản kích, những con quái vật đó đã tìm thấy mùi vị thơm ngon mà chúng thích, bước về phía giường bệnh mấy bước, xuất hiện dưới ánh đèn, cũng không rõ cảm ứng được gì, đột nhiên hét lên một tiếng. Tiếng thét chói tai tuy bị cách âm một tầng không gian truyền đến, phiêu diêu mờ mịt, nhưng vẫn có thể nghe ra chúng đang sợ như cũ, cứ lòng vòng tại chỗ không ngừng, mồm há ra hét chói tai trong càng thêm xấu xí ghê tởm.

Úc Linh quan sát một lúc, chậm rãi phát hiện ra, những con quái vật đó hình như đang sợ chính là.... Hề Từ sao?

Úc Linh dừng chút, quay đầu nhìn về phía người đàn ông đang ngồi cạnh, anh nghiêng đầu nhìn cô cười cười.

Úc Linh nhìn anh một lát, đột nhiên kéo anh đứng dậy, đi trước vài bước, quả nhiên bọn quái vật đó khi thấy họ tiến tới gần thì vẻ mặt hoảng sợ cực độ lùi về sau, mãi cho tới khi tới chỗ bóng ma, hét lên chói tai rồi chui vào bóng ma biến mất.

Tất cả bọn quái vật sau khi biến sạch, Úc Linh đứng một lát lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông bên cạnh, anh cũng nghiêng đầu nhìn cô mỉm cười, bộ dáng tiên sinh tốt bụng vô cùng, cứ như không biết cô đang làm gì vậy.

Cô trầm mặc, nhỏ giọng nói với anh, "Chúng ta về đi"

"Được" Anh sung sướng đáp lại.

Trong lòng Úc Linh khẽ thở phào nhẹ nhõm, nói một câu với dì hộ lý, sau đó nghĩ ngợi lại ôm lấy bồn lục la lại gần, đặt lên tủ trước giường bà ngoại, nói với dì hộ lý, 'Đặt chậu cây ở trên giường mới có không khí sạch sẽ, đêm nay dì đừng dọn nó đi đâu nhé"

https://thuviensach.vn

Dì hộ lý thấy hành động cô hơi khó hiểu, nhưng vẫn đồng ý. Lại nhìn xuống bà ngoại đã ngủ, lúc này Úc Linh mới cùng Hề Từ nhẹ chân tay rời đi.

Xuống viện lấy xe xong, cả hai rời khỏi bệnh viện. Hai người đi tới khách sạn ở gần viện lấy cho cô một ít quần áo để thay sau đó mới trở về nhà.

Trên đường đi quả nhiên rất an tĩnh, kể cả đi qua nơi đường phố phồn hoa kia, trừ mấy cửa hàng còn đang bán ra thì các cửa hàng khác đều đã đóng cửa, dưới ánh đèn đường tối tăm, chỉ có từng đợt gió lạnh thổi vào tai.

Xe máy không về ngay phố cổ, mà ngừng ở ngay một siêu thị trên phố mới.

"Chúng mình đi mua mấy thứ dùng đã" Hề Từ nói, dưới ánh đèn mặt anh hơi đỏ, bộ dáng ngượng ngùng khiến cô bé ở quầy bán không kìm được nhìn nhìn.

Thật là đẹp trai quá đi, còn đẹp hơn cả minh tinh ở làng giải trí nữa.

Úc Linh ừ một tiếng, đi cùng anh vào trong siêu thị.

Hai người như những đôi vợ chồng trên đời này vậy, họ chọn các thứ trong siêu thị. Ngoài đồ dùng hàng ngày ra, Hề Từ còn mua một ít gạo và rau quả linh tinh gì đó, anh sức lớn, xách một túi gạo vốn chẳng tốn sức tý nào, Úc Linh thì phụ trách đi bên anh, bảo gì thì gọi anh một câu là được, cô chỉ đứng cạnh làm bình hoa xinh đẹp là được.

Mua đủ thứ xong hai người rời siêu thị, khoảng chứng mười phút thì đã trở lại đám nhà cổ ở phố cũ kia.

Đường phố cũ cũng an tĩnh như thế, nhà nào nhà nấy đều đóng chặt cửa, ánh đèn hắt ra từ cửa sổ, có thể nghe được cả tiếng TV nữa.

https://thuviensach.vn

Hề Từ mở cửa để Úc Linh đi trước, sau đó mới dắt xe máy vào, ngừng ở trong viện, rồi cự tuyệt Úc Linh giúp, tự mình xách đồ mua lên, thấy Úc Linh đang nhíu mày giật giật,.

"Thật sự không cần tôi giúp sao?"

"Không cần, cũng không nặng"

Úc Linh chậm rãi lên tiếng, đi theo bên cạnh anh, tiến vào phòng ở đối với cô là cực kỳ xa lạ này, giờ phút này cô lấy tư cách là nữ chủ nhân để bước vào, tuy cô không có ý thức gì nhưng vẫn thấy kỳ kỳ làm sao vậy.

Vừa vào cửa, ánh đèn trong phòng khách tách một cái sáng lên, giọng Anh Vũ ồn ào, "Hề Triển Vương, rốt cuộc ngài đã về rồi! A a, mỹ nữ, cô cũng tới à, các người thật sự kết hôn rồi sao? Từ nay về sau cô chính là vợ của Hề Triển Vương, định ở đây sao?"

Úc Linh nhìn con Anh Vũ kim cương tím lam kia bay đến trên giá, nói, "Tôi nghĩ đúng vậy"

Anh Vũ phẩy phẩy cánh, bay tới chỗ cô, bay lòng vòng quanh cô mấy vòng, rồi mới đậu xuống giá đậu, dùng một giọng như nhận mệnh vậy nói, "Tốt rồi, điểu muốn tiếp nhận chuyện Hề Triển Vương kết hôn, xin chúc mừng các người trăm năm đầu bạc, sớm sinh quý tử"

"... Cám ơn" Úc Linh vẫn lễ phép như cũ, chẳng cần biết đây là một con chim.

Hề Từ mang gạo và đồ ăn bỏ vào bếp, nhìn thấy cảnh ở phòng khách, hơi buồn cười, rót một ly nước hoa quả cho cô, nói, "Uống nước trước đi, đợi chút rồi tắm. Đúng rồi, em đói không?"

"Không đói ạ"

https://thuviensach.vn

Úc Linh uống nước xong, rồi làm theo lời dặn của Hề Từ, cầm quần áo đi lên lầu tắm. Nghe thấy tiếng nước chảy trên lầu, khuôn mặt anh hơi nghi hoặc lại đỏ, ánh mắt đảo đảo, sau đó nhìn thẳng vào mặt con Anh Vũ Kim Cương tím lam.

Con chim Anh Vũ Kim Cương tím lam vô cùng to gan bay tới đậu trên vai anh, cất giọng thanh thanh nói, "A a, Hề Triển Vương, một khắc đáng giá ngàn vàng, hôm nay ngài nhất định không được phụ nó nhá"

"Câm miệng"

"Nhớ rõ mang bao bảo hiểm nhé (bao cao su), điểu nhớ rất rõ có một lần đi cùng ngài tới siêu thị cũng giúp ngài mua một hộp đó, tuy đã qua mấy năm rồi, hẳn vẫn còn dùng được đi"

Hề Từ tối sầm mặt lại, hoài nghi không rõ con chim còn chưa hóa thành hình người này có phải có chỉ số thông minh không nữa, "Ngươi mua thứ đó làm gì thế?"

Con Anh Vũ Kim Cương nói hợp lý hợp tình, 'Lo trước khỏi họa sau đó mà, ngài xem, hôm nay chẳng phải có tác dụng rồi ư?"

"Ta không cần"

"Biết thế mà, Hề Triển Vương, đêm nay ngài có thể làm hai lần, một lần dùng bao bảo hiểm, một lần thì thôi, coi như làm hai lần thể nghiệm"

"..."

Hề Từ không nói, nghe thấy tiếng nước trên lầu nhỏ dần, mặt càng đỏ hơn, ánh mắt tiếp tục phiêu đi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 25

Tiếng nước tí tách ấm áp tưới lên mặt, Úc Linh đưa tay ra lau một lượt, rồi đóng nắp vòi sen lại, đứng dậy từ bồn tắm, tiếng nước xao động không ngừng.

Nhà Hề Từ bài trí rất nhiều đồ dùng cổ, nhưng đồ hiện đại nên có vẫn có, có thể nói đồ cổ phối hợp với đồ hiện đại rất có phong cách, chẳng qua muốn duy trì loại sinh hoạt tinh phẩm thế này, thì tốn kém lắm, cũng không phù hợp với tính chất công việc của anh.

Úc Linh chậm rãi mặc quần áo vào, vừa xoa tóc vừa mở cửa đi ra ngoài, xỏ dép lê đi xuống cầu thang, thì thấy phòng khách dưới lầu bộ dạng quái dị của một người một chim.

Phát hiện ra cô, con Anh Vũ Kim Cương tím lam giương cánh bay lên giá, thoạt nhìn có vẻ hoang mang rối loạn. Mặt Hề Từ hơi đỏ, nhưng vẫn lộ ra nụ cười ôn hòa, sáng ngời dưới ánh đèn, tuấn tú phong nhã, phong nhã đến sạch sẽ.

Úc Linh trầm mặc nhìn anh, đột nhiên hiểu rõ Du Lệ thỉnh thoảng lại tôn sùng món thịt tươi nhỏ.

Nàng ngập ngừng đi xuống lầu, ngồi trên sô pha, thong thả lau tóc.

"Có cần anh giúp không?" Hề Từ hỏi, không đợi cô đáp đã đi tới tủ tường tìm được một máy sấy tóc, cắm một đầu vào điện, rồi đi tới sau cô, giúp cô hong tóc.

https://thuviensach.vn

Úc Linh trầm mặc, cũng không cự tuyệt, ngồi một chỗ để cho người đằng sau sấy tóc cho cô. Tuy cảm giác này rất xa lạ, nhưng cô nghĩ hôm nay họ đã trở thành vợ chồng hợp pháp, tuy chỉ là xúc động quyết định nhất thời, nhưng nếu người này thích hợp thì cô cũng muốn thử kinh doanh cọc hôn nhân xúc động này xem sao, cố sức duy trì nó, để khỏi uổng công mình khó kéo lại được một thời thiếu niên ngông cuồng, nếu không lại phụ xúc động của tuổi trẻ.

Thử thích ứng là bước đầu tiên. Hề Từ sau khi sấy khô tóc cho cô gần xong thì tắt nút quạt gió đi, bảo, "Được rồi"

Úc Linh quay đầu nhìn anh, rất nghiêm túc mà nhìn anh nói, "Cảm ơn"

Đại khái là do thần sắc cô quá nghiêm túc, lại vừa mới tắm gội xong, khuôn mặt nhìn đỏ hồng, mặc trên người chiếc áo thun vàng nhạt rộng, tóc rối tung, thoạt nhìn như một cô bé con vậy, khiến anh nhìn mà lòng nóng lên, nụ cười cũng thêm thâm trầm, giọng càng thêm hiền hòa, "Đừng khách sáo, anh thích... làm chuyện này cho em"

Úc Linh rõ ràng bị lời nói và hành vi thổ lộ bất chợt này khiến ngơ ra, người này khác hẳn vẻ nam tính lúc trước cô mới tiếp xúc, những người đó có một gia thế rất tốt, lại có cử chỉ lời nói khéo léo, đại đa số đều rất hàm xúc, đặc biệt là lúc đối mặt với phụ nữ, cho dù có cảm tình tốt, thì lời nói cử chỉ biểu đạt đều chỉ ngầm hiểu, rất ít người nói thẳng ra ý nghĩ của mình.

Từ lần gặp mặt đầu tiên, người này cũng chưa từng che giấu ý nghĩ của anh, biểu hiện của anh, động tác đều biểu đạt ý tứ rõ ràng: anh có cảm tình với cô, thích cô, cố gắng lấy được cảm tình của cô.

Có lẽ cũng là kiểu biểu đạt tinh tường sự thích thú của anh, vì thế cô mới xúc động quyết định kết hôn với anh.

https://thuviensach.vn

Sau khi lau khô tóc cho cô, Hề Từ cũng lên lầu đi tắm. Úc Linh ngồi xếp bằng ở trên sso pha, trước mặt bày một ly trà quả, hương vị thanh đạm ngọt mát, quả thật rất thơm, cô chậm rãi uống, híp mắt không rõ đang nghĩ gì nữa.

Một tiếng lạch cạch, con Anh Vũ Kim cương tím lam kia bay tới bàn trà, nghiêng đầu nhìn cô. Úc Linh hoàn hồn, hỏi nó, 'Mày được Hề Từ nuôi sao?"

Con Anh Vũ Kim Cương lắc lúc đầu nói, 'Coi như thế đi, điều giúp Hề Triển Vương trông nhà, còn giúp ngài ấy quét tước vệ sinh, giống như các cô nương ở trong phòng vậy, rất vĩ đại đó" Anh Vũ nói, giọng kiêu ngạo ưỡn ngực.

Úc Linh ừ một tiếng, hỏi, "Vậy mày cũng giống các cô nương trong nhà cũng biết nấu cơm sao? Hay làm thức ăn gì đó đó?"

Con Anh Vũ Kim Cương cứng đờ người, dùng mỏ mổ vào hoa trên bà, thở dài than ngắn kêu lên, 'Điểu cũng không còn cách nào, điều sợ lửa... NHưng điểu cũng biết ra ngoài mua bữa sáng cho Hề Triển Vương, điều đến mua bánh bao ở bà chủ quán, lần nào mua bánh bao bà ấy cũng cho thêm ta một cái"

Úc Linh nghĩ thầm, nếu một con Anh Vũ mà biết nấu cơm thật, quả thực thành tinh rồi, may là không phải.

"Mày sao lại gọi anh ấy là Hề Triển Vương thế?" Úc Linh thấy lạ hỏi.

"Ngìa ấy vốn là Hề Triển Vương mà" Con Anh Vũ nói thản nhiên.

"Có ý gì đặc biệt sao?"

Con Anh Vũ Kim Cương bước từng móng vuốt đi lại trên bàn trà, như đang sắp xếp lại ngôn ngữ vậy, mãi một lúc sau mới nói, "Vì ngài ấy là một

https://thuviensach.vn

đại vương ở trên một đỉnh núi, vì thế tất cả mọi người đều gọi ngài ấy là Hề Triển Vương thôi"

Úc Linh, "..."

Có một con Anh Vũ Kim Cương làm bạn, cũng thấy người đỡ buồn hơn, mãi cho tới khi Hề Từ tắm xong tới, cô đã cùng con chim anh Vũ này phát triển thành một quan hệ hữu nghị.

"A a, Hề Triển Vương tới rồi, các người nên cùng nhau về phòng ngủ đi" Anh vũ Kim Cương vô cùng biết điều nói, "Điểu không quấy rầy các người nữa" Nói xong nó bay tới lồng chim treo trên tường, dùng chính móng của mình mở cửa lồng ra đi vào, sau khi vào, thì đi tới một chỗ hình chiếc giường tiếp đó nằm xuống ngủ, lấy cánh úp lên như một chiếc chăn đắp.

Úc Linh, "..."

Úc Linh có vẻ khó hiểu hỏi Hề Từ, 'Hóa ra Anh Vũ cũng nằm ngủ thế sao?"

"...Không phải, đây là là yêu thích đặc thù của nó thôi"

Nghe thấy Úc Linh hỏi, Anh Vũ Kim Cương thò đầu ra từ trong lồng, nói, "Mỹ nữ, cô không cảm thấy như vậy rất có phong cách sao/"

Úc Linh gật gật đầu, nói phụ họa theo, "Rất phong cách" Quả thật thành tinh rồi.

Anh Vũ Kim Cương cao hứng kêu a a to, sau đó lại nằm trở lại ngủ.

Úc Linh lúc trước cũng từng nhìn thấy nhiều người thích nuôi chim Anh Vũ, nhưng chưa thấy con nào tinh thoái và buồn cười như con này.

https://thuviensach.vn

NHưng cô lại bị tâm tình Anh Vũ chọc cười đi lên lầu 3 cùng HỀ Từ vào phòng ngủ chính là chẳng thấy ngại.

Hai người đứng ở cửa phòng, cô nhìn người đàn ông mặc áo ngủ, biểu hiện không nói là bình tĩnh, nhìn anh như thế, đôi mắt đen thẳm.

Mặt anh hơi đỏ, anh nói, "Chúng mình kết hôn rồi"

"Vâng"

"Vợ chồng hẳn nên ngủ với nhau"

"Vâng"

"Nếu... Em không thích, anh cũng không ép em"

Úc Linh ừ một tiếng, cùng anh bước vào phòng. Phòng rất lớn, được trang trí khá đẹp, lấy tông màu vàng làm chủ đạo, cũng không có cảm giác buồn, nhưng lại vô cùng hợp với tính cách của anh.

Úc Linh vào phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt, nhìn trong gương chằm chằm một lúc, mới chậm rãi mở cửa đi ra, đi tới chiếc giường duy nhất trong phòng, người thanh niên tuấn tú đã ngồi dựa đầu giường đợi cô, hai chân thon dài bắt chéo nhau, tư thế thoạt nhìn có vẻ tùy ý nhưng lại khá nguy hiểm.

Cô vòng tới bên kai giường, chậm rãi ngồi xuống, thoạt nhìn vẫn bình tĩnh như trước, chỉ là trong không khí an tĩnh cứ phản phất như có gì đó. Trước hôm nay, tuy họ chỉ mới gặp mặt vài lần, song vẫn còn là người xa lạ, thậm chí đến bạn bè cũng chưa từng, lại không ngờ, tới tối họ đã trở thành vợ chồng rồi.

Ánh đèn trong nhà đã chuyển sang hình thức tiết kiệm năng lượng. Dưới ánh sáng mờ mờ, ánh mắt anh sáng quắc nhìn lên người cô, mãnh liệt

https://thuviensach.vn

tới mức khó rời.

Cô ngập ngừng, trong lòng có cảm giác quái lạ, không rõ là vì nguyên nhân ánh đèn hay hiện giờ cô cảm thấy người thanh niên này có chỗ khác thường, lúc trước anh là một người ôn hòa thẹn thùng, tinh khiết như một cậu bé, nhưng hiện giờ lại khiến cho cô có cảm giác xâm lược, vô cùng nguy hiểm.

Có thể là vì trai đơn gái chiếc chăng?

Trong không khí không rõ từ khi nào ngập tràn một mùi hương hoa, tươi mát tự nhiên, rất giống mùi hương trên người anh, nhưng lại khác với mùi hương thoang thoảng trên người, mùi này vô cùng nồng đậm, khiến miệng đắng lưỡi khô.

"Anh có ngửi thấy gì không?" Cô hỏi anh, "Trong không khí có một mùi hương hoa cực kỳ nồng nặc"

"Em ghét nó à?" Anh hỏi giọng hơi khàn khàn.

Úc Linh lắc đầu, mùi hương này tuy rất nồng, nhưng cũng không tục, mà ngược lại mát lạnh ưu nhã, như một quý tộc lánh đời, có được một mùi hương đặc thù, cứ từng đợt nhè nhè quyến rũ lòng người, khiến người ta không tự chủ được sa vào trong đó, thậm chí biết rõ là bị quyến rũ vẫn mang theo nụ cười mỉm tự mình sa vào.

Cô đưa một tay lên xoa mặt. Phản ứng của cô chậm nửa nhịp, lúc ngẩng đầu lên không rõ người đàn ông kia đã đã ở bên cạnh mình từ lúc nào, đang nghiên đầu nhìn cô, đôi môi đỏ thắm nhếch lên lộ ra nụ cười tươi quyến rũ người ta, khiến người ta chỉ muốn để ý tới bờ môi của anh, tâm tình cũng rung động phập phồng theo.

Anh khẽ chạm nhẽ lên môi cô hôn.

https://thuviensach.vn

"Hề Từ?" Úc Linh hơi thẫn thờ kêu lên một tiếng.

"Ừ"

Giọng gợi cảm từ mũi truyền ra, cô nhìn đôi môi xinh đẹp của anh chằm chằm, không kìm được lấy tay chạm nhẹ lên, lại ngẩng đầu lên nhìn anh. Anh cúi đầu nhìn cô, tuy vẫn cảm thấy nên ngoan ngoãn mặc kệ cô làm, cánh môi mỉm cười, nhưng không rõ vì sao mà cô lại thấy anh cực kỳ nguy hiểm.

Một loại dụ hoặc mang tính nguy hiểm.

Tiếng chuông cảnh báo trong lòng cô ngân vang, nhưng lại luyến tiếc rời mắt đi, bị một cánh tay thon dài nâng cằm lên, đôi môi được ấm áp chạm tới. Một cái hôn cực kỳ dịu dàng.

Cô nhắm mắt lại, cảm thụ nụ hôn của anh. Lần đầu tiên trong cuộc đời cùng một người như thế tiếp xúc thâm nhập sâu, tuy động tác của anh có hơi vụng về, lại bởi phần dịu dàng kia đề bù phần kỹ thuật vụng về mang đến cảm giác yếu ớt, cảm giác hư không, không ngờ không tồi.

.....

.....

"Úc Linh..."

Cô nằm trên giường mềm mại, đôi tay ôm cổ anh, tất cả tốt đẹp đến cô cũng không cách nào cự tuyệt nổi, bởi vì người này quá dịu dàng. Nghe thấy giọng nói đó không còn trong nữa, cô mở to mắt, anh quay lưng về phía ánh sáng, mặt chìm trong bóng tối, tóc dài rối tung trên ngực cô, mang theo ngưa ngứa...

Tóc dài ư?

https://thuviensach.vn

Úc Linh trong nháy mắt cứng đờ, biểu hiện cũng trở nên trốn rỗng, người đàn ông đang cúi đầu nhìn cô, một tay chống bên người cô, còn tay khác đặt trên ngực cô, ngược với bóng tối, cô chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt anh vô cùng xinh đẹp sáng quắc rực rỡ, cứ như đang nhìn một con mồi vậy.

Một lúc lâu cô thò tay ra nắm lấy tóc anh, sờ mấy cái, lại kéo kéo, rốt cuộc khẳng định là thật, cũng không phải ảo giác của cô.

"Úc Linh, đừng sợ" Anh hôn cô nhẹ nhàng, dịu dàng trấn an.

Úc Linh hít sâu một hơi, ngón tay chạm đến làn da ấm áp của anh, bất giác thả lỏng người.

Chỉ cần không phải loại quỷ quái lạnh lẽo là được rồi, tất cả đều tốt cả..

Cảm giác được cô thả lỏng, anh cất giọng cười tươi, vén mớ tóc dài buông trước ngực ra, mặt mày lại mỉm cười, chậm rãi ló một bên mặt, khi bản thân lộ ra dưới ánh sáng đèn, cũng khiến cho cô nhìn không sót điều gì, ngay lập tức trong lòng như có thứ gì đó đụng chạm, khuôn mặt ấy dưới ánh đèn, ngơ ngác nói không nên lời.

Trước kia cô từng cảm thán qua, người này có đôi mắt quá xinh đẹp, đường nét khuôn mặt anh tuấn tú quá mức so sánh qua, ngược lại càng thêm ảm đạm thất sắc hơn, cực kỳ không tương xứng, cho tới tận bây giờ dung nhan và bộ dạng của đôi mắt đẹp như này, đẹp tới kinh tâm động phách, không bao giờ xảy ra cảm thán đến thế nữa.

Anh mỉm cười nhìn cô, cả nửa người đè lên người cô, vẫn duy trì tư thế đó, thân mật nói không nên lời, lại mang đa phần là chiếm hữu, khiến nàng yêu thích nhìn anh như phát ngốc, sững sờ, không kìm được cúi đầu xuống hôn cô, cũng không để ý lấy sắc đẹp đi dụ dỗ quyến rũ cô.

"Anh là...ai?" Cô nói cực kỳ khó khăn.

https://thuviensach.vn

"Anh là Hề Từ, hôm nay kết hôn cùng với em" Anh nghiêng đầu nhìn cô cười.

"..."

Cô thở nặng nhọc, giọng hơi run rẩy, "Anh...không phải quỷ đó chứ?"

"Không phải" Anh hơi buồn cười đáp, phát hiện đêm nay trong bệnh viện cũng không phải ảo giác của anh, người này rõ ràng là sợ quỷ hoặc thứ gì đó vô cùng, mà biểu hiện trên mặt thì không chút sợ hãi.

Cô thở phào, chỉ cần không phải quỷ, thì thương lượng được, cô sợ nhất là thứ quỷ quái linh tinh gì đó.

Hề Từ cũng không để cho cô tự chìm trong nghi hoặc, xoa xoa mặt cô một lúc rồi hỏi, "Úc Linh, rất ghét ư?"

"...Không ghét" Cô nhìn hắn đáp lại mộc mạc.

Cô nghĩ, đối mặt với khuôn mặt đẹp quá mức khó hình dung nổi ấy, lại lộ ra nụ cười khiến trời đất phải ảm đạm đó, chỉ sợ tất cả mọi người cũng giống cô thôi, vốn hết cách cự tuyệt, bất kể anh nói gì, chỉ có ngoan ngoãn nghe anh nói mà thôi.

Đây là một cảm giác cao vợi trên bữa tiệc, khiến cho người ta thấy nháy mắt đều lãng phí.

Bộ dạng ngoan ngoãn của cô khiến anh rất vui, lại hôn cô một lúc rồi bảo, "Em không ghét thì đó là thích"

Úc Linh bị anh cười đến mức tim phổi đều run lên, mùi hương hoa trong không khí lại nồng đậm hơn, Cả hơi thở chung quanh đều tỏa ra mùi hương từ trên người anh, không rõ là mùi hương hoa gì, ngay lập tức lý trí

https://thuviensach.vn

đều vứt sạch, quyết đoán ôm lấy anh, quên mất vừa rồi hỏi anh là thứ gì nữa...

****

Con anh Vũ Kim Cương tím lam nhìn thăm dò về cửa thang lầu, ngửi thấy trong không khí nồng đậm mùi hương hoa, nói khàn khàn, "Hề Triển Vương động dục rồi, quả nhiên đêm nay phải làm hai loại thể nghiệm đây..."

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 26

Gió lạnh thổi phất qua tấm màn xanh nhạt bay phất phơ, mùi hương hoa như có như không tan đi theo gió, dần tiêu tán trong không khí, chỉ còn một khoảng hương lạnh lẽo.

Lúc trời sáng hẳn, Úc Linh mới mơ màng tỉnh lại, lúc khôi phục lại thần trí, chỉ cảm thấy trên người mệt mỏi khó nói, khiến cô bất giác chỉ muốn ăn vạ trên giường, mãi cho tới hết mệt mỏi mới thôi. Mệt mỏi thế, từ trước tới nay cô chưa bao giờ thấy, theo thói quen cứ cọ tới cọ lui trên giường, đến mắt cũng chưa thèm mở, rụt đầu lại, định tiếp tục ngủ tiếp, mãi cho tới khi đồng hồ báo thức reo lên cô mới tỉnh lại.

Phía sau giường hơi lún xuống, cứ như có người ngồi trên giường vậy, sau đó có một bàn tay to ấm đặt nhẹ lên đầu cô, dùng một lực cực kỳ dịu dàng quá mức đầy quyến luyến xoa xoa, kéo nhẹ chăn ra khỏi đầu cô, như đang thăm hỏi tình hình của cô vậy.

Cô thích cuộc trong người ngủ, chỉ thò nửa đầu ra bên ngoài, dù trời có nóng tới mức nào thì vẫn y thế, cùng lắm thì mở điều hòa ra. Kiểu này không tính là tư thế ngủ bình thường, lúc nào cũng bị bà ngoại mắng không biết ai chiều mà sinh tật xấu thế, nhưng mãi không đổi được.

Chậm rãi mở to mắt ra, đầu tiên là nhìn thấy đèn treo cổ trên đầu giường, có hoă văn xa lạ, bất giác không rõ mình đang ở đâu nữa.

Cô mê man chớp chớp mắt, đột nhiên xoay đầu, đúng lúc chạm vào ánh nhìn đăm đắm của người thanh niên đang chìm trong ánh nắng ban mai.

https://thuviensach.vn

Người thanh niên tuấn tú mặt ngọc mắt đen mờ mịt nhìn cô cười, đôi mắt đẹp cong cong hình cánh cung, đẹp tới mức khiến người ta nhìn không rời mắt nổi. Cả nửa người anh dựa trên giường, một tay chống đỡ đầu, cúi nhìn cô mỉm cười nói, 'Chào buổi sáng, Úc Linh, nên dậy rồi"

Úc Linh chậm nửa nhịp, mời cất giọng khàn khàn ừ một câu. Anh thò người qua, cúi đầu hôn lên mặt cô một cái, sau đó cô chưa kịp phản ứng, cả người đỏ mặt lui đi, nói, "Anh đã chuẩn bị bữa sáng xong rồi, em đi rửa mặt đi, lát xuống lầu ăn sáng, sau khi ăn sáng xong chúng mình đi bệnh viện thăm bà nhé"

Úc Linh lại ừ một câu, mở to đôi mắt ngơ ngác nhìn thẳng anh, cả người chôn chặt trong chăn, tóc rối cả, thoạt nhìn có vẻ rất ngốc ngếch, khác hẳn thói quen thấy cô có bộ dạng cao ngạo lãnh đạm, mơ hồ có thể thấy khi cô còn nhỏ, bộ dạng bụ bẫm vẫn ngốc nghếch như thế, giống như cả thế giới này đều là kiểu cô không thể lý giải nổi, sẽ hỏi liên tục không ngừng, gần như khiến người ta thấy mệt đáp lại.

Như nghĩ tới chuyện gì tốt đẹp vậy, người thanh niên mỉm cười, tay vuốt vuốt tóc cô, không kìm được lại thừa lúc cô chưa kịp tỉnh táo hôn nhanh một cái, rồi mới nhanh chóng đứng dậy rời đi.

Úc Linh nhìn chằm chằm ra hướng cửa, trong đầu hỗn loạn nụ cười của người thanh niên tuấn tú xinh đẹp thế nào, một nửa người là do mệt quá không muốn dậy..

Đột nhiên cô bỗng ngồi dậy, do động tác quá mạnh khiến chỗ nào đó đau, cảm giác đau đớn ào tới, hít hà một hơi, cố nén cơn đau kéo chăn ra, cúi đầu nhìn lên ngực mình thấy những dấu vết mờ ám, sau đó thì ngây ra.

Chuyện tối hôm qua...

Cô cau mày, có sức nghĩ lại, phát hiện ra ký ức mình hơi hỗn loạn, nhớ rõ hình như lúc cô cảm thấy ánh sáng quá mức mê muội, còn người thanh

https://thuviensach.vn

niên kia quá xinh đẹp, đành đổ thừa lúc ấy không khí quá tốt, vì thế mới không kìm nổi lòng mình mà ôm anh, chuyện tiếp theo thì như nước chảy thành sông.

Anh chính xác làm theo đúng lời nói, không ép cô, nhưng lại dụ hoặc cô. Còn cô thì cũng không biết cố cưỡng lại dụ hoặc.

Nghĩ đến đây, cô lại chui cả người vào chăn, rốt cuộc hiểu rõ vì sao cả người lại mệt mỏi đến thế. Tuy tối qua họ chỉ làm hai lần, nhưng quá trình thì thật sự một lời khó nói hết, cảm giác như có hai tay trong mơ đang sờ loạn, quả thật khổ không thể tả, thậm chí lần đầu tiên đau không kìm được còn vừa cào vừa cắn anh, hoàn toàn mất hết bình tĩnh...

Sau đó thì sao nhỉ? Quá trình lần đầu tiên thật sự không thể tốt đẹp hơn được, vì thế anh cũng rất biết điều, còn nghĩ muốn lần thứ hai nữa, cô quyết đoán cự tuyệt, kết quả lại như bị đôi mắt sinh đẹp dụ hoặc, lại lăn lộn với nhau, nhưng thực ra không đau như lần đầu, chỉ là thời gian so với lần đầu thật quá dài, nghĩ lại mà kinh.

Kết quả thì biến thành như thế.

Sau khi ngây ngốc một lát, cô nhìn mình trong gương chằm chằm, ánh mắt dần đi xuống, không ngoài dự đoán nhìn thấy dấu vết trên người, bất giác cau mày. Rõ ràng người thanh niên đó thoạt nhìn rất dịu dàng mà, nhưng bị kích động lên thì có vẻ như...

Sau khi làm xong vệ sinh cá nhân, Úc Linh mới chậm rãi xoa xoa tay, đánh răng chậm rì, xoa được một lúc lại đột nhiên nhớ tới tối qua hình như cổ tay trái của cô bị anh cắn một miếng, lúc ấy cảm thấy cực kỳ đau, có vẻ chảy máu vậy. Nghĩ đến đây, cô ngậm bàn chải đánh răng, nhanh nhẹn giơ tay lên trước mặt nhìn kỹ cẩn thận, lại phát hiện ra trên đó trơn bóng, đâu có gì đâu, chứ đừng có nói là có một vết cắn nhé.

https://thuviensach.vn

Cô buồn bực nhìn nhìn, chẳng lẽ cô nhớ lầm sao. Đợi lúc cô không để ý mặc quần áo, mới cảm thấy cổ tay trái hơi đau nhức, theo bản năng cô dùng ngón tay xoa xoa, mãi cho tới khi không còn cảm giác đau nhức nữa, lại tiếp tục mặc quần áo, bị quần áo che, vì thế cô không để ý thấy chỗ cổ tay có một tia sáng nhà nhạt chợt lóe lên rồi biến mất.

Loay hoay chừng nửa giờ cô mới chậm rãi từ trên lầu xuống, cố sức để mình thoạt nhìn có vẻ bình tĩnh tự nhiên, chỉ là mỗi lần đi lại ma sát khiến giữa hai chân thấy hơi khó chịu, nhưng vẫn cố nhẫn nại.

Trong bếp truyền tới tiếng lách tách, tiếp đó liền thấy xuất hiện một thanh niên mặc bộ quần áo trắng nhàn nhã, bưng một âu sữa đậu nành đi ra.

Trên chiếc bàn dài ở trong bếp ăn đã có bữa sáng đặt lên, có một cái nồi sứ thanh hoa có hai tay cầm, cạnh đó còn có chiếc rổ đan tinh xảo đựng trứng gà và bánh rán, ít bánh quẩy, một đĩa củ cải giòn vàng nhạt, ít rau xanh, và hai ly sữa đậu nành.

Nồi sứ Thanh Hoa đang mở, hơi nóng bốc lên cao, bên trong thơm ngào ngạt mùi cháo có trứng thịt nạc, bên trên có ít hành xanh, nhìn cực kỳ đẹp mắt.

Với hai người dùng bữa sáng mà nói, thế này là vô cùng phong phú.

"Mỹ nữ, buổi sáng tốt lành" Con Anh vũ Kim Cương tím lam đậu trên giá đập đập cánh, chào hỏi với cô, đôi mắt điểu đảo tròn nhìn rà quét trên người cô. Úc Linh cũng chào nó một câu.

"Mỹ nữ, tối qua cô... A a a, điều chưa nói gì nhé"

Úc Linh còn chừa thấy rõ, thì con Anh Vũ Kim Cương kia đã kêu lên rồi bay ra khỏi cửa sổ.

https://thuviensach.vn

"Em đừng để ý tới nó" Hề Từ hơi sốt ruột nói. Úc Linh nhìn mặt anh đỏ, cảm thấy hiện giờ anh đang xấu hổ. Tối qua thì hòa phóng lớn mất như thế, thậm chí còn quyến rũ cả cô, vốn chẳng cho cô có thời phản ứng, giờ lại xấu hổ có phải đã quá muộn rồi không?

Nghĩ đến đây cô ngập ngừng, trong lòng bất giác thấy lạ, vì sao cô cảm thấy anh nguy hiểm chứ? Cứ như cảm giác mình đang quên mất chuyện gì đó vậy...

Đại khái là chuyện tối qua làm thì đã làm rồi, hai người tuy vẫn còn thấy xa lạ với nahu, nhưng cũng từng có tiếp xúc chân tay thân mật, lúc này nhìn nhau có một cảm giác gần gũi thân mật nhàn nhạt, không thấy khách sáo là lạ như tối qua nữa.

Hề Từ múc cho cô một chén cháo thịt trứng muối, nói, "Anh nghe bà nói, em thích trứng gà hành bánh rán với cháo thịt nạc trứng muối, anh vừa làm xong, em nếm thử xem"

Úc Linh tỉnh táo lại, đè nén nghi hoặc trong lòng, không tỏ ý kiến gì với sở thích của mình được bà ngoại tiết lộ cho anh, nói vậy bà ngoại không những tiết lộ cho anh chút sở thích của cô, thậm chí còn cả tật xấu của cô cũng nói không ít. Chỉ là lúc đó bà ngoại coi anh như con cháu mà đối đãi, mặt ngoài thì quả trách cô chứ thực ra trong lòng len lén khoe cháu gái ra, cũng không ngờ có một ngày người con cháu này sẽ trở thành cháu rể của bà, hiện giờ không biết chừng còn đang hối hận đó.

Nghĩ đến phản ứng của bà ngoại, trong lòng cô có phần vui sướng, uống từng ngụm cháo thịt nạc trứng muối, mùi hương ngoài dự đoán rất ngon, ngon tới mức khiến người ta không kìm được còn muốn húp sạch một hơi thứ này.

Cô phát hiện ra anh có tay nghề nấu ăn rất giỏi, đột nhiên cảm thấy cọc xúc động mà quyết định hôn sự này cũng không tồi.

https://thuviensach.vn

Do bữa sáng ăn uống khá hợp khẩu vị, cô ăn nhiều hơn so với ngày thường, sau khi ăn xong, bụng hơi căng, lặng lẽ xoa xoa cái bụng nhỏ, may cô không phải loại người to bụng, vì thế dù có ăn no căng thì không ai phát hiện ra cô lâm vào tình trạng quẫn bách.

"Em ngồi một lúc đi, anh dọn dẹp xong chỗ này sẽ cùng em tới bệnh viện" Hề Từ nhìn cô, rất tự nhiên thu dõn bát đũa.

Úc Linh ừ một câu, chậm rãi ngồi xuống sô pha, sau đó thăm dò nhìn vào bếp, thấy người thanh niên tuấn tú đang chăm chỉ dọn dẹp việc nhà, động tác thuần thục, nói vậy ngày thường chắc vẫn làm chuyện này rồi, không thấy có cảm giác bất thường ở chỗ nào, ngay lập tức thấy mình may mắn quá thể.

Anh lại gây ấn tượng mới với cô, hơn nữa còn là loại ấn tượng tốt nữa.

Ngồi hơi khó chịu, cô lại đứng lên, đi ra sân trước, đứng ở hành lang nhìn ngó đám hoa cỏ trong sân.

Hôm qua vì lần đầu mới tới, là nhà của người khác, phải lễ phép nên không xem nhiều, hôm nay nhĩn kỹ lại mới phát hiện ra nơi này có nhiều loại hoa cỏ mà bên ngoài mong cũng không có, thậm chí có loại cô cũng không biết nói gì, còn có cả mấy loại hoa lan biến dị, gần giống như bồn Tố Quan Hà mà ông nội ở nhà cũ coi như bảo bối, song nó lại có nhiều màu hơn, rõ ràng không phải loại Tố Quan Hà, xem ra nó còn đẹp đẽ quý giá hơn chút.

Trong lòng Úc Linh hơi kinh ngạc, không ngờ ở một cái sân nhỏ thế này, thế mà lại có rất nhiều kỳ hoa dị thảo, nhiều loại hoa cỏ nở rộ đan xen, có thể tưởng tượng ra chủ nhân trong viện này là một người sinh hoạt rất thuần khiết, mới có thể chăm sóc tới đám hoa cỏ này tốt đến thế.

Đột nhiên nghe thấy tiếng động cách đó không xa truyền tới, Úc Linh thăm dò nhìn qua, thì thấy con Anh Vũ Kim Cương đang ngậm một bình

https://thuviensach.vn

nước tưới một gốc cây hoa quỳnh, sau khi tưới nước xong, nó có vẻ mệt, bay tới hành lang đậu trên giá nghỉ ngơi một lúc.

Khi thấy Úc Linh, nó vô cùng vui sướng cất tiếng chào hỏi, "Mỹ nữ, tối qua nghỉ ngơi tốt chứ?"

".... Khá tốt"

"Ôi, nhìn khí sắc của cô có vẻ không tốt lắm, Hề Triển Vương quả thật chẳng biết chăm sóc tý nào" Con Anh Vũ Kim Cương cất tiếng phê bình.

Cái con Anh Vũ không phải thật sự thành tinh rồi đó chứ? Úc Linh quay đầu, không thèm đẻ ý tới lời con Anh Vũ nữa, ra vẻ rất bình tĩnh.

"Mỹ nữ, cô thích loại hoa gì?" Con Anh Vũ Kim Cương vẫn rất hăng hái hỏi.

Úc Linh nghĩ ngợi, đáp lại , "Tôi thích loài hoa tím bên ngoài kia"

"Lan Tử La và cúc Ba Tư đều không tồi, còn có hoa hồng, cẩm chướng, lưu ly, tử vi, ..." Con Anh Vũ Kim Cương làm một tràn nói về các loại hoa có màu tím, sau đó kiêu ngạo ưỡn ngực, "Đương nhiên lông chim của điểu cũng có liên quan tới màu tím nè, làm màu tím lam cực kỳ xinh đẹp nữa đó, mỹ nữ có thể nhìn qua..."

Úc Linh lại lần nữa có cảm giác con Anh Vũ này thật sự đã thành tinh rồi.

Cuối cùng con Anh Vũ Kim Cương cũng không thể mượng chuyện hoa cỏ để mỹ nữ vui vẻ nữa, bởi vì chủ nhân của nó xuất hiện đúng lúc, sau đó lãnh khốc vô tình đuổi nó đi, hơn nữa còn âm thầm cảnh cáo nó, không cho phép chăm nom tới vợ của anh, điều này không phải chuyện một con điểu thành tinh có thể làm.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Úc Linh về phòng thay quần áo, con Anh Vũ Kim Cương kêu lên a a, "Hề Triển Vương, ngài thật quá đáng, nếu không phải cô ấy là vợ của ngài thì điểu mới không thèm đi lấy lòng cô ấy đâu. Hề Triển Vương, nói cho ngài biết một chuyện không được tốt lắm nè, nếu không phải yêu lực của ngài quá mạnh, con người không chịu nổi, để cô ấy quên đi chuyện tối qua đi, bị ký ức giả dối tự động bổ sung mới không phát hiện ra cái gì, đợi sau khi cô ấy mà biết bộ mặt thật của ngài, cô ấy chắc chắn sẽ hối hận, đá ngài xuống giường, sau đó các người chắc chắn phải ly hôn rồi"

Hề Từ vốn định ném con điểu ồn ào này ra ngoài, nghe thấy nó nói thế, cười tủm tỉm hỏi, "Vì sao? Gương mặt thật của ta không nhận ra là người sao?"

"Không phải, với kinh nghiệm nhiều năm điểu ở trong địa bàn con người sinh sống mà xem, giống cái con người là một sinh vật cực kỳ phức tạp, các cô ấy hình như không thích giống đực trông xinh đẹp hơn giống cái đó, thấy mất an toàn, sau khi ngài phóng thích yêu lực ra, bộ dạng có thể nói là đẹp hết cỡ, giống cái nào cũng không thích, cô ấy chắc chắn cũng sẽ không thích ngài đâu"

Sắc mặt Hề Từ hơi cứng đờ, sau đó nghĩ tới điều gì, lập tức lại tin tưởng hơn nhiều. Tối qua đều dùng là sắc đẹp quyến rũ cô ấy, chứng mình cô ấy nhất định không ngại mình trông đẹp hơn cô ấy mới đúng chứ.

Nếu cô ấy thật để ý thì cùng lắm sau này không cần dùng gương mặt thật đối mặt cô ấy nữa, dù gì thì nghi thức kết hợp ban đầu cũng đã hoàn thành rồi.

Nghĩ đến đây, Hề Từ hơi cười rộ lên, nụ cười mang theo hương vị thỏa mãn, có vẻ yếu ớt hơn so với khuôn mặt tuấn tú tinh khiết kia.

Con Anh Vũ Kim Cương vừa thấy bộ dạng của anh, ngay lập tức như bị chấn động, kinh hoàng bay đi không dám lải nhải nữa.

https://thuviensach.vn

Lúc nó đối mặt với Hề Từ ở trạng thái con người còn dễ nói chuyện ồn ào hơn, nhưng khi đối mặt với bộ dáng yêu lực đã được phóng thích của Hề Triển Vương thì ồn ào trước mặt anh sẽ thảm lắm.

Vì thế Hề Từ chẳng có tý gánh nặng nào mà từ giữ bỏ con Anh Vũ Kim Cương lại, nhớ tới anh tự mà bữa sáng cho bà ngoại nên cùng Úc Linh ra cửa.

Úc Linh mang theo bữa sáng cho bà ngoại đứng một bên, nhìn anh dắt xe máy từ trong nhà xe ra thì hỏi, "Hôm nay anh không đi làm sao?"

Anh quay đầu lại cười cười với cô, "Không cần, anh đã xin nghỉ mấy ngày rồi, coi như là thời gian nghỉ kết hôn đi"

Úc Linh ừ một tiếng, cũng không hỏi lại. Tuy người đã là vợ chồng thực ra vẫn như người xa lạ, hiểu biết lẫn nhau cũng không có, thậm chí còn không thích can thiệp vào chuyện của đối phương nữa.

Sau khi đi vào bệnh viện, Hề Từ dựng xe, cả hai cùng sóng vai đi trên đường bộ vào viện, giữa đường gặp bác sỹ và hộ sỹ nhìn họ, vẫn dùng ánh mắt nghi hoặc hoài nghi quan hệ của họ. Bởi vì sáng sớm nay cả hai cùng đồng thời tới, khiến người ta không thể không nghi ngờ.

Trước khi đi vào phòng bệnh bà ngoại, Úc Linh hơi hồi hộp.

Tuy tối qua Hề Từ và cô ép đám quái vật hút sinh mệnh bà ngoài đi, lại đặt bồn lục la trước giường, trong lòng vẫn bất an như cũ, vẫn lo lắng hôm nay tới đây, lại nhìn thấy bà ngoại già nua hơn ngày hôm qua. Từ lúc cô quan sát tới giờ, quái vật gì đó cũng sẽ không lập tức đoạt đi sinh mệnh mọi người ngay, mà cứ hút từng ngày từng ngày một cho tới khi người đó già dần đi, sinh mệnh bị sói mòn cạn kiệt.

Sau khi Hề Từ gõ cửa, cả hai cùng nhau tiến vào. Bà ngoại đã tỉnh, dựa trên giường, dì hộ lý đang giúp bà lau mặt.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhìn kỹ thì thấy khí sắc bà ngoại giống như hôm qua, ngay lập tức trong lòng thả lỏng, hiểu rõ tối qua sau khi họ rời đi, lũ quái vật đó không xuất hiện nữa. Trong lòng cũng cân nhắc, sau này có cần kéo Hề Từ về canh giữ bên bà ngoại để đề phòng chẳng may hay không?

Nhìn thấy họ, bà ngoại rất cao hứng, nếp nhăn trên mặt giãn ra mấy phần, cười ha ha nói, 'Sao các cháu tới sớm thế? Không nghỉ ngơi nhiều đi hả?"

Hề Từ cười bảo, 'Trong lòng chúng cháu nhớ bà, nghĩ muốn tới ở bên bà ạ. Bà ơi, chúng cháu mang bữa sáng tới cho bà đây"

Dì hộ lý không rõ hôm nay họ lúc nào sẽ tới, vì thế đã đi nhà bếp bệnh viện mua bữa sáng rồi. Với chuyện những thanh niên này lấy tốc độ kết hôn điên cuồng như hôm qua, còn tiến vào hình thức ở chung nữa, dì hộ lý cảm thấy mình cũng không cách nào hiểu được ý nghĩ của bọn trẻ, nghĩ tới họ ở chung tối qua, kiểu gì cũng sẽ tới muộn chút, ai ngờ lại tới sớm như thế.

Nghe thấy Hề Từ nói có mang theo bữa sáng, bà ngoại càng cao hứng hơn, qua một tối, hiện giờ đã tiếp nhận Hề Từ là cháu rể rồi, vốn thích anh, hiện giờ càng nhìn càng thấy hài lòng. Cháu rể thì cũng coi như một nửa cháu ngoại, cháu ngoại hiếu thuận với mình, bà lão dĩ nhiên cao hứng rồi.

Hề Từ mang bàn nhỏ lên giường. Úc Linh múc cho bà một chén cháo ngao đặc, một đĩa dưa chuột giòn, còn có một phần bánh rán hành trứng gà, bà ngoại ăn một miếng cứ khen bánh rán hành trứng gà liên tục, gật đầu bảo, "Bánh rán hành trứng gà này mùi rất đặc biệt, do A Từ làm hả/"

Hề Từ hơi thẹn cười rộ lên, "Bà thích là được ạ"

Bà ngoại khen tay nghề Hề Từ giỏi, nhìn cháu gái ngồi cạnh không nói câu nào, trong lòng càng thấy vừa lòng với Hề Từ. Đức hạnh của cháu gái bà còn không biết sao, mười ngón tay chẳng dính tý nước nào, hơn nữa chỉ

https://thuviensach.vn

hay bắt bẻ, chỉ cần không ai nấu cơm cho nó thì nguyện bị đói cũng không muốn ăn bừa, đây là do Giang gia dạy nó hư.

Lần này rốt cuộc không cần lo cho nó sau này không ai chăm sóc nữa.

Sau khi ăn sáng xong, bà ngoại bắt đầu quan tâm tới sinh hoạt tân hôn của cả hai, hỏi tối qua về có gặp phải chuyện gì không, tối qua ngủ ngon không, sau này vợ chồng phải nhường nhịn nhau cả đời mới tốt... Lải nhải, đều là những lời người già vẫn hay nói.

Hề Từ không mất bình tĩnh cứ mỉm cười gật đầu lắng nghe.

"Ôi, tôi vừa bước vào thì đã nghe thấy kết hôn gì gì đó rồi, ai kết hôn ạ?"

Một giọng lanh lệ vang lên, cắt ngang cuộc nói chuyện của hai người, rồi thấy thím Lục dẫn theo một đôi nam nữ trẻ tuổi đi vào.

"Thím Lục" Hề Từ và Úc Linh cùng chào bà.

Thím Lục rõ ràng không có cảm giác Hề Từ gọi bà là "thím Lục" có gì khác ngày thường, nói với bà ngoại, "Bà Bảy này, Quan San và bạn trai của nó cũng tới thăm bà nè, đây là Tống hi, là người thành phố Y"

Úc Quan San và bạn trai của cô đều hướng về bà ngoại gọi bà một tiếng "Bà Bảy", đưa giỏ hoa quả cho dì hộ lý bên cạnh.

Úc Quan San và Úc Quan Hương là hai chị em ruột, thật ra cả hai đều có điểm tương đồng, sáng người không quá cao, nhưng lại rất cân đối tinh tế, đi đôi giày cao gót lại khiến người ta thấy cao thêm, giống y thím Lục, là một cô gái nhanh nhẹn sôi nổi. Còn Tống Hi là một cậu nam có thân hình khá gầy nam tính, ngũ quan khá, đeo một đôi kính đen, khiến cho người ta có cảm giác rất thanh nhã hòa khí.

https://thuviensach.vn

Hôm nay thím Lục dẫn con rể chuẩn tới cho người lớn xem. Sau khi giới thiệu con rể chuẩn xong, lại cất tiếng nói đón với nhóm Hề Từ, thím Lục cười khanh khách hỏi, 'Vừa rồi mới vào cửa có nghe thấy bà lão nói kết hôn gì đó, ai kết hôn vậy?"

Bà ngoại bảo họ ngồi xuống, sau khi Úc Linh rót cho họ ly trà, mới thong thả nói, "chẳng phải là A Linh và Hề Từ sao, hai đứa này chiều qua đã tới cục Dân Chính đăng ký kết hôn rồi"

Nghe nói thế, thím Lục cùng Úc Quan San trợn tròn mắt há hốc mồm, vẻ mặt không tin nổi. Một lát sau, thím Lục nói hơi khàn khàn, "Bọn chúng...Chẳng phải mới biết nhau đó sao?" Bà nhớ rõ hôm trước bố trí họ xem mắt, rõ ràng nghe thấy Úc Linh nói tháng trước lúc về thôn mới biết Hề Từ, tính toán cụ thể thì hai đứa mới quen biết nhau có một tháng thôi.

Bà ngoại rất bình tĩnh bảo, 'Đúng vậy, nhưng bọn trẻ nó thích, chúng ta cũng hết cách rồi, cứ để mặc chúng đi"

Nghe nói thế, thím Lục và Úc Quan San đều không kìm được cùng nhìn về phía Úc Linh và Hề Từ, phát hiện ra Úc Linh vẫn bộ dạng lãnh đạm nhàn nhạt như cũ, thật sự chẳng nhìn thấy khác ở chỗ nào. Nhưng còn Hề Từ thì biểu hiện của anh không tồi, trong lòng nhóm bác gái lớn tuổi rất có cảm tình, hơn nữa lúc ánh mắt anh nhìn về phía Úc Linh thì vô cùng sui sướng thích thú, thực ra không ai hoài nghi cả.

Thím Lục cố sức tiêu hóa cho bằng được chuyện này, rồi vỗ đùi nói, 'Ai da, ta đây chính là bà mai của chúng, không ngờ bọn trẻ này vừa lòng nhau thế, ta cũng thấy an tâm rồi" Sau đó đề tài lại đổi, nói tiếp, "Nhưng tuy đã đăng ký, hôn lễ không thể thiếu được, phải làm thật náo nhiệt mới được. Bà Bảy này, bà cảm thấy hôn lễ tiến hành bao giờ thì tốt đây? Hay là cùng làm với Quan San đi, hai chị em cùng nhau xuất giá, cũng coi như náo nhiệt, đến lúc đó ta mời mọi người trong thôn tới uống rượu mừng"

https://thuviensach.vn

Bà ngoại nghe xong càng cao hứng, cứ như quên mất mình bình thường đang ốm đau vậy, chụm đầu vào cùng bàn bạc chuyện tiếp theo.

Úc Quan San và Tống hi ngồi cạnh cười lắng nghe, thỉnh thoảng nói chuyện với hai người Úc Linh.

"Sao đột nhiên em lại kết hôn thế?" Úc Quan San hỏi nhỏ, trong lòng vô cùng kinh ngạc, em họ này vốn là một đứa bé rất xinh đẹp, không biết có bao con trai đều tranh giành tình cảm vì nó, ai ngờ trong nháy mắt đã kết hôn rồi, đối tượng kết hôn lại vẫn là thằng nhóc nghèo có chút gia sản ở huyện thành...

Nghĩ đến đây, Úc Quan San bất giác hơi lo lắng. Tuy cô không biết tình hình ba ba Úc Linh bên đó, nhưng biết từ chỗ mẹ cô thì thấy Giang gia không đơn giản chút nào. Úc Linh là con gái cả của giang gia, nghe nói hôn sự của các cô gái đều dùng để liên hôn, gả thì cũng phải gả cho những người giàu có, hôn sự này có vẻ hơi qua loa quá thì phải.

Mặt Úc Linh vẫn không đổi, nói, "Em cảm thấy anh ấy rất tốt, anh ấy lại thích em, đối với em khá tốt, nên ở bên nhau thôi"

Úc Quan San cảm thấy lời này có vẻ không thích hợp, nói phụ họa, 'em nói không sai, chúng ta là con gái mà, chỉ muốn chọn đối tượng tốt mình thích là được, chọn trúng rồi thì xuống tay thật nhanh, Úc Linh, em ra tay cực kỳ phi thường, có phong cách của nhà họ úc chúng ta đó"

Úc Linh nhìn chị họ cười cười. Đợi khi thím Lục họ rời đi, sau khi Úc Linh và Hề Từ tiễn họ xong, hai người cùng tiện đi dạo trong vườn hoa nhỏ ở viện, Hề Từ hỏi, "Úc Linh à, em thích dạng hôn lễ thế nào?"

Úc Linh ngừng lại, quay đầu nhìn anh, phát hiện ra anh hỏi vấn đề này cực kỳ nghiêm túc, thì nói, "Thế nào cũng được ạ"

https://thuviensach.vn

Hề Từ không rõ ý thế nào cũng được không biết có phải là có hàm ý khác không, nghĩ ngợi, nói tiếp, "Đợi khi nào bà khỏe, chúng ta cũng tổ chức hôn lễ, mời một số bạn bè thân thiết tới tham gia, em cảm thấy sao/"

Úc Linh ừ một tiếng, thần sắc nhàn nhạt. Hề Từ đột nhiên giữ chặt tay cô, ngay khi cô quay đầu nhìn qua thì nói cực kỳ nghiêm túc, 'Úc Linh, anh muốn đem tới cho em một hôn lễ đẹp nhất, để cho toàn thế giới biết đến chúng ta đã kết hôn"

Lúc này Úc Linh không còn lãnh đạm như trước nữa, mà nhìn anh kỳ lạ, cứ cảm thấy như lời anh nói có ẩn ý, hơn nữa cái câu "để toàn thế giới biết" gì gì đó, cô cảm thấy như không cần biết ai, chỉ biết chuyện hai người họ kết hôn, người khác có biết không thì liên quan gì chứ?

"Anh... cao hứng thì được rồi" Úc Linh nói vậy. Hề Từ cười rất cao hứng, kéo tay cô tiếp tục đi dạo ở vườn hoa.

Vườn hoa này không nhỏ không lớn, nhưng đi mất mười phút thì đã đi hết, song họ không thấy phiền mà lại bắt đầu đi dạo lại một vòng từ đầu, cứ lòng vòng luẩn quẩn mà chẳng thấy chán. Úc Linh không có chuyện gì rất phối hợp với hành động của anh, hai người nắm tay nhau mồ hôi toát ra, ai cũng không có ý buông tay.

Họ đều cố gắng thích ứng đối phương, hơn nữa lại thích ứng tiếp xúc thân mật với đối phương.

Tuy tính cách Hề Từ ôn nhu, song đối mặt với người mình thích thì đàn ông nào cũng có tính chiếm hữu bá đạo, tuy bên ngoài không rõ lắm, nhưng hận không thể cùng ở với cô thân mật mãi mới được. Với Úc Linh mà nói, họ kết hôn, chuyện vợ chồng cũng làm rồi, chỉ dắt tay thôi mà, có sao đâu.

Hai người ở bệnh viện hết nửa ngày, buổi chiều Hề Từ rời bệnh viện để Úc Linh ở lại trông bà ngoại.

https://thuviensach.vn

Bà ngoại tinh thần hưng phấn, nói với cô, 'Nếu cháu đã tự mình chọn kết hôn với Hề Từ, thì cố gắng mà chăm cho hôn nhân của mình đi, không đến đoạn cuối thì đừng có dễ từ bỏ nó. Năm đó Mẫn Mẫn vì quá kiêu ngạo, mới có thể bị những người đó bức, ngây ngốc tự từ bỏ hôn nhân, cuối cùng đều khiến cho mọi người thống khổ. Tuy bà không thích giang Vũ Thành, lại biết nó đối xử Mẫn Mẫn thật tình, yêu Mẫn mẫn trên hết, đáng tiếc..."

Nói tới đây, hốc mắt bà ngoại đỏ lên. Úc Linh kéo tay bà ngoại nói nghiêm túc, 'Bà ơi bà yên tâm đi, cháu sẽ cố gắng chăm cho hôn nhân của cháu"

BÀ ngoại cười vỗ vỗ tay cô, thần sắc vui mừng.

Sau khi bà ngoại ngủ say, Úc Linh ngồi một lát rồi đi tìm bác sỹ điều trị cho bà, định hỏi dò chút về tình hình sức khỏe của bà.

Từ sau khi phát hiện ra những người không bình thường đều bị quái vật tới hút sinh khí, Úc Linh cũng nghĩ tới chuyện mang bà ngoại rời khỏi bệnh viện, không tới bệnh viện nữa. NHưng hiện giờ tình hình bà ngoại cũng không tốt, nếu cô cố tình mang bà đi, người khác sẽ vô cùng phản cảm, cho rằng cô cố ý không muốn cho bà ngoại điều trị, càng quan trọng là, dù không có những quái vật đó, sức khỏe bà ngoại cũng thật không tốt, cả một đống bệnh người già, phải ở bệnh viện điều trị.

Cô chỉ đành cố sức chăm sóc bên cạnh bà, đề phòng những quái vật không thuộc nhân gian tới tiếp cận bà ngoại, chỉ cần sức khỏe bà ngoại được điều trị, khôi phục lại khỏe mạnh, thì nhanh chóng rời khỏi bệnh viện, rời xa những con quái vật kia thì tốt rồi.

Rời tới con đường đi bộ trong viện, vừa lúc chuyển thông sang một tòa lầu, Úc Linh đột nhiên cảm giác một trận hơi thở lạnh lẽo từ lòng bàn chân truyền lên, cô run lập cập, trong lòng vang lên tiếng chuông cảnh báo,

https://thuviensach.vn

mặt cứng đờ, chậm rãi bước từng bước về trước, cứ như không phát hiện ra gì đó vậy.

Phía trước chỗ ngoặt là một cái đuổi đen quái dị lướt qua, Úc Linh nhìn qua thì thấy một đám nhân viên y tế đang nhanh chóng đẩy một cái cáng tới, trên cáng là một người dính đầy máu, cả chăn cũng nhiễm máu đỏ, vệt máu đỏ thắm trên vải lan rộng ra, rơi xuống trên nền đất như một đóa sen đỏ vậy. Tay người đó rũ ra ngoài cáng, máu theo ngón tay rơi xuống tí tách, từng giọt trên mặt đất.

Cô nghiêng người tránh sang một bên, cả đoàn người vội vã đẩy cáng đi. Đi qua đâu thì trên mặt đất lưu lại vết máu đặc sệt tới đó, chung quanh âm khí càng ngày càng lạnh, cứ thấy mỗi một giọt máu rơi xuống thì có một bóng dáng mờ ảo trắng bạch bay tới nhào lên trên liều mạng cắn nuốt dòng máu mới mẻ chứa đầy tinh hoa sinh khí kia.

Cô nhìn mà tê dại cả người, mắt nhìn thẳng băng, coi như không thấy gì hết. Đợi khi cô từ phòng bác sỹ chủ trị ra, Úc Linh thấy một đám hộ sỹ đang tụ tập với nhau, thì thầm nói tới chuyện người vừa đưa tới cấp cứu kia đang hấp hối.

".... Nghe nói người đó bị tai nạn ở quốc lộ Bàn Sơn, xe văng xuống khe núi, đầu xe bị bóp méo hết cả"

"Ôi, đáng sợ vậy sao? Chẳng trách mà chảy nhiều máu thế, có thể chống được tới bệnh viện thì coi như còn đỡ"

"Tiếc là vẫn không cứu sống được"

"Aizz, mọi người có để ý tới không, gần đây hình như tai nạn xe cộ có vẻ đặt biệt nhiều đó, đều là ở đoạn đường quốc lộ Bàn Sơn kia cả, con đường núi năm trước chẳng phải đã tu sửa rồi sao? Lúc nào đã trở nên nguy hiểm tới vậy rồi?"

https://thuviensach.vn

"Có thể là những người đó không lái xe cẩn thận thôi"

"Khó mà nói lắm, mọi người không biết chứ mỗi năm trong số người chết toàn cầu thì số người chết tai nạn là đông nhất sao?"

...

...

Úc Linh nghe một lát rồi chậm rãi đi về phòng bệnh. Lần này cô không dám đi quan hành lang thông giữa phòng bệnh và lầu tổng hợp kia nữa, mà đi đường vòng khá xa.

'Úc Linh"

Nghe thấy một giọng nói ôn hóa sạch sẽ, cô quay đầu thì thấy người thanh niên đang xách trên tay hộp cơm và bình nước đi tới, trên tay anh có nhiều thứ, cô nhìn đến mức kìm không được định qua giúp đỡ anh.

Anh lại bộ dạng nhẹ nhàng cự tuyệt cô giúp, 'Hơi nặng, em đừng làm mình mệt"

Úc Linh ừ một tiếng, đành hai tay không đi cùng anh đi về phía phòng bệnh.

"Vừa rồi am từ lầu tổng hợp tới sao/" Hề Từ hỏi, nhìn mặt cô kỹ lưỡng, phát hiện trong mắt cô có tia kinh hoảng, nhưng thần sắc bình thản lãnh đạm cứ như thời tiết hôm nay không rồi vậy, vốn không nhìn ra sự khác thường nào.

Anh cân nhắc có phải vừa rồi cô ấy lại nhìn thấy thứ gì đó không tốt không.

Úc Linh ừ một câu, cũng không biết vì nguyên nhân gì, đem mọi chuyện tai nạn xe cộ vừa nãy ở hành lang lầu tổng hợp nói hết với anh.

https://thuviensach.vn

Hề Từ nghe xong, nói với cô, "Tin tức gần đây trên báo đài cũng nói tới tai nạn xe cộ rất nhiều, sau này chúng ta lái xe cũng phải cẩn thận chút" Nói, lặng lẽ nhìn về hướng lầu tổng hợp, như đang suy tư gì đó.

Úc Linh không để ý ừ một tiếng, cũng không biết cô có nghe thấy không, nếu không phải hai tay bận xách đồ HỀ Từ đã không kìm được mà ôm cô vào lòng, để cô đỡ phải sợ hãi một mình, rồi tự mình bày ra bộ dạng không sợ lãnh đạm.

Buổi chiều Hề Từ đi chợ mua đồ ăn về nhà tự làm mấy thứ mang tới, còn nấu cho một nồi canh vịt già, để bà ngoại và Úc Linh bồi bổ sức khỏe. Canh vịt già mùi rất thơm ngon, lại bỏ thêm dược liệu bên trong, cũng không có loại mùi Úc Linh ghét, uống hết hai bát mới thả xuống.

Ngoài canh vịt già ra, còn có ba thứ ăn mặn và hai thức ăn chay, tuy do mang tới đây hơi lạnh không ngon mấy, nhưng vẫn ăn rất ngon, hôm nay bà ngoại khó ăn được thêm nửa chén cháo trắng, cứ khen tay nghề của Hề Từ giỏi, lại thấy dì hộ lý ở bên hâm mộ, thấy cháu rể bà ngoại Úc này trông đoan chính và hiếu thuận, trong nhà còn có chút việc thì một tay làm cả, sao con gái mình lại không có phúc như thế chứ.

"Bà thích thì mai cháu lại mang tới" Hề Từ cười nói.

"Sao lại thế chứ? Cháu còn đi làm mà, cũng không thể cứ lúc nào cũng tới hầu hạ bà lão ta mãi thế được" Bà ngoại cười, trong lòng khong hy vọng mình làm phiền bọn trẻ.

"Gần đây cháu xin nghỉ để kết hôn nên không sao ạ"

Buổi tối bà ngoại vẫn đuổi Úc Linh đi như cũ.

"Hiện giờ cháu đang tân hôn, đâu có chuyện vợ chồng mới cưới lại phân giường ngủ chứ? Thế là không may mắn. Bà lại không phải không có ai chăm, không cần cháu ở lại, hôm nay các cháu đã ở bên bà cả ngày đủ

https://thuviensach.vn

rồi, về nghỉ ngơi đi" Bà ngoại lại lần nữa dùng lý do vô cùng có lý nói, đuổi hai vợ chồng trẻ về.

Úc Linh hết cách, nhưng vẫn kiên trì tới tận 10 giờ mới đi, hơn nữa lần này lại gặp cảnh kia như tối qua, những quái vật đó lại bị Hề Từ dọa đuổi đi lần nữa.

Chỉ có nấu cơm thôi mà đã dọa quái vật sợ chạy rồi, Úc Linh thấy như mình nhặt được bảo vật vậy.

Ngay khi Úc Linh vào buồng vệ sinh, HỀ Từ đứng ở đầu giường nhìn kỹ bà ngoại, đưa tay điểm nhẹ lên trán bà một cái, trong ánh mắt nghi hoặc của dì hộ lý, coi như không có việc gì thu tay lại, sau đó đi tới trước cửa sổ, nhìn về phía mây đen lẩn khuất trên bầu trời kai, quanh quẩn mây đen như có ánh trăng ngầm phát sáng.

TRăng giữa tháng, lặn trong mây đen, thệ quỷ hoành hành. Ánh trăng nhạt từ cửa sổ tràn qua, chiếu vào bồn cây lục la kia khiến nó có màu sắc xanh lạ thường.

Hề Từ nhẹ nhàng điểm lên bồn lục la, lá cây lục la rung theo gió, tựa như còn đầy tinh thần hơn vừa rồi.

Làm xong tất cả, Hề Từ đợi Úc Linh ra, anh dường như coi không có việc gì cùng cô rời đi.

Úc Linh đứng ở bên ngoài nhà để xe, đợi Hề Từ dắt xe ra, khóe mắt thoáng lóe lên đám bóng đen lớn lướt qua, ngay lập tức run lên, theo bản năng tiến lên mấy bước, cùng đối diện với người thanh niên, sau đó như không có việc gì vòng tới bên cạnh anh.

Hề Từ nhìn cô nói ôn hòa, "Úc Linh, lên xe trước đi"

https://thuviensach.vn

Đợi cô lên xe đội mũ bảo hiểm xong, ngồi an ổn ở đằng sau, Anh quay đầu lại nhìn thoáng qua hướng bóng tối hắc ám nào đó, hơi hơi nheo mắt lại.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 27

Lúc về đến nhà thì trời cũng khuya rồi. Vừa tiến vào cửa, tiếng chuông điện thoại bàn vang lên, tiếng chuông chói tai vang lên trong đêm yên tĩnh quấy nhiều giấc ngủ khiến người ta tỉnh giấc, con Anh Vũ Kim Cương tím lam bay tới, chào hỏi Úc Linh trước, sau đó nói với Hề Từ, "Hề Triển Vương, hôm nay "Mễ" đã gọi điện thoại cho ngài đấy"

Anh Vũ Kim Cương thò móng ra, trên đó có 4 ngón chân. Úc Linh có vẻ như hiểu lời nó nói, hôm nay có kẻ nào đó tên "Mễ" đã gọi bốn cuộc điện thoại tới đây.

Hề Từ cũng không vội tiếp điện thoại, mặc kệ nó réo vang, quay đầu nói với Úc Linh, "Em đói chưa? Anh đi nấu cho em một chén cháo nhé"

Hai ngày nay Úc Linh đã quen với hành động yêu chiều của Hề Từ với mình, lắc đầu cự tuyệt ý tốt của anh, tuy có hơi đói nhưng đợi chút thì ngủ ngay, ăn no quá sẽ không ngủ được.

Tiếng chuông điện thoại cứ réo vang mãi, không ai tiếp điện thoại, đợi lúc Úc Linh lên lầu, máy bàn lại réo lên lần nữa, lúc này Hề Từ mới nhận điện thoại.

"Này.."

"Hề lão đại, rốt cuộc anh cũng tiếp điện thoại!" Bên đầu dây kia, Mễ Thiên Sư mở miệng nói oán giận, "Tôi bảo với anh này, vì sao mấy ngày nay đều tắt máy thế? Hiện giờ thì chính là tin lớn đó, anh nói xem có ai mà khi đi mang theo điện thoại di động tắt máy như anh không? Tôi sợ đau tim

https://thuviensach.vn

mất thôi. Chẳng nhẽ anh cứ đề phòng tôi vậy hả, tôi thật đau lòng quá đi mất...."

Hề Từ chẳng thèm để ý tới oán giận của anh ta, hỏi, "Có chuyện gì?"

"Tìm anh thật đúng có việc..."

"Nếu vẫn là chuyện phệ đồ cổ đó thì chỉ cần mấy ngày mới tinh lọc xong, tôi sẽ gửi qua bưu điện cho anh, đến lúc đó nhớ kiểm tra và nhận đó" Hề Từ cắt ngang lời anh ta, muốn dập điện thoại.

"Aizz, Hề lão đại, đợi đã nào!" Mễ Thiên Sư vội vàng nói, chỉ sợ mình nói chậm một chút thì người này đã dập máy ngay, "Tôi vô cùng yên tâm với năng lực phi thường của Hề Lão đại, thứ đồ cổ đó giao cho anh tôi rất yên tâm, nhưng lần này tôi gọi điện cho anh cũng không phải nói tới chuyện đó, còn có chuyện khác nữa"

"Vậy thì quên đi, gần đây tôi bận lắm, bất kể chuyện gì cũng chẳng rảnh thời gian giúp anh đâu, người trong cục đã điều tra rõ, Trấn Bình ở huyện thành bên đó thời gian trước cũng là địa bàn của anh, ở trên địa bàn anh xảy ra nhiều chuyện như thế, anh thật sự mặc kệ à?"

"Tôi chỉ lo chuyện yêu (là yêu quái nhé) thôi, chuyện quỷ quái thì kệ" Hề Từ nhắc anh ta, "Tôi không muốn vượt rào"

"Hề lão đại à, đừng thế mà, người có năng lực thì vất vả hơn, nếu thật sự chuyện ở trấn Bình phát triển, cũng chẳng tốt gì với anh đúng không? Nếu có ít tiểu yêu mà không dụ nổi hoặc sa đọa trở thành yêu vật tà ác thì cũng chẳng tốt với các anh mà..." Mễ Thiên Sư lải nhải một đống, cuối cùng hỏi, "Hề lão đại, tôi xử lý xong phần đầu sẽ tới tìm anh, đến lúc đó phệ đồ cổ anh cứ đưa thẳng cho tôi là được, không cần gửi đâu. Được, tôi chỉ muốn nói như thế, đợi tôi trở lại rồi nói, mấy ngày này anh đừng có ra khỏi cửa đó"

https://thuviensach.vn

Nói xong đầu bên kia dứt khoát dập máy, cứ như sợ anh cự tuyệt vậy. Hề Từ không nói gì thêm, thả ống nghe xuống.

Con Anh Vũ Kim Cương đứng ở trên nóc tủ cao, thấy thế liền hỏi, "Hề Triển Vương, Mễ tìm ngài, chắc có tà ác làm loạn hả?"

"Là thệ quỷ" Hề Từ đáp. Con Anh Vũ Kim Cương tím lam vừa nghe tới chuyện liên quan tới phệ quỷ, cũng giống Hề Từ chẳng quan tâm tý nào, từ xưa đến nay yêu và quỷ không cùng một đạo, yêu thì trong mắt số ít nhân loại trời sinh tính ích kỷ mỏng lạnh, giảo hoạt đáng sợ, cần gì quản chuyện sống chết của người khác chứ? Thệ quỷ hoành hành, chẳng rõ đã khiến không ít người vô tội bị uổng mạng, nhưng với yêu mà nói thì chết chỉ có con người, có liên quan gì tới yêu đâu cơ chứ? Dưới ánh đèn khuôn mặt tuấn tú của người thanh niên có vẻ lạnh lẽo, không ôn nhuận văn nhã như ban ngày tý nào.

Lúc Úc Linh tắm xong ra, thì thấy người thanh niên ngồi trên sô pha, trong tay cầm một khối ngọc quyết tính chất vô cùng tốt, đầu ngón tay anh như có màn sương tím đang bao vây khối ngọc quyết kia. Đợi lúc cô nhìn kỹ thì cũng không thấy gì cả, tưởng mình hoa mắt, cũng không để ý quá.

Hề Từ ngẩng đầu nhìn thấy cô, thì mỉm cười, để khối ngọc quyết kia thả vào trong một hộp gỗ màu đỏ đậy vào. Chuyện ban đêm này cũng chẳng khác gì tối qua. Nhưng lúc cả hai về phòng nghỉ, Úc Linh không kìm được liếc mắt nhìn người thanh niên ngồi trên giường một cái.

Anh tươi cười dịu dàng, dưới ánh đèn mờ nhạt, cả người càng thêm tuấn tú chói mắt nhìn không rời nổi. Nhưng không rõ vì sao cô lại có chút không khỏe, cứ như hiện giờ anh không phải là dạng thế này...

Cô theo bản năng dùng ngón tay đặt vào chính giữa lòng bàn tay.

"Úc Linh?" Anh gọi cô một câu, giữ chặt tay cô, lặng lẽ nắm nhẹ ngón tay cô, ấn nhè nhẹ vào lòng bàn tay cô, nói với cô, "Mai còn phải vào viện

https://thuviensach.vn

thăm bà nữa, chúng mình đi ngủ sớm chút đi"

Úc Linh nhìn anh một ít, sau đó gật gật đầu, bị anh kéo cùng nằm xuống, tiếp đó cả người dán chặt vào thân hình nam tính. Người đó rất tự nhiên đưa tay ra ôm lấy eo cô, cả người như dán sát vào cô, rồi nghiêng người ôm chặt cô vào lòng mà ngủ.

Cô ngơ ngác, chẳng quen thân mật thế, chậm rãi ngọ ngoạy người, rồi lại bị anh ôm chặt hơn, khiến cô không thể nhúc nhích nổi.

Sức anh cực kỳ lớn...

"Sao vậy?" Anh ghé sát tai cô hỏi ôn hòa, giọng cực kỳ dễ nghe, như nước suối mát lành vậy.

"Hơi nóng..." Sau đó anh đưa tay lấy điều khiển điều hòa điều chỉnh, rồi tiếp tục ôm cô vào ngực, biểu lộ chắc chắn phải ôm cô như thế.

Úc Linh chớp chớp mắt, thâm trầm nhớ lại lời Du Lệ từng nói, nghe nói sau khi kết hôn, đa số đàn ông đều thích ôm vợ mình ngủ, đây là kiểu yêu của đối phương biểu hiện với người mình thích.

Nghĩ tới đây cô trầm mặc. Mãi cho tới khi cô ngủ rồi, Hề Từ mở to mắt, đưa tay rẽ tóc phủ trên mặt cô ra, nhìn mặt cô ngủ an tĩnh một lúc, khẽ hôn lên trán cô, rồi tiếp tục ôm cô ngủ tiếp.

Có thể là đêm qua không lăn lộn, sáng Úc Linh tỉnh lại thấy hơi sớm, mơ màng một lúc phát hiện ra người đàn ông bên cạnh vẫn chưa tỉnh.

Cô vừa động thì anh tỉnh ngay, cúi đầu nhìn cô hơi ngây ra, khẽ hôn lên mặt cô một cái, sung sướng cất câu chào buổi sáng.

Úc Linh nhìn anh một lát, cũng nói chào buổi sáng, hơi do dự, cũng khẽ chạm nhẹ lên mặt anh như cái hôn chào buổi sáng vậy.

https://thuviensach.vn

Có thể là do lần đầu cô chủ động, khiến anh sửng sốt chút, sau đó mặt đỏ bừng nhìn cô, đôi mắt nóng rực khác thường, khiến cô không kìm được quay mặt đi không dám nhìn anh nữa.

Chuyện tiếp theo Úc Linh cũng không rõ là bắt đầu thế nào nữa, cứ vậy cùng anh lăn lộn hết cả buổi sáng với nhau - có lẽ chuyện này liên quan tới đàn ông hay nổi hứng lúc sáng sớm ấy nhỉ?

Cả người cô xưa nay đều vô cùng mềm nhẹ, sợ đau, vì thế lại lần nữa thể nghiệm cảm giác có dị vật xâm nhập, vẫn khó chịu như cũ, khịt khịt mũi hừ một cái, cũng khiến anh trở nên cẩn thận hơn, khắc chế nhiệt tình quá mức, lúc nào cũng để ý tới sắc mặt của cô, không lỗ mãng, hấp tấp như tối hôm trước nữa, mãi cho tới khi cô không còn nhíu mày cau mặt mới ôm chặt cô tăng sức chinh phạt lên.

Mỗi một lần tiến công càng khiến anh thêm kích động, không kìm được lại tăng sức lớn hơn, mỗi lần đều khiến cả người cô như chẳng còn cảm giác nữa, cái gì mà dịu dàng khắc chế đều biến thành cơn cuồng phong điên cuồng.

Sau một giờ mới an tĩnh trở lại. Úc Linh vùi đầu vào trong chăn, lại ngửi thấy mùi hương hoa nồng nặc, vẫn không rõ đây là mùi hương hoa nào, xuất hiện từ đâu, nhưng ngửi cũng dễ chịu, giấu đi cái không khí có mùi vị khiến người ta xấu hổ tới cùng này.

Đột nhiên cả người bay lên, cô hít hà từng đợt, đôi tay theo bản năng ôm lấy cổ anh, mở to mắt nhìn gương mặt gần trong gang tấc, trên mặt anh còn đỏ lưu lại tình cảm mãnh liệt vừa rồi, mồ hôi nhỏ từng giọt từ trên mặt anh xuống, nhìn rất có nam tính, càng khiến cô thêm ngây người.

Cô phát hiện ra anh thì ra vẫn luôn không phải là một cậu bé trai tinh khiết như thế, mà như thời điểm hiện giờ anh lại càng giống người đàn ông

https://thuviensach.vn

hơn, là một người đàn ông có mị lực đầy gợi cảm, còn người ngoài không nhìn thấy, chỉ khi nào có tiếp xúc thân mật với anh mới có thể thấy.

Rõ ràng người đàn ông này ngày thường thì trông có vẻ nho nhã thế, nhưng khi lên giường thì lại thay đổi hẳn, đến cuối cùng khiến cô tiếp thu không nổi, cũng thêm khắc sâu rõ việc đàn ông và phụ nữ khác nhau. Nếu vừa rồi không phải cô tỏ vẻ bộ dạng khó chịu thì chắc anh còn không thỏa mãn mà nghĩ thêm lần nữa!

Vào phòng tắm, Úc Linh ngồi trong bồn, kéo áo tắm trên người, đỏ mặt cự tuyệt anh giúp, nói nhỏ, "Em tự làm là được"

Hề Từ nhìn cô một lúc, rồi mới ôn tồn bảo, 'Vậy được rồi, có gì thì gọi anh nhé"

Đợi khi anh ra khỏi phòng tắm, Úc Linh mới cởi áo trên người ra, cả người chìm hẳn trong nước, giấu khuôn mặt ửng đỏ, bất giác có một cảm giác khó nói nên lời nổi lên, nhưng không thấy ghét.

Thời gian họ biết nhau cũng không dài, chỉ sau khi nổi hứng kết hôn với anh, cô mới phát hiện ra sinh hoạt sau hôn nhân thực ra cũng khiến cô không hối hận, mà ngược lại bởi quan hệ với anh, lần nào cũng có cảm ngộ khác nhau, thậm chí cả chuyện chân tay thân mật cũng đã xảy ra, khiến ánh mắt cô nhìn về phía người đàn ông này có thay đổi.

Tất cả thực ra đang hướng tới hướng phát triển tốt.

Đợi khi cô chậm rãi tắm xong rồi xuống lầu, Hề Từ đã bận rộn trong bếp một hồi rồi.

Con Anh Vũ Kim Cương lại bay tới, đậu trên vai cô, cạc cạc hỏi, "Mỹ nữ, hôm nay các người khởi động chậm một tiếng nha, tình cảm thật mãnh liệt tràn ra khắp nơi, kết hôn thật sự khác quá"

https://thuviensach.vn

Úc Linh, "..."

Trước khi cô kịp phản ứng, con Anh Vũ Kim Cương có chút biết điều giương cánh bay ra ngoài, nói, "Điểu thật đáng thương, hoa vẫn còn chưa có tươi xong đâu, tưới không xong Hề Triển vương cắt xén lương thực của điểu....."

Từ bếp truyền ra mùi thơm của đồ ăn, Úc Linh chậm rãi đi qua, nhìn người thanh niên đang nấu canh trong bếp. Anh quay đầu lại nhìn cô một cái, đưa một ly nước cam cho cô nhấp họng, rồi bảo, 'Đói rồi hả? Đợi mời phút nữa thì được rồi, em ra ngoài ngồi đợi lát đi"

Úc Linh thoáng nhìn qua căn bếp ngăn nắp, quyết định mình không đi vào thêm phiền, ngoan ngoãn uống thứ nước dinh dưỡng rồi đến ngồi đợi trước bàn ăn.

Bữa sáng vẫn phong phú đầy đủ dinh dưỡng như cũ, sau khi ăn sáng xong, hai người mang theo đồ ăn sáng vào viện cho bà ngoại.

Hôm nay họ đến muộn hơn mọi ngày một giờ, vì thế lúc tới viện rồi bà ngoại đã ăn sáng xong từ lâu, cười ha ha bảo họ hôm nay tới chậm quá, Úc Linh xấu hổ không biết giấu mặt vào đâu, yên lặng nhìn bồn lục la kia chằm chằm, vừa thấy đột nhiên phát hiện ra lá cây lục la như có chút khô héo.

Từ lúc Hề Từ mang bồn lục la này bệnh viện, nó vẫn đầy sức sống lắm, vì những quái vật kia rất sợ nó, khiến Úc Linh cũng cảm thấy nó là loại thực vật bất thường, thậm chí còn có cảm tình với cửa hàng "Có gian cửa hàng bán hoa" này lắm. Chỉ là hiện giờ bồn này lá cây không còn được bình thường nữa mà hơi héo, Úc Linh thấy có vấn đề lớn.

Cô quan sát cẩn thận, phòng bệnh thoạt nhìn không có gì khác, tinh thần bà ngoại tuy không được tốt mấy nhưng cũng không già đi tiếp, bất giác không hiểu vấn đề này ở đâu nữa.

https://thuviensach.vn

Đợi khi bác sỹ tới đây kiểm tra như thường lệ, Úc Linh và Hề Từ đứng đợi bên cửa sổ. Lúc này Hề Từ nhìn cô, hơi cúi người hỏi cô, "Em sao thế?"

Úc Linh nhìn anh một cái, ánh mắt rời tới bồn lục la bên cửa sổ, nói nhỏ, "Cây lục la hơi héo ạ"

Ánh mắt Hề Từ nhìn xuống bồn lục la, thần sắc không đổi, rời mắt rất nhanh, nói với cô, "Có lẽ là thiếu dinh dưỡng, để anh kiểm tra xem "

Úc Linh nhớ tới đám hoa cỏ trong sân kia ở nhà anh, thấy anh hẳn là một người rất biết chăm sóc thực vật, chẳng giống mình chỉ biết trồng mỗi cây xương rồng, vội bảo anh nhìn giúp.

Hề Từ đỡ bồn lục la lên nhìn một lát, trong ánh mắt đầy mong chờ của Úc Linh, nói với cô, "Không sao, tưới nhiều nước cho nó là được, tới chiều chắc sẽ tươi tỉnh lên ngay thôi"

Úc Linh vừa nghe lập tức đi lấy nước, định hầu hạ nó giống như hầu hạ vị tổ tiên của mình vậy.

Đợi lúc cô đi lấy nước phục vụ bồn lục la về, Hề Từ nhìn thoáng qua phòng bệnh, sau đó đi ra cửa, nhìn hành lang, hơi nhắm mắt lại cảm thụ không khí thay đổi, bỗng thần sắc trở nên lạnh lùng, nói với dì hộ lý đang ôm bình nước nóng đi tới một câu, rồi cắm tay vào túi quần chậm rãi đi.

Sau khi Úc Linh tưới nước cho bồn lục la xong, cẩn thận đặt nó lên bậu cửa sổ, nghĩ ngợi lại sợ ánh nắng làm nó chết cháy, vội đưa nó tới chỗ râm, lại cảm thấy không hài lòng, tiếp tục đổi chỗ.

Dịch mấy chỗ cuối cùng mới thấy hài lòng. Đợi cô làm xong quay đầu vừa lúc thấy không thấy chồng cô đâu nữa.

https://thuviensach.vn

Dì hộ lý thấy cô tìm Hề Từ, nói, "Vừa rồi Hề tiên sinh nói đi xuống lầu mua chút đồ, sẽ trở lại ngay thôi"

Úc Linh nghe xong cũng không để ý, ngồi vào giường nói chuyện với bà ngoại.

Bà ngoại theo lệ thường hỏi cô và Hề Từ sống chung thế nào, hai người có hay cãi nhau gì gì đó không, "A Từ nhìn thì là một người có tính tình rất tốt, rất bao dung, cháu là người có nhiều khuyết điểm, nó lại vừa lúc có thể bao dung với cháu, càng chiếu cố cháu hơn, đàn ông như thế hiện giờ khó tìm lắm. Vì vậy cháu cũng đừng có mà đắc ý quá lộng hành, bắt nạt nó nhé..."

"Chậm đã. Cháu bắt nạt anh ấy bao giờ ạ?" Úc Linh cắt ngang lời bà ngoại hỏi kỳ lạ.

Bà ngoại lườm cô một cái, "Tính cháu ta còn không rõ sao? Một không hài lòng thì chẳng nể mặt người nào hết, rất tùy hứng, chỉ có cháu bắt nạt người ta chứ có ai là dám bắt nạt cháu đâu chứ? A Từ là một người tính tình tốt, không cần nhìn cũng biết chỉ có cháu bắt nạt nó thôi, nó là một người đàn ông, cũng chẳng tính toán gì với cháu đâu..."

Trong lòng Úc Linh chửi thầm, rõ ràng trên giường anh ấy bắt nạt cô mà, cô đâu có dám bắt nạt anh đâu, lại còn để anh ấy phải nhìn mặt mình nữa á?

Bên ngoài bà ngoại lải nhải mãi không cho phép cháu gái mình bắt nạt cháu rể, Hề Từ đã đi xuyên qua đường bộ của viện tới hành lang tổng hợp, lầu tổng hợp nằm ở tầng năm, dừng lại trước một gian phòng trong cùng, bên cạnh có cửa sổ mở toang ra ngoài, đã hết đường.

Anh nhìn thoáng qua cửa sổ, sau đó đẩy cửa đi vào.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 28

Đây là một phòng để vật dụng linh tinh, có đủ các dụng cụ chữa bệnh cũ với các thứ linh tinh khác, cả một đống hỗn độn chồng lên nhau, toàn bộ trong phòng rất hẹp, trong không khí có mùi ẩm mốc.

Do có quá nhiều đồ nên trong phòng khá tối, nhìn lại không thấy rõ ảnh ảnh lay động.

Bốp một cái, Hề Từ ấn lên nút đèn tường, chỉ thoáng cái cả căn phòng sáng rực, mọi thứ trong phòng không còn chỗ nào giấu được nữa.

Ánh mắt anh dừng ở trong phòng băn khoăn, xoẹt qua các dụng cụ, cuối cùng rơi vào một góc tối ánh đèn không chiếu tới. Không, phải nói là, bên đó cũng chẳng có gì che cả, chỉ thấy cực kỳ quỷ dị ở chỗ là, ánh đèn lại như bị thứ gì đó chặn lại, không chiếu tới được, tiếp đó chỉ thấy một khối bóng ma đen sì, nếu không nhìn kỹ thì vốn không phát hiện ra.

Hề Từ đi qua, một chân dẫm lên bóng ma, cố sức nghiến xuống. Một tiếng kêu sắc nhọn thảm thiết truyền tới, chỉ có trần nhà là chấn động võng xuống, còn chung quanh vẫn an tĩnh như cũ. Ngay sau đó thanh âm kia suy yếu dần, mãi cho tới khi cả không gian trở nên an tĩnh lần nữa.

Hề Từ thu chân lại, nhìn bóng ma chậm rãi tan dần, ánh đèn lại chiếu sáng tới, chỉ thấy dưới đám gạch men trên đó còn như lưu lại chút dấu vết bị cái gì đốt cháy.

Anh cười nhạt một cái, khuôn mặt tuấn tú lịch sự hiện lên nụ cười lạnh lẽo, ánh mắt nheo lại đầy yêu mị, hừ khẽ nói, "Đây là cảnh cáo"

https://thuviensach.vn

Dấu vết cháy đen mắt thường có thể nhìn thấy với tốc độ cuộn tròn lại một cục, lúc này trong rõ ràng là rất yếu.

Được một lát, Hề Từ rời khỏi lầu tổng hợp. Lúc trở lại phòng bệnh, vừa đến cửa đã nghe thấy tiếng bà ngoại đang quả trách vợ anh, nhưng chẳng qua cứ như bà ngoại đang trách một người nào đó vậy, anh ho khẽ, mọi người ở phòng bệnh nhìn qua, mỉm cười đi vào, tiện tay đặt rổ hoa quả lên trên bàn.

"A Từ vừa rồi đi mua hoa quả đó hả?" Bà ngoại cười tủm tỉm hỏi, nhìn thoáng qua cái rổ đựng hoa quả được bện tinh xảo, hiểu rõ nói, 'Là loại hoa quả lần trước cháu mang tới à?"

Hề Từ gật đầu, "Đây là vừa rồi cửa hàng hoa cho người mang hoa tới gần đó, cháu mới tiện bảo họ mang lại đây ạ. Bà thích thì ăn nhiều chút, hoa quả này không giống như loại bán bên ngoài đâu ạ, chỉ có người trong nghề mới có, người thường thì không cách nào tìm được đâu"

Bà ngoại nghe vậy rất ngạc nhiên, "Chẳng nhẽ phòng nghiên cứu nghiên cứu bí mật ra loại mới chăng? Nhưng thực ra ăn rất ngon, rất quý hả?"

"Không quý đâu, đây là người quen đưa ạ, không mất tiền. nếu bà thích sau này cháu bảo người ta ngày nào cũng mang tới đây một ít cho bà"

Hề Từ giúp bà ngoại bóc hoa quả, vừa cười tủm tỉm nhìn vợ mình nói chuyện với bà già, sợi kiên nhẫn xen lẫn nhiệt tình, lại càng giống cháu bà ngoại hơn cả Úc Linh, chẳng trách mà bà ngoại lại càng ngày càng thích anh.

Úc Linh đang cầm một quả quít bóc vỏ nghe thấy Hề Từ giải thích xong, rốt cuộc cô hiểu rõ lần trước đi cửa hàng hoa đó thấy bất ổn, ai đời có người nào mở cửa hàng hoa mà lại để ít hoa quả ở trong phòng đâu, chẳng lẽ là dùng để thêm thắt thôi ư? Nhưng sau khi ăn những hoa quả này quả

https://thuviensach.vn

thật sẽ bị nghiện, cảm thấy ăn những loại hoa quả trước đó đều thừa hết, cứ như là loại tốt nhất khác hẳn các loại khác vậy.

Thời gian một ngày trôi qua. Buổi tối theo thường lệ 10 giờ họ mới trở về, trên đường đi ngoài ánh đèn đường ra, chưa nói tới người đi đường mà cả chiếc xe đi lại cũng ít, cả huyện thành như chìm trong bóng tối triền miên vô tận.

Úc Linh ngồi ở ghế sau xe máy, một tay ôm lấy bả vai Hề Từ, bị gió lạnh thổi tới, đôi mắt dần nheo lại. Không rõ vì sao, cả người lại thấy buồn ngủ, đầu cứ gật gà gật gù, đột nhiên rất buồn ngủ.

Két một tiếng, xe máy ngừng lại, cô phản ứng không kịp, cằm đụng lên lưng anh, cơn đau bất ngờ truyền đến khiến cô đuổi sạch cơn buồn ngủ đi. Vừa tỉnh táo lại vẫn hơi mờ mịt, tiếp đó có một bàn tay ôm lấy eo cô, cả người đã rời khỏi ghế sau xe, được người ôm từ xe máy nhảy lên một lùm cây ở ngay ven đường quốc lộ.

Bùng một tiếng, cả chiếc xe máy chợt bay ngược ra ngoài, đập mạnh lên nền đường cứng rắn.

Tất cả mọi chuyện chỉ xảy ra ngay trong tích tắc, khiến người ta không kịp phản ứng. Úc Linh tỉnh táo ngay lập tức, mở to hai mắt nhìn, chỉ tiếc cả đoạn đường này đèn như bị hỏng cả rồi, có mở ra cũng không nhìn thấy, chung quanh tối đen như mực, ngoài có thể nhìn mơ hồ thấy bóng xe máy trên mặt đường ra thì cô vốn chẳng biết chuyện gì đã xảy ra nữa.

Trong bóng đêm dường như có thứ gì đó đang tiếp cận dần. Úc Linh nheo mắt lại muốn nhìn thấy rõ chút, Hề Từ đã ôm cô phóng lên ngọn cây ven đường, ngón tay ấn nhẹ lên trán cô một cái, giọng cực kỳ ôn hòa nói với cô, "Úc Linh, em ở đây đợi anh một lát nhé, đừng chạy"

Anh như đang cố cười với cô, sau đó xoay người rời đi, nhào vào trong bóng đêm. Tốc độ anh quá nhanh, nhanh tới nỗi cô còn không kịp

https://thuviensach.vn

phản ứng, chỉ trơ mắt nhìn anh với tốc độ không phải con người chìm hoàn toàn vào trong bóng đêm, thậm chí không rõ anh muốn gì nữa. Rất nhanh sau đó nghe thấy trong bóng đêm truyền ra tiếng động đánh nhau, khiến cô hoài nghi không hiểu có phải họ gặp phải cướp không nữa.

Cũng nhất nhanh Úc Linh phát hiện mình thật quá ngọt.

Kẻ phạm pháp tốt xấu gì cũng là con người mà, còn có thể đá tiểu JJ (cái này mọi người biết rồi nhỉ, của nam giới đó) để tự bảo vệ mình, nhưng nếu không phải con người thì chưa nói tới phản kháng, giá trị vũ lực cũng không cùng cấp bậc.

Gió đêm quất vào mặt, trong mơ hồ truyền tới một mùi vị tanh nồng ghê tởm, Úc Linh chẳng chút nghĩ ngợi nghiêng người lăn sang một bên, cầm di động ấn nút khóa màn hình, ánh sáng đột nhiên soi vào thứ đang tập kích cô kia.

Một con..... Thật khó hình dung đó là thứ sinh vật gì nữa. thoạt nhìn nó như một con hổ thành niên, bộ dáng cũng khá giống, nhưng trên da thịt nó thì vằn vện dữ tợn, toàn thân tỏa ra tanh nồng, trên đầu còn có hai u lớn, với thẩm mỹ của người bình thường mà nói, thì thứ này không được coi là tốt, mà ngược lại là thân quỷ dị.

Tốc độ của nó nhanh vô cùng, một kích không trúng thì lại nhào tới cô lần nữa. Phản ứng của Úc Linh cũng không kém, nhưng con quái vật kia nhanh quá, cho dù cô có bùng nổ tiềm lực vốn có song cũng bị móng vuốt của con quái vật kia cắt qua da tay, đau đớn trong nháy mắt ập tới khiến cô thở không nổi, cả người bất giác đâm ngang bay ra ngoài, đụng mạnh vào hàng cây ven đường, khiến lục phủ ngũ tạng lộn tùng phèo, đầu hơi choáng váng.

"Yêu nghiệt, dừng tay!"

https://thuviensach.vn

Một tiếng quát vang lên, Úc Linh cố sức mở to mắt, thì thấy xuất hiện trước mặt một người mặt áo dài cổ quái, ngón tay anh ta cầm một hoàng phù, hoàng phù không gió tự cháy, sáng lên để cho cô thấy rõ mặt đối phương, rồi nhanh chóng nhớ ra người đó là ai.

Là cái người tên Mễ Thiên Sư kia.

Hoàng phù thiêu đốt, sau đó bằng cách thức phi khoa học xông tới con quái vật kia rất nhanh. Quái vật hình hổ rõ ràng bị hoàng phù thiêu đốt trở nên kiêng kỵ khác thường, lùi sau vài bước, xê dịch nhảy né tránh, đôi mắt động vật máu lạnh nhìn chằm chặp vào Úc Linh ngã dưới tàng cây, trong mắt có tia sáng thèm thuồng rất rõ.

Hoàng phù thiêu đốt dần dần tắt, con quái vật kia thấy không bị uy hiếp nữa, lại lập tức phóng tới mục tiêu lần nữa.

"Định phong, tật!" Mễ Thiên Sư lại móc ra một lá bùa, ném thẳng về phía quái vật. Lá bùa dán thẳng trên đầu quái vật, đem nó cố định vài giây, vài giây sau nó lắc đầu, phù văn màu đỏ trên lá bùa dần biến mất, chỉ còn lại có một ít giấy vàng. Rõ ràng nó đã mất đi hiệu lực.

Mễ Thiên Sư thấy phù yêu cố định tác dụng không lớn, chỉ đành có thể thấp chú một tiếng, quyết định liều mạng, rút kiếm gỗ đào bên hông ra, phóng thẳng tới con quái vật kia.

Rốt cuộc Úc Linh cũng cố ép được cơn đau trong người lại, thở hổn hển, ôm ngực bò dậy, dại ra một lúc, mới cố sức định vị được Mễ Thiên Sư và con quái vật kia trong bóng đêm, sờ soạng chung quanh, rốt cuộc cũng sờ tới chiếc di động bị ném đi, định mở đèn pin trong di động ra, tiếng Mễ Thiên Sư bên kia đã truyền tới.

"Đừng mở di động, ánh sáng sẽ thu hút một số sinh vật không phải con người gần đó đó"

https://thuviensach.vn

Úc Linh khựng lại, đành nắm chặt di động, trừng to mắt nhìn hắc ám chung quanh, đôi mắt chuyển động theo tiếng động.

Đột nhiên cách đó không xa truyền đến một tiếng nổ lớn, cứ như có vật gì đó từ trên không trung rơi thẳng xuống mặt đất chấn động, ngay sau đó thì nghe được tiếng Mễ Thiên Sư kêu to, "Hề lão đại, anh bên đó không sao chứ? Mau tới cứu Mễ với, không định được!"

Úc Linh trừng to mắt, tiếc là vẫn không nhìn thấy gì như cũ. Lại một trận âm thanh nữa vang lên, tiếp đó là tiếng rống thê lương, trên mặt đất lại truyền ra chấn động lần nữa, ngay sau đó cuối cùng cũng bình ổn trở lại.

Thế giới rốt cuộc cũng khôi phục lại bình tĩnh. Bóng đêm vẫn như thế, chỉ có ánh đèn nơi xa tỏa ra mời ảo, phảng phất như là ánh sáng duy nhất trong thế giới hắc ám này vậy.

Úc Linh nghe được tiếng chân bước, tiếng dẫm lá khô lạo xạo đi tới chỗ cô.

Cả người cô đau đớn vô cùng, lười biếng dựa người vào hàng cây ven đường, ngẩng đầu nhìn bóng người đi tới trước mặt, mãi cho tới khi người đó bế cô lên, ngửi được mùi hương hoa đặc thù của người đó, cuối cùng cũng thầm thở phào.

"Hề lão đại"

Mễ Thiên Sư cũng đi tới, hơn nữa không rõ lấy đâu ra chiếc đèn pin tiết kiệm năng lượng, cuối cùng chung quanh cũng không còn tối đen như trước nữa. Khi anh ta thấy rõ tình huống trước mặt, phản ứng đầu tiên của Mễ Thiên Sư là có mắt như mù, hai là sao Hề lão đại lại có thể ôm con người chứ? Nhân yêu thù đồ (Người và yêu có thù lớn với nhau) mà!

Mễ Thiên Sư thấy Hề Từ nhất định có ý đồ gì đó với con gái nhà người ta, từ lần anh ta gặp được cô bé này ở bệnh viện, hành động vẫn luôn

https://thuviensach.vn

lặng lẽ lấy lòng bà ngoại người ta có thể nhìn ra được.

Hề Từ chẳng để ý gì tới anh ta, ôm Úc Linh đặt lên bụi cây bé ven đường, bảo cô ngồi xuống, sau đó ngồi xổm trước mặt cô kiểm tra tình trạng của cô, vừa không quay đầu lại nói, "Mễ, anh đi giải quyết hậu quả cho tốt đi"

Đôi mắt Mễ Thiên Sư gần như dính chặt lên người họ, đặc biệt là nhìn thấy Hề Từ rất tự nhiên kéo quần áo con gái người ta lên xem vết thương kia thì anh ta cảm thấy có gì đó không đúng rồi, nhưng vì hiện tại tình hình không rõ, đành cầm đèn pin để sang cạnh họ soi sáng, còn bản thân đi dọn dẹp sạch hiện trường.

Trung tuần tháng năm gió thổi hơi lạnh lẽo, cây cối phát ra âm thanh xao động, cả thế giới vẫn an tĩnh như cũ.

Úc Linh cau mày, đầu hơi choáng váng, vết thương trên cánh tay rất đau, cả người không thoải mái tý nào. Có thể nói, chuyện đêm nay lại lần nữa vượt qua hiểu biết bình thường của cô, tam quan lại lần nữa ngập tràn nguy cơ, chắc phải củng cố lại lần nữa. Cô phát hiện bản thân mình sinh hoạt trong thế giới vốn có cũng không an toàn như trong tưởng tượng, những thứ phi nhân loại đó không phải đều biết hết, chúng sẽ không công kích con người.

Đi đêm nhiều cũng có ngày gặp quái vật.

Hiện giờ cô biết tinh tường hai điểm, một là đêm nay họ bị quái vật phi nhân loại công kích, hai là người chồng vừa kết hôn có khả năng không phải người thường như tưởng tượng, thậm chí có khả năng còn bất thường nữa.

Nếu nói trước đây cô thấy tò mò thì đều bị những thứ nhỏ mà không phải sinh vật nhân gian bóp nát, vì thế cô chưa bao giờ thích tìm tòi, cố sức duy trì bộ dạng bình thản, giả vờ như mình là người bình thường vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện giờ, chuyện liên quan đến mình vừa kết hôn, hơn nữa còn có được người chồng có cảm tình nhất định, hiện tại cô có phải cũng nên hiếu kỳ chút không nhỉ?

Hề Từ kiểm tra xong ngoại thương cho cô xong, lấy băng vải và thuốc mang theo ra với động tác thuần thục xử lý cánh tay bị thương cho cô, rồi vô cùng nhanh chóng, trình độ thuần thục khiến cô gần như cho rằng anh đã từng luyện qua rồi.

"Em thấy thế nào?" Hề Từ quan tâm nhìn cô. Úc Linh lấy cánh tay không bị thương ấn ấn lên ngực, vừa rồi bị người ta đâm mạnh, hiện giờ vẫn còn thấy đau, nói, "Hơi buồn nôn"

Vẻ mặt anh càng lo lắng, còn lộ ra chút hối hận. Anh không ngờ được đêm nay bọn yêu vật lại tập kích có hai con, lúc ấy cảm giác có một yêu vật khác tiếp cận cô, bị vướng chân nên không thoát ra được, sau đó cảm giác Mễ Thiên Sư xuất hiện, mới chuyên tâm đi đối phó với một yêu vật khác, lại không ngờ vẫn để cô bị thương, điều này khiến anh cứ đau lòng tự trách mãi.

"Thực xin lỗi..."

Úc Linh nhìn anh kỳ lạ, hỏi, "Vừa rồi những con quái vật đó... là do anh gọi tới à?"

"Không phải"

"Đúng thế, có liên quan gì anh đâu" Cô nói đương nhiên.

Hề Từ nghẹn lại, biểu hiện hơi quái lạ.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 29

Sau khi Hề Từ giúp Úc Linh xử lý xong vết thương bên ngoài, Mễ Thiên Sư cũng dọn dẹp ổn thỏa hiện trường. Nhưng vì chung quanh quá tối Úc Linh không nhìn thấy tình hình hiện trường, lấy động tĩnh lúc trước mà xem thì nơi này chắc chắn bị phá hỏng cực kỳ nghiêm trọng, dù không rõ Mễ Thiên Sư dùng cách gì để dọn dẹp, mà thi thể hai con quái vật kia được xử lý thế nào, sáng sớm mai chắc không ai phát hiện ra điểm gì bất thường đâu.

Hiện giờ Úc Linh đã hoàn toàn khẳng định, bất kể Mễ Thiên Sư hay Hề Từ, đều không phải là người thường được.

Người bình thường vốn không cách nào đối phó được với loại quái vật như thế.

Đầu óc cô hơi hỗn loạn, lại không cố theo đuổi, chỉ đành ấn ấn thái dương, im lặng không nói câu gì.

"Hề lão đại, vị mỹ nữ này thế nào rồi? Có cần phải rời nơi này trước không?" Mễ Thiên Sư đứng cạnh đưa mắt nhìn Úc Linh trong mắt lóe sáng.

Úc Linh cũng tương tự nhìn anh ta một cái, phát hiện ra hiện giờ anh ta hẳn có nhiều lời muốn hỏi Hề Từ, nhưng vì có mình nên anh ta vẫn chưa dám hỏi. Cô cảm thấy Mễ Thiên Sư muốn hỏi Hề Từ trả lời có lẽ không muốn người bình thường như mình nghe được.

Hề Từ gật đầu với anh ta, hỏi, "Sao anh lại tới đây?"

https://thuviensach.vn

Đêm qua điện thoại Mễ Thiên Sư còn bảo là đợi anh ta xử lý xong mọi việc rồi mới tới, nhưng mới chỉ có một ngày, tốc độ xử lý của anh ta nhanh thật, chẳng biết là từ đâu tới đây nữa.

"Đương nhiên lái xe đến rồi, hơn nữa là chi phí chung nha" Giọng Mễ Thiên Sư nhộn nhạo, rõ ràng chiếm được chỗ tốt.

"Dừng, mang xe anh lại đây, tiện nhìn xem xe máy còn dùng được không, không dùng được thì anh tìm chỗ nào cất đi, mai tôi sẽ cho người tới xử lý"

Mễ Thiên Sư bị lời lẽ sai khiến của anh làm cho tức giận, nói, "Hề lão đại, hiện giờ anh sai tôi thật thuận buồm xuôi gió nhỉ, tôi nhìn giống con chim nhà anh kia lắm sao?"

Tuy oán giận, song nhìn em gái ngồi ở dưới lùm cây kia, Mễ Thiên Sư vẫn ngoan ngoãn đi xử lý, tiếp đó anh ta mang xe tới, đó là chiếc Landrover màu đen, phối hợp với bộ quần áo dài cổ của anh ta thật không hợp. Anh ta tựa như một đạo sỹ mới từ trên núi xuống vậy, lại còn là một đạo sỹ hai ba chục niên đại thế kỷ trước nữa chứ.

Hề Từ ôm Úc Linh lên xe, nói với Mễ Thiên Sư, "Đi thôi, về nhà tôi"

Không chỉ có Úc Linh bị anh ôm kiểu công chúa làm cho tức ngốc đi, mà cũng khiến Mễ Thiên Sư cũng ngốc tức theo.

Mễ Thiên Sư lại xác nhận lần nữa. "Thật sự là về nhà anh à?"

Anh ta dùng ánh mắt quỷ dị nhìn Hề Từ đối đãi với con gái khác hẳn, như mới biết và hiểu vị này vậy, anh ta cũng chưa từng thấy xuất hiện bên cạnh anh loại sinh vật thế này bao giờ - Những yêu tinh giống cái trước lúc kiến quốc thì không tính, cũng chưa từng thấy anh ấy đối đãi với người phụ nữ nào săn sóc dịu dàng đến thế, thậm chí còn bế đi bế lại nữa.

https://thuviensach.vn

Đừng có nhìn người này có bộ dạng nho nhã tuấn tú nhé, cảm giác như đối xử với ai cũng ôn hòa hết vậy, thực ra ích kỷ từ trong xương mà ra, con người có chết trước mặt anh cũng chẳng chớp mắt tý nào, điển hình là tác phong của yêu rồi.

"Đương nhiên, có vấn đề gì à?" Hề Từ lườm anh ta.

Mễ Thiên Sư tức khắc im bặt, nhấc chân dẫm ga, rời khỏi nơi hắc ám thị phi này đi.

Hai mươi phút sau, chiếc Landrover dừng ở đầu con phố cũ. Sau khi mở cửa xe, Hề Từ lại ôm Úc Linh xuống xe, thì bị cô cự tuyệt lạnh tanh, "Để em tự đi"

Vẻ mặt Hề Từ lo lắng nhìn cô, thấy cô quay mặt đi không chịu thỏa hiệp, đành đỡ cô xuống xe, cố sức không gây ra động tác mạnh, tránh cô lại bị đau ngực hơn.

Vẻ mặt Mễ Thiên Sư như gặp quỷ vậy nhìn họ, sau đó xoa xoa cổ mình, lập tức muốn rớt nước mắt.

Trước đây, họ vừa mới bắt đầu hợp tác, vì thực lực anh ta vô dụng, sau khi chân bị gãy, được người lãnh khốc vô tình này kéo đi, lúc đó Hề Triển Vương mới bá đạo làm sao, chẳng ai dám tranh giành, dù đang trong hình dáng con người đầy quyến rũ mê ly ôn hòa, xong trong xương cốt lại là kẻ nói một không nói hai, đã từng khép nép như thế với người khác bao giờ chưa?

Quả nhiên có khác, mới hiểu rõ mình gặp bi kịch tới mức nào, dù anh ta có là nam tử hán cũng không thể đối đãi khác như thế được mà!

Vẻ mặt Mễ Thiên Sư nghẹn khuất đi theo họ vào cửa.

https://thuviensach.vn

Vừa tiến vào, tiếng con Anh Vũ kim cương tím lam ồn ào vang lên, 'Hề Triển Vương, mỹ nữ, xin chào mừng đã về nhà! Ai da, Mễ cũng tới à, xin chào, xin chào!" Đang lúc bay tới trước mặt họ, phát hiện ra sắc mặt Úc Linh tái xanh, cánh tay thì quấn băng, nó lại hét lên, 'Oh! My god! Mỹ nữ người làm sao thế? Bị thương à?"

Úc Linh cười cười nhìn nó, bảo, "Không sao đâu, chỉ bị thương chút thôi"

Con Anh Vũ Kim Cương nhìn Hề Từ cẩn thận đỡ cô tới ngồi trên sô pha, lúc này mới thấy chắc chắn không phải bị thương nhỏ, thì nói ồn ào, "Mỹ nữ, thuốc không thể không uống nha, bị thương rồi nhất định phải uống, uống thuốc rồi ngủ một giấc thì tốt ngay. Đúng rồi, Hề gia chúng ta có loại thuốc tổ truyền tốt nhất đó, rất thích hợp trị liệu ngoại thương, bôi lên miệng vết thương sẽ nhanh khỏi thôi"

Đôi mắt Hề Từ phát sáng, không cần con Anh Vũ nói thêm đã đi tới tủ tường phía đông mở tủ lấy thuốc.

Mễ Thiên Sư lặng lẽ nắm tay, thấy không ai để ý, đành xoa xoa mũi, ngồi yên lặng trên sô pha, mắt nhìn Úc Linh tìm tòi nghiên cứu, suy đoán thân phận của cô. Hiện giờ anh ta đã có thể khẳng định thân phận người phụ nữ trú ngụ trong nhà Hề Từ này rõ ràng khác hẳn, không giống như những người thường trước đây bọn họ bắt yêu ma quỷ quái tý nào.

Thấy bộ dạng họ ở chung, chỉ sợ hai người này ở cùng một nhà rồi đi.

Cái từ ở chung này khiến mắt Mễ Thiên Sư giật giật chút. Nhưng thực ra Úc Linh lại để ý tới anh ta, nói với con Anh Vũ Kim Cương, "Anh Anh, có khách"

Con Anh Vũ Kim Cương bay tới tay vịn sô pha đậu, nghe xong thì a một tiếng, bảo, "Mễ, ngài cứ tự nhiên, mỹ nữ bị thương, điểu hiện giờ không nghĩ tới ngài đâu"

https://thuviensach.vn

"Mày đây là đối đãi khác nhau đó, chẳng phải tính điểu nữa rồi" Mễ Thiên Sư nổi giận nói, 'Nhớ trước đây, tao mỗi lần tới, mày là điểu mới nhiệt tình hiếu khách làm sao, coi tao như người nhà vậy, hiện giờ lại vứt bỏ tao như giầy rách thế hả"

Con Anh Vũ vẫn không để ý tới anh ta.

Hề Từ rất nhanh tìm ra một đám bình lớn, lấy bình sứ đựng thuốc, nhìn bên ngoài thì hoa văn trên bình rất cổ kính, lúc mở nắp gỗ ra có một mùi thơm lạ lùng xộc thẳng vào mũi, bên trong thuốc trắng ngà, run rẩy co vào nhau, ánh sáng màu cực kỳ đẹp, cũng không kém những thứ thuốc bán ở ngoài tiệm thuốc, thậm chí còn tốt hơn nhiều.

"Lên lầu tắm trước đi rồi trở lại thoa thuốc được không?" Hề Từ hỏi cô, giọng đầy ôn hòa.

Úc Linh do dự, không đáp hỏi lại, "Thứ vừa rồi tập kích các anh là gì thế? Các anh... các anh .... Là người nào?"

Sắc mặt Hề Từ cứng đờ, Mễ Thiên Sư lại thực ra không coi ra gì bảo, 'Những vật đó là yêu vật sa đọa, máu tanh hiếu chiến, không có lý trí, rất thích máu tươi, sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, lực sát thương cường đại, vô cùng khó đối phó, có rất nhiều người không muốn đối chiến với chúng. Đến nỗi chúng tôi, như cô thấy đó, tôi chỉ là một thiên sư chuyên theo đuổi việc bắt quỷ hàng yêu thôi. Đúng, là loại thiên sư mà các cô hay nói đó, không phải là tên của tôi"

"Tôi hiểu rồi, cũng là loại thầy tướng xem phong thủy, đoán mệnh coi bói thôi" Úc Linh nói tiếp.

Mễ Thiên Sư nghẹn thở, "Xem phòng thủy đoán mệnh coi bói thì là kỹ năng của chúng tôi, đương nhiên, không phải ai cũng có thể tính chuẩn cả, còn phải xem thiên phú nữa"

https://thuviensach.vn

Úc Linh cũng quay đầu nhìn về phía Hề Từ, "Anh cũng là thiên sư à?"

Hề Từ do dự, mở miệng nói, "Không phải, anh..."

"Anh ấy là sư phụ trợ chiến đấu thiên sư, chính là nhân viên ngoài biên chế mà quan chức chính phủ muốn lôi kéo vào, lập hồ sơ riêng đó" Mễ Thiên Sư lại mồm lanh nói tiếp lời, "Tôi cũng là nhân viên ngoài biên chế, đơn giản mà nói, chính là một loại nhân viên công vụ vậy, nhưng cũng khác hẳn loại nhân viên công vụ bình thường, chúng tôi là những người chuyên phụ trách đi bắt quỷ, hàng yêu, nhưng cũng vì chưa qua khảo thí nên chỉ xem như nhân viên ngoài biên chế thôi"

Úc Linh lại gật gật đầu, trong lòng thả lỏng, thật tốt quá, chỉ cần anh ấy không phải quỷ quái hay yêu vật xấu xí gì khác con người là được...

Nghĩ đến đây, cô đột nhiên ngẩn ra, vì sao mình lại nghĩ thế nhỉ?

Đột nhiên cô lại nhớ tới chuyện xảy ra ở bệnh viện, đột ngột nhìn anh hỏi, "Mấy buổi tối nay, những quái vật đó lúc nào cũng muốn hút sinh mệnh bà ngoại em, thực ra anh cũng nhìn thấy chứ hả? còn nữa, tối hôm trước ở buồng vệ sinh, em gặp phải một con quái vật đó, anh lúc ấy cố ý dẫm đó hả?"

Hề Từ cứng đờ gật đầu, nói "Chúng nó là phệ âm quỷ, là loại quỷ có cấp bậc tương đối thấp, chuyên môn đi hút sinh khí những người bị các loại ốm đau tra tấn, cũng không khó đối phó"

Úc Linh nghe xong bất giác trầm tư hẳn lên.

Hề Từ vẫn cứng đờ người nhìn cô, đến mức Mễ Thiên Sư nhìn không chịu nổi buồn bực, liên tiếp nháy mắt với anh, song Hề Từ lại có bộ dáng thất thần, rõ ràng như kẻ mù khi người ta ném ánh mắt sang nhìn, khiến anh ta hơi nhụt chí, thấy lần này Hề Triển Vương thật tài.

https://thuviensach.vn

Một đại yêu vương thống lĩnh một phương lại thua trong tay một con người, chẳng phải khiến những kẻ trong Tổ Dị Văn cười chết mất sao?

Úc Linh gỡ bỏ nghi hoặc trong lòng, hơn nữa còn biết chồng mình còn có thể bắt quỷ hàng yêu đuổi ma nữa, lại lần nữa cảm giác mình nhặt được may mắn, nhìn thấy anh thế nào cũng tốt, quả thật không thể vừa lòng hơn, ai biết mình sẽ gặp may mắn thế, xúc động tìm bừa một người kết hôn thế mà lại nhặt được một người chồng có thể làm được việc nhà vừa có thể bắt quỷ hàng yêu như thế này chứ? Quả thật có thể thấy chọn được người đàn ông tuyệt vời may mắn tới mức nào. Lập tức nhìn anh cười cười, hai mắt âm u phát sáng long lanh xinh đẹp dị thường.

Mễ Thiên Sư thấy thế, bất giác kinh ngạc, cảm thấy năng lực tiếp thu của mỹ nữ rất mạnh, thế mà lại chẳng có tinh thần hoảng hốt, hỏi có mấy câu rồi tin ngay những chuyện phản khoa học này, thậm chí còn không nổi điên, không hổ là nhân vật bị yêu cổ quấn thân, có mệnh cách kỳ lạ.

Hề Từ cũng cười trở lại, thần sắc giãn ra, tựa như một kẻ ngốc nhìn thấy nụ cười của người yêu vậy. Chỉ có ở cùng với anh lâu rồi Mễ Thiên Sư mới biết rõ, anh không phải cao hứng thực sự, không phải hơi hồ đồ, mỹ nữ nhà người ta cứ nhìn anh cười, cười đến đáng yêu như thế, anh không cao hứng mới lạ?

Bởi Úc Linh còn thương tích trên người, Hề Từ bảo cô đi tắm trước rồi lát nữa trở lại là được.

Đợi sau khi cô lên lầu, Mễ Thiên Sư hỏi kỳ lạ, "Sao trông anh chẳng cao hứng gì thế?"

Hề Từ chép miệng, "Anh không hiểu đâu"

Anh đã phát hiện ra lúc Úc Linh nhìn thấy sinh vật phi nhân loại đó đều có tâm tính muốn tránh không kịp, thậm chí còn coi như không thấy

https://thuviensach.vn

nữa, bảo trì loại thái độ làm lơ, nếu cô ấy mà biết anh cũng không phải là con người tương tự thì chỉ e...

Lúc trước anh quả thật muốn mượn chuyện này để làm lộ chân tướng với cô, cũng không muốn lừa gạt cô nữa, nhưng cái tên gia hỏa Mễ Thiên Sư mồm miệng nhanh nhẹn này lại đúng lúc rời đề tài đi, hơn nữa còn để cô hiểu lầm, đây là thái độ người thường đối đãi với người Tổ Dị Văn, cơ bản thích dối lừa, lừa dối không thành thì tẩy sạch ký ức.

Kết quả này khiến trong lòng anh cũng thở phào, án tử hình cũng chậm lại khiến tâm tình càng rối rắm thêm.

Mễ Thiên Sư quả thật không hiểu tâm tính nam yêu này tý nào, ngược lại còn hỏi, 'Đúng rồi, chuyện đêm nay là thế nào, chỉ hai yêu vật thôi, thế mà anh không thể bám trụ được, ... Chẳng lẽ lần trước anh bị thương ở núi hoang vẫn chưa khỏi sao?"

Hề Từ gật đầu, quả thật là nguyên nhân này, nếu không phải anh bị thương chưa lành, sao lại bị một con yêu bám trụ chứ, phán đoán sai lầm suýt nữa còn làm Úc Linh bị thương.

Mễ Thiên Sư hơi lo lắng, trong lòng chẳng chút kỳ lạ, vết thương anh ta tuy nặng nhưng cũng không bị nhiễm khí ô uế, với yêu lực cường đại tự lành, loại thời điểm này hẳn là đã khỏi rồi mới đúng chứ, sao tự dưng lại vậy nhỉ?

Thấy Hề Từ không nói nhiều, Mễ Thiên Sư cũng biết người và yêu khác nhau, bọn họ kiêng kỵ khá nhiều, cũng không dễ thổ lộ tình cảm với người ta, không muốn làm đề tài này rối lên nữa, mà ngược lại nói, "Hề lão đại, anh chừng nào ở chung với cô gái nhà người ta thế? Còn nữa, có cần tẩy sạch ký ức đêm nay của cô ấy không? Nếu không khó mà ăn nói với Tổ chức bên kia đó"

https://thuviensach.vn

"Không cần" Hề Từ chẳng chút nghĩ ngợi cự tuyệt, thần sắc hơi lạnh. Mễ Thiên Sư vừa thấy thần sắc của anh có cảm giác bất ổn, "Vì sao?"

Hề Từ nhìn anh ta một cái, sắc mặt hơi hòa hoãn chút, thậm chí còn hiện lên nụ cười ướt át, hai chân giao nhau, dùng giọng điệu có hơi đắc ý nói, "Hôm trước chúng tôi kết hôn rồi, hiện giờ cô ấy là vợ của tôi"

Mễ Thiên Sư phản ứng bằng cách ngây ra. Đợi lúc anh ta tỉnh táo, thần sắc thất kinh kêu lên, "Sao các người lại kết hôn rồi là thế nào?"

Hề Từ ừ một tiếng, gọi con Anh Vũ Kim Cương ra pha nước rót trà, thong thả ung dung uống một ngụm.

Mễ Thiên Sư thấy rối rắm, rốt cuộc cũng tiếp nhận sự việc là bọn họ thế mà kết hôn rồi, sau đó dùng ánh mắt quỷ dị đánh giá anh từ trên xuống dưới, nhớ lại lúc trước Úc Linh phản ứng thế nào, trong lòng khẳng định đối phương không những không biết thân phận không phải con người của anh, thậm chí khả năng sau khi anh phóng thích yêu lực ra cũng chưa từng thấy.

Mễ Thiên Sư tự nhận mình vẫn rất hiểu vị yêu này, chưa nói tới anh ta sau khi biến thành Hề Triển Vương thì khí thế bá lậu thế nào, yêu nghiệt ngút trời ra sao, bộ dáng con người cũng có nhiều tật xấu vô kể, chỉ riêng cái thói ăn ở sạch sẽ tới trình độ khiến không ai chịu nổi nữa, nhưng mà khi anh ta ở trạng thái con người vào lúc nào đó thì vẫn là một người đàn ông vô cùng dịu dàng thanh nhã chu đáo cực kỳ, khiến các phụ nữ lớn tuổi ai ai cũng thích kiểu đó.

Một nam nhân ôn hòa dịu dàng như thế, hắn cũng sẽ không chủ động tìm con gái nhà người ta kết hôn đâu...

"Các người... ai cầu hôn?"

"Cô ấy cầu hôn"

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư ngây ra nhìn anh, chắc là anh ta bị Hề Triển Vương bắt nạt cho tới mức bộ dạng thê thảm rồi, nên phát hiện ra anh lúc là con người thì toát ra khí thế nhưng lại không phải loại khí khái của đàn ông, kìm không nổi, nói đầy khinh bỉ, "Anh thế mà lại để cho em gái cầu hôn trước, anh có còn là đàn ông nữa không đây? Không đúng, anh có còn là giống đực nữa không hả?" Mễ Thiên Sư khinh bỉ anh, cảm thấy vị yêu này quả thật rất đánh khinh.

Hề Từ mặc anh ta nói, dù gì thì chỉ cần ở cùng cô ấy là được, cái gì cũng được hết.

"Đúng rồi, sau khi các người kết hôn có dự định gì không?" Mễ Thiên Sư căn cứ vào sự hợp tác của họ mà quan tâm, không kìm được hỏi thêm một câu.

"Gì cơ?"

"Chẳng hạn như kế hoạch chung sống, kế hoạch công tác, kế hoạch nối dõi tông đường gì đó đó. Aizz, anh không phải cho là một đôi nam nữ sau khi kết hôn rồi cũng không phải là chuyện lớn gì chứ? Đúng rồi, các người một là con người, một không phải con người, sau này không biết sinh ra cái gì nữa nhể" Mễ Thiên Sư nói tới đây, hơi lo lắng, vốn trở thành bạn của một con yêu thiên sư chính tông, anh ta vẫn coi anh như anh em tốt, chỉ hy vọn con yêu này có thể sống tốt trong thế giới con người là ổn.

Nói tới trẻ con, mặt Hề Từ hơi đỏ, thoạt nhìn có vẻ rất động tâm. Nhưng rất nhanh sau đó anh lại nói, "Úc Linh còn trẻ, sau này nói sau"

Vẻ mặt Mễ Thiên Sư nhìn đồ ngốc anh nói, "Tuy tôi không rõ vợ nhà anh làm gì cả, nhưng tôi lấy con mắt thường xuyên tiếp xúc với một số nhân vật lớn mà nói, thân phận của cô ấy chắc chắn không đơn giản, nếu không cũng không cách nào dưỡng ra được khí chất và vẻ đẹp ai ai cũng xem trọng như thế đâu, lão tổ tông chúng ta từng nói, "cư di khí, dưỡng di

https://thuviensach.vn

thể" lời này đâu phải nói đùa. Một người đẹp như thế, sao tự dưng lại gả cho một thằng nhóc nghèo ở huyện thành chứ? Anh tốt nhất là chuẩn bị tâm lý thật tốt đi, biết đâu một ngày nào đó các người bị chia rẽ anh cũng không có chỗ nào khóc đâu đó... Đúng rồi, chuyện cô ấy kết hôn với anh, chắc chưa nói cho người nhà cô ấy biết đâu nhỉ?"

Hề Từ trầm mặt nhìn anh ta. Mễ Thiên Sư phát hiện ra mình đoán đúng, có vẻ đắc ý, anh ta chỉ là rất quan tâm tới Hề Từ thôi mà, nhưng không gặp mấy ngày, Hề Triển Vương đã kết hôn mất rồi, cứ tưởng là vội vã cao hứng quyết định, em gái nhà người ta là một người đẹp giàu có, lại gả cho anh một kẻ nghèo trong mắt nhân loại, chắc chắn có nguyên do, chỉ là cũng không thể ngờ cốt truyện lại một đống máu chó đến thế.

Một lúc lâu Hề Từ mới nói chậm rãi, "Quả thật là chưa, nhưng đó cũng có phải là chuyện lớn gì đâu chứ"

Nói xong, anh chẳng thèm để ý tới Mễ Thiên Sư nữa, thong thả ung dung đi lên lầu. Mễ Thiên Sư nhìn bộ dáng thong dong thanh thản của anh, không thể không thừa nhận, Hề Triển Vương đúng là Hề Triển Vương, dù hiện giờ trong hình thái con người nhưng trong xương cốt thì vẫn khác hẳn con người.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 30

Úc Linh không biết hai người đàn ông dưới lầu nói gì chắc không muốn người khác biết, cô cũng không hứng muốn biết, tuy biết hai người này có thể bắt quỷ hàng yêu gì gì đó, nhưng nói thật với những loại sinh vật phi nhân loại đó, cô vẫn ôm thái độ như cũ là cung kính cách thật xa.

Hơn nữa trong câu nói của Mễ Thiên Sư, cô xác nhận lại lần nữa thế giới này không phải thế giới khoa học, có yêu ma quỷ quái gì đó thì không phải là đồ vật khoa học nguy hiểm nữa. Đã có những đồ vật không khoa học này, vì tính ổn định thế giới, dĩ nhiên sẽ có một số người tương ứng với nghề nghiệp đúng lúc sinh ra, còn biết được có một bộ phận nhân sĩ của chính phủ giao tiếp trực tiếp với những thứ phi nhân loại này rồi thì cô cũng không thấy lạ nữa.

Sau khi cởi hết quần áo, cô đứng ở trước gương trong phòng tắm, lúc đầu thì nhìn thoáng qua cánh tay băng bó, sau đó ánh mắt chuyển tới chỗ ngực, chỉ có một vòng ửng đỏ nhàn nhạt. Đưa tay ra sau lưng sờ soạng, có hơi đau, nghĩ đến lúc đó lưng đập mạnh vào đường đi, chỉ sợ phía trên đã bầm tím, ngày mai chắc sẽ chịu khổ rồi.

Do trên người có thương tích, cô tắm nhanh hơn ngày thường, cuối cùng cũng tắm xong. Đợi lúc cô vuốt ngực đau mở cửa ra, suýt nữa thì đụng phải người đứng ở cửa. Sau đó cô lại được bế kiểu công chúa.

Úc Linh với cái bế công chúa cũng không nghĩ gì nhiều, nhưng vì cô từ lúc phát dục dậy thì chính là một mỹ nữ cao thon dậy thì nhanh nhất trong các bạn đồng lứa, thậm chí mỗi một thời gian có thể ngạo nghễ nhất

https://thuviensach.vn

trong đại đa số nam nhân, cái ôm công chúa này cô vô duyên không có. Mỗi lần tới giờ thể dục, thân thể nữ sinh khác thì khó chịu nằm uể oải, sau đó sẽ có nam sinh tới bế vào phòng y tế, còn cô mệt mỏi nằm vật xuống thì cũng chỉ được người ta một trái một phải dìu đi phòng y tế mà thôi.

Đây là khác nhau. Nhưng trong mấy ngày nay, cô được người này bế kiểu công chúa mấy lần, trong lúc bất giác cảm thấy khó khó nói hết nên lời. Hề Từ ôm cô đến bên giường, bên cạnh đã chuẩn bị đầy đủ thuốc thang cùng băng gạc và những thứ linh tinh khác.

Anh cẩn thận gỡ băng vải trên cánh tay cô xuống. Tuy vừa rồi lúc tắm úc Linh đã rất chú ý rồi, nhưng một phần băng vải vẫn bị ướt, Hề Từ thấy thế nói ngay, "Lần sau em tắm anh sẽ giúp em vậy, miệng vết thương mà dính nước thì không tốt đâu"

Úc Linh, "..."

Cô trầm mặc rồi dùng thần sắc như bảo, "Để sau" nhìn anh, xem rốt cuộc anh có phản ứng gì với lời mình vừa nói, cô vẫn không đỏ mặt, anh đã đỏ rồi, như một cậu bé xấu hổ thẹn thùng, yên lặng xử lý lại vết thương cho cô lần nữa.

Úc Linh không kìm được lại nhìn anh mấy lần trong lòng khá vui.

Sau khi băng bó xong, rốt cuộc Úc Linh cũng thấy rõ vết thương trên cánh tay mình, thoạt nhìn như bị móng vuốt của con thú, có ba vệt hồng đã trở nên trắng nhợt, thấy ghê người, khiến cô không kìm được rời mắt đi.

Thuốc bôi lên có một mùi thơm đến lạ lùng, miệng vết thương vẫn đau nhức bỗng có cảm giác như được một luồng mát lạnh xua tan khá nhiều, khiến sắc mặt cô cũng hòa hoãn đi, trong lòng bất giác thấy tin tưởng thuốc gia truyền của Hề gia không chút nghi ngờ. Cô có thể khẳng định, hiệu quả của thuốc bán bên ngoài tuyệt đối không bằng.

https://thuviensach.vn

"tổ tiên anh làm nghề y sao?' Úc Linh hỏi.

Hề Từng ngừng lại, sắc mặt tự nhiên nói, "Cũng không coi là thế, chỉ thấy hứng thú với ít hoa cỏ là được. Em biết đo, quê anh là ở thôn Sơn Hà, cách thôn Ô Mạc mấy núi, trong núi có rất nhiều loại cây thuốc, nếu thâm nhập sâu hơn chút, còn có thể tìm được một ít bảo bối hiếm có. Thuốc này chỉ là loại thuốc có hiệu quả cầm máu cực tốt trong núi thôi, người trong thôn ai cũng biết cái này hết"

Sau khi kết hôn cùng anh, Úc Linh cũng biết chút ít về anh.

Nghe nói quê anh ở thôn Hà Sơn, quả thật cũng cách thôn Ô Mạc mấy quả núi, cũng là một nơi có núi non như thôn Ô Mạc, ở đó còn cách xa bên ngoài hơn cả thôn Ô Mạc, có rất ít người bên ngoài tới. Lúc còn nhỏ Hề Từ ở trong thôn, sau đó anh lại ra huyện thành và thành phố Y mua nhà, tiếc là cha mẹ mất sớm, còn chưa lớn thì anh đã được chú trong nhà ở cạnh nhận nuôi, sau khi tốt nghiệp cao trung thì trở về quê nhà, thường xuyên chạy từ huyện thành đến thành phố, công tác trước mắt là nhân viên chuyển phát nhanh.

Hề Từ trong mắt cô như một loại đồ vật đáng quý vậy, có một tay nghề làm thuốc gia truyền, quả thật không thể kém ai.

Có thể biểu hiện của cô quá rõ, mặt Hề Từ càng đỏ hơn, nói với cô, "Trên lưng em còn vết thương nữa, cứ nằm sấp xuống, anh dùng tinh du xoa bóp cho em chút, ngày mai đỡ để em khó chịu".

Úc Linh nhìn anh một lát, rồi chậm rãi ghé lên giường, vén áo ngủ lên. Vào thời điểm cô không nhìn thấy, ánh mắt anh trở nên nóng rực lạ thường, nhưng chỉ khi nhìn thấy trên làn da trắng như tuyết kia có một mảng bầm tím lớn, thần sắc đột nhiên khó coi hẳn lên.

"Hề Từ?" Cô thấy lạ gọi một câu, quay đầu nhìn lại thấy sắc mặt anh trở nên nghiêm túc, hơi ngơ ngác hỏi, "Nặng lắm à?"

https://thuviensach.vn

"Ừ, đợi lát nữa anh sẽ nhẹ tay thôi" Anh nhìn cô mỉm cười dỗ.

Úc Linh đáp ừ một câu, dù hơi xấu hổ nhưng do bất tiện nên vẫn cởi áo ngủ ra, chôn mặt trong chăn.

Lúc bôi tinh du lên lưng, cảm giác đau đớn bắt đầu lan tràn, cô đau tới mức khó thở, cắn chặt môi, thấy thật khó khăn, nhưng không hiểu sao lại thấy loại đau đớn này so với trái tim như bị một gậy đánh mạnh đau hơn, quả thật là gặp phải sư phụ, cô lúc nào cũng sợ đau mà lại cảm thấy không có gì ghê gớm cả...

Cô hơi ngơ ngác, loại thời điểm này là lúc nào nhỉ?

Đau đớn qua đi, một dòng nước ấm áp lan tràn khắp trên da thịt, tuy vẫn còn nóng và rát nhưng cũng đỡ hơn rất nhiều, dần ý thức chậm rãi chìm sâu trong giấc ngủ.

Sau khi xoa bóp vết bầm tím trên lưng cho cô xong, Hề Từ phát hiện ra cô ngủ rồi thì đi rửa tay, sau đó cẩn thận mặc quần áo cho cô, đắp chăn cho cô, anh ngồi bên mép giường nhìn cô qua ánh đèn tiết kiệm một lúc rồi đứng dậy đi ra cửa.

Mễ Thiên Sư tội nghiệp ngồi ở sô pha đợi anh. Thấy anh rốt cuộc cũng xuống, đầu tiên Mễ Thiên Sư dùng ánh mắt kỳ dị nhìn anh, trong đầu cũng không rõ là đang nghĩ tới tình tiết quỷ dị gì, nhưng sau khi lướt mắt nhìn Hề Từ một lượt, anh ta lập tức đứng đắn hẳn, nói ngay, "Hề lão đại, vừa rồi tôi nghĩ thấy chuyện kết hôn của anh chỉ sợ khiến những người đó chú ý thôi, rốt cuộc anh và vị Giang tiểu thư kia chính là người yêu có thù lớn mà..."

"thì tính sao?" Hề Từ vẫn câu nói cũ kia, "Đây cũng chẳng phải là chuyện lớn gì"

https://thuviensach.vn

Đại ca à, sao không phải chuyện lớn gì chứ?Nếu không phải chuyện lớn, thì từ xưa đến nay cũng sẽ không có nhiều người yêu yêu đều bị cắt đứt đâu. Chỉ là nghĩ tới tính cách Hề Từ, quả thật như không phải chuyện lớn thật...

Mễ Thiên Sư đành gác chuyện này sang một bên, nói vào chuyện chính, 'Hề lão đại, để tôi ở lại mấy ngày đi, tốt xấu gì cũng đợi tôi làm rõ tình hình ở quốc lộ Bàn Sơn kia rồi hẵng nói. Đúng rồi, anh đã đi xem qua chưa?"

"Chưa" Hề Từ đáp lại dứt khoát.

Mễ Thiên Sư liền biết mấy ngày nay anh vội vàng kết hôn rồi chăm sóc vợ, sao có thể tự mình đi xem cho được? tuy biết thế, vẫn lại ôm ảo tưởng, tiếc là vọng tưởng thuyền nhỏ nói trôi thì trôi, anh ta ngoài thở dài ra thì lại tiếp tục hăng hái hỏi tiếp, "Được rồi, tôi biết tôi lại phải làm việc khổ sở rồi. Vết Thương của anh... Khi nào mới khỏi thế?"

"Chắc nửa tháng nữa mới khỏi"

Mễ Thiên Sư nhíu mày nghi hoặc hỏi, "Chắc không lâu vậy đâu chứ, chẳng lẽ lúc ấy ở mộ núi hoang, chúng ta bị nguyền rủa sao?"

Hề Từ, "... Không phải, anh không cần xen vào"

Mễ Thiên Sư cũng là vì quan tâm bạn bè, vết thương anh cũng đã lâu như thế vẫn còn chưa khỏi, sao mặc kệ được? Đột nhiên anh ta nghĩ tới người trên lầu, nhớ tới một ít ghi chú của tổ tiên Mễ gia để lại, lập tức không tưởng tượng nổi hỏi, "Chẳng lẽ lúc anh vẫn còn chưa lành lại làm ra cái gì à?"

Hề Từ không thèm để ý tới, vào trong thư phòng lấy một hộp nhỏ màu đen ra đưa cho anh ta.Mễ Thiên sư hơi nghi hoặc, mở ra vừa thấy, phát hiện ra hai quả cầu nhỏ đen trắng, nếu anh ta không nhìn nhầm, thì đây hẳn là

https://thuviensach.vn

pháp bảo được xếp hạn thứ tám song cầu Âm Dương đi? Hề Triển Vương có được thứ này khiến Mễ Thiên Sư lại chấn kinh lần nữa.

"Anh kiếp trước chắc chắc là cứu vớt địa cầu rồi, vì thế kiếp này mới có thể thăng cấp thành người của trời có liên tiếp kỳ ngộ vậy" Mễ Thiên Sư nói đầy kích động.

"Tự đưa tới cửa thôi, thứ này trong tay mọt người tự xưng là Từ đại sư" HỀ Từ đem chuyện nửa tháng trước ở thôn Ô Mạc ra nói.

"Đại sư Từ? Chưa từng nghe tới nhân vật này bao giờ, nhất định là một đại sư xuất thân từ tam lưu mà ra thôi" Mễ Thiên Sư chẳng chút khách sáo cười nhạo bảo, hiện giờ huyền môn tổng cộng có chín cửa, ngoài lão gia hỏa đã xuất thế ra, tuổi trẻ bài trừ dốc lòng học tập, đại đa số đều trực thuộc Chính phủ, có thành viên nào Mễ Thiên Sư đều rõ cả, nhưng chưa từng nghe nói tới tên một nam nhân trung niên họ Từ nào.

Thấy anh ta cao hứng với song cầu Âm Dương kia, Hề Từ nói, "Đây không phải đưa cho anh, là tạm thuê dùng anh, tiền thuê là để giúp tra người đứng đằng sau đại sư Từ"

Mễ Thiên Sư cười ha ha nói, "Tôi biết ngay Hề lão đại là người tốt mà... Không yêu tốt mà. Vậy thì đa tạ, chuyện này cứ để tôi lo đi"

Vùng Thôn Ô Mạc chính là địa bàn Hề Triển Vương và Chính phủ trải qua hiệp thương phân cấp mà có, ở đó khắp nơi đều là yêu, bất kể là thành tinh hay chưa thành tinh, quả thật đi mười bước là gặp một con, chỉ cần cảm kích, người ta không dại gì mà đâm đường vào đó. Ai ngờ hiện giờ thế mà có kẻ không có mắt đánh chủ ý tới đó, bất kể sau lưng họ là ai, Mễ Thiên Sư đều cảm thấy những kẻ đó cách ngày chết không xa rồi.

Hôm sau, sau khi Úc Linh dậy, phát hiện trừ cánh ta có hơi ngưa ngứa ra thì cả người cũng không thấy có gì khác thường cả, di chứng vết thương

https://thuviensach.vn

bị đâm sau lưng cũng gần như không có, khẳng định tay nghề thuốc của Hề Từ tốt.

Sau khi rửa mặt xong, cô nghĩ ngợi chọn cho mình bộ váy không tay, bên ngoài khoác áo chẽn, giấu cánh tay bị thương bên trong. Cô không muốn để bà ngoại phải lo.

Sau khi thu xếp tốt cho mình xong, Úc Linh bước xuống lầu, thì đã nhìn thấy trong viện Mễ Thiên Sư mặc bộ áo choàng dài cổ, tay cầm kiếm gỗ đào, đứng ngơ ngác.

"Ôi, chào người đẹp, chào buổi sáng" Mễ Thiên Sư vừa luyện kiếm vừa cười nói với cô, khuôn mặt tươi cười còn sáng lạn hơn cả ánh mặt trời, khiến cho khuôn mặt kia tuy dài bình thường nhưng lại có mị lực khó tả mười phần.

Úc Linh, "...Chào"

Con Anh Vũ Kim Cương nói vẻ ghét bỏ, "Anh ở trong nhà người khác không thu mình lại tý nào sao?"

Mễ Thiên Sư thu chiêu lưu loắt, rốt cuộc cũng thu kiếm gỗ đào lại, nói, "thơm quá rốt cuộc được ăn sáng rồi. Hề lão đại ở nhà thật sự là một người đàn ông chuẩn, chẳng uổng công tôi đây tiếp nhận nhiệm vụ chạy tới ăn ké"

Con Anh Vũ Kim Cương thấy da mặt anh ta dày thế, bỗng chốc giận dữ, bay đến trên đầu anh ta mổ rối tóc lên, khiến Mễ Thiên Sư ôm đầu nhảy như chuột.

Ánh mắt Úc Linh nhìn một người một chim nhảy nhót kỳ lạ, trong lòng cảm thán hôm nay náo nhiệt thật sự.

https://thuviensach.vn

Bữa sáng vẫn phong phú như thế, có bánh bao tươi ngon, bánh cuốn tứa nước miếng, thịt cháo cá, còn có mấy thứ ăn cùng cháo mới lạ nữa, để trên bàn gỗ, dưới anh sáng sớm, quả thật giống như một tác phẩm nghệ thuật vậy.

Mễ Thiên Sư lấy di động ra chụp mấy tấm liên tục, nói, "Hề lão đại hiền huệ, tôi muốn được làm bạn với anh suốt, để những kẻ khác phải ghen hận vì tôi có một người bạn giỏi giang như thế"

Hề Từ lườm anh ta một cái, Mễ Thiên Sư hoảng sợ vội bịt miệng lại. Nhưng Hề Từ lại không giống như trước ngược lại anh ta mà như một người chồng hiền lành vậy, múc cháo cá cho vợ anh.

Mễ Thiên Sư đột nhiên nghĩ tới không hiểu Hề Triển Vương sẽ ngược anh ta tới chết thế nào, tự dưng không thấy lo lắng nữa mà cảm thấy mình lâng lâng.

Úc Linh cũng cầm điện thoại chụp một ảnh, phát trên Webo, rồi mới ngồi xuống ăn sáng. Sau khi ăn sáng xong, Mễ Thiên Sư thay quần áo trên người, cõng công cụ kiếm cơm trên lưng rồi cùng họ ra cửa.

Do tối qua báo nguyên nhân xe máy bị hỏng, Mễ Thiên Sư đành đưa họ tới bệnh viện trước, rồi mới đi thẳng tới ngoại huyện thành.

"A Từ có bạn tới à?" Bà ngoại tò mò hỏi.

"Đúng vậy, là người mà bà đã gặp qua rồi đó, chính là vị Mễ Thiên Sư mà bà đã gặp tháng trước ở bệnh viện đó ạ"

Hề Từ trả lời lưu loát.

Bà ngoại vừa nghe đột nhiên vỗ đùi một cái, "Ô, là thằng nhóc vốn động viên đi viện vì viêm ruột thừa rồi chiều lại xuất viện đó hả, là một thằng bé rất nhiệt tình"

https://thuviensach.vn

Nghe đến đó, Úc Linh bất giác nhìn Hề Từ, nhớ lại tình hình ngay lúc đó, đột nhiên cô cảm thấy Mễ Thiên Sư ngày đó không phải bị bệnh, chỉ sợ là trà trộn vào trong viện bắt quỷ thu yêu gì đó thôi. Loại địa phương như bệnh viện này dễ hấp dẫn các loại phi nhân loại trú ngụ, có thấy cũng không thấy lạ.

Úc Linh nghĩ đến đây đột nhiên an tâm hẳn.

Quả nhiên trên thế giới này có loại sinh vật phi nhân loại đáng sợ thế, cũng có người chuyên môn đối phó với chúng, thế giới vẫn rất hài hòa.

Giang cô nương an tâm mở di động lướt Weibo ra, bất ngờ nhìn thấy bữa sáng phát trên đó có rất nhiều người bình luận, ngoài Du Lệ, An Nhi, Triệu Minh Minh và mấy tiểu minh tinh để ý cô ra thì còn có cả ba ba tổng tài của tập đoàn Giang thị và Thiệu Sâm nữa.

Ba ba tổng tài thậm chí còn nhắn lại bên dưới, "Bữa sáng phong phú quá, Linh Linh hẳn là nên ăn nhiều chút, sáng nay ba còn chưa được ăn sáng nữa đây này (ấm ức)"

Úc Linh nhìn bình luận này chằm chằm, cảm thấy chỗ nào đó mà có người nhìn thấy chắc chắn sẽ nghiến răng nghiến lợi ngay, mặc kệ tâm tình rất tốt, cứ tiếp tục xem những người khác nhắn lại, đều không ngoại lệ là những câu nói ăn rất ngon, hỏi cô xem là do ai làm.

Đương nhiên ăn ngon rồi, do chồng cô làm mà. Cô thầm than nhẹ trong lòng, không trả lời bất cứ ai.

Tới chiều, Mễ Thiên Sư mang theo một thân bị thương, chật vật lăn tới bệnh viện.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 31

Lúc Úc Linh và Hề Từ cùng nhau tới sảnh bệnh viện thì thấy Mễ Thiên Sư mặt mũi bầm dập đầy tội nghiệp đang ngồi rúc trên ghế, vừa nhe răng ra khi hộ sĩ đang giúp anh ta xử lý vết thương, vừa gọi điện thoại.

Một người cao mét tám, rúc trên ghế nghỉ, trên quần áo đầy vết máu, nhìn cực kỳ thảm thương. Thấy họ tới, Mễ Thiên Sư như nhìn thấy người thân vậy, suýt nữa thì rớt nước mắt.

"Hề lão đại"

Hề Từ nhìn đánh giá anh ta một lát, hỏi, "Sao lại biến thành thế này?"

Mễ Thiên Sư như có đầy một bụng muốn hỏi, nhưng chung quanh còn có mặt những người khác nên rõ ràng không thể nói ra một số chuyện phi khoa học, mới nói hàm hồ, "Hết cách rồi, chỗ đó quá nguy hiểm, một mình tôi không kham nổi, cũng xảy ra tai nạn. Tôi đã báo cáo với cấp trên rồi, chắc sẽ có người tới đây giúp tôi"

Hề Từ ừ bừa một câu, không nói gì nữa.

Nhưng Úc Linh thì lại nhìn kỹ, phát hiện ra trên người Mễ Thiên Sư bị thương chút ít, còn coi như may mắn, chỉ là bề ngoài nhìn có vẻ hơi chật vật, bầm tím.

Lúc này người hộ sĩ phụ trách bôi thuốc cho anh ta nói, "Vị tiên sinh này chắc là đi tới quốc lộ Bàn Sơn kia nên mới xảy ra chuyện đó hả? Con đường đó gần đây có chút vấn đề, rất dễ xảy ra sự cố, nghe nói Chính phủ

https://thuviensach.vn

đang tìm người tu sửa đó, lái xe khi nào đi qua phải rất cẩn thận, đi chậm một chút, nếu không rất dễ xảy ra chuyện đó"

Vẻ mặt Mễ Thiên Sư kinh ngạc, "Là vậy à? Đa tạ người đẹp đã nhắc nhở, tôi còn chẳng biết có chuyện này nữa kìa"

Cô hộ sĩ nhanh nhẹn xử lý vết thương cho anh ta xong, đưa đơn thuốc hạ sốt của một bác sĩ viết cho anh ta, rồi đi.

Mễ Thiên sư đứng lên, lười nhác vươn vai, duỗi được một nửa người thì kêu oai oái, kêu tới mức những người gần đó đều nhìn cả sang, hơi mất mặt. Anh ta nhe răng ra đợi cơn đau đó qua đi, mới nói oán giận, "Thảm thảm rồi, đau tận eo, eo đàn ông rất quan trọng, phải bồi bổ mới được.... Đúng rồi, tôi đã tới đây rồi, tiện đi thăm bà bà Úc luôn"

Anh ta chuyển đề tài quá nhanh, Hề Từ vốn đã quen cách nói chuyện đầy tiết tấu của người này rồi, gật đầu với anh ta.

Mễ Thiên Sư mang một bộ mặt tái nhợt và cả người thê thảm đi theo Úc Linh và Hề Từ đi thăm bà ngoại nằm viện, trên đường đi ít người, kể lại tóm tắt mọi chuyện xảy ra sáng nay cho Hề Từ nghe.

".... Tôi vừa tới gần, xe đã trượt ngay, đánh về phía vành đai bảo vệ, nếu không phải tôi phản ứng nhanh chắc cả người và xe đã bay ra ngoài mất rồi, rớt xuống chân núi, dù không chết cũng mất nửa cái mạng. Ở đó sát khí rất nặng, dù tôi có mù thì cũng cảm nhận được, ở đó có thệ quỷ sắp hình thành, gần như trong phạm vi mấy dặm đều thành địa bàn của nó, nếu cứ để nó tiếp tục trưởng thành, thì cả người ở trấn Bình cũng gặp nguy hiểm hết, phải nhanh chóng loại trừ nó ngay..."

Mễ Thiên Sư nhỏ giọng lải nhải, ra dáng người yêu nước thương dân vô cùng. So ra thì phản ứng của Hề Từ khá lãnh đạm, như chẳng liên quan gì.

https://thuviensach.vn

Còn Úc Linh nghe được thì da gà nổi đầy, ban ngày mà cô thậm chí còn thấy có gió lạnh lẽo thổi qua, cả người rét căm căm, đột nhiên run rẩy lập cập, theo bản năng dựa sát lên người Hề Từ. Tuy biết hiện giờ họ đang đi, nhưng chính tai nghe được cô vẫn có cảm giác sợ run như cũ.

Hết cách rồi, đây là di chứng cô từ nhỏ có thể nhìn thấy một số thứ phi nhân loại mà thành, sợ hãi quá độ, khiến cho cong thành thẳng, chắc cả đời này cái tật sợ quỷ không thể nào tốt lên được.

Trong mắt Hề Từ hơi cười, thấy cô rõ ràng sợ sắp chết, lại ra vẻ bộ dạng cao ngạo lạnh lẽo căng thẳng đi tiếp, thật nói ra thì quá buồn cười, nên duỗi tay ra cầm tay cô.

Tay Hề Từ rất dày và ấm áp, cũng không hợp với bộ dạng quá trẻ tuổi như anh, cứ như ấm từ bên trong ra, khiến cho người ta có cảm giác đáng tin cậy.

Rốt cuộc Úc Linh không thấy sợ nữa, cứ nắm chặt lấy tay anh. Mễ Thiên Sư thì không phát hiện ra mờ ám giữa hai vợ chồng, còn ở đó cảm thán, "Hề lão đại à, lần này ít nhiều do anh đưa cho tôi song cầu Âm Dương, nếu không thì tôi thật khó tránh được một kiếp, anh chính là quý nhân của tôi, sinh mệnh của tôi..."

Úc Linh nghe anh ta lải nhải nói phét lác, bỗng chốc mặt đen sì.

Tới phòng bệnh, lúc bà ngoại nhìn thấy Mễ Thiên Sư, bất giác kinh hãi lắp bắp, "Thằng nhóc, cháu sao vậy?"

"Ôi ôi, cháu bất cẩn lái xe gây họa, may là chỉ bị thương phần mềm thôi, không đáng ngại. Bà bà Úc à, cháu là bạn tốt của Hề Từ, gần đây có chuyện tới huyện thành làm, tạm thời sẽ ở nhờ nhà Hề lão đại, nghe nói bà bị bệnh, nên cũng tới thăm bà ạ" Mễ Thiên Sư miệng cực kỳ ngọt, đây chính là trưởng bối của Hề lão đại mà, phải cố gắng nịnh bợ cho tốt vào.

https://thuviensach.vn

Bà ngoại nghe xong thổn thức mãi, bảo lái xe rất nguy hiểm, phải cẩn thận vào, vân vân, Mễ Thiên Sư ra dáng thanh niên biết nghe lời cứ gật đầu liên tục.

Lần trước ở thành phố, do còn xa lạ, chưa kịp nhìn kỹ người ta, vì thế anh ta cũng không nhìn kỹ vị bà bà Úc này, giờ nhìn kỹ lại, Mễ Thiên Sư đột nhiên cảm thấy có chút không đúng. Anh ta nhìn bà ngoại kỹ càng hơn, rồi lại nhìn Úc Linh, trong mắt suy nghĩ sâu xa.

Tuy bà ngoại rất cao hứng khi có Mễ Thiên Sư tới đây thăm bà, nhưng rốt cuộc do sức khỏe không tốt, ngồi lâu lại choáng váng cả đầu, đành nằm xuống nghỉ ngơi.

Thời gian còn sớm, ba người đến ban công hạ giọng trò chuyện, nói tiếp chuyện lúc trước.

Mễ Thiên Sư bảo, "Nhiều nhất ba ngày, trong vòng ba ngày cần phải loại bỏ được thệ quỷ kia. Nhiệm vụ này bị liệt vào dạng tối mật, tôi nghĩ tổ chức bên đó sẽ phái người tới giúp tôi. Hề lão đại, anh suy nghĩ xem thế nào? Có cần làm cùng nhau không, thù lao sẽ thỏa thuận phù hợp"

Dĩ nhiên Hề Từ cự tuyệt rồi, so với đi bắt quỷ thì anh càng thích ở cạnh người vợ vừa lấy của mình hơn, chuyện mới mẻ chưa đã, sao có thể rời cô ấy đi được chứ? Chỉ tính ngày nào cũng được ở cùng cô ấy trông bà ngoại ở viện tiêu phí thời gian, dựa vào nhau chẳng nói câu nào, cũng là một loại lạc thú.

Mễ Thiên Sư cực kỳ thất vọng, mắt trông mong nhìn anh, "Tuy anh là...Nhưng năng lực của anh thì rõ như ban ngày, nếu anh có thể ra tay, vốn chẳng cần bảo Tổ chức phái người tới đây đâu, biết đâu lúc đó tới là người của mấy gia tộc kia, tốt nhất không phải là Vân gia thì được..." Giọng anh ta đột nhiên im tịt, quay đầu lại, vẻ mặt trợn mắt há hốc mồm nhìn Úc Linh.

https://thuviensach.vn

Úc Linh không hiểu nổi nhìn lại anh ta. Mễ Thiên Sư rốt cuộc hiểu rõ cái loại không thích hợp này là gì rồi, anh ta nhìn cô chằm chằm hỏi, "Giang mỹ nữ, cô có biết Úc Thiên Cạnh không?"

Úc Linh sững sờ, không nhìn anh ta, chậm rãi nói, "Biết, đó là ông ngoại của tôi"

Mễ Thiên Sư vỗ tay, nói đầy cao hứng, "Thế thì đúng rồi, chẳng trách mệnh cách của cô lại kỳ lạ như thế, bà cô năm nay vận số không may mắn lắm đâu"

Hề Từ cũng hơi nghi hoặc nhìn anh ta. Lúc này Mễ Thiên Sư lẩm bẩm, thần thái bộ dáng đó, khiến Hề Từ không kiên nhẫn nổi, đạp cho anh ta một đạp, bảo, "Nói tiếng người đi"

Úc Linh không kìm được liếc nhìn anh một cái, vô cùng kinh ngạc.

Trước kia biểu hiện của anh tốt vô cùng, cứ như một vị tiên sinh cực tốt vậy, với ai cũng ôn hòa có lễ, lịch sự văn nhã, không ngờ với Mễ Thiên Sư lại hơi tùy hứng, quả nhiên họ đúng là bạn bè tốt của nhau thật, cùng nhau bắt quỷ hàng yêu mà, tình cảm cách mạng ổn thỏa, dĩ nhiên không cần khách sáo rồi.

Mễ Thiên Sư bất đắc dĩ nhìn anh một cái, định nói gì đó, lại nhớ ra vợ anh còn chưa biết thân phận thật sự của anh, thì lại bảo, "Lão tiên sinh Úc Thiên Cạnh lúc còn sống, vốn từng có quan hệ với ông tổ của tôi, từng có ơn với ông tổ của tôi, các ngươi đừng hỏi nữa, tôi cũng không biết chuyện gì cả, rốt cuộc lúc ấy tôi cũng còn quá nhỏ không phải sao. Nhưng chắc là chuyện tốt rồi" Nói đến đây anh ta lại nhìn Úc Linh nói tiếp, "Thực ra sức khỏe bà ngoại cô chỉ cần có thể chịu được lần khổ ải này thì sẽ khỏi nhanh thôi, bà có tướng sống lâu trăm tuổi, sau khi chết thì chết già, không còn phải khổ nữa"

https://thuviensach.vn

Úc Linh thở phào. Nếu trước đây có người nói vậy cô nhất định sẽ bảo họ là thầy tướng nói vớ vẩn, nhưng qua chuyện tối qua, tam quan lại lần nữa sụp đổ và hình thành, đã xác định chắc chắn thế giới này phi khoa học, dĩ nhiên không gì không thể tin nổi. Tuy Mễ Thiên Sư nhìn chẳng đáng tin chút nào, nhưng trong lĩnh vực chuyên nghiệp của mình thì anh ta không nói dối.

Cô hít sâu một hơi, hỏi, "Bà tôi làm sao vượt qua được kiếp khổ này chứ?"

Mễ Thiên Sư cười, nhìn về phía Hề Từ, hơi có ý chỉ, "Cô chẳng phải đã nắm chắc cái trụ cột này rồi ư?"

Úc Linh, "Ai cơ?"

"Người ăn ngũ cốc hoa màu, không thể không bị bệnh được, chỉ cần không có tà ác làm loạn, thì cố gắng điều trị là tốt rồi, sẽ nhanh chóng hồi phục thôi, cô cứ yên tâm đi" Mễ Thiên sư an ủi cô.

Úc Linh càng nghe càng hồ đồ, chuyện liên quan bà ngoại, không phải do cô bất cẩn nên lại dò hỏi lần nữa. Vẻ mặt Mễ Thiên Sư cao thâm khó đoán, mặc kệ Úc Linh có hỏi thế nào thì vẫn bộ dạng cao ngạo chẳng nói câu nào.

Tuy Úc Linh nóng lòng muốn biết, nhưng cũng cảm thấy có lẽ bên trong còn có gì khó nói nên đành thôi. Thấy thời gian cũng không còn mấy, Hề Từ phải về nấu cơm, tiện đưa Mễ Thiên Sư đi, bảo anh ta làm lái xe.

Lên xe Mễ Thiên sư sau khi cột dây bảo hiểm an toàn xong, Hề Từ hỏi, "Năm đó lão tiên sinh Úc Thiên CẠnh có phải từng có hiệp nghị gì với ông tổ của anh không?"

Mễ Thiên Sư lập tức dùng động tác kéo khóa miệng lại, nói, "Hề lão đại à, chuyện này tôi không thể nói ra được, nó có liên quan tới một ít bí

https://thuviensach.vn

mật của nhà họ Mễ chúng tôi, không thể lộ ra ngoài được. Hơn nữa dù tôi có muốn nói với anh cũng hết cách rồi, vì tôi cũng không biết nhiều lắm, chỉ biết là vợ nhà anh có yêu cổ quấn thân, chắc có liên quan tới lão tiên sinh Úc Thiên Cạnh, đến nỗi mà bà ngoại Úc, cũng là do lão tiên sinh Úc Thiên Cạnh đã lấy mạng đổi mạng mới có tướng sống lâu trăm tuổi, nếu không bà ấy chắc đã sớm tan cửa nát nhà không còn ở trên nhân thế nữa đâu"

Ánh mắt Hề Từ hơi sầm xuống. Chuyện Úc Linh có yêu cổ quấn thân anh cũng biết rõ hơn ai hết, lúc anh vừa mới khôi phục linh thức thì đã gặp ngay cô bé có yêu cổ quấn thân này rồi. Lúc ấy cô mới có ba tuổi, nói chuyện rất chậm chạp, nếu không phải là cô thì lúc anh khôi phục linh thức, với tư cách là đại yêu bị sa đọa biến thành yêu vật máu tanh tà ác lúc đó, kết quả cuối cùng không phải trăm họ lầm than thì cũng chính là bị cường giả con người loại bỏ thôi.

Do cô có yêu cổ quấn thân nên anh vẫn âm thầm bảo vệ cô cẩn thận, ngăn chặn những tiểu yêu có ý chí mơ ước với cô, thậm chí còn che giấu cả hơi thở của cô, miễn cho những yêu ma quỷ quái mất lý trí tới tìm cô.

Tuy anh đã cố sức suy trì cuộc sống sinh hoạt bình thường của cô, nhưng gần đây mới phát hiện ra cô vẫn bị yêu cổ quấn thân như cũ, song chẳng có căn cứ, chỉ có thể thấy số vật không phải con người, nó đã tạo thành thương tổn với cô khó mà đền bù nổi, cũng khiến cô hình thành tính tình sợ quỷ tới cực độ, từ một cô bé hồn nhiên lanh lẹn biến thành một người trầm mặc ít nói hẳn.

Hề Từ chậm rãi thở phào. Thực ra anh và cô là thanh mai trúc mã cùng lớn lên bên nhau, tiếc là cô vẫn không biết sự tồn tại của anh. Tình cảm làm bạn lâu dài chất phác không chút tì vết, dù là yêu vẫn không thể cự tuyệt mà làm bạn ấm áp với cô, dần dần khiến anh yêu cô khi cô lớn lên, cũng chẳng cách nào kiềm chế nổi.

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư thấy anh không truy vấn nữa thì trong lòng thở phào nhẹ nhõm, vội nói lảng sang chuyện khác, "Theo dõi bà bà Úc chắc chắn là một niệm hồn đến từ bờ sông Vong Xuyên, định mượn cơ hội này để giết chết bà ấy. Niệm hồn này có thể từng có liên quan đến cuộc đời của bà bà Úc, anh định diệt trừ nó không?"

"Không, tôi chỉ cảnh cáo nó thôi" Hề Từ đáp lại nhẹ nhàng. Mễ Thiên Sư vừa nghe, bất giác đồng tình với niệm hồn đến từ bờ sông vong Xuyên xa xôi ngàn dặm kia, Hề Triển Vương cảnh cáo lúc nào cũng sắc bén, chỉ sợ không chết cũng mất nửa mạng, chẳng trách lần này anh ta nhìn thấy tướng mạo bà bà Úc, phát hiện ra tướng mạo bà đã thay đổi, kiếp nạn ẩn trên người cũng mờ dần, chỉ cần biến mất hoàn toàn thì bà ngoại Úc sẽ khỏe mạnh hoàn toàn trở lại.

Lúc chạng vạng, Hề Từ nấu canh và cơm chiều mang tới bệnh viện. Mễ Thiên Sư không đi cùng, ở nhà dưỡng thương và tinh thần.

Cũng chẳng rõ có phải tay nghề Hề Từ tốt quá không mà bà ngoại Úc hôm nay ăn uống khá hơn hôm qua rất nhiều, Úc Linh thấy mà tâm tình tốt hẳn, bưng chén cơm nhìn bà mỉm cười, nói, "Bà nếu thích Hề Từ nấu cơm thì sau này cùng về ở với chúng cháu, để Hề Từ ngày nào cũng nấu cơm cho bà ăn đi ạ"

Bà ngoại hớp một ngụm canh, lườm cô một cái, "Lại nói vớ vẩn rồi"

"Vớ vẩn gì ạ? Đợi khi nào bà ngoại khỏe lại, thì không trở về thôn nữa mà về ở cùng chúng cháu đi, chúng cháu sẽ nuôi bà" Vừa nói, Úc Linh vừa nhìn về phía Hề Từ.

Hề Từ cười gật đầu, 'Úc Linh nói đúng đấy bà ạ, sau này bà về ở cùng chúng cháu đi ạ"

Bà ngoại cười cười, thầm lắc đầu không nói gì nữa.

https://thuviensach.vn

Tới tối Úc Linh vẫn kiên trì canh cho tới tận 10 giờ, điều khiến cô thấy lạ là đêm nay sao chỉ có hai phệ âm quỷ bò ra thôi, hơn nữa vừa thấy Hề Từ thì hét lên chói tai bỏ chạy. Phải biết rằng, từ lúc bắt đầu, đám phệ âm quỷ này chính là xuất hiện thành đàn, giờ lại chỉ thấy có còn hai con thôi.

Cô liếc sang Hề Từ bên cạnh, hỏi nhỏ, "Chuyện đó.... Có phải do sức khỏe bà đỡ dần lên nên chúng không tới nữa không?"

Hề Từ cười bảo, "Chắc là thế"

Tuy Úc Linh hơi khó hiểu nhưng loại chuyện tốt thế này phải vui mới đúng, chẳng cần truy cứu tới tiền căn hậu quả làm gì, rất vui vẻ cùng Hề Từ rời bệnh viện về nhà.

Lúc về đến nhà thì đã khuya rồi. Trong nhà Tivi vẫn đang nói, Mễ Thiên Sư và con Anh Vũ Kim Cương đang cùng ngồi tụm trên sô pha xe, trên bàn để đầy đồ ăn vặt và đồ uống, một người một chim vừa xem vừa cười ha ha, lúc thấy Úc Linh và Hề Từ đến cửa thì không kìm được cười giật giật khóe mắt.

"Các người đã trở lại rồi... Ôi, nữ thần Du Lệ xuất hiện rồi, nữ thần cố lên, đánh bại đám đàn ông thối đó đi, để cho bọn họ quỳ dưới gót giầy của cô đi" Mễ Thiên Sư kích động hò hét trên tivi.

Úc Linh nhìn lên màn hình TV, đúng lúc thấy Du Lệ trên màn hình. Du Lệ xinh đẹp đối diện mọi người, đột nhiên cười câu hồn, mị hoặc lan tràn, cười trên Tivi khiến đám fan mê muội điên đảo thần hồn. Úc Linh đỡ trán, biết bộ dạng Du Lệ chắc đang chuẩn bị phát công ngu ngốc, thì không hiểu vị đạo diễn này có thể truyền phát hình ảnh ngu ngơ của cô ra không, thật cảm thấy không đành lòng.

Quả nhiên, cô vừa tiếp nhận công nước Hề Từ đưa uống một ngụm thì thấy toàn bộ người chơi trò chơi trong tivi vì sự ngu ngơ của Du Lệ mà ngã

https://thuviensach.vn

tất cả xuống nước, Mễ Thiên Sư thì kêu to vẻ mặt cứ như kiểu "Nữ thần của tôi không thể ngu ngơ tới mức vậy đâu" vậy.

Úc Linh không nhịn được mím môi. Hề Từ tiếp nhận cái chén cô uống mất một nửa kia, hỏi theo thường lệ xem cô muốn tắm trước hay ăn khuya trước.

Úc Linh, "... Em muốn giảm béo, nên không ăn khuya đâu

Hề Từ theo bản năng nhìn xuống coi, mắt vừa đưa xuống chạm ngay vào bộ ngực cao vút của cô, mặt đỏ lên, bảo, "Thật ra thì.... Cũng không cần giảm đâu"

Úc Linh cũng phát hiện ra tầm mắt lưu manh của anh, mặt chẳng có biểu tình gì nhìn anh. Mặt Hề Từ càng đỏ hơn, đang lúng túng không biết làm sao thì bên ngoài truyền tới tiếng gõ cửa.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 32

Hiện giờ đã hơn mười một giờ tối rồi, bên ngoài bóng đêm thâm trầm, đột nhiên có tiếng gõ cửa vang lên, Úc Linh không hiểu nổi chỉ nghĩ tới nửa đêm có quỷ gõ cửa gì đó thôi.

Hết cách rồi, đây là di chứng sau khi biết nghề nghiệp của Mễ Thiên sư họ, chỉ cảm thấy nhóm người này tiếp xúc với quỷ thì biết đâu chừng một tối nào đó có quỷ tới tìm họ cũng không lạ.

Trong nháy mắt não Giang cô nương như căng ra sắp nứt vậy. Nhưng vì tiếng đập cửa vang lên cũng khiến Hề Từ rốt cuộc thoát khỏi cảnh cùng quẫn, xoa nhẹ má, ra mở cửa.

Lát sau, Hề Từ cùng một người tiến vào.

Mễ Thiên Sư đang nhìn người xinh đẹp trên tivi cười ha ha, vừa rót bia uống song khóe mắt vẫn liếc nhìn đến người đi cùng Hề Từ vào, bất giác phì cả bia trong mồm ra, vừa lúc phun lên con anh vũ kim cương ngồi đối diện cũng đang xem tivi đến quên trời đất.

Con Anh Vũ Kim Cương ngây ngốc, sau đó phản ứng thì bắt đầu nổi lên tức giận, đôi cánh tím lam xinh đẹp run lên, sau đó chim nhỏ phẫn nộ bay tới mổ anh ta, vừa mổ vừa mắng, 'Mễ, anh quá đáng lắm! Quá đáng quá, tôi có phải là cái bồn cầu đâu, sao anh lại phun nước lên người tôi thế hả?"

Mễ Thiên Sư lại ôm đầu nhảy loạn lên. Người đi sau Hề Từ thấy cảnh đó lập tức cau mày, giọng đầy lạnh lùng, "Đáng đời"

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư rốt cuộc cũng trấn an xong con Anh Vũ Kim Cương, tóc trên đầu rối bời, khó chịu nói, "Vân Tu Nhiên, sao anh lại tới đây thế? Chẳng nhẽ... Cấp trên phái người tới là anh sao?"

Người đến là một thanh niên mặc bộ quần áo trắng cổ, mày ngài mắt phượng, thần sắc lạnh lùng, khí chất quả nhiên xuất trần thoát tục, quả thật cứ như thần tiên không dính chút khói lửa bước ra từ thế giới tu tiên vậy. Nhưng ánh mắt cao ngạo lạnh lẽo của anh ta thế kia càng khiến cho anh ta có phần người hơn, chỉ là phần người này của anh ta càng khiến người khác nhìn thêm phản cảm.

Vân Tu Nhiên thốt lên lạnh lùng, 'Tôi đúng lúc làm việc ở bên cạnh, nhận được thông báo thì tới đây luôn"

Mễ Thiên Sư thu lại thần sắc khó coi, cũng lãnh đạm như vậy nói, "tôi đây thật bất hạnh quá"

Vân Tu Nhiên rõ ràng là một người cực kỳ mạnh mẽ hành động phi thường, cũng không thích mất thời gian, lập tức không dong dài, nói thẳng, "Trước nói tình hình quốc lộ Bàn Sơn bên đó ra chút, nếu không thành vấn đề thì nhanh chóng xử lý nó đi" Nói xong, anh ta quay đầu nhìn HỀ Từ, trong mắt lộ ra tia cảnh giác và kiêng kỵ, không bằng cái ngạo khí cao ngạo khi nhìn với Mễ Thiên Sư.

Chỉ là khi anh ta nhìn thấy Úc Linh đứng yên lặng bên cạnh thì ánh mắt hẹp dài nheo lại, trong mắt dao động mấy phần.

Mễ Thiên Sư lườm anh ta cười ha ha, nói, "Anh nói nhẹ nhàng quá nhỉ, tôi còn đang bị thương đây này, huống chi bây giờ là nửa đêm, đang nặng khí âm, cái gì cũng chưa chuẩn bị đã chạy tới ngay , quả thật là tìm chết mà"

Trên mặt Vân Tu Nhiên lộ ra biểu hiện "khó chịu", nhìn Mễ Thiên Sư đến nỗi anh ta thấy thái dương đập thình thịch. Lúc này Hề Từ là chủ nhà

https://thuviensach.vn

mở lời, 'Các anh muốn đi ra ngoài thì đi đi, nhà tôi không phải là khách sạn"

Mễ Thiên Sư nghe thấy thế thì vui vẻ, anh ta biết rõ phong cách hành sự của Vân gia, vẫn luôn thừa hành chuẩn quy tắc "Không phải tộc tôi, tất có dị tâm", trước giờ cũng chẳng cách nào ở chung với thứ không phải là người, lúc nào cũng om bụng hoài nghi đề phòng. Vì thế có thể nghĩ, để anh ta chạy tới địa bàn một con yêu khó khăn tới mức nào, chẳng trách vừa thấy mặt anh ta (Mễ Thiên Sư) thì đã cất giọng châm chọc mỉa mai, còn chẳng dám mở lời nói thế với Hề Triển Vương, đánh phải lấy anh ta ra làm bình phòng để nói.

Vân Tu Nhiên nhìn Hề Từ gật đầu, cũng chưa nói gì, nghe lời đi ra ngoài, nhưng cũng tiện kéo Mễ Thiên Sư ra ngoài theo, cả hai đến nói chuyện trong viện.

Đợi sau khi họ rời khỏi, Hề Từ quay đầu nhìn về phía Úc Linh, thấy sắc mặt cô hơi cứng đờ, thì hỏi, "Sao thế?"

Úc Linh xoa xoa cánh tay nổi đầy da gà, nghĩ ngợi nói rất thành thực, "Vừa rồi, người đó mặc một thân áo trắng, lại bay ra từ đằng sau anh...." Hại cô tưởng anh mang theo một con quỷ tiến vào nữa.

Hề từ, "..."

Không chỉ Hề Từ bị lời nói của cô nghẹn họng mà cả Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên nhạy cảm cũng nghe thấy. Vân Tu Nhiên lập tức sầm mặt lại, còn Mễ Thiên Sư thì cười phá lên, bảo, "ai bảo quá nửa đêm rồi, ai bảo anh lại cứ mặc toàn thân áo trắng nữa, dọa cho người đẹp người ta ha? Đáng đời"

Vân Tu Nhiên cau mày lại, hỏi, "Cô ấy là ai thế? Sao lại ở chỗ này, cùng với vị đó..."

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên sư không đáp, đôi mắt đảo đảo, rồi lại cười tủm tỉm nói, "Anh bảo một cô gái xinh đẹp ở trong nhà một người đàn ông thì họ có quan hệ gì nhỉ?"

Mày Vân Tu Nhiên càng cau hơn, trong lòng thêm kiêng kỵ sâu hơn, nói lạnh nhạt, "Người và Yêu... sẽ chẳng có kết quả gì đâu"

Mễ Thiên Sư lại lần nữa nhìn anh ta cười ha hả, bảo, "Họ Vân nhà các anh quản rộng quá nhỉ, có kết quả hay không thì chẳng phải do chính đương sự định đoạt sao, họ Vân nhà các anh tốt nhất đừng có để ý tới, Hề Triển Vương cũng không phải kẻ ăn chay đâu" (ý là dễ bắt chẹt đâu)

Tiếp đó lại cùng anh ta cắt ngang việc bàn luận đề tài này, đi thẳng vào công việc chính. Úc Linh nhìn từ cửa sổ xem, thấy trong viện có bóng trắng di động, da gà lại chợt nổi lên, quả nhiên đêm tối mặc áo trắng gì đó rất dễ khiến người ta choáng. Cái người Vân Tu Nhiên này hẳn là cái gì mà Tổ Dị Văn của chính phủ phái tới giúp Mễ Thiên sư bắt quỷ đi, nhưng Mễ Thiên Sư có vẻ không thích người họ Vân tý nào. Hơn nữa anh ta có vẻ như rất kiêng kị Hề Từ.

Đợi Úc Linh tắm xong đi xuống dưới lầu uống nước, thì thấy Mễ Thiên Sư và Hề Từ đang ngồi trên sô pha nói chuyện, Vân Tu Nhiên đã đi rồi.

Người này nửa đêm tìm tới cửa, thái độ công tác của Vân Tu Nhiên quả thật rất trách nhiệm.

"Mai tôi muốn đi mua ít lá bàu và chu sa, còn có cả máu chó đen nữa, chỉ có những thứ này mới đối phó được với thệ quỷ.... À, đúng rồi, tiện tôi tặng cho bà bà Úc một lá bùa bình an đi, lúc nào cũng mang theo bên mình, sau này sẽ không có tà sủng nào tới tìm bà ấy nữa"

Mễ Thiên Sư vừa nói vừa kiểm tra ba lô hàng đeo bên cạnh xem, thì thấy Úc Linh đi xuống, nói với cô, "Người đẹp, phù tôi rất linh nghiệm đó,

https://thuviensach.vn

một lá bùa mất một vạn đến một trăm vạn cũng không mua nổi, có rất nhiều kẻ giàu đều tranh mua đó, còn lợi hại hơn cả Vân Tu Nhiên kia nữa, nhưng tôi và Hề lão đại là bạn bè nên miễn phí thôi"

Úc Linh nhìn về phía Hề Từ, thấy Hề Từ gật đầu thì nhìn anh ta cười bảo, "Vậy xin cám ơn"

Bận rộn một hồi, cả ba người về phòng nghỉ ngơi. Sau khi về phòng, đầu tiên Hề Từ giúp bôi thuốc lên cánh tay bị thương cho Úc Linh, rồi lại bảo cô tiếp tục nằm úp sấp, dùng tinh du bôi xoa bóp lên vết thương trên lưng cô.

Lần này Úc Linh không giống tối qua ngủ mất, mà rất tỉnh táo đợi sau khi xoa bóp xong, lúc đầu cảm giác trên lưng còn nhức mỏi, cuối cùng chỉ còn lại cảm giác thoải mái, thấy tay nghề Hề Từ thế này nhất định trước kia đã từng làm qua nghề mát xa rồi.

"Anh học được à?" Cô ôm quần áo che ngực, tò mò hỏi.

"Không, nhưng trước kia do yêu cầu công tác nên có từng đi xem qua người ta làm" Anh cười, sau đó lại hỏi, "Không làm em bị đau chứ?"

Úc Linh đỏ mặt, "Không ạ, rất thoải mái"

Nụ cười trên mặt anh càng sâu, rõ ràng câu trả lời của cô khiến anh thấy cao hứng vô cùng, hai mắt cong cong thành hình cung rất đẹp.

**

Hôm sau, sau khi ăn bữa sáng phong phú xong, mọi người lại đồng loạt xuất phát. Mễ Thiên Sư theo lệ thường lái xe đưa họ đi đến viện trước, rồi mới đi tới trung tâm huyện thành để mua bùa và chu sa, tiện nghiên cứu địa hình ở gần đó, thăm dò chút.

https://thuviensach.vn

Sau khi Úc Linh và Hề Từ tới viện, ở cạnh bà nói chuyện một lát, Hề Từ nhận được tin của cửa hàng sửa xe, xe máy hôm qua đưa đi sửa đã xong, anh nói lát nữa sẽ tới lấy.

Hề Từ nói với Úc Linh một câu rồi đi. Bà ngoại thấy hơi lạ nên hỏi, "Xe làm sao thế?"

Chuyện xảy ra tối hôm trước, hai người Úc Linh cũng không dám nói lại với bà, sự bà lo lắng, hơn nữa đó là chuyện phi khoa học, Úc Linh thấy càng ít người biết đến càng tốt, dù gì thì người thường cũng không nhìn thấy.

"Xe có chút vấn đề, cần mang đi sửa ạ" Úc Linh giải thích nhẹ nhàng bâng quơ. Bà ngoại quả nhiên không nghi ngờ gì. Đợi khi Hề Từ về, lại không phải là chiếc xe máy hai bánh mà là một chiếc Audi bốn bánh.

"Đổi xe mới rồi à?" Bà ngoại hỏi, rất quan tâm tới cháu rể. Hề Từ mỉm cười gật đầu, "Trước đó cháu cũng đã có ý muốn đổi xe rồi, khi ấy không có yêu cầu gì cả, công ty có xe chuyên dụng, không mua mới, có xe cũng tiện đưa đón mọi người hơn ạ"

Bà ngoại gật đầu, tuy bà lão người ta luôn ở trong thôn, nhưng có xem tivi nên cũng biết hiện giờ đi ra ngoài phải có xe. Nhưng với điều kiện kinh tế của Hề Từ, có mua nổi xe hay không, sau khi mua xe kinh tế thế nào, thật ra bà ngoại cũng không lo lắng quá, đàn ông chỉ cần có chí tiến thủ là được, cái gì tới thì tới, Hề Từ nhìn người ôn hòa có lễ, cũng không thể nói anh không thể làm được gì.

Tuy đàn ông trụ cột gia đình là điều hiển nhiên, song bà ngoại cũng không phải là người cổ lỗ sỹ, không ép chuyện vừa kết hôn thì Hề Từ và cháu gái ngoại của mình phải có cuộc sống giàu có xa xỉ. Bà biết Giang Vũ Thành rất coi trọng Úc Linh, thường tìm mọi cách để cho cô tiền tiêu vặt

https://thuviensach.vn

hàng tháng, hàng năm công ty chia không ít hoa hồng, cháu gái bà vốn không thiếu tiền, có thể sống đến mấy đời cũng được.

Cháu gái có tiền, không cần như người khác phải dốc ra ra làm việc kiếm tiền, Giang Vũ Thanh sẽ dâng hết mọi thứ cho cô, nâng cô trên tay. Cũng bởi vì thế nên khiến cô quá ngây ngốc, thậm chí chẳng có mục tiêu phấn đấu gì, được chăng hay chớ, may là cháu gái bà rất nghe lời, không giống một số cô gái nhà giàu khác tự ái lâm vào sa đọa.

Bà ngoại thấy cháu gái hiện giờ không thiếu gì hết, chỉ thiếu có người chăm sóc cho cô, quan tâm cô, làm bạn với cô mà thôi, mà Hề Từ lại vừa đúng lúc là người này.

Nhìn HỀ Từ rồi lại nhìn Úc Linh đang ngồi bên lắng nghe, bà ngoại càng nhìn càng an lòng, cuối cùng lo lắng trong tim cũng buông xuống.

Tuy người bạn đời và con gái lần lượt ra đi, bà ngoại bị đả kích cực kỳ nặng nề, nếu không phải con gái còn để lại cháu giá nho nhỏ cho bà thì chắc bà cũng không thể sống nổi. NHưng bà cũng biết, con gái không còn nữa, cũng có ảnh hưởng cực lớn tới cháu gái ngoại, khiến cho con bé từ một người hoạt bát linh lợi dần trở thành người trầm mặc ít nói, mãi mới biến thành bộ dạng biếng nhác thế này, chẳng có mục tiêu phấn đấu gì.

Trong lòng bà ngoại thấy khó chịu, ngày thường bà hay lẩm bẩm quở trách cô, nhưng đó chẳng phải là một kiểu lo lắng đó sao?

Mấy ngày nay, biểu hiện của Hề Từ bà thấy, tuy cháu gái nhất thời cao hứng kết hôn với anh, nhưng dần ánh mắt cũng đã đặt ở trên người anh, hai đứa nhỏ này sau này tình cảm sẽ dần nảy sinh thôi.

Buổi tối, sau khi bà ngoại ngủ rồi, cả hai mới rời khỏi bệnh viện.

Ngồi lên xe, Úc Linh liền nghĩ ra gì đó, đột nhiên quay đầu hỏi, "Hề Từ, vì sao anh lại đi chọn làm nhân viên chuyển phát nhanh thế?" Cô nhìn

https://thuviensach.vn

anh chằm chằm, chậm rãi nói thêm, "Chẳng nhẽ nghề nghiệp bắt quỷ của các anh tiền lương không cao sai? Đúng rồi, các anh là nhân viên ngoài biên chế, cũng không được coi như nhân viên công vụ chính thức..."

Mỗi lần Mễ Thiên Sư kêu thảm bảo Hề Từ giúp đỡ, hơn nữa lại còn thêm một câu "Thù lao đảm bảo thương lượng tốt" thì có thể nhìn ra, làm lần này thù lai không tồi, chắc chắn là cao hơn lương của một nhân viên chuyển phát nhanh rồi.

Vì thế cô đột nhiên cảm thấy, phần công tác của Hề Từ là nhân viên chuyển phát nhanh có chút vấn đề.

Thấy biểu hiện của cô cố sức nghĩ tới "tiền lương của một nhân viên công vụ Chính phủ bao tiền" thì Hề Từ có chút dở khóc dở cười, vừa lái xe vừa bảo, "Chính phủ bên đó cấp tiền lương không nhiều, nhưng với người thường mà nói thì cũng không tồi, giống nhau cả thôi, đều phải đi làm thêm kiếm tiền, như vậy tiền sẽ có nhiều hơn"

"Làm thêm thì có thể kiếm nhiều tiền sao ạ?" Cô cảm thấy rất hứng thú hỏi lại.

"Còn phải xem xem là làm gì nữa, xem phong thủy, đoán mệnh linh tinh gì đó thì ít, vẽ bùa và sửa phong thủy thì nhiều chút, còn nếu bắt quỷ, bắt yêu, đuổi ma thì loại này tùy theo cấp bậc mà định ra, càng nguy hiểm thì thù lao càng cao"

Úc Linh ngay lập tức được anh phổ cập thêm kiến thức về khoản thu nhập mà mỗi lần Mễ Thiên sư kiếm được tiếp nhận, Úc Linh nghe thấy mà líu lưỡi, quả thật tiền nhiều ghê, nhưng cứ giống như đi ra ngoài quơ một cái là được hả?

"Vậy công tác chuyển phát nhanh... cũng là một hình thức che giấu đó hả?"

https://thuviensach.vn

"Che giấu cái gì?"

Hề Từ đang định giải thích, đột nhiên di động vang lên rung trời, vừa lúc trượt xuống tiếp máy, nghe thấy tiếng Mễ Thiên Sư kêu thảm thiết truyền tới, 'Hề lão đại, mau tới cứu Mễ với, tình hình không ổn, có yêu vật cuốn vào, không bắt được. Chỉ cần anh tới thì thù lao có thể thương lượng tốt"

Hề từ, "...."

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 33

Lúc xe dừng lại, Hề Từ quay đầu nhìn về phía Úc Linh. Dưới ánh đèn đường sáng, Úc Linh cũng quay đầu nhìn anh, vẻ mặt bình tĩnh.

Vừa rồi tiếng Mễ Thiên sư trong điện thoại, cô cũng nghe được rất rõ, cảm thấy nếu cả hai người là bạn tốt, thì hiện giờ Mễ Thiên Sư gặp nguy hiểm thì Hề Từ là một "Phụ trợ Thiên sư chiến đấu" giúp anh ta là chuyện đương nhiên. Tuy bắt quỷ hàng yêu gì gì đó vẫn khiến cô tê dại như cũ, trong nháy mắt trong não xuất hiện cảnh tượng đáng sợ, nhưng tốt xấu gì cũng phải giữ gìn hòa bình thế giới không phải sao, cô cũng không có ý kiến gì.

Ngay lập tức nghe thấy Hề Từ nói luôn, "Anh sẽ đưa em về nhà trước"

Úc Linh ừ một câu, hỏi, "Mễ Thiên Sư bên đó có vẻ rất nguy hiểm, cứ đưa em về trước thì anh có kịp nữa không?' Vừa rồi nghe thấy giọng Mễ Thiên Sư có vẻ tình hình không ổn thật sự, chậm trễ một tý chắc mất mạng như chơi.

"Không sao đâu, bọn họ là hậu bối ưu tú trong Huyền Môn, một lát cũng chẳng chết được đâu" Hề Từ nói nghe bình thản vô cùng, vốn chẳng có chút lo lắng, nhiều nhất cũng chỉ khiến họ chịu khổ thêm chút, sau đó chậm rãi trị liệu là được.

Xe tiếp tục đi, Úc Linh ngồi ở bên cạnh lái xe, nhìn đèn đường ven đường lướt nhanh, ánh sáng lúc mờ lúc tỏ, đột nhiên mở miệng nói, "Thôi, đừng đưa em về nhà, hiện giờ đi tới đó đi"

https://thuviensach.vn

Hề Từ kinh ngạc nhìn cô một cái, cô sợ những thứ phi nhân loại kia đến mức nào, mấy ngày nay anh đều biết rất rõ, loại chuyện này cô tránh còn khong kịp sao có thể chủ động cùng đi tới xem được? Ánh sáng đã ảm đạm hẳn, anh có thể nhìn thấy nét trắng xanh trên mặt cô cứng đờ, nhưng thoạt trông vẫn rất bình tĩnh, hẳn là không tới mức sợ đến nỗi quyết định mất lý trí.

Úc Linh thấy bộ dạng kinh ngạc của anh, thầm tỉnh táo lại, không biết có phải mấy ngày nay biểu hiện của mình rõ đến mức mà anh phát hiện ra mình là con hổ giấy không nữa. Nhưng cô cảm thấy chuyện sợ loại quỷ quái này cũng coi như chẳng phải chuyện mất mặt gì, con gái sợ quỷ chẳng phải rất bình thường đó sao.

Vẻ mặt cô bình tĩnh nói đầy thành thật, 'Tuy em không muốn nghĩ tới... tiếp súc gần gùi, nhưng nếu hiện giờ thả em một mình ở nhà, em sẽ quen thói thế, ngược lại càng không đợi được, chẳng bằng đợi ở bên cạnh anh vẫn hơn. Vì thế em nghĩ, vẫn nên đi cùng anh thì hơn" Quỷ quái đều sợ anh, biết đâu chừng ở cạnh bên anh còn an toàn hơn chút.

Sau khi quyết định, cô lại không kìm được hỏi, 'Sẽ rất nguy hiểm phải không?"

Vì nguyên nhân sợ quỷ, nên không dám xem phim kinh dị và quỷ, vì thế thực ra cô cũng không hiểu lắm mấy ngày nay Thiên Sư bắt quỷ thế nào. Đương nhiên sản phẩm cương thi khôi hài linh tinh trong nước không tính, do con người giả dạng, trong lòng biết rõ đó là giả nên hiệu quả khủng bố cũng không lớn, còn kém hẳn so với việc cô nhìn thấy quỷ quái thực sự trong viện nữa.

Hề Từ không kìm được bật cười, "Không nguy hiểm" Nói tới đây anh lại hơi do dự. Nếu anh không bị thương mà đang ở thời kỳ đầy năng lượng thì cái kẻ hèn thệ quỷ đó vốn anh coi ra gì, nhưng hiện giờ thương thế lại chưa khỏi hẳn, yêu lực dùng ra chỉ đạt được một hai tầng, một mình mình

https://thuviensach.vn

thì không sao, nhưng anh lo lắng xảy ra chuyện bất ngờ, rồi chính mình cũng chẳng có cách nào bảo vệ được cô.

Chỉ là nhìn cô đang âm thầm nắm chặt tay, Hề Từ lại cười rộ lên, "Không sao, anh sẽ bảo vệ em"

Cái câu "anh sẽ bảo vệ em" đó cô nghe thấy mà tim đập mạnh, cảm xúc trong lòng dâng trào, mềm mại, vô cùng xa lạ, trong lúc nhất thời bỗng ngơ ngẩn xuất thần.

Hề Từ đã quay đầu xe, đánh thẳng xe về phía ngoại thành huyện thành. Khoảng chừng hơn nửa giờ thì cũng sắp tới gần mục tiêu.

Xa xa, một cơn gió núi thổi ào qua, Úc Linh run rẩy lập cập, đột nhiên cảm thấy hơi lạnh. Chung quanh tối đen không nhìn thấy tay đâu, ánh trăng lặn trong mây, cả bóng núi cũng không thấy rõ lắm, chỉ có ánh đèn xe chiếu sáng một khoảng trước mũi xe, ở đó là vùng hắc ám đặc sệt ánh sáng không xuyên thấu nổ, áp lực đè nặng trên người, mang tới một loại hít thở nặng nề khó thở, không cảm giác.

Tiếng xe ma sát trên đường rồi đột ngột dừng lại.

CẢ người Úc Linh theo quán tính nhào về trước, sau đó được dây an toàn kéo lại nên không bị đập đầu hại não.

"Phía trước xe không thể vào được, chỉ đành đi bộ thôi" Hề Từ dừng xe vào rìa đường, sau đó cởi dây an toàn giải thích với cô.

Mặt Úc Linh chẳng biểu hiện gì nhìn anh, não không khống chế được tự động chuyển, tự động nói với anh: Nguyên nhân xe không vào được, thực ra là do quỷ đánh tường đi? Nghe nói đây là hiện tượng rất bình thường, có nhiều người đi trên đường đêm đều gặp phải...

https://thuviensach.vn

Đợi sau khi họ xuống xe, Hề Từ lấy một ít đồ, rồi lấy từ sau xe một chiếc áo khoác khoác lên người cô.

Sau khi xuống xe, Úc Linh mới phát giác ra đêm nay trên núi lạnh không tưởng nổi, cuối tháng năm ở huyện thành thực ra cũng đã chính thức chuyển sang hè, về cơ bản ai ai cũng đều mặc dồ mùa hè cả. Chỉ lúc này khiến cô cảm giác như mùa xuân se lạnh tới rồi vậy, lạnh tới mức làn da tê dại cả.

Sau khi khoác áo ấm lên người, cô lập tức thấy ấm áp hẳn. úc Linh thấy trên người anh vẫn còn mặt áo sơ mi mùa hè và quần rộng, bất giác hơi lo lắng hỏi, "Anh có lạnh không?"

"Còn ổn, cũng không lạnh"

Lời Hề Từ nói này là thật, chỉ là trong mắt người thường thì thời điểm này không lạnh mới lạ, Úc Linh hơi mấp máy môi định nói gì đó thì Hề Từ đã cầm tay cô kéo đi hiên ngang đón gió phía trước rồi.

Trong tay Hề Từ cầm một chiếc đèn pin chiếu sáng, hai người cứ vậy đi bộ tới quốc lộ Bàn Sơn.

Hiện giờ đã sắp vào khuya, chung quanh im ắng, không có chiếc xe nào đi ngang qua, nếu ngày thường thì vẫn có, nhưng từ sau khi biết bên đường này xảy ra vấn đề rồi tai nạn xe cộ xảy ra thường xuyên thì tối không còn xe nào đi nữa.

Càng đi về phía trước, gió núi như quỷ quái rít gào, phát ra tiếng u u, khiến người ta có cảm giác như mình đang đi từng bước tới âm tào địa phủ vậy. Úc Linh cũng càng cảm giác chung quanh thêm quỷ dị, loại kỳ dị này dù là người thường cũng cảm thấy rất rõ ràng.

Đột nhiên ở trong một thế giới đen nhánh, ở nơi xa có một chiếc đèn Khổng Minh từ từ bay lên, tựa như bóng đèn sáng trong đêm, chỉ dẫn cho

https://thuviensach.vn

mọi người tới, cũng cho họ thấy phương hướng. Hề Từ lập tức kéo tay cô, đi hướng về phía đèn Khổng Minh đi tới.

"Đó là.. cái gì thế?" úc Linh vừa đi vừa thở hổn hển vừa hỏi, thời điểm thế này, cô cảm thấy chiếc đèn Khổng Minh đó không đơn giản.

"Là đèn dẫn hồn của Vân gia" Hề Từ đáp lại. Đèn dẫn hồn gì đó, vừa nghe tên đã hiểu ý là gì, Úc Linh càng biết rõ ràng thêm, bản thân mình sẽ đối mặt với cái gì tiếp theo, da mặt cũng cứng đờ hơn, định nói lời hối hận cũng không nói nổi, chỉ đành làm cho bản thân thêm bình tĩnh thong dong hơn, cố sức không kéo chân sau.

Đi được một lúc Hề Từ đột nhiên nhét đèn phi vào tay cô, sau đó bế cô lên, bắt đầu chạy như điên trên đường. Úc Linh ngơ ngác, tay nắm chặt lấy đèn pin, úp mặt vào trong ngực anh.

Anh chạy quá nhanh, cũng khiến cho cô thấy vòa lúc này mà bảo anh thả ra cũng không ổn, đành để cho anh mệt vậy. Nghe tiếng gió núi rít gào bên tai, cứ như đang ngăn cản họ đi tới, song úp mặt vào trong ngực anh, độ ấm trên người anh cách bộ quần áo ướt sũng truyền đến da thịt cô, khiến cô cảm giác từng cơn ấm áp lan tràn.

Đúng vậy, cho dù chung quanh hoàn cảnh có càng ngày càng khủng bố chăng nữa, cho dù lát nữa họ có phải đối mặt với tình hình đáng sợ tới thế nào, thì lúc này úc Linh lại thấy không sợ.

Chắc là bởi được ở bên người đàn ông này đi, lúc này lại vô cùng đáng tin cậy. Úc Linh lại phát hiện ra lần nữa, bản thân mình xúc động lựa chọn thực sự là nhặt được vàng mà.

Tốc độ Hề Từ rất nhanh, mặc dù có ôm thêm một người chạy vội nhưng với anh mà nói cứ như chẳng có gánh nặng gì cả vậy, rất nhanh, Úc Linh nghe thấy rất rõ tiếng động tĩnh truyền ra ở đằng trước, có tiếng người

https://thuviensach.vn

khiển trách, có tiếng dã thú gầm gừ, còn có một âm thanh như cười như khóc, đầy kỳ ảo, cười cũng không phải cười, mà vô cùng rợn người.

Loại không khí khủng bố ấy vốn không cần bổ sung thêm mà đã dọa cho người ta suýt tè ra quần rồi! Giấu trong bóng đêm, âm khí trong núi rất mạnh, ở nơi xa còn nồng đậm sát khí. Chỉ hơi nhìn một cái, Hề Từ liền biết sát khí kia sắp thành hình.

Đợi khi sát khí thành hình, thệ quỷ thoái khỏi trói buộc, chỉ sợ mục tiêu bị nó phân chia ra thì trấn Bình sẽ là nơi đứng mũi chịu sào bị thệ quỷ oán huyết tẩy, cũng chẳng trách mà người tổ Dị Văn sau khi biết được chuyện ở đây, lại coi trọng đến thế, thậm chí không tiếc phái Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên tới đây xử lý, lấy năng lực hai người này, chắc chắn thế là đủ.

Chỉ tiếc là chắc không như dự đoán, còn có yêu vật cắm một chân, khiến cho hai người họ suýt nữa bị thua ở đây.

Ngay khi nhóm Hề Từ vừa vào tới nơi, thì thấy ở trên chỗ cao của ngọn núi, bộ dạng Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên rất chật vật đang dựa lưng vào nhau đứng cùng, trước mặt họ là một con quái vật có thân hình khổng lồ, lúc này con quái vật kia trên người bị một sợi dây tơ đỏ trói nhìn không rõ, loại dây tơ đỏ này lóe lên ánh sáng nhạt, thỉnh thoảng khiến con quái vật kia giãy giụa mà co lại hoặc giãn ra, nhìn tình hình hiện giờ thì chắc là bị nó tránh trói lại rồi sau đó nhào ra cắn họ một ngụm.

Lúc này trong tay Mễ Thiên sư cầm một la bàn, một tay thì bóp quyết chặt ấn trên la bàn; còn Vân Tu Nhiên một tay bắt quyết dùng dây tơ đỏ trói chặt con quái vật lại, cả người thoạt nhìn chẳng nhẹ nhàng tý nào.

Trên đỉnh đầu họ, vẫn là chiếc đèn dẫn hồn kia, chung quanh đèn dẫn hồn có rất nhiều quỷ phiêu đãng quay quanh, những mặt quỷ đó lúc thì

https://thuviensach.vn

khóc lúc thì cười lúc thì đau đớn, khổ sở, vui vẻ hoặc bi thương... Đã hình thành nên trăm ngàn gương mặt con người có đủ hình thái khác nhau.

Úc Linh ngẩng đầu lên nhìn thấy cảnh như thế, suýt nữa bị dọa tè ra quần. Đi vào nơi này, gió còn lớn hơn nữa, có thể so sánh ngang với cơn bão Đài Loan ập qua, cứ như muốn cuốn sạch tất cả mọi thứ trên trời đất này vậy.

Trong gió đêm rít gào, đèn dẫn hồn trên đỉnh đầu Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên vẫn vững vàng cố thủ ở trên vị trí bọn họ, cũng không bị ảnh hưởng tý nào.

Hề Từ đến, cứ như đánh nát cả mảng trời đất đang giằng co này, cũng khiến cho Mễ Thiên Sư đang dùng la bàn đánh thệ quỷ suýt nữa vui quá mà khóc.

"Thật tốt quá, Hề lão đại anh đã đến rồi! Chỉ yêu vật này đã sa đọa, giao cho anh xử lý"

Anh ta nói rất nhanh, Vân Tu Nhiên cũng dứt khoát lưu loát run tơ hồng trong tay lên, tơ hồng giống như linh xà đột nhiên đẩy ra, ánh sáng mất đi, trở lại trong tay anh ta.

Sau khi chỉ yêu vật kia không còn bị trói buộc nữa, rít gào một tiếng, thân thể to lớn như bị biến dị vậy, lao ầm ầm về phía nhóm Hề Từ.

Úc Linh nấp trong ngực Hề Từ, trong tay còn cầm đèn pin, dưới ánh sáng đèn pin chiếu, vừa lúc nhìn thấy bộ dáng con quái vật kia nhào tới, ngoài thân hình biến dị ra, trên người nó còn đeo một cái mồm to, liều mạng lao tới, trông cực kỳ ghê tởm.

Chỉ liếc một cái cô còn chưa kịp thấy ghê tởm thì Hề Từ đã dùng một sức mạnh phi nhân loại nhảy dựng lên, một chân đá về phía con yêu vật

https://thuviensach.vn

đang nhào tới kia, đá bay nó ngược ra ngoài, đập mạnh vào trên vách đá, khiến cả ngọn núi chấn động mạnh.

Hề Từ cứ thế ôm úc Linh, coi chỉ yêu vật kia như quả bóng cao su đá đi đá lại.

Mễ Thiên Sư dùng la bà định vị chỉ thệ quỷ kia, dành chút thời gian nhìn thoáng qua, khóe miệng lập tức méo xệch, cảm giác như mình bị ngược vậy.

Anh ta không hề nghĩ đến Hề Triển Vương tới là tới, nhưng sao lại mang cả vợ tới đây nữa là có ý gì thế? Dù là yêu cổ quấn thân đi nữa chỉ sợ chưa từng thấy qua trận thế này bao giờ, không sợ cô ấy không chịu nổi sao? Có ân ái thì cũng đừng ân ái kiểu đó chứ, thật sự là chó độc thân bị ngược quá mà.

"Mễ Thiên sư, định thần đi!" Vân Tu Nhiên nổi giận gầm lên một tiếng. Mễ Thiên Sư thu nhanh mắt lại, bấm đứt ngón tay, đem máu bôi lên trên la bàn, la bàn trong tay anh ta cứ như xiếc ảo thuật vậy đột nhiên xoay tròn mấy vòng rồi ném về một hướng, bay nhanh tới chỗ hắc ám nhất.

"Đèn dẫn hồn!"

Vân Tu Nhiên thốt lên một tiếng "tật", chiếc đèn vốn đang đứng im trên đầu họ cũng hướng không trung bay nhanh đi, đem loại bỏ mọi hắc ám chung quanh, đồng thời cũng đuổi sạch sát khi đang lẩn khuất giữa không trung, lộ ra gương mặt thật của thệ quỷ.

Thệ quỷ sinh ra, quy vì bặc, sách vì thệ, vốn là thệ bặc chi linh, do dính phải oán khí thiên địa kéo dài không tan mà biến thành thệ quỷ, dùng phẩm hạnh ti tiện ma cọp vồ mà không ngừng chế tạo ý chí giết người qua đường, khiến con người bỏ mạng đem theo oán khí, oán khí sau khi bị thệ quỷ hấp thu hóa thành sát khí, khi sát khí hình thành, thệ quỷ liền có thể thoát khỏi phương thức trói buộc, tùy ý tàn sát bừa bãi sinh linh, vì chính

https://thuviensach.vn

oán khi và sát khí đã tan của mình mà khiến cho toàn bộ thế giới trở thành địa bàn của nó mới thôi.

Hiện giờ Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên đang làm là bức sát khí trong thệ quỷ ra, không để chỉ yêu vật kia quấy rối làm họ phân tâm, với bản lĩnh và pháp bảo của họ, chỉ cần một lúc thì đã tìm ra thệ quỷ ngay.

Thệ quỷ ẩn nấp trong sát khí, chỉ lộ ra nửa gương mặt quỷ dữ tợn, hai mắt to như chuông đồng vọt ra, trên mặt ngập tràn những tia máu đỏ.

"Tinh la bàn, càn chỉ Khôn động!"

Mễ Thiên Sư hô lên một câu, tinh la bàn phát ra một đám ánh sáng trắng nhu hòa, mặt thệ quỷ lộ ra vẻ thống khổ. Vân Tu Nhiên tung sợi tơ hồng ra, tơ hồng ở giữa không trung hóa thành thiên la địa võng, chụp lên thệ quỷ đang bị ánh sáng tinh la bàn kia cố định. Ngay khi chiếc võng tơ hồng chụp lên thệ quỷ, ánh sáng đỏ bùng lên, một tấc lại tinh lọc sát khí chung quanh. Phệ quỷ phát ra âm thanh như khóc như than, khiến người nghe thấy động lòng, thương tâm, rơi lệ.

Hai người hợp tác, sát khí quanh thệ quỷ tan dần, còn thệ quỷ thì cũng bắt đầu có thay đổi, từng bước từng bước quỷ hồn từ trên người thệ quỷ vọt ra, đây đều là những oan hồn con người bị thệ quỷ giết chết, chúng thoát khỏi khống chế của thệ quỷ, được đèn dẫn hồn hấp dẫn, theo đèn dẫn hồn thổi đi.

Úc Linh thấy cảnh như thế, tim gan đều run lên. Cô đột nhiên phát hiện ra, bắt quỷ gì đó, khi tận mắt thấy còn đáng sợ hơn cả tưởng tượng nữa, đặc biệt lúc này chính mình tự thể nghiệm, sau này trong não cô lại được bổ sung phong phú, quả thật không thể ít hơn.

Chri yêu vật kia bị Hề Từ đá đi dá lại như quả bóng cao su một lúc lâu, chắc bị đá tới mức đầu óc hồ đồ cả, giống con lật đật lắc trái ngã phải, sau đó khựng lại rồi gục xuống đất.

https://thuviensach.vn

Hề Từ thả cô xuống, móc từ trong người ra một cái bao mang theo, sau đó vọt nhanh tới, tiếp đó chỉ nghe thấy tiếng chỉ yêu vật kia kêu gào thảm thiết, cả thân hình to lớn với tốc độ mắt thường nhìn thấy bẹp xuống, cứ như bị rút hết máu thịt vậy, dần dần bẹp thành một khối da.

Úc Linh nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, cảm thấy kiểu này quá phi khoa học, cảnh tượng hiện tại cũng rất phi khoa học, đừng có nói chuyện liên quan tới khoa học gì.

Ngay lúc Hề Từ dùng cái túi kia thu lại bộ da, Úc Linh cả người cứng đờ cảm nhận được một trận lạnh lẽo, lấy áo khoác che lại run lập cập, chậm rãi quay đầu, sau đó đúng lúc nhìn thấy mặt quỷ vừa rồi thất khiếu đổ máu.

Đầu óc trống rỗng, lúc phản ứng được thì cô đã theo bản năng dùng hai tay che lấy mặt, muốn ngăn cản con oan quỷ nhào tới bên người.

Lúc oan quỷ kia chỉ còn chưa bổ nhào lên người cô, thì bỗng phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, cứ như bị một trận bạo kích hoàn toàn vậy....

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 34

Có Hề Từ đối phó với chỉ yêu vật kia, Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên hợp tác, rất nhanh đã thu phục xong thệ quỷ.

Ngay khi sát khí tiêu tan, thệ quỷ bị thu phục, những oan hồn ma cọp vồ vốn sau khi chết bị thệ quỷ hấp thu thoát ra trên người thệ quỷ, chỉ là quỷ hồn thoát ra, trừ một số ít không có oán khí bị đèn dẫn hồn dẫn hút đi thì còn một số oán quỷ có oán khí quá nặng, nháy mắt thoát khỏi trói buộc của đèn dẫn hồn, trước tiên muốn tìm một thân thể trú ngụ. Cái gọi là thân thể trú ngụ, đó chính gọi là quỷ nhập thân.

Quỷ là do âm khí ngưng tụ mà thành, nam dương nữ âm, dương khắc âm. Trong bốn người thì ngoài Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên hia người có nam tính kia ra, Hề Từ bản thân cũng không sợ quỷ hồn, vì thế không cần nghĩ cũng biết, mục tiêu oan quỷ kia dĩ nhiên là nữ tính duy nhất ở hiện trường rồi.

Ngay khi một oan quỷ lao tới phía Úc Linh chuẩn bị chiếm thân thể cô làm túc thể để trả thù thì người ở đây vốn chẳng phản ứng kịp, Mễ Thiên sư và Vân Tu Nhiên vẫn đang tiến hành bước cuối thu phục thệ quỷ, không có tay đâu mà cứu người, Hề Từ vẫn còn cách mấy bước xa, có nhanh cũng khó có thể tóm được quỷ hồn, chỉ đành trơ mắt nhìn chỉ oan quỷ kia lao về phía Úc Linh.

Chỉ là ngay sau đó, một ánh sáng nhu hòa đột nhiên lóe lên,. Tiếp đó oan quỷ kia phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, toàn bộ quỷ hồn như bị

https://thuviensach.vn

cái gì đáng sợ công kích, linh hồn ánh sáng dần tan biến, cho tới khi biến thành những mảnh linh hồn nhỏ, rồi cứ vậy tiêu tán trong trời đất.

Hồn phi phách tán!

Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên đều giật mình nhìn người ngã ngồi trên đất, đôi tay tự vệ bảo vệ ngay trước mặt cô gái, trong lúc nhất thời khó nói thành lời, họ theo bản năng làm xong công tác xong, một tiếng "Tật" thệ quỷ rốt cuộc được Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên thu vào trong lá cờ đỏ, Vân Tu Nhiên cũng vứt ra một khối ngọc khí, tinh lọc sát khí lan tràn trong không khí.

Hai người thấy rất rõ ánh sáng chợt lóe lên vừa rồi kia, nhưng lại không biết rõ là gì. Hề Từ đã bước tới, lo lắng nhìn cô, "Úc Linh, không sao chứ?"

Vừa nói vừa kiểm tra tình hình trên người cô, phát hiện ra cô cũng không bị quỷ hồn kia làm bị thương, nên đưa tay ra kéo cô đứng lên.

Đèn pin rớt trên mặt đất, úc Linh cứ vậy mà ngã ngồi ở chỗ đó, cả người lạnh cứng, lúc được HỀ Từ léo dậy vẫn ngây ngốc chẳng phản ứng gì, mãi cho tới khi cảm giác được tay lạnh băng của mình được bàn tay to ấm áp của đối phương bao lại, mới chậm rãi quay đầu nhìn về ánh sáng ảm đạm của đèn dẫn hồn, rồi thấy gương mặt tuấn tú của người thanh niên, dáng vẻ lo lắng, rõ ràng là một nhân loại bình thường, đột nhiên đưa tay ra ôm chặt lấy anh, chui thẳng vào trong ngực ấm áp của anh.

Cô cảm thấy hiện giờ cô đã bị kinh hách quá lớn, chỉ cần ôm con người một chút để bình tĩnh trở lại.

Vân Tu Nhiên thu lại nhọc khí tinh lọc sát khí xong, như đang suy tư gì đó nhìn đôi nam nữ đang ôm nhau kia, trong mắt suy nghĩ sâu xa.

https://thuviensach.vn

Nhưng Mễ Thiên Sư thì như đột nhiên bừng tỉnh hiểu ra, rốt cuộc đã hiểu vì sao Hề Triển Vương bị thương lâu thế mà chưa lành, quả thật anh ta chẳng biết nói gì cho tốt hơn, nhưng có thể khẳng định chắc chắn rằng, Hề Triển Vương quả thật tuyệt đối yêu vợ anh ta quá mức!

Thần sắc trên mặt anh ta quá rõ, Vân Tu Nhiên vừa thấy cũng hiểu anh ta đã khẳng định là gì, hỏi nhỏ, "Sao thế?"

Mễ Thiên Sư liếc mắt nhìn anh ta, dùng một giọng lớt phớt cười ha ha nói, "Tôi vì sao lại nói cho anh nhỉ? Vân gia nhà các anh chẳng phải được xưng là người đệ nhất Huyền Môn đó sao? Tự mính đoán đi nha"

Vân Tu Nhiên quả nhiên bị giọng điệu khiêu khích này của anh ta làm cho tức giận đến mức mặt căng ra, cố kiếm chế không rút kiếm gỗ đào thọc cho anh ta một cái.

Biết đức hạnh của Mễ Thiên Sư rồi, Vân Tu Nhiên cũng không để ý tới anh ta nữa, thu hồi đèn dẫn hồn lại. Đèn dẫn hồn thoạt nhìn giống như chiếc đèn Khổng Minh vậy, cũng không lớn, có thể đặt được trên tay, mà ánh sáng chỉ vừa đủ, chen chúc đầy quỷ hồn, rậm rạp, nhìn một cái là thấy khủng bố rồi.

Ngay khi đèn dẫn hồn chạm tới tay anh ta, những thứ quỷ hồn đó quay quanh ánh sáng đèn dãn hồn dần khôi phục thần trí, phảng phất cứ như đang nhớ lại những việc khi mình còn sống vậy, lúc khóc, lúc cười hoặc đau đớn, bi thương, theo một câu nói của Vân Tu Nhiên là "Anh còn chờ gì nữa mà không mau đi đầu thai đi" nhóm quỷ hồn sôi nổi khom lưng gật đầu với Vân Tu Nhiên, tiếp đó hóa thành từng làn khói nhẹ nhập vào trong bấc đèn.

Chỗ bấc đèn dẫn hồn chính là một đường thông đi tới hoàng tuyền (suối vàng). Úc Linh nhìn thấy cảnh phi khoa học thế này lại ôm sát Hề Từ

https://thuviensach.vn

lần nữa, hận chỉ muốn biến mình thành vật trang sức trên người anh cho xong.

Hề Từ ho khẽ một tiếng, cúi đầu nhìn vẻ mặt nghiêm túc của cô, người không hiểu cô thì tưởng cô nhìn thấy đèn dẫn hồn kia thì đang nghiên cứu học thuật quan trọng gì đó, mà không chút hoài nghi gì tới cô gái này vì quá sợ mà ôm chặt lấy người ta không buông.

Mễ Thiên Sư và Vân Tu Nhiên không chút hoài nghi, thậm chí còn thấy cảnh cô ôm chặt lấy vị đại yêu kia mà thầm tán dương cô thật can đảm quá, quả thật còn làm tốt hơn rất nhiều người trong tổ Dị Văn bình thường không dám nghĩ tới nữa.

Ôm vị đại yêu bình tĩnh nhìn cảnh thiên sư bắt quỷ gì đó, cô gái này thật can đảm mà tùy hứng quá đi! Ai biết nếu là người khác đêm nay thấy chuyện này chắc không tiếp nhận nổi, thậm chí nặng hơn còn cuồng loạn lên, cuối cùng họ rơi vào đường cùng chỉ đành xin Tổ chức hủy diệt ký ức của họ mới xong.

Xem ra ký ức cô gái này không cần tẩy đi, đương nhiên nếu Hề Từ muốn che chở cho cô thì họ cũng không dám tẩy.

Đến bây giờ thì nhiệm vụ giải quyết thệ quỷ ở quốc lộ Bàn Sơn cũng đã hoàn thành. Vân Tu Nhiên và Mễ Thiên Sư bắt đầu bắt tay vào kết thúc công việc, cả hai đem những đồng tiền cổ bố trí chung quanh, cùng dây tơ hồng thu cả lại, còn tiện cả ít hương chưa châm rút hết. Tới rìa ngoài, trên mặt đất còn vương ít gạo nếp và chút bùa bị đốt linh tinh cùng máu chó đen nhúng bùn, chôn thẳng xuống đất.

Úc Linh cứ lặng nhìn. Rõ ràng càng nhìn càng thấy sợ, chỉ là không kiếm chế được hai mắt mình, nhìn cảnh họ thu dọn hiện trường, còn có cả những đồng tiền cổ, tơ hồng, hương nến, gạo nếp,linh tình gì đó bổ não hết. Quả thật không bỏ sót gì.

https://thuviensach.vn

Sau khi thu dọn hiện trường xong, bốn người không kéo dài, vội vã rời khỏi hiện trường lái xe về huyện thành.

Mễ Thiên Sư mở cánh cửa chiếc xe landrover anh ta bị tai nạn hôm ra ra vẫn còn dấu vết, lên ghế lái, ghế phụ có Vân Tu Nhiên ngồi thì bảo, "Lần này ít nhiều cũng có Hề Triển Vương ra tay đối phó với chỉ yêu vật kia, tôi đã đồng ý với anh ấy, chỉ cần anh ấy ra tay thì thù lao không ít, anh thấy sao?"

Vẻ mặt Vân Tu Nhiên vẫn lạnh băng nhìn anh ta. Mễ Thiên Sư vốn không chịu ảnh hưởng, rút một điếu thuốc ngậm trên miệng, chưa bật lửa, nói tiếp, "Nhiệm vụ lần này, cấp bậc cực nguy hiểm thuộc loại A, thù lao phải thế, mệt người nào chứ không thể bỏ Hề Triển Vương được, theo giá cả thị trường, thì tính thù lao của anh ấy, anh cũng phải bỏ ra một nửa đi"

Thái dương Vân Tu Nhiên nổi đầy gân xanh giật giật, rốt cuộc mở miệng, "Vùng này là địa bàn của anh ấy, những yêu vật sa đọa đó vốn là do anh ấy phụ trách thu dọn, tôi còn chưa lên án những kẻ yêu thất tín bội nghĩa nữa kìa, còn muốn thù lao sao?"

Người Vân gia đối với yêu tuy không coi yêu như kẻ thù, nhưng với loại yêu phi nhân loại thế này không có cảm tình. Nếu không phải tổ Dị Văn được cải cách, muốn nói cái gì mà bắt kịp thời đại, cố tìm trong cái chung, gác lại bất đồng, cùng những kẻ đó kiến quốc ký hiệp ước với yêu tinh không xâm phạm địa bàn lẫn nhau. Người Vân gia vốn không thể ở chung một chỗ với yêu được, càng không thể cho một con yêu ở trước mặt mình làm loạn.

Vì thế, không phải do anh ta luyến tiếc thù lao gì, mà thù lao này cấp cho một con yêu, thấy thế nào cũng nghẹn uất không chịu nổi.

"Anh nói vậy , thế yêu dựa vào đâu mà chịu giúp chúng ta chứ? Chẳng nhẽ anh cho rằng yêu là kẻ giữ gìn hòa bình thế giới là chuyện đương nhiên

https://thuviensach.vn

sao?" Mễ Thiên Sư nói.

Lời này rõ ràng là khinh bỉ Vân Tu Nhiên, yêu không làm loạn, làm hại đến con người là tốt rồi, còn giữ gìn hòa bình cái khỉ gì chứ?

Mễ Thiên Sư tiếp tục lải nhải, lúc tiến vào huyện thành, Vân Tu Nhiên cảm thấy đầu vừa đau vừa nhức, mãi cho tới khi xuống xe, mặt lạnh lùng bị phát nát, đen xịt nói, 'Mai chuyển tài khoản cho tôi, tôi sẽ chuyển tiền cho anh"

Trên mặt Mễ Thiên Sư lộ ra nụ cười sáng lạn, trong nháy mắt cả người anh ta như sáng bừng lên, "Ok"

Vân Tu Nhiên vừa mới rời khỏi, đột nhiên nhớ ra gì đó, một tay chống cửa xe, nhìn anh ta chằm chằm hỏi, "vị Giang tiểu thư kia ở cùng vị dại yêu, bất kể họ có quan hệ gì, tốt nhất nên tách ra nhanh chóng. Không cần tôi nói anh cũng biết đó, sau này sớm muộn gì cũng sẽ có người tới khuyên họ tách ra thôi"

Mễ Thiên Sư phun khói trong mồm ra, chép chép miệng bảo, "Thật ăn no rửng mỡ mà, quản chuyện đó làm gì? Đến lúc đó họ tự khuyên sau đi, cố hủy mười tòa miếu cũng đừng có hủy cọc hôn nhân, tổ tiên đã nói rồi, sao còn có kẻ bảo thủ không thông đến vậy chứ?"

Nước tới nước này rồi mà anh ta vẫn thấy không đúng, Vân Tu Nhiên cũng không nói gì nữa. Thừa lúc còn khuya, Vân Tu Nhiên một thân áo trắng ngạo nghễ đi mất.

Mễ Thiên Sư lái xe về nhà họ Từ.

Hề Từ còn nhanh hơn cả họ, lúc Mễ Thiên Sư vào tới cửa thì hai người đã sớm trở lại. Úc Linh đang ngồi co trên sô pha, trên tay cầm một ly trà sữa nóng hổi chậm rãi uống, mùi thơm trà sữa ngọt ngào trôi từ yết hầu

https://thuviensach.vn

xuống, khiến cả người cô ấm áp, xua tan đi lạnh lẽo ở trên núi lúc trước, cuối cùng cũng khiến cô thả lỏng.

Nhìn thấy Mễ Thiên Sư trở lại, con Anh Vũ Kim Cương hai móng chân đang túm lấy một hòm thuốc ném trước mặt anh ta, cười khạc khạc nói, "Mễ mau bôi thuốc đi, đừng làm bẩn nhà, điểu mỗi ngày quét nhà cũng không dễ đâu"

Mễ Thiên Sư cười hì hì lên tiếng, rất thành thục mở hòm thuốc ra bắt đầu xử lý vết thương trên người mình.

Ánh mắt Úc Linh nhìn xuống mấy vết xước trên cánh tay anh ta, nhớ lại tình hình lúc ở trên núi, rồi cái vị Vân Tu Nhiên một thân áo trắng quen thói sạch sẽ dính đầy bùn máu kia, lại lần nữa biết rõ nghề bắt quỷ này nguy hiểm đến mức nào, đầy quật cường muốn đối kháng lại với tinh thần vốn đã cực thống khổ rồi, quả thật chẳng bằng người ta làm việc tý nào.

So ra thì có vẻ như Hề Từ rất nhẹ nhàng thì phải nhỉ?

Mễ Thiên sư vừa xử lý vết thương vừa nói, "Hề lão đại, thù lao của anh mai mới chuyển tới tài khoản cho anh nhé, dựa theo giá cả thị trường, thấy sao? Tôi cũng đủ thành ý đó chứ? Biết hiện giờ anh kết hôn rồi còn muốn nuôi gia đình nữa, cho anh kiếm thêm nhiều thu nhập, sau này có chuyện gì lại gọi anh, thù lao thì vẫn thương lượng tốt như cũ"

Hề từ vốn mặc kệ anh ta, nói với Úc Linh, "Đói chưa? Anh nấu cho em chén cháo thịt nạc nhé"

Úc Linh nhìn anh một lúc rồi gật gật đầu.

Đêm nay vận động quá độ, rồi lại phải chịu kinh hoảng, quả thật có đói thực, cũng kệ chuyện giảm béo đi, rốt cuộc tiếp nhận chuyện anh chăm sóc. Lúc nhìn thấy bộ dạng cao hứng của anh như thế, cô xoa xoa miệng,

https://thuviensach.vn

thật khó lý giải tâm tính của mình khi anh bắt đầu bón cho cô ăn. Chẳng lẽ đàn ông sau kết hôn thì bắt đầu thích bón cho vợ sao?

Mễ Thiên Sư vạch ra, lộ ra vết thương bên ngoài sau khi đã xử lý xong, tiếp đó bắt đầu cởi bỏ áo dài ra, cả quần áo cũng cởi tới hông, lộ ra bộ ngực vạm vỡ khỏe mạnh, rồi bôi thuốc lên bụng và vùng hông. Ở đó ngoài trầy xước ra thì còn có mấy vết cào của mãnh thú nữa, giống y vết thương trên cánh tay của Úc Linh, vừa thấy thì đã biết ngay là loại yêu vật này gây thương tích rồi.

Con Anh Vũ Kim Cương nói ồn ào, "Tổn thọ quá đi, các anh thế mà gặp phải yêu vật sa đọa, chẳng trách mà cần gọi Hề Triển Vương"

"Cũng không phải thế, lần này ít nhiều là nhờ Hề lão đại, nếu không lần này chúng tôi chắc sẽ bị giam ở đó. Đúng rồi, loại yêu vật này tuy không lợi hại cho lắm, nhưng sức lực lại cực mạnh, dù dùng cả phù kim cương nhưng vẫn bị nó cào cho một nhát, thật đúng là khiến người ta không chịu nổi mà" Mễ Thiên Sư thở dài.

Con Anh Vũ Kim Cương dùng móng vuốt cầm một băng vải đưa cho anh ta, đồng tình nói, "May là điểu còn chưa thành tinh, không phải đối mặt với nguy hiểm như thế" Vừa nói vừa thu dọn rác, miệng còn ngậm giẻ lau, lau mặt bàn bị Mễ Thiên Sư làm bẩn.

Một người một chim cứ như bạn cũ nói chuyện phiếm với nhau vậy, bởi thế mới thấy Mễ Thiên Sư vốn là khách quen ở đây, nhưng nội dung họ lộ ra khiến Úc Linh rơi vào trầm mặc.

Úc Linh ngồi co trên sô pha, yên lặng liếc mắt nhìn con Anh Vũ Kim cương cần mẫn làm vệ sinh như một cô gái ốc đồng vậy, rốt cuộc cũng khẳng định sự hoài nghi của minh cho tới giờ: con Anh Vũ Kim Cương này thực sự đã thành tinh rồi, mà là một con điểu yêu a a a!

https://thuviensach.vn

Biểu hiện của cô bình tĩnh quá mức, thậm chí chẳng có tý khác thường nào, vì thế một người một chim cũng không nhìn ra dao động trong lòng cô, đem mọi thứ che khuất hết.

Khả năng phát hiện ra cũng chỉ có sinh vật phi nhân loại kia thôi, Úc Linh mãi cho tới khi Hề Từ bưng cháo tới trước mặt cô mới bừng tỉnh.

"Người đẹp ơi, có muốn uống trà không?" Con Anh Vũ Kim Cương bay tới trên tay vị sô pha co ngồi, đập đập cánh vui sướng hỏi.

Úc Linh yên lặng nhìn nó một lúc, rồi mới nói rụt rè, "Không cần, cám ơn"

"Đừng cảm tạ với không cảm tạ nhé, vì phục vụ người đẹp là vinh hạnh của điểu mà" Con Anh Vũ Kim Cương hạ người xuống, thoạt nhìn cực kỳ linh hoạt.

"Mày đừng nịnh nọt nữa!" Mễ Thiên Sư lầu bầu, "Tôi đối với anh tốt như thế, lần nào cũng mang quà tới cho anh, trước nay anh có đối xử tốt với tôi như thế đâu"

Con Anh Vũ Kim Cương khinh bỉ nói, "Anh là giống đực, còn cô ấy là giống cái, lại còn là vợ của Hề Triển Vương nữa, sao có thể coi là một được? Đợi khi nào anh biến thành giống cái, thì điểu cũng sẽ nịnh nọt anh như thế thôi"

"Vậy anh cứ để nguyên như cũ đi"

Một người một chim này lại tiếp tục đấu võ đến sướng mồm, Hề Từ và úc Linh cùng ngồi bên nhau ăn mì, gắp thịt sang hết chén cô. Thịt là chiều nay anh mới lấy, mùi vị rất ngon, ít nhất cũng khiến mễ Thiên Sư vẫn thèm, nhưng lúc này vẫn xử lý vết thương song vẫn liếc về phía đây, tốc độ lại nhanh thêm mấy phần.

https://thuviensach.vn

Úc Linh yên lặng ăn, rốt cuộc cũng áp được cơn sóng lòng xuống, cũng tiếp nhận chuyện người chồng mới kết hôn nuôi một sủng vật hóa ra là một chim yêu thực sự, xét thấy con chim yêu này ngoài có thể nói là biết làm việc ra thì không có hại người khác, cô cũng bình tĩnh hẳn.

Một con chim chưa thành tinh, hình như rất đáng yêu đó. Có thể là do thịt ngon quá nên Mễ Thiên sư thèm ăn không chịu nổi nữa, tùy tiện băng bó vết thương trên người xong, chạy nhanh vào bếp lục lọi. Cả buổi tối bận rộn anh ta đã đói tới mức bụng lép kẹp cả rồi, nếu trước đây thì Hề Từ vốn kệ anh ta, nhưng hiện giờ anh đã cưới vợ, ngày nào cũng muốn bón cho vợ anh, thực ra cũng thấy mình được lợi lắm.

Mễ Thiên Sư quyết định, sau này không có việc gì thì chạy tới ăn chùa ở nhà Hề Từ. Cả ba người ngồi trên sô pha sì sụp húp cháo, con Anh Vũ Kim Cương lại chịu thương chịu khó quét tước vệ sinh, trong cảnh đó bỗng chốc thấy cực kỳ hài hòa.

Cuối cùng cũng ăn xong cháo, Úc Linh cầm lấy giấy ăn Hề Từ đưa cho lau miệng, rồi nhìn về phía Mễ Thiên Sư hỏi, "Mễ Thiên Sư, yêu và yêu vật có gì khác nhau không? Yêu thành tinh và chưa thành tinh có gì khác nhau không?"

Con Anh Vũ Kim Cương đang cầm giẻ lau đột nhiên rớt xuống. Hề Từ không kìm được nhìn cô

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 35

Con Anh Vũ Kim Cương tím lam quay nhìn Úc Linh, nghiêng đầu, bộ dáng cực kỳ đáng yêu, nhưng nó lại không ngừng dùng móng vuốt phủi phủi mặt bàn liên tục, có thể thấy con Anh Vũ Kim Cương lúc này hơi bất an.

Anh Vũ Kim Cương vẫn còn nhớ rõ tối hôm Hề Từ kết hôn đó, đã cảnh cáo nó, không cho phép nó nói bậy trước mặt Úc Linh, rồi lộ ra chuyện nó là yêu tinh. Chẳng lẽ mấy ngày nay nó bất cẩn nói gì đó trước mặt Úc Linh, khiến cô hoài nghi sao? Anh Vũ Kim Cương vốn đã mở linh trí rồi, nó làm một con chim yêu nhỏ trà trộn trong nhân loại, dĩ nhiên biết rõ con người phản ứng với sinh vật phi nhân loại thế nào, họ cho rằng không phải tộc mình nên có dị tâm, đều không ưa thích cho lắm, thậm chí nhân loại cấp cao chút thì sẽ giết chết chúng nó ngay.

Tuy Úc Linh thoạt nhìn có vẻ lãnh đạm, cứ như chẳng quan tâm tới cái gì cả, đối đãi với động vật rất kiên nhẫn, song vẫn là con người. Tuy anh Vũ Kim Cương cũng rất thích tính cách này của cô, nhưng nói cho cùng thì nguyên nhân cũng vì Hề Từ, mới có thể chấp nhận cô.

Nếu cô mà biết mình không chỉ là chim yêu chưa thành tinh, Hề Triển Vương có tức giận mà cắt xén khẩu phần ăn của nó không nhỉ? Thật lo lắng quá đi...

Hề Từ nhìn cô một lúc, rồi quay đầu nhìn về phía Mễ Thiên Sư, khóe môi vẫn hé mỉm cười theo quán tính khi nhìn người xa lạ.

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư lập tức toát mồ hôi, vội hỏi, "Người đẹp à, sao tự dưng cô lại hỏi vậy thế?"

Úc Linh cứ như không để ý tới không khí bất ổn vậy, nói chậm rãi, "Chỉ muốn làm rõ thôi, đỡ phải mơ hồ, rốt cuộc hiện giờ tôi và Hề Từ đã kết hôn, các anh lại giao tiếp với mấy thứ đó... Sau này chắc còn gặp nhiều chuyện giống đêm nay nữa, biết nhiều cũng vẫn tốt mà"

Nghe nói thế, Mễ Thiên Sư quả thật phục cô luôn. Đêm nay quả thật quá trình thu phục thệ quỷ vô cùng mạo hiểm, nếu không phải gọi Hề Từ tới giúp một tay đối phó với yêu vật kia thì chắc họ dù không chết ở đó thì cũng bị tổn thất nặng nề. Sau đó Hề Từ lại còn mang người này tới đây, bọn họ ngay từ đầu quả thật hơi lo lắng Úc Linh là người bình thường chưa từng trải qua những tình huống thế này sẽ kéo chân họ, kể cả Hề Từ có năng lực không tồi, đủ để bảo vệ cô đi chẳng nữa, nhưng vẫn lo lắng có biến cố nào đó xảy ra.

Song ai mà biết cái cô gái này tới vẫn chẳng kêu tiếng nào, hơn nữa mặt còn biểu hiện vô tình và bình thản nhìn cả quá trình, vốn chưa gây phiền phức gì cho họ cả, nhiều nhất cũng chỉ là phút cuối bị con oan quỷ kia bám vào dọa cho, nhưng vẫn không cuồng loạn hét chói tai chạy trốn, cả người lý trí tới mức khó mà tưởng tượng nổi, quả thật khiến họ cũng phải căng mắt mà nhìn.

Như thế, cũng khiến mễ Thiên Sư có ấn tượng vô cùng tốt với Úc linh, dù Vân Tu Nhiên là kẻ khó tính cực kỳ, cũng chẳng nói lời xấu nào, chấp nhận sự tồn tại của cô, thậm chí trước khi đi còn lắm miệng nói mấy lời đó, tuy khó lọt tai nhưng cũng coi như có lương tâm biết khuyên bảo.

Hơn nữa, anh ta cũng cảm thấy, với thân phận Hề Từ, còn có hiệp nghị giữa Hề Từ và tổ Dị Văn nữa, sau này cũng không thể không gặp những chuyện như thế, so với chuyện đêm nay càng nguy hiểm hơn. Nếu cô đã kết hôn với Hề Từ, thì dù Hề Từ muốn bảo vệ cô, song trời mưa gió thất

https://thuviensach.vn

thường, không thể nói quá, biết đâu ngày nào đó sẽ gặp phải loại chuyện như thế, như vậy cần thiết giải thích cho cô hiểu chút chuyện trên thế gian này không phải hòa bình như người thường vẫn thấy, mà còn ẩn núp trong bóng tối là loại phệ yêu ma quỷ quái có thể xông ra bất cứ lúc nào.

Làm bạn với Hề Từ, Mễ Thiên Sư cũng không biết Hề Từ vì sao lại thích một con người, thậm chí còn kết hôn với cô nữa, nhưng anh ta cũng hy vọng Hề Từ được hạnh phúc.

Hiện giờ cô chủ động đưa ra yêu cầu, Mễ Thiên Sư thầm tán thưởng, ngoài những kẻ ngốc to gan ra, thì không có người thường nào dám chủ động đi tìm hiểu loại đồ vật thế này.

Mễ Thiên Sư ngay lập tức hứng thú vô cùng phổ cập khoa học cho cô, "Yêu và yêu vật khác nhau, đơn giản mà nói yêu thì như các cô biết đó là loại chuyên hấp thu tinh hoa trời đất để tu luyện, mở ra linh trí, có thể tu luyện, thậm chí cuối cùng còn tu luyện ra hình người, loại này có thể gọi là yêu. Còn tối hôm trước hai con tập kích các người kia, còn có cả con mà Hề Từ giết chết đêm nay nữa, đó đều là yêu vật, chúng nó hiếu chiến máu tanh, rất thích máu thịt, chỉ làm theo bản tính, không có lý trí"

"Yêu vật có hai loại, một loại sa đọa biến thành yêu vật, thực lực chúng nó cực kỳ mạnh, hơn nữa còn có trí tuệ, giảo hoạt lãnh khốc, vô cùng khó nhằn. Còn một loại là động vật bình thường sau khi bị uế khí nhập thể, dần dần chịu bị xâm hại, biến chúng thành loại yêu vật cấp thấp không có trí tuệ, chỉ hành động theo bản năng. Nếu Thiên Sư chúng tôi mà gặp yêu, chỉ cần chúng không hại người thì chúng tôi cũng không cần quản, nhưng nếu gặp phải yêu vật, thì nhất định phải diệt sát cho bằng được, để tránh chúng gây họa cho nhân gian"

Tiếp đó Mễ Thiên sư túm con anh Vũ Kim Cương tím lại lại gần, nói với cô, "Nói vậy thì chắc vừa rồi cô đã nghe thấy con chim này nói gì rồi đi? Nó là một con đã mở linh trí nhưng vẫn là tiểu yêu chưa tu luyện thành

https://thuviensach.vn

tinh, chỉ có trí tuệ nhất định, tu hành chưa đủ, vì thế cũng chẳng cách nào hóa thành hình người, chỉ sau khi hóa thành hình người mới coi như thành tinh được"

Úc Linh nghe xong gật gật đầu, nói tiếp, "Tôi hiểu rồi, sau khi chưa tu luyện xong không thành tinh được, yêu tinh sau khi tu luyện xong chỉ có thế"

Mễ Thiên Sư không nhịn được cười phì một tiếng, cảm thấy cô rất hài, nghĩ đúng là quá nhiều, nói tiếp, "Cũng không phải vậy, yêu tinh sau khi tu luyện xong chỉ cần vượt qua danh sách của tổ Dị Văn thì có thể thành tinh, cũng tương đương có thân phận, sau này gặp phải người của Tổ Dị Văn, nếu gặp phiền toái có thể xin người trong tổ Dị Văn giúp"

Úc Linh có vẻ đã hiểu ra, lại nhìn về phía Hề Từ. Hề Từ bị cô nhìn mà gai ốc nổi đầy, suýt nữa không kìm được yêu lực bùng phát ra, trong lòng hơi thấp thỏm không yên, chẳng lẽ cô ấy phát hiện ra thân phận của anh rồi? Bất giác Hề Từ lại hy vọng cô phát hiện ra thân phận mình, nhưng lại sợ sau khi cô phát hiện ra thì sợ mình, sau đó thì ly hôn.

Anh biết rất rõ cô sợ sinh vật phi nhân loại tới mức nào, nếu biết anh là yêu, hơn nữa hiện giờ họ vừa kết hôn, tình cảm còn đang trong giai đoạn bồi dưỡng, chắc cô biết đâu chẳng chút do dự là đòi ly hôn ngay thì sao.

Hề Từ thật không muốn chuyện mình vừa mới kết hôn xong chưa được mấy ngày đã phải ly hôn ngay. Trước giờ trở thành chồng của cô cũng không tốt lắm.

Ngay lúc Hề Từ đang rối không biết ngăn cản ý nghĩ ly hôn của cô thế nào, Úc Linh đã rời ánh mắt, nói tiếp, "Anh là Thiên Sư, Hề từ là phụ trợ cho Thiên Sư, phụ trợ Thiên sư chính là làm gì thế?"

Nghe nói thế, Mễ Thiên Sư toát mồ hôi lạnh, hơi xấu hổ. Đây là chuyện anh ta tùy tiện bịa ra lúc ấy thôi, tuy nói Tổ Dị Văn cũng có một ít

https://thuviensach.vn

người có thân thủ rất tốt có thể hỗ trợ Thiên Sư bắt quỷ, thu yêu, đuổi ma gì đó, nhưng thân phận Hề Từ thì vốn chẳng phải là phụ trợ Thiên sư gì cả, mà nói phụ trợ Thiên Sư gì đó, thì ngược lại còn là trò cười nữa.

Tiếp đó, Mễ Thiên Sư gần như mất một giờ đồng hồ bịa bừa để phổ cập kiến thức phi khoa học về công tác của họ cho Úc Linh, nội dung công tác là kiểu phải đối phó với yêu ma quỷ quái thế nào, mấy thứ này dĩ nhiên không phải trong một giờ ngắn ngủi có thể nói hết được, chỉ là mấy thứ quỷ quái xuất hiện trong nhân loại kia cũng khiến cô không thể nào tiếp thu nổi nữa rồi.

Vẫn là Hề Từ nhìn biểu hiện trên mặt cô, thấy cả người cứng đờ, cuối cùng mới nói cắt ngang họ, "Đã muộn rồi, nên nghỉ ngơi thôi"

Úc Linh nhìn thoáng qua thời gian, phát hiện ra quả thực đã quá muộn, mai họ còn phải tới viện chăm sóc bà ngoại nữa, nên nói câu chúc ngủ ngon với Mễ Thiên sư rồi cùng Hề Từ lên lầu.

Sau khi tắm xong, Hề Từ giúp cô thay thuốc, cô nhân cơ hội nhìn thoáng qua cánh tay, phát hiện ra vết thương trên tay đã đóng vẩy, hơn nữa vảy cũng đã tróc ra, bất giác càng thêm bội phục thuốc của Hề Từ, nói với anh, "Còn có loại thuốc thế nữa sao? Chắc cũng nên cho bà một ít"

Hề Từ mỉm cười bảo, "Trong nhà còn hai bình, dùng xong rồi về quê lấy là được"

Úc Linh vừa lòng, quyết định đem loại thuốc này cất đi phòng là tốt nhất. Sau khi bôi thuốc xong, cả hai cùng nằm trên giường.

Úc Linh quay đầu nhìn anh một lúc, sau đó không nhịn được lăn sát vào ngực anh, ôm chặt lấy anh.

"Úc Linh?" Hề Từ ôm chặt lấy người trong lòng, thấy khá hưng phấn và kích động với sự chủ động của cô.

https://thuviensach.vn

Úc Linh dán sát ngực anh, một lúc lâu mới rầu rĩ nói, "Vừa rồi nghe Mễ Thiên Sư phổ cập kiến thức có nhiều thứ quỷ quái như thế... Hiện giờ em thấy đầu cứ ong ong" Tuy nói hơi mất mặt nhưng Úc Linh thấy kết hôn rồi, chuyện mình sợ quỷ chắc sau này anh cũng biết, nên vốn không muốn lừa anh. Vì sợ hãi đến vậy nên mới muốn dán sát vào người anh đó ư?

Hề Từ im lặng, đột nhiên thấy tính sợ quỷ của cô vừa hận vừa yêu, hai tay ôm lấy eo cô, không khách sáo ôm chặt lấy.

Hơi thở trong ngực đã dần trở nên quen thuộc, khiến cả người anh hơi xao động, lại có chút hưng phấn, cùng vẻ hơi xấu hổ, lại hơi căng chặt chỉ muốn tìm thứ gì đó phát tiết ra. Rõ ràng vẫn là người thanh tâm quả dục, thậm chí có thể nói là chịu ảnh hưởng của bản thể, chưa từng có nhu cầu gì cả, chỉ sau khi xảy ra quan hệ vợ chồng với cô mới phát hiện mình có xúc động với cô...

Ngón tay nhẹ nhàng ve vuốt băng vải thô ráp trên cánh tay cô, anh nén sự xao động của cả người xuống, nhắm mắt lại chậm rãi ngủ.

***

Do ngủ quá muộn nên hôm sau dậy cũng muộn. Cô chậm rãi đứng dậy từ trên giường, đầu tóc xõa ra ngồi trong chăn, hai mắt ngây dại nhìn về trước, mãi cho tới khi có bàn tay xoa đầu cô, đôi mắt mới ngắm nhìn chậm rãi, nhìn về dương mặt tuấn tú lịch sự tao nhã của người thanh niên ngồi mép giường.

"Mười giờ rồi, dậy ăn chút gì đi" Hề Từ hôn nhẹ lên mặt cô, giọng đầy dịu dàng nhu hòa.

Úc Linh ừ một câu, lười biếng không nhúc nhích. Hề Từ đã biết hành động của cô lúc dậy lại muốn nằm thêm, cũng không giục cô mà ngồi cạnh cô một lúc, mãi cho tới khi cô nhúc nhích người.

https://thuviensach.vn

Úc Linh cào cào tóc, vào phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt, đột nhiên nghĩ ra gì đó, ngậm bàn chải đánh răng thò đầu ra hỏi, "Đúng rồi, hiện giờ đã muộn thế này, bà bên đó thế nào rồi ạ"

Hề Từ đứng trước tủ quần áo, đang rất tự nhiên giúp cô chọn y phục mặc, không quay đầu nói, 'Sáng anh đã gọi nhanh cho dì Hộ lý bảo tối qua giúp Mễ Thiên Sư hơi muộn, nên nghỉ muộn chút, tối nay chúng ta mới qua"

Úc Linh nghe xong, rụt đầu về tiếp tục làm chuyện của mình. Đợi khi cô rửa mặt ra, Hề Từ đã không còn ở đó nữa, trên đầu giường xếp gọn gàng một bộ quần áo cô cần mặc, mặt lập tức sầm lại.

Nhưng mấy ngày nay, Hề Từ lúc nào cũng chăm sóc cô như công chúa, gần như chăm sóc cô từ đầu tới chân, không chỗ nào mà không để ý, thậm chí trong lòng bất chợt lại không thấy phản cảm, cứ tự nhiên như thế, cứ như bản thân của anh vậy, ôn nhuận thanh nhã, nhẹ nhàng đến mức cứ như dòng nước len lỏi vào trong lòng người ta vậy.

Hơn nữa khiến cô càng thấy xấu hổ là, mỗi ngày tắm, coo có thói quen ném quần áo thay ra vào rổ rồi tắm xong mới hoảng hồn. Sau hôm đó, lúc cô dậy, sẽ thấy Hề Từ đã đem giặt sạch sẽ đồ lót của cô, hơn nữa còn dùng tay giặt, quần áo thì bỏ vào máy giặt.

Ngày đầu tiên kết hôn, lúc nhìn thấy rõ đồ lót và quần áo phơi trên ban công, lần đầu tiên trong đời cô thấy quẫn bách tới mức không thốt nổi lời nào.

Trong sinh hoạt đời thường, cô sống trong nhung lụa, lười nhác thành tính, lại quá mức qua loa đại khái, nếu không có ai quản, thì quả thật chẳng ra gì. Còn anh thì khác, anh lúc nào cũng tỷ mỷ trong sinh hoạt, trong ngoài phòng đều gọn gàng ngăn nắp, còn chăm hơn cả phụ nữ là cô nữa.

https://thuviensach.vn

Chậm rãi mặc xong quần áo, cô lại thấy xúc động trong lòng lần nữa. Du Lệ nói, nếu trong sinh hoạt mà một người đàn ông nguyện ý chiếu cố cô như một công chúa, thì người đàn ông này cô nhất định không được bỏ qua. Cứ tiếp tục an tâm hưởng thụ. Úc Linh vẫn duy trì sự vui sướng mà đi xuống lầu.

Vừa xuống lầu, thì nhìn thấy ngay mễ Thiên sư vẻ mặt sa sút ăn mặc bộ quần áo dài không cổ hoảng hốt, rõ ràng vừa tỉnh ngủ, cằm mọc đầy râu, thoạt nhìn còn rất có mị lực nam tính. NHưng úc Linh nhìn thấy bộ dạng Hề Từ sạch sẽ tuấn tú, cả người trên dưới đều gọn gàng chỉnh tề, cảm thấy mình vẫn thích loại đàn ông chăm chỉ này hơn.

"Chào buổi sáng, sáng nay ăn gì? Hề lão đại, tôi đói quá..." Mễ Thiên Sư ở bên cạnh vừa gãi, vừa kêu lên.

Hề Từ bưng một rổ bánh bao đang nóng hổi ra, thấy bộ dạng này của anh ta, thì đá anh ta đi, "Đi thay sạch sẽ rồi mới qua đây"

Con Anh Vũ Kim Cương ngậm một đóa hồng đỏ bay vào, đem hoa hồng cắm vào trong bình, rồi cạc cạc cười nhạo, "Mễ ơi, ở đây còn có người đẹp nhé, anh thế mà dám gãi ngứa trước mặt người đẹp, thật quá đáng, sau này anh chắc chắn không lấy được vợ đâu!"

"Cút đi, đừng nguyền rủa ta, sau này ta còn muốn cưới về một cô dâu dịu dàng hiền thục, biết nấu ăn giỏi nhất đó" Mễ Thiên Sư ở trong phòng vệ sinh kêu lên.

Bữa sáng náo nhiệt trôi qua, Mễ Thiên Sư cầm một tráp đỏ, kiểm tra những đồ cổ bên trong xong, phát hiện ra uế khí trên đó đã được tinh lọc xong, nhìn Hề Từ cười nói, "Hề lão đại, giao cho anh quả là yên tâm, tôi mang chúng về nhé, lúc đó sẽ chuyển thù lao vào tài khoản cho anh"

Hề Từ lạnh nhạt đáp lại. Úc Linh không kìm được nhìn nhìn, phát hiện ra bên trong đều là những đồ cổ nhỏ tinh xảo, nhìn rất cổ, trong lòng không

https://thuviensach.vn

kìm được hoài nghi, đây chẳng phải là đồ vật trong mộ chứ? Gần đây chẳng phải đang thịnh hành phim trộm mộ gì gì đó sao?"

Quả nhiên, Mễ Thiên Sư thấy cô tò mò, rất nhiệt tình giải thích cho cô, "Đây là những thứ mà tôi với Hề lão đại lần trước đuổi theo một đám trộm mộ ở mộ núi hoang lấy được đó, những đồ cổ này dính đầy uế khí, để cho Hề lão đại giúp tinh lọc, lần này mang về, có thể nộp lên cho quốc gia rồi"

Úc Linh nghe ra là mang từ trong mộ về, da gà nổi đầy, khẽ lạnh lẽo ừ một câu với anh ta, thu lại mắt, đứng yên lặng một bên.

Chuyện thệ quỷ đã giải quyết xong, Mễ Thiên Sư là một người bận rộn, ăn cơm trưa xong thì thu dọn hành lý rời đi.

Đợi sau khi Mễ Thiên Sư đi, Hề Từ và Úc Linh mới xách theo cơm trưa đi bệnh viện chăm bà ngoại.

Hôm nay tinh thần bà ngoại cũng tốt hơn hôm qua một ít, thậm chí còn xuống giường đi lại được, không giống mấy hôm trước cứ choáng váng đầu óc kinh khủng, đi hai bước thì đã choáng váng nôn mửa, là một hiện tượng tốt, bác sỹ cũng nói có thể nằm ở viện trị liệu mấy ngày nữa, để sức khỏe bà đảm bảo, ở lại vài ngày xem tình hình thế nào.

Đang lúc Úc Linh thấy cao hứng vì sức khỏe bà ngoại sắp hồi phục thì nhận được điện thoại của Du Lệ.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 36

Mễ Thiên Sư còn phải quỳ gối dưới nữ thần Du Lệ nữa là.

"Du Lệ định tới thành phố chụp quảng cáo à? Chụp quảng cáo gì thế?" Bà ngoại đeo kính lão nhìn tờ giải trí, vừa cười ha ha hỏi.

"Cháu cũng không rõ, có vẻ như chỗ nào có phong cảnh tự nhiên thì sẽ liên quan tới quảng cáo thôi ạ" Úc Linh đáp, "Cô ấy cũng tiện tới đây thăm bà đó"

Bà ngoại nghe xong thì càng hào hứng, bảo là cô ấy có lòng, lại hỏi là lúc nào đến.

"Cũng không chắc lắm ạ, chắc khoảng hai ngày nữa ạ"

Bà ngoại vừa nghe thế thì nói, "Vậy tốt rồi, mai chúng ta cùng làm thủ tục xuất viện đi"

"Bà!" Úc Linh kêu lên, cô biết là bà một khi cảm giác sức khỏe tốt lên chút sẽ không chịu ở viện tý nào.

Đã hai đêm Úc Linh canh phòng bệnh, cũng không thấy đám phệ quỷ đó xuất hiện nữa, điều này chứng minh sức khỏe bà ngoại đã chuyển biến tốt đẹp, trên người không còn ốm đau thu hút phệ âm quỷ nữa, thêm nữa là Mễ Thiên Sư trước khi đi có tặng cho bà ngoại lá bùa bình an trừ tà, như giống quỷ cấp thấp thì không cách nào tiếp cận người bà ngoại được.

https://thuviensach.vn

Bà ngoại lười phản ứng với cô, quay đầu nhìn về phía Hề Từ đầy ôn hòa đang nhìn mình hỏi, "A Từ à, cháu thấy sao? Nói thật tuy huyện thành này cái gì cũng tiện, nhưng không khí không được trong lành như ở trong thôn, loại đồ mình ăn còn ngon hơn chút, ở trong viện năm sáu ngày rồi, xương cốt bà đã rão hết cả rồi đây này"

Hề Từ gật đầu, đồng tình bảo, "Quả thật không khí trong thôn rất tốt, hơn nữa còn rất khỏe nữa"

Thấy có người đồng tình với mình, bà ngoại càng cao hứng hơn, nói với Hề Từ những thứ đối lập ở trong thôn với huyện thành, cả hai càng nói càng hưng phấn, đặc biệt là dược liệu và động vật trong núi như thuộc lòng vậy, quả thật chỉ ước cả đời ở mãi trong thôn mà thôi

Úc Linh liếc nhìn Hề Từ tuấn tú lịch sự một cái, cúi đầu tiếp tục theo dõi giải trí trên điện thoại.

"Mình bay sáng, chắc khoảng 10 giờ thì sẽ tới thành phố Y, bạn yêu, cậu tới đón mình được không? Mình lâu lắm rồi không gặp bạn rồi, rất mong được thấy bạn..." Giọng Du Lệ thánh thót từ đầu di động bên kia truyền tới, cô nghe mà nhũn hết cả người ra.

Do đang ăn sáng, di động mở loa ngoài nên đúng lúc Hề Từ nghe thấy đoạn nói trên, bất giác ngẩng đầu lên nhìn qua.

"Cậu không phải bảo là hai ngày nữa mới tới đó sao?" Thần sắc Úc Linh không thay đổi hỏi.

"Đúng thật là hai ngày nữa mới tới, nhưng mình lại đến trước một ngày, chỉ vì muốn đi thăm bà ngoại nha, hiện giờ một mình mình chạy tới đây, vì thế cậu phải tới đón mình"

Úc Linh nhìn thoáng qua thời gian, nhận lời đầy sảng khoái.

https://thuviensach.vn

Ăn sáng xong, Hề Từ rửa sạch chén bát, đem phần bữa sáng chuẩn bị cho bà ngoại xong, Úc Linh giúp thu dọn đồ, nói với anh, "Đợi tý nữa em đi tới thành phố đón Du Lệ một chuyến, trưa chúng ta cùng ăn trưa. Du Lệ là bạn tốt của em, chúng em biết nhau từ hồi còn học trung học"

Hề Từ gật đầu, hỏi, "Có cần anh lái xe đưa em tới đó không?'

"Thôi ạ, cứ để em lái cũng được ạ"

Hề Từ không nói gì nữa, từ huyện thành tới thành phố, nói chậm thì cũng phải mất bốn mươi phút mới tới, cũng không xa lắm.

Chuẩn bị cơm xong, mang theo bình nước ra, gặp con Anh Vũ Kim Cương đang ở đại sảnh tưới hoa đã trở lại, lúc này trên tivi đang chiếu bộ kịch dân quốc.

Vừa lúc trên màn ảnh, có một mỹ nhân vóc dáng yểu diệu cổ xưa bung dù đi trong ngõ nhỏ thong dong đi tới, phảng phất như xuyên qua không biết bao nhiêu thời gian, chậm rãi đi tới trước mặt, hơi nhếch dù lên, một gương mặt mỹ lệ khiến người ta thấy khó thở hiện ra trước mắt mọi người, vô cùng chấn động lòng người.

Anh Vũ Kim Cương đột nhiên đứng thẳng lên, đập đập cánh nói, "Mỹ nhân thực sự, xinh đẹp quá! Là Nữ thần của Mễ đó"

Hề Từ cũng nhìn thấy gương mặt phóng đại của Du Lệ kia, trên màn ảnh nhìn thẳng quả thật rất xinh đẹp, Anh tùy ý nhìn lướt qua, rồi thu mắt lại

Úc Linh cũng tương tự thấy, đột nhiên nói, "Bộ kịch này em cũng tham gia diễn đó"

Nghe nói thế, một người một chim đều đột nhiên nhìn qua, vẻ mặt Hề Từ kinh ngạc, "Em cũng ở trong sao? Nhân vật nào?"

https://thuviensach.vn

"Thật sao? Bộ kịch này rất hay, đặc biệt là nhóm tiểu thiếp trong quân phiệt sâu xé nhau kia, quả thật khiến người xem không muốn rời mắt nhìn. Mỹ nữ, cô sắm vai nào trong đó thế? Là tiểu thiếp quân phiệt nào?" Con Anh Vũ Kim Cương cao hứng hỏi, đây là con chim yêu thích huyết kịch máu chó đó.

"Một nữ gián điệp" Úc Linh đáp, đi tới cửa đổi giầy, rồi bổ sung tiếp một câu, "Là gián điệp giấu mặt, lên sân khấu ba lần"

Hề Từ, "..."

Anh Vũ Kim Cương, "...."

Đâu có biết chính mình nói trang nghiêm lại thành chuyện cười, Úc Linh cùng Hề Từ ra cửa, đi thẳng tới bệnh viện.

Tới bệnh viện rồi, Úc Linh nói với bà ngoại là mình đi đón Du Lệ, "Hề Từ ở đây chăm sóc bà, giữa trưa thì cháu sẽ dẫn Du Lệ tới đây cùng ăn cơm"

Bà ngoại không ngờ Du Lệ lại đến nhanh thế, cười hỏi, 'Hiện giờ nó là đại minh tinh, có sợ bị người ta nhận ra không? Đến lúc đó có phải giống như trong tivi, bị người ta vây quanh không? Cháu phải cẩn thận đó, đừng để bị người ta vây chặt nhá..."

"Không sao đâu ạ, cô ấy hơi choáng nhưng sẽ ngụy trang, ít người nhận ra lắm ạ"

Nói một lúc thấy thời gian cũng sắp tới, Úc Linh mở xe Audi mà Hề Từ mới mua lái đi đón người.

Hề Từ đứng ở trước cửa sổ, nhìn theo bóng Úc Linh đi xa, rồi mới trở lại ngồi bên mép giường nói chuyện với bà ngoại, đợi bà ngoại nghỉ rồi,

https://thuviensach.vn

anh kéo một cái ghế ngồi ở ban công, thích phơi nắng dùng di động tìm bộ kịch dân quốc mà sáng nay con Anh vũ Kim Cương kia ra xem.

Cuối tháng năm thành phố Y đã bước sang mùa hè thật sự, giữa 10 giờ trưa mà hơi oi bức, đặc biệt là bước từ trên xe xuống, đối diện với mặt trời, ánh nắng chói chang rọi vào mắt đều thấy nhức.

Vừa tiến vào đại sảnh sân bay, một cô gái đeo kính râm màu cà phê nhào tới cô, ôm lấy vai cô, cười nhìn cô vui sướng. Cô đội một mớ tóc màu nâu giả, để mặt mộc, kính to đằng trước che gần kín khuôn mặt, chỉ cần không nhìn kỹ thì khó mà nhận ra cô.

"Cậu tới nhanh thật" Du Lệ cao hứng nói, tay vẫn ôm vai cô hào hứng đi.

Lúc lên xe, Du Lệ ngồi ở ghế phụ, hỏi trêu ghẹo, "Cậu đổi xe rồi à? Không phải, là cấp dưới của công ty ba cậu đưa chiếc này cho cậu sao?"

"Không phải, mình không muốn" Úc Linh đáp, lái xe rời sân bay đi hướng về huyện thành.

"Đó là xe của bạn hả?"

Úc Linh không trả lời. Du Lệ bất giác thấy hứng thú, "Mình biết cậu là người ngay thẳng, chắc không tùy tiện mượn bừa xe của người khác đâu, nói đi, là xe của ai?"

Các cô đã biết nhau từ lúc hơn mười tuổi, tuy ngày thường cả hai bận công tác nên không ở bên nhau thường xuyên được, nhưng vẫn rất thân, cho dù cả ở ở chân trời góc bể nào thì vẫn lâu lâu lại gặp nhau, các cô duy trì tình cảm như thế. Giống như Úc Linh hiểu Du Lệ và ngược lại vậy, Du Lệ cũng biết tính cô, thậm chí còn biết rõ tình hình nhà cô, nhưng cả hai vẫn nói với nhau hết.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nghĩ ngợi, dù sao thì lát nữa Du Lệ cũng gặp người ta, nên nói ngay, "Xe chồng mình, là anh ấy mua"

Du Lệ, "..."

Du Lệ trợn mắt há hốc mồm nhìn cô, mãi lâu không thốt nên lời, thật lâu sau nói hơi khó khăn, "Aizz, Đại tiểu thư Giang, có phải ở huyện thành này có một người tu luyện thành nam thần lọt vào mắt cậu không, khiến cậu mê anh ta, sau đó cũng giống như biết bao cô gái khác cứ tý tý lại gọi người ta là chồng không vậy"

Hiện giờ giới giải trí có nhiều nam thần được các fan gọi chồng rất thân thiết, gọi nhiều đến nỗi người ta cũng không thèm để ý nữa. Úc Linh lườm cô một cái, "Không phải, là người chồng đã đăng ký kết hôn"

Lúc này Du Lệ bị sốc thực sự, hỏi theo bản năng, "Cậu kết hôn thật ư? Là Thiệu Sâm à? Anh ấy cũng đến huyện thành sao?" Sau đó cô cũng nhanh chóng lấy lại phản ứng, với giá trị con người Thiệu đại thiếu gia thì phải như mua xe loại trăm vạn trở lên chứ nhỉ? Chứ không phải loại xe chỉ có hai ba mươi vạn này thôi đâu.

"Có chuyện gì khó nói với nhau không đấy?" Úc Linh cau mày, "Mình và anh ấy thực sự không có gì, chỉ tùy tiện xả lên người anh ấy thôi, chúng mình không sao cả"

Du Lệ nhìn cô chẳng hào hứng tý nào, đành nói, "Được rồi, vậy chồng cậu là thần thánh phương nào thế?" Sau đó cô nhanh trí hỏi, "Chuyện cậu kết hôn, Giang tổng đã biết chưa?"

Úc Linh nói bình tĩnh, "Vẫn chưa biết đâu, là do mình cầu hôn với anh ấy trước"

Du Lệ từ hoảng sợ trở lại bình tĩnh, cô cũng biết mặt ngoài Úc Linh thì có vẻ như người rất cao ngạo lạnh lẽo, trông có vẻ rất chững chạc, nhưng

https://thuviensach.vn

khi hứng lên rồi thì giống y đứa trẻ. Năm đó các cô học trường khác nhau, biết nhau cũng là vì thời kỳ trung học Úc Linh gặp nguy, có một ngày trốn học, sau đó đánh nhau với một đám côn đồ, tiện tay cứu được cô ấy, cứ vậy mà kết bạn lâu dài.

Đợi nghe Úc Linh kể lại quá trình kết hôn của mình xong, Du Lệ đã không biết nên nói gì với cô nữa.

Gặp gấu cũng chưa từng thấy gấu tùy hứng đến thế, chẳng trách mà Giang Tổng tài trong lòng yêu thương mà khó mở lời, chỉ dám lén lút ở sau lưng giúp cô ấy.

"Nào có ai dám sau một ngày xem mắt thì đã kéo thẳng người ta đi kết hôn thế chứ? Dù đối phương có phẩm cách tốt thế nào, tình hình gia đình người ta không tìm hiểu kỹ, cũng không sợ bị lừa à? Hành động của cậu thật đúng là... phá của, chắc Giang tổng khó tính sẽ đánh chết gấu con cậu mất thôi" Du Lệ xoa đầu vô lực than, bị hành động mạng mẽ của bạn mà khiến cho cô không nói nổi nữa.

"Cũng biết nhau một tháng rồi" Úc Linh nói cường điệu, "Anh ấy khá tốt, trước khi kết hôn, mình cũng biết chút tình hình nhà anh ấy qua lời của thím Lục rồi, đều không phải chuyện này"

Du Lệ không muốn đôi co với cô, trong lòng bất giác lo lắng, quyết định khi nào nhìn thấy người đàn ông kia trước đã, rồi nhìn cẩn thận xem phẩm cách tướng mạo của anh ta thế nào, lúc đó mới tính sau.

Tới bệnh viện huyện rồi, sau khi Du Lệ xuống xe thì sửa sang lại quần áo đầu tóc, kiểm tra một lần thấy ổn rồi mang quà đi theo sau cô thăm bà ngoại, ngực ưỡn cao ngẩng đầu, giống như một nữ đấu sĩ vậy đi thẳng tới đường vào viện.

Úc Linh nhìn cô một cái, chẳng nói gì. Vừa tới trước cửa phòng bệnh, thì thấy một thanh niên tao nhã tuấn tú, lịch sự, mặc áo sơ mi trắng quần

https://thuviensach.vn

sẫm màu đang thong thả đi tới, dưới ánh mặt trời, cả người sạch sẽ thoải mái, trong cực kỳ hấp dẫn, khiến người ta không kìm được mà nhìn anh, nhìn một cái mà cũng thấy cả người cực kỳ sảng khoái.

Du Lệ không kìm được nhìn lên người anh, do tật xấu nghề nghiệp, khiến cô không tự chủ được mà lấy ánh mắt so đo với những người có dung mạo, ngoại hình ưu tú như thế, theo cô thấy, kẻ này có dung mạo thượng đẳng, rất có khí chất, quả thật là báu vật trời sinh, được mài giũa quả thật cứ như một minh tinh chính hiệu vậy.

Nhìn thấy các cô, trên mặt người thanh niên này lại cười tươi cười ôn hòa dịu dàng, bước nhanh tới, nói đầy hào hứng, "Úc Linh, em đã về rồi" Nói, rồi khẽ gật đầu với Du Lệ, đôi mắt ngọc đẹp sắc sảo có làn mi cong dài chớp chớp, nhìn anh rõ ràng đang rất cao hứng.

Du Lệ bị ánh sáng của anh làm chói mắt, bủn rủn. Úc Linh thấy lạ hỏi, 'Sao anh lại xuống đây vậy?"

Hề Từ cười hơi xấu hổ, "Anh nhìn qua cửa sổ thấy em, nên..."

Úc Linh yên lặng nhìn anh một chút, rồi quay đầu sang Du Lệ đang hơi ngơ ngơ bảo, "Du Lệ, đây là chồng mình, Hề Từ"

Du Lệ lấy lại tinh thần, gỡ kính râm xuống, ngước khuôn mặt xinh đẹp lên, rụt rè hỏi dò anh, "Chào anh, em tên là Du Lệ"

Hề Từ cũng thân thiện tự giới thiệu mình, sau đó cả ba cùng tiến vào phòng bệnh.

Vào trong phòng bệnh rồi, Du Lệ ngồi ở trước giường, hờn dỗi nói với bà ngoại, "Tháng trước Úc Linh trở về, cháu rất muốn tới đây thăm bà, tiếc là cháu bận quá không đi được, lần này mới tới đây được, mong bà ngoại đừng trách cháu nha. Đợi hôm nào bà khỏe lên, cháu sẽ tới thôn tìm bà chơi, cháu rất nhớ đồ ăn bà làm ạ..."

https://thuviensach.vn

Bộ dạng hờn dỗi của Du Lệ khiến bà ngoại cao hứng cứ cười liên tục, bất kể cô ấy nói gì cũng đều tốt cả. Đến trưa cả ba người đi ăn tiệm cơm trong huyện thành.

Chắc là cố kỵ Úc Linh, nên bất kể là bạn thân Du Lệ hay ông chồng Hề Từ, cả hai đều rất khách sáo, cả bữa cơm trưa đều kết thúc trong bầu không khí cực kỳ khách sáo.

Buổi chiều, lại tới chăm bà ở viện một lát, rồi Du Lệ mới rời đi, nhờ xe lên thành phố. Lúc Úc Linh đưa cô ra bệnh viện, nói với cô, "Mai 8 giờ cậu mới tới đi, chẳng bằng đêm nay ở lại huyện thành, trong nhà Hề Từ đi"

Du Lệ lườm cô trắng mắt, "Cậu nói mà không biết xấu hổ, hiện giờ cậu là người đã kết hôn rồi, cũng chẳng còn độc thân nữa, đâu có thể tùy tiện mời một phụ nữ tới nhà các cậu qua đêm được? Cho dù là thân đi chăng nữa, phòng cháy cũng không phòng được bạn thân đâu hiểu chưa? Mình là một phụ nữ xinh đẹp, rất dễ khiến đàn ông thay lòng đổi dạ đó" Nói rồi, cô kiêu ngạo lúc lắc đầu.

Úc Linh cũng không thấy thích thú lắm, nói, "Cô à, cô nghĩ nhiều quá rồi. Hề từ nhìn thì đã thích mình ngay, sẽ không thay lòng đâu" Nếu dễ thay lòng đổi dạ như người ta nói thì cùng lắm ly hôn là cùng, vốn chẳng cần sống chết gì.

Du Lệ quả thực bị cô làm cho không nói được câu nào, con bé này còn không biết xấu hổ mà giấu đi, thực ra ngốc nhất là cô ấy mới đúng, chẳng biết chỉ số EQ đến bao giờ mới trưởng thành được.

Trước khi rời đi, Du Lệ lại hỏi lại lần nữa, "Cậu thích anh ấy thật hả? Anh ta là một người chuyển phát nhanh, tiền kiếm mỗi năm chẳng bằng số lẻ được chia hoa hồng từ công ty ba cậu, thân phận này thực sự là.... Cậu không sợ ba cậu không đồng ý, lại còn có nhà họ Giang bên đó nữa kìa..."

https://thuviensach.vn

"Họ có đồng ý hay không mặc họ, có liên quan gì tới mình sao" Úc Linh nhìn cô nàng một cái, nghĩ ngợi vẫn quyết định không nói nghề thật của chồng mình cho cô nàng biết.

Du Lệ nhìn cô trông thì to xác, mạnh mồm vậy thôi, cứ tùy hứng thế ba ba cậu biết thì sao đây?

Sau khi tiễn Du Lệ đi, Úc Linh trở lại phòng bệnh rồi khách sáo xem tivi cùng bà, Hề Từ cũng đang xem ti vi, nhưng lại dùng di động xem, hơn nữa cách anh xem ti vi là xem trực tuyến.

Úc Linh đi tới cạnh anh, nhìn thấy anh đột nhiên buông tay, còn chưa vào, mà màn hình thì đúng lúc xuất hiện.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 37

Phát hiện ra cô đã trở lại hơn nữa còn đứng cạnh mình không nói câu nào mà nhìn, trên mặt Hề Từ không có vẻ mệt mỏi, ho khẽ một tiếng nói, "Không ngờ tìm lâu thế, mới tìm thấy một màn em lên sân khấu, cái này chắc là em đi?"

Úc Linh nhìn thóang qua sau tấm màn đang bấm tạm dừng, duy trì màn hình trong di động, thì gật gật nhìn anh, ngồi lên ghế bên cạnh, cầm lấy ly nước uống.

Ánh mắt Hề Từ nhìn dọc theo khóe môi cô trượt xuống, chiếc cổ trắng nõn, anh đã tự mình thể nghiệm qua mùi vị hôn lên cái cổ đó tuyệt diệu tới mức nào rồi, cuối cùng ánh mắt lại chuyển tới giọt nước còn động trên chiếc môi hồng, hỏi, "Đây là bộ kịch dân quốc đi, sao lại yêu cầu gián điệp phải che mặt thế?"

Đây quả thực là vấn đề hay, từ sau khi bộ kịch dân quốc ra đời, bộ kịch này đã trở thành đề tài hót trên mạng.

Thứ nhất là do cốt truyện dứt khoát, vì vị đạo diễn bộ kịch này rất am hiểu nhân vật nữ diễn, đặc biệt là am hiểu việc phụ nữ chiến đấu thế nào, có thể khiến người xem không muốn xem cũng trở nên muốn xem.

Thứ hai là Du Lệ ở bộ kịch này đảm nhiệm vai diễn chính, chỉ là giá trị ở nhan sắc, bởi vì kỹ thuật diễn của Du Lệ không bằng các nữ và nam khác, đề tài nóng, ngược lại thúc đẩy bộ kịch này lên cao, càng khiến bộ kịch này thêm nổi, càng thu hút nhiều người xem.

https://thuviensach.vn

Đại khái là do nói quá nhiều tới chiến tranh trong bộ kịch này, nhiều người xem, cũng chọn nhiều, trong đó có Úc Linh mới lên sân khấu có ba lần, song mỗi lần đều là nữ gián điệp che mặt, sau đó bị phun tào, bảo đây là dân quốc, gián điệp dân quốc còn định che mặt sao, muốn diễn kịch võ hiệp linh tinh gì đó sao? Phun đến sướng cả mồm.

Úc Linh lại uống một ngụm nước, bình tĩnh nói, "Đạo diễn bảo em là mặt cá chết, chẳng có tý dao động nào, là tối kỵ của diễn viên, nhưng nể mặt Du Lệ đành dành vai diễn này cho em, sau đó thử vài lần, bảo biểu hiện của em không được khả quan lắm, mới để cho em che mặt, nói vậy cũng là tăng thêm hiệu quả tương phản mạnh, quả nhiên sau khi bị người ta phun tào, loại phun tào đó cũng coi như một loại tuyên truyền"

Mặt Hề Từ lập tức sầm sì, nói an ủi, "Thực ra anh thấy em diễn khá tốt, vừa xinh đẹp lại tài hoa, nhất định là mắt đạo diễn kia có vấn đề, mới bảo em là mặt cá chết...Hơn nữa cá chết cũng ăn khá ngon mà"

Úc Linh hơi cong môi lên hỏi anh, "Em tài hoa ở chỗ nào?"

"Em đọc sách rất giỏi, bà bảo năm nào em cũng đứng đầu trong top mười, còn lấy được học bổng nữa" Vẻ mặt Hề Từ nghiêm túc.

Úc Linh cười phì một tiếng, nhìn bộ dạng anh hơi đỏ mặt, không kìm được thò tay ra xoa xoa mặt anh, cho tới khi mặt anh càng ngày càng đỏ rực lên, cuối cùng mới thu tay lại, tiếp tục chậm rãi uống nước.

Thật ra lúc tham gia diễn bộ kịch dân quốc này, cô còn chưa tốt nghiệp đại học, thuần túy cứ đi theo Du Lệ để tăng thêm hiểu biết thôi, diễn xuất gì cũng không để ý. Nhưng sau đó cô mới biết rằng, vị đạo diễn kia sở dĩ muốn cho nữ gián điệp che mặt không lộ ra hoàn toàn là do ông già nhà họ Giang lên tiếng, cũng không muốn để cô biến thành con hát, làm hỏng mặt mũi của nhà họ Giang. Cũng vì chuyện này mới khiến cô quyết định đi theo ngành giải trí.

https://thuviensach.vn

Tốt thôi, cô quả thật là tùy hứng, người khác càng không cho cô làm thì cô càng phải đối nghịch, đến nỗi sau đó người nhà họ Giang có tức giận ném vỡ đồ vật thì cũng chẳng có liên quan gì tới cô cả.

"Vậy em có thích diễn kịch không?' Hề Từ tiếp tục tìm hình ảnh cô trên sân khấu, vừa hỏi, rất thích cảm giác tán gẫu với cô, hai người ngồi bên nhau, cứ thoải mái nói chuyện cảm giác vô cùng bay bổng.

"Cũng bình thường" Úc Linh xoa mặt mình, "Nhưng nếu muốn diễn tốt mà nói, thì đầu tiên em phải tập biểu hiện, biểu hiện của em chẳng khả quan tý nào cả"

"Luyện tập thì luyện thế nào?"

"Đầu tiên là nhìn gương luyện, luyện biểu hiện của vui, giận, yêu, ghét làm căn cơ..."

***

Bà ngoại ở lại viện hai ngày nữa, cảm thấy mình có vẻ khỏe lắm rồi, cuối cùng hạ quyết tâm muốn xuất viện, ai tới khuyên cũng vô dụng.

Úc Linh hết cách đành giúp bà làm thủ tục xuất viện, cầm lấy đơn thuốc bác sỹ viết, thu dọn xong mọi thứ rồi cùng nhau trở về nhà Hề Từ.

Tuy bà ngoại muốn về thôn, nhưng sau khi Úc Linh và Hề Từ khuyên bảo thì quyết định ở lại huyện vài ngày, cũng tiện để đi bệnh viện kiểm tra, hơn nữa nhà Hề Từ và nhà thím Lục cũng chỉ cách mấy con phố, đi mười phút là tới, rất tiện cho bà ngoại ra ngoài, bà ngoại cũng đồng ý ngay.

Xe ngừng ở cửa, Hề Từ mở cửa xe, Úc Linh đỡ bà ngoại xuống xe. Lúc vào tới trong nhà, bà ngoại nhìn thấy cảnh hoa cỏ tươi đẹp trong sân, bất giác cười nói, "Ở đây thực sự có hoa cỏ này, không khí cũng tốt nữa, thật tuyệt, những thứ này đều là của A Từ phải không?"

https://thuviensach.vn

Hề Từ cười một tiếng, đáp, 'Thật ra ở huyện thành cũng khá tốt, hay bà ở lại đây đi ạ"

Tuy huyện thành không khí cũng không trong lành như ở thôn, song không khí ở nhà Hề Từ trong sân này đều là do kỳ hoa dị thảo tinh lọc cảm, tuyệt đối chẳng kém ở trong thôn tý nào, có nhiều người tới nhà Hề Từ ai nấy cũng đều suýt nữa muốn ở lại không đi nữa.

"Đúng đó, bà à, chúng ta ở cùng nhau đi ạ" Úc Linh khuyên nhủ.

Bà ngoại lắc đầu, "Aizzz, hơn nửa đời người ở trong thôn rồi, cũng biết mấy ông bà già ở trong thôn, lúc nào cũng thấy quyến luyến muốn chuyện trò, thật sự là tiếc quá, sau này nói sau vậy"

Thấy thế, Hề Từ và Úc Linh không khuyên bảo bà nữa. Đỡ bà ngoại vào phòng khách, con Anh Vũ Kim Cương tím lam đậu trên giá có nhãn lực cực phi thường kêu lên, 'Hoan nghênh hoan nghênh, xin chào bà, bà vất vả quá"

Úc Linh và Hề Từ mặt hơi đen sì nhìn con Anh Vũ Kim Cương, nhưng bà thì lại cười rộ lên nói, "Đây là con Anh Vũ do A Từ nuôi đó à? Rất tinh quái đó"

"Nó sẽ nói lắm lời lắm đó bà ạ, bà thấy nhàm chán thì cũng có thể nói chuyện phiếm với nó ạ" Úc Linh đáp.

Đỡ bà ngoại lên sô pha ngồi, Hề Từ đi rót nước cho bà, sau đó đỡ lấy hành lý của bà lên phòng ngủ trên tầng hai, còn anh và Úc Linh lên ngủ ở phòng tầng ba.

Bà ngoại vừa uống trà vừa đánh giá phòng ở, trong lòng thầm hài lòng, nhà này dọn dẹp rất gọn gàng sạch sẽ, ngăn nắp, chưa cần nói cũng biết là do Hề Từ thu dọn cả, bà chưa từng bao giờ trông mong vào cháu gái

https://thuviensach.vn

ngoại lười nhác của mình cả, quả nhiên Hề Từ sẽ rất biết chăm sóc người, bà cực kỳ hài lòng với cháu rể ngoại này vô cùng.

Đến chiều, Hề Từ nói chuyện với bà ngoại một lát rồi định ra ngoài mua chút đồ về làm cơm chiều, bảo nhà thím Lục tới trông nhà.

Thím Lục vừa tới cửa đã cười ha ha, nói, "Nghe bọn trẻ nói bà ngoại Bảy xuất viện, hôm nay chúng tôi mới từ nhà họ Tống ở thành phố về, chưa kịp đi đón bà Bảy. Aizzz, bà Bảy à, sức khỏe bà thế nào rồi? Sao tự dưng lại xuất viện thế? Ở bệnh viện không quen sao?"

Chú Úc Lục dáng người đen gầy đi sau, cũng cười ha ha như thế, còn có thêm cả Úc Quan San nữa, trên tay đều xách hoa quả tới.

Bà ngoại vội tiếp đón họ cùng ngồi vừa nói chuyện, "Cái nơi như bệnh viện thế đâu mà quen được? Có phải nhà mình đâu, huống chi..."

Bà ngoại vừa nghĩ tới bạn đời và con gái mình đều chết ở bệnh viện cả thì hơi đau lòng thở dài.

Chú Thím Lục đều biết rõ khúc mắc trong lòng bà ngoại nên vội vã an ủi bà không ngừng, thím Lục nói, "Bà Bảy này, đừng có nhớ tới những chuyện đau lòng đó nữa, bà nhìn bà hiện giờ có cháu ngoại cháu rể tốt thế kia, sau này cứ để chúng hiếu thuận với bà đi, bà cứ cố mà hưởng phúc đi"

"A Lang - cháu rể" là cách gọi con rể vùng này, các thế hệ trước đều thích gọi như thế. Rốt cuộc bà ngoại cũng cười rộ lên.

Tuy là hàng xóm, nhưng hiện giờ Hề Từ đã trở thành chồng của Úc Linh, trong con mắt người lớn, anh hiện giờ cũng được coi là A Lang của nhà họ Úc, dĩ nhiên Hề Từ phải biểu hiện rõ thái độ của mình.

Nói một lúc xong, Hề Từ đứng dậy đi mua đồ ăn, cũng nói với cả nhà chú thím Lục, "Chú thím Lục và chị họ hôm nay cũng ở lại đây ăn cơm đi

https://thuviensach.vn

ạ, hôm nay bà ngoại ra viện, vừa lúc cả đại gia đình gặp mặt, cháu sẽ mua rượu về để uống với chú một ly"

Nghe thấy anh nói thế, chú thím Lục tự dưng không phản đối rồi.

Úc Linh thấy anh đi một mình thì cũng đứng dậy đi cùng. Chợ bán thức ăn ở gần đó, đi mười phút là tới, rất gần. Hơn nữa vì vùng này là phố cũ, thị trường cũng là thị trường cũ, có nhiều chủng loại phong phú vô cùng, còn có nhiều hải sản mới, những người ở huyện thành khác muốn ăn hải sản thì đều phải lái xe riêng tới đây mua.

Hề Từ vừa xem vừa hỏi Úc Linh ở cạnh túm lấy quần áo anh, "Em muốn ăn cái gì?"

Úc Linh xem xét, "Cái gì cũng được cả, chỉ cần ăn ngon là được, em không kén chọn đâu ạ"

Câu trả lời thế này là gì nhỉ? Hề Từ hơi dở khóc dở cười, liền theo kiểu ăn của người ở thôn Ô Mạc mua, sau khi mua xong thức ăn, lại đi mua rượu.

"Để em xách rượu cho" Úc Linh thấy hai tay anh đều xách đồ, còn mình thì đi không, hơi ngượng ngùng. Hề Từ mỉm cười đưa rượu cho cô xách, sau đó dẫn cô về nhà.

Mua thức ăn về, thời gian cũng đã không còn sớm, Hề Từ vào bếp bắt đầu nấu cơm chiều.

Cả nhà chú Lục đều là khách, đều ngồi ở phòng khách nói chuyện uống nước, Úc Linh cũng ngồi cạnh chị họ, cùng cô ấy xem tivi.

Úc Quan San thỉnh thoảng lại nhìn chằm chằm về phòng bếp, lại nhìn Úc Linh bên cạnh trong giống một vị đại tiểu thư đang bình thản xem ti vi thì bảo, "Em không vào giúp chồng em à?"

https://thuviensach.vn

Úc Linh đáp thành thật, "Em nấu không ngon bằng anh ấy ạ"

Úc Quan San cứng họng, hơi hận sắt không biến thành thép được, "Vậy em có thể giúp anh ấy mà"

"Anh ấy bảo là không cần phụ nữ làm loại chuyện này, sẽ khiến tay thô xấu ạ" Úc Linh lại tiếp tục thành thật nói, sau đó thấy vẻ mặt chị họ đầy hâm mộ ghen tị đang nhìn mình thì tiếp tục bình thản quay đầu xem tivi.

Úc Quan San ôm ngực, cảm thấy mình cho tới giờ bị truyền thống gia đình ép cho tới khổ sở đánh sâu vào, mẹ vẫn dạy rằng con gái thì không được lười, cũng không thể đẩy hết mọi việc cho chồng làm, phải ra dáng người phụ nữ gia đình. Nhưng cô lại thấy cái cô em họ của mình đây, cả bộ dạng đều không làm gì cả, cứ vậy mà ngồi chờ ăn, sao lại hạnh phúc đến thế chứ?

Trong lúc bất chợt, Úc Quan San cảm thấy Tống Hi vẫn chưa được hoàn hảo, sau khi kết hôn nhất định phải bắt anh ấy học tập chồng của em họ là Hề Từ mới được!

Đợi rồi cũng tới giờ ăn cơm, nhìn cả bàn đầy màu sắc thức ăn phong phú thơm nức, Úc Quan San lại lần nữa nắm chặt tay lại, nhất thiết phải cho Tống Hi đi học tập Hề Từ làm chồng như thế nào mới được, nhất định là thế!

Chú thím Lục khen nức nở tay nghề nấu nướng của Hề Từ, không ngờ Hề Từ lại có tay nghề nấu nướng giỏi tới vậy, nói với bà ngoại, "Bà Bảy à, bà thật đúng là có phúc quá, có A Lang ngoại tốt như thế"

Hề Từ hơi thẹn thùng cười, sau đó được chú Úc Lục kéo đi uống rượu, nói chút chuyện của đàn ông.

Bữa cơm cả chủ và khách đều vui vẻ, mãi cho tới tám giờ tối thì trời cũng tối đen, rồi cả nhà chú thím Úc Lục no bụng rời đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi khách đi rồi, Hề Từ lại tiếp tục dọn dẹp, con Anh Vũ Kim Cương ngậm giẻ lau trong mỏ cố sức lau sạch rác rưởi trong nhà, bà ngoại thì không chịu ngồi yên, cũng giúp lau bàn, vừa lau vừa hỏi, "Con Anh Vũ này không những tinh quái mà còn giúp chủ nhà làm việc nhà nữa"

Con Anh Vũ Kim Cương lưu manh đáp, 'Cám ơn bà chủ đã khích lệ ạ"

Bà ngoại cười cười, cũng chưa nói gì. Bà già sống hơn nửa đời người rồi, cứ ở mãi trong thôn cổ lỗ, ngược lại khá mê tín đối với những thứ thần thần quỷ quỷ, cả con Anh Vũ tinh quái như thế, bà lão cũng sẽ không kinh ngạc, rốt cuộc ở thôn Ô Mạc trong núi thì động vật tinh quái nào cũng có cả.

Cuối cùng do sức khỏe bà ngoại cũng chưa khỏi hẳn nên ăn cơm xong không lâu thì bắt đầu thấy choáng váng đầu, Úc Linh rót nước cho bà uống thuốc xong, thì đỡ bà lên lầu để đi nghỉ.

Hề Từ nói với con Anh Vũ Kim Cương, "Tối chú ý bà ngoại nhiều chút cho ta, có tình hình thế nào thì nói ngay cho ta biết"

Con Anh Vũ Kim Cương nhấc móng vuốt lên, nói cam đoan, "Hề Triển Vương ngài yên tâm đi, điểu xin cam đoan hoàn thành nhiệm vụ"

Hề Từ ừ một tiếng, thưởng cho nó một bọc đậu phộng nhỏ, thấy nó mở mắt trông mong nhìn thì bảo, "Mày là Anh Vũ, không thể ăn quá nhiều thứ có dầu, ăn nhiều quá, lông sẽ rụng đó"

"Không đâu, tôi sẽ cất đi, mỗi ngày chỉ ăn một tý thôi"

"Mày cho mình là chuột đó hả?" Hề Từ bắn nó một cái, đột nhiên cảm giác cả người có chút khác lạ, bất giác ngồi thụp xuống.

"Hề Triển Vương, ngài sao vậy?" Con Anh Vũ Kim Cương thấy sắc mặt anh hơi ửng đỏ, lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

Hề Từ liếm liếm môi khô, đôi mắt đơi đỏ, đuôi mắt hiện lên chút hơi thở yêu trị, "Không sao, vừa rồi có bồi chú Lục ăn tý thịt"

Chú Úc Lục là một đàn ông, hơn nữa lại là một đại hán tử nông dân ăn thịt uống rượu chính cống, thấy A Lang nhà họ Úc cứ nhỏ nhẻ thì vừa rồi cũng khuyên Hề Từ nên uống rượu ăn thịt, một người không cẩn thận nên ăn quá liều.

Con Anh Vũ Kim Cương hơi há hốc mồm hỏi, "Ăn nhiều thịt thì ngài sẽ thế nào ạ?"

Hề Từ lườm lườm nó một cái, không đáp.

Tới tối Úc Linh vừa bò lên giường đã bị một người đàn ông ngập tràn hơi thở nóng hổi ôm lấy, là thân hình đàn ông nam tính dán sát cô, khiến cô thấy lông tóc dựng đứng lên, giác quan thứ sáu của phụ nữ khiến cô cảm giác nguy hiểm.

"Anh..."

Cô vừa mở miệng thì đã bị anh cúi đầu chặn lại, đầu lưỡi nóng bỏng cường thế công thành đoạt lấy, vô cùng khí phách, khác hẳn bộ dạng thẹn thùng ban ngày kia.

Tiếp đó Úc Linh cảm giác đầu óc mình lơ ngơ, dưới ánh đèn tiết kiệm năng lượng có thể nhìn thấy rõ khuôn mặt ửng đỏ của người đàn ông, như mới uống rượu xong vậy, rõ ràng vẫn là khuôn mặt ấy, chỉ có đuôi mắt kia lấp lánh sáng nhiều màu, phảng phất như từ một cậu bé thoải mái tinh khiết biến thành một yêu tinh quyến rũ người vậy, bị anh dùng ánh mắt mị hoặc mười phần liếc nhìn một cái thì cả người đều nhũn hết.

Yêu dã như thế, sao lại là người đàn ông được chứ, quả thật là khác nhau quá?

https://thuviensach.vn

Trong không khí bắt đầu tỏa ra mùi hoa nồng đậm thơm ngát, nồng nhưng không tầm thường, hít vào một hơi thì cả người đã mềm nhũn hẳn, mãi cho tới khi anh chiếm vào tận sâu, sự no đầy ấy khiến cô cảm thấy đầu óc tỉnh táo hẳn, nhưng cũng rất nhanh lại bị thế tấn công kia đánh mạnh vào khiến toàn thân rã rời, đầu óc mơ màng, còn kịch liệt gấp vạn lần bình thường.

Cô ôm lấy anh đầy mướt mồ hôi, vuốt ve làn da rắn chắc ấy, mới cảm nhận được sự sâu sắc khó thừa nhận kia. Tự dưng mơ màng nghĩ: chẳng nhẽ anh ấy uống lộn thuốc rồi à?

Con Anh Vũ Kim Cương dưới lầu cũng ngửi thấy mùi hoa nồng đậm trong không khí, cuối cùng....

(Ý tác giả muốn nói: Dưới lầu con Anh Vũ Kim Cương ngửi thấy mùi hoa nồng đậm trong không khí, rốt cuộc cũng hiểu rõ Hề Triển Vương ăn nhiều thịt quá thì sẽ có phản ứng gì, điều này thật đúng là....)

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 38

Cứ như bị xe nghiền vậy, lăn qua lộn lại, lúc tới lúc lui, cứ liên tục bị lăn lộn mất mấy tiếng, Úc Linh cuối cùng cũng được thả tự do.

Cô chưa bao giờ biết hóa ra loại chuyện nam nữ này cũng có thể.... thảm thiết đến vậy.

Nhưng lúc cô dãy ra thì trên người đàn ông lại giống như keo dính vậy. Cứ dính lại, vẫn đầy sức sống như rồng như hổ, cả đôi mắt toát ra ánh sáng sáng quắc như sói, nhìn cô như là một miếng thịt ngon mỹ miều vậy, hận không thể một ngụm nuốt sạch vào bụng, rồi lại cố khắc chế mà nhấm nháp từng ngụm, quả thật quá đáng sợ.

Úc Linh bi phẫn, người với người cơ bản là sống chung hòa bình đi đâu cả rồi? Cuối cùng cô không chịu nổi nữa vừa cào vừa cấu anh rồi lại cắn, phát hiện ra sức anh mạnh tới đáng sợ, thật sự hết cách bật khóc.

Anh khựng người lại, vẫn ôm cô như cũ mà liều chết triền miên, vừa ôm lấy cô vừa hôn lên khóe mắt đầy nước mắt của cô, rồi mới cố gắng buông cô. Ngay sau đó thì cô lâm vào hôn mê.

Mùi hoa trong không khí càng nồng đậm, mùi hoa khẽ mở cửa sổ nhè nhẹ, tràn ra ngoài phòng tràn đi, ngập tràn mùi hoa, hít vào một ngụm thậm chí còn khiến người bình thường thấy lâng lâng. Hoa cỏ trong sân dưới ánh trăng, tinh thần phấn chấn hẳn lên, cây lá giãn ra càng thêm xanh tươi xanh biếc, hoa càng nở rộ kiều diễm muôn màu.

https://thuviensach.vn

Khoác bừa một bộ quần áo vào, Hề Từ vào phòng tắm thả nước vào bồn, cho thêm tý tinh dầu giảm vớt mệt nhọc, rồi tiếp đó vào phòng ngủ bế người trên giường lên, thả xuống bồn tắm, rau rửa nhẹ nhàng cả người cho cô.

Vào thời điểm giữa chừng úc Linh có tỉnh lại một lần, mở to đôi mắt nhìn anh một cái, rồi lại nhắm mắt ngủ say tít, mặc anh đùa nghịch. Cô đã mệt đến mức tất cả nỗi thẹn thùng xấu hổ đã quẳng cả đi, không đứng dậy nổi, giờ phút này chỉ nghĩ muốn ngủ ngay đơ, ngủ tới mức chẳng biết gì cả.

Giúp cô tắm rửa sạch xong, lại đi đổi ga giường, rốt cục Úc Linh cũng được tắm sạch đặt lên giường, rồi lại ngủ như chết lần nữa. Đến nỗi một lát sau, bị một đôi tay lạnh chạm vào ôm ấp, cô theo bản năng đạp chân một cái, rồi sau đó lại cuộn tròn vào trong ngực anh ngủ say tiếp.

Một giấc này ngủ thẳng tới tận trưa mới tỉnh. Lúc tỉnh lại, cô hơi mơ màng, phải ngơ ngác một lúc lâu sau mới cố sức nâng cánh tay nhức mỏi lên, tối qua dùng sức ôm lấy anh, rõ ràng không dùng nhiều sức lắm, nên có di chứng rồi.

Không những tay mà cả người nữa, đặc biệt là eo và hai chân, cái cảm giác ấy khó mà nói một lời thì xong. Nhớ lại tình hình tối qua, cô chôn sâu mặt trong chăn.

"Úc Linh?"

Giường hơi lõm xuống, sau đó có một cánh tay kéo chăn cô ra, xoa xoa đầu cô, "Có muốn ăn chút gì không? Hay là muốn ngủ tiếp?"

Úc Linh chôn người trong chăn, một lúc sau mới cất giọng rầu rĩ từ trong chăn ra, 'Mấy giờ rồi?"

"12 giờ rồi"

https://thuviensach.vn

"... Bà ngoại đâu rồi ạ?"

"Sau khi ăn sáng xong thì đi tìm thím Lục nói chuyện rồi, bảo là sẽ ăn trưa ở nhà thím Lục" Giọng anh hơi cười cười, hiểu rõ ý cô hỏi là gì.

Úc Linh thở phào, xốc chăn lên, quay đầu nhìn người đàn ông ở cạnh, nhìn ánh mắt mỉm cười và bộ dạng tuấn nhã sạch sẽ của anh nhìn cực kỳ dịu dàng, kéo cô lên bảo, "Rửa mặt trước đi rồi ăn chút gì đó mới ngủ tiếp"

Cô nhìn anh, mặt chẳng có biểu tình gì bò dậy, lúc xuống giường do vì dùng sức quá độ mà da mặt co giật chút, tiếp tục duy trì bộ dạng bình thản chậm rãi xuống giường, chậm rãi tiến vào trong nhà vệ sinh.

Anh đi theo cô, nhìn bộ dáng cô chậm rãi đi trước, biết rõ vì sao cô lại biến thành như thế rốt cuộc mặt đỏ ửng lên.

Úc Linh phát hiện ra anh đi cùng vào phòng vệ sinh thì không kìm được ngẩng đầu lên nhìn anh. Hề Từ lúc này mới biết được mình vô tình làm gì vội rời đi, nói với cô, "Anh đi tìm quần áo cho em"

Đợi sau khi buồng vệ sinh đóng cửa lại, Úc Linh mới quay đầu nhìn mình chằm chằm trong gương, sắc mặt khó coi, trên cổ có mấy vết tím, kéo áo ngủ ra thật không ngoài dự đoán đều thấy mấy vết mờ ám đó, lại lần nữa hoài nghi: tối qua rốt cuộc tên kia sao thế nhỉ? Chẳng lẽ anh ấy ăn nhầm phải thứ thuốc cấm sao?

Nói xem, đàn ông 28 tuổi đáng thương tới mức phải cần dùng thuốc để hỗ trợ sao? Nhưng thoạt nhìn anh ấy cũng không phải thế mà.

Mang theo bao hoài nghi trong lòng, lúc đi xuống lầu ăn không rõ là ăn sáng hay ăn trưa nữa, cô ngồi bên bàn ăn, nhìn Hề Từ bận rộn vì cô, thì hỏi, "Tối qua anh..."

https://thuviensach.vn

Mặt Hề Từ đột nhiên đỏ ửng, như không dám nhìn cô, chỉ ngô nghê bảo, "Anh, Anh có uống mấy chén rượu với chú Lục"

Úc Linh bừng tỉnh hiểu ra, "Anh không uống được rượu sao?"

..... Không phải.

Hề Từ chẳng tìm được câu phản bác nào, đành nói, "Là thế này, thể chất của anh không thể uống rượu được"

"Vâng, vậy sau này thì uống ít đi đi" Vẻ mặt cô hiểu gật gật đầu.

"Ừ"

Hề Từ khó khăn đáp lại, lại tiếp tục múc canh nóng cho cô uống, sau đó ngồi cạnh cô cùng ăn, coi như anh ăn cơm trưa đi vậy.

Úc Linh vừa ăn vừa nhìn kỹ anh, mấy ngày nay cùng anh ăn cơm, cô đã biết rõ anh thích gì, khẩu vị anh thanh đạm, thậm chí còn là một người theo chủ nghĩa ăn chay, không thích ăn thịt, có thể cao lớn như thế cũng không tồi, hơn nữa càng không khoa học ở chỗ là dáng người lại cực kỳ hoàn hảo. Ăn chay mà có thể có được dáng người tốt đến thế ư?

Nghĩ đến đây, cô thò đũa ra gắp một miếng sườn, rồi thả vào bát anh, thấy anh kinh ngạc nhìn thì nói rất bình tĩnh, "Chay mặn phối hợp, rất có dinh dưỡng"

Hề Từ khựng người, sau đó nhìn cô mỉm cười, sắc mặt không đổi ăn miếng sườn kia. Úc Linh lại nhìn anh một cái, không gắp thêm cho anh thứ gì nữa.

Ăn cơm xong, Úc Linh bưng ly trà đứng ở hành lang hóng gió, vừa thưởng thức kỳ hoa dị thảo trong sân, gió nhẹ thổi mơn man trên những bông hoa, thấy hưởng thụ thật sự.

https://thuviensach.vn

Hề Từ rửa bát trong bếp, con Anh Vũ Kim Cương bay tới, dừng trên đài lưu li, kêu chát một tiếng rồi sau đó cất giọng thanh thanh, ép xuống cổ họng nói, "Hề Triển Vương, ngài có khỏe không?"

Hề Từ không thèm để ý tới nó, rửa sạch nốt bát đĩa xếp lên chạn.

"Hôm nay người đẹp thế mà ngủ đến tận trưa mới dậy, năng lực của ngài giỏi quá há!" Con Anh Vũ Kim Cương khen, "Không hổ là Hề Triển Vương, chẳng cần phóng thích yêu lực mà đã cực chất rồi"

Hề Từ bị nó làm cho hơi buồn cười, "Mày cho là nịnh nọt ta thì ta sẽ không cắt xén thức ăn của mày sao?"

"Đừng vậy mà Hề Triển Vương, điểu chỉ là quan tâm tới các ngài thôi, vô cùng yêu các ngài đó"

"Cám ơn"

"Không cần, con người lập gia đình ai cùng nói, giống đực phát tiết thích hợp, rất có ích cho thể xác và tinh thần khỏe mạnh không phải đó sao" Con Anh Vũ Kim Cương lại nói tiếp.

Hề Từ mặc kệ nó, cắt một đĩa hoa quả mang vào trong sân, cùng Úc Linh ngồi phơi nắng, ngắm hoa cỏ, trông cực kỳ hòa hợp vui thích.

Nghỉ nửa ngày, lúc chạng vạng, tinh thần Úc Linh cũng khôi phục kha khá, liền cùng Hề Từ đi tới nhà chú thím Lục.

Cả hai đi chậm rãi trên đường tới, hai bên đường có rất nhiều cây ăn quả thích hợp trồng, nghe nói là mỗi hộ gia đình ở đây gieo trồng, những cây ăn quả này đều đã có chừng từ mười đến hai mươi năm rồi, tuy không cao lắm, nhưng lá cây xanh tốt, rợp bóng, người đi dưới tàng cây có thể cảm giác được sự lành lạnh nhè nhẹ.

https://thuviensach.vn

Trên đường gặp rất nhiều dân ở phố cổ, đều chào hỏi Hề Từ sôi nổi, trong đó còn có một số bạn trẻ chưa đi học hoặc chưa tới trường, thấy Hề Từ đều không tự chủ được mà ưỡn ngực, ngẩng đầu, cười rụt rè e thẹn liếc qua.

Úc Linh trầm mặc, cô trở thành nữ diễn viên có thói quen xấu nhất, đó chính là không kìm được ngẫm nghĩ đến những cử chỉ hành động của người ta mà hiểu ra ý tứ, dĩ nhiên cũng nhìn ra mấy năm nay các cô gái này đều rất có cảm tình với Hề Từ, nếu có thể nói thì là thầm thương trộm nhớ gì đó, chắc các cô ấy cũng không để ý lắm, thậm chí còn muốn được ôm anh về nhà được thì càng tốt.

"Hề Từ, cô gái cạnh anh là ai vậy thế? Rất xinh đẹp, đã có bạn trai chưa?" Có một bác gái vừa đi chợ về thấy cười hỏi.

Tuy họ đã kết hôn gần mười ngày rồi, nhưng do thời gian úc Linh ở đó mỗi ngày đều đi sớm về muộn chăm bà ở viện, dân quanh đó vốn chưa gặp cô lần nào, vì thế trong lúc bất chợt hơi tò mò.

Hề Từ hơi ngượng ngùng, nói, "Cô ấy tên là giang Úc Linh, là con gái của chú Lục úc bên kia ạ, chúng cháu vừa mới kết hôn"

Bác gái lắp bắp kinh hãi, không ngờ Hề Từ cứ vậy mà âm thầm kết hôn rồi, các cô gái trẻ chung quanh bất chợt ngẩn ngơ, sau đó lộ ra tia thất vọng vô cùng và tiếc nuối, hẳn là đang tiếc mình xuống tay quá muộn, không ngờ người đàn ông chất lượng tuyệt hảo mà mình nhìn trúng thế mà đã bị người ta ngậm đi mất rồi.

Hề Từ là một trong những con rể tương lai mà các bác gái vùng này đã chấm, cũng là người chồng tương lai mà các cô gái vùng này chọn, không những trông tuấn tú lịch sự tao nhã, mà trong nhà còn có phòng có xe, tiếc là anh quá mức ở ẩn, không có bất cứ cô gái nào có cơ hội cùng anh tiếp xúc gần gũi, tuy nhóm bác gái cũng muốn giới thiệu con gái cho anh biết

https://thuviensach.vn

nhưng cuối cùng lại thấy anh né tránh, dần dà người người trong phố ngoài phố đều không đề cập tới nữa, nhưng tâm lý thì cứ nhìn chằm chặp.

Hề Từ mỉm cười mang theo ngượi vợ anh vừa kết hôn tiếp tục đi rêu rao khắp nơi, sau đó không đến nửa giờ cả dân cư trên con phố cổ này ai ai cũng đều biết tin anh đã kết hôn, nhóm bác gái thì vô cùng tiếc hận, còn những cô gái trẻ thì lại âm thầm thất vọng bản thân mình ra tay quá muộn, chỉ đợi khi họ nhìn thấy bộ dáng người vợ của Hề Từ rồi thì chẳng còn ai nói được gì nữa.

Úc Linh cứ vậy mang vẻ mặt bình thản nhìn Hề Từ đứng ven đường giới thiệu mình cho một đống các bác gái, sau đó cô lại nhàn nhạt gật đầu đáp lại, đến nỗi những bác gái đó có phải hơi cứng đờ hay ngây ra gì đó không thì cô cũng đương nhiên không thấy.

Rồi cũng tới cửa hàng chủ chú Lục Úc, thì thấy bà và thím Lục đang ngồi trong tiệm vừa coi hàng vừa nói chuyện, thoạt nhìn tinh thần bà cũng không rồi, úc Linh thoáng yên tâm chút.

Thím Lục thấy họ tới, thì cười bảo, "Các cháu tới là đón bà các cháu về đó hả? Hay là đêm nay ở lại đây ăn cơm chiều đi, chú Lục các cháu đợi lát nữa thì về, đêm nay Hề từ lại cùng ông ấy uống mấy ly nhé?"

Nghe nói thế, úc Linh vốn không có biểu hiện gì đột nhiên cứng đờ. Hề Từ nhìn cô cẩn thận, mỉm cười cự tuyệt, bảo, "Các chú thím bận trong tiệm, chúng cháu không dám làm phiền, để hôm nào rảnh thì sẽ tới ạ"

Bà ngoại đứng dậy, nói theo, "A Từ nói đúng, các người bận trong tiệm đến thế, chúng ta sao mặt dày mà ở lại ăn cơm cho được chứ? Đợi hôm nào rảnh hẵng hay"

Nói với thím Lục mấy câu xong, thì cùng cháu gái, cháu rể cùng nhau trở về. Trên đường về, bà ngoại hỏi Úc Linh, "Buổi trưa các cháu ăn gì thế?

https://thuviensach.vn

A Linh hôm nay có phải lại ngủ nướng không? Xem đi, bà nên ở nhà, đỡ phải cho cháu ngày nào cũng dậy sớm chạy tới viện chăm bà"

Úc Linh bị bà nói cho dở khóc dở cười, "Bà ngoại nói gì thế ạ? Vì bà, cháu cả đêm còn không ngủ được nữa kìa, lại chẳng phải dậy sớm hay sao? Không sao ạ. Còn nữa, bà đừng có lúc nào cũng nói cháu ngủ nướng cả ngày thế chứ? Hiện giờ cháu đang nghỉ phép, chỉ ngủ nhiều chút thì có sao ạ? Bà đừng có suốt ngày nói cháu trước mặt người khác, nể mặt mũi cho cháu chút đi ạ...."

Bà ngoại lườm cô một cái, "Dù sao thì sau này a từ cũng biết thôi, hiện giờ bà nói với nó, để nó còn chuẩn bị tâm lý"

Hề Từ mỉm cười nghe hai bà cháu đấu võ mồm, thông minh không chen vào.

Tới tối, sau khi ăn cơm xong, úc Linh ở trong sân đi tản bộ để tiêu cơm, vừa nấu cháo điện thoại với Du Lệ đang chụp quảng cáo ở thành phố Y.

"Các cậu sao giờ vẫn chưa chụp xong à? Đang chụp quảng cáo ở chỗ nào của thành phố Y đó?" Úc Linh hỏi.

"Ở ngoại ô thành phố có một tòa gọi là cái gì núi Hoa La, núi không cao lắm, cảnh sắc chung quanh không tồi, trên núi còn có một sơn trang, mấy ngày nay chúng mình đều ở trong sơn trang, nơi đó hơi đơn sơ, còn có một suối nước nóng nữa... " Du Lệ lải nhải, sau đó lại oán giận nói với cô, "Lần này chúng mình thật đúng là xui quá xá mà. Thời tiết hai ngày trước còn đẹp, bắt đầu từ hôm qua nói trời mưa thì mưa luôn được, vốn dự tính quay năm ngày thì xong, hiện giờ lại vì trời mưa mà bỏ dở đó"

"Mưa sao?" Úc Linh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm của huyện thành, còn có mấy ngôi sao sáng, thời tiết cũng không tồi, đâu có thấy mưa gì đâu.

https://thuviensach.vn

"Đúng thế, cũng chẳng biết có phải ảo giác của mình không nữa, mà mưa ngày càng ngày càng to, đạo diễn nói, nếu ngày mai mà còn mưa nữa thì chắc phải bỏ dở quay chụp rồi. Thật là lạ, rõ ràng dự báo thời tiết nói là không mưa mà, nên mới chọn thời tiết đẹp, ai ngờ trong núi này nói lật mặt thì lật ngay được..."

Du Lệ than thở một hồi rồi cuối cùng nói, "Suối nước nóng ở đây cũng không tệ lắm, coi như tới đây để nghỉ ngơi vậy, nếu cậu không có việc gì thì mai cũng tới đây tắm suối nước nóng với mình đi, ngày mưa mà tắm suối nước nóng rất thích đó"

Úc Linh cười cười, "Để mai xem tình hình đi đã, không có việc gì thì mình sẽ tới thăm cậu tiện đưa cho cậu chút đồ ăn, cậu thích ăn gì?"

"Ai da, vậy thật tốt quá đi, trong sơn trang này đầu bếp làm đồ ăn chẳng ra làm sao, cậu cần phải gói mang đồ ăn tốt hơn tới đó..." Nói một hơi ra một đống đồ ăn cần, đến cả rau bà ngoại làm nữa cũng có.

"Bà mình làm rau ở quê, nhưng thím Lục nhà mình thì làm cũng không tồi, để mình mang cho cậu một vại nhé.

Luyên thuyên với Du Lệ một hồi, úc Linh tản bộ cũng tạm ổn, nên trở lại phòng khách, thì thấy Hề Từ đang ngồi xem tivi với bà, vừa xem vừa nói chuyện.

Úc Linh ngồi dựa gần bà cùng nói chuyện linh tinh về những chuyện Du Lệ nói vừa nãy, cuối cùng thì nói, 'Bà à, ngày mai cháu đi thăm Du Lệ, bà có muốn đi cùng chúng cháu không ạ, tiện đi tắm suối nước nóng trong sơn trang?"

Bà ngoại lắc đầu, "Thôi, bà sợ đến chân núi lại lại váng đầu, lại để các cháu mất hứng, mai bà tới nhà chú thím Lục là được, các cháu cứ đi đi"

https://thuviensach.vn

Úc Linh cũng sợ thế, không khuyên nữa mà quay đầu hỏi Hề Từ, "Anh có đi không?"

Hề Từ không đáp mà hỏi lại, "Núi Hoa La bên đó đang mưa à?"

Úc Linh cầm một quả nho bỏ vào mồm nói, "Du Lệ nói thế, thật kỳ lạ, thành phố không mưa, bên huyện thành này cũng không mưa, sao trên núi lại mưa chứ nhỉ?" Vừa nói xong thì thấy anh hơi đăm chiêu, trong nháy mắt cả người úc Linh lông tóc dựng đứng lên, rùng mình có vẻ cũng không hay lắm. Chắc không phải là do yêu ma quỷ quái làm loạn đó chứ? Thật dọa người quá đi mà!!!

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 39

Người già thường hay đi ngủ sớm, còn chưa tới chín giờ thì bà ngoại đã trở về phòng nghỉ ngơi rồi. Để lại hai vợ chồng và một con Anh Vũ Kim Cương trong phòng khách, con Anh Vũ Kim Cương vẫn chưa nhìn ra mà vẫn luôn nói linh tinh một số thứ phi nhân loại, cả người Úc Linh đều thấy không khỏe.

"Hề Triển Vương, thời tiết núi Hoa La có vẻ khác thường, có phải có quỷ thực thi tới quấy phá không nhỉ?" Con Anh Vũ Kim Cương vừa mổ hạt hướng dương vừa nói, "Quỷ thực thi âm khí nặng, hay ở những nơi có sương mù, mưa dầm liên miên, đối phó với chúng cũng rất khó, nếu không có thiên sư ra tay thì những người trong sơn trang tự cầu nhiều phúc đi"

Hề Từ trầm ngâm bảo, "Chắc cũng chưa biết chừng, nhưng mà..." Anh đưa mắt nhìn úc Linh đang bình thản xem tivi một cái, dấu đi chút, miễn nói ra dọa cô.

Úc Linh cứng ngắc người, quay đầu nhìn anh, dịch sát người anh cọ cọ, bảo, "Các người đừng để ý tới tôi, cứ tiếp tục đi"

Trong mắt Hề Từ lóe lên cười, đơn giản đưa tay ra ôm lấy vai cô, khi cả người cô đột nhiên mềm nhũn lại, tâm tình thoải mái hơn, thì tiếp tục lại nói tới chủ đề liên quan tới núi Hoa La với con Anh Vũ Kim Cương.

Con Anh Vũ Kim Cương là một con yêu điểu sống đã lâu trong thế giới loài người, do khai trí sớm, xem nhiều, cái gì cũng biết, nhưng lại ồn ào quá mức, nếu không gặp phải Hề Từ được anh cứu thì chắc chưa biến thành chim tinh thì đã tự tìm chết rồi.

https://thuviensach.vn

Ồn ào là yêu thích của nó, không thể nói chuyện quá thống khổ, đêm nay Hề Từ để mặc nó phóng túng, con Anh Vũ Kim Cương càng cao hứng, mà kết quả nó hứng thì chính là cả người úc Linh gần như co tròn trong ngực Hề Từ, vẻ mặt bình thản tiếp tục xem tivi.

Thực ra trong tivi chiếu gì cô cũng không biết, tai không tự chủ được cứ nghe lấy từng câu từng chữ mà một "người" và một chim nói. Rõ ràng lúc này cô nên làm chuyện tốt nhất là về phòng, nhưng sau khi về phòng thì chỉ còn mình cô, cô càng sợ hãi hơn, vậy chẳng bằng ở lại đây, ít nhất còn có một "người" một chim bồi bên cạnh.

Biết rõ những chuyện họ nói tốt hơn là không nên nghe, nhưng lại chẳng quản được tai mình, cũng như không quản được bộ não nữa vậy, đây là bệnh, thật sự khó trị.

Tuy cuối cùng cũng không thảo luận ra kết quả gì, nhưng Úc Linh từ một lần có kinh nghiệm biết con Anh vũ ở đâu còn biết hóa ra trên thế gian còn có nhiều loại sinh vật phi nhân loại đáng sợ khác, não càng bổ nhiều thì kết quả càng sợ hãi nhiều hơn?

Nhanh chóng đã tới mười giờ Hề Từ lúc này mới kéo Úc Linh trở về phòng. Lúc lên giường ngủ, Úc Linh rõ ràng quên mất chuyện tối qua trên giường này rồi, người đàn ông này đã bắt nạt cô đến hết cỡ, vừa lên giường đã chủ động lăn xả vào lòng anh, chân tay ôm chặt lấy anh cứ như vòi bạch tuộc vậy.

"Em làm thế... Anh có thấy thoải mái không?" Cô hơi thấp thỏm hỏi anh, sợ anh cảm thấy mình lúc này quá mức quấn người.

Hề Từ đáp lại cô bằng cách ấn cô chặt trong ngực hơn, cười bảo, "Không sao, anh thích ôm em ngủ"

Nếu anh đã nói thế, Úc Linh lại càng ra sức dán chặt anh hơn. Thấy bộ dạng cô như thế, Hề Từ cao hứng lắm, không kìm được thở dài, nói, "Hay

https://thuviensach.vn

ngày mai anh đi xem tình hình bên đó trước được không" Mà anh không nói hẳn ra là, nếu có quỷ quái quấy phá, theo lệ thường thì anh sẽ khoanh tay đứng nhìn, nhưng nếu có cô đi theo thì anh thật ra không thể khoanh tay đứng nhìn được.

Rốt cuộc trong lòng cô, anh là nhân viên do tổ Dị Văn thuê, thiên sư nếu không bắt quỷ có còn là thiên sư nữa không?

Cho dù anh là yêu, thì yêu và quỷ từ trước đến nay vẫn nước sông không phạm nước giếng, trừ phi chuyện quỷ làm chọc tới người anh. Hơi thấy buồn.

"Không, Du Lệ ở đó, em cũng muốn tới đó xem" Cô nói rất chắc chắn, tuy sợ quỷ nhưng nếu có chuyện liên quan tới bạn bè thân thích, thì dù sợ cũng phải đi. Như bà ngoại lúc nằm viện vậy, dù sợ những thứ phệ âm quỷ đó, song đạo lý cô vẫn chọn ở lại cùng bà ngoại.

Hề từ đã thăm dò biết rõ tính cách của cô, biết cô không khống chế được nỗi sợ quỷ, lại hơi nhát gan sợ phiền người khác, mỉm cười hôn nhẹ lên trán cô một cái, chỉ là lúc cánh môi ghé xuống thì bị cô nắm cằm anh.

"Úc Linh..." Giọng anh hơi khàn khàn.

Úc Linh mặt lạnh tanh, giọng cũng khàn khàn như thế, "Tối qua... hiện giờ em vẫn còn khó chịu, không muốn..."

Mặc dù nói hơi đứt quãng, nhưng cô cũng biểu đạt hết ý tứ rất rõ ràng, nhưng lại khiến anh loạn đỏ ửng mặt, hít sâu một hơi nói, "Anh biết rồi, em ngủ đi"

Tối qua lăn lộn lâu thế, tuy còn chưa hoàn toàn phát tiết hết tinh khí ra, nhưng biết tình hình sức khỏe của cô, nên đêm nay cũng không muốn dày vò cô. Song cô cố tình nhắc tới khiến cả người lại rung động, dư vị tối qua vẫn còn rõ mồn một, cũng nhớ rất rõ thân thể cô đẹp đến thế nào.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ôm ôn hương nhuyễn ngọc, hơi thở vẫn phập phồng quyến rũ anh, trước đó không rõ vì sao mà những thứ động vật và con người lại ham thích làm chuyện đó đến thế, giờ đến lượt anh, rốt cuộc anh đã hiểu ra là gì.

Thở sâu trong lòng, mãi cho tới khi cô ngủ hẳn thì anh mới đứng dậy, đến ban công phát công, đem thứ tinh lực vẫn còn trong người chưa phát tiết ra bằng cách này bài tiết ra, mãi cho tới khi cả người bị ngọn gió đêm thổi phất phơ tới dần trở nên lạnh băng thì mới thu công đứng lên trở về phòng.

Lên giường, lại tiếp tục ôm lấy người ngọc đang cuộn tròn vào lòng, đi vào giấc ngủ bình yên.

***

Hôm sau, sau khi ăn sáng xong, đưa bà ngoại tới nhà họ Lục, mang theo đồ ăn Hề Từ làm cùng đồ ăn vặt, rau dưa, hoa quả các loại, họ lái xe đi về hướng núi Hoa La.

Núi Hoa La ở phía nam thành phố Y, ngược hướng với huyện thành, đi tới đó mất gần hai tiếng. Xe rồi cũng tới chân núi, Úc Linh mở cửa sổ xe, nhìn thăm dò lên đỉnh núi Hoa La.

Hôm nay thời tiết khá đẹp, tuy không có ánh nắng tươi đẹp như hôm qua, nhưng được cái trời nhiều mây. Sau đó khi dần tiếp cận núi Hoa La thì mây trên trời dần thay đổi, từ đám mây trắng biến dần sang mây xám, liếc mắt một cái mà khiến người ta có cảm giác như trời sắp mưa ngay, toàn bộ vùng núi Hoa La đều bao trùm trong bầu không khí mưa gió trút xuống mờ mịt.

Úc Linh nhìn sang bên cạnh thì không thể không thừa nhận, nếu Du Lệ không oán giận thì người bình thường vốn không thể đem hiện tượng tự

https://thuviensach.vn

nhiên có liên quan tới chuyện yêu ma quỷ quái linh tinh gì được, mà ngược lại cảm thấy thời tiết thay đổi liên tục thôi.

Sau khi xe đi lên núi không lâu thì đã thấy mưa rơi tí tách trên cửa sổ xe, cả thế giới chìm trong bụi mưa mông lung, núi xanh phía xa ẩn hiện trong mưa phùn.

Xe đi vòng vòng theo đường núi lên đỉnh. Ở đỉnh núi có một sơn trang, toàn bộ sơn trang này cứ giống như Nông trại nhạc gia vậy, thường có rất ít người thành phố tới đây dừng chân du ngoạn, thể nghiệm núi rừng nông dân, nhân khí rất thịnh vượng. Nhưng do trời mưa nên hai ngày nay người lên núi cũng không nhiều, trên đường chỉ thấy một chiếc xe đi xuống núi, ngoài ra thì không có gì hết.

Hơn bốn mươi phút, xe đi vào cổng sơn trang đã có nhân viên công tác mặc áo mưa che ô dẫn họ tới bãi đỗ xe.

Vừa xuống xe thì đã thấy Du Lệ ăn mặc bộ quần áo giản dị, có đem theo trợ lý tới đón cô, nhìn thấy cô thì cao hứng nhào tới ôm, hôn lên mặt cô một cái. Hề Từ thấy cảnh đó hơi ngạc nhiên. Vợ anh bị một phụ nữ hôn.

Úc Linh bình tĩnh đẩy cô ra, nói với cô nàng, "Xem giờ tinh thần cậu tốt thế, mình an tâm rồi"

"Có gì không yên tâm chứ, dù sao thì trời mưa không cần làm việc, coi như mình đi du lịch vậy, mấy khi được thư giãn" Du Lệ đáp, cất tiếng chào đón Hề Từ một câu.

Trợ lý của Du Lệ là tiểu Trịnh rất có mắt nhìn đi qua giúp Hề Từ mang đồ, cô ấy cũng biết quan hệ giữa Du Lệ và Úc Linh, có thái độ cực kỳ tự nhiên với cô, đến nỗi mà cô ấy cho rằng Hề Từ là trợ lý mới linh tinh gì đó của Úc Linh, vì thế khi biết đây là người chồng Giang Đại tiểu thư vừa kết hôn thì đôi mắt tiểu Trịnh suýt nữa lồi ra.

https://thuviensach.vn

Du Lệ nhìn thấy hành lý họ mang theo thì tức khắc cao hứng, "Các bạn cũng tính tới đây nghỉ phép sao? Vậy thật sự tốt quá, tuy trời mưa suốt chẳng đi được đâu, chỉ suốt ngày ngâm mình trong suối nước nóng thôi cũng tốt lắm rồi"

Tiếp đó cô nàng càng cao hứng hơn kéo Úc Linh rời đi, để mặc Hề Từ đi làm thủ tục vào ở.

Du Lệ dẫn Úc Linh tới phòng cô nàng, thấy Úc Linh còn mang theo cho mình đồ ăn vặt thì bảo trợ lý đi hâm nóng lên, rồi chẳng khách sáo mà ngồi ăn luôn.

"Ôi, ngon ngon quá, mình còn chưa ăn sáng đây nè, chỉ dành riêng bụng đói để đợi cậu mang đồ ăn ngon tới cho đây thôi... Lâu rồi không được ăn mấy thứ đồ ăn gia đình thế này, thật cảm động quá... Thơm quá thơm quá, đồ ăn này mua ở nhà hàng nào thế? Làm ngon quá, dù có lạnh nhưng vẫn thấy ngon"

Úc Linh mang bình nước của mình mang theo ra, uống một ngụm, nước mật ong bưởi do Hề Từ làm, bảo, "Không phải là mua bên ngoài, là do chồng mình làm"

Du Lệ trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn. Lúc này bên ngoài có tiếng gõ cửa, tiếp đó thấy trợ lý dẫn Hề Từ tới.

Hề Từ nhìn thấy hai cô gái đang ngồi cùng nhau thì liếc mắt nhìn các cô một cái mỉm cười, nói, "Úc Linh, phòng chúng ta là phòng số 203 ở trúc viên, các em cứ tiếp tục đi, anh đi loanh quanh một chút" Sau khi đưa chìa khóa cho Úc Linh, anh liền đi ra ngoài.

Du Lệ thấy anh biết điều rời đi, thấy vừa lòng nói với Úc Linh, "Chồng cậu thật biết săn sóc ghê, còn hiểu chuyện để cho chúng mình tâm sự riêng nữa chứ, hiện giờ mình cảm thấy, cậu hứng lên tìm người kết hôn, cũng không phải khó tiếp nhận cho lắm. Cuối cùng tìm một người đàn ông

https://thuviensach.vn

tốt rất khó, mà tìm được rồi thì phải túm chặt lấy, bồi dưỡng tình cảm dần dần cũng không tồi"

Úc Linh yên lặng nhìn cô nàng, đột nhiên thấy cô nàng còn hiểu chuyện hơn cả mình. Săn sóc gì đó, hoàn toàn là hiểu lầm thôi, anh ấy là đi tra xét sự khác thường trong núi đó bà chị ngốc ạ.

Úc Linh không thể nói thật cho cô nàng biết, trong lòng hơi nghẹn, rồi mới hỏi, "Lần này cậu chụp quảng cáo gì thế? Sao phải mất nhiều thời gian thế?"

Du Lệ vừa ăn vừa bảo, "Là quảng cáo tự nhiên, lấy cảnh đẹp để đưa ra một loạt quảng cáo, vì thế thời gian hơi lâu. Dù sao bọn họ có tiền, đang hào hứng, nên dù trời có mưa cũng vẫn ở đây. Đạo diễn Chung sáng sớm nay không biết trúng phải gió gì, đột nhiên thấy cảnh mưa gió này không tồi, lại không muốn xuống núi, đến bữa sáng cũng chưa ăn mà đã đi ngắm cảnh rồi. Thế giới Nhóm đạo diễn mình không hiểu, aizz, thử nghĩ mà coi, vừa lúc lại có thể được cùng bên cậu cùng nhau vui chơi"

Nói xong điều này, cô nàng đắc ý bảo, "Aizzz, nói cậu nha, quảng cáo này bọn họ sẽ chọn mình, cũng bởi vì mình xinh đẹp như hoa, đạo diễn Chung muốn chụp một cảnh yêu tinh nhân gian lạc vào chốn nhân gian, giá trị cái đẹp của mình đủ khả năng đảm đương vai yêu tinh này..."

Úc Linh, ".... " Dù không thể nói chuyện tốt hơn sao? Sao cứ phải động tới yêu tinh gì đó, thực ra thế giới này thật sự có đó!

Một bữa cơm được đại mỹ nhân Du Lệ khoe khoang ăn xong, sau khi ăn xong thì cô nàng nghỉ một lát rồi kéo Úc Linh đi tắm suối nước nóng ngay.

"Bây giờ á?" Úc Linh thấy mình không hiểu nổi mạch não của cô nàng nữa.

https://thuviensach.vn

Du Lệ vừa dọn đồ vừa không ưu nhã lườm cô một cái, "Cậu thì biết gì? Hiện giờ mình không nắm chắc thời gian đi tắm suối nước nóng với cậu đợi lát nữa chồng cậu về, thì lại ở cùng cậu chim liền cánh cây liền cành, chẳng lẽ cậu không biết suối nước nóng có thể hun đúc tình cảm như trong tiểu thuyết đó sao? Đã có chồng cậu rồi, thì cũng đừng có mà giả ngây với chị đây nhé..."

Mặt Úc Linh đen xì, cuối cùng vẫn cùng cô nàng đi tắm suối nước nóng. Vừa ra cửa thì gặp ngay đoàn làm phim.

"Du tiểu thư định đi đâu thế? Vị này là..." Một phụ nữ môi đỏ chót như máu đi tới, cười duyên hỏi. Úc Linh ngước mắt lướt qua cô ta một cái, không quen, lại quay đầu đi.

Cô khinh thường loại người này, thái độ lơ đãng, nháy mắt khiến người phụ nữ này cau mày, có chút không vui.

Du Lệ rụt rè mà xa cách nói, "Ngô tiểu thư, vị này là bạn của tôi tên Giang Úc Linh, hôm nay tới thăm tôi"

Ngô tiểu thư nhìn thoáng qua Úc Linh thật kỹ, thấy cô có vẻ quen mắt, nói miễn cưỡng, "Loại thời tiết này mà tới thăm bạn, bạn của Du tiểu thư thật có lòng quá, nhưng đạo diễn Chung vẫn còn ở bên ngoài chọn cảnh, chẳng biết tới khi nào mới trở về đây"

Du Lệ ngay lập tức mất hứng, dĩ nhiên nghe ra ý tứ cô ta, cho là Úc Linh vì muốn gặp đạo diễn Chung nên mới tới đây. Nên biết đạo diễn Chung tuy thỉnh thoảng chụp quảng cáo thôi, nhưng ông ta lại rất am hiểu về đóng phim điện ảnh, chỉ cần ông ta quay phim diện ảnh thì bất kể đề tài gì, không có bộ nào mà làm không nổi, tiếc là đối với đóng phim điện ảnh, chụp quảng cáo mới là lạc thú của ông ta, song do yêu cầu nghiêm khắc nên quảng cáo ông ta không dễ chụp, lần này có thể tiếp thị quảng cáo cũng là chịu sự gửi gắm của bạn bè.

https://thuviensach.vn

Vì có thể tham dự vào quảng cáo của đạo diễn Chung mà có rất nhiều người đã dùng trăm phương ngàn kế mong muốn ở lọt vào mắt đạo diễn Chung, chuyện này giới giải trí cũng quen lắm, vào thời tiết thế này, riêng chuyện Úc Linh lên núi tới thăm bạn, theo suy nghĩ nhiều người dĩ nhiên sẽ cho là Du Lệ đang tìm cơ hội cho bạn cô được gặp mặt đạo diễn Chung.

Ngay lập tức giọng cô chợt lạnh đi mấy phần, 'Không có gì thì thôi, chúng tôi đi trước, Ngô tiểu thư xin cứ tự nhiên"

Nói xong, chẳng thèm nhìn cô ta, kéo Úc Linh đi. Ngô tiểu thư đứng sau nhìn theo bóng lưng các cô, cả hai cô đều là những người đẹp cực kỳ tự nhiên, thật khiến cho người ta đố kỵ mà. Trong mắt lóe lên tia tức tối, giày cao gót nện xuống khối đá xanh, môi đỏ cong lên thành độ cong quỷ dị, xoay người một cái đi luôn.

Mãi cho tới khi tắm suối nước nóng rồi, Du Lệ mới nói với Úc Linh, "Cô ta là Ngô Bằng Linh của công ty giải trí Hoa Tinh, một phụ nữ đáng ghét, cũng không biết lòng hoa tinh thế nào mà lại nhét loại mặt hàng thế này tới đây, cả đoàn làm phim ai ai cũng không thích cô ta tý nào"

Úc Linh gật đầu, "Quả thật là đáng ghét, miệng đỏ choét, giống yêu quái quá"

Du Lệ không kìm được phì cười, xoa xoa mặt cô, "Cậu chẳng lẽ cũng để ý tới miệng tô son của người ta sao? Dáng cô ta cũng thật mê người, nghe nói cô ta và phó đạo diễn Hứa cũng ở chung..."

Tám chuyện về đoàn làm phim xong, đột nhiên Du Lệ thò tay kéo chiếc khăn tắm che cả người Úc Linh ra, lộ ra nửa bộ ngực no tròn, bên trên còn chưa tan dấu vết hồng hồng, kêu oa oa một tiếng, nói đầy mờ ám, "Cậu sống về đêm phong phú thật, xin chúc mừng"

Sắc mặt Úc Linh tái lại, kéo chặt lấy khăn tắm, lườm cô nàng một cái, "Cậu đừng lắm chuyện nữa được không? Cậu vẫn là nữ thần trong lòng dân

https://thuviensach.vn

đó, nếu bị người ngoài nhìn thấy bộ dạng rửng mỡ thế này của cậu thì hình tượng nữ thần tan mất"

Vẻ mặt Du Lệ đứng đắn, "Mình tò mò mà, lúc trước nếu không phải do cậu che chở mình thì mình đâu còn là nữ thần băng thanh ngọc khiết như hiện giờ đâu? Yên tâm đi, đời này mình sẽ làm trâu làm ngựa báo đáp cậu, ai bảo hai đứa mình là bạn tốt của nhau chứ?"

Úc Linh lạnh nhạt đáp lại, dầm mình sâu vào trong nước, miễn để cho cô này nhìn thấy những dấu vết ám muội ở những chỗ khác trên người mình, quyết không để cho cô nàng nhìn ra.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 40

Do trời mưa nhiệt độ trên núi thấp, khiến người ta có cảm giác âm u, lạnh lẽo, vì thế tắm suối nước nóng ngược lại trở thành một chuyện hưởng thụ, do hai ngày trởi đều mưa, cả đoàn làm phim chỉ cần không có việc gì thì đều tới đây tắm suối nước nóng cả, còn sôi nổi ồn ào, thật ra cũng khá tốt.

Úc Linh bị Du Lệ kéo đến váng đầu hoa mắt ra tới, thì gặp mấy em gái trong đoàn làm phim, tíu tít tới hỏi thăm.

Tuy Du Lệ vốn bị người ta gọi là nữ thần bình hoa, nhưng địa vị trong giới giải trí thì cũng khá, cũng được coi như một nữ diễn viên đang tiến bước lên đỉnh cao. Cái vòng luẩn quẩn này quả thật cực kỳ hỗn loạn, nhưng lại luận ra cấp bậc, cấp bậc còn rõ ràng hơn cả vòng luẩn quẩn, chỉ cần người có địa vị thì sẽ được người khác tôn trọng.

Đối mặt với người ngoài, Du Lệ đầu còn đang mắt hoa mày chóng, giây lát biến thành nữ thần, cười rụt rè mỹ lệ, chào hỏi với đám em gái, chẳng nhìn ra chút nào kiểu chân chó vừa nãy. Úc Linh nhìn cô nàng một cái, thầm nghĩ những kiểu đó không phải là cô nàng có kỹ thuật diễn thì thật mù rồi, hiện giờ còn ra vẻ diễn nữa không phải chuẩn con mẹ nó hay sao?

Đợi khi tới phòng nghỉ, Du Lệ lập tức gọi điện xuống bảo tiểu trợ lý tới đây giúp. Úc Linh thay xong quần áo, lau khô tóc, búi tóc lên, rồi cùng tiểu Trịnh đi giúp Du Lệ thay quần áo rồi đỡ cô nàng đi.

https://thuviensach.vn

Vừa dừng chân ở trong sơn trang, thì đã nghe một trận ầm ĩ, một nhóm người đi thông sang hành lang cổ kính, mồm miệng liến thoắng không rõ là nói cái gì.

Du Lệ trong nháy mắt tinh thần đầy hưng phấn, nói, "Ai da, nhất định là chuyện hay rồi, chúng mình đi coi một cái đi"

Nhìn cô nàng như một đấu sĩ chen qua, tiểu Trịnh cười khổ liếc nhìn Úc Linh một cái, hạ giọng bảo 'Giang tiểu thư, thật là....làm phiền cô rồi" Vị này toàn dân nói là nữ thần mà phong cách lại như dân chợ búa, hơn nữa còn vô cùng siêu bát quái, chỉ sợ bất cẩn khiến người ngoài phát hiện ra gương mặt thật của nữ thần thì thật sự khiến trợ lý cũng như bị ngọn núi lớn đè xuống vậy.

Úc Linh không nói gì cứ chậm rãi đi qua. Vừa tới đó thì thấy cả đoàn làm phim đang ở đó, có một giọng nữ cao vống lên, "Ai nha, đạo diễn Chung, ngài làm sao thế? Ngài bị thương rồi, nhanh gọi bác sĩ tới đây đi... Bác sĩ có ở đây không? Nhanh đi mang hòm thuốc tới..."

Mọi người vừa nghe giọng thì phát hiện ra ngay là giọng của Ngô Bằng Linh, sắc mặt cả đám lập tức sầm lại.

Mấy ngày nay Ngô Bằng Linh vẫn luôn xum xoe nịnh hót đạo diễn Chung, tiếc là đạo diễn Chung là loại người mà người khác càng ân cần thì ông lại càng là người nghiêm túc, vốn chẳng nhìn ra cái gì trên khuôn mặt nghiêm túc đó của ông, cho dù cứ lòng vòng quanh ông, cố sức để tạo cảm hứng cho ông, nhưng tiếc là hiệu quả không cao.

"Tránh ra, đều tản hết ra..." Trợ lý đạo diễn Chung kêu lên. Lúc này Du Lệ cũng vọt lên trước, liếc mắt một cái thì nhìn ra Hề Từ ướt một nửa người đang đứng cạnh đạo diễn Chung, đôi mắt trợn to, bịt miệng lại hơi giật mình.

https://thuviensach.vn

Lúc này đạo diễn Chung đang ngồi nghỉ ở ghế hành lang, toàn thân ướt đẫm, quần áo dính đầy bùn đất và cỏ, môi thì tím lại, cũng không rõ là bị thương hay bị mưa lạnh, nhưng một tay khác thì vẫn túm chặt lấy chiếc camera, hai người trợ lý xúm quanh, vẻ mặt nôn nóng, lo lắng đạo diễn Chung xảy ra chuyện gì.

Tuy người ở đây quan tâm tới đạo diễn Chung, nhưng lúc nhìn thấy Hề Từ cao ráo đẹp trai đứng cạnh đạo diễn Chung thì trong lòng tràn ra một ý nghĩ: món thịt tươi này ở đâu ra vậy?

Không thể không nói, lúc này hình tượng Hề Từ nhìn rất mê người, vốn đã là một nhân vật tao nhã lịch sự rồi, khí chất toàn thân đều ôn hòa chững chạc, có thể khiến người ta có cảm tình ngay với kiểu thế này. Lúc này quần áo và đầu tóc trên người đều ướt, bọt nước từ trên gương mặt trắng nõn chảy xuống, chui vào trong áo sơ mi, áo sơ mi ướt dính chặt lấy vòm ngực, có thể nhìn thấy độ cong và màu da của vòm ngực đầy rất đẹp, rõ ràng đây không phải là loại yếu ớt, cả người ướt khiến người ta có cảm giác bị mê hoặc, quyến rũ, bất kể là nam hay nữ ai cũng thầm nuốt nước bọt đánh ực.

"Hề Từ" Du Lệ kêu lên một tiếng.

Hề Từ lạnh nhạt nhìn cô nàng một cái, gật đầu coi như đáp lại, đối mắt lướt qua đám đông nhìn tới, lúc nhìn thấy Úc Linh thì ngưng lại, rồi đẩy đám đông ra, đi thẳng tới chỗ cô.

"Aizz, đợi đã..." Đạo diễn Chung đột nhiên mở miệng.

Hề Từ không để ý tới ông, cứ đi thẳng tới Úc Linh. Úc Linh nhìn thấy cả quần áo của anh đều ướt, lo lắng anh bị bệnh, bảo tiểu Trịnh một câu, rồi lôi Hề Từ đi, ném toàn bộ những người không liên quan ra đằng sau, cũng chẳng có hứng xem náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Những người khác ở đây thấy cảnh này, đều hơi khó hiểu, thấy đạo diễn Chung rõ ràng đang có ý gọi món thịt tươi tuấn tú này lại, nhưng món thịt tươi này lại như có vẻ hờ hững với đạo diễn Chung, trong nháy mắt thì hiểu ngay là người ngoài ngành giải trí, biết đâu lúc đối mặt riêng với đạo diễn Chung thì lại khác nên có thái độ thế này cũng chẳng sao.

Thấy Hề Từ và Úc Linh rời đi, đạo diễn Chung hơi tiếc, quay đầu nhìn Du Lệ, hỏi, "Du Lệ à, cô có biết vị tiên sinh vừa rồi kia không?"

Du Lệ mắt lấp lánh, mặt hơi cười bảo, "Biết chứ, anh ấy tên là Hề Từ. Hôm nay bạn của tôi tới thăm tôi, anh ấy đi cùng bạn tôi đến"

Đạo diễn Chung nghe xong thì gật gật đầu, không nói gì nữa, mang theo trợ lý và bác sỹ cùng hòm thuốc cùng nhau trở về phòng nghỉ.

Ngô Bằng Linh thấy không ai để ý tới cô ta thì hơi tức giận, hừ một tiếng, quay người đi luôn.

Những người khác thấy không còn việc gì nữa, cũng đi nốt, vừa đi vừa thảo luận chuyện đạo diễn Chung hôm nay làm sao.

"Không phải hôm nay đạo diễn Chung đi ra ngoài ngắm cảnh đó sao? Trong núi đâu đâu cũng là nước, ướt át dầm dề, chắc không cẩn thận nên trượt chân ngã rồi, lúc trước mình nhìn thấy cái vị tiểu thịt tươi ngon kia cùng về với đạo diễn Chung, chắc chắn là vị đó đã giúp đạo diễn Chung rồi.... Aizzz, cái vị tiểu thịt tươi kia nhìn trông rất đẹp trai, không ở trong ngành giải trí thì tiếc quá..."

"Hơi tiếc tý thôi, coi như anh ấy là người ngoài, cách ăn mặc cũng chẳng có vẻ là người có tiền gì..."

Du Lệ đi đằng sau, nghe thấy mấy người đó bàn luận thì mím môi cười.

https://thuviensach.vn

*

Lúc trở lại phòng, Úc Linh chạy nhanh đi giục anh thay quần áo ướt trên người ra. Đợi khi anh thay xong, cô mang một chiếc khăn bông khô lau tóc cho anh, rồi đi bảo nhân viên sơn trang chuẩn bị cho anh một cốc nước gừng, do hai ngày nay trời đều mưa, thời tiết lạnh, trong sơn trang còn rất ít khách nghỉ, vì thế cũng ân cần chuẩn bị nước gừng cho khách khi cần.

Úc Linh đưa nước gừng tới trước mặt anh, vừa ngồi xuống đã hỏi ngay, "Chuyện Đạo diễn Chung là thế nào?"

"Vừa rồi anh gặp ông ấy ở trong núi, phát hiện ra một con sơn tiêu đang trêu đùa ông ấy, vì thế tiện tay cứu ông luôn" Hề Từ đáp, uống một ngụm nước gừng, ngước mắt nhìn cô hơi cứng đờ, trong mắt không cười tý nào.

Úc Linh cố sức làm cho mình bình tĩnh, nói, 'Có phải là loại sơn tiêu mà em tưởng tượng ra không?"

"Đúng, đúng là loại em tưởng tượng đó, không phải là loại động vật linh trưởng ở Châu Phi, là loại tinh quái trong núi" Hề Từ cho cô một đáp án khẳng định.

Trong nháy mắt Úc Linh nhớ tới lúc còn nhỏ khi xem cuốn "Sơn Hải Kinh", trong đó giới thiệu loại sơn tiêu thế này: Phía nam có cống người khổng lồ, mặt tay đều dài, toàn thân đen có lông, xám xịt, thấy ai cũng cười, môi dày mặt tái, ai thấy cũng phải trốn. Lại có chỗ trong báo khác đăng: Sơn tiêu hình dáng giống một đứa trẻ con, có đủ độc, đêm thích đi trêu chọc con người, gọi là tiêu.

Úc Linh nghẹn thở, lại hỏi tiếp, "Dị tượng trên núi là do sơn tiêu kia tác quái đúng không?"

https://thuviensach.vn

"Không phải, sơn tiêu chỉ thích trêu chọc con người vào núi, nhưng không có bản lĩnh để làm ra chuyện lớn thế. Ở đây hơi thở khá phức tạp, anh còn phải đi xem xem thế nào đã"

Nghe nói thế, Úc Linh hơi rùng mình, để Hề Từ còn phải xem tình hình thế nào, chẳng lẽ là loại vật cực kỳ lợi hại sao? Trong nháy mắt cô quyết định ở lại sơn trang, nhất định không được ở một mình.

Hề Từ bưng ly trà gừng lên uống, rồi hỏi cô vừa rồi làm gì.

".... Thì cùng Du Lệ tắm suối nước nóng, nhưng lại gặp phải một phụ nữ khó chịu, có thái độ khiến ai cũng ghét" Vẻ mặt cô hờ hững, nhưng lúc nói ra thì nói toạc ra luôn.

Thích thì chính là thích, ghét thì chính là ghét, tính cách cô thế, chẳng thích lươn lẹo. Không phải là không thích lươn lẹo mà bởi vì chẳng sao cả, thật sự không thích nói dối.

Hề Từ cười cười, lấy tay xoa xoa đầu cô, hơi cúi người xuống chạm nhẹ lên môi cô, hạ giọng bảo, 'Tối chúng mình cùng đi tắm suối nước nóng đi"

Trong đầu chợt nhớ tới câu nói của Du Lệ lúc trước, "Chơi Suối nước nóng tẹt ga" cô cảm thấy hơi mất tự nhiên, nhưng vẫn lạnh nhạt đồng ý.

Hai người nghỉ một lát, rồi nghe thấy tiếng đập cửa, mở cửa thì đã thấy đạo diễn Chung và hai trợ lý tới.

Đạo diễn Chung có một khuôn mặt trung niên thoạt nhìn rất nghiêm túc, hơn nữa làn da hơi đen, lúc không nói câu nào thì quả thật có thể gây áp lực với người khác, hơi giống thầy Chủ nhiệm lớp thời trung học, có rất nhiều người vừa nhìn thấy ông thì đã phát run. Nhưng dù tính như thế, cũng không ngăn được mọi người nhiệt tình với ông, đặc biệt là những diễn viên muốn ông chụp ảnh cho, lúc nào cũng đi đón đầu ông, nịnh ông, nhưng dù

https://thuviensach.vn

có nịnh thế nào thì ông lại càng nghiêm khắc hơn, là một vị đạo diễn có phong thái nghiêm chỉnh khó có được trong giới giải trí.

Lúc này đạo diễn Chung nhìn thấy Hề Từ, gương mặt nghiêm túc vốn có ngoài nụ cười trừ ra thì hai người trợ lý đứng cạnh ông cũng hơi kinh hoảng,. Song có thể nhìn ra lúc này đạo diễn Chung cực kỳ có cảm tình với Hề Từ.

Thấy người ta tới Hề Từ cũng không để mặc ngoài cửa mà mời họ vào, Úc Linh rót cho họ cốc nước sôi để nguội, rồi ngồi cạnh Hề Từ.

"Hề tiên sinh, vừa rồi đa tạ anh" Đạo diễn Chung nói.

Hề Từ lễ phép cười đáp, "Không sao, tôi cũng vừa lúc đi qua thôi"

Đạo diễn Chung rõ ràng rất cao hứng, "Mặc kệ thế nào, cũng may anh có đi qua, nếu không tôi hôm nay cũng không về được. Aizz, thằng nhóc có hứng phát triển trong ngành giải trí không? Nếu anh muốn thì ở bên điện ảnh tôi cũng có thể dành cho anh mấy nhân vật dự phòng"

Những lời này của đạo diễn Chung khiến hai người trợ lý giật mình, cả Úc Linh cũng kinh ngạc nữa. Tuy cô hơi lười, nhưng thân trong giới giải trí, cũng có biết chút ít về một số nhân vật, đặc biệt là vị đạo diễn Chung điện ảnh này, rất khó tính, biết bao người muốn nịnh bợ để chen vào nên ai ai cũng biết ông cả. Hề Từ tự nhiên cự tuyệt.

Đạo diễn Chung không nhụt chí, nhìn thoáng qua Úc Linh hỏi, "Vị này là..."

Trên mặt Hề Từ hơi đỏ, nói thẹn thùng, "Cô ấy là vợ của tôi, hôm nay chúng tôi mới lên núi chơi, tiện thăm bạn bè luôn"

Tuy thời tiết kiểu này mà lên núi chơi hơi có gì đó khác thường, nhưng đạo diễn Chung càng có khuynh hướng là Úc Linh lên thăm ban, nếu biết

https://thuviensach.vn

Du Lệ thì hẳn cũng là người trong giới giải trí, quả nhiên lúc hỏi biết Úc Linh là người của truyền thông Cảnh An, cùng một công ty với Du lệ.

Đạo diễn Chung liếc mắt nhìn kỹ Úc Linh một cái, nhìn ngoại hình thì là một người đẹp tự nhiên, trên mặt không có chút dấu vết phẫu thuật thẩm mỹ, thầm gật đầu, lại nhìn bộ dáng vững vàng của cô, cũng không có ý cố lấy lòng mình, lại thêm hài lòng hơn.

Hai người trợ lý thấy thần sắc đạo diễn Chung, thì biết ngay là cái vị diễn viên nhỏ tên Giang Úc Linh này đã lọt vào mắt đạo diễn Chung, chỉ cần cô không làm thì đây chính là hy vọng lớn. Tuy họ hơi giật mình là cô thế mà đã kết hôn, nhưng hiện giờ minh tinh trong giới giải trí kết hôn cũng khác trước không cần phải giấu, đa phần ai cũng có thể dùng lý trí để đối đãi, nhìn chung cũng không có vấn đề gì lớn.

Hề Từ cũng không phải là người nhìn sắc mặt người khác, thấy đạo diễn Chung cứ khăng khăng muốn cảm tạ ơn cứu mạng của mình thì bảo, "Nếu sau này đạo diễn Chung có bộ phim nào thì có thể cân nhắc đến Úc Linh chút, cô ấy rất tốt"

Hai trợ lý toát hết mồ hôi, vị tiểu soái ca này nhìn khá xinh đẹp, sao lại ngây thơ đến thế chứ?

Úc Linh cũng bị anh làm cho ngơ ra, không ngờ Hề Từ lại nói thẳng ra thế, lại nhìn đạo diễn Chung thấy ông cũng có vẻ không khó chịu, cô cũng không để trong lòng. Với giới giải trí, cô cũng không có dã tâm gì, thuần túy là tùy hứng muốn gây chút với người nhà họ Giang mà thôi, đi đến đâu cũng được cả.

Mà càng khiến cho họ thêm giật mình là, đạo diễn Chung không những mất hứng, mà ngược lại còn bảo, "Được, Hề Tiên sinh yên tâm, chuyện của Giang tiểu thư tôi sẽ để ý"

https://thuviensach.vn

Lại nói thêm mấy câu, rồi đạo diễn Chung rời đi. Sau khi đạo diễn Chung rời đi,

Úc Linh nhìn vẻ mặt đầy cao hứng của anh chàng, hỏi, "Sao anh lại tranh thủ tìm vai diễn cho em với đạo diễn Chung thế?"

"Anh nghe nói ông ấy chụp ảnh rất được, có nhiều minh tinh đều muốn trở thành nhân vật trong ảnh của ông ấy, chẳng lẽ em không muốn sao?" Nói đến đây, Hề Từ hơi thấp thỏm lo lắng, lo chuyện mình tốt bụng lại thành ra chuyện xấu.

Úc Linh ngưng lại, đem cái câu "Em chẳng sao hết" nuốt xuống, gật đầu nói, 'Đạo diễn Chung dĩ nhiên là khá tốt"

Hề Từ lúc này rất cao hứng cười tít mắt, "Vậy là tốt rồi"

Nhìn bộ dạng cao hứng của anh, chỉ cần cô thích thì anh cũng thích, Úc Linh cũng không biết rõ cảm giác trong lòng thế nào nữa.

Hiện giờ cô mới hơi hiểu rõ tính cách người đàn ông này, nhìn thì giống như một đứa trẻ to xác, thỉnh thoảng cũng có chút ngây thơ chẳng hiểu gì, ý nghĩ rất đơn giản, cũng không biết có phải nguyên nhân thường xuyên tiếp xúc với yêu ma quỷ quái hay không nữa mà về mặt đối nhân xử thế lại hơi ngây thơ. Vì vậy nên vừa rồi cứ vậy mà nói toạc ra với đạo diễn Chung dành một vai diễn điện ảnh cho cô, trong giới giải trí thì người ta vốn không có khả năng làm thế, chỉ là anh cất lời thì đạo diễn Chung đã đồng ý ngay, vốn không ngờ cô thấy không thích hợp.

Lại có một lần, Úc Linh vì một lần xúc động quyết định gật ngay. Người đàn ông vừa biết làm việc nhà lại có thể bắt quỷ thu yêu, còn có thể trợ giúp vợ trong sự nghiệp, thật sự quá hoàn mỹ.

*

https://thuviensach.vn

Bên đó, hai người trợ lý của đạo diễn Chung cũng không hiểu vì sao đạo diễn Chung lại sảng khoái đồng ý như thế, nên biết rõ tính tình đạo diễn Chung phải nói là cố chấp quá mức, chỉ cần phim của ông thì do chính ông định đoạt, đến mặt mũi nhà đầu tư cũng chẳng nể nang gì, những người không qua ông khảo hạch, thì vốn chẳng có cách nào tham gia bộ phim của ông cả.

Nhưng lúc này khi vị tiểu soái ca kia nói một câu, ông đã đồng ý ngay, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

"Đạo diễn Chung, sao ông lại..." Một người trợ lý không hiểu hỏi, "Tuy vị Giang Tiểu thư đó là bạn thân của Du tiểu thư, nhưng cũng chưa từng nghe qua tên cô ấy mà"

Ngầm nói là, vốn là người bên cạnh, kỹ thuật diễn chắc giống bình hoa di động, nên mới không nổi tiếng gì cả, thật sự cứ thế tùy ý đồng ý hay sao?

Thần sắc đạo diễn Chung không thay đổi, nói chậm rãi, "Các cậu thì biết gì chứ? Vị Hề Từ đó, chính là... vẫn là tôi được lợi nhất"

"Hả?"

Hai vị trợ lý mờ mịt nhìn ông, nhưng đạo diễn Chung đã ngừng lời, chậm rãi đi mất rồi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 41

Đạo diễn Chung vừa đi, Úc Linh cũng vẫn chưa nói xong chuyện với Hề Từ, thì Du Lệ tới, mời họ cùng đi câu cá.

"Câu cá á?" Úc Linh nhìn thoáng qua màn mưa phùn mông lung màu xám ngoài cửa sổ, "Cậu chắc chắn là muốn đi câu vào lúc này chứ hả?"

"Đương nhiên rồi, yên tâm đi, sẽ không ướt đâu, chúng mình ngồi trong đình, chung quanh còn có cả cửa kính chắn mưa nữa, không bị ướt được đâu" Du Lệ cười nói, "Mình đã thăm dò khắp sơn trang này rồi, ở đây cái gì cũng có hết, nên suy sét tới cũng là vấn đề trời mưa thôi, chẳng trách mà ở gần đây có nhiều người thích lên núi thể nghiệm đến thế"

Nghe cô nàng nói thế, úc Linh có thể nói không sao, nhìn về phía Hề Từ, thấy anh cũng không có ý kiến gì, thì cùng nhau xuất phát tới ao cá sơn trang.

Trợ lý tiểu Trịnh cũng đã sớm đi tìm nhân viên sơn trang bố trí tốt chuyện câu cá rồi, đợi lúc họ tới đó thì ngồi thẳng lên đệm mềm trên ghế đá ngồi câu là ổn.

Hồ nước cũng không lớn, dù sao cũng được xây ở trên đỉnh núi sơn trang, tuy ngọn núi này là ngọn núi thấp nhất trong các ngọn núi chung quanh, nhưng đỉnh núi lại bằng phẳng, mới có thể xây được một tòa nhà trên dỉnh, tự dưng lại giống như Nông Gia Nhạc sơn trang vậy. Nhìn phía trước là núi non xanh biếc trùng điệp, núi cao thấp không đồng đều, tạo nên một khung cảnh đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Sau núi là một ngọn núi cao hùng vĩ, ở đó còn lộ ra một khu rừng nhỏ, có nhiều động vật hoang dã sinh sống, thực ra đều là thú nuôi trong nhà cả, có thể cho du khách đi vào đó săn bắn, thể nghiệm lạc thú săn bắn, đương nhiên có thể săn được rất ít, tất cả đều là nhân viên sơn trang tới giúp săn bắn. sau đó tìm một nơi để nấu nướng các món thôn quê, khiến du khách được hưởng thụ một bữa cơm đầy ngon lành.

Trên hồ nước có xây mấy đình bát giác, đan xen lẫn nhau phập phồng trên mặt nước nối bằng các cây cầu, trên cầu còn có vòm, chỉ cần nhìn thì đã khiến cho người ta có cảm giác cổ kính. Đình bát giác còn được lắp kính xung quanh, khiến lúc trời mưa thì đẩy nó ra, mưa cũng không lọt được vào bên trong đình để người trong đình có thể ăn uống thả cửa, tẹt ga.

Du Lệ vừa thả cần câu, vừa nói, "Các cậu xem, cũng được đó chứ? Còn nữa, nếu câu được cá, nhờ nhà bếp nấu cho, đương nhiên mình cũng có thể ra tay, rồi bảo nhân viên mang các dụng cụ nấu nướng tới là được"

Úc Linh nghe xong thì ngắm liếc Hề Từ một cái. Hề Từ ngồi cạnh cô, đang mắc mồi câu, quay đầu nhìn cô cười cười.

Hề Từ nhanh chóng ném câu ra xa ba thước, khi ném xuống phao gỗ còn nhảy bật lên, nhìn cực kỳ sống động.

Nước trong hồ được dẫn từ nước suối trên núi xuống, dĩ nhiên không ô nhiễm, khiến cá trong hồ sinh sống thịt vô cùng tươi ngon, nhiều người nghỉ phép đều tới sơn trang cũng tới hồ là vì đám cá này, hưởng thụ một bữa yến tiệc cá đầy mĩ vị, tuy giá cả có vẻ đắt hơn mấy lần dưới chân núi nhưng lại ăn đứt ở mùi vị.

Hơn nữa ở đây còn có quy định, muốn ăn cá thì tự mình câu, câu không được thì bỏ tiền gấp đôi ra mua là được.

Du Lệ kêu òa một tiếng, nói, "Không tồi, khởi đầu tốt đẹp, Úc Linh, chúng mình cùng cố lên"

https://thuviensach.vn

Úc Linh ừ một câu, một tay tóm lấy cần câu, một tay cầm di động chơi trò chơi, vốn chẳng thèm để ý tới chuyện câu có được không.

Đợi khi Hề Từ liên tục câu được ba bốn con cá to, hai phụ nữ vẫn như cũ không câu được, Du Lệ không kìm nổi nhìn chằm chằm Hề Từ một lúc, rồi nói thầm, "Chẳng lẽ cá ở đây đều trọng nam khinh nữ hay sao? Đúng là kỳ thị giới tính mà"

Đợi khi Hề Từ tiếp tục câu được sáu con cá nữa, Du Lệ và Tiểu Trịnh hết nói nổi luôn. Tiếp đó Hề từ ngồi chọn chọn nhặt nhặt, rồi thả ba con khá nhỏ xuống hồ, lại tiếp tục câu chỉ lát sau lại câu tiếp được một con nữa.

Mặt Du Lệ trầm xuống chẳng nói được câu nào. Úc Linh cất di động đi, đem cần câu cắm xuống đất, đi rửa tay uống trà, cô cũng không câu được con cá nào như thế.

Du Lệ nghẹn họng hai mắt mở trừng nhìn hồ nước. Sau đó lại câu lên được một con, Hề Từ thả cá xuống, đẩy bồn gỗ ra trước mặt Úc Linh rồi hỏi, "Em thích ăn loại cá nào?"

Úc Linh ngồi xuống nhìn bồn nước, nhìn đám cá bơi lội trong bồn, bảo, "Em chỉ biết được mỗi cá trắm cỏ thôi, còn đây là cá gì thế?"

"Cá khuê, là thứ cá có thịt rất ngon"

"Vậy giữ lại đi"

Hề Từ cười, cúi đầu cùng cô xách bồn cá, nói rõ ràng tám loại cá lớn nhỏ trong thùng cho cô nghe, bảo cô từ từ mà chọn, chọn xong thì hỏi cô xem cô thích ăn kiểu nào.

Hai người một cứ bình thản, một cứ cười cười nói nói, rõ là đang bàn cách nấu cá thế nào, còn Du Lệ và tiểu Trịnh ở bên đều chua xót.

https://thuviensach.vn

Các cô cũng lần đầu tiên phát hiện ra, hóa ra có một người đàn ông thì là chuyện hạnh phúc đến thế, chuyện này quả thật là máu chó mà.

Để lại năm con cá, số còn lại thì đều phóng sinh hết, tiếp đó Hề Từ gọi nhân viên sơn trang tới chuyển đồ nấu nướng và một số gia vị tới, trình diễn cho tất cả mọi người toàn cảnh quá trình nấu ăn đầy tính nghệ thuật.

Mùi cá tiên thơm phức bay từ cửa sổ bay ra, dù bên ngoài trời đang mưa, nhưng mùi hương vẫn khiến mấy người trong đình bát giác bên cạnh kìm không nổi nhìn vống sang.

Du Lệ và tiểu Trịnh thầm nuốt nước bọt, Du Lệ đơn giản không câu nữa, đến cạnh Úc Linh bảo, "Tay nghề nấu nướng của chồng cậu giỏi quá, có phải anh ấy là đầu bếp không đó?" Nói thế nào thì đầu bếp còn sang hơn nghề nhân viên chuyển phát nhanh nhiều, cũng hấp dẫn rất nhiều cô gái đó chứ? Hay đây là một đầu bếp kiêm nhân viên chuyển phát nhanh chăng?

"Dừng nghĩ lung tung lại đi, anh ấy chính là nấu cái gì cũng ngon đó, nhưng cũng không phải đầu bếp đâu" Úc Linh nói, hạ giọng, "Vì thế anh ấy chẳng có liên quan gì tới chuyện nấu nướng phục vụ người khác đâu"

Du Lệ nghe cô nói, quay đầu nhìn nhìn, phát hiện ra mọi người xung quanh đều nhìn tới, trong đó còn có mấy người trong đoàn làm phim nữa, đều đứng hóng gió bên hồ nước, có vẻ như muốn tới góp ăn vậy, Du Lệ bảo tiểu Trịnh nhanh chóng đi đóng cửa đình bát giác lại, thể hiện rõ việc cự tuyệt bất cứ hành vi nào muốn tới ăn chực.

Nhưng loại hành vi này tuy chặn được số nhân vật nhỏ song lại không ngăn được nhân vật lớn - đạo diễn Chung.

Da mặt đạo diễn Chung khá dày tới. Theo sau ông còn có hai trợ lý mặt hơi ngượng ngùng xoa xoa tay đi đến.

https://thuviensach.vn

"Hề tiên sinh, Giang tiểu thư, làm phiền rồi. Du Lệ à, ở đây thơm quá, tôi bị mùi hương quyến rũ mà tới đây, trên núi này cá sạch nên rất thơm" Đạo diễn Chung mặt tươi cười nghiêm túc, Du Lệ vẫn quen kiểu nghiêm túc của ông nên hơi chợn chợn.

Du Lệ hơi cười cười, bảo, "Đạo diễn Chung thích thì tốt rồi"

Sau đó liếc mắt nhìn Úc Linh một cái, thấy thần sắc cô bình thản, chẳng rõ vui buồn, vội thầm kéo tay cô chút, ý bảo cô phải nể mặt đạo diễn Chung chút.

Đừng nói Du Lệ cảm thấy người bạn này có thể làm được, bởi vì cô ấy vốn chẳng muốn nghĩ ở mãi trong ngành giải trí, cô ấy không thiếu chính là tiền, lại chẳng cầu cạnh người ta cần vai diễn, cứ tùy mà diễn, được chăng hay chớ, dĩ nhiên không sợ hãi tý nào, đâu có thèm quan tâm người ta là đạo diễn nổi tiếng không nữa, thực sự không quan tâm.

Hề Từ không có phản ứng gì với hành vi không mời mà đến của đạo diễn Chung, khẽ gật đầu với ông rồi lại tiếp tục bận rộn.

Đạo diễn Chung coi như được đồng ý rồi, yên tâm thoải mái ở lại.

Hề Từ làm món cá cay chưng tương, cá kho, cá rán miếng, đầu cá nấu canh, tuy chỉ có bốn món nhưng được cái là số lượng nhiều, hơn nữa mùi thơm của cá cực kỳ phi thường, mỗi một món là một hương vị độc đáo, ăn cơm rất ngon.

Đúng lúc cũng tới giờ ăn cơm chiều, nên bảo nhân viên sơn trang mang cho nồi cơm, cả đám liền ngồi ở đình bát giác ăn. Số người không nhiều, hơn nữa đạo diễn Chung dẫn thêm hai người trợ lý tổng cộng có 7 người, nên vốn ăn không hết.

Ngô Bằng Linh nghe nói đạo diễn Chung ở bên này thì cũng đuổi theo tới, sau đó nhìn thấy tình hình trong đình bát giác, cũng thấy Du Lệ ở đó,

https://thuviensach.vn

cứ như bị nghẹn cắn phải lợi vậy.

Thực ra cô ta và Du Lệ giống nhau, đều mười ba mười bốn tuổi vào đời, song cô ta không có dung mạo xinh đẹp như Du Lệ, cũng không được may mắn như Du Lệ, chưa tròn mười lăm tuổi đã chìm trong hắc ám của giới giải trí, sau đó bị bắt đi tiếp rượu cho nhà đầu tư, chuyện tiếp theo thì cũng có thể suy ra được. Nhưng sau đó cô ta cũng được hưởng thụ với kiểu như thế, trả giá bằng thân thể mình, nhận được vai diễn, thế không phải là không có gì tốt, mà so với thời buổi ban đầu huấn luyện gian nan khổ cực còn tốt hơn rất nhiều. Chỉ là con người sợ nhất chính là chông chênh!

Từ đầu cô ta đã bị người ta đưa cô ta và Du Lệ tới trường đời, lần nào Du Lệ cũng đều đứng trên đầu cô ta, mãi cho tới mấy năm nay, Du Lệ đã vượt xa cô ta, cô ta suýt nữa chìm trong tuyến vai diễn phụ không ngóc lên nổi. Tuy loại này cũng có một số người đem ra làm trò cười song bản thân Du Lệ đều coi như không biết, songtrong lòng cô ta thì đầy ghen ghét.

Thoáng nhìn lạnh lẽo qua đình bát giác, cô ta xoay người rời đi, nghênh ngang đi tới trước mặt phó đạo diễn Hứa, trên mặt lại nở nụ cười đầy kiều mị, nghênh đón.

**

Du Lệ và nhóm đạo diễn Chung ai nấy đều ăn no căng. Đây quả thực là bữa yến tiệc thịnh soạn, cả đời họ gần như chưa từng được ăn loại cá ngon đến như thế, nên ăn no căng luôn, còn có vẻ muốn ăn nữa, không giống như trước chỉ cần ăn no là được, cho dù có để gan rồng tủy phượng trước mặt cũng chẳng muốn nữa.

Ai nấy đều nằm xoài trên ghế dựa dài, no tới mức chẳng dám động đậy. Thừa lúc Hề Từ lánh đi, Du Lệ ghé tai Úc Linh hỏi nhỏ, "Chẳng trách mà cậu hứng lên gả cho anh ấy, người đàn ông có tay nghề nấu ăn giỏi vậy chăm sóc người ta thì mình cũng muốn lấy nữa"

https://thuviensach.vn

Mặt Úc Linh đen xì, nhìn cô nàng, "Lúc ấy mình đâu có biết anh ấy biết nấu ăn đâu? Chẳng phải lúc đó cậu mắng mình là gấu con hay tùy hứng đó sao?"

Du Lệ hừ hừ bảo, "Đây là lần tùy hứng duy nhất chính xác nhất trong đời cậu đó"

Úc Linh không nói gì, nhưng mãi về sau này, cô rốt cuộc cũng phải thừa nhận những lời này, đó là lần tùy hứng duy nhất chính xác nhất trong đời cô.

Lúc này, Hề Từ đã trở lại, hơn nữa còn mang cho mọi người một ấm trà lớn tiêu thực nữa.

Ai ai cũng nhìn anh với ánh mắt như nhìn thiên sứ, cảm thấy người nam nhân này sao lại biết săn sóc đến thế chứ? Không nói tới Du Lệ và tiểu Trịnh là hai nữ tính có ước muốn gì về việc chọn người chồng tương lai không, cả đạo diễn Chung và hai nam trợ lý cũng cảm thấy người nam nhân như thế mà không phải là phụ nữ thì quá đáng tiếc.

Người nào cũng uống trà tiêu thực rồi nằm xoài ra ghế dài, vừa uống vừa thưởng thức cảnh sắc bên ngoài.

Úc Linh đã quen với tay nghề nấu ăn của Hề Từ, vì sức khỏe bản thân, cô cũng học xong cách khắc chế, mỗi lần ăn chỉ ăn tám phần no, sau đó thì uống một ly trà tiêu thực, rồi cô bỏ mọi người lại, cầm ô đi dạo cùng Hề Từ trong sơn trang.

Đám người Du Lệ lại lần nữa há hốc mồm, đạo diễn Chung không cười nổi bảo, "Tuổi trẻ thật tốt quá"

Du Lệ nhìn ánh mắt không nghiêm túc của đạo diễn Chung như thế, sóng mắt vừa chuyển, trong lòng cô nàng đã rõ đạo diễn Chung nể mặt Hề Từ như thế nào, bỗng chốc thấy vui vẻ, cảm thấy tuy Hề Từ chỉ là một nhân

https://thuviensach.vn

viên nhỏ chuyển phát nhanh, nhưng không ngờ vận khí của anh lại tốt đến thế, vận khí này lại còn phân cả cho Úc Linh thì lại càng tốt hơn!

Do trời mưa, nên trời tối rất nhanh, cả sơn trang đều sáng đèn. Chắc là vì muốn tạo bầu không khí mới, nên trên đường sơn trang đều dùng đèn lồng đỏ bằng điện treo, rất có ý nghĩa, song đầu óc Úc Linh thì không nghĩ thế, cảm thấy sơn trang trong không khí như vậy càng thêm quỷ dị, khắp nơi đều âm trầm, cứ như thể có một con quái vật nhảy ra bất cứ lúc nào để hút máu người ta vậy.

Cô dựa sát Hề Từ, do trời mưa nên hai người che một cái ô, hành vi như thế của cô thật ra rất bình thường.

Cả hai đi dạo trong sơn trang, Úc Linh vừa đi vừa nhìn trái phải, vừa hạ giọng thì thầm hỏi, "Anh có cảm giác gì không?"

"Không" Hề Từ một tay cầm ô, một tay để mặc cho cô ôm chặt lấy.

"Em cảm thấy chung quanh âm trầm lạnh lẽo, có phải có âm khí không?"

".... Lúc trời mưa, âm khí khá nặng, nhưng có nơi có âm khí cũng không chắc có quỷ đâu" Hề Từ cố giải thích bình thường cho cô. Úc Linh à một tiếng, không hỏi nữa.

Cả người dần lạnh, Hề Từ dẫn cô trở về phòng, thu dọn đồ rồi sau đó đi tắm suối nước nóng.

Úc Linh hơi cứng người, họ chẳng phải là nên tranh thủ đi tìm ra nguồn suối nước nóng trong núi đó sao? Chẳng lẽ thật sự nhàn nhã vậy à? Cứ cảm giác như Hề Từ chẳng có dáng đi bắt ma quỷ tý nào, chẳng lẽ là liên quan tới nhân viên không chính thức ư?

https://thuviensach.vn

Hề Từ rất kiên định kéo cô đi tắm suối nước nóng, định cả hai cùng tắm suối, hai vợ chồng tắm chung.

Úc Linh cuốn khắn tắm, lúc ngâm mình trong nước phát ra tiếng thở dài, tuy ngày nào cũng tắm hai lần, nhưng tắm suối nước nóng quả là thoái mái mà.

Cả hai người ngồi yên ổn, có thể là liên quan hơi nóng, mặt Hề từ hơi đỏ, đôi mắt ngọc sắc đầy ướt át long lanh nhìn cô, trong mắt như có gì đó là lạ, lại như chẳng có gì. Lúc liếc mắt đưa tình nhìn, Úc Linh liền quay mặt đi, một nửa trong đầu không kiềm chế nổi mà nhớ lại lời Du Lệ nói ngày kia, cái gì mà "Tắm suối nước nóng có thể chơi hết mình", lặng yên chìm người vào trong nước nóng chỉ chừa cái đầu ngoi lên mặt nước.

"Úc Linh" Anh cất giọng, "Có muốn uống rượu nho không?"

Rượu nho là sơn trang đưa, nghe nói là dùng nho trong núi làm ra, bán chạy hơn cả dưới chân núi.

Úc Linh đáp ừ một tiếng, nhận lấy ly rượu nho anh đưa uống. Sau đó cô bắt đầu hôn mê, cả người suýt nữa thì trượt xuống, được Hề từ lanh tay lẹ mắt đỡ lấy cô ôm chặt vào lòng, cúi đầu nhìn cô, sờ sờ cần cổ đầy mồ hôi của cô, ngậm lấy miệng cô, nếm thong thả hương vị rượu nho trong miệng cô.

Có thể là do tắm suối nước nóng và liên quan cả uống rượu nên cô phản ứng hơi chậm chạp, nhưng sau khi nhìn anh một lát, đưa tay ra ôm lấy anh, ngồi hẳn vào lòng anh, khăn tắm trên người chẳng biết đã chạy đi đâu mất, cảm giác được vân da trên người anh, không kìm được thò móng vuốt xoa xoa...

Anh như cười, ngực hơi chấn động, cô ngẩng đầu nhìn mặt anh, dưới ánh đèn mờ, phát hiện ra anh có đôi mắt vô cùng xinh đẹp, nhất là đuôi mắt

https://thuviensach.vn

diễm lệ đầy màu sắc, quả thật như một yêu tinh vậy, quyến rũ người ta không muốn cũng muốn.

Cô ôm anh, thuận theo dục vọng trong lòng trực tiếp hôn lên đó. Mãi cho tới khi thân dưới bị căng ra, bị cái loại xâm lấn no chật khiến cô tỉnh táo chút, nhưng rồi mau chóng như một tảng đá bị nhấn chìm trong nước vậy, được anh tiến vào mảnh đất cuồng dã một trận. Trong cơn mơ màng, cô nghĩ, lúc này thật sự là tắm suối nước nóng chơi đã một trận thấy thẹn rồi...

Chẳng biết bao lâu cô bị trận thở dốc thống khổ làm bừng tỉnh, đột nhiên trợn mắt, chạm phải đôi mắt có đuôi đỏ diễm lệ xinh đẹp, còn cô thì đang ngồi trong lòng anh, thân dưới no căng thì cô mới biết cái tư thế của họ hiện giờ mới càng khiến người ta thêm hổ thẹn biết bao.

"Hề từ..." Cô ngả vào ngực anh, nhìn lồng ngực xinh đẹp của anh chằm chằm, "Bên đó..."

"Anh biết" Hề Từ nói, ôm cô lên. Cảm giác vật bên trong rời khỏi cơ thể, trên mặt cô nóng ran, cố sức để mình đứng đắn chút, yên lặng nhìn anh một cái, lại phát hiện ra mặt anh vẫn đỏ bừng, trên mặt còn cố sức nhẫn nhịn. Sắc dục, rõ ràng vẫn chưa được thỏa mãn.... Nhưng mà, phải đi làm chuyện cần làm rồi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 42

Úc Linh một tay nhanh nhẹn cài xong áo tắm, vừa cố gắng nghe ngóng thanh âm phát ra từ bên kia, nhanh chóng phán đoán động tĩnh phát ra là hai người đang tắm ở phía bên trái họ.

Suy xét đến vấn đề trời mưa, trong sơn trang nơi chuyên tắm suối nước nngs có thể nói là kiên cố che mưa chắn gió rất tốt, đương nhiên cũng quan tâm tới khách, nên thiết kế nhà tắm trong suối nước nóng cũng giống như bao người đã dùng, cũng chỉ có hai người. Hai người tắm suối nước nóng gì đó, cũng có không ít khách nam nữ làm chuyện xấu khi cùng nhau đi tắm, rất ít khi thấy xảy ra chuyện hổ thẹn như chơi tẹt ga gì đó, chẳng hạn như họ vừa rồi.

NHưng âm thanh này nghe thấy thì chỉ có thống khổ và ái muội, nghe thì cảm thấy rất khó coi, thật sự không cách nào hình dung được cảnh linh tinh đầy hổ thẹn liên quan với nhau cho được.

Hơn nữa từ phản ứng của Hề Từ, Úc Linh cũng cảm thấy hẳn là do sinh vật phi nhân loại gây loạn.

Hề Từ cũng tương tự khoác lên người áo tắm dài, rồi đi tới cạnh gian tắm suối nước nóng bên cạnh, cũng không rõ anh làm cách nào mà tay vừa đặt lên cửa thì sau đó cửa tự động mở ra. Úc Linh đi sau anh, hơi thăm dò rồi nhanh chóng nhìn rõ tình hình bên trong.

Chỉ nhìn một cái thì cô im lặng luôn.

https://thuviensach.vn

Trong làn nước nóng vẩn đục, khói nhẹ lượn lờ, có một quái vật hình người rất lớn đang đối mặt với họ, mà dưới thân quái vật đó còn có một nữ nhân nằm ngửa, hoặc là nói quái vật hình người đó đang đè trực tiếp lên người nữ nhân kia. Đương nhiên cũng không phải quái vật hình người đó đè lên người cô ta là muốn ăn thịt cô ta, không khó nhận ra cảnh một người một quái đang tiến hành chuyện sinh hoạt cực hài hòa của con người.

Mà âm thanh thống khổ này lại phát ra từ miệng của nữ nhân kia, có thể thấy cô ta lúc này đang thống khổ tới mức nào. Nhưng kỳ dị ở chỗ là cho dù thống khổ thế song cô ta lại chẳng có dấu hiệu giãy dụa, mà ngoan ngoãn nằm dưới thân quái vật, phảng phất như đang chìm vào trong một cảnh hư ảo vậy.

Đây là người thú mà!

Súng ống thật quá nặng, sánh ngang với khẩu đại bác nào đó vậy, nhìn không kém chút nào.

Tuy quái vật kia chỉ hình người khiến cô hơi cứng đờ chút, nhưng không thể không nói, cảnh súng ống nặng này lại khiến cho cô có cảm giác họng cứng ngắc. Vừa thấy, nhanh chóng nhìn ra ra nữ nhân bị quái vật đè bên dưới môi đỏ như chảy máu vậy, đột nhiên nhớ tới vẻ mặt vặn vẹo thống khổ này là ai ngay.

Đây chẳng phải là cái vị Ngô Bằng Linh mà Du Lệ chán ghét đó sao? Ngay sau đó đôi mắt cô được một đôi tay che lại, sau đó đẩy cô ra ngoài.

"Hề..."

Cô định lên tiếng kháng nghị, nhưng đang lúc ở thời điểm mấu chốt thì con quái vật kia lại chẳng chút lưu luyến nào nhảy lên, rồi nhào tới Hề Từ như điện xẹt.

https://thuviensach.vn

Hề Từ sau khi đẩy cô ra khỏi cửa cũng không sợ tiến lên, duỗi tay ra đỡ, ngăn cản móng vuốt quái vật kia chạm tới, tiếp đó nhẹ chân nhấc tay đá bay con quái vật kia văng vào suối nước nóng ầm một cái, bọt nước văng tứ tung.

Không bị quái vật áp chế, trên mặt Ngô Bằng Linh trần truồng vẫn còn biểu hiện hư ảo của vẻ thống khổ, chậm rãi chìm vào trong suối nước nóng.

Úc Linh thăm dò nhìn vào trong, vôi đi tới cố kéo Ngô Bằng Linh trần trụi như sắp chết đuối trong suối nước nóng ra, kéo tới một góc phòng, nhặt lấy khăn tắm ném lên người cô ta, che đi mấy chỗ quan trọng trên người... Khụ khụ khụ những dấu vết trên người, nhưng vẫn có thể nhìn thấy bả vai trần và nửa bộ ngực trần đỏ một mảng lớn, không phải do con người tạo ra, cái loại này như bị một mãnh thú cực lớn liếm nhiều lần, sắp xuất huyết đến nơi rồi, một số nơi da bị rách, nhìn cực kỳ đáng thương.

Nhưng quả thật dáng người cô ta thật quyến rũ, chẳng trách mà cả loại sinh vật phi nhân loại cũng không kìm được thèm thuồng.

Phát hiện ra suy nghĩ của mình lung tung, úc Linh yên lặng thu mắt lại, ánh mắt nhìn về chỗ chiến trường khác, đồng thời cũng thấy bộ dáng thực sự của quái vật kia.

Nó cao hơn hai mét, cả người tựa như ba người đàn ông chập lại vậy, làn da đen như chì, đầu cũng giống đầu loại động vật, không có tóc, chỉ có một đám vẩy kéo dài từ trên xuống, trên mông còn có đuôi....

Rất nhanh Úc Linh nhìn một cái đã nhận ra con vật kia đang bị Hề Từ vây chặt trong góc, đang một mình ẩu đả, còn con quái vật kia đang kêu gào như sóng âm từ nước truyền ra vậy, người bình thường không thể nghe được âm thanh này.

Đối mặt với lại quái vật lớn gấp ba mình, Hề Từ vẫn bình thản như cũ, không có vẻ chật vật gì, lần lượt chặn được đường tránh của con quái vật

https://thuviensach.vn

kia, động tác nhanh nhẹn, dứt khoát, rõ ràng là đã trải quan huấn luyện, quả nhiên rất phù hợp với thân phận phụ trợ thiên sư, quả thật là cực kỳ soái khí.

Cảnh tiếp theo xuất hiện còn kinh khủng hơn, con quái vật kia bị Hề Từ ngược đến mức bắt đầu phát cuồng lên rồi.

Thân thể nó bắt đầu bốc khói, với mắt thường có thể thấy tốc độ hư thối, lộ ra bên trong tổ chức máu da đỏ lòm. Đám thịt hư thối rơi xuống đất lộ ra bộ xương, dung nhập vào trong suối nước nóng, nhưng những miếng thịt thối đó lại nhanh chóng biến mất cứ như chưa từng tồn tại vậy, chỉ có nước nóng vẩn đục tỏa ra mùi hôi cực kỳ kinh khủng.

Rồi nhanh chóng thân thể con quái vật đó chỉ còn đám máu thịt đỏ lòm trơ lại khung xương, chỉ còn mỗi đầu giữ nguyên trạng.

Nó rít lên một tiếng, toàn bộ không gian ba chiều chấn động hẳn. Úc Linh lảo đảo, ngã xuống đất, bất cẩn ngã ngồi ngay trên người Ngô Bằng Linh, Ngô Bằng Linh thống khổ kêu lên một tiếng, biểu tình trên mặt không còn thống khổ hư ảo như lúc trước nữa mà chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Úc Linh vừa định bò dậy thì khóe mắt chợt thấy lóe lên hình ảnh đen loáng nhào tới, không chút nghĩ ngợi nhấc cái bồn gỗ nhỏ bên cạnh đập qua, lại có tiếng rít lên, đồ vật kia nhảy ra hướng cửa biến mất.

Suối nước nóng lại khôi phục lại bình thường.

Hề Từ đạp chân lên hòn đá lớn trong suối nước nóng, kéo cô ngồi dậy, cau mày hỏi, "Không sao chứ?"

"Không sao ạ" Úc Linh vừa nói vừa ngẩng đầu nhìn anh, phát hiện áo tắm trên người anh hơi ướt, lại có chút quyến rũ, vội vã quay đầu, nhìn thấy Ngô Bằng Linh nằm trên mặt đất đã khôi phục thần trí, mới nói, "Vừa rồi

https://thuviensach.vn

lúc chúng tôi đi dạo sơn trạng, tôi có nhìn thấy cô đi cùng một nam nhân trung niên, hình như là phó đạo diễn Hứa..."

Thế nào mà chỉ trong chớp mắt, cô đã thấy con quái vật ở suối nước nóng chơi tẹt ga rồi nhỉ?

Chẳng lẽ khẩu vị Ngô Bằng Linh tương đối độc, đến con người cũng không thỏa mãn nổi cô ta nữa sao?

Hề Từ không thèm liếc mắt nhìn Ngô Bằng Linh nằm trên mặt đất cái nào, kéo tay cô ra ngoài, đi tới gian tắm nước thường dành cho khách tắm suối nước nóng xong tới nghỉ ngơi.

Tiếng chân bước nhẹ vang lên bách bách từng đợt trong không gian yên tĩnh trống trãi, sau khi trải qua chuyện vừa rồi, đối mặt với loại phòng nghỉ không có người này, trong lòng Úc Linh có cảm giác lông tóc dựng đứng lên, hơi sợ đột nhiên trong góc phòng có một con quái vật nhảy ra.

Hề Từ đi vào nhà tắm, sau đó đá văng cửa ra.

Trong toilet có một người đàn ông bị trói gô bịt miệng lại, hai mắt vô thần mờ mịt, cứ như đã thứ gì đó câu hồn đi mất rồi. Mãi cho tới khi có người đá văng cửa ra ông ta mới giật mình tỉnh lại, phát ra âm thanh ô ô, hai mắt đẫm lệ, lóng lánh nhìn họ.

Úc Linh nhìn kỹ thì phát hiện ra người đàn ông trung niên này chính là phó đạo diễn Hứa, người cùng thông đồng với Ngô Bằng Linh.

Thấy cảnh như thế, không thể không hoài nghi có phải họ vốn tới suối nước nóng chơi gì đó không, nhưng con quái vật kia đánh cho ông ta hôn mê, rồi sau đó thế chỗ ông ta cưỡi lên Ngô Bằng Linh... khụ khụ khụ, đến nỗi mà Ngô Bằng Linh cũng không phát hiện ra được cô ta đã OOXX với đối tượng đã đổi mà không hề hay biết.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Hề Từ giúp phó đạo Hứa cởi trói trên người ra, vẻ mặt phó đạo Hứa như nhìn thấy cha mẹ ruột mình vậy, dùng giọng nói sợ hãi kêu lên, "Tôi thấy, tập kích tôi là một con... không rõ là thứ gì, tôi chỉ nhìn thấy người nó đen như than chì, sau đó thì đánh tôi ngất, lúc tôi tỉnh lại đã thấy mình bị trói vứt vào trong phòng vệ sinh rồi, nhờ hai người nếu không chắc hừng đông cũng chẳng ai phát hiện ra tôi. Đúng rồi, Ngô Bằng Linh đâu rồi?"

Rốt cuộc ông ta cũng nhớ tới người phụ nữ ở cùng ông ta trước khi bị tập kích.

Hề Từ ngẩng đầu nhìn về cánh cửa suối nước nóng mở rộng, nói, "Ở chỗ đó đó"

Phó đạo Hứa chạy vội tới, lúc nhìn thấy Ngô Bằng Linh nằm trên mặt đất, thì hít một hơi sâu, rồi lại chạy về hỏi, 'Vị Hề, Hề Tiên sinh này, rốt cuộc sao lại thế? Anh, có phải anh nhìn thấy cái gì rồi không?" Ông ta dùng một loại thần sắc sợ hãi mong đợi hỏi.

Lúc ban ngày, Hề Từ cũng mang đạo diễn Chung từ trong núi về, Phó đạo hứa nhìn đã gặp một lần, biết anh là du khách mới lên núi ngày hôm nay.

Hề Từ nhìn ông ta một cái, không rõ ý vị bảo, "Chín ông thấy rồi, cần gì hỏi tôi nữa?"

Phó đạo hứa kia bất chợt rùng mình, trên gương mặt béo tròn lộ ra thần sắc hoảng sợ, cả người run rẩy không ngừng, cứ như gặp phải bi hài kịch gì đó vậy, vào thời điểm này, thật sự rất dễ tăng thêm hiệu quả gây cười, Úc Linh không kìm được khẽ cong môi lên.

"Hề, Hề tiên sinh, một, một, nhất định là ảo giác đúng không? Sao mà lại có quái vật đáng sợ đến thế chứ? Chuyện này thật ra là động vật trên núi

https://thuviensach.vn

đó chứ?" Vẻ mặt Phó Đạo hứa như khóc tang hỏi, vẫn còn tia hy vọng ảo tưởng.

Hề Từ mặc kệ ông ta, kéo Úc Linh rời đi.

"Hề tiên sinh" Phó đạo Hứa dùng tốc độ không hợp với dáng người béo ục ịch nhảy bật tới, mỏi mắt trông mong nhìn anh, như muốn vớ lấy cọng rơm cứu mạng vậy, nuốt nước bọt hỏi, "Vậy, con, con quái vật kia là cái gì thế? Nó đi rồi à? Chuyện Ngô Bằng Linh là thế nào thế?"

Hề Từ ngẫm nghĩ, nói, "Nữ nhân kia là một âm thể hiếm có, rất dễ thu hút một số ít quỷ vật, còn ông là một nam nhân, thuần dương tính, cô ta và ông giao hợp, sẽ làm hỏng âm thể của cô ta, vì thế con quái vật kia nhìn ông ngứa mắt, nếu ông mà tiếp tục ở lại bên cạnh cô ta, thì sẽ tiếp tục có quỷ vật tới tìm ông tán gẫu uống trà đó"

Phó đạo Hứa, "..."

Sau khi Úc Linh bị anh lôi đi, quay đầu nhìn thoáng qua, thấy phó đạo Hứa hít thở không khí như sắp tắt thở vậy, có thể nghĩ ra, ông ta hẳn là sớm đã gặp không ít thứ đồ vật phi nhân loại rồi, chẳng qua vẫn cho là mình bị ảo giác mà thôi, cho tới tận bây giờ, mới bị Hề Từ chỉ ra, cũng hết cách lừa gạt mình nữa.

Phát sinh ra chuyện này, dĩ nhiên không thể tiếp tục tắm suối nước nóng được nữa.

Hề Từ nhăn mày, trên khuôn mặt tuấn tú không còn vẻ nghiêm túc khi đối mặt với quái vật lúc trước nữa, đã khôi phục lại vẻ hài hòa ngày thường, hai mắt sáng lóng lánh, cứ như được tẩy rửa qua nước sạch đầy tinh khiết vậy, sáng lóng lánh như ngọc, sau đó nhìn về mắt cô, có vẻ hơi ấm ức.

Úc Linh, "..."

https://thuviensach.vn

Úc Linh tiếp tục bình thản đi thay quần áo, sau đó tới cạnh anh, túm chặt lấy tay anh, như chim nhỏ nép vào người - thật ra là quá sợ mà không dám rời anh đi, cứ như vừa rồi đập con quái vật kia không phải cô vậy.

Sắc mặt Hề Từ tốt hơn chút, cùng cô rời khỏi suối nước nóng, hướng về thẩm trúc viên.

Trên đường gặp Du Lệ và đám đạo diễn Chung từ hồ nước bên kia tới.

Do ăn quá no, mà những người này ở lại bên hồ quá lâu, tiếp đó bọn họ lại bắt chước giống Hề Từ cũng cầm ô chậm rãi dạo bước trong sơn trang, chậm rãi trở về. Bởi vậy mới biết lúc ăn cơm chiều họ ăn quá nhiều thứ, nên mất ba giờ thì mới đỡ hơn chút.

"Hai người đi đâu vậy?' Du Lệ kéo tay Úc Linh hỏi thân mật.

Đạo diễn Chung hòa ái chào hỏi Hề Từ, hai trợ lý biết nịnh nọt, đều ngọt ngào gọi một câu "Hề tiên sinh"

Hề Từ nhìn đạo diễn Chung khẽ gật đầu một cái, đột nhiên hỏi, "Các ông còn định ở lại bao lâu trên núi nữa vậy?"

Nếu là người khác hỏi câu này thì đạo diễn Chung chắc chắn không trả lời, nhưng do là Hề Từ nên ông nói thẳng, "Còn cần hai ngày nữa, mai nếu trời còn mưa thì ở lại chụp hai cảnh nữa rồi đành tìm chỗ khác chụp bổ sung thay vào thôi"

Đạo diễn Chung là một người vô cùng nghiêm khắc và yêu cầu cao, nếu ông không xem trọng cảnh sắc núi Hoa La này thì sẽ không muốn đổi, chỉ là vấn đề hiện thực, không thể không khuất phục, đành phải thôi.

"Mưa trong núi không rõ tới bao giờ mới dứt, vẫn nên rời đi nhanh đi" Hề Từ nói.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt nghiêm túc của đạo diễn Chung bỗng dưng cứng đờ, tựa như không hiểu gì cả, không đợi nhóm Du Lệ thấy rõ, ông đã nói với Hề Từ, "Đa tạ Hề tiên sinh khuyên bảo, tôi biết rồi"

Tiếp đó từng người lần lượt trở về phòng nghỉ ngơi. Úc Linh cũng về phòng trước, nói với Du Lệ, "Ăn no rồi thì thôi đừng đi tắm suối nước nóng nữa, đếm nay nghỉ ngơi cho khỏe đi"

Du Lệ chớp chớp mắt, xoa xoa đầu chẳng giống động tác nữ thần gì cả, bảo, "Sao thấy trong lời cậu nói thấy là lạ làm sao đó? Chắc không phải là..." Một đôi mắt đẹp cứ xoay chuyển trên người hai vợ chồng, sau đó cô nàng che miệng cười, ra vẻ rất hiểu.

Úc Linh đờ dẫn nhìn cô nàng, rõ ràng cô lại chẳng hiểu gì hết cả!

Trở lại phòng, Úc Linh nhìn Hề Từ sửa lại hành lý của họ, ngồi cạnh anh ngơ ngác.

Dưới ánh đèn, trên mặt Hề Từ hơi đỏ, rốt cuộc không kìm được quay đầu nhìn cô, hỏi dịu dàng, "Úc Linh, sao thế?"

Ánh mắt Úc Linh rốt cục cũng có điểm nhìn, cảm giác gió thổi qua cửa sổ mang theo mưa phùn gió đêm trên cánh tay nổi đầy da gà run lên, không kìm được dịch sát anh, hạ giọng thì thào, "Vừa rồi, con quái vật đó... Chạy thoát rồi à? Nó có còn tới nữa không hả?"

"Chạy thoát rồi" Hề Từ vừa gấp quần áo vừa đáp, "Chỉ cần vị nữ nhân họ Ngô đó còn, thì nó sẽ tới, dù nó không tới cũng có quỷ vật khác tới"

"Quỷ..." Úc Linh liếm liếm môi, "Không phải là yêu vật sao ạ?" Rõ ràng con quái vật đó lúc đè lên người Ngô Bằng Linh, thoạt nhìn rất giống bộ dạng yêu vật mà Mễ Thiên sư phổ cập kiến thức cho cô mà.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hề Từ hơi sầm lại, nhìn cô một cái, trầm giọng nói, "Coi như thế"

Úc Linh nhìn ra tâm tình của anh hơi nặng nề, rõ ràng chuyện lần này vượt quá sức tưởng tượng, tuy trong lòng còn sợ nhưng lại tò mò muốn làm rõ hơn, thấy mình thật đáng ăn đòn, thật sự vẫn muốn biết rõ mà.

Vì thế, cô lại hỏi tiếp.

"Con vừa rồi đó chỉ là yêu vật, lúc vừa chết ở chỗ nặng âm khí, cuối cùng bị quỷ lợi dụng thành yêu vật" Hề Từ giải thích, "Anh vốn tưởng bức con quỷ kia hiện nguyên hình, ai ngờ cuối cùng lại để nó chạy thoát"

Úc Linh nghe được mà da đầu tê dại, vốn yêu vật kia đã đáng sợ rồi, lại còn khống chế trên thi thể một yêu vật thành quỷ vật nữa, quả thật khiến con người khó mà tiếp thu nổi. Nhưng so với mắt thường có thể nhìn thấy yêu vật, thì loại quỷ mà người ta thường nói tới giống như thứ sinh vật dị nguyên vậy, vốn là không nhìn thấy sờ tới được, đây là nguyên nhân phó đạo Hứa chỉ nhìn thấy yêu vật kia.

Một con quỷ khống chế thi thể yêu vật lại cưỡi phụ nữ... Sao có cảm giác như bị hãm hiếp vậy?

Sau đó Hề Từ giải thích cho cô biết rõ, não cô bổ đến nỗi mà sự thực thì không phải thế.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 43

Mưa phùn rơi trên mái hiên, ngưng thành từng giọt nước to, rơi xuống tảng đá vang lên đinh đang, nghe rất rõ trong đêm.

Úc Linh cố nhịn, cuối cùng cũng không nhịn nổi nữa đứng dậy đi đóng cửa sổ lại, cũng không dám nhìn ra bóng đêm và đèn lồng lay động trong gió bên ngoài, sau đó nhanh chân chạy nhanh trở lại cạnh Hề Từ.

Thấy anh nhìn qua, vẻ mặt cô trấn định ngồi cạnh anh, nghe thấy anh nói tới loại sinh vật không phải con người.

Trong mắt Hề Từ hơi cười, như không biết rót một chén nước ấm cho cô, bảo, "Vị tiểu thư Ngô đó, cô ấy là âm thể trời sinh. Cái gọi là âm thể đó chính là người sinh vào ngày âm tháng âm năm âm, là con gái thuần âm, nếu bát tự toàn âm, là thể âm hiếm có, với quỷ vật mà nói là vật đại bổ. Mà vị tiểu thư Ngô này không những là phụ nữ, hơn nữa bát tự toàn âm, thì càng khó tìm"

Úc Linh lắp bắp kinh hãi, đây là ý Hề Từ lúc trước có nói với Phó đạo diễn Hứa. Vì tính đặc thù của Ngô Bằng Linh, trời sinh cô ta là vật đại bổ nên mới hấp dẫn quỷ vật ư? Sao có cảm giác xui xẻo giống mình thế không biết? Tuy cô không phải trời sinh có thể chất hấp dẫn quỷ vật nhưng từ nhỏ tới lớn cũng hay thường gặp phải một số ít ác quỷ đó thôi.

Đang nghĩ ngợi, lại nghe thấy Hề Từ bảo, "Nhưng mà vị tiểu thư Ngô này tuy nói là vật đại bổ với quỷ vật, nhưng hẳn là cô ấy từ nhỏ đã được thiên sư sửa mệnh nên thực ra cũng không ảnh hưởng lắm. Chắc có thiên sư phát hiện ra cô ấy có thân thể thuần âm, đã giúp cô ấy sửa lại mệnh rồi, chỉ

https://thuviensach.vn

cần không chủ động dây vào quỷ vật thì quỷ vật vốn không thể tới gần thân thể cô ấy được, thậm chí còn xem nhẹ cô ấy nữa, cô ấy có thể là người bình thường sống bình an tới già đó"

Úc Linh hơi tò mò, "Nếu là thế, vậy có chuyện gì xảy ra tối nay vậy?" Cảnh ngày hôm nay thật sự quá sức tưởng tượng, hiện giờ cô nhớ lại mà vẫn có vẻ khó tiếp nhận nổi, thậm chí còn cảm thấy mình sau này không thể nhìn thẳng nổi Ngô Bằng Linh nữa.

"Số mệnh con người sinh ra đã được định sẵn rồi, bản lĩnh thiên sư dù cực lớn cũng không có cách nào sửa lại mệnh của một người, chỉ là có chút thủ đoạn, giúp cô ấy che giấu đi mệnh cách của cô ấy, đạt được mục đích bảo vệ cô ấy thôi" Nói đến đây, sắc mặt Hề Từ trở nên lạnh lùng, "Cái chính là cô ta không quý trọng, tâm thuật bất chính, tự làm hỏng mệnh cách mà thiên sư giúp cô ấy giấu, lại đem mệnh cách vốn có xoay trở lại, nên chẳng trách được ai"

Úc Linh nghe thì hơi hồ đồ, "Tự cô ta phá hỏng sao? Làm hỏng mệnh cách mà thiên sư đã giúp cô ta sửa sao? Phá bằng cách nào vậy?'

Hề Từ quay đầu nhìn cô, không muốn nói rõ chuyện này với cô. Anh đi theo cô từ lúc lên ba, nhìn cô lớn lên, không ai rõ hơn anh biết trong lòng cô lương thiện thế nào, cũng không chủ động hại người, khổ vì yêu cổ quấn thân, chưa từng bao giờ nghĩ tới lợi dụng chúng để làm ác, mà ngược lại bởi vậy bị dọa mà sợ quỷ. Tuy nhìn hơi vô dụng nhưng anh tuyệt đối không để ý.

"Aizz, là cái gì thế ạ" Úc Linh giục.

Tuy cô sợ quỷ, từ nhỏ tới lớn đã bị dọa đến mức lòng hiếu kỳ cũng không còn mấy nữa, chưa bao giờ miệt mài theo đuổi chút chuyện quỷ quái. Nhưng không hiểu sao, chỉ cần ở trước mặt anh thì cô cứ như bị đùa vậy muốn tìm hiểu tất cả mọi thứ.

https://thuviensach.vn

Cô nghĩ, mình biến thành như thế hẳn là do người đàn ông này chiều quá mà ra, cứ như chỉ cần có anh, thì cô biết mình chẳng sợ đám sinh vật phi nhân loại ấy tý nào, anh lúc nào cũng che chắn cho cô. Đây là quãng thời gian ngắn cô tổng kết được, trong lòng thấy hơi ngượng ngùng nhưng lại không muốn sửa. Vẫn tùy hứng như cũ.

Hề Từ do dự một lúc mới nói, "Vị tiểu thư Ngô này hẳn là muốn đạt được mục đích gì đó, nên chủ động giao dịch với quỷ. Môi cô ấy đỏ thẫm, thực ra không phải là do son môi, mà bởi có một con lệ quỷ mới bám lên người cô ta"

Úc Linh nhìn anh kinh hoảng, theo bản năng ôm lấy cánh tay anh, nửa người dựa sát lên người anh, cảm giác được nhiệt độ cơ thể anh mới thấy đỡ chút. Cô không ngờ được bản thân mình lại có thể ở gần một con quỷ đến thế.

"Đừng sợ" Hề Từ vỗ vỗ cô, "Bình thường quỷ không dễ bám người, bởi vì nếu bám vào, thì năng lực của chúng sẽ suy giảm, không cách nào xuất ra toàn lực được, thậm chí còn bị hạn chế bởi ký chủ, cái ưu việt là nó có thể nương theo ký chủ hành động tự do, không sợ ánh mặt trời, không lo hồn bay phách tán"

Úc Linh cứng ngắc người gật gật đầu, hỏi, "Vậy phải làm sao đây? Có cách nào đuổi lệ quỷ trên người cô ấy không?" Nói tới đây cô lại cau mày, trực giác Ngô Bằng Linh giao dịch cùng lệ quỷ, chỉ e cái giá không tưởng, cả ban ngày cũng không giấu ác ý với Du Lệ bạn cô nữa, hay mục tiêu của cô ta là Du Lệ?"

Hề Từ không nói gì, vỗ vỗ tay cô, bảo, "Tạm thời đừng có lo, tuy trên người tiểu thư Ngô có lệ quỷ, nhưng đêm nay con quỷ kia khống chế yêu vật kết hợp với cô ta, cướp lấy thể âm lực của cô ta, đồng thời cũng có thể áp chế được con lệ quỷ trong thân thể cô ta"

https://thuviensach.vn

Thể âm không những là vật đại bổ của quỷ vật mà còn là khối thân thể đám quỷ tá túc tốt nhất.

Lệ quỷ muốn tìm một thân thể tá túc mà nói thì bám lên người bình thường khác hẳn bám lên âm thể người trời sinh, bám lên người thường thì có hiện tượng bài xích, hơn nữa không chiếm được âm khí bổ sung, kể cả lệ quỷ có thực lực lớn cũng không phát huy được, nhưng nếu bám lên người có thuần âm thể trời sinh, thì tựa như âm trạch thiên nhiên được nó bổ sung thêm âm khí vậy, có thể xuất ra được nửa năng lực.

Ngô Bằng Linh cũng không rõ có phải xui xẻo lắm không trên người có một lệ quỷ, nhưng lại còn bị quỷ vật của ngọn núi này để mắt tới. Chuyện đêm nay, con quỷ vật kia không chế yêu vật thi thể cùng cô ta ân ái, rõ ràng là muốn cướp lấy thể thuần âm của cô ấy để làm cho sức lực mình lớn mạnh, khiến cho người cô ta dần trở nên suy yếu, cũng bất lợi với con quỷ bám thân kia.

Nghe đến đó, cuối cùng Úc Linh cũng hiểu rõ vì sao mà con quỷ vật kia lại muốn dùng cách đó với Ngô Bằng Linh, hết cách rồi, lệ quỷ giành bám lên người trước, nó muốn lực âm thể trên người Ngô Bằng Linh, đành phải thông qua cách cường bạo này, đây cũng là cách nhanh nhất cướp lấy lực âm thể. Đúng, vì Ngô Bằng Linh chỉ là một con rối!

"Đúng rồi, mưa trên ngọn núi này là sao?"

Hề Từ nghĩ ngợi, giải thích, "Hắn là do con lệ quỷ bám trên người Ngô Bằng Linh gây ra, nó sống ở Huyệt âm gần đó, nhân nó xuất thế, âm khí quá thịnh, dẫn tới động thiên khí, tạo thành mưa dầm dề, kéo dài nhiều ngày" Đây là kết quả hôm nay Hề Từ đi tra xét ở ngọn núi, anh vốn chỉ nghĩ là do con lệ quỷ gây ra, không ngờ trên người Ngô Bằng Linh lại còn có thêm vật gì đó nữa.

https://thuviensach.vn

Sau khi hiểu rõ, não Úc Linh cũng được bổ đầy không muốn nạp thêm nữa. Kết quả là sau khi đi ngủ, tự động lăn sát vào lòng Hề Từ, cứ như con bạch tuộc vậy cuốn chặt lấy anh, chỉ hận một nỗi không thể trở thành đồ trang sức trên người anh được.

Cô cảm thấy trên núi này rất nguy hiểm, ở bên cạnh "Người phụ trợ thiên sư chiến đấu" rõ ràng là an toàn nhất, đặc biệt người này lại là chồng cô, cho dù quấn lấy anh một ngày 24 giờ cũng chẳng ai thấy kỳ lạ cả.

Đúng mình lại lần nữa thấy thán phục với sự xúc động nhất thời của mình!

Nhất định là mẹ cô ở trên trời linh thiêng thấy cô từ nhỏ đã bị quỷ dọa rất đáng thương nên mới có thể tìm cho cô một người đàn ông biết bắt quỷ về.

Giang cô nương cảm thấy mỹ mãn, nhưng người đàn ông bị cô quấn lấy kia thì lại hơi khác.

Vốn tắm ở trong suối nước nóng lúc cô uống rượu không khí tốt đẹp đó, đúng là thời điểm vợ chồng triền miên, ai ngờ mới làm một lần thì bị cắt ngang, khiến anh mấy ngày nay tinh khí khó chịu, vốn chưa được thỏa mãn. Hiện giờ người ta đã đưa tới tận miệng, lại cọ đi cọ lại trên người anh, nếu không có tý phản ứng thì có còn là đàn ông nữa không đây? Trừ phi anh hiện giờ phóng thích yêu lực ra lập tức, hơn nữa còn đem tinh khí trong người tán đi mới được.

"Úc Linh..."

Úc Linh cuộn tròn, cảm giác vô cùng an tâm, nghe thấy giọng anh, không đáp lại, đã bị anh đột nhiên xoay người đặt ở dưới thân, hai chân chạm vào nơi nào đó nóng rẫy còn không hiểu gì nữa sao?

https://thuviensach.vn

Ở đây còn có một con lệ quỷ bám thân và vô số yêu vật khác.... Thật sự có thể trong hoàn cảnh này mà làm được loại chuyện này nữa sao?

Hề Từ không cho cô cơ hội tự hỏi, đã lần nữa biến cô trở thành con cá lật đi lật lại, lần nào cũng vùi sâu thân mình vào trong cơ thể của cô, mãi cho tới khi cô chịu không nổi nữa, cuối cùng mới tha cho cô, không làm cho cô rã rời giống như đêm nào đó nữa.

Đợi khi cô bình an ngủ, Hề Từ mới ngồi dậy, làn tóc đen như tơ trải dài, rối tung trên bộ ngực trần mướt mồ hôi, đôi mắt xanh ngọc biến thành màu tím rực rỡ, phía đuôi mắt còn vằn lên những hoa văn màu tím sống động, đẹp tới mức khiến người ta có cảm giác kinh tâm động phách.

Để mặc tóc dài tùy ý tung bay ra sau, anh khom người đỡ người ngủ trong lòng hôn khẽ lên má, rồi mới nhẹ nhàng đứng dậy lặng lẽ ra khỏi phòng.

Trong núi đen tối, đèn lồng đỏ tỏa ra ánh sáng mỏng manh, xua tan đi một khoảng tối hắc ám.

Hề Từ cứ như đi vào chỗ không người vậy, đi qua sơn trang rất nhanh, đi vào trước một gian phòng ngập tràn quỷ khí, thứ quỷ khí nồng nặc kia đã hiện ra màu đỏ nhạt, nếu nó biến thành màu đỏ sậm, thì đó là lệ quỷ túc thể phản phệ, tu thành thân của quỷ tướng.

Một khi tu thành thân quỷ tướng, thiên sư muốn thu phục nó tất nhiên phải trả giá thật đắt rồi.

".... Ta định làm cho con Du Lệ kia thân bại danh liệt, khiến cô ta chết không yên được! Danh khí, tiền tài, địa vị cô ta, ... Đều là của ta!!! Ta muốn cho tất cả những ai phụ ta phải trả giá thật lớn!!!"

(như mong muốn của ngươi)

https://thuviensach.vn

"Ta nên làm thế nào?"

(Trước tiên người phải nhanh chóng dẫn cô ta tới trong căn mộ ở ngọn núi, đến lúc đó cứ để cho ta là được.....Ai?)

Lệ quỷ rõ ràng phát hiện ra khác thường ngoài cửa, nó lớn tiếng quát. Ngô Bằng Linh hoảng sợ, nghĩ tới có người dám rình coi cô ta, mày dựng thẳng lên, đôi mắt ngập tràn quỷ khí lạnh lẽo, vô cùng hung ác, định đi ra ngoài bóp chết kẻ dám rình coi cô ta.

(Không được đi ra ngoài!) Lệ quỷ hét lớn một tiếng, trong âm thanh xen lẫn sợ hãi.

Ngô Bằng Linh bị giọng khiển trách của ả hoảng sợ, phát hiện ra lệ quỷ sợ hãi, lắp bắp kinh hãi, hỏi, "Sao, sao thế?" Từ lúc Lệ quỷ kia bám trên người cô ta, lúc nào cũng đều mạnh mẽ, cô ta chưa từng thấy lệ quỷ này sợ ai cả, chẳng lẽ người đến ngoài cửa là tài ba dị sĩ ư?

Nghĩ tới đây, Ngô Bằng Linh cũng không dám thở mạnh, cả người cứng ngắc vẫn giữ tư thế vừa rồi. Gió đêm thổi tới khiến cửa sổ mở tung, mang theo hơi lạnh nhè nhẹ, cũng khiến cho người cô ta cảm thấy một cơn đau không chịu nổi.

Chẳng biết bao lâu, tiếng lệ quỷ đó vang lên lần nữa (Được rồi, hắn đi rồi)

Giọng lệ quỷ hơi mệt mỏi, còn mệt mỏi hơn cả lúc ở suối nước nóng đêm nay giúp cô ta kháng cự con quỷ vật kia nữa, trong lòng Ngô Bằng Linh có dự cảm không tốt, vội vàng hỏi, "Đại tiên quỷ, vừa rồi là ai thế? Sao trông ngài có vẻ như rất...." sợ vậy?

(Là một con yêu lớn, là đại yêu rất lợi hại, hơi thở hắn cực kỳ đáng sợ) Lệ quỷ nói, trong giọng nói có mấy phần may mắn.

https://thuviensach.vn

Mắt Ngô Bằng Linh hơi rụt lại, vẻ sợ hãi bảo, "Đại yêu gì thế? Cả ngài cũng không đối phó được sao?" Tuy chuyện ở suối nước nóng đêm nay cô ta cũng không để ý, không biết chuyện gì xảy ra, nhưng nghe nói là cô ta bị con quỷ vật khống chế yêu vật làm, đến cả con quỷ vật khống chế yêu vật lợi hại như thế, vậy con yêu tu luyện thành tinh chẳng phải lợi hại hơn đó sao?

Bất giác, Ngô Bằng Linh sợ hãi đứng dậy. Cô ả có dã tâm, nhưng không phải là kẻ to gan, nếu không cũng sẽ không dựa vào thể vị trên người để đi trả thù. Hiện giờ đám đối phó với Du Lệ thế, cũng là ỷ vào sự hỗ trợ của lệ quỷ bám thân thôi, nếu không có lệ quỷ này thì cho cô ả 10 năm cô ả cũng không dám có ý nghĩ lên Du Lệ.

Nếu con đại yêu kia ra tay...

(Đừng lo, từ xưa yêu quỷ khác nhau, không xâm phạm lẫn nhau, yêu luôn mặc kệ chuyện của quỷ, chỉ cần không chọc tới đại yêu kia thì bình thường đối phương cũng sẽ không ra tay)

Lệ quỷ nói xong, trong lòng đã có chủ ý, nói với Ngô Bằng Linh (ngày mai ngươi nhìn kỹ mà xem, nếu gặp được con đại yêu kia thì phải cố mà tránh đo, trăm ngàn lần chớ dây vào hắn)

Ngô Bằng Linh hỏi ngay, "Ta làm cách nào nhận ra được con đại yêu?"

(Lúc yêu biến thành con người, cho dù có che lấp đi yêu khí trên người cũng vẫn có tia yêu khí dao động...)

"Ta không nhìn thấy yêu khí gì mà" Ngô Bằng Linh quả thật sắp khóc, cô ta sao có thể nhìn ra yêu khí gì chứ.

Lệ quỷ rõ ràng cũng hiểu được chút ép buộc này, cuối cùng bảo (Đại yêu bình thường tu luyện thành tinh, cho dù có phong cấm yêu lực để biến

https://thuviensach.vn

thành hình dáng con người, thì dung mạo cũng bắt mắt hơn người thường mấy phần, ngày mai ngươi nhìn thấy ai có bộ dạng đẹp mặt, thì cố sức mà tránh đi)

Ngô Bằng Linh ngoan ngoãn đáp, sua đó nghĩ ra cái gì, nghiến răng kèn kẹt bảo, "Bộ dạng Du Lệ cứ như con hồ ly tinh chuyên đi quyến rũ người đó, chẳng lẽ cô ta thật là yêu sao? Chắc chắn rồi, nếu không chúng ta cùng ra đời, ta bị thảm như thế, còn cô ta thì lại đi cực thuận lợi, hiện giờ lớ ngớ biến thành một ngôi sao nữ rồi..."

Cuối cùng cô ả nhìn vẻ trông mong hỏi, "Đại tiên quỷ, cô ta thật sự là yêu sao?"

9...)

***

Lặng lẽ trở lại phòng không tiếng động, Hề Từ nhìn người trên giường vẫn ôm chăn ngủ say như cũ, khẽ cười, cúi đầu hôn nhẹ lên môi cô.

Làn tóc dài của anh rơi xuống cạnh cô, cô có vẻ không thoải mái lắm lấy tay ra túm, đúng lúc túm được một nắm tóc.

Anh cười khẽ, nụ cười tươi không còn ôn nhã nhu nhuận như ban ngày nữa mà ngược lại có chút ngang tàng, mang thêm chút lạnh bạc của yêu loại.

To gan sờ sờ cô, anh cầm di động vào buồng vệ sinh, đóng cửa lại, bấm gọi điện thoại. Đầu dây bên kia chuông reo mấy tiếng mới kết nối được, một giọng ngập tràn buồn ngủ truyền đến, "Hề lão đại, nửa đêm gọi điện thoại tới tìm tôi là có chuyện gì thế?"

"Núi Hoa La, lệ quỷ xuất thế"

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó giọng Mễ Thiên sư bỗng cao vút lên, "Gì? Núi Hoa La ư? Sao thế? Là địa bàn của anh à? Hề lão đại, Hề Triển Vương, nếu là địa bàn của anh, thì anh không thể khoanh tay đứng nhìn đó, hiện giờ tôi sẽ báo cáo chuyện này ngay"

Đầu dây bên kia truyền tiếng lạch cạch, rõ ràng nửa đêm Mễ Thiên Sư bị đánh thức, vưà thông suốt luống cuống chân tay. Tiếp đó lại nghe thấy anh ta mắng một hồi, cứ như đang nói với ai đó, "Trời ơi, hiện giờ tôi đang ở đông bắc đó, vốn chẳng thể nào đi kịp.... Tôi xem xem có ai ở gần y thị không..."

Một lúc sau, Mễ thiên sư ở đầu bên kia có vẻ đã giải quyết xong, bảo, "Hề lão đại, anh vẫn ở đó chứ? Chuyện này chúng ta thương lượng được không? Anh ra tay thế nào, thù lao sẽ cùng thương lượng!"

"Tôi là yêu, mặc kệ chuyện quỷ" Hề Từ khẽ mỉm cười, "Tôi chỉ phụ trách quản chặt yêu và yêu vật trên núi, không để chúng lẻn vào, còn chuyện khác tôi không ra tay đâu"

Mễ Thiên sư vừa nghe, vừa mắng lại, đạo lý chết tiệt của yêu, yêu tinh chết tiệt. Trong lúc Mễ Thiên Sư nguyền rủa, Hề Từ khoái trá gác điện thoại, hơn nữa còn tắt cả điện thoại di động.

Trở lại trên giường, nhìn nhìn đem gỡ chăn người nào đó ôm trong lòng ra, sau đó nhét người đó vào trong lòng mình, ôm chặt cô, ngủ yên bình.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 44

Hôm sau trên núi thời tiết vẫn mưa dầm dề kéo dài không dứt. Từng giọt mưa rơi tí tách rung động không ngừng như khúc nhạc thong thả êm dịu vậy lặng lẽ khiến người ta tỉnh giấc.

Lúc Úc Linh tỉnh lại phát hiện ra trong lòng mình có người đang ngủ, bất giác cả người tê cứng. Cúi đầu thẫn thờ chỉ thấy lúc trước cô vốn ngủ giống như con bạch tuộc cuốn người vậy, mà lúc này lại thấp hơn cô một cái đầu, dán chặt mặt vào ngực cô ngủ ngon lành, cảm giác như cô đang ấn anh vào tận trong ngực vậy. Cứ tư thế này ngủ, khiến cô đờ đẫn hồi lâu, mãi mới buông anh ra, chậm rãi đứng dậy. Lúc cô đứng dậy người vốn đang say mộng đẹp cũng tỉnh, tuy trải qua một đêm, tóc vẫn không loạn, vẫn mềm mại rũ xuống. Một người đàn ông có làn tóc dài mượt mà đến thế, có thể là thật sao?

"Úc Linh, chào em" Anh nhìn cô mỉm cười, nụ cười tươi mềm mại.

Úc Linh đáp lại một câu, đại khái là vì vừa rời giường, vẫn còn chưa tỉnh hẳn, biểu hiện không linh hoạt lắm, thoạt nhìn thậm chí còn hơi ngốc chút. Nhưng Hề Từ biết loại người này lúc ngây ngốc đó là thời điểm tấn công tốt nhất, dù có đùa cô thế nào cô cũng không có ý kiến hoặc phản kháng.

Anh ôm cả vai cô, cho cô một nụ hôn sâu vào buổi sớm. Sau khi nụ hôn sớm kết thúc, Úc Linh đã tỉnh táo lắm rồi, mặt nghiêm lại rời giường. Rửa mặt xong, Úc Linh đi tới cửa sổ lấy tay đẩy cửa ra, nhìn đình viện ướt nhẹp, và rặng núi đứng lặng ở xa xa trong màn mưa, bầu trời màu xám,

https://thuviensach.vn

mưa phùn mông lung, thấy hơi lo lắng. Hít sâu một hơi không khí mát lạnh, len lỏi chút lạnh lẽo.

Cũng không rõ có phải trong lòng tác quái không, cho dù trong núi ít người, nhưng sáng sớm ở đây cô lại cảm thấy không khí chẳng tươi mát tý nào mà mang theo một hương vị trất buồn khó nói nên lời, khiến con người ta thật sự khó có thể thả lỏng được.

Cả hai sau khi rửa mặt xong, đi ra nhà hàng buffet sơn trang ăn sáng. Rõ ràng họ dậy có vẻ muộn, trong phòng ăn cũng đã không còn người nào, cả đoàn làm phim đã bắt đầu bận rộn lúc sáng sớm, giờ đang tụ tập ở phía sau núi sau sơn trang, đợi lệnh bất cứ lúc nào.

Úc Linh ăn mấy thứ đơn giản, sau khi hỏi rõ chỗ của mấy người đoàn làm phim thì cùng Hề Từ đi tới.

Mưa cũng không lớn, chỉ là mưa lun phun kéo dài mãi, cả thế giới đều ẩm ướt, nhưng lại khiến cho người ta thấy chán ghét.

Cả hai người cầm ô đi trên con đường lát đá, cũng không bẩn giày, nhưng những người trong đoàn làm phim đi đi lại lại trên đường thì thảm rồi, có lúc có việc đứng lên đi tắt thì không dẫm trên đường lát đá mà dẫm trên bùn, lát sau cả giày và ống quần đều bẩn hết.

Lúc tới nơi, xa xa đã thấy có lều che, một đám người đang bận rộn ở đó, chung quanh còn có camera, đạo diễn Chung đang đứng ở giữa nói gì đó với người phụ trách, cũng không che dù, mưa phùn rơi trên người ông, trên mái tóc đen dính lấm tấm bọt nước, thoạt nhìn như một đầu tóc pha sương vậy.

Úc Linh, Hề Từ hai người chẳng liên quan tới, lúc đó những người đó thoáng nhìn qua, nhưng chỉ có vài người, những người khác thì vội vã đi đi lại lại, vốn chẳng có tâm đâu mà để ý tới họ. Mãi cho tới khi đạo diễn

https://thuviensach.vn

Chung đi tới chỗ hai người họ, thì cuối cùng mọi người mới nhận ra cái vị Hề Từ này chính là người hôm qua đã mang đạo diễn Chung từ trên núi về.

"Hề tiên sinh, sao lại tới đây thế?" Đạo diễn Chung hỏi hòa nhã, tuy vẫn còn vẻ mặt nghiêm túc nhưng chỉ cần nhìn lên người ông đều có cảm giác giọng điệu và biểu hiện của ông đã khác hẳn rồi.

"Cùng Úc Linh nhà tôi tới" Hề Từ đáp ôn hòa, cúi đầu nhìn thoáng qua Úc Linh. Đạo diễn Chung nhìn người đứng tùy ý cạnh Hề Từ, sau khi thấy cô phát hiện ra tầm mắt của mình thì đơn giản gật đầu xem như chào hỏi qua, rồi không còn động tác dư thừa nào nữa.

Đạo diễn Chung ngưng lại chút rồi tiếp tục nói khách sáo, "Không rõ Hề tiên sinh có hứng thú quay chụp không? Hôm nay chúng tôi muốn chụp hai cảnh, một là ở phiến ruộng bậc thang trong sơn trang kia, hai là ở nơi hôm qua anh đã cứu tôi đó, nếu anh rảnh thì cũng có thể đi xem"

Lời đạo diễn Chung khiến trợ lý cầm ô của ông lắp bắp kinh hãi, nên biết lúc đạo diễn Chung đang làm việc, chưa bao giờ chủ động mời người không liên quan tới xem, nhưng giọng điệu của ông hôm nay lại quá mức khách sáo và thành khẩn, thật không giống ông lắm, thậm chí khiến người ta còn cảm thấy hình như ông đang thật hy vọng Hề Từ có thể đồng ý.

Hề Từ cũng không có câu trả lời chuẩn xác cho ông, chỉ bảo, "Tôi chỉ xem xem thôi"

Đạo diễn Chung khẽ gật đầu với anh, rồi vội đi ngay. Lúc này Úc Linh đã nhìn thấy Du Lệ đang bị mọi người vây quanh hóa trang, đang định đi qua thì một quả cầu tròn lăn tới ngăn họ lại.

Là phó đạo diễn Hứa.

"Hề, Hề tiên sinh" phó đạo diễn Hứa xoa xoa tay, cười nhìn Hề Từ lấy lòng, lại nhìn Úc Linh lấy lòng gọi một câu "tiểu thư Giang"

https://thuviensach.vn

Phó đạo diễn Hứa vẫn bộ dáng béo lùn như cũ, khiến người ta cí cảm giác một nam trung niên mập đáng ghét, sở dĩ ông ta có thể lên tới vị trí phó đạo diễn như bây giờ thật ra cũng đều dựa vào quan hệ mà lên được, bản thân thì cũng không có tài lắm, vì thế trông thế nào, người ta cũng chẳng để ý cho lắm. Lúc này phó đạo diễn Hứa nhìn bộ dạng trông khá tiều tụy, hai mắt sâu hoắm, hốc mắt vô thần, nhìn như cả đêm không ngủ vậy, không rõ có có bị chuyện hôm qua dọa cho không nữa.

"Có chuyện gì sao?" Hề Từ hỏi.

"Vâng, vâng có việc ạ. Hề tiên sinh, chuyện tối qua đó, ngài vẫn chưa nói cho tôi biết, phải phá giải bằng cách nào...." Phó đạo diễn Hứa hạ giọng.

Hề Từ nhìn ông ta lạ lùng, "Ông cũng không dính phải thứ tốt gì, cần gì phải phá giải chứ?"

Phó đạo diễn Hứa nghe xong cũng không thả lỏng, mà ngược lại mặt như đưa đám hỏi, "Hề tiên sinh, chỉ là cái vị Ngô kia.... Vẫn còn quấn lấy tôi mà"

Lần đầu tiên trong đời, phó đạo diễn Hứa thầm hận tật xấu bản thân mình ỷ vào chức quyền chơi gái, ông ta có đâu biết rằng Ngô Bằng Linh nhìn như mỹ nữ nóng bỏng gợi cảm vậy mà lại là âm thể trời sinh dẫn quỷ vật quấn thân chứ, hại ông ta chỉ cần tiếp cận cô ả chút thì sẽ có quỷ vật công kích ông ta, khiến tối qua ông ta suýt nữa bị dọa chết khiếp rồi.

Ông ta thề, chỉ cần vượt qua được kiếp này thì sau này ông ta không bao giờ chơi gái nữa, chỉ thủ tiết sống cùng bà thím già trong nhà là ổn!

Từ trong lời phó đạo diễn Hứa nói, Úc Linh và Hề Từ mới biết vừa rồi chuyện tối qua ở suối nước nóng, tuy họ đi rồi, nhưng vẫn có phần hậu. Phó đạo diễn Hứa tuy mong được cách xa Ngô Bằng Linh ra, nhưng Ngô Bằng Linh thì lại vẫn muốn lợi dụng đạo diễn Hứa, đâu có cho phó đạo diễn Hứa

https://thuviensach.vn

bứt ra chứ? Sau khi Ngô Bằng Linh tỉnh lại, vốn chẳng còn nhớ gì nữa, tuy biết có một con quỷ vật khống chế yêu vật thi thể cùng cô ta, sợ quá thì buông ra - không nhớ nữa, vì thế cảm xúc cũng không nhiều. Sau khi tỉnh lại dĩ nhiên là đi tìm phó đạo diễn Hứa trước rồi.

Lại vừa tiếp xúc thân mật, sau đó ngủ tối, phòng phó đạo diễn Hứa lại lần nữa bị quỷ vật phẫn nộ tới cửa bái phỏng. Tuy ông ta không nhìn thấy những quỷ vật đó, chỉ là quỷ vật tạo ra bầu không khí khủng bố khiến cho ông ta gần như bị dọa sợ mất mật.

Bất giác, Úc Linh nhìn về phó đạo diễn Hứa với ánh mắt hơi đồng tình, nhưng chỉ có một chút thôi, phó Hứa đạo diễn bị như vậy là do ông ta gây ra, mình làm mình chịu, thật xứng đáng.

Ngay lập tức cô cũng không muốn nghe tới chuyện quỷ vật tối qua dọa phó Hứa đạo diễn ra sao nữa, lấy ô che trực tiếp đi thẳng tới lều bên kia.

Du Lệ đã hóa trang xong, thấy Úc Linh tới thì vui vẻ nhìn cô cười. Du Lệ ngồi cạnh Ngô Bằng Linh, cô ả cũng đang hóa trang. Nhìn thấy cô ta, Úc Linh hơi ngưng lại, không dám nhìn thẳng mặt cô ta, bình tĩnh rời ánh mắt đi chỗ khác.

"Các cậu hôm nay có muốn đi vào núi cùng chúng mình không? Cả chiều ở trong núi suốt đó" Du Lệ hỏi.

"Xem tình hình đã" Úc Linh bảo thủ đáp lại, lại mờ mịt nhìn qua Ngô Bằng Linh, cô vẫn không quên chuyện con lệ quỷ định hại Du Lệ trong thân thể Ngô Bằng Linh kia.

Du Lệ cũng không ép cô, cùng cô chuyện trò một lát, Ngô Bằng Linh cũng hóa trang xong, cô ta mở to mắt lúc nhìn thấy Úc Linh ngồi cạnh Du Lệ nói chuyện thì thần sắc giật nảy mình, sau đó dùng loại ánh mắt quái dị không nói nên lời nhìn Úc Linh một lát, nhìn tới nỗi gai ốc cô nổi đầy lên,

https://thuviensach.vn

nếu không phải mặt cô ta đang bôi trát phấn thì chắc cô ta có thể hạ tầm mắt phá công tới rồi.

Cô còn nhớ rõ trong thân thể vị tiểu thư này còn một con lệ quỷ bám vào nữa kìa. May là rất nhanh đạo diễn Chung đã lên tiếng, cả đám người bắt đầu bận rộn với công việc.

Hề Từ đã thoát khỏi phó đạo diễn Hứa, cùng ngồi với Úc Linh trong lều che mưa nhìn họ chụp quảng cáo.

Nhìn một lát, Hề Từ nhìn lên bầu trời mưa, nói với Úc Linh, "Các em đóng phim cũng vất vả vậy sao?"

"Vất vả hay không thì còn phải xem là đang diễn cảnh gì nữa cơ" Úc Linh đáp tùy ý, ánh mắt dừng lại trên thân người Du Lệ trong trang phục váy xanh dài rực rỡ đứng trong mưa.

Có lẽ không như ý đạo diễn Chung yêu cầu, Du Lệ cứ lặp lại động tác đi từ đầu này tới đầu kia, lặp lại rất nhiều, không chỉ muốn ở nơi lầy lội thế này mà vẫn phải duy trì tư thế bước nhẹ nhàng vui sướng, trên mặt vẫn phải duy trì nụ cười tươi, khiến người xem vừa nhìn đã có cảm giác như tinh linh vậy.

Trước xuất diễn của Du Lệ, Ngô Bằng Linh đứng bên quan sát, một trợ lý nhỏ đứng che ô cho cô ta.

Úc Linh nhìn nhìn, phát hiện ra thần sắc Ngô Bằng Linh không ổn lắm, vẫn ánh mắt đầy ác ý không che giấu nhìn về phía Du Lệ, nhưng thường cô ta nhìn tới nhìn lui đám đông nên cũng không rõ cô ta đang tìm cái gì, điều này khiến trong lòng Úc Linh nổi lên cảnh giác, trực giác không rõ có phải do con lệ quỷ kia đang ra lệnh cho Ngô Bằng Linh làm chuyện gì xấu không nữa.

https://thuviensach.vn

Ngô Bằng Linh tìm một vòng, cuối cùng có vẻ hơi bực trong lòng nói, "Quỷ đại tiên, không thấy yêu mà ngài nói đâu"

Trong mắt cô ta, người xinh đẹp nhất ở đây phải kể tới là Du Lệ, tiếp đó mới là người bạn thân của Du Lệ tên Giang Úc Linh kia. Nếu Quỷ đại tiên khẳng định Du Lệ không phải là yêu, vậy cái vị Giang Úc Linh kia rất có thể, còn người đàn ông đi cùng Giang Úc Linh tới chỉ cần liếc mắt nhìn một cái, Ngô Bằng Linh cũng loại anh ra ngoài.

Vì loại thanh niên này thoạt nhìn như một giáo viên, văn nhã tuấn tú, khí chất càng thanh cao rõ, khiến người ta có cảm giác cực kỳ thoải mái, đâu có kiểu giảo hoạt giống loại yêu máu lạnh đâu? Cho dù có là yêu dùng yêu lực đóng giả con người thì cũng không thể giấu hết được bản tính mà biến thành bộ dạng vô hại thế này được?

Trong lúc Ngô Bằng Linh bất giác không rõ người nào mới là yêu biến thành, đang định tính toán đợi lúc nào tới giờ nghỉ trưa thì đi chỗ đăng ký sơn trang xem xem sơn trang này có bao nhiêu khách nghỉ, tiện tra một thể.

Sáng chụp ảnh cũng không thuận lợi lắm, tuy đạo diễn Chung chọn cảnh mưa rơi, nhưng có vẻ không hợp với yêu cầu của ông, mà cả đám người bị ông ngược tới mức không dám hó hé nửa lời, đợi tới giờ cơm trưa mới được nghỉ một tiếng, cả đoàn làm phim quả thật khóc không nổi. Úc Linh và Hề Từ về ăn trưa trước, bữa trưa dĩ nhiên là do Hề Từ mượn bếp sơn trang nấu, thức ăn còn nấu ngon hơn cả đầu bếp sơn trang nhiều.

Sau khi ăn xong, Úc Linh gói một phần cho Du Lệ, mang qua cho cô. Du Lệ nhận phần thức ăn, mắt trông mong hỏi, "Do chồng cậu làm à?" Thấy Úc Linh gật đầu, cô nàng thò tay ra ôm lấy cô, vẻ mặt biểu hiện "Yêu em muốn chết" được, sau đó sung sướng mở hộp cơm ra ăn.

Những người khác ở bên kẻ thì ngồi xổm kẻ thì ngồi bệt giải quyết bữa trưa.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Úc Linh dừng lại hộp cơm trưa của Ngô Bằng Linh, cô ta dường như có vẻ không thích hộp cơm do đầu bếp sơn trang nấu, cau mày chút đặt xuống sau đó đi thẳng tới phó đạo diễn Hứa.

Phó đạo diễn Hứa nhìn thấy cô ta đi tới, đôi mắt ngập tràn sợ hãi, quả thật như chim sợ cành cong, sợ tới mức suýt nữa định nhảy bật lên, may ông ta còn phải da dày ứng phó với Ngô Bằng Linh, không thể để cho cô ta phát hiện ra khác thường.

Cuối cùng cũng ứng phó xong với Ngô Bằng Linh, phó đạo diễn Hứa thừa lúc lộn xộn, nóng ruột đi tìm Hề Từ. Trong lòng Úc Linh vừa động, nói với Du Lệ một câu rồi cũng đi theo.

Hề Từ đang ngồi ở hành lang dài trong sơn trang thông sang một cửa khác tránh mưa, nghe thấy phó đạo diễn Hứa nói, trên mặt vẫn ôn hòa như cũ, nói với ông ta, "Cô ấy muốn ông tìm đồ vật, ông cứ tìm bừa lấy một thứ tương tự thay thế là được, chuyện khác đừng xen vào"

Phó đạo diễn Hứa thật ra vẫn ôm chút hoài nghi, do dự nói, "Có ....bị cô ta phát hiện ra không?"

Hề Từ không đáp lại, đột nhiên nhìn về phía cửa sơn trang. Phó đạo diễn Hứa theo bản năng nhìn qua, vừa lúc nhìn thấy trên tường sơn trang thò ra một... con quỷ vật. Một đầu tóc đen nhánh, nhìn thật quá giống quỷ mà!

Phó đạo diễn Hứa sợ tức mức ngồi phịch xuống đất, đợi lúc ông ta nhìn kỹ lại thì thấy ở đó như chẳng có gì cả, ông ta lại nhìn về người thanh niên thoạt nhìn ít tuổi này, bất giác cũng không rõ anh ta rốt cuộc có phải cao nhân hay bắt quỷ thu yêu không nữa, có đáng giá tin tưởng không nữa. Hề Từ nhìn thoáng qua cổng sơn trang, bỗng chốc đứng lên, đột nhiên quay đầu nhìn về hành lang dài khác, thấy Úc Linh đang tiến đến thì nói với cô, "Em đừng chạy loạn trong sơn trang nhé, anh đi ra ngoài một chuyến"

https://thuviensach.vn

"Sao vậy?" Cô chạy nhanh tới giữ chặt lấy quần áo anh.

"Có yêu vật đi tới hướng này, anh phải đi xử lý" Hề Từ xoa xoa mặt cô, lại hôn cô một cái, rồi rời đi.

Động tác Hề Từ quá nhanh, Úc Linh vốn còn chưa nắm được gì, chỉ đành buông tay, cúi đầu nhìn về phía phó đạo diễn Hứa ngã ngồi trên mặt đất.

Phó đạo diễn Hứa nuốt nước bọt, run giọng hỏi, "Giang, Giang tiểu thư, Hề tiên sinh đây định đi đâu thế?"

"Đi bắt quỷ" Úc Linh đáp bừa. Phó đạo diễn Hứa lập tức nghẹn thở, mặt đỏ bừng. Úc Linh cũng không để ý tới ông ta nữa, mà cầm ô đi tới cửa sơn trang, thăm dò nhìn ra bên ngoài, bên ngoài ngoài mưa phùn mênh mông ra, quả nhiên không nhìn thấy bóng dáng Hề từ đâu, cô mới biết rõ tốc độ Hề Từ nhanh tới mức nào. Đang nghĩ ngợi đột nhiên nhìn thấy trên đường đi thông núi, có một bóng trắng như ẩn như hiện đang bay lên.... Úc Linh cứng ngắc cả người.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 45

Một tiếng hít khoa trương vang lên trong không khí khiến con người ta có cảm giác sắp tắt thở đến nơi. Úc Linh cứng đờ xoay người, tựa như thăm dò ra nhìn ra ngoài cổng sơn trang thấy phó đạo diễn Hứa mặt đầy hoảng sợ, cả thân hình mập ú đang run rẩy bẩy, nhìn vô cùng thảm thương.

"Giang, Giang, Giang tiểu thư, đó, đó là cái gì thế?" Ông ta vừa run rẩy vừa hỏi, vừa túm lấy một tay cô.

Con người khi bị hoảng sợ tột độ thì sức rất mạnh, Úc Linh bị ông tay túm chặt suýt nữa cũng run lên theo ông ta luôn. Nhưng cũng bởi thế khiến cô phục hồi tinh thần, cô không muốn tiếp nhận chuyện vị mập ú này có thể nhìn thấy thứ quỷ quái này hoặc cùng một loại sinh vật trừ phi là con người đặc biệt.

Vì vậy cái bóng trắng đang bay lên đó vốn không phải quỷ. Úc Linh lập tức bình tĩnh, nói câu "Buông ra" thì phát hiện ra ánh mắt phó đạo diễn Hứa lúc này nhìn chằm chằm, vốn chẳng nghe thấy cô nói gì cả, hít sâu một hơi, nắm chặt tay lại, tung một đấm về một bên mắt của phó đạo diễn Hứa.

Phó đạo diễn Hứa kêu a một tiếng, hai tay che mắt, vẻ mặt khó hiểu nhìn cô, như không rõ vì sao vị mỹ nữ tuyệt đẹp này thế mà chẳng nói câu nào đã đấm rồi, mà nắm đấm này còn vô cùng mạnh nữa.

Ôi mẹ ơi, đau chết cha tôi rồi! Quả nhiên người đẹp ai cũng đáng sợ hết!

https://thuviensach.vn

Úc Linh chẳng thèm để ý tới ông ta, vì cái bóng trắng đang từ dưới chân núi bay lên cuối cùng cũng đi vào phạm vi tầm mắt nhìn, có thể thấy rõ đối phương thực ra dùng cách đi bộ rất nhẹ nhàng mà đi lên, đợi lúc anh ta tới gần, thậm chí còn nhìn rất rõ khuôn mặt vô cùng tuấn tú của anh ta, chẳng kém soái ca của làng giải trí chút nào, thậm chí khí chất còn nổi hơn.

Chỉ liếc mắt nhìn một cái, Úc Linh liền nhận ra đối phương là ai ngay, tuy hai lần gặp mặt đều vào buổi tối, ngũ quan đối phương cũng khá rõ nét, cũng rất dễ khiến người ta nhớ kỹ.

Người đó đi bộ vào cổng sơn trang, lúc nhìn thấy họ cũng không có thần sắc khác thường nào cả, lạnh lùng thốt lên, "Hề Triển Vương đâu rồi?"

Úc Linh không đáp, mà lúc phó đạo diễn Hứa nhìn thấy rõ đối phương là con người mặc bộ trang phục cổ màu trắng, tóc rất dài, nhìn còn giống cao nhân bắt quỷ tróc yêu hơn cả Hề Từ bất giác cảm thấy mắt không còn đau nữa, vội kêu lên, "Vị đại sư này, ngài lên núi bắt quỷ đó sao? Thật tốt quá, nhân gian rất nguy hiểm, chỉ cần có người tốt như ngài thôi..."

Vân Tu Nhiên hơi cau mày lại, không thèm để ý tới ông ta, vẫn nhìn Úc Linh như cũ.

"Anh ấy có việc rồi" Úc Linh đáp, quét mắt nhìn anh ta một lượt, vẫn không kìm được nghi hoặc trong lòng, "Vân Thiên sư, anh đi bộ lên đó à?' Nếu không phải anh ta đi bộ, đến dù cũng không mang, ở giữa màn mưa mênh mông đó tựa như bay lên vậy, cũng không làm cho cô hiểu lầm tới thế. Cứ như mỗi lần Vân Tu Nhiên xuất hiện, cả một thân áo trắng cũng khiến người khác bị dọa giật mình.

Vân Tu Nhiên trầm mặc, rồi nói chi tiết, "Xe tới chừng núi thì chết máy, tôi đành cuốc bộ đi lên thôi"

Úc Linh bất giác thấy vận khí của vị Thiên sư này đúng không may, rõ ràng thoạt nhìn có vẻ đáng tin, nhưng vận khí này không thể tốt bằng Mễ

https://thuviensach.vn

Thiên sư tý nào. Trong lòng ngẫm nghĩ, trên mặt vẫn lạnh tanh, hỏi, "Vân Thiên sư, Anh định làm gì bây giờ?'

Vân Tu Nhiên vốn không muốn trả lời, nhưng chợt nhớ tới bên cạnh người phụ nữ này còn có một con đại yêu, trong núi Hoa La có lệ quỷ xuất thế, góp phần gây rối loạn địa khí trong núi, chỉ sợ ngọn núi này cũng có cả yêu yêu quỷ quỷ cũng kéo theo nữa, sợ rằng cần Hề Từ ra mặt trấn áp, thật ra cũng không thể không nể mặt cô ấy được. Nên đáp ngay, "Chuyện ở đây Mễ Thiên Sư đã báo cáo tổ chức rồi, tôi ở gần đây nhất nên được phái tới đây. Sáng nay tôi đã tới, nhưng hiện giờ thời gian còn sớm, phải đợi một lúc nữa"

Úc Linh nghe xong thì dùng ánh mắt quỷ dị nhìn anh ta, tới đây từ sáng rồi, mà giờ mới tới, vậy rốt cuộc anh ta tốn bao thời gian đi đường giờ mới xuất hiện ở đây chứ? Nhưng nhìn thấy bộ dạng ướt nhẹp của anh ta, song lại không có vẻ mệt mỏi gì thì thấy rõ là đi chưa lâu, nhiều nhất cũng chỉ mới có hai ba giờ là cùng.

Cùng anh ta đi vào sơn trang, đột nhiên Úc Linh nhớ ra gì đó, lại hỏi, "Mễ Thiên Sư đâu rồi?"

"Anh ấy được phái tới đông bắc rồi, chắc không kịp quay lại đâu"

Nếu không phải Mễ Thiên sư không quay lại kịp thì Vân Tu Nhiên cũng không phải đi chuyến này. Nên biết rằng, Mễ Thiên sư là loại thiên sư khác trong nhóm thiên sư, vẫn có thể ở chung hòa bình với con đại yêu, vẫn duy trì chuyện hợp tác như thường, điều này cũng khiến rất nhiều người trong tổ Dị Văn phải phục anh ta. Vì thế so với những người khác, Mễ Thiên Sư hợp tác với Hề Từ là thành công nhất, hoàn thành nhiệm vụ cũng đạt kết quả cao nhất, tuy tu vi thật sự của anh ta không cao bằng Vân Tu Nhiên.

https://thuviensach.vn

Người trong nhà họ Vân của Vân Tu Nhiên quan niệm, không có cảm tình gì với yêu cả, vốn cho tới giờ không muốn hợp tác với yêu. Nhưng hiện thực trước mắt, anh ta cũng không phải không biết linh hoạt, chỉ là trong lòng thấy hơi khó chịu chút.

Vân Thiên sư với gương mặt lạnh được nhân viên sơn trang dẫn dường đi xuống quầy lễ tân đăng ký nghỉ. Phó đạo diễn Hứa cứ bám sát theo sau họ, tuy trong lời nói của Vân Tu Nhiên có vẻ xa cách, nhưng ông ta vẫn nghe chẳng hiểu rõ lắm, song ông ta có thể khẳng định vị này có thể giải quyết được vấn đề của ông ta gọn gàng.

Vì thế sau khi đợi Vân thiên Sư dọn hành lý vào phòng ở, phó đạo diễn Hứa cũng không đi làm việc hoàn toàn, mà cứ bám theo sát Vân Tu Nhiên.

Úc Linh đứng ở cửa trong hành lang nhìn ra màn mưa ngoài, vì Vân Tu Nhiên đã tới khiến trong lòng cô thấy lo lắng hơn. Cũng không phải là cô không tin Hề Từ mà là Hề Từ rốt cuộc mới chỉ là "trợ lý của Thiên sư" thôi, không phải thiên sư thực sự, đối phó với lệ quỷ vẫn nên để thiên sư ra tay mới được, chắc đây cũng là nguyên nhân tổ Dị Văn cử Vân Tu Nhiên tới đây đi.

Cô cứ cảm thấy Hề Từ có vẻ như rất am hiểu đối phó với yêu vật còn đối phó với lệ quỷ mà nói cũng không có hứng thú. Chắc là vậy đi.

Đợi một lúc vẫn chưa thấy Hề Từ về, Úc Linh đành cầm dù đi về phía đoàn làm phim, ở cùng một người trong phòng thì cô hiện giờ lại nguyện được ở xen lẫn với con người, như vậy mới có cảm giác an toàn.

Đoàn làm phim cũng vừa nghỉ đủ, đạo diễn Chung cùng một số ít nhân viên đã đi tới địa điểm chụp ảnh bố trí khác trước rồi, Du Lệ và ngô Bằng Linh cũng thu dọn đồ chuẩn bị đi tới đó. Thấy Úc Linh trở lại Du Lệ vội

https://thuviensach.vn

gọi cô đi cùng. Vừa bước ra cửa thì thấy phó đạo diễn Hứa chạy hồng hộc tới.

"Hứa đạo, anh đi đâu đó?" Ngô Bằng Linh hờn dỗi hỏi một câu, đôi môi đỏ tươi mở ra đầy gợi cảm.

Hiện giờ phó đạo diễn Hứa rất sợ cô ả, nhưng lại không thể cự tuyệt, đành cười cười, "Bụng hơi khó chịu nên mới đi giải quyết chút"

Ngô Bằng Linh nghi ngờ nhìn ông ta, hỏi nhỏ, "Đã lấy thứ đó tới chưa?'

Phó đạo diễn Hứa toát mồ hôi lạnh, nuốt nước bọt, nói nhỏ, "Yên tâm, đã mang tới rồi"

Ngô Bằng Linh vừa lòng, môi mọng cong lên nhìn phó đạo diễn Hứa cười cười, rồi đi theo đám đông.

Úc Linh quay đầu nhìn thoáng qua, vừa rồi chạm vào ánh mắt của Ngô Bằng Linh, cô ả nhìn về phía cô với vẻ hiền lành, khiến Úc Linh khó đoán ra nổi. Theo lý thuyết thì hiện giờ cô và Du Lệ là một, nếu Ngô Bằng Linh muốn hại Du Lệ, vậy thì hẳn là hận ốc cùng chung một ổ mới đúng chứ, sao có cảm giác như cô ả có vẻ cố gắng gây thiện cảm với mình thế nhỉ?

Không rõ đối phương đã coi mình trở thành yêu loại giả dạng thành, vì không dám nên chỉ cố gắng bày tỏ thiện ý với Giang cô nương khiến cô không hiểu nổi, đợi tới khi mọi người bắt tay vào việc rồi, cô mới miễn cưỡng đi đến bên cạnh phó đạo diễn Hứa đang lau mồ hôi, hỏi, "Vân Tu Nhiên đâu rồi?"

Phó đạo diễn Hứa bất giác không rõ cô đang hỏi ai, đợi tới khi biết vị thiên sư vừa rồi có tên là Vân Tu Nhiên, ông ta đáp nhanh, "Anh ấy bảo chúng ta tới trước, cũng không thấy nói gì" Mấy ngày nay phó đạo diễn Hứa lo lắng hãi hùng, hiện giờ khó khăn lắm mới gặp được một người biết

https://thuviensach.vn

rõ nội tình, bất giác không quản được cái mồm, hỏi, "Giang tiểu thư, cô nói vị Vân thiên sư và Hề tiên sinh thực sự có thể giải quyết vấn đề ngọn núi này sao?"

Úc Linh thản nhiên đáp, nhìn nhìn phó đạo diễn Hứa, chỉ sợ ông ta cũng không biết Ngô Bằng Linh thật ra không những là âm thể trời sinh mà trên người có có lệ quỷ bám vào nữa, nếu mà biết thì sợ ông ta cũng không dám qua lại với Ngô Bằng Linh. Nhưng cô cũng không muốn nhắc nhở ông ta.

Buổi chiều cảnh quay chụp vẫn không thuận lợi, cố mãi đến hơn năm giờ mới chụp xong. Nguyên nhân chắc do trời mưa, sắc trời trên núi cũng tối dần, bốn phía đều là rừng cây ướt nhẹp, khiến cho người ta có cảm thấy âm trầm, may người khá đông, dương khí cũng nhiều, cũng xua tan được chút âm trầm trong núi.

Cả đám người đang thu dọn đồ chuẩn bị trở về sơn trang, đột nhiên một tiếng hét chói tai vang lên, rồi chợt có tiếng người kêu lên, "Tiểu Trần trượt xuống rồi, mau cứu người"

Do biến cố xảy ra bất ngờ, cả đám đều vây quanh trước một bụi cỏ rậm rạp, bên kia là sườn dốc, cây cối mọc um tùm. Mọi người cố vươn người xuống phía gọi, lát sau, có tiếng Tiểu Trần truyền đến, tuy không sao nhưng xoay chân thì vốn không thể đi nổi.

Ngọn núi này mưa vẫn rơi, đâu đâu cũng ướt át bẩn thỉu, hơn nữa đất rất trơn. Muốn đi xuống cứu người hơi khó, biết đâu còn bị thương nữa. Đạo diễn Chung thấy thế, quyết định rất nhanh bảo, "Mau đi gọi nhân viên sơn trang tới đây giúp đi, nơi này họ quen rồi"

Úc Linh và Du Lệ được trợ lý che chở đứng vào một góc, vẻ mặt Du Lệ dầy lo lắng, Úc Linh không nhìn kỹ, mà nhìn Ngô Bằng Linh chằm chằm, từ lúc biến cố xảy ra, thì phát hiện trên mặt cô ả lóe lên cười cười,

https://thuviensach.vn

không cần đoán cũng biết đây là cô ả cố tình làm, mục đích hắn là muốn giữ bọn họ phải ở tại chỗ này.

Còn phần ở tại đây làm gì thì thực đúng khiến người ta hoảng sợ không dám nghĩ. Nhân viên sơn trang đến rất nhanh, hơn nữa còn mang theo công cụ tới, nhanh chóng đi xuống cứu người.

KHắp nơi là dây leo, sắc trời lại tối hơn, hơn nữa cây cối che kín trên đầu, bốn phía càng trở nên tối hơn, chỉ có thể bật đèn đi trước. Mọi người vừa vùi đầu đi, chẳng ai nói chuyện, bất giác không khí trở nên đầy áp lực.

Đúng lúc này biến cố lại xảy ra, như có thứ động vật gì đó đang chạy đến khiến mọi người bị dọa sợ hãi kêu lên.

Nhân viên công tác đầy kinh nghiệm kêu lên, "Mọi người đừng hoảng, đây là động vật nhỏ ngọn núi này, bình thường không hại người, mọi người không cần để ý tới chúng, cũng đừng chạy loạn kẻo lạc đường"

Tuy nói thế những vẫn có người hoảng hốt mà bất cẩn bị tụt lại đằng sau.

Du Lệ túm tay Úc Linh rất chặt, trong lòng ngập tràn cảm giác hoảng sợ, rõ ràng mọi người đều ở cùng nhau, sẽ trở lại sơn trang, nhưng không hiểu vì sao, chỉ thấy sợ, khiến cô nàng thấy khó thở, cứ túm chặt lấy người bạn thân bên cạnh.

Mặt mũi Úc Linh trắng bệch, ánh mắt cương trực nhìn về phía đám được gọi là "động vật nhỏ" bí mật gần đó, người khác thì chắc coi chúng là động vật, nhưng cô được Mễ Thiên Sư dạy rồi, trốn trong chỗ tối nhiễu loạn con người là loại yêu vật cấp thấp, ngập tràn ác ý với họ.

Đột nhiên chân như bị thứ gì đó trơn trượt lạnh băng kéo lấy, thân thể Úc Linh nhoáng lên một cái rồi bị kéo đi.

https://thuviensach.vn

"Úc Linh!" Du Lệ hét lên một tiếng, chạy về hướng Úc Linh bị kéo đi. Trợ lý tiểu Thanh cũng sợ hãi kêu lên một tiếng, sợ cô nàng xảy ra chuyện bất ngờ, nên theo sau.

Như chỉ một chớp mắt, thì đã không thấy người rồi, chân tay Úc Linh có cảm giác như bị thứ gì đó trói lại, bên tai truyền tới một trận hô trầm thấp, có thứ gì đó nhầy nhụa rớt từng giọt trên cổ cô khiến cả người cô nổi đầy da gà.

Bụp một cái, cô đã bị ném lên đám cỏ khô dại trên mặt đất. Bốn phía rất tối, vốn không nhìn thấy rõ gì cả, cô nhanh chóng xoay người ngồi dậy, lại có cảm giác gió nên tung một đấm tới.

"Ngao.." Thứ gì đó gầm lên giận dữ như bị đụng tới gì vậy. Úc Linh thấy không rõ lắm, nhưng không ngại quan sát trong bóng đêm, lại có trận gió tanh ập tới mặt, cô lại tiếp tục tung một đấm, theo đó bị một cỗ lực mạnh đánh bay ra ngoài, hai tay theo bản năng ôm chặt bảo vệ đầu.

"Ôi.."

Cô hét lớn một tiếng, rơi xuống hơi đau, nửa người tê rần. Vẫn không chậm chễ, lúc đó có thứ gì trắng mịn lạnh băng đã đụng tới cánh tay cô, cô thấy buồn nôn, chẳng chút nghĩ ngợi lấy tay trái đập qua, như đập lên một đống thịt bùng nhùng gì đó, vẫn không kịp phản ứng, vật đó đã phát ra tiếng kêu chói tai thảm thiết...

Lòng bàn tay nổi lên một cảm nhận nóng rực, cái loại mùi vị thoải mái ấy khiến cô gần như dùng sức khua tay rất mạnh. Rất nhanh cảm nhận rùng mình bắt đầu tăng lên, rồi biến thành đau đớn, khiến thân thể cô không khống chế nổi run rẩy, nghiễm nhiên quên luôn hoàn cảnh chung quanh và cả tình cảnh của mình, cảm giác đau đớn khác thường trong lòng bàn tay khiến cô chịu không nổi.

https://thuviensach.vn

Cái cảm giác này, dường như trong lòng bàn tay như bị một thứ gì đó giống bàn là cháy sạch đỏ bừng lên, cô đau tới mức toát mồ hôi, đưa tay run rẩy ra trước mặt mơ hồ nhìn thấy chỗ trong lòng bàn tay sáng lên, nơi đó như có một ấn ký bất quy tắc màu tím vậy, trong bóng đêm tỏa ra ánh sáng tím nhu hòa.

Mồ hôi chảy ròng từ trên mặt xuống khiến mắt cô mờ dần, cô cảm thấy mình như đang mơ vậy, nếu không sao lòng bàn tay lại nổi lên dấu ấn màu tím chứ? Đây thật sự khó tin! Muốn nhìn kỹ lại, thì thấy nó có ánh sáng tím dịu dàng, tỏa rực trong lòng bàn tay, vốn không rõ nó là thứ gì nữa.

Tay phải dùng sức nắm lấy cổ tay trái, cố dùng sức thật mạnh để làm tan bớt cơn đau, khiến cô cảm thấy như mình sắp chết đến nơi vậy.

Nhưng giữa quầng sáng màu tím mông lung, cô đồng thời cũng nhìn rõ yêu vật ghê tởm bốn phía, chúng nó quả thật có hình thể giống hệt động vật nhỏ trong núi, nếu không nhìn kỹ, lại cứ tưởng là loại sóc gì đó, nhưng có ánh sáng, mới có thể nhìn thấy trên người chúng có tầng da đen ráp, có phần trắng mịn nhìn vô cùng ghê tởm.

Yêu vật này đó vây quanh cô, dùng ánh mắt thèm nhỏ rãi nhìn cô chằm chằm như hận không thể nuốt ăn cô vào bụng, lại vừa sợ ấn ký sáng lên trong lòng bàn tay cô, nên không dám tới gần..

Bộ dáng loại yêu vật thấp bé như sóc này khiến cô tỉnh táo chút, tuy đau đớn không chịu nổi, nhưng cũng chỉ cần ấn ký này không biến mất, thì tốt nhất làm đám yêu vật đó sợ mấy phần.

Song đau đớn trong lòng bàn tay giảm dần, khiến cô thấy hoảng. Rồi nhanh chóng cô phát hiện ra không phải ảo giác của cô, ấn ký trong lòng bàn tay gần như nhạt dần, ánh sáng bao quanh cũng dần mất đi, lúc nó biến

https://thuviensach.vn

mất, thì đau đớn cũng giảm hẳn, một luồng cảm giác mát rượi từ lòng bàn tay tỏa ra.

Lòng cô trầm xuống. Ngay lúc ấn ký sắp biến mất, đám yêu vật này lại bắt đầu rục rịch.

Úc Linh ấn vào lòng bàn tay, theo ánh sáng ấn ký biến mất, bốn phía trở nên tối om trở lại, hai mắt không còn nhìn thấy gì, cũng không thấy rõ đám yêu vật chung quanh nữa. Ngay lúc cô thở sâu, chuẩn bị bạo phát xông ra, cách đó không xa sáng lên một luồng sáng màu da cam, rồi nhanh chóng bay về hướng này.

Đột nhiên vừa thấy có vẻ hơi giống ma chơi, nhưng Úc Linh nhanh chóng nghĩ tới lá bùa của Mễ Thiên Sư châm lên, nhìn đám lửa vàng bay nhanh tới đây, cũng xác minh rõ suy đoán của cô, quả thật là một tờ bùa chú vàng đang bị đốt cháy.

Đám yêu vật rít lên một tiếng, ánh mắt đầy dữ tợn hung ác nhìn chằm chằm người tới. Nhưng đối phương vẫn chưa tới được đây, đám yêu vật đó lại hét rầm lên, bắt đầu nhảy trốn chung quanh, rồi bay nhanh đụng thẳng vào đám dây chằng chặn đường. Mỗi một con yêu vật đụng phải dây chằng, dây chằng chợt lóe lên ánh sáng hồng nhạt rồi yêu vật đó như bị thương nặng, ngã lăn lộn trên mặt đất thét chói tai đầy thống khổ.

Một bóng đen chạy thẳng tới phía cô, Úc Linh không thèm nghĩ vung nắm đấm tới, sau đó nắm đấm được một bàn tay đầy ấm áp nắm được.

"Úc Linh?'

Nghe thấy giọng nói đầy quen thuộc, Úc Linh sựng lại chút, cả người mệt mỏi, phản ứng chậm chạp, mãi cho tới khi cảm giác được hơi thở quen thuộc của người đó, sau đó dùng toàn bộ sức mình lao thẳng vào trong ngực anh, ôm chặt lấy anh, chỉ hận không thể biến thành thứ đồ trang sức dính chặt lấy anh.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 46

Thân thể có độ ấm cách quần áo ướt sát lại gần, ở nơi âm trầm hắc ám thế này, rốt cuộc cũng không loại trừ được cảm giác khủng bố, cũng khiến cho cô thấy căng thẳng chợt thả lỏng lại.

Phải một mình đối mặt với nhiều yêu vật như thế thì nam nhân này xuất hiện cũng khiến cô có cảm giác an tâm vô cùng.

Úc Linh ôm chặt anh, cảm thấy ôm thế nào cũng không đủ, bất giác suýt nữa quên mất hiện trạng chung quanh, mãi cho tới khi một giọng nói lạnh lùng chợt vang lên, "Hề Triển Vương, thời gian rất gấp, có thể đi được chưa?"

Giọng nói vang lên đột ngột, vừa nghe thấy thật quá chán ghét.

"Anh vội thì xin cứ tự nhiên" Giọng Hề Từ vẫn là loại âm thanh hiền hòa dễ nghe, hơn cái giọng lạnh thấu xương kia nhiều. Vân Tu Nhiên bất giác không mở miệng nổi.

Úc Linh hai tay ôm anh cọ cọ, lúc này mới quay đầu nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy Vân Tu Nhiên đang đứng ở xa xa, trong tay cầm đèn dẫn hồn.

Đèn dẫn hồn có luồng sáng vàng ấm áp cháy mạnh, ánh sáng màu vàng nhu hòa làm nổi bật khuôn mặt người ta, khiến cho áo trắng kia càng thêm xuất trần, ở cái nơi đầy u tối trong rừng này, tựa như thần tiên vậy bừng sáng lên, khiến cho người ta nổi lên mấy phần cảm tình tin cậy. Rõ ràng lá bùa vàng đốt sáng kia là do anh ta đốt.

https://thuviensach.vn

Hề Từ cúi đầu, một tay ôm lấy eo cô, một tay vỗ nhẹ lên lưng cô, như đang an ủi cô vừa rồi bị tổn thương vậy. Không thể phủ nhận, dưới tiết tấu vỗ đều dịu dàng ấy, cô chậm rãi khôi phục lại bình thường, sau đó hỏi một câu ngốc nghếch, "Sao các anh lại tìm được em thế?"

Không một ai đáp lại. Vân Tu Nhiên đứng cách họ khoảng hai mươi thước, tay cầm đèn dẫn hồn, vẻ mặt hờ hững, cũng không có ý giải thích.

Hề Từ lại vỗ vỗ cô, nói với Vân Tu Nhiên, "Tôi đưa cô ấy về sơn trang"

Vân Tu Nhiên mặt căng thẳng chợt đổi, ép giọng đầy áp lực bảo, "Chỉ e không được rồi, nếu không nhanh chóng phá hủy lệ quỷ sống ở âm huyệt này, một khi để nó cắn nuốt âm thể trời sinh, chỉ sợ lệ quỷ kia càng lợi hại hơn, với sức một mình tôi chỉ sợ khó mà áp chế nổi nó"

Mặc dù tâm không cam lòng không nguyện, nhưng Vân Tu Nhiên vẫn không thể không thừa nhận, vị đại yêu cường đại này, nếu không có anh ra tay chỉ sợ hôm nay nhân lệ quỷ xuất thế thì âm khí càng mạnh. Điều này cũng là nguyên nhân khó đối phó với lệ quỷ, nó không cần làm gì, chỉ cần xuất thế khiến âm khí bùng lên, dẫn tới động khí thiên địa, thì chỉ khiến nhóm thiên sư càng thêm phiền phức hơn mà thôi.

Cũng bởi thế, tổ Dị Văn mới có thể chọn cách chung sống hòa bình với một số ít đại yêu, ký kết hiệp nghị. Dù gì thì cánh cổng đại yêu cũng cần linh khí thiên địa tu luyện, một khi linh khí thiên địa bị uế khí ô nhiễm, cũng vô cùng bất lợi với thân thể yêu, thậm chí còn có khả năng biến thành yêu vật tà ác nữa.

Nhưng mặc Vân Tu Nhiên tận tình khuyên bảo cũng không lay động được Hề Từ, anh đã muốn ôm lấy Úc Linh định trở về sơn trang rồi.

Thần sắc Vân Tu Nhiên lạnh lùng, cầm đèn dẫn hồn trong tay tung tới giữa không trung, đột nhiên rút ra một thanh kiếm gỗ đào, ngăn cản anh trở

https://thuviensach.vn

về.

"Tránh ra!" Hề Từ cũng lạnh lùng thốt lên y hệt.

"Hề Triển Vương, đừng quên điều thứ bảy trong hiệp nghị" Giọng Vân Tu Nhiên lạnh lùng, rồi bỏ thêm một câu nữa, "Tôi có thể trả thù lao cho anh"

Úc Linh nghe đến đó bất giác thấy buồn cười. Hóa ra cái câu "Thương lượng thù lao cho tốt" kia của Mễ Thiên Sư đều không phải là anh ta nói vu vơ, mà là hiệp nghị của nhóm thiên sư ư? Cô phát hiện ra, Hề Từ chắc vô cùng lợi hại trong mắt thiên sư, nếu không ngay cả Vân Tu Nhiên lợi hại như thế cũng gượng ép vừa muốn bỏ ra một số tiền lớn mời Hề Từ ra tay giúp.

Chỉ là hóa ra trợ lý thiên sư chiến đấu là có thể được lựa chọn bang này hoặc không chọn sao? Cô có vẻ khó hiểu với chuẩn tắc làm việc của tổ Dị Văn quá.

Mắt thấy hai "người" sẽ đánh nhau, Úc Linh kéo quần áo Hề Từ nói với anh, "Bỏ đi, thời gian không nhiều, trước tiên cứ đi một chuyến với Vân Thiên sư đi, em không sao"

Lệ quỷ vẫn còn muốn hại Du Lệ đó, Vân Tu Nhiên nói có vẻ nghiêm trọng, cô lo lắng cũng muộn, biết đâu có thể khiến lệ quỷ được lợi. Huống chi là một con người, tính thương tổn với lệ quỷ càng đáng sợ hơn với yêu vật không phải cùng loại, cũng phải giải quyết trước đã, miễn cho tới khi gặp tai ương thì không hay lắm.

Nghe thấy lời cô nói, Hề Từ hơi kinh ngạc, không ngờ cô cũng chủ động nhìn cảnh tróc quỷ, rõ ràng cô rất sợ loại này mà.

Úc Linh đành nói bất đắc dĩ, "Nếu Ngô Bằng Linh muốn hại Du Lệ, em cũng muốn xem xem đến cùng, sợ cũng chẳng cách nào khác rồi"

https://thuviensach.vn

Hề Từ biết là vậy, cũng thấy cô không phải loại nhát gan, chỉ là sợ quỷ thôi. Cũng khác hẳn người nhát gan, cô chính là vậy, sợ quỷ cũng không có nghĩa là nhát gan. Do dự một lúc, rốt cuộc không kiên trì đưa cô trở về sơn trang nữa, Hề Từ nói về phía Vân Tu Nhiên, "Đi, anh dẫn đường đi"

Vân Tu Nhiên thầm thở phào nhẹ nhõm, nếu vị này quả thật mà đi rồi thì anh ta thật đúng là không ngăn nổi, dùng hiệp nghị nhân loại với yêu tộc ra uy hiếp, bản thân ta thấy có lúc chẳng có tác dụng gì lắm.

Vân Tu Nhiên lập tức cầm lấy đèn dẫn hồn đi trước làm gương, đi trong núi rừng đầy u tối này, dáng người vô cùng mạnh mẽ, rõ ràng là đã được rèn luyện nhiều, hoàn cảnh như thế dù quấy nhiễu anh ta nhưng cũng không làm khó được.

Hề Từ đi đằng sau, mặc dù trong lòng còn ôm một người, động tác vẫn vô cùng nhanh chóng như cũ, thậm chí so với Vân Tu Nhiên anh còn thoải mái hơn nhiều, cứ như ban đêm ở trong rừng này như nhà anh vậy.

Úc Linh vùi vào trong ngực anh, chính là có cảm giác thế, cảm thấy không hổ là trợ lý thiên sư chiến đấu.

Thấy anh thoải mái thế, cô cũng an tâm nép vào trong lòng anh, không cưỡng ép mình nữa, Chủ yếu là bốn phía quá tối, thậm chí chung quanh cũng vốn không có đường đi, họ trực tiếp men theo dọc đường núi đi tới, nếu để cô tự đi thì chắc cô trở thành gánh nặng của họ mất, cô hiểu rất rõ nhược điểm đó.

Trời vẫn còn mưa phùn lắc rắc, cảnh sắc trong núi hoàn toàn do đêm đen bao trùm, ngoài ngọn đèn dẫn hồn kia tỏa ra ánh sáng vàng thì trời đất tối đen một mảnh, không có tý ánh sáng nào khác.

Mưa rơi trên mặt, dính thấy khó chịu, Úc Linh vốn đem theo ô, nhưng lúc trước do chạy nên không rõ ô đã ở đâu, tuy Hề Từ đưa ô cho cô, nhưng

https://thuviensach.vn

chung quanh đây không phải là cây to thì cũng là cỏ dại cao lớn, có bung ô lên cũng khó, nên đành tiếp tục đi trong rừng.

Không rõ đi bao lâu, Úc Linh lấy điện thoại từ trong túi ra, mở màn hình lên thì thấy giờ đã là bảy giờ tối, nhưng hiện đang ở trong rừng khiến con người ta có cảm giác như đang đêm khuya vậy, hôm nay tốc độ tối nhanh tới mức quỷ dị.

Bỏ đi, lệ quỷ xuất hiện rồi, quỷ dị thì cũng có lạ gì đâu.

"Nơi có âm khí nặng, tốt nhất đừng mở di động" Giọng Vân Tu Nhiên vang lên, anh ta không quay đầu song lại như thấy được hết vậy, "Ánh sáng sẽ hấp dẫn các loại sinh vật chung quanh rồi sẽ phiền phức lắm"

Úc Linh ngưng lại, trí nhớ cô không kém, nhanh chóng nghĩ đến cảnh tập kích của yêu vật lần đầu tiên vào đêm đó, Mễ Thiên Sư cũng có nói thế, nên vội vàng tắt ngay điện thoại luôn. Hiện giờ thật ra cũng có thể hiểu chút ít, chẳng trách mà lại tối đến thế, vì sao họ lại không mở đèn pin, mà chỉ dùng đèn dẫn hồn chiếu sáng thôi.

Chính là...

Dùng một loại đèn dẫn hồn phi khoa học tỏa ra ánh sáng màu vàng ấm áp dẫn đường trong một tình huống mưa, Úc Linh thầm nuốt nước bọt, cô cũng đã nhìn thấy loại đèn dẫn hồn này cũng hấp dẫn Quỷ Hồn, phần lớn là một ít du hồn, mặt mũi trắng bệch, bay ngay trên không trung, nhìn con người âm trầm. Cô cẩn thận rụt lại trong lòng Hề Từ. Hề Từ hai tay ôm cô, cũng không cách nào an ủi cô, nên đành ôm cô chặt hơn chút.

Không rõ đi được bao lâu, Úc Linh cảm giác như họ đã đi qua rất nhiều nơi, đặc biệt đường gần bên càng ngày càng khó đi, họ gần như đi xuyên trong rừng rậm, cũng để Vân Tu Nhiên vừa đi vừa không rõ lấy loại kiếm chất liệu gì mở đường, còn đèn dẫn hồn thì bay trên đầu họ rọi sáng khắp nơi.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Vân Tu Nhiên mở miệng bảo, "Sắp tới rồi, ở đây quỷ khí rất nặng, con lệ quỷ kia chắc đã trở lại rồi"

Hề Từ không nói gì. Úc Linh thì có cảm giác da đầu run lên, nhưng vẫn không dám mở miệng, bình tĩnh vùi đầu trong ngực anh. Hiện giờ xem ra cô vẫn là an toàn nhất.

Vân Tu Nhiên lại dẹp ít cỏ dại chặn đường, rốt cuộc trước mặt mở rộng sáng sủa, xuất hiện một hình khối, chung quanh mọc ít đám cỏ dại cao, phía trước vách núi có một cái khe, hai bên có hai cây cao lớn, chặn mất cái khe kia.

Vân Tu Nhiên dùng kiếm đẩy cái cây chắn khe đi, một luồng âm khí ập thẳng vào mặt, mặt anh ta không đổi sắc tránh sang một bên.

Hề Từ đứng sau cách anh ta ba thước, thấy âm khí ập tới, một tay ôm người, một tay vươn ra, vung lên tùy ý, đánh tiêu tan âm khí kia.

Chung quanh rất tối, Úc Linh không nhìn thấy âm khí, nhưng đột nhiên thấy không khí lạnh lẽo, khiến cô để ý tới, không cần nói cũng biết đó là thứ gì, tiếp tục duy trì im lặng như thóc.

Ngoài im lặng như thóc ra, thì người thường cũng không ai làm được như cô, vẫn nên đừng chọc vào phiền phức.

Vân Tu Nhiên đem dọn dẹp sạch cỏ cây chung quanh, lộ ra một miệng như miệng hang gì đó. Đây chính là nơi âm huyệt mà con lệ quỷ kia sống.

Âm huyệt này tụ âm, sinh ra lệ quỷ, một khi sinh ra hồn thì chuyện lệ quỷ xuất thế là chuyện tất yếu.

Vân Tu Nhiên nhìn quanh bốn phía, thở dài, giọng càng thêm lạnh băng hơn than thở, "Âm huyệt này chắc cũng phải hình thành thời gian hơn trăm năm rồi, nói vậy lúc trước đưa ma do tổ tiên lúc chọn mộ, vốn là chọn

https://thuviensach.vn

một nơi phong thủy tốt, để sau khi tổ tiên mất vì bảo toàn, tiếc là có một số đệ tử bất hiếu làm phá hủy phong thủy của nó, thậm chí biến nơi phong thủy tốt này thành một nơi tụ khí âm ác, vừa rồi làm táng khiến thi hài trong huyệt được tẩm bổ âm khí nên mới hóa thành lệ quỷ xuất thế"

Úc Linh nghe không hiểu gì hết, với khối phong thủy này cô vốn không tiếp xúc nhiều nhưng nghe qua cũng có thể hiểu mấy phần.

Còn Hề Từ thì đều hoàn toàn thờ ơ, thậm chí vốn cũng không có phản ứng đặc biệt gì.

Chung quanh rất tối, trong lúc bất giác Úc Linh cũng không thấy rõ loại thần sắc lạnh bạc này trên mặt anh, hoàn toàn không tương xứng với khuôn mặt tuấn tú lịch sự của anh tý nào.

Vân Tu Nhiên cũng chỉ than thở một câu, rồi tiếp đó cầm đèn dẫn hồn tiến thẳng vào âm huyệt. Hề Từ ôm Úc Linh đi theo sau.

Sau khi tiến vào âm huyệt, quả nhiên có cảm giác được một luồng khí lạnh thấu xương, nếu không phải Hề Từ ôm cô, thì cô gần như sắp đông lạnh run hết cả người rồi. Hơi thở ấm áp trên người Hề Từ bao quanh cô, xua tan khí lạnh chung quanh, cũng khiến cô không thấy khó chịu như thế nữa.

Vân Tu Nhiên lấy ra một tấm hoàng phù đốt lên, hoàng phù bay ra giữa không trung, chậm rãi bay đi, ánh sáng lửa vàng xua tan âm hàn bốn phía. Úc Linh phát hiện ra, hoàng phù quả thật đã xua tan hàn khí không động này, hoặc là phải gọi là âm khí mới đúng.

Ánh sáng hoàng phù cũng không sáng rực, lại có thể khiến cô nhìn thấy rõ cả cái hang động này, nhìn cũng chẳng qua là rộng chưa tới trên dưới mười thước, trên đất vô cùng ẩm ướt lầy lội, bốn phía là vách núi ướt nhẹp vết nước, nếu không nhìn thấy quan tài bị ăn mòn ở tận trong cùng thì gần như đây chỉ là một hang núi bình thường.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy ở tận trong cùng là một quan tài rách, đây mới là muốn mạng người.

Quan tài kia nước sơn đã bong tróc, thoạt nhìn cả quan tài rách nát, khiến người ta có cảm giác như đã ở rất lâu trong đất rồi, bị năm tháng ăn mòn. Trên thực tế, nếu không phải cỗ quan tài này được làm chất liệu khá tốt thì sợ rằng qua trăm năm, cỗ quan tài này vốn không còn tồn tại nữa. Đương nhiên, cũng do cỗ quan tài này được bảo trì tốt thế là khả năng khiến thi hài trong quan tài được âm khí hàng năm tưới tắm, nên mới rồi mới biến thành lệ quỷ.

Vân Tu Nhiên đi tới trước quan tài nhìn, nói với Hề Từ, "Hiện giờ tôi muốn đốt khối quan tài và thi hài trong quan tài này, lệ quỷ cảm giác được thi cốt bị đốt lúc ấy sẽ gấp rút quay về, đến lúc đó làm phiền tới anh rồi"

Hề Từ thả Úc Linh xuống, hờ hững gật đầu bảo, "Tôi sẽ giúp anh xem lửa"

Úc Linh: Ba hoa! Vì sao cô cảm thấy Hề Từ nói những lời này là thật vậy nhỉ?

Vân Tu Nhiên như thấy đáp án của anh chẳng có gì không đúng, bắt đầu bố trí. Tiếp đó úc Linh may mắn được nhìn thấy thủ đoạn của thiên sư, đầu tiên là anh ta đem dây tơ hồng có đồng tiền quấn một vòng quanh sơn động, sau đó lại rắc một lớp gạo nếp trước cửa hang, rồi lại bỏ bốn tấm hoàng phù bốn phía, cuối cùng lấy ra một cái chai, mở chai ra, một mùi hương gay mũi tràn ra, Vân Tu Nhiên rót chất lỏng trong chai vào trên quan tài.

Chừng khoảng nửa giờ, rốt cuộc Vân Tu Nhiên cũng bố trí xong, anh ta nhìn về phía Hề Từ.

Hề Từ mang theo tay nải bên người lấy ra hai nén hương, bình tĩnh đốt hương, sau đó đem cắm nó ở cửa hang. Màn khói hương lượn lờ bốc cao,

https://thuviensach.vn

chỉ lát sau trong không khí liền thoảng ra một mùi hương như hoa, một mùi hỗn hợp thanh nhã an bình, cũng không quá khó để ngửi.

"Là hương an hồn" Vân Tu Nhiên liếc mắt một cái thì nhận ra đây là loại hương an hồn tốt nhất, có thể đuổi quỷ trục yêu, có công hiệu lẫn lộn cực mạnh, rất khó tìm thấy ở chợ, đến cả Vân gia hàng năm cũng chẳng qua chỉ có khoảng trăm nén mà thôi.

Hề Từ không nói gì, sau khi thắp hương xong nói với anh ta, "Được rồi"

Vân Tu Nhiên nhìn sắc trời bên ngoài, mãi cho tới khi thấy thời gian sắp tới, bắt đầu nhóm lửa đốt quan tài.

Lửa vừa đốt lên, cả quan tài bị ngọn lửa nuốt sạch. Hơn nữa điều cực kỳ thần kỳ ở chỗ là, lúc lửa đốt cháy quan tài, cho dù lửa bốc cao tận trời, nhưng người trong hang cũng không thấy bị oi bức khó thở, mà cứ như ngọn lửa đó bị khoanh vùng một chỗ vậy, như bị thứ gì đó vô hình ngăn cách. Điều đó và những gì mà Vân Tu Nhiên bố trí ở trước quan tài đều có liên quan.

Úc Linh lại lần nữa thấy được sự thần kỳ của huyền môn, đối với loại thiên sư tróc quỷ hàng yêu này càng nổi lên lòng kính ngưỡng, cảm giác cuộc sống mình an toàn đều là nhờ nhóm thiên sư tróc quỷ này mà có.

Lúc quan tài bị đốt một lát, Vân Tu Nhiên biến sắc nói, "Tới rồi"

Cái gì tới rồi? Dĩ nhiên là lệ quỷ tới đây rồi. Úc Linh theo bản năng túm lấy cánh tay Hề Từ, hồi hộp nhìn ra cửa hang.

Rất nhanh thì cảm giác ở cửa hang có một trận gió mạnh điên cuồng gào thét mà tới, tiếp đó là một tiếng kêu thê lương thảm thiết từ xa tới gần, ở cái nơi đầy hắc ám trong núi sâu này, hơn nữa xa người này ai cũng nổi đầy da gà.

https://thuviensach.vn

Đầu óc Úc Linh trống rỗng, cứng ngắc dựa sát Hề Từ, được anh ôm chặt lấy người mà không có cảm giác, đôi mắt cứ nhìn cửa hang chằm chằm. Biết rõ hành vi của mình bị coi thường, nhưng cũng không quản nổi ánh mắt mình thì biết làm sao đây?

Theo cơn gió âm quét tới, hoàng phù dán trong hang như bị thoát ly khống chế bay ra vậy, cỗ quan tài kia đang bị đốt ngọn lửa cũng lay động liên tục, lúc mạnh lúc yếu, cứ như không bị khống chế nữa vậy. Cuối cùng một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, từng bước từng bước hướng về cửa hang.

Trong ánh lửa mãnh liệt, Úc Linh nhìn thấy một bộ dạng...quỷ cứng ngắc đi tới. Chỉ liếc mắt nhìn một cái, cô cũng bị dọa kinh hoàng, cả người run rẩy.

Chắc là vì hiện giờ trong hang không những có đèn dẫn hồn, mà còn có lá bùa bị đốt kia, lại cũng có một cỗ quan tài đang cháy kia, toàn bộ hang hiện lên rất rõ, bởi vậy cũng khiến cô nhìn thấy rõ con quỷ đang từ cửa hang đi tới, hơn nữa là một con quỷ bùng lên quỷ khí đỏ rực.

Trong chuyện thần thoại xưa, lúc thần tiên xuất hiện thì cưỡi mây gọi gió, nhìn phiêu diêu tựa như ảo mộng.

Còn lúc con lệ quỷ kia xuất hiện thì quỷ khí bốc lên, giống ma hoặc yêu vậy, quả thật không gì đáng sợ hơn. Quỷ khí đó bốc lên không phải là màu đen như trong tưởng tượng mà là một quầng màu đỏ rực vô cùng chói mắt, khiến con người ta có cảm giác như nếu dính chút vào thì sẽ không thở được vậy. cho dù là người thường cũng cảm giác nó thật sự không dễ dây vào.

Tiếp đó, lại có một cảnh càng đáng sợ xuất hiện, gương mặt xuất hiện trong quầng quỷ khí, nhìn kỹ thì rõ ràng là mặt của Ngô Bằng Linh.

https://thuviensach.vn

Lúc này thoạt nhìn Ngô Bằng Linh vốn không giống như người thường nữa, không phải là có quỷ khí quấn trên thân cô ả, mà lúc này bộ dáng cô ả, ánh mắt đỏ ngầu như máu, môi đỏ chẳng khác vừa hút máu là mấy, tóc tung bay trong gió âm, cho dù trên người không có quỷ khí bốc lên thì lúc trông cô ta càng cực kỳ giống con quỷ cái.

Cả người Úc Linh cũng không mấy ổn lắm. Tuy cô không hiểu rõ tình huống hiện giờ, nhưng nhìn trạng thái của Ngô Bằng Linh thì cô cũng biết giờ cũng không phải là Ngô Bằng Linh nữa mà thật sự là thân thể của con chúa tể lệ quỷ kia rồi.

Chắc con lệ quỷ vẫn chưa khống chế được hoàn toàn thân thể Ngô Bằng Linh nên đi đường bộ dạng vô cùng cứng ngắc, có cảm giác hơi giống cương thi. Nhưng tốc độ của ả thì cực nhanh, sau khi vào trong hàng, lúc thấy rõ tình hình trong hang, đôi mắt đỏ của ả chợt bùng lên đỏ rực như máu vậy.

"Các ....ngươi.....thế mà.... Dám hủy.... thi hài.... Của ta..." Miệng Ngô Bằng Linh mở ra đóng lại, giọng nói cứ như từ tận trong phổi trào ra vậy, tuy hơi đứt quãng, nhưng cũng khiến người ta không có cảm giác là nói lắp, mà ngược lại bởi vì có loại âm hàn chiến ý, nghe vào trong tai cực kỳ khó chịu.

Nhưng bất kể là Vân Tu Nhiên hay Hề Từ, thần sắc vẫn không đổi, mắt lạnh nhìn thẳng vào lệ quỷ.

"A a a... các người mau tới cứu tôi với.... tôi sắp chết rồi.... ai có lòng tốt mau tới cứu mạng với..."

Một giọng gào thét đầy thê lương cất lên, Úc Linh lúc này mới nhìn thấy rõ trong đám quỷ khí bốc lên còn có một kẻ mập ú, hơn nữa còn là một kẻ mập ú bị trói gô lại, do lúc trước ở cửa hang quỷ khí quá nồng nên nhất thời không thấy rõ ông ta thế mà bị Ngô Bằng Linh kéo tiến vào.

https://thuviensach.vn

Úc Linh lập tức nhớ ra, vừa rồi tiếng kêu thảm thiết thật ra là của người này đi? Chỉ là không ngờ ông ta lại xui xẻo tới vậy, bị Ngô Bằng Linh chăm sóc như thế, Ngô Bằng Linh có chạy cũng kéo ông ta theo.

Lúc này cô sao không rõ lúc trước chuyện lệ quỷ xảy ra ở sơn trang hẳn là chỉ thị cho Ngô Bằng Linh làm, dẫn tới yêu vật tác loạn, không cần nói cũng biết là lệ quỷ khống chế dẫn tới cái gì, khiến điều này dọa mọi người, Ngô Bằng Linh mới nhân cơ hội thoát thân.

Lúc này cả người phó đạo diễn Hứa ướt nhẹp, vẻ mặt khóc rống nước mắt chảy ròng, trông mong nhìn người ở đây tới cứu mạng.

Nhìn ông ta còn có sức tức giận kêu cứu mạng, rõ ràng sinh mệnh cũng rất được, vì thế bất giác Vân Tu Nhiên hoặc Hề Từ đều không thèm để ý tới ông ta.

Trên đất đột nhiên vang lên tiếng xì xì, với tốc độ mắt thường nhìn thấy gạo nếp trước cửa hang tốc độ đổi đen nhanh chóng, bị quỷ khí trên người lệ quỷ ô nhiễm nháy mắt biến thành một đống gạo nếp cháy đen, tỏa ra mùi hương thối hoắc.

Sắc mặt Vân Tu Nhiên âm trầm, gạo nếp luôn có thể phân biệt được quỷ tích gì đó, quỷ một khi dính phải gạo nếp, thì không thể giấu được. Nhưng con lệ quỷ này đang bám trên thân người, cũng không thể khiến cho lệ quỷ hiện hình, chỉ nổi lên chút tác dụng nhận biết, gạo nếp ở trong quỷ khí nháy mắt biến đen, bởi thế có thể thấy rõ thực lực của con lệ quỷ này, có vẻ khá khó chơi.

Đủ mọi loại ý tưởng lóe lên, lúc lệ quỷ tiến vào Vân Tu Nhiên hai tay hợp lại, trở tay dựng lên, một sợi dây thừng đỏ bắn thẳng tới lệ quỷ, ở giữa không trung hóa thành một mạng nhện dày đặc, một đầu thì nắm trong tay Vân Tu Nhiên, huyễn hóa thành từng luồng sáng đỏ, trùm thẳng tới trên người lệ quỷ.

https://thuviensach.vn

Luồng sáng đỏ trong mắt lệ quỷ cháy mạnh, khiêng kéo phó đạo diễn Hứa lên. Không thể không nói lệ quỷ này dùng thân thể Ngô Bằng Linh làm ra động tác này cực kỳ khôi hài, đang từ một người đẹp có khí chất yếu mềm nhu nhược chỉ trong một giây biến thành nữ kim cương vậy, túm một kẻ mập mà chẳng chút mất sức. Mà đáng thương thay cho phó đạo diễn Hứa bị như thế lúc vừa đứng lên đã biến thành tấm chắn cho lệ quỷ, giúp nó chặn được cái võng đỏ bay tới kia.

Võng đỏ trói phó đạo diễn Hứa lại, tiếp đó lệ quỷ nhân cơ hội vọt thẳng tới quan tài đang bị cháy kia.

Vân Tu Nhiên không muốn làm hại tới tính mạng con người, sợi thừng đỏ trong tay run lên, tiếp đó ném phó đạo diễn Hứa bị trói sang một bên, tránh xa cỗ quan tài đang bị cháy kia, khiến cả người phó đạo diễn Hứa bị đập trên mặt đất phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Lệ quỷ nhân cơ hội nhào đến, quỷ khí trên người trào ra, vọt về phía chiếc quan tài đang bị cháy kia.

Quỷ khí đỏ rực đó lúc dính vào cỗ quan tài cháy, thế nhưng lại cắn nuốt ngọn lửa, nhưng mỗi một lần cắn nuốt, khí sắc nó yếu đi mấy phần, rõ ràng tuy quỷ khí có thể dập tắt lửa, nhưng cũng tiêu hao năng lượng của nó.

Hề Từ nếu đã đồng ý nhìn lửa thì dĩ nhiên cũng không cho phép lệ quỷ có cơ hội diệt lửa, anh bước lên mấy bước, nắm một nhánh cây mà vừa rồi bước vào hang tiện tay nhặt theo, quét thẳng tới lệ quỷ, ép lệ qủy lui lại mấy bước.

Lệ quỷ quay đầu nhìn anh chằm chằm, hai tay giơ lên, mười móng tay lúc này như biến thành máu vậy, hơn nữa dùng mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ dài ra nhanh chóng, đã biến thành mười móng vuốt đỏ rực, vung thẳng về phía Hề Từ.

https://thuviensach.vn

Hề Từ nhảy vọt người lên, tránh đi đám vuốt lành lạnh kia, đồng thời tung một cước đá thẳng vào ngực ả.

Lệ quỷ bị đá mạnh bắn thẳng trên vách đá, thân thể vừa vặn dính lên hoàng phù trên vách, hoàng phù không gió tự cháy, ngay lúc trên người Ngô Bằng Linh cháy, kỳ dị là, hoàng phù đó rõ ràng đang đốt tới cái gì đó phát ra âm thanh xì xì, nhưng thân thể Ngô Bằng Linh thì chẳng nhìn thấy chút vết bỏng nào.

Hoàng phù thật ra là đang đốt cháy lệ quỷ bám trên người Ngô Bằng Linh, mà mục đích của hoàng phù này là ép lệ quỷ bám trên thân thể Ngô Bằng Linh ra, nếu không ép ra, trừ phi giết chết Ngô Bằng Linh, nếu không thì không thể giết chết được lệ quỷ. Là một thiên sư, không lấy mạng người là chuẩn tắc làm việc của họ, Vân Tu Nhiên cũng không muốn Ngô Bằng Linh chết, không quan tâm mà giết chết cô ta.

Tiếng lệ quỷ kêu gào thảm thiết, hoàng phù đó đốt nó bị tổn thương cực nặng. Vân Tu Nhiên tiếp tục tung sợiu thừng đỏ lên, thừng đỏ lại bay nhanh tới lệ quỷ, trói thân thể Ngô Bằng Linh lại, thừng đỏ lóe lên ánh sáng đỏ sắc bén.

Vân Tu Nhiên cầm thừng đỏ, tay khác thì nhanh chóng lấy ra một tấm hoàng phù dán trên trán Ngô Bằng Linh, nói khiển trách, "Còn không mau hiện hình!"

Giọng nói kia trong trẻo cao vút, cứ như có linh vậy, chấn động từng đợt một.

Ngô Bằng Linh phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, khuôn mặt xinh đẹp vặn vẹo như ác quỷ, lát sau thống khổ không chịu nổi, cất tiếng khóc cầu xin tha thứ, lát sau lại lành lạnh chống lại, hai hàng huyết lệ từ khóe mắt cô ta lăn xuống vô cùng oán độc.

https://thuviensach.vn

Ở góc sáng Úc Linh và phó đạo diễn Hứa mập ú bị trói đều nhìn đến ngây người. Đây mới thực sự là tróc quỷ mà, họ giờ mới biết đó.

Nhưng Úc Linh so với lần đã từng được thấy tróc quỷ thì đã biết rồi, còn phó đạo diễn Hứa thì lần đầu nhìn thấy thế, thật sự bị dọa vãi đái, cả người run rẩy đứng dậy, sau đó mắt nhắm chặt cứ vậy ngất đi.

Âm phong lại từ cửa hang thổi tới, Úc Linh cách cửa hang khá gần, đứng mũi chịu sào bị âm phong đập thẳng, sau đó thì nghe từ cửa hang một trận khóc như than như oán truyền tới, còn chưa kịp phản ứng thì đã thấy một đám mặt du hồn quỷ dữ tợn muốn tiến vào trong cửa hang, nhưng vừa chạm tới đột nhiên như bị cái gì đó dọa cho thét lên chạy trốn.

Ánh mắt Úc Linh đưa xuống nhìn hai cây hương an hồn đang tỏa khói nhẹ nhàng lượn lờ ở cửa hang. Có hai cây hương an thần trấn giữ, đám du hồn ác quỷ bị lệ quỷ triệu hồi ở bên ngoài tới vốn không vào được, cũng hết cách cứu lệ quỷ này.

Rốt cuộc lệ quỷ bị Vân Tu Nhiên ép mạnh túm ra từ trên người Ngô Bằng Linh.

Sau khi Lệ quỷ thoát khỏi thân thể Ngô Bằng Linh, hơi thở Ngô Bằng Linh lập tức suy sụp, cả người như đống vải rách vậy ngã xuống mặt đất ngất đi. Sắc mặt của cô ả trắng bệch như tờ giấy, sắc môi không còn đỏ thắm nữa, mà đã khôi phục lại màu da tự nhiên, thậm chí còn hơi tái xanh, hai mắt nhắm tịt, hấp hối, cứ như sắp chết đến nơi vậy.

Ánh mắt Úc Linh nhìn xuống lệ quỷ bị thừng đỏ trói chặt ở dưới đất kia. Lệ quỷ bị Vân Tu Nhiên cứ thế túm ra, thừng đỏ vốn đang trói trên người Ngô Bằng Linh thì thật kỳ lạ lại trực tiếp trói trên người nó, cảnh phi khoa học thế này dĩ nhiên không cần nghiên cứu kỹ, Úc Linh đánh giá lệ quỷ cẩn thận, phát hiện ra chỉ cần lệ quỷ này không có ánh mắt và miệng

https://thuviensach.vn

đỏ rực như thế, trên mặt quỷ khí cũng không lạnh như thế thì thật sự là người em gái dân quốc xinh đẹp vô cùng.

Lúc này quan tài cũng đã cháy gần như sạch sẽ. Thần sắc trên mặt lệ quỷ thống khổ, ánh mắt nhìn chằm chằm hài cốt của mình bị đốt cháy sạch sẽ, quỷ khí ngút trời trên người mờ dần, ánh đỏ ngập tràn dần biến thành đỏ nhạt rồi hồng và tiếp đó chuyển thành xám trắng...

Thần sắc Vân Tu Nhiên vẫn lạnh băng, không chút động tĩnh, hai tay kết ấn, một loạt hoàng phù bay lên giữa không trung, kết thành một trận pháp, con lệ quỷ bị dây thừng đỏ trói chặt kia xoay tròn giữa trận pháp.

Từ lúc quan tài và hài cốt bị thiêu cháy, thần sắc dữ tợn trên mặt lệ quỷ cũng chậm rãi lui dần, mãi cho tới khi tia lửa cuối cùng tắt, quỷ khí trên người lệ quỷ dĩ nhiên cũng biến mất, cả người yên lặng tựa cô gái xinh đẹp, đôi mắt biến thành màu đen, lóng lánh trong suốt nhìn về phía Hề Từ.

Nè, cô nhìn chồng tôi làm gì thế?

Úc Linh nghẹn lại, rốt cuộc nghẹn tới mức không nói ra nổi những lời này nữa.

".... Trở thành lệ quỷ, vốn không phải là mong muốn, xin đa tạ... Vị đại nhân này....." Lệ quỷ nói với Hề Từ, hai hàng nước mắt lã chã, nước mắt rơi xuống đất, hóa thành hư vô.

Thần sắc Hề Từ lãnh đạm, bên chân anh đã nhìn thấy tro tàn của quan tài và tro cốt bị đốt sạch. Vân Tu Nhiên nâng đèn dẫn hồn lại gần hỏi, "Ngươi có còn tâm nguyện gì nữa không?"

Lệ quỷ thở dài một tiếng, nói khẽ, "Chỉ nguyện thi cốt có thể an táng ở gần người nhà, không cần chỗ nào cả...Năm đó tiểu nữ bất hạnh bị nhiễm bệnh bỏ mình, cha tiểu nữ vì muốn tìm nơi hạ táng có phong thủy tốt cho tiểu nữ, ai ngờ mộ con cháu bất hiếu tiểu nữ...."

https://thuviensach.vn

Nghe thấy nàng nho nhã giải thích, Úc Linh trong lúc nhất thời mới nhớ tới, vị này chính là tiểu quỷ sắp trăm năm tuổi, sắp trở thành lệ quỷ xuất thế, chẳng trách mà hiện tại sau khi khôi phục lại thần trí, nói chuyện toàn là từ cổ.

Vân Tu Nhiên gật đầu, đồng ý lời cầu xin của lệ quỷ, tung đèn dẫn hồn lên, tiếp đó chỉ thấy con lệ quỷ kia quay đầu nhìn Hề Từ một cái, tiếp đó đưa thân chui thẳng vào đèn dẫn hồn, tiến vào đường hoàng tuyền đi đầu thai.

Sau khi lệ quỷ biến mất, âm khí trong hang núi cũng tan dần, không những thế, mưa dầm dẳng co mấy ngày cũng ngừng. Hề Từ đi tới cạnh Úc Linh, nhìn nhìn thần sắc của cô, thấy cô như trấn định, không bị dọa.

Thực ra lần này đối phó với lệ quỷ, Hề Từ ngoài chờ ở bên quan tài đợi nó thiêu cháy hoàn toàn, vốn chẳng làm gì cả, tất cả đều là do công Vân Tu Nhiên. Úc Linh chỉ là một trong những người đứng xem, tuy cũng bị dọa nhưng do Vân Tu Nhiên cùng Hề Từ có đủ khả năng, nên cũng không tới mức sợ quá.

Vân Tu Nhiên thu lại đèn dẫn hồn, đi kiểm tra Ngô Bằng Linh và phó đạo Hứa trên đất, lúc kiểm tra đến Ngô Bằng Linh, sắc mặt anh ta vô cùng nghiêm túc.

"Cô ấy sao thế?' Úc Linh hỏi nhanh.

"Cô ta bị lệ quỷ bám thân, tuy chỉ có mấy ngày nhưng lệ quỷ vốn bá đạo, lại sử dụng thân thể của cô ta làm âm trạch, hút quá nhiều nguyên khí của cô ta, khiến thân thể con người bị tổn thương quá lớn, nguyên khí tao hổn quá nhiều, chỉ sợ mất mấy năm mới có thể khôi phục lại hoàn toàn"

Vân Tu Nhiên nói xong, nghĩ ngợi, lấy từ bên cạnh túi ra một cái chén giấy, rót tý nước, sau đó đốt một lá bùa bỏ vào trong ly, bóp miệng Ngô Bằng Linh ra, rót nước bùa trong chén vào miệng cô ta.

https://thuviensach.vn

Cảnh này sao có cảm giác như thầy tướng thế không biết? Úc Linh hơi quýnh, hỏi, "Anh làm gì thế?"

"Lần này lệ quỷ bám trên thân cô ấy, lệ quỷ làm tổn thương thân thể cô ấy, khiến âm thể trời sinh của cô ấy vẫn bị hại, tuy sau này vẫn có thể dưỡng được, nhưng phụ nữ âm thể trời sinh rốt cuộc hại nhiều hơn lợi, lá bùa này chỉ tạm thời hủy đi âm thể trời sinh của cô ta, trong mấy năm không lo chuyện thể chất của cô ấy lại thu hút quỷ vật, còn phần sau này thì phải xem chính lựa chọn của cô ta" Vân Tu Nhiên đáp lại cẩn thận.

Lòng hiếu kỳ được thỏa mãn, Úc Linh không hỏi thêm nữa. Tiếp đó lại tới kiểm tra phó đạo diễn Hứa một chút, phát hiện ra ông ta chỉ bị dọa ngất đi mà thôi, Vân Tu Nhiên cũng không để ý tới nữa, bắt đầu tìm công cụ thu thập tro cốt. Nếu đã đồng ý với lệ quỷ kia đem tro cốt cô nàng về bên người nhà, dĩ nhiên Vân Tu Nhiên sẽ làm được.

Thấy cảnh đó, Úc Linh lại tò mò hỏi Hề Từ, "Cô ấy là người trăm năm trước, làm cách nào mà mang tro cốt của cô ấy về bên người nhà được đây?"

"Đừng lo, huyền môn có một loại thuật có thể căn cứ vào tro cốt để tìm người thân, sẽ nhanh tìm được thôi" Hề Từ đáp lại ôn hòa. Vừa thu xong tro cốt thì phó đạo diễn Hứa tỉnh ngay.

Tỉnh lại trong nháy mắt, phó đạo diễn Hứa sợ hãi nhìn bốn phía, phát hiện vẫn còn trong hang núi đó thì lại sợ tới mức suýt ngất tiếp, nhưng rất nhanh ông ta ngã vào bên cạnh Ngô Bằng Linh, vừa quay đầu, lại nhìn thấy đám người Hề Từ và Vân Tu Nhiên, hơn nữa chung quanh còn có hai đèn pin chiếu sáng, bất giác phát hiện hình như là đã giải quyết xong hết rồi.

"Vân, Vân, Vân Thiên sư, lệ quỷ đâu rồi?"

"Tiễn vào con đường đầu thai dưới suối vàng rồi" Vân Tu Nhiên đáp lại lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Phó đạo diễn Hứa thở hắt ra, theo bản năng định đứng dậy, phát hiện ra mình vẫn còn bị trói, vội vàng kêu lên, "Vân đại sư, Hề tiên sinh, Giang tiểu thư, phiền giúp tôi cởi bỏ dây thừng trên người ra với"

Sau khi cởi dây, phó đạo diễn Hứa như được sống lại, tuy nhìn thấy Ngô Bằng Linh còn hôn mê trên đất hơi sợ hãi, nhưng vẫn còn có đám người Vân Tu Nhiên ở đây, cho dù đặt mình giữa rừng già trong thâm sơn cùng cốc ông ta cũng rất bớt lo.

Lập tức ông ta run rẩy đứng lên nói với Vân Tu Nhiên, "Vân đại sư, ngài có biết lệ quỷ kia đáng sợ thế nào không, rõ ràng Ngô Bằng Linh là một nữ nhân, mà sức thì mạnh kinh người, tôi chính là bị cô ta kéo đi, còn kéo một đường lên núi, cô ta quả thật không phải là phụ nữ mà.."

"Lệ quỷ bám trên thân người có sức mạnh cực lớn" Vân Tu Nhiên nói thản nhiên, sau khi thu dọn xong mọi thứ, nhìn về phía phó đạo diễn Hứa, nói lạnh lùng, "Chuyện hôm nay, người thường các ông cũng không cần biết nhiều lắm, tôi sẽ giúp xóa trí nhớ của ông"

"Xóa, xóa trí nhớ?" Phó đạo diễn Hứa lắp bắp, "Không cần xóa được không?" Ông ta sợ xóa trí nhớ hôm nay, thì điều này khẳng định không còn trí nhớ nữa, sau này ông ta lại không quản được bản thân, sau đó không biết lại bị nữ nhân Ngô Bằng Linh kia quyến rũ, vậy chẳng phải lại tiếp tục bị quỷ vật dọa đến chết khiếp hay sao?

Vân Tu Nhiên nhìn ông ta kỳ lạ, vậy người thường thấy chuyện này đã sợ tới mức tinh thần khác thường, bởi thế họ mới không thể không xóa trí nhớ đó đi. Nhưng nếu đối phương không muốn xóa, thì cũng không thể xóa nổi, chỉ cần họ giữ im lặng, không nói lung tung bên ngoài là ổn.

Nghe thấy chuyện không cần phải xóa trí nhớ đi nữa, phó đạo diễn Hứa an tâm, cả người như được sống lại vậy.

https://thuviensach.vn

"Nên xuống núi rồi" Hề Từ mở miệng nói, cau mày túm lấy tay Úc Linh, tâm tình có vẻ không được ổn lắm. Vân Tu Nhiên gật đầu, nhìn về phía Ngô Bằng Linh vẫn còn hôn mê, nói với phó đạo diễn Hứa, "Ông cõng cô ta xuống núi đi"

"Tôi, tôi, tôi, tôi cõng ư?" Phó đạo diễn Hứa lắc đầu quầy quậy, hiện giờ ông ta tránh nữ nhân này như tránh tà, sao có thể cõng cô ta được chứ? Vì không muốn cõng nữ nhân đáng sợ này, phó đạo diễn Hứa nói kiên quyết, "Vân đại sư, thể lực của tôi không được mà, mập đều rất mệt, đi mấy bước thì đã không nổi rồi, nên biết là lúc lên núi tôi bị cô ta kéo lên đó..."

Vân Tu Nhiên nhíu mày, nghĩ ngợi, lấy ra một lá bùa, cắn nát ngón tay bôi máu lên lá bùa, lá bùa bay lên phía trước, tiếp đó xuất hiện một con quỷ mặt trắng bệch trước mặt. Phó đạo diễn Hứa và Úc Linh cứng ngắc người.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 47

Đó là một con quỷ nam cao lớn cường tráng, còn phần tại sao người ta chỉ liếc mắt nhìn một cái thì nhận ra là quỷ là vì trên người nó có dấu vết đặc biệt chứng thật rất rõ.

Mặt trắng bệch, thân thể trong suốt, thậm chí hai chân còn không có, quỷ khí chung quanh dày đặc, dùng đèn pin lia thẳng vào những không tan đây chẳng phải là quỷ thì là gì?

Hơn nưã điều vô cùng đặc biệt là, thiên sư nuôi dưỡng quỷ nô, đến người thường còn thấy, vì thế khiến phó đạo diễn hứa bị dọa cho choáng váng.

So với con lệ quỷ bám trên người lúc trước thì chuyện nhìn thẳng con quỷ này là bình thường, cũng dọa người y hệt.

"Quỷ, quỷ, quỷ, quỷ...." Phó đạo diên hứa có vẻ như sắp ngất đi vậy. Còn phần ông ta vì sao không ngất, là bởi con quỷ này được Vân Tu Nhiên dùng bùa tạo ra, ít nhất còn có lý trí, chắc không đả thương con người đâu. Theo bản thân xem ra thì phó đạo diễn Hứa thực ra vẫn còn cứng cỏi chán. Khiếp, bị ép buộc lâu thế mà vẫn còn có tinh thần.

Úc Linh cũng bị sợ tới mức cả người cứng ngắc, nhưng từ nhỏ đến lớn cô đã quen đối mặt với những chuyện phi thường thế này rồi, nên trên mặt vẫn trấn định, thoạt nhìn có vẻ rất bình tĩnh, so với phó đạo diễn Hứa thì cô tựa như một người chị rất bình tĩnh vậy, rất giỏi.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này Hề Từ kéo tay cô,k dĩ nhiên cảm giác được tay cô lạnh mấy phần, đầu ngón tay đều cứng cả. Hề Từ hơi buồn cười, kéo thẳng cô vào lòng. Úc Linh cũng... cũng rất ngoan ngoãn cuộn sát vào lòng anh.

"Đây là quỷ nô tôi nuôi, không làm con người bị thương đâu" Vân Tu Nhiên giải thích, sau đó bảo quỷ nô đó khiêng Ngô Bằng Linh đang hôn mê lên, dẫn đầu đi ra khỏi hang núi.

Thiên sư nuôi quỷ nô, có nhiều lúc không phải chỉ mỗi giúp chiến đầu mà còn giúp xử lý một số chuyện, chẳng hạn như hiện giờ vậy. Hề Từ cũng kéo Úc Linh rời đi.

Phó đạo diễn Hứa cứng ngắc đứng một lúc, thấy tất cả mọi người đi rồi, bản thân mình thành người cuối cùng, chỉ thấy hang núi này lạnh lẽo, dọa người, sao còn đợi nữa, vội nghiêng ngả lảo đảo đi.

Lúc trước ông ta bảo không thể cõng nổi Ngô Bằng Linh, thật ra không phải nói dối, lúc trước bị Ngô Bằng Linh trói kéo một mạch lên núi, chỉ dùng để đối phó quỷ hấp. Đối tượng tinh khí, dù gì cũng chết, đừng nghĩ tới kẻ mập như ông ta đây lạm dụng chức quyền chơi phụ nữ như Ngô Bằng Linh thì chẳng tốt lành gì, có thể kéo ông ta lên núi thì cũng đúng, mà đường núi khó đi, cứ kéo thẳng một mạch vậy, cả người đã bị sứt sát, trên khắp người ông ta đầy vết thương trầy da, vừa động đã đau đớn vô cùng.

Ra khỏi hang núi, một trận gió đêm mát mẻ thổi tới, trong trời đêm có nhiều điểm nhỏ lóe lên, biểu hiện ngày mai là một ngày đẹp trời.

Âm khí tan đi, mưa dầm ngừng lại, toàn bộ không khí trên núi trở nên trong lành, trở nên tươi mát hợp lòng người vô cùng. Cả đoàn người cùng mò mẫm xuống núi.

Tuy sơn trang xây trên đỉnh núi, nhưng núi Hoa La ở bên cạnh này mới là một ngọn núi khá cao, đi vào trong còn có một số ít núi có địa thế cao hơn, lúc trước lệ quỷ sống ở âm huyệt cũng trên một đỉnh núi. Lúc lên

https://thuviensach.vn

đến nơi cho dù Vân Tu Nhiên hay Hề Từ có tốc độ nhanh hơn người thường thì cũng phải mất một giờ mới tìm được ra.

Tốc độ phó đạo diễn Hứa rất chậm, cho dù ông ta đã cố đi theo sát rồi, nhưng vẫn không kịp hai người đàn ông này, đi đằng sau chậm chạp như rùa vậy. Vân Tu Nhiên thấy thế lại dùng một lá bùa triệu hồi một quỷ nô, bảo quỷ nô khiến phó đạo diễn hứa lên. Phó đạo diễn Hứa thoạt nhìn như sắp ngất mất rồi.

Mặt quỷ nô vẫn không đổi khiêng ông ta, nhiệt độ thân thể quỷ nô như bầu trời, lạnh băng vậy, lạnh tới mức khiến ông ta run lên. Dù đây là quỷ nô do thiên sư nuôi, cũng không chủ động hại người, nhưng quỷ và người khác nhau, gần quỷ quá cũng sẽ bị quỷ khí trên người quỷ khiến cho khó chịu, ở lâu dài cùng nhau, thậm chí còn tổn thương tinh khí nhân loại nữa. Nhưng ai mà quản ông ta được chứ.

Tốc độ xuống núi nhanh hơn chút, chỉ khoảng chừng hơn bốn mươi phút rốt cuộc họ cũng trở lại sơn trang. Còn chưa tới sơn trang, Hề Từ đã nhắc nhở, "Có người tới"

Người tới dĩ nhiên là nhân viên công tác của sơn trang đang tìm kiếm cứu nạn.

Úc Linh, phó đạo diễn Hứa, Ngô Bằng Linh cùng mất tích trong núi, người phụ trách sơn trang tự dưng phải quản rồi, nên lập tức sai nhân viên công tác quen với ngọn núi này đi tìm, còn đoàn làm phim thì bảo người đưa về trước.

Lúc nhân viên công tác tới, cả đoàn mới cùng trở về sơn trang. Người phụ trách sơn trang và cả đoàn làm phim đang đợ họ, lúc nhìn thấy mọi người mạnh khỏe trở lại, rốt cuộc thở phào, chỉ là lúc nhìn thấy Ngô Bằng Linh vẫn hôn mê bất tỉnh, trợ lý Ngô Bằng Linh bất giác lo lắng hỏi, "Chị Ngô sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Người đáp dĩ nhiên là phó đạo Hứa rồi, lúc về cũng ổn hơn tìm cớ nói, "Lúc trước tôi và Ngô Bằng Linh bị lạc nhau trong núi, đường núi vừa tối, Ngô Bằng Linh bất cẩn ngã xuống, đầu đập nên ngất đi. May có vị Vân tiên sinh và Hề tiên sinh cùng nhau vào trong núi tìm chúng tôi, nếu không chúng tôi cũng không biết lúc nào mới trở về được"

Phó đạo Hứa nói xong, lại nhìn về phía Hề Từ và Vân Tu Nhiên lấy lòng cười cười.

"Hề tiên sinh, các anh không sao thì tốt quá rồi" Đạo diễn Chung trên mặt như trút được gánh nặng, xoay mắt dừng lên người Vân Tu Nhiên mặc trang phục cổ trắng, tâm thần chấn động.

Không nói gì tới đạo diễn Chung mà ở đây có rất nhiều người nhìn cách ăn mặc của Vân Tu Nhiên đều hơi ngạc nhiên.

Hiện giờ là thời đại nào rồi, có rất ít người giống như anh ta mặc loại trang phục truyền thống thế này, nhưng là loại tranh phục màu trắng, trông cực kỳ bức người. Lúc này cả bộ đồ trắng còn dính đống bùn và cỏ, thật sự nhìn khá bẩn. Nhưng người anh ta thì lạnh bằn, cao ngạo, hơn nữa khí thế và khí chất khác hẳn người thường thế này cũng chẳng ai dám mở miệng.

Thiên sư vì không cùng kiểu mình giao tiếp, nên cử chỉ hành vi của anh ta cũng khác hẳn người thường, rất dễ khiến người ta phân biệt được ra. Đương nhiên, người không rõ thân phận thiên sư thì chỉ cảm thấy họ hơi quái dị chút, lại hơi khác biết, nhìn nhiều cũng không nói ra nổi.

So với những kẻ tò mò thì đạo diễn Chung lại rất biết đầu, nhất thời nhìn về phía Vân Tu Nhiên với ánh mắt hơi khác, thậm chí còn lộ ra chút loại tôn kính.

Quả thật, so với những thanh niên khác, thì đạo diễn Chung cũng thường xuyên gặp rất nhiều khi đóng phim, cũng gặp được rất nhiều chuyện kỳ lạ, và biết còn nhiều hơn cả người thường nữa. Hôm qua ở trong

https://thuviensach.vn

núi, nếu không có Hề Từ thì ông ta cũng suýt nữa không về được, thậm chí cũng thấy rõ vật đưa ông đi chỉ đơn giản, cũng chẳng khác động vật trên núi là mấy.

Đạo diễn Chung biết, Vân Tu Nhiên hẳn là một vị thiên sư. Tiếp đó nhân viên sơn trang an bài đưa Ngô Bằng Linh xuống núi vào bệnh viện trong thành, vốn cũng định đưa cả phó đạo Hứa đi cùng nhưng đêm nay do phó đạo Hứa đã bị dọa quá mức, ông ta cũng không dám ở cùng một chỗ với Ngô Bằng Linh, tình nguyện chịu bị thương trên người ở lại sơn trang, cũng để cho thầy thuốc sơn trang xử lý.

Lúc này có một người vạch đám dông nhào tới, "Úc Linh!"

Là Du Lệ, trên người cô khoác bừa một chiếc áo lớn, tóc tán loạn, sắc mặt hơi tái, như mới từ trên giường xuống vậy. Lúc này vẻ mặt cô cao hứng, nhào tới túm lấy tay Úc Linh, vừa cười nói, hành vi hơi thất thường. NHưng lúc này thực ra chẳng ai để ý tới hành vi chẳng ra dáng nữ thần của cô.

Trợ lý Đạo diễn Chung cười nói, "Các anh có thể trở về thật quá tốt rồi, lúc trước ở trong núi, Giang tiểu thư với phó đạo Hứa và Ngô tiểu thư mất tích, ai cũng đều sốt ruột hết"

Úc Linh nhìn thấy Du Lệ như vừa bị bệnh mới khỏi vậy, bất giác hiếu kỳ hỏi, "Cậu sao thế?"

Trợ lý tiểu Trịnh đứng bên mặt đầy kinh hoảng chưa hết đáp, "Lúc trước ở trong núi, Chị Du cứ đi tìm chị suốt, ngất ngay tại chỗ, thầy thuốc trong sơn trang có nói là do bị kinh sợ quá hóa hôn mê, nếu không chúng tôi sẽ đứa chị ấy xuống bệnh viện dưới núi, may là sau đó chị Du tỉnh lại rất nhanh"

Nhìn bộ dạng Du Lệ thế này không giống như bị dọa hoảng quá ngất đi nha. Trong lòng Úc Linh hơi kinh ngạc, sau đó nghĩ tới chuyện Ngô

https://thuviensach.vn

Bằng Linh muốn hại Du Lệ, chẳng lẽ có liên quan tới chuyện này? Nghĩ đến đây, cô nhìn về phía Hề Từ và Vân Tu Nhiê, quyết định lát nữa bảo Vân Tu Nhiên xem cho Du Lệ xem có phải trên người cô ấy bị thứ gì đó bẩn thỉu bám lên không.

Mọi người cười nói liên hồi xong, cuối cùng Hề Từ mất bình tĩnh, hạ giọng nói, "Các anh chị tránh cho"

Đạo diễn Chung thấy mặt anh hơi khó chịu, tầm mắt lúc nhìn đến trên người Úc Linh đứng cạnh thấy cô đứng không vững, quần áo nhăn nhó, sắc mặt cũng tái nhợt khác thường, sợ chọc giận Hề Từ, nên mở miệng bảo mọi người tản ra.

Du Lệ sau kích động bình tĩnh lại, cũng phát hiện ra Úc Linh không ổn, nghĩ đến lúc trước trên núi vẫn mưa, chắc là ở khá lâu, vội bảo, "Được rồi, mọi người trở về phòng tắm đi"

Úc Linh khẽ gật đầu với cô, rồi bị Hề Từ kéo đi. Hề Từ chân dài, đi rất nhanh, chỉ có mấy bước quay đầu liếc cô một cái, đơn giản bế úc Linh lên.

Úc Linh hơi khó chịu, bảo, "Để em tự đi"

Hề Từ không để ý tới cô, ôm cô đi nhanh về phòng, đưa cô đi thẳng một mạch vào phòng tắm, vặn nước cho cô tắm. Phòng tắm mở ra, Úc Linh sắc mặt trắng bệch ngồi bên, sau khi bình tĩnh lại, rốt cuộc cũng thấy cả người khó chịu.

Quần áo trên người thực ra trên đường núi trở về gió thổi, đều thổi tán loạn, tóc hôi dính ướt, dính trên mặt nhìn rất tội nghiệp, nếu dọc đường không có Hề từ bế cô, dùng chính nhiệt độ thân thể của anh sưởi ấm cho cô thì sợ rằng hiện giờ cô cũng không được thoải mái như hiện giờ.

|Dù là thế, lúc bình tĩnh lại, Úc Linh bắt đầu cảm thấy cả người cũng khó chịu, không những lúc trước bị yêu vậy tha đi nghiêng ngả khắp núi

https://thuviensach.vn

rừng, mà trong bụng cũng cảm giác hơi đau đớn khó chịu, cảm giác xa lạ ấy còn khiến cô thấy khó chịu từng cơn.

Hề Từ thả nước xong, ngồi xổm trước mặt cô, nhìn cô nói, "Em tắm trước đi, có gì cứ gọi anh"

Nhìn sắc mặt cô thật sự không ổn, trong lòng Hề từ rất lo lắng.

Từ lúc họ ở âm huyệt về, anh đã để ý tới tình hình cô không ổn rồi, chỉ là lúc đó ở ngoài, biểu hiện của cô rất trấn định, cứ như chẳng có gì khác thường cả, nên cũng không hỏi. Giờ tuy muốn ở lại giúp cô, nhưng Hề từ lại biết điều, cô không muốn trong lúc mình tắm lại có người đứng nhìn mình tắm.

Úc Linh ừ một tiếng, mãi cho tới khi anh ra ngoài mới bắt đầu chậm rãi cởi quần áo. Trên người ngoài đất và những vết trầy nho nhỏ chạm vào xanh tím ra, thì đó chỉ là thứ yếu, đợi lúc cô cởi quần ra, rồi tới quần lót Úc Linh trợn tròn mắt.

Cô nhìn thấy đũng quần một bãi máu, rốt cuộc hiểu rõ vì sao cảm thấy thân dưới dính nhớp nháp, cứ tưởng nguyên nhân bị mắc mưa, hóa ra...

Hề Từ lấy quần áo trong túi đưa cho Úc Linh thay, chuẩn bị tất cả đồ từ trong ra ngoài xong, đặt một bên, định đi gọi người ta mang nước gừng giải cảm tới, thì đột nhiên nghe thấy tiếng úc Linh kêu lên trong phòng tắm.

"Hề Từ... Anh.... Đến đây chút đi"

Nghĩ đến cô cần gì đó, Hề từ đi vào, trước khi vào vẫn đứng trước phòng tắm đóng chặt cửa, gõ gỗ hỏi, "Úc Linh, sao thế?"

Bên trong không có tiếng nào, lúc anh đang thấy hơi lo lắng, bên trong mới truyền ra âm thanh rầu rĩ, "Hề từ.... Bà dì em đến rồi"

https://thuviensach.vn

Bà dì nào? Vẻ mặt Hề Từ đầy kinh ngạc.

"Khụ, em không mang theo băng vệ sinh... Anh có thể đi xem xem trong sơn trang có bán thứ đó giúp em không?"

"....."

Hay tha thứ cho một đại yêu chưa bao giờ biết quan tâm nhu cầu cuộc sống của con người như thế, trong bất giác ngẩn người. Mãi cho tới khi trong phòng tắm truyền tới tiếng kêu xấu hổ "Hề Từ" trong phòng tắm truyền ra, anh mới hồi phục tinh thần, trấn định bảo, "Anh biết rồi, để anh đi hỏi chút"

"Làm phiền anh rồi"

Hề Từ ừ một tiếng, nhìn cánh cửa phòng tắm đóng chặt, tưởng tượng ra khuôn mặt người hiện giờ đầy vẻ lo lắng, không rõ vì sao mặt anh đỏ lên, ho nhẹ một tiếng rồi ra khỏi cửa.

****

Du Lệ đang nhấp từng ngụm nước gừng uống, rất ghét mùi gừng, nhưng vì hôm nay cô quay chụp khs lây, bị đẫm mưa một ngày, hơn nữa sau đó còn bị ngã nhào một cái, lúc này cảm giác đầu óc choáng váng, có vẻ có dấu hiệu bị bệnh, không dám thờ ơ, chỉ đành cố nuốt thứ nước này vậy.

Trợ lý tiểu Trịnh ở cạnh cô, thấy sắc mặt cô vẫn không ổn như cũ thì hỏi, "Chị Du, hay gọi thầy thuốc tới xem nhé?"

"Không cần đâu" Du Lệ đáp yếu ớt, "Hiện giờ mưa tạnh rồi, theo thói quen của đạo diễn Chung, chỉ e nếu mai có mặt trời thì ông ta cũng muốn ở lại thêm mấy ngày, chắc hẳn cho tới khi nào ông ấy vừa lòng mới thôi. Hơn

https://thuviensach.vn

nữa Ngô Bằng Linh biến thành như thế, đạo diễn Chung phần lớn màn ảnh đều là của cô ấy, đến lúc đó chị cứ cách xa là hơn"

Tiểu trịnh cũng nghe nói qua ít thói quen của đạo diễn Chung, hết cách phản bác, chỉ hy vọng đêm nay Du Lệ ngủ được một giác thì tốt rồi.

Bề ngoài diễn viên thoạt nhìn có vẻ xinh đẹp nhẹ nhàng, thực ra lại cực kỳ vất vả, nhất là loại diễn viên chuyên nghiệp thế này, mỗi khi người ta chỉ vì làm hỏng một cảnh quay thôi, thì đã bị người ta chỉ trích vô cùng rồi. Chẳng hạn như cảnh lúc mưa vậy, cứ mấy ngày dầm mưa thì chỉ có thể vào nằm viện. Có lúc cho dù bị bệnh, cũng không muốn liên lụy tới tiến trình chụp, bị bệnh cũng cố mà chống đỡ.

Hai người nói chuyện, đột nhiên có tiếng gõ cửa vang lên, tiểu Trịnh đứng dậy ra mở cửa, sau đó vẻ mặt đầy kỳ lạ quay vào.

Du Lệ lúc nhìn thấy Hề Từ vẫn mặc bộ quần áo bẩn như cũ, bất giác thấy lạ, người đàn ông này cho dù có mặc quần áo ăn xin thì chỉ e khí chất trên người kai cũng có thể át được mà biến thành một vương tử thanh nhã trẻ trung, có người trời sinh ra đã có loại mị lực này.

Nhìn thấy anh, Du Lệ cười bảo, "Anh có chuyện gì à? Hay Úc Linh bị sao rồi?"

Không thể không nói, Du Lệ dù ở bất cứ thời điểm nào cũng biết đạo lý đối nhân xử thế, lời đã nói ra cũng rất trịnh trọng đúng trọng tâm.

Hề Từ ho khẽ một tiếng, cố gắng làm ra vẻ rất bình thường, nói, "Úc Linh tới đây đã tới kỳ kinh nguyệt, trong sơn trang không bán băng vệ sinh, không biết ở chỗ cô có không?"

Du Lệ, "...."

Tiểu TRịnh, "...."

https://thuviensach.vn

Cả hai cô gái bị kiểu bộ dáng đứng đắn đầy nghiêm túc này làm chấn động, sau đó vẻ mặt kỳ lạ. Cái loại đại ca này vợ đến kỳ đi mua băng vệ sinh cho vợ mà sao.... Thấy cứ chỉ kỳ lạ vậy.

Ánh mắt Du Lê đảo tròn, nói cười với anh, "Có đó, Tiểu Trịnh à, mang va li của chị tới đây"

Đợi tiểu Trịnh xách va li lại, Hề Từ may mắn nhìn thấy phụ nữ nhân loại sử dụng vô cùng nhiều đồ linh tinh tới cỡ nào.

"Đây là dùng cho ban ngày, còn đây là ban đêm, đây là có cánh, đây là mặt lưới thoáng mát, đây là mặt mềm mại, đây là..."

Hề Từ hóa mộng (đờ ra).

Đợi sau khi Hề Từ mang gói băng vệ sinh to nhất rời đi, Du Lệ và tiểu TRịnh nhìn theo bóng anh rời đi, sau khi đóng cửa lại, rốt cuộc không kìm được nữa phì cười.

"Chị Du, chồng của Giang tiểu thư tốt thật đó" Tiểu Trịnh khen, không những đẹp trai, biết nấu ăn, lại còn rất biết săn sóc, loại đàn ông này thật sự thấy quá ít. Rõ ràng bản thân đều quẫn bách sắp chết mà vẫn còn kiên nhẫn tới đây mượn băng vệ sinh, hơn nữa lại còn để ý tới nhiều chủng loại đến vậy, vẻ mặt ấy ngạc nhiên tột độ, thật sự khiến người ta không nhịn được mà giảng giải kỹ càng cho anh ấy nữa.

Đặc biệt anh cái bộ dạng nghiêm túc cuối cùng đó, càng khiến tiểu TRịnh ghen tị, ghen tị Giang Úc Linh có một người đàn ông tốt đến thế.

Ít ra đàn ông hiện tại này thoạt nhìn rất tốt.

Du Lệ cười cười, lại uống thêm một ngụm nước gừng, mãi cho tới giờ khắc này cô mới cảm thấy bản thân mình không cần lo bóng lo gió gì nữa. Đương nhiên, chuyện từ đây về sau, về sau này hẵng nói, tuy lòng người

https://thuviensach.vn

cũng không phải không đổi, nhưng cô vẫn hy vọng, con người ấy mà có thể duy trì mãi được tấm lòng trong sáng không thay đổi là được.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 48

Kỳ kinh tới không phải bệnh, đau tới mức muốn mạng người ta mà. Úc Linh chưa bao giờ biết hóa ra đau bụng kinh lại có cảm giác này, cứ như có một cái búa nhỏ ở trong bụng cô cứ nện từng búa từng búa một, cũng không biết đau tới mức nào, nhưng loại cảm nhận dội lên từng đợt thế này thì rất sâu, nắm không rõ, mà ngược lại càng khiến con người ta thêm khó chịu khổ sở.

Nên biết rằng, trước đó cô chính là một đứa trẻ khỏe mạnh, chưa từng bị đau bụng kinh kiểu thế này. Có thể lần này do bị dầm mưa hơn nửa đêm, lại chui vào trong âm huyệt bị âm khí đông lạnh, âm khí gây tổn thương mạnh nhất với thân thể con người, vì thế không những khiến cho kỳ kinh của cô tới sớm, thậm chí còn để lại cả di chứng nữa.

Cho dù con gái có khỏe mạnh thế nào đi chăng nữa, thì trong thời gian đèn đỏ, cũng trải qua một trận khó chịu không ngóc dậy nổi. Trước đó cuộc sống của cô còn có trợ lý giúp, lại được dì An Như vô cùng quan tâm, nên không lo lắng tới chuyện gì hết, sức khỏe cũng được chăm sóc rất tốt, không giống lần này, thật sự vừa bị ép buộc đến khó chịu.

Hề Từ ngồi ở trước giường lo lắng nhìn thần sắc Úc Linh nằm trên giường yếu ớt không dậy nổi, điều này mới khiến anh biết cô lâu tới vậy lần đầu tiên thấy cô lộ ra bộ dạng yếu ớt đến thế, trong lòng không chỉ lo, nếu Úc Linh không phản đối, hiện giờ anh đã muốn lái xe suốt đêm đưa cô tới bệnh viện trong thành khám rồi. Rõ ràng nếu làm vậy thì sẽ bị người ta cười nhạo cho mất.

https://thuviensach.vn

"Đau lắm sao?"

Úc Linh không muốn mở miệng nói chuyện, cứ yếu ớt nằm trên giường, hai mắt vô thần nhìn đèn trần nhà chằm chằm.

Hề Từ hơi lo lắng, anh chưa bao giờ biết con gái vào thời điểm đèn đỏ lại yếu ớt đến vậy, dọa cho anh sợ. Nghĩ ngợi, anh bưng tới một ly đường đỏ mà nhân viên phục vụ làm cho để đưa cô uống, xoa xoa mồ hôi lạnh chảy trên trán cô, sau khi lau mồ hôi cho cô, thì đứng dậy ra cửa.

Nửa đêm, phó đạo diễn Hứa vừa tiễn bác sỹ trong sơn trang đi xong, mới nằm nghỉ một lát thì bị tiếng đập cửa tỉnh lại. Đợi tới lúc mở cửa thấy người thanh niên tới làm phiền, bác sỹ bảo, "Thời gian phụ nữ đèn đỏ thì quả thật cần phải chú ý..."

Còn chưa nói xong, Hề Từ đã không ngại học hỏi, "Phải chú ý gì ạ?'

Bác sỹ không kìm được liếc anh một cái, lúc này mới để ý thấy đó là một người vô cùng tuấn tú trẻ tuổi, vẻ mặt đầy nghiêm túc hỏi loại chuyện phụ nữ thế này, nếu không phải trong nhà có phụ nữ, thì chắc hỏi cho bạn gái gì đó, có thể tới đây hỏi, rõ ràng là một người đàn ông vô cùng tỷ mỷ cẩn thận rồi.

Ngay lập tức bác sỹ không biết Hề Triển Vương đã nói chuyện để ý thời gian phụ nữ trong thời gian đèn đỏ thế nào, rồi đưa cho anh một viên giảm đau.

Úc Linh thấy anh ra ngoài, rồi lại nhanh chóng quay lại, chỉ liếc nhìn anh một cái, vẫn suy sụp tinh thần.

Hề Từ rót một chén nước ấm, lấy thuốc giảm đau tới bảo, 'Đây là thuốc giảm đau, nhưng bác sỹ có nói là loại này không nên uống nhiều, tránh sau này bị tác dụng phụ"

https://thuviensach.vn

Úc Linh ngoan ngoãn uống thuốc giảm đau, nói không còn hơi sức nữa, "Trước kia em cũng không đau thế này"

Ai ngờ Hề Từ nghe thế lại rất áy náy, một lát sau, lại nói nhẹ nhàng, "Úc Linh, xin lỗi em"

"Vâng?' Úc Linh nhìn anh kỳ lạ, không rõ anh vì sao có vẻ mặt áy náy thế.

"Nếu không phải vì anh thì em cũng sẽ không lên núi, hơn nữa hôm nay anh ở bên ngoài quá lâu..." Nói đến đây, sắc mặt Hề Từ không ổn lắm.

Lần này lệ quỷ xuất thế, quấy rối địa khí trong núi, một ít yêu và yêu vật đều nhân cơ hội chạy đến tác loạn, để trấn áp chúng, anh mất khá nhiều thời gian, không ngờ được lúc trở về sơn trang, chợt nghe thấy cô đi theo đoàn làm phim vào trong núi, tự dưng hiểu rõ cô không yên tâm với Du Lệ, đi theo để ý, ai ngờ lệ quỷ bám trên người Ngô Bằng Linh do được âm trạch cung cấp âm khí hôm nay cho Ngô Bằng Linh, năng lực lớn hơn chút, có thể liên hệ với một số yêu vật trong núi làm loạn.

Úc Linh nhìn anh một cái, đưa tay ra nắm lấy tay anh. Tay anh vô cùng đẹp, thậm chí có thể nói là một tác phẩm nghệ thuật cũng không ngoa, mười ngón tay thon dài, khớp xương rõ, da trắng nõn không tỳ vết, tựa như một đôi tay chuyên đánh đàn dương cầm vậy, hơn nữa nó vô cùng ấm áp sạch sẽ, khiến người nắm cứ không muốn buông ra.

Cô rất thích tay anh. Hoặc nói cô không những chỉ thích mỗi tay anh mà còn thích cả chuyện ôm ấp của anh nữa.

Cô biết anh không lâu, từ lúc kết hôn tới giờ vẫn chưa tròn một tháng, vẫn chưa nảy sinh nhiều tình cảm thâm sâu, nhưng cô cảm thấy mình đang dần thích anh, chỉ cần có anh ở bên, thì bất kể gặp phải yêu ma quỷ quái gì cũng đều có cảm giác yên tâm, chỉ cần nhìn thấy anh thì trong lòng đã vui lắm rồi.

https://thuviensach.vn

"Liên quan gì đến anh đâu? Em tự mình muốn tới, tối nay cũng là em theo Du Lệ cùng vào núi mà" Cô nói nhẹ nhàng, không có ý trách anh.

Từ nhỏ cô có thế nhìn thấy một số ít loại phi sinh vật đáng sợ, sau đó lớn lên một chút mới hiểu được mình là trường hợp bất thường, mới rồi vừa biết mình khác hẳn mọi người. Sau đó cũng quen mình dù đi đâu, cũng sẽ gặp phải loại phi sinh vật này, cố sức không nhìn chúng. Điều đó và thể chất của cô có liên quan với nhau, chẳng trách người khác được, vì thế cô cũng sẽ không vì người khác không tới cứu mình kịp thời mà sinh lòng oán hận.

Con người còn sống sao lúc nào cũng mong chờ từng giây từng phút có người tới cứu mình chứ?

Hề Từ nhìn thấy cô mỉm cười, đưa tay nắm lấy đầu ngón tay cô phát lạnh. Nhớ lại lời bác sỹ vừa nói, anh cứ đơn giản lên giường, ôm chặt cô vào lòng, đặt tay lên bụng cô xoa nhẹ. Nghe nói làm vậy có thể giảm bớt cơn đau bụng kinh, tuy không rõ có phải thật không, nhưng Hề Từ lại cảm thấy mình phải thử một lần.

Lần đầu tiên trong đời, Hề Từ cảm thấy mình hẳn là nên chủ động đi tìm hiểu một chút gì đó của con người đi.

"Đỡ hơn chưa?' Hề Từ xoa nhẹ một lúc, hỏi nhỏ.

Úc Linh vốn đang nhắm mắt lại, nghe thấy anh hỏi, mở to mắt nhìn anh cười cười bảo, "Đỡ một chút" Thật ra vốn không có cảm giác gì lớn, nhưng vẻ mặt anh đầy thành thật cô không nỡ khiến anh thất vọng.

Hề Từ nghe xong quả nhiên rất cao hứng, lại tiếp tục duy trì tiết tấu xoa vào bụng cô. Úc Linh tuy rất đau nhưng vẫn nhớ mọi chuyện, hỏi, "Đúng rồi, lúc về, em thấy Du Lệ có vẻ hơi khác, không rõ cô ấy.... có bị lệ quỷ kia làm bị thương không nữa?"

https://thuviensach.vn

"Không sao, coi như may mắn đi" Hề Từ không để ý đáp, "Ngô Bằng Linh sai khiến cái vị mập ý đó lấy một bộ quần áo của cô ấy hại cô ấy, nhưng vị mập ú kia quá sợ nên không lấy, cứ cầm bừa không thứ cô ấy không hay mặc thay vào. Lúc trước cô ấy sở dĩ bị ngất đi trong núi, là do nguyên nhân con lệ quỷ kia động tay chân, nhưng do uy lực không lớn nên cô ấy tỉnh lại rất nhanh, chỉ có thân thể hơi yếu chút, còn mọi thứ không đáng ngại"

Nghe thấy anh giải thích, Úc Linh mới hiểu vì sao Ngô Bằng Linh lại tức giận túm phó đạo diễn Hứa lên núi đến thế, chỉ sợ là tức chuyện bị ông ta lừa thôi.

"Thật không sao chứ?' Úc Linh vẫn thấy lo, "Không có thứ bẩn nào bám trên người cô ấy chứ?'

"Không, chỉ mắc bệnh chút sau đó thì ổn ngay thôi"

"Mắc bệnh ư?' Giọng Úc Linh hơi cao chút.

Cô trong mắt Hề Từ dường như lại khôi phục lại sức sống như ban đầu, hơi buồn bực, phát hiện ra mình có vẻ chẳng hiểu tính con gái nhân loại gì hết. Nhưng cô ấy có thể khôi phục lại sức sống, trong lòng anh cũng thấy vui hơn.

Nhưng Úc Linh lại muốn nói thật cho anh biết, tính con gái nhân loại không phải tốt như thế, trong nháy mắt đầy sức sống chỉ là hồi quang phản chiếu, cô nhanh chóng ủ rũ rồi tiếp tục nằm thẳng cẳng trên giường chậm rãi ngủ.

Chắc là tối hôm kia bị ép buộc khổ sở, hơn nữa bà dì của cô ào tới, sáng mai tới tận mười giờ Úc Linh mới dậy nổi. Sắc mặt cô vẫn u ám như cũ, tinh thần vẫn chưa ổn.

https://thuviensach.vn

Do dì cả vẫn tiếp tục phát huy sức mạnh của nó, khiến cho lần đầu tiên Úc Linh mới biết được sức mạnh của dì cả đáng sợ tới cỡ nào, cô gian nan trải qua mấy ngày, vô cùng nhớ tới những năm tháng vui vẻ trước đó.

Hề Từ thấy bộ dạng của cô, suýt nữa thì hận không thể ôm chặt cô vào trong lòng đó.

Là một đại yêu vô cùng thanh cao, anh ngoài chuyện quản tình yêu ra thì lúc nào cũng là sinh vật không bao giờ quan tâm tới kẻ khác, đâu biết có một ngày kết hôn cùng một con người, mới phát hiện ra con người có rất nhiều vấn đề...

Bữa sáng thơm ngào ngạt gồm cháo thịt băm, nếu rất ngon, húp vào trong dạ dày khiến bụng ấm hẳn lên, khiến Úc Linh thấy dễ chịu hơn chút. Sau khi ăn sáng xong lại tiếp tục cuộn tròn không muốn động đậy. Hề Từ dĩ nhiên cũng ở bên cạnh cô, mãi cho tới khi có mấy người tới.

Trợ lý Du Lệ là tiểu Trịnh là người tới đầu tiên, vốn là đại Du Lệ sẽ tới thăm Úc Linh nhưng lại hoảng sợ chuyện Giang cô nương cứ vùi đầu chết dí trong phòng.

"Chị sao thế?"

"Đau bụng" Úc Linh nói thản nhiên, trước mặt người ngoài, dù sống không bằng chết cô cũng có thói quen nói thẳng.

Tiểu Trịnh lập tức nhìn biết ngay, thấy cô không có tinh thần, cũng không thể chia sẻ nỗi thống khổ cùng cô, đành bảo, "Vậy chị cứ nghỉ ngơi đi, đợi trưa chị Du xong việc sẽ tới thăm chị"

Úc Linh gật đầu hỏi, "Lệ Du hiện đang làm gì? Sức khỏe của cô ấy không sao chứ?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Trịnh hơi ngạc nhiên, không rõ sao cô lại biết Du Lệ sinh bệnh, nói thành thật, "Sáng nay mặt trời lên, Đạo diễn Chung bảo muốn đi chụp chút, vì thế mới sáng sớm đã xuất phát, chị Du có lẽ bị mắc mưa hôm qua, hôm nay hơi sốt nhẹ, nhưng chị cũng biết đó, quảng cáo này cũng không thể ngưng được"

Vì thế Du Lệ mới cố mà lên sân khấu. Tuy trong lòng Úc Linh lo lắng, nhưng biết Du Lệ là một người chuyên nghiệp, bảo tiểu Trịnh chăm sóc cô nàng cẩn thận, rồi bảo cô rời đi.

Tiếp đó là Vân Tu Nhiên tới. Vừa vào cửa, Vân Tu Nhiên liền nói với Hề từ, "Chuyện lần này cảm ơn anh, hai ngày nữa tôi sẽ gởi tiền vào tài khoản của anh"

Hề Từ rót cho Úc Linh một ly trà táo đỏ, đáp bừa. Vân Tu Nhiên tự nhận là chẳng có gì hay ho nói với một đại yêu, chẳng qua chỉ tới đây nói với anh một câu rồi lập tức chuẩn bị rời đi thì bị Úc Linh gọi lại.

"Vân Thiên sư, yêu vật thường sợ cái gì nhất?'

Vân Tu Nhiên ngưng lại, ngạc nhiên nhìn cô, không rõ ý này của cô là gì.

Úc Linh cũng là người biết nhìn, đột nhiên nhớ tới cảnh bị yêu vật tập kích tối qua, lòng bàn tay cô sáng lên ấn ký, sau đó thì có nhiều chuyện liên tiếp xảy ra, rồi dì cả lại tới ào ào, khiến cô quên béng chuyện này, mãi cho tới khi nhìn thấy Vân Tu Nhiên là một thiên sư chính cống, mới nhớ tới chuyện này nên gọi lại hỏi một câu.

"Chính là chuyện tối qua gặp yêu vật đó đó" Úc Linh nói chậm rãi, "không hiểu vì sao, thể chất của tôi có vẻ rất đặc biệt với yêu vật, cuối cùng tôi không thể đợi lần nào cũng có người tới, nên..."

https://thuviensach.vn

Vân Tu Nhiên liếc mắt nhìn Hề Từ ngồi cạnh cô, thấy thần sắc anh vẫn bình thản, trong lòng cũng không muốn chõ mỗm vào, nên tiện nói ngay, "Yêu vật thường sợ lửa, nếu muốn tiêu diệt chúng, pháp thuật thiên sư và yêu lực đại yêu đều dùng được" Nhưng cô chính là người thường, bất kể là có thể học thuật pháp hay yêu lực gì đó đều không thể thực hiện được. "Đương nhiên, điều này chỉ nhằm vào một số ít động vật nhỏ thôi, nếu gặp phải yêu vật lợi hại thì lửa nhân gian cũng không có hiệu quả gì với yêu vật cả"

Úc Linh gật gật đầu, hơi đăm chiêu nhìn chằm chằm tay trái mình, ở đó cũng chẳng có gì, cứ như ấn ký sáng lên tối qua chỉ là ảo giác của cô vậy.

Đợi Vân Tu Nhiên rời đi, Hề Từ giữ chặt tay cô hỏi, "Em nhìn cái gì thế?"

Úc Linh cũng không muốn giấu anh, bảo, "Hề Từ à, hôm qua trước khi các anh tới, tay của em hình như sáng lên, chính là chỗ này, có một ấn ký kỳ lạ..." Cô ấn vào lòng bàn tay trái, kể lại chuyện bản thân gặp phải trong núi cho anh nghe.

Hề Từ yên lặng nghe, mãi cho tới khi cô nói xong thì ngẩng đầu nhìn cô, hơi cứng ngắc người, rồi mới nói, 'Anh cũng không rõ đó là gì nữa, nhưng rõ ràng là nó có thể bảo vệ em"

Úc Linh nghe xong thì cảm thấy anh nói rất có lý, nếu cái gì đó có thể bảo vệ mình thì cho dù chẳng rõ có liên quan gì thì biết đâu sau này mình có thể biết rõ hơn.

Chỉ lúc bản thân đang nghiên cứu tay mình thì phó đạo diễn Hứa lại tới.

Nhìn vị mập cả đêm đã khôi phục hơn nửa tinh lực, Úc Linh mới cảm khái sức lực sinh mệnh của ông ta thật dai, cứ như con gián có đánh cũng

https://thuviensach.vn

không chết vậy.

Trên mặt phó đạo Hứa dán một miếng băng dính, lăn vào, xoa xoa tay nói với Hề Từ, "Hề tiên sinh, làm phiền rồi, không rõ anh có biết cách liên lạc với Vân tiên sinh không ạ?"

"Không" Hề Từ nói lãnh đạm.

Phó đạo Hứa mặt dày nói, "Hề tiên sinh, đừng vậy mà, tuy tôi chỉ là người thường, nhưng cũng nhất định không tiết lộ thân phận của các anh ra ngoài. Thế giới này rất nguy hiểm, đúng là cần những đạo sĩ như các anh trừ ma diệt yêu, các anh đều là người tốt..."

Khóe miệng Úc Linh mím chặt, gã mập này đúng là nịnh nọt khiến người ta khó nuốt nổi, chẳng trách mà ông ta có thể chạy trước một chân tham gia đoàn làm phim của đạo diễn Chung, cứ kiểu luồn cúi như thế, sao không loạn lên. Chỉ là thói xấu lạm dụng tý chức thông đồng với ngôi sao nữ, che giấu không tốt lắm, nhưng trải qua chuyện lần này, nói vậy sau này ông ta hẳn không dám tái lại chuyện này nữa.

"Tôi và anh ta không thân lắm, nên không có số điện thoại của anh ta" Hề Từ cắt ngang lời nói ông ta. Phó đạo Hứa thấy anh không nói dối, lập tức thất vọng, bộ dạng buồn thiu. Xem ra mấy ngày nay ông ta bị quỷ dọa cho sợ quá mức rồi, mới có thể nghĩ bái một vị thiên sư như thế.

Lúc này Úc Linh cất lời, "Phó đạo Hứa, không biết hiện giờ Ngô Bằng Linh sao rồi?'

Trên mặt phó đạo Hứa có vẻ mất tự nhiên, tuy lệ quỷ bám trên người Ngô Bằng Linh đã tách ra, nhưng chỉ nghĩ tới thể chất của người phụ nữ này hấp dẫn quỷ thôi, ông ta liền hận không thể trốn cô ả thật xa ra. Nhưng Úc Linh hỏi, ông ta không thể không trả lời, nên nói ngay, "Nghe trợ lý của cô ấy nói, sáng nay cô ấy đã tỉnh, nhưng sức khỏe quá yếu, cần tĩnh dưỡng, hơn nữa cô ấy cứ như chẳng nhớ rõ mình lên núi thế nào nữa"

https://thuviensach.vn

Không nhớ rõ, thì chính là lúc ấy cô ả đã bị lệ quỷ không chế thân thể rồi, áp chế cả thần trí của cô ả.

"Vậy cô ấy có còn nhớ chuyện gì xảy ra trên người mình không?'

"Đương nhiên là nhớ rõ" Phó đạo Hứa nói kích động, "Vốn cô ấy không muốn nói, nhưng tôi nói dối trong điện thoại một tý cô ấy mới nói, người phụ nữ này cũng thật là..." Phó đạo Hứa trong lúc nhất thời không biết đánh giá loại phụ nữ như Ngô Bằng Linh thế nào nữa.

Úc Linh không hỏi lại thêm. Nhưng đợi tới chiều, rốt cuộc cô cũng dời tới chỗ có nắng phơi nắng, phó đạo Hứa lại thần thần bí bí tới nói với cô, "Giang tiểu thư, cô biết không, vừa rồi trợ lý Ngô Bằng Linh gọi điện thoại tới nói hôm nay có người đến viện trấn an cô ấy, sau đó Ngô Bằng Linh liền quên ngay tất cả mọi chuyện cô ấy làm, thật sự thần kỳ quá...."

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 49

Buổi chiều sau khi đoàn làm phim kết thúc công việc, nhóm đạo diễn Chung lại nhanh chóng rời khỏi sơn trang. Du Lệ thật ra ở lại, chủ yếu là cô vốn sinh bệnh, sau đó lại quay phim cả một ngày, không được nghỉ ngơi đầy đủ, họa vô đơn chí, kết quả ngã xuống, đành phải nghĩ dưỡng bệnh ở chỗ này.

Đương nhiên cái gọi là dưỡng bệnh thật ra là biết Úc Linh còn muốn ở sơn trang một đêm, cô từ chối người đại diện thúc giục kiên trì ở lại. Nếu không vào thời điểm này cô hẳn là đã cùng đoàn làm phim xuống núi rồi, tới bệnh viện gần đó hạ sốt là ổn.

Vừa thu xếp Đoàn làm phim xong, Du Lệ đã chạy tới nằm cuộn tròn trong phòng Úc Linh, sau khi uống thuốc hạ sốt, vừa mệt vừa uống nước hoa quả, vừa bảo, 'Hai chúng mình thật sự là chị em khó khăn, bị bệnh mới được tụ tập... À, cậu không được coi như bị bệnh, bệnh dì cả chưa bao giờ là bệnh cả, nhưng cũng chẳng kém là mấy... Đúng rồi, mùi vị trái cây này thơm quá, mua ở đâu..."

Úc Linh bị cô nàng hỏi liên tục, phải đáp, "Rốt cuộc là cậu đang ăn ở đâu, nói đi? Nếu không thì ăn xong rồi nói sau đi, hoặc là vừa ăn vừa nói? Thật mất mặt nữ thần quá"

Du Lệ nuốt xong một quả nho cuối cùng, lấy khăn lau tay, vẻ mặt đầy thành khẩn, "Được rồi, mình nghe lời cậu, sau này không thế nữa, nhất định phải duy trì hình tượng nữ thần tao nhã"

https://thuviensach.vn

Nói tới Du Lệ vẫn học cách Úc Linh. Năm đó lúc hai người gặp nhau, Úc Linh chính là đi đâu cũng dẫn theo một đoàn bảo vệ, vô cùng có phong cách của thiên kim tiểu thư, Du Lệ chỉ là một người mới dựa vào dung mạo xinh đẹp tiến vào giới giải trí, đi đứng nghiêng ngả một hồi, ngoài gương mặt ra, thì không có gia thế, cửa sau, tài nghệ khí chất, và lễ nghi không có, Úc Linh biết cô muốn trở thành ngôi sao, nên mới bảo giáo viên dạy lễ nghi dạy cho cô nàng.

Lúc ấy Du Lệ mỗi lần nhìn thấy Úc Linh thì đều bị vẻ mặt lãnh đạm của cô sửa các loại thói quen xấu, lâu ngày cũng bắt chước lễ nghi của cô mà tiến bộ, khí chất trở nên tao nhã thong dong, điều này cũng là nguyên nhân khiến cô nàng có thể đứng vững trong giới giải trí, có sắc có khí chất, không muốn là nữ thần cũng khó.

"Cậu thích thì mai mình bảo Hề Từ cho cậu mang mấy cân về" Úc Linh thấy cô nàng ngồi xuống thì rốt cuộc mở miệng nói.

"Chỉ mấy cân thôi ư? Chẳng lẽ loại hoa quả này rất hiếm sao?' Du Lệ hòi tò mò, tuy vẫn đang bệnh, nhưng không rõ vì sao, sau khi ăn mấy thứ hoa quả này thì cảm thấy nó rất thơm, vốn không ảnh hưởng tới khẩu vị.

Chẳng lẽ cô nàng thật sự là một kẻ háu ăn sao? Úc Linh thản nhiên đáp, nói liên tục.

Thời gian sắp muộn, Hề Từ cùng trợ lý tiểu Trịnh mang theo bữa tối tiến vào. Du Lệ vừa thấy hai mắt sáng ngời. Vị nữ thần này vốn là kẻ háu ăn trong xương, ngoài miệng thì có vẻ khảnh ăn, sét đánh xuống cũng không ăn, muốn giảm béo ư? Ăn no rồi giảm sau cũng được.

Úc Linh liếc mắt nhìn cô nàng một cái, rồi rút ra một kết luận: Quả nhiên lai lịch loại hoa quả đó rất kỳ lạ, hiệu quả cũng thật kỳ lạ. Rõ ràng sẽ không hại người, hơn nữa hiệu quả lại rất tốt, cũng không rõ cửa hàng bán hoa quả đó lấy hoa quả ở đâu nữa.

https://thuviensach.vn

Bữa tối dĩ nhiên là tự Hề Từ làm, mượn phòng bếp sơn trang, có tiểu Trịnh giúp một tay, nhìn lướt qua, cô bội phục Hề Từ sát đất, cảm thấy anh không đi làm đầu bếp thì thật tiếc quá.

Sau khi giải quyết xong bữa tối phong phú, Du Lệ uống thuốc rồi trở về phòng với trợ lý nghỉ ngơi, tĩnh dưỡng tinh thần, mai chuẩn bị trở về B thị.

So với Úc Linh hiện giờ đang nghỉ việc thấy thoải mái hơn nhiều.

Tới tối, bụng không còn khiến người ta cảm nhận đau đớn buồn bực nữa, hơn nữa trước đó thân thể cô được chăm sóc rất tốt, hiện giờ vốn đã không còn cảm giác gì nữa. Sức khỏe tốt, tâm tình cũng tốt lên, nhìn thấy sao sáng trên trời trên sáng lóng lánh, nói với Hề Từ, "Chúng mình đi ngắm sao đi"

Hề Từ dĩ nhiên đồng ý rồi. Hề Từ tiện tay mang theo một chiếc áo khoác, rồi hai người ra cửa.

Nơi ngắm sao là địa điểm phía sau núi sơn trang, ban ngày là nơi đoàn làm phim quay chụp, ở đó còn được sơn trang bố trí bàn ghế đá linh tinh gì đó, rất tiện cho khách ngắm cảnh về đêm, không những thấy cả dải ngân hà trên bầu trời, còn nhìn thấy cả ngàn vì sao lấp lánh như những ngọn đèn nhỏ, cứ như ánh sáng đom đóm vậy.

Gió đêm hơi lớn, Hề Từ mang áo khoác khoác lên người Úc Linh. Úc Linh rúc sát vào bên cạnh anh, bị gió đêm thổi một cái, lúc trước thấy có hơi lãng mạn giờ lập tức lý trí trở lại, rốt cuộc nhớ rõ ánh sao trên núi rất đẹp, nhưng suýt quên ở nơi này còn có yêu quỷ linh tinh gì đó, tuy lệ quỷ đã bị loại bỏ, nhưng không có nghĩa là ở đây không có yêu yêu quỷ quỷ.

"Hề Từ, ở đây.... Sẽ không còn có quỷ quái linh tinh gì nữa chứ?' Cô hạ giọng hỏi, âm thanh hơi yếu, chỉ sợ mất chú ý một cái thì yêu vật hoặc quỷ quái ghê tởm bất ngờ nhảy ra.

https://thuviensach.vn

Hề Từ ôm cô sát vào lòng, tùy ý nhìn lướt qua bốn phía, trợn mắt nói dối, 'Không đâu, yên tâm đi, bình thường nơi có nhân khí thì quỷ quái cũng không dễ xuất hiện, trừ phi có gì đó hấp dẫn chúng"

Úc Linh rốt cuộc thở phào, an tâm thưởng thức cảnh đêm trên núi. Đêm nay chỉ có sao không có trăng, không sao nhìn thấy được trăng mà tâm sự, nhưng trong mắt Úc Linh vẫn thấy được. Cô ôm lấy một cánh tay Hề Từ, dựa vào người anh, hơi thở ấm áp của anh bao bọc lấy cô, cho dù ở đây có ít người tới, cũng không sợ hãi quá mức.

Hề Từ cúi đầu nhìn cô chìm đắm trong ánh sáng đèn đêm, vì ôm cô, thậm chí còn ngửi được mùi máu tươi như có như không trên người cô, thứ mùi này với loại yêu như anh mà nói cũng không dễ ngửi gì, thậm chí có thể nói là dơ bẩn, khiến họ tránh xa loại này, nhưng anh cũng không ghét bỏ, thản nhiên tiếp nhận, đến cả bản thân cũng cảm thấy khó hiểu.

Nhìn một bên mặt xinh đẹp của cô, không kìm được cúi xuống hôn trên mặt, lúc cô vừa ngẩng đầu lên thì lại hơi ngại ngùng rời mặt đi.

Úc Linh nhìn thấy buồn cười, cũng dướn lên hôn anh, phát hiện nhiệt độ cơ thể anh bốc cao, không những không thỏa mãn mà ngược lại muốn tiếp tục bắt nạt anh, ôm lấy anh hôn mãi không ngừng, chỉ muốn nhìn thấy anh vào lúc này có thể xấu hổ tới mức nào.

Quả nhiên là một người bốc đồng mà.

****

Sáng mai, sau khi ăn sáng xong cả đoàn rốt cuộc xuống núi. Đi tới chân núi, Du Lệ cùng họ tách ra.

"Úc Linh, lúc nào thì về B thị?' Du Lệ ló đầu ra khỏi cửa xe, nhìn cô, "Hay là đưa bà ngoại đi tới B thị đi"

https://thuviensach.vn

Úc Linh lắc đầu, "Tính tình bà ngoại mình cậu biết rồi đó, có thời gian thì tới thăm đi"

Du Lệ biết cô không bỏ được bà ngoại úc, đành gật gật đầu bảo, "Vậy được rồi, mình đợi cậu ở B thị, khi nào về thì báo mình một câu"

Úc Linh vẫy tay với cô nàng. Sau khi chia tay, đi một mạch trở về thị trấn.

Rốt cuộc sau khi về nhà, vừa vào tới cửa con vẹt kim cương màu lam tím đã bay tới, há miệng kêu lên, "Người đẹp, Hề Triển Vương, hoan nghênh về nhà, vất vả rồi" Sau đó lại rất chịu khó vào bếp, mang trà ngon bà ngoại nấu buổi sáng bằng hai móng ra.

Úc Linh ngồi phịch xuống ghế sa lon, nhìn thấy con điểu yêu cứ bay đi bay lại vậy, hơi buồn cười hỏi, 'Mày có biết chúng ta gặp cái gì trong núi không?"

"Điểu không biết" Vẹt kim cương lam tím nói thành thực, phẩy phẩy cánh, "Nhưng các người đi ba ngày, ở đó nhất định có chuyện, nếu không thì sẽ không ở lại lâu thế, hắn là hôm qua phải trở lại rồi. Đúng rồi, lần này là thiên sư nào tới vậy?"

"Vân Tu Nhiên" Úc Linh đáp, nhìn nó kỳ lạ, "Sao mày biết có thiên sư tới thế?"

"Đương nhiên là..." Vẹt kim cương lanh mồm miệng đáp, đột nhiên ý thức được gì đó, lèo bèo mấy câu, cố nói, "Các người chậm lâu vậy, chắc chắn không chỉ yêu vật làm loạn chắc hắn còn có quỷ nữa, tróc quỷ là bản lĩnh sở trường của thiên sư, Hề Triển Vương không làm, điều nói đúng không?'

Vẹt kim cương phân tích khiến cho người ta có cảm giác được nó thật ra chẳng khác gì người trưởng thành là mấy về chỉ số thông minh. Úc Linh

https://thuviensach.vn

cười cười, cũng không biết nếu bản thân mình chậm một ngày, chắc hôm qua họ đã trở lại nên hỏi, "Bà tôi đâu rồi?"

"Bà cụ đi nhà chú Úc Lục rồi, hai ngày nay bà cụ đều tới đó chơi, thoạt nhìn tinh thần rất được, các người đừng có lo" Vẹt kim cương làm hết phận sự báo cáo, nó ở lại trong nhà không chỉ giữ nhà mà còn phụ trách cả bà lão nữa.

Uống chén trà cùng Hề Từ xong, hai người tới nhà chú úc Lục đón bà ngoại. Không ngờ lúc tới nhà chúc Úc Lục lại không gặp bà, cả thím Lục cũng không thấy, giúp trong coi quán là một họ hàng nhà thím Lục.

"Họ đi chọn mua bánh kẹo cưới rồi" Họ hàng thím Lục nói, "Hai ngày nữa nhà họ Tống sẽ tới cầu hôn, thím Lục đi cùng bà cháu, Quan San lên tận phố mới mua sắm này nọ, chắc lát nữa sẽ về thôi"

Thị trấn ở đây có tập tục cầu hôn, tất nhiên không thể cẩn thận như với thời cổ đại nhưng cũng khá long trọng, ngày đó nhà trai tới sẽ mang theo sinh lễ, sính kim gì đó tới cửa, nhà gái phải giết gà mổ vịt chuẩn bị một bàn ăn thịnh soạn tiếp đãi, hai nhà lúc này mới xem như chính thức gặp mặt, đợi nhà trai đi rồi, lại mang đi những thứ nhà gái chuẩn bị gì đó làm đám cưới, coi như cách tiếp nhận cầu hôn của đối phương.

Úc Linh nghe xong tạm thời không muốn về nhà nữa, mà cùng Hề Từ đi tới Lão Nhai gần đó đi dạo, đi chừng khoảng một canh giờ thì lại tới quán nhà thím Lục, quả nhiên đã thấy các bà các cô đều về rồi, để trên bàn mọi thứ bánh kẹo gì đó cưới.

"Ôi, các cháu đã trở lại rồi à?' Thím Lục nhìn thấy họ thì nhiệt tình tiếp đón bảo, "Hề từ, úc Linh à, tới giúp thím chọn bánh kẹo cưới đi, ngày đó cần dùng để Tống gia tới cầu hôn đó"

Trong lòng các bà bác Lão Nhai thì Hề Từ vẫn là một người cẩn thận, đặt hết lòng tin hoàn toàn vào việc chọn bánh kẹo cưới.

https://thuviensach.vn

Úc Quan San thấy thế quay đầu nở nụ cười tủm tỉm, ở bên cạnh giúp chọn, tuy nói đây là chuyện chung thân đại sự của cô nàng, nhưng đây cũng là chút tục lệ, cô cũng không hiểu nhiều lắm.

Hề từ cười ha ha tiến tới giúp chọn, Úc Linh ngồi sát cạnh bà ngoại, ôm một cánh tay của bà, hơi làm nũng hỏi, "Bà ơi, mấy hôm nay bà thấy thế nào rồi? Đầu còn choáng không? Mai chúng cháu đưa bà tới viện khám lại nhé"

Bà ngoại cười ha hả đáp, "Cũng sáng dậy thì hơi choáng chút, giờ thì không sao rồi, bà vẫn có thể giúp thím Lục chọn lựa mà, sứa khỏe tốt lắm. Mấy ngày nay các cháu chơi trên núi thế nào? Có vui không?"

"Vui lắm ạ" Úc Linh thầm nghĩ, ngoại trừ chuyện quỷ quái linh tinh kinh hồn trong núi ra thì mọi thứ cũng không tệ lắm, "Tiếc là bà không đi, suối nước nóng ở đó rất được, bà già rồi cũng có thể tắm đó"

Bà ngoại không đáp lại lời cô, mà hỏi ngược lại, "Hai ngày nữa nhà họ Tống sẽ tới cầu hôn, hôn lễ Quan San và Tống gia đã sớm định rồi, còn cháu và Hề Từ thì sao? Có muốn tổ chức hôn lễ cùng không?"

Úc Linh nói thờ ơ, "Bà nếu muốn náo nhiệt thì cùng nhau tổ chức đi ạ"

"Không phải là bà muốn náo nhiệt mà đây là chuyện của đám trẻ các cháu, cháu muốn thì làm đừng có đổ hết lên người bà lão này" Nói đến đây, bà ngoại đột nhiên nghĩ tới cái gì, hỏi, "Đúng rồi, chuyện kết hôn của cháu đã nói cho Giang Vũ Thành chưa?"

"Vẫn chưa ạ" Úc Linh ở cạnh bà mở miệng nói trước, "Đợi lúc nào cháu đi B thị thì sẽ nói cho cha ạ"

BÀ ngoại nghe xong bất giác cảm thấy hơi vui vẻ nhưng vẫn thấy lo lắng, cuối cùng vỗ vỗ tay cô nói, "Vậy được rồi, đến lúc đó nó chửi cháu thì cháu cứ nói với bà, bà sẽ gọi điện mắng nó cho" Nói đến đó thật ra trong

https://thuviensach.vn

lòng bà ngoại vẫn hiểu, bản thân mình vừa lòng Hề Từ cũng không có nghĩa là nhà họ Giang vừa lòng, biết đâu lúc đó người nhà họ Giang lại nói những lời vô sỉ thì sao.

"Vâng, cháu nhất định sẽ bảo bà ạ" Úc Linh nheo mắt lại cười. Ba ba nhất định sẽ không mắng cô, hơn nữa ba ba đặc biệt sợ bà ngoại, trước mặt bà ngoại chịu nhún mười phần, lời bà ngoại nói quả thật là thánh chỉ, vì thế bà mới nói mạnh mồm như vậy.

BÀ cháu nói xong, bên đó Hề Từ cũng đã giúp thím Lục chọn xong bánh kẹo cưới, còn chưa nói với tập tục hôn lễ gì. Đợi xong việc này, họ được thím Lục nhiệt tình mời ở lại ăn cơm chiều, từ chối không được nên đành ở lại.

Chú Úc Lục thấy Hề Từ ở lại thì gọi Hề Từ cùng uống rượu ăn thịt, bảo, "Ngày đó Tống gia tới cầu hôn, các cháu nếu không có việc gì thì tới đây giúp vui nhé, giữ thể diện cho chị họ cháu với"

Nhà trai đến cầu hôn, người nhà nhà gái càng đông càng tốt, cũng thể hiện cho nhà trai thấy nhà chúng tôi đông người như thế không dễ bắt nạt, sau này cưới con gái nhà chúng tôi về thì đối đãi cho tốt vào"

Hề Từ lặng lẽ đẩy đĩa thịt gà trước mặt đi vừa nói, "Chú Lục yên tâm đi ạ, ngày đó chúng cháu nhất định sẽ tới góp vui" Đang nói thì thấy Úc Linh ngước mắt nhìn qua, nhìn chén rượu trong tay anh.

Hề Từ dĩ nhiên hiểu ý cô, bất giác xấu hổ, đánh thả chén rượu trong tay xuống, lấy đũa gắp một miếng thịt bà thả vào bát, thấy cô vẫn tiếp tục nhìn chằm chằm, bất giác thấy ăn không nổi, quả thực dày vò kinh khủng.

Chú Úc Lục cố tình lại tuyệt không rõ vị cháu rể này lắm, cứ vừa chúc rượu vừa bảo cháu ăn thịt, quả thật ngược tới mức không thể ngược hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Hề Từ cố gắng ăn chút cơm rồi cũng xong, tâm tình Úc Linh và bà ngoại tốt hơn, ăn uống cũng hợp khẩu vị, chỉ có Hề Từ vị cháu rể nhà họ Úc này thì vốn chưa ăn được mấy, chỉ cố ứng phó nhiệt tình với chú Úc Lục thôi.

Về đến nhà bà ngoại nghỉ một lúc rồi về phòng. Dì cả của Úc Linh vẫn chưa hết, cũng hiểu rõ rất mệt mỏi, về phòng tắm rửa một cái rồi chuẩn bị lên giường chơi trò chơi. Mãi chơ tới lúc ngủ, cô mới đột nhiên quay đầu nhìn Hề Từ, đánh giá sắc mặt anh.

"Sao thế?" Hề Từ hỏi dịu dàng. Úc Linh chậm rãi thả tay ra kéo chăn tới tận ngực, nói, "Hôm nay anh uống bao nhiêu rượu thế?'

Hề Từ, "...."

Thấy mắt cô trong veo nhìn, thật sự mê hoặc người, rõ ràng hôm nay không ăn tý thịt thà nào cả, nhưng thân thể anh không hiểu sao hưng phấn, tinh khí trong huyết mạch đập mạnh, bất giác mặt đỏ rực, mở to mắt bảo, "Uống một chút, không sao"

Úc Linh lại nhìn anh thêm lần nữa, thấy anh cũng không xúc động giống như đêm đó đè lên, thì an tâm. Cô bây giờ đang thời kỳ đèn đỏ, cũng không rõ máu còn chảy tới khi nào mới hết nữa, chuyện đó thật sự là..... rớt thảm hại.

Đợi sau khi cô ngủ rồi, Hề Từ mới đứng lên đi ra ban công ngồi xuống, cố tán tinh khí đi, tới khi lòng dạ trong sạch mời trở lại ôm cô ngủ tiếp.

Từ hôm ở sơn trang về, bà ngoại lại trở lại bệnh viện khám lại. Sáng sớm, Hề Từ đã lái xe đưa hai người phụ nữ tới viện. Bà ngoại không thích bệnh viện, cho dù có đi khám lại thì mặt cứ dài ra. Vì muốn dời sự chú ý, bà ngoại hỏi, "Đúng rồi, A Từ được nghỉ kết hôn bao lâu hả?"

https://thuviensach.vn

Hề Từ dừng lại, mỉm cười đáp, "Ông chủ có nói là tùy cháu ạ, công ty ông chủ với ba cháu là bạn, có vẻ rất chiếu cố cho cháu"

Bà ngoại nghe xong yên tâm. Nhưng Úc Linh thật ra không kìm được nhìn anh mấy lần, vẫn nhớ rất rõ lời hỏi han trong đêm đó, anh hình như chưa nói cho cô biết, chuyện công tác này rốt cuộc còn giấu điều gì nữa, chẳng lẽ là chuyện anh bắt quỷ sao?

Tới bệnh viện lúc bà ngoại đi kiểm tra, hai người đứng ở cửa đợi, Úc Linh liền hỏi ngay.

Hề Từ nghĩ ngợi đáp, "Em có biết có một số ít yêu ma quỷ quái nhiều người thường không nhìn thấy không, có nhiều lúc không chú ý sẽ có người gặp tai họa. Thật ra có nhiều tin tức trên báo có một số chuyện phát sinh đột ngột, chính là chuyện yêu ma quỷ quái tác loạn đó. Nghề chuyển phát nhanh này có thể đi tới rất nhiều nơi, lại che giấu khá kỹ trong nhân loại, anh cảm thấy không tệ"

Úc Linh thấy lý do này tạm chấp nhận được, dù hơi gượng ép, nhưng thấy anh mỉm cười thì không còn nghi ngờ gì nữa, lại hỏi tiếp, "Tựa như chuyện núi Hoa La lần này, nếu anh phát hiện thì cần phải thông tin ngay để thiên sư tới đây xử lý sao ạ?"

"Đúng"

"Nếu xử lý chậm, sẽ thật sự chết người sao ạ?"

"Đúng, hơn nữa nếu ra vẻ mặc kệ, núi Hoa La sẽ biến thành thiên đường dơ bẩn của yêu quỷ, đến lúc đó thiên địa sẽ bị ô nhiễm, nhân loại ở gần đó sẽ mắc bệnh, sau đó chết, oán khí tăng cao, lại càng gia tăng nhiều uế khí, dần dần lan tới nhiều nơi khác, toàn bộ thế giới đều gặp tai họa hết"

Nghe thấy chuyện khủng bố đến thế, Úc Linh bất giác cảm thấy nhóm thiên sư tồn tại là chuyện vô cùng tất yếu, mà chồng của cô tuy hơi nguy

https://thuviensach.vn

hiểm chút nhưng rốt cuộc coi như là người giữ được hòa bình thế giới rất đáng ngợi khen. Úc Linh tự cho là hiểu, kéo tay anh tiếp tục đợi bà ngoại không hỏi nữa.

Hề Từ nhìn cô một cái, lại cố kìm lại sự xúc động lần nữa, an ủi bản thân, không sao, anh sẽ tiếp tục đối tốt với cô, đợi sau này tình cảm họ càng ngày càng sâu, anh sẽ thẳng thắn với cô, đến lúc đó cô chắc sẽ không muốn ly hôn với anh đâu nhỉ?

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 50

Kết quả kiểm tra dĩ nhiên đều tốt cả, bác sỹ lại kê cho ít thuốc an dưỡng, rồi cho họ về. Bà ngoại rất cao hứng bảo, "Các cháu xem, sức khỏe của bà thế nào? Mấy ngày nữa, thân thể được chăm sóc tốt, cũng tốt hơn, sẽ không còn choáng nữa, đỡ cho các cháu ngày nào cũng phải đưa bà tới bệnh viện"

"Bà!" Úc Linh quả thật đau lòng thở dài. Hiện giờ thân thể bà ngoại cơ bản là vấn đề từng giai đoạn lúc sáng lúc chiều, thỉnh thoảng đầu hơi choáng chút, nghe nói đầu không cung đủ máu khiến bị bệnh, chỉ cần chú ý chút thì sẽ không có vấn đề lớn gì.

Úc Linh rất lo, hỏi bác sỹ mấy lần, sau khi được khẳng định là không cần nằm viện nữa chỉ cần sau này chú ý hơn thì ổn, mới mang theo thuốc đỡ bà lên xe về nhà.

Bà ngoại như vừa đánh thắng một trận vậy, rất cao hứng, về nhà cũng không nghỉ ngơi luôn mà hứng lên chạy thẳng tới nhà thím Lục, giúp thím Lục chuẩn bị bánh kẹo cưới và quà để cho ngày mai Tống gia tới cầu hôn cần dùng.

Thím Lục cũng biết tình hình sức khỏe của bà, đâu dám bảo bà giúp, cứ khuyên bà về nghỉ đâu biết bà lại bực mình nên đành tùy bà.

"Bà như vậy thật không sao chứ?' Úc Linh hơi lo lắng hỏi.

Hề Từ cười nói, "Ít nhất hiện giờ bà đang cao hứng, hơn nữa anh nghe người ta nói, người già thì cần phải bận rộn chút, đặc biệt là người hay bận

https://thuviensach.vn

bịu cả đời như bà, nếu để bà không có việc gì làm mà hưởng phúc thì ngược lại không thích"

Nửa đời trước bà ngoại vẫn ở trong thôn núi, suốt ngày từ lúc mặt trời mọc cho tới khi lặn, đều chăm sóc ba mẫu ruộng, tự cung tự cấp, quả thật chẳng phải người nhàn nhã gì, cho dù nhàn bà vẫn tìm cách để làm việc. Úc Linh thở dài, cũng kéo Hề Từ đi thẳng tới nhà thím Lục giúp.

Tuy cô chắc không giúp được gì nhiều nhưng vào góp vui cũng vẫn được, hơn nữa náo nhiệt đến thế, hiếm khi thấy trong thành, chỉ có các trưởng bối nông thôn mới hay duy trì tập tục náo nhiệt như vậy, thực ra lại khiến cô cảm thấy thú vị.

Không những cô thấy thú vị, mà hiện giờ kể cả Hề Từ cũng hiểu về nhân loại chút cũng thấy thú vị, hai vợ chồng đều hứng thú là tốt rồi.

Vì chuyện cầu hôn của Tống gia mà chú thím Úc Lục bận rộn chuẩn bị trước một ngày, mua này nọ, chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn một đống trước một ngày, thậm chí còn mời mấy vị đầu bếp chuyên chuẩn bị đồ cưới đến nấu trong nhà, có thể thấy vô cùng coi trọng chuyện Tống gia tới cầu hôn.

Một ngày này Tống gia đến cầu hôn, bất kể là bạn bè người thân trong trấn hay ngoài thôn đều tới đây cả, người rất đông, vì thế còn mượn sân nhà hàng xóm chú thím Úc Lục để mở tiệc, dù gì mọi người đều là hàng xóm lâu năm cũng không để ý tới chuyện này.

Úc Linh và Hề Từ vì ở gần đó nên tới khá sớm, vì thế mới giúp đón khách.

"Ôi, thằng bé này là con cái nhà ai thế? Trông rất đẹp trai, Quan San à, đây là họ hàng nhà ai vậy?" Một bác gái thấy Hề Từ thì nhìn Úc Quan San cười hỏi.

https://thuviensach.vn

"Bác ơi, đây là chồng em họ cháu, là cháu rể bên bà ngoại Bảy chúng ta đó" Úc Quan San cười đáp.

Bác gái kia vừa nghe kết hôn rồi, tuy vẫn nhiệt tình những cũng không còn chú ý nữa.

Nhưng hôm nay có nhiều trưởng bối tới, bất cứ ai nhìn thấy Hề Từ và Úc Linh đều hỏi một câu thằng bé nhà ai, hay con gái nhà ai, đã kết hôn hay chưa nữa. Hết cách rồi, người thế hệ trước bình thường nhà ai có con cháu gì đều tính hết ra, mỗi lần gặp mặt nói chuyện phiếm đều hỏi con cái họ thế nào, kết hôn chưa, hay chưa kết hôn, rồi giúp giới thiệu đối tượng linh tinh gì đó.

Bộ dạng Úc Linh và Hề Từ đều rất đẹp, hơn nữa khí chất khác hẳn các trường hợp ở đây, cũng chẳng trách mà nhóm các bác gái tới nhìn thấy đầu tiên, sau đó thì mở miệng hỏi. Rõ ràng nếu kết hôn rồi thì không cần lo gì nữa dĩ nhiên sẽ không hỏi nhiều.

Tóm lại, do có một nhóm bác gái mồm năm miệng mười hỏi nên tình hình rất náo nhiệt.

Người trong thôn Ô Mạc cũng tới, lúc họ nhìn thấy Hề Từ, dù trước đó đã tiếp xúc qua với anh, đều sôi nổi nhiệt tình chào hỏi, trong lòng cũng thấy hơi lạ là sao Hề Từ lại ở chỗ này, rồi lại giúp đỡ chủ nhân tiếp khách nhiệt tình, cảm giác hơi không thích hợp lắm.

"Chị Úc Linh" Úc Quan Hương cao hứng chạy tới, nói với Úc Quan San, "Chị Quan San, chúc mừng chị, nhóm chị Quan Bình đã trở lại rồi à?'

Úc Quan San cười cám ơn một câu, "Chị ấy vẫn không rảnh để về, nhưng đợi tới hôn lễ của chị chắc chị ấy sẽ về"

Bên này ba chị em gái chuyện trò, còn bên kia thím Quyền và thím Lục lặng lẽ nói, "Bà để cho cháu Hề giúp bà tiếp đón khách đó à?'

https://thuviensach.vn

Thím Úc Lục nghe xong thì cười nói, "Aizz, bà chắc vẫn chưa biết nhỉ? Hiện giờ cháu ấy là cháu rể của bà ngoại Bảy Quan San đó, cũng là cháu rể nhà họ Úc chúng ta, sao không thể giúp tôi tiếp đón khách được chứ?"

Thím Quyền lắp bắp kinh hãi, há hốc mồm không nói được câu nào.

Ánh mắt của bà cứ hết nhìn trên người Hề Từ lại chuyển sang người Úc Linh, tuy thầm thừa nhận trong lòng, hai người trẻ tuổi này nhìn bên ngoài rất xứng đôi, nhưng thân phận bọn họ thật không xứng mà. Năm đó, lúc mẹ Úc Linh qua đời, là hai vợ chồng họ cùng bà ngoại Úc đi vào thành gặp Úc Mẫn Mẫn lần cuối, tiếc là họ chậm chân nên vẫn không thể nhìn thấy mặt Úc Mẫn Mẫn lần cuối.

Lúc ấy trong tang lễ Úc Mẫn Mẫn, lần đầu tiên bà nhìn thấy cả đoàn người họ Giang, so họ với người nông thôn khác hẳn, cũng biết gia tài và địa vị nhà họ Giang hơn hẳn mấy đời nông dân nhà mình, nghe nói ở B thị, kẻ có thể so được với Giang gia rất ít.

Lúc đó mới hiểu ra vì sao Úc Mẫn Mẫn và Giang Vũ Thành lại đi tới nước này, trong lòng thầm tiếc và cũng không kìm được thở dài.

Còn Úc Linh là đứa con đầu tiên của Giang gia, cho dù không gặp hai người già họ Giang, nhưng chỉ cần Giang Vũ Thành nhận cô thì cô chính là đại tiểu thư độc nhất vô nhị của Giang gia, tương lai nghe nói còn có thể thừa kế tài sản Giang gia, sao lại có thể gả cho một người bình thường ở trong một thị trấn nhỏ chứ?

Thím Quyền vốn không ngờ được Úc Linh lại gả bừa cho con cái của một ai đó, bà hẳn là nghĩ cô như thiên kim tiểu thư ở gia đình hào môn hay diễn trên tivi vậy, gả cho một vương tử giàu có mới đúng. Cũng bởi thế sau khi biết Hề Từ và Úc Linh kết hôn, cả người thím Quyền cứ như nằm mơ vậy.

https://thuviensach.vn

"Bà sao vậy?' Chú Quyền đang đi vào gọi vợ giúp thấy bộ dạng hoảng hốt của bà, kỳ lạ hỏi, "Chắc bà không lo lắng chuyện kết hôn của Quan San, đang lo cho Quan Hương hả?"

"Đâu có, Quan Hương còn nhỏ mà, tôi muốn giữ nó ở lại mấy năm" Thím Quyền nói xong thì kéo ông sang một bên, hỏi nhỏ, "Ông Quyền này, tôi và ông nói xem, Úc Linh thế mà kết hôn với Hề Từ, chuyện này.... Nếu nhà họ Giang mà biết, không biết thế nào nữa nhỉ, có chia rẽ chúng không nữa ha? Tôi thấy chắc chắn là chia rẽ rồi! Thím Bảy cũng thật là, sao thế nào mà lại đồng ý chuyện hôn sự này chứ? Nếu cuối cùng phải ly hôn, kết quả còn không phải là bị ép buộc đó sao?"

Chú Quyền nghe xong cũng lắp bắp kinh hãi, ngẫm nghĩ bảo, 'Hắn là không sao đâu, nếu bà Úc Linh đồng ý, chắc Giang Vũ Thành cũng sẽ phải đồng ý thôi. Đúng rồi, tôi nghe nói sau khi Mẫn Mẫn đi, Giang Vũ Thành một mình gánh vác Giang gia, hiện giờ Giang gia là do nó định đoạt, chỉ cần nó nhận con rể là Hề Từ này thì những người khác tính gì"

Thím Quyền nửa tin nửa ngờ, trong lòng vẫn thấy lo, cảm thấy Úc Linh từ nhỏ không có mẹ đã đáng thương lắm rồi, nếu cả người muốn gả không ai thích nữa thì bà cô ấy chẳng phải đau lòng muốn chết đó sao.

Thật sự quá đáng mà!

Chú Quyền vỗ vỗ bà, bảo bà đừng nghĩ quá nhiều rồi kéo bà đi giúp. Người nhà họ Tống đến trưa thì tới, mở mấy chiếc xe, mang đến mười người cầu hôn, hiện trường càng thêm náo nhiệt.

Cảnh náo nhiệt này vẫn tiếp tục diễn ra tới chạng vạng tối, sau khi tiễn cả đoàn người nhà họ Tống về, mới dần đi ngủ.

Bà ngoại đi theo giúp việc vặt, ai cũng biết sức khỏe bà không tốt, muốn để cho bà nghỉ ngơi chút, nhưng bà lại nhất định không chịu, thấy bà có vẻ thoải mái nên mọi người đành tùy bà.

https://thuviensach.vn

Một nhà thím Quyền vẫn chưa về thôn với mọi người, định ở lại một đêm trong thị trấn, tính sẽ ngủ ở nhà chú Thẩm. Chú Quyền và chú Úc Lục là anh em thân thiết, một nhà chú Quyền tới thị trấn định bàn chuyện gì đó, phần lớn đều tới ở tại nhà thím Lục, vốn đã thành quen.

Thím Quyền mượn cơ hội kéo bà ngoại lại nói chuyện, cười bảo, 'Bà Bảy à, nhìn sức khỏe của bà tốt lên tôi vui lắm, lúc trước cũng định tới bệnh viện thăm bà, không ngờ lại bận việc quá, hơn nữa đứa bé Úc Linh này nói trong điện thoại bảo chúng tôi không cần phiền như thế, nên da mặt dày mới không tới thăm bà được"

"Không sao là không sao mà, tôi vẫn khỏe, các người ai ai cũng đều làm như bà già này sắp chết rồi vậy đó, tôi mới tức thôi"

Ha người cười ha ha nói chuyện một lúc, thím Quyền mới hỏi nhỏ, "Bà Bảy này, chuyện kết hôn của Úc Linh và anh bạn trẻ Hề, cha Úc Linh nó đã biết chưa?"

"Chưa" Nói đến đây, bà ngoại lại thở dài, vì lúc cháu gái ngoại kết hôn, đến cả bà cũng không biết nữa là. Đứa bé này lại mạnh mẽ đến thế, chắc chắn là Giang gia dạy dỗ không tốt, nên biết Mẫn Mẫn nhà bà đến giờ rất biết điều, cho tới tận giờ chưa bao giờ tùy hứng quá.

Thím Quyền hơi lo lắng, hỏi, "Nếu sau này Giang gia phản đối vậy phải làm sao đây?'

"Đến lúc đó thì phải xem Giang Vũ Thành thế nào, nếu cả nó cũng phản đối, bà già tôi đây sẽ tới B thị tìm nó, hỏi nó một chút xem năm đó lúc Mẫn Mẫn qua đời nó nói gì có còn nhớ không?" Vẻ mặt bà ngoại nổi giận đùng đùng, cứ như sẽ đi B thị tìm người tính sổ ngay vậy.

Thím Quyền nhớ tới bộ dạng Giang Vũ Thành lúc ở lễ tang Úc Mẫn Mẫn, cũng không rõ hiện giờ hiện giờ ông thế nào nữa, có phải vẫn còn

https://thuviensach.vn

kính trọng bà ngoại trước sau như một không nữa. Nếu mà còn kính trọng thì thật ra không lo lắng quá.

Lo lắng chuyện này một lát thì cũng vô dụng, chỉ đành bỏ qua một bên, thím Quyền hỏi bà ngoại sau này quyết định về nghỉ ở đâu, "Hiện giờ bà đã có cháu rể bên cạnh rồi, tôi vẫn coi Úc Linh và cháu trai Hề là những đứa bé hiếu thuận, sau này bà về ở cùng hai đứa hưởng phúc là được rồi, chắc không về thôn nữa hả? Đúng rồi, Hề tiểu ca ở thị trấn này đều có nhà cả, sau này các người muốn nghỉ ở đâu thế? Hay là đi cùng Úc Linh đi ở B thị đi?"

Bà ngoại lắc đầu nói giận dữ, "Hơn nửa đời tôi đều long đong lận đận trong thôn, đã quen rồi, rất luyến tiếc bỏ đi. Đợi sức khỏe tôi khá hơn nhiều, tôi trở về thôn, để cho bọn trẻ chúng nó tự đi làm chuyện của chúng, cũng không vì bà lão sắp chết này làm chậm trễ chúng"

Với quyết định bà ngoại, thím Quyền thực ra không lạ, bà từ trước tới nay đều cố chấp thế, không muốn liên luyện người khác, vì thế cả đời này mới sống mệt mỏi như thế.

Đợi Úc Linh và Hề Từ cùng tới đón bà ngoại, về nhà, thím Quyền nhìn nhìn hai người trẻ tuổi, trong lòng không kìm được buông tiếng thở dài, vẫn cảm thấy bọn họ sau này chắc sẽ bị Giang gia chia rẽ thôi.

"Chú Quyền, thím Quyền, hay các chú thím ở lại thị trấn chơi mấy ngày nữa đi ạ, cũng đến nhà chúng cháu chơi tý đi" Úc Linh nói.

Thím Quyền cười đáp, 'Aizz, có rảnh cũng sẽ đi"

Đợi cả ba đi rồi, Úc Quan Hương tiến đến bên mẹ hỏi, "Mẹ à, chị Úc Linh thật sự đã kết hôn với Hề tiên sinh rồi sao?"

Thím Quyền gật đầu, thấy vẻ mặt bộ dáng mất mát của cô nàng, vỗ nhẹ lên đầu cô nàng một cái, "Còn không thật hả? Con thế này là sao?"

https://thuviensach.vn

Úc Quan Hương xoa xoa đầu, phụng phịu chạy loạn ra. Cô nàng vốn thấy Hề Từ rất đẹp trai, trong lòng cũng thấy thích thích, ai ngờ chỉ trong nháy mắt đã biến thành anh rể họ của mình, cảm giác này thật là.....khó nói nên lời.

Thôi quên đi, nghĩ nhiều cũng vô ích thôi, quả nhiên là xuống tay trước, xuống tay sau sẽ gặp tai ương mà.

***

Về đến nhà Úc Linh nhìn bà chằm chằm thở dài, bất giác thấy lạ hỏi, "Bà ơi, bà nhìn cháu thở dài làm gì? Chẳng lẽ bộ dạng cháu khiến người ta nhìn mà thấy chán thở dài sao ạ? Rõ ràng cháu nhìn rất giống mẹ cháu mà"

Bà ngoại bị lời cô nói phì cười, đưa tay gõ nhẹ cô chút, "Cái con cháu này, nói bậy gì thế? Bà bị cháu tính tình chẳng biết giống ai làm loạn, cũng không rõ tính cháu sao lại nuôi dạy thành....." Sau đó tự ngầm bổ sung một câu trong lòng, chắc chắn là do Giang gia nuôi dạy không tốt, đều do Giang Vũ Thành cả, nhất định là do nó không chăm sóc đứa nhỏ tốt mà.

Úc Linh nhún nhún vai, thấy còn sớm nên đi dạo trong viện. Hề Từ đang tưới hoa.

Bình thường lúc anh ở nhà, còn nhiều thời gian rảnh đều do anh tự mình chăm sóc đám hoa cỏ này, chỉ có những lúc bận rộn mới bảo vẹt kim cương giúp tưới hoa, còn chuyện bắt sâu gì đó hả, đã có Hề Triển Vương rồi, sao có con sâu nào dám đến cắn hoa cỏ chứ?

Vẹt kim cương đứng trên giá treo ở hành lang, nhìn thấy Úc Linh thì mở miệng nói, "Người đẹp, hôm nay cầu hôn thế nào? Thành công không? Náo nhiệt không? Cô thích kiểu cầu hôn thế nào, bảo Hề Triển Vương cũng đi nhà cô cầu hôn đi"

https://thuviensach.vn

Úc Linh vốn không muốn cười, nhưng bị tiếng huyên náo của tiểu điểu yêu này làm cho phì cười, "Chúng tôi kết hôn rồi, còn cầu hôn gì chứ?"

"Có gì quan trọng đâu? Cái này các người gọi là lên xe trước, mới mua vé bổ sung sau thôi mà" Vẹt kim cương nói rất có lý, "Mua vé bổ sung thì cũng cần phải để ý hình thức chứ, nếu hình thức mua vé khó coi lại còn chẳng bị người ta cười cho thối mũi à. Nhưng cô yên tâm đi, Hề Triển Vương giàu có lắm, tuyệt đối có thể bổ sung nhiều nhất là ngân phiếu đó đó"

Úc Linh, "..."

"Nói vớ vẩn gì thế?" Hề Từ đi tới, bóp bình nước tưới cho vẹt kim cương, khiến nó phun cạc cạc ầm ầm bay loạn lên, rồi mới nhìn về phía Úc Linh. Úc Linh lại cười vô cùng vui vẻ.

Không phải là dạng lãnh đạm trầm mặc, cũng không phải dạng bị quỷ dọa sợ hãi thần sắc đờ đẫn, lại càng không phải bộ dạng lạnh lẽo cao ngạo như trước, mà là một nụ cười vô cùng thoải mái, sáng chói, cả khuôn mặt như ngời lên trong ánh tịch dương, khiến anh không kìm được cũng nhếch miệng lên cười.

Vẹt kim cương vỗ vỗ cánh dính nước, lại tiếp tục huyên náo, "Hề Triển Vương, điểu thật ra đã sống ở trong cuộc sống loài người rất lâu rồi, cũng biết nhiều hơn ngài, người đẹp nhân loại có rất nhiều thói hư tật xấu, điểu không phải nói ngài đâu, hơn nữa bọn họ vô cùng để ý, tuy nói tiền không phải vạn năng nhưng có nhiều thời điểm tiền cũng có thể giải quyết tất cả, vì thế từ giờ trở đi, ngài phải cố kiếm thật nhiều tiền vào, không những muốn nuôi gia đình, mà còn giữ thể diện cho bà vợ nhà ngài nữa đó"

"Giữ thể diện hả?" Hề Từ hỏi nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy...." Vẹt kim cương càng thêm dũng cảm, quyết định cất giọng đầy cao ngạo nói vống lên, dạy dỗ một lần cho Hề Triển Vương biết tập tính của nhân loại mà anh chưa bao giờ để ý tới, để cho anh phải làm hết phận sự của một đại yêu vương có đầy đủ tư cách.

Úc Linh dựa vào cột hành lang, khoanh tay lại nhìn vô cùng hứng thú, đột nhiên cảm thấy, loại yêu giống thế cũng chẳng kinh khủng gì, ít nhất cái con tiểu điểu yêu này cũng cực kỳ đáng yêu mà.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 51

Sau khi Tống gia đến cầu hôn, qua hai ngày lần đầu tiên dì cả chuyên quấy nhiễu Úc Linh cũng ra đi sạch sẽ, bất giác cô cảm thấy mình như được bay lên, toàn bộ thế giới sao mà tốt đẹp thế. Đại khái là rất vui, bất giác khiến bà ngoại nhìn ra điểm khác thường.

Làm bà ngoại biết lần này cô phải chịu đựng cơn đau bụng kinh thế nào, bất giác lại lải nhải liên hồi, nào là nói thân thể cô không thích hợp linh tinh gì đó, nói đến nỗi Úc Linh phải bịt tai lại, chạy thẳng tới cửa hàng bán hoa tìm tòi.

Từ sau khi Hề Từ mang chậu hoa bồn trầu kia đi giúp bà cô đuổi phệ âm quỷ đi, cô liền cảm thấy gian hàng bán hoa này đặc biệt thần kỳ, nếu không vô tình tìm ra thì cô thật đúng cảm thấy gian hàng bán hoa này thực ra không phải do người thường mở mà biết đâu là do người tài ba dị sỹ mở cũng nên, nếu không không thể giải thích nổi chuyện hoa cỏ cửa hàng này lại có loại hoa quả thần kỳ chuyên tiêu thụ cố định cho khách hàng được.

Dù gì thì hiện giờ gian hàng bán hoa trong mắt cô như được một lớp khăn thần bí che lại, khiến cho nó chẳng giống bán hoa quả thật sự, cũng hiểu rõ là chuyện đương nhiên.

Còn chuyện bồn cây trầu bà, sau khi bà ngoại xuất viện, Úc Linh cũng mang nó về nuôi trồng trong nhà Hề Từ, đặt nó ở giữa đám hoa cỏ kỳ hoa dị thảo, cây bồn trầu bà càng có vẻ hình thức quá mức, nhưng là do Úc Linh mang về, nên Hề Từ và vẹt kim cương không nói gì. Hơn nữa sau khi mang cây bồn trầu bà về, thì hiện giờ bộ dạng tinh thần càng thêm sáng

https://thuviensach.vn

láng, cứ như trong nhà có một lực lượng thần kỳ nào đó khiến nó càng ngày càng phát triển tốt hơn.

Dù gì thì từ sau khi biết Hề Từ và Mễ Thiên Sư, Úc Linh cảm thấy như gặp lại chuyện kỳ lạ vậy, nhưng cũng không phải là kỳ lạ mà bởi bản thân thiên sư cũng chính là một quần thể kỳ lạ rồi.

Hiện giờ Úc Linh rất thích cửa hàng bán hoa này, thêm nữa còn làm quen với một thiếu niên mập nữa.

Thiếu niên mập tên là Lâm Thứ, nghe nói là tới từ thôn Hà Sơn, coi Hề Từ như đồng hương, sau khi tốt nghiệp trung học thì bỏ, tới tận cửa hàng bán hoa làm nhân viên.

Đúng rồi, ông chủ cửa hàng bán hoa cũng là người thôn Hà Sơn, đều là đồng hương của Hề Từ. Sau khi xác định điểm ấy, Úc Linh cảm thấy gian hàng bán hoa này nhất định không phải do người thường mở.

Tuy biết Hề Từ chưa lâu, nhưng có nhiều chuyện xảy ra như thế, cũng khiến cho cô biết người xuất hiện bên cạnh Hề Từ chưa bao giờ là người thường cả, đều là một ít người tài ba dị sỹ, thậm chí còn khiến cô có cảm giác biết đâu người trong thôn Hà Sơn cũng không phải người thường nữa. Đương nhiên điều này là do cô suy đoán nên không chính xác lắm.

Còn Hề Từ cũng không có ý đưa cô tới thôn Hà Sơn, dù gì thì cha mẹ anh không còn, nghe nói trong thôn Hà Sơn đã không còn người thân nào, có về hay không cũng không quan trọng nữa.

Lâm Thứ thấy cô tới, rất nhiệt tình chào hỏi, "Người đẹp, cô tới rồi à, hôm nay tôi để lại cho cô một ít anh đào và lê, mới hái, rất ngon đó. Giá trị anh đào dinh dưỡng rất cao, người già ăn rất tốt" Đây là do Hề Từ đặt riêng, Lâm Thứ đều giữ lại, không cung cấp cho ai cả.

https://thuviensach.vn

Úc Linh cảm thấy thiện ý của Lâm Thứ, nhìn cậu khẽ cười, cất tiếng cám ơn.

"Đúng rồi, Hề lão đại đâu rồi?"

"Anh ấy đi làm trở lại rồi" Úc Linh đáp, di chuyển trong cửa hàng bán hoa. Lâm Thứ đứng bên giúp cô gói lê và anh đào, vừa tò mò nhìn cô, phát hiện ra uế khí trên người cô rất sạch sẽ, bất giác thở phào, cảm thấy Hề Triển Vương thực không dễ, khó khăn lắm mới tìm được bạn lữ, đối tượng nữ tháng nào cũng phải xả huyết bẩn của phụ nữ, nếu tìm một đồng loại giống cái vốn không phiền não tới vậy.

Tất nhiên những lời này cậu không dám nói với Hề lão đại, không sẽ bị phạt. Cách làm việc của Hề lão đại cho tới giờ đều khác nhau, không đi đường bình thường, biết đâu trong đó còn có thâm ý gì.

Úc Linh không biết ý nghĩ trong lòng người thiếu niên Lâm Thứ này, dạo một vòng trong cửa hàng bán hoa, hít thở thứ không khí trong lành tươi mát của hoa lá một cái, cứ như thoát ra khỏi không khí nóng bức bên ngoài vậy, cả người thư sướng vô cùng.

Cô phát hiện ra, ở lâu trong nhà Hề Từ, quen với loại không khí tươi mát tự nhiên trong nhà anh, không khí mạnh bên ngoài khiến người ta khó chịu, thậm chí còn khiến cô cảm thấy không khí trên núi còn không bằng nhà Hề Từ, vậy chắc chắn có liên quan tới sân hoa cỏ này rồi.

Có thể sánh cùng với nhà Hề Từ cũng chính là cửa hàng bán hoa này, nhưng vẫn thấy không khí không đủ, điều này khiến cô càng cảm thấy nhà Hề Từ rất thần kỳ.

Mua bồn đỉnh hồng chu, sau khi thanh toán xong, Úc Linh mang hoa quả đưa về nhà.

https://thuviensach.vn

Về đến nhà chỉ thấy bà ngoại đang ở bếp nấu nướng gì đó, thăm dò nhìn nhìn, ngửi thấy một loại đậu và một vị thuốc, không nói cũng biết, cái này là bà ngoại nấu cho cô bổ dưỡng thân thể.

Thân thể cô có thể được dưỡng tốt như thế ngoài trợ lý và dì An Như chăm sóc ra thì còn có cả công lao bà ngoại nữa. Từ nhỏ bà ngoại nói cho cô biết, thân thể con gái rất yếu ớt, nên phải chăm sóc thật chu đáo, quả thật đã biến cô trở thành một loại thiên kim tiểu thư thời kỳ dân quốc mất rồi, cũng không oán được dù cô mới ở trong thôn một thời gian không lâu song vẫn trắng nõn mềm mại, chẳng kém gì đám trẻ trong thành cả.

Úc Linh đi rửa sạch một mâm anh đào, thì bà ngoại cũng nấu xong, bảo cô tới ăn. Bà ngoại bưng một chén nấu chín tới cho cô. Vẻ mặt Úc Linh nhăn nhó, ăn chậm rãi, còn nghe bà lải nhải nữa, "Thân thể con gái rất yếu ớt, bình thường phải chú ý chăm sóc vào, nếu không lúc kỳ kinh tới, cháu sẽ biết ngay. Lần này đau thảm rồi hả? Ai bảo cháu đụng mưa, đáng đời!" Miệng thì mắng to, mà ánh mắt thì lại nhìn cô chằm chặp, một ngụm cũng không bỏ.

Vẹt kim cương đứng ở trên bậu cửa sổ, tò mò nhìn, đột nhiên thấy Hề Từ tan tầm trở về, bay qua nói quàng quạc, "Hề Triển Vương, bà vợ ngài đang uống thuốc đó, hình như cô ấy có vẻ rất ốm yếu"

Hề Từ bước nhanh vào, vừa đến cửa thì đã ngửi thấy mùi thuốc trong không khí, vừa đi vừa phân tích thì biết Úc Linh uống thứ gì nên cũng không khẩn trương cho lắm.

Bà ngoại nghe thấy âm thanh, quay đầu gặp Hề Từ mang đồ ăn về, cười bảo, "A Từ đã về rồi à, sao lại đi mua thức ăn thế?'

"Hôm nay tan tầm hơi sớm, tiện đi mua ạ" Hề Từ cười đáp.

Hôm nay Hề Từ đã bắt đầu đi làm trở lại - thực ra là ở một nơi nào đó lại có yêu vật tác loạn cần anh đi xử lý sạch sẽ, chuyện xử lý xong sớm, vì

https://thuviensach.vn

thế trở về khá sớm, tiện đi mua thức ăn luôn. Bà ngoại vốn cảm thấy anh đi làm vất vả, mình ở nhà cũng không có việc gì nên giúp chia sẻ việc nhà, nhưng ai ngờ Hề Từ rất có khiếu, lại thực tế chăm sóc hai bà cháu tốt đến nỗi bà cũng không có việc gì làm nữa. So ra thì Úc Linh thật sự thản nhiên đợi có người hầu hạ rồi.

Hề Từ vào bếp thả thức ăn ngon xuống, rồi tới ngồi cùng hai bà cháu, Úc Linh nhìn nhìn anh, đi rót cho anh chén trà, bà ngoại thầm gật đầu, cháu gái ngoại vẫn là người rất biết chăm sóc đi.

Vừa ngồi một lúc thì di động vang lên, Hề Từ thấy là Mễ Thiên Sư gọi tới, trong lòng rục rịch đứng dậy ra ngoài vườn tiếp điện thoại.

"Hề lão đại, gần đây thế nào rồi?' Giọng Mễ Thiên Sư nghe hơi mệt mỏi, không có sức mười phần như ngày thường, cũng không đợi Hề Từ đáp lại, chính anh ta đã bắt đầu lải nhải, "Tôi gần đây cũng chẳng tốt đẹp gì, vốn đi Đông Bắc tra xét chuyện du khách mất tích thần bí, ai ngờ đụng tới một ma vật! Hề lão đại, thật sự là ma vật đó, là ma vật tây phương vượt biên, dù chỉ là một ma vật cấp thấp nhưng cũng không chịu nổi..."

Hề Từ khẽ cau mày, nghe Mễ Thiên Sư ở đầu dây bên kia trách móc giáo đường Tây phương mặc kệ chính sự linh tinh gì đó xong thì hỏi, "Sau đó thế nào?"

"Nào còn sau đó chứ? Chuyện du khách mất tích tuy không phải do con ma vật kia làm, nhưng vẫn có liên quan tới ma, lão đại tổ Dị Văn hiện giờ đã liên hệ với giáo đường Tây Phương rồi, đang bàn bạc với họ đó. Vì thế tôi trở lại, rốt cuộc mới có thể ngủ thoải mái được...."

"Nói vào chuyện chính đi"

"A được được, đúng rồi, lần này tìm anh, chuyện lần trước anh bảo tôi đi tra chuyện của Từ đại sư đi thôn Ô Mạc thế nào, chuyện này có liên quan tới một người tên là Tiền Côn đó"

https://thuviensach.vn

"Tiền Côn ư?"

"Đúng, Tiền Côn là y đồng của Cân Gia"

Nói tới chuyện này cũng máu chó thật, Tiền gia ở Y thị quả thật là một gia tộc lớn, làm ăn buôn bán rất được, có thể đứng đầu trong ba nhà lớn ở Y thị, là thổ địa ở đây, song trong Tiền gia lại rất loạn, được biết hiện giờ xem tốc độ có con riêng của người có quyền Tiền phụ kia thì biết rồi đó.

Cha Tiền bắt đầu từ khi còn trẻ, là một kẻ phong lưu, người vợ đầu mang thai thì bị chính hắn làm cho tức chết xẩy thai, cuối cùng chỉ còn chừa lại có một đứa con.

Người vợ thứ hai của cha Tiền sinh con, năng lực bình thường, song do vẻ ngoài đẹp, miệng lại ngọt, nên rất được lòng họ hàng, con cháu nhà cha Tiền che chở, bao bọc nuôi lớn hắn. Nhưng trong mắt ông nội Tiền thì ngoài con lớn ra, thì mặc kệ Tiền Con này còn con riêng vẫn không trọng dụng nổi, Tiền gia nếu giao trong tay bọn họ thì cách ngày tàn không xa.

Ông nội Tiền muốn để con cả thừa kế, quyết định này khiến Tiền Côn và con riêng biết, mọi người bàn bạc. Đúng lúc này Tiền Côn kết bạn với một người tài ba dị sĩ, cũng không rõ đối phương nói gì đó với hắn, Tiền Côn liền sai người đi thôn Ô Mạc để xem phong thủy xây biệt thự, thực ra là đi tra xét tình hình ở thôn Ô Mạc.

Vị Từ đại sư đó thực ra là Tiền Côn sai đi tiên phong trước, hắn biết được một ít thủ thuật của thiên sư, nhưng lại không có thủ đoạn gì, thuật pháp thiên sư cũng thường thường, lại ỷ vào một đôi song cầu âm dương không rõ nguồn gốc, mà có thể hù dọa được một số ít người ngoài nghề. Nhưng lần đó Hề Từ không những đoạt mất đôi cầu âm dương của hắn, còn khiến hắn bị phản phệ bởi thuật pháp mà bị thương, khiến hắn bỏ chạy.

Từ sau khi Từ đại sư về, đem chuyện trong thôn có một con đại yêu ra kể chi tiết cho người tài ba dị sĩ sau lưng Tiền Côn xong, người đó phỏng

https://thuviensach.vn

đoán cũng biết khó đối phó đại yêu, nên chưa ra tay, nhưng gần đây người đó hình như bắt đầu để ý tới thôn Ô Mạc, lúc này mới để cho Mễ Thiên Sư tới đây bắt người này.

Người kia Tiền Côn biết được cho là một thiên sư rất lợi hại, tên Thân Đào, là thiên sư gia tộc trăm năm trước ở gia tộc hắn, tiếc là nửa thế kỷ trước không rõ tung tích, lúc cả gia tộc xuống dốc không thể tu tập khơi dậy được pháp thuật thiên sư. Thiên phú hắn cũng khá, tiếc là tâm thuật bất chính, tu đều là biện pháp hại người, cách làm khác hoàn toàn so với chuẩn tắc của tổ Dị Văn.

Thân Đào và Tiền Côn biết nhau trong một lần tổ chức ăn chơi tụ tập trác táng, hắn biết thân phận Tiền Côn, biết Tiền Côn muốn thừa kế gia sản Tiền gia, đúng lúc hắn cũng muốn có, vì thể lộ ra chút thủ đoạn để Tiền Côn tin tưởng hắn là thiên sư, sau đó thì biết thời thế lúc Tiền Côn mời giúp hắn ta, tiếp đó mới để mắt tới thôn Ô Mạc.

Tuy biết thôn Ô Mạc là một thôn riêng biệt, nhưng người có chút con mắt nhìn thì có thể cảm giác được thôn Ô Mạc khác hắn vùng khác, vậy thiên sư cũng không muốn chạy tới thôn Ô Mạc này để tróc quỷ bắt yêu gì đó, cũng chỉ có loại thiên sư ngứa nghề tay mơ này không hiểu gì hết mới có thể ngu ngốc chạy tới thôn Ô Mạc.

Thân Đào thời gian trở thành thiên sư quá ngắn, hơn nữa không được người lớn dạy dỗ, đều tự mình tìm tòi, có thể sử dụng với công cụ thủ công không nhiều, theo ý hắn, hắn muốn bắt giữ mấy con yêu là chuyện dễ, dù sao thì mặc kệ là quỷ hay yêu, muốn hại được người ta hắn là phải có một đống thủ pháp.

Thân Đào là một kẻ cẩn thận, biết trong thôn Ô Mạc có nhiều loại yêu, cũng sợ hắn có thể không đối phó nổi đại yêu, hắn không thể tự mình đi vào làm, vì thế mới bảo Tiền Côn dùng tiền thuê một người đi tra xét tình hình, Từ đại sư chính là người bị xui thúc giục dò đường trước.

https://thuviensach.vn

Vốn như kế hoạch, Thân Đào muốn mượn tay Tiền Côn mở đường, bắt giữ mấy con yêu, sau đó trợ giúp Tiền Côn giết chết người thừa kế mà ông nội Tiền xem trọng, sau đó ai biết Từ đại sư lại vô dụng như thế, mới một ngày thôi đã chạy mất rồi.

"Hề lão đại, tình hình chính là thế, tôi nghe nói Thân Đào gần đây như chiếm được pháp khí lợi hại gì đó, đang chuẩn bị tự mình đi một chuyến thôn Ô Mạc, chính anh cẩn thận đó" Hề Từ ừ một tiếng, không có ý kiến gì về chuyện này.

Trong lòng Mễ Thiên Sư hơi lo, không kìm được nói, "Hề lão đại, Thân Đào này thực ra cũng được coi là một nhân tài, đến lúc đó anh có thể đừng giết chết anh ta được không, cứ giao anh ta cho tổ chức được không? Aizz, cấp trên thật ra cũng không phải bảo vì hắn là muốn bắt được kẻ đứng sau hắn, anh biết không, tuy Thân Đào được tổ truyền mới trở thành thiên sư, nhưng hắn trở thành thiên sư lại dùng thủ đoạn quá mức bất thường, tổ chức hoài nghi đứng sau hắn còn có một thế lực nữa, nên muốn tóm được thế lực này"

"Tôi khó mà kìm chế được" Giọng Hề Từ vẫn ôn hòa dịu dàng như cũ, ánh mắt thì cực kỳ lãnh đạm, "Loài người các anh đều coi thường tới địa bàn của tôi, lại còn muốn tôi tha cho à?"

Dùng giọng nói ôn nhuận như thế nói ra những lời đầy sát khí như thế, Mễ Thiên Sư hơi rùng mình, cuối cùng đành bảo, "Vậy được rồi, nếu có thể không giết thì cố đừng giết chết, có cần tôi đi tới đó một chuyến không?'

"Tùy anh"

Bỏ lại những lời này Hề Từ liền ngắt điện thoại.

***

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư nhìn chằm chằm vào điện thoại di động đã tắt, sau đó mệt mỏi lau mặt, quay đầu nhìn về phía một nữ trung niên ngồi trước bàn làm việc thở dài bảo, 'Tổ trưởng Hà, chị nghe thấy không? Thái độ Hề Triển Vương chính là thế đó, lời tôi nói trước mặt anh ấy cũng không trọng lượng lắm, vì thế thật sự không thể cam đoan được gì hết"

Người phụ nữ trung niên nhìn về phía anh ta hơi cười, bà chăm sóc rất tốt, làn da sáng nhẵn nhụi, phong thái yểu điệu, tóc rất nghiêm chỉnh búi sau gáy, thoạt nhìn có vẻ không được xinh đẹp lắm, nhưng trên người lại lắng đọng hương vị theo năm tháng, tựa như một quyển sách cổ xưa vậy, tự dưng khiến người ta cứ muốn đi lật xem mãi.

"Yêu luôn lạnh bạc ích kỷ, gian ngoan giảo quyệt, chẳng có đạo đức thị phi gì, điều này không sao. Mễ Thiên Sư, trong thời gian này nếu anh không có việc gì làm thì có thể đi một chuyến đi" Tổ trưởng Hà giọng nói rất ôn hòa bảo, nhìn mắt Mễ Thiên Sư như nhìn một đứa bé vậy, ngập tràn yêu thương.

Mễ Thiên Sư liếc mắt nhìn về phía bà, "Tôi vừa đi công tác Đông Bắc về, mệt chết rồi, đang định nghỉ một trận đó"

"Ừ, coi như đi thôn Ô Mạc nghỉ ngơi đi, nghe nói ở đó đều là yêu loại cả, chưa bị khai phá, không khí tươi mát, con người giản dị, rất thích hợp cho nghỉ dưỡng"

Nghe thấy lời này Mễ Thiên Sư nhếch mép lên có cảm giác sắp buồn nôn. Nhưng anh ta cũng không dám phản bác lại người phụ nữ này, chỉ đành ngoan ngoãn nói, "Tôi biết rồi, tôi sẽ cố sức bảo vệ Thân Đào, nhưng đừng có trông cậy quá vào tôi đi tra kẻ đứng sau Thân Đào đó, tôi cũng không muốn dính vào loại chuyện này đâu, mệt lắm"

"Tôi cũng không nhớ có bảo anh đi dính vào" Tổ trưởng Hà cười càng thêm dịu dàng, 'Tính tình anh tùy tiện như thế, kiểu sống nhẫn nhịn vậy,

https://thuviensach.vn

chẳng ai thích đâu"

Mễ Thiên Sư lại nhe răng lên, đem mọi nhiệm vụ bàn giao hết, rồi chuẩn bị rời đi. Không ngờ vừa mở cửa thì đã thấy Vân Tu Nhiên một thân đường trang màu trắng đi tới, sắc mặt đổi đổi, kêu lên một tiếng nói, 'Thật trùng hợp quá a, lệ quỷ núi Hoa La thế nào rồi?'

"Đi đầu thai rồi"

Nghe thấy anh ta nói thoải mái thế, Mễ Thiên Sư bĩu môi, xoay người rời đi. Nhưng nhìn thấy Vân Tu Nhiên gõ cửa đi vào, sao không rõ tổ trưởng Hà có giao cho Vân Tu Nhiên đi làm cái chuyện tra kẻ đứng đằng sau Thân Đào không, anh ta nhún nhún vai, chẳng hứng gì với việc này cả.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 52

Ăn cơm chiều xong, thấy trời còn sớm, bà ngoại tản bộ tới nhà thím Lục, vẹt kim cương lại đi theo chăm sóc, để ngừa bà lão xảy ra chuyện gì.

"Chúng ta cũng đi dạo gần đó đi" Hề Từ đề nghị. Úc Linh đáp ừ một câu rồi nắm tay anh cùng anh ra khỏi cửa.

Lúc này trời còn chưa tối hẳn, phía chân trời còn vương lại chút nắng cuối, nhưng phố cũ bên này có một số người dân thường trồng cây ăn quả trước nhà lại có rất nhiều người già ngồi cầm quạt hương bồ nói chuyện tán gẫu, dưới ánh chiều tà thoạt nhìn vô cùng nhàn nhã.

Thị trấn vào tháng sáu ban ngày trời rất nóng bức, nhưng lúc chạng vạng lại có gió lạnh thổi tới, cho dù không trúng gió cũng thấy vô cùng mát mẻ, vào thời điểm này cư dân đã ăn cơm chiều cũng thường hay đi dạo, hoặc dẫn con trẻ đi dạo trên đường, còn có một số ít người trẻ tuổi dẫn thú cưng đi dạo.

Úc Linh và Hề Từ cũng đi như vậy trong đám đông, vẫn trở thành tiêu điểm như cũ trong đám đông.

Tổ hợp tuấn nam mỹ nữ (trai xinh gái đẹp) lúc nào cũng chọc mắt người khác, nhìn cảnh đẹp ý vui, khiến người ta không kìm được cứ nhìn nhiều lần, hai người này bất kể dung mạo hay khí chất lúc nhìn lên cũng khiến cho người ta có cảm giác như mình không phải ở cùng một thế giới.

Dọc đường đi có người biết họ thì chào hỏi, Hề Từ vẫn ôn hòa đáp lại, rất thân thiết hiền hòa, bất kể đối với ai cũng giống nhau, rất dễ được được

https://thuviensach.vn

lòng của mọi người.

Úc Linh thì ngược lại, vốn không biết nhiều nhưng dọc đường đi vẫn có những ánh mắt nhìn cô chằm chằm. Hề Từ thấy thế không kìm được buồn cười, Úc Linh thì lại rất thản nhiên.

Lúc tới chân đê, họ bước lên bậc lên con đê, ở đây gió khá lớn, mọi người ở gần đó lúc chạng vạng thường thích đi tản bộ hoặc đi dạo ở đây.

Nhìn con sông uốn lượn chảy về nơi núi non xa xa, hứng gió lớn, Hề Từ không kìm được khẽ hôn lên má người yêu. Úc Linh ngẩng đầu nhìn anh, tuy không nói gì nhưng lại nhìn vào đôi mắt trong veo của anh thầm hỏi vì sao anh hôn cô.

Hề Từ vừa cười vừa hôn cô, kéo cô đi tiếp, vừa nói chuyện với cô việc hôm nay anh đi chuyển phát nhanh ở thị trấn gần bên thì gặp được một chuyện, ".... Có hai con yêu vật cấp thấp làm loạn, như thế không sao, nhưng ở đó anh phát hiện ra một đống âm trạch hình thành, đã hấp dẫn rất nhiều quỷ hồn tới, nếu không xử lý thì quá trận này khiến Quỷ Hồn cắn nuốt lẫn nhau sẽ hình thành một loại quỷ tướng mới..."

Úc Linh, "...."

Không khí rõ ràng đang tốt lành như thế, tự dưng lại nói chuyện quỷ linh tình gì khiến da gà nổi đầy chứ? Song lỗ tai cô lại cố tình muốn dỏng lên nghe ngóng.

Đợi sau khi Hề Từ nói xong, cô mới mở miệng, "Cảm giác như nuôi sâu ấy vậy nhỉ"

"Đúng thế, một đám quỷ tụ tập trong âm trạch, tranh đoạt âm khí để tu luyện, chắc chắn sẽ cắn nuốt con quỷ nào tranh cướp âm khí với nó, không những giảm bớt được số lượng quỷ tránh tiêu hao âm khí, mà còn tăng thực

https://thuviensach.vn

lực mình lên, có một số người làm quá chuyện này lên, lại chuyên dưỡng ra một con Quỷ Vương tới làm loạn đó" Vẻ mặt Hề Từ nhất trí theo.

Úc Linh yên lặng nhìn anh, sau đó bị anh cười kéo cô vào lòng ôm chặt rồi lại hôn tiếp. Mỗi lần nhìn thấy cô có vẻ sợ chết khiếp, lại có vẻ mặt trấn định, sau đó lại lặng lẽ dán sát người anh, thậm chí chí cuộn tròn trong ngực anh, anh lại thấy cô đặc biệt đáng yêu. Không hiểu sao, loại thói hư tật xấu bị ép trong cơ thể lại không ép được bùng lên, định dọa cô tiếp, vì muốn nhìn phản ứng đáng yêu của cô.

Tiếp đó, Úc Linh kéo thẳng tay của anh đi. Tuy đi như thế rất nóng những lại có cảm giác an toàn. Hề Từ cười tủm tỉm mặc cô, lặng lẽ dẫn dắt cô đi tới góc tối ngược sáng.

Mãi cho tới khi sắc trời đã dần đen hoàn toàn, hai người mới tới nhà thím Lục đón bà ngoại về.

Buổi tối, Úc Linh chuẩn bị lên giường, người đàn ông bên cạnh thuận tay tắt đèn, chỉ còn một chiếc đèn ngủ đầu giường, sau đó xoay người áp lên cô. Thân thể hai người tiếp xúc quá gần, gần đến mức cô còn ngửi được mùi hương hoa dễ chịu từ trên người anh.

"Úc Linh.." Anh hôn cô một cái, cất giọng khàn khàn gọi tên cô. Ngọn đèn mê ly, nhưng không tối tới mức khiến cho cô không nhìn rõ bộ dạng của anh, so với ban ngày thì sạch sẽ tinh khiết, mà ban đêm thì Hề Từ tựa như yêu tinh vậy, ánh mắt long lanh hấp dẫn người ta, bộ dạng quyến rũ, đa tình, có tất cả trên người đàn ông như thế thực sự không hợp nhau, nhưng trên người anh thì lại càng thích hợp vô cùng. Vì thế cô quyết định đưa tay ôm lấy anh.

Hề Từ hôn cô, ôm cô vào trong lòng, đợi tới lúc cô thích ứng, mới phá lệ dịu dàng tiến vào trong cô, cảm thụ được khối cực nóng bao quanh. Rõ ràng gần đây vẫn không chạm tới thức ăn đầy tinh khí gì, nhưng chỉ cần tới

https://thuviensach.vn

gần cô thì tự dưng sinh ra loại xúc động như thế, khát vọng được kết hợp cùng cô, anh cảm thấy mình có chút không bình thường, mà càng thích làm chuyện này với cô, muốn ngừng mà không được.

Có thể đã mấy đêm không làm, đêm nay hứng thú của Hề Từ rất sâu đậm, lại biến cô thành con cá vậy lật đi lật lại, lực lượng hành động ngập tràn nam tính kia vô cùng gợi cảm, không phù hợp với vẻ bề ngoài tuấn tú của anh, thể lực khỏe kinh người.

Úc Linh vốn còn cố chịu đựng, mãi cho tới khi thấy anh thật làm quá mức cuối cùng lên tiếng phản đối, mới ngăn lại được hành vi tiếp tục làm tiếp kia của anh.

Cô cảm thấy người đàn ông này thoạt nhìn thì có vẻ dịu dàng ôn hòa, thậm chí còn là kẻ theo chủ nghĩa ăn chay nữa, một bộ dạng thanh tâm quả dục, thực ra khi cho phép mình thả lỏng thì quả thật khó mà khắc chế nổi.

Ý thức hơi mê mệt, cô lại ngửi được một mùi hoa dễ chịu, rất giống hơi thở trên người anh, lại không rõ phát ra từ đâu. Cô ở đây một tháng rồi, nhưng lại chưa bao giờ tìm thấy nơi phát ra mùi hoa này, thậm chí còn không phải là mùi hương của hoa cỏ trong sân nhà này.

Thật kỳ lạ quá. Cô thì thầm chậm rãi nhắm mắt lại ngủ.

Hề Từ ôm lấy thân thể mềm mại của cô, vùi mặt vào cổ cô, không khắc chế được yêu lực trên người, tóc dài đen như tơ lụa tràn ra phủ lấy cô.

Một lát sau, Hề Từ ngồi dậy, hôn nhẹ lên khuôn mặt đỏ bừng của cô, lặng lẽ đứng dậy ra cửa. Vẹt kim cường thò từ trong lồng tre ra, chạm phải đôi mắt tím đầu yêu dị thì hoảng sợ, hạ giọng hỏi, "Hề Triển Vương, ngài định đi đâu thế??"

"Đi biệt thự Tiền gia xem xem, có thứ tốt nào thì mang về"

https://thuviensach.vn

Vẹt kim cương "...."

Hề Từ vén bừa tóc lên, khóe môi hơi mỉm cười, mặt mày ngập tràn xuân, yêu tinh bình thường hồn xiêu phách lạc, trong mắt vẹt kim cương lộ ra bộ dáng xuân tâm nhộn nhạo đi ra cửa. Đợi sau khi anh biến mất, vẹt kim cương bị Hề Triển Vương thúc đẩy tình xuân nhộn nhạo lúc này mới bình tĩnh trở lại, bất giác chui đầu vào trong lồng tre leo lên giường, kêu quàng quạc mấy tiếng.

Thảm rồi, nó dù gì cũng là một con tiểu yêu giống đực trăm phần trăm, mỗi lần đều bị Hề Triển Vương khêu gợi rung động, sau này còn tìm vợ thế nào được nữa đây?

Trời sáng, Hề Từ cũng trở lại.

Tóc đã ngắn trở lại, lại biến trở lại thành bộ dạng con người, ngồi ở bên giường một lúc, đưa tay kéo cái gối ôm trong tay người trên giường ra, sau đó bản thân dịch tới, để cho cô đưa tay ôm lấy mình.

Đợi tới hừng đông, lúc anh rời giường, lại hôn lên khuôn mặt đỏ bừng của cô một lúc, cả người sảng khoái rời giường đi nấu bữa sáng.

Sắc trời sáng hẳn, lúc Úc Linh dậy, Hề Từ đã ra khỏi nhà đi làm, bà ngoại thì đang xem tin tức phát lại, thấy cô vuốt đám tóc rối trên đầu, cuối cùng không kìm được nữa lại lải nhải, "Người ta A Từ tám giờ đã ra khỏi nhà, lại còn làm bữa sáng cho cháu nữa, còn cháu ấy à, ngủ say như heo vậy, nếu ở nhà người khác chắc bị người ta cười nhạo mất"

Úc Linh "vâng" một câu, cuộn người sát cạnh bà ngoại, đầu gật gù mắt lại tiếp tục híp lại. Bà ngoại thấy cô chẳng ngại gì như thế, xoa xoa đầu cô, để mặc cô.

Ăn sáng xong, Úc Linh thay bộ quần áo nhẹ nhàng, đeo chiếc máy ảnh trên cổ, liền ra khỏi cửa đi dạo. Ven đường, chỉ cần cô thấy vừa mắt phong

https://thuviensach.vn

cảnh nào thì chụp ngay, đến cả đứa bé cởi chuồng chạy quáng quàng lộ mông lên cũng đều được cô chụp ngay cảnh chim nhỏ bọn trẻ con.

Một ngày cứ thế trôi qua. Buổi chiều Hề Từ về, đi sau còn có thêm một người. Úc Linh vừa thấy anh ta thì không kìm được hỏi, "Chẳng lẽ ở gần bên có chuyện ma quái sao?'

Mễ Thiên Sư mặt đen sì, "Chẳng lẽ cứ nhất định phải có chuyện ma quái thì tôi mới đến được sao? Tôi đến là nghỉ ngơi"

Úc Linh ừ một câu, cũng không hỏi anh ta vì sao lại đến độ giả bên này nữa, đi vào bếp đem nước trái cây cô tự pha lúc trưa mang tới.

Mễ Thiên Sư là một kẻ tự tin, thấy bà ngoại còn nhiệt tình chào hỏi với bà ngoại, nói, "Bà bà Úc à, lần này cháu không phải đi công tác ở thị trấn, mà là đến độ giả, trước trận vừa ra, lãnh đạo thấy cháu vất vả quá, nên mới để cho cháu được nghỉ mấy ngày, thấy cảnh thị trấn cũng được nên cháu cứ tới đây thôi"

Bà ngoại rất quý khách, hơn nữa đây còn là bạn của cháu rể mình, dĩ nhiên rất thích, cười ha ha bảo, 'Một khi đã vậy, cứ ở lại đây mấy ngày đi" Nói xong thì đi lấy hoa quả chiêu đãi anh ta.

Mễ Thiên Sư nhìn mâm hoa quả thơm ngát mùi hương không kìm được nhìn lướt lên người Hề Từ.

Người khác không biết thì thôi, nhưng anh ta thì biết rõ hoa quả này là do yêu loại tự tay làm ra, cũng chỉ có loại yêu chiếm cứ dãy núi chưa bao giờ ô nhiễm mới chọn được một nơi ngập tràn linh khí để trồng loại hoa quả này, trồng ra loại hoa quả này không những dư thừa linh khí, mùi hương nồng đậm, mà còn có lợi tuyệt hảo với thân thể con người, cho dù yêu ăn cũng có rất nhiều ưu việt.

https://thuviensach.vn

Thêm nữa loại hoa quả này cũng không nhiều, kẻ có tiền cũng chắc chắn không ăn nổi. Nhưng hiện giờ thì lại bị hai bà cháu thường biến thành đồ ăn vặt vậy, cứ ăn bừa bãi, nếu những người đó mà thấy chỉ sợ ghen tị hâm mộ mất thôi.

Mễ Thiên sư không chút do dự thò móng vuốt ra cầm quả anh đào bỏ vào miệng, lại thấy mình thực sự đến đúng chỗ rồi.

Mễ Thiên Sư vừa ăn hoa quả vừa tán gẫu với bà ngoại, chuyện trò một lúc, thì đã tới thôn Ô Mạc, "Nghe nói hoàn cảnh trong thôn các bà rất tốt, không khí tươi mát, lại còn dựa vào núi lớn, người ở đó tâm tình đều thoải mái, tuyệt đối có thể sống lâu trăm tuổi, khiến cháu cũng muốn tới đó một chuyến xem sao"

Bà ngoại không nghi ngờ anh, cười gật đầu, "Thằng nhóc muốn đi thì cứ đi, đừng bảo bà khoe khoang ra, thôn chúng ta tuyệt đối rất tốt, tuy đường đi hơi không tốt lắm nhưng cái này cũng phải chuyện to tát gì"

"Vậy được ạ, cháu chuẩn bị đi ở mấy ngày trong thôn các bà, đến lúc đó làm phiền rồi ạ" Da mặt Mễ Thiên Sư rất dày quyết định ngay.

Úc Linh ngồi bên vừa cắn hoa quả vừa nghe, nghe thấy câu cuối như nhìn ra cái gì đó vậy.

Đợi Hề Từ đi phòng bếp chuẩn bị bữa tối, Mễ Thiên Sư chạy ngay xuống hành lang có con vẹt kim cương đậu, cô đi qua hỏi, "Sao tự dưng anh lại đột nhiên muốn đi thôn Ô Mạc thế? Vậy chẳng phải ở đó... cũng không được yên ổn sao?" Nói khả năng sẽ có quỷ, thân thể cô cứng ngắc lại.

Mễ Thiên sư thấy cô đã thành người nhà, nói, "Hoàn cảnh thôn Ô Mạc tốt, phong thủy tốt, khó tránh khỏi có một số ít kẻ nhớ nhung nó, cũng không rõ có thể sử dụng kỹ xảo quỷ vực gì không nữa, tôi vừa lúc rảnh, nên cũng đi nhìn xem, có thể đề phòng được tý nào cũng tốt hơn"

https://thuviensach.vn

Úc Linh hơi đăm chiêu gật đầu, lại hỏi tiếp, "Chẳng lẽ đối phương cũng là người tài ba dị sỹ như các anh à?"

"Đúng, người giống như thiên sư chúng tôi thực ra có rất nhiều, hơn nữa lại có thiên sư có tâm thuật bất chính, đây mới là điều đáng sợ, nếu bọn họ tâm huyết dâng trào, muốn dùng quỷ hoặc thứ gì đó hại người, thì khó mà phòng bị, người bị hại thoạt nhìn như chết rất tự nhiên, cảnh sát vốn không tra ra được gì, cho dù có giao cho ngành đặc thù xử lý thì manh mối gần như bị chặn hết cả, vô tích tra ra"

Úc Linh nhìn sợ hãi mà kinh, bất giác cảm thấy bản thân mình nghĩ trước đây rất đơn giản. Cô biết yêu ma quỷ quái sẽ hại người, lại quên mất mỗi một vị thiên sư không phải ai cũng đều là công đại vô tư dâng mình bảo vệ hòa bình nhân gian, mà cũng có một số ít người lại vì tư lợi. Trong xã hội này, người vì tư lợi hại người không ít, thiên sư cũng là người, dĩ nhiên cũng có tư dục của mình. Hít sâu một hơi, Úc Linh nói với Mễ Thiên Sư, "Cám ơn anh đã đi một chuyến"

Mễ Thiên Sư nhìn vẻ mặt đầy thành khẩn của cô, lòng hơi mềm lại, khẽ ho nhẹ một tiếng cười bảo, "Đây là nhiệm vụ nên làm mà"

Đợi Úc Linh tránh ra, Mễ Thiên Sư lập tức cùng vẹt kim cương nhỏ to với nhau, "Anh Anh à, Hề Triển Vương nhà ngươi vẫn chưa nói rõ thân phận thật sự của anh ấy đi nhỉ?'

"Chưa, người đẹp còn coi Hề Triển Vương là trợ lý của thiên sư nữa kìa, anh đừng có nói linh tinh, cẩn thận không Hề Triển Vương phạt anh đó!"

Mễ Thiên Sư kỳ quái nói, "Hề Triển Vương có ý gì thế? Chẳng lẽ sợ thân phận mình dọa người đẹp người ta chạy mất ư? Nhưng cũng có thể thế..."

https://thuviensach.vn

Yêu phong cấm yêu lực biến thành con người rất hoàn hảo, nhưng một khi phóng thích ra yêu lực, vừa nhìn chỉ biết không phải là con người, không biết bao người bình thường có thể nhận ra được, càng không rõ có bao nhiêu người có thể nhận ra người bên gối mình là yêu không nữa.

Ăn cơm chiều xong, Mễ Thiên sư lấy cớ có việc gọi Hề Từ vào thư phòng, Úc Linh vừa thấy Mễ Thiên Sư lấy ra cái hộp đen nhìn rất quen mắt thì biết chắc bọn họ muốn nói chút ít chuyện yêu yêu quỷ quỷ rồi, trong lòng rối rắm, quyết định đi bồi bà ngoại xem tivi.

Mễ Thiên Sư lần này tới đây, ngoài muốn đi thôn Ô Mạc đề phòng Hề Từ bất cẩn giết chết tên Thân Đào kia ra, thì cũng mang theo đám đồ cổ tới cho anh tinh lọc uế khí, "Tiền gia bên đó, tôi đã sai người đi tra chút rồi, Thân Đào đó là một kẻ giảo hoạt, vốn không để cho người ta tra ra hành tung của hắn, mỗi lần tiếp xúc với Tiền Côn cũng đều chọn một nơi rất bí ẩn, nghĩ tới hắn làm vậy cũng sợ thiên sư chính thống phát hiện ra đi, cứ như con chuột vậy sống chui lủi trốn mình rất kỹ lại tốt"

Lời này Hề Từ cũng đồng tình, bảo, "Trên người hắn hắn là có pháp khí che mắt người khác, đến cả ta tìm khắp nơi mà không thấy nữa"

"Hả?' Mễ Thiên sư lắp bắp kinh hãi, "Anh đã đi tìm rồi ư?'

"Đúng, tối qua có đi một chuyến"

Mễ Thiên Sư thấy anh thừa nhận như thế, bất giác hơi không dám tin, anh ta biết con đại yêu này rất lâu rồi, cũng biết anh có đức hạnh gì, lúc ở trạng thái con người thì sạch sẽ ôn hòa vô cùng, trong xương rất thanh cao kiêu ngạo, khinh thường để ý tới phàm phu tục tử, vì thế cũng khiến cho anh không quá mức dính khói lửa nhân gian, có rất nhiều người thích anh mà không rõ vì sao.

Vừa nhìn thì không biết bắt đầu từ lúc nào, anh bắt đầu để ý tới con người trừ yêu ra, đại khái chắc là từ khi anh bắt đầu kết hôn đi, hóa ra tình

https://thuviensach.vn

yêu thật sự có thể thay đổi tập tính giống, giờ anh ta tin rồi. Đúng, phải nói là anh ta lại tin tưởng vào tình yêu!

Với thay đổi của anh, Mễ Thiên Sư dĩ nhiên rất cao hứng, nói, "Nếu trên người Thân Đào có thứ này, chúng ta cũng nên chú ý chút. Chuyện lần này làm phiền anh rồi"

Hề Từ nhìn anh ta một cái, cất giọng lãnh đạm, mở hộp đen anh ta đưa ra, nhìn nhìn gì đó bên trong, bảo, "Mấy thứ này.... Lấy được ở đâu thế?"

"Lần trước lúc ở Đông Bắc, anh nhìn một cái coi, ngoài uế khí ra, có phải còn có cả ma khí nữa không? Đây là những thứ ma vật để lại, anh có thể tẩy sạch được không?" Mễ Thiên sư trông mong nhìn anh.

Tuy đại yêu Đông phương tu luyện đắc đạo không phải mỗi mình Hề Triển Vương, nhưng nhắc tới thiên phú tinh lọc thì anh đúng là người lợi hại nhất, đây cũng là nguyên nhân tổ chức rất hiếm khi tức giận mà khách sáo với Hề Từ, dù sao còn phải trông cậy rất nhiều vào anh nữa.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 53

Mễ Thiên Sư mai vào thị trấn, bà ngoại liền quyết định về thôn. Không thể không nói, Mễ Thiên Sư muốn cổ động quyết định của một người thì miệng lưỡi kia quả thật như hoa sen nở vậy, còn ngọt hơn bà tám, thật đúng khiến người ta đỡ không nổi.

Bà ngoại bị anh ta dùng giọng điệu ngập tràn hứng khởi nói về thôn Ô Mạc, đột nhiên khiến bà phát hiện ra mình đã lâu chưa về, chẳng còn bệnh tật nào nữa, xa thôn lâu thế, lập tức có ý muốn trở về. Ý nghĩ này đến cùng lúc ngăn thế nào cũng không được cuối cùng đành trực tiếp đưa về.

"Chiều nay thì về thôi" Bà ngoại nói, "Mặc dù chú thím Quyền cháu giúp đỡ chăm sóc gì đó, nhưng bà lo lắm, tháng ba năm nay, bà đã trồng dưa hấu, dưa hồng, chắc cũng tới lúc chín rồi"

Nếu hôm qua Mễ Thiên Sư chưa tới, Úc Linh cũng không muốn cho bà ngoại về, muốn bà sống ở thị trấn, có chuyện gì thì có thể đi bệnh viện ngay. Nhưng hôm nay biết được có một ít thiên sư hắc ám xem trọng thôn Ô Mạc, ở đó còn có rất nhiều bạn thân nữa, Úc Linh cũng không thể mặc kệ, đành đồng ý.

Bà ngoại nghe xong rất cao hứng, lập tức đi thu dọn này nọ, cũng tiện đi chào chú thím Lục một câu.

"Bà Bảy à, bà thật sự muốn trở về thôn đó sao? Sao không ở thêm mấy ngày ở thị trấn nữa?" Thím Lục hỏi, trong lòng bà cũng hiểu hiện giờ sức khỏe bà lão không tốt, nếu có vấn đề gì thì đi viện dễ hơn.

https://thuviensach.vn

"Sao khác chứ? Thị trấn ở gần thôn, chỉ cần đi xe là được, rất tiện mà" Bà ngoại bảo.

Thím Lục cũng biết một số người già trong thôn lâu rồi, đã quen ở như thế, nhóm cháu chắt tới đón đi ở bên ngoài cũng khó thích ứng, vì thế những người già bình thường đều không muốn rời đi nơi chốn cũ.

Đợi chiều Hề Từ về, Hề Từ liền lái xe đưa họ về thôn.

"A Từ à, cháu lại xin nghỉ rồi, ông chủ có ý kiến gì không thế?' Bà ngoại rất lo hỏi, Hề Từ lúc biết bà muốn về thôn, thế mà lại xin nghỉ hai ngày, khiến bà ngoại băn khoăn, cảm thấy mình quả nhiên làm khó hai cháu.

Nghe nói thế, Mễ Thiên Sư suýt nữa phì cười, khiến Úc Linh không kìm được lườm anh ta một cái.

Hề Từ nhìn xuyên qua kính chiếu hậu thấy biểu hiện của Mễ Thiên Sư, hơi nheo nheo mắt, trên mặt lại vô cùng hòa khí nói, "Không sao ạ, nếu không được, cháu sẽ đổi công việc là được, dù gì công việc như thế, cứ tùy tiện tìm là được ạ"

Bà ngoại nghĩ ngợi thấy cũng đúng nên không hỏi nữa.

Xe vào đến cửa thôn, Hề Từ liền để nó ở hộ gia đình gần đó, ở đó cũng là người trong thôn ra xây nhà, có sân rất rộng, bình thường xe đi vào thôn đều đỗ ở đây.

Xuống xe, bà ngoại đi nói chuyện với chủ nhà, đây cũng là người già trong thôn, cùng lứa với bà ngoại, đối phương rất quan tâm đến sức khỏe của bà cứ hỏi han mãi.

Chừng khoảng 10 phút, Nhị thái gia từ thị trấn về, cả đoàn người liền ngồi xe lửa của ông vào thôn. Mễ Thiên Sư dựa vào thành xe lừa, vừa tò

https://thuviensach.vn

mò nhìn cảnh chung quanh, vừa nói chuyện với hai người già, cả hành trình chỉ nghe thấy tiếng của anh ta, khiến cho núi rừng này yên lặng tăng thêm chút náo nhiệt.

Úc Linh ngồi bên cạnh Hề Từ, cứ chơi điện thoại liên tục, chơi một lúc, lại chuyển sang trò chơi zombi. Trò này rõ ràng rất hấp dẫn Hề Từ, anh cuối cùng cũng sán lại gần, nhìn đến mức chính anh cũng không nhịn được nữa giằng lấy điện thoại di động của Úc Linh chơi tiếp, hơn nữa còn chơi rất hăng.

Mễ Thiên Sư không thèm nhìn hai vợ chồng họ cái nào, đợi lúc thấy Hề Từ chơi trò chơi hăng, suýt năng văng tục, thì mới nhìn anh với ánh mắt kỳ lạ. Úc Linh vừa ngẩng đầu nhìn thấy vẻ mặt mễ Thiên Sư thì hơi trợn mi lên.

Mễ Thiên Sư thấy cô thì cười, rồi quay đầu tiếp tục tán gẫu với hai người già tiếp.

Làn gió đêm phất phơ qua gò má, núi non xanh biếc xua tan đi cái nóng bức ồn ào náo động ban ngày, cả thế giới trở nên im lặng. Úc Linh thích ý ngắm nhìn tịch dương dâng dần lặn trên sông, chắc bên đó nhiều người lắm, lần đầu tiên cô cảm thấy vừa vào núi mà náo nhiệt thế này, thậm chí cả đám yêu yêu quỷ quỷ cũng yên tĩnh lại.

Nghĩ đến đây cô lại quay đầu nhìn Mễ Thiên Sư và Hề Từ, cảm giác ngộ ra. Bên mình có hai vị nhân sĩ có thể tróc quỷ hàng yêu, thì yêu yêu quỷ quỷ này dĩ nhiên không dám đi ra rồi.

Lúc sắc trời tối hơn chút, họ đã trở lại thôn.

Biết bà ngoại về thôn, nhiều người trong thôn tới đây chào hỏi, nhìn thấy Hề Từ và Mễ Thiên Sư thì sững sờ, khi biết Mễ Thiên Sư là bạn bè của con rể nhà họ Úc tới đây chơi, dân trong thôn rất nhiệt tình thiện ý cười cười, có thể được đãi ngộ tốt hơn đám người đại sư Từ nhiều.

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư cũng không khách sáo sán lại tươi cười, cũng dĩ nhiên dựng lên mị lực nam tính khiến một đám cô gái nhỏ mặt đều đỏ rực lên.

Bà ngoại cự tuyệt cơm chú thím Quyền mời mà chính mình tự bận rộn trong nhà.

Lúc bên ngoài bà ngoại đi nấu cơm, Hề Từ và Úc Linh đi hái rau xanh, định đi vào vườn nhà mình lấy ít rau trồng, Mễ Thiên Sư hăng hái cũng đi theo, lúc tới vườn rau nhà bà ngoại trồng kia, anh ta sợ hãi than lên.

"Ôi, thôn này hoàn cảnh quả tuyệt quá, địa linh nhân kiệt, cả cây nông nghiệp mà xanh mơn mởn, nhìn rất có linh khí, chẳng trách người già trong thôn này ai cũng đều khỏe hết, cũng rất thọ" Nói xong, anh ta dẫn đầu đi men theo bờ ruộng tới đất trồng rau, hái mấy ngọn hành, nói với Hề Từ, 'Hề lão đại à, đêm nay tôi muốn ăn thịt khô hành, nghe nói người trong thôn này làm thịt khô mùi vị rất ngon, khách sạn bên ngoài không sao sánh được"

Hề Từ chẳng thèm liếc mắt nhìn anh ta cái nào. Nhưng Úc Linh thấy anh ta nói vẻ thèm thuồng, quay đầu bảo Hề Từ, "Hề Từ à, em cũng muốn ăn"

Hề Từ mỉm cười đồng ý. Mễ Thiên Sư nhìn hai người họ, mắt sáng lên, đã từng được nếm tay nghề Hề Từ một lần rồi nên cái miệng thèm rớt nước miếng, kể cả anh ta có thể nhìn thấy rau, thì anh đều nấu được mấy món đặc biệt. Hơn nữa nói năng rất sinh động khiến Úc Linh càng thèm ăn hơn.

Cuối cùng họ hái được một rổ rau đầy mang về. Sau khi cơm nước xong trời đã tối hẳn.

Mễ Thiên Sư đỡ đỡ lưng, bụng khó chịu, cứ khen mãi đồ ăn nông thôn sạch sẽ không bị ô nhiễm, sau đó nói với bà ngoại Úc, "Bà bà Úc à, cháu đi dạo gần đó tiêu cơm nhé"

https://thuviensach.vn

Bà ngoại dặn dò, "Hôm nay tối, đừng có chạy về phía núi nhé, tối ở đó nguy hiểm lắm"

"Cháu biết rồi, cảm ơn bà bà Úc"

Mễ Thiên Sư thong thả đi mất, Úc Linh nhìn theo bóng anh, quay đầu nhìn Hề Từ, hỏi, "Chắc anh ấy không lên núi đó chứ?"

"Không sao, với bản lĩnh của anh ấy, không có chuyện gì đâu" Hề Từ rất bình tĩnh, giúp bà ngoại rửa bát, sau đó đi tưới nước cho đám hoa hồng, hoa quế trong sân.

Sau khi được anh tưới, đám hoa hồng vốn do chủ nhân không ở nhà đang khô héo bỗng có tinh thần kiêu hãnh vươn lên, mùi hương quế bốn mùa tỏa ra thơm ngát, hương hoa mai lan tỏa, không có tý mùi của động vật khác, hơi giống nơi thần tiên, đây cũng là nguyên nhân Úc Linh thích nơi này.

Không những nhà bà ngoại, mà người trong thôn nhiều nhà cũng vậy, vốn không có mùi gì khó chịu, ai ai cũng đều thích sạch sẽ như nhau, hơn nữa mọi người ai cũng thích trồng trong sân vườn chút hoa cỏ, đến thời điểm nở hoa, toàn bộ thôn tỏa ra mùi hoa thơm ngát khiến ai cũng sảng khoái.

Không phải thôn nào cũng đều sạch sẽ duyên dáng giống thôn Ô Mạc cả, có rất nhiều nơi hoàn cảnh vô cùng khác thường, người trong thành chắc chắn không quen nổi.

Cơm nước xong, bà ngoại lại tự có lắm việc, mở cửa thông gió ra, đi dọn một phòng khách cho Mễ Thiên Sư, lúc này mới ngồi xuống nghỉ hóng gió đêm, cầm quạt hương bồ ngồi nói chuyện với các ông bà lão trong thôn.

Hề Từ giúp bà ngoại làm việc nhà, lại rót nước mời mọi người, nhìn các ông bà lão cứ bật cười liên tục, mãi mới nói với bà ngoại có thằng cháu

https://thuviensach.vn

rể rất tốt, khiến bà ngoại cao hứng vô cùng, trên mặt nở nụ cười tươi rói. Tuy nông dân chất phác, thuần khiết, song trong xương vẫn có phong cách, chẳng hạn đứa trẻ nhà ai có tiền đồ linh tinh gì đó, so với đứa nhỏ nào đó hoặc con rể nào đó ...

Hề Từ mỉm cười ngồi bên, để mặc các trưởng bối trong thôn đánh giá.

Lúc trước nhà họ Tống tới cầu hôn, đi tham gia giúp là thanh niên trong thôn, người già rất ít. Đợi khi các ông bà lão nghe nói bà Bảy có cháu rể, lại vui thay với bà, đợi mãi vẫn chưa gặp Hề Từ, cũng muốn nhìn xem thằng bé này có bộ dạng thế nào, có phải người tốt không, vì thế lúc họ trở lại ai ai cũng tới đây nói chuyện.

Mãi cho tới tận khuya, các ông bà lão mới chậm rãi rời đi.

Mễ Thiên Sư rốt cuộc cũng tiêu cơm trở lại, Úc Linh nhìn anh ta một cái, phát hiện ra anh ta vẫn giống như lúc đi ra ngoài, không có gì khác thường nên không chú ý nữa mà về phòng chuẩn bị tắm rửa nghỉ ngơi.

Bà ngoại và Úc Linh đều về phòng, Mễ Thiên Sư đứng ở sân, nói với Hề Từ, "Hề lão đại, tiểu yêu núi này rất hung mãnh nhá, vừa rồi tôi gặp một con lợn rừng đen bóng, suýt nữa thì bị nó đuổi. Tôi thấy con lợn rừng này sắp thành tinh rồi, nếu để nó thành tinh ý mà, thật sự là...." Sau này khó mà phục tùng đó.

"Đã biết rồi, không sao" Hề Từ vẫn đáp lại nhẹ nhàng. Mễ Thiên Sư vươn ngón cái ra, Hề Triển Vương thật mạnh nha!

Úc Linh tắm xong thì về phòng, chỉ thấy Hề Từ vùi mình trong ghế salon, đang dùng điện thoại chơi trò xác chết zawmbi, anh chơi trò này khá ổn, đặc biệt rất thích ngược bọn cương thi, khiến cô thấy mà buồn cười, cảm giác anh coi chúng như quỷ vậy, cứ tận tình nghiền áp chúng.

https://thuviensach.vn

Úc Linh vừa lau khô tóc, vừa ngồi bên cạnh anh, hỏi, "Hề Từ à, thời đại này chắc không có cương thi chứ nhỉ?"

"Chưa chắc lắm, có loại cổ mộ lâu đời phần lớn đều có thứ đó. Cổ mộ có thể có một ít thi thể được bảo tồn rất tốt, hơn nữa không hư thối, được chôn nhiều năm, rồi bị đám uế khí và âm khí ô nhiễm, đại đa số cuối cùng đều biến thành cương thi cả... đúng rồi, vì thế kẻ trộm mộ coi chúng như bánh chưng vậy..."

Hề Từ cũng không ngẩng đầu lên thưởng thức vẻ mặt cô được phổ cập chút kiến thức khoa học này, sau khi phổ cập xong, phát hiện ra cô mãi không lên tiếng mới ngẩng đầu nhìn thì thấy hai mắt cô nhìn mình đăm đăm, cả động tóc lau tóc cũng ngưng.

Nhưng lúc thấy anh nhìn cô lại khôi phục động tác tự nhiên, tiếp tục lau tóc, cứ như mới rồi vừa nghe một câu chuyện về thời tiết ngày mai tốt lắm vậy. Hề Từ cười thầm, rốt cuộc thả điện thoại xuống, giúp cô lau tóc, sau đó tìm quần áo đi tắm.

Đợi Hề Từ vừa đi, Úc Linh xoa xoa tay nổi da gà, nhìn ra bóng đêm ngoài cửa sổ, ám ảnh lay động phương xa, cứ nhìn nhìn như thấy quỷ quái vậy, chỉ cảm giác ngọn núi này ban đêm sao lạnh tới thế, ngón tay đang lau, định lên giường kéo chăn đắp, thì nghe tiếng đập cửa khiến cô hoảng sợ.

"Ai đó?"

"Tôi đây" Giọng Mễ Thiên Sư vang lên ngoài cửa, nghe rất lễ phép, anh ta cũng không tiến vào, cách cánh cửa khép hờ bảo, "Người đẹp à, tôi khát quá, nhà cô để nước nấu ở đâu thế?"

"Ở trong bếp có ấm nước đó, bà tôi đã đun sôi rồi, anh cứ tự tới đó rót đi" Úc Linh đáp lại bình tĩnh.

"Biết rồi, không làm phiền các người nữa"

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư đi rồi, Úc Linh ngồi một lát lại nhặt điện thoại lên tiếp tục chơi trò chơi Plants.vsZombies, chỉ là nhìn cương thi trong trò chơi, cô không kìm được lại hình dung cương thi cổ mộ trong đầu, tiếp đó...

Hề Từ vừa tắm xong, lau tóc sạch sẽ, chỉ thấy cô ngồi trên giường vô cùng chăm chú chơi trò chơi, phát hiện ra cô bình tĩnh như thế, bất giác nhướng mày lên. Mãi cho tới khi anh nằm lên giường rồi, cô mới rõ ràng lăn gọn vào trong lòng anh ôm chặt lấy để anh biết thật ra cô vẫn còn sợ. Chỉ do trên mặt giả vờ rất tốt nên càng ngày càng khiến người ta khó mà nhìn ra thôi.

Hề Từ cười ôm chặt cô vào lòng, vỗ vỗ vai cô, thấy cô không ngoan ngoãn thì trong lòng lại ngứa ngáy, như mèo cào vậy, như đang nghi ngờ anh còn đang kiềm chế gì nữa đây?

Vì thế Hề Từ dãn ra chút rồi bắt đầu hôn cô. Úc Linh cũng không phản đối, thế giới yên tĩnh, hơn nữa vừa rồi còn được anh phổ cập thêm kiến thức về cương thi cổ mộ gì gì đó, não bổ tới mức sắp tràn ra, quả thật khó có thể ngủ say nổi, chẳng bằng vận động để mồ hôi ra thì mới dời chú ý đi được.

Có sự phối hợp của cô, một đêm kích tình tràn ngập, Hề Từ thậm chí còn không học cũng biết đặt chân cô lên vai, lần nào cũng tiến sâu trao đổi thêm một bước, mãi cho đến khi cô mệt quá ngủ mất vẫn cảm giác được anh ở trong người không ra.

Vừa ngủ mà một mạch tới sáng, Úc Linh mở to mắt, phát hiện ra ánh mặt trời từ cửa sổ chiếu vào, mí mắt bị chói thấy khó chịu. Cô vùi trong chăn, chôn mặt vào gối, ngửi ngửi mùi hương hoa thuộc về Hề Từ, phát hiện ra mình đã coi cái gối Hề Từ như anh để ôm vậy.

Hơi có chút lúng túng, nhưng cũng không muốn buông ra, cảm giác mùi thơm đó thật thơm, khác hẳn nước hoa công nghiệp, như chính bản

https://thuviensach.vn

thân anh vậy.

Lười dậy, cuối cùng Hề Từ phải vào gọi cô dậy. Hề Từ thấy cô lười, nên bế hẳn cô vào lòng, hôn nhẹ lên mặt cô, cười bảo, 'Dậy đi, hôm nay nếu không có việc gì thì chúng ta cùng nhau lên núi chơi..." Đột nhiên nghĩ tới cái gì, anh lại hơi quan tâm hỏi, 'Em có thể đi được không?"

Úc Linh, "....."

Không đợi cô có phản ứng, anh vừa cười vừa bảo, "Không sao, đến lúc đó anh cõng em là được"

Rốt cuộc Úc Linh cũng phát công, hung ác nhào tới cắn anh, bên sườn mặt anh, không ngờ cô lại cắn nhằm yết hầu của anh, cứ như con mèo nhỏ cắn nhẹ vậy, không những không có cảm giác đau, mà ngược lại còn khiến thân thể anh có phản ứng nổi dậy, thân dưới bất chợt hăng hái tinh thần hẳn lên. Lần đầu tiên trải qua chuyện này khiến Hề Từ thấy người cứng đờ.

Vẻ mặt anh đỏ bừng ngồi cứng ngắc, quả thật không thể tin nổi chuyện tối qua rõ ràng bản thân mình đã tan hết tinh khí trong người rồi, hiện giờ sao lại có phản ứng thế này chứ.... Theo cách nói của con người thì điều này là phi khoa học rồi.

Úc Linh cũng cảm giác được dưới mông có gì đó chọc phải, ngừng lại, ngẩng đầu nhìn anh đang đỏ bừng mặt, đôi mắt ngọc đẹp ướt át, đột nhiên phát hiện ra hóa ra yết hầu là nơi mẫn cảm của anh...

Phát hiện này khiến cô vừa cao hứng lại vừa hơi ngượng ngùng, ma xui quỷ khiến thế nào mà ghé tới liếm nhẹ qua. Sau đó Úc Linh suýt nữa thì bỏ cả bữa sáng.

Úc Linh cố gắng phụng phịu, ra khỏi phòng, nhìn trái phải, không thấy bà ngoại cũng như Mễ Thiên Sư thì rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Hề Từ mang bữa sáng ấm áp tới, bảo, "Bà cùng anh Mễ đi trồng rau rồi"

Úc Linh ừ một câu, lê thân xác bủn rủn ngồi xuống ăn sáng. Ăn sáng xong, Mễ Thiên Sư và Bà ngoại cũng trở lại, Mễ Thiên nháy mắt với Hề Từ một cái, Úc Linh không cần đoán cũng biết chắc Mễ Thiên Sư đang nghĩ gì.

Quả nhiên, đợi lúc họ cùng lên núi, Mễ Thiên Sư nhỏ giọng thì thào với Úc Linh, "Không biết bọn người đó vào thôn lúc nào, chúng ta tới ngọn núi phía trước bố trí một chút đi"

Trong lòng Úc Linh khẽ rục rịch, thản nhiên gật đầu.

Úc Quan Hương cũng theo họ lên núi, cô nàng đánh giá Mễ Thiên Sư và Hề Từ một lúc rồi thất vọng phát hiện, tuy trên người Mễ Thiên sư cũng có mị lực quyến rũ người ta, cũng là một nam nhân hiếm có, nhưng còn kém xa Hề Từ, cô gái nhỏ đều yêu cái đẹp, loại người như Mễ Thiên sư này ý vị độc đáo rõ ràng không hấp dẫn được con gái tý nào.

"Chị Úc Linh à, hôm nay các chị định lên núi à? Nói thật nhé, em thấy đi núi Tây Sơn bên đó khá hay, bên đó núi cao, có thể nhìn xa hơn đó" Úc Quan Hương nói.

"Người đẹp Quan Hương nói cũng đúng, chúng tôi biết phải đi thế nào rồi" Mễ Thiên Sư phụ họa nói theo.

Những người khác không có ý kiến, cả đoàn người mang theo đống đồ ăn vặt và nước cùng bước chân leo lên Tây Sơn.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 54

Tây Sơn là đỉnh núi sống động có thể nói là ngọn núi cao nhất ở gần thôn Ô Mạc. Với rất nhiều thế hệ dân thôn sinh hoạt ở đây mà nói thì đỉnh núi nào đi được đỉnh nào không cũng đều có quy định nghiêm ngặt, nghe nói nếu có người trẻ tuổi không hiểu chuyện phạm giới may thì chỉ bị thương nhẹ hoặc trúng tà, còn không may thì cả mạng cũng bỏ, lâu ngày, đến cả trẻ con cũng biết núi nào đi được núi nào không đi được nữa.

Vòng qua con đường sau núi một vòng, Úc Linh có vẻ đi không nổi nữa, mặt đầy mồ hôi, hai chân vô cùng khó chịu. Vốn biết tối qua cô vận động lâu quá độ mà. Hề Từ đang kéo cô, thấy thế thì ngồi xổm xuống, bảo, "Lên đi, anh cõng em đi"

Úc Linh ngẩng đầu lên nhìn về hướng núi, chẳng chút do dự nhào thẳng lên lưng anh, hai tay khoác lên bả vai anh, nằm úp sấp lên. Mê Thiên Sư phì cười, cũng không rõ là cười nhạo gì nữa.

Nhưng thật ra Úc Quan Hương thì lại hâm mộ liếc Úc Linh một cái, trong lòng thầm thở dài, quả nhiên càng ngày càng khó tìm người đàn ông vừa có nhan sắc, vừa có sức khỏe lại biết chăm sóc, may là bên cạnh cô còn có một người, mà tiếc lại là chồng của người ta mất rồi, thật không thể nào ngược hơn được nữa.

Con đường tiếp theo, Úc Linh cứ như lão phật gia được người cõng trên lưng vậy, cũng nằm úp sấp lên lưng anh hỏi bên tai anh xem có mệt không, lần nào Hề Từ cũng cười bảo không sao, Úc Linh không tin, đưa tay sờ sờ trán anh, phát hiện ra trên mặt mát lạnh, trơn bóng, nhẵn nhụi như tơ

https://thuviensach.vn

lụa, cả chút mồ hôi cũng không thấy. Úc Linh không tin tà, quay đầu lại nhìn Mễ Thiên Sư và Úc Quan Hương.

Mễ Thiên Sư tốt xấu gì thì cũng là một vị thiên sư đầy dũng cảm đấu với yêu ma quỷ quái, nhưng đã luyện qua chân tay, Úc Quan Hương thì từ nhỏ đã chạy nhảy khắp núi rừng, chỗ nào cũng đi lên núi hái thuốc, cũng là một người rất biết chịu đựng, nhưng cứ đi mãi như thế, cả hai dù không bảo là thở hồng hộc thì dưới thời tiết nóng bức thế này đầu cũng đầy mồ hôi.

"Sức anh khá khỏe" Hề Từ đáp lại đầy hàm súc.

"Khỏe tới mức nào?" Úc Linh biết anh có sức rất khỏe, nhưng cũng chưa từng biết rõ.

"Có thể khiêng được một con trâu đó"

Úc Linh, "..."

Là đang coi cô như một con trâu đó sao?

Rốt cuộc cũng tới đỉnh núi, đứng dưới tàng cây tươi tốt duỗi cả chân tay ra hứng trận gió mát thổi tới khiến cả người nhẹ nhàng khoan khoái.

Tầm nhìn nơi đây vô cùng tốt, chẳng những nhìn thấy toàn bộ thôn Ô Mạc mà còn có thể nhìn rất rõ hình dạng núi non xa xa, mỗi một thứ hợp lại với nhau thành đỉnh núi nhìn mãi không thấy cuối.

Biển có nước biển mênh mông tráng lệ, núi có cây cối dày đặc thâm trầm, các phong cảnh xen kẽ lẫn nhau khiến chúng trở thành những câu chuyện cổ không bao giờ dứt.

Úc Quan Hương uống một hớp, chỉ vào một đỉnh núi cao hơn ở phía xa xa, bảo, "Chị Úc Linh, mau nhìn kìa, ở đó chính là Quỷ lĩnh đó, lấy ngọn núi này làm giới hạn, ba em nói mình không thể nào đi qua đó được"

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhìn ra xa, quả nhiên thấy một ngọn núi còn cao hơn cả đỉnh Tây Sơn nữa. Mễ Thiên Sư cũng nhìn qua, sau đó lặng lẽ quay đầu nhìn về phía Hề Từ, chớp mắt mấy cái với anh.

Tuy Úc Quan Hương nói mơ hồ không rõ, nhưng anh ta sao không cảm giác cả phong thủy của thôn Ô Mạc này cũng cắt đứt tới đó. Đi qua Quỷ lĩnh chính là địa bàn của yêu, sinh hoạt nơi đó có vô số yêu to nhỏ các loại, con người nếu vô tình xông tới dĩ nhiên sẽ gặp xui xẻo, gặp phải một con yêu tâm tính chưa hoàn hảo, thì nhiều nhất là trêu cợt người ta chút rồi thả về, nhưng nếu gặp phải loại ác thì chưa nói một câu đã đánh người, mất mạng là chuyện thường.

Lại nhìn thôn Ô Mạc, quả nhiên là một cảnh phong thủy đẹp, ứng với câu nói kia: thiện, miêu tươi tốt; trạch cát, nhân thịnh vượng.

Nó vốn là một nơi đại thiện, lại được đại yêu che chở, lúc khí thiên địa tụ tập ở Quỷ lĩnh, tuy chỉ có chút đuôi lướt qua thôi cũng có thể độ một chút linh khí ở đây, khiến con người sinh hoạt ở nơi đây tâm tính thuần lương, thân thể khỏe mạnh, sống trăm tuổi là chuyện bình thường.

"Hề Triển Vương, địa bàn của anh quả nhiên tốt lắm" Mễ Thiên sư lén nói, "Chẳng trách mà những kẻ đó muốn chạy tới thôn Ô Mạc đi bắt mấy con yêu"

Thần sắc Hề Từ thản nhiên, ngồi dưới gốc cây, chẳng rõ có phải liên quan hình chiếu không mà thần sắc thoạt nhìn hơi lạnh lẽo.

Úc Linh quay đầu, vừa lúc nhìn thấy họ đứng chung nói chuyện, bộ dáng Hề Từ hơi khác.

Ngẫm nghĩ chậm rãi đi tới, lúc đến gần, Hề Từ đột nhiên nhìn qua, thấy cô mỉm cười, nụ cười còn trong lành hơn cả nước ngọt, con người phá lệ cũng đẹp lên nhiều, khiến người ta nhìn mãi không muốn rời mắt.

https://thuviensach.vn

Đây là một người đàn ông vô cùng thích hợp với thiên nhiên. Hề Từ đưa bình nước đã mở cho cô. Bên trong bình là trà khử lạnh do bà ngoại nấu từ sớm, leo núi đầy mồ hôi, uống một hớp rất tốt cho thân thể.

Úc Linh uống mấy ngụm, giải quyết cơn khát xong, lại chạy tới thương lượng cùng Mễ Thiên Sư, "Anh có tính toán gì không?"

Mễ Thiên Sư mang theo mấy miếng ngọc trong túi ra, ngọc sức rất nhỏ, thoạt nhìn tựa như trang sức phụ nữ vậy, chuyển động linh hoạt trong tay Mễ Thiên Sư, chớp mắt mà ngọc sức cứ như có linh hồn vậy.

Mễ Thiên Sư nhìn cô nở nụ cười, "Trước bố trí một trận pháp đã, cũng đỡ đến lúc đó bọn họ dùng thủ đoạn âm tà gì đó triệu hồi tất cả đám yêu ma quỷ quái của ngọn núi này tới"

Úc Linh, ".... Vâng, xin anh cứ tự nhiên cho"

Cô quyết đoán rồi co người đến bên Hề Từ.

Mễ Thiên Sư đi bố trí, Úc Quan Hương thì không rõ anh ta làm gì, thần thần bí bí. Cô nàng nhìn nhìn, lại chạy tới bên rừng, nhanh chóng hái được một ít quả Úc Linh không rõ tới, trong đó có một số quả dại nhỏ chút, nhìn bề ngoài như quả lê thu nhỏ vậy, nhưng lúc ăn thì đầu tiên hơi chát, chát rồi lại thấy ngọt lành, ngọt tới tận dạ dày.

Úc Linh nhón hai quả bỏ vào miệng, sau đó lại cho Hề Từ hai quả. Đối với loại người từ nhỏ tới lớn chưa từng thiếu ăn thứ gì, loại quả dại này thật ra cũng chẳng ăn ngon gì, nhưng ở trong núi này, ngẫu nhiên mà có cũng có hương vị độc đáo khác.

"Ăn gì thế? Tôi cũng muốn ăn" Mễ Thiên Sư làm gần như xong việc, thấy hai người ngồi dưới gốc cây gió thổi mát lạnh ăn gì đó, không cần thích mức nào, lăn thẳng tới làm bóng đèn, cho dù có bị hai kẻ này ngược đãi thì vẫn tiếp tục kiên trì, tiếp tục chịu ngược.

https://thuviensach.vn

Úc Linh còn mấy quả trong tay, nghe thấy lời anh ta nói, cũng định đưa cho anh ta, Hề Từ đã cầm lấy tay cô chuyển ra trước mặt mình cúi đầu xuống ăn một cái, sau đó ném một quả cho anh ta.

Mễ Thiên Sư trợn to mắt, nhìn anh một lúc, vừa cố nén cơn tức vừa ăn, rồi bảo, "Không ngờ anh lại vậy Hề Triển Vương à! Tôi coi như hiểu rồi"

Ngồi chừng khoảng một tiếng trên đỉnh Tây Sơn rồi sau đó xuống núi.

Lúc xuống núi, tuy Úc Linh vẫn rất cốt khí không cho Hề Từ cõng, nhưng đi được một nửa, cô vẫn chẳng còn sức lại tiếp tục nằm úp sấp lên lưng Hề Từ, vì hai chân bủn rủn, nếu tự chính mình mà đi thì chỉ mấy tiếng sau cô hết đi nổi nữa.

Chắc chắn là do tối qua bị anh gò ép quá mà! Cái loại động tác có yêu cầu cao độ thế này, ngẫm lại thì hình như trúng vào hai chân vậy.

Trên mặt cô rất bình tĩnh, thừa lúc Úc Quan Hương và Mễ Thiên Sư không chú ý, oán hận ghé lên lưng anh cắn một miếng. Người bị cô tức cố tình cắn đó còn không hiểu lại hỏi, "Sao thế?"

"Không có gì" Cô phá lệ đáp lại bình tĩnh, thấy bọn họ Mễ Thiên Sư nhìn qua thì vẻ mặt lạnh lùng nhìn lại. Mễ Thiên Sư liền xì một tiếng.

Tiếp đó Úc Quan Hương còn muốn đi ra sau núi hái nấm, nên đặt ba lô giữa đường, Mễ Thiên Sư nói với Hề Từ, "Tôi muốn đi xem con lợn rừng kia, các người thì sao?"

"Lợn rừng á?" Úc Linh nhớ tới tháng trước ở trong núi con lợn rừng kia nhìn cô chảy nước miếng thì do dự nói, "Chúng ta cũng đi xem chút đi" Cô không tin có hai người ở bên thì con lợn rừng kia còn dám chảy nước miếng với cô không nữa, đến lúc đó thì để Hề Từ trừng trị nó nha!

https://thuviensach.vn

Hề Từ dĩ nhiên là không ý kiến.

Đợi cuối cùng nhìn thấy trong đám cây cối rậm rạp thò ra một đầu lợn rừng đen, Úc Linh liếc mắt nhìn một cái đã nhận ra nó chính là con đó, vì không có con lợn rừng nào mà có bộ lông dài sắc, thân hình cao lớn như thế, quả thật là vượt trên hết mọi con lợn rừng bình thường mà. Không lẽ nó lại là con thành tinh chứ?

Vừa thấy lợn rừng đen, Mễ Thiên Sư liền cười như bà ngoại sói vậy ngoắc ngoắc, "Ôi, lợn đen đen, lại đây, anh có chuyện nói cùng em này"

Lợn rừng, "...." Ngươi con mẹ nó là anh ai vậy!

Úc Linh, "...."

"Lợn đen đen, đến đây nào, anh có thứ tốt cho em nè" Mễ Thiên Sư nói xong, giơ tay lên, chỉ thấy trong lòng bàn tay anh ta có một dây thừng trắng, đầu dây từng có một hạt châu màu xanh.

Lợn rừng nhìn thấy hạt châu kia, nước miếng chảy ròng ròng, chỉ là.... Nó hơi sợ nhìn thoáng qua Hề Từ, lại nhìn hạt châu màu xanh thấy còn ngon hơn cả con người nằm trên lưng Hề Từ kia, quyết định vì mạng nhỏ, ngoan ngoãn nằm im bất động.

Úc Linh ghé trên lưng Hề Từ, thù mới hận cũ xông đến, hỏi thâm trầm, "Em có thể dạy dỗ nó không?" Còn chưa đợi họ trả lời lại hỏi, "Này con heo kia.... Đã thành tinh chưa?"

Con lợn rừng mặt đầy dữ tợn trừng cô.

Hề Từ đáp, "Được"

Lợn rừng nhìn anh kinh khủng, bốn chân lùi lại, Hề Triển Vương đây muốn dạy dỗ nó sao? Cho dù nó da dày thịt béo thì cũng không chịu nổi

https://thuviensach.vn

chuyện dạy dỗ của con đại yêu này đâu!

"Đúng, nhất trí với anh, vẫn chưa thành tinh" Mễ Thiên Sư rất nhiệt tình phổ cập kiến thức cho cô, "Ngọn núi này có rất nhiều giống loài kiểu này vẫn chưa thành tiểu yêu tinh được đâu"

Mễ Thiên Sư rất nhanh đi trao đổi với nhóm tiểu yêu, Hề Từ thấy không có chuyện gì, cõng Úc Linh xuống núi.

Úc Linh tại trên lưng ấm áp của anh, cảm thấy vô cùng yên tâm, bảo, "Mễ Thiên Sư không phải là thiên sư chuyên tróc quỷ trừ yêu diệt ma đó sao? Sao thấy thế nào cũng thấy anh ấy có vẻ quen thuộc với yêu thế, lại giao tiếp cùng yêu, có phải là hơi..." Làm việc không đàng hoàng không? Thiên sư mà làm đến mức này như anh ấy, nói vậy anh ấy ở tổ Dị Văn, nhất định là người khiến cho người ta đau đầu nhất đi.

Hề Từ ngừng lại nói, "Tính cách Đại Mễ hơi có vẻ... hướng ngoại, bất kể cái gì đó không thuộc sinh vật như mình đều hợp cả. Hơn nữa yêu cũng có con tốt con xấu, giống như con người vậy".

Úc Linh khẳng định lời anh nói, 'Đó là tự nhiên mà, có rất nhiều chuyện thần thoại cổ tích hoặc chuyện liêu trai chí dị, cũng có chuyện ca ngợi yêu, yêu và con người đều giống nhau, đều cũng có kẻ tốt có kẻ xấu"

Anh thở phào nhẹ nhàng, sau đó lại nghe thấy cô nói, "Nhưng mà em cũng hơi sợ aizz, chắc là mới trước đây lúc không hiểu chuyện, đã bị loại yêu ma quỷ quái này dọa sợ, nếu để cho em đứng xa xa mà nhìn thì được, chứ mỗi ngày mà sinh hoạt cùng thì thôi quên đi"

Nói xong, cô lại hạnh phúc cọ cọ vào anh, may là nam nhân này có thể tróc quỷ trừ yêu, vốn không cần phải sợ loại yêu quỷ này tiếp tục dọa cô như trước đây nữa.

https://thuviensach.vn

Hề Từ mắc nghẹn lời, quyết định đợi tới khi nào tình cảm của họ sâu hơn thì mới thẳng thắn. Ít nhất đến lúc đó cô ấy không sợ hãi đến mức ly hôn mới được.

Một ngày cứ vậy trôi qua, đợi tới tối, Úc Linh ghé thẳng lên giường rên rỉ. Rõ ràng hôm nay cô đã để mặc cho Hề Từ cõng, nhưng vì sao cả người đều đau ê ẩm, nhất là hai chân, nặng như đeo đá vậy.

Hề Từ xoa bóp cho cô, so với lần bị yêu vật đánh lén đập vào cây bị thương nặng, thì loại vận động này đau nhức chẳng đáng là bao, nhưng nhìn cô nằm thẳng cẳng trên giường rên hừ hừ, trong lòng anh không thấy thất vọng cho lắm, xem ra hôm nay không thể kéo cô đi giải sầu linh khí trong cơ thể được nữa rồi.

Chẳng hiểu vì sao mà gần đây anh lại vô cùng thích làm loại chuyện này, chỉ cần vừa đụng tới cô, thì tinh khí trong thân thể sẽ nổi lên mười phần, cuối cùng đều tập trung vào phần thân dưới nào đó trong người.

Trong lúc Hề Từ xoa bóp, Úc Linh rốt cuộc cũng ngủ. Chỉ là ngủ một mạch tới nửa đêm, cô bị tinh lực dồi dào của đàn ông làm cho tỉnh, nhìn hai mắt sáng rực của anh khiến cô hoảng sợ. Trong ý thức mơ màng, cũng không ngăn cản, vô thức ôm anh rên hừ hừ, vừa thừa nhận chuyện trầm mặc thâm trầm, cứ lần nào cô cũng cảm giác như thân thể không phải của mình nữa, muốn tránh thì lại có một bàn tay vững vàng ôm chặt khiến cô không thể lui được.

Anh ở trong thân thể của cô đẩy thật sâu mạnh, nhìn khuôn mặt đỏ bừng đầy mê li của cô, lại càng không muốn ngừng lại. Sau đó cô trong nhịp điệu tiết tấu ấy tiếp tục ngủ say.

Sáng sau tỉnh lại, nhớ lại cảnh nửa mê nửa tỉnh, suýt nữa thì muốn đập vỡ đầu. Làm nhiều như thế, chẳng lẽ anh không thấy mệt người sao?

https://thuviensach.vn

Hề Từ ôn hòa nhìn cô, dùng hành động thực tế chứng minh cho cô thấy, mệt là mệt thế nào? Yêu thì không mệt người, chỉ cần họ muốn, tinh khí trong thân thể sẽ cuồn cuộn không ngừng.

Họ trở lại thôn nhàn nhã trong hai ngày, rốt cuộc thôn Ô Mạc cũng chào đón khách tới.

"Chị Úc Linh, hôm nay có mấy người lạ tới trong thôn, nghe nói là có một người trong nhóm Từ đại sư đến xem phong thủy trong thôn chúng ta tháng trước đó. Có phải là kẻ có tiền đó vẫn muốn xây biệt thự trong thôn chúng ta không?" Úc Quan Hương chạy đầu tiên tới tám chuyện với cô.

Lòng Úc Linh đang ủ rũ, không kìm được nhìn về trên núi, sáng nay Hề Từ và Mễ Thiên Sư đã vào núi, giờ còn chưa về nữa đây.

Bây giờ vẫn chưa tới mùa hè, người trẻ tuổi trong thôn thật ra không nhiều, đại đa số không phải học ở trường ngoài thôn thì cũng là đi làm, ở lại chỉ còn một số ít người già và mấy thanh niên chiếu cố người già, cả thôn có vẻ im lặng vô cùng.

Lúc này trong nhà của thôn trưởng cũng vô cùng náo nhiệt. Một người trẻ tuổi ăn mặc lòe loẹt cười ha hả nói với trưởng thôn, "Thôn trưởng Úc à, nghe nói phong thủy trong thôn các ngài tốt lắm, hôm nay tới xem mới biết, quả là tốt thật. Mấy ngày nay, phiền thôn trưởng Úc chiếu cố nhiều hơn rồi, đợi lúc nào chúng tôi xong chuyện, dĩ nhiên không thể thiếu chỗ tốt trong thôn, tu sửa đường cho các ngài là được"

Đường vào núi đó khiến họ điên tới mức sắp ói ra mất rồi.

Trưởng thôn Úc Chí Đạt rút mẩu thuốc ra xa, ngước khuôn mặt vàng nắng lên, nói chậm rãi, "Tiền tiên sinh khách sáo rồi, mấy năm nay trong thôn đều vậy cả, chúng tôi cũng không muốn cái gì hơn, chỉ hy vọng Tiền tiên sinh đừng hủy đi phong thủy trong thôn là tốt rồi, chuyện khác thì cứ xin tự nhiên"

https://thuviensach.vn

Tiền Côn cười ha ha đồng ý.

Cười nói với nhau mấy câu, trưởng thôn dẫn họ đến phòng khách nghỉ. Đến phòng khách, Tiền Côn cho mấy thuộc hạ đi ra ngoài, rồi cùng một nam nhân áo dài ngồi lại nói chuyện.

Nam nhân đó tầm trên dưới ba mươi, khuôn mặt vuông vức, khiến người ta có cảm giác như người chính trực, vừa thấy đã có cảm tình ngay. Chỉ là trên khuôn mặt này lộ ra luồng khí uất, phá hỏng mất mấy phần tướng mạo tốt đẹp, hơn nữa thân áo dài hào hoa phong nhã kia lại thật ra chẳng có tác dụng gì. Lúc này nam nhân này vuốt trong tay một mảnh cốt ngọc, trầm mặc không nói câu nào.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 55

Đây là một khối cốt ngọc vô cùng xinh đẹp, chất ngọc đó bóng loáng, như được người ta đeo cả đời vậy, nuôi dưỡng sinh ra có linh tính, toàn thân phát ra ánh sáng lóng lánh.

Nhưng phiền một chỗ lại mơ hồ có mấy tia máu, lặng lẽ kéo dài, mờ dần ở ở phần xương sống, mặc dù nhìn hình thành rất tự nhiên nhưng lại nổi lên cảm giác tà dị, phá hỏng vẻ đẹp vốn có của khối cốt ngọc.

Mặt nam nhân trầm xuống, đập nhè nhẹ khối cốt ngọc trong tay. Tiền Côn nhìn cái khối cốt ngọc này chằm chằm, thầm nuốt nước bọt, nhưng thật ra hắn nhìn ra uy lực của cái chuôi cốt ngọc này, đến lệ quỷ đều có thể bị hồn bay phách tán khi nó được vung lên, cái đó ngập tràn sát khí, đến hắn cũng là người mà người thường không thể nhìn thấu cũng cảm giác rõ được, không rét mà run.

Nhưng thực lực kẻ này rất mạnh, lại có lợi với mình, Tiền Côn cũng không hối hận khi cùng trận tuyến với hắn.

"Thân thiên sư, lúc nào thì chúng ta ra tay?" Tiền Côn hỏi.

Thân Đào không đáp, mà trầm tư suy nghĩ, mãi cho tới khi Tiền Côn có gan hỏi câu nữa hắn mới chậm rãi nói, "Không vội"

Sao thế nào mà không vội chứ?

Trong lòng Tiền Côn hơi phát điên lên, hắn coi trọng thủ đoạn Thân Đào, mà quan trọng nhất là thủ đoạn thần quái giết người không thấy máu

https://thuviensach.vn

của gã, nói vậy cho dù có nóng ruột cũng không lo điều tra ra, có thể thấy thần kỳ tới mức nào. Đợi tới lúc đại ca hắn chết, Tiền Gia là của hắn. Nên biết ông nội họ biết người cha phong lưu vô tâm kia của họ không dùng nổi, thì tính toán sau bữa tiệc sinh nhật sẽ công khai quyền thừa kế của đại ca ra. Trước điều này, hắn nhất định phải giết chết gã ta cho bằng được!

Thân Đào liếc mắt nhìn hắn, tuy nói là hợp tác với Tiền Côn, nhưng gã cũng rất ngứa mắt với một Tiền gia nho nhỏ, nếu không phải Tiền Gia là kẻ đứng đầu ở Y thị, có một số việc cần Tiền gia che giấu thì vốn gã chẳng thể tìm Tiền Côn làm gì.

Nhưng giờ còn cần dựa dẫm vào sự che giấu của Tiền gia, nên nói ngay, "Ban ngày có nhiều con mắt, không thể ra tay được"

Ai ngờ Tiền Côn nghe xong thì cho là không đúng, "Thân thiên sư anh thần thông quảng đại, dùng chút pháp thuật mê hoặc với thôn dân này thì chẳng phải là được rồi sao? Hay là, đến lúc đó trực tiếp.... "Gã dùng tay làm ký hiệu cắt cổ.

Cũng không trách Tiền Côn nói thế, nên biết trận trước tận mắt nhìn thấy Thân Đào quả thật giết người giữa ban ngày, thậm chí thần không biết quỷ không hay đốt xác đối phương, vốn không tìm ra chút tung tích manh mối nào, cuối cùng kẻ đó cũng được liệt vào loại danh sách nhân viên mất tích, cũng không rõ còn sống hay chết nữa. Sau khi biết thủ đoạn của Thân Đào, gã lại ngập tràn tin tưởng đối với hắn, cảm thấy nếu thôn dân thôn Ô Mạc này không nghe lời thì cứ trực tiếp giết luôn, dù sao đến lúc đó cảnh sát cũng không tìm ra được chúng là kẻ giết người.

Thân Đào nghe xong, quả thật bị vị thiếu gia biến thái này nói mà nghẹn họng.

Tiền Côn này thật đúng là nghĩ đến bọn gã là những tài ba dị sỹ có thuật pháp có thể giết người bất cứ lúc nào cũng được hay sao? Giết người

https://thuviensach.vn

không những tạo thành nghiệp quả, mà còn hậu hoạn vô cùng. Giết một hai người tạo thành hiện tượng mất tích hoàn hảo, nhưng nếu còn cần phải giết nhiều hơn, không những sẽ khiến tổ Dị Văn để ý mà còn có thể để lại dấu vết nữa.

Đã có chức nghiệp thiên sư như thế, chẳng lẽ chính phủ không có đôn đốc ngành tương ứng hay sao? Cái kiểu người bị lệ thuộc vào ngành đặc thù này không dễ đối phó, nếu không bọn gã những kẻ này cũng không cần phải trốn tránh, mà giờ còn cần nhờ cậy một Tiền gia nho nhỏ che đậy giúp chuyện cho mình nữa kìa.

"Đấu pháp thiên sư, bình thường không vạ lây đến người thường' Thân Đào đem huấn ngôn của tổ tông người thân trăm năm trước lấy ra cho có lệ, tuy gã cũng không quá tín đối với loại thế này, "Hơn nữa ban đêm dương khí yếu, âm khí thịnh, rất dễ làm việc"

Nghe gã nói thế, Tiền Côn đành bảo, "Được rồi, vậy đợi tới tối đi"

Nói một lúc, Tiền Côn đang định rời đi thì nghe thấy Thân Đào bảo, "Theo lời Từ đại sư nói, thôn này hẳn là còn có người tài ba dị sỹ, anh phải người đến nhà một người có tên là bà bà Úc đi xem sao đi"

Từ đại sư lần trước nói chính là trong nhà bà bà Úc có một con đại yêu trong tay, Thân Đào cũng lo lắng con đại yêu kia vẫn còn ở đó.

Tiền Côn cảm thấy loại chuyện này cũng không phải chuyện gì lớn, phất phất tay sai hai người đi qua, hơn nữa hai kẻ này vẫn là hai người một nam một nữ tháng trước đi cùng Từ đại sư tới.

Nam comle đứng ở trước hàng rào, nhìn vào hoa hồng trong sân đang nở rộ, mùi hương quế bốn mùa xộc vào mũi, trong lòng không nhịn được tán thưởng. Hóa ra, phần mộ tổ tiên trước đây của Tiền gia là ở đây, thật biết chọn chỗ thật.

https://thuviensach.vn

Sau đó Nam comle lại lần nữa nhìn vị người đẹp thần sắc lãnh đạm đứng cạnh cây hoa hồng đó, cây hoa hồng ở sau cô nở rộ rực rỡ, lại càng tôn lên vẻ xinh đẹp của cô, cùng ở một nơi như thế này thật không hợp lắm.

"Các anh tìm ai?'

"Không, không phải..."

Nam comle còn chưa kịp nói xong thì nữ tri thức đứng cạnh hắn đã cười tủm tỉm bảo, "Vị tiểu thư Úc này, làm phiền rồi, chúng tôi chỉ là tới đây xem thôi. Chúng tôi đi theo Tiền thiếu gia tới đây, nghe nói phần mộ tổ tiên Tiền gia trước đây ở bên cạnh, Tiền thiếu gia tới đây coi, quả nhiên thôn Ô Mạc là địa linh nhân kiệt, là một nơi tốt..."

Nữ nhân tri thức rất biết chọn thời điểm nói, mở miệng ra là ca ngợi phong cảnh thôn Ô Mạc, nếu mà người dân thôn Ô Mạc ở đây nghe xong thì không những cao hứng, mà còn có ấn tượng tốt với cô ta lắm. Nhưng lúc này, mặc cô ta nói thế nào, đối phương cũng chỉ dùng cặp mắt sắc lạnh nhìn cô ta, nhìn đến mức khiến cô ta thấy trong lòng dâng lên chút khiếp sợ.

Hình như tình hình có vẻ không đúng lắm ha.

Đợi nữ tri thức nói xong, Úc Linh chậm rãi ừ một câu, sau đó nghiêng đầu, nhìn về con đường sau lưng bọn họ.

Cả hai cùng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên con đường uốn lượn trên núi kia, có hai người một trước một sau đang đi về hướng này.

Đợi lúc họ đến gần, rốt cuộc mới nhìn rõ mặt người đàn ông mặc bộ quần áo màu tím, dáng người cao gầy, có một dáng người mặc quần áo rất đẹp, là loại quần áo bình thường nhưng mặc trên người anh thì tự dưng toát ra một loại khí chất tự phụ rất xứng với khuôn mặt tao nhã tuấn tú lịch sự kia, nhìn tựa như hoàng tử trong tập truyện tiểu thuyết thanh xuân vườn

https://thuviensach.vn

trường vậy, cũng là một loại người sống ở một nơi như thế này không hợp tý nào.

Đằng sau là một nam nhân khá bình thường, cũng mặc một bộ quần áo bình thường, nhưng trên mặt thì cươi tươi rói, dưới ánh nắng chiếu vào, trên người tỏa ra một ý vị phá lệ quyến rũ người ta, chỉ hơi không chú ý cũng khiến con người ta không kìm được mà lén nhìn nhiều lần, rồi cuối cùng muốn nhìn mãi mà không muốn ngừng.

Cả hai người rất nhanh chóng đến trước mặt, đến gần nhìn mới phát hiện ra hai nam nhân này rất cao, tuy họ thoạt nhìn như đang đi bộ vậy song nữ nhân tri thức như đã từng gặp qua người tài ba dị sỹ, trong lòng tự dưng nổi lên loại cảnh giác.

So với kẻ bên cạnh cô ta ngu xuẩn không biết gì kia, cô ta lần này lại biết Tiền Côn tới thôn Ô Mạc có có chuyện khác, không giống bên ngoài nói là tới thăm phần cổ mộ tổ tiên Tiền Gia trăm năm trước, coi mộ tổ tiên gì chứ, cho dù có coi phần mộ tổ tiên thật nhưng cũng không đơn giản như thế"

"Các người là ai?"

Cũng nói tương tự, lại phát ra từ người nam nhân có nụ tười tươi rói kia, so với nữ nhân thản nhiên lạnh lùng vừa rồi thì còn khiến người ta có cảm tình hơn nhiều.

Bỏ Mễ Thiên Sư lại với hai kẻ kia, Hề Từ vào cửa, thấy Úc Linh đang cầm bình sữa đậu nành đứng đó, thì cười hỏi, "Sữa Đậu nành hả?"

"Quan Hương vừa tới đưa, hôm nay thím Quyền làm ít sữa đậu nành lấy về" Úc Linh và anh cùng đi vào trong bếp, để sữa đậu nành vào trong bát, rót cho anh một bát nước hỏi, "Hôm nay vào núi thấy khỏe không? Không gặp phải chuyện gì chứ ạ?"

https://thuviensach.vn

"Rất tốt" Hề Từ tự mình rửa tay, rồi cầm cả tay cô cùng rửa, nói thêm một câu, "Động vật núi này rất an phận"

Úc Linh liếc anh một cái, không phải ai cũng xui xẻo giống cô đâu, lần nào lên núi cũng chọc phải một ít động vật chạy tới gây náo loạn. Tiếp đó cô đem chuyện người đến nhà trưởng thôn nói với anh, "Tổng cộng có mười người, một người là Tiền Côn nhị thiếu, một người tên là đại sư phong thủy Thân Đào, số còn lại đều là những người hỗ trợ cùng tới"

Hề Từ ừ một câu, thấy cô im lặng nhìn mình chằm chằm không kìm được ghé tới hôn nhẹ lên mặt anh, sau đó thì đỏ mặt ngại ngùng.

Úc Linh, "..."

Nam nhân này ban ngày thì đỏ mặt đáng yêu vậy, tối thì lại như nước vỡ bờ, thật đúng là...

Mễ Thiên Sư vừa vào tới đúng lúc nhìn thấy cảnh này, cảm thấy mình bị ngược thành chó, trực tiếp giật lùi lại, rồi mang nước trở lại ngay, vừa nói, "Thân Đào đến rồi, ý Tiền Gia là muốn tới chỗ này đi thăm phần mộ tổ tiên Tiền gia trăm năm trước, phần mộ đó là trở thành cỏ xanh, mãi rồi cũng không phù hộ nổi con cháu"

Tiền gia trăm năm trước là người dân ở gần ngọn núi này, thời đó còn là thời kỳ hỗn loạn, một người trẻ tuổi Tiền gia nhân duyên trùng hợp đi ra khỏi núi, trải qua nửa thế kỷ kinh doanh, cũng làm ăn được, tiếp đó mới mang theo cả người nhà họ hàng liên quan Tiền gia đi, phần mộ tổ tiên cũng trôi qua nhiều năm, nhưng vẫn còn một số ít phần mộ còn khá lâu năm.

Do Tiền gia bắt đầu phát triển ở y thị, quên đi dần tổ tiên ở lại, chỉ có một số ít người già thỉnh thoảng mới nhắc tới Tiền gia từng là một nhánh dân của ngọn núi thôn Ô Mạc này thôi.

https://thuviensach.vn

Lúc trước Mễ Thiên Sư nói chuyện với hai kẻ kia, nhưng mấy câu đã tìm hiểu sạch hết người ta, bảo, "Theo tính toán đám người Thân Đào ,chắc sẽ ra tay đêm nay"

Hề Từ ừ, phản ứng rất bình thản. Trong lòng Úc Linh thì hơi rét run, nháy mắt đề cao cảnh giác.

Ăn qua cơm chiều, sắc trời cũng hơi tối, thôn dân thừa dịp lúc này đi hết nhà này nhà khác tán chuyện rất nhàn nhã.

Úc Lĩnh nhìn Mễ Thiên Sư xen lẫn trong đám người già nói chuyện, tầm mắt không kìm được lướt nhìn ra bên ngoài, rất lo lắng biết đâu ở một góc tối nào đó có một con quỷ xông ra, chỉ là cô nhìn mãi cho tới khi đêm tối đen hoàn toàn, cả nhóm thôn dân đã về nghỉ, thế giới vẫn rất bình thản.

Hề Từ nhìn bộ dáng cảnh giác của cô, thầm nở nụ cười, kéo cô về phòng, bảo, "Hiện giờ thời gian còn sớm, họ vẫn chưa ra tay đâu"

"Vậy thì lúc nào mới ra tay?" Úc Linh có vẻ tò mò hỏi.

"Thường thì khi nào khuya mới ra tay, lúc đó âm khí trời đất mạnh lên, lúc đó mới tiện làm việc"

Trong lòng Úc Linh lại rét run, trên mặt ừ một tiếng, cứng ngắc người chuẩn bị quần áo đi tắm.

Sau khi tắm xong, Úc Linh lơ đãng ngẩng đầu nhìn, đột nhiên nhìn thấy ở chỗ cửa sổ như có một bóng đen kỳ lạ dính ở đó, tay cầm khăn mặt ngưng lại, cô quay đầu nhìn cả phòng tắm, rốt cuộc xác định chung quanh không có thứ gì có thể tạo thành hình chiếu gì, lúc đó mới cầm một bánh xà phòng lên ném qua. Ầm một tiếng, cái bóng đó như bị kinh hãi, sợ tới mức co lại một đống, sau đó bay đi mất. Bóng đen bay đi mất rồi....

Úc Linh xác định đây không phải là ảo giác.

https://thuviensach.vn

"Úc Linh!"

Phòng tắm bị người đẩy ra, Úc Linh đang đứng thẳng ở đó, ánh mắt nhìn xuống tay cầm, vào lúc này, trong lòng cô vẫn còn nghĩ, rõ ràng là cửa khóa rồi, sao sức người đàn ông này lại mạnh tới thế, thậm chí cả cửa khóa cũng đẩy ra được, vẫn không làm hỏng khóa. Đúng, hay là loại khóa này ở nông thôn chỉ tính là thứ trang trí thôi sao?

Hề Từ đẩy cửa bước vào, thấy cô đứng thẳng ở đó, dưới ánh sáng mờ ảo, da thịt trơn láng như ngọc, trước ngực có hai điểm đỏ mềm mại đứng thẳng, vòng eo nhỏ nhắn, hai chân thon dài thẳng tắp, ở giữa hai chân còn có...

Mắt nhìn hơi chăm chú, mặt chậm rãi đỏ rực, mãi cho tới khi phát hiện ra vẻ mặt cô bình tĩnh nhìn mình, thì vội cầm áo ngủ phủ lên người cô bảo, "Đêm hơi lạnh chút..."

Úc Linh ừ một tiếng, thuận thế cuộn tròn vào lòng anh, móng tay ôm lấy anh hít thầm một hơi nói, "Vừa rồi có một bóng đen kỳ lạ ở chỗ này"

Hề Từ nheo mắt lại, anh cũng cảm giác được hơi thở bất thường ở đây, sau đó nghe thấy động tĩnh mới xông thẳng tới. Nhìn đi nhìn lại bộ ngực sữa che che đậy đậy của người đẹp, gân xanh thái dương nổi lên giật giật, ôm lấy đầu của cô ấn vào trong ngực một cái, không để cho cô thấy bộ dạng dữ tợn đáng sợ biết rồi.

"Sao vậy, sao vậy?' Giọng Mễ Thiên Sư vang lên ngoài cửa. Tiếp đó chỉ thấy Hề Từ ôm cả người mặc áo ngủ đi ra, bất giác não mở rộng, nghĩ đến Hề Từ vốn là một con yêu tiến hóa sống thanh sạch biến thành cầm thú, chơi gì đó cùng vợ anh ở trong phòng tắm thì thấy thẹn...

Hề Từ ôm cả Úc Linh về phòng, lúc đi qua bên anh ta, hạ giọng hỏi, 'Hơi thở vừa rồi, anh cảm giác được chứ?'

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư lập tức suýt ngã hỏng đầu óc, ngạc nhiên hỏi, "Tức cái gì mà tức chứ?"

Nghe nói thế, Hề Từ lười để ý đến anh ta, đưa Úc Linh vào trong phòng, đợi khi cô mặc xong quần áo, mới gọi Mễ Thiên Sư ngồi nhàm chán ngoài cửa tiến vào.

"Hề lão đại, là hơi thở gì thế?'

"Tôi cũng không rõ nữa, loại hơi thở khiến người ta thấy khó chịu, giấu rất kỹ, tôi suýt nữa không phát hiện ra" Hề Từ trầm mặc lại, chỉ cần nghĩ tới tình hình vừa rồi, có thể Úc Linh bị nhìn thấy hết, thì lòng thấy mất hứng hẳn.

Nghe nói thế, thần sắc Mễ Thiên Sư cũng trở nên nghiêm túc hẳn. Anh ta vô cùng tin phục năng lực của Hề Từ không hề nghi ngờ gì, nếu cả Hề Từ cũng khó phát hiện ra, có thể thấy pháp bảo trên tay Thân Đào kia nhất định vô cùng lợi hại, vốn còn tưởng rằng lần này tới thôn Ô Mạc, hắn chỉ cần vào lúc mấu chốt ngăn không cho Hề Từ giết chết Thân Đào thôi, nào đâu biết chuyện còn phức tạp hơn cả tưởng tượng nữa.

Mễ Thiên Sư nghĩ ngợi đáp, "Để tôi bấm một quẻ xem sao"

Lần này Hề Từ lại không cự tuyệt. Mễ Thiên Sư lấy một khối vải thô đỏ cổ xưa để trên bàn, quanh miếng vải là đường viền vàng vuông góc bốn cạnh, nhìn tựa như cái khăn voan đỏ cổ đại của tân nương vậy.

Mễ Thiên Sư đặt mấy hạt gạo nếp ở giữa tấm vải, sau đó cầm mấy đồng tiền tung lên, tiếp theo một cảnh thần kỳ xuất hiện, đồng tiền này rơi xuống trên gạo nếp, gạo nếp như có sinh mệnh vậy, cũng bắt đầu nhúc nhích đứng lên, tiếp đó huyễn hóa thành một bộ quẻ tượng.

Úc Linh nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, lại lần nữa cảm thấy nhóm thiên sư thật thần kỳ, thật khoa học ghê. Mễ Thiên Sư nhìn một lúc, sau đó

https://thuviensach.vn

thở dài nói, "Khó giải"

"Hả?" Úc Linh nghi hoặc nhìn anh, khó giải là ý gì?

"Khó là quẻ hung, nếu còn có ẩn tình khác thì chính là xấu đến không phải tốt, đêm nay chúng ta chú ý chút là được'

Mễ Thiên Sư bỏ lại những lời này rồi lập tức đi chuẩn bị, Úc Linh nhìn theo bóng anh, lại nhìn nhìn Hề Từ, hỏi, "Mễ Thiên Sư bói bình thường chuẩn xác tầm bao nhiêu?"

Hề Từ bị lời cô nói hóa thành sửng sốt, bất giác không kịp nghĩ ra cái gì, đáp theo bản năng, 'Anh ấy bói khó mà ai theo kịp được, có lúc nhiều thiên sư đi ra ngoài làm nhiệm vụ, đều thích tìm anh ấy bói một quẻ đó"

Úc Linh nghe trong lòng mơ hồ, yên lặng nhìn anh một lát, bảo, 'Vậy em sẽ làm gì?"

"Không cần làm gì cả" Hề Từ xoa xoa tóc cô, nhìn cô cười cười, cho cô một cảm giác yên tâm.

Thật ra Úc Linh cũng biết mình không làm được gì cả, nhưng cứ để cô ngồi vậy, thì không thể nào ngồi nổi, nên đứng dậy đi vào trong phòng bà ngoại xem, cô xem tivi một lúc mãi cho tới khuya thì bị bà ngoại đuổi đi nghỉ.

"Vậy bà cứ nghỉ ngơi cho khỏe ạ, đêm nay gió lớn, đừng mở cửa sổ ra bà nhé" Úc Linh dặn dò.

"Biết rồi, nhanh đi ngủ đi"

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, kim đồng hồ sắp chỉ đến 12 giờ, toàn bộ khí trời đất bắt đầu gió nổi mây phun.

https://thuviensach.vn

Úc Linh ngồi trước cửa sổ chơi điện thoại, nghe thấy tiếng sấm vọng từ chân trời, theo bản năng ngẩng đầu nhìn, thì nhìn thấy giữa bầu trời đang sáng trong xanh bỗng chốc không hiểu sao có một đám mây đen bay tới, che khuất cả khoảng trong xanh đi, toàn bộ thế giới chìm trong đen tối.

Trong lòng cô dự cảm loại mưa gió này có điềm xấu. Hề Từ đột nhiên đứng dậy. Úc Linh bỏ di động sang một bên, cầm lấy tay anh đi ra cửa.

Lúc ra cửa, một trận cuồng phong thổi tới, thổi trúng mắt đều không thể mở ra nổi, hoa cỏ cây cối trong sân bị cơn cuồng phong nghiêng ngả, trong không khí thấm đẫm một luồng âm khí lạnh, khiến con người ta cảm giác như cơn bão đột kích vậy, đèn hành lang lúc lóe lúc không, như chạm phải mạch xấu tự dưng tạo ra một bầu không khí vô cùng khủng bố.

Úc Linh lau mặt, đêm nay cô đã xem qua dự báo thời tiết đâu có thấy báo có bão đâu. Hề Từ chắn trước mặt cô, vì chặn cơn âm phong thổi thẳng tới.

Úc Linh đứng sau lưng anh, xoa xoa mắt, một lúc mới thấy thoải mái chút, đang định thăm dò, chợt nghe thấy một âm thanh sàn sạt kỳ lạ vang lên, theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại thì chỉ thấy trước cửa nhà họ, vẻ mặt Mễ Thiên Sư đang cảnh giác giằng co với một người đàn ông.

Úc Linh lắp bắp kinh hãi, người đàn ông đó ăn mặc rất cổ quái, nếu cô không nhìn nhầm thì quần áo trên người gã vốn là chiến bào của một đại tướng quân thời cổ đại đi? Trong tay còn cầm một cây thương dài, từ xa xa nhìn lại rất uy phong nghiêm nghị, như từ trong trứng đã có.

Hề Từ hơi nheo nheo mắt lại.

Lúc này người đang giằng co với Mễ Thiên Sư quay đầu nhìn qua, gương mặt tuổi trẻ tuấn lãng đầy ấn tượng đập vào mắt. Lúc thấy rõ bộ dạng nam nhân này, sắc mặt Úc Linh cứng đờ, giật mình nhìn gã.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 56

Đèn đường lúc sáng lúc tối, ngọn đèn lúc mờ lúc tỏ, quanh mình lộ ra một loại quỷ khí âm trầm lành lạnh, vừa tiếp xúc khiến con người ta sợ run lên, đến Mễ Thiên Sư trước cửa và bộ dáng nam nhân kia cũng lấp lóe trong ngọn đèn, biến ảo không ngừng.

Nhưng Úc Linh vẫn nhìn thấy rất rõ khuôn mặt của nam nhân đó, cứng đờ nhìn anh ta, giật mình không dám tin.

"Úc Linh?" Hề Từ kéo tay cô, phát hiện ra tay hơi lạnh băng, nghĩ chắc cô nhìn thấy quỷ nên khó khắc chế được khủng bố bản thân, song rất nhanh Hề Từ đã phát hiện ra ngay chuyện không đơn giản như thế. Úc Linh sải bước xuống cầu thang, sắp đi tới.

"Các người đừng tới đây!" Mễ Thiên Sư quát lớn, hai tay bấm niệm thần chú, mười ngón gắp mấy lá bùa và ngọc châu, hai mắt nhìn người đàn ông trước mặt chằm chằm, chắc là quỷ, nên tóc mới dài như thế, nói rất nhanh, "Đây là Quỷ Vương nhân gian"

Người đàn ông bị nói ra thân phận Quỷ Vương rõ ràng không sợ, thậm chí còn chẳng coi một thiên sư nho nhỏ ra gì, trong tay cầm cây thương dài, vung lên phía trước, một luồng khí tức lạnh lẽo quỷ dị bốc lên, Mễ Thiên Sư còn chưa kịp ra tay thì đã bị gã ta vung một thương bay ra ngoài, cả người bay vọt lên đập mạnh lên hàng rào, tiếp đó bị một làn ánh sáng trắng trên hàng rào chạm phải, giảm bớt năm thành áp lực.

Tuy là thế nhưng anh ta vẫn bị quỷ khí của con Quỷ Vương này làm cho bị thương khó chịu, ôm ngực rên lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Úc Linh bị Hề Từ tóm lấy cánh tay, ngăn cô theo hành vi bản năng, nhưng mà lại không sợ hãi như vẫn sợ quỷ bình thường mà bổ nhào vào anh, đeo bám chặt như trang sức, mà cứ nhìn chằm chằm Quỷ Vương trước mặt, kêu lên cẩn thận, "Ông ngoại?"

Ông ngoại ư?!!!

Mễ Thiên sư và Hề Từ ngạc nhiên nhìn cô. Con Quỷ Vương này là Úc Thiên Cạnh đó sao?

"Ông chắc là ông ngoại rồi?" Úc Linh giống như một cô gái nhỏ vậy, nhìn ông không rời mắt, "Ông có bộ dạng trẻ tuổi như ông ngoại vậy, ở chỗ bà ngoại vẫn còn ảnh lúc ông ngoại chụp khi còn trẻ"

Quỷ Vương dùng đôi mắt đầy lạnh lẽo nhìn cô, cây thương dài trong tay có thể đâm tới bất cứ lúc nào. Trong bất chợt, không khí có chút ngưng lại.

Hai mắt Úc Linh vẫn nhìn ông chằm chằm như cũ, chịu đựng quỷ khí trên người Quỷ Vương làm tổn thương con người, nói tiếp, "Cháu là Úc Linh, nghe bà ngoại cháu nói lúc cháu sinh ra thì ông ngoại còn tới bệnh viện thăm cháu nữa kìa"

Rốt cuộc, trên gương mặt Quỷ Vương lạnh tanh chợt xuất hiện vài tia dao động, nhưng vẫn cứng ngắc lạnh băng, là thuộc đặc tính của quỷ, ông ta mở miệng nói, "(Hóa ra cháu đã lớn như vầy, đã hơn 20 năm rồi...)

Mễ Thiên Sư ôm ngực, kêu lên một tiếng, thật đúng là vị Úc Thiên Cạnh kia rồi!

Chỉ là Úc Thiên Cạnh sao có thể biến thành Quỷ Vương sau khi mất tích chứ? Hơn nữa thoạt nhìn vẫn vì bởi luyện thành Quỷ Vương, chẳng nhẽ là người đứng sau Thân Đào gây ra sao?

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, trong lòng Mễ Thiên Sư nghĩ rất nhiều. Úc Linh nghe thấy được loại âm thanh không linh thuộc về loài quỷ lạnh lẽo, lần đầu tiên không sợ hãi, đi tới trước hàng rào cách cao nửa người, cố sức nói vững vàng, "Ông ngoại, thật sự là ông sao, ông trở về thăm bà ngoại ư? Ông... Sao lại biến thành người chết như vậy chứ?"

Ông ngoại cô sau khi chết khôi phục bộ dạng trẻ tuổi thì lại biến thành một con Quỷ Vương, quả thật đã vượt quá sức tưởng tượng của cô. Úc Thiên Cạnh không nói, ánh mắt nhìn xuyên qua cô, xuyên qua sân, nhìn về phía một căn phòng. Mọi người nhìn theo ánh mắt ông, biết đó là phòng bà ngoại. Năm đó bọn họ vốn là diện mạo nam tuấn lại vô duyên bên nhau; giờ ông đã là Quỷ Vương, bà là nhân loại, âm dương cách xa nhau một trời một vực. Ông vẫn tuổi trẻ tuấn lãng như xưa, còn bà thì đã hồng nhan bạc phơ, nhìn đã già như thế.

Mọi người thấy thần sắc trên mặt ông mà khó hiểu, nhưng lại biết ông lúc trước còn sống thật sự rất thích nhìn về phía vợ và cả phòng ở, chỉ cách một cánh cửa và cái sân.

Đột nhiên mặt Úc Thiên Cạnh cứng ngắc lộ ra thần sắc thống khổ, cây thương dài trong tay không chút do dự hướng thẳng tới đâm vào ngực Úc Linh. Hề Từ kéo Úc Linh ra phía sau bảo vệ, tay trắng nõn kia trong nháy mắt bị mũi cây thương dài đâm tới tràn ra máu tươi, miệng vết thương chậm rãi trở nên đen sì.

"Hề Từ!"

"Hề lão đại!"

Úc Linh và Mễ Thiên Sư la hoảng lên. Hề Từ một tay nắm chặt cây thương dài, hai mắt nhìn chằm chặp vào Quỷ Vương cất tiếng, "Úc Thiên Cạnh, ai đã luyện ông thành Quỷ Vương?"

https://thuviensach.vn

Trên mặt Úc Thiên Cạnh lộ ra tia thống khổ, đáp khó khăn, "(Không biết.... Các ngươi cẩn thận chút..... Hiện giờ ta đang bị người khống chế, thân bất do kỉ.... Đêm nay mục đích ta tới đây là.... Chém giết các ngươi...)

"Ông ngoại!" Úc Linh kêu lên một tiếng, trên mặt lộ ra thần sắc khổ sở. Úc Thiên Cạnh nhìn cô một cái, trong mắt có mấy phần áy náy, trong trường hợp đó tay cầm cây thương lại run rẩy không ngừng, rõ ràng là đang giằng co với Hề Từ, cố gắng muốn thoát khỏi Hề Từ.

Mễ Thiên Sư không hề bàng quan, nhảy dựng lên, vừa niệm chú vừa hai tay chụm lại, một đám lá bùa vàng cuộn lại thành một trận bắc đẩu thất tinh, sau một tiếng "Tật", bay nhanh về phía trên người Úc Thiên Cạnh, vây ông trong trận. Tiếp đó, Mễ Thiên Sư lại vừa lật tay, bảy viên ngọc vung lên trời, biến thành thất tinh vây sát trận xoay tròn trên đỉnh đầu Úc Thiên Cạnh.

Lúc này, tay Hề Từ run lên, buông lỏng cây thương dài ra. Ngay lúc Hề Từ buông tay, đám lá bùa vàng biến thành bắc đẩu thất tinh trận và thất tinh vây sát trận bất giác lóe lên ánh sáng rộng, tạo thành trận bùa ngọc trận, hình thành một lồng giam màu trắng giam nhốt Úc Thiên Cạnh vào trong, hạn chế hành vi của ông.

Trận hình thành, Úc Thiên Cạnh thu hồi cây thương không có hành động công kích nào nữa. Mễ Thiên Sư mau mồ hôi, cả người có vẻ suy yếu.

Bất kể là bắc đẩu thất tinh trận hay là thất tinh vây sát trận đều cần pháp lực lớn duy trì, nếu không có Hề Từ dẫn đầu chế trụ Quỷ Vương, giằng co với anh, thì chỉ bằng vào một mình anh ta chẳng có cách nào mà đánh nhau với con Quỷ Vương. Bởi thế mới nghĩ, người sau lưng Thân Đào mới đáng sợ tới mức nào, thậm chí có thể luyện được cả Quỷ Vương để sai khiến nữa.

https://thuviensach.vn

Úc Linh cầm lấy cánh tay tróc da bong thịt kia của Hề Từ, đã thấy cánh tay biến thành đen sì, trong lòng cực kỳ đau, bất giác không biết làm sao, bị quỷ khí gây thương tích có thể đi viện được không?

Hề Từ như không cảm nhận được, vẫn còn cười, vỗ vỗ vai cô an ủi, quay đầu nói với Úc Thiên Cạnh, "Pháp khí khống chế ông là cái gì?'

Mễ Thiên sư cũng mở miệng nói, "Đúng, hiện giờ chúng tôi phải đi cướp pháp khí khống chế ông về, trả lại tự do cho ông"

Úc Thiên Cạnh đứng trong trận pháp, cũng không giãy duạ, nói, (Vô dụng thôi, pháp khí khống chế ta cũng không ở chỗ Thân Đào, mà ở một nơi thần bí, là một cái hộp bảo, nếu có một ngày các ngươi may mắn tìm được, hy vọng các ngươi cướp phá hủy nó, đến lúc đó ta cũng có thể thoát khỏi)

"Úc lão tiên sinh" Mễ Thiên Sư nhếch miệng nói với Úc Thiên Cạnh đã biến thành Quỷ Vương, 'Ông tổ của tôi là Thước Thừa Triết, ông có nói qua với tôi, Quỷ Vương nếu bị luyện chế trong thời gian dài, nếu pháp khí bọn họ khống chế bị phá hủy, Quỷ Vương sẽ hồn bay phách tán, trọn đời không thể siêu sinh"

Từ đó có thể thấy, kẻ đem luyện chế Úc Thiên Cạnh thành Quỷ Vương thâm độc tới mức nào. Úc Thiên Cạnh hơi bất ngờ nhìn anh ta, thần sắc vẫn cứng ngắc như cũ, thầm đồng ý lời anh ta nói.

Úc Linh nghe thì lại thấy hơi đau lòng, "Ông ngoại, bà ngoại nói ông sẽ đợi bà ở cầu Nại Hà, bà bảo sau khi bà đi sẽ tìm thấy ông"

Trước đây cô không tin con người sau khi chết lại có thể đợi 3 năm trên cầu Nại Hà như vừa nói, nhưng từ khi biết đến Hề Từ và Mễ Thiên Sư, Vân Tu Nhiên những người tài ba dị sỹ, đã nhìn thấy con đường hoàng tuyền mở, cô càng ngày càng tin tưởng rằng con người sau khi chết đi thật ra cũng có thể hồi sinh.

https://thuviensach.vn

Úc Thiên Cạnh trầm mặc, nói, (Ông khiến bà ấy thất vọng mất rồi)

"Ông ngoại..."

Đột nhiên Úc Thiên Cạnh ngẩng đầu lên nhìn trên không, nói với họ, (Các ngươi cẩn thận, ta vốn không phải là quỷ nô do Thân Đào khống chế, nhưng lại có người cho mượn ta là hộ vệ cho hắn, mục đích việc bọn chúng tới trong thôn Ô Mạc này vốn là tìm ấn triện gốc bảo vệ phong thủy trong thôn, có thể dẫn lối giữa âm và dương, trên tay hắn còn có một pháp khí lợi hại khác, chuyên môn khắc với tà khí của thiên sư)

Vừa nói xong, chợt nghe thấy trên bầu trời lại vang lên một tiếng sấm rền vang, toàn bộ trên bầu trời gió mây đột nhiên thay đổi.

Trời nắng có tiếng sấm, chắc có tà sát xuất thế, cũng giống y như lúc Quỷ Vương Úc Thiên Cạnh hiện thế vậy, cũng là tiếng sấm trời nắng, xuất hiện đột ngột.

Mễ Thiên Sư bất giác hiểu ra vì sao đêm nay lại khó giải bói toán tới vậy, vốn là quẻ hung, lại xuất hiện bất ngờ Úc Thiên Cạnh, vì thế quẻ hung này là nửa nọ nửa kia, là nhìn thủ đoạn trong tay người ta.

Lúc này cuồng phong nổi lên, Mễ Thiên Sư và Hề Từ động. Mễ Thiên Sư chắp hai tay lại, vỗ một lá bùa bay lên trên trời, còn Hề Từ thì dặn dò Úc Linh không được đi ra, rồi trở mình tới ngoài hàng rào, đi tới trước mặt Úc Thiên Cạnh, ngước đôi mắt thâm sâu nhìn về phía bầu trời hắc ám.

Trời tối đen không mây bắt đầu chuyển động, âm phòng từng đợt, từng luồng sát khí đáng sợ thổi quét mà tới, ban ngày trong thôn non xanh nước biếc bình an thì lúc này tựa như một thôn hung tàn vậy, ngoài cuồng phong thê lương ra, không có tý tiếng động nào, cả tiếng côn trùng cũng yên lặng, chó cũng không sủa.

https://thuviensach.vn

Từ xa bay tới một tí du hồn, chúng là cô hồn vô chủ trong núi, không có lực sát thương gì, bị hấp dẫn bởi âm khí ở đây, hưởng thụ thêm nhiều âm khí tự dưng có ở trên mảnh đất này. Chỉ là chúng còn chưa kịp thu hết âm khí vào trong cơ thể tu luyện thì đã bị một tiếng gào khóc thảm thiết đánh văng ra, tiếp đó bị một cái động đen lớn đáng sợ bất chợt xuất hiện trên không trung hút vào.

Cả đám du hồn sau khi bị hút vào, cái động đen lớn xấu kia bất chợt xuất hiện một con quỷ anh.

Quỷ anh cao chừng ba thước, mập mạp, dường như là một con cự anh cực lớn vậy, nhưng khuôn mặt thì không giống như trẻ con bình thường và trắn nõn đáng yêu, mà là một gương mặt quỷ vô cùng hung ác, nhé nanh trợn mắt kim cương, hai mắt như ma trơi nhảy lên nhảy xuống vậy.

Mễ Thiên Sư hít một hơi sâu, kêu lên thất thanh, "Đó là cữu anh!"

Cữu thông với cửu, là từ chín chín tám mươi anh linh uổng mạng luyện chế mà thành, là một thuật pháp luyện quỷ vô cùng tà ác, từ trước đến nay là kẻ ác nhất đối với thiên sư chính thống.

Nghe nói năm đó thiên sư sáng tạo ra loại pháp thuật luyện quỷ tà ác này vốn là một kẻ thiên sư vô cùng yêu thích nghiên cứu các loại pháp thuật cổ quái hiếm có, hắn vốn là một thiên sư vô cùng có thiên phú, tiếc là tạo hóa trêu ngươi, cuối cùng chỉ thù riêng trả thù sư môn, mà sáng tạo ra quỷ thuật, tuy sau đó hắn bị thiên sư chính thống truy giết, nhưng quỷ thuật hắn luyện chế ra thì được ghi lại và biến mất không rõ, không biết ai cầm, thiên sư chính thống truy tìm hồi lâu mà mãi vẫn không tìm được.

Lúc này con cữu anh này xuất hiện, Mễ Thiên Sư không thể không hoài nghi, kẻ đứng đằng sau Thân Đào có phải là hậu nhân của thiên sư thiên tài kia không hoặc là người có được bản luyện quỷ thuật kia không.

https://thuviensach.vn

Lúc cữu anh xuất hiện, trong tay còn tóm một du hồn, bàn tay mập mạp miết bóp một cái rồi nhét vào miệng, sau khi ăn xong, ánh mắt chuyển đến đám người Hề Từ, sau đó giống như một đứa trẻ ngây thơ vô tội vậy, hướng họ cười khanh khách, tiếp tục tới gần.

Nơi cữu anh đi qua, âm khí bùng lên, vạn vật héo rũ, để lại một mảng dấu vết cháy đen.

Hề Từ trở tay, cầm trong tay một thanh kiếm Thanh Đồng lóe sáng, bước lên trước, đâm thẳng tới cữu anh.

Mễ Thiên Sư thấy Hề Từ ra tay, cũng cao hứng lên, có mấy điều muốn nói với Hề Triển Vương là anh nhanh phóng thích yêu lực ra đi, miễn cho trong hình dáng con người bị bó chân bó tay, nhưng mà nghĩ đến vợ của Hề Từ còn đứng nhìn bên cạnh, Hề Từ cũng nói qua không cho phép anh ta lộ ra thân phận yêu của anh, nên đành ngậm chặt miệng lại.

Nhưng rất nhanh Mễ Thiên sư cũng không có nhiều thời gian rối rắm, vì lúc Hề Từ đang đấu với con cữu anh kia, thì bên cạnh lại xuất hiện mấy con quỷ vật, tất cả đều là loại quỷ vật cường đại, cũng tương tự bị người ta luyện chế thành vũ khí.

Mễ Thiên Sư quăng ra mấy lá bùa, rồi nhấc kiếm gỗ đào, nhìn vô cùng oai hùng.

Úc Linh khẩn trương nhìn họ, ánh mắt lát thì nhìn lên người Úc Thiên Cạnh, lúc lại nhìn vào Hề Từ và Mễ Thiên Sư, rồi lại nhìn chằm chằm vào cánh tay vẫn cháy đen kia của Hề Từ, trong lòng thấy cực kỳ khó chịu, trong bất chợt lại sinh ra chút tâm tình chán ghét, vì sao mình là người thường, chẳng có cách nào giúp được họ chứ?

Đột nhiên nghe thấy một trận tiếng lợn kêu, Úc Linh quay đầu chỉ thấy một đầu lợn rừng da lông cứng sáng chẳng biết từ đâu chạy tới, hướng thẳng vào đám quỷ vật đánh.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhận ra đây là con lợn rừng bị Mễ Thiên Sư dùng một viên ngọc màu xanh dụ tới, tên là trư hắc hắc gì đó.

Hề Từ và cữu anh đấu, cữu anh cao ba thước so với anh thì ngược lại vô cùng giống một đứa bé vậy. NHưng cữu anh dù không cao lớn uy mãnh song vẫn có bản năng của trẻ con, thích bò, lúc công kích cũng vụng về giơ chân nhấc tay vung qua, mỗi một lần tay nện trên đất đều biến thành một cái hố rất sâu.

Kiếm Thanh Đồng trong tay Hề Từ lóe sáng từng đợt, mỗi một lần mũi kiếm xoẹt qua thân thể cữu anh lại phát ra tiếng cong cong như kim loại vậy, rõ ràng thân thể cữu anh kia rất cứng, cả cây kiếm Thanh Đồng có từ xa xưa này cũng hết cách với nó, nhưng tương tự ở nơi công kích, rốt cuộc kiếm thanh đồng ở trên cánh tay cữu anh cũng cắt một kiếm, máu đen trào ra.

Cữu anh như bị đau rốt cuộc òa khóc.

Thanh âm đó tựa như là gào khóc thảm thiết chính thức, xếp vào loại sóng âm, vang lên trong đầu con người, hình thành một loại công kích tinh thần, quả thật khiến người ta khổ sở không sao kể xiết.

Mễ Thiên Sư chịu không nổi, suýt nữa thì đã bịt tai lại, động tác tay trở nên cứng ngắc khiến một con quỷ vật lướt qua anh ta, vọt tới Úc Linh đang ở trong sân.

Một luồng sáng lóe lên, con quỷ vật kia bị bắn ngược trở lại văng ra ngoài. Úc Linh lúc này mới hiểu được vì sao Hề Từ lại bảo cô đợi ở trong sân không đi ra, rõ ràng hai ngày nay, đều trong tầm chuẩn bị của Mễ Thiên sư, cũng có đem cả phòng và cả sân dùng trận pháp vây lại.

Úc Linh nhìn mà thấy kinh hãi, đôi môi mím chặt lại.

(Úc Linh)

https://thuviensach.vn

Úc Linh phản ứng chậm nửa nhịp, mới đứa mắt nhìn Quỷ Vương vẫn bị vây trong trận trước cửa như cũ, chạm phải ánh mắt đầy quỷ khí của ông, ngoan ngoãn cất tiếng gọi ông ngoại.

Úc Thiên Cạnh khẽ nhìn cô cười, tuy vẫn khiến con người ta có cảm giác lành lạnh, nhưng vẫn cảm giác được vẻ yêu mến đối với hậu bối này.

Ông cất lời, (Úc Linh, cháu vào trong phòng của bà, lấy....)

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 57

Ngoài sân Quỷ Hồn đến gào khóc không ngừng, giống như Tu La địa ngục vậy, nhưng lại chẳng dính tý nào đến sân nhỏ nhà nhỏ nông gia này.

Úc Linh quay đầu nhìn thoáng qua tình hình trên chiến trường, sau khi cữu anh bị Hề Từ gây thương tích, tuy tiếng khóc bớt tính công kích cường đại nhưng lúc này xem ra, Hề Từ vẫn rất thành thạo, không hiển lộ ra vẻ yếu thế. So ra thì Mễ Thiên Sư bên đó còn nguy hiểm hơn nhiều, nếu không có mấy con yêu chưa thành tinh giúp thì chỉ sợ bây giờ đã bị thương rồi.

Cô nhìn thật kỹ chiến trường, đưa tay đẩy cửa phòng bà ngoại đi vào. Trong phòng tối đen, ánh sáng từ ngọn đèn treo ở hành lang soi vào cửa sổ một khung nhỏ, ngòai bỏ đi được một phần tối, vẫn có thể nhìn thấy rõ hình dạng trong phòng.

Đợi khi mắt đã quen với bóng tối trong phòng, Úc Linh mới đi tới trước giường, vén màn lên, nhìn bà ngoại ngủ yên trên giường, nghĩ ngợi, đưa tay lay nhẹ bà, gọi, "Bà, bà ơi..."

Bà ngoại ngủ thực sự rất an ổn, không chút động tĩnh gì. Lúc đầu Úc Linh gọi mãi mà bà ngoại không tỉnh thì hơi lo, nhưng rồi lại nhanh chóng phản ứng biết đây là thủ đoạn của nhóm thiên sư, sợ quấy nhiễu người thường, vì thế buổi tối nhóm thiên sư đã khiến những người thường trong thôn đều chìm trong giấc ngủ say, không đến mức họ chợt tỉnh giữa chừng nhìn thấy đám quỷ vật mà bị dọa sợ.

Trong lòng Úc Linh thấy hơi tiếc, cô cảm thấy bà ngoại nhất định muốn nhìn thấy ông ngoại, mặc dù hiện giờ ông là một Quỷ Vương, còn

https://thuviensach.vn

ông ngoại tuy cũng không nói gì, song cô cũng cảm giác được ông cũng nhất định đang muốn nhìn thấy bà ngoại. 20 năm sinh tử xa cách, vẫn chưa làm mất đi tình cảm của họ, chỉ càng ép thêm thâm sâu mà thôi, cứ mong chờ sau khi mất được gặp lại nhau ở trên cầu Nại Hà.

Sau đó cô lại lắc đầu, bà ngoại không tỉnh cũng tốt, nếu bà biết ông ngoại sau khi chết không những không xuống được suối vàng mà ngược lại còn bị người ta giữ lại ở nhân gian ép luyện thành Quỷ Vương, thậm chí còn chịu bị người ta không chế, kết cục như thế chỉ e càng khiến bà đau lòng hơn thôi.

Trong lòng chợt dâng lên tia thương cảm tự nhiên. Cô nhìn gương mặt ngủ yên của bà ngoại, thả màn xuống chèn kỹ, rồi đi đến trước ngăn tủ tường tróc sơn đỏ từ cổ xưa.

Loại tủ nước sơn đỏ này là do người tạc tượng thế kỷ trước tạo thành, khắc các loại hoa văn chim chóc vô cùng sống động, bên cạnh còn chạm rỗng hoa văn, đến những hốc tối rất nhỏ cũng xử lý vô cùng cẩn thận đẹp mắt sinh động, tựa như một thứ có giá trị cực cao có tay nghề thủ công cổ xưa vậy. Nghe nói lúc ông bà ngoại kết hôn đặt mua đồ gia dụng, thời đại đó nhóm lão thợ thủ công có tay nghề truyền thống so với hiện nay bán đồ gia đình còn tốt hơn nhiều, làm ra một thứ đồ gia đình thậm chí cực kỳ không dễ.

Mở ngăn tủ ra, thò ra một ngăn kéo nhỏ bên trong, Úc Linh nhấc một miếng vải đỏ bên trên lên, dưới vải đỏ có một hộp trang sức tinh xảo khéo léo có hình trăm hoa đua nở, tuy đã cũ rồi nhưng vừa nhìn là biết ngay đồ cổ.

Vật như thế, mới gần đây cô cũng không thấy lạ, mỗi lần lúc bà ngoại sửa soạn lại đồ cưới của mình, cô lại tò mò đứng cạnh quan sát, sau đó bà ngoại vừa sửa vừa cười giới thiệu với cô mấy thứ đó là gì, sao lại có, mỗi một thứ đều có lịch sử của nó, tràn ngập kỷ niệm đối với bà ngoại.

https://thuviensach.vn

Năm đó lúc bà ngoại gả cho ông ngoại, cửa nát nhà tan, cô độc, cái đó được gọi là đồ cưới đều là do ông ngoại đặt mua cho bà, tựa như ông còn tự mình chạy một chuyến về nhà mẹ đẻ của bà ngoại, từ trong ngôi nhà rách nát đó đào ra được thứ đồ cưới mà mẹ bà ngoại làm riêng cho bà khi cưới, trong đó có rất nhiều thứ là đồ cổ có giá trị, bà ngoại vẫn cẩn thận cất giữ.

Sau khi mở hộp trang sức ra, chỉ thấy bên trong có một sợi dây đeo tay bằng bạc xám, nhìn tổng thể thoạt trông rất cổ xưa, trên mặt có 7 cái chuông nhỏ tinh xảo, mỗi một chuông được khảm bằng hạt châu mắt mèo mượt mà, lại càng khiến nó thêm tao nhã hơn.

Đây thoạt nhìn là sợi dây đeo tay đã dùng rồi, cả hạt châu mắt mèo được khảm cũng có thể bỏ ra mười đồng là có thể mua được loại này, thật sự nhìn không ra nó có chỗ đặc biệt thế nào, lấy ra bên ngoài chắc sẽ được người ta cho là đáng giá hơn mười đồng tiền mà thôi.

Nhưng thứ này lại là thứ ông ngoại bảo cô tìm, tuy Úc Linh không hiểu lắm nhưng vẫn lấy nó ra.

Đóng tủ lại, Úc Linh quay đầu nhìn thoáng qua bà ngoại, rồi đóng cửa đi ra ngoài. Từ lúc rời đi cho tới lúc về, chẳng qua cũng chỉ mất một ít thời gian, cuộc chiến vẫn chưa có thay đổi gì, chỉ có Mễ Thiên Sư thì lại bị thương.

Úc Thiên Cạnh vốn đang nhìn Hề Từ, thấy cô tới thì quay đầu nhìn cô hỏi, "Tìm được chưa?'

Úc Linh đáp "vâng" rồi nói, 'Bà cất rất tốt, có nhiều thứ đều vẫn đặt ở vị trí cũ, giống y như ông ngoại nói, không đổi"

Ông ngoại nghe xong trên mặt hơi hoài niệm, "Bà ấy lúc nào cũng là người rất cẩn thận" Chỉ cảm khái một câu, rồi nói với cô, 'Úc Linh, cháu đeo nó lên đi, đây coi như....là ông ngoại đưa của hồi môn cho cháu đi"

https://thuviensach.vn

Úc Linh kinh ngạc nhìn ông, mặc dù hơi ngây thơ, nhưng vẫn là nghe theo lời ông nói đeo sợi dây đeo tay lên.

Dây đeo tay rất dài, muốn đeo được phải vòng vài vòng, may là nó nhẹ, nhưng lại không cồng kềnh. Làm theo lời ông ngoại, cô đều phân mỗi một ngón, từ ngón trỏ đến ngón tay út, trên mỗi khớp ngón tay là một cái chuông, mỗi lần nâng tay lên thì phát ra một trận âm thanh lanh canh.

"Nào, nhìn vào mắt của ta nào...."

Giọng ông ngoại vẫn như tiếng chuông lạnh như cũ từ xa truyền đến, ánh mắt Úc Linh thong thả chậm rãi không có tiêu cự, miệng khép lại, nhớ kỹ những ngôn ngữ tối nghĩa mà đến bản thân cô cũng không biết, hơn nữa còn thần kỳ ở chỗ là, loại ngôn ngữ tối nghĩa đó sau khi niệm ra, lại thật sự khắc sâu trong đầu, rõ ràng không biết ý nó là gì nhưng lại có thể dễ dàng niệm ra.

Một loại tiết tấu âm thanh đinh đang vang lên, trong trời đất lúc đó bắt đầu khởi động hơi thở không yên.

Mễ Thiên sư ngạc nhiên quay đầu, chỉ thấy ở sân trước vẻ mặt vô thức của Úc Linh, trên tay quấn một chuỗi chuông phát ra âm thanh hòa cùng tiết tấu đó, âm thanh này như ẩn chứa một lực lượng, có thể khu trừ độ ác, vốn cữu anh là do âm khí của trời đất dẫn phát mà xuất thế đột nhiên ngưng trệ hẳn lên, do dự bồi hồi.

Tiếng gào khóc của cữu anh hóa thành công kích tinh thần, dưới tiếng chuông áp chế này, tuy vẫn quấy nhiễu suy nghĩ con người như cũ nhưng uy lực không còn giống như trước nữa.

Mễ Thiên Sư liếc mắt một cái liền nhìn ra sợi dây đeo tay nữ thoạt nhìn rất cổ xưa kia thật ra là một pháp khí lợi hại. Đây là độ ách linh.

https://thuviensach.vn

Một gia đình bình thường, không thể nào mà lấy ra được pháp khí lợi hại đến như thế?

Ánh mắt Mễ Thiên Sư đảo nhìn qua Úc Thiên Cạnh đang truyền thụ pháp quyết độ ách linh cho Úc Linh rốt cuộc cũng hiểu ra năm đó vì sao Úc Thiên Cạnh tìm tới ông tổ của anh ta, chỉ ra người này vốn không phải là người thường.

Cũng đúng thôi, nếu là người thường sao có khả năng sẽ có một hậu đại Giang Úc Linh có yêu cổ quấn thân chứ?

Đủ loại ý nghĩ xoẹt qua, vì tiếng chuông độ ách linh gia nhập, bất kể là cữu anh hay mấy con quỷ vật khí thế giảm hẳn.

Nhân cơ hội này, Hề Từ lộn ngược một cái ra sau, tránh thoát khỏi một luồng hắc khí phun ra từ trong miệng cữu anh, ra tay cực kỳ linh hoạt, một chân đạp lên cánh tay cữu anh, lăng không bay lên, thanh Kiếm Đồng trong tay không chút do dự vung lên trước, đâm thẳng vào trong một mắt Quỷ của cữu anh.

Mắt Quỷ bị đâm, cữu anh gào khóc lớn tiếng, một phân thành hai, từ cự anh cao ba thước biến thành hai cự anh cao hai thước.

Sau khi một phân thành hai, khí thế cữu anh cũng giảm hẳn, thậm chí mỗi một con cự anh đều vốn không có nửa thực lựa của cữu anh cũ, trong đó có một con cữu anh bị thanh kiếm Thanh Đồng chém đứt một cánh tay, máu đen xì chảy ra, thoạt nhìn vô cùng đáng thương nhưng thủy chung chẳng ai nổi lòng thương hại cả.

Cữu anh cũng là do bị con người dùng chín chín tám mươi mốt anh linh cưỡng chế luyện thành, anh linh vốn là một thứ kết quả ở trong cơ thể người mẹ ngoài ý muốn không thể sinh ra, không lây dính thế tục, thuần khiết và tốt đẹp, cho dù thành anh linh, cũng chỉ theo bản năng đi tìm cơ thể mẹ để đem chúng nó sinh ra mà thôi, không chủ động đi hại người.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi chúng bị cưỡng chế luyện thành cữu anh, thì đó là một thân thể có tám mươi mốt cái anh linh cưỡng chế dung hợp, tựa như lấy tám mươi mốt thân thể người khác nhau đem bọn họ làm lại, loại này cực kỳ đau đớn. Trong quá trình luyện chế, cũng khiến cho anh linh thuần khiết không tỳ vết rốt cuộc sinh ra khí oán hận, sát khí trùng sinh, đợi cữu anh đại thành, thì trở thành lực sát thương rất lớn của quỷ anh, đao kiếm vô thương, sát khí tận trời, người thường cũng khó mà đối phó nổi.

Cữu anh bị luyện chế thành cũng không còn là anh linh thuần khiết nữa, mà là một Quỷ Sát nhân gian đáng sợ, vốn không có sự đồng tình, chỉ có thể đem đi siêu độ mới được.

Hề Từ từ giữa không trung toàn thân rơi xuống đất, kiếm Thanh Đồng cắm trên mặt đất, khiến cho người ta có cảm giác nhẹ nhàng ưu nhã, tuy loại này lực đánh còn kém cao thủ trong tiểu thuyết võ hiệp, nhưng trong mắt người thường thì đã cực kỳ lợi hại rồi.

Úc Linh từ lúc sử dụng tiếng chuông độ ách cũng lấy lại tinh thần, liền thấy một cảnh như thế, trong lòng bất giác nổi lên khác thường, cảm thấy Hề Từ lợi hại chẳng giống con người. Vân Tu Nhiên cũng rất lợi hại, ra tay vô cùng linh hoạt, nghe nói là từ nhỏ tu tập một loại công Vân Gia, có thể sống rất thọ, ra tay linh hoạt, khiến cho mỗi một hành động cử chỉ của anh ta đều có mấy phần linh tinh tao nhã, tuy nhiên vẫn kém Hề Từ.

Kinh ngạc chỉ tức thời, Úc Linh đã nhìn thấy hai cữu anh đã như mất đi khí thế, không bằng lúc trước, cả loại ánh sáng từ thanh kiếm Thanh Đồng kia đều bị thương chút thì cũng hết lo, mà nhìn về sợi dây xích trên tay.

"Ông ngoại đây là gì thế ạ?"

"Độ ách linh, là pháp khí tổ truyền duy nhất của nhà Úc gia chúng ta" Úc Thiên Cạnh đáp, 'Vốn ta định đợi cháu lớn hơn chút thì sẽ đưa cho

https://thuviensach.vn

cháu, muốn cháu được bình an, ai ngờ thế sự khó lường..."

Úc Linh khó hiểu nhìn ông.

Ông ngoại vào lúc cô được 3 tuổi thì đã qua đời đột ngột, tuy lúc đó cô còn nhỏ có nhiều chuyện không nhớ rõ, nhưng vẫn nhớ rất rõ đột nhiên không nhìn thấy ông ngoại một khoảng thời gian, không khí trong nhà vô cùng áp lực, bất kể là bà ngoại hay mẹ, đều rất đau lòng, thậm chí bà ngoại còn như sắp không được nữa, mẹ đã chăm sóc cho bà ngoại, vốn chẳng có thời gian chăm sóc cho cô, khiến cô chẳng có ai coi sóc, có một lần bản thân mình đi đã mất tích...

Sau khi đi đã mất tích thì sao? Chuyện gì đã xảy ra?

Úc Linh khẽ nhíu mày, cảm thấy như mình quên mất chuyện gì vậy.

Lúc cô 3 tuổi ông ngoại đã qua đời, vốn không đợi kịp chuyện cô lớn lên giao thứ này cho cô, mà sau khi ông chết cũng không xuống suối vàng, mà bị người ta bắt đi luyện thành Quỷ Vương nhân gian, hơn hai mươi năm mới trở lại nhân gian, cũng bị khống chế làm chuyện ác giết người, giết vẫn là người thân, với ông mà nói là một chuyện vô cùng thống khổ.

Ngay lúc cô đang cân nhắc chuyện về ông ngoại, đột nhiên thấy ánh sáng trận pháp đang vây khốn ông ngoại bắt đầu trở nên bất ổn, quỷ khí bá đạo thuộc loại Quỷ Vương trên người Úc Thiên Cạnh cũng bắt đầu bốc lên ngùn ngụt, mấy lần đánh sâu vào trong trận nhốt ông, âm thanh cứng ngắc trên khuôn mặt càng thêm lạnh lẽo, lạnh lẽo mà khắc chế mấy phần thống khổ.

Hai mắt ông dần biến thành đỏ như máu, lý trí bắt đầu xói mòn.

"Úc .....Linh, đừng đem chuyện.... ta....nói cho bà... cháu...." Úc Thiên Cạnh mở miệng khó khăn, "Ta.... Đã không còn ý thức của mình.... Đến lúc đó, các cháu.... Hãy công kích ta..."

https://thuviensach.vn

"Ông ngoại!"

Trong trường hợp đó đã không phải do cô nói nữa, cây thương dài trong tay Úc Thiên Cạnh hướng về quầng sáng trắng biến ảo thành trận lồng giam vung lên, hào quang như nước nhộn nhạo hẳn, bắt đầu trở nên bất ổn. Ngay lúc quỷ khí Úc Thiên Cạnh và cây thương công kích, bắc đẩu thất tinh phù trận và thất tinh tù sát trận bắt đầu ngập tràn nguy cơ, ánh sáng bị diệt dần...

"Không ổn, hắn sắp phá vỡ trận rồi" Mễ Thiên Sư một kiếm chém đứt đầu quỷ vật, tùy tay quăng lên không lá bùa cho nó tiêu tan sạch, rồi chạy tới có ý đồ lại dùng trận vây khốn ông lại.

Bên đó Hề Từ đã chia cữu anh ra làm tám, lực lượng cữu anh vốn rất lớn dần suy yếu, cũng chạy trở lại giúp.

Tốc độ của họ vẫn chậm một bước, hai trận pháp bộp một nhát tan biến, ánh sáng trắng văng khắp nơi, Úc Thiên Cạnh bất giác bị trận pháp trói buộc tan mất, sát khí ngập trời, cây thương dài trong tay run lên, liền hướng Úc Linh trong viện đâm tới.

Trận pháp trong sân không thể ngăn trở được Quỷ Vương cấp bậc hung thần quỷ vật và cây thương dài ngập tràn sát khí kinh thiên thuộc Quỷ Vương đó, người phàm chạm vào chết ngay.

Úc Linh chỉ đành trơ mắt nhìn cây thương dài đâm thẳng tới, theo bản năng lấy hai tay chắn ngay trước ngực. Cô nghĩ chắc mình sẽ bị cây thương dài kia đâm thủng thân thể, trong trường hợp đó cây thương lại đâm vào sợi dây xích trên tay cô, rốt cuộc không thể tiến thêm bước nào nữa, khựng lại một chỗ, nhẹ nhàng rung động.

Tiếp đó từ lòng bàn tay bắt đầu nóng lên, một luồng sáng màu tím nở rộ, ánh sáng như có ý thức tụ tập trên bàn tay, ở đó được khảm một viên thạch anh mắt mèo trên cái chuông đột nhiên bị kích hoạt rồi phát ra một

https://thuviensach.vn

luồng sáng màu xanh rực rỡ, không những khiến âm khí cả mảng trời đất này quét sạch, mà thậm chí cả lệ khí trên người Úc Thiên Cạnh cũng bị ảnh hưởng.

Đôi mắt đỏ như máu của Úc Thiên Cạnh rốt cuộc cũng khôi phục mấy phần màu đen, thần trí tỉnh lại, kinh ngạc nhìn cô, khắc chế muốn tránh đi thứ ánh sáng gần như muốn đốt hủy toàn bộ, hai mắt chảy ra dòng huyết lệ, cả người trở nên thêm dữ tợn, rõ ràng đây là loại ánh sáng có thể tinh lọc ánh sáng hung thần, bị phản phệ mãnh liệt.

"Ông ngoại!" Úc Linh kêu lên sợ hãi. Úc Thiên Cạnh lại nhìn về cô cười cười, không gian đằng sau vặn vẹo, nhanh chóng xuất hiện một cái động màu đen xấu xí, rồi nhanh chóng hút ông vào đó biến mất.

Tất cả mọi chuyện xảy ra quá nhanh, lúc Mễ Thiên Sư và Hề Từ chạy tới, Úc Thiên Cạnh đã bị hút đi mất rồi. Úc Linh nhìn chằm chằm động đen biến mất, phục hồi tinh thần, lặng lẽ rơi lệ,

Hề Từ trở mình tiến vào trong hàng rào, kéo cô vào trong lòng.

Nhưng tất cả vẫn chưa kết thúc, Mễ Thiên Sư thấy Hề Từ vì vợ mà bỏ cữu anh và quỷ vật ở ngoài sân, đành chịu mệt nhọc tiếp tục thu thập chúng. May là cữu anh đã bị Hề Từ phá chân thân, phân thành tám, khí hung thần cũng suy giảm, tuy đối với tiểu thiên sư như anh ta mà nói vẫn khó ứng phó nhưng cũng không còn hung ác như lúc đầu nữa, nguy hiểm với tính mạng.

Mễ Thiên Sư đưa tay ra, tinh la bàn xuất hiện trong tay, vứt nó lên không trung bay đi. Lúc này độ ách linh vừa khu trục âm sát khí trong trời đất, lộ ra một chấm nhỏ trên bầu trời, tinh la bàn dưới các vì sao, hấp thu lực ngôi sao, hóa thành dải ngân hà đầy trời, bay nhanh về phía tám cữu anh nhỏ kia.

https://thuviensach.vn

Cữu anh dưới ánh sáng ngôi sao của tinh la bàn phát ra tiếng kêu gào thê lương, hai mắt chảy đầy huyết lệ màu đen, trên mặt không còn mặt quỷ dữ tợn nữa, mà xuất hiện gương mặt trẻ con non nớt đáng yêu, tội nghiệp nhìn Mễ Thiên Sư, giống như đang chất vấn anh ta vì sao anh ta lại nhẫn tâm tổn thương chúng nó như thế, rõ ràng chúng nó rất ngoan mà.

Mễ Thiên Sư yên lặng, tiếp tục sử dụng tinh la bàn vây khốn chúng nó, tiêu giảm ác sát khí trên người chúng nó.

Đột nhiên anh ta nghiêng người lăn sang một bên, hướng về xa xa nổi giận gầm lên một tiếng, "Heo hắc hắc, nhanh cùng đồng bạn mày xé quỷ vật này đi, nếu không ta sẽ cho các ngươi biết tay"

Lợn rừng màu đen ở phía sau, còn có thêm mấy động vật nữa, trĩ cánh đen dài, mèo vàng, hồ ly, hơn nữa còn có loài động vật thể tích thoạt nhìn to gấp đôi hơn động vật bình thường, không cần nói cũng biết đây là những loài ở trong núi đã mở linh trí nhưng vẫn chưa biến thành yêu tinh.

Lợn đen hừ một tiếng, cất bốn vó lên nhằm thẳng vào một đám quỷ vật, cùng nhóm đồng bọn nhỏ quần ẩu.

Không có quỷ vật quấy nhiễu, Mễ Thiên Sư tiếp tục đối phó với cữu anh. Cảm xúc Úc Linh không khống chế được chỉ trong chớp mắt, rồi nhanh chóng tỉnh táo lại, cọ cọ trong ngực anh, cọ rớt nước mắt rồi tiếp tục quay đầu nhìn về tình hình ngoài sân, cất giọng khàn khàn hỏi, "Ông ngoại.... đi rồi, không rõ người ở bên đó còn có chuẩn bị thứ gì đằng sau nữa không?"

"Không đâu" Hề Từ nói rất bình tĩnh, "Bọn họ chỉ có một mình Thân Đào, pháp lực của gã không thể sử dụng nhiều hung thần quỷ vật, đây hẳn là cực hạn của gã rồi" Dứt lời, trong mắt lướt qua một luồng sáng tím âm u, nhìn về hướng nhà trưởng thôn.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nghi ngờ, nhìn Mễ Thiên Sư đang vây mấy con cữu anh kia lại, sau đó hỏi tiếp, "Không cần giúp Mễ Thiên Sư sao?"

".... Không cần, anh ấy có thể giải quyết được" Chỉ là hơi mất chút thời gian thôi.

Úc Linh không hỏi nữa.

Lúc này trên bầu trời tinh la bàn quay tròn như đã tích đủ lực của tám ngôi sao, ánh sáng bắt đầu khởi động, cứ như đang có một màn mưa sao băng rơi xuống vậy, đẹp tựa mộng ảo, trong lúc này giữa hình ảnh vô cùng xinh đẹp ấy, cữu anh lại thống khổ vô cùng.

Mấy con cữu anh phát hiện dù có yếu tới mức nào, đối phương cũng không bỏ qua nó, bất giác hung tính lại bộc phát, gương mặt trẻ con lại biến thành mặt quỷ dữ tợn, há miệng rít lên, phun ra từng đợt sát khí công kích tinh la bàn kia.

Tinh la bàn xoay tròn, sát khí dưới ánh sáng trắng bị tiêu diệt triệt để lại lần nữa có luồng sáng trắng đánh xuống, tám con cữu anh trên mặt đất phát ra tiếng thét chói tai, tiếp đó tan rã như tuyết tan vậy, thân thể thoát ra từng đợt sương mù màu đen, rồi nhanh chóng bị hắc khí che mất.

"Kiền chỉ đông khôn, tật!"

Mễ Thiên Sư bấm hai tay niệm thần chú, niệm một câu chú ngữ, tinh la bàn đem hút hết đám khí màu đen trên mặt đất lại, sau đó trở lại trong tay anh ta.

Thời khắc lúc cữu anh biến mất kia, trong một gian phòng ở nhà trưởng thôn, một nam nhân trung niên phun ra một búng máu tươi.

"Thân thiên sư!" Tiền Côn canh giữ bên cạnh kêu lên một tiếng sợ hãi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 58

Hai mắt Tiền Côn nhìn chằm chằm nam nhân trung niên ngồi xếp bằng trong một trận pháp tại một phòng được bố trí riêng đi ra, nhìn thấy gã đột nhiên hộc máu, mặt như giấy nến, trong lòng dâng lên một luồng dự cảm bất an.

"Cữu anh... bị diệt rồi" Thân Đào lẩm bẩm, vẻ mặt khó tin, thậm chí còn không dám tin. Gã không tin phái liên tục Quỷ Vương và cữu anh đáng sợ như Quỷ Sát vậy ra thế mà bị đối phương diệt, rốt cuộc bọn họ là thần thánh phương nào?

Tiền Côn có chút kinh nghiệm nhìn gã, cũng tương tự không dám tin. Đêm nay lúc Thân Đào tính ra tay, Tiền Côn cũng rất mong chờ, loại mong chờ này đã được lập thành tín nhiệm thực lực đối với Thân Đào. Hắn biết rõ Thân Đào rất lợi hại, loại thuật pháp huyền diệu siêu nhiên khó giải thích này, quả thật đã đánh vỡ tam quan của người bình thường, cảm thấy chỉ cần gã ra tay thì không còn ai là đối thủ của gã nữa, cho dù ở thôn Ô Mạc này là nơi có nhiều yêu loại sinh sống chăng nữa bọn gã cũng không sợ.

Cho tới nửa đêm, lúc Thân Đào thiết kế thực hiện, hắn cũng hào hứng bừng bừng ở lại. Lúc vừa mới bắt đầu thực hiện, tuy rằng hắn không nhìn thấy tình hình bên ngoài, nhưng trong nháy mắt khí tức trời đất thôn Ô Mạc thay đổi, cho dù là người thường cũng có thể cảm giác được, hắn vì thế vô cùng hưng phấn, đợi Thân Đào chế phục được toàn bộ yêu canh giữ thôn này xong, thì muốn làm gì cũng được cả.

https://thuviensach.vn

Tuy nói lúc Quỷ Vương xuất thế, toàn bộ thôn Ô Mạc trong nháy mắt rơi vào cảm giác địa ngục lạnh lẽo, khiến cho hắn kinh sợ, nhưng lúc Thân Đào nói Quỷ Vương này là một Quỷ Vương nhân gian, có kẻ mượn hắn để hộ vệ bọn gã thì hắn liền yên tâm ngay.

Quỷ Vương là khái niệm gì nào? Cho dù chỉ là một Quỷ Vương con người, cũng là một trong hung thần Quỷ Sát đáng sợ nhất, cho dù có thiên sư lợi hại cỡ nào cũng không cách nào cản được Quỷ Vương, vốn không có năng lực khu trừ, chỉ có thể vây khốn, hơn nữa con Quỷ Vương nhân gian này vẫn là để cho bọn gã lợi dụng, bất kể trong thôn Ô Mạc này có loại đại yêu hoặc gì khác che chở thì vẫn không sợ!

Ngay lúc hắn ngập tràn tin tưởng nhất ai ngờ Thân Đào lại nói Quỷ Vương hình như là bị trận pháp lợi hại vây khốn, Thân Đào chỉ có thể phái ra một con cữu anh mà những năm gần đây gã luyện chế ra được mà thôi.

Nói thật lúc nhìn thấy con cữu anh kia xuất hiện, Tiền Côn suýt nữa thì bị dọa tè ra quần, bất kể là thị giác hay là nỗi sợ bị ép sâu vào vẫn đáng sợ vô cùng.

Mãi cho tới khi cữu anh rời đi, hướng về phía đông thôn đi, trong phòng vẫn còn luồng khí lạnh lẽo mãi không tan, khiến cả da gà đều nổi lên.

Nhưng mà khi phát hiện ra ra đã phái liên tục hai Quỷ Sát vô cùng lợi hại đi rồi nhưng vẫn thất bại, Tiền Côn không tin nổi, sau đó trực giác cảm thấy một loại nguy hiểm.

Tiền Côn còn chưa phân rõ loại nguy hiểm này là gì, chỉ thấy Thân Đào đã phun ra một búng máu, phiến cốt ngọc nắm trong tay xuất hiện vết nứt, màu huyết sắc trong cốt sống kia như ẩn như hiện thoạt nhìn cứ như bị rút đi linh tính vậy trở nên suy yếu vô cùng.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Thân Đào càng khó coi, trong tiếng kim loại kêu vang, gần như sắp tắt thở đến nơi vậy.

Ngay lúc Tiền Côn đang nhìn đến run lên, nghĩ ngợi không rõ có cần đi gọi trợ lý ở ngay bên cạnh tới giúp gã đi bệnh viện ngay không, Thân Đào đột nhiên xoay người nhảy dựng lên, "Không ổn, mau rời đi nơi này!"

Vẻ mặt Tiền Côn như mộng ảo nhìn gã, còn không có phản ứng, chỉ thấy Thân Đào đã chạy ra mở cửa, lúc cửa vừa mở, đột nhiên thấy mấy bóng xà màu đen tiến vào, cuốn gã đi ra ngoài, tiếp đó nghe thấy bên ngoài tiếng Thân Đào kêu lên thảm thiết ngắn ngủi, cứ như muốn kêu lên nhưng bị thứ gì đó chặn lại, đau tới mức không nói nổi lời nào.

Đó là gì thế?

Tiền Côn hoảng sợ nhìn cánh cửa mở lớn, ngoài cửa tối đen như mực, ngọn đèn trong phòng vốn không thể chiếu sáng hết, chẳng có một tia sáng, khiến hắn cũng không thấy rõ lắm chuyện vừa xảy ra là gì, còn Thân Đào lúc trước bị cái gì cuốn đi ra ngoài nữa. Cảnh khác thường thế này không những phóng đại sự khủng bố vô hình trong lòng mọi người mà còn khiến cho người ta mất đi năng lực tự hỏi nữa.

"A..."

Lại một tiếng kêu rên truyền đến, Tiền Côn sợ tới mức hai chân mềm nhũn, ngã ngồi trên mặt đất. Đúng lúc này, có một thứ gì đó đi rất nhanh sàn sạt huyên náo trên mặt đất như đang hướng về nơi này tới vậy.

Sau đó, trong ánh mắt hoảng sợ của hắn, chỉ thấy từng bóng màu đen dài từ cửa sổ xuất hiện, chúng giống như ác ma giương nanh múa vuốt vậy, trong ánh đèn y như một loại vũ điệu nổi bật của loài rắn vậy.

"Rắn... rắn rắn!" Tiền Côn thảm thiết kêu lên, "Ôi, nhiều rắn quá..."

https://thuviensach.vn

Hắn định bỏ chạy nhưng vốn không nhấc nổi chân, hốc mắt trợn to, cứ như gặp thứ gì đó khủng bố nhất thế giới vậy. Tiếp đó mắt hắn nhắm nghiền, cứ vậy mà ngất đi, vì thế không nhìn thấy thứ từ cửa sổ chen chúc bò vào, giương nanh múa vuốt cuốn lấy chân hắn, đưa hắn lôi ra ngoài cửa, mãi cho tới khi đầu hắn đập mạnh vào bậc cửa cao mới khiến hắn tỉnh lại.

Lúc tỉnh lại, hắn vẫn thấy chóng mặt, đặc biệt là trước mặt một mảnh tối đen, hắn vốn không thấy rõ chung quanh cho lắm, mãi cho đến khi nghe thấy một giọng buồn đau, một đốm lửa bất chợt xuất hiện.

Là một lá bùa bị đốt cháy.

Tiền Côn theo bản năng nhìn lại, lại nhìn thấy treo trên không là một con quỷ bị treo cổ mặt đầy máu, quýt nữa thì hồn bay phách tán, thân dưới đột nhiên nóng lên, sợ tới mức tè quần.

Hắn vừa sợ vừa không khống chế nổi, một tiếng gầm vang lên, "Ngu xuẩn! Anh thế mà dám dùng thứ nước tiểu dơ bẩn làm hỏng trận của ta rồi!"

Tiền Côn chóng mặt nhìn lại, rốt cuộc phát hiện ra vẻ mặt đầy máu lơ lửng trên không kia thực ra không phải là quỷ mà là Thân Đào.

Gã bị treo trên không, trên tay vẫn đốt lá bùa như cũ, ngay giữa không trung ánh lửa phiêu phù thoạt nhìn tựa như quỷ treo cổ vậy.

Tiền Côn không rõ ý gã là gì, nhưng mà Thân Đào lúc này cũng bị đội ngũ heo oanh tạc cho, gã không ngờ được đêm nay thiên sư đấu pháp với gã lại lợi hại như thế, thậm chí còn ngầm có một đại yêu trợ giúp, khiến cho gã không những thua thất bại thảm hại, bây giờ còn bị đám yêu loại làm nhục nữa, rõ ràng là muốn mạng của gã mà.

Tính yêu vốn ích kỷ lạnh bạc, gian hoạt giả dối, chưa bao giờ để ý tới con người thế nào, với bọn chúng, giết người là là chuyện bình thường.

https://thuviensach.vn

Gã vốn đang nghĩ tới yêu gần thôn Ô Mạc sẽ không quản chuyện con người, ai ngờ đâu thôn Ô Mạc lại đặc biệt, thật sự được một con đại yêu ra tay.

Dây cuốn cổ càng chặt, gã cảm giác được sức sống bản thân đang dần xói mòn, lá bùa trong tay dần tắt, cứ như sức sống sinh mạng gã vậy....

"Dừng tay, đừng giết chết hắn, kính nhờ"

Trong ý thức mơ hồ, hình như nghe thấy tiếng ai nói chuyện, tiếc là ngay sau đó gã đã hoàn toàn ngất đi.

Tiền Côn ngồi phệt dưới đất, nhìn từ đằng xa chạy tới một gã.... Thiên sư, trong tay gã cầm một thanh kiếm gỗ đào, xọc kiếm lên Thân Đào nằm trên mặt đất không rõ còn sống hay chết, nhìn thấy khiến hắn không kìm được mà nuốt nước bọt, cảm thấy cả người đau đớn vô cùng.

Mễ Thiên Sư sau khi kiểm tra tình hình Thân Đào trên đất, phát hiện ra gã tuy rằng chỉ còn một hơi thở như vẫn còn sống, bất giác thở phào nhẹ nhõm, cẩn thận hơn.

Kiểm tra, phát hiện ra hồn phách của gã có vẻ không ổn, nghĩ tới đêm nay liên tục bị thương mất máu, chắc không chống đỡ nổi, liền xuất ra một lá bùa dán trên người gã, bảo vệ linh hồn gã không rời thể xác.

Tiếp đó lại cùng với một đám yêu đang giương nanh múa vuốt ở bên kia can thiệp vào, 'Hề Triển Vương đã đồng ý chỉ cần kẻ này không chết, thì giao cho tôi xử lý. Hôm nay làm phiền các ngươi rồi, các người có thể trở về rồi"

Dây yêu tím đung đưa theo gió như đang đánh giá lời hắn nói, mãi cho tới khi nhận được chỉ thị của Hề Triển Vương mới rậm rạp lui dần vào trong bóng đêm biến mất.

https://thuviensach.vn

Sau khi dây yêu tím thối lui, Mễ Thiên Sư âm thầm lau mồ hôi, ánh mắt nhìn về phía người đàn ông ngồi dưới đất, đi tới gần có thể ngửi thấy một mùi nước giải khai nồng, bất giác hiểu ra cái gì, cười ha hả bảo, "Chắc là Tiền Nhị thiếu gia rồi? Anh muốn sống hay chết hả?"

Mặt Tiền Côn trắng bệch, miệng run rẩy, vốn không nói nổi ra lời. Hắn vốn biết thiên sư đấu pháp là chuyện đáng sợ thế này thì hắn nhất định sẽ không dính vào, cũng không nghĩ muốn mượn tay những người này để loại bỏ đại ca của hắn. Nhưng hiện giờ tất cả đã quá muộn. Tất cả đêm nay đã nhanh chóng dọa hắn sợ vỡ mật rồi.

Mễ Thiên Sư nhìn hắn một cái, bốc ra một lá bùa quỷ, kéo một quỷ nô tới. Lúc quỷ nô xuất hiện, Tiền Côn không rên hừ được tiếng nào cứ vậy mềm nhũn ngất đi.

Mễ Thiên Sư cười ha hả đạp hắn một đạp, kẻ này gan lớn thật, cũng dám có ý nghĩ mưu hại trong đầu tới cỡ này, thật sự không biết sống chết!

***

Hề Từ nấu một bát gừng đường đỏ, mang vào trong nhà, chỉ thấy Úc Linh vùi trong sa lon, nhìn chằm chằm sợi dây xích trên tay.

TRải qua trận chiến đêm nay, tuy dây xích tay này thoạt nhìn vẫn là bộ dáng cổ xưa như cũ, nhưng cái chuông được khảm đá thạch anh mắt mào lại giống như bị tẩy đi một lớp bụi vậy thoạt nhìn càng xinh đẹp hơn, mấy đồng tiền theo quán tính thay đổi mấy chục lần, nhưng vẫn nhìn không ra bộ dáng xa hoa tới mức nào.

"Úc Linh, uống chút nước đường đỏ cho ấm người đi em"

Hề Từ mở miệng nói, ngồi bên cạnh cô, đem nước gừng đường đỏ đưa cho cô. Nữ tính thuần âm, tuy lúc trước cô không trực tiếp tham dự vào chiến đấu, nhưng ngày đó âm sát khí quá nồng, cô đứng cạnh nên vẫn có

https://thuviensach.vn

tác dụng phụ với thân thể cô, uống chút nước gừng đường đỏ này, bổ sung chút nguyên khí.

Úc Linh nhìn bát nước đường đỏ trước mặt, lại ngẩng đầu nhìn về phía người nam nhân bên cạnh, ngừng lại, đưa tay ra nhận, chậm rãi uống.

Trên mặt Hề Từ lộ ra nụ cười dịu dàng, xoa xoa đầu cô, cất giọng thanh nhuận, "Em đừng đau lòng, ông ngoại tuy bị pháp khí kia thu hồi đi, một ngày nào đó chúng ta sẽ tìm được pháp khí không chế ông, chắc sẽ có cách để khôi phục lại tự do cho ông, để cho ông đi xuống suối vàng đầu thai"

Úc Linh ừ nhẹ một tiếng, nhìn anh nói, "Nhất định sẽ có cách"

Hề Từ cười lên tiếng. Đợi cô uống xong bát nước đường đỏ, anh nhận lấy bát lại thấy cô tiếp tục đi nghiên cứu sợi dây xích tay thì bảo, "Đây là Độ ách linh là tổ truyền gì đó của Úc gia, chỉ có nhân tài Úc gia mới có thể sử dụng, sau này em mang theo bên người, cho dù gặp phải yêu tà cũng có lực để đánh một trận"

"Có thể đạt tới trình độ như các anh sao?" cô hỏi.

Hề Từ bật cười, nếu được anh tình nguyện canh giữ bên cạnh cô, đem ngăn mọi thương tổn cho cô, "Chỉ cần luyện tập nhiều thì chắc được. Nhưng mà tác dụng của độ ách linh này là giúp phòng ngự nhiều hơn, cũng không phải là đánh chính"

Úc Linh nghĩ ngợi, cũng không thấy thất vọng bảo, "Để cho em chủ động đi chiến đấu với đám quỷ quái đáng sợ này, em lo lúc đó đầu óc em trống rỗng, ngược lại thành trói buộc, cứ ở một bên trợ giúp là được rồi" Nói xong, cô lại nhìn nó chằm chằm, do dự một lúc hỏi, "Em nhớ rõ Mễ Thiên Sư có nói, người thường cũng chẳng có cách nào tu tập pháp thuật, không thể sử dụng pháp khí, vì sao em lại có thể chứ?"

https://thuviensach.vn

"À..." Hề từ bị bất ngờ không nói được câu nào. Úc Linh nhìn anh, tựa như đã có đáp án.

"Vì sao vậy?" cô lại hỏi.

Hề Từ do dự chút, rồi mới đáp lại, "Bởi vì, em là đặc biệt... TRên người em có một thứ khiến đám yêu muốn gần gũi, nó hẳn là có từ lúc em vừa sinh ra đã ở trên người em rồi... Các anh gọi nó là yêu cổ, có thứ này cũng do thể chất của con người, cũng có thể được gọi là người có thân yêu cổ"

Anh vừa nói vừa nhìn cô chằm chằm, sợ cô không chấp nhận nổi chuyện này.

"Vì thế nên từ nhỏ tới lớn, mà đám yêu ở ngọn núi này mới thèm em nhỏ rãi, hận không thể ăn em đó sao?' Úc Linh như tỉnh ra, rốt cuộc hiểu vì sao mà mình mỗi lần đến ngọn nùi, lại có thể gây ra những chuyện to nhỏ kia, sau đó không kìm được còn nói thầm một câu, "Sao cứ cảm giác như thịt Đường Tăng ý nhỉ?"

"Thịt Đường Tăng và em không giống nhau" Hề Từ giải thích.

"Không giống thế nào?' Cô hỏi, không phải đều cùng là một loại cho yêu tinh mơ ước đó sao? NHưng cô nhớ rõ là con heo đen kia có vẻ thèm nhỏ rãi muốn cắn cô một miếng kia mà.

HỀ Từ lại bị cô hỏi lặng lẽ thế mà ngây ngốc, cảm thấy phản ứng của cô sao cứ kỳ lạ thế nào ấy? Biết là là yêu cổ quấn thân rồi, không phải trước tiên cô ấy nên sợ hãi mới đúng sao? Sao lại có vẻ bình tĩnh tiếp nhận như thế nhỉ?

Thật ra Úc Linh có thể bình tĩnh như vậy cũng là vì gần đây xảy ra lắm chuyện, cũng khiến cho cô cảm thấy mình chẳng giống những người bình thường tý nào, cứ tiếp xúc là tiếp xúc tới một thế giới kỳ huyễn nguy

https://thuviensach.vn

hiểm, hơn nữa đêm nay còn nhìn thấy cả ông ngoại đã qua đời hai mươi năm rồi, tuy ông ngoại cũng không nói gì lúc đi, song cô lại thấy rõ sự áy náy khắc sâu, điều này khiến cô có thể sờ thấy.

Vì thế hiện giờ nghe thấy anh nói bản thân cô có yêu cổ quấn thân, cô thế nhưng tuyệt không thấy lạ, thậm chí còn bình tĩnh tiếp nhận nó, đến cả mình cũng cảm thấy khó hiểu nữa là.

Hề Từ như định nói gì đó nhưng lại không biết nói từ đâu.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến âm thanh hắn là Mễ Thiên Sư đã trở lại.

Quả nhiên, họ ra cửa đã thấy Mễ Thiên Sư đi qua sân, nói với họ, "Tôi đã thông báo với tổ Dị Văn rồi, ngày mai sẽ có người tới đây mang Thân Đào đi"

Hề Từ nghe xong, hơi lãnh đạm hỏi, "Chưa có chết chứ?"

"Còn một hơi thở, tôi dùng bùa trấn hồn cho gã rồi, không để cho hồn gã rời đi, chuyện tiếp đó thì vứt cho tổ Dị Văn là ổn" Mễ Thiên sư một thân không có chuyện gì nói nhẹ tựa lông hồng, nhưng đợi anh ta quay đầu nhìn cả đám sân bị âm sát khí của cữu anh cày nát phá thảm hại thì lại hơi buồn bực.

Đây lại cần phải nhờ anh ta ra tay khôi phục lại rồi, miễn cho ngày mai người thôn Ô Mạc phát hiện ra có chuyện gì khác thường.

Nghĩ vậy Mễ Thiên Sư lôi mấy lá bùa gọi quỷ tới, đem mấy quỷ nô gọi ra, bắt đầu cần cù và thật thà chữa trị hoàn cảnh hiện trường.

Nghe thấy Thân Đào vẫn còn hơi thở, Hề Từ không thèm quan tâm nữa. Úc Linh lại hỏi, "Có thể tìm được pháp khí không chế ông ngoại em ở chỗ lão ta không?"

https://thuviensach.vn

"Chúng ta sẽ cố hết sức" Mễ Thiên Sư cam đoan nói, "Cô yên tâm đi, đợi sau khi trở về, tôi sẽ cho người giúp tìm kiếm, nếu có tin tức gì sẽ thông báo cho cô trước"

Úc Linh thở phào, nói câu cảm ơn với anh ta. Mễ Thiên sư cất tiếng câu không khách sáo, chậm rãi đi coi, tuy rằng rất muốn gọi Hề Từ giúp khôi phục thảm thực vật trên đất nhanh chóng nhưng biết nếu anh ta dám mở miệng ở đây, Hề Từ nhất định sẽ ném anh ta bay ra ngoài mất.

Vốn chỉ là tới tra một vị Từ đại sư tới xem phong thủy ở trong thôn thôi, không ngờ cuối cùng lại xảy ra nhiều chuyện như thế, còn liên lụy tới cả ông ngoại Úc Thiên Cạnh của Úc Linh nữa, ngẫm lại Mễ Thiên Sư hơi đau đầu, không rõ nên trở về nói thế nào với tổ trưởng Hà nữa, bà ấy vô cùng coi trọng thế lực đằng sau Thân Đào, cũng không biết có thể tóm được một cái gì không nữa.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 59

Mễ Thiên Sư đau khổ đi trông coi, mặc dù Úc Linh có nghĩ nhìn xem Mễ Thiên Sư làm cách nào phục hồi hiện trường lại như cũ, nhưng vừa nhìn thấy quỷ nô dày đặc quỷ khí thế này thì cố nhịn không được mà ngón tay cứng ngắc, quyết định loại chuyện thế này cũng kệ đi, cô tiếp tục làm một kẻ im lặng như những người khác đứng xem vậy.

Lúc được Hề Từ kéo vào phòng, cô đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn anh đã dùng vải trắng băng bó vết thương trên tay mới hỏi, "Tay anh thế nào rồi? Có cần đi viện không?'

Lúc trước khi trận chiến kết thúc, Mễ Thiên sư đi tới tận nhà thôn trưởng tiếp tục đánh Thân Đào, còn cô thì ở lại giúp xử lý vết thương trên tay Hề Từ.

Lúc ấy nhìn toàn bộ tay của anh không những da tróc thịt bong, thậm chí trên da còn như có dấu vết của độc vật gì đó làm tổn thương, thoạt nhìn cực kỳ dữ tợn khủng bố, không còn giống đôi bàn tay trắng nõn như tay nghệ sỹ đàn dương cầm nữa, trắng ấm đẹp như ngọc, mắt nhìn mà thấy đau lòng.

Sau đó dùng thuốc bột gia truyền nhà Hề Từ đổ vào lần nữa, cũng không rõ hiệu quả ra sao, lần trước lúc cô bị yêu vật tập kích bị thương, chỉ mất vài ngày thì đã tốt rồi, thậm chí cả vết sẹo cũng không thấy, có thể thấy nó có hiệu quả rất tốt. Nhưng lần này vết thương trên tay Hề Từ rất nặng, bao trùm toàn bộ tay, nhiều chỗ vết thương còn bị vỡ cả ra. Úc Linh hơi lo lắng không rõ có cần đi bệnh viện mới khỏi không nữa.

https://thuviensach.vn

"Không sao đâu, thật ra cũng không đau" Anh mỉm cười nói. Úc Linh ngẩng đầu nhìn anh, nói nghiêm túc, 'Đừng an ủi em, bị thương thành như thế sao không đau cho được?"

Hề từ cũng cúi đầu nhìn cô, một lúc sau mắt hơi ngước lên, trên mặt lộ ra thần sắc khắc chế, giọng ôn nhuận trầm thấp, "Được rồi, quả thật là hơi đau, nhưng vẫn có thể chịu được "

Quả nhiên sau khi cô nghe nói thế, trên mặt lộ ra thần sắc đau lòng, hé môi xoay người đi tìm Mễ Thiên Sư. Hề Từ nhìn sau lưng cô, nhìn bóng cô, trên mặt lộ ra thần sắc sung sướng.

Thực ra anh quả thật không đau chút nào, sát khí Quỷ Vương âm lãnh đáng sợ, lực sát thương cực kỳ mạnh, chỉ cần vận chuyển yêu lực vài lần đều có thể khu trừ âm sát lưu lại trên da, có thể khỏi hẳn nhanh chóng. Chỉ là.... Nghĩ đến hôm đó lúc cô xuống núi có nói câu nói đó, anh nguyện khổ sở chút, cũng tuyệt đối không cần ở hiện tại khôi phục bộ dáng loài yêu dọa cô sợ chạy, một chút gì đó khiến cô khả nghi cho tới lúc này anh cũng không muốn nghĩ để lộ.

Nghe rõ vấn đề của Úc Linh, Mễ Thiên Sư dùng ánh mắt quỷ dị nhìn thoáng qua Hề Từ phía sau cô, đang dùng biểu hiện cực kỳ ôn hòa lại đầy uy hiếp nhìn mình thì vội vàng hỏi, "Thật ra vết thương do loại sát khí Quỷ Vương này tạo thành, khoa học trị liệu cũng vô dụng, nếu muốn khỏi nhanh, thì tốt nhất là dùng gạo nếp và nước vo gạo mà bôi, nấu chín gạo nếp khoảng mấy tiếng rồi bôi, vết đen trên da sẽ biến mất không còn di chứng gì nữa"

Úc Linh vừa nghe, vội vàng kéo Hề Từ đi phòng bếp, sau đó tìm gạo nếp. Hề Từ bị cô ấn ngồi một bên, khẽ cười, mở miệng bảo, 'Gạo nếp ở ngăn kéo thứ hai"

https://thuviensach.vn

Úc Linh ngừng lại, quay đầu nhìn anh một cái, mở ngăn tủ thứ hai, quả nhiên nhìn thấy một túi gạo nếp.

Với Hề Từ mà nói so với mình là người mới đến ở mấy ngày thì là chủ nhà đã sinh hoạt lâu rất quen căn bếp nấu ăn của mình rồi, Úc Linh tuyệt đối không cảm thấy xấu hổ, dù sao cô cũng không thích làm những thứ này mà, bà ngoại cũng không bắt ép cô, dĩ nhiên cũng không quan tâm xem mọi thứ xếp đặt trong bếp ra sao nữa.

Sau khi vo gạo cho vào nồi xong, trong lúc đợi gạo nếp chín, Úc Linh kéo một cái ghế nhỏ ngồi trước mặt Hề Từ, dùng nước vo gạo bôi lên trên tay cho anh, Mễ Thiên Sư nói nước vo gạo nếp cũng có hiệu quả nhất định.

Sau khi cởi vải băng bó ra, vết thương trên tay quả nhiên chẳng có biến chuyển gì, Úc Linh nhìn mà không rời được mắt, chỉ cảm thấy càng nhìn lại càng biết cô rất đau đớn, trong lòng thấy khó chịu.

Hề Từ mỉm cười nhìn cô vặn vẹo, chỉ lúc cô hỏi có đau không thì phối hợp bày ra vẻ mặt cố chịu đựng là ổn, sau đó cô sẽ không hỏi thêm gì nữa, mà ngược lại rất nóng ruột, trông thật sự đáng yêu.

Đợi khi gạo nếp nấu chín, bên ngoài mấy quỷ nô đã khôi phục hiện trường gần xong, Mễ Thiên Sư lại chỉ huy chúng đi lấy ít cỏ ở ngoài ruộng về rải lên, để cho mấy quỷ nô tiếp tục cần cù và vất vả làm việc, rồi phủi mông đi mất.

Đi qua bếp, thấy Hề Từ tao nhã cao quý như một công tử đang ngồi mỉm cười một chỗ, còn cái người phụ nữ có dáng dấp giống vị đại tiểu thư kia lúc nào cũng khiến người hầu vây quanh thì đang xoắn xuýt bên anh, bộ dạng quan tâm ấy đàn ông nào mà chẳng muốn được cả.

Mễ Thiên Sư không kìm được thò ngón cái về phía Hề Từ, Hề Triển Vương thật trâu bò, đại tiểu thư được anh nuôi dưỡng đã chịu phục tùng rồi.

https://thuviensach.vn

Mãi cho đến tận hơn ba giờ sáng, Úc Linh mới lên giường đi nghỉ. Nằm trên giường, cô khắc chế hành động áp sát vào trong lòng Hề Từ, nói với anh, "Tư thế ngủ của em chắc không vấn đề gì, nhưng để phòng chắng may, nếu em bất cẩn đụng tới vết thương của anh, anh nhớ đánh thức em đó, nhất định đừng cố chịu đựng nhé"

Hề Từ cất giọng ôn hòa, mặt mày rạng rỡ, như mỹ nhân dưới ánh đèn càng nhìn càng đẹp.

Tuy Úc Linh nhìn lòng đã rung động, nhưng do trời sáng nhanh quá, thật sự không ngủ không được, nên cất lời chúc ngủ ngon với anh xong thì nhanh chóng thở đều rồi dần ngủ mất.

Nghe thấy tiếng thở đều của cô, Hề Từ lặng lẽ nở nụ cười, đưa tay ôm cô vào lòng, cô theo bản năng thò móng vuốt ra bám lấy người anh, trên mặt nụ cười càng sâu, cứ vậy mà ôm cô chìm vào giấc ngủ.

***

Trời sáng rõ Úc Linh mơ màng tỉnh lại. Đột nhiên, cô trợn tròn mắt nhìn trái nhìn phải, phát hiện ra quả nhiên Hề Từ đã không còn trên giường nữa, không chút nghĩ ngợi vén chăn xuống giường, xỏ dép lê mở cửa đi ra ngoài. Bên ngoài là bầu trời trong xanh không gợn mây, ánh nắng ngập tràn.

Thôn Ô Mạc vẫn phong cảnh non xanh nước biếc đẹp đẽ như cũ, đồng ruộng xa xa truyền đến tiếng mọi người cười nói, tiếng chó sủa, tất cả có vẻ vẫn bình yên như bao năm nay.

Bà ngoại đang ngồi ở hành lang phơi đậu đỏ, bàn tay nhăn nheo của bà lão đang vuốt ve từng hạt đậu đỏ mượt mà, nhặt một ít hạt xấu ra, thấy cô hấp tấp chạy ra, cười mắng, 'Con bé này, đã muộn rồi mà còn không dậy nổi? Hiện giờ ngủ đến u mê đi nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Úc Linh vô thức lên tiếng, quay đầu nhìn nhìn, không thấy Hề Từ và Mễ Thiên Sư đâu thì hỏi luôn, "Bà ơi, Hề Từ và Mễ Thiên Sư đâu rồi ạ?"

"Nhà thôn trưởng có khách tới, thôn trưởng gọi chúng đi rồi" Bà ngoại đáp tùy ý, đối với chuyện ở nhà thôn trưởng, bà lão cũng không quan tâm, dù sao cũng sẽ có người đến kể với bà thôi.

Úc Linh ngập ngừng, nhanh chóng nhớ rõ lời Mễ Thiên Sư nói tối qua, đã thông báo cho người của tổ Dị Văn tới đây nhận Thân Đào rồi.

Thân Đào vốn là một kẻ làm ngoài xuất thân thiên sư, nửa thế kỷ trước gia tộc không còn, không có trưởng bối dạy thuật pháp thiên sư, cho dù bản thân mình tự học mười mấy năm, cũng không thể so được với thiên sư chính thống, đây là sự khác nhau giữa sư môn gia tộc và chiêu số bên ngoài. Dù sao thuật pháp thiên sư cũng là một loại truyền thừa, không có truyền thừa, cho dù anh có là thiên tài thì có học mãi cũng không ra gì, cũng bởi thế mới khiến cho nhóm thiên sư để ý tới xuất thân.

Chuyện xảy ra tối qua, thủ đoạn Thân Đào rõ ràng có vẻ rất khốc liệt, thậm chí còn hiểu mà luyện ra quỷ thuật tà ác, nói vậy thế lực duy trì đằng sau gã dĩ nhiên không đơn giản.

Bản thân Thân Đào thế nào Úc Linh cũng không quan tâm, chỉ là tối qua sau khi nhìn thấy Ông ngoại bị luyện thành Quỷ Vương, trong lòng cô cũng không bình tĩnh nổi, thậm chí còn hận không thể bảo người của tổ Dị Văn phải tìm ra ngay thế lực đứng sau Thân Đào ra, để biết rõ xem chuyện gì xảy ra trên người ông ngoại. Cô muốn cứu ông ngoại.

Úc Linh nghĩ ngợi, nhìn về phía bà ngoại đang ngồi ở hành lang nhặt mấy hạt đậu đỏ hỏng, xấu, cũng vội vã trở về phòng thay quần áo, ngồi lên ghế nhỏ ngay bên cạnh bà ngoại bảo, 'Bà ơi, tối qua cháu mơ thấy ông ngoại ạ"

https://thuviensach.vn

Bà lão kinh ngạc ngẩng đầu nhìn cô, sau đó cười bảo, "Sao tự dưng lại mơ thấy ông ấy chứ? Hiện giờ ông ấy chắc đã già rồi nhỉ?"

"Không phải đâu ạ, ông ngoại trẻ tuổi xuất khí chẳng khác gì trong ảnh chụp ạ, ông còn hỏi cháu là bà có khỏe không nữa đó" Úc Linh nửa thật nửa giả nói, nhìn bộ dạng bà ngoại vui vẻ, trong lòng lại cảm giác rầu rĩ khó chịu.

Bà ngoại nghe xong rất cao hứng, bà lão từ trước tới nay đều tin giấc mộng cả, đặc biệt là mơ thấy người thân đã chết rồi, đặc biệt cảm thấy họ trở về là thăm người trên trần gian nên nói ngay, "Bà lâu rồi không mơ thấy ông, cũng không rõ ông ấy có khỏe không nữa, ngày mai giết một con gà cho ông ấy, miễn để ông ấy ở dưới đó không có thịt mà ăn..."

Bà ngoại lại nói liên miên, bộ dáng rất cao hứng. Úc Linh ngồi một bên, nghe bà ngoại lải nhải, mặt trời dần lên cao cực kỳ nóng, phơi nắng thấy nóng rát, không nhịn được lấy tay ra che mắt.

Bà ngoại nói một lúc thì bảo cô chạy về phòng rửa mặt rồi ăn sáng. Lúc cô tỉnh lại thì đã gần đến mười giờ, sắp tới giờ ăn trưa rồi, nhưng vẫn ăn một chút điểm tâm vào bụng.

"Nói đến ông ngoại cháu, bà nghĩ tới lời trước đây ông nói qua có để lại đồ cưới cho cháu, vốn bà đã cất giữ rất kỹ, chuẩn bị tới một ngày nào đó cháu kết hôn, để cho chú Quyền cháu đưa qua cho các cháu là của hồi môn, ai biết con bé cháu cũng chưa nói một câu đã kéo người ta đi kết hôn rồi, gan cũng lớn quả nhỉ" Nói đến đây bà ngoại lại tức giận.

Nghe thấy bà ngoại lải nhải, lúc đầu Úc Linh không buồn mở miệng, cuối cùng mở hỏi, "Ông ngoại thật sự có để lại đồ cưới cho cháu à bà?"

"Lại còn lừa cháu sao?" Bà ngoại lườm cô một cái, quyết định sau khi ăn trưa xong thì đem đồ cưới vốn thuộc về cháu gái sắp xếp lại rồi đưa, đợi một ngày nào đó cô trở lại thị trấn thì cho họ mang về.

https://thuviensach.vn

Ăn sáng xong, thấy nhóm Hề từ vẫn chưa về, rốt cuộc úc Linh mới nhớ ra vết thương trên tay Hề Từ thì lấy mũ đội lên đầu rồi đi thẳng về phía nhà trưởng thôn.

Nhà bà ngoại ở phía đông của thôn, nhà trưởng thôn ở phía bắc, đi qua cũng mất chừng trên dưới mười phút. Vừa tới cửa nhà trưởng thôn, úc Linh đã gặp ngay một nhóm người.

Đi đầu là một nam nhân mặc bộ rằn ro, dáng người cường tráng, diện mạo đoan chính, đôi mắt cực kỳ sắc bén, vừa nhìn thì đã biết ngay con người này là người trong quân đội. Trên thực tế, người này quả thật xuất thân từ bộ đội, là thương binh xuất ngũ thì chuyển tới ngành đặc thù, chuyên môn phụ trách một số ít sự kiện đặc thù mà ít người biết, giống như chuyện Thân Đào lần này, còn có liên lụy tới mạng người sau gã nữa, đây chính là một dạng phụ trách của ngành đặc thù.

Bên cạnh ông ngoài mấy người mặc bộ rằn ri ra, thì còn có trưởng thôn, và nhóm Mễ Thiên sư, đứng ở cuối cùng kia là đám nam nhân mặc âu phục và nữ nhân tri thức, là người do Tiền Côn dẫn đến, so với hôm qua thoải mái thì lúc này những người này thoạt nhìn vô cùng bất an, thần sắc có mấy phần tiều tụy.

Úc Linh lại đi chung quanh nhưng không thấy Hề Từ. Người nam nhân cầm đầu liếc nhìn úc Linh một cái, ánh mắt thâm trầm, nhìn thoáng qua thản nhiên rồi thu mắt lại, nói mấy câu với trưởng thôn và Mễ Thiên Sư xong thì chuẩn bị rời đi.

Đi theo bọn họ rời đi còn có một người trẻ tuổi ăn mặc lòe loẹt, hắn bị một nữ mặc rằn ri áp giải, cúi đầu ủ rũ, thoạt nhìn bộ dáng vô cùng uể oải. Một kẻ khác thì như đang trong hôn mê, được một người khiến, đầu mềm oặt, nhìn không rõ mặt, nhưng nghĩ đến chắc hắn kẻ đó chính là Thân Đào được một lá bùa trấn một tia hồn tàn.

https://thuviensach.vn

Sau đó Úc Linh để ý thấy, sau khi những người này rời đi, ở hiện trường còn có hai người lạ mắt vẫn ở đó, nhìn khí chất và ăn mặc của họ thì có vẻ như là thiên sư tổ Dị Văn rồi.

Tuy thiên sư bình thường ăn mặc cũng tương tự như người thường, nhưng có thể theo một số ít hành vi cử chỉ của họ và quần áo họ mặc thì nhìn ra họ khác, khiến cho người thường có cảm giác rất kỳ lạ, một đám người rất siêu nhiên, đây cũng là do ảnh hưởng nghề nghiệp.

Hai người này là một nam một nữ, nam khoảng trên dưới ba mươi, thân hình cao lớn, chân tay thon dài, gáy để tý tóc đuôi dế, thoạt nhìn lãng tử nhưng biểu hiện thì rất nghiêm túc, bộ dạng hơi già. Nữ trên dưới hai mươi lắm, dáng người xinh xắn lanh lợi, đầy sức thanh xuân, một đầu tóc đen dài búi thành một búi, trên đó có cắm hai cây trâm gài tóc của phái Nga Mi.

Mễ Thiên Sư đi tới, nhìn úc Linh cười, giới thiệu với họ, "Vị này là giang Úc Linh. Úc Linh, đây là Tỉnh Hoành Bác, đây là Lâu Duyệt"

Giới thiệu đơn giản, ngoài nói tên ra thì cũng chưa nói tới gì đó, nhưng trong lòng ai cũng hiểu, úc Linh cảm giác được một nam một nữ kia đang nhìn về mình với ánh mắt đầy thâm ý, tuy không chán ghét nhưng như vậy cũng khá khó chịu.

Cô lạnh lùng thản nhiên nhìn về họ gật đầu xem như chào hỏi, rồi hỏi luôn, "Hề Từ đâu rồi?"

"Hề lão đại à..." Mễ Thiên Sư kéo dài giọng, nhìn về hướng núi, 'vừa rồi lên núi, chắc sẽ về ngay thôi"

Úc Linh ừ một câu, cũng không hỏi anh lên núi làm gì. Mễ Thiên Sư thấy cô trầm mặc, khiến cho người ta có cảm giác lạnh lùng, nháy mắt như thấy mình làm sai gì đó vậy, không kìm được xoa xoa mũi, nói với cô,

https://thuviensach.vn

"Người đẹp à, cô lớn lên trong thôn này, đây là nơi cô quen thuộc, hay là dẫn họ đi dạo trong thôn một chút đi"

Úc Linh nhìn anh ta một cái, lại nhìn về một nam một nữ kia, nói chậm rãi, "Thật ra tôi cũng chẳng quen thuộc thôn lắm, hàng năm cũng chỉ có mấy ngày nghỉ mới về ở thôi, trước đó cũng không quan tâm trong thôn ra sao. Đương nhiên vẫn biết chút ít, mọi người muốn đi nhìn cái gì?"

"Phong thủy bảo giám được không?" Người nói chuyện là Lâu Duyệt, nhìn Úc Linh cười tủm tỉm nói.

Úc Linh nhìn nhìn Mễ Thiên sư một cái, Mễ Thiên Sư buông hai tay, vẻ mặt đầy vô tội, Úc Linh nhân tiện bảo, "Đó là cái gì thế? Nếu là thứ gì đó trong thôn chúng tôi, thì đã có chủ rồi, các người đừng có mơ"

Lâu Duyệt cứng họng, cảm giác người đẹp này rất lạnh, không quan hệ tốt được mà.

Úc Linh không tìm thấy Hề Từ, cũng không muốn đưa người đi xem trong thôn, rụt rè nói một câu, "Có việc đi trước" rồi cũng chậm rãi rời khỏi nhà trưởng thôn, khiến Lâu Duyệt và Tỉnh Hoành Bác chỉ đành trợn tròn mắt nhìn theo bóng cô. Không ngờ trong thôn còn có người đẹp có cá tính như thế, nhưng thật ra khiến cho bọn họ vốn có cử chỉ cá tính thiên sư cũng đều thấy ngượng.

Mễ Thiên Sư ở bên cạnh không chút khách sáo cười nhạo, "Xem đi, các người lại không đi, để cho cô ấy hiểu nhầm. Vị này chính là tính tình đại tiểu thư, không thích nhìn mặt mũi người khác, các người cũng đừng nghĩ bắt nạt được cô ấy, ba cô ấy là Giang Vũ Thành, chồng cô ấy là Hề Triển Vương đó!" Hơn nữa ông ngoại cô ấy bây giờ còn là một Quỷ Vương nữa!

Xem đi, có hậu trường vững chắc quá chứ?

https://thuviensach.vn

Đợi lúc nghe hiểu được lời anh ta, Lâu Duyệt và Tỉnh Hoành Bác vốn bình tĩnh cũng hít thở mạnh, nhìn về phía người đã đi xa với ánh mắt ngập tràn kinh ngạc, vị này có hậu trường vững chắc quá, chẳng trách mà người đẹp này lúc biết thân phận của họ cũng không ưa gì.

Bất kể là Giang Vũ Thành hay Hề Triển Vương thì hai cái tên này họ cũng không xa lạ.

Năm đó Giang Vũ Thành ở trong B thị là một trong những kẻ ăn chơi trác táng khiến gia tộc đau cả đầu, sau đó ông lại biến thành một kẻ khiến người ta lắc đầu thở dài từ một kẻ ăn chơi biến thành một kẻ nắm quyền có một không hai trong Giang gia, chỉ mất thời gian chừng 10 năm. Ông có thể để cho tập đoàn Giang thị phát triển đến ngày hôm nay cũng không phải chỉ mấy câu là nói hết được, thủ đoạn vô cùng cao cường, cho dù không phải thương nhân cũng ít nhiều ai cũng biết tới người họ Giang này.

Còn phần Hề Triển Vương, vị này chỉ cần là người của tổ Dị Văn thì không ai là không biết, thanh cao kiêu ngạo, bình thường rất khinh thường tiếp xúc với con người, nhưng lại có bản lĩnh rất cao, đồng thời lại còn có thuộc hạ tài tướng đắc lực, sống lẫn trong thế giới con người thì cũng kinh doanh đủ ngành nghề, nghe nói kinh doanh cũng không tệ, vẫn khiến cho con người thấy hâm mộ và ghen tị vô cùng.

Yêu cho dù có phong cấm yêu lực biến thành con người, thì vẫn là yêu, muốn sống trong thế giới loài người cũng không dễ. Nhưng mà yêu lại từ vùng đất này đi ra không khó lắm, bởi vì có Hề Triển Vương làm hậu thuẫn cho họ, chỉ cần yêu không gây hại cho con người, người tổ dị Văn cũng mắt nhắm mắt mờ mặc họ.

Vì thế họ vốn không ngờ được vị con gái của Giang vũ Thành ở B thị khiến người ta phải nể mặt kia lại chạy tới góc thôn núi này, hơn nữa rõ ràng vẫn là người ở đây. Lại càng không ngờ được, Hề Triển Vương thế mà đã kết hôn, bảo luật hôn nhân của con người có hiệu lực với yêu sao?

https://thuviensach.vn

Lâu Duyệt và Tỉnh Hoành Bác nhanh chóng hiểu ra đây là cảnh cáo của Mễ Thiên Sư, bảo họ cho dù có đánh chủ ý gì thì sớm bỏ đi ngay.

Tỉnh Hoành Bác rút ra một cây quạt đánh phạch một cái, chậm rãi phe phẩy, nói với anh ta, "Lúc tới đây, tổ trưởng Hà cũng nói cho chúng tôi biết rồi, trong thôn Ô Mạc có ân triện bảo lưu dấu gốc phong thủy, chúng tôi cũng vì tò mò nên mới muốn đến nhìn một cái thôi"

"Đúng vậy" Lâu Duyệt tiếp lời, "Ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy là chí bảo huyền môn đứng thứ hai, chỉ nghe nói qua thôi chúng tôi vẫn chưa tận mắt nhìn thấy, lần này vì nhận được thông tin của anh mới tới, không ăn no nhìn đã mắt thì sao được chứ?"

Mễ Thiên Sư cười ha ha hai tiếng, sau đó liếc mắt, "Được, các người có nói với tôi cũng vô dụng thôi, tôi ngay cả ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy ở đâu cũng chẳng biết, chẳng phải tự dưng lại nhảy ra từ trong thôn này sao?"

Hai người rõ ràng không tin lời anh ta nói cho lắm. Mễ Thiên sư ra vẻ không tin đánh cuộc nói, "Đã tới giờ ăn trưa rồi, tôi cần đi ăn trưa, các người cứ tự nhiên nhé" Nói xong thì lắc mông đi mất.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 60

Úc Linh cũng không ra bên ngoài đi nhà chồng mà hướng lên trên đường núi tiến vào đó. Đứng ở trên sườn núi, cô ngẩng đầu lên nhìn chung quanh trên núi, vừa tìm bóng Hề Từ vừa suy nghĩ về cái gọi là yêu cổ quấn thân.

Tối qua, tuy đã bình tĩnh tiếp nhận cái gì gọi là yêu cổ quấn thân rồi, cũng không có nghĩa là cô không nghi ngờ chuyện này.

Cô có thể khẳng định bản thân mình là một con người bình thường, không có thể chất thiên sư, vì thế vốn không có cách nào tu tập thuật pháp thiên sư, chỉ có thể làm người thường. Nhưng cái người gọi là yêu cổ quấn thân đó, tựa như thịt của Đường Tăng vậy, không những hấp dẫn yêu quái, còn có thể khiến cho cô có thể sử dụng một ít tài năng của thiên sư là pháp khí.

Như vậy vấn đề ở đây là cô, một người bình thường, sao trên người sẽ có thứ gì đó chứ? Chẳng nhẽ là bởi vì phóng đại lên ư? Nghĩ đến trên người mình không rõ là loại yêu cổ gì, Úc Linh bỗng nổi hết da gà.

Sau đó cô cảm thấy có thể yêu cổ trên người mình hẳn là có liên quan tới ông ngoại. Chỉ tiếc tối qua thời gian tiếp xúc quá gấp, hơn nữa trong bất chợt phải khiếp sợ đối mặt với ông ngoại biến thành Quỷ Vương, vốn không nghĩ ra cái gì, hơn nữa còn có thể nói chuyện với ông ngoại quá vội nên cô không thể hỏi ông được nhiều, người vẫn như tỉnh như mơ.

Hề Từ và Mễ Thiên Sư cũng biết dị thường trên người cô, nhưng họ cũng chẳng nói gì cả, hẳn là muốn cô làm người bình thường mà bảo vệ cô,

https://thuviensach.vn

khó là ngoài yêu cổ quấn thân ra thì còn có tai họa ngầm khác nữa sao?

Trong lúc suy tư cô chỉ thấy trên con đường núi chợt xuất hiện một bóng người. Gió núi rất lớn, Úc Linh đè chiếc mũ trên đầu xuống cho khỏi bị gió thổi bay, đứng đó nhìn người đàn ông đi từ trên núi xuống.

"Úc Linh" ánh mắt Hề Từ rơi xuống người cô, dưới ánh nắng sáng, mặt mày cười rạng rõ, sạch sẽ mà ấm áp. Anh đi vài bước tới trước mặt cô, ỷ vào ưu thế cao, từ trên cao nhìn xuống cô, như vậy có thể nhìn cô rõ hơn, cười hỏi, "Vừa dậy sao? Đã ăn sáng chưa?'

Úc Linh ừ một tiếng, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm trên băng vải trên cánh tay anh hỏi, "Vết thương của anh thế nào rồi?"

"Tối qua ít nhiều cũng được em bôi gạo nếp, sắc đen trên đó cũng đã bớt dần, chỉ còn lại chút vết thương da thịt, vài ngày nữa thì có thể khỏi rồi" Hề Từ nói xong, giơ tay băng vết thương về phía cô, băng vải chưa mở nên không thấy rõ vết thương ra sao.

Úc Linh túm lại nhìn bảo, "Đợi lát nữa ăn trưa xong, em sẽ giúp anh bôi thuốc, như vậy mới khỏi nhanh được"

Hề Từ cười lên tiếng được, rồi dùng cánh tay không bị thương nắm tay cô, hai người theo hướng gió thổi chậm rãi đi đến nhà ngoại.

Trên đường đi, Úc Linh hỏi anh, "Hôm nay anh lên núi thế nào? Có chuyện gì à?"

"Nghe chú Quyền nói gia súc ở sau núi có mấy cây ăn quả xảy ra chuyện, không rõ là chuyện gì, anh đi giúp nhìn một cái xem có tiểu yêu nào làm loạn không thì anh đuổi nó đi"

Nghe anh nói rất tự nhiên, Úc Linh có vẻ không quen.

https://thuviensach.vn

Chuyện tối qua, cô cũng có nhìn thấy mấy con yêu chưa thành tinh ở trong núi ra giúp xua đuổi quỷ vật dữ tợn, điều này khiến cô ý thức ra rằng thật ra loài yêu muốn cắn cô một miếng cũng không đáng ghét đến vậy, ít nhất vào thời điểm này có thể giúp được việc, được gọi là đồng minh. Nhưng không ghét cũng không có nghĩa là không ghét, vẫn chẳng cách nào coi chúng nó như một phần của cuộc sống để có thái độ bình thường được.

Hề Từ như không để ý tới im lặng của cô, nói tiếp, "Bộ đội đặc thù đi rồi sao?"

"Đi rồi, để lại hai người, một tên là Tỉnh Hoành Bác, một tên là Lâu Duyệt, bọn họ chắc hẳn là thiên sư hết"

"Là người họ Lâu và họ Tỉnh, hai gia tộc này đều giống tộc họ Thước, họ Vân, cũng là gia tộc thiên sư nổi tiếng, mà hai nhà này có quan hệ thông gia nên vẫn tốt lắm" Hề Từ giải thích với cô, nói tiếp, "Hôm nay họ tới đây đều có mục đích cả, hẳn là vì ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy, ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy có thể làm chủ được âm dương, là chí bảo huyền môn, chẳng trách họ tâm động được"

Chân mày Úc Linh cau lại, "Vậy bọn họ sẽ ra tay cướp lấy sao?"

"Không đâu, bọn họ sẽ không ngốc như thế" Hề Từ mỉm cười, bảo, 'Bọn họ sẽ không ngờ là Thân Đào lại rơi vào kết cục như thế, nhiều nhất cũng chỉ là xem xét một ít dấu gốc bảo lưu phong thủy của ấn triện có tồn tại thật hay không thôi, hơn nữa là ai sử dụng. Nếu rơi vào tay một số ít phần tử bất hợp pháp của kẻ ác, bọn họ mới có thể ra tay, kỷ luật của tổ Dị Văn rất được, còn tốt hơn nhiều so với một số thầy phong thủy tự do"

Nghe thấy anh nói thế, Úc Linh cũng hiểu ra thái độ của mình lúc trước khó chịu tới mức nào, vì sao mà Tỉnh Hoành Bác và Lâu Duyệt lại không tức giận nhỉ?

https://thuviensach.vn

Lúc nói chuyện, họ cũng đã chạy tới trước sân nhà bà ngoại, thì thấy Mễ Thiên Sư đã trở lại.

Nhìn thấy họ về, Mễ Thiên Sư cười tủm tỉm lên tiếp đón, "Hề lão đại, tôi đói rồi, giữa trưa hôm nay chúng ta ăn cái gì ngon ngon đi? Hay là ăn đậu hũ nhường khách đi được không? Thím Quyền ở nhà bên hôm nay có đậu hũ đó, vừa rồi tôi đi ăn một bát đậu hũ, mùi vị thơm ngon lắm, chắc chẳng tìm thấy hương vị nào ngon như thế, nên bảo các người lấy một ít về"

Hề từ còn chưa mở miệng, Úc Linh đã thốt lên lạnh lùng, 'Đậu hũ mềm thì thôi đi, có cháo hoa với dưa chua có muốn ăn không?"

Mễ Thiên sư, "...."

Mễ Thiên Sư bị kinh hoảng lớn, nên biết vị đại tiểu thư này chỉ cần được hầu hạ tốt thì bình thường đều là bộ dạng lạnh lùng thản nhiên ngồi im một chỗ, im lặng như bức tượng vậy, chẳng thèm quan tâm tới ai, không rõ là tính tốt hay không, nhìn chung ở chung cũng tạm được.

Nhưng mà lúc này, sao lại như ăn phải thuốc nổ thế nhỉ? Đang rối rám, chỉ thấy Hề Từ nhìn về anh ta cau mày, sau đó giơ tay bị thương của mình lên, cười vô cùng sung sướng đi mất.

Cuối cùng Mễ Thiên Sư cũng hiểu ra vì sao đột nhiên vị đại tiểu thư lại tức, bất giác cảm thấy mình bị oan quá. Tối qua về chuyện bị thương này, với bản lĩnh của Hề Triển Vương, đã sớm gần khỏi rồi, thế mà cố tình vị đại tiểu thư này không biết cơ, nghĩ đến Hề Từ bị thương rất nặng, không được dính nước, vì thế mới để Mễ Thiên sư tham ăn còn dám giáp mặt anh đòi anh làm ăn, điều này không giận mới lạ.

Hiện giờ cô nương nhà người ta thật biết che chở ông chồng mình quá.

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên sư đã quen với sự lợi hại cường đại của Hề Triển Vương, một vết thương nhỏ vậy vốn chẳng đáng nhắc tới, đã sớm nên khỏi hẳn rồi, vì thế lúc này lại quên mất người nào đó đang giả vờ bị thương mà thôi.

Xoa xoa mũi, Mễ Thiên Sư đành kiên trì chạy đuổi theo. Bữa trưa bà ngoại và Úc Linh cùng làm, Mễ Thiên Sư giúp một tay, còn Hề Từ thì chẳng phải làm gì, ngồi nhàn hạ ở hành lang uống trà đợi cơm là được.

Đối với vết thương trên tay Hề Từ, Mễ Thiên Sư cũng đành phải giải thích với bà ngoại - vốn là nói dối, 'Sáng hôm nay Hề lão đại lên núi bất cẩn ngã một cái, rách da, nhưng không nặng cho lắm, chắc bôi vài ngày thuốc là ổn"

Úc Linh cũng nói xen vào, "Cháu sẽ bôi thuốc đúng hạn cho anh ấy"

Bà ngoại thấy bọn trẻ để ý, cảm thấy không cần bà quan tâm nữa, nên cũng không để ý cho lắm.

Ăn trưa xong, thừa dịp bà ngoại đi ra ngoài, Mễ Thiên Sư nói với Úc Linh, "Hai người đó cô đừng có lo, thực ra họ ở lại cũng là để điều tra tính chân thực của ấn triện gốc bảo lưu phong thủy thôi, theo tôi được biết kỳ thực người đứng đằng sau Thân Đào cũng không rõ biết chuyện thôn Ô Mạc có ân triện bảo lưu phong thủy gốc như thế nào, vì thế nên mới có chuyện lần này, thôn Ô Mạc coi như tai bay vạ gió đi"

Hề Từ bình tĩnh nói, "Phong thủy thôn Ô Mạc đẹp, nhưng ấn giám phong thủy thì chẳng có liên quan gì"

Mễ Thiên Sư gật đầu, "Nếu tôi không tới thôn Ô Mạc, tôi cũng đâu hiểu nguyên nhân ấn triện bảo lưu phong thủy gốc là gì, sau khi tới mới biết phong thủy thôn này là do tự nhiên mà hình thành, không liên quan gì đến pháp khí hết. Vì thế, họ cũng muốn tự mình tới đây để xác định cho chắc chắn, hai người Tỉnh Hoành Bác và Lâu Duyệt chỉ là tới đây coi, xem rồi bọn họ tự nhiên hiểu thôi"

https://thuviensach.vn

Giải thích đến đây thì không còn cần phải nói thêm gì nữa.

Thật ra Úc Linh không có ác cảm với tổ Dị Văn, dù sao cô vẫn rất thích nghề nghiệp của họ, có ấn tượng với những người đó tốt hơn kẻ đứng sau Thân Đào luyện hồn phách con người thành Quỷ Vương.

Thấy sắc mặt cô dịu đi rất nhiều, Mễ Thiên Sư yên tâm, sau dó nghi hoặc hỏi, "Người đẹp, hôm nay tôi dò xét trong thôn, cũng không tìm được ấn triện gốc bảo lưu phong thủy gì cả, cô có ấn tượng gì với nó không?'

Thôn này nói lớn cũng không lớn, tính ra chưa tới trăm hộ dân, nhưng thứ ấn triện bảo lưu gốc phong thủy này không có thuật pháp kích hoạt thì cũng chỉ là vật chết mà thôi, chôn dưới đất chưa có ai phát hiện ra được. Vì thế anh ta cũng rất tò mò, có lẽ ấn triện bảo lưu gốc phong thủy này không rõ Úc Linh có biết không nữa.

Loại ý nghĩ này cũng được thiết lập vào tối qua lúc Úc Thiên Cạnh bảo Úc Linh đi lấy độ ách linh. Úc gia đến cả độ ách linh cũng có, biết đâu chừng cũng có ân triện bảo lưu dấu gốc phong thủy cũng nên?

"Ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy gì thì tôi không biết" Úc Linh nói rất rõ ràng, hỏi lại, "anh thấy tôi là một người bình thường, vài ngày trước cái gì cũng không biết, sẽ để ý đến cả bản thân mình cái gì cũng không biết dùng thì biết thứ gì đó sao?"

Mễ Thiên sư cứng họng. Úc Linh chậm rãi đi mất. Hề Từ nhìn Mễ Thiên sư ngắc ngứ chẳng nói được câu nào thì nhìn anh ta nở nụ cười, cũng cùng Úc Linh đi mất.

Sau giờ ngọ ánh mặt trời hơi nóng bức, nhưng bất kể là con người hay động vật đều sẽ lười biếng đi.

Úc Linh sau khi thay thuốc cho vết thương trên tay Hề Từ xong thì muốn mượn độ ách linh đi tìm bà ngoại, tuy ông ngoại nói đây là đồ cưới

https://thuviensach.vn

cho cô, nhưng vẫn do bà ngoại bảo quản, bản thân mình cầm vẫn nên nói một câu với bà ngoại, đỡ cho bà lão lại nghĩ là mất rồi rồi bà lại cố mà đi tìm.

Vừa bước vào phòng bà ngoại đã thấy bà mở khóa có ngăn kéo tủ có nước sơn đỏ tróc ra, lấy ra một hộp lớn nhìn rất cũ, là thứ hộp của bà và những người cùng thời với bà hay dùng, vô cùng cồng kềnh, chiếm chỗ, nhưng bất kể là dùng để bảo tồn quần áo hay thư từ, hoặc trang sức linh tinh gì thì lại rất tốt.

TRên bàn bày rất nhiều thứ, chỉ liếc mắt nhìn qua Úc Linh bất giác kêu lên một tiếng. Bà ngoại đang sửa soạn này nọ, thấy cháu gái và Hề Từ tiến vào thì gọi họ, "Đúng lúc các cháu vừa tới! A Linh lại đây, nếu cháu đã kết hôn rồi, bà đem đồ cưới trước kia bà và ông ngoại chuẩn bị cho cháu sắp xếp ra, đợi lúc nào về trấn, các cháu hãy mang về"

Úc Linh không ngờ được mới sáng sớm mà bà ngoại đã nói tới chuyện này, lúc này cô mới sửa sang lại, nhìn những thứ có thể nói là nếu bán ra ngoài thì được giá rất cao, Úc Linh hơi nhức đầu nói, "Bà ơi, không vội ạ, cứ tạm thế đã ạ"

"Tạm là tạm thế nào? Cháu đã lập gia đình rồi, chúng ta cũng không thể không làm như không có gì. Vài năm nay bà vẫn chưa cho cháu cái gì cả, tiền cũng không có nheieuf, có thể cho cháu cũng là những thứ mà ông ngoại năm đó mua đồ cưới cho ta để lại, cháu cứ nhận lấy đi"

Úc Linh chép chép miệng, biết bản thân mình nếu cự tuyệt mà nói bà sẽ tức giận.

Cô đi tới, lật chiếc hộp cổ có nước sơn mạ vàng khắc bông hoa hồng, thấy thứ đó dù đã rất lâu bạc đi nhiều cũng trở nên không còn thu hút nữa, không kìm được cầm lấy một đôi hoa tai ngọc cùng chuỗi hạt châu trên dây xích đeo tay nghiêm trang chút, dĩ nhiên cũng không nhìn ra cái gì.

https://thuviensach.vn

Cô để sát vào Hề Từ, thừa dịp bà ngoại không để ý, hỏi nhỏ anh, "Anh cảm thấy mấy thứ này là pháp khí đó sao?"

Hề Từ liếc mắt nhìn một cái, bất giác dở khóc dở cười bảo, "Không phải"

Úc Linh hơi thất vọng, lại nghiêng người cầm lấy một nghiên mực cổ và một cây quạt mạ vàng, hỏi tiếp, "Thế thứ này thì sao?"

"Không phải"

Cầm mấy thứ liên tục để thử thời vận gì đó cho Hề Từ xem, sau khi phát hiện không phải là pháp khí, rốt cuộc Úc Linh cũng hết hy vọng, biết ông ngoại để lại mọi thứ đều không phải là pháp khí, chỉ có một độ ách linh đã xem như rất tốt rồi, còn tất cả đều chỉ là những thứ đồ cổ thôi.

Thôn Ô Mạc có cuộc sống riêng biệt, bất kể bên ngoài loạn thế nào, cũng không loạn tới trong thôn, đặc biệt là năm đó là năm có nạn đói lớn, nghe nói thời đại đó đổ cổ bị hủy đi rất nhiều, còn bà ngoại vẫn bảo tồn được những thứ này rất tốt, cũng do thôn Ô Mạc ở cách biệt, nên bà ngoại rất quý chúng, đều để tận dưới đáy hòm, không ai thấy.

Thấy trong phòng có rất nhiều thứ, Hề Từ và Úc Linh giúp bà ngoại thu xếp, để đồ cưới cho Úc Linh sang một bên.

Úc Linh nhìn thấy thế là đủ, bảo, "Cháu cũng không biết hóa ra các người lại để lại nhiều đồ cưới cho cháu thế" Thực ra những đồ cưới này mà đưa ra bên ngoài cũng tự dưng trở thành người giàu có nhất rồi.

"Ông ngoại cháu lúc trẻ còn là một thủ lĩnh sơn tặc, đều có những thứ còn hơn nữa, thứ này tính là gì" Vẻ mặt bà ngoại khinh thường, bà lão không phải không biết những thứ này đáng giá bên ngoài thế nào, cũng bởi vì nguyên nhân xuất thân, vốn không muốn dùng chúng để đổi thành tiền.

https://thuviensach.vn

"Thủ lĩnh sơn tặc ý ạ?" Úc Linh trợn to hai mắt. Bà ngoại phát hiện ra mình nói lộ hết chuyện vội bảo, "Thật ra thì ông ấy chỉ ngẫu nhiên làm chuyện không đứng đắn mấy, vẫn chưa tới mức chủ động tàn sát sinh mạng, năm đó bà chính là được ông ấy cứu đó"

Úc Linh, "...." Bà ngoại bà không cần nói cháu cũng hiểu rồi ạ.

Hề Từ không kìm được cười thầm, anh cũng không ngờ được năm đó Úc Thiên Cạnh còn có sự tích anh dũng như thế, nhìn ông giờ biến thành Quỷ Vương hung mãnh như vậy, nghĩ đến lúc sống cũng không phải là người theo khuôn mẫu gì.

Cuối cùng mọi thứ cũng thu dọn gần như xong, Úc Linh móc từ trong túi ra một đồng tiền trông cổ, ước lượng thấy hơi nặng, vừa xem vừa hỏi, "Bà ơi, còn có thứ này thì sao ạ?"

Bà ngoại nhìn thoáng qua, aizz một câu đáp, "Đây là ông ngoại cháu đưa tiểu ấn cho bà, cứ tưởng đã làm mất nó rồi, ai ngờ nó lại mắc ở trong này".

Lúc này Úc Linh đã muốn đem vật gì đó trong túi tiền đổ ra. Là một con dấu to bằng bàn tay trẻ con, toàn thân tối đen như mực, nhìn không đẹp lắm, như nước sơn nhập ấn vậy, phía dưới khắc bốn chữ triện.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 61

Chương 61

Bốn chữ triện này là chữ triện nhỏ. Úc Linh nhìn bốn chữ triện ở bốn phía, hơi không xác định được mặt chữ, rồi nhanh chóng buông bỏ, hỏi về phía bà ngoại, "Bà ơi, bốn chữ triện này có ý gì ạ?'

Nếu là ông ngoại đưa cho bà ấn nhỏ để chơi, dĩ nhiên bà ngoại biết nó là cái gì, thuận miệng đáp, "Âm dương phong thủy."

Úc Linh a một tiếng, rồi nhét nó vào trong túi, đưa cho bà ngoại bảo, "Nè, là ông ngoại đưa cho bà đó."

Sau khi bà ngoại nhận lấy, thả nó rơi thẳng vào trong rương đồ cưới đã thu xếp vừa nãy cho Úc Linh, rồi bảo, "Tiểu ấn này tuy không vui lắm, nhưng bản thân chất liệu của nó cũng rất được, nghe nói là dùng ngọc thạch tốt nhất để tạo thành, để làm đồ cưới cho cháu thôi" Tiếp đó nói với Hề Từ, "A Từ này, đồ cưới này đó cứ trước tiên dọn vào phòng các cháu đi, đến lúc nào về thị trấn thì mang đi theo"

Hề từ cười lên tiếng được, mắt nhìn cái túi tiền có đựng tiểu ấn kia, lại nhìn hai người phụ nữ vô tâm vô tính này trên mặt nở nụ cười thâm ý.

Hề Từ giúp một tay bê hòm đi, Úc Linh nghĩ đến vết thương trên tay anh nên cũng đi tới giúp khiêng đi, nói với anh, "Trên tay anh còn bị thương chưa khỏi, đừng cố sức, để em khênh là được rồi"

https://thuviensach.vn

"Không sao" Hề Từ phản đối cô, dùng cánh tay không bị thương khác thoải mái nâng nhẹ cái thùng ước chừng nặng khoảng năm mươi cân lên, nói cười ôn hòa với cô, "Em có biết là sức lực của anh rất lớn không"

Úc Linh, "..."

Nhớ đến anh nói có thể khiêng được cả một con trâu, Úc Linh chẳng nói được gì, thấy trên mặt anh không miễn cưỡng, nên đem việc nặng này cho anh, cô muốn giúp anh anh cũng không cho.

Lúc Hề Từ bận rộn gì đó, Úc Linh ở cạnh bên bà ngoại, giơ dây đeo tay độ ách lnh lên, ra vẻ tò mò nói, "Bà ơi, bà thấy sợi dây đeo tay này thế nào? Ông ngoại có được từ đâu thế ạ? Nó có lai lịch gì không ạ?"

Bà ngoại nhìn nhìn lắc đầu nói, "Năm đó ông ngoại cháu mang thứ gì đó từ bên ngoài tới, bà cũng quên lâu rồi"

Được thôi, Úc linh cảm thấy ấn tượng của cô về ông ngoại cũng nên thay đổi lại, ông ngoại cũng không còn phải là nam nhân trẻ tuổi anh tuấn trong ảnh kia nữa, lúc trẻ chắc còn làm ra rất nhiều sự tích huy hoàng mà không muốn ai biết, cho dù hiện giờ biến thành một Quỷ Vương thân bất do kỷ thì cũng trải qua đủ điều kỳ lạ, bất kể là người hay quỷ thì mỗi hành động cử chỉ của ông ngoại cũng khiến người ta thấy thần kỳ.

Nhưng cô thực ra lại hơi thấy tò mò chút chuyện lúc ông ngoại còn trẻ, vì sao lại ẩn cư làm một người dân bình thường trong thôn Ô Mạc chứ? Bọn họ sống hơn nửa đời trong thôn, mãi cho đến khi mẹ sau khi lớn lên học đại học, rồi công tác trong thành họ vẫn không muốn rời khỏi thôn.

"Bà ơi, bà kể ít chuyện về ông ngoại lúc còn trẻ đi ạ" Úc Linh nịnh bà ngoại. Lúc đầu bà ngoại cũng không muốn nói, dù gì trong lòng bà bất kể năm đó người chồng đang làm gì, nhưng do chính ông cứu bà, sau đó lại đưa bà về thôn Ô Mạc, sau đó thì họ kết hôn, rồi cùng sinh con đẻ cái. Họ ở cùng nhau đã hơn ba mươi năm, tương cứu nhau trong lúc hoạn nạn, đỡ đần

https://thuviensach.vn

cho nhau, tình cảm thâm sâu, cho dù sau này chồng bà mất rồi, ông vẫn lưu lại ấn ký trong lòng bà mãi không phai mờ.

Bà hy vọng ngay tại lúc này, hình tượng người chồng vẫn đẹp, có thể tạo ra một tấm gương cần học tập.

Vì thế bà chưa từng nói với con gái, cháu gái chuyện lúc còn trẻ cùng với người chồng, thậm chí cái gọi là ơn cứu mạng bà cũng tô điểm lên cho đẹp, cứ thế bất kể là con gái hay cháu ngoại đều nghĩ Úc Thiên CẠnh chỉ là một thôn dân bình thường ở thôn Ô Mạc mà thôi.

"Bà, bà nói đi"

Người chưa bao giờ làm nũng bất chợt làm nũng quả thật muốn mạng người ta mà. Hề Từ đi vòng lại gần, nhìn thấy Úc Linh đang làm nũng bên cạnh bà ngoại, bộ dạng thay đổi vô cùng lười nhác, yếu yếu ớt ớt, hai mắt ngập tràn nước, môi đỏ mọng bĩu lên, trong mắt anh, quả thật đáng yêu tới cực độ, vốn chẳng cách nào khiến anh rời mắt nổi.

Vì vậy Hề Từ cũng kéo ghế tới ngồi gần, chuẩn bị muốn nghe bà ngoại kể chuyện ngày xưa.

Bà ngoại thấy cháu gái và cháu rể như thế, hơi bị áp lực, chỉ đành nói đơn giản, "Các cháu biết đó, vùng thôn này của chúng ta năm đó có rất nhiều người mạnh mẽ, tựa như câu nói kia, là vùng khỉ ho cò gáy có điêu dân, tuy núi non không đẹp nhưng do dân tình mạnh mẽ, mà điêu dân cũng nhiều, ai ai cũng đều phải mạnh cả.

Lúc trước chưa kiến quốc, vùng này quả thật đều là thổ phỉ hết cả, cho dù sau khi kiến quốc, cũng bởi vùng này hơi lạc hậu, đường đi lối lại khó khăn, nhiều chính sách quốc gia cũng chưa thi hành tới đây, vì thế lúc ấy nhiều người làm việc vẫn để ý tới nghĩa khí giang hồ, một lời không hợp thì cả nhà đều chết sạch"

https://thuviensach.vn

Sau đó bà ngoại lấy ra mấy ví dụ, "Như chú Quyền cháu đó, chú Quang đó, đừng nhìn họ giờ già rồi, lúc họ còn trẻ ấy mà, có một lần, người thôn bên bắt nạt một cô con gái của thôn chúng ta, nhóm thằng nhóc thanh niên trẻ tuổi nóng tính trong thôn kêu gọi, tức lên đều kéo nhau đi đánh người, nghe nói còn dọa cho thôn trưởng ở bên cạnh nữa, cứ tưởng là có quỷ vào cướp thôn, sau đó lại nghe nói có mấy người ở thôn bên phải vào bệnh viện. May mà lúc ấy giao thông bế tắc, cảnh sát cũng chẳng quản đến chúng ta ở đây..."

"Thế ông ngoại đâu? Lúc trẻ thì làm gì ạ?' Phát hiện ra bà ngoại nói lảng sang chuyện khác, Úc Linh mở miệng kéo trở về.

Bà ngoại lườm cô mọt cái, nói, "Ông ấy còn thế nào nữa chứ? Lúc trẻ ông ấy chính là thủ lĩnh toán cướp, thường xuyên lang thang bên ngoài, ai ai cũng bảo ông ấy trời sinh ra đã là một kẻ xấu xa, chẳng đứng đắn gì, ai chạm ông ấy, thì ra tay cực kỳ ác độc, người ở tận mười dặm nghe thấy ông còn phải sợ chết khiếp, cũng chẳng ai nguyện ý đem con gái gả cho một kẻ như ông ấy, cảm thấy ông ấy thích gây chuyện chắc chẳng có bản lĩnh nuôi gia đình, đều lo lắng sau khi gả con gái cho ông ấy chắc chắn sẽ bị ông ấy làm phiền. Trùng hợp lúc đó nhà bà xảy ra chuyện, ông ấy đi ngang qua cứu được bà, lúc ấy bà chẳng có gì cả, chỉ có một cái mạng, không đi theo ông ấy thì biết làm sao? Sau đó ông ấy để cho bà gả cho ông ấy, rồi kết hôn với ông ấy"

"Sau khi kết hôn, ông ấy thật ra không đi lang thang bên ngoài nữa, đi theo một ông lão trong thôn học nghề làm ruộng, rồi thỉnh thoảng đi thị trấn làm công kiếm ít tiền, ngày nào cũng trôi qua thản nhiên như thế, sau khi có mẹ của cháu, ông ấy không đi ra ngoài nữa, mà toàn tâm toàn ý nuôi dưỡng Mẫn Mẫn học hành..."

Cả một buổi trưa, Úc Linh cùng Hề Từ nghe xong tất cả những chuyện trước đây của rất nhiều người già. Từ lúc lên 5 tuổi, sau khi mẹ qua đời, vì đủ loại nguyên nhân, Úc Linh không còn được nghe chút chuyện nào của

https://thuviensach.vn

người trước nữa, lần này thật ra là lần duy nhất hiểu rõ chuyện về mẹ và ông ngoại.

Sau khi rời khỏi phòng bà ngoại, Úc Linh và Hề Từ trở về phòng.

Tuy đã xế chiều, nhưng đối với chuyện vợ chồng trẻ tuổi mà nói, ở trong phòng tiêu hao cả buổi chiều thực ra là chuyện hấp dẫn nhất, huống chi Úc Linh còn định thay thuốc trên tay Hề Từ, hơi lo lắng về chuyện này chỉ sợ miệng vết thương lại vỡ ra.

Sau khi kiểm tra miệng vết thương trên tay Hề Từ thì thấy trên mặt đã không còn dấu vết bị cháy như tối qua nữa, nhưng trong lòng bàn tay vẫn bị vỡ, có thể nhìn thấy cả máu thịt bên trong, cô nhìn mà đau lòng thấu ruột.

Lặng lẽ rịt thuốc cho anh, sau khi băng bó xong, Úc Linh ngẩng đầu nhìn khuôn mặt anh tuấn của anh, ngoài nụ cười hiền hòa mềm mại ra thì không có tia thống khổ nào, bộ dáng im lặng điềm đạm đó càng khiến cho người ta xao động tâm hồn. Sau đó cô xúc động lên ghé qua hôn nhẹ anh chút. Mặt anh quả nhiên lại bắt đầu đỏ, ánh mắt vì quá vui sướng mà sáng lóng lánh, ôm lấy thân thể cô, cũng cho cô một nụ hôn tràn ngập dịu dàng.

Sau khi thắm thiết dịu dàng một lúc, Hề Từ bới trong đám đồ cưới trong hòm gỗ ra một túi tiền để tiểu ấn kia, đưa thẳng cho cô.

Vẻ mặt Úc Linh nhìn anh đầy khó hiểu.

"Đây là ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy"

Úc Linh, "...."

Úc Linh chậm nửa nhịp mới hiểu ra anh đang nói gì, trong bất chợt, sắc mặt hơi kỳ lạ, thậm chí như trong mơ. Sau đó lấy tiểu ấn màu đen tuyền ra sờ, sờ đi sờ lại mãi thoạt nhìn tựa như một đồ nhỏ, không kìm được hỏi, "Thật sao? Nhưng mà thoạt nhìn nó cũng không to mà"

https://thuviensach.vn

Từ chỗ ong ngoại biết được Thân Đào chạy tới thôn Ô Mạc thiết kế ra nhiều chuyện như thế cũng chỉ vì ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy, thậm chí cả người của tổ Dị Văn cũng xác nhận tính chân thật của nó mà đi một chuyến, để ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy trong lòng cô, nó đã biến thành một chí bảo huyền môn lớn gấp ngàn lần rồi.

Ít nhất không phải là loại đồ chơi mà ông ngoại đưa cho bà ngoại vứt mốc meo trong góc hòm mà! Thứ này thực ra không to, cũng ngoài dự đoán của mọi người.

Điều này cũng là nguyên nhân lúc trước cô không hoài nghi nó là ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy, cứ tưởng là một tiểu ấn bình thường chứ, cho dù trên mặt có khắc bốn chữ triện "Phong thủy âm dương". Nghe là lạ, bất chợt cũng không nghĩ ra cái gì.

Hề Từ không kìm được nở nụ cười bảo, "Cái này chẳng là gì, chỉ là thứ đồ cổ có lịch sử lâu đời thôi, lại càng dễ bị biến thành pháp khí. Em xem sâu độ ách linh này, nó quả thật không là gì, nhưng trong mắt người huyền môn thì nó là một báu vật vô giá"

Bất kể là độ ách linh, hay là ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy, trong mắt người huyền môn, chúng nó đều là thứ pháp khí có lực lượng cực kỳ đáng sợ, nếu để trong tay một số kẻ phạm pháp, bọn chúng có thể tạo thành sức mạnh hủy diệt hơn cả Quỷ Vương, thiên sư trong chiến đấu mà có thêm chúng thì sức chiến đấu tăng lên gấp không biết bao lần.

Trong sự giải thích của Hề Từ, Úc Linh không thể không tiếp nhận chuyện nhà họ có độ ách linh và ấn giám phong thủy, tiếp đó lại hơi nghi hoặc bảo, "Vì sao ông ngoại lại có hai thứ này nhỉ, nhưng lại hiểu tác dụng của nó nữa? Chẳng nhẽ ông ngoại cũng là người trong huyền môn ư?"

Về phần làm một người bình thường, cô ngoài chuyện có thể nhìn thấy quỷ quái ra thì vốn chẳng có cảm giác gì với pháp khí cả.

https://thuviensach.vn

"Điều này anh cũng không biết, chắc phải đi hỏi đại Mễ mới được" Hề Từ đề nghị, tuy anh là một đại yêu sống rất lâu, nhưng ảnh hưởng tính cách, trước đó rất ít để ý tới xã hội loài người, có rất nhiều chuyện không để trong lòng, dĩ nhiên cũng không biết nên cũng chẳng cách nào có câu trả lời cho cô được.

Úc Linh cảm thấy, từ sau khi gặp ông ngoại biến thành Quỷ Vương, trong cuộc sống u mê đột nhiên bị đánh úp lại, khiến cô chẳng cách nào ứng phó nổi, lại bởi vì ông ngoại không thấy bóng đâu, cũng không rõ biết đi đâu để tìm kẻ khống chế Quỷ Vương, có rất nhiều đáp án không tìm ra.

Bất đắc dĩ cả hai đành đi tìm Mễ Thiên Sư, ai ngờ lại nghe nói sau khi Mễ Thiên Sư ăn cơm trưa xong thì đã đưa Tinh Hoành Bác và Lâu Duyệt đi Tây Sơn rồi.

"Ở trên đỉnh Tây sơn có thể nhìn thấy rất rõ diện mạo phong thủy của thôn Ô Mạc, đại Mễ hẳn là dùng cách này để đánh ta nghi hoặc của họ với ấn triện bảo lưu dấu gốc phong thủy có liên quan tới phong thủy của thôn Ô Mạc rồi" Hề Từ giải thích bảo.

Úc Linh nghe xong thì đành từ bỏ. Hai người trong phòng mãi cho đến chạng vạng, mãi cho tới khi mặt trời xuống núi, nhiệt độ không khí không còn nóng bức nữa mới đi ra bên ngoại dạo.

Úc Linh chủ động xách một làn rau mầm, cùng Hề Từ đi tới đất trồng rau nhà mình. Lúc đi qua một dòng suối nhỏ, Úc Linh nhìn thấy trong suối trong có tôm cá bơi lội tung tăng, đột nhiên nổi hứng, vẫy tay với Hề Từ, để làn rau mầm vào tay anh, rồi cời giày sắn quần lên, dẫm trên tảng đá, sau đó rưới nước lên rau mầm, bắt đầu mò tôm bắt cá.

Trong thôn có một con sông nhỏ và hai con suối, cũng có nhiều khe núi, con suối chảy qua trước cửa nhà bà ngoại này là một trong những con suối khá nhỏ, nước đều chảy từ trên núi xuống, vô cùng trong suốt tinh

https://thuviensach.vn

khiết, không bị ô nhiễm tý nào, lúc thời tiết mùa hè nóng bức, có nhiều đứa trẻ rất thích đến dòng suối này chơi.

Vào hè, có nhiều đứa nhỏ đều đến thẳng suối bắt tom cá, sau đó biến mấy thứ này thành một món ăn mặn, tôm thì xào với rau hẹ là một loại ăn sáng vô cùng ngon trong nhà nông.

"Cẩn thận kẻo ngã" Hề Từ cười dặn dò, đứng trên bờ nhìn cô chơi, cũng không lo lắng. Úc Linh hất hất tay, vừa bắt tôm vừa nói đầy tự tin, "Trước đây em thường cùng anh chị họ đi mò tôm bắt cá trong sông, sẽ bắt được thôi"

Quả thật đúng như lời Úc Linh nói, trước đây thường hay làm việc này, đã trở thành một trong những kỹ năng thuần thục, chỉ lát sau, đã vớt ra được một vốc tôm lớn, đều là tôm nhiều hơn. Còn số cá nhỏ, cô thả ra, chỉ để lại một con cá trắm cỏ khoảng 1 cân, con trắm cỏ xui xẻo này hẳn là con ở trong sống lúc mùa nước nổi bất cẩn bơi rớt xuống khe suối, giấu trong đám bèo, bị Úc Linh may mắn bắt được.

Có cá có tôm, thực đơn tối nay có vẻ đã có rồi. Đợi Hề Từ và Úc Linh mang tôm cá về nhà, cả hai lại tiếp tục vui vẻ đi trồng râu sau nhà, vừa đi vừa nói chuyện nhàn nhã ít chuyện trong thôn, cả hai đều nở nụ cười vui vẻ.

Cơm chiều do Hề Từ làm đầu bếp, Úc Linh giúp một tay, đã nhanh chóng nấu ra một bữa ăn nhà nông ngon lành, trong không khí tỏa ra mùi thơm của thức ăn và cơm, chưa nói tới mùi thơm mà chỉ cần nhìn thôi cũng khiến người ra thèm rỏ rãi.

Mễ Thiên Sư cứ như ngửi được thịt chó vậy, đúng lúc tới cửa, nhìn thấy trên bàn có mấy món ăn, vừa có rau xào, nước miếng sắp chảy ra mất, vô cùng hăng hái bưng bê bày dọn giúp, rồi lại mời bà ngoại tới ăn nhìn rất hăng hái.

https://thuviensach.vn

Sau khi nếm qua chút cơm chiều, sắc trời hơi tối chút, thì có bà cố nội và nhóm bác gái hàng xóm cầm quạt hương bồ đến chơi tán gẫu.

Úc Linh và Hề Từ đều ngồi cạnh uống trà, Mễ Thiên Sư thì thầm cùng Úc Linh, "Tỉnh Hoành Bác bọn họ lúc trời chạng vạng đã rời đi rồi, tuy họ tin phong thủy trong thôn chẳng liên quan gì ấn giám phong thủy, nhưng ấn giám phong thủy có một ngày sẽ bị phát hiện ra, tôi rất lo sẽ có thêm những kẻ khác tiếp tục tới thôn tìm kiếm, có nhiều người thời đại này muốn được lợi không ít đó"

Nghe nói thế, thần sắc Úc Linh hơi kỳ lạ, liếc mắt nhìn Hề Từ một cái, nói, "Tôi đã tìm ra nó rồi"

"Gì? Cái gì cơ?" Giọng Mễ Thiên Sư đột nhiên cao vút, khiến cho mấy bà thím, bác gái đang nói chuyện với bà ngoại đều nhìn sang, anh ta nhìn mấy ông bà già bên đó cười tươi rói, mãi cho tới khi họ tiếp tục tán gẫu chuyện nhà thì mới hỏi nhỏ, "Tìm được rồi à? Tìm được ở đâu thế? Tôi có thể nhìn được không?"

Câu hỏi cuối mới tội nghiệp làm sao! Dù gì cũng là chí bảo huyền môn nổi tiếng, lại có công năng quản lý âm dương, phàm là thiên sư có mắt đều tâm động cả.

Úc Linh cũng không keo kiệt không cho anh ta xem, về phòng mang ra ném bừa cho anh ta.

Mễ Thiên Sư suýt nữa bị hành động ném bừa bãi của vị đại tiểu thư mà khiến tim nhảy vọt lên. Đây là chí bảo huyền môn nha, cô nương như cô sao lại có thể ném bừa bãi như thế chứ?

Mễ Thiên Sư nhìn thoáng qua vị đại tiểu thư đầy khiển trách, rồi mới cẩm thận mở túi tiền ra, lấy ấn giám phong thủy lấy ra, tay nâng tiểu ấn màu đen lên, vuốt ve đám điều khắc núi non trên mặt trên đầy cẩn thận, chỉ

https://thuviensach.vn

kém chưa lấy kính lúp ra quan sát thôi, núi non điêu khắc rất đẹp, thậm chí từng chi tiết vô cùng sống động.

Sờ đi sờ lại ấn giám phong thủy một lúc, Mễ Thiên Sư mới thở phào, mang nó trả lại cho Úc Linh, bảo, "Quả thật là ấn giám phong thủy, tôi có thể cảm giác được pháp khí dao động trên mặt của nó"

Sau khi Úc Linh nhận túi tiền thì đeo vào, đưa cổ tay đeo dây sích nhìn nhìn, thấy ánh mắt Mễ Thiên Sư hết nhìn túi tiền lại nhìn tới dây sích trông vô cùng thèm thuồng, thì hỏi luôn, "Đúng rồi, tôi còn không rõ công năng nó là gì nữa kìa"

Mễ Thiên Sư rất muốn bảo đại tiểu thư cô đừng tảng lờ như thế chứ chẳng may mà ném vỡ, cho dù không xấu cũng khảo nghiệm lực của con người mà. Miệng tự động giải thích, 'Nó có thể quản lý âm dương, hay nói cách khác, bất kể là đường âm phủ hay dương gian, nó đều quản hết, còn có thể ngang bằng Quỷ Hồn nữa, công năng rất lớn"

Úc Linh nghĩ ngợi hỏi, "Tựa như đèn dẫn hồn của Vân gia ý à?"

Đèn dẫn hồn là pháp khí duy nhất của Vân gia, về mặt độ Quỷ Hồn có thể tự động mở ra một con đường đi thông đường suối vàng, dẫn những Quỷ Hồn còn chấp niệm trên dương gian đi suối vàng đầu thai.

"Nó có thể còn lợi hại hơn cả đèn dẫn hồn nữa đó" Mễ Thiên Sư thấy cô có vẻ coi thường ấn giám phong thủy thì không những cho cô biết địa vị và tác dụng của ấn giám phong thủy thế nào, còn châm biếm cả đèn dẫn hồn của Vân gia nữa, có thể thấy anh ta vẫn có vẻ không muốn gặp gì người Vân gia cả.

Úc Linh nghe tự nhiên, ngón tay hơi xoa xoa chút vân trên ấn giám phong thủy, một lúc sau, cuối cùng hạ một quyết định. Cô nhìn về phía Mễ Thiên sư.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Mễ Thiên Sư vẫn dán chặt vào túi tiền đựng ấn giám phong thủy kia, phát hiện cô đang nhìn thẳng vào mình, thì nghĩ chắc cô hiểu nhầm mình có ý đồ xấu, hơi xấu hổ cười cười bảo, 'Cô yên tâm, đây là đồ của cô, tôi coi như cũng là người biết điều, cũng không dễ cướp đoạt bảo vật của người khác đâu. Nhưng thứ này, tôi có đề nghị phải giữ cẩn thận, nếu không bất đắc dĩ thì đừng lấy ra bừa bãi, cô biết đó, kẻ đứng sau lưng Thân Đào vẫn chưa điều tra rõ, chỉ sợ bọn chúng sẽ không từ thủ đoạn nào mà cướp nó đó"

Nói đến đây, anh ta liếc mắt nhìn Hề Từ một cái, cảm thấy có Hề Triển Vương ở đây, người không có mắt mà chạy tới cướp nghe chừng cũng không cướp được nên không lo lắm.

Úc Linh ừ một tiếng, nhìn anh ta nói, "Mễ Thiên Sư, tôi có một thỉnh cầu..."

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 62

Chương 62

Mễ Thiên Sư vẫn chăm chú để ý tới túi tiền cô ôm, nghe thấy lời cô nói, chẳng để ý hỏi, "Cái gì?"

Lúc này Úc Linh mới ghé sát vào anh ta một chút, hạ giọng tới mức thấp nhất, nếu không phải Mễ Thiên Sư tu luyện từ nhỏ, vốn không nghe rõ giọng cô lắm, chỉ là sau khi nghe rõ xong, anh ta gần như dại ra.

"Tôi muốn gặp mẹ"

"...."

Tầm mắt anh ta rơi xuống trên mặt cô, trong ánh sáng mờ ảo của hoàng hôn, thần sắc cô phá lệ rất đẹp, thật sự khiến da đầu anh ta run lên, theo bản năng hỏi lại lần nữa, "Cái gì?"

"Tôi muốn gặp mẹ tôi, bà ấy tên là Úc Mẫn Mẫn, qua đời mười tám năm trước" Úc Linh nhìn anh ta, 'Anh có thể giúp tôi không?"

Mễ Thiên Sư bị ánh mắt cô nhìn khiến da đầu run lên, theo bản năng nói, "Người đẹp à, cô phải biết rằng, bác gái đã qua đời mười tám năm rồi, thời gian đã rất xa vời, chắc có lẽ đã đi đầu thai rồi..."

Úc Linh cứ như không nghe thấy anh ta cự tuyệt, lại nói tiếp, "Nếu anh đồng ý, sau này chỉ cần anh khó khăn, cần dùng đến ấn giám phong thủy hoặc là độ ách linh, tôi có thể cho anh sử dụng miễn phí, thậm chí nếu

https://thuviensach.vn

anh cần tôi giúp, tôi cũng có thể giúp anh. Anh biết không, tối qua ông ngoại truyền cho tôi phương pháp sử dụng độ ách linh chính xác, hiệu quả cực rõ ràng, tôi có thể giúp thiên sư các anh chiến đấu"

Nghe nói thế, Hề Từ không kìm được nhìn cô thở dài. Anh biết Úc Linh sợ hãi thế nào khi phải đối mặt với những loài sinh vật không thuộc loài mình, nhưng lúc này, lại có thể nói câu cam đoan như thế, có thể thấy trong lòng cô lo lắng cho mẹ cô đến mức nào, lo mẹ cô giống như ông ngoại cô, sau khi mất không được yên, vì vậy muốn xác nhận một chút.

Chưa tiếp xúc qua, sẽ không biết cái chết thực ra là bắt đầu một dạng sinh mạng khác, cũng chưa tính là sinh mạng ngưng hẳn.

Hai mắt Mễ Thiên Sư sáng ngời, nên biết thiên sư mặc dù có thuật pháp và bùa, nhưng lúc gặp phải yêu ma quỷ quái lợi hại thì nếu có thêm pháp khí lợi hại phần thắng cũng cao hơn, tính an toàn cũng được bảo đảm hơn. Nếu chẳng may xui xẻo mà gặp phải một số Quỷ Sát hay yêu ma mình khó đối phó, thì cái mạng nhỏ này không rõ rơi rớt ở đâu, năm rồi thiên sư yếu chết, chết trong tay yêu ma quỷ quái mạnh không ít.

"Này.... Người đẹp à, tôi không thể cam đoan bác gái còn sống, bà ấy đã chết mười mấy năm rồi, nếu không phải đã đi đầu thai, thì chắc là vì chấp niệm còn ở tại âm phủ đợi thời cơ thuận lợi mà đi đầu thai, trừ phi còn có chuyện bất ngờ xảy ra"

"Được tôi biết rồi, tôi chỉ muốn anh giúp tôi tra ra một ít tình huống hiện tại của mẹ tôi thôi, tôi nguyện để bà ấy bình an đi đầu thai, nhưng mà..." Úc Linh còn nói thật ra, "Chuyện ông ngoại, đã nhắc nhở tôi"

Nghe thấy lời cô, Mễ Thiên Sư lập tức nghiêm túc hẳn lên. Lúc này, Hề Từ cũng nói, "Đại Mễ à, chuyện này cứ giao cho anh đi"

Mễ Thiên sư xấu hổ bị dụ hoặc, độ ách linh và ấn giám phong thủy dụ hoặc quá lớn, cho dù chúng đã có chủ, nhưng chỉ cần chủ nhân đồng ý giúp

https://thuviensach.vn

thì tất cả đều thương lượng được. Hơn nữa có Hề Từ mở lời, nên biết đại yêu rất ít khi nhờ con người, Mễ Thiên sư dĩ nhiên sẽ vì huynh đẹ mà ra tay trợ giúp.

Anh ta nghĩ ngợi nói, "Thật ra chuyện này cũng không phải là không thể, tôi có thể triển khai thực hiện, trước đó chiêu hồn xem đã, nếu hết cách chiêu hồn, thì chứng minh bác gái đã không còn ở trên dương gian nữa, vậy cũng sẽ phải tìm quỷ âm phủ để hỏi tình hình của bác gái mới được. Đầu tiên là cần máu của người thân"

Úc Linh đáp ngay, "Dùng của tôi này"

"Tiếp đó là cần ấn giám phong thủy mở con đường âm dương, bằng không dựa vào một mình tôi tôi cũng chẳng cách nào mở ra con đường âm dương được"

"Không thành vấn đề"

"Cuối cùng là đi giết một con gà. Đi, con gà dùng để hối lộ quỷ sai, máu gà lúc nào cũng phải duy trì tươi"

Úc Linh, "...."

Mãi cho đến khi nhóm bác gái thím rời đi, thừa lúc bà ngoại đi tắm rồi về phòng xem tivi, úc Linh và Hề Từ đi sang nhà chú Quyền mượn một con gà, vì sức khỏe bà ngoại không tốt nên nhà họ đã không còn nuôi gà nữa, sau đó vào trong bếp đóng cửa lại, giết gà lấy máu, tiếp đó vặt lông gà nấu lên.

Mễ Thiên Sư đã chuẩn bị mọi thứ để triển khai thực hiện trong phòng đêm nay, vẽ liên tục mấy lá bùa, trong lòng thầm thấy may là hôm nay bọn Lâu Duyệt đã rời đi, nếu không để họ biết bản thân mình muốn mở đường âm dương tìm quỷ sai gọi hồn chắc sẽ bị phạt. Người sống không thể tới thế giới người chết, đây là thủ tục đầu tiên của thiên sư, vì thế mới có

https://thuviensach.vn

thuyết âm dương xa cách, hơn nữa thiên sư phải tuân thủ nghiêm ngặt quy tắc này.

Nếu không có ấn giám phong thủy hỗ trợ mở ra con đường âm dương, chỉ bằng một mình anh ta thì không cách nào mở ra con đường âm dương được, nếu cưỡng ép mở, sẽ bị phản phệ, nhẹ thì bị thương, nặng thì hồn phách bị khóa lại âm phủ.

Cũng bởi có ấn giám phong thủy, vì thế Mễ Thiên Sư mới quyết định giúp chuyện này, coi như một lần nhập cư trái phép đi vậy.

Nghĩ đến đây, Mễ Thiên Sư nhanh chóng vẽ bùa xong, không kìm được thở dài.

"Úc Linh à, các cháu làm gì trong bếp thế?"

Ngoài cửa vang lên tiếng của bà ngoại, không nói Mễ Thiên Sư tay đang vẽ bùa run lên, mà Hề Từ cũng có cảm giác đang làm chuyện xấu bị người lớn bắt được, anh còn chưa nghĩ kỹ thì đã làm chuyện lén lút này rồi.

Nhưng mà vị đại tiểu thư thì phá lệ rất bình tĩnh, mở cửa bếp ra, khách sáo nhìn bà đứng ở cửa bếp nhìn về phía này, sắc mặt không đổi bảo, "Bà ơi, chúng cháu đang nấu gà, cháu muốn ăn thịt gà"

Bà ngoại bị lời của cháu gái biến thành cứng ngắc, "Ăn cơm chiều vẫn chưa no à?" Ngẫm lại thấy quả thật cơm chiều cháu gái mình ăn chưa no thật, ngược lại Mễ Thiên Sư thì ăn quả thật rất ngon.

"Vâng, đột nhiên cháu rất muốn ăn canh gà do Hề Từ làm ạ, ăn ngon lắm" Da mặt Úc Linh rất dày, nói, "Bà có muốn ăn không?"

Bà ngoại vừa buồn cười vừa tức giận, "Đã sắp đi ngủ rồi, sao còn ăn được chứ? Các cháu muốn ăn thì ăn đi, trước khi ngủ đừng có ăn quá no, không tốt với thân thể đâu"

https://thuviensach.vn

"Vâng, cháu biết rồi ạ"

Bà ngoại không tới gần nữa, đi rửa mặt xong thì về phòng ngủ. Mễ Thiên Sư từ trong phòng ngóng ra, lại nhìn về phía vị tiểu thư Úc Linh kia, phát hiện ra da mặt người đẹp này rất dày, nói dối mà còn lợi hại hơn cả mình nữa kìa.

Thời gian khai vò kéo dài tới khuya, do nửa đêm âm khí trong trời đất thịnh, rất tiện để chiêu hồn quỷ hỏi đường.

Thừa dịp thời gian chưa tới, úc Linh trước tiên đi tắm một cái, tính toán nếu đêm nay có thể nhìn thấy mẹ, thì cho cô một ấn tượng tốt.

Lúc tắm rửa, cô nhìn về phía cửa sổ, không có bóng đen gì, nghĩ đến tối qua bóng đen đó hẳn là pháp khí Thân Đào dùng để rình coi linh tình gì đó, cũng không biết nói gì nữa.

Sáng nay người ngành đặc thù đã áp giải Thân Đào đi rồi, cũng như mang cả pháp khí trên người Thân Đào đi mất, Mễ Thiên Sư tuy muốn giữ lại, nhưng phát hiện ra pháp khí Thân Đào quá mức tà môn, với năng lực hiện giờ của anh ta, không đủ để khu trừ ác linh bám trên đó, đành phải để họ mang về tổ chức xử lý.

Sau khi tắm xong, Úc Linh mặc một váy xanh liền áo, bên hông thắt lưng, buộc vòng quanh chiếc eo mảnh mai, cả người đầy vẻ thướt tha lông lẫy. Đương nhiên trên tay vẫn là đeo độ ách linh, chắc sau này nếu không có việc gì thì cô đều đeo nó, dù sao nó có phòng ngự, có tác dụng khu trừ, đeo thì không hỏng, biết đâu chừng tới lúc mấu chốt lại có thể giúp cô.

Nhanh cũng tới khuya, Mễ Thiên Sư dùng chút thủ đoạn che chắn cảm giác chung quanh, tiếp đó ở trên sân thực hiện khai vò.

Mang gà đã luộc chín lên, đặt ở giữa một lư hương, thắp hai nén hương, rồi thắp nến đỏ chung quanh, bên cạnh đặt một khay màu đỏ sậm,

https://thuviensach.vn

trên khay rắc một ít gạo nếp và một cái bát không bạch ngọc.

Đến nửa đêm, Mễ Thiên Sư cầm kiếm gỗ đào trong tay, bắt đầu thực hiện. Úc Linh và Hề Từ đứng cạnh quan sát.

Chung quanh tối đen, một chấm nhỏ sáng ngọc đột nhiên nhập vào mây đen, toàn bộ thế giới vô cùng im lặng, đến cả tiếng côn trùng kêu vang cũng ngủ đông, tuy không giống tối qua mây gió đột nhiên thay đổi, trời đất biến sắc, nhưng ban đêm vẫn yên tĩnh như thế, khắp nơi ngập tràn một màu đen tuyền, vẫn khiến Úc Linh đầy áp lực, nếu không phải muốn xác nhận tình hình mẹ một chút, chắc cô vốn không chủ động tham dự loại chuyện như thế này.

Cô sợ mẹ và ông ngoại giống nhau, sau khi mất không an bình, vì thế mới đưa ra yêu cầu này với Mễ Thiên Sư, muốn xác nhận một chút.

Đột nhiên một cánh tay quàng qua vai cô, ôm cô vào trong vòng tay quen thuộc, xua tan cảm giác mát lạnh của ban đêm, cũng khiến trong lòng cô nháy mắt yên ổn hẳn. Cô ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông bên cạnh, thầm tự nói với mình, thật ra không có gì đáng sợ cả, bởi vì bên cạnh cô có anh.

Lúc này Mễ Thiên Sư đã bắt đầu khiêu đại thần - không, vừa nhảy vừa niệm chú, thoạt nhìn trông rất giống đại thần nhảy.

Anh ta vừa nhảy, vừa quăng mấy lá bùa ra, lá bùa bay lên giữa không trung, anh ta dùng kiếm gỗ đào chỉ về phía lá bùa, thì thầm, "Úc Mẫn Mẫn Thôn Ô Mạc, còn không mau mau trở về?"

Gió đột nhiên nổi lên. Cơn gió quỷ dị này khiến Úc Linh nổi đầy gai ốc, cô không kìm được quay đầu nhìn chung quanh, nhưng vẫn không nhìn ra gì cả. Mễ Thiên Sư lại niệm hai lần, lần nào cũng có một cơn gió lạnh thổi qua song kết quả vẫn không nhìn thấy gì cả.

https://thuviensach.vn

Bùa quả nhiên cũng hết tác dụng rồi.

Hề Từ cúi đầu nhìn Úc Linh nói, "Đại Mễ chiêu hồn ba lần, bà đều không đến, chứng minh bà ấy hẳn là không ở dương gian nữa" Nhưng có mấy lần gió âm thổi qua hơi có chút khác thường.

Úc Linh nghe xong thờ phào, không ở dương gian, chứng minh là ở âm phủ. Mễ Thiên Sư chiêu hồn không được, mày nhíu lại, giống y Hề Từ, có ba lần âm phong nổi lên, trong lòng thấy khác thường. Tiếp đó cầm bát máu gà mới rót xuống gạo nếp, kiếm gỗ đào lại chỉ về phía trước, tung một lá bùa lên, lá bùa lắc lư rồi cháy.

Gạo nếp trên khay màu đỏ sậm bị dính máu gà, tiếp đó với mắt thường nhìn thấy mấp máy đứng lên, cứ như có sinh mạng vậy, cuối cùng ngưng tụ lại thành người gạp nếp có hai tay, còn có thể vung cả tứ chi nhìn trông rất linh hoạt.

Nhìn cảnh này thoạt trông rất kinh khủng, Úc Linh không kìm được áp sát vào bên cạnh Hề Từ.

Sau khi gạo nếp máu biến thành người, Mễ Thiên Sư tiếp tục lẩm bẩm, lại tung vài lá bùa lên, dùng kiếm gỗ đào đâm thủng trong nháy mắt, cắn nát ngón tay đem máu xóa sạch trên ấn giám phong thủy, sau đó đem vứt lên trên không.

Ấn giám phong thủy ở giữa không trung lập tức to ra, từ một cái ấn nhỏ màu đen biến thành một ấn lớn to bằng chậu rửa mặt, xuyên qua đám lá bùa cháy sáng, thậm chí còn có thể nhìn thấy núi non trên mặt nó trở nên linh động hẳn lên, trong màu đen còn lộ ra một cỗ tà dị đỏ như máu, nhưng lại không có ác ý.

Quả thật tựa như đang nhìn một chiếc quạt to vậy, Úc Linh nhìn không chớp mắt, cũng nghĩ muốn xem ấn giám phong thủy được huyền môn tôn sùng là pháp bảo được dùng như thế nào.

https://thuviensach.vn

Núi non trên ấn giám trên không trung sau khi được phóng đại lên, núi non linh động, nổi lên một cơn gió tinh tế, cơn gió ấy rất dịu dàng, lại ở giữa không trung vạch tìm từng cái từng cái một trong bóng đêm tối đen, ở giữa có một cái khe sống, trong đó người máu gạo nếp đang bay, trực tiếp chui thẳng vào cái khe đó.

Mễ Thiên Sư lại niệm chú ngữ. Trong khe nổi lên một luồng âm phong, thổi trúng quần áo mọi người khiến ai cũng phát lạnh, nhưng kỳ dị ở chỗ là, nến đỏ và lá bùa nhảy nhót trên cao cũng không bị sứt mẻ gì, quỷ dị vô cùng.

Ngay sau đó, một con quỷ mặc quần áo cổ quái xuất hiện ở trước khe, âm khí lượn lờ quanh thân nhìn lành lạnh đáng sợ.

Đây hẳn là quỷ sai ở âm phủ rồi.

Quỷ sai âm phủ đó thoáng nhìn ấn giám trên đỉnh đầu đang mạnh mẽ mở đường núi non kia, ánh mắt lộ ra chút khác thường, tiếp đó nhìn về phía người ở đây, giọng âm lạnh không linh vang lên trong óc mọi người, (Người đợi là ai, vì sao mở đường âm dương hả? Mau mau khai ra, nếu không chớ trách bản sứ không khách sáo với ngươi)

Âm dương xưa nay không thể cùng chung, bất kể chuyện âm phủ hay dương gian, dương gian cũng không nhúng tay vào chuyện âm phủ, giới tuyến rõ ràng, nếu mạnh mẽ nhúng tay vào, quỷ âm phủ sẽ không khách sáo.

Mễ Thiên Sư rất lễ phép làm một cái ấp, nói, "Vị âm sử này, mạo muội quấy rầy rồi, nay có tín nữ sau khi biết người thân mất không thể an bình, muốn xác nhận một chút an nguy của thân nhân, mới rồi mới lấy cách này mạo muội mở ra con đường âm dương, mong rằng âm sứ thứ lỗi cho" Nói xong, Mễ Thiên Sư lại dâng lên một người gạo nếp máu.

https://thuviensach.vn

Lúc người gạo nếp máu bay qua, tay âm sứ bắt được, nói luôn, "Lần này thôi, các người muốn tìm âm hồn người nào?"

"Úc Mẫn Mẫn thôn Ô Mạc" Mễ Thiên Sư nói, sau đó quay đầu về phía Úc Linh nhìn thoáng qua. Úc Linh bước lên trước một bước, dùng một con dao nhỏ rạch ngón tay mình, đem máu rỏ xuống chiếc bát ngọc.

Mễ Thiên Sư bưng chiếc bát ngọc lên, rót chút nước suối sạch vào, sau đó đem máu loãng đó vung lên phía trước.

Âm sứ nhắm mắt lại một lúc, rồi nói, "Âm phủ không có Úc Mẫn Mẫn thôn Ô Mạc'

"Không thể nào!" Sắc mặt Úc Linh trắng bệch mở miệng, "Bà ấy qua đời vào ngày 03 tháng 5 của 18 năm trước mà"

Ánh mắt âm sứ nhìn về phía cô, nói trào phúng, 'Ngươi là đang hoài nghi bản sứ đó sao? Một người sống xen lẫn với loài yêu...."

"Âm sử xin đừng tức giận" Vẻ mặt Mễ Thiên Sư tái đi cắt ngang lời âm sứ nói, "Âm sử, chúng tôi đều không nghi ngờ lời ngài nói, mà là Úc Mẫn Mẫn thôn Ô Mạc mười tám năm trước đã chết, hắn sớm đã đi âm phủ đầu thai rồi, vì thế...."

"Hồn Úc Mẫn Mẫn thôn Ô Mạc 18 năm trước, trong quyển sổ đăng ký của Quỷ hồn đi xuống suối vàng không thấy ghi lại, hắn là còn đang ở nhân gian, bị cái gì đó che chắn Quỷ hồn của bà ta, tuy âm sai phụ trách dẫn hồn tiến âm phủ, nhưng thường có rất nhiều chuyện bất ngờ khiến cho một ít Quỷ Hồn không có cách nào đúng lúc được âm sai dẫn đi vì thế trở thành du hồn"

Âm sai giải thích, tiếp đó lại liếc nhìn ấn giám phong thủy phía trên, trong mắt lướt qua một tia quỷ dị, rồi xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi âm sai rời đi, ấn giám phong thủy xé mở ra con đường âm dương lại hợp lại, một lát sau, loại âm khí lành lạnh cũng biến mất theo, cả thế giới lại khôi phục bình thản như cũ.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 63

Chương 63

Đêm dài vắng người, Úc Linh nằm trên giường làm cách nào cũng không ngủ được. Cô trở mình một lát, rốt cuộc được một đôi tay ôm vào trong ngực quen thuộc.

Người đó mang theo mùi hương hoa thơm ngát, nhưng cũng không quá nồng nhạt nhẽo, vừa đúng ngẫu nhiên trở thành một dấu hiệu đặc trưng trên người anh, nhận ra rất rõ.

Lặng lẽ khoát tay lên người anh, cô ghé sát vào trong lồng ngực quen thuộc, vùi mặt vào trong ngực anh, cuối cùng tâm tình cũng trở nên an ổn mấy phần.

Một bàn tay xoa xoa đầu cô, cô nói buồn buồn, "Đừng sờ loạn, trên tay anh còn đang bị thương chưa khỏi đó"

"Sắp khỏi rồi" Giọng anh nhẹ xen lẫn ý cười, trong bóng đêm yên tĩnh, như nước suối chảy xuôi, sạch sẽ trong suốt.

Úc Linh nghe xong thì yên lặng. Hề Từ vỗ nhẹ vai cô, bảo, "Em đừng có lo, mẹ em hẳn không sao đâu"

"Nhưng mà..."

"Lúc chiêu hồn, có ba luồng âm phong thổi tới, tuy không thấy Quỷ hồn của bà, nhưng điều này cho thấy hẳn là bà ở dương gian, cũng không

https://thuviensach.vn

phải là một du hồn tự do, chắc là đang bị nhốt ở một nơi nào đó. Nếu bà cũng giống ông ngoại bị người ta túm đi luyện quỷ, lúc chiêu hồn thì âm phong cũng không nổi lên đâu" Hề Từ chậm rãi giải thích cho cô hiểu.

Úc Linh mấp máy môi, lúc trước ý Mễ Thiên Sư cũng vậy, nhưng cô cảm thấy hai người đàn ông này thật ra muốn giải sầu cho cô thôi. Chỉ có một ngày mà không tìm được hồn phách mẹ ở đâu, cô sao an tâm nổi chứ.

"Được rồi, ngoan ngoãn ngủ đi, chúng ta sẽ giúp em tìm bà, chỉ cần bà còn ở trên dương gian thì chắc có thể tìm được"

Úc Linh ừ một tiếng, đem mặt vùi trong ngực anh thiếp đi, hít sâu một hơi mùi thơm trên người anh, ép mình đi ngủ.

Vặn vẹo mãi, lại trăn trở đến ba bốn giờ sáng mới ngủ được, lúc sáng thức dậy dĩ nhiên cũng muộn mất rồi.

Cô xoa xoa đầu, bò dậy, ngơ ngác một lúc mãi cho tới khi có người mở cửa ra, bị ánh sáng bên ngoài tràn vào, cả gian phòng trở nên sáng rực. Cô quay đầu nhìn lại thì thấy Hề Từ mặc một bộ màu ghi bưng một chén nước tiến vào.

"Có muốn ngủ một lát nữa không?" Hề Từ ngồi lên mép giường, giúp cô vén tóc ra sau tai, lộ ra khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp như ngọc của cô, do ngủ không đủ giấc nên thần sắc cô thoạt nhìn hơi tiều tụy, cả người nhìn có vẻ hơi ngốc nghếch.

Ép buộc mãi đến gần ba bốn giờ sáng mới ngủ được, đối với loại sinh vật lúc nào cũng siêu cấp đúng giờ và yêu giường như Úc Linh mà nói thì thật sự hơi khó chịu, cô ngơ ngác ừ một tiếng, sau đó mới có phản ứng lại rồi lắc đầu, bảo, "Không ngủ, ngủ nữa bà ngoại sẽ lo đó"

Hề Từ không nói gì, đưa ly nước chanh pha mật ong cho cô uống tỉnh táo. Nước mật ong pha chanh ngọt vừa phải đã xua tan cơn buồn ngủ, cô

https://thuviensach.vn

duỗi người, quyết định không lười nữa bò dậy. Sau khi thu xếp bản thân xong, cô cùng Hề Từ đi ăn sáng.

Đã hơn chín giờ, với thói quen của người trong thôn mà nói, thời điểm này là lúc nắng lên cao, cho dù thích ngủ nướng như trẻ con cũng sẽ không dậy muộn đến vậy. Vì thế bà ngoại vừa nhìn thấy cô, lại nhìn nhìn Hề Từ, rồi không kìm được thở dài.

Úc Linh, ".... Bà sao lại thấy cháu mà thở dài thế ạ? Cháu không đến mức khiến cho người ta nhìn mà thở dài đến thế chứ ạ?'

Bà ngoại bưng một chén cháo đậu đỏ đã nấu xong đi ra, lườm trắng cô một cái nói, "May là cháu đã lập gia đình rồi, nếu không bà sẽ rất lo sau này cháu phải gả chồng thế nào nữa. Cháu xem xem, bây giờ là lúc nào rồi, còn có ai giống cháu như gái chưa chồng thích ngủ nướng nữa không"

Đó là bởi cô tới gần sáng mới ngủ, vốn chỉ mới ngủ được có mấy giờ không phải sao? Úc Linh quay thẳng đầu không muốn nghe bà ngoại lải nhải nữa.

Ăn sáng xong, dưới con mắt bà nhìn, Úc Linh cũng không thể nào trở về ngủ được, đành co rút người ôm đầu đau đớn, chạy đến ghế đá dưới tàng cây hoa quế ngồi ngẩn người, thoạt nhìn không uể oải tinh thần ghê lắm.

Úc Quan Hương từ ngoài về, trong tay vẫn cầm một nải chuối tiêu mới cắt, nhìn còn mới, vừa chín tới, nếu để chín quá không ngon. Đi qua nhà bà ngoại Úc thấy cô, thì cất tiếng chào, rồi đưa nải chuối tiêu cho cô, hỏi, "Chị Úc Linh, thời tiết hôm nay rất đẹp, có muốn đi trên trấn xem không? Hôm nay có chợ, ai ai cũng đều tập trung để đi chợ đó"

Úc Linh quay đầu nhìn cô nàng, ngẫm nghĩ rồi bảo, "Khi nào thì các em đi"

"Mười giờ thì đi chị ạ, xe nhà Nhị thái đang ở cửa thôn chờ đó ạ"

https://thuviensach.vn

Gần thôn Ô Mạc nhất là trấn Dung, người thôn Ô Mạc bình thường hay mang thổ sản vùng núi đi bán, đều chọn trấn Dung, vì ở đó cũng có một số ít người từ thị trấn hoặc thành thị khác đến thu mua. Sau khi bán thổ sản xong thôn dân tiện mua nhu yếu phẩm ở trấn Dung trở về.

Trấn Dung không lớn, mỗi tháng đều có ba lần mở chợ phiên, những nhà dân gần đó đều đi chợ trong trấn để giao dịch mua bán, toàn bộ mấy phố trong trấn đều vô cùng náo nhiệt, thậm chí còn có rất nhiều đồ ăn đặc sắc vô cùng ngon.

Úc Linh vừa nghĩ đến đồ trong nhà cần dùng cũng không còn mấy, chẳng bằng dịp này đi mua ít về, Mễ Thiên Sư cũng nhảy bổ ra, cười nói tươi rói với Úc Quan Hương vô cùng thân thiết, "Quan Hương à, chợ trấn Dung chơi vui không? Có gì ăn ngon không?"

Úc Quan Hương đã biết vị này hơi có chút thần thái thiên sư thao thao bất tuyệt có bản tính hay ăn nên cười bảo, 'Anh Thước, ở trấn Dung có thứ gì đó ăn ngon thì chắc có, đều là đồ ăn vặt đặc sản của chúng em bên này cả, anh đi tuyệt đối không thiệt đâu"

"Được, thì đi" Mễ Thiên Sư đáp đi ngay. Quyết định tập trung đi trấn, Úc Linh liền tỉnh táo tinh thần, nói với bà ngoại, "Đồ trong nhà cũng không còn nhiều, cháu đi mua chút rồi về. Bà ơi bà có đi không ạ?"

"Già rồi, chẳng còn sức như các cháu, các cháu đi là được. Đúng rồi, nhớ giúp bà mua ít chỉ về nhé, dùng hết rồi, những cái khác thì tùy các cháu" Bà ngoại nói xong, thấy Mễ Thiên Sư rất hưng phấn, cười ha ha bảo, "Trấn trên có ông lão la bán bánh rất ngon, lại còn có thịt bò nạm nữa, mùi vị thịt bò nạm kia ăn ngon lắm, ông ngoại A Linh và mẹ nó đều thích ăn hết, lại còn có hồn đồn của ông lão Nhai kia nữa..."

Mễ Thiên Sư im lặng suýt chảy nước miếng vì thèm, cọ cọ bên cạnh bà ngoại cười ha ha nói, "Bà bà Úc, các bà bên này quả nhiên rất quý, đến

https://thuviensach.vn

đồ ăn ngon cũng có nhiều vậy"

Bà ngoại trông vừa vui vừa ủ rũ, nửa đời người sinh sống ở đây, dĩ nhiên đã coi nơi này thành quê hương của mình, tuy vẫn nghèo nhưng lại bình an vui vẻ, không gì không tốt cả.

Hề Từ nhìn bộ dạng thèm ăn của Mễ Thiên Sư không kìm được lấy tay đỡ trán. Mễ Thiên Sư vốn định hôm nay rời khỏi thôn Ô Mạc, nhưng giờ nhìn bộ dạng anh ta xem, chỉ sợ còn muốn ở lại thêm mấy ngày, vừa mới thoát khỏi tổ Dị Văn sao thấy phiền quá.

Sau khi chuẩn bị kỹ, Hề Từ mang theo một gùi to bện màu sắc rực rỡ, cùng Úc Linh, Mễ Thiên Sư đi ra cửa thôn, sau đó ngồi lên xe lừa Nhị thái gia. Xe lừa đợi ở cửa thôn có ba chiếc, trong đó có hai chiếc chất đầy các thổ sản và thảo dược, còn một chiếc thì để người ngồi. Trừ thứ đó ra thì còn có mấy người trẻ mang theo xe máy, trên xe cũng để sọt.

Đám người cũng khá đông, Nhị thái gia giơ roi trong tay lên thúc, hét, "Ngồi yên, xuất phát"

Chỉ một thoáng tiếng súc vật kêu lên, tiếng xe máy khởi động, tiếng bánh xe nghiến trên mặt đất đan xen vào nhau tạo thành một âm thanh hỗ tạp, mặt trời xuyên qua cây cổ thụ ở cửa thôn rọi xuống trên người mọi người, cơn gió mát thổi qua, toàn bộ thế giới ngập tràn hơi thở của cuộc sống, một cuộc sống chỉ thuộc về vùng nông thôn tự nhiên trôi qua.

Bình thường Úc Linh sẽ ngồi cùng Hề Từ, Mễ Thiên Sư lúc này cũng không ngồi lên trên đầu xe với Nhị thái gia mà ngồi ở bên kia Hề Từ, vịn tay xe nói chuyện với những người khác.

Sở trường của Hề Từ là chơi trò Plants vs. Zombies, Úc Linh hứng một cơn gió núi mát lạnh thổi tới, trên người khoác chiếc áo mỏng, dựa vào Hề Từ thiu thiu ngủ gật.

https://thuviensach.vn

Vốn chỉ muốn đánh một giấc để bổ sung tinh thần, ai ngờ Hề Từ ôm cô vào lòng, để cho cô đổi một tư thế thoải mái xong thì đầu nặng dần, cùng với tiếng nói cười của mọi người chung quanh, lặng lẽ chìm vào giấc ngủ.

Không biết từ lúc nào Hề Từ bỏ di động, mở ô che nắng cho cô, một tay ôm eo cô, cúi đầu nhìn ngắm người ngủ say sưa trong lòng, khóe môi khẽ nhếch lên nụ cười ấm áp.

Những người khác vẫn cười cười nói nói như cũ, nhìn thấy bộ dạng hai người đều cùng cười, một số người thì hài lòng cảm thấy Hề Từ là một người rất biết điều, thương người.

Mễ Thiên Sư nghe xong cũng thấy kỳ lạ, xoa xoa ngực, phát hiện ra trái tim mình vẫn đập rất mạnh thật sự càng ngày càng tốt. Anh ta nhìn thoáng qua cái người đang cúi đầu ngủ chẳng coi ai ra gì, thì tiến gần Hề Từ thì thầm chỉ có hai người nghe được, "Trông cô ấy có vẻ rất mệt mỏi"

Hề Từ ừ một tiếng.

"Nè, anh không biết là, cô ấy là người thường rất dễ mệt mỏi hay sao? Thời gian ngủ phải nhiều hơn người thường một chút" Mễ Thiên Sư lại nói tiếp.

Từ sau khi hai người kết hôn, anh ta là bóng đèn cũng ở chung không ít với hai người họ, phát hiện ra vị đại tiểu thư này ngày nào cũng dậy muộn, lúc dậy thì rất lười, bà ngoại cô ấy không có việc gì thì lẩm bẩm chút, cũng chưa từng bao giờ nhắc cô ấy dậy sớm.

Như trong lòng người già vậy, thói xấu ngủ dậy muộn của cô tuy không tốt, nhưng cũng đương nhiên giống nhau, miệng lẩm bẩm, vốn luyến tiếc dạy dỗ cô dạy sớm.

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Hề Từ nhạt dần, thần sắc trở nên lạnh lẽo mấy phần. Mễ Thiên Sư xoa xoa tay lạnh, nói tiếp, "Cô ấy trước hết là cạn kiệt sinh mệnh"

Thần sắc Hề Từ lạnh hơn, nhẹ nhàng vuốt ve người trong lòng, dùng một lực rất nhẹ vỗ về.

Mễ Thiên Sư nhìn, cảm thấy mình thật sự là một bạn tốt vô cùng siêu cấp tốt, sao có thể tìm được người bạn tốt như anh ta được chứ, mạo hiểm cả sinh mạng đạp núi băng rừng.

"Hề lão đại, cô ấy là yêu cổ quấn thân, có tướng đoản mệnh, loại mệnh cách này rất khó sửa đó"

Thần sắc Hề Từ hơi biến đổi chút, mãi sau mới đáp, "Tôi biết rồi" Từ lúc gặp cô lúc ba tuổi đến giờ anh đã biết.

Mễ Thiên Sư bối rối, quyết định vẫn ngậm miệng thì tốt hơn, miễn cho lúc đó bản thân mình lại gặp xui xẻo.

Trong lòng anh ta oán thán một tiếng, từ xưa đến nay con người và yêu sống lâu không đợi chờ nhau được. Cuộc sống con người rất ngắn, cố sống đến lúc chết cũng chỉ có trên dưới trăm năm, còn yêu thì khác, chỉ cần không gặp phải thiên phạt hay họa con người thì yêu có thể đến bao lâu tùy ý. Tưởng tượng chút xem, làm người thì sẽ già đi, mà lại kết hợp cùng với yêu vẫn trẻ trung như cũ, ngẫm lại có phải rất bi kịch không?

Cũng bởi thế, nên con người và yêu kết hợp với nhau từ trước tới nay không có kết quả hay ho gì, không những sống lâu mà còn có rất nhiều cách khác nữa.

Hề Triển Vương tìm một con người kết hôn thì thôi đi, nhưng cũng không cần tìm một người đoản mệnh chứ?

https://thuviensach.vn

Hề Từ không thèm để ý đến ai thán của Mễ Thiên Sư, anh cúi đầu nhìn người trong lòng, nói với bản thân, không sao, anh sẽ nghĩ cách thay đổi mệnh cách của cô, giải quyết mọi tai họa ngầm trên người cô, để cho cô có thể sống đủ lâu cùng anh.

Nghĩ đến đây, anh dùng sức ôm chặt người trong lòng lại, mãi cho đến khi cô thấy khó chịu cất tiếng ư một cái mới thả lỏng tay ra.

Rất nhanh cũng đến trấn trên, Úc Linh trong cơn mơ màng tỉnh lại, sau khi được Hề Từ đưa cho uống mấy chén trà thì cuối cùng cũng tỉnh, quay đầu nhìn chung quanh xem, thấy có rất nhiều thôn dân khác cũng tương tự tập trung đi chợ, không kìm được liếc nhìn khắp nơi.

Cô đã lâu chưa tới trấn trên rồi, từ sau khi học trung học, cô đều ở mãi trong thành phố, trấn nhỏ trong trí nhớ đã trở thành một ký ức tốt đẹp.

Xe ngừng lại, đám Úc Linh sau khi cảm ơn Nhị thái gia xong đều hòa vào đám đông đi trên đường cái. Đúng lúc tới trưa, Mễ Thiên Sư đã đói bụng cồn cào, họ đi tới cửa hàng bán thịt bò nạm Hoàng Nhớ, đi thẳng vào trong quán ông lão ngồi xuống chiếc bàn nhỏ, gọi thịt bò nạm ăn cùng với..., quả thật ngon không thể tả.

Biểu hiện của Úc Linh và Mễ Thiên Sư đều thích ăn, món chè đúng là thích hợp ăn vào giữa hè nắng chang chang, là một món ngon, rất dễ khiến người ta ăn thấy ngon miệng.

Hề Từ vẫn là bộ dạng không nhuốm khói lửa nhân gian, chỉ ngồi không ăn chè và rau, vốn không gắp mấy thứ thịt bò làm gì, Úc Linh thấy thế gắp cho anh mấy miếng thịt bò thơm ngào ngạt.

Hề Từ ngừng đũa, sắc mặt không đổi ăn. Mễ Thiên Sư nhìn, hơi đồng tình, anh ta biết thân phận Hề Từ, cũng biết vị yêu này là kẻ theo chủ nghĩa ăn chay, tuy ăn thịt cũng không có tác dụng phụ gì với họ, nhưng thiên tính

https://thuviensach.vn

trời cho, cũng không phải là yêu thích ăn thịt, tránh cho trong cơ thể họ có quá nhiều tinh khí.

Nhưng vị Giang đại tiểu thư này không biết nha. Mễ Thiên Sư cảm thấy, lui đi lui về vẫn đụng phải, Hề Triển Vương chẳng bằng nói thẳng cho cô nương nhà người ta rõ anh ta là yêu, cũng đỡ khi gặp phải tình huống khó xử thì hết cách gỡ. Nếu muốn cô ấy ly hôn, vậy thì càng đơn giản, nếu không thì để cho cô ấy mềm lòng mới thôi, nếu không tin cô là một con người thì chỉ còn có thể đuổi đại yêu đi.

Sau khi ăn trưa xong, Hề Từ và Úc Linh đi trên đường mua đồ dùng, Mễ Thiên Sư thì tỏ vẻ thấy hứng thú với đồ ăn vặt, đi dọc đường nếm hết, rồi ước hẹn với họ thời gian tập trung, một mình vui sướng chạy mất.

"Em lâu lắm rồi chưa đi tới trấn trên, hình như đã thay đổi nhiều lắm, con ngươu cũng không giống trước nữa" Úc Linh vừa đi vừa nói với Hề Từ, "Hiện giờ trên trấn rất đông người, còn người trong thôn thì càng ít đi, nhưng hương vị trấn nhỏ vẫn như thế"

Hề Từ mỉm cười lắng nghe, hiểu hương vị như lời cô nói trên đường là hương vị gì, còn có hương vị phòng ở lâu đời trên trấn nữa.

Đi dạo chừng một giờ, sau khi mua gần như đủ hết, Hề Từ thấy thần sắc cô thản nhiên, rõ ràng hơi mệt chút, nên dẫn cô tới quán trà lạnh ven đường ngồi nghỉ, sau đó kiểm tra các đồ xem còn thiếu gì nữa không.

"Còn xà phòng nữa" Úc Linh kiểm tra lần cuối bảo. Hề Từ nghe xong, cười nói, "Vừa rồi anh thấy đằng trước có. Em cứ ngồi ở đây nhé, anh sẽ đi mua mấy bánh rồi về"

Úc Linh ừ một tiếng nhìn anh ra khỏi quán trà lạnh, hòa mình trong đám đông, nhìn một lúc rồi thu mắt không để ý uống trà chanh trước mặt.

https://thuviensach.vn

Lúc này một người đi vào bên cạnh, tựa như một bóng ma. Cô tưởng Hề Từ đã trở lại ngẩng đầu lên nhìn thì thấy một phụ nữ trẻ tuổi nhìn cô cười cười, không đợi cô phản ứng kịp bỗng đưa tay ra nắm sau lưng cô, dùng sức ấn một cái, cả người cô mềm nhũn không có sức kháng cự bị cô ta túm lên, sau đó dùng tư thế đỡ thân mật đi ra khỏi quán trà lạnh.

Tất cả mọi chuyện xảy ra quá nhanh, thậm chí người chung quanh vẫn chưa phát hiện ra, thấy cô được người ta thân mật giúp đỡ cũng không thấy có gì sai cả.

Thần trí Úc Linh vẫn tỉnh táo, nhưng đúng lúc cơ thể lại mềm nhũn chẳng có sức lực gì, trong lòng biết khác thường nhưng cô cũng không giãy giụa, vô lực ngẩng đầu nhìn đám đông, người đến người đi, cười nói rộn ràng nhưng lại không thấy một ai quen thuộc cả.

Rời khỏi quán trà lạnh đến ven đường cách đó không xa, người phụ nữ đó đặt cô lên một chiếc xe máy, ngồi trên xe là một người đàn ông đội mũ bảo hiểm, nhìn không thấy rõ mặt, đợi người phụ nữ đó đỡ Úc Linh lên xe thì nổ máy rời đi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 64

Chương 64

Xe máy cạnh hàng rào ngã tư đường vội vã rời đi, luồn lách xuyên qua trong đám đông một lúc, rồi nhanh chóng rời khỏi ngã tư đường náo nhiệt, hướng ra bên ngoài trấn.

Úc Linh mềm nhũn nằm trong lòng người phụ nữ ngồi sau, gần như dán sát vào bộ ngực cao ngất của cô ta, đúng thực sự vô cùng mềm mại. Hơn nữa có thể ngửi được mùi hương thoang thoảng trên người cô ta, gần như mùi vị đặc biệt của một loài động vật nào đó, hơn nữa giữa trời trưa nóng nực, trong mùi hương quấn quanh người, khiến cho cô cảm thấy khó thở, ngón tay động lại phát hiện ra sức lực dần khôi phục trở lại.

Cô lặng lẽ duy trì trạng thái vô lực nằm yên, ánh mắt nhìn về phía trước, phát hiện ra chiếc xe đang đi trên một con đường xi măng nhỏ, hai bên là ruộng lúa nước, lúa xanh mướt đón gió phấp phới, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy con bù nhìn người ta dựng ở trong đó.

Xe máy đi xuyên qua một con đường ruộng lúa dài, đi tới một sườn dốc thì leo lên đó. Xa xa Úc Linh nhìn thấy ven đường sườn dốc có một đống cỏ khô lớn, được chất trên một cọc gỗ, giờ vẫn chưa tới thời gian thu hoạch vụ mùa, lúa bên trong cũng không còn mới, đều là những lúa đã thu năm trước, trải thành một đám rơm vàng dài.

Lúc xe máy sắp đi qua, đột nhiên cô huých khuỷu tay ra sau một cái, đánh chính xác vào eo của người phụ nữ. Người phụ nữ đó kêu a một tiếng, ngồi không vững nghiêng ngả đổ xuống. Tiếp đó ngay lúc người đàn ông

https://thuviensach.vn

kia không kịp phản ứng, cô đã nhanh chóng túm lấy cổ người đàn ông đang lái xe phía trước, giật lại.

Xe máy trong nháy mắt không điều khiển được, người đàn ông bị túm chặt cổ không thể điều khiển được xe, xe đổ uỳnh xuống, vừa đúng lúc đụng trúng cọc gỗ chất đống rơm lên, trong chớp mắt cả hai người đều rơi xuống đống rơm.

Chỉ trong nháy mắt ngã xuống, Úc Linh lanh tay lẹ mắt túm được sợi dây thừng ở trên đống cỏ khô, kìm hãm được sức rơi của thân thể xuống, cả người trong nháy mắt khựng lại ổn định, treo trên cây cọc gỗ, văng một cái đá về phía hạ bộ người đàn ông cũng rơi xuống đống cỏ khô một đá.

"A a a" Tiếng kêu thảm thiết như chọc thủng trời trong nháy mắt vang lên.

Úc Linh sau khi giải quyết thành công người đàn ông, hai tay cầm lấy dây thừng, dẫm lên đống cỏ, mắt thấy người phụ nữ lúc trước bị cô làm ngã xuống đang cố bò dậy chạy tới, nhanh tay cầm lấy dây thừng bên cạnh cọc gỗ giật ra, tới ngay trước mặt người phụ nữ kia đang đi lung la lung lay, vung tay lên, hai chân đạp thẳng vào ngực ả ta, quăng ả ra tận xa, rồi mới thả dây thừng, nhảy xuống đất.

Đạp, đánh mạnh tất cả ngã rạp xuống đất, cô đứng lên, vỗ vỗ hai tay. Đúng, thật hoàn mỹ!

Phát hiện ra ra mình lười lâu như thế, ra tay cũng vẫn nhanh nhẹn, bất giác thấy rất vừa lòng gật đầu. Tiếp đó đi đến cạnh người phụ nữ ngay lúc ả ta định đứng lên, thì lại cho một đạp đạp xuống, khiến cô ả thở phì phò, chân đặt trên lưng cô ả di di, lạnh lùng hỏi, 'Ai sai các người đến hả?"

Người phụ nữ trợn to hai mắt, vẻ mặt đầy kinh khủng nhìn cô. Úc Linh hơi cau mày, cảm thấy tiết tấu có vẻ không đúng, cứ như không phải cô bị bắt cóc mà là cô muốn vơ vét tài sản tiền bạc của cô ả không chừng...

https://thuviensach.vn

Dù hơi khó hiểu, nhưng cô cũng không để ý, vừa kéo áo chống nắng của cô ả ra, vừa nhanh tay trói cô ả lại, tiếp đó lộn lại đống cỏ khô, chạm phải một đôi mắt hoảng sợ tương tự, sau đó cũng kéo y phục của người đàn ông ra, trói gô hắn lại.

Sau khi trói xong hai người, cô tìm một nơi râm mát ngồi xuống, đầu tiên là nhìn hai tay bị dây thừng ma sát hơi sưng đỏ, dùng miệng thổi phù phù, tiếp đó lấy tay phẩy phẩy mặt, kéo kéo vạt áo, thời tiết này quả đúng là nóng thật.

Chỉ một lúc thì nghe thấy tiếng xe máy truyền từ đằng xa tới. Úc Linh thăm dò nhìn thấy người lái xe máy đến lại lùi lại về chỗ mát mẻ.

Một lát sau, kỵ sỹ ngồi trên xe máy lúc xe chưa dừng đã nhảy nhào xuống phía cô, suýt nữa làm cho người ngồi ở phía sau và người lái ngã quỵ, vưà kêu ồi ồi, vừa luống cuống dựng xe máy lên.

Úc Linh ngồi xổm ở chỗ mát mẻ, nhìn thấy người đàn ông chạy tới đầy mồ hôi, vẫy vẫy tay với anh, chậm rãi gọi một câu.

Hề Từ tiến lên ôm lấy cô, khẩn trương hỏi, "Không sao chứ?'

"Cổ hơi đau" Cô giật giật mãi vẫn thấy cổ cứng ngắc, "Người phụ nữ đó véo trên cổ của em một cái, em bỗng mất hết sức lực, thật sự tà môn quá đi"

Hề Từ nghe xong, thần sắc đảo đảo, có mấy phần tối nghĩa, vén tóc cô ra sau, nhìn về gáy cô, quả nhiên nhìn thấy một vệt hoa văn đỏ, giống như vết cào của động vật nào đó, ngập tràn yêu khí, thần sắc lạnh lùng, ánh mắt như điện quét về hai người đang bị trói cùng một chỗ.

Cả hai hoảng sợ nhìn anh, gần như không thể thừa nhận nổi áp lực khủng bố từ đại yêu, trong đó người phụ nữ rốt cuộc chịu không nổi, sau mông phụt ra một bụi vàng ba đuôi to đùng.

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư dựng xe xong, vừa nhìn thấy cái đuôi vàng run rẩy sau mông người phụ nữ đó, khóe mắt run lên, không thèm nghĩ ngợi đi tới dẫm mạnh lên, hạ giọng quát, "Thu"

Cái đuôi vàng run rẩy, người phụ nữ do yêu biến hình bị đau, cảm giác được hơi thở thiên sư này thật đáng sợ, cũng cẩn thận thu đuôi lại. Nam nhân kia vốn trên mặt cũng có mấy hoa văn lấp ló sắp sửa không chịu nổi hiện lên, nhưng đối mặt với đại yêu đáng sợ như thế, lại có thêm cả thiên sư lợi hại thế này, mặt đều nghẹn đỏ, rốt cuộc không lộ ra cái gì khác thường nữa.

Mễ Thiên Sư nhìn hai tiểu yêu thành tinh chưa chưa lâu, đều bị bọn họ gây tức giận mà cười.

Chút bản lĩnh ấy, lại còn dám ban ngày ban mặt bắt người hử? Quả nhiên là thiếu dạy dỗ mà!

Đợi Hề Từ giải xong vệt hoa văn trên cổ cô, kéo cô đứng dậy, trên mặt vẫn là bộ dạng dầy dịu dàng ôn nhu, mang theo chút tự trách, nói, "Thật xin lỗi, anh không để ý tới khiến em gặp phải loại chuyện thế này"

"Không sao" Úc Linh tuyệt không để ý, cảm thấy trên cổ không còn cảm giác ngưng trệ nữa, cảm thấy cả người thoải mái hẳn lên, liếc liếc nhìn đám bắt cóc mình đang bị trói kia, nói rất bình thản, 'Trước đây tôi còn gặp được bọn bắt cóc còn cao cấp hơn nhiều, bọn chúng tính là gì"

Nếu không phải lúc trước không có sức, cũng sẽ không kéo dài cho tới hiện giờ mới ra tay.

Mễ Thiên Sư nghe xong, dùng ánh mắt ngưỡng một nhìn vị đại tiểu thư này, cảm thấy cô lần này lại nảy sinh một nhận thức mới của anh ta về cô. Anh ta vốn cảm thấy vị đại tiểu thư này lúc nào cũng nũng nịu, lúc nào cũng cần người chăm sóc, ai biết còn hung tàn hơn cả tưởng tượng, xem ra hai con tiểu yêu này đều bị cô ấy dọa sợ rồi.

https://thuviensach.vn

Lại có thêm Hề Từ lợi hại bên người nữa, Úc Linh nhất định kiêu ngạo rồi.

Cô vênh váo tự đắc đi tới trước mặt hai kẻ bắt cóc, từ trên cao nhìn xuống họ, phát hiện ra bộ dạng nữ nhân này rất xinh đẹp, chỉ là không biết ăn mặc, nháy mắt khiến cô như được nhìn thấy một cô thôn nữ chính hiệu vậy. Còn tên đàn ông, nhìn cả người béo ị, lại chẳng ra gì, gương mặt nhìn giống con thỏ vậy, chẳng giống người.

"Các người bắt tôi làm gì?" Cô buồn bực hỏi.

Cả hai không đáp, mãi cho tới khi Mễ Thiên Sư đạp cho họ một cái, nữ nhân kia mới lắp bắp nói, 'Muốn, Muốn ăn ngươi... Không, muốn mượn ngươi chút này nọ" Biết Mễ Thiên sư không cho họ khôi phục bộ dạng yêu tinh, nữ nhân biết điều chuyển thành nói bình thường.

"Ai phái tới?"

"Không có ai phái tới" Nam nhân đáp yếu ớt.

Úc Linh nhìn nhìn họ, mất hứng bảo, 'Bỏ đi, đưa đến đồn công an đi"

Hề Từ nghe xong, nói với Mễ Thiên Sư, "Anh phụ trách thu phục bọn họ nhé" Nói xong, giúp cô nhặt hết cỏ khô trên tóc, rồi kéo cô đi.

Mễ Thiên Sư trơ mắt nhìn Hề Từ đem xe máy mới mượn đi mất, bất giác trong lòng thấy bực bội,. chưa hết giận đạp mấy đạp lên hai tiểu yêu, cả giận nói, "Các ngươi cũng không nhìn xem đây là địa bàn của ai, cũng dám xuống tay với người Hề Triển Vương, không muốn sống nữa hả? Ta đem bọn bay đánh trở lại nguyên hình!'

Nói xong, hai tay vừa lật đã xuất ra hai lá bùa vàng. Hai người vừa nhìn thấy lá bùa vàng, cả người phát run lên, lập tức cầu xin lia lịa, "Đại sư, chúng tôi không biết đây là địa bàn của Hề Triển Vương, vừa rồi trên

https://thuviensach.vn

đường phát hiện ra cô ấy ngồi một mình ở đó, đột nhiên cảm thấy cô ấy thơm quá, nên mới nổi lên ý xấu, nếu chúng tôi biết cô ấy hung tàn như thế.... Chúng tôi cũng vốn không dám ra tay mà!"

Hai tiểu yêu nhanh rơi lệ, tuy bọn chúng phong cấm yêu lực biến thành người, nhưng thiên phú vẫn còn, nếu lại bị con người biến thành như thế thì thật quá đáng thương, càng đáng thương hơn là, hiện giờ lại rơi vào trong tay một thiên sư, vậy còn đường sống nữa sao?

"Thơm cũng không thể ăn, đó là vẩy của Hề Triển Vương" Mễ Thiên Sư cất lời cảnh cáo hai con yêu ngốc.

Hai con yêu ngốc tức nghẹn gật đầu, bọn chúng rõ ràng đã cho người phụ nữ kia gì đó rồi mà, cam đoan cô ấy sẽ không phản kháng mà đi theo chúng, ai ngờ giữa đường cô ấy lại khôi phục sức lực tức giận, rồi lại hung mãnh như thế, quả thật đáng sợ quá đi, nếu con người ai cũng thế, vậy bọn yêu chúng còn sinh tồn ở đây được sao?

Mễ Thiên Sư cười nhạo một tiếng, dĩ nhiên là nhìn ra được hai con yêu này vừa mới thành tinh, vẫn rất đơn thuần, vì thế mới bị yêu cổ dụ hoặc sau đó ra tay thẳng bắt người, ai ngờ đối phương là yêu cổ quấn thân, tuy hấp dẫn loài yêu nhưng tương tự cũng có thể phòng ngự được công kích thương tổn của loài yêu, dĩ nhiên sẽ không để chúng thực hiện được.

"Mặc kệ thế nào, các ngươi vừa thành tinh, hẳn vẫn chưa đi đăng ký, ta sẽ đưa các ngươi đi đăng ký, đến lúc đó cũng tiện cho các ngươi học một ít yêu cầu cần tuân thủ thế nào trong xã hội loài người" Nói xong, Mễ Thiên Sư khinh bỉ nhìn thoáng qua quần áo trên người chúng, dùng hai lá bùa phong bọn chúng lại.

Sau khi thu xong hai con yêu, anh ta nhìn hiện trường chỉ còn sót lại cái xe máy như sắp nát kia, bất giác muốn hét lên, chẳng nhẽ lại để cho anh ta đi về bằng nó sao?

https://thuviensach.vn

Bên đó, Úc Linh và Hề Từ đã trở lại quán trà lạnh ở trên trấn kia. Họ ở chỗ này, em gái nhân viên cửa hàng còn nhớ rõ soái ca Hề Từ, rất tri kỷ đặt đồ xuống bên đợi chủ nhân trở lại lấy.

Hề Từ cảm tạ em gái nhân viên cửa hàng, tiện tay mua mấy gói trà lạnh đóng gói mang đi, sau đó một tay cầm chiếc túi nhồi nhét mọi thứ, một tay nắm Úc Linh đi về phía xe đang đợi thôn dân.

"Em vừa rồi....." Hề Từ sắp xếp lại ngôn từ, 'Họ là em trói sao?'

Úc Linh uống một ngụm trà lạnh, nói, "Vâng, trước kia em đi theo chú nhỏ có học qua." Lại uống một ngụm trà lạnh nữa, cô nói tiếp, "Chú nhỏ là quân nhân"

Hề Từ vẫn là lần đầu tiên nghe cô nói về người nhà họ Giang, trong lúc bất chợt hơi tò mò, "Học trói người à?' Hai tiểu yêu kia bị trói rất chắc chắn, nếu không để ý vốn giãy không ra.

"Trói người, đánh người, chạy trối chết, tránh né truy tung.... Dù gì thượng vàng hạ cám đều có hết, cứ rảnh thì chú nhỏ lại dạy em' Úc Linh nói rất thờ ơ, "Chú nhỏ nói em là thiên tài hiếm có, tiếc là em không thích, nên chẳng cách nào kiên trì dạy tiếp, lười nhác, thiên tài cũng biến thành tài trí bình thường, khiến chú ấy rất tiếc đó"

Nghe thấy cô nói thế, nét ôn nhu dịu dàng trên mặt Hề Từ như lóe sáng, lại cố che lấp đi. Lười nhác là vì sức sống của cô mỗi giây mỗi phút đều cạn kiệt trước, để cho cô có tinh thần và hứng thú đó đối phó với chuyện khác rất khó, vì thế cũng chẳng thấy hứng thú với cái gì cả.

Người thường thì có thể sống lâu trăm năm, rất dài trong cuộc đời, có thể khiến thường thường tiêu hao tuổi thọ cũng không nhiều, cho dù có tiêu hao trước, nhiều nhất cũng chỉ hai ba mươi năm, ít nhất cũng có thể sống đến sáu bảy mươi năm. Không giống cô, chỉ sống có hai mươi năm, trước

https://thuviensach.vn

tiên đã rớt mất năm sau mươi năm rồi, chỉ còn lại ba mươi năm sống thôi, chắc cũng không còn mười năm, sự sống sẽ tiêu hao rất nhanh.

Trong lòng anh thấy hơi khổ sở, không kìm được lại đưa tay ôm cô vào lòng. Úc Linh đang cầm trà lạnh, chớp chớp mắt, hiểu nhầm ý anh, nói, 'Thực ra cũng không có gì, trước đó em bị bắt cóc, nên mới cùng chú nhỏ học phòng thân gì đó. Sau khi lớn lên, cũng chưa từng gặp chuyện như thế lần nào"

Hề Từ khẽ ừ nhẹ nhàng, khó kìm lòng nổi, cúi đầu hôn nhẹ lên mặt cô, rồi lại hôn xuống môi cô có mùi vị trà xanh, vừa đỏ mặt vừa kéo cô đi tiếp.

Úc Linh lại uống một hớp trà lạnh, thần sắc lãnh đạm trên mặt dần bị nụ cười tươi bao trùm.

Xe lừa đứng dưới tàng cây hoa hòe già, tán lá dày đặc, vòng cây to mát mẻ. Nhị thái gia ngồi trên xe lừa, một bên để một bình rượu trắng, vừa nghe bài hát cách mạng trong đài, thấy họ trở về thì nhếch môi cười nói, "Các cháu đã mua hết các thứ rồi à?'

"Nhị thái gia, chúng cháu mua xong hết rồi' Úc Linh ngoan ngoãn đáp lại, kéo Hề Từ lên xe, cô lấy từ túi ra một bình rượu đưa cho ông, "chúng cháu cũng mua cho Nhị thái gia một ít rượu để ông uống"

"Cháu gái có lòng rồi" Nhị thái gia cười ha ha, 'Cháu rể nhà các cháu cũng rất tốt"

Hề Từ khẽ cười, bộ dáng tuấn tú nhã nhặn, cho dù chỉ ngồi trên chiếc xe lừa đơn sơ, không những không làm tổn hại phong tư của anh, mà còn khiến người ta cứ mải ngắm nhìn.

Hai người ngồi trên xe lừa, vừa ăn đồ ăn vặt mua trên đường, vừa nói chuyện tán gẫu, thỉnh thoảng lại nói một câu với Nhị thái gia, rất nhãn nhã tự tại.

https://thuviensach.vn

Mễ Thiên Sư thở hồng hộc đã trở lại. Hùng hục leo lên xe lừa, đang định mở miệng thì Úc Linh đã đưa một ly trà lạnh tới. Anh ta ngưng lại, nhận chén trà lạnh uống vào trong bụng, cũng rửa trôi luồng lửa nóng từ trong đi.

"Khổ cho anh rồi" Úc Linh lại đưa tiếp một chén nữa tới.

Mễ Thiên Sư đưa móng vuốt ra nhận, buồn bực nhìn thoáng qua Hề Từ, đột nhiên cảm thấy vị đại tiểu thư này thực ra cũng không tệ lắm.

Đợi Hề Từ đưa cái túi nhỏ được làm đặc biệt tới cho anh ta xong, Mễ Thiên Sư bất giác nở mày nở mặt hớn hở, Hề Triển Vương cũng được lắm.

"Đưa đi đồn công an rồi" Úc Linh hỏi.

"Đã đưa đi rồi, yên tâm đi" Ánh mắt Mễ Thiên Sư không chớp nói dối, làm thiên sư, có đôi lúc vì vấn đề công tác mà lừa mình dối người là chuyện bình thường, dĩ nhiên cũng học được bản lĩnh nói dối, hoàn toàn không sợ ai phát hiện ra cả.

Úc Linh gật gật đầu về phía anh ta, không để ý tới chuyện này nữa. Đến khoảng bốn giờ chiều, người trong thôn đã tập trung đông đủ, sau đó mang theo các thứ đã mua chậm rãi về thôn.

Trở lại trong thôn, sau khi Úc Linh và Hề Từ để các đồ mua xuống xong, liền mang theo một ít quà mang đi biếu các trưởng bối lớn tuổi. Đều là những đồ không đáng giá lắm, mỗi lần về thôn Úc Linh đều biếu các vị trưởng bối gì đó, các ông lão đều đã quen sự tốt bụng của đứa nhỏ, giờ thấy cô và chồng cô cùng mang tới cho, trong lòng ai cũng vui.

Đợi khi họ trở về, bà ngoại đã nấu xong cơm chiều, Mễ Thiên Sư giúp một tay, trên mặt dính nhọ như mèo đen, nhìn vô cùng buồn cười.

https://thuviensach.vn

Một ngày trải qua nguy hiểm không sao, Úc Linh vốn không để trong lòng, cho dù là chuyện bắt cóc, cũng chỉ là một chút bất ngờ trong đời, chỉ giống y như chuyện bắt cóc trước đây mà thôi.

Chỉ có tâm tình Hề Từ thì bị áp lực mấy phần, loại áp lực này cũng là vì chuyện cô bị bắt cóc mà ra.

Vì thế buổi tối không có chuyện gì bận rộn, Hề Từ rốt cuộc tinh lực dư thừa ép cô dưới thân, nhấn một cái đã tiến thẳng tới nơi ấm áp kia, nhìn cô thần sắc mê ly, lại càng thêm kịch liệt, trên mặt nhuốm đỏ hồng, thêm phóng đãng gợi cảm, khác hẳn vẻ nhã nhặn tuấn tú ban ngày.

Úc Linh cảm thấy hai đùi mình mềm nhũn chẳng có cảm giác, nơi thân dưới bắt đầu run lên, thật sự không hiểu nổi sao đêm nay anh lại có hứng thú đến thế, thò móng vuốt ra ôm lấy tấm lưng đầy mồ hôi của anh, không kìm được há miệng cắn cổ anh một cái...

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 65

Chương 65

Mễ Thiên Sư ở lại thôn Ô Mạc hơn hai ngày, nếu không phải tổ Dị Văn có nhiệm vụ thúc giục anh ta không ngừng thì chỉ sợ anh ta còn muốn ở lại thôn Ô Mạc lâu hơn nữa.

Hết cách rồi, tuy thôn Ô Mạc riêng biệt, không có hoạt động giải trí gì, cuộc sống cực kỳ buồn tẻ, nhưng ở đây non xanh nước biếc, lại có đồ ăn đặc sản, lại có thêm Hề Từ biết nấu ăn nữa, thỏa mãn sở thích thèm ăn uống, lại lúc rỗi thì vào trong núi trao đổi tình cảm với yêu chưa thành tinh, hoặc tìm ít long huyệt, say sưa thoải mái dám muốn rời đi sao?

Đối với nhóm thiên sư mà nói, vùng núi thôn Ô Mạc rất nguy hiểm, nhưng tương tự cũng là một nơi phong thủy đẹp, có đủ thứ cho họ đào bới tìm kiếm.

Tiếc là lại có nhiệm vụ, Mễ Thiên Sư có muốn ở lại cũng không được, chỉ đành buồn bực cáo biệt với bà ngoại và người thôn Ô Mạc, sau đó ôm lấy ít đặc sản và rau dưa mọi người trong thôn cho rồi thuận tiện mang đi hai con yêu thu ngày đó vứt vào chỗ đăng ký tổ Dị Văn.

Hề Từ biết anh ta đã thu hai con yêu kia, nhưng là vì hai con yêu không phải địa bàn của mình nên anh cũng chẳng thèm quan tâm

Vào năm kiến quốc đó, yêu và chính phủ nhân loại lén lút đạt được hiệp nghị, nếu có yêu thành tinh, thì cần đến ngành đặc thù của chính phủ lập hồ sơ, ở đó cũng có yêu loại trấn giữ, phụ trách, cũng đỡ để cho một số

https://thuviensach.vn

tiểu yêu vừa thành tinh chưa hình thành tính, gây ra chuyện tổn hại đến mạng người.

Sau khi Mễ Thiên Sư rời đi, vết thương trên tay Hề Từ cũng gần như khỏi, chỉ để lại vết sẹo nhợt nhạt, nói vậy qua một thời gian ngắn, dấu vết có thể tiêu trừ. Điều này khiến Úc Linh lại thấy thuốc tổ truyền nhà Hề Từ quý báu tới mức nào, cũng để lại hai bình cho bà ngoại.

Họ ở lại thôn Ô Mạc thêm mấy ngày nữa, Úc Linh nghĩ muốn đi kiểm tra sức khỏe bà ngoại muốn về thị trấn.

"Mấy ngày này bà đã không còn choáng váng nữa, có thể ăn ngủ, hẳn là không sao, cũng không cần đi khám lại làm gì" Bà ngoại nói, trong lòng cảm thấy mình đã khỏe lại rồi, mấy ngày nay cũng không cần uống thuốc nữa, sớm muộn gì cũng không còn chóng mặt quá, sức khỏe cũng cảm thấy không có gì khác.

"Vậy đi kiểm tra một chút xem, nhìn xem thầy thuốc nói sao, cháu mới yên tâm được" Úc Linh nói, vẫn kiên trì muốn bà ngoại đi kiểm tra lại. Bà ngoại thấy cô như thế đành phải đồng ý.

Hôm sau vẫn dùng xe lừa của Nhị thái đưa họ ra thôn, trên xe lừa có hai thùng gỗ to, bên trong toàn là đồ cưới ông ngoại cho Úc Linh. Úc Linh chỉ mang hai thùng đi tượng trưng thôi, số khác vẫn để lại trong thôn, chưa định mang đi. Dù cho cô có lập gia đình thì với cô mà nói, nơi bà ngoại ở vẫn là nhà của cô, đồ của cô để chỗ nào mà chẳng giống nhau.

Bà ngoại nói là cô quá ngụy biện, trong lòng cũng thấy hơi hưởng thụ lời cô, nên tùy cô.

Đến ngã ba kia, sau đó họ cảm ơn Nhị thái gia, Hề Từ liền đi lấy xe tới chở cô và bà về thị trấn. Lúc vừa đến huyện thành cũng vừa tới trưa.

https://thuviensach.vn

Vừa tiến vào cửa, đã nghe rất rõ tiếng vẹt kim cương vang lên, "Xin chào buổi trưa, chào mừng đã về nhà, bà bà vất vả rồi, Hề Triển Vương vất vả rồi, người đẹp vất vả rồi"

Bà ngoại cười ha ha cất giọng đạp lại nó, lấy từ trong túi ra một gói, bảo, "Người trong thôn sao ít hạt dưa, bà nhớ rõ mày thích ăn nên có gói theo một ít'

Bà lão rất nhớ con vẹt tinh quái này, thấy nhà bên mỗi lần sao hạt dưa thì đều rình mò.

Vẹt kim cương nghe xong rất cao hứng, vui mừng đập cánh loạn xạ, vừa đập vừa kêu, "Quả nhiên bà bà là người tốt nhất trên thế giới, cảm ơn bà bà, anh anh rất vui" Sau đó nó ân cần bay vào phòng khách, rơi xuống bàn trà, vươn móng hạ ấm trà xuống nhấn nút nấu trà.

Vì vừa từ thôn ra, chưa kịp mua đồ ăn, nên chuyện ăn cơm trưa cực kỳ đơn giản, bà ngoại liền trở về phòng nghỉ, Úc Linh đi sắp xếp lại đồ cưới, dỡ chúng ra.

Vẹt kim cương thừa dịp này nói với Hề Từ, "Hề Triển Vương, lúc ngài không ở nhà, có mấy con yêu tới thị trấn, chúng từ Đông Bắc đến, chuyên tìm ngài đó"

"Tìm ta sao?" Sắc mặt Hề Từ vẫn không thay đổi.

"Đúng, là La Phách Vương phái chúng tới truyền tin cho ngài, tin ở trong này này" Vẹt kim cương nói xong, đi kéo ngăn kéo ra một phong thư.

Thời đại này, khoa học con người phát triển từng ngày, thậm chí còn phát minh ra một số vũ khí có tính sát thương lớn đến cả yêu quỷ cũng khó địch lại, nếu yêu tưởng tượng không có thủ đoạn thay đổi để bảo vệ mình, thì vừa rồi ký hiệp nghị sống chung với con người, chỉ sợ con người với trình độ phá hoại hoàn cảnh, thế gian này không còn nơi cho yêu ma quỷ

https://thuviensach.vn

quái sinh tồn nữa, lại càng đừng nói tới yêu tu luyện thành tinh cần linh khí của trời đất, chỉ e hoàn cảnh không ngừng bị phá hoại, linh khí khô kiệt, dần dần, loài yêu không còn có linh khí để tu luyện, cũng không thể tu luyện đắc đạo, cũng từ đó mà diệt vong.

Tuy biết con người đã khác hẳn ngày xưa, cho dù là người thường, chỉ cần cầm vũ khí có tính sát thương, cho dù là một con yêu lớn, cũng không làm khó được họ. Nhưng cho dù là thế, đối với loài yêu mà nói vẫn bản tính khó sửa, đồng thời cũng không học được tốc độ sáng tạo của loài người.

Chẳng hạn như thông tin nhân loại phát triển đến nay, đã đạt tới mục đích thông tin toàn cầu, nhưng có rất nhiều yêu dù biết loài người còn có phương tiện thế này cũng không nóng nảy, thậm chí có ít yêu trong lúc liên hệ, vẫn thích dùng một loại yêu thuật là đưa tin, hoặc dùng ít thư tín linh tinh miêu tả đặc thù, loại này có tính bí mật rất cao.

Nói như thế cũng để nói yêu thật ra không tin loài người thôi.

Hề Từ nhận thư, cũng không vội xem ngay mà là mở TV trước xem lại tin tức buổi chiều phát lại, mãi lâu sau mới mở thư ra, đọc nhanh như gió, rồi bảo vẹt cất đi.

"Hề Triển Vương, La Phách Vương viết thư cho ngài nói gì thế ạ?" Vẹt kim cương tò mò hỏi.

"Chỉ muốn nhắc nhở thôi" Hề Từ không để trong lòng, "Năm nay hắn định mời một ít yêu loại có thực lực đến địa bàn hắn thương nghị với loài người một chuyện"

Vẹt kim cương nghiêng đầu, tin tức này vừa đúng lúc trùng tin có tổng thống nước M đến, đột nhiên nói, "Ôi, La Phách Vương nếu có quyết đoán, thì trực tiếp đi chiếm vùng Bắc Bộ nước M đi, nghe nói ở đó hoang vu, linh khí vô cùng sung túc, khác xa địa bàn của hắn mà, thật ra cũng gần lắm, đỡ

https://thuviensach.vn

cho hắn cứ cách ngày lại nhắc lại chuyện cũ, nhìn chằm chằm địa bàn người khác"

Hề từ, "..."

Vẹt kim cương càng nghĩ càng cảm thấy chủ ý này quá đúng, bất giác bắt đầu giật dây Hề Từ đi lừa La Phách Vương dời mục tiêu đi.

Là một điểu yêu sống rất lâu trong xã hội loài người, vẹt kim cương tự nhận là một con yêu có hiểu biết hơn rất nhiều loài yêu khác, nó không những chỉ nhìn chằm chằm cảnh non sông tươi đẹp trong nước mà đến cả linh khí nước ngoài, nơi hoang vu cũng có dã tâm vô cùng.

Chỉ tiếc, nó hiện giờ vẫn là vẹt chưa thành tinh, nếu không nó đã trợ giúp Hề Từ mở mang bờ cõi, thống nhất yêu giới rồi.

"Đi quét nhà đi, bếp hơi bụi rồi đó" Hề Từ nói.

Vẹt kim cương rất nghe lời dùng móng vuốt cầm lấy khăn lau, vừa chịu khó làm việc vừa mặc sức tưởng tượng tương lai tốt đẹp, chỉ hận mình không nhanh nhanh mà biến thành tinh nhanh.

Hề Từ không nhìn con yêu vẹt có dã tâm bừng bừng này nữa, đứng dậy trở về phòng giúp Úc Linh sắp xếp đồ cưới.

Sáng mai, Hề Từ và Úc Linh đi cùng bà ngoại tới bệnh viện khám lại.

Kết quả kiểm tra dĩ nhiên rất tốt, thân thể bà ngoại thật ra đã khôi phục gần như cũ rồi, bình thường để ý tới ăn uống và nghỉ ngơi thì không cần uống thuốc nữa.

Bà ngoại nghe xong thì vô cùng cao hứng, tối còn mời cả nhà chú thím Úc Lục đến ăn cơm.

https://thuviensach.vn

"Bà lão ngài sức khỏe tốt rồi, Úc Linh chúng nó cũng an tâm, bà này, sau này cứ yên tâm mà hưởng phúc đi thôi" Thím Lục cao hứng nói, tiếp đó lại nói đến hôn sự của Úc Quan San, "Chúng tôi đã thương lượng xong với nhà họ Tống rồi, tổ chức hôn lễ vào ngày Quốc khánh, lúc đó vừa được nghỉ, mặc kệ ai có công tác hay không thì đều có thể tới, đến lúc đó mọi người cùng vui vẻ náo nhiệt"

"Ôi, đến lúc đó chắc vui lắm nhỉ" Bà ngoại nghe xong thì cao hứng lắm, "Hiện giờ đã là tháng sáu rồi, cũng chỉ còn có 4 tháng nữa, cũng không xa"

"Đúng vậy, chúng còn định đi chụp ảnh cưới, mùa hè tới nói là muốn đi ra bờ biển chụp ảnh nữa..."

Hai phụ nữ một già một trung tuổi hào hứng nói chuyện hôn sự bọn nhỏ, Úc Linh lại tán gẫu với chị họ, chú Úc Lục thì tìm Hề Từ ăn thịt uống rượu.

Mãi cho đến khi tiễn khách về, bà ngoại pha trà, ý bảo Hề Từ và Úc Linh ngồi xuống, nói với họ, "Sức khỏe bà tốt rồi, các cháu không cần lúc nào cũng ở cùng với một bà già như bà nữa, đi làm chuyện của mình đi. Các cháu đã lâu chưa về B thị rồi nhỉ?"

"Bà..."

Úc Linh đang định nói thì bị bà ngoại cắt ngang, "Nếu cháu đã kết hôn với Hề Từ rồi, thì mặc kệ nói thế nào, phải cho con rể đi gặp cha vợ chứ"

Tuy trong lòng không muốn gặp Giang Vũ Thành, nhưng bà ngoại rất ít khi ở trước mặt cháu gái quở trách ông không tốt, mà cố sức duy trì mặt mũi của Giang Vũ Thành trước mặt con cái, chỉ có lúc một mình thì nóng nảy mới nói hai ba câu như thế cũng đã khắc chế lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Chuyện Úc Linh kết hôn, thật ra bà ngoại cũng không tán thành kiểu hành vi "tiền trảm hậu tấu" thế này, bà dù gan lớn cũng muốn mắng đứa trẻ này, nếu không phải thái độ Giang gia không tốt, bà ngoại vốn cũng sẽ không để Úc Linh dính vào, phần Giang Vũ Thành, ai bảo nó họ Giang chứ?

Úc Linh quay đầu liếc nhìn Hề Từ một cái, thấy anh đang nhìn về mình lộ ra nụ cười ôn hòa, thì hít sâu một hơi nói, "Được rồi, cháu nghe lời bà ạ'

Lúc này bà ngoại mới cười tươi lên nói, "Nghe bà cái gì hả? Các cháu cũng không phải là không biết, kết hôn rồi, dĩ nhiên muốn đường đường chính chính tự dẫn người đàn ông mình chọn đến trước mặt trưởng bối, vô cùng hào hứng nói với họ là các cháu kết hôn chứ" Bà nhìn về Hề Từ, cười bảo, "A Từ là thằng bé tốt như thế, rất xứng với cháu đó"

Trên mặt Hề Từ hơi thẹn, mím môi, nói cao hứng, "Bà ơi bà yên tâm, sau này cháu sẽ đối tốt với Úc Linh ạ"

Bà ngoại vỗ vỗ họ, "Bà không lo gì cả, chỉ cần các cháu đều tốt bà đã vui lắm rồi"

Nói xong chuyện này, bà ngoại liền hỏi họ định bao lâu thì đi B thị, đến lúc đó an bài cái gì. Trong lòng thực ra cũng rất lo lắng công việc của Hề Từ, tuy nói thằng bé còn trẻ không lo không có tiền dưỡng già, nhưng ở trong mắt người nhà họ Giang kia, bất kể Hề Từ có tốt thế nào, chỉ e đều chướng mắt thôi.

Trong lòng bà ngoại biết người nhà họ Giang lúc đó nhất định sẽ nói những lời khó nghe, bất giác thấy thương cho hai đứa trẻ, không biết nói gì cho phải.

"Để mấy hôm nữa nói sau ạ" Úc Linh nói rất rõ ràng, đối với chuyện về B thị cũng không dao động lắm, hỏi, "Thế bà ngoại thì sao? Hay bà cùng

https://thuviensach.vn

chúng cháu đi B thị đi? Chúng cháu gần đây cũng tiện chăm sóc bà"

Bà ngoại lắc đầu, vẫn kiên định với ý nghĩ của mình, 'Bà vẫn chưa cần có người phải nhìn bà mỗi ngày, hơn nữa cả đời bà đã ở trong thôn, cũng đã quen rồi, đến thành thị ngược lại không thấy quen lắm. Các cháu không cần lo cho bà, cứ vui vẻ đi, rảnh thì về thăm bà là được"

"Bà!" Trong lòng Úc Linh khổ sở, cô trước đó cũng nghĩ tới rảnh thì sẽ về thăm bà ngoại chút là được, nhưng lần này bà bị bệnh thực sự đã dọa cô rồi.

"Được rồi, được rồi, cháu đừng dong dài nữa, trong thôn nhiều người như thế chẳng nhẽ không chăm sóc được một bà lão như bà sao?"

Bà ngoại không muốn tranh cãi với cô, đứng dậy rời đi.

Úc Linh vẫn không bỏ bà ngoại được, dĩ nhiên không bị hai câu của bà ngoại khiến cô quên được.

Mấy ngày tiếp theo, Hề Từ ban ngày thì đi làm, nếu cần bồi bà lão đi B thị, dĩ nhiên cũng an bài tốt, vì thế nên hơi bận rộn chút.

Úc Linh ở nhà cùng bà ngoại, chỉ cần không có chuyện gì, Úc Linh cũng có ý thuyết phục bà đi B thị cùng họ, nhưng rõ ràng bà ngoại đã hạ quyết tâm nên bất luận cô nói thế nào thì nói cũng không đồng ý,vì thế mấy ngày tiếp, Úc Linh vốn chẳng thể khuyên nổi bà lão nhà cô được. Úc Linh thấy buồn bực thực sự.

Mai sẽ rời đi, Úc Linh vẫn không thuyết phục được bà ngoại đổi ý, buồn bực ngồi trong vườn nhìn hoa cỏ.

Hề Từ vừa vào cửa thì thấy cô đang ngồi xổm nhổ cỏ, thoạt nhìn hơi ngây thơ, bất giác nở nụ cười, giao đồ ăn vừa mua cho vẹt kim cương mang

https://thuviensach.vn

vào bếp rồi đi tới cạnh cô, kéo cô ngồi lên bàn đu dây trong sân, anh đứng sau đẩy nhẹ nhàng.

"Vẫn phiền lòng à?"

Úc Linh hai tay cầm dây đu, hai chân đạp nhẹ giữa không trung, cúi đầu ừ một tiếng, "Em thật sự rất lo cho một mình bà"

Hề Từ ngẫm nghĩ nói, "Thật ra em cũng không cần lo, bà ở lại đây không phải không tốt, không khí trong thôn vẫn rất tốt hơn trong thành, rất có lợi với sức khỏe bà. Hơn nữa, chúng ta rảnh thì về thăm bà ngay, cũng không phải không trở lại, có phải thế không?"

Úc Linh không đáp. "Đúng rồi, sau này em còn tiếp tục làm diễn viên nữa không?" Hề Từ đột nhiên chuyển đề tài khác.

"Xem tình hình đã" Úc Línhơi mất hứng nói, "Xem dì An bên đó an bài thế nào đã ạ, có cần phải đi không, dù sao thì em cũng không dựa vào cái này để kiếm tiền"

Hề Từ nghe cô nói quan người tên An Như này, là bạn thân của Úc Mẫn Mẫn thời đại học, một lòng muốn nâng Úc Linh lên làm ngôi sao, tiếc là Úc Linh trời sinh bị yêu cổ hạn chế, chẳng hứng thú với bất cứ điều gì, không có sức sống, khiến người ta có cảm giác được chăng hay chớ, lại càng không giống Du Lệ, lập chí phải trở thành anh hậu linh tinh gì đó.

Nhưng Úc Linh cũng rất cảm động và nhớ nhung dì An Như chăm sóc cô từ nhỏ đến lớn, nếu An Như an bài cái gì cho cô thì cô đều không cự tuyệt.

Khiến người ta có cảm giác là, quả thật sống mà chẳng có mục tiêu sống gì hết. Trong lòng anh thờ dài, cúi đầu nhìn một bên sườn mặt xinh đẹp trắng như sứ của cô, bên môi tươi cười như ánh mặt trời, tốt đẹp mà không giống người.

https://thuviensach.vn

Hai người trò chuyện linh tinh, cho đến cuối cùng đề tài không rõ đã đi tới đâu, mãi cho đến khi bị Hề Từ kéo vào nhà, Úc Linh lúc này mới chợt nhớ tới, tâm tình hình như thoải mái rất nhiều, bản thân cứ như lúc trước không có buồn bực rối rắm gì hết vậy.

Người đàn ông này quả thật là một người trời sinh ra có tâm linh biết an ủi đọng viên khiến người ta cam tâm tình nguyện.

"Nào, đến uống chén trà chanh này nào" Hề Từ pha xong nước trà chanh đưa cho cô. Trong chén thủy tinh trong suốt, lá chè chanh bập bềnh, nước màu vàng trong suốt xinh đẹp, chỉ uống một hớp thôi mà cả người thấy mát mẻ hẳn lên.

Úc Linh ngẩng đầu nhìn người thanh niên nở nụ cười tươi, không kìm được đưa tay ra ôm lấy anh, dán mặt cọ cọ lên ngực anh.

Gần đây cô rất thích gần gũi với anh, chỉ cần anh cười khẽ như thế, dùng cặp mắt xinh đẹp như ngọc ấy nhìn người ta, trong lòng thấy ngọt ngào, cả thế giới đều là người ấy. Cô rất thích có anh bên mình.

Hề Từ xoa xoa đầu cô, hôn nhẹ lên mặt cô một cái, thấy mày cô giãn ra, không còn cau lại như mấy ngày trước, trong lòng cũng thấy cao hứng.

Sau khi ăn cơm chiều xong, Hề Từ dẫn Úc Linh mang theo chiếc túi hoa quả ở cửa hàng bán hoa quả cùng bà ngoại đi nhà thím Lục.

Nhìn thấy họ tới, thím Lục vô cùng cao hứng, lấy trái cây và trà ra chiêu đãi họ.

"Thím Lục ạ, cháu và Hề Từ ngày mai phải về B thị rồi ạ" Úc Linh nói thẳng, "Nhưng mà bà cháu không muốn đi cùng chúng cháu, vì thế lúc chúng cháu không có ở đây, bà cháu phiền chú thím với mọi người quan tâm cho ạ"

https://thuviensach.vn

Thím Lục nghe xong cũng không thấy lạ, mấy ngày trước bà ngoại đã lén nói chuyện này cho bà rồi, việc Úc Linh và Hề Từ kết hôn, là do hai người bọn trẻ quyết định, vốn là nhất thời xúc động quyết định, lúc ấy không có người lớn nào biết cả, đương nhiên, cả người nhà họ Giang bên đó cũng không biết.

Mặc kệ nói thế nào, Giang Vũ Thành cũng là cha ruột, mấy năm nay yêu thương che chở nâng niu Úc Linh trong lòng bàn tay, con gái kết hôn, chẳng nói với ba ba một tiếng, sao chịu cho nổi chứ.

"Các cháu yên tâm đi, chúng ta sẽ giúp chăm sóc bà cháu. Nhưng mà các cháu đó, đến lúc đó nếu Giang gia...." Thím Lục muốn nói lại thôi, nói đi nói lại vẫn cảm thấy nhà họ Giang là dòng dõi rất cao, ánh mắt của họ cũng cao vô cùng, chắc thấy Hề Từ chướng mắt lắm.

Hề Từ ngồi một bên châm trà cho họ, cứ như không nghe thấy ngụ ý của thím Lục vậy.

"Không sao ạ, anh ấy tốt lắm" Úc Linh kéo tay Hề Từ, thần sắc bình tĩnh. Hề Từ đưa tay về phía cô cười cười, cũng có vẻ không lo lắng lắm.

Thím Lục thầm nghĩ tâm tính hai đứa trẻ này thật tốt, thấy thế mà cũng không mất hứng, thích thú nói chuyện việc nhà với Úc Linh, cười bảo, 'Bà cháu nếu ở thị trấn, sẽ có ta làm bạn, ta rất cao hứng đó. Bà Bảy à, bà thì sao?" Nói xong, lại hỏi bà ngoại.

Bà ngoại cười nói, "Nhóm Hề Từ không ở, ở nhà thị trấn này cũng chán, nhà không có người ở cũng không được hay lắm, bà cũng sẽ không ở lại đây lâu, chắc còn phải về thôn nữa"

"Vậy là tốt rồi, nếu bà lão bà đến thị trấn, ta sẽ bảo chú Lục của Úc Linh tới đón bà lên"

https://thuviensach.vn

Sau khi hàn huyên một lúc, nhóm Úc Linh mới chào rời đi. Ngày mai, Úc Linh và Hề Từ đi máy bay về B thị.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 66

Chương 66

Sân bay người đến người đi, trên đài có tiếng phát thanh kêu lên không ngừng. Hề Từ một tay kéo hành lý, một tay bị thương đang nắm tay cô, vì tránh cho cô phải đi chen chúc trong đám đông, hạ giọng hỏi, "Em có ổn không?'

Úc Linh xoa xoa hai mắt, nói hàm hồ, "Tốt lắm, không sao ạ"

Hề Từ nhìn vẫn hơi lo, lấy một khăn giấy lau mặt cho cô, thấy cô có vẻ mặt mỏi, mặt mày ảm đạm.

"Giang Úc Linh!"

Trong các loại âm thanh hỗn tạp có một âm thanh đột ngột truyền đến. Úc Linh xoa xoa mặt, chậm rãi ngẩng đầu, sau đó nhìn nghiêng sang bên, thấy cách đó không xa có một phụ nữ trẻ tuổi trông có vẻ khôn khéo giỏi giang mặc bộ quần áo công sở, đi giày cao gót. Cô lãnh đạm nhìn cô ta một cái rồi lại tiếp tục cúi đầu dụi dụi mắt, để tinh thần mình tỉnh táo chút.

Tối qua do nghĩ nhiều về B thị, trong lòng lại lo lắng đến bà ngoại mà ngủ muộn, hôm nay lại dậy sớm khiến cô ngủ không đủ, vừa rồi mặc dù ngủ một ít trên máy bay, nhưng rõ ràng giấc ngủ này không đủ nên càng mệt mỏi hơn.

Hề Từ vẫn đỡ tay cô như cũ, cũng nhìn thoáng qua người phụ nữ mặc bộ công sở màu trắng kia, bên cạnh cô ta còn có một nữ bí thư ăn mặc đẹp

https://thuviensach.vn

nữa, cả hai rõ ràng vừa xuống máy bay.

Người phụ nữ mặc bộ trắng thấy phản ứng của Úc Linh thì sắc mặt cứng ngắc. Do ngủ không đủ, lúc này đầu óc hơi hỗn loạn, khiến Úc Linh phản ứng chậm hơn bình thường chút, hơn nữa khóe môi hơi nhếch lên tự nhiên, lúc nhìn người khiến người ta có cảm giác như thờ ơ, cho dù người bình tĩnh cũng bị phản ứng thù hận trời sinh này của cô khiến cho tức ứa máu.

Trong lòng người phụ nữ mặc bộ trắng thầm nổi lên cơn lửa nóng, lập tức dập mạnh giày cao gót đi tới.

Cô ta trông vô cùng xinh đẹp rạng rỡ, lại do một thân quần áo công sở thoạt nhìn khôn khéo giỏi giang, khiến cho người ta có cảm giác lạnh lẽo, khí thế bức người, khiến mọi người chung quanh không kìm được lén liếc nhìn cô ta một cái.

Cô ta đi tới trước mặt Úc Linh, tuy đi giày cao gót nhưng cũng chỉ bằng Úc Linh đi dép lê, nhìn chằm chằm vào mắt cô hỏi, "Giang Úc Linh, hôm nay cô mới về B thị hở?"

Úc Linh ừ một tiếng, ngừng chút nhìn cô ta một lát rồi bảo, 'Gọi chị đi"

".... Chị" Giang Úc Y nghẹn tức gọi một câu, ánh mắt chuyển sang nhìn Hề Từ, chỉ liếc nhìn một cái rồi thu mắt lại, rõ ràng coi anh trở thành một trợ lý, mắt lại nhìn sang cô, nói tiếp, "Hôm nay chị về sao không nói với chúng tôi một tiếng? Ba ba rất nhớ chị"

Úc Linh hư một câu, bảo, "Em có thể về nói với ông ấy, hẹn gặp lại"

Nói xong thì kéo Hề Từ đi mất.

https://thuviensach.vn

Mặt Giang Úc Y cứng ngắc đứng tại chỗ nhìn theo bóng họ rời đi, mãi cho đến khi cả hai biến mất trong đám đông, mặt cô ta nhăn nhó, thần sắc cũng thật dọa người, khiến nữ thư ký đứng sau cảm thấy hơi run sợ, vốn không dám mở miệng.

Nữ thư ký cũng biết vị Giang Úc Linh này là vị đại tiểu thư ẩn hình nhà họ Giang, tuy bên ngoài biết về vị đại tiểu thư nhà họ Giang không nhiều, nhưng nếu là vị trên tầng cao Giang thị đều biết vị này được người cầm đầu Giang thị coi như đôi mắt vậy. Cùng tiếp xúc với cô đều biết thực ra cô không tốt cho lắm.

Mỗi lần Giang Úc Y chống lại cô, rõ ràng là người giỏi giang khéo léo như thế, mà mỗi lần đều bị cô ấy làm cho tức giận không kìm chế được, nhưng cố tình lại chẳng có cách nào.

"Bà chủ" Nữ thư ký nhỏ giọng nhắc nhở, "Xe đến đón cô đã tới rồi"

Giang Úc Y hít sâu một hơi, để mình bình tĩnh chút, rồi dẫn theo thư ký rời sân bay.

Sau khi lên xe, Giang Úc Y lấy di động ra, do dự một lát, ngón tay để vài lần lên tên "Thiệu Sâm' rồi lướt qua, cuối cùng lại quay lại, bấm vào số ba ba nói, "Ba, chị đã về B thị rồi..."

***

Sau khi lên xe taxi, Úc Linh nói địa chỉ, ngả đầu lên vai Hề Từ nhắm mắt tiếp tục ngủ. Đợi tới lúc Hề Từ đánh thức thì xe đã tới trước cửa một tiểu khu nhỏ ở B thị.

Sau khi Hề Từ trả tiền, kéo rương hành lý giúp cô bước về phía nhà trọ.

https://thuviensach.vn

Nhà trọ ở tầng cao nhất, là tầng được trang hoàng đơn giản nhưng tinh xảo, diện tích không lớn, có một ban công lớn đẹp, trên ban công trồng một ít hoa cỏ. Rõ ràng đây không phải là loại Úc Linh thích, mà do người hầu chăm sóc cô trồng, cho dù Úc Linh không ở, người hầu vẫn kiên trì mỗi ngày quét tước vệ sinh, tưới nước cho cây cỏ này, vì thế cho dù chủ nhân không ở hơn hai tháng, chúng vẫn mọc tươi tốt.

Về nhà đá giày ra, Úc Linh liền ghé vào salon không muốn động nữa. Hề Từ nhìn lướt qua căn phòng quét tước sạch sẽ, nhìn cách bài trí có thể nhìn ra phong cách của cô. Anh thả rương hành lý xuống, ngồi xổm trước sa lon, nhìn ánh mắt cô nhắm tịt như sắp ngủ, đưa tay ra vuốt ve mặt cô, nói dịu dàng, 'Đã gần trưa rồi, em có muốn ăn gì không?'

"Muốn ngủ, không muốn ăn..." Cô thì thầm, mắt như sắp nhắm lại.

Hề Từ không nghe lời cô, cười khẽ hôn nhẹ lên má cô, vào phòng lấy chăn ra đắp cho cô, rồi nhẹ tay chân kéo hành lý vào phòng ngủ, bỏ quần áo trong rương vào tủ, đương nhiên anh cũng bỏ đồ của mình vào phòng ngủ.

Sau khi sắp xếp xong hành lý, anh đi vòng trong phòng, mở tủ lạnh ra thấy bên trong ngoài một ít hoa quả ngoại tươi ra thì không còn gì, cầm lấy chìa khóa đi tới siêu thị nhỏ trong tiểu khu mua ít gạo và đồ nấu.

Mãi cho đến khi Úc Linh đói tỉnh lại thì ngửi thấy mùi thức ăn bay tới trong không khí, bụng phát ra tiếng lục cục, không kìm được xoa bụng, cố đứng dậy.

Tuy có hơi khó khăn, nhưng rốt cuộc không còn bộ dạng như sắp chết lúc trước nữa.

Cô từ nhỏ vốn là vậy, nếu ngủ không đủ giấc mà nói thì tính tình rất khó ưa, chẳng muốn đáp lời người ta là chuyện thường, khiến người ta muốn xù lông. Loại thói xấu này chỉ có người rất gần gũi mới biết, những

https://thuviensach.vn

người khác thì nhiều nhất cũng chỉ nghĩ là do cô thích ngủ, không quan tâm tới người khác thôi.

Vừa búi tóc, vừa nhớ lại, nhớ tới lúc gặp Giang Úc Y ở sân bay, thấy bộ dạng cô ta, hẳn là mãi mới về, hình như có vẻ rất tức cô vậy.

Nghĩ đến đây, cô không thèm nghĩ nữa, thả chân xuống, đi đến cửa bếp, thì nhìn thấy nam nhân đang trong bếp đảo nồi nước. Mấy sợi tóc mềm mại rơi xuống trán, bên mặt sườn trắng đẹp, đứng đó mà quả thật như đang dụ dỗ trong bếp vậy. Anh quay đầu nhìn thấy cô ở trước cửa bếp, cười ôn hòa bảo, 'Đã tỉnh rồi à, mau đi rửa mặt đi, có thể ăn cơm rồi"

Úc Linh ngơ ngác lên tiếng, xoay người vào buồng vệ sinh đi rửa mặt.

Mãi cho đến lúc vẩy nước lên mặt, cô mới chính thức tỉnh táo, không kìm được lại thăm dò nhìn thoáng qua hướng nhà bếp, chỉ thấy thanh niên tuấn tú bưng đồ ăn đã nấu xong mang ra, mùi thơm bay ngào ngạt, chưa nhìn cũng đã khiến con người ta thèm rỏ rãi rồi.

Nhanh chóng rửa mặt xong, cô ngồi vào trước bàn ăn, Hề Từ cười múc cho cô một bát canh đầy. Đây là canh sườn củ từ, mặt trên có mấy miếng táo đỏ, màu canh trong vàng như nước trà gừng, củ từ trắng nõn, nhìn ăn rất ngon.

Sau khi uống xong bát canh, Hề Từ múc cho cô một bát cơm, nhìn cô cúi đầu ăn, trên mặt nở nụ cười tươi. Sau khi ăn xong, cô cuối cùng cũng tỉnh táo, bưng một ly trà tiêu cơm ngồi vùi trên ghế sa lon, vừa đáp lời với anh, "Hề Từ à, đây là lần đầu anh đến B thị à?"

"Không phải, cũng tới mấy lần rồi, nhưng chưa lần nào nghỉ lại" Hề Từ vừa gọt hoa quả vừa trả lời.

Thực tế anh cũng không thích ở những chỗ đông người, đừng nhìn thấy anh ở thị trấn Lão Nhai rất quen, thật ra là khác hẳn, nhưng đo ỷ vào

https://thuviensach.vn

mình có nhà ở ở Lão Nhai bên đó, những người đó cảm thấy hàng xóm, láng giềng như người thân quê nhà, vì thế mới nhiệt tình với anh chút, nhưng thời gian anh ở đó thì rất ít.

Úc Linh túm tóc, "Nếu anh thấy không quen..."

"Không sao, chắc sẽ quen thôi" Anh ngẩng đầu nhìn cô cười điềm đạm. Úc Linh ừ một tiếng, nhìn tay anh, tư thế đôi tay đó đang gọt hoa quả mới thành thạo làm sao, động tác thong thả, nhìn lại rất đẹp, vết thương trên tay đã gần như khỏi hoàn toàn rồi, thậm chí còn không có tý sẹo nào, hoàn mỹ tựa như một tác phẩm nghệ thuật vậy.

Hề Từ gọt được một đĩa hoa quả, mang đến trước mặt cô, cầm lấy chén trà tiêu cơm của cô đi.

Trở về căn phòng đã ở mấy năm, Úc Linh đột nhiên cảm thấy có vẻ không quen, chắc là hơn một tháng nay, cô đã quá mức quen ngôi nhà có phong cách cổ xưa và ngập tràn tự nhiên ở thị trấn kia mất rồi, nên lúc này bản thân mình ở nơi mình đã từng ở thì lại cảm thấy như thiêu thiếu thứ gì đó. Chính mình còn vậy, không biết anh ấy có cái cảm giác đó không nữa.

Nói đến nếu sau này cô ở lại B thị, anh ấy chắc cũng sẽ đến ở đây cùng cô rồi. Bất giác, trong lòng Úc Linh như có một tia khác thường lướt qua, không ý thức được nói buột ra, "Hoa ở ban công là dì của em chăm sóc, vì em sẽ không chăm sóc, nên dì ấy mới trồng loại hoa ít chăm sóc, bình thường chỉ cần tưới ít nước là được. Đúng rồi, anh thích cây gì, hay lát nữa chúng mình đi cửa hàng bán hoa mua ít về đi"

"Vậy đến gian cửa hàng bán hoa đi" Hề Từ cũng không chối từ, cả khoảng ban công rộng này không làm gì cũng phí.

Úc Linh kinh ngạc nhìn anh, "Ở B thị cũng có cửa hàng bán hoa ạ?"

https://thuviensach.vn

"Có, nó là một trong dãy cửa hàng cả nước, của một người bạn mở, nhưng cũng không thu hút lắm, vì thế rất ít người biết đến nó"

Úc Linh lại cảm thấy có vẻ không đúng lắm, "Cửa hàng bán hoa quả ăn rất ngon mà, có rất nhiều cây cũng được lắm, sao lại có ít người biết thế ạ?" Chẳng nhẽ ông chủ đứng sau là người không biết kinh doanh sao?

"Chắc ông chủ cũng không phải chỉ dựa vào nó để kiếm tiền đâu, cửa hàng bán hoa không bán hoa quả ra ngoài, mà chỉ dùng để tặng, hơn nữa cố lượng có hạn, mỗi ngày chỉ có một ít thôi" Hề Từ giải thích, thấy cô suy nghĩ sâu xa cũng không nghĩ nhiều lắm, bất giác trong lòng không rõ thất vọng, vẫn thở phào nhẹ nhõm.

Nói là làm, Úc Linh ăn mấy miếng hoa quả xong thì trở về phòng thay quần áo rồi cầm chìa khóa xe cùng Hề Từ đi tìm gian cửa hàng bán hoa ở B thị.

Hai người không biết đường, vì thế vừa đi vừa hỏi, mãi cho đến khi xe xuyên đến một ngõ nhỏ, Úc Linh sau khi ngừng xe lại, nhìn cửa hàng nhỏ bé kia, ngoài biển hiệu giống y gian cửa hàng ở thị trấn ra thì vốn chẳng có gì đặc biệt, rốt cuộc hiểu ra vì sao mà gian cửa hàng bán hoa khắp cả nước này không muốn cho ai biết cả.

Nơi yên lặng thế này, không tuyên truyền, làm ăn tốt có quỷ mới tin. Nhân viên cửa hàng bán hoa là một thiếu niên có diện mạo thanh tú, thấy có người tiến vào thì lập tức ra đón, mãi cho đến khi thấy Hề Từ, ánh mắt cả kinh trợn to, đột nhiên kêu lên, "Hề..."

Úc Linh nhìn chung quanh cửa hàng bán hoa, nghe thấy thanh âm, quay đầu nhìn lại, liếc mắt đánh giá thiếu niên nhân viên cửa hàng kia một cái, quay đầu hỏi Hề Từ, "Các anh biết nhau sao ạ?"

Hề Từ lườm thiếu niên đó, cười bảo, "Ừ, trước từng gặp rồi, Lâm Tứ, đã lớn vậy rồi ha"

https://thuviensach.vn

Thiếu niên tên Lâm Tứ kia nhanh chóng ngậm miệng lại, vẻ mặt khẩn trương đáo, "Vâng, đúng vậy, Hề lão đại, đã lâu không gặp"

Hề Từ ôn hòa thân thiết nhìn cậu ta gật đầu, rồi quay nhìn tìm ít bồn hoa mang về, thiếu niên kia vừa nghe, bất giác vui mừng lộ rõ trên nét mặt, rất chịu khó giúp đỡ, giới thiệu, vừa lặng lẽ ngắm trộm Úc Linh, suy đoán xe người hôm nay Hề Từ dẫn đến có quan hệ thế nào.

Hai người chọn xong bồn hoa, Hề Từ tiện tay xách một gói quả đào của cửa hàng đi, rồi cùng Úc Linh về nhà.

Lúc hai người vội vàng trang trí lại cho căn nhà của mình, di động Úc Linh chợt vang lên, nhìn trên mặt điện thoại báo số, cô tuyệt đối không ngạc nhiên, bình tĩnh tiếp.

"Úc Linh, ba ba nghe nói hôm nay con đã về B thị rồi, sao lại không nói với ba tiếng nào chứ, ba sẽ cho người đi đón con hả? Con có mệt không? Đã nghỉ ngơi khỏe chưa? Đừng để người mệt mỏi quá nhé" Đầu dây bên kia điện thoại có một giọng nam trầm tĩnh, giọng điệu cực kỳ dịu dàng.

"Thôi ạ, tự con khắc về cũng thế thôi ạ" Úc Linh vừa tưới nước cho hoa vừa thản nhiên đáp.

Giang Vũ Thành cũng không để ý tới thái độ của cô, lại tiếp tục ôn hòa hỏi, "Sức khỏe bà con không sao chứ?"

"Không sao ạ"

"Sao không dẫn bà con tới đây? Hệ thống chữa bệnh ở B thị còn tốt hơn ở thị trấn nhiều, bà ở đây có làm sao cũng tiện..."

"Bà bảo bà ở không quen, không muốn tới ạ"

https://thuviensach.vn

"... Thật không? Bà có nói cái gì không?"

"Không ạ"

Giang Vũ Thành trầm mặc, rồi lại nói tiếp, "Úc Linh à, lúc nào rảnh thì cùng ăn cơm một bữa với ba ba đi con?"

Úc Linh nhìn về phía Hề Từ đang bận rộn ở ban công, nói, "Vậy ba lúc nào thì rảnh ạ?" So với cô thì ba cô mới thật sự là người bận rộn.

Giang Vũ Thành không ngờ cô lại đáp lại thoải mái thế, nói, "Lúc nào cũng được, đêm nay được không?"

"Quá muộn rồi ạ, để mai đi, trưa mai ở Sơn Thủy được không ạ?"

"Tốt lắm"

Úc Linh đáp ừ một tiếng, rồi nhanh chóng gác điện thoại luôn. Lúc này Hề Từ vừa dọn xong chậu hoa, rửa tay tới gần cười hỏi, "Vừa rồi là ba ba gọi đến hả?'

"Vâng ạ" Úc Linh nhìn anh, "Em hẹn ông ấy trưa mai ăn cơm, anh cũng cùng đi ăn đi"

Đôi mắt Hề Từ cong lên cười nói được, ánh mắt đảo lòng vòng, nói, "Nếu phải gặp nhạc phụ (cha vợ) thì anh cần chuẩn bị quà gặp mặt mới được" Nói xong cầm lấy di động, gửi tin nhắn cho người khác.

Úc Linh cũng không phản đối, dù sao thì ngày mai chính cô dẫn Hề Từ tới cho ba cô gặp mặt con rể, còn phần ba ba cô có tức hay không, mà chắc chắn sẽ tức giận, cô cũng không quan tâm. Đúng, cô gái như cô chính là khùng như thế đó!

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 67

Chương 67

Gaing Úc Y mệt mỏi trở lại căn biệt thự nhỏ gần công ty, vừa vào cửa cô đã thấy ở trên ghế sa lon trong phòng khách có một phụ nữ trung niên xinh đẹp ăn mặc rất mốt, bất giác run lên.

Tư thế người phụ nữ ngồi rất khéo léo tao nhã, tựa như sinh ra đã là một thục nữ rồi, trên người bộ quần áo cắt may vừa khít không một nếp nhăn, từ tư thế ngồi cho đến cách ăn mặc, không tìm ra một tỳ vết nào, giống như bà theo đuổi tính cách hoàn mỹ vậy, trong hoàn mỹ còn toát lên ngạo mạn nữa.

Thấy cửa mở, đôi mắt bà ta nhìn thẳng tới, lúc nhìn thấy Giang Úc y có ngũ quan tương tự như Giang Vũ Thành bất cười khẽ bật cười, chỉ lúc chạm phải ánh mắt hơi giống mình kia, khóe miệng nhếch lên, rũ mắt xuống, dùng giọng nói bình thản nói, "Trở lại rồi?"

Giang Úc Y ừ một tiếng, ở ngay cửa thay dép lê đi thoải mái, vừa nói, "Mẹ, sao mẹ lại tới đây ạ?"

"Ta đến thăm con gái mình cũng không được sao?' Triệu Hinh Lê hỏi lại bình thản. Giang Úc Y nghe thấy giọng như mang theo chất vấn này của bà thì thấy đau đầu, cũng không muốn dây dưa thêm với bà, nói nhẫn nại, "Mẹ, con không có ý này. Mẹ đã ăn cơm chiều chưa ạ?"

"Chưa, đang đợi con về cùng ăn đây này"

https://thuviensach.vn

Người hầu chắm sóc cho Giang Úc Y đã nấu xong bữa tối rồi, nhưng do có mặt Triệu Hinh Lê, người hầu không nên ở lại trong phòng khách, giả vờ bận rộn trong bếp, nhìn thấy Giang úc Y trở về thì thầm thở phào, mang đồ ăn đã nấu xong ra.

"Vậy cùng ăn đi ạ" Giang Úc Y thờ ơ nói. Triệu Hinh Lê thản nhiên ừ một tiếng, cùng con gái ngồi, nhưng lúc nhìn thấy trên bàn có bày bốn món đơn giản đó, khuôn mặt được chăm sóc kỹ trông rất trẻ lệ ra tia giận, "Bình thường con ăn chính là những thứ này đó hả?"

Người hầu đang múc cho Giang Úc Y một bát canh, nghe nói thế, người bắt đầu run lên, lặng lẽ lùi lại phía sau.

"Mẹ, một mình con, ăn những thứ đó cũng đủ rồi ạ" Giang Úc Y cầm thìa canh bắt đầu ăn, cố sức bình tĩnh, chỉ là không rõ có phải thân thể quá mệt mỏi không mà ăn canh thấy không ngon, bất giác cảm thấy chua xót, chỉ thầm nghĩ muốn về phòng vùi đầu ngủ một trận thôi, cái gì cũng không muốn nghĩ nữa.

"Nói vớ vẩn, thứ như thế có cho chó nhà họ Triệu cũng không ăn, con là tiểu thư nhà họ Giang, sao có thể ăn loại này được chứ?" Triệu Hinh Lê khách sáo phê bình, sau đó vừa nói vừa chuyển giọng mềm đi, "Úc Y à, nghe mẹ nói này, về ở tổ trạch nhà họ Giang đi, con là tiểu thư nhà họ Giang, chẳng ai thích hợp hơn con ở đó đâu"

Giang Úc Y im lặng, nói, "Ơ đây gần công ty, tiện đủ đường, thứ bảy cuối tuần rảnh con sẽ về tổ trạch ạ"

Triệu Hinh Lê hơi giận, nhưng cuối cùng cũng áp chế cảm xúc lại, lặng lẽ ăn cơm cùng con gái.

Giang Úc Y cũng ăn cơm không có cảm giác, hôm nay cô nàng vừa mới về, sau đó lại đi công tay ngay, vẫn chưa được nghỉ tý nào, vất vả mãi mới hoàn thành công việc, về đến nhà thì đèn đã lên, cả người mệt mỏi

https://thuviensach.vn

không chịu nổi, loại mệt mỏi này không những mệt về thể xác mà cả tinh thần nữa.

Sau khi ăn xong, Giang úc Y cân nhắc làm cách nào khuyên mẹ mình, lại nghe thấy bà nói, "Ba con gần đây thế nào? Con bao lâu rồi chưa gặp ông ấy rồi hả? Nếu rảnh thì hẹn ông ấy đi ăn một bữa đi"

Nghe nói thế, Giang Úc Y cảm thấy mệt mỏi khó hình dung nổi dâng lên, khiến cô nàng mệt sắp không buồn nói chuyện nữa. Cô ta hít sâu một hơi, cố sức làm cho mình bình tĩnh lại, nói, "Ba bận rộn nhiều việc, con cũng bận nữa, con không rảnh ăn cơm với ba được, tháng trước ở công ty chúng con có hội nghị cũng thấy rồi, chắc cũng không cho là lâu đâu ạ"

Triệu Hinh Lê như không nghe thấy vậy, tiếp tục nói, "Có nghe không hả, hẹn ông ấy ăn một bữa cơm đi, ta cũng muốn gặp ông ấy lắm"

"Mẹ!" Giang úc Y đau đầu lên lên.

"Thế nào? Chẳng nhẽ là ta không bảo được con hả?" Triệu Hinh Lê hỏi hơi giận.

Giang Úc Y cảm thấy một cơn đau ập tới, hiểu ra nói, "Ba sẽ không muốn ăn cơm cùng mẹ đâu ạ, cũng không muốn gặp mẹ. Mẹ, các người đã sớm ly hôn rồi, đừng quấn lấy ông ấy nữa!"

"Câm miệng!" Triệu Hinh Lê giận dữ đứng dậy, chỉ thẳng vào cô giận dữ, "Con chính là nói chuyện như thế với ta hả? Trên đời này có ai mà chẳng muốn cha mẹ tốt, chẳng có đứa nào giống con lại mong cha mẹ ly hôn hả? Ba con mấy năm nay vẫn không tái hôn, ta vẫn có cơ hội"

Không, mà hai mươi lăm năm trước bà đã không có cơ hội rồi.

Giang Úc Y nhìn bà đi đi lại lại trước mặt, vừa tức giận mắng mình, cả người thêm mệt mỏi hơn, khiến cô không kìm được chỉ muốn ra cửa đi

https://thuviensach.vn

thôi, rốt cuộc nhẫn nhịn nhiều năm khiến cô càng phải cố khắc chế hơn.

Lúc này cô ta đột nhiên thấy hâm mộ Giang Úc Linh, tuy cô ấy không có mẹ, đại đa số người họ Giang cũng muốn muốn gặp cô ấy, nhưng mà ba ba lại vô cùng thương cô ấy, cái gì cũng đồng ý với cô ấy, không ép cô ấy phải làm gì cả, để cô ấy thích làm gì thì làm, vì thế mới khiến cô ấy sống tùy hứng tự do tự tại như thế, chẳng cầu mong gì, ông bà nội thông gia đều hết cách với cô ấy cả.

Triệu Hinh Lê mắng rất lâu, thấy con gái cứ đứng đực ra nhìn mình, rốt cuộc bà cũng tỉnh táo lại, nói, "Tóm lại, mặc kệ thế nào, một ngày gần đây con nhất định phải hẹn được với ba con, đến lúc đó chúng ta một nhà ba người ăn một bữa cơm, nối lại chút tình cảm" Nói xong, bà cười lạnh một cái, "Bất kể thế nào, ta cũng giúp nhà họ Giang mà sinh ra con gái, Giang Vũ Thành có không muốn nhận cũng không được"

Giang Úc Y ủ rũ xuống, trong lòng càng thêm đau đớn. Mãi cho đến một lúc lâu trong phòng im lặng cô nàng mới hồi phục tinh thần phát hiện ra bà mẹ đã đi mất rồi.

"Tiểu thư..." Người hầu hơi bất an tiến lại gần. Giang Úc Y đứng lên, kéo tấm thân mệt mỏi về phòng, thả người xuống giường, lấy tay bịt mắt lại.

***

Ngủ một mạch cho tới lúc tỉnh, rốt cuộc Úc Linh cũng chậm rãi bò dậy, tinh thần cũng tốt hợn hôm qua nhiều. Cô xỏ dép xuống lầu, vừa nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên, thấy Hề Từ vẫn còn đang bận rộn trong bếp, thì tự giác đi ra mở cửa.

Lúc mở cửa ra, phát hiện người bên ngoài cửa là thiếu niên thanh tú tên Lâm Tứ ở cửa hàng bán hóa kia, trong ngực cậu ta còn ôm một hộp quà to đóng gói rất đẹp.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Úc Linh, Lâm Tứ nhìn cô nhếch miệng cười lộ ra hàm răng trắng lóa, nói, "Giang tiểu thư, Hề Lão đại đâu rồi ạ? Anh ấy nhắn đã tới rồi"

Ánh mắt Úc Linh từ trên mặt cậu ta nhìn xuống chiếc hộp quà, giật mình nói, "Các anh còn kiêm cả chức chuyển phát nhanh nữa à" Đôi mắt bất giác nhìn cậu ta tìm tòi nghiên cứu.

Lâm Tứ cảm thấy ánh mắt của người đẹp này hơi đáng sợ, thầm run lên đáp, "Không phải ạ, là người khác ký thác trong tiệm của chúng tôi, tôi giúp Hề lão đại mang tới thôi"

Úc Linh chưa nói gì mời cậu ta vào. Lâm Tứ hơi khẩn trương vào cửa, nhưng lúc nhìn thấy Hề Từ đang đeo tạp dề bận rộn trong bếp, lại lộ ra bộ dạng hôm qua vừa nhìn thấy của anh, ánh mắt như lồi ra, cứ như gặp phải chuyện gì đó khó tin đến vậy.

Cô nhìn nhìn Hề Từ, rất bình thường mà. Lại nhìn Lâm Tứ, Hề Từ thật ra không có gì đáng kinh ngạc cả, đặt đĩa bánh bao trên bàn, đi tới nhận lấy hộp quà, nhíu mày nói, "Sao lại chỉ có một cái hả?"

Da mặt Lâm Tứ run rẩy, đáp, "HỀ lão đại, mấy thứ này thời kỳ sinh trưởng dài, đây là một cây được bảo tồn tốt nhất rồi, còn lại vẫn chưa thành thục lắm, chỉ một cây thôi ạ" Sau đó lại hơi khẩn trương nhìn anh, định nói gì đó, nhưng ngại còn có một con người ở đây nên không dám hỏi.

HỀ Từ cũng không làm khó cậu ta, nhận lấy hộp quà rồi bảo cậu ta đi. Lâm Tứ như được đại xá, định chạy, thấy Úc Linh tốt bụng rót một chén nước cho cậu ta thì cười nói, "Cám ơn Giang tiểu thư, không làm phiền các người nữa" Nói xong thì bưng chén nước đi mất.

Úc Linh thấy cái chén nhà mình bị cậu ta mang đi mất, cũng không mở miệng gọi lấy lại, mà tiến đến trước mặt Hề Từ, hỏi kỳ lạ, "Sao cậu ấy lại như có vẻ sợ anh thế nhỉ? Đúng rồi, cậu ấy gọi là Lâm Tứ, cùng với

https://thuviensach.vn

Lâm Thứ có gian hàng bán hoa ở thị trấn kia không phải là anh em đó chứ?"

"Họ là anh em họ" Hề Từ kéo cô đi ăn sáng, vừa đáp, "Có thể là do trước đây anh rất nghiêm khắc, hơn nữa nó hơi nhát gan"

Úc Linh nghe xong cũng không để bụng nữa. cô ngồi trước bàn ăn, nhận đũa từ Hề Từ bắt đầu gắp bánh bao nóng trong lồng hấp ra.

Mùi vị bánh bao ăn ngon quá khiến cô suýt nữa bị bỏng, hận không thể cắn nuốt sạch. MỖi lần ăn no ngủ kỹ tỉnh lại, bụng cô lại càng thấy đói hơn bình thường, cứ như ngủ còn tiêu hao năng lượng hơn cả bình thường nữa vậy, hơn nữa thức ăn tỏa ra mùi hương mê người như thế, có bình tĩnh cũng không được.

"Còn nóng, đừng ăn nhanh quá" Hề Từ cười bưng lý sữa đậu nành ấm tới, nghe thấy tiếng xít xoa của cô trong không khí, nắm cằm nâng mặt cô lên, nhìn bên mép cô dính nước mỡ béo, xuyên qua hàm răng trắng nõn còn thấy chiếc lưỡi hồng hồng, quả nhiên là bị bỏng rồi.

Anh hơi lúng túng, cảm thấy chắc chắn là cái vị Mễ Thiên Sư ham ăn kia đã làm hỏng cô rồi, vốn là một người lười biếng, chẳng hứng thú gì với thứ gì, sau khi có Mễ Thiên Sư tham ăn cùng ăn với cô, thì rõ ràng là bắt đầu có hành động ăn tham, ăn gì cũng mạnh mẽ hơn trước.

Anh tới gần, mở miệng cô ra, dùng chính đầu lưỡi của mình liếm lên chiếc lưỡi hồng hồng của cô, cho tới khi nó không còn hồng nữa mới buông cô ra để cô tiếp tục ăn sáng.

Úc Linh ngẩn ngơ, ngẩng đầu nhìn bộ dáng tự nhiên của anh, hơi hoài nghi không rõ hành vi vừa rồi của anh có phải giúp cô hạ nhiệt không nữa. Đầu lưỡi bất giác không tự chủ được động đậy, phát hiện vừa rồi chỗ bị bỏng có vẻ không đau nữa, mà ngược lại rất mát mẻ, chắc không phải là nước bọt của anh có tác dụng đó chứ...

https://thuviensach.vn

Cô đờ đẫn một lúc, quyết định vẫn không nghĩ nhiều, mà tiếp tục giải quyết bữa sáng tiếp. Sau khi ăn sáng xong, cô mở hộp quà Lâm Tứ mang tới, lúc nhìn thấy nhân sâm không rõ năm ở đó, bất chợt lắp bắp kinh hãi.

Nhân sâm này nhìn cực kỳ mập mạp, năm chắc không ít, thoạt nhìn như sắp thành tinh rồi vậy.

"Đây là quà anh định tặng cho ba ba đó à?" Úc Linh hỏi, hôm qua chỉ thấy anh phát tin nhắn ở điện thoại, chắc là anh đặt quà gặp mặt, thật sự là - món quà gặp mặt quá quý giá đi.

Hề Từ cười gật đầu. Úc Linh lại nhìn một lúc, rồi mới đóng nó lại, nói, "Thứ này rất khó tìm đi?" Ở nhà họ Giang không phải chưa từng thấy nhân sâm lâu năm, nhưng cũng không nhiều năm như thứ này, bên ngoài chắc chắn không thể mua nổi loại nhân sâm ngàn năm này, mà những nơi khác cũng thế.

Hề Từ định nói là không sao, nhưng nghĩ tới trong xã hội loài người loại nhân sâm có niên đại thế này quả thật rất khó tìm, bình thường chỉ là một số ít năm thôi, nên nói đầy hàm xúc, "Có sao đâu, chỉ cần nhạc phụ cao hứng thì tốt rồi"

-Chỉ e ông ấy không chỉ cao hứng mà biết đâu chừng còn đem thứ này vỗ thẳng vào mặt anh ấy chứ-

Trong lòng Úc Linh thầm nghĩ những cũng không nói thêm gì đả kích anh nữa, lại đóng gói nó lại lần nữa. Hề Từ muốn tạo ấn tượng tốt khi sắp gặp mặt cha vợ, vì thế mới để người của mình đi nhanh mang thứ này suốt cả đêm tới B thị. Tuy trên mặt anh có vẻ bình thản, thực ra trong lòng vẫn hy vọng gặp mặt hôm nay sẽ để cho cha vợ một ấn tượng thật tốt, dù gì thì ông ấy cũng là cha của Úc Linh, dĩ nhiên cũng cần cố sức để đi tôn trọng người thân trưởng bối của cô nữa.

https://thuviensach.vn

Hai người ở nhà dọn dẹp, mãi cho tới tận trưa thì mới ra khỏi cửa. Hề Từ phụ trách lái xe, lúc đèn đỏ anh nhân cơ hội quay đầu nhìn cô một cái, hỏi, "Hôm nay ngủ đủ chưa em?" Biết cô vì có yêu cổ quấn thân nên so với người bình thường tham ngủ hơn chút, vì thế sáng mà dậy không có chuyện gì thì anh sẽ để cô thoải mái, mặc cô ngủ tới lúc nào tỉnh thì tỉnh.

Anh nhớ bà ngoại chăm cô từ nhỏ tới lớn, cũng phát hiện ra tập tính tham ngủ của cô, nếu ngủ không đủ giấc thì tinh thần không tỉnh táo, vì thế dù có hay lẩm bẩm bệnh ngủ biếng của cô thì cũng đã thành quen, nhưng vẫn chưa từng đi đánh thức cô dậy bao giờ.

Úc Linh nghe vậy hơi ngại ngùng, sợ anh thấy mình là một kẻ tham ngủ không năng động, hiện giờ cô mới để ý hình tượng của mình trong lòng anh, giải thích, "Em thấy hơi thiếu máu, mỗi ngày cần ngủ đủ chín tiếng, nếu không tinh thần rất uể oải đó"

"Hóa ra là vậy" Anh cười đồng ý lời cô nói, thấy cô mím môi thở phào, trong mắt lóe lên cười. Tới mười hai giờ trưa thì xe tới quán Sơn Thủy.

Sơn Thủy quán là một quán cơm riêng ngon nổi tiếng, trông vô cùng thanh nhã, quanh cảnh cũng đẹp, quan trọng hơn là, nó cò là một nơi ăn cơm giữ bí mật đúng chỗ, có nhiều kẻ giàu hoặc ngôi sao đều thích tới đây ăn cơm, không lo bị ai làm phiền cả.

Úc Linh và Hề Từ vừa tới cửa, thì nhìn thấy thư ký Lý Ngôn của Giang Vũ Thành đã đứng chờ ở đó. Thấy cô, thư lý Lý ăn mặc comle, thoạt nhìn như người rất thạo việc tới gần cười nói, "Đại tiểu thư, Giang tổng đã ở trong phòng riêng rồi, xin mời đi theo tôi"

Úc Linh gật đầu với anh rồi kéo Hề Từ đi. Hai người đi rồi, không nhìn thấy vẻ mặt kinh khủng của thư ký Lý đang nhìn họ, mắt dừng trên tay Úc Liinh đang kéo tay Hề Từ kia, suýt nữa nghĩ là mình hoa mắt, thế như

https://thuviensach.vn

lại nhìn thấy vị đại tiểu thư Giang này đang kéo tay một người đàn ông xa lạ tới đây dự bữa ăn với Giang tổng nữa.

Anh ta gần như tưởng tượng ra, lát nữa sắc mặt Giang tổng khó coi tới cỡ nào. Đột nhiên thư ký Lý hơi ngại không dám đi vào.

Không để ý tới rối rắm của thư ký Lý, Úc Linh đã kéo Hề Từ đi vào một gian phòng riêng phía trước, bồi bàn đứng trước cửa phòng riêng nhìn thấy họ, lại liếc mắt nhìn thấy thư ký Lý ở đằng sau một cái, xác nhận đây là khách của phòng đặt này nên khom mình mở cửa ra mời họ vào.

Nửa tiếng trước Giang Vũ Thành đã đi.

Con gái đã rời B thị gần ba tháng rồi, ba tháng không gặp, Giang Vũ Thành vô cùng nhớ cô, cho dù có điện thoại liên lạc, nhưng tính cách Úc Linh thì ông biết rõ, không kiên nhẫn buôn dưa lê với người ta, chỉ nói có hai câu rồi gác máy, vì thế tuy quan tâm cô, nhưng trong vòng ba tháng liên lạc với cô bằng điện thoại thì không nhiều.

Khó khăn lắm rốt cuộc cô mới về B thị, về còn đồng ý ăn cơm với ông vào hôm sau, trong lòng Giang Vũ Thành không nghi ngờ là rất cao hứng, cảm thấy trong lòng con gái vẫn có người ba như ông đây.

Nghe thấy tiếng động từ cửa truyền tới, Giang Vũ Thành lập tức ngồi thẳng người lên, từ trước đến nay vẻ nghiêm túc trên mặt ông giờ nở nụ cười hiền hòa, nhìn cửa mở ra thấy con gái kéo tay một nam nhân xa lạ tiến vào...

Lúc thấy rõ con gái thật sự kéo tay một nam nhân xa lạ đi vào, nụ cười trên mặt |Giang Vũ Thành trong nháy mắt tắt ngấm, sau đó sắc mặt trở nên đen xì.

Thư ký Lý cúi đầu, không dám nhìn ông chủ đang từ mùa xuân trong nháy mắt biến thành mùa đông giá rét kia nữa.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hề Từ vào cửa, liếc mắt một cái nhìn thấy một nam nhân ngồi trong phòng riêng.

Ông năm nay thực ra đã trên bốn mươi lăm rồi, nhưng thoạt nhìn như chưa tới ba mươi, còn trẻ hơn nhiều so với tuổi, bình thường chắc hẳn quan tâm đến bảo dưỡng và rèn luyện, có bộ mặt vô cùng anh tuấn, khí chất trầm ổn, không giận tự uy, trên người có khí thế được lâu năm bồi dưỡng mà có, tràn đầy mị lực thành thục của đàn ông.

Đây là một nam nhân chỉ cần ngồi im lặng ở đó cũng đủ trấn áp toàn trường, hấp dẫn mọi ánh mắt mọi người.

Đồng thời cũng là một nam nhân vô cùng khó chơi. Đương nhiên đây là đối với thương nhân trên thương trường với thế gia mà nói, tên Giang Vũ Thành vĩnh viễn đại diện cho thâm trầm và đáng sợ. Nhưng với Hề Từ mà nói, ông ấy chỉ khác với người khác là có vẻ nam tính vĩ đại của một con người mà thôi, nếu đây không phải là cha của Úc Linh, bình thường anh cũng vốn chẳng thèm liếc mắt nhìn cái nào hết.

Anh lễ phép nhìn về ông mỉm cười, làm như không nhìn thấy sắc mặt của ông đã biến thành màu đen cứng ngắc kia. Úc Linh thì càng rõ hơn, kéo Hề Từ về phía giang Vũ Thành gọi một tiếng ba, rồi sau đó lại kéo anh ngồi xuống, nhìn rất ung dung.

Giang Vũ Thành, "...."

Thư ký Lý, nói thầm, "Đại tiểu thư cô thực sự bình tĩnh được thế sao? Nói xem nam nhân hoang dã này là ai?

Giang Vũ Thành hít sâu một hơi, cố sức để mình bình tĩnh hơn, hiếm khi nào được ăn bữa cơm với con gái, cũng không muốn ngay từ đầu biến không khí thành cứng ngắc, nên hỏi, "Úc Linh, vị tiên sinh này là ai?" Trong lòng thì giận tím mặt, thằng nhóc hoang từ đâu tới thế? Cũng dám quyến rũ con gái ông à?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Giang Vũ Thành sắc bén lần lượt đánh giá con gái với thằng nhóc hoang đang ngồi, phát hiện ra vẻ mặt của nó vẫn thong dong, vẫn duy trì vẻ lễ phép có thừa, thậm chí còn nhìn ông mỉm cười nữa, cũng chẳng có thái độ lo sợ bất an gì, thoạt nhìn giống thằng nhóc mặt trắng, trong lòng lại càng không ưng.

"Ba, anh ấy tên Hề Từ ạ" Vẻ mặt Úc Linh trịnh trọng, cũng không đi lòng vòng, mà đi thẳng vào vấn đề ngay, "Là chồng của con, chúng con kết hôn rồi ạ"

Giang Vũ Thành, "..."

Thư ký Lý, "....."

Quả nhiên Giang Vũ Thành và thư ký Lý bị cô ném quả đạn đầu váng mắt hoa. Cái kiểu một lời chưa nói mà đã kết hôn rồi là hành vi gì thế? Đại tiểu thư cô đừng có khùng như vậy mà!

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 68

Chương 68

Không khí hiện trường trong nháy mắt trở nên ngưng lại, sắc mặt Giang Vũ Thành rất khó coi, khí thế khiến người ta thấy sợ hãi.

Mấy năm nay Giang Vũ Thành quản lý tập đoàn Giang thị, làm việc càng phát ra kiểu người được giáo dục có thừa, thâm trầm, khí thế bức người. Nếu người thường, lúc này sớm đã khó nuốt trôi, cả thư ký Lý thường xuyên tiếp xúc với ông còn thầm kêu khổ, cố tình hai người càng khiến cho ông biến sắc mặt thì một cứ coi như không có chuyện gì xảy ra, còn một thì ung dung tự tại quá đáng.

Thư ký Lý âm thầm liếc mắt dò xét Hề Từ một cái, cảm thấy vị này ở trước mặt BOSS mà vẫn thong dong bình tĩnh, rất xứng người tài ba.

Cũng đúng thôi, nếu không phải người tài mà nói thì sao có thể không thèm nói câu nào đã cưới ngay đại tiểu thư nhà họ Giang rồi chứ, nên biết Thiếu gia đại thiếu mấy năm nay theo đuổi cô ấy, tốn bao tâm tư, đến giờ vẫn còn đuổi không được, ngờ đâu mới rời đi có ba tháng thì đã tuyên bố là đăng ký kết hôn rồi chứ.

Nói thật thì đối với chuyện Giang úc Linh kết hôn, đến cả anh ta cũng thấy giật mình, tuy trước đây cảm thấy vị đại tiểu thư này rất tùy hứng mà thấy giận, nhưng cho tới tận giờ không ngờ cô ấy cả chuyện lớn trong đời cũng quyết định nhẹ nhàng như thế, thậm chí còn lừa cả người nhà mà đi lĩnh giấy kết hôn, sau đó lại dẫn cái gã nam nhân kết hôn tới, nói cho người

https://thuviensach.vn

khác đây là chồng cô, có ai bốc đồng vậy không? Nhìn toàn bộ cả B thị, có thiên kim tiểu thư nhà ai giống cô không?

Đại tiểu thư họ Gaing lại lần nữa gây ra ấn tượng mới đối với thư ký Lý. Chỉ là không rõ Hề Từ là người ở đâu.... Hình như ở B thị không có người hào môn thế gia nào họ Hề cả, còn ở tỉnh thị khác thì đúng là không rõ.

Trong bất chợt, trong đầu thư ký Lý hiện lên một loạt những người đã từng làm ăn cùng con cháu nhà gia thế điểm một lượt, vẫn không tìm thấy họ Hề, trong lòng hơi hoài nghi, vị Hề tiên sinh này chắc không phải là một người có thân phận bối cảnh gì cả chứ? Nhìn bộ dạng của anh ta kìa, tuy đẹp trai thật, khí chất cũng được, cũng rất khó định vị anh ta.

Thư ký Lý thông minh lùi lại một bên không nói câu nào, đỡ cho mình bị vạ lây như cá trong chậu. Mãi một lúc sau, Giang Vũ Thành mới cất lời, "Úc Linh, con nói gì thế?'

Úc Linh rất tự nhiên lặp lại lời nói vừa nãy lần nữa, sau đó bảo, "Đây là con rể ba, bà cũng rất thích anh ấy ạ"

Quả nhiên, sau khi đưa bà ngoại Úc ra chống đỡ, Giang Vũ Thành cho dù có đầy khí thế vẫn tịt miệng.

Ông nhanh chóng áp chế cơn tức đang chồi lên, trầm mặt hỏi, "Con và thằng nhóc này... Vị Hề tiên sinh này biết nhau từ lúc nào? Sao tự dưng lại kết hôn thế?" Nói đến đây, cơn tức lại không áp được, bất giác liếc mắt oán hận nhìn thằng nhóc mặt trắng đối diện một cái.

Trong mắt Giang Vũ Thành, Hề Từ thoạt nhìn như một sinh viên đại học vừa tốt nghiệp, mặt trắng nõn, khí chất sạch sẽ, cũng không trải qua vẻ lịch lãm ở xã hội thượng lưu mấy. Tuy mặt thì đẹp trai thật, nhưng đàn ông không phải chỉ có mỗi bộ mặt, mà còn phải xem năng lực, không có năng

https://thuviensach.vn

lực mà chỉ dựa vào đẹp trai thì đều gọi là mặt trắng (trai bao, trai ăn bám) cả, có thể dùng được gì chứ?

Ông không nghĩ tới chuyện nhờ đám cưới liên hôn của con gái với gia tộc khác, nhưng nhất định phải gả con gái cho một gia đình môn đăng hộ đối, hôn nhân dĩ nhiên là phải do chính cô thích, nhưng vẫn không ngờ được con gái mới có hai mươi ba tuổi thì đã kết hôn rồi, hơn nữa còn không thèm nói với người làm ba như ông đây một câu mà đã gả ngay, trong lòng vừa tức vừa bực, vừa nổi trận lôi đình vừa thấy đau lòng.

"Chúng con biết nhau ở thị trấn ạ, anh ấy là hàng xóm của thím Lục, bà rất thích anh ấy, con cũng hiểu anh ấy rất được, nên mới cùng anh ấy đi kết hôn ạ" Úc Linh bình bình thản thản nói.

Giang Vũ Thành nghe xong lại sửng sốt, không ngờ người này hóa ra là người ở thị trấn, cũng không phải là thằng nhóc đến từ một thị trấn nhỏ sao. Một thằng nhóc thôi cũng dám mơ con gái ông à...

Giang Vũ Thành nghĩ vòng vèo, ánh mắt hơi nheo lại, rồi nhanh chóng thu lại sắc mặt, cố sức bình tĩnh nói với con gái, "Úc Linh à, con còn rất trẻ, có nhiều cô gái tới ba mươi tuổi mới kết hôn cũng không muộn.... Thật ra con là vì để cho bà yên tâm nên mới kết hôn cùng nó hả?"

Không thể không nói, Giang Vũ Thành vẫn là người hiểu rõ con gái mình nhất, nói một câu mà trúng trọng tâm luôn. Úc Linh im lặng.

Khóe miệng Giang Vũ Thành hơi nhếch nhếch, giương mắt nhìn về người thanh niên ngồi ở bên con gái mình, ánh mắt ác ác rồi nhanh chóng thu lại, nói hiền hòa, "Hề tiên sinh đúng không?"

Hề Từ nghênh đón ánh mắt ông, nhìn ông mỉm cười, nói với ông càng hiền hòa hơn, "Lần đầu gặp mặt, cháu là Hề Từ, thưa cha vợ"

https://thuviensach.vn

Hai từ "Cha vợ" đều khiến Giang Vũ Thành và thư ký Lý sững sờ. Thư ký Lý dùng ánh mắt ác liệt nhìn anh.

Thái dương Giang Vũ Thành nổi đầy gân xanh, áp chế cơn giận trong lòng xuống, nói, "Hiện giờ gọi cha vợ còn quá sớm, ta...."

"Ba" Úc Linh cất tiếng cắt ngang lời ông, kéo tay Hề Từ, nói với anh, "Tuy từ đầu là vì bà, nhưng mà..." Cô rũ mắt xuống, hơi thẹn thùng nói, "Con, con cũng rất thích anh ấy"

Người này không những trong cuộc sống cẩn thận chu đáo chăm sóc cô, mà còn có thể tróc quỷ trừ yêu, chỉ riêng năng lực bảo vệ cô không để bất kỳ loại sinh vật nào làm thương tổn mình, cứ như mưa phùn mùa xuân mà thâm nhập dần vào trong thế giới của cô, chỉ thời gian có hai tháng đã khiến cô cảm thấy trong đời có anh thực sự quá tốt.

Người như thế, rất dễ gây cảm tình với người ta, thích anh cũng là chuyện đương nhiên. Hề Từ bất giác vui mừng nhìn cô, đưa tay ra cầm lấy tay cô, nói khẽ một câu, "Úc Linh"

Anh rất vui, mà sắc mặt Giang Vũ Thành thì lại càng tái xanh, nhìn thấy vẻ mặt người đàn ông đang cầm tay con gái mình kia vui mừng, suýt nữa không kìm được mà ném cái chén qua.

Thật ra Giang Vũ Thành cũng không phải người tốt tính gì, nếu tính tình ông tốt thì năm đó cũng sẽ không vì lấy Úc Mẫn Mẫn mà khiến người nhà mất vui vài lần, đến cả quyền thừa kế cũng không thèm, sau đó lại càng không muốn gây ra nhiều chuyện đại nghịch bất đạo như thế. Tương phản, lúc ông còn trẻ tính tình hay nổi nóng, nhưng nổi tiếng là một tay ăn chơi, thấy rắc rối thì không coi là gì hết.

Mãi cho tới khi quản lý tập đoàn Giang thị, ông mới dần nặn thành một thân thành thục, trở nên ung dung thâm trầm, nhưng trong xương vẫn

https://thuviensach.vn

không đổi, đó là tính xấu, chính bởi vì cái chết của Úc Mẫn Mẫn khiến ông quá đau đớn, mới chậm rãi ép xuống tận đáy lòng thôi.

"Úc Linh" Ông ép giọng xuống nói, "Ba ba cảm thấy, con còn trẻ, chưa có nhiều kinh nghiệm, có một số chuyện không giống như con nghĩ, nó..." Giang Vũ Thành rất muốn nói thằng nhóc này vừa nhìn thì đã thấy là một kẻ mặt trắng rồi, có bản lĩnh gì mà cưới con chứ? Nhưng ông hiểu rõ thời điểm này mà phản đối kịch liệt chuyện đã thành này rồi dùng lời làm nhục đối phương thì là một chiêu quá kém, chỉ biết dẫn tới cha con mâu thuẫn, khiến con gái càng thêm thất vọng với ông thôi.

Vì thế ông kiềm chế, nói uyển chuyển, "Nó là hạng người gì con có biết không? Cũng không phải ta có ý kiến gì với nó, mà là thời gian các con biết nhau quá ngắn, chuyện hôn nhân, cũng không phải hứng lên là làm, vẫn cần cẩn thận chút. Có đúng không, Hề tiên sinh?"

Hề Từ nghe xong, ngẩng đầu chống lại ánh mắt nghiêm khắc của ông, sau đó cười cười cũng không nói gì.

Thời điểm này anh biết có nói gì cũng sai, nam nhân này chỉ biết là tức giận thêm thôi. Tuy anh không rõ lắm tập tính sống của loài người, nhưng cũng biết lúc trước khi anh kết hôn với Úc Linh, quả thật là quá bột phát.

Sau đó anh cân nhắc mới biết úc Linh hay tùy hứng như thế, nhưng là vì lúc trước anh ở bên ngoài gây thiện cảm với bà ngoại trước, một nguyên nhân khác đúng là vì bà ngoại bị bệnh, Úc Linh biết bà lo nên mới lựa chọn anh.

Anh nhớ nếu lúc ấy mà xuất hiện một nam nhân có đạo đức tốt, chắc úc Linh cũng sẽ tùy hứng lên mà chọn đối phương kết hôn thôi. Còn sau khi kết hôn mà phát triển thế nào thì cô còn phải xem đối phương để lựa chọn, Úc Linh không phải là một người không có chủ ý, cũng không phải là

https://thuviensach.vn

một người dễ bị bắt nạt, có thể tùy hứng kết hôn thì cũng có thể tùy hứng ly hôn.

Chỉ có thể nói, họ kết hôn là ngay từ đầu trùng hợp xúc động quyết định, sau đó họ lại có thể biến thành vợ chồng chân chính, cũng là do anh cố gắng thúc đẩy, mà anh cũng không muốn kết quả ly hôn thế này.

Giang Vũ Thành làm một người cha, quan tâm Úc Linh là chuyện đúng, vì thế với một kẻ chẳng nói câu nào mà bắt cóc con gái mình thế này, thậm chí đến cả chuyện kết hôn cũng không nói với tộc trưởng trong nhà một tiếng, dĩ nhiên là không ưa rồi, thậm chí còn cảm thấy đối phương chèn ép con gái mình, lo lắng đối phương đối xử không tốt với con gái. Đạo lý này, chuyện giữa nam và nữ, phụ nữ dễ bị thiệt thòi hơn nam nhân nhiều.

Trước khi tới đây, anh đã chuẩn bị tâm lý chấp nhận chuyện tức giận của người này, nhưng ông ấy còn khắc chế hơn cả tưởng tượng của mình, cũng chưa bộc phát ngay lập tức.

Quả nhiên, nhìn thấy anh cười, sắc mặt Giang Vũ Thành càng thêm khó coi hơn.

"Ba, anh ấy tốt lắm ạ" Úc Linh phản bác, tuy cô muốn nói cho ba ba biết, Hề Từ tốt đến mức nào, nhưng sau này có thật sự thuộc về mình không thì khó nói lắm, nên đành bảo, "Con rất may mắn có thể được kết hôn với anh ấy, ba à, ba phải tin tưởng con chứ"

Cái con bé khùng này, kết hôn cũng không nói với ba câu nào, ba rốt cuộc tin tưởng con thế nào đây?

Giang Vũ Thành càng thêm tức thêm, nhìn bộ dạng con gái lúc nào cũng bảo vệ thằng nhóc mặt trắng ấy, lại càng thêm tức hơn, sắc mặt càng thêm lạnh lẽo, thốt lên lạnh lùng, 'Nó thì tốt sao hả? úc Linh, kết hôn cũng

https://thuviensach.vn

không phải chuyện của hai người, còn có rất nhiều chuyện thực tế cần phải lo, con còn trẻ, không biết, sau này sẽ hiểu hết lời cha nói thôi"

Úc Linh nhìn ông, hơi nghi hoặc, 'Vốn đúng là chuyện của hai người chúng con, bà đã đồng ý rồi ạ, vì sao ba không đồng ý chứ? Còn chuyện kết hôn không nói cho ba là vì con biết ba nhất định không đồng ý, vì thế mới không nói trước ạ"

Giang Vũ Thành, "..."

Con có thể thành thực một chút không được sao?

Giang Vũ Thành bị con gái trách cha mà càng tức giận tới phát đau, nhưng vừa nhìn thấy nụ cười nhẫn nhịn của thằng nhóc mặt trắng kia, thì ông lại càng không muốn vào lúc này phá công, chỉ đành ôm bộ dáng người cha thâm trầm, cố gắng phá cái hố ngăn cách giữa hai cha con, không thể để thằng nhóc mặt trắng mê hoặc được.

Đúng vậy, cha Giang hiện giờ cảm thấy, con gái chắc chắn là bị những lời ngon tiếng ngọt của thằng nhóc mặt trắng kia mê hoặc rồi, mới có thể bảo vệ nó như thế.

So với Giang Úc Y từ nhỏ lớn lên ngay trong Triệu gia, giỏi giang, khôn khéo, thì con gái lớn Giang úc Linh của ông từ bé ông đã nâng niu trong tay, cũng biết rõ đức hạnh của con bé là gì, tuy bình thường rất tùy hứng, nhưng nói thật vẫn là một người vô cùng đơn thuần ngây thơ, bị một nam nhân lừa gạt cũng không lạ.

Lúc này Giang Vũ Thành cũng hơi nghi ngờ, có phải là có người nào đó đã biết thân phận của Úc Linh, biết mình coi trọng con bé, muốn chiếm Giang thị nên mới tiếp cận con bé. Trước đó không phải là cũng có chuyện như thế sao, may là ông còn chưa ra tay dạy dỗ thì đã hỏng, cũng đỡ cho ông phải lo lắng.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này thì khác, con gái đã cùng đi đăng ký kết hôn với đối phương rồi. Tuy giấy kết hôn không là gì, mà nếu quả thật kẻ này lừa gạt con gái, nói ra luôn thì không hay.

"Chẳng lẽ hiện giờ con nói không sợ ba tức hay sao?" Giang Vũ Thành kìm cơn tức lại hỏi.

"Vậy ba có tức không ạ?' úc Linh hỏi lại. Thái dương Giang Vũ Thành lại nổi gân xanh lần nữa, nói lạnh lẽo, "Con gái kết hôn, mà làm ba ba lại là người biết cuối cùng, người thường ai mà chả tức giận hả"

Úc Linh a một tiếng gật đầu nói, "Nếu vậy, xem ra bữa cơm này không ăn được rồi, đổi ngày khác đi ạ"

Giang Vũ Thành, "..."

Úc Linh thật sự kéo tay Hề Từ đứng dậy, chẳng để ý tới ánh mắt của thư ký Lý đang nhìn đứa bé khùng tý nào, để quà Hề Từ mang tới đặt trên bàn nói, 'Ba à, đây là quà gặp mặt con rể tặng ba, ba nên nhận lấy, rất quý đó"

Trong lòng Giang Vũ Thành hậm hực, một thằng nhóc đến từ một thị trấn nhỏ, biết đâu chừng là đã biết thân phận của úc Linh rồi, vì muốn đặt chân vào Giang gia nên mới kết hôn với cô, loại người vô sỉ này có thể lấy ra thứ quý trọng nào đó được chứ?

Hề Từ khẽ nhìn về Giang Vũ Thành cười nhẹ, cũng không nói gì, cùng Úc Linh ra cửa.

Sau khi hai người rời đi, trong phòng riêng trang hoàng ấm áp đến cả hơi thở cũng không nghe thấy, Giang Vũ Thành cứ ngây ngốc ngồi ở đó, tính càng ngày càng bốc nóng lên, lại không biết phát tiết ra thế nào. Tức càng nhiều, càng đau lòng, cảm thấy con gái vốn chẳng muốn gặp ông, chỉ

https://thuviensach.vn

vì một thằng nhóc mặt trắng, với ông lại càng không muốn thấy, bảo sao ông không đau lòng được chứ?

Tầm mắt rơi xuống hộp quà tặng trên bàn, Giang Vũ Thành tức đến nỗi đưa tay ra túm lấy, ném một cái ra cửa, ai ngờ cửa lúc này lại mở, đã thấy con gái thăm dò nhìn vào, khiến cơn tức sắp trào ra cổ phải cố nén lại, ném hộp quà vào lòng thư ký Lý, ho khẽ một tiếng.

Ông bày ra biểu hiện ôn hòa, hỏi, "Sao thế?" Không đợi cô mở miệng lại nói, "Úc Linh, ba đã rất lâu không gặp con rồi, hôm này dành thời gian tới, mặc kệ thế nào, vẫn nên bồi ba ba ăn bữa cơm này đi"

Úc Linh đánh giá ông, hỏi, "Không giận ạ?'

".... Ăn cơm trước rồi nói sau" Dừng chút, ông bổ sung thêm, "Bảo vị Hề tiên sinh kia cùng vào đi"

Úc Linh gật đầu, quay đầu gọi một câu, cùng Hề Từ tiến vào, lúc ngồi xuống cô còn thành thực nói, "Vừa rồi con định đi tồi, nhưng nghĩ tới một chuyện nên mới quay lại. Ba à, vật mẹ để lại ba vẫn giữ sao?"

Giang Vũ Thành lại bị cô làm cho tức giận tới đau thấu, nghe thấy lời nói cuối của cô, lập tức cảnh giác hẳn lên, "Sao nào?"

Úc Linh chậm rãi uống chén trà thư ký Lý rót ra, quyết định không nói chân tướng cho ông biết sau khi mẹ mất linh hồn vẫn không tiếng vào âm phủ, miễn cho ông không chịu nổi như trước đây mà điên lên, tiện nói dối, "Không sao, chỉ là một thứ lưu niệm thôi ạ"

Giang Vũ Thành nhìn cô một lát, mới rồi thản nhiên ử một câu, trong lòng hiểu rõ con gái có chuyện lừa ông, chuyện này hẳn có khả năng liên quan tới Mẫn Mẫn rồi.

https://thuviensach.vn

Chắc là vì Úc Linh này là một đứa nhỏ có lực sát thương như gấu, nên tuy Giang vũ Thành không muốn thấy Hề Từ, nhưng bữa ăn vẫn phải bình thản mà ăn, chỉ là ông nhìn Hề Từ với cặp mắt khó chịu thôi.

Hề Từ cũng không để ý, trong lúc ăn cơm vẫn cẩn thận chiếu cố Úc Linh, gắp thức ăn cho cô... Giang Vũ Thành chọn món đều là những thứ Úc Linh thích ăn... Chỉ là ông thật ra không biết ăn thế nào vì đều là thức ăn chay cả.

Trong mắt Giang Vũ Thành, tuy vẫn có ác cảm với anh như cũ, những không tới mức chán ghét đến nỗi hận không giết chết anh ngay.

Nhưng mà vẫn thật sợ không muốn nhìn tý nào. Ăn cơm xong, úc Linh cũng không dài dòng, nói thẳng với ông, "Ba à, một thời gian nữa con sẽ tới chỗ ba lấy ít thức mẹ đã từng dùng nhé"

Ánh mắt Giang Vũ Thành thâm trầm nhìn cô, nói, "Đến thì đến đi, thứ gì đó của mẹ con, ba đều để một ít ở tổ trạch"

"Vậy được, con sẽ về tổ trạch lấy vậy" Úc Linh đáp rất rõ ràng. Rốt cuộc Giang Vũ Thành mới ý thức được chuyện không đơn giản tý nào, tâm tư thay đổi rất nhanh, hiện rõ ý tứ trên mặt.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Chương 69

Cơm nước xong, không có chuyện gì, Úc Linh kéo Hề Từ đi mất, mà đi rất đàng hoàng rõ ràng. Giang Vũ Thành lại thật ra ngồi trầm mặc một lúc rồi mới đứng dậy rời đi.

Lên xe, chỉ thấy trong tay thư ký Lý còn ôm hộp quà lúc trước mình ném cho, sắc mặt lại lạnh lùng. Vốn định bảo thư ký Lý ném thẳng đi, nhưng nghĩ nếu mà ném thật thì không biết Úc Linh sẽ thế nào, nếu mà sau khi biết được thì lại mất vui, chỉ đành miễn cưỡng nói, "Mang lại đây"

Thư ký Lý đưa quà cho ông thầm thở phào. Anh ta đã đi theo Giang Tổng chừng mười năm rồi, cũng biết tính tình của cha con này là gì, Giang Tổng tự biết thua thiệt con gái, hai cha con nếu có phần kết thì kết quả cuối cùng Giang tổng là người thỏa hiệp. Vì thế trong mắt anh ta, cho dù vẫn bị đứa con gái có tính trẻ con kia làm cho tức cũng chỉ vì muốn con gái cao hứng vẫn như cũ sẽ nhận con rể Hề Từ này - chẳng qua quá trình nhận đó hơi khúc khuỷu tý.

Nếu là quà gặp mặt của Hề tiên sinh mà ông ném thật, sau này đại tiểu thư Giang mà biết tất nhiên sẽ mất hứng, tuy Giang tổng nói sẽ không giận chó đánh mèo kẻ làm thư ký như anh ta, nhưng chắc sẽ bất mãn nếu lúc đó anh ta không khuyên nhủ hoặc thu nhận lấy, cảm thấy anh ta không cần làm việc nữa.

Aizz, điều bi ai nhất chính là cái người ở chức vị thư ký đó. Thư Ký Lý ngồi lái xe trở về công ty.

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Thành trầm mặc một lúc, kéo hộp quà lại gần, vốn chẳng có ý định để ý, mở hộp quà ra, thấy rõ thứ bên trong hộp đó thì bất giác lắp bắp kinh hãi.

Thư ký Lý thừa lúc có đèn đỏ, nhìn từ trong kính thấy vẻ mặt khác thường của ông chủ, bất giác suy đoán trong lòng, có phải phần quà gặp mặt này của Hề Từ không đơn giản như họ nghĩ không?

Có thể khiến một người cầm quyền của tập đoàn Giang thị kinh ngạc thì chắc không đơn giản rồi.

Sau khi trở lại công ty thư ký Lý mới nhìn rõ thứ trong hộp quà đó là nhân sâm, rốt cuộc hiểu ra thời điểm đó vẻ mặt Giang Vũ Thành sao rồi, cả anh ta cũng lắp bắp kinh hãi, tuy anh ta không hiểu, nhìn không ra cây nhân sâm này bao nhiêu năm, nhưng chỉ cần nhìn vỏ bên ngoài đơn thuần của nó thôi chỉ e năm không thấp, là hiếm thấy trên thế gian.

Giang Vũ Thành ngồi trước bàn làm việc, nhìn chằm chằm cây nhân sâm trước mặt một lúc lâu, nói, "Cậu cho người đi thăm dò tra cho ta"

Thư ký Lý lên tiếng đáp, hiểu được ông muốn tra người là Hề Từ. Nhìn thấy phần quà gặp mặt này, anh ta cũng tương tự không tiếp nhận nổi vì sao mà thằng nhóc Hề Từ này có thể lấy ra được, chẳng nhẽ thân phận Hề Từ còn có ẩn tình khác ư? Vị đại tiểu thư kia quả nhiên sẽ không tùy tùy tiện tiện mà kết hôn bừa với người phàm mới đúng.

Anh ta lập tức tỉnh táo, gọi một cuộc điện thoại. Sau khi nghe thư ký Lý gọi điện thoại xong, Giang Vũ Thành vẫn khó chịu, cau mày hỏi, "Anh thấy cái thằng nhóc kia rồi đó... Có phải là kẻ có gia thế gì không?" Người không có chút gia thế, sao có thể tìm được loại nhân sâm sắp thành tinh này cơ chứ?

Giang Vũ Thành không phải là chưa từng thấy qua nhân sâm như vậy, nhưng thực sự là thấy quá ít, vốn chẳng cách nào mà có thể lấy quà gặp mặt

https://thuviensach.vn

ra tùy tiện như thế được.

Đến cả ngài cũng nhìn không thấu thì tôi sao nhìn thấu cho được? Thư ký Lý thầm nghĩ trong lòng, miệng lại nói, "Giang tổng, vị Hề tiên sinh đó bề ngoài không tầm thường, khí chất thượng cấp, nhưng không cách nào nghe thấy anh ấy mở miệng, cách nói năng không rõ, tôi cũng chẳng cách nào nhìn ra nổi cái gì"

Nghe nói như thế, Giang Vũ Thành nhớ tới lúc ấy nói đều là con gái ông nói, còn thằng nhóc kia thì cứ bày ra vẻ mặt vô tội ngồi ở đó mặc Úc Linh tranh luận với ông, lời nói đều là bảo vệ nó, cảm thấy càng thêm chán ghét ra mặt.

Giang Vũ Thành ngay lập tức không muốn nghĩ thêm cho phiền, tập trung vào công việc không nghĩ gì nữa.

***

Sau khi rời khỏi tiệm ăn, hai người cũng không về nhà mà đi cửa hàng mua sắm ít đồ dùng gì gì đó.

Lần này đến B thị, Hề Từ cũng không mang theo gì cả, nếu mà tính ở lâu dài, có thêm ít quần áo mới được. Úc Linh chưa bao giờ có nam nhân đi mua quần áo cùng, bất giác thấy cảm giác rất mới mẻ, nên dẫn anh đi.

Đi tới một cửa hàng chuyên bán quần áo nam độc quyền, Úc Linh nói với nhân viên bán hàng, "Chọn cho anh ấy một ít quần áo thích hợp"

Nhân viên bán hàng là một phụ nữ trên dưới ba mươi, diện mạo thanh tú, cử chỉ khéo léo, có thể đi làm trong cửa hàng tên tuổi thế này, ánh mắt rất được. Nghe thấy lời Úc Linh nói, trong lòng biết rõ đây là khách hàng sộp, lập tức cười khanh khách giúp chọn quần áo, cô ta thấy hai người tuy ăn mặc bình thường nhưng khí chất lại không tầm thường, nghĩ tới cũng không phải là kẻ thiếu tiền.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nhân viên bán hàng quả không sai, liên tục chọn mấy bộ hè, Úc Linh nhìn nhìn, liền gật đầu bảo Hề Từ mặc thử xem thế nào.

Đợi Hề Từ mặc một bộ kaki màu sắc nhạt đi ra, nhân viên bán hàng cho dù tin vào mắt mình cũng bị quý công tử lịch sự tao nhã như thế chấn động. Trong lòng thầm than ngoại hình người này thật xuất sắc, bảy phần quần áo, mà để cho anh mặc vào thì hoàn toàn khác hẳn, chẳng kém quần áo hàng hiệu tý nào.

Hề Từ cao trên một mét tám, dáng người dong dỏng, nhưng lại cường tráng, và cũng rất có hình thể, lúc mặc quần áo xong dáng người cao gầy, đôi chân thon dài thẳng tắp rất đáng chú ý, còn phần cởi quần áo ra thì - khụ, chỉ có Úc Linh mới biết được, không cần dùng nhiều lời.

Tóm lại, ngoại hình Hề Từ vô cùng vĩ đại, dung mạo thượng đẳng, khí chất lại có khuynh hướng sạch sẽ thuần khiết khiến con người ta hài lòng, rất khó làm cho người ta có ác cảm với anh, bình thường thì ăn mặc đơn giản cũng đã hấp dẫn người khác rồi, giờ có thêm quần áo vào, quả thực như tôn lên thêm nhiều chân kính không dám nhìn trực diện.

Hai mắt Úc Linh nhìn anh, sau đó lại nhìn về phía nhân viên cửa hàng gật đầu, "Bộ này cũng được"

Tiếp đó, lại đưa mấy bộ cho Hề Từ thử.

Hề Từ chẳng cầu kỳ chọn quần áo, quần áo anh mặc không phải là hàng đặt may, không cậu nệ hàng hiệu gì, cứ thấy thoải mái là được, vì thế quần áo anh đủ loại hỗn tạp, nếu không có dáng người chuẩn, thì không thể nào nhìn cho được. Vì không thích nơi có nhiều người, anh rất ít đến những cửa hàng như thế này mua quần áo, nếu không phải ánh mắt Úc Linh sáng rực anh cũng không ngoan ngoãn thử như thế.

Sau khi thử xong mấy bộ, Hề Từ nhìn ánh mắt cô càng ngày càng phát ra hào quang sáng rực thì hơi thẹn nói, "Úc Linh, thật sự không cần mua

https://thuviensach.vn

nhiều thế đâu"

"Nhưng nhìn đẹp lắm mà" Úc Linh ghé sát anh khiến mặt anh đỏ dần lên, nhân cơ hội ghé qua hôn lên cằm anh chút, sau đó nói nghiêm trang, "Còn hai bộ nữa, thử tiếp đi ạ"

Hề Từ đỏ mặt tiến vào phòng thử đồ. Úc Linh dường như không có việc gì xoay người, chỉ thấy vị tiểu thư nhân viên cửa hàng kia nhìn qua, lúc chạm phải mắt cô thì vội vã dời đi.

Cô nhân viên cửa hàng không phải không có mắt nhìn, nghiệp vụ cô trau dồi rất tốt, là một nhân viên bán hàng thành công, chỉ là trong lúc bất chợt ngạc nhiên quá mức. Hết cách rồi, ai bảo mặt Hề Từ quá non, khí chất lại thuần khiết, khiến người ta có cảm giác như một thiếu niên chưa va chạm xã hội, lại nhìn thấy hình thức ở chung của họ, thật sự sẽ khiến người ta nhớ tới hình thức nữ nhà giàu "bao nuôi" sinh viên.

Là một phụ nữ giàu có, lão thần Úc Linh ngồi thong dong ở đó, mãi cho đến khi Hề Từ thay xong quần áo, cô vung tay lên, đem một chiếc thẻ vàng đưa tới, lúc này thật sự đúng y như suy đoán của nhân viên cửa hàng. Càng ngày lại càng giống "bao nuôi" không phải sao?

Úc Linh đặt mua toàn bộ quần áo, đồ dùng và ba bộ comple chính thức, còn cả giầy, tất, cà vạt nữa, nhìn thấy gì thì mua cái đó, cô quay đầu nhìn về khuôn mặt Hề Từ tuấn tú lịch sự tao nhã, đột nhiên cảm thấy hai người họ lúc này, một người thì phụ trách kiếm tiền nuôi cả nhà, một thì xinh đẹp như hoa, thật sự rất xứng đôi.

Đương nhiên, người phụ trách kiếm tiền nuôi gia đình là cô.

"Nghĩ gì thế? Cao hứng vậy sao?' Hề Từ cười hỏi, cũng không để ý tới hành vi tiêu tiền như nước của cô, cũng không cảm thấy chuyện bao nuôi ở đây chạm lòng tự trọng đàn ông gì cả, Hề Triển Vương vốn không có khái

https://thuviensach.vn

niệm của con người, cảm thấy chỉ cần hai người ở cùng nhau thì anh được cô nuôi cũng không sao.

"Không sao, anh mặc quần áo đẹp lắm, trong lòng em rất vui" Úc Linh kéo anh, tâm tình thấy tốt vô cùng.

Hề Từ cười cười chớp mắt, thì nhìn thấy cửa hàng trang sức, bất giác dừng lại.

"Úc Linh, hình như chúng mình còn chưa có nhẫn cưới thì phải?" Hề Từ do dự hỏi, cho dù không biết, anh cũng biết con người, nam nữ sau khi kết hôn thì cần mua nhẫn cưới, trước kia ở thị trấn, việc đến việc đi anh lại quên mất.

Úc Linh được anh nhắc thì tỉnh, cũng muốn đi tới, nói luôn, "Hôm nay đúng lúc rảnh, đi mua đi"

Hai người lập tức hứng thú vô cùng đi nhanh tới cửa hàng trang sức. Đợi lúc lấy xong nhẫn cưới thì đã chiều tà.

Trung tuần tháng 6 ở B thị nhiệt độ ban ngày rất nóng bức, đặc biệt là chiều, cả thế giới như bị quay trong dòng nước vậy. Hề Từ thấy Úc Linh bị nóng chẳng có tinh thần, thì kết thúc chuyến đi mua sắm, lái xe đưa nhanh cô về nhà.

Vừa về đến nhà, đồ mua ở cửa hàng cũng được mang tới, Hề Từ sau khi ký nhận, thì vào bếp mang hoa quả ướp lạnh lúc sáng ra cho người đang mệt mỏi nóng bức ngồi ở ghế sa lon bật điều hòa cho mát.

Úc Linh ngồi điều hòa một lúc lại uống cốc nước hoa quả mát lạnh nên cuối cùng cũng đỡ, nhìn anh đầy hâm mộ bảo, "Thời tiết nóng thế, anh chẳng có tý mồ hôi nào, thật tốt quá"

Hề Từ ngừng lại, nói, "Thể chất của anh có vẻ chịu được nhiệt"

https://thuviensach.vn

Úc Linh hiểu gật gật đầu, chẳng trách tối nóng như thế mà anh còn thích ôm cô ngủ, có lúc cô nóng không chịu nổi, đạp cho anh một đạp, mãi đến khi không còn nóng nữa lại bị anh ôm lấy. Còn chuyện sau khi ngủ say, có vẻ như không nóng đến vậy.

Cả hai hàn huyên một lúc, cho đến chuyện hôm nay gặp mặt Giang Vũ Thành, Úc Linh nói, "Ba ba trong nhất thời chắc không thể chấp nhận nổi chuyện chúng ta đã kết hôn, đợi lúc ông ấy hiểu được chuyện đã thành kết cục đã định thì ông ấy sẽ chấp nhận thôi, hãy cho ông ấy thời gian"

Lời nói thế này mới thực sự khoan dung độ lượng làm sao, chỉ e Giang Vũ Thành nghe xong thì mất hứng ngay.

Hề Từ biết đây là cô an ủi mình, lo anh bởi vì thái độ khó chịu của Giang Vũ Thành hôm nay, trên mặt nở nụ cười.

Úc Linh thấy anh thực sự không để ý, nên cũng buông xuống, cô đương nhiên biết chuyện mình xúc động mà có hành vi kết hôn đó là gì, nhưng cũng không hối hận. Hơn nữa Hề Từ tốt như thế, cũng không phải kẻ giàu có nào sánh nổi, cô thấy mình may mắn là ra tay sớm, mới có thể tìm được người chồng như vậy, còn kẻ giàu ấy à cũng không biết tróc quỷ thu yêu diệt ma, thì có ích lợi gì chứ? Vì thế cô nàng kiên quyết không chấp nhận chuyện mình xúc động là sai.

"Hề Từ, đồ mẹ dùng lúc còn sống có tác dụng không ạ?" Úc Linh lại hỏi, hơi lo lắng.

Mấy hôm trước, trước lúc Mễ Thiên Sư rời thôn Ô Mạc có nói qua với cô, tuy lần chiêu hồn đó không thành công, nhưng cũng không phải không còn cách nào, có thể dùng chút thủ đoạn tìm được tung tích Quỷ hồn mẹ cô ở đâu, đầu tiên là tìm đồ dùng mà lúc mẹ cô còn sống sử dụng, tốt nhất là một ít trang sức hoặc quần áo linh tinh gì đó mà bà dùng nhiều nhất.

https://thuviensach.vn

Con người đột nhiên chết, chỉ cần không phải là người nước ngoài, chỉ cần chừa chút tiếc nuối hoặc chấp niệm, loại tiếc nuối hoặc chấp niệm có thể khiến cho họ sau khi biến thành quỷ trên thế gian thì dùng dằng không đi, mãi cho đến khi âm sai đến dẫn đi âm phủ. Còn có ít Quỷ Hồn thì không bỏ được chấp niệm không muốn rời đi, cứ ở mãi nơi họ từng sống dùng dằng, đồ họ từng dùng, vẫn còn dính hơi thở của họ, vẫn có thể cảm nhận được tưởng niệm của người chết để lại.

Để có thể tìm được Quỷ Hồn của mẹ, cho dù có về tổ trạch, Úc Linh cũng cảm thấy không là gì, chỉ là cô lo ba ba sẽ nghi ngờ.

Năm tuổi năm ấy lúc mẹ cô qua đời, cô vẫn còn nhớ, do nhớ rõ do mẹ chết, ba ba quả thật như bị điên vậy, Giang gia bị ông huyên náo loạn lên không yên bình được.

Sau đó cuối cùng cũng chấp nhận chuyện Úc Mẫn Mẫn thật sự đã chết, tính tình Giang Vũ Thành thay đổi hẳn, phong tỏa nơi Úc Mẫn Mẫn lúc còn sống lại, không cho bất cứ kẻ nào đi vào, quét tước hay gì đó đều do ông tự lo. Thậm chí đến cả đồ Úc Mẫn Mẫn sống dùng cũng không cho bất kỳ ai chạm vào, cả con gái ruột là Úc Linh cũng không cho.

Hiện giờ chuyện đã qua mười tám năm rồi, nhưng mà ba cô vẫn độc chiếm mọi thứ của mẹ như cũ, Úc Linh muốn lấy cũng phải tốn nhiều công sức. Tuy ba ba bình thường thương cô, nhưng liên quan tới mẹ cô thì khác, cô cảm thấy mình như là một thứ bỏ đi vậy.

"Bất kể thế nào, thử trước một chút đi" Hề Từ quay đầu nhìn cô cười, xoa xoa mặt cô, "Đừng sốt ruột, cách tết Trung Nguyên còn một thời gian ngắn nữa, từ từ sẽ đến"

Úc Linh gật đầu, quyết định cho dù đi trộm cũng phải ở ngay dưới con mắt của ba trộm di vật của mẹ ra.

https://thuviensach.vn

Nghỉ một lát, cô đã nhanh chóng khôi phục sức sống, chủ động gọi điện thoại cho An Như. Rõ ràng An Như đang làm việc, cũng không nhận điện thoại, Úc Linh biết bà luôn là một người bận rộn, sau khi không điện thoại được, thì đành đợi, đợi sau khi An Như xong việc bà mới gọi điện thoại cho cô.

Mãi cho đến lúc ăn cơm chiều, lúc hai người nắm tay nhau đi tản bộ ở công viên gần đó thì An Như mới gọi điện thoại tới.

"Sao con tự dưng lại gọi điện thoại cho ta thế?" Giọng An Như hơi mệt mỏi, xuyên qua điện thoại, Úc Linh vẫn nghe thấy đầu dây bên kia có tiếng người ồn ào, rõ ràng hiện giờ An Như hẳn đang ở trong một tiệc rượu.

"Dì An à, con đã về B thị rồi" Úc Linh đáp ngoan ngoãn.

"Gì? Về là tốt rồi, thế bà con thế nào rồi?' An Như vừa đi vừa đáp, đến một nơi yên tĩnh thì mới nói chuyện tiếp với cô.

"Sức khỏe bà đã tốt hơn nhiều, hiện giờ nhìn cũng không tệ lắm ạ"

An Như nghe xong bất giác thở phào nhẹ nhõm, nói, "Vậy là tốt rồi, thế này con có thể yên tâm rồi. Đúng rồi, nếu đã trở lại, gần đây chưa có gì an bài chứ? Nếu không thì về công ty đi, ta xem xem gần đây có hoạt động gì, con không có việc gì có thể tham gia"

Úc Linh đáp ừ một câu, không từ chối chuyện này, quay đầu nhìn thoáng qua Hề Từ đứng bên, giọng lại vang lên ngọt ngào ấm áp, "À, Dì An, con đã kết hôn rồi"

"...."

Một lúc sau, bên đầu dây kia mới vang lên giọng An Như thì thào gầm gừ, "Giang Úc Linh! Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra hả? Sao tự dưng con lại đột nhiên kết hôn thế? Chẳng nhẽ là Giang gia... Nói đi, bọn họ tìm đối

https://thuviensach.vn

tượng kết hôn cho con là ai hả? là Thiệu gia à? Hay Lưu gia? Hay Triệu gia?..."

"Dì An, không phải là Giang gia ạ, là do con tự chọn, anh ấy là người thị trấn, là nhân viên chuyển phát nhanh ạ" Trong nhất thời hết cách nói rõ nghề nghiệp của Hề Từ, Úc Linh đành nói ra thân phận công tác lúc trước của anh.

An Như hình như bị sốc nói không nên lời.

Mãi một lúc sau, bà nghiến răng kèn kẹt nói, 'Ta bên này còn có chút việc, mai nói sau nhé, trưa mai cùng đi ăn một bữa, nhớ mang chồng con tới đó"

Úc Linh dĩ nhiên biết hiện giờ An Như tức tới mức nào, cũng không dám dây vào, ngoan ngoãn đáp, 'Được ạ, Dì An dì bận thì đi làm việc dì đi ạ"

Sau khi gác điện thoại xong, Úc Linh quay đầu nói với người nam nhân bên cạnh, "Dì An bảo trưa mai chúng mình cùng ăn với dì một bữa cơm"

Hề Từ cười gật đầu, so với ba ba Giang anh lại càng để ý tới ấn tượng của mình với

An Như, nhìn thái độ khác hẳn của Úc Linh với ba ba Giang và An Như thì rõ, đối lập với cha ruột Giang, Úc Linh còn gần gũi với An Như hơn, lại càng có thói ỷ lại, hỏi ngay, "Không rõ dì ấy kiêng gì?"

"Dì An tốt lắm, anh đừng lo, dì ấy không thích ăn uống linh đình, không thích ép người của mình, còn chẳng có gì khác..." Sau khi nói với anh về một ít thói quen của An Như, cô ngẫm nghĩ, nói chi tiết với anh, "Sau khi mẹ qua đời, ba ba suýt nữa cũng điên mất, không có thời gian quản em, em ở Giang gia thật sự không ổn, họ cũng không thích em. Sau

https://thuviensach.vn

đó vẫn chỉ có dì An là đến thăm, đón em về nhà dì, em ở trong nhà dì một năm, ba ba mới đi đón em về. Sau đó chỉ cần không có việc gì em đều tới ở nhà dì An, dì An cũng đối xử với em như con gái ruột vậy, em rất kính trọng dì"

Tuy nói bâng quơ nhẹ nhàng, nhưng trong đó chứa sự chua xót, chỉ có đương sự mới rõ. Úc Linh không phải là người hay thích nhắc lại chuyện cũ, đối với những chuyện đã trải qua trước cũng không muốn lấy ra làm đề tài để tranh thủ tình cảm của họ.

Hề Từ nhìn mặt mày cô dưới ánh đèn đường thản nhiên, tuy cô không nói nhưng vẫn cảm giác được tâm tình của cô không tốt lắm, nên ôm cô vào lòng.

Tuy cô gái trong lòng này luôn lười biếng, như chẳng để ý tới gì cả, thực ra cũng không hơi đâu mà đi để ý, chôn giấu rất nhiều chuyện trong lòng. Tuy anh không rõ cô sống ở B thị ra sao, nhưng thái độ của cô với Giang gia có thể thấy rõ trước đây cô ở Giang gia nhất định không được tốt lắm. Điều này khiến anh thấy hơi khổ sở.

Lúc anh gặp cô tầm 3 tuổi, biết cô có yêu cổ quấn thân vẫn âm thầm bảo vệ cô không để yêu quỷ xâm phạm gây thương tổn, nhưng vẫn chưa lúc nào được ở bên cạnh cô, chỉ khi cảm giác được cô gặp nguy hiểm mới nhận ra, vì thế cũng không rõ cuộc sống của cô ở thành phố thế nào. Nếu anh biết, ngay lúc cô trưởng thành, bản thân mình sẽ thích cô thì anh nhất định sẽ ở mãi bên cạnh cô, cùng làm bạn với cô qua năm tháng.

Anh cúi đầu hôn khẽ lên mặt cô, thấy cô nhìn mình mắt cong cong còn mỉm cười, không kìm được cũng cười một cái. May mắn, anh đến cũng chưa quá muộn.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 70

Chương 70

Hôm sau, Úc Linh dậy chuẩn bị bữa sáng lại lần nữa nhận được đồ Lâm Tứ đưa tới. Cô nhìn Lâm Tứ, đột nhiên cảm thấy hôm nay và hôm qua quá mức giống nhau, trong bất chợt cũng thấy thứ Lâm Tứ mang đến rất tốt, chắc không phải là người ta lại mang gì đó tới quán cậu bảo đưa cho Hề Từ đó chứ?

"Giang tiểu thư" Lâm Tứ chào hỏi rất lễ phép, "Đây là quà của lão đại ạ" Sau đó cậu hơi ngượng ngùng đưa một chén to đựng nước tới, "Hôm qua nhà họ mang chén đi rồi, thật không biết xấu hổ mà"

Úc Linh không vội nhận mà hỏi, 'Sao các cậu cứ lúc nào cũng gọi Hề Từ là lão đại thế?'

Mễ Thiên Sư cũng vậy, anh ta làm thế quá mức nguy hiểm, cuối cùng lại gọi cầu cứu Hề Từ cứu mạng, gọi câu "Hề lão đại". là anh ta tâm phục khẩu phục. Nhưng anh em Lâm thị ở hai cửa hàng bán hoa thì lại khác, sao cũng gọi anh là Hề lão đại chứ? Người không rõ chuyện còn tưởng đang lạc vào xã hội đen ấy chứ.

"Đương nhìn là vì Hề lão đại là.....bạn của ông chủ chúng tôi" Lâm Tứ nói khẳng định, cố gắng để mình cười thật tự nhiên, "Anh ấy là bạn của ông chủ chúng tôi, hơn nữa lại còn là người rất trượng nghĩa, vì thế anh em chúng tôi ai cũng đều gọi anh ấy là Hề lão đại, gọi mãi cũng thành quen"

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhìn cậu ta, thấy cậu ta một thân mồ hôi lạnh ròng ròng, cũng không nhận gì đó mà mở cửa trực tiếp cho cậu ta vào.

Lâm Tứ thầm lau mồ hôi, cảm thấy cử chỉ người này thật đáng sợ, nhất là cặp mắt đầy sắc sảo kia lúc nhìn người, không chút dao động, thật sự là người trầm tĩnh, cho dù là yêu cũng không chịu nổi. Thế mà trên người cô ấy lại cố một loại hơi thở ngửi rất dễ chịu, vì thế yêu lại rất muốn gần, nếu không phải họ thành tinh đã lâu, đã kiềm chế nổi, thì chắc không khắc chế lại được cơn xúc động muốn cắn cô ấy một miếng đâu.

Hôm trước Lâm Tứ gặp lần đầu tiên, thì phát hiện ra hơi thở trên người phụ nữ này rất hấp dẫn yêu, với loại yêu thành tinh lâu thì bình thường, còn một số ít yêu vừa thành tinh hoặc chưa thành tinh có định lực kém chỉ sợ đã ra tay với cô ấy rồi.

Lâm Tứ tiến vào, lại nhìn thấy Hề Triển Vương giống như một người chồng hiền lành chịu khó đang chuẩn bị bữa sáng trong bếp, đã không còn trợn tròn mắt há hốc mồm như hôm qua nữa, chỉ vẫn chưa thấy quen, chẳng cách nào đem cái vị Hề Triển Vương thanh cao kiêu ngạo, không dính khói lửa nhân gian, xa rời đám đông đó cùng với vị chồng hiền lành chịu khó này là một nổi.

Thật đúng là khảo nghiệm trái tim con người mà, tên Lâm Thứ đó thế mà không nói cho cậu ta biết Hề Triển Vương đã kết hôn, còn biến thành như thế nữa, thật sự quá đáng giận mà.

Lòng thầm mắng Lâm Thứ, nhưng khi chạm phải Hề Từ vẫn cung kính như trước, thả thứ trong tay xuống rời đi. Đương nhiên, lần này là đến lượt Úc Linh rót một chén nước cho, cũng không dám mang chén của người ta đi lần nữa.

Sau khi Lâm Tứ rời đi, Úc Linh mở ra coi, phát hiện là một ít dược liệu đông trùng hạ thảo cùng một cây nhân sâm mấy trăm năm, tuy không

https://thuviensach.vn

so được với thứ đã tặng ba ba Giang, nhưng cũng là loại dược liệu thượng đẳng, bất giác cười hỏi, "Người bạn tặng anh những thứ này chắc là buôn bán thuốc hả?'

Hề Từ đáp nhẹ nhàng, "Đúng vậy, chỉ cần là dược liệu, bất kể là cái gì họ cũng có cả" Sau đó lại nói, "Nghe nói chồng dì An là giáo sư A Đại, chỉ là sức khỏe không tốt.."

Úc Linh nhếch môi, tâm tình hơi buồn, 'Vâng, bởi vì sức khỏe chồng dì An không tốt, nên hai vợ chồng dì ấy vẫn chưa có con, nhưng thực ra có nhận nuôi một đứa, chắc giờ đang tiến tu ở nước M"

Hề Từ không biết an ủi cô thế nào, đành bế ôm cô lên. Buổi trưa tới nhanh, cả hai lái xe đi về phía Quán vị trai.

So với Sơn Thủy Quán hôm qua thì Quán Vị Trai này thoạt nhìn bình dân hơn chút, cũng bởi bất luận là Úc Linh hay An Như cũng không được coi là nhân vật công chúng lớn gì, lộ mặt trước người khác ai cũng không nhận ra, nên mới ung dung tự tại mà chọn vị trí thế này để gặp nhau.

Lúc họ đến đó, An Như đã tới rồi.

Năm nay an Như đã bốn mươi, dáng dấp vô cùng xinh đẹp, cũng được bảo dưỡng tốt nên khiến bà nhìn có vẻ rất trẻ. Trên người bà mặc một bộ váy liền thân, tóc búi nghiêm túc sau đầu, lúc ngồi yên, khiến người ta có cảm giác là một nữ cường nhân nghiêm khắc lạnh lùng.

Lúc họ đến bà đang gọi điện thoại, biểu hiện rất không tốt, rõ ràng người ở đầu dây bên kia đang làm sai, gây sức ép cho bà, bà nói lạnh lùng một câu, "Tự lo thân cho tốt đi" Rồi gác máy.

Nhìn thấy Úc Linh và Hề Từ lại gần, sắc mặt của bà cũng dịu đi rất nhiều, lúc đầu dùng ánh mắt nghiêm khắc nhìn thoáng qua Hề Từ, rồi bảo, "Ngồi đi"

https://thuviensach.vn

Úc Linh thân thiết ngồi xuống cạnh bà, rồi cô hỏi lần lượt, "Dì An à, ai chọc giận dì vậy?"

"Một kẻ vớ vẩn thôi" An Như rõ ràng không muốn nói chuyện này cho mất hứng, xoa xoa mặt cô, thấy sắc mặt cô hồng nhuận, tinh thần no đủ, rất vừa lòng bảo, "Xem ra gần đây con sống được lắm, sắc mặt rất tốt"

Vẻ mặt Úc Linh đầy kiêu ngạo nói, "Đều do công của Hề Từ thôi ạ, anh ấy biết làm rất nhiều đồ ngon, nuôi con béo lên đó ạ"

An NHư nghe vậy thì lại véo véo eo, mông cô, nói, 'May quá, không đến nỗi quá béo không thể gặp ai, cho dù có béo như bánh chưng, dì cũng tin tưởng làm con đẹp ra, nhưng không ngờ Du Lệ lại không thể làm nữ thần được"

Úc Linh cười cười, hôn nhẹ lên mặt bà, rồi đứng dậy, ngồi xuống bên Hề Từ, vẻ mặt đầy cao hứng nói, "Dì An à, đây là Hề Từ, là chồng con. Tuy chúng con kết hôn vội vàng chút, nhưng anh ấy tốt lắm ạ, bà cũng rất thích anh ấy"

An NHư dùng ánh mắt soi mói đánh giá người thanh niên đang mỉm cười một lần, không thể không thừa nhận, chỉ nói tới ngoại hình thôi, người thanh niên này thật sự rất được, còn về nhân phẩm, nếu bà ngoại Úc cũng thích, chắc không có vấn đề gì lớn, phải đợi ngày sau quan sát đã.

Trong lòng ước chừng đều biết cả, bà cũng không nói gì mất vui, nói với Hề Từ, "Tuy Úc Linh không phải do ta sinh ra, nhưng ta và mẹ của nó là bạn thân của nhau, trước đây cũng từng nuôi con bé một thời gian ngắn, trong lòng ta đã coi nó như con gái của mình vậy"

Hề Từ cười đáp, 'Dì An yên tâm, con đối Úc Linh thật lòng, tuy chúng con kết hôn hơi nhanh, nhưng con sẽ đối tốt với cô ấy, mong dì yên tâm ạ"

https://thuviensach.vn

An Như ừ một tiếng, nhìn Úc Linh đang kéo tay Hề Từ cười tươi rói, trong lòng thầm than một câu.

Bà coi như nhìn đứa trẻ này từ nhỏ tới lớn, trước đây bà gặp rồi nên không cần phải nói, nếu không bà không cần phải tới Giang gia cướp đi về nuôi như thế, chỉ e dưới tình hình đó, Giang gia chỉ biết dưỡng ra một đứa bé tự bế, thậm chí vốn chẳng có ai để ý tới loại này. Dù gì thì khi đó Giang Gia cũng không để ý tới một đứa bé gái, điều này cũng là nguyên nhân bà dễ dàng mang Úc Linh ra khỏi Giang gia như thế.

Cũng bởi thế, bà không giải thích nổi với Giang Vũ Thành, Úc Mẫn Mẫn đột nhiên mất, ai ai cũng đau lòng, nhưng đau lòng thì cũng không thể xem nhẹ đứa bé, để cho đứa bé mỗi ngày đều tự sinh hoạt trong hoàn cảnh như thế, suýt nữa thì xảy ra vấn đề lớn.

Úc Linh trời sinh tính lười nhác, cái gì cũng không để ý, trên mặt cũng rất khó cười, thoạt nhìn là một con bé đã nhiều năm u sầu. Bà cảm thấy điều này nhất định là Mẫn Mẫn chết rồi bị nhốt 1 năm trong tổ trách Giang gia khắt khe biến thành như thế, vô cùng cáu giận với Giang gia, nếu không phải do chồng bà khuyên, bà đã phải mời thầy thuốc đến xem bệnh tâm lý cho Úc Linh rồi.

Sau đó cũng do chồng bà mất rất nhiều thời gian, mới để cho Úc Linh khôi phục lại tính tình của một đứa bé hoạt bát.

Nhưng lúc này, bà nhìn diện mạo tuấn tú của người thanh niên kia, vẻ mặt cười dạt dào, bộ dáng sinh động, trong lòng bất giác thấy hơi xúc động, ánh mắt nhìn Hề Từ cũng dịu đi chút.

Nhưng chỉ dịu đi chút thôi, là một trưởng tộc, chuyện đứa nhỏ kết hôn, cũng không nói câu nào, trong lòng An Như cũng thấy giận.

Vì thế trên mặt Bà không cười, hỏi, "Ba con đã biết chưa?"

https://thuviensach.vn

"Biết rồi ạ, trưa hôm qua chúng con có ăn cơm ở Sơn Thủy Quán, con có dẫn Hề Từ tới để gặp ba" Úc Linh nói tùy ý, "Mặc kệ thế nào, cuối cùng con rể xấu cũng phải gặp cha vợ, vì thế con mới cho ông ấy gặp trước"

An Như, "...."

An Như sao không biết đứa bé này tùy hứng tới mức khiến người ta chỉ muốn xắn tay áo đánh cho nó một trận, bảo nó là đứa nhỏ khùng cũng không đủ, trong bất chợt lại hơi hoài nghi không rõ có phải là chồng bà đã dạy dỗ đứa nhỏ này thành như thế không nữa.

Tuyệt đối không phải, nhất định là di truyền của Giang Vũ Thành, nhìn ông ấy năm đó theo đuổi Úc Mẫn Mẫn dùng mọi thủ đoạn ra thì biết, đến cả ký túc xá nữ sinh cũng dám tới, bị chó đuổi mấy con phố vẫn không đổi. Trông bộ dạng thì có thể thấy loại xúc động tùy hứng này nhất định là di truyền từ Giang Vũ Thành rồi.

Giờ con gái khùng ông ấy sinh khiến ông ấy tức giận, thật sự bị báo ứng đó mà.

Trong lòng An Như vui sướng, trên mặt lại bảo, "Con cũng đừng khiến ông ấy tức quá mức, dù sao cũng là ba con đó"

Úc Linh ngoan ngoãn đáp lời, nói ngọt ngào với bà, "Con nghe lời dì An. Đúng rồi, dì An, dượng của con đâu? Gần đây sức khỏe dượng thế nào rồi?"

"Mấy ngày nay ông ấy đi S thị tham gia trao đổi học thuật, hai ngày nữa thì mới về được. Đợi ông ấy về, con nhớ dẫn vị Hề tiên sinh tới thăm ông ấy đi, con vừa đi là mất ba tháng, ông ấy cũng nhớ thương con nhiều lắm" Nói đến chồng, thần sắc An Như trở nên nhu hòa rất nhiều.

Hàn huyên một lúc, đợi bồi bàn bưng đồ ăn lên, An Như liền nói chuyện với Hề Từ, hỏi tình hình gia đình anh, nghề nghiệp của anh, và còn

https://thuviensach.vn

có tương lai sau này làm gì đó nữa.

Hề Từ từ lúc vào cửa đã quan sát bà, phát hiện ra vị dì an này tuy là một nữ cường nhân (người ham việc), đặt nặng sự nghiệp lên trên, nhưng quan tâm Úc Linh là thật, nói như vậy bà đã coi Úc Linh giống như con gái mình nuôi, nên cũng thật lòng tôn kính bà, trả lời mọi câu hỏi bà hỏi, lúc nói tới công việc chuyển phát nhanh của mình kia, cũng không có thần sắc ngượng ngùng gì, rất bình thản.

An Như thấy anh thong dong bình tĩnh như thế, không kiêu ngạo, không siểm nịnh, biết Úc Linh là đại tiểu thư của tập đoàn Giang thị mà cũng không có phản ứng đặc biệt gì, cảm thấy người này nếu không phải một kẻ ngốc thì cũng hoàn toàn không để trong lòng. Hề Từ dĩ nhiên không phải ngốc, chỉ là không để trong lòng mà thôi, như thế còn khiến bà thấy tò mò không rõ trong lòng xuất phát từ nguyên nhân gì.

Có rất ít người không để ý tới thân phận đại tiểu thư của tập đoàn Giang thị, biết Giang Vũ Thành rất coi trọng con gái Úc Linh này, đều hiểu chỉ cần cưới được cô, thì không cần phấn đấu ba mươi năm cũng không sao, thậm chí có thể một bước lên mây, rất nhiều người từng thầm nghĩ muốn quyến rũ cô, tuy cuối cùng cũng không thành công, có thể thấy Úc Linh cũng rất nổi tiếng.

Vì thế, thái độ Hề Từ khiến bà có vẻ đoán không ra.

Trên đường đi, An Như lấy cớ đi cùng úc Linh đi toilet, hoài nghi hỏi, 'Vị Hề tiên sinh kia bao nhiêu tuổi rồi? Chắc vẫn chưa tốt nghiệp đại học đâu chứ?'

Úc Linh mếu dở khóc dở cười, 'Dì An, anh ấy vốn có bộ dạng hơi trắng nõn chút, thực ra đã 28 tuổi rồi, con cũng không có ý trâu già gặm cỏ non đâu ạ"

https://thuviensach.vn

An Như nghe xong thì yên tâm, sau đó lại hơi kinh ngạc nói, 'Không ngờ được nó đã 28 tuổi rồi, dì còn tưởng nó mới trên dưới hai mươi thôi chứ. Ngoại hình của nó rất được, rất giống một thanh niên trong dàn nhạc trẻ mọi người hâm mộ, hiện giờ nó không có việc, có muốn đến giới giải trí để phát triển không?"

Úc Linh lắc đầu, Hề Từ vốn là người hỗ trợ thiên sư, chuyên tróc quỷ thu yêu trừ ma, sao có thể đi giới giải trí phát triển được chứ?

"Thật không? Vậy thì tiếc quá nhỉ" An Như yêu ai yêu cả đường đi, nhưng không có nghĩa là bà không rõ quy tắc của giới giải trí, thậm chí cười nhạt, vì thế Hề Từ không tới cũng không sao, chỉ thấy anh có ngoại hình đẹp như thế, chỉ thấy hơi tiếc thôi, đây thuần túy là bệnh nghề nghiệp phát tác.

An NHư lại hỏi chút chuyện riêng tư, sau khi biết Hề Từ rất chăm sóc cô, thật sự kinh ngạc, kinh ngạc rồi thì hơi có chút không tin. Nếu Hề Từ không phải là một người dịu dàng cẩn thận chiếu cố Úc Linh, sao Úc Linh hiện giờ lại thích anh như thế chứ? Thích đến nỗi mà thấy cười nhiều hơn.

Tuy trong lòng vẫn thấy chuyện họ kết hôn mà không thông báo câu nào vẫn hơi khó chịu, An Như thấy cũng không nói gì nữa.

Sau khi ăn cơm xong, An Như có thiện cảm với Hề Từ hơn rất nhiều, biết Hề Từ đến B thị là vì Úc Linh nên hỏi luôn, "Hề tiên sinh định sau này muốn làm nghề gì?"

Nam nhân không có sự nghiệp của mình thì nuôi dưỡng phụ nữ làm gì, An Như bình thường vẫn hay xem thường loại nam nhân như thế, cho dù là làm công cho người ta một tháng lấy tiền lương thấp vẫn tốt hơn loại không có nghề, cứ ăn bám vợ ở nhà thì là kẻ bất lực, hôn nhân như thế thì bình thường quá mức.

https://thuviensach.vn

An Như không muốn Úc Linh bị vấp trong hôn nhân, dĩ nhiên muốn cô được sống tốt hơn.

"Dì an gọi cháu là Hề Từ thì được rồi ạ" Hề Từ nói ôn hòa, 'Cháu vừa tới B thị, đang định quan sát trước rồi tính sau ạ" Hiện giờ anh cũng không thiếu tiền, cũng không vội tìm việc, nhưng lúc ở trước mặt trưởng bối dĩ nhiên cũng muốn khiêm tốn chút.

An Như hơi cau mày, không rõ người thanh niên này có phải là không hiểu rõ ý bà hỏi hay không, lại nhìn Úc Linh, vẻ mặt đầy vô tội nhìn lại, đột nhiên hơi vô lực, nói, "Được rồi, Hề Từ à, nếu trong công việc cần giúp gì thì có thể tới tìm ta"

An Như tự nhận mình trong giới giải trí cũng có máu mặt mấy phần, nếu Hề Từ không muốn làm công tùy tiện cho người ta thì bà cũng sẽ an bài công việc cho anh. Đương nhiên, an bài công việc tuy là đi cửa sau, nhưng đây cũng là hạ nấc thang cho anh thôi, cũng không đại diện cái gì, hiện giờ ở xã hội này, loại người hành động tắt thế này cũng không là gì cả, nếu khó thì lúc đó để Giang Vũ Thành nhúng tay vào.

Hề Từ mỉm cười cảm tạ bà. An Như cũng là một người bận rộn, ăn xong thì sẽ trở lại công ty.

Hề Từ và Úc Linh tiễn bà ra cửa, An Như tự mình lái xe tới, lúc đi tới chỗ bãi đỗ xe, nói với Úc Linh, "Con vừa về, cứ nghỉ ngơi thoải mái vào, cảm thấy chán thì nên tới công ty, con vẫn là nghệ sỹ dưới trướng ta, tuy ta không dựa vào con kiếm tiền, nhưng vẫn muốn con trở thành một ngôi sao lớn"

Tuy hiện giờ vẫn có ít người coi thân phận ngôi sao là con hát gì đó, song An Như lại không nghĩ thế, cũng không cho là vậy, giờ còn có rất nhiều người làm chân sai vặt ở trong vòng giải trí, hỗn loạn không ít, nhưng cũng chỉ là một số ít cá nhân mà thôi.

https://thuviensach.vn

Úc Linh tự chọn con đường này, An Như cũng muốn giúp cô mở rộng con đường đi, tiếc là cô gái này vẫn lười nhác.

"Dì An dì yên tâm đi ạ, nghỉ ngơi vài ngày con sẽ tới công ty ngay, con sẽ làm đẹp mặt dì ngay ạ"

Vẻ mặt Úc Linh đầy thành thật bảo.

"Đừng có nói thế, đỡ cho người Giang Gia lại mắng ta là làm hư con" An Như xin miễn cho kẻ bất tài, chỉ cần vị bà cô này cao hứng là tốt rồi, cứ mặc cô chơi.

Nói mấy câu, An Như chào tạm biệt họ, đang định lên xe thì đột nhiên có một người bên cạnh vọt tới, bay thẳng đến đập thẳng vào người bà...

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 71

Chương 71

Người tới tốc độ cực nhanh, cứ như đầu trâu vậy, mắt thấy sẽ đập thẳng vào An Như, Úc Linh gần An Như nhất kéo bà một cái, một người toàn thân xinh đẹp, tung một cước đá thẳng vào bụng kẻ đó.

Động tác của cô nhanh nhẹn gọn gàng, không chút lề mề, cú đá này dùng sức rất mạnh, đá thẳng vào kẻ đó trong nháy mắt bay đi, đập mạnh xuống đất.

Cuối cùng Hề Từ cũng hiểu được lúc ở trấn Dung rồi, sau khi cô bị hai con yêu mang đi, ép cho hai con yêu thế nào, lại thấy tức cười. Đột nhiên ánh mắt anh hơi đổi, nhìn về góc đỗ xe, người thường không thể nhìn thấy chân tường có mấy bóng đen, đang xoẹt thẳng về phía bên này.

Sau khi Úc Linh giải quyết xong kẻ đó, cũng không thả lỏng, đỡ An Như bảo vệ, chỉ thấy kẻ đó lại lên, như không có cảm giác đau đớn gì, vẻ mặt dữ tợn đánh tới.

Đợi kẻ đó vọt đến trước mặt, cô tự nhiên không khách sáo tung đấm tới, một đấm thẳng vào mặt gã, một thì tung vào bụng, kẻ đó ho khan, cuối cùng mềm nhũn ngã rạp xuống đất.

An Như hơi kinh hoảng chưa ổn định, thì đã nhanh chóng bị hành động hung hãn của Úc Linh ngơ ngác, ánh mắt dao động, nhìn kẻ quỳ ở dưới đất, đột nhiên nói, "Cát Tân, là cậu à?'

https://thuviensach.vn

Kẻ quỳ dưới đất ngẩng đầu nhìn, vẻ mặt vẫn dữ tợn như cũ, tóc ướt nhẹp bám chặt trán, sắc mặt ửng đỏ, đôi mắt vằn máu, tròng mắt trắng dã, thoạt nhìn rất dọa người. Không những thế, lúc trước bị Úc Linh đánh một đấm lên mặt tiền, rồi bị ném dưới đất, trên mặt trong nháy mắt xanh tím, thực ra lại hơi đáng thương.

Đôi mắt gã nhìn An Như chằm chằm ác liệt, quát lên, 'Vì sao muốn triệt nhân vật giảng hòa của tôi? Nếu không phải người phụ nữ như bà..."

"Điều này không phải do tôi quyết định, là quyết định của công ty" An Như lạnh lùng thốt lên, "Công ty không cần nghệ sỹ có phẩm hạnh xấu, lúc hợp đồng với các cậu đã nói rất rõ, nhưng cậu thì sao..." Nhìn gã ta thật sự đáng thương, An Như thở dài, 'Công ty đã tạo cơ hội cho cậu rồi, nhưng tự cậu không nắm bắt lấy"

"Tôi bị người ta gài bẫy" Cát Tân hét lớn, hai mắt càng đỏ, tia máu vằn chuyển động như sâu đỏ vậy, chỉ vì cảm xúc hiện giờ của gã ta kích động, không rõ quá mức nhưng gã ta vẫn hoảng sợ khi đối mặt với Úc Linh, trực giác của người này rất cổ quái.

Gã oán độc nhìn các cô chằm chằm, "Nếu không phải các người muốn nâng Âu Dương lên, sao tôi lại rớt xuống thảm hại thế này? Đều là lỗi của các người! Đúng, là lỗi của các người!"

Nói xong, gã lại giãy dụa định đứng dậy, ra dáng không sợ chết tý nào.

Tuy Úc Linh không rõ cái người tên Cát Tân này có chuyện gì xảy ra, nhưng cô tin tưởng An Như, cho dù trong đó có nỗi khổ riêng gì, hiện giờ nhìn loại cảm xúc bất ổn của gã như muốn tìm ai đó làm bệ đỡ, thực sự khiến người ta không đồng tình tý nào. Lập tức không khách sáo nhéo cánh tay gã, đạp mạnh lên đầu gối gã một cái, nói với An Như, "Dì An, dì gọi người đến đây đi ạ"

https://thuviensach.vn

An Như trầm mặc gật đầu, gọi nhân viên bãi đỗ xe tới giữ chặt Cát Tân.

Người ở bãi đỗ xe không nhiều, cũng là sau khi dùng cơm xong thì tới lấy xe, lúc phát hiện ra biến cố ở đây, xúm đông đỏ tới, đúng lúc thấy Úc Linh chế phục Cát Tân, bất giác sửng sốt, có người nhanh tay còn chụp được một cảnh vừa rồi.

Sau khi giữ chặt Cát Tân, An Như lúc này mới phát hiện ra thiếu mất một người, đang định hỏi, "Hề Từ đâu rồi?" thì thấy Hề Từ từ xa đi tới, trong tay cầm một chiếc máy ảnh, một người đang đi sau anh, xem ra là phóng viên.

Mặt An Như thâm trầm, dĩ nhiên hiểu rõ chuyện hôm nay Cát Tân ở chỗ này chất vấn bà, chỉ e là bị gài bẫy.

Tuy Cát Tân vẫn bị người giữ chặt, nhưng miệng thì vẫn mắng kinh khủng, gương mặt anh tuấn lúc này méo mó vặn vẹo, đỏ rực dọa người, rõ ràng là uống quá nhiều rượu.

Người chung quanh thấy cảnh chật vật của gã, đều không kìm được cau mày, đặc biệt có người nhận ra kẻ đó là thần tượng Cát Tân nửa năm trước đóng phim thần tượng thanh xuân, bất giác thấy chán ghét.

Một tháng trước Cát Tân tham gia một yến hội của gay, trò hề đó bị người ta tung lên mạng, tuy cũng bị dẹp kịp thời, nhưng vẫn có nhiều người nhận ra, sau khi bị người ta tung ra, không những ảnh hưởng lớn tới thanh danh của gã thậm chí còn ảnh hưởng cả tới công ty nữa.

An Như đưa mắt nhìn phóng viên kia, nhận máy ảnh từ tay Hề Từ, hủy sạch mọi thứ trong đó rồi trả lại cho phóng viên kia, tiếp đó nói với nhóm Úc Linh, "Ta đi xử lý ít chuyện trước, mấy ngày nữa rảnh sẽ gặp nhau"

https://thuviensach.vn

Hôm nay vốn định gặp mặt cùng Úc Linh, ai biết cuối cùng lại xảy ra chuyện thế này, trong lòng An Như thấy mất hứng. An Như nhanh chóng rời đi, cả Cát Tân cũng được người ta dẫn đi theo.

Còn phần người phóng viên kia, đang cầm cuộn phim bị hủy nhìn ra cửa bãi đỗ xe, vẻ mặt đáng tiếc. Anh ta rõ ràng ẩn giấu rất kỹ rồi, không rõ người đàn ông đẹp trai kia phát hiện ra anh ta lúc nào, thế mà bắt được anh ta, còn hủy cả thứ anh ta chụp được nữa chứ.

Sau khi xe rời khỏi quán Vị Trai, Hề Từ vừa lái xe vừa nói với Úc Linh, "Vừa rồi người đàn ông đó hẳn bị trúng tà"

"Trúng tà ư?" Úc Linh giật mình nhìn anh, "Không phải uống rượu sao ạ?" Sau đó lại thấy rùng mình, chẳng trách lúc cô mới nhìn thấy gã đàn ông đó đã thấy khác khác rồi, vốn không phải bộ dạng say rượu.

Vừa rồi cô còn ở gần tên đàn ông đó nữa, chắc không bị nhiễm tà khí gì gì đó chứ?

Phi phi phi, bên cạnh cô còn có người phụ trợ thiên sư đó, không thèm sợ đâu!

Hề Từ lắc đầu, 'Hẳn là có uống chút rượu, vì thế thoạt nhìn gã đó có vẻ say khướt, thực ra là bị trúng tà. Ấn đường của gã biến thành màu đen, hẳn là gần đây gặp phải tiểu nhân quấy phá, bất cẩn hại đến bản thân, sau đó lại trúng tà, không quản được lời nói và cử chỉ của mình, nên vừa rồi mới đi gây phiền phức với Dì An"

Úc Linh giận tái mặt, nhớ lại hành vi Cát Tân nhằm vào An Như, hơi lo lắng hỏi, 'Vậy dì An có nguy hiểm không?'

"Chắc là không, yên tâm đi' Hề Từ an ủi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù có Hề Từ bảo đảm, nhưng Úc Linh vẫn thấy lo, dù sao bị một kẻ trúng tà để mắt tới, An Như cũng rất nguy hiểm, loại phi sinh vật này rất khó đề phòng, người thường làm sao là đối thủ của nó được.

Trên đường đi gọi điện thoại cho An Như, sau khi biết được Cát Tân đã bị người ta ép đuổi về chỗ gã ở, còn An Như thì trở lại công ty Bình An, rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Dì An à, gần đây dì có kết thù cùng ai không ạ?' Úc Linh hỏi, người bình thường trúng tà, cứ để mắt chặt tới một người, sẽ khiến người ta hoài nghi.

"Chắc là không có" An Như biết cô hỏi cái gì, thở dài bảo, 'Cát Tân là người công ty mới ký hợp đồng năm ngoái, được coi là một mầm non tốt có tiềm lực đáng để bồi dưỡng, tiếc là tính cách nó hơi thiếu hụt, hay xúc động nổi giận, miệng thì chửi người kinh khủng, vừa rồi làm vậy là chắc bị người ta gài bẫy rồi"

Nói xong, bà lại cười lạnh một cái, 'Mặc kệ bị người ta tính kế thế nào, hay là do anh ta tự rớt xuống, bị phóng viên đưa ra làm trò hề, còn tung lên mạng, tính ra anh ta chẳng hay ho gì. Trước đó công ty sẽ giúp anh ta chu toàn, tiếc là anh ta không chịu thua, ở ngay trên buổi họp báo bị người ta kích thì nóng đầu, cất tiếng nói xấu phóng viên, hôm nay còn gây ra chuyện này nữa, có thể làm sao đây? Công ty không phải chỗ từ thiện, còn phải bảo vệ những nghệ sỹ khác nữa, sao có thể để mặc anh ta hủy hoại thanh danh công ty chứ"

Tuy An Như là người đại diện cho công ty truyền thông Cảnh An, thực ra cũng coi như là một cổ đông, tuy cổ phần trong công ty không nhiều, nhưng một ít công ty đang quyết nghị để bà tham gia cùng, dĩ nhiên biết chuyện Cát Tân hơi bất thường. Bình thường Cát Tân dù không là người thì miệng cũng bị phá hỏng, lúc ở buổi họp báo có phóng viên, bất kể

https://thuviensach.vn

thế nào cũng không ngu tới mức đó, trực tiếp công kích phóng viên, tự làm tự chịu.

Chỉ là cho dù trong lòng mọi người ai cũng thấy việc Cát Tân làm hơi kỳ lạ, nhưng chuyện đã thành kết cục vậy, bất kể bên ngoài nói thế nào thì Cát Tân coi như bị hủy rồi.

Sau khi Cát Tân gặp chuyện không may, đã hơn nửa tháng không gặp, không ngờ hôm nay lại trực tiếp chạy thẳng tới trước mặt bà. An Như thực sự thấy buồn bực, bản thân mình là người đại diện, chẳng quen gì với người đại diện của Cát Tân, nhưng chuyện Cát Tân quảng cáo và người bị tát, khó khăn nhất chính là do một mình bà quyết định sao?

Úc Linh sau khi hiểu rõ ngọn ngành về chuyện Cát Tân, lại hỏi chuyện của Âu Dương kia.

"Âu Dương là người mới được công ty ký hợp đồng mấy tháng trước, ngoại hình thì cao lớn hơn Cát Tân chút, con người cũng thông minh, không có tật xấu, hơn nữa anh ta và Cát Tân là hai con người khác nhau, hai người vốn không thể nào so sánh với nhau được'

Vì thế Cát Tân mới nói công ty nâng đỡ Âu Dương mà buông bỏ gã, thực ra cũng không đúng, nghệ sỹ của công ty giải trí người nào mà không hy vọng nghệ sỹ mình càng nổi tiếng càng tốt, như vậy cũng mang lại nhiều lợi ích cho công ty, dĩ nhiên cũng hy vọng nghệ sỹ nhà mình càng ngày càng tốt lên, đặc biệt là phát triển toàn diện mới tốt, sao có thể chèn ép với một nghệ sỹ đang thời kỳ phát triển nổi tiếng chứ?

Chuyện của Cát Tân, công ty truyền thông Cảnh An đã bị ảnh hưởng lớn, một tháng nay An Như cũng vì chuyện này mà bận rộn, vừa rồi cũng không rảnh mà để ý tới chuyện của Úc Linh, mới để cho cô chạy đi kết hôn. Nói đến đây còn khiến An Như thấy buồn hơn.

https://thuviensach.vn

Vẫn chưa hỏi rõ cái gì, mặc dù Úc Linh thấy hơi lo cho An Như, cũng không dám nói nhiều lắm về chuyện phi khoa học này, dù sao nghe vẫn cứ thấy rùng mình, chỉ bảo, 'Dì An à, gần đây dì nên cẩn thận chút, ra cửa tốt nhất dẫn trợ lý theo, đừng để có người lại chạy tới chỗ dì"

Trong đó có người trúng tà để ý tới bà ngẫm lại Úc Linh lại thấy lo lắng.

"Biết rồi, con đừng có lo"

An Như bên kia lại có chuyện, vội vàng lên tiếng rồi cúp máy.

Tiếp đó, Úc Linh dùng điện thoại di động tra một chút tin tức giới giải trí trong vòng hai tháng này, quả nhiên nhìn thấy tên Cát Tân, sau khi đem mọi chuyện loạn lên, trừ gã bị ném ra ngoài làm trò, chuyện tiếp đó thì thoạt nhìn như gã tự làm tự chịu vậy, không quản được miệng mình, chẳng trách người khác được, vì thế thực sự không thể đoán được đằng sau gã có kẻ thiết kế là ai, kẻ đó có phải đang để ý tới An Như không.

Sau khi về nhà, Úc Linh ngồi trước điều hòa làm mình mát mẻ chút, rồi hỏi Hề Từ về chuyện trúng tà là gì.

"Trúng tà phân ra làm hai loại, một loại là do tà khí nhập thân, một loại là quỷ bám trên người. Người bình thường trúng tà sẽ có hành vi thất thường, tư thế mất cân đối, sẽ gây ra một số hành vi không giống mình. Muốn biết một người có phải bị tà khí nhập thân không, chỉ cần nhìn ở giữa trán gã có thấy đường đen không hoặc trên người có dấu vết kỳ lạ gì không thì có thể biết, mà nói, có thể trừ tà được! Còn phần quỷ bám trên người, tối sẽ thấy"

Hề Từ giải thích, chỉ thấy cô cứng ngắc mặt lặng lẽ rời khỏi chỗ điều hòa lạnh, dịch sát về phía mình, suýt nữa thì phì cười, cố nhịn lại.

https://thuviensach.vn

Vốn đang ngồi trước điều hòa mát lạnh thật thích, nhưng vừa nghe thấy anh nói về loại phi sinh vật này, thì cảm thấy khí lạnh điều hòa như đang tràn ra một luồng âm khí dày đặc.

Úc Linh dịch sát gần anh, hỏi, "Ý là nói, giờ vẫn chưa thể xác định được Cát Tân là bị tà khí dính vào cơ thể hay quỷ bám trên người sao?" Nói tới đây, cô lại thấy hơi ngượng.

Lúc ấy vẻ mặt Cát Tân xanh tím, còn bị cô đấm một đấm, khuôn mặt đó vốn chẳng nhìn ra cái gì. Hơn nữa lúc ấy, Hề Từ cũng không thể cởi y phục của gã ra để xem xem trên người gã có vết kỳ lạ nào không nữa.

Sau đó cô thở dài, 'Nếu có Mễ Thiên Sư ở đây thì tốt quá rồi" Mễ Thiên Sư nhưng là một nhân sĩ chuyên nghiệp, anh ấy nhất định có cách tìm ra bằng được.

Hề Từ nhìn cô một cái, nói tiếp, "Thực ra hôm nay ở bãi đỗ xe, anh phát hiện ra chỗ tối còn có một số ít quỷ quái bám theo Cát Tân nữa đó'

Úc Linh lại dịch sát anh hơn, hỏi, "Quỷ quái này đâu?"

"Ban ngày dương khí mạnh, chúng dĩ nhiên không thể gây ác được, chỉ đành giấu mình ở chỗ tối đợi thời cơ hành động. Anh nghĩ, chúng đi theo Cát Tân, nhiều nhất là kích phát ác niệm và không cam lòng trong lòng Cát Tân, phóng đại ác ý vốn có trong gã ra" Hề Từ kéo người như sắp dính chặt vào bả vai anh vào lòng ôm, vỗ nhẹ lên vai cô, tiếp tục nói suy đoán của mình.

Vùi trong lòng, Úc Linh nhanh chóng thấy máu như sống lại, cũng không sợ thảo luận chuyện này, tiếp tục hỏi tiếp.

"Anh nghĩ, những quỷ quái cấp thấp đó chỉ sợ là do con người đưa tới, đặt riêng bên cạnh Cát Tân, muốn hủy gã. Cát Tân không biết ở trong chỗ tối còn có thứ có thể công kích gã bất cứ lúc nào, mới khiến hành vi gã thất

https://thuviensach.vn

thường, làm ra rất nhiều chuyện không hợp với ước nguyện ban đầu. Loại quỷ quái cấp thấp này bình thường có ý thức, không dễ rời đi, anh nghĩ, có thể đưa số quỷ quái cấp thấp này tới bên cạnh Cát Tân, hắn phải là người thường xuyên tiếp xúc với gã, khiến quỷ quái này quen hơi của Cát Tân, cứ thế đuổi theo gã tới"

Chuyện này rất dễ làm, có thể cho người đi tra chút chuyện Cát Tân bình thường hay giao lưu với người nào là được.

Úc Linh lập tức gọi điện thoại cho trợ lý đã lâu không liên hệ, nói với anh ta, 'Trợ lý Nguyễn, chuyện này kính nhờ anh, tôi hy vọng anh có thể mau chóng lấy được tin tức chuẩn xác'

".... Biết rồi, Giang tiểu thư xin cứ yên tâm" Trợ lý toàn năng trả lời, trong lòng cảm thấy vị đại tiểu thư này rời đi ba tháng, trở lại đã đi tra một nghệ sỹ, chẳng nhẽ cố ấy có ý nghĩ gì không tưởng với người đó ư?

Sau khi gọi điện thoại xong, cô thấy Hề Từ nhìn qua thì ngoan ngoãn báo trước với anh, "Trợ lý Nguyễn là ba ba cho em một trợ lý toàn năng, năng lực được lắm, sau này cần gì thì chỉ cần tìm anh ấy là được rồi. Còn có một trợ lý Trần khác, là một phụ nữ, phụ trách chiếu cố cuộc sống của em'

Trừ người đó ra, thì còn có một dì người hầu nữa, nhưng bởi Hề Từ không thích người lạ tiến vào địa bàn của mình, nên sau khi trở lại B thị, Úc Linh cũng không bảo dì người hầu tới, dù sao đã có một Hề Từ toàn năng chiếu cố cô, không có người hầu cũng không sao.

So với tài nghệ nấu nướng của dì người hầu thì tài nghệ nấu ăn của Hề Từ lại càng tốt hơn nhiều, vì thế cô cũng không bảo dì người hầu tới.

Sau khi Hề Từ nghe xong, trong lòng bất giác cân nhắc tới cái gọi là trợ lý cuộc sống là làm gì, dựa theo mặt chữ thì hiểu rõ lắm, nhưng mà lúc

https://thuviensach.vn

trước thấy Úc Linh muốn tra một người gọi điện thoại cho trợ lý cuộc sống tìm, lại cảm thấy hơi có vẻ giống nhân tài toàn năng.

Đương nhiên, Hề Triển Vương sẽ không thừa nhận, vợ mình do mình chiếu cố, trợ lý cuộc sống là cái thá gì, đều phải dựa dẫm cả thôi.

Trợ lý Nguyễn không hổ là người giỏi, lúc chạng vạng tối đã tra ra được thứ Úc Linh cần.

Úc Linh nhìn tờ giấy tư liệu A4 có đóng dấu, mắt nhìn xuống người đại diện Vu An của Cát Tân, nhíu mày nói, 'Vu An này có hiềm nghi lớn, tính tình Cát Tân không tốt, sẽ không nói sau khi tiến vào giới giải trí thì không giao lưu bạn bè gì, từ sau khi ký hợp đồng, lại ở ngay tại ký túc xá công ty, bình thường chỉ có người đại diện tìm anh ta, không lui tới với ai"

Hề Từ gật đầu, "Anh ta hiềm nghi lớn nhất, nhưng vẫn nên tự mình đi xem mới được"

Úc Linh lập tức ngẩng đầu nhìn anh, trầm mặc một lúc rồi hỏi, "Thật sự muốn đích thân đi nhìn sao?" Nhưng nghĩ đến An Như, cô lập tức nói, "Vậy đi thôi"

Tốt nhất là giải quyết sớm một chút đỡ để An Như phải gặp tai ương.

Hề Từ dĩ nhiên nhìn ra được sự sợ hãi trong lòng cô, nhưng vì An Như mà có năng lực dũng cảm đối mặt, bộ dạng nhỏ này có thể thấy càng thêm đáng yêu hơn bộ dáng lười biếng kia, không kìm được ôm chặt cô vào lòng, cọ cọ lên má cô, hỏi, 'Cơm chiều muốn ăn gì?"

Úc Linh cứng ngắc người, họ chẳng phải đang nói chuyện về quỷ quái đó sao? Sao tự dưng lại chuyển sang ăn thế này?

Ngẩng đầu lên chạm phải đôi mắt xinh đẹp của anh, như bị ma quỷ ám vậy dướn lên hôn cắn nhẹ lên bờ môi anh, rồi mới nói, "Cái gì cũng được,

https://thuviensach.vn

anh cứ làm"

Hề Từ bế cô lên một lát, rồi mới đứng dậy đi xem trong tủ lạnh còn gì không, gọt cho cô trái táo, rồi mới vào bếp bận rộn.

Sau khi ăn cơm chiều xong, Úc Linh nhận được điện thoại của Du Lệ. Du Lệ hiện đang tham gia một show diễn thời trang ở Châu Âu, sau đó lại nhọc nhằn quay phim cổ trang, chắc phải một tháng sau mới về, nghe nói cô đã về B thị, trong lòng vừa thấy hâm mộ lại nuối tiếc.

"Chồng bồ đâu rồi? Cũng cùng về B thị đó chứ?"

"Ở đây"

"Đợi mình về B thị, các cậu mời mình về nhà làm khách nhé, cũng chẳng cần chiêu đãi gì nhiều, cứ bảo chồng cậu làm một bàn ăn để đãi là được" Du Lệ vừa chảy nước dãi vừa nói, lúc này quả thật hận không thể lên thẳng máy bay bay về.

"Đợi cậu về rồi hẵng hay, đừng có ăn mà béo quá đó, đỡ đến lúc đó người đại diện của cậu lại mắng mình" Úc Linh cười đáp.

Hai người buôn một lúc rồi mới gác điện thoại.

Úc Linh quay đầu tìm Hề Từ, thấy anh đang dọn vệ sinh trong bếp, đột nhiên phát hiện ra mình quả thật như rất lười, mãi sau mới tỉnh táo lại, đi vào bếp, hỏi anh xem có cần mình giúp gì không, kết quả dĩ nhiên không có hỏi, "Hề Từ, khi nào chúng mình ra khỏi nhà?"

"Chín giờ mới đi" Hề Từ vừa tẩy rửa bếp, vừa quay đầu nhìn cô cười, "Buổi tối âm khí nặng, yêu ma quỷ quái gì cũng tới, đến lúc đó có muốn hỏi gì cũng rõ hơn"

https://thuviensach.vn

Úc Linh, "..." Chẳng nhẽ người này còn muốn túm quỷ hỏi đường nữa à?

Nói đến B thị cũng được coi như một cố đô duy nhất của Trung Quốc, từ xưa đến nay ở ngay trong cố đô này xảy ra không ít chuyện, là một tòa nhà bất kể dương gian hay âm phủ đều có rất nhiều chuyện phi thường xảy ra.

Đương nhiên, bởi nó có nhân khí vượng, hơn nữ còn có tổng bộ tổ Dị Văn trấn thủ ở đây, thực ra đám yêu ma quỷ quái không dám tác quái nơi này, bình thường đều rất cẩn thận ẩn mình, giống như lệ quỷ hoành hành ở núi Hoa La vậy, ở trong này gần như không nhìn thấy.

Tới chín giờ, Úc Linh và Hề Từ đi ra cửa.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 72

Chương 72

Nửa tháng trước Cát Tân sau khi bị cảnh sát giải đi, đã rời khỏi ký túc xá công ty Bảo An, hiện giờ thuê một căn phòng cũ nhỏ ở thành nam, Úc Linh lái xe từ nhà đến chỗ trọ của Cát Tân cũng mất khoảng bốn mươi phút.

Đi tới nơi, Hề Từ tìm chỗ đậu xe, cả hai cùng xuống đi về phía tiểu khu. Đêm nay trước khi ra cửa, úc Linh cũng đã chuẩn bị rất kỹ.

Trên tay cô đeo vòng tay độ ách linh, độ ách linh này cực kỳ kỳ lạ, nếu không cần thuật pháp hoặc kích hoạt khẩu quyết, vốn không phát ra chút âm thanh nào, cứ như một vòng tay bình thường vậy, đeo ở cổ tay, lúc hoạt động bình thường, dĩ nhiên không phát ra âm thanh đinh đang nhắc người ta sự tồn tại của nó, đồ này cô luôn mang theo bên mình, chỉ có kiểu dáng thì thoạt nhìn hơi cổ, mới khiến người ta để ý.

Lúc này đã vào mười giờ đêm, phía dưới tiểu khu không một bóng người, thoạt nhìn vắng ngắt. Đèn đường tiểu khu chỉ có mấy bóng, ánh sáng mỏng manh, nhìn như mắt điện vậy, chung quanh có nhiều chỗ ánh sáng không tới, chỗ đó lại vừa tối vừa đen, im lặng sâu thẳm khiến con người ta thấy rùng mình.

Phòng ở trong tiểu khu thoạt nhìn rất cũ, nghe nói tiểu khu này có lịch sử ba mươi năm, trải qua mưa sa gió táp, tường mốc rêu xanh loang lổ, tang thương.

https://thuviensach.vn

Xuyên qua mặt cỏ tiểu khu đi tới trước một đống phòng lẻ, Hề Từ ngẩng đầu nhìn về căn phòng lầu thứ sáu.

Cát Tân thuê một phòng ở lầu sáu. Úc Linh được Hề Từ kéo tay, tuy chung quanh tối đen, ngọn đèn không soi rõ những góc mà có thể có quỷ quái bất chợt nhảy ra dọa người, nhưng vì độ ấm trên tay anh cứ không ngừng truyền thẳng cho cô, biết ở đây có người, cũng khiến cô bớt sợ hãi hơn.

"Hiện giờ đi lên sao?" Úc Linh hỏi.

Hề Từ nhìn cô cười gật đầu, cùng cô bước lên lầu. Cả hai đi tới lầu sáu dừng lại trước gian phòng trọ Cát Tân thuê ở, Hề Từ thò tay ấn chuông cửa.

Úc Linh không ngờ anh lại làm vậy, mờ mịt, điểm này cũng chưa kịp chuẩn bị thì đã ấn chuông cửa rồi, thật đúng là... khiến người ta khó một lời nói hết.

Sau khi chuông cửa vang lên một lúc, mới có người tới mở cửa.

Trong phòng là ngọn đèn tiết kiệm năng lượng màu vàng, ánh sáng mờ mờ, cứ như vốn nó đã thế. Người mở cửa ngược với ánh đèn, cả người chìm trong bóng tối, khiến người ta nhìn không rõ bộ dạng, chỉ có đôi mắt đỏ đậm thoạt nhìn cực kỳ đáng sợ, vốn không phải ánh mắt người bình thường.

"Các người là ai? Không có việc gì thì cút đi!" Giọng đối phương khàn khàn thô bạo, sắc nhọn.

"Đương nhiên là có chuyện rồi, chúng tôi tới tìm anh" Hề Từ giọng ôn hòa nói, thần sắc trên mặt cực kỹ lãnh đạm, khác hẳn với giọng nói của anh, khiến cho người trong nhà sợ run lên.

https://thuviensach.vn

Hề Từ không để ý tới phản ứng của hắn ta, đưa tay ra đẩy anh ta ra, gã đàn ông đó không tự chủ được lùi lại sau, tiếp đó chỉ thấy ngoài cửa nam nhân kéo một nữ nhân khác bước vào, đồng thời lấy tay đóng cửa lại. Làm liền một mạch!

Không những Úc Linh bị hành động mạnh mẽ của Hề Từ biến thành ngây ngốc, mà cả người trong nhà cũng bị anh bức thành mộng, sau đó giận tím mặt, gào thét nhào tới, đưa tay định túm cổ áo anh, tống anh ra ngoài.

Hề Từ đưa tay ra túm lấy tay gã, dễ dàng vung tay ném gã ta đập mạnh lên tường, không đợi anh ta bò dậy, đã lấy chân dẫm vào trên lưng gã, một tay đặt lên giữa trán gã, thần sắc trở nên lạnh lẽo, quát, 'Lăn ra đây"

Đôi mắt Cát Tân đỏ rực, khiến người ta kinh hãi, vốn không phải mắt người thường. Gã dùng sức giãy giụa, miệng phát ra tiếng gầm gừ không phải tiếng người, rít lên, "Ngươi là ai, muốn làm gì? Buông ra!"

Cát Tân giãy giụa kịch liệt, thậm chí không cẩn thận làm vỡ đèn trên tường, vụn gỗ bay tán loạn, có thể thấy lực đạo cực kỳ phi thường. Mặc kệ gã giãy giụa thế nào, cũng không tránh thoát được tay Hề Từ đặt trên trán gã, bất giác tức giận hét lên một tiếng, đã bị Hề Từ vỗ mạnh một cái, cả người bay ngược đập xuống đất.

Hề Từ thản nhiên thu tay lại, vỗ nhẹ hai tay vào nhau cứ như vỗ thứ dơ bẩn nào đó vậy.

Úc Linh đi theo cạnh anh, từ lúc bắt đầu vào cửa đã bắt đầu quan sát nơi Cát Tân ở, đây là một phòng có hai gian nhỏ, phòng khách không lớn, hợp với một ban công, đồ đạc gì đó rất ít, duy nhất chỉ có mỗi một ghế ngồi trên đó có mấy.... con quỷ, trên trần nhà còn treo mấy đồ quỷ, góc sáng là một đám quỷ quái xấu xí.

Cô thấy lạnh, quả thật giống như phòng cho quỷ ở vậy.

https://thuviensach.vn

Quỷ này vốn đang làm chuyện của mình, tự dưng có người đến khiến chúng để ý, mãi cho đến khi Cát Tân bị ném trên đất, Hề Từ thản nhiên đi vào, đám quỷ kia cuối cùng mới kinh sợ.

Đám quỷ có thể tụ ở trong này đều là một số ít có thể làm được, trên mặt quỷ khí lành lạnh, hút quá nhiều âm khí, vô cùng hung ác, hơi khủng bố dữ tợn. Nhưng lúc Hề Từ thong thả đi tới, quỷ khí dày đặc trên mặt chúng lại lộ ra thần sắc kinh khủng, đặc biệt là lúc Hề Từ tới gần, chúng càng thêm sợ hãi, không kìm được muốn trốn.

Có thể khiến chúng tự nhiên sợ hãi tới mức này chính là yêu lực dao động đáng sợ trên người đại yêu này, tuy yêu quỷ hai bên không xâm phạm lẫn nhau, nhưng có một số ít đại yêu tu luyện đắc đạo, thì không thể nào sánh nổi, chỉ cần yêu lực trên người bọn họ đã đủ nghiền áp Quỷ Hồn rồi, gặp thì phải tránh xa, tránh bị đối phương ngộ thương.

Đại yêu này vì phong cấm yêu lực biến thành bộ dáng con người bình thường, vì thế anh đi vào trước cửa chúng đều không phát hiện ra, cho tới giờ cùng đối mặt với anh, mới cảm giác được yêu lực đáng sợ trên người anh.

Với bản tính ích kỷ lạnh bạc của yêu, bọn họ chưa bao giờ chủ động tham gia vào loại chuyện thế này, cũng không thiết tham dự. Nhưng đêm nay hành động đại yêu này vi phạm bản tính, đã khiến cho đám quỷ hung ác này dọa sợ vỡ mật.

Hề Từ nhìn lướt qua đám quỷ trong phòng, trong lòng đã hiểu, nắm tay Úc Linh đi vào, vì ghét bỏ cái sô pha dính quỷ kia, cũng không ngồi, mà đứng ngay giữa phòng khách, mắt lạnh nhìn Cát Tân mấp máy trên đất.

Úc Linh cũng không muốn đi ngồi lên cái ghế dính quỷ kia, cảm thấy trên đó âm khí dày đặc, thật đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Cát Tân mấp máy một lúc rốt cuộc bất động. Lúc này trên người gã hiện lên mấy tia khí đen, rồi khí đen kia nhanh chóng hình thành, biến thành một mặt quỷ hung tợn, phiêu giữa không trung, rít gào nhào đánh tới họ.

Đinh!

Một tiếng chuông thánh thót vang lên như từ thời không xa xôi vọng lại, đụng vào thân hình quỷ quái kia ngưng lại, sau đó trở nên ngây ngốc hẳn.

Úc Linh nhìn chằm chằm nó, khóe miệng mấp máy, có tiết tấu chớp lên từ độ ách linh trên tay, từng tiếng chuông thánh thót vang lên, không những khiến con quỷ kia trở nên ngây ngốc, mà đám quỷ khác trong phòng cũng trở nên ngây ngốc, du hồn bình thường bay tới phía họ, cách họ mấy thước thì dừng lại.

Úc Linh ở một bên rung độ ách linh, một bên trấn áp đến đám quỷ trong phòng, thế mà có những ba mươi con, quả thật khó tin.

"Nơi này có một trận tụ âm" Hề Từ ghé sát tai nói khẽ, mỉm cười nhìn cô khu động độ ách linh, cũng không cản, đây cũng là một kiểu rèn luyện.

Sau khi Úc Linh có được độ ách linh và ấn giám phong thủy, Hề Từ cũng muốn cho cô được rèn luyện sử dụng hai thứ này, có lẽ sau này có thể có tác dụng, coi mệnh cách của cô, lại hay gặp vận xui, sau này sợ rằng sẽ thường xuyên gặp phải chuyện như thế. Chuyện hôm nay thực ra là một cơ hội tốt, vì thế rõ ràng chỉ đứng một bên nhìn, nhìn cô quen dần với độ ách linh.

Có tụ âm trận, âm khí gần đó tụ tập ở chỗ này, chẳng trách mà lại có thể hấp dẫn nhiều quỷ đến thế, lại vừa có thể cho cô luyện tập.

https://thuviensach.vn

Hề Từ phát hiện ra con quỷ bị bức ra từ trên người Cát Tân, cũng không thèm liếc mắt nhìn một cái, vốn tưởng thò tay ra bóp chết nó, nhưng lại nghĩ tới Úc Linh sợ mấy thứ này, cũng biết hành động bóp chết bừa như thế quá mức máu lạnh, nên quyết định tha cho nó.

Trong tiếng chuông độ ách linh, lệ khí trên người Quỷ Hồn cũng chậm rãi biến mất, trên người tuy vẫn còn quỷ khí dày đặc, rốt cuộc cũng không còn làm người ta khó chịu như trước nữa. Nói đúng ra là chúng nó lập tức đang từ mức nguy hiểm S biến thành mức nguy hiểm D giống con cừu vậy, vô cùng ngoan ngoãn, thậm chí ánh mắt nhìn về phía Úc Linh còn dịu đi.

Quỷ Hồn là dựa vào hút âm khí để tu luyện, tu luyện cấp bậc càng cao, lệ khí trên người càng nặng, chỉ cần bài trừ lệ khí đúng lúc, đỡ sau này thành quỷ tướng, bị lệ khí phản phệ biến thành lệ quỷ, lại thực ra uổng phí một phen tu hành.

Thiên sư bình thường nếu thi ân cho Quỷ Hồn, có thể lấy bùa khu quỷ làm ranh giới cùng liên hệ ký kết hiệp nghị với quỷ, giúp làm việc cho thiên sư, thậm chí còn muốn được thiên sư che chở, trở thành quỷ nô thiên sư, như thế có thể không sợ bị con quỷ lợi hại khác bắt nạt hoặc bị thiên sự tiêu diệt.

Hiện giờ Úc Linh dùng độ ách linh khu trừ lệ khí trên người chúng, coi như là một loại thi ân.

Nhưng bị một đám quỷ như thế nhìn chằm chằm, áp lực của cô quá lớn, vốn không muốn chúng cảm kích, chỉ cần chúng không hiện ra ở trước mặt là được.

Hề Từ dĩ nhiên biết tâm tình của cô, kéo cô lại gần vỗ vỗ, gọi một con quỷ lại gần hỏi, 'Ở đây sao lại có tụ âm trận hả?"

Con quỷ trong phòng bị Hề Từ gọi ra là một con rất cao, một nữ quỷ trung niên cực kỳ xinh đẹp, chỉ là cổ như sắp rớt xuống vậy, nhìn như chế

https://thuviensach.vn

giễu người. Sau khi người bình thường biến thành quỷ, đều duy trì bộ dạng trước khi chết kia của chúng, nhìn tình trạng con qủy này thì thấy lúc sống chắc nó bị người ta cắt đứt cổ.

Nữ quỷ đỡ lấy đầu mình, hơi thấp thỏm nói, "Vị đại nhân này, tụ âm trận này xuất hiện cách đây một tháng, chúng tôi không biết là ai vẽ ở đây, bởi vì âm khí ở đây có vẻ mạnh, nên trong thời gian này chúng tôi tới tối đều thích đến đây hút âm khí"

"Người này thì sao?' Úc Linh được Hề Từ ôm vào lòng hít độ ấm của anh, vừa chỉ tay vào Cát Tân đang hôn mê trên mặt đất.

"Kẻ đó là nửa tháng trước tới ở, sau khi anh ta ở đây, chúng tôi phát hiện ra đi theo anh ta còn có một đám quỷ cấp thấp nữa, còn về phần con quỷ yểm bám trên người anh ta, thì trước khi anh ta tới đây đã bám trên người anh ta rồi, cụ thể nguyên nhân thế nào chúng tôi cũng không rõ" Sau khi nữ quỷ nói xong, hơi thấp thỏm nhìn anh, lo lắng vị đại yêu này mất hứng vỗ một cái khiến bọn chúng hồn bay phách tán hết.

Úc Linh tò mò hỏi, "Quỷ yểm là cái gì thế?'

Nữ quỷ nghe xong, bất giác nhìn cô kỳ lạ nói, "Vị đại nhân thiên sư này, quỷ yểm là một loại quỷ đến từ âm phủ, thích ăn đê giai quỷ quái và ác mộng nhân loại, một khi bám lên người, rất khó đuổi nó ra khỏi, mãi cho đến khi người bị nó bám tinh thần thất thường, không còn mộng nữa mới ngừng"

Một kẻ bị ép điên, không phân biệt được cảnh thực và mộng, thì sẽ không còn thấy ác mộng nữa. Bị quỷ yểm bám trên người, coi như một loại trúng tà.

Úc Linh nghe thế mà thấy sợ, cảm thấy loại sinh vật không thuộc con người rất nguy hiểm, thủ đoạn hại người một đống, chỉ cần vô ý một cái là

https://thuviensach.vn

trúng chiêu, tựa như Cát Tân này vậy, chẳng có kết cục hay ho gì, cả đời cứ vậy bị hủy.

May mắn là cô có Hề Từ bên cạnh.

Úc Linh lại thấy mình may mắn xúc động tìm được người chồng, trong bất chợt thấy an tâm, lại dò hỏi, "Anh ta đã tới đây nửa tháng rồi, cô có thấy ai tới đây tìm anh ta không? Đem hết mọi chuyện các cô biết nói ra"

Nữ quỷ tưởng Úc Linh là thiên sư, lúc trước lại được cô thi ân, dĩ nhiên không giấu nói, "Có một nam nhân tên Vu An, nói anh ta là người đại diện. Trên người Vu An có một bùa trừ quỷ, chỉ cần anh ta tới, chúng tôi không cách nào tiếp cận được, nhưng theo như họ nói chuyện, Vu An vẫn nói cho người này biết, anh ta biến thành như thế, là do người ở công ty Cảnh An gì đó làm hại, đặc biệt là một người tên là An Như...."

Mãi cho đến khi nữ quỷ nói xong, Úc Linh mới xác định Vu An này là kẻ đã hại Cát Tân biến thành như thế, mục đích của Vu An quả nhiên là An Như, còn phần tại sao anh ta lại muốn hại An Như thì chưa rõ.

Sau khi Úc Linh hiểu rõ, liền đi thăm dò Cát Tân nằm trên đất, phát hiện sau khi quỷ yểm rời khỏi thân gã, uất khí đáng sợ dữ tợn trên mặt anh ta đã tiêu tán không ít, bộ dáng im lặng thực ra có mấy phần đẹp trai.

"Hề Từ, anh ta sao rồi?' Bình thường quỷ bám trên người sẽ gây tổn thương tới thân thể, nói là tổn thương nguyên khí cũng chưa đủ, thật sự giống như đột nhiên bị bệnh nặng một trận vậy.

"Không hay lắm" Hề Từ nhìn thoáng qua thì đã xác định tình hình của gã, "Quỷ yểm cũng thuộc một loại quỷ, âm khí rất nặng, mấy ngày nay vẫn ăn mòn tinh lực của anh ta, hơn nữa anh ta lại ở trong một căn phòng có loại âm khí thế này, chung quanh còn nuôi một đám quỷ nữa, giờ chưa điên tính ra anh ta vẫn còn may mắn"

https://thuviensach.vn

Úc Linh ngẫm nghĩ, hỏi, "Có thể cứu anh ta tỉnh lại không?"

Hề Từ nhìn cô một lúc, đưa tay ra ấn lên giữa mắt anh ta, độ điểm yêu khí cho gã, tinh lọc âm khí pha tạp trong cơ thể gã. Yêu lực của anh công hiệu có thể khu trừ tinh lọc dơ bẩn, nếu muốn khu trừ âm khí do một con quỷ yểm để lại thì không vấn đề. Nếu không phải Úc Linh muốn hiểu rõ chuyện này, anh vốn sẽ không lãng phí yêu lực của mình đi làm chuyện thế này, nếu mà bị yêu vương khác biết được chắc chắn sẽ cười thối mũi ngay.

Người bên ngoài sống chết thế nào có liên quan gì tới yêu đâu? Đó là bản tính lạnh bạc của yêu thế rồi.

Úc Linh không biết người đàn ông bên mình không thèm quan tâm để ý đến sống chết của Cát Tân, cũng vì để cô muốn điều tra rõ chuyện này mới kéo một mạng về cho Cát Tân. Cô nhìn không rời mắt, tuy không hiểu Hề Từ đang làm gì, nhưng trong lòng cô, Hề Từ là một người giúp thiên sư, chắc có chút thủ đoạn cũng nên.

Sắc mặt Cát Tân đang xanh trắng dần khôi phục có máu trở lại, mí mắt gã chớp chớp, rõ ràng sắp tỉnh lại.

Hề Từ thu tay lại, tiếp đó lại lau nhẹ lên mí mắt gã, để gã tạm thời mở mắt âm dương, để gã có thể thấy rõ tình hình trong phòng của mình.

Cát Tân đau đầu tỉnh lại, đầu tiên là ngây ra, đợi lúc thấy rõ phòng mình biến thành phòng quỷ, quả nhiên sợ hãi tới mức kêu to lên, cả người như sắp điên mất.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 73

Chương 73

Chỉ cần là người thường, đột nhiên hôn mê rồi tỉnh lại, sau đó phát hiện ra mình không những nhìn thấy quỷ, còn phát hiện ra mình ở nửa tháng trong phòng hóa ra đều là một phòng quỷ, bản thân thế mà lại ở với loại phi sinh vật lâu như thế, điên là cái chắc.

Nguyên nhân Cát Tân không điên thì có một, đó là vì yêu lực Hề Từ không những cứu anh ta một mạng, còn khiến cho anh ta tỉnh táo nhất từ trước tới nay, thậm chí tỉnh táo rồi mới nhớ rõ rốt cuộc một tháng qua mình đã phạm phải chuyện ngu xuẩn gì, bất giác từng đợt tuyệt vọng dâng lên trong lòng.

Anh ta từ nhỏ đã có ước mơ trở thành ngôi sao, lúc mới bắt đầu ký hợp đồng với Cảnh An, vẫn cố gắng diễn hết mình, để tương lai sau này tốt hơn. Tuy tính tình trời sinh, anh ta đã cực kỳ cố gắng khắc chế, nhưng anh ta chưa từng nghĩ hại người bao giờ, cố gắng làm tốt, diễn hay. Nhưng anh ta lại quá ngây thơ, vòng luẩn quẩn này mặt ngoài đâu đơn giản thế, cuối cùng bản thân lại bị người ta hại thành như vậy.

Thanh danh anh ta bị hủy chưa đủ, còn muốn anh ta tự tuyệt tiền đồ, cả một tia hy vọng cứu bản thân cũng khó.

Hiện thực quá tàn khốc, khiến anh ta bất giác quên mất trong phòng còn có quỷ, nên cứ vậy mà ngồi dưới đất gào khóc.

https://thuviensach.vn

Một khắc ấy, anh ta tình nguyện mình vẫn đần độn như cũ, không cần tỉnh táo lại mới tốt, cứ thế sẽ không biết hiện thực nó tàn khốc tới mức nào.

Một đám quỷ vây quanh anh ta, như đang tò mò vì sao anh ta lại khóc như thế, quỷ khí dày đặc trên mặt không có biểu hiện gì.

Trên thực tế, hai người sống Úc Linh và Hề Từ vẫn còn ở đây, chúng nó nào dám đi, đành phải nán lại miếu này, tiện xem nhân loại cuối cùng tỉnh rồi đang hối hận khóc lớn thế nào, với quỷ mà nói, thực ra cũng là một chuyện vui.

Đều biến thành quỷ, sau khi tu luyện đắc đạo, trải qua rất nhiều chuyện, chúng nhìn thấy rất nhiều thảm kịch nhân gian, sao còn có lòng đồng tình với gì chứ? Thế giới quỷ càng tàn khốc hơn thế giới con người, có thể sống là tốt rồi, tự tuyệt tiền đồ gì đó, cả đám quỷ trong phòng cảm thấy chẳng phải chuyện to tát gì.

Úc Linh nhìn một người lớn khóc thương tâm sắp chết, im lặng một lúc, hơi mất kiên nhẫn, định chen vào đá đá anh ta, nhắc anh ta trong phòng này ngoài quỷ ra còn có người nữa. Tiếc là chân cô vừa thò ra đã bị Hề Từ kéo lại, bất giác thấy lạ ngẩng đầu nhìn anh, đột nhiên nghe thấy tiếng Cát Tân kêu "Ôi" một tiếng.

Quay đầu nhìn lại chỉ thấy Cát Tân vừa rồi còn khóc lóc thương tâm sắp chết đầu bẹp trên đất, xem ra bộ dạng là vừa bị người ta đạp.

Một đạp này, khiến anh ta choáng váng, đồng thời cũng khiến anh ta cuối cùng quay về hiện thực, thật ra không còn khóc nữa.

Anh ta rưng rưng nhìn lại, rốt cuộc phát hiện ngoài đám quỷ trong phòng khiến người ta sợ hãi ra, còn có hai người lớn sống, quả thật như đang trong tối thấy chúa cứu thế nha.

https://thuviensach.vn

"Các người..." Anh ta đột nhiên nhớ ra lúc trước hai người này đi vào nhà nói chuyện, bất giác hiểu ra hiện giờ mình thoát khỏi tình trạng trúng tà đần độn mà tỉnh táo thế này, nhào lại hai người, nói đầy cảm kích, "Cảm ơn các người'

Úc Linh không muốn tốn công cất lời hỏi, 'Người đại diện Vu An của anh trong công ty An Như có vướng mắc gì?"

Cát Tân sửng sốt, nghiến răng trèo trẹo nói, "Tôi không biết! Từ lúc tôi bị.... mấy ngày nay chỉ có anh Vu tới thăm tôi. Mấy ngày nay tôi quá đần, gây ra rất nhiều chuyện chẳng giống mình, là anh Vu nói cho tôi biết, tôi biến thành như thế, là vì công ty muốn nâng đỡ Âu Dương mà chèn ép tôi. Chị An là người đứng đầu công ty, nghe nói là do chị tự mình ký hợp đồng với Âu Dương, toàn lực muốn nâng đỡ anh ta, vì thế..."

Lúc bị quỷ yểm bám trên người, lý trí lô gíc của anh ta không có, cảm xúc cũng hơi kích động, người bên ngoài khiêu khích một câu cũng khiến anh ta không khống chế được, hiện giờ lý trí trở về, tự nhiên phát hiện ra rất nhiều chỗ khả nghi.

Trước không nói bị phóng viên chụp được ảnh trò hề, quả thật anh ta bị người ta bẫy, còn người bẫy anh ta không rõ là ai, cái này tạm thời không nói. Nhưng sau đó công ty mở họp báo vì anh ta, vì hành vi thất thường của mình, cứ như bị trúng tà vậy, sau đó người đại diện luôn rỉ bên tai anh ta, mới khiến anh ta không có ý thức biến mình thành như thế đổ hết mọi tội lỗi lên người An Như và công ty.

Thực tế, Công ty đã tha cho anh ta quả thật khiến anh ta bi phẫn, nhưng nghiên cứu kỹ mà nói, cũng là do chính mình, thậm chí chẳng liên quan gì đến An Như. An Như ký với Âu Dương, quả thật là muốn nâng đỡ Âu Dương, nhưng cũng không thể nói An Như vì Âu Dương mà chèn ép mình, nếu cứ cho là thế là do có người ám chỉ,.

https://thuviensach.vn

"Tôi không rõ tôi sao lại biến thành như thế, thực tế chuyện hôm nay tôi đi tìm chị An, tôi..." Anh ta cắn chặt răng, nhớ rõ vị trí bãi đỗ xe hôm nay, là người phụ nữ này đấm mình một cái, hiện giờ nghĩ lại vẫn thấy đau.

"Bởi vì anh trúng tà" Úc Linh đồng tình bảo, bị quỷ yểm bám thân, ngẫm lại thì thấy gai ốc nổi đầy.

Dân gian gọi quỷ quái là thứ không sạch sẽ, ngẫm lại cũng đúng, bởi sau khi chúng bám trên thân, thân thể đã bị tổn hại khó nói, nặng thì mất mạng như thường.

Cát Tân vốn đang cố gắng bỏ qua đám quỷ chung quanh, bị cô làm cho tỉnh, gai ốc lại nổi đầy người, suýt nữa bị dọa tè ra quần, vẻ mặt sắp hỏng mất, 'Trên thế giới này sao còn có quỷ.... Không đúng, tôi sao lại đột nhiên nhìn thấy quỷ thế này? Rõ ràng đây là thế giới khoa học mà!!! Ngưu Đốn đã chứng minh đây là khoa học rồi mà, a a a!!!"

Cuối cùng anh ta ôm đầu cự tuyệt chấp nhận thực tế, cứ chìm trong đó, con thuyền nhỏ thế giới quan khoa học nói trở mình liền trở mình, thế giới này đừng có cố tình gây sự như thế chứ?

Hề Từ tốt bụng giải đáp cho anh ta, "Vừa rồi lúc tôi cứu anh, tiện mở mắt cho anh đó'

Cát Tân cứng ngắc quay đầu nhìn anh, nhìn thấy một soái ca tuấn tú ôn nhu như thế, quả thật tựa như cơn gió mát trong lành quét ngang thế giới bẩn này, như một luồng ánh sáng, đột nhiên chữa khỏi tâm linh bị hỏng, vẻ mặt chờ đợi hỏi, "Vị đại sư này, ngài có thể để cho tôi nhắm mắt được không? Tôi không muốn nhìn thấy thứ đó... bay, tôi sẽ gặp ác mộng"

"Cho anh thấy ác mộng gì đó ở đây, nó là dựa vào ác mộng con người mà sống đó' Tâm tình Úc Linh vô cùng sung sướng chỉ vào con quỷ yểm bị nhốt trong phòng kia, nhìn thấy một kẻ thấy quỷ còn sợ hơn cả cô, thật vô

https://thuviensach.vn

cùng cao hứng, như đồng bệnh tương liên gì đó, cô gái như cô mới không thèm đồng bệnh tương liên ăn ý với anh ta đâu.

Cát Tân cứng ngắc quay đầu nhìn lại, vừa lúc chạm phải khuôn mặt dữ tợn của quỷ yểm kia, thực sự bị dọa ra phân.

So với quỷ khí dày đặc quỷ chung quanh này thì loại quỷ yểm này là do triệu hồi từ âm phủ mà tới tuy cũng hơi giống bộ dáng con vượn nhưng có bộ mặt dữ tợn, bề ngoài còn khủng bố hơn cả Quỷ Hồn, đột nhiên vừa thấy, quả thật đừng có dọa người như thế chứ?

"Anh cho là mở mắt âm dương dễ thế sao?" Giọng Hề Từ vô cùng ôn hòa, nhưng lại khiến người ta có cảm giác cao ngạo lạnh lẽo, 'Nó chỉ có thể duy trì liên tục trong một giờ, sau một giờ sẽ biến mất'

Nếu không phải vì muốn cho kẻ này biết vị trí hoàn cảnh mình ở là dạng gì, chuyện tốt gì đã xảy ra trên người anh ta mới có tính thuyết phục, Hề Từ vốn chẳng thèm lãng phí yêu lực mở mắt cho anh ta. Có thể được một đại yêu mở mắt, biết bao người cầu mong mà không được, xem vẻ mặt thằng nhóc ngu xuẩn này hỏng thực ra anh chẳng thấy cao hứng gì.

Úc Linh mơ hồ cảm giác giọng anh không đúng, quay đầu nhìn anh, thấy vẻ mặt anh vẫn ôn hòa điềm đạm như cũ, cả người vô cùng thuần khiết, cứ như chẳng có gì khác cả. Ngẫm nghĩ cô thuận theo trực giác của mình, đưa tay giữ lấy tay anh, nhìn anh cười cười.

Hề Từ mặt mày nhu hòa, cả người lạnh thấu xương bỗng hơi thở trở nên mềm hóa, lại nở một nụ cười.

Cát Tân nghe thấy lời Hề Từ nói, rốt cuộc thở phào, nhưng mà nhìn thấy một đám quỷ trong phòng, anh ta lại cảm thấy không những một giờ mà cho dù một phút thôi cũng đều đáng sợ cả? Lập tức anh ta không dám nhìn nữa, hai mắt cứ nhìn thẳng vào hai người trước mặt, nói, 'Hai vị đại

https://thuviensach.vn

sư, các vị nhất định biết vì sao tôi lại biến thành như thế, chỉ cần các vị có thể cứu tôi, mất bao nhiêu tôi cũng xin chịu"

Vì Hề Từ khu trục quỷ yểm trên người anh ta ra, nên anh ta tự động coi hai người này trở thành hai vị đại sư tróc quỷ thu yêu.

Úc Linh và Hề Từ cũng chưa thèm để ý tới anh ta, Hề Từ quay đầu nói với đám quỷ chung quanh, "Các ngươi đều rời đi cả đi" Sau đó anh lật tay, trong tay xuất hiện một lá bùa, vỗ mạnh về phía con quỷ kia.

Quỷ yểm do độ ách linh quấy nhiễu, sức chiến đấu suy giảm, phát hiện gặp phải tường đá, tuy muốn trốn nhưng nó vốn là bị người ta triệu hoán từ âm phủ tới, lại sống nhờ khá lâu trên thân thể Cát Tân, vẫn chưa hoàn toàn cắn nuốt hết ác mộng của anh ta, nên chẳng có cách nào rời đi được.

Có thể nói, thứ quỷ yểm này tuy khiến người ta khó mà phòng bị, cũng có một nhược điểm trí mạng, nếu không cắn nuốt hoàn toàn ác mộng của ký chủ, sẽ không cách nào rời đi được.

Vì thế Cát Tân với nó mà nói tựa như thứ gì đó trói buộc nó vậy, dùng nó biến thành một loại phược linh, vốn không thể nào trốn nổi.

Lá bùa bay nhanh tới, quỷ yểm giãy giụa bị thu vào. Lá bùa dĩ nhiên là do Mễ Thiên Sư tốt bụng tặng, Hề Từ không muốn bại lộ bản thân, tạm thời lấy ra dùng, hiệu quả cũng tương tự.

Con quỷ khác và Cát Tân thấy cảnh này, đều bị hoảng sợ, quỷ sợ mình bị bắt, cũng không dám lưu luyến ở lại tụ âm trận trong phòng này, nhào lên xuyên tường mà đi. Cát Tân lại nhìn xem chằm chằm, tam quan đã bị phá hỏng nặng, cứ ngây ngây ngốc ngốc.

Cả đám quỷ trong phòng đã đi sạch, âm khí cũng theo đó tan đi, trong phòng không còn vẻ lạnh lẽo như trước nữa, cả ngọn đèn có vẻ như sáng ngời hơn.

https://thuviensach.vn

Hề Từ kéo hai cái ghế tới, dùng khăn giấy lau cẩn thận, kéo Úc Linh ngồi xuống bắt đầu hỏi.

Có thể do quỷ trong phòng đi cả rồi, cảm xúc Cát Tân cuối cùng cũng ổn định trở lại, hơn nữa trước đó khóc một trận, đem một tháng đầy tuyệt vọng và hờn dỗi phát tiết ra hết, lúc này anh ta cũng gần như bình tĩnh hơn.

Cát Tân là một người đàn ông, dựa vào ngoại hình cũng được, từ phía Bắc tới B thị, một năm trước có ký hợp đồng cùng công ty truyền thông Cảnh An, phối hợp diễn vài bộ phim, hơn nửa năm cũng tạo được hình tượng nhân vật rất khá, rốt cuộc cũng hơi nổi tiếng ở trên mạng. Chỉ là tiền đồ vừa bắt đầu, thì gặp phải chuyện này, mãi cho đến nửa tháng trước mới cùng công ty Cảnh An hủy hợp đồng.

".... Tính của tôi quả thật không tốt mấy, vì thế chẳng có bạn bè gì, sau khi đi tới B thị phát triển, sau đó tôi tiếp xúc nhiều nhất chính là anh Vu" Nói đến đây, thần sắc Cát Tân trở nên vô cùng khó coi, anh ta thực sự không bao giờ nghi ngờ Vu An, dù sao Vu An cũng là người đại diện làm việc đúng đắn, cũng gần như rất tốt với anh ta. Nhưng giờ nghĩ lại đủ loại hành vi của Vu An một tháng qua, khiến anh ta không thể không nghi ngờ, thậm chí chuyện anh ta gặp phải thế này chắc có thể liên quan với Vu An.

Úc Linh duy tư, nói, 'Chúng tôi cũng không rõ có phải là Vu An để cho quỷ yểm bám trên người của anh không, cho dù không phải, thì chắc cũng gián tiếp tạo thành, điều này chắc chỉ có mình anh mới có thể tìm ra đáp án được'

Thần sắc Cát Tân cứng đờ, nói lắp bắp, 'Các vị là đại sư, chẳng nhẽ không thể giúp tôi được sao?'

"Ai nói chúng tôi là đại sư chứ? Tôi cũng chỉ là một người thường, cũng không phải là thiên sư chuyên đi tróc quỷ thu yêu kia, đừng có gọi đại sư gì hết'

https://thuviensach.vn

Úc Linh nói rõ ràng. Trong nháy mắt, thần sắc Cát Tân như tuyệt vọng, quả thật không thể nào tuyệt vọng hơn.

Yêu ma quỷ quái lợi hại như vậy, một người bình thường như anh ta làm sao mà đấu được chứ? Biết đâu lại bị quỷ bám thân lần nữa cũng không biết.

"Anh yên tâm, chúng tôi biết có hai vị thiên sư rất lợi hại, nếu thực sự nguy hiểm, nhất định sẽ không bàng quan đứng nhìn, bảo vệ hòa bình nhân gian là chức trách của nhóm thiên sư mà" Úc Linh lừa dối nói.

Thế giới quan Cát Tân vừa khôi phục, vì thế đối với mấy lời cô nói không chút hoài nghi, nghĩ đến chuyện một tháng qua, còn có tiền đồ hy vọng tan biến, rốt cuộc cắn chặt răng nói, "Được rồi, tiểu thư Giang, các vị bảo tôi làm thế nào, tôi sẽ làm thế'

Sau khi bàn bạc với Cát Tân một lúc, Úc Linh và Hề Từ chào từ biệt rời đi.

Cát Tân nhìn theo bóng họ rời đi, lại liếc mắt nhìn chung quanh một cái, không kìm được rùng mình, cắn chặt răng cầm ví tiền và một ít giấy tờ, vọt ra cửa, thấy họ nhìn, lại cắn răng nói, 'Phòng này... tôi, hiện giờ tôi không dám ở nữa, đêm nay tôi sẽ đi nghỉ tạm một tối ở khách sạn, mai sẽ chuyển nhà"

"Cái này không được, chưa hiểu rõ mọi chuyện, anh không thể nào để cho Vu An nghi ngờ được" Úc Linh tuy cảm thấy phòng này có tụ âm trận, người ở sẽ không tốt cho thân thể, nhưng họ còn muốn dụ kẻ đằng sau Vu An tới, sao có thể để anh ta không làm theo kịch bản được.

"Yên tâm đi, anh Vu thường cứ tan tầm thì mới tới tìm tôi, đến lúc đó chỉ cần tôi ở nhà đợi anh ấy tới là được" Cát Tâm liếm liếm môi, một cơn gió thổi tới, rõ ràng là trung tuần tháng sáu, thế mà khiến anh ta ra một trận mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

Ba người chia tay ở tiểu khu, Cát Tân run run chạy tới khách sạn gần đó. Chỉ là lúc này mắt âm dương vẫn chưa mất đi hiệu quả, nhìn thấy du hồn trên đường phố, lại sợ tới mức chân mềm nhũn, hận không thể trực tiếp cầu xin người đi đường đưa anh ta tới tận khách sạn.

Lần đầu tiên anh ta biết, hóa ra thế giới bọn họ sống có nhiều thứ bay bay như thế, thật sự đáng sợ quá, chỉ mong quên đi thôi!

Bên đó, Úc Linh và Hề Từ cũng về tới chỗ đỗ xe, vừa định lên xe thì đã bị quỷ chặn đường. Trước tiên Úc Linh túm chặt tay Hề Từ, dán sát vào anh, đôi mắt nhìn chằm chằm vào cái cổ như sắp rơi xuống của nữ quỷ, biểu hiện vẫn rất trấn định.

Hề Từ ôm chặt cô vào lòng, nhìn về phía nữ quỷ kia, ánh mắt lạnh băng, 'Có việc gì?"

Nữ quỷ chặn đường đó vừa rồi chính là nữ quỷ trung niên đã trả lời mọi thứ ở chỗ Cát Tân kia.

Nữ quỷ bị ánh mắt lạnh băng của anh trấn áp, sợ tới mức cổ suýt nữa rơi xuống, nhưng vẫn lớn mật nói, (Hai vị đại nhân, tôi có một thứ không tình cảm!)

Hề Từ thong thả ứng phó với nó, định đuổi nó đi xa, Úc Linh đã định thăm dò vừa sợ vừa tò mò hỏi, 'Một thứ gì không tình cảm vậy? Chẳng nhẽ cần chúng tôi nuôi cô hả?'

Ai ngờ nữ quỷ bất chợt mừng rỡ, (Nếu đại nhân không ngại mà nói, tôi tùy lúc có thể để cho hai vị đại nhân sử dụng)

Úc Linh, "..." Cô mới không thèm nuôi quỷ đâu, nghĩ lại rất đáng sợ mà! Hề Từ lại cự tuyệt thẳng, "Chúng tôi không phải thiên sư, cũng không có ý nuôi quỷ, nếu cô muốn dựa vào thiên sư, có thể tự mình đi tìm.

https://thuviensach.vn

Chuyện lần này, chúng tôi cũng không truy cứu, chỉ cần các cô không hại người, tụ âm trận trong phòng kia tùy các cô sử dụng"

Tụ âm trận có tác dụng trong thời gian nhất định, Hề Từ vừa rồi tra xét một chút, nhiều nhất là mấy ngày thì lực lượng tụ âm trận cũng suy yếu, qua nửa tháng nữa sẽ biến mất hoàn toàn. Nghĩ lại kẻ bày trận này cũng coi như có quỷ yểm ăn mòn đối với Cát Tân, đợi khi Cát Tân không chịu nổi quỷ yểm và âm khí trên người đám quỷ bị tụ âm trận hấp dẫn gây áp lực nổi điên lên hoặc chết, thì tụ âm trận này cũng tùy thời mà biến mất, thần không biết quỷ không hay, cho dù có người ngành đặc thù tới cũng không tra ra cái gì.

Bởi vậy có thể thấy, dụng tâm của kẻ thiết kế Cát Tân mới ác độc tới mức nào.

Nữ quỷ rất thất vọng, nó có đạo hạnh cao thâm hơn những con quỷ khác, sao không rõ tụ âm trận kia xảy ra chuyện gì, cũng biết rõ có kẻ đặt tụ âm trận ở đó, thực ra cũng chỉ dùng để hại người, chỉ là đối với loại cô hồn dã quỷ như bọn chúng, có thể tìm được một thiên sư có thực lực che chở, thường hỗ trợ khu trừ lệ khí trên người bảo trì thần trí thì còn mạnh hơn nhiều.

Nó coi trọng không phải vị đại yêu Hề Từ này mà là người phụ nữ nhân loại bên cạnh anh ta.

Nữ quỷ vẫn chưa từ bỏ ý định nói, (Tôi biết hai vị đang cố ý muốn tra rõ chuyện này, nếu các vị không chê, tôi có thể giúp hai vị giám thị hành tung của Vu An)

Úc Linh nghe thấy vậy mà trong lòng rung động, đây là loại giám thị ẩn hình còn lợi hại hơn cả thám tử nữa, có gì so được với loại quỷ vô hình vô ảnh có thể quan sát tất cả con người mà không cần lo bị ai phát hiện chứ?

https://thuviensach.vn

Hề Từ dĩ nhiên cũng nghĩ tới chuyện này, nói ngay, "Tuy chúng tôi không thể nuôi cô, nhưng cũng có thể hợp tác với cô" Nói xong, anh xuất ra một lá bùa, "Đây là bùa khu quỷ"

Nữ quỷ vô cùng vui sướng, đem quỷ khí bản thân đưa vào lá bùa khu quỷ, chỉ cần đối phương sử sụng bùa khu quỷ thì có thể triệu hồi cô ta bất cứ lúc nào.

Giải quyết xong chuyện nữ quỷ, hai người lúc này mới lái xe về nhà.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 74

Chương 74

Về đến nhà Úc Linh nhìn căn phòng sạch sẽ, sáng sủa dưới ánh đèn, cây cối tươi tốt trên ban công, lại còn có không khí tươi mát bên ngoài, rốt cuộc cũng thấy có sức sống hẳn.

Đối lập với căn phòng quỷ âm trầm của Cát Tân, nhìn lại chính phòng mình ở, quả thật thỏa mãn.

Cô nằm co trên chiếc ghế ở ban công, nhìn lên bồn hoa xanh tươi rực rỡ trên ban công, trong bóng đêm nó càng thêm tỏa sáng đầy sức sống, đột nhiên phát hiện ra ở gần hai năm trong cái tiểu khu này, chỉ có mấy ngày nay không khí mới tươi mát, tuy vẫn còn kém xa phòng ở thị trấn và thôn Ô Mạc, nhưng vẫn còn tốt hơn những nơi khác trong B thị. Có lẽ nguyên nhân là bởi chút hoa cỏ này đi.

Cô cảm thấy Hề Từ là một người thần kỳ, chỉ cần cây lá qua tay anh thì đều tỏa sáng rực rỡ đầy sức sống vậy.

Hề Từ nấu cho cô một ly đường đỏ trục hàn - đây là sau mỗi lần đến nơi có âm khí, Hề Từ đều phải nấu một ly đường đỏ cho cô, cứ như chuyện đã thành thông lệ rồi vậy. Đợi sau khi cô uống xong thì giục cô rửa mặt đi ngủ.

Nằm trên giường bất chợt cô lại thấy không buồn ngủ nữa, nên kéo chuỗi dây đeo tay độ ách linh ra.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là lần thứ hai cô dùng độ ách linh, mặc dù chưa quen lắm nhưng lệ khí trên người đám quỷ kia cũng không nặng, vì thế chuyện dùng độ ách linh cũng không khó mấy, chỉ cần đọc thuộc bí quyết thì nhanh chóng xong.

Nhìn một lúc cô lăn người lên nằm úp sấp trên ngực Hề Từ, giơ dây độ ách linh lên nói, "Hề Từ à, anh xem, có phải đá mắt mèo trên sáng hơn chút không ạ?'

Hề Từ nửa dựa nằm trên đầu giường, ôm trọn người cô vào, đón dây độ ách linh kia nhìn nhìn, nói, "Quả thật là sáng một ít, mặt trên này không phải được khảm bằng đá mắt mèo đâu'

Úc Linh ư một tiếng, nhìn kỹ xem, rõ ràng là đá mắt mèo mà.

"Là một loại đá hồn, vốn chỉ là đá ngọc thông thường, nhưng là vì sau khi mèo yêu chết đi, linh hồn chúng bám vào mặt trên, trải qua trui luyện của trời đất, biến thành một loại linh thuần khiết. Đại khái là vì lâu không dùng nên độ ách linh trên đá hồn có vẻ ảm đạm như vật thường, giống như viên ngọc vậy, thực ra linh đá hồn không được cung cấp năng lượng liên tục nên lâm vào ngủ say, hiệu quả độ ách linh cũng suy giảm lớn"

Úc Linh gật gù hiểu ra, hóa ra là do mèo yêu bám vào, vì thế mới có vẻ giống đá mắt mèo.

Ngón tay thon dài miết trên mặt chuông, chuông và dây chạm vào nhau kêu lanh canh, "Sau này em mỗi lần sử dụng, linh đá hồn sẽ có được nhiều năng lượng, hồn thạch càng sáng ngời, làm rõ linh bên trong càng thêm sinh động, linh hồn thạch sau đó sống lại hoàn toàn, độ ách linh mới có thể phát huy tác dụng tốt nhất của nó'

Úc Linh ngẩng đầu nhìn anh, "Còn có lúc lợi hại hơn sao? Lợi hại tới mức nào vậy?" Cô còn tưởng là hiện giờ độ ách linh đã lợi hại lắm rồi chứ.

https://thuviensach.vn

Hề Từ ngẫm nghĩ, nói, "Đến lúc đó nó cùng em tâm ý tương thông, có thể khu trừ yêu tà lén lút gì đó, nói tóm lại là âm tà khó xâm' Nói đến đây ánh mắt anh ảm đạm hẳn.

Úc Linh hiểu mơ màng, không thể tự thể nghiệm qua, nên không thể nào hiểu rõ hết lời anh nói.

Chơi độ ách linh một lúc, mãi cho đến khi Hề Từ cảm thấy nếu cô không ngủ thì mai sẽ không dậy đúng giờ để ăn sáng, nên ép cô ngủ.

Chẳng rõ thế nào Úc Linh lại dịch tới dịch lui, không yên. Ép nằm im Hề Từ đành xoay người đặt cô dưới thân, nhìn chằm chằm vào mắt cô, "Bữa sáng mai của em chắc sẽ không có đâu"

"Tỉnh lại thì ăn trưa luôn cũng thế mà" Cô nói chậm rãi, nhìn nhìn mặt anh. Mặt anh hơi đỏ, nhìn vào ánh mắt sáng ngời của cô, không kìm được cúi đầu hôn lên mặt cô, sau đó còn ôm chặt cô vào lòng xoa nắn, hôn thẳng một đường xuống....

Cuối cùng vì lo cô ngủ không đủ giấc, nên dù hơi khó chịu, vẫn làm một lần là xong, Úc Linh ôm cổ anh, chôn mặt vào trong ngực anh, anh vẫn chôn sâu trong thân thể cô không ra, có thể cảm giác được độ mạnh yếu thuộc về anh, hơi thở của anh, sự tồn tại của anh.

Cô cố không chịu nhắm mắt đi ngủ, híp mắt hôn lung tung lên cổ ra mồ hôi của anh, lúc hôn đến yết hầu của anh, thậm chí còn cắn một cái, nói hàm hồ, 'Gần đây vì sao anh lại coi em như thủy tinh dễ vỡ vậy? Em có thể ăn ngủ, lại có thể chạy nhảy, không yếu ớt nổi đâu" Ngừng chút, cô lại nói thêm, "Còn có thể đánh người tróc quỷ nữa, rất lợi hại đó'

Cô giống như một đứa trẻ cứ khoe khoang ra. Hề Từ bị cô ép chặt thân thể lại, đầu óc trở nên trống rỗng, lại cảm nhận được cảm giác mất tự chủ của bản thân, suýt nữa thì không kìm được lại tiếp tục ăn cô cho tới khi cô khóc thì thôi.

https://thuviensach.vn

Mãi một lúc sau mới tiêu hóa nổi ý cô nói, hít sâu một hơi, rời khỏi thân thể cô, không ngờ lại bị cô quặp chặt hai chân vòng lên eo, dán chặt vào anh, cả hai người chân tay quấn quít triền miên, thân mật đến mức khiến người đỏ mặt.

Anh hít một hơi sâu, mặt càng đỏ hơn, rốt cuộc không khắc chế được dùng sức đè lên người cô.

Mãi lâu sau thân thể quấn chặt mới ngừng xoay người trở lại, để cô ghé sát ngực mình, nắm lấy eo cô khẽ trừng phạt, giọng đầy ấm áp dịu dàng, 'Đừng nghĩ nhiều, em mệt rồi, ngủ đi'

Úc Linh còn định nói gì đó, nhưng cô vẫn cố không chống đỡ nổi, nói lầm bầm vài câu, rồi ghé sát ngực anh ngủ.

Nghe thấy tiếng cô thở đều, Hề Từ nằm một lúc, mới đưa tay xoa trên lưng bóng nõn của cô, vỗ nhè nhẹ từng cái, thần sắc tối hẳn.

Một lúc sau, anh thở dài, anh biết cô cũng không phải thủy tinh dễ vỡ, cũng không yếu ớt, nhưng mỗi lần cảm giác sức sống của cô xói mòn điên cuồng, mà loại này chẳng cách nào giữ lại nổi mà thấy bất lực, không kìm được chỉ muốn nâng cô trên lòng bàn tay, thật cẩn thận giữ sức sống của cô lại.

Nhẹ nhàng ôm thân thể mềm mại thơm ngát của cô vào lòng, vỗ về dung nhan ngủ say của cô, anh mở trừng mắt tới sáng.

***

Quả nhiên Úc Linh bỏ lỡ bữa sáng, lúc tỉnh lại thì đã sắp ăn trưa mất rồi. Với hành vi ngủ dậy muộn của mình, cô tuyệt đối không xấu hổ, thậm chí còn nhìn thấy bộ dáng xấu hổ của người đàn ông kia, vẫn có thể nhàn nhã vung đao ngồi trên ghế salon, vừa nhìn anh bận rộn vừa lướt web.

https://thuviensach.vn

Cô nhanh chóng bị tiêu đề nóng "Lão tử thật không ngờ tới" trên Weibo thu hút.

Hề Từ sau khi nấu xong canh mang tới, định bảo cô ăn canh, lại thấy cô vẫn đang xem chăm chú thì hỏi, "Đang nhìn gì thế?'

Úc Linh rời tầm mắt từ điện thoại lên mặt anh, chớp chớp mắt nói, "Hề Từ à, địa điểm trong video trên mạng này chắc là vị trí bãi đỗ xe đi nhỉ"

"Lão tử không thể nào ngờ được" là do một người có tên là "Kẻ chà xát chân tướng mờ ám" đăng lên trên mạng, bên dưới còn đính kèm một bình luận gần nhất, clip là phát vào lúc sáu giờ sáng nay, đến giờ thì đã biến thành trang mạng nóng hổi nhất rồi.

Cái vị "Kẻ chà xát chân tướng mờ ám" này được rất nhiều người tham gia, vị này chuyên vạch lá tìm sao trong giới giải trí, tìm những chuyện chưa ai biết để đăng lên, lần nào anh ta đăng lên cũng là một số sự kiện bất ngờ, lâu ngày mà có một đống fan tham gia.

Lần nào trên Web anh ta có động tĩnh gì, thì đều biến thành đề tài nóng hổi trước. Lần này cũng thế, clip anh ta phát lần này, rất xứng với câu nói "lão tử không thể nào ngờ được" kia, dĩ nhiên cũng thu hút một đống người, bên dưới khu bình luận có rất nhiều người tham gia.

Video thực ra không dài, cũng chỉ chừng hai phút, nhưng do người quay nắm giữ góc quay chuẩn, nên có thể nhìn rất rõ hiện trường xảy ra.

Sau khi một đống người xem, thì đã oanh tạc bên dưới.

Người đẹp V: "Người đẹp trong video có một đôi chân đẹp lại thẳng dài, chỉ nhìn đã thích!"

https://thuviensach.vn

Kẻ mê gái không đến mức si, "Đùi đẹp quá xá! Quả thật không có gì đẹp hơn! Đôi chân phong tình mất hồn ấy, quả thật nhìn đến nao lòng"

Lão nam nhân ngây thơ, "Mẹ hỏi mình sao đi nhà vệ sinh lại chảy máu mũi, mình sao đành nói là bị một đôi đùi đẹp làm sốc chứ?'

Nhị hóa như một, "Cùng chạy vào nhà vệ sinh, không phải anh cũng chẳng phải em!"

23333: "Tôi dám khẳng định, người đẹp này nhất định cao một mét bảy, quả thật là đẹp hết chỗ nói, nếu không phải thì ăn ....!"

Yêu yêu yêu v: "+10086! Tuyệt không thể tả!"

Peter, "Cầu mong có video tư liệu người đẹp, nằm trong vòng phấn của nàng, nguyện ý vì nàng tan xương nát thịt!"

Aaaa: "Đồng tình!"

....

....

Người qua đường Giáp v: "Đúng rồi, các anh chị em, mọi người có biết người đàn ông trong video bị đá kia trông rất quen sao/"

Người qua đường Ất: "Xem kỹ rồi, là Cát Tân!'

Wpw: "Chính xác, là Cát Tân tham gia đàn p, thật sự là ác độc mà, nhân phẩm quá thấp kém, cũng chỉ có loại người ghê tởm như thế mới làm ra hành động đáng ghê tởm thế!'

Người qua đường nằm úp sấp, "Người bị Cát Tân công kích là vị An Như đại diện cho công ty Cảnh An, tôi đã thấy bà ấy"

https://thuviensach.vn

Ta là người chú chính nghĩa, "Mặt trên, các người thật sự đủ rồi, chẳng lẽ điểm quan trong là người bị Cát Tân công kích hay sao? Nhìn bộ dạng Cát Tân như muốn công kích vị đại diện An Như của công ty Cảnh An đi?'

Tiểu hóa bát quái, "Bác chủ đúng là trâu, cả loại chuyện thế này cũng để ngài gặp! Cát Tân bị rớt đài, rơi vào tình trạng này cũng là do bản thân, đáng lắm!'

Không làm không chết: "Chính Cát Tân không làm không chết, không ngờ giờ vẫn còn sống nhăn!"

Cát Tân cút khỏi vòng giải trí, "Cát Tân thực sự là cứt chó, trình độ thế này, vẫn dây dưa không ngớt, chẳng phải nói là đã hủy hợp đồng với Cảnh An rồi sao? Chẳng nhẽ anh ta hối hận rồi?"

Cát Tân chết đi chết đi: "May lúc ấy còn có người đẹp mang một thân tuyệt kỹ ở đó, mới không để người đại diện Cảnh An gặp xui xẻo"

.....

.....

Tiền giả gặp tiền thật" "Không sao, tôi cũng muốn được cô ấy đá! Phụ nữ thế này quả thật quá suất, có bị đá cũng thấy hạnh phúc!'

Đại đồng dâm thiên hạ, "Hơn nữa không những công phu giỏi mà mặt cũng đẹp nữa, quả thật chính là nữ thần mà!'

Vvv: "Vì người đẹp video này, tôi mới cố chịu xem kẻ ghê tởm Cát Tân này, xem xong rồi, thấy quả không tệ!'

Apyr: "Nhìn rất chuyên nghiệp, người đẹp này chắc chắn đã từng luyện tập!'

https://thuviensach.vn

A tạp: "Người đẹp đánh đẹp quá, hắn là nên đánh cho kẻ đáng ghê tởm này ra khỏi cuộc sống không thể đứng lên nổi mới đáng!"

...

...

Khu bình luận lộn xộn, nói gì cũng có, nhưng cuối cùng đều biến thành chuyện nghiên cứu với người đẹp chế phục Cát Tân, thậm chí có người hiểu chuyện còn xóa sạch video, rồi lại sắp xếp theo thứ tự ra, bên dưới nói thẳng thắn khiến người bình luận dần thay đổi hẳn.

Video quả thật vỗ không sai, không những có trọng điểm là cảnh Cát Tân bị trúng tà sắc mặt dữ tợn đụng người khiến người người chán ghét, đồng thời cũng đem cảnh Úc Linh bảo vệ An Như, cả quá trình chế phục người cẩn thận đưa ra.

Úc Linh xem lần lượt một lần, phát hiện ra không nhìn thấy Hề Từ, mới nhớ ra sau khi Hề Từ cầm máy ảnh của một phóng viên tới, cảm thấy anh lúc đó hắn là đi thăm dò quỷ quái trong bóng tối mới đúng.

Sau khi Hề Từ xem xong, nói với cô, "Tuy ánh sáng hơi tối, nhưng đánh rất tốt" Anh chỉ nhìn video, không xem bình luận bên dưới, nếu không sẽ không lý trí lạnh nhạt như thế.

Úc Linh nhếch miệng cười, nói, "Xem ra tay của em công phu vẫn chưa tụt, chú út mà biết chắc chắn sẽ rất cao hứng đó'

Hai người cười nói một lúc, cũng không để chuyện này trong lòng, dĩ nhiên cũng không biết vì phần video này mà danh khí Úc Linh ở trên mạng lập tức thăng vọt, thậm chí có người hiểu chuyện đã vào trang web của cô, sau đó phát hiện ra ra cô vốn cũng là một trong mười tám tiểu minh tinh trong giới giải trí, thậm chí còn là một nghệ sỹ chưa nổi tiếng ở Công ty Cảnh an. Điều này đã oanh tạc mạnh trên mạng.

https://thuviensach.vn

Hai người cũng chưa để ý tới chuyện xảy ra trên mạng, nhưng cũng không biết cả hướng đi của internet. Sau khi ăn trưa xong, Úc Linh nhớ tới chuyện Cát Tân đã gọi điện hỏi tình hình hiện giờ của Cát Tân.

"Tiểu thư Giang, tôi vẫn đang ở khách sạn, đến trưa mới về. Cô yên tâm đi, tôi sẽ đảm đương được, tốt xấu gì tôi cũng là một diễn viên, diễn một kẻ bị trúng tà vẫn còn diễn được, dù sao thì gần đây tôi cũng bị trúng tà thật, nên rất có kinh nghiệm"

Cát Tân ngoan ngoãn báo cáo hành tung của mình, cuối cùng rối rắm hỏi, 'Tiểu thư Giang, xô có xem trên mạng hôm nay náo nhiệt lắm không? Chuyện xảy ra ở bãi đỗ xe hôm nay quả nhiên đã bị người ta chụp được đưa lên, hiện giờ những kẻ đó đang mắng tôi rầm rộ, ngược lại cô lại phất lên rồi đó'

Anh ta cũng xem một ít bình luận trên mạng, mới biets được hóa ra Úc Linh cũng là một nghệ sỹ của Cảnh an, chỉ không rõ người đẹp này nghĩ thế nào, rõ ràng là nhân tài tốt như thế, còn có cả An Như nâng đỡ nữa, thế mà cứ lúc nào cũng phiêu du bên ngoài.

Úc Linh ừ một tiếng, không phản ứng gì, trực tiếp gác máy.

Tâm tình Cát Tân phức tạp, chuyện ngu xuẩn gây ra trong một tháng qua quá nheieuf, nhiều nhất cũng là chuyện không sao. Nhưng chuyện lần này phát hiện ra sau khi Úc Linh phát hỏa, anh ta cũng tâm đắc, tựa như dùng cơn đau của mình để đổi lấy sự nổi tiếng của cô vậy, vốn chẳng thấy cao hứng chút nào.

Chủ yếu là mỗi lần xem đoạn video đó, thì cảm thấy chỗ nào bị cô đánh đấm cũng thấy đau, thấy khó chịu.

Ở nhà vui chơi giải trí chán cho tới lúc chạng vạng, Cát Tân lại gọi điện thoại tới, lần này giọng phá lệ đầy hưng phấn.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư Giang, Hề tiên sinh có đó không ạ? Anh Vu vừa rồi tới đây, tôi thừa dịp ông ta không chú ý đã đập cho ông ta ngất đi, rồi lột sạch mọi thứ trên người ông ta, quả thật tìm được một lá bùa. Hiện giờ tôi đã trói ông ta lại rồi, đang đợi các người tới đây đó'

Úc Linh không ngờ anh ta lại hành động mạnh tới vậy, hoặc Vu An chắc chắn anh ta đã bị trúng tà, nên vốn không đề phòng anh ta, nghĩ tới một tháng Cát Tân trải qua mà tức giận mãi, tài năng bi phẫn hóa thành động lực, nên nói ngay, "Anh đợi lát nữa nhé, hiện giờ chúng tôi sẽ tới. Nhớ rõ xem kỹ ông ta, đừng để cho ông ta chạy, cũng đừng để cho cái quỷ gì gì đó yêu gì đó cứu ông ta đi"

Giọng Cát Tân đang hưng phấn lập tức ỉu xìu, nói yếu ớt, 'Tiểu thư Giang à.... Nếu có cái quỷ quái hoặc yêu gì gì đó tới, một mình tôi người thường không gánh nổi quá a"

"Dù sao thì anh xem rồi xử lý đi'

Úc Linh gác máy, nói rõ tình hình Cát Tân bên kia cho Hề Từ nghe, rồi cùng anh ra cửa. Bốn mươi phút sau, họ cùng đi vào nhà Cát Tân.

Tiểu khu này tuy ban ngày nhìn vẫn còn dấu vết loang lổ, nhưng tốt xấu gì cũng không đáng sợ bằng ban đêm, đắm chìm trong ánh tịch dương nhìn có vẻ thê lương và ấm.

Cả hai lên lầu sáu, vừa ấn chuông cửa thì cửa mở ra ngay, lộ ra mặt Cát Tân. Cát Tân nhìn thấy họ thì vừa mừng vừa sợ, thậm chí còn thở phào. Trong lòng Úc Linh hiểu rõ, kẻ này khẳng định là bị tụ âm trận vẽ trong phòng gây ra tâm tình mâu thuẫn, cho dù hiện giờ đang ban ngày ban mặt, hơn nữa anh ta cũng không còn nhìn thấy quỷ nữa, song để anh ta một mình ở trong này đợi vẫn bị áp lực quá lớn.

Cùng là người sợ quỷ, Úc Linh vô cùng thấu hiểu anh ta.

https://thuviensach.vn

"Vu An đâu rồi?' Sau khi bước vào, nhìn thoáng qua phòng khách trống, Hề Từ hỏi.

"Ở trong phòng đó, tôi sợ bị người khác thấy nên đã kéo vào trong phòng ngủ rồi" Cát Tân nói xong, dẫn họ về phía một gian phòng. Lúc thấy rõ bộ dáng hiện tại của Vu An, Hề Từ dừng bước, trước tiên dùng tay che cặp mắt của Úc Linh trước, thần sắc trên mặt trở nên hơi nguy hiểm, "Vì sao anh lại biến ông ta thành như thế hả?'

Vẻ mặt Cát Tân mờ mịt, dạng gì? Thế này chẳng phải rất tốt đó sao?

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 75

Chương 75

Tuy Hề Từ bịt mắt Úc Linh trước tiên nhưng thực ra lúc vào cửa cũng nhìn thoáng qua cảnh kinh sợ cô đã thấy rất rõ bộ dáng Vu An, thật đúng như Cát Tân nói, đưa gã lột sạch, kể cả một cái quần lót cũng chẳng cho gã giữ lại.

Nói thì nói thế nhưng cô cảm thấy Vu An rất giống một đại lão gia, trên người trông rất trắng bạch, cái trắng của loại da thịt béo không bình thường, đến chút tóc cũng không có. Hay là bị biến dạng rồi?

Lúc này hình tượng Vu An là vậy: Toàn thân trên dưới đều bị cởi sạch, còn bị trói khéo léo chia thành nhiều mảnh thịt như ướp muối, miệng còn bị nhét miếng vải rách, chỉ phát ra tiếng ô ô. Cũng không rõ có phải là bị chặn miệng mà không thở đều được không, mặt mũi đỏ bừng, đôi mắt ướp nhẹp, thoạt nhìn hơi đáng thương.

Vu An thấy nhóm Hề Từ tiến vào còn tưởng là có cứu tinh tới, đợi nghe được lời họ nói với nhau, bất giác ngơ ngẩn.

Kẻ vốn bị trúng tà hôm nay tự dưng công kích gã, cũng ép gã thành như thế, gã còn thấy lạ là vì sao Cát Tân lại tự dưng khôi phục bình thường, tiếc là trước đó gã bị Cát Tân đập vào đầu ngất đi, sau khi tỉnh lại mới phát hiện ra mình bị trói, miệng cũng bị chặn lại, vốn chẳng cách nào hỏi cho rõ được, Cát Tân không thèm nghe lời gã nói, trông ngây ngốc vô cùng khiến gã vẫn nghĩ là anh ta trúng tà như trước, thậm chí đến gã còn không nhận rõ.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện giờ nhìn thấy Cát Tân dẫn hai người này lại, tự dưng hiểu ra thực ra Cát Tân đã thực sự khôi phục lại bình thường, hơn nữa có thể khôi phục lại bình thường đoán chừng có liên quan tới hai người này. Sau khi đem mọi chuyện nghĩ cẩn thận, Vu An vừa sợ vừa giận nhìn họ, lại chẳng phát ra tiếng nào, chỉ có thể kêu ô ô.

Cát Tân thấy Hề Từ biến sắc mặt, bất giác thấy gai người, người này rõ ràng thoạt trông rất ôn hòa thuần khiết như sinh viên, vốn chẳng có gì uy nghiêm cả. Nhưng không hiểu sao khi anh ta mặt lạnh lại khiến người ta có cảm giác khó nói dâng lên từ tận đáy lòng, nên giải thích, "Các người chẳng phải bảo trên người anh ta có bùa linh tình gì đó hay sao? Tôi sợ sợ anh ta chạy thoát nên mới cởi sạch quần áo anh ta, cũng không sợ anh ta giấu gì hết"

Nói xong, anh ta chỉ đống gì đó bên cạnh bàn, nói, "Đây đều là lấy được từ trên người anh ta đó"

Úc Linh giật giật tay Hề Từ, nhìn về chỗ Cát Tân chỉ nhìn lại, thì thấy có một đống đồ xếp ở đó, có một di động, một ví tiền, một cái đồng hồ, một chuỗi phật châu, một lá bùa hình tam giác, một cây tơ hồng.

Sau khi xem xong, lại quay đầu nhìn Vu An bị trói gô trên đất, ai ngờ Hề Từ nhanh tay che mắt cô lại, bất giác hơi nổi giận nói, "Để anh xem đi'

Cô vốn từng nhìn đàn ông trần truồng rồi nhưng chỉ là nhìn ảnh thôi, vẫn chưa từng nhìn thấy bản thật ở giữa ban ngày ban mặt thế đâu, không tính Hề Từ.

Tuy Cát Tân là người ngoài cuộc nhưng chuyện rõ ràng như thế sao không biết, lúc này hiểu ra được hai người này chắc là tình nhân gì gì đó, đàn ông người ta không muốn người phụ nữ của mình nhìn kẻ khác trần truồng, đó cũng là chuyện đương nhiên.

https://thuviensach.vn

Vội chạy nhanh tới nhặt chiếc chăn đắp lên người Vu An, che khuất vị trí quan trọng trên người gã ta. Hề Từ nhìn với ánh mắt chán ghét, chưa bao giờ cảm thấy giống đực nhân loại cởi quần áo lại có bộ dạng xấu xí đến thế, sao dám để Úc Linh nhìn, tuy đã che chỗ quan trọng, có nhìn vẫn thấy khó coi, nên đành thả tay ra. Lúc ánh mắt được tự do, Úc Linh bắt đầu đánh giá Vu An.

Bề ngoài Vu An thoạt nhìn là một nam nhân trên dưới bốn mươi, hơn nữa phát phì, tướng mạo có vẻ thành thật đôn hậu, khiến người ta có ấn tượng tốt. Đương nhiên, con người nhìn mặt không thể nhìn thấy lòng, bộ dạng thành thật hiền lành nhưng lại là kẻ hại người không nương tay chút nào.

Sau khi quan sát xong, Úc Linh đột nhiên phát hiện ra nơi đầu của gã ta sát tai hơi kỳ lạ, hỏi Cát Tân, "Anh làm gì với ông ta thế?"

Cát Tân còn muốn dựa vào hai người cứu mạng, dĩ nhiên không giấu nói, "Tôi sợ trên người ông ta còn giấu gì đó, nên trong lúc đợi các người tới, có chút không có chuyện gì làm nên đã vặt tóc ông ta, đang định giật tới tóc trên đầu ông ta thì các người đã tới rồi.."

Úc Linh, "... " Vì thế nên cả anh bạn nhỏ của gã cũng bị vặt sạch như thế sao? Chẳng trách mà trên người cả người thoạt nhìn cứ trắng như cạo lông sao ấy.

Hề Từ cũng im lặng. Úc Linh phát hiện ra Cát Tân này có ý nghĩ khá lạ, cả chuyện thế này cũng có thể nghĩ tới, có thể sợ quỷ tới mức này cũng coi như là nhân tài đi. Cô cũng sợ quỷ như thế nhưng nếu để cô ép ở cùng một phòng với quỷ, chỉ biết sau khi bị đánh ngất đi sẽ làm ra chuyện máu chó, cũng không tới mức giật sạch lông tóc trên người ta thế, bởi vì sợ trên người đối phương còn giấu gì đó.

https://thuviensach.vn

Nói tới giấu gì đó có thể giấu đến tận lông tóc hay sao? Có logic không chứ? Được thôi, không thể yêu cầu một kẻ bị trúng tà hơn một tháng để ý logic được, biết đâu chừng hiện giờ còn di chứng gì đó nữa.

Nhìn vẻ mặt Cát Tân chính trực, cũng không rõ anh ta có sợ thực sự không, hay vẫn thuần túy muốn trả thù, Úc Linh cũng không quản nhiều đến thế, để Cát Tân giật miếng vải rách trong mồm Vu An ra, bắt đầu hỏi.

Miệng vừa được tự do, Vu An đã kêu lên đầu tiên, "Cát Tân, cậu có ý gì thế? Tôi tự nhận đối với cậu rất tốt, từ sau khi cậu gặp chuyện không may, cũng đều do tôi giúp cậu vượt qua mọi khó khăn, cậu báo đáp tôi như thế sao? Sớm biết vậy, lúc trước tôi cũng không quản chuyện của cậu nữa rồi"

Sau khi Cát Tân gặp chuyện không may, gã người là kẻ đại diện này đã ra tay giúp là chuyện dĩ nhiên, tiếc là không chịu nổi sau khi Cát Tân trúng tà mất trí hoàn toàn tự mình tìm đường chết, lòng dạ hẹp hòi đắc tội với p-hóng viên bát quái, bị phạt, đẩy gã vào chỗ chết, hiện giờ thanh danh chắc đã thối không chịu nổi nữa rồi.

Cát Tân cười lạnh, nói, 'Anh Vu, cuối cùng tôi cũng hối hận chuyện chính là tin anh, mới biến mình thành vậy. Anh Vu, tôi chỉ hỏi anh một câu, vì sao anh lại muốn hại tôi?"

Ánh mắt Vu An híp lại, vẻ mặt kinh ngạc hỏi, "Cậu nói gì? Tôi hại cậu bao giờ hả? Cậu bị kẻ xấu gài bẫy tôi cũng không biết, nếu biết sớm thì ngày đó cũng không bảo cậu đi ký hợp đồng, cậu biến thành như thế, tôi cũng thấy khó quá..."

Nói chưa xong đã bị đấm một đấm vào mồm tím lại, một bên mặt sưng tấy lên.

Cát Tân vung tay đánh, tức giận cũng theo cái tát này tiêu đi khá nhiều, anh ta nhìn Vu An chằm chằm, hỏi gằn từng câu một, "Anh Vu, trên

https://thuviensach.vn

người tôi xảy ra chuyện gì đó là sao? Chuyện tôi bị trúng tà là thế nào?"

Vu An vừa nghe quả nhiên sắc mặt hơi thay đổi, ánh mắt hơi hơi dao động, nhìn những thứ đặt trên bàn cách đó không xa của mình, sắc mặt lại thay đổi, lúc này sao không rõ chuyện mình làm đã bại lộ rồi?

"Anh Vu, tôi cũng không nghi ngờ anh, nhưng từ sau khi tôi và Cảnh An ký hợp đồng, người tôi tiếp xúc nhiều nhất là anh, anh làm cho đám quỷ quái cấp thấp lúc nào cũng tới kích thích tôi, lại dẫn tôi tới ở một gian toàn quỷ, khiến tôi ngày nào cũng sống chẳng giống con người, cũng làm ra mấy chuyện ngu xuẩn tự mình diệt mình... Anh Vu, tôi sao phải xin lỗi anh đây?' Cát Tân càng nói càng phẫn nộ, tay nắm chặt thành nắm đấm. Vu An không hé răng, ra vẻ biểu hiện "Tôi chẳng hiểu cậu nói gì hết"

Cát Tân vẫn nói một ít, đều là chuyện Vu An bình thường chăm sóc anh ta thế nào, nói liên miên không dứt, câu đầu không có đáp án, lại hơi có cảm giác thần kinh, sau đó lại chuyển đề tài, nói, 'Anh Vu, chuyện lần này, là hai tháng trước anh bày ra hả? Chẳng trách mà khi đó mỗi lần anh tiếp xúc với tôi, thần sắc có vẻ không đúng, anh Vu anh nói đi, rốt cuộc anh và tôi có thâm thù đại hận gì, anh lại hại tôi như thế? Thậm chí cả chút đường sống cũng không cho tôi, còn muốn tôi nổi điên đến chết chứ?

Anh ta càng nói càng bi phẫn, trong bi phẫn lại thấy nghĩ mà sợ, nếu không có nhóm Úc Linh chặn ngang, thì cứ tiếp qua một thời gian ngắn nữa, quỷ yểm trên người anh ta và đám quỷ trong phòng cũng sớm giết chết anh ta, cho dù cảnh sát có đến tra thì cũng chẳng tra ra cái gì, đây cũng là một cái chết cực kỳ oan ức.

"Anh Vu, anh nói đi?" Cát Tân giận tới mức lại tát cho anh ta một cái nữa.

Vu An cắn răng nói, "Tôi chẳng hiểu cậu nói gì cả"

https://thuviensach.vn

Cát Tân hỏi lại mấy lần, mặc kệ anh ta hỏi thế nào Vu An vẫn một câu nói kia "Tôi chẳng hiểu cậu nói gì cả" Chết cũng không chịu nói, cuối cùng, Cát Tân vừa tức vừa giận lại hết cách. Anh ta vốn là một diễn viên, sau khi trúng tà còn hơi có chút thần kinh tiếc nuối, cũng không phải là loại cảnh sát am hiểu khai thác, hỏi đi hỏi lại cũng chẳng ra cái gì, cũng không biết nên làm thế nào mới ổn.

Anh ta đành nhìn về phía nhóm Úc Linh cầu cứu. Úc Linh vắt chân chữ ngũ lên nhìn bọn họ không nói gì, tuyệt đối không để ý.

Nhưng Hề Từ thì lại nhìn đám gì đó trên bàn nói, "Lá bùa vàng kia, là thiên sư nào vẽ đưa anh? Tụ âm trận trong phòng này cũng là người đưa bùa vẽ cho anh đi?"

Lời vừa dứt, còn tác dụng hơn một đống lời Cát Tân nói, quả nhiên thấy sắc mặt Vu An tái đi.

Nhưng Vu An vẫn câm bặt không nói như cũ, không chịu nói, gã biết chuyện này nếu chính mình mở miệng khẳng định, nhất định không ổn, vốn cho là thủ đoạn thiên sư huyền diệu khó giải thích, muốn phát hiện ra không dễ, ai biết trên thế giới này người tài ba dị sỹ không thiếu, vẫn không thành công, khiến cho người ta phát hiện ra chỗ bất thường.

"Chuỗi hạt châu kia, nhìn có vẻ khá cổ, anh không nói tôi sẽ hủy nó đi" Hề Từ lại nói.

Điều này rốt cuộc khiến Vu An nóng ruột cất lời, "Đừng, tôi nói là được'

Cát Tân buồn bực, liếc mắt nhìn chuỗi hạt châu chẳng sáng bóng gì kia, rõ ràng chỉ là một chuỗi hạt bình thường thôi, ra chợ đen có thể mua được mấy chục chuỗi thế này, chỉ là có vẻ hơi cổ xưa, như bị người ta đeo rất lâu, có chút lịch sử, trừ chỗ đó ra thì thực ra nhìn không ra vì sao Vu An lại coi nó là bảo bối nữa.

https://thuviensach.vn

Đúng rồi, trước kia lúc tiếp xúc cùng Vu An, cũng thường nhìn thấy ông ta đeo chuỗi phật châu này, trông có vẻ rất quý trọng.

Vu An thực sự sợ Hề Từ hủy đi chuỗi phật châu đó, lập tức nói ra hết không giấu diếm, "Thực ra chuyện này cũng là vì tôi lấy tiền giúp người ta làm việc thôi, mục tiêu của đối phương là An Như. An Như chính là người đại diện của công ty Cảnh An, ý của đối phương là muốn An Như rời khỏi Cảnh An, ra khỏi giới giải trí..."

Hai tháng trước, đột nhiên có người tiếp xúc với Vu An, nói rõ giá cả để cho Vu An đi làm một ít chuyện nhằm vào An Như, tốt nhất là đuổi bà ra khỏi giới giải trí, không để bà trụ lại giới giải trí.

Lúc đầu Vu An không để ý lắm, địa vị An Như ở Cảnh An ông ta cũng biết, là một người đại diện kim bài xuất sắc, nâng đỡ ra ngôi sao ảnh đế hoặc ảnh hậu, muốn động vào bà không dễ. Nhưng đối phương trả giá rất cao, Vu An tâm động rốt cuộc đồng ý, cũng không ngờ thủ đoạn của đối phương lại quỷ thần khó lường đến thế, thế nhưng lại không đào hầm tính kế An Như, mà đẩy Cát Tân đi, gián tiếp dùng Cát Tân đối phó với An Như.

Dựa theo kế hoạch, sau khi Cát Tân trúng tà, suy nghĩ không logic, ông ta ở bên cạnh xúi giục, Cát Tân dĩ nhiên sẽ đi thẳng nhằm vào An Như, giống như chó điên vậy, sẽ cắn chặt vào An Như và Cảnh An không tha, sau đó đợi thời cơ thành thục, thả ra ít chứng cớ, đến lúc đó còn không tát được nước bẩn lên người An Như hay sao?

Vu An không ngờ thủ đoạn của đối phương lại ác độc đến vậy, nhưng hối hận cũng đã muộn. Đặc biệt mỗi lần nhìn thấy Cát Tân trúng tà dữ tợn, trong lòng cũng thấy sợ hãi, sợ đối phương cũng đối với gã như thế, dĩ nhiên không dám nói, đành phải cắn răng tiếp tục làm theo.

https://thuviensach.vn

"Tôi không rõ rốt cuộc bọn họ làm được thế nào, mới đầu bọn họ để cho tôi đi tới nơi Cát Tân ở mỗi ngày, cầm ít tóc và móng tay của anh ta, ít máu mấy thứ này, sau đó Cát Tân xảy ra chuyện. Tôi chỉ nghe lời bọn họ làm việc, tôi đến cả Cát Tân trúng tà thế nào cũng không rõ" Vẻ mặt Vu An nản lòng nói.

"Người liên hệ với ông là ai?" Úc Linh hỏi.

"Tôi không biết, vốn chưa từng thấy qua hắn, đối phương không có ý cho nhìn thấy rõ người. Trong di động của tôi có số liên lạc của ông ta, nhưng dãy số này cũng tra không ra cái gì. Bọn họ trả tiền đặt cọc trước cho tôi là chuyển khoản từ ngân hàng nước ngoài, cũng tương tự tra ra không rõ lắm"

Sau khi phát hiện ra tình thế nghiêm trọng, gã cũng cố gắng muốn tra rõ, nhưng ai biết được là chẳng tra ra cái gì cả.

Lại hỏi thêm mấy câu, phát hiện ra Vu An vốn chẳng biết này nọ nhiều, thậm chí vì biết thêm chuyện Cát Tân trúng tà bộ dạng như bị dọa suýt vỡ mật, lại càng không dám đi tra xem ai là kẻ khiến ông ta ra nông nỗi ấy, còn đối phương thì giấu rất kỹ, vốn chẳng để lại dấu vết gì. Đặc biệt cái việc quỷ thần này, một người bình thường cũng không làm rõ được.

Sau khi đem hết mọi chuyện mình biết nói ra, Vu An lại tiếp tục nằm tại chỗ nản lòng. Hề Từ đột nhiên hỏi, "Chuỗi phật châu kia của ông làm sao mà có?"

"Là mẹ tôi mất để lại cho tôi, nghe nói là bà ngoại tặng bà, có thể giữ bình an" Vu An không giấu gì, "Ba tôi mất sớm, một mình mẹ nuôi tôi lớn, bà cũng chết sớm, sau khi mất để lại chuỗi phật châu này cho tôi" Vì thế gã mới quý trọng đến vậy.

Tuy Cát Tân rất phẫn nộ chuyện Vu An thiết kế gài bẫy anh ta, muốn đánh chết anh ta. Nhưng sau khi thế giới quan được lập lại, đối với loại

https://thuviensach.vn

chuyện yêu ma quỷ quái cũng biết đôi chút, biết Hề Từ tra đến cùng, vội hỏi, "Hề tiên sinh, chuỗi phật châu này có gì không đúng sao?"

Hề Từ ừ một câu, thấy Úc Linh nhìn qua thì giải thích, "Nó dính máu người, đã mất hết phật tính, thậm chí vì một ít nhân tố, biến thành một loại chứa hơi thở hung thần gì đó, con người nếu đeo lâu, sẽ dẫn thứ không sạch sẽ tới, thậm chí có khả năng còn gián tiếp bị nó hại chết" Nói xong, anh đột nhiên cười nói, "Nói vậy kẻ đó tìm tới ông, nguyên nhân cũng bởi chuỗi phật châu này"

Cát Tân và Vu An đều sợ hãi kinh hoàn. Vu An nghĩ mà sợ một trận, sau đó hỏi liên hồi, 'Hề tiên sinh, tôi đã kể hết mọi chuyện cho các người biết rồi, điều này..."

Ý của gã là ở đây ai cũng biết cả, Cát Tân vẫn tức giận Vu An vì tiền mà biến mình thảm hại tới vậy như cũ, nhưng chuyện này nói tới huyền ảo, giao cho cảnh sát chắc cảnh sát không thụ lý, bất giác chẳng biết làm sao mới tốt. Dù sao anh ta không muốn tha cho Vu An.

Hề Từ không để ý tới các gã, mà cầm lấy lá bùa kia lên, quan sát một lúc, ngón tay nghiền một cái, đã nghiền lá bùa kia ra thành bột mịn.

Vu An và Cát Tân trợn trừng mắt nhìn, người này chắc là cao thủ võ lâm trong truyền thuyết rồi đi? Vo tay mà biến giấy thành bột mịn gì đó...

"Thiên sư vẽ bùa, bình thường sẽ rót pháp lực của mình vào, hiện giờ tôi dùng một thuật phản phệ hủy đi lá bùa này, kẻ vẽ bùa cũng sẽ bị thương chút" Hề Từ mỉm cười nói, tiếp đó cầm lấy chuỗi phật châu nhìn về Vu An.

Vu An không ngừng nói, "Nếu ngài thích, cứ cầm lấy đi" Cho dù là di vật của mẹ nhưng lại là thứ đòi mạng, gã sao còn dám giữ lại nữa?

"Tôi cũng không thích thứ này nọ gì, thần vật hại người như thế, vẫn nên giao cho thiên sư xử lý đi, cũng đỡ gây thành họa lớn sau này" Hề Từ

https://thuviensach.vn

nói, trong giấy ăn sạch gói nó lại.

Ba người đang nói chuyện, Úc Linh nhận một cuộc điện thoại, sau đó ngẩng đầu nói với Hề Từ, "Đã tra ra kẻ tiếp xúc với Vu An rồi"

Vẻ mặt Vu An và Cát Tân ngơ ngác nhìn cô, giật mình liên hồi.

Hề Từ thực ra không lạ, trên thực tế từ hôm qua biết Vu An có hiềm nghi thì Úc Linh đã cho người đi tra ra kẻ Vu An hay tiếp xúc, lúc này mới có tin tức, cũng do đối phương ẩn giấu quá kỹ.

Sau khi xem xong tài liệu trợ lý Nguyễn đưa, Úc Linh nhíu mày nói, "Là Cung Mạn Oánh"

Nghe tên đó, vẻ mặt Cát Tân mờ mịt, Vu An lại khiếp sợ nói, "Điều đó không thể?"

"Sao lại bảo không thể chứ?" Cát Tân nhíu mày hỏi.

Nhìn vẻ mặt mờ mịt của gã, Vu An thở dài bảo, "Cung Mạn Oánh là quản lý của Khang thị, tôi nghe nói bà ấy và An Như trước đó là bạn thân, nhưng hai mươi năm trước không rõ thế nào mà hai người cãi nhau, nhưng giao tình vẫn còn. Sau đó Cung Mạn Oánh lại tiến vào Khang thị, thỉnh thoảng vẫn gọi An Như đi giúp, nhưng An Như từ chối, vẫn ở Cảnh An. Tuy hiện giờ hai người ở hai công ty khác nhau, nhưng nghe nói giao tình của họ vẫn ổn, Cung Mạn Oánh chẳng có lý do gì hại An Như cả"

Là người đại diện của Công ty Cảnh An, Vu An đối với tin tức nhỏ này còn rõ hơn đám nghệ sỹ rất nhiều.

"Bà ấy quả thật không phải muốn hại dì An, mà muốn gây phiền toái cho dì An thôi" Úc Linh cau mày, "Cung Mạn Oánh thích dượng của tôi'

https://thuviensach.vn

Ba người đàn ông sững sờ. Vì muốn cướp đàn ông, mà chiến tranh giữa phụ nữ với nhau mới thật đáng sợ làm sao!

Úc Linh sau khi xem xong toàn bộ tư liệu, thì nghiêm mặt bảo, 'Cung Mạn Oánh vẫn nhìn dì An ngứa mắt, trước kia cũng không phải chưa từng gây phiền toái cho dì An, nhưng lần này có chút hơi quá rồi đó" Một kẻ bất cẩn thậm chí còn liên lụy tới tai nạn chết người nữa, không giống việc Cung Mạn Oánh làm tý nào.

Có lẽ chính Cung Mạn Oánh cũng không biết sau khi để thiên sư ra tay lại có hậu quả vậy chăng? Dù sao thì một kẻ chưa từng tiếp xúc tới chuyện phi khoa học thế này cũng chẳng cách nào tưởng tượng nổi hung hiểm trong đó tý nào, thực ra ngày đó thực sự rất khả nghi. Nghĩ một lát, Úc Linh quay đầu nhìn về Hề Từ, nói, "Hề Từ à, em nghĩ em biết thiên sư có thể triệu hồi quỷ yểm là ai rồi'

Trong nháy mắt Hề Từ hiểu rõ ý cô

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 76

Chương 76

Từ sau lần gặp ông ngoại bị luyện thành Quỷ Vương ở thôn Ô Mạc, trong lòng Úc Linh vẫn còn đầy tâm sự, sau đó lại phát hiện ra người mẹ đã chết của mình thế nhưng không tiến âm phủ đi đầu thai, trong lòng cô luôn cảm thấy chắc hai người đều bị hại.

Chuyện Thân Đào mưu đoạt ấn triện phong thủy giám, Úc Linh cũng từ chỗ Mễ Thiên Sư biết được một ít chuyện từ đầu tới cuối, biết được trên thế gian này còn có thiên sư chính thống, họ tuân thủ quy định làm việc của thiên sư, đều bị quản bởi điều lệ ước thúc về hành động lời nói, không dễ hại người. Trừ lần đó ra thì còn có một ít thiên sư không chính thống, làm việc vô độ, không bị quản thúc, thiện ác chỉ trong suy nghĩ, không biết có bao nhiêu người bị chết trong thủ đoạn bỉ ổi của họ rồi.

Những thiên sư phi chính thống đều có một đặc điểm, đều xuất thân là chiêu số hoang, thân phận vô cùng khả nghi, hơn nữa làm việc quá mức tàn nhẫn trái với cách làm của thiên sư, phạm vào rất nhiều án tử, cả người của tổ Dị Văn cũng đều truy tra tung tích của họ.

Hiện giờ, bọn họ có thể xác định chuyện ông ngoại bị luyện thành Quỷ Vương đó là do thế lực của bọn thiên sư phi chính thống gây ra, mặc dù không biết những kẻ đó là ai, song loại quỷ thuật cấm kỵ này thì không phải do thiên sư chính thống làm ra.

Từ chuyện Cát Tân bị trúng tà cũng rõ, kẻ đứng đằng sau thủ đoạn ác độc hung ác, là do thiên sư không chính thống gây ra. Tuy không biết thiên

https://thuviensach.vn

sư này có phải là thế lực đó không, nhưng Úc Linh vẫn muốn tra một chút.

Hề Từ dĩ nhiên biết ý nghĩ của Úc Linh, lập tức trầm ngâm một lúc, quay đầu hỏi Vu An, "Đối phương còn an bài gì nữa không?'

Vu An không rõ ý họ là gì, nói thành thật, 'Tôi cũng không biết, tôi đã nói hết mọi điều mình biết cho mọi người rồi. A, đúng rồi, kẻ đó còn bảo tôi qua vài ngày nữa thì đem dây thừng đỏ đó để lên người Cát Tân" Nghĩ đến chuyện đó ông ta nói ngay.

Cát Tân lập tức quay đầu nhìn đám dây thừng đỏ trên bàn kia, không rõ não vừa nghĩ tới cái gì, vừa sợ vừa giận, nhào tới bóp cổ Vu An, giận dữ kêu lên, "Các người không phải muốn tôi chết hả? Tôi rốt cuộc làm gì có lỗi với các người, cũng bị các người hại thành như vậy, sao ông không chết đi..."

Vu An bị bóp cổ khó thở, nói khó khăn, "Đúng....xin lỗi.... buông ra..."

"Xin lỗi thật thì có ích gì hả? Có thể để cho tôi trở lại giới giải trí được không? Có thể để cho tôi khôi phục lại tâm linh được không? Có thể để cho toàn thế giới quên hết tất cả được không? Thế giới của tôi xem như đã bị các người hủy cả rồi!" Cát Tân bi phẫn nói.

Cuối cùng vẫn là Hề Từ đạp Cát Tân một cái, mới khiến cho Vu An khỏi bị vận mệnh bóp chết.

Vu An liều mạng ho khan, mãi một lúc sau mới nói, 'Tôi so với cậu.... càng xui xẻo hơn, nếu không....cậu... với tính tình thế này, bọn họ sẽ biến cậu trở thành mục tiêu sao? Tôi chỉ là người đại diện của cậu... đã bị theo dõi, nói gì thì nói, người ta để ý tới trước chính là cậu, sau đó mới tìm tới tôi, tôi cũng vậy bị cậu liên lụy..."

Vu An nói không sai, ít nhất so với trúng tà quá sâu bây giờ Cát Tân khôi phục lại còn thông mình hơn, hiểu rõ chỉ lấy cớ tìm mình.

https://thuviensach.vn

Cát Tân im lặng, đờ đẫn một hồi lâu cuối cùng mới có phản ứng, cả giận nói, "Rõ ràng là do chuỗi phật châu của ông hấp dẫn để những người đó chú ý tới ông, đâu có gì liên quan tới tôi chứ? Chính là ông làm hại, ông hại tôi thành như thế, tôi có chết cũng không tha cho ông đâu!" Nói xong, nhìn gã oán độc, rốt cuộc cũng không thò tay ra bóp cổ gã ta nữa.

Cả hai người đó cãi nhau, Hề Từ thì cùng Úc Linh thương lượng làm cách nào để dụ kẻ thiết kế đằng sau Cát Tân tới.

"Có cần Mễ Thiên Sư giúp không?' Úc Linh hỏi, nếu đến lúc đó mà cần thiên sư đấu pháp, có Mễ Thiên Sư thì cũng có thể giúp khá nhiều. Không phải là cô không tín nhiệm Hề Từ, mà chồng của cô dĩ nhiên là chuẩn nhất, yêu quỷ còn không sợ huống chi là đối phó với quỷ quái linh tinh gì đó, có vẻ làm thiên sư rất thành thạo.

"Đại Mễ giờ không ở B thị, nghe nói hiện giờ đang ở hải đảo tróc quỷ nước, ở mỗi hải vực nơi đó đang bị quỷ nước làm loạn" Hề Từ bảo.

Úc Linh, "..." Hóa ra thiên sư là làm việc thế sao? Quỷ nước nghe qua thì thực đáng sợ, Úc Linh thấy tóc gáy hơi dựng lên, xua vội những thứ này đi, trông mong nhìn Hề Từ hỏi, 'Vậy phải làm sao đây?'

"Thiết kế cạm bẫy gài hắn xuất hiện đi" Hề Từ trầm ngâm nói, cầm lấy dây thừng đỏ kia. Rõ ràng là sợ Úc Linh vẫn không quản được lòng tốt của mình, không kìm được hỏi, 'Dùng nó để làm gì?'

Nhìn dây thừng đỏ này, khác hẳn cái dây thừng đỏ Vân Tu Nhiên chuyên đi bắt quỷ kia, màu sắc dây này đỏ sậm, như dùng thứ chất lỏng nồng nặc nào đó bôi lên, nhìn không rõ lắm.

Cát Tân và Vu An cũng bị thứ dây thừng đỏ này gây tác dụng cùng quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Hề Từ nhìn cô, khóe môi nhếch lên, dùng giọng cực kỳ ôn hòa dịu dàng nói, 'Đây là loại dây thừng đỏ dùng máu của bốn mươi chín ngươi chết oan nhuộm mà thành, trên mặt dây quấn đám lệ khí cực ác, người có thân thể suy yếu một khi bị nó trói, lập tức chết đột ngột ngay, sau khi chết không thể siêu thoát"

Chỉ rõ ràng là một câu vô cùng ôn hòa hiền lành dịu dàng mà khiến mọi người ơpr đây có cảm giác một luồng khí lạnh cứ từ lòng bàn chân bò lên, không kìm được sợ run rẩy, vẻ mặt hoảng sợ nhìn sợi dây đỏ trông vô hại kia. Úc Linh không kìm được dán sát gần anh, muốn cách xa nó ra.

Cát Tân lại khoa trương, nhảy thẳng tới sau lưng Hề Từ, bộ dạng như ôm đùi. Chỉ có Vu An thì vẫn bị trói gô, cho dù sắp bị dọa tè ra quần vẫn chẳng cách nào nhúc nhích cách xa nó được.

Hề Từ vỗ nhẹ lên bả vai úc linh, nói tiếp, "Tuy thứ này hung ác vô cùng, nhưng mặt trên có thuật pháp thiên sư giúp, đến lúc đó có thể dùng thứ này mê hoặc hắn, dẫn kẻ nọ tới"

"Vậy vậy.... muốn muốn muốn.... sao sao, dẫn thế nào tới?" Cát Tân run rẩy hỏi. Hề Từ lại mỉm cười nói, "Tối sẽ có đáp án'

Cả ba người không dám hé răng, nhìn vẻ mặt tuấn tú của anh, bất giác vừa thấy sợ hãi vừa chờ mong, điển hình không làm không chết.

Nói xong, Hề Từ kéo tay Úc Linh đứng dậy nói, 'Đã muộn giờ cơm rồi, chúng ta trước tiên đi giải quyết cơm chiều đã, ăn no rồi tối mới làm việc'

Cát Tân lập tức cầm ngay ví tiền trên bàn, vẻ mặt hào khí nói, 'Các người muốn ăn gì tôi mời'

Hề Từ không để ý tới anh ta kéo Úc Linh ra cửa, Cát Tân da mặt dày đuổi theo sau, Vu An thì tiếp tục chịu khổ bị trói chặt ở trong phòng.

https://thuviensach.vn

Cả ba người đến nhà hàng gần đó ăn cơm, Cát Tân gần như hận không thể biến thành người hầu nhỏ hầu hạ hai người ăn cơm, ngoan ngoãn hầu hạ họ đầy đủ, để họ còn giúp anh ta bắt được cái kẻ thiên sư tà ác kia.

Nhưng Hề Từ thực ra lại ghét anh ta vướng tay chân, đá anh ta sang một bên, cau mày nói, 'Ngồi xuống, đừng cản trở chúng tôi ăn cơm" Nói xong, thì múc một bát canh cho Úc Linh.

Cát Tân không dám chọc giận anh, ấm ấm ức ức ngồi một chỗ, mắt nhìn hai người chằm chằm, chỉ cần bọn họ cần thứ gì thì anh ta nhất định lao lên làm ngay. Nhưng nhìn rõ lâu đột nhiên cảm thấy cử chỉ của hai người đó, đặc biết biết có thể họ là tình nhân, vẻ mặt quả thật như ăn cứt chó vậy.

Đợi sau khi ăn xong, Cát Tân mới cẩn thận mở miệng dò xét, "Tiểu thư Giang, hóa ra cô cũng là nghệ sỹ của Cảnh An, sao trước đây tôi chưa từng thấy qua cô vậy?"

"Bởi vì tôi không hay đi công ty, vẫn ở bên người nhà suốt" úc Linh thuận miệng đáp.

Lừa người! Hôm qua còn thấy An Như và cô ấy ăn cơm cùng nhau, các cô nhất định là biết nhau. Ai mà chẳng biết nói an Như là người kim bài đại diện Cảnh An, đứng đầu giàu có, muốn nâng đỡ ai mà chẳng quá đơn giản, đặc biệt là điều kiên ngoại hình Úc Linh vô cùng đẹp, hôm nay còn nổi tiếng trên mạng nữa, sao chẳng thấy nổi tiếng chứ?

Tuy thấy hơi khó hiểu, nhưng nhìn cô vẫn bộ dạng lạnh lùng thản nhiên, cũng thấy không sao. Ăn cơm xong, trời đã tối hẳn.

Cát Tân vô cùng rối rắm, quyết định không mang cơm chiều cho Vu An, trước đây Vu An tuy có vẻ chăm sóc cho anh ta, nhưng lần này lại hại anh ta thảm hại vậy, ý nghĩ xấu nảy ra, cho ông ta bị đói một hai bữa cũng chẳng sao.

https://thuviensach.vn

Lúc ba người trở lại nhà Cát Tân thì phát hiện ra nhà Cát Tân lại bị quỷ chiếm mất rồi.

Sau khi mặt trời lặn, trong trời đất ánh sáng cuối cùng biến mất, âm khí bị đọng một ngày lại tiếp tục ngưng tụ trên mặt đất, đặt biệt trong nhà Cát Tân còn có một tụ âm trận, khi mặt trời lặn, âm khí ở đây tụ nhanh nhất, cũng là cực hấp dẫn quỷ quái nhất.

Hôm nay ngoài con quỷ hôm qua Úc Linh biết nhận làm đệ tử nữ quỷ kia ra, thì có mấy con mới vừa tới, hôm qua đến đây nguyên nhân bị Hề Từ dọa chạy, thì đã chạy sạch, còn những con mới tới này không biết ở đây có một đại yêu, tự nhiên theo âm khí mà đến.

Mở cửa ra, nhìn thấy đám quỷ trong phòng, trước mắt Úc Linh biến thành màu đen.

Nhưng Cát Tân hiện giờ thực ra không mở mắt nên cũng không nhìn thấy quỷ, biểu hiện khá bình thường, chỉ cảm thấy sau khi mặt trời lặn, trong nhà đột nhiên trở nên âm u lạnh lẽo hơn, khiến trong lòng anh ta đập lộp bộp, vừa sợ hãi nhìn chung quanh, vừa tự an ủi mình, thế giới này là thế giới khoa học, anh ta cũng không thấy được gì hết!

Nữ quỷ bay tới trước mặt Hề Từ, làm ra dạng thi lễ cực kỳ tôn trọng, mở miệng nói, 'Hai vị đại nhân, tối qua tôi đã tra xét một lượt mọi nơi gần đây, không phát hiện ra người nào khả nghi, ban ngày cũng không có kẻ nào khả nghi tới đây'

Hề Từ ừ một tiếng, nói với cô, "Đêm nay ta muốn dụ dỗ kẻ vẽ tụ âm trận này tới, cô ở gần đó canh gác, nếu lúc đó thấy có tình hình gì thì tới đây ngay"

Nữ quỷ vui sướng lên tiếng đáp lại, rồi xuyên tường đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lúc nó đi rồi, mấy con quỷ mới ở trong phòng mới cảm giác được hơi thở đáng sợ trên người Hề Từ, đại khái không dám thở mãnh, thấy anh không có phản ứng gì mới chạy nhanh xuyên tường đi mất.

Cát Tân đột nhiên nghe thấy anh nói, hơn nữa không rõ là nói với ai, bất giác da gà nổi đầy, hỏi cẩn thận, 'Hề tiên sinh, anh đang nói chuyện với ai thế?'

"Đương nhiên là quỷ rồi" Úc Linh tốt bụng nhắc nhở, thấy anh ta sợ tới mức mặt trắng bệch, tay chân cứng ngắc, bất giác mất thăng bằng.

Ai cũng đều sợ quỷ, không lý nào chỉ có mình cô sợ hãi cả. Tiếp đó Hề Từ đi làm công tác chuẩn bị, hơn nữa còn dẫn mấy con quỷ tới.

Cát Tân trở về phòng nhìn Vu an, Úc Linh thì bối rối một chút, xem xét mấy con quỷ bị Hề Từ đem tới, quyết đoán đi theo Cát Tân vào trong xem Vu An, xem Cát Tân ép Vu An còn tốt hơn là nhìn mấy con quỷ này.

Úc Linh quyết đoán đi rồi, lại không nói cho Hề Từ biết cô đi ra, cũng thở phào nhẹ nhõm, khuôn mặt vốn tuấn tú ôn hòa trong nháy mắt biến thành lạnh lẽo, nhìn về phía mấy con quỷ kia đầy lạnh lùng, thốt lên, 'Ta gọi các ngươi tới là muốn các ngươi giúp cho một việc, nếu không muốn thì cứ việc đi'

Mấy con quỷ ác nghĩ thầm trong lòng: Ngài chỉ cần phất tay là có thể nghiền nát bọn tôi, bọn tôi dám đi sao? Dám đi sao? Dám đi hay sao?

Loại yêu từ trước tới giờ đều ích kỷ lạnh bạc, không xem sống chết, mấy con quỷ chỉ đành tự nhận xui xẻo, ai bảo bọn chúng ham âm khí trong phòng này lắm vào, ai ngờ đụng ngay địa bàn của một con đại yêu ở đây chứ.

Thật rõ xui xẻo mà.

https://thuviensach.vn

Trong phòng lúc này tâm tình của Vu An và mấy con quỷ dữ đều giống nhau, thật sự thấy quá xui xẻo.

Lúc chạng vạng Vu An tới đây tìm Cát Tân, sau đó gã bị đánh ngất trói chặt lại, có thể nói là bảy tám giờ chưa được ăn gì, hiện giờ đói lả, nhưng mà mấy người này chẳng nghĩ muốn cho gã ăn, Vu an này trúng tà quá sâu lại còn bị tên thần kinh nhớ nhung vặt sạch lông tóc, chẳng phải rất khổ đó sao.

Nhìn trên mặt gã lộ ra thần sắc dữ tợn, chính Cát Tân kẻ đang vặt sạch lông tóc của gã tát gã một cái, "Tôi bị ông hại thành như thế, lông tóc của ông thì sao nào? Tôi càng muốn vậy, sau này lông tóc ông dài một sợi thì tôi cũng vặt... sạch sẽ hết!'

Nói xong lại tiếp tục vặt lông tóc.

Vu An, "...."

Vu An đưa mắt lên người Úc Linh cầu cứu. Úc Linh uống một ngụm trà sữa nóng, thần sắc bình tĩnh nhìn Cát Tân vặt lông tóc, cô chẳng chút lo lắng đối với một kẻ còn chưa khôi phục lại bình thường tý nào.

Vì thế Cát Tân với tố chất thần kinh đem vặt sạch sẽ hết toàn bộ lông tóc trên người Vu An, dưới ánh đèn, cả một cái đầu bóng loáng sáng trắng. Hơn nữa khuôn mặt vì không còn lông mi nên thoạt nhìn có vẻ rất quỷ dị khó nói.

Hóa ra hành vi của kẻ sau khi bị trúng tà không phải chuyện đùa, Úc Linh bất giác hiểu ra.

Cát Tân sau khi vặt sạch lông tóc trên người Vu An xong, Hề Từ cũng biết được kha khá, lúc tiến vào thấy Úc Linh đang cầm một ly trà sữa nóng ngồi chỗ đó quan sát, mặt đen lại, kéo cô vào lòng xoa xoa, lại hôn nhẹ nói, "Đừng nhìn mãi, mỏi mắt'

https://thuviensach.vn

Úc Linh ngoan ngoãn đáp lại, đưa trà sữa cho anh uống một hớp. Vu An và Cát Tân thì bị coi như không có vẻ mặt nhăn nhó như chó gặm.

Bóng đêm ngày càng tối đen, trăng lặn trong mây, tiểu khu trở nên im lặng lạnh lùng hẳn lên.

Trong đại sảnh, màu đỏ của dây thừng cột lấy một bàn tay người cỏ, một trận gió lạnh thổi tới, người cỏ đột nhiên động đậy, tay chân cứng ngắc đứng lên, liều mạng kéo dây thừng đỏ trên người, nhưng lại không dựt ra được, chỉ đành giãy giụa trên mặt đất.

Một cảnh này thực sự khiến người ta thấy kinh khủng, Úc Linh và Cát Tân trốn trong phòng trong nhìn lén qua khe thấy mà sợ run bắn lên cả người nổi đầy da gà. Rõ ràng nhìn không ra Cát Tân bị mê hoặc nhưng Úc Linh lại thấy rất rõ, vì thế mới bị sợ tới mức không nuốt nổi tý nào.

Sở dĩ người cỏ đó có thể động đậy được là vì ở đó có đám quỷ ác phụ vào, ác quỷ bị nhốt trong người cỏ, trên người cột dây thừng đỏ, rất khó chịu, lại cực kỳ hưởng thụ, dây thừng đỏ này với con người mà nói là hung khí hại người, nhưng với quỷ mà nói lại là vật đại bổ, xem như được đền bù.

Hề Từ buồn cười kéo cô vào lòng xoa nhẹ, nói, 'Nếu sợ thì đừng nhìn nữa'

Úc Linh cọ cọ trong lồng ngực ấm áp của anh, nói, 'Nhưng em lại rất tò mò mà" Vốn sợ nhưng lại muốn xem, cô cảm thấy mình hết thuốc chữa mất rồi. Cát Tân cũng tương tự hết thuốc chữa y thế.

Hề Từ cảm thấy cô hành động vậy lại rất đáng yêu, nên không khuyên nữa, mặc cô vừa nhìn vừa sợ, rồi lại vừa dán sát cọ cọ bên cạnh mình.

Mãi cho tới tận nửa đêm, lúc mọi nơi đều yên tĩnh, gió âm thổi tới, sau đó cửa bị gõ nhẹ.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 77

Chương 77

Đêm này dài mãi không dứt, cả thế giới đều chìm trong im lặng, đột nhiên nghe thấy một loạt tiếng đập cửa nhẹ nhàng, khiến mấy người trong phòng đang mơ màng chợt tỉnh lại.

Cát Tân phản ứng khá kịch liệt, suýt nữa thì ngã lộn nhào trên đất. Úc Linh thực ra cũng chẳng kém anh ta là bao, nhưng do cô nằm vùi trong lòng Hề Từ, chỉ là sợ run người, xê dịch trong ngực anh, rồi nhanh chóng an tâm hẳn.

Có chồng cô ở đây còn sợ cái gì nữa.

Tiếng đập cửa vẫn còn tiếp tục, gió âm thổi từ cửa sổ mở tới, bức rèm bay phất phơ, người cỏ trong phòng khách lại càng động lợi hại hơn. Thực ra điều này cũng không thật đáng sợ lắm, nhưng mà có không khí thế này vô hình trung càng khiến áp lực trong phòng tăng thêm, còn khiến người ta sợ hơn so với đối diện thẳng với quỷ.

Cát Tân dùng tay bịt miệng lại, sợ mình sợ tới mức kêu thét lên, thì hỏng mất kế hoạch của Hề Từ, tay run run chỉ ngón ra bên ngoài, gần như hỏi có cần không vậy.

Vu An vốn bị trói như cũ đang sắp ngủ, không rõ có phải là cảm giác được không khí đột nhiên trở nên lạnh hay không đúng không mà đột nhiên thông mình tỉnh táo lại, tỉnh lại rồi thấy thần sắc của mọi người, đặc biệt là bộ dáng của Cát Tân, không hiểu sao cũng sợ hãi theo. Gã không nhìn thấy

https://thuviensach.vn

tình hình bên ngoài nhưng có thể nghe được ít tiếng đập cửa kia, trong ban đêm thế này lại càng đặc biệt dọa người.

Hề Từ không để ý tới gã, thậm chí cũng không động, mà như lão thần ngồi ở đó, vừa vỗ nhẹ Úc Linh vừa như cho cô thư giãn đỡ bị áp lực vậy.

Tiếng đập cửa vang lên rất lâu, nhưng không ai để ý tới. Rốt cuộc Úc Linh cũng hiểu ra tiếng đập cửa này có phải quá lâu không, đưa tay giật nhẹ tay Hề Từ.

"Đây là quỷ gõ cửa, đừng để ý' Hề Từ mở miệng nói. Thật đúng là nửa đêm có quỷ gõ cửa mà a a a!!!

Úc Linh và Cát Tân, Vu An ba người lông tóc dựng đứng, nhìn Hề Từ bộ dạng chẳng thèm để ý, đành áp chế lại đợi anh chỉ thị.

Cánh cửa trong phòng hơi mở một nửa, nhìn xuyên qua cửa có thể thấy phòng khác, còn có huyền quan giữa phòng và cửa lớn nữa. Tiếng đập cửa vang lên rất lâu, chắc khoảng chứng trên dưới 10 phút, chắc quỷ ngoài cửa cũng không bình tĩnh nổi nữa, rốt cuộc không gõ cửa mà xuyên thẳng tiến vào.

Lúc nhìn thấy vẻ mặt đầy máu của đầu quỷ tiến vào, Úc Linh suýt nữa thì kêu lên, bị Hề Từ dùng tay bịt miệng lại.

Cát Tân mở trừng mắt lớn nhìn chằm chằm, lúc này chỉ có một ý nghĩ: vì sao anh ta lại có năng lực nhìn thấy quỷ chứ? Mẹ nó ơi! Chẳng lẽ anh ta cũng có mắt âm dương hay sao?!! Cầu mong cho thế giới này khôi phục lại thành thế giới khoa học đi!!!

Con quỷ kia sau khi tiến vào phòng, ngay lúc đó bay phiêu lãng trong phòng, kỳ lạ là nó như không nhìn thấy người cỏ trong phòng khách kia, cứ luống cuống mờ mịt bay trong phòng khách, qua mấy lần cánh cửa mở một nửa như không nhìn thấy vậy.

https://thuviensach.vn

Quỷ bay dạo trong phòng một vòng, không phát hiện gì chắc sẽ rời đi, đột nhiên cửa sổ lại xuất hiện một nữ quỷ, đột nhiên bay vào, bóp chặt con quỷ đang bay trong phòng kia.

Sau khi Úc Linh phát hiện ra con quỷ tiến vào chính là con quỷ nhỏ họ mới thu, tuy quỷ đánh nhau khiến người ta có áp lực rất lớn, thoạt nhìn cũng khiến người ta bị ác mộng liên tục, nhưng rốt cuộc nó lại là tiểu đệ mình thu nhận, dù sao cũng phải nhìn xem ai cao hơn ai mới được.

Đạo của Nữ quỷ còn cao thâm hơn so với con quỷ kia một chút, nhanh chóng đánh nó biến thành một cục, sau đó há miệng ăn luôn, ăn xong còn ngáp một cái, rõ ràng là con quỷ nô được thiên sư nuôi này ngon vô cùng, đạo hạnh còn cao thâm hơn đám cô hồn dã quỷ rất nhiều, cắn nuốt nó mới có lợi với mình.

Sau khi nữ quỷ cắn nuốt con quỷ kia xong, quỷ khí trên người bằng mắt thường nhìn thấy tốc độ trở nên âm trầm hơn nhiều. Nó dùng đầu lưỡi đỏ sẫm liếm liếm miệng, thổi qua, nói với nhóm Hề Từ, "Hai vị đại nhân, dưới lầu có một thiên sư áo dài đen đang tác pháp, con quỷ này là do ông ta sai lên đây dò đường đó'

Hề Từ ừ với nó một tiếng, nói, 'Cô tiếp tục đi quan sát tiếp'

Nữ quỷ cao hứng bay ra ngoài tiếp tục giám thị.

Thiên sư dưới lầu cũng hơi có bản lĩnh, dĩ nhiên phát hiện ra con nữ quỷ này đang giám thị hắn, nghĩ đến trên lầu thực ra cũng có một thiên sư, con nữ quỷ này là cơ sở ngầm của đối phương. Cũng không thấy lạ, đấu pháp thiên sư, ngàn dặm bên ngoài vẫn có thể đối chiêu với nhau, vì thế hắn không vội đi lên, lại phái ra hai con quỷ nữa.

Lúc hai con quỷ bay lên, Hề Từ đã dùng thủ thuật che mắt thiên hạ dấu kín mọi thứ trong phòng khách, người cỏ bị dây thừng đỏ trói kia đã đứng dậy, hai con quỷ vừa tiến vào đã bị người cỏ anh dũng bóp chết.

https://thuviensach.vn

Thật sự là bóp chết, Úc Linh và Cát Tân nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, lần đầu tiên biết hóa ra người cỏ lại lợi hại đến vậy, đến cả quỷ mà người cỏ cũng có thể giết chết được. Hay dây thừng đỏ trên người cỏ không có tác dụng gì cả?

Chỉ suy đoán, Hề Từ đã đứng dậy nói với Úc Linh, "Anh đi xuống đem kẻ đó kéo lên đây, các em ở trong này nhìn nhé'

Cát Tân và Úc Linh vừa nghe vậy sắc mặt cả hai tái xanh. Nhưng úc Linh tốt xấu gì cũng tin tưởng Hề Từ, khẽ gật đầu với anh, nói anh cẩn thận rồi lại trở lại ngồi.

Cát Tân vươn tay ra, định kêu một câu, "Anh hùng đừng đi mà" nhưng Hề Từ đã đi mất rồi, sợ trong phòng này còn có con quỷ gì tiến vào, anh ta dính chặt bên cạnh Úc Linh, nếu không phải nam nữ khác nhau, lại sợ Hề Từ nhìn rồi đánh anh ta, thì anh ta đã không kìm được mà nghĩ muốn ôm lấy Úc Linh rồi.

"Sợ thì đi ôm lấy ông ta đi" Úc Linh nhìn thấy ngứa mắt, chỉ chỉ về phía Vu An. Cát Tân vừa nghe, mặt méo xệch, nói run run, "Tôi không thèm ôm một lão già trắng nhởn đâu, ghê tởm quá"

Vu An mặt tím bầm, gã biến thành trắng nhởn thế này chẳng phải là tên thần kinh này làm hại sao? Trên người hiện giờ cả một sợi lông tóc cũng chẳng còn, chỉ gã cũng rất khổ cực đó được chưa? Nhưng rốt cuộc chính mình biến anh ta thành tên thần kinh như thế, trong lúc anh ta còn chưa bước ra khỏi bóng ma trúng tà kia, Vu An rất sáng suốt không đi chọc anh ta.

Ba người im lặng đợi Hề Từ đi dưới lầu tóm gã thiên sư lên, vừa nhìn người cỏ trong phòng khách chằm chằm.

Lúc này người cỏ đó đang kéo dây thừng đỏ căng ra, như một kỵ sỹ oai phong lẫm liệt đứng ở cửa, trong tay cầm một cái thìa dài làm vũ khí,

https://thuviensach.vn

thật đúng là..... quỷ dị khó nói nên lời.

Lại có quỷ tiến vào, lúc nhìn thấy người cỏ bất chợt bay lên, trong tay cầm cái thìa dài như vung trường côn vậy trông rất uy vũ, lúc dùng nó để đâm quỷ, úc Linh không kìm được muốn chỉ tay.

"Người cỏ này thật lợi hại quá..." Cát Tân lẩm bẩm, vô cùng tin tưởng với Hề Từ.

Có người cỏ này trấn giữ, vốn chẳng có con qury nào có thể tiến vào, trong bất chợt cả ba người cảm thấy mình rất an toàn.

Ngay sau đó, úc Linh liền đứng lên, cảm thấy phòng này tuyệt đối không an toàn tý nào. Lúc này trên ban công vang lên tiếng động dị thường, sau đó chỉ thấy từ ban công bên cạnh bay tới một người, tuy ngọn đèn trong phòng khách rất âm trầm, nhưng khiến người ta có thể nhìn thấy rõ kẻ bay từ ban công qua thì quả thật là dọa người.

"Ai..."

Cát Tân vừa mở miệng chỉ thấy Úc Linh đã liều xông ra ngoài, cùng người bay tới ban công kia bắt đầu giao đấu.

Người tới là một đàn ông, chân tay rất được, sau lưng cắm một thanh kiếm gỗ đào, lúc bị Úc Linh chân dài đá tới trúng bụng, đau rít lên một tiếng, lui lại mấy bước rồi rút kiếm gỗ đào sau lưng ra, lôi một lá bùa ra, niệm một tiếng "tật', lá bùa không gió tự cháy, bay thẳng về phía trước mặt của Úc Linh.

Người cỏ đã trở lại giúp, đỡ cho Úc Linh chặn lấy lá bùa cháy lao thẳng tới trước mặt, khiến một tay bị thiêu hủy.

Công phu của Úc Linh có thể đối phó con người thì được nhưng mà loại lá bùa thiên sư này thì cô có vẻ hơi khó đỡ, bùa thiên sư gây tổn

https://thuviensach.vn

thương không lớn với cong người, nhưng bị một lá bùa cháy lao thẳng tới, sẽ gây áp lực lớn cho người ta, theo bản năng muốn tránh để khỏi bị nóng.

Lúc Úc Linh vội tránh, chợt nghe tiếng Cát Tân quát hô một tiếng, chỉ thấy anh ta cầm ghế dựa lên, vung tay ném về phía kẻ ngự bùa kia một cái.

Kẻ đó dĩ nhiên sẽ không bị tổn thương bởi hành động vụng về này của anh ta, dễ dàng tránh được, chỉ là không ngờ được vừa tránh đã một cây gậy đâm thẳng vào ngã ba của gã, bất giác kêu gào lên một tiếng, khó chịu ôm thứ đó đau đớn, kiếm gỗ đào rớt trong tay.

Cúc hoa Cát Tân co thẳng, kẹp chặt hai chân, chạy lăn nhanh sang một bên.

Úc Linh cầm cây gậy đánh lại gã, đập về phía đầu người đàn ông kia, cứ đầu mà đánh, đánh cho gã kêu gào thảm thiết, cuộn mình trên đất. Mãi cho đến khi đánh cả người thoải mái cô mới buông tay, vứt cây gậy gỗ sang một bên, nói với Cát Tân, "Còn không đi lấy dây thừng trói lại hử?'

"Rõ, thưa nữ hiệp!" Cát Tân gật đầu liên tục, đi lấy thứ còn lại trói Vu Ban mang ra trói người lần nữa.

Anh ta sớm đã bị sự hung hãn của người phụ nữ này dọa sợ, hiện giờ bảo anh ta quỳ xuống gọi cô là Nữ Vương cũng được hết.

Úc Linh không bỏ qua cậy gậy trong tay, mà cầm lấy nó nghiền nghiền trên mặt đất, vẫn chưa hết giận đập hai cái lên người đàn ông kia, thốt lên lạnh lùng, 'Mày không biết dung mạo phụ nữ rất quan trọng đó hả? lần sau mà còn dám phóng lửa với mặt của tao, thì tao cắt mày!" Nói xong, lại dùng gậy gỗ chọc chọc xuống ngã ba của kẻ đó.

Cát Tân, "..." Nữ vương ngài yên tâm đi, sau này con nhất định sẽ là một nam nhân thật tốt, sẽ không bao giờ hướng về phía mặt phụ nữ làm gì đó đâu.

https://thuviensach.vn

Trong phòng vu An nhìn xuyên qua cửa cũng thấy hết cảnh trong phòng khách, cũng tương tự kẹp chặt hai chân lại, cảm thấy tuy Cát Tân bị thần kinh chút, rồi sau đó vặt sạch lông tóc của gã, nhưng vẫn chưa thương tổn nó tý nào, coi như vẫn còn tốt với gã lắm.

Sau khi đem trói người thật chắc, Úc Linh lúc này mới đánh giá kẻ mới xông vào, nhìn là một nam nhân khoảng chừng hai mươi tuổi, mặc quần áo rẻ tiền, nhìn xứng danh với kẻ xấu lắm. Lúc này hắn cong người nằm trên mặt đất, một bộ dạng trông giống yêu, mãi cho đến khi người cỏ có một tay bị cháy đi tới, ánh mắt mới sáng rực lên.

"Đây là yêu..."

Hắn còn nói chưa xong, thì tiếng cửa mở vang lên cắt ngang lời hắn nói, sau đó chỉ thấy Hề Từ đi xuống lầu bắt người tiến vào, đi phía sau anh còn có một người phụ nữ nhỏ nhắn xinh đẹp, trong tay người phụ nữ đó tóm chặt một người.

Úc Linh liếc mắt nhìn người phụ nữ kia một cái, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, xinh xắn lợi hại, trên đầu cắm hai cây trâm Nga mi, trên người mặc bộ quần áo sườn xám dân tộc đặc sắc, trong nháy mắt chợt nhớ tới thân phận người phụ nữ này, là Lâu Duyệt đã từng gặp mặt một lần ở thôn Ô Mạc.

Lâu Duyệt kéo người vào phòng, nhìn thấy tình hình trong phòng, hơi hơi nheo mắt, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào, chào hỏi với Úc Linh, "Tiểu thư Giang, lại gặp nhau rồi"

Úc Linh ừ một tiếng, ánh mắt rơi xuống gã trung niên mặc áo đen dài trong tay cô kia, sau đó lại nhìn lên người Hề Từ.

Thần sắc Hề Từ vẫn thản nhiên, chẳng nhìn ra cao hứng và phấn khởi, đi tới cạnh cô, thấy trên tay cô có gậy gỗ, vừa liếc mắt nhìn người đàn ông bị trói, ánh mắt híp lại.

https://thuviensach.vn

Cát Tân không biết thân phận Lâu Duyệt, nhìn thấy Hề Từ về rất cao hứng, đối lập hẳn với Úc Linh hung tàn, không rõ Hề Từ còn hung tàn hơn, anh ta cảm thấy Hề Từ lúc này tựa như thánh nhân tốt đẹp vậy, đi tới gần nói, "Hề tiên sinh, ngài trở về thật sự tốt quá, đã giải quyết xong rồi sao? Lúc trước kẻ này từ ban công nhà bên tiến vào, suýt nữ dọa chúng tôi rồi, may mắn có tiểu thư Giang..."

Sau đó ba hoa một hồi chuyện vừa rồi kể hết cho anh nghe. Hề Từ nghe được kẻ trên đất dám dùng lá bùa muốn thiêu Úc Linh, thần sắc trở nên đáng sợ vô cùng, đôi mắt sắc bén như lạnh băng, định ra tay giết kẻ này, Lâu Duyệt bước lên trước một bước, nói rất cẩn thận, "Hề Triển Vương, nhẹ tay cho, nhẹ tay cho! Những kẻ này là manh mói quan trọng, không thể xảy ra đột ngột được"

Hề Từ lườm cô nàng một cái, ánh mắt chuyển lên người Úc Linh, chạm phải ánh mắt sáng ngời của cô, ngừng chút, mới chậm rãi thu hồi yêu lực phong cấm suýt bị phá vỡ ra.

Úc Linh ném gậy gỗ cho Cát Tân, tiến lên từng bước ôm chặt lấy cánh tay Hề Từ. Cô không rõ vì sao mình phải làm vậy, nhưng trực giác cảm thấy tốt nhất là làm thế, sau đó nhìn về phía Lâu Duyệt hỏi, "Sao cô lại ở chỗ này thế?'

Lâu Duyệt sâu sắc phát hiện ra sát ý của Hề Từ đã tiêu hơn một nửa, nháy mắt biến thành mềm, âm thầm giơ ngón tay cái ra phía Úc Linh, cười nói, "Tối Mấy hôm trước tôi ra ngoài công tác, vừa đi qua nơi đây, phát hiện ra tiểu khu này có âm khí bất bình thường, nên tới đây nhìn một cái, không ngờ ở dưới lầu nhìn thấy Hề tiên sinh và kẻ ngày giao thủ với nhau..."

Lâu Duyệt nói đơn giản một lần, do tại hiện trường còn hai người thường nên khó nói nhiều, sau khi nói xong lại bảo, "Chuyện đếm nay cảm tạ hai người các vị"

https://thuviensach.vn

"Không cần cảm tạ gì đâu" Úc Linh đáp thản nhiên, "Kẻ này muốn hại dì An của tôi, vì thế chúng tôi mới đến coi" Tieps đó đem chuyện Cát Tân trúng tà nói ra.

Lâu Duyệt nhíu mày, nhìn thoáng qua Cát Tân và Vu An trong phòng, cầm tên nam nhân trung niên bị trói trên mặt đất lên, nói với Úc Linh, "Tiểu thư Giang yên tâm, chuyện này chúng tôi nhất định sẽ điều tra rõ, sẽ không để cho mấy phần tử bất hợp pháp làm tổn thương người thường đâu"

Tiếp đó cô nàng đi lên trước nhìn tình trạng của Cát Tân, nói, "Vị tiên sinh này lúc trước trúng tà, giờ vẫn còn ít di chứng, uống chút nước phù thủy này trừ tà sẽ không sao" Nói xong, lấy ra một chén giấy, rót một nửa chén nước trắng, lấy một lá bùa đốt lên thả vào trong lắc lắc đưa cho Cát Tân.

Vẻ mặt Cát Tân ngốc ngây nhìn cô, sau đó lại đưa mắt nhìn về phía Hề Từ và Úc Linh.

Tuy Lâu Duyệt lấy lá bùa đốt, nhìn cử chỉ thần kỳ, nhưng mà uống cái nước phù thủy gì đó vào, khiến anh ta cảm giác như thầy tướng, thật không chấp nhận nổi. Có thể thấy hai người vẫn chưa tỏ vẻ gì, chỉ đành khổ sở cầm chén phù thủy kia, uống từng ngụm một.

Sau khi giải quyết xong chuyện Cát Tân, Lâu Duyệt nói, "Bất kể thế nào, chuyện lần này ít nhiều cũng nhờ hai vị ra tay mới không để bọn chúng chạy thoát. Gần đây trong nhiều thành thị xảy ra án giết người đặc thù thế này, ngành đặc thù vẫn đang truy tra, nhưng vẫn không tra ra cái gì, người thường chết thảm không ít, mặc dù chúng tôi có lòng tra nhưng mà..."

Nói xong Lâu Duyệt thở dài.

Nếu Úc Linh thấu hiểu thì sẽ hiểu được chút ít công tác của tổ Dị Văn, hẳn là trong nghiệp vụ tróc quỷ trừ yêu linh tinh gì đó, còn phối hợp với

https://thuviensach.vn

một bộ phận đặc thù để xử lý một số án khả nghi khó lường. Người ngành đặc thù không tra án, năng lực truy bắt phạm nhân, nhưng không có thủ đoạn của thiên sư, vì thế lúc tra một số án huyền ảo, cần hai người phối hợp với nhau.

Nếu đã bắt được người, thừa lúc trước khi người ngành đặc thù tới đây áp giải phạm nhân, Úc Linh liền hỏi, "Vì sao các người lại muốn hại An Như?"

Thấy hai người không hé răng, Lâu Duyệt hỗ trợ đạp họ một cái, "Nhanh trả lời tiểu thư Giang"

Tên trẻ tuổi nhìn về phía nam nhân trung niên, nam nhân trung niên hừ một tiếng nói, "Chúng tôi không biết An Như gì hết, chỉ lấy tiền làm việc mà thôi"

"Lấy tiền làm việc hả? Lấy tiền làm việc cho ai?'

Lần này nam nhân trung niên bất luận thế nào cũng im miệng không nói. Úc Linh cũng không vội, chậm rãi ngồi cạnh Hề Từ, đợi người của ngành đặc thù tới đem hai người áp giải đi, để lại một người bồi Lâu Duyệt cùng xử lý chuyện tiếp theo.

Cái gọi là chuyện tiếp theo đó là chỉ hai người Cát Tân và Vu An, dù sao trong quy củ của tổ Dị Văn, người thường tham dự loại chuyện thế này, dựa theo ý nguyện của họ thì xóa đi trí nhớ, cũng tương đương như thôi miên vậy.

Hề Từ không tham dự chuyện này, thấy đêm đã khuya, cùng Úc Linh về nhà. Trước khi rời đi còn nói với Lâu Duyệt, "Chúng tôi đợi các người điều tra rõ, hy vọng các người đừng để cho tôi thất vọng đó'

Việc Lâu Duyệt không ngừng hứa hẹn, sau khi điều tra rõ thì sẽ thông báo trước, thậm chí còn trao đổi số điện thoại với Úc Linh nữa.

https://thuviensach.vn

Lâu Duyệt cũng tương tự nhìn ra mệnh cách của vị tiểu thư Giang này rất khác, trước chưa nói tới yêu cổ quấn thân, chính là trong vận mệnh mang vận cách sát mệnh, người thường hiếm thấy. Có mệnh cách như thế, cho dù cô không muốn cũng có rất nhiều chuyện sẽ đổ lên người cô, khiến cô không thể không nhận, sau này chắc không thể thiếu được chuyện giao tiếp với cô ấy đâu.

Sau khi hai người rời đi, để lại một người ngành đặc thù có vẻ băn khoăn hỏi, 'tiểu thư Lâu, bọn họ là ai vậy, vì sao cô lại khách sáo với họ thế?'

"Bọn họ là..." Lâu Duyệt dừng lại, nói, "Dù sao thì hai người này không dễ dây vào, sau này các anh nếu gặp họ thì khách sáo chút là được, đặc biệt là cái vị tên Hề Từ đó, nhất định đừng chọc tới anh ta" Nếu không thì yêu vương thực sự sẽ giết người đó.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 78

Chương 78

Sau khi rời khỏi nhà Cát Tân, thì đã quá khuya. Úc Linh vùi trong xe, không kìm được ngáp ngáp mấy cái, lát sau đã híp mắt ngủ mất.

Cô ngủ rất sâu, ban đêm đèn neon xuyên quá cửa kính xe chiếu lên mặt cô khiến nó thay đổi liên tục, nhưng vẫn không ảnh hưởng tới cô, cô vẫn ngủ vô cùng say sưa.

Hề Từ ngồi ở ghế lái, thừa lúc có đèn đỏ dừng xe, lấy một cái áo khoác phủ lên người cô.

Xe tiến vào tiểu khu, sau khi Hề Từ dừng xe, thấy cô vẫn ngủ say, cười hôn nhẹ lên khuôn mặt mềm mại của cô một cái, cẩn thận bế cô lên, dùng động tác cực kỳ nhẹ nhàng ôm cô về nhà. Lúc được người ta bế cô mở to mắt nhìn anh một cái, sau khi phát hiện ra là anh thì lại yên tâm thoải mái ngủ tiếp.

Hề Từ phát hiện ra hành động của cô, ngực trào lên ngọt ngào, cúi đầu cọ nhẹ cằm lên đỉnh đầu của cô. Vừa từ thang máy đi ra, thì đã thấy một người ngồi trước cửa nhà.

Hề Từ hơi nheo mắt lại, nhanh chóng phát hiện ra người ngồi xổm đó là ai, khóe miệng hơi run lên, nhưng vẫn lễ phép gọi nhẹ một câu, "Ba ba"

Giang Vũ Thành đứng dậy, trong ánh đèn đường mờ ảo, có thể thấy sắc mặt của ông vô cùng bất ổn, nhìn về phía Hề Từ cứ như thằng nhóc hư

https://thuviensach.vn

hỏng này đã phá hủy đứa con gái ngoan của mình vậy, áp không nổi cơn tức giận, cả câu "ba ba" đó cũng quên phản bác lại, đè cơn giận nói, 'Đã khuya thế này, các ngươi...."

"Úc Linh đang ngủ ạ, đừng đánh thức cô ấy dậy" Hề Từ cất giọng cực kỳ nhẹ nhàng, cứ như tiếng nức nở của đêm vậy.

Luồng khí tức bị chặn lại trong cổ họng Giang Vũ Thành, không phát tiết ra nổi. Hề Từ vẫn còn bế Úc Linh trong lòng, tiện tay ném chìa khóa cho ông, bảo ông giúp mở cửa.

Mặt Giang Vũ Thành thâm trầm, nhìn con gái ngủ quá ngon điềm tĩnh trong ngực anh ta, rốt cuộc luyến tiếc đánh thức con gái dậy, đành chịu đựng cơn tức mở cửa ra.

Hề Từ cũng lười quản ông, sau khi vào nhà ôm thẳng Úc Linh lên lầu, trở lại phòng, nhẹ chân tay thay quần áo ngủ cho cô, sau đó lại mang một chậu nước tới, lấy khăn vắt nước lau qua người cô. Mãi cho tới khi xử lý cô sạch sẽ với thả cô vào trong chăn, sau đó bật điều hòa, điều chỉnh nấc ngủ, mới xuống dưới lầu.

Giang Vũ Thành ngồi nghiêm mặt trên ghế salon, thoạt nhìn hơi chút cô đơn đáng thương. Trên người ông mặc comple, áo sơ mi hơi nhàu, xem bộ dạng là vừa tan tầm thì đã từ công ty đi thẳng tới đây rồi.

Giang Vũ Thành không có chìa khóa nhà trọ này, chủ yếu căn phòng này là địa bàn riêng của Úc Linh, trừ người hầu chiếu cố cô ra thì không ai có chìa khóa thứ hai, Giang Vũ Thành tôn trọng con gái, dĩ nhiên cũng không dám mạo muội tới đây.

Đêm khó có lúc nào gặp được con gái, không ngờ con gái lại nửa đêm chạy đi tróc quỷ bắt yêu, gọi điện cũng không được, trùng hợp lại không có điện nên ông đành ngồi xổm cho tới bây giờ. Thấy Hề Từ xuống lầu, ông hừ một tiếng.

https://thuviensach.vn

Hề Từ nhìn ông cười cười, rót cho ông một chén nước, rồi ngồi đối diện với ông.

Hai người đàn ông ngồi đối mặt nhau, nhìn nhau không mở lời, một người mặt lạnh nghiêm, một người thần sắc ôn hòa, chỉ là trong mắt chẳng có tý độ ấm nào, không có Úc Linh bên cạnh, người này mặc dù trên mặt ôn hòa, giống như một thanh niên mặt trắng nõn hay xấu hổ, nhưng nhìn kỹ chút sẽ thấy người này có một khoảng cách thản nhiên xa cách với tất cả mọi người.

Giang Vũ Thành thấy thế, bất giác cười lạnh, người này quả nhiên là một kẻ trong ngoài bất đồng.

Nghĩ tới chuyện để cho thư ký tra ra, sắc mặt ông lại càng khó coi mấy phần, nhìn tổng thể vẫn thấy chẳng vừa mắt tẹo nào, đặc biệt nghĩ tới con gái và hắn mới gặp mặt có ba lần thì đã khinh suất kết hôn với hắn ngay, tuy là do đứa trẻ ngỗ ngược của mình xúc động quyết định, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy kẻ này chính là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, chắc chắn đã sớm mơ ước con gái của mình từ lâu rồi, mới nhân cơ hội tiếp cận cô, nhắc tới kết hôn thì đồng ý ngay. Bụng dạ thật khó lường!

Hề Từ tự rót cho mình chén nước, ông không nói câu nào, thì anh cũng không mở miệng nói.

Từ trước tới nay anh đều không thích giao thiệp cùng con người, trên mặt ôn hòa chẳng qua là do bên ngoài quá tuấn tú nên xây dựng từ ảo giác ra mà thôi, ngoài người quan trọng ra, thì rất ít khi tiếp xúc với người khác. Tuy Giang Vũ Thành là cha của Úc Linh, vẫn cần có ít cấp bậc lễ nghĩa, song bảo anh đi chủ động lấy lòng ông thì quên đi nhá.

Từ trước cha vợ có thời điểm tương đắc, Hề Từ gần đây bù lại bằng rất nhiều cách, đại khái cũng hơi hiểu được tâm tính của Giang Vũ Thành,

https://thuviensach.vn

anh cũng hiểu rõ sau này anh và Úc Linh có con gái, con gái mà bị giống đực nào bắt cóc, chắc thái độ của anh cũng không tốt hơn là bao.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, cũng thông cảm với tâm tình của cha vợ. Cuối cùng vẫn là Giang Vũ Thành không chịu nổi, hỏi, "Con bé đang ngủ sao?"

"Vâng"

Nghe vậy, Giang Vũ Thành hơi cau mày lại, định nói gì đó lại thôi, hỏi ngược lại, "Cậu là thiên sư à?'

Hề Từ kinh ngạc nhìn ông, Giang Vũ Thành sẽ tra ra anh cũng không lạ, nhưng có thể tra được thế, chứng tỏ người của ông cũng được lắm, lập tức không phủ nhận đáp, "Cũng không được coi là thiên sư gì, chẳng qua là có một cái tên ở tổ Dị Văn thôi ạ"

Giang Vũ Thành hừ một cái, "Tuy ta không biết ngành chính phủ để lại tin tức, nhưng mơ hồ nghe nói là công tác này vô cùng nguy hiểm" Dừng chút, ông lại nói tiếp, "Cậu tốt nhất đừng túm Úc Linh vào chuyện này, từ nhỏ con bé đã là một đứa nhát gan, không chịu nổi đâu"

Với địa vị bây giờ của Giang Vũ Thành, có rất nhiều người không thể biết một số chuyện, ông ít nhiều cũng biết mấy phần, chỉ là bởi không ở trong ngành sản xuất gì, chỉ biết đại khái thôi, kể ra thì cũng không cần biết. Ông vốn cho là tra ra chuyện Hề Từ rất dễ, ai ngờ kẻ này che giấu rất nhiều chuyện như thế.

Lần này vì tra Hề Từ, ông đã dùng một nhóm người cốt cán, vừa rồi tra ra một thân phận khác của anh, sau khi biết được anh có quan hệ với tổ Dị Văn, trong lòng ông cũng thấy chuyện Hề Từ có thể lấy ra được nhân sâm thế kia cũng chẳng kinh ngạc lắm. Nói vậy những người này thần thần bí bí, làm ra sự tích kinh người gì cũng không lạ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, sắc mặt ông chợt thay đổi, hỏi, "Đêm nay các ngươi đi đâu? Úc Linh nhà ta là một đứa bé ngoan, đến giờ chút thì sẽ lên giường đi ngủ đúng giờ, cũng không giống đứa trẻ nhà khác, chạy loạn phóng túng khắp nơi"

Nói đến đây, trong lòng ông thấy kiêu ngạo hơn, con gái trong nhà thế gia ít có người giống Úc Linh ngoan ngoãn nghe lời như thế - thực ra là rất lười, đến đi chơi cũng không hứng, điều này khiến ông cực kỳ yên tâm, cảm thấy Úc Linh giống mẹ cô, đều rất ngoan.

Hề Từ cười cười, đáp, 'Hôm qua chúng con đi ăn cơm với dì An, gặp phải một kẻ trúng tà, kẻ đó như nhằm riêng vào dì An vậy, Úc Linh lo lắng, nên hai ngày nay chúng con đều đi tra chuyện này. Đêm nay..." Nhìn ông một cái, lại nói ra hết mọi chuyện xảy ra đêm nay cho ông nghe.

Nếu đã biết vị cha vợ này biết chuyện tổ Dị Văn, Hề Từ cảm thấy cũng không gò bó cho lắm.

Sau khi Giang Vũ Thành nghe xong, thần sắc thay đổi liên tục, rồi nhanh chóng bình thường lại, trầm giọng nói, 'Cung Mạn oánh vẫn không đối phó với An Như, chuyện lần này, chắc là Cung Mạn oánh định tìm chút phiền phức cho An Như, chắc cô ta không ngờ được mình tìm tới là thiên sư, thiên sư ra tay khác hẳn với người thường'

Nghe thấy lời ông nói, Hề Từ hơi bất ngờ, không ngờ Giang Vũ Thành chỉ nghe qua một chút đã đoán ra ai là chủ mưu, hơn nữa còn đoán cực kỳ chính xác mười phần, nghĩ đến chỉ ngắn ngủn trong mười mấy năm điều hành Giang thị, cũng đem tập đoàn Giang thị mở rộng tới bây giờ, người đàn ông này quả thật không đơn giản.

Giang Vũ Thành sau khi uống nước xong, thì đứng dậy rời đi, đỡ phải đối mặt với con rể tự dưng mọc ra ở đâu, ông khắc chế tính tình không nổi suýt đánh vào tên mặt trắng kia. À, đúng rồi, sau khi biết thằng nhóc có liên

https://thuviensach.vn

qua tới tổ Dị Văn thần bí đó, biết nó cũng không phải thằng mặt trắng chuyên dựa hơi vào phụ nữ mà sống, nhưng vừa nhìn thấy gương mặt tuấn tú này thì không kìm được muốn nổi giận.

Trước khi rời đi, ông nói với Hề Từ, "Cậu bảo với Úc Linh, chuyện của dì An nó thì không cần lo lắng nữa, ta sẽ cho người ta giám sát kỹ'

Hề Từ cười đáp. Sau khi đợi Giang Vũ Thành đi, Hề Từ dựa vào quầy rượu phòng khách đứng một lúc, rồi lại bật cười.

Tâm cơ thủ đoạn của Giang Vũ Thành cũng không kém, nói vậy đã hoài nghi cái gì, nhưng cái này có quan trọng gì đâu? Chỉ cần úc Linh thích anh, sẽ không ly hôn với anh, chuyện khác thì có là gì.

***

Sáng hôm sau, úc Linh ngủ một mạch đến tận trưa mới dậy, dĩ nhiên đã bỏ lỡ bữa sáng mất rồi. Nhưng ăn luôn cơm trưa thì cũng hay.

Úc Linh chải đầu tóc xong, như du hồn đi xuống lầu, thấy Hề Từ bận rộn trong bếp, đi tới ôm chặt lấy eo anh từ đằng sau, dán mặt lên tấm lưng rộng dày của anh,

Hề Từ cười cô như gấu trúc dính sách trên lưng mình vậy, cầm thìa đảo cháo thịt bò trong nồi, bảo, 'Đi rửa mặt đi, nhanh sẽ có thể ăn cơm rồi"

Úc Linh đáp ừ một câu, nhưng vẫn không động đậy.

"Tối qua lúc về nhà, cha vợ có tới đây'

Úc Linh lại ừ một câu, hỏi, "Ông tới làm gì?'

"Ông chắc là đến thăm em đi, quần áo ông còn chưa thay, nghĩ chắc là sau khi tan tầm thì tới đây, đã đợi rất lâu rồi'

https://thuviensach.vn

Úc Linh a một tiếng, rõ ràng chẳng thấy áy náy chuyện ba ba đang ở đâu tý nào.

Thấy cháo có vẻ được rồi, Hề Từ tắt bếp đi, sau đó trở lại, nâng cằm cô lên hôn một cái, rồi ôm cô đi vào nhà vệ sinh rửa mặt.

Sau khi ăn trưa xong, úc Linh lại vùi trên ban công hóng gió, nhận được điện thoại Lâu Duyệt gọi tới, kết quả thẩm vấn hai người kia tối qua đã có.

"Hai người họ là thiên sư xuất thân chiêu số hoang, vì kiếm ít tiền đen, nên mở trên mạng một dịch vụ thiên sư gì đó, cái gì cũng nhận làm tất. Hơn hai tháng tiền đặt cọc làm ăn, đối phương muốn hại An Như, vì thế để bọn họ bày mưu ra chuyện lần này"

Úc Linh nghe xong cũng thấy không có gì lạ. Trên thực tế, lúc biết được người tiếp xúc với Vu An là Cung Mạn Oánh, cô đã hiểu ngay chuyện này có liên quan tới Cung Mạn oánh, tuy không rõ Cung Mạn Oánh làm cách nào tìm tới hai thiên sư kia để làm ăn, nhưng bà ta chắc chắn không biết thủ đoạn của thiên sư thế nào, chỉ không cẩn thận sẽ hại chết người, chỉ nghĩ cứ trả tiền đợi kết quả là xong.

Úc Linh nghĩ linh tinh trong lòng một lúc, hỏi lại, 'Hai kẻ kia còn có gì khả nghi không/'

"Thực ra cũng không có" Lâu Duyệt cân nhắc ý của cô là gì, nói tiếp, 'Thực lực hai người này cũng không rõ thế nào, trên người có mấy món vũ khí lợi hại, thực ra cũng chẳng được việc gì lắm. Gần đây có một thiên sư phi pháp phạm tội, gây ra mấy vụ án chết người, trước mắt vẫn chưa tra ra cái gì từ hai kẻ này, nếu Giang tiểu thư có gặp được người phạm tội liên quan đến chuyện này, thì xin phiền cô thống tin cho chúng tôi một câu, chúng tôi sẽ tra ra bọn chúng"

https://thuviensach.vn

Úc Linh ừ một tiếng, phát hiện có hỏi cũng không ra cái gì thì gác máy.

Hề Từ ngồi ở cạnh, đợi cô treo máy thấy thần sắc cô hơi ảm đạm, dĩ nhiên biết trong lòng cô rất thất vọng, bảo, "Không sao, chắc sẽ tìm ra thôi'

Úc Linh quay đầu nhìn anh, sau đó gật gật đầu, "Em không biết ai hại ông ngoại thành như thế, nhưng làm vậy cũng là thiên sư, một ngày nào đó sẽ tìm ra. Còn cả mẹ nữa..." Cô nhẹ giọng nói, "Em hy vọng mẹ không phải bị người ta hại"

Không phải bị người hại, mà linh hồn bị cái gì đó vậy khốn, trước tin tưởng là người, ít ra so với quỷ thì con người làm hại còn khổ hơn.

Hề Từ vỗ vỗ cô, mỗi ngày thời tiết rất đẹp, kéo cô đi tới cửa hàng bán hoa lấy ít cây cối về, không gian ban công rất rộng, vẫn có thể để một ít hoa cỏ linh tinh gì đó, tốt nhất là đem nơi này biến thành một nơi có không khí tươi mát trong lành nhất thành phố. Là một loài yêu không thích gò bó, Hề Từ thực ra không chịu nổi một thành phố lớn bẩn không có không khí trong lành, nơi mình ở, dĩ nhiên phải biến thành tốt một chút.

Một ngày vội vã trôi qua, tới tối úc Linh và Hề Từ dựa vào nhau xem tivi, An Như gọi điện thoại tới.

"Ngày mai dượng từ S thị về, tối các con tới ăn một bữa cơm nhé"

Úc linh vừa nghe, bất giác cao hứng đáp, 'Được, chúng con sẽ tới, tiện mang cho dì một ít cây cỏ, để dượng chăm sóc, sức khỏe sẽ tốt lên"

Cô vừa ngắm bồn hoa ở ban công nhà mình vừa cười nói.

An Như chép miệng, 'Con trách ta đi, dượng con mấy năm nay tu thân dưỡng tính, sức khỏe cũng chỉ có thế. Bỏ đi, không nói chuyện này nữa, trên mạng chuyện của con biết chưa? Nha đầu à, con phát hỏa, chạy mau đi

https://thuviensach.vn

thừa dịp này lên cao đi, nhanh lộ mặt đi nào, để cho người ta còn nhớ kỹ con. Đúng rồi, đạo diễn Chung ở đó trở về thế nào? Hôm nay ta nhận được điện thoại của đạo diễn Chung, ông ấy có một bộ phim điện ảnh mới, nghĩ chọn con đi diễn, con gặp ông ấy ở chỗ nào thế hả/'

Úc Linh liếc mắt ngắm Hề Từ bên cạnh đang chơi trò Plants vs. Zombies, hé miệng cười đáp, 'Dì An à, con không gặp riêng đạo diễn Chung đâu, là người ta nể mặt Hề Từ nên mới dành một suất diễn cho con đó"

Điều này khiến An Như giật mình, Hề Từ chẳng phải là một nhân viên chuyển phát nhanh ở thị trấn ki sao, nói lúc nào với đạo diễn Chung vậy nhỉ? "Con đừng có hù ta nhé!"

Úc Linh cười hắc hắc, cũng không phản bác lại bà. Hai người hàn huyên một lúc cuối cùng gác máy.

Úc Linh cất di động, thấy Hề Từ vẫn chơi trò Plants vs. Zombies như cũ, cũng không rõ anh sao lại thích chơi cái trò Plants vs. Zombies này thế, nhưng thấy anh có bộ dạng như thiếu niên nghiện chơi game thì rất thú vị, nói với anh, "Dượng đã về, dì An bảo chúng mình tối mai tới nhà dì ăn cơm"

"Vậy cùng đi đi" Hề Từ đáp lại.

Úc Linh nhìn anh bận rộn, không quấy rầy anh, lấy điều khiển từ xa bấm tivi, chuyển đến một tiết mục nghệ thuật xem.

Chiều mai, úc Linh đứng trên ban công, nhìn bồn hoa chằng chịt trong ban công, bất giác không biết chọn bồn nào mới tốt.

Hề Từ đã chuẩn bị quà mang tới nhà dì An xong, quay đầu thấy cô đang ngồi xổm ở ban công thì đi tới xoa xoa đầu cô, hỏi, "Sao vậy, sao vẻ mặt lại buồn thế?'

https://thuviensach.vn

"Những bồn cây cỏ này nhìn tốt lắm, không biết tặng cho dượng bồn nào nữa"

Chọn nhiều nhưng lại thấy hơi khó khăn. Ngoài bồn hoa ban đầu và mấy bồn dì người hầu chăm sóc ra, thì những bồn này đều là mấy ngày nay Hề Từ đi tới cửa hàng bán hoa mang về, lập tức cả nửa ban công bị chiếm sạch, đưa mắt nhìn, một mảnh tươi tốt xanh um, dưới ánh nắng nóng, tâm tình thấy mát mẻ hơn nhiều.

Hề Từ thì rõ hơn cô, đi tới hai bồn cây, một là bồn mặc lan, một là cây thạch trúc, giờ đã sắp ra hoa. Hai bồn này là ngày đầu họ về B thị tới cửa hàng bán hoa mang về, qua tay anh chăm sóc mấy ngày, nó sinh sôi bừng bừng, mang tặng rất thỏa đáng.

Úc Linh thấy anh chọn rất tốt, nhìn hai bồn hoa này rất khả quan, cũng không phản đối, mang theo hai bồn hoa đi làm lễ gặp mặt, cả hai cùng ra khỏi cửa.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 79

Chương 79

Nơi An Như ở cách tiểu khu Úc Linh không xa lắm, chỉ cần đi nửa tiếng xe thì tới. Đến nhà An Như, vừa ấn chuông cửa thì cửa đã mở.

Mở cửa là một người đàn ông cao gầy tuấn mỹ, gần như nhìn không ra tuổi của người tuấn mỹ này.

Ông ta thoạt nhìn hơi gầy, thân hình mỏng, mặc một bộ quần áo trong nhà, vẫn thấy gầy, nhưng gương mặt lại rất tuấn mỹ, khiến cho người ta có cảm giác như một học sỹ Hàn lâm viện cổ đại đọc đủ thứ thi thư, một người có khí chất và ý nhị, phá lệ hấp dẫn người như thế, da dẻ lại hơi tái nhợt bệnh trạng càng tăng thêm khí chất u buồn của ông lên, nhìn xa xa tựa như một bức tranh thủy mặc nhẹ nhàng vậy.

Hề Từ nhìn đến ông, hiểu rõ được đây chính là chồng Niếp Ung Hòa của An Như rồi. Đây là lần đầu tiên anh phát hiện ra trong nam tính nhân loại còn có một người có ngoại hình xuất sắc như thế, dung mạo và khí chất đó, gần như vượt qua giới hạn, lại hiểu thêm chút vì sao Cung Mạn Oánh lại đối với ông nhớ mãi không quên, thậm chí còn vì ông mà đến giờ cũng không kết hôn.

Theo tư liệu của trợ lý Nguyễn cung cấp kết hợp với lời Úc Linh nói có thể biết, năm đó An Như, Úc Mẫn Mẫn, Cung Mạn Oánh, Niếp Ung Hòa bọn họ đều cùng là sinh viên đại học, nhưng lại khác khoa, Úc Mẫn Mẫn và Niếp Ung Hòa là sinh viên khảo cổ, Cung Mạn Oánh và An Như là khoa thời sự.

https://thuviensach.vn

Úc Mẫn Mẫn và Niếp Ung Hòa vì cùng một thế hệ, lại cùng vĩ đại giống nhau, thường cùng nhau nghiên cứu thảo luận, nên nhanh chóng trở thành bạn bè.

Úc Mẫn Mẫn và An Như, Cung Mạn Oánh ba người tuy hơi khác khóa nhưng lại cùng ở trong một ký túc xá, cả ba nhanh chóng trở nên thân thiết trong ký túc, lúc ấy được Úc Mẫn Mẫn giới thiệu, hai người mới biết tới Niếp Ung Hòa.

An Như và Cung Mạn Oánh đều thích vị sinh viên học ngành khảo cổ này, nhưng lúc sắp tốt nghiệp, Niếp Ung Hòa và An Như lại kết giao, thậm chí sau khi tốt nghiệp không lâu thì hai người kết hôn. Cung Mạn Oánh thất hồn lạc phách, trong lòng vẫn cho là An Như không để ý nghĩa khí bạn bè, đoạt người bà thích, những năm gần đây vẫn vô cùng để ý tới bà, lúc hận lên thường gây ra chút phiền toái với An Như.

Khúc mắc ba người bởi vậy mà có.

Sức khỏe Niếp Ung Hòa không được tốt, nghe nói vốn sinh ra đã yếu ớt, trước đây nhà nghèo, không có gì ăn, sức khỏe không được chăm sóc chiếu cố tốt nên thân thể cũng bị suy dinh dưỡng, vì thế sau khi lớn lên thân thể không có sức chống đỡ tốt, bình thường hay bị bệnh thoạt nhìn trông rất gầy.

Nhìn thấy họ, Niếp Ung Hòa cười to nói, "Các con tới rồi, mau vào đi'

Lúc ông không cười thoạt nhìn trông u buồn và yếu ớt, khiến cho người ta không dám quấy rầy, sợ bất cẩn khiến ông càng thêm u buồn, nhưng lúc cười rộ lên, lại có vẻ hơi lạc quan, cả thế giới như bừng sáng hẳn lên.

"Dượng!" Úc Linh vừa vào cửa, vừa ôm lấy một cánh tay của ông lắc lắc, nhìn mặt ông, 'Con rất nhớ người"

https://thuviensach.vn

Niếp Ung Hòa xoa xoa đầu cô, cười không nói, thỉnh thoảng lại nhìn về phía Hề Từ.

Hề Từ cười lễ phép, cùng gọi một câu giống Úc Linh, "Dượng!"

Niếp Ung Hòa cười khẽ, 'Cậu tên là Hề Từ đi? An Như đã nói với ta rồi, trước vào nhà ngồi nói chuyện đã' Nói xong, nắm tay Úc Linh đi vào.

Hề Từ ở phía sau bưng quà, nhìn thấy tay Úc Linh được ông nắm kéo, tự nhiên nhìn ra được Niếp Ung Hòa và An Như giống nhau, đều coi Úc Linh như con gái nhà mình, song trong lòng lại thấy hơi mất tự nhiên.

Vì thế sau khi ngồi xuống, anh kéo Úc Linh tới cạnh mình ngồi, sau đó đặt một chậu hoa vào lòng cô.

Úc Linh thuận thế tiếp nhận, đặt lên bàn, cười khanh khách nói, 'Dượng à, chúng con mang cho người hai bồn hoa, Hề Từ chăm sóc chúng rất tốt, hoa này khác hẳn với hoa bán bên ngoài, để ở trong nhà, không khí còn trong lành hơn bên ngoài mấy lần đó ạ"

Cũng không phải thế, chỉ cần đặt hai bồn trên bàn, cúi gần tới, Niếp Ung Hòa đã có cảm giác không khí chung quanh quả thật tươi mát hẳn lên, khiến ông cũng thấy ngạc nhiên. Thủa nhỏ sức khỏe ông không tốt, sau khi đi làm có điều kiện, lại được chăm sóc cẩn thận, nên đối với những thứ này nọ cách xa, bình thường chăm sóc chút hoa cỏ để tu thân dưỡng tính, đối với hoa cỏ cũng phá lệ kinh khủng, dĩ nhiên cũng nhìn ra hai bồn hoa này có chỗ bất phàm.

"Quả thậ là chăm sóc rất tốt, các con có lòng rồi' Niếp Ung Hòa cười nói.

Úc Linh hơi chút lấy lòng, bảo, "Dượng à, hoa này là do con và Hề Từ mang từ cửa hàng bán hoa về đó, có cửa hàng bán hoa cây cối rất được, so với cửa hàng bán hoa bên ngoài rất tốt, sau này dượng cần loại gì, thì tới đó

https://thuviensach.vn

tìm là được ạ, nhà người ta trồng hoa rất tốt, có nhiều loại hoa không khí cũng tốt nữa ạ"

Niếp Ung Hòa cười gật đầu, hỏi rõ địa chỉ cửa hàng bán hoa, bảo sau này có thời gian sẽ đi xem.

Lúc này An Như từ trong bếp bưng trà đi ra, vừa châm trà cho họ vừa nói, 'Con đừng có nịnh nọt như thế, con làm tốt chuyện của con dượng con đều biết cả" Đứa nhỏ gấu này, bà không trị được thì chồng bà sao trị được chứ?

Úc Linh yên lặng nhìn về phía Hề Từ rụt người lại, vẻ mặt vô tội nhìn Niếp Ung Hoaaf.

An như thấy hơi buồn cười, liếc Hề Từ một cái, rồi lại tiến vào bếp xem nồi canh, để lại ông chồng đối phó với đứa nhỏ gấu kia.

Niếp Ung Hòa là một người sống nội tâm, rất ít tức giận với người ta, cho dù người bên ngoài có làm gì quá mức, nhiều nhất là không nói câu nào, sau đó đợi mà xem. Nghe thấy chuyện úc Linh xúc động kết hôn, ông sao không rõ đứa nhỏ này không nói cho người lớn trong nhà chứ, sợ là bị mắng, đợi đến lúc không thể tha thứ, gọi người tới nhận thì cũng lấy lòng trước.

Ông lập tức cũng không tỏ vẻ cái gì, cười vô cùng nhẹ nhàng, nói ít hiểu nhiều. Nhưng mà thái độ như thế khiến trong lòng Úc Linh cứ nao nao.

Úc Linh quả thật có chút không sợ trời không sợ đất, là đứa bé gấu khùng, song lại rất sợ Niếp Ung Hòa tức giận, bởi vì trước đây một năm được An Như đưa tới đây, nguyên nhân được Niếp Ugn hòa dạy dỗ, khiến cô biết vị dượng này không sợ giấu diếm, nhưng có thể lợi hại hơn nữ cường nhân an Như nhiều, lúc chỉnh người thì đều khiến người ta khổ hết chỗ nói.

https://thuviensach.vn

Cô lập tức dũng cảm gánh vác sai lầm, "Dượng à, người giận con sao?" Cô theo Hề Từ, mím môi, nói đầy tội nghiệp, 'Lúc đó sức khỏe bà con không tốt, lại vô cùng lo cho con, vì thế con mới có thể.... Hề Từ tốt lắm, con cũng thích anh ấy, không hối hận kết hôn với anh ấy. Hơn nữa... " Cô rũ mắt xuống, nhỏ giọng nói, "Hề Từ có thể giải quyết hết mọi phiền toái trên người con đó"

Trong lòng Niếp Ung Hòa khẽ nhúc nhích, lúc này mới đưa mắt nhìn Hề Từ, kinh ngạc hỏi, "Thật sao?'

"Vâng!" Úc Linh ôm một cánh tay Hề Từ, nói, "Hề Từ là phụ trợ thiên sư, quỷ quái gì đều sợ ảnh hết, có ảnh, quỷ quái gì cũng không dám đến làm con sơ"

Điều này càng khiến Niếp Ung Hòa giật mình hơn, ánh mắt nhìn về phía Hề Từ hơi khác trước.

Nếu lúc trước quả thật ông hơi tức giận chuyện đứa nhỏ kết hôn không nói cho họ, kéo tới bây giờ, sau khi nghe nói Hề Từ lợi hại, lại nói rõ ra sự lựa chọn của Úc Linh.

Rõ ràng úc Linh xúc động chọn Hề Từ kết hôn, cô ấy còn không biết Hề Từ có bản lĩnh thế, chỉ thuần túy xúc động, không quan tâm làm trước nói sau. Về phần chuyện này, sẽ không nói rõ ra được, dùng để lấy cớ cũng rất tốt.

"Vậy giờ con còn sợ nữa không/' Niếp Ung Hòa hỏi.

Úc Linh, "..." Dượng người nói thế làm gì (cái gì nên nói thì nói không nên thì đừng nói chứ ạ?)

Thấy cô nghẹn khuất, Niếp Ung Hòa sao không rõ, lập tức cười nói với Hề Từ, "Úc Linh từ nhỏ hơi có chút đặc biệt, có thể nhìn thấy một ít thứ gì đó mà người thường không thấy, mới trước đây thường xuyên bị dọa đến

https://thuviensach.vn

mất ngủ, rồi cuối cùng biến thành tật xấu nhát gan, sau này phiền con chăm sóc cho nó rồi"

Úc Linh hừ một câu, cô mới không thèm nhát gan nhá, sợ quỷ cũng không có nghĩa là nhát gan. Nụ cười trên mặt Hề Từ rõ hơn chút, bảo, "Ngài yên tâm, con sẽ chiếu cố cô ấy tốt ạ'

Sau khi biết một thân phận khác của Hề Từ, Niếp Ung Hòa dĩ nhiên tò mò hỏi về thiên sư và một ít chuyện quỷ quái linh tinh gì đó.

Ông là một người có tâm tư mẫn cảm, còn cẩn thận hơn cả vợ An Như, Úc Linh được nhà họ nhận nuôi 1 năm đó, nhanh chóng theo phản ứng của đứa nhỏ mà nhận ra sự khác thường của con bé, sau đó cứ lặp đi lặp lại, phát hiện ra Úc Linh có thể nhìn thấy một thứ gì đó mà người thường không thấy, khi đó quả thật khiến ông vô cùng giật mình.

Tuy nói là thế giới khoa học, nhưng nếu chính đứa nhỏ của mình có thể nhìn thấy mấy thứ đó, thậm chí còn bị dọa thành như thế, cho dù không tin cũng phải tin mấy phần. Sau đó ông lại lớn mật điều tra về mặt này, còn từng đi bái phỏng một số ít cao tăng đắc đạo, rốt cuộc tin tưởng thế giới này có yêu ma quỷ quái linh tinh gì đó tồn tại, cũng cẩn thận hơn rất nhiều.

Có thể nói, Úc Linh có yêu cổ quấn thân., rất dễ hấp dẫn yêu ma quỷ quái tiếp cận, lúc cô ở thời điểm không có năng lực bảo vệ mình, ngoài Hề Từ âm thầm bảo vệ ra thì còn có Niếp Ung Hòa che chở, nên có thể để cô lớn lên bình an tới giờ.

Hề Từ nghe thấy trong lời nói của Niếp Ung Hòa cũng mơ hồ đoán được điều đó, càng thêm kính trọng Niếp Ung Hòa mấy phần.

Úc Linh nghe thấy dượng mình và Hề Từ thảo luận vấn đề không thuộc loại mình, da gà nổi đầy, cuối cùng không chịu được nữa nói với họ một câu, "Mọi người cứ chậm rãi tán gẫu đi, con đi giúp dì An một tay" rồi bỏ chạy.

https://thuviensach.vn

Niếp Ung Hòa hơi bật cười, mãi sau khi cô vào bếp, mới nhìn về phía Hề Từ ánh mắt hơi thay đổi, cười không dứt nói, 'Hề tiên sinh, các người là người lợi hại vậy, hẳn có thể nhìn ra được dị thường trên người Úc Linh chứ/'

Hề Từ lặng lẽ nhìn, không thừa nhận cũng không phủ nhận, bảo, 'Tôi sẽ bảo vệc ô ấy"

Niếp Ung Hòa nghe xong, bất giác thở dài, 'Cậu có biết đại sư kham khổ không? Tôi và đại sư Khảm Khổ, coi như có chút duyên phận, năm đó ông ấy bảo cho tôi biết, mệnh cách Úc Linh không tốt lắm, trong vận mệnh có sát, vô cùng kỳ lạ, lúc thì ứng với vận khí lớn, có lúc lại cùng với sát khí, sợ là không sống lâu" Nói đến đây, ông lại hơi thương cảm.

Tuy Úc Linh không phải con ruột của ông, nhưng mà ông và Úc Mẫn Mẫn là bạn đại học thân thiết, sau đó lại chăm sóc con bé một khoảng thời gian, thân thể mình biết rất rõ, sợ là đời này không có con, vì thế hai vợ chồng họ luôn ngầm coi trong lòng con bé là đứa con của mình để đối đãi.

Biết được vận mệnh như vậy của cô, chỉ sợ còn chết sớm hơn cả mình, trong lòng đau đớn khổ sở biết bao.

Chỉ là mệnh cách của đứa bé này rất kỳ lạ, vì thế lúc ông chăm sóc cho nó, cũng cảnh giác liên tục, dùng nhiều tâm tư dạy dỗ cô, hướng dẫn cô học tập và sống, lại không kìm được muốn đem mọi thứ tốt nhất cho cô, sợ cô không kịp hưởng thụ.

Nhưng mà chút tâm tư này lại không dùng tới, cô có sức khỏe, vô bệnh vô tai, thỉnh thoảng lại toát ra biểu hiện dị thường, đặc biệt là lúc ngủ không đủ giấc thì tinh thần không được tốt cho lắm.

"Nếu có thể sửa được mệnh cách của con bé, phải trả giá bất cứ thứ gì, tôi cũng đều nguyện ý, nhưng đại sư Khảm Khổ nói, mệnh số con người đã có từ lúc được sinh ra, chỉ có ông trời mới có khả năng sửa lại nó"

https://thuviensach.vn

Hề Từ cụp mắt xuống rung lên nhẹ nhàng không nói gì.

Trong bếp, An Như đang thái gì đó, thấy Úc Linh chen vào liếc mắt nhìn cô một cái cười nhạo bảo, "Sao lại chạy tới đây rồi? Có phải lại bị dượng con mắng không? Con cứ vậy bỏ lại chồng mình để nó đối mặt với Ung Hòa sao?" Bà cũng biết chồng mình nhìn bộ dạng trông thanh nhã thoát tục không nhuốm bụi trần, thực ra cũng khá xấu tính, sẽ đối phó với một người, mà người bị đối phó đó chắc chắn gặp xui xẻo ngay.

Úc Linh đỡ một tay, nhỏ giọng nói, 'Bọn họ đang nói ít chuyện yêu ma quỷ quái, con nghe mà thấy sợ nên chẳng bằng tới đây giúp dì còn hơn'

An NHư nghe xong phì cười, giọng oán trách, "Con đã lớn chừng này rồi, vẫn còn sợ loại này nọ sao?"

"Dì An, sợ quỷ là chuyện rất bình thường mà? Chuyện này có gì mà mất mặt chứ?'

Nghe cô nói chẳng ngượng, An Như nghi ngờ hỏi, "Sao tự dưng dượng con lại nói chuyện này với Hề Từ vậy?"

"Ai biết được chứ, chắc gần đây dượng cảm thấy có hứng về mặt này đó dì, Hề Từ cũng biết một ít, vì thế hai người nói là nói. Dì xem, con vốn chẳng cần lo lắng, chẳng phải dượng và Hề Từ ở chung rất tốt hay sao ạ?" Thần sắc Úc Linh bình thản nói.

An NHư không nghi ngờ, cười tiếp tục bận rộn. Sau khi An Như và Úc Linh thu dọn nguyên liệu nấu nướng xong, thì ra ngoài đợi, để đàn ông vào bếp.

Công việc của An Như, tuy nghĩ là hiền lành, nhưng bà lại không thanh nhàn như giáo sư đại học Niếp Ung Hòa, thường xuyên có rất nhiều việc, vì thế lúc hai vợ chồng ở nhà thì bình thường bảo mẫu không tới, đều do Niếp Ung Hòa là trưởng bếp, còn bà thì giúp xử lý nguyên liệu nấu

https://thuviensach.vn

nướng. Tuy Tay nghề nấu ăn của Niếp Ung Hòa cũng không tính là giỏi song còn tốt hơn An Như chỉ biết nấu món canh, cơm đơn giản nhiều.

Cuối cùng sau khi Niếp Ung Hòa làm một món ăn, thì vẫn một tay Hề Từ tiếp nhận chức đầu bếp.

Ngửi thấy mùi thơm của thức ăn bay tới từng đợt, An Như nhìn về Úc Linh cười nói, "Con bé nha đầu kia bình thường có lộc ăn rồi"

Úc Linh cố gắng ra vẻ bình tĩnh, nhưng hai mắt sáng long lanh, đã bán đứng chút kiêu ngạo nhỏ trong lòng cô rồi.

An Như và Niếp Ung Hòa không kìm được đều bật cười lắc đầu.

Ăn tối xong, cả bốn người cùng nhau tán gẫu, không khí có vẻ rất hòa hợp.

Úc Linh ăn một miếng dưa bở, lại nhìn nhìn An Như, rồi lại ngó Niếp Ung Hòa, mặt mày hơi nhíu lại, bất giác khó hạ quyết tâm nói ra chuyện của Cung Mạn Oánh. Một mình nói cho dượng dĩ nhiên là tốt, nhưng nếu dì An vẫn không biết, sau này vẫn không phòng bị với Cung Mạn Oánh, không rõ bà sẽ bị ngã bất cứ lúc nào nữa.

"Có chuyện gì thì nói đi' Niếp Ung Hòa đột nhiên mở miệng, "Nếu là chuyện của dì An con thì cũng nên cho bà ấy biết đi"

An Như ngạc nhìn cô, lại nhìn chồng, nghi ngờ hỏi, "Chuyện gì mà tôi không thể biết vậy?"

Úc Linh lại nhìn nhìn Hề Từ, thấy anh nhìn về phía mình mỉm cười, cuối cùng nói, "Quả thật là có liên quan tới dì An..."

Ngay sau đó nói tới chuyện mấy ngày nay họ tiếp xúc nói chuyện với Cát Tân thế nào, sau khi nói xong, nhìn nhìn hai vợ chồng đối diện, thấy

https://thuviensach.vn

Niếp Ung Hòa bộ dạng không chút sợ hãi, bất giác giơ ngón cái lên, quả thật năng lực thừa nhận của dượng khủng quá đi. Còn an Như thì vẻ mặt đầy kinh ngạc, kinh ngạc rồi bất giác lại thấy khổ sở, trong bất chợt thấy hành vi Cung Mạn Oánh này quả thật coi nhẹ lại không phải chuyện của mình nữa.

"Mạn Oánh cô ấy..." An NHư hít sâu một hơi, giọng rít lên từ kẽ răng, "Tôi cứ nghĩ là cô ấy đã buông xuống, trước trận cô ấy vẫn nói với tôi, đã tìm được một bạn trai, chuẩn bị kết hôn, ai ngờ..."

Mấy người bọn họ đều là bạn học tốt của nhau, quan hệ vô cùng tốt, lúc trước lúc cô và Niếp Ung Hòa quyết định kết giao, cũng tự giác hơi xin lỗi Cung Mạn Oánh chút, dù sao tâm ý của Cung Mạn Oánh với Niếp Ung Hòa, rất nhiều người biêt. Là bạn tốt, tâm ý cô vừa rối rắm với Niếp Ung Hòa, lại vừa không biết giải thích sao với Cung Mạn Oánh, cũng bởi thế, mà khiến cho mấy năm nay Cung Mạn Oánh vẫn coi mình là đùa giỡ rảnh tay mới cướp lấy kết giao với Niếp Ung Hòa.

Cuối cùng, dĩ nhiên tình cảm vỡ tan, cho dù sau này Cung Mạn Oánh nói không thèm để ý, cũng không cách nào tu bổ lại tình cảm, tuổi Cung Mạn Oánh gần bốn mươi vẫn chưa kết hôn, thật ra trong lòng vẫn yêu Niếp Ung Hòa.

Đời này An Như có hai người bạn thân, một là Úc Mẫn Mẫn, một là Cung Mạn oánh. Úc Mẫn Mẫn qua đời đột ngột quá mức, khiến cô hiểu ra sinh mệnh vô thường, lại càng quý trọng tình bạn Cung Mạn Oánh này, tuy biết các bà đã lâu vẫn không thân thiết như cũ, những vẫn nhượng bà ấy mấy phần, nghĩ tới thời gian trôi đi tình cảm sẽ dần phai nhạt. Nhưng ai biết thật ra trong lòng Cung Mạn Oánh lại vẫn hận mình.

Niếp Ung Hòa thấy bà đau lòng hốc mắt đỏ, ôm bà vào lòng, vỗ vỗ lưng bà bảo, 'Nếu biết cô ấy là người như thế, sau này đừng có lui tới cùng cô ấy nữa, chuyện lần này coi như là một cảnh cáo đi"

https://thuviensach.vn

An Như cúi đầu nghẹn ngào ừ một câu.

Hề Từ và Úc Linh nhìn họ, lại nhìn bộ dạng không chút sợ hãi của Niếp Ung Hòa, tuy miệng nói an ủi, trong mắt lại rét lạnh, trong lòng hiểu ra Niếp Ung Hòa cũng không để ý tới Cung Mạn Oánh cho lắm, nếu không lúc trước sẽ không biết An Như và cung mạn oánh là bạn thân mà vẫn chọn ở cùng với An Như.

Chuyện lần này, cũng khiến An Như nhận rõ sắc mặt thật của bạn tốt Cung Mạn Oánh, có thể tách ra nhanh chóng càng tốt.

An Như đau lòng, cuối cùng cũng khôi phục lại, sau đó kinh ngạc nói, "Hóa ra lúc đó Cát Tân là bị trúng tà, chẳng trách mà cứ vậy tìm chỗ chết" Nói xong, cũng thấy đồng tình chút với Cát Tân, đồng tình rồi thì lại bối rối, nhìn họ muốn nói lại thôi.

Úc Linh giơ tay lên, nói ngoan ngoãn, "Dì An à, trên thế giới này thực sự có yêu ma quỷ quái đó, con không lừa người đâu, trước đó người vẫn cứ không tin con' Nói đến đây cô có vẻ hơi uất ức.

Mới đây cô còn bị quỷ quái này dọa sợ tới mức tối cũng không dám ngủ, An Như nghĩ là cô muốn gần gũi, vốn không tin. Sau đó Niếp Ung Hòa cũng không muốn cho An Như biết nhiều, sợ làm bà sợ vì thế cô cũng chưa nói gì. An Như thì cứng ngắc, da mặt giật giật, nói khô khốc, 'Hiện giờ dì tin rồi, ha ha"

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 80

Chương 80

Đợi tâm tình An Như khôi phục khá ổn rồi, Niếp Ung hòa nói với Úc Linh, "Con trưởng thành rồi, có chủ ý của mình, bất kể sau này gặp chuyện gì, nên cẩn thận chút, nhớ kỹ còn có nhóm dượng đây, đừng một mình cậy mạnh"

Nghĩ tới Mệnh cách đứa bé, cho dù Niếp Ung Hòa có là người không tin vào số mệnh chăng nữa, cũng không kìm được thấy khó chịu.

Úc Linh cũng nghĩ là dượng lo lắng cho mình gặp nguy hiểm gì, cười bảo, 'Dượng yên tâm đi, có Hề Từ ở đây, hơn nữa con cũng rất lợi hại đó" Nói xong, cô duỗi tay ra quơ quơ, "Con còn có ông ngoại cho con độ ách linh nữa nè"

"Độ ách linh ư?" Niếp Ung Hòa và vợ tò mò nhìn dây đeo trên tay cô. Niếp Ung Hòa nhìn thoáng qua như bị mù vậy, hỏi, 'Úc Linh à, có thể cho ta nhìn chút được không?"

Úc Linh biết Niếp Ung hòa là giáo sư hệ khảo cổ, có chút thói quen, dĩ nhiên không để ý, cởi độ ách linh xuống đưa cho ông, cũng tiện đem chuyện xảy ra ở thôn Ô Mạc lần này nói cho họ nghe chút, dĩ nhiên cả chuyện gặp được ông ngoại đã chết và cả đoạn ông ngoại bị luyện thành Quỷ Vương kia nữa.

Nói cho Niếp Ung Hòa dĩ nhiên là vởi trước đây ông là người đầu tiên phát hiện ra sự khác thường của cô khác người thường, sau đó lại bởi chút

https://thuviensach.vn

quan hệ do ông tìm về một ít bùa khai sáng, phật châu, ngọc bài, thạch đảm linh tình gì đó đeo phù hộ cho cô, tuy tác dụng không lớn, nhưng cũng có tác dụng tới giờ.

Trong lòng cô, nếu loại chuyện này mà cả Niếp Ung Hòa cũng không thể nói được, vậy thì những người khác lại càng không nói được.

Sở dĩ không nói cho bà ngoại và Du Lệ, ba ba họ biết là vì bọn họ đều là người thường, không nhìn thấy mấy thứ đó, cần gì để cho họ thêm phiền não, đặc biệt là ba cô, nếu sau khi ông biết con người sau khi chết không có nghĩa là chết hẳn, thì thực sự ông lại lo lắng gây ra chuyện điên cuồng gì đó cũng nên.

Nếu không phải lần này An Như suýt nữa bị hại, cô cũng không chủ động đem chuyện này nói cho An Như biết, dù sao người thường muốn tiếp nhận loại chuyện này, thực sự có khó khăn nhất định, cũng khiến họ lo lắng hãi hùng, ảnh hưởng đến cuộc sống bình thường.

Niếp Ung Hòa thì không thế, ông không những có năng lực nhất định, thậm chí nguyên nhân ông cũng vì khảo cổ, có mấy lần đi qua khảo mộ cổ, ông gặp được mấy chuyện quỷ quái kỳ lạ hơn rất nhiều người thường, trong lòng cũng đắn đo mãi, có nói với ông cũng không sao.

Quả nhiên An Như nghe thấy mà trợn mắt há hốc mồm, không kìm được lấy tay đỡ trán, cảm thấy nếu không phải thế giới này huyền huyễn thì chắc là bà bị điên mất rồi. Thế giới quan khoa học nói băng là băng, quả thực khảo nghiệm trái tim con người thừa nhận năng lực, bà ngây ra liếc nhìn đèn trên trần nhà, trong lòng đập lộp bộp, rõ ràng vẫn là thế giới khoa học mà, buổi tối vẫn có rất nhiều đèn điện sáng rực đó thôi?

Niếp Ung Hòa vừa nghe vừa đánh giá độ ách linh trong tay, mãi cho đến khi Úc Linh đơn giản nói qua chuyện ba tháng qua xong, mới đem độ ách linh trả lại cho cô, bảo, 'Thứ này ta cũng nhìn không ra cái gì, công

https://thuviensach.vn

nghệ nó làm hơi có chút kỳ lạ, đặc biệt là mặt đá bên trên, nhìn giống đá mắt mèo, lại có vẻ hơi khác, chẳng biết nói khác ở chỗ nào nữa"

Hề Từ nghe thấy lời ông nói, thực ra hơi bất ngờ nhìn ông, không có nhãn lực nhất định, rất nhiều người không nhìn ra cái gì, quả nhiên Niếp Ung Hòa không đơn giản tý nào.

"là hồn thạch ạ" úc Linh lại nói những lời mà Hề Từ từng nói về tác dụng của độ ách linh và mặt đá bên trên cho nghe một lần. An Như nghe thấy mà nổi đầy da gà, không kìm được tiến về phía chồng mình cọ cọ.

Hề Từ nhìn bà một cái, cảm thấy động tác này hết sức quen mắt, nhìn đi nhìn lại Úc Linh ngơ ngơ ngác ngác bên cạnh mình, bất giác bật cười đột ngột. Quả nhiên Úc Linh và đôi vợ chồng này có vẻ gần gũi, chẳng chút ý thức được cũng bắt chước những hành động hằng ngày của đôi vợ chồng này.

Nghe xong lời Úc Linh nói, trên mặt tuấn mỹ của Niếp Ung Hòa lộ ra chút vui mừng tươi cười, bảo, 'Đã có pháp khí của ông ngoại con để lại cho con, sau này cố gắng sử dụng để bảo vệ mình cho tốt, như vậy ta cũng an tâm' Nói xong thì liếc mắt nhìn Hề Từ một cái, trong mắt lóe lên tia sáng tối.

An Như cũng cao hứng nói, 'Ông ngoại con quả thật không về nữa, sau này còn có Hề Từ bảo vệ con, chúng ta cũng yên tâm'

Nghe Úc Línhnói hết chuyện ba tháng gặp phải, An Như cảm thấy Hề Từ quả thật là bảo vệ Úc Linh. Cho dù điều này cũng không khiến họ hết giận với chuyện đứa nhỏ hứng lên lấy chồng này, ngược lại có chút cao hứng, chỉ cần đứa nhỏ tốt thì cái khác cũng không là gì.

Đem mọi chuyện lớn nhỏ nói ra, trong lòng Úc Linh nhẹ nhõm, cũng vô cùng cao hứng nhìn gương mặt tái nhợt hơi bệnh của dượng dưới ánh đèn, không kìm được bảo, 'Dượng à, có cửa hàng bán hóa bán cây cỏ rất

https://thuviensach.vn

được, là do bạn của Hề Từ mở đó, ở đó cây cỏ còn tinh lọc không khí tốt hơn cây cỏ ở những chỗ khác nhiều, nếu các người có rảnh thì tới đó mua một ít về, mới có lợi cho sức khỏe của dượng"

Nói xong, cô quay đầu nhìn về Hề Từ, hỏi, 'Hề Từ, là vậy ha?"

Hề Từ cười gật đầu. Thấy Anh gật đầu, Úc Linh càng cao hứng hơn, nhìn hai vợ chồng An Như, bộ dáng như "Chồng con nói cái gì cũng đúng" hết, An Như nhìn mà thấy hơi ê răng.

Nhưng nghe nói là tốt cho sức khỏe chồng mình, An Như lập tức vỗ bàn nói, 'Một khi đã vậy, có rảnh chúng ta sẽ đi mua một ít về trồng'

Mãi cho đến khi thời gian cũng hơi muộn, Úc Linh và Hề Từ mời cáo từ trở về. An Như đột nhiên như nghĩ ra gì đó, kéo Úc Linh lại nói, 'Đúng rồi, còn có đạo diễn Chung, con có muốn nhận không? Con muốn nhận thì cứ nói, ta sẽ lập tức giúp con ngay, đỡ cho đạo diễn Chung bên đó phải đợi"

Úc Linh nghĩ ngợi, hỏi, 'Là kịch bản gì ạ? Nhân vật tốt thì nhận ạ"

"Ta đã xem qua kịch bản rồi, đạo diễn chung muốn đưa đề tài mới về võ hiệp lên màn ảnh, phim của ông ấy từ trước tới nay rất có chiều sâu, chuyện tuyển diễn viên có thực lực cũng cẩn thận. Đạo diễn Chung để lại một vai cho con là một vai nữ thứ ba, thời gian xuất hiện tuy không nhiều nhưng cũng rất vui, là một nữ hiệp võ công cao cường, chuyện mặt lạnh thay đổi ít chuyện xấu, thường đem nhóm nhân vật chính hóa nguy thành an, đất diễn rất tốt, vô cùng hấp dẫn'

Mặt Úc Linh không đổi nhìn bà, nói chắc chắn, "Đạo diễn Chung đã giữ lại vai này thực ra là tự ông ấy xếp đặt chuyên cho con đi chăng?' Tuy nói mặt hơi chút vênh, nhưng nhân vật này rõ ràng chính là vì dành cho vai diễn của cô mà.

https://thuviensach.vn

An Như gật đầu, hôm trước thì bà còn không hiểu tại sao đạo diễn Chung lại xây dựng một nhân vật như thế cho Úc Linh, vừa rồi nghe họ nói chuyện, thì hiểu ra ngay. Đạo diễn Chung đây là qua Úc Linh lấy lòng Hề Từ, hoặc có thể nói là bù đắp nhân tình vì Hề Từ.

Trong giới giải trí, có biết bao người trở thành nhân tinh, An Như nhớ lại giọng điệu lúc đạo diễn Chung gọi điện, thì hiểu ngay đạo diễn Chung có thể chịu ơn được Hề Từ giúp, hoặc ở đó xin Hề Từ giúp đỡ, dù bất kể thế nào, đạo diễn Chung cũng gặp mà không thể cầu, hiện giờ đạo diễn Chung cho Úc linh một nhân vật gặp may, không xem cũng rõ.

Nghĩ ngợi An Như xoa đầu Úc Linh, nói cảm khái, 'Vận khí của nha đầu con thật tốt quá!"

"Vậy nhận đi ạ, dù gì gần đây con cũng không có việc gì cả" úc Linh nói thờ ơ, hiện giờ cô là gái đã có chồng, cần phải kiếm tiền nuôi gia đình đó, có tiền rồi thì lại đi cùng Hề Từ đi mua mọi thứ! Ngẫm lại mà thấy hơi kích động đó!

Hề Từ và Niếp Ung Hòa nghe xong, trên mặt hai người khẽ cười, trong lòng cũng hiểu được đây là mệnh cách của Úc Linh, vận khí của nó không sai, người thường bất kể có cố gắng thế nào cũng chẳng chiếm được gì, còn cô thì lại không cần cố, nhưng lại kéo theo một đống nguy cơ. Vậy cũng không bằng loại vận khí dễ như trở bàn tay này, cũng hy vọng cô có thể sống lâu như người bình thường một chút.

Sau khi tiễn hai người, An Như quay đầu nhìn về phía Niếp Ung Hòa, ngạc nhiên nói, 'Ung Hòa, tâm tình anh không tốt sao? Sao vậy/'

Niếp Ung Hòa thầm thở dài, kéo bà ngồi xuống bảo, 'Không sao, chỉ nghĩ đến một chuyện'

"Chuyện gì?' An Như kỳ lạ hỏi, sau đó lại nhăn mày lại, nói, 'Chuyện của Mạn Oánh, em cho tới tận bây giờ không trách anh. Năm đó chúng em

https://thuviensach.vn

đều thích anh, cũng từng đường đường chính chính nói cạnh tranh, em tự nhận là trước khi kết giao với anh chưa từng làm chuyện gì có lỗi với cô ấy"

Lúc họ kết giao, là Niếp Ung Hòa chủ động nói với cô, cô bối rối mất mấy ngày, cuối cùng dưới lời khuyên bảo của Úc Mẫn Mẫn mới hạ quyết tâm nhận lời anh.

Dĩ nhiên Niếp Ung Hòa không phải vì chuyện này mà tâm tình không tốt, nhưng nghe thấy lời bà, trong lòng cười phì một cái, chỉ có cô nàng ngốc này mới có thể thực sự đường đường chính chính, nghĩ đến người khác cũng đường đường chính chính giống mình sao, ngốc đáng yêu quá.

Cung Mạn Oánh năm đó vì muốn tiếp cận với ông, vẫn dùng thủ đoạn, cả úc Mẫn mẫn cũng bị bà ta lợi dụng, ông ngay từ đầu đã thấy chướng mắt, cũng không thích loại con gái có nhiều tâm kế này lắm, bởi vì chính ông cũng là người có rất nhiều thủ đoạn, dĩ nhiên không thích đồng loại, ưa loại giống như An Như, loại cô gái ngốc nghếch sảng khoái sáng sủa như An Như.

Vốn tưởng là sau khi kết hôn khiến cho hai người họ dần xa cách, sau đó nếu không gặp chuyện Úc Mẫn mẫn qua đời, tâm tình An Như thực sự không tốt, trở nên cực kỳ quý trọng người bạn cung Mạn oánh duy nhất còn lại này, cũng không muốn để bà đau lòng, nên mới không làm cái gì cả.

Nào biết đâu loại người càng nhân từ nương tay thì lại biến thành sự áy náy của bà trong mắt người ta. Thật nực cười, Niếp Ung Hòa ông thực sự là người áy náy sao? Huống chi ông cũng chẳng làm ra cái chuyện gì áy náy cả. Trong lòng bao suy nghĩ xoay chuyển, trên mặt ông cũng theo bà suy đoán ừ một câu.

Bên đó, Úc Linh ngồi trên xe, tò mò hỏi, 'Lúc trước anh nói chuyện gì với dượng em vậy? Nhìn sắc mặt có vẻ không tốt lắm"

https://thuviensach.vn

Hề Từ vẫn đang lái xe, miệng hỏi, 'Lúc nào?'

"Chính là lúc em vào bếp giúp dì An đó'

"Không có gì, nói một ít chuyện, em muốn nghe à?' Anh không nhìn cô, trên mặt cười khanh khách, đôi mắt xanh như ngọc giống ánh sao trong bầu trời đêm vậy.

Úc Linh thành thật lắc đầu, nói tới chuyện yêu ma quỷ quái này thì thôi đi. Sau đó cô vừa cười vừa bảo, "Dượng em tốt lắm ha? Trước em em hơi có chứng tự bế, chính là ông ấy đã mở đạo cho em đó"

Hề Từ gật đầu, "Rất tốt"

Quả thật rất tốt, Niếp Ung Hòa sâu sắc vô cùng, nhìn mọi chuyện cực kỳ phi thường, nếu không phải sức khỏe ông không tốt, tinh lực có hạn thì nói vậy thành tựu còn lớn hơn nhiều.

**

Qua hai ngày Úc Linh phải tới công ty. Nếu tiếp nhận bộ phim của đạo diễn chung, dĩ nhiên phải tới công ty trình diện, rồi ký hợp đồng. Tuy cô chưa đủ tư cách là nghệ sỹ, nhưng ai bảo An Như tráo cô, lúc trước khi cô ký hợp đồng còn có một hiệp nghị, đó là tùy ý cô, thích đi làm lúc nào thì đi.

Đặc quyền như thế, dĩ nhiên là chiêu hận nhất, song tiếc cô gái như cô cho tới tận giờ chưa từng để ý tới.

Hề Từ lái xe đưa cô tới tận công ty, hỏi, "Lúc nào thì về? Có cần anh tới đón em không?'

"Thôi ạ, thời tiết nóng thế, anh cứ ở nhà nghỉ ngơi cho tốt là được" Úc Linh cười ghé hôn anh, "Tối em muốn ăn sườn kho và canh gà"

https://thuviensach.vn

Hề Từ bị cô hôn hơi thẹn thùng, dù có cửa kính đỡ nhưng vẫn thấy trước mặt mọi người như thế, dĩ nhiên hơi ngượng. Nhìn thần sắc sung dướng trên mặt anh, không kìm được lại xúc động hôn lại cô.

Úc Linh xuống xe ở gần công ty, đeo kính, che ô đi về phía công ty. An Như thấy cô đến cũng không dài dòng, tự mình dẫn cô đi đến chỗ ký hợp đồng.

Chỗ ký hợp đồng là một khách sạn 5 sao, hơn nữa cũng là nơi người mới thử vai diễn, ngoài những nam nữ được điều động trong nội bộ ra, các nhân vật khác đều phải thử vai. Đạo diễn Chung từ trước đến nay phải chịu trách nhiệm chính, trả lương, dù là nhân vật nhỏ cũng bắt buộc phải thử vai.

An Như dẫn Úc Linh đi thẳng tới một phòng trong khách sạn, trợ lý đạo diễn Chung mở cửa thấy các cô, sau khi nhận ra Úc Linh thì cao hứng nói, 'Chị An và tiểu thư Giang đã đến, xin mời vào"

Người trợ lý này cũng là một người đi theo đạo diễn Chung ở núi Hoa La, đã từng ăn cá do Hề Từ làm, nếm của người ta rồi, hơn nữa còn thái độ mờ ám của đạo diễn Chung, vì thế thái độ đối với Úc Linh rất khách sáo.

An Như lặng lẽ nhìn, trên mặt cũng cười khách sáo, chỉ là thấy bộ dạng Úc Linh cao lãnh, trong lòng thấy hơi bất đắc dĩ, đành cố gắng nhờ giúp, đợi sau khi thái độ đạo diễn Chung cũng thân thiết hiền hòa, cuối cùng mới bất chợt phát hiện ra, vận khí Úc Linh nhà bà thực sự quá tốt, được gả cho một ông chồng tốt tới mức có thể giúp cho vợ thế này, đến đạo diễn Chung khó tính thế mà cũng bị anh chinh phục.

"Tiểu thư Giang, kịch bản cô đã xem chưa?' Đạo diễn Chung vừa bảo trợ lý lấy hợp đồng ra, vừa hỏi.

Úc Linh gật đầu, nói thật lòng, "Đã xem rồi, cám ơn ông đã cho tôi cơ hội này, tôi sẽ cố gắng hết mình"

https://thuviensach.vn

Trong lòng đạo diễn Chung rất vừa lòng, yêu cầu của ông từ trước tới nay rất nghiêm khắc, cho dù muốn lấy lòng ban an cũng phải nhìn hành động của đối phương. Ông đã xem qua ít phim truyền hình Úc Linh đóng, tuy chỉ có ba bộ phim, hơn nữa đều là những nhân vật nhỏ không thể nhỏ hơn, số lần xuất hiện cũng không nhiều nhưng cũng đủ chỗ.

Đương nhiên, mấy ngày nay chuyện Úc Linh nổi đình đám trên mạng cũng khiến đạo diễn Chung thấy vừa lòng một chút, nên lập tức lấy hợp đồng ra ký ngay.

Ký xong hợp đồng, lòng An Như cuối cùng cũng yên tâm, cười rất chân thành nói với đạo diễn Chung, "Đạo diễn Chung, sau này đứa nhỏ này phiền ông rồi, ông yên tâm, con bé rất có thiên phú, chỉ là hơi lười nhác chút, chỉ cần ông yêu cầu nghiêm khắc chút, con bé cũng sẽ cố gắng đạt được yêu cầu của ông, không gây cản trở cho ông ..."

Hai trợ lý trong phòng nghe thấy mà miệng méo xệch, có một nhà tâng bốc tới vậy sao? Rõ ràng An Như không phải là người thế mà?

Đạo diễn Chung nghe xong lời An Như nói, càng thêm vừa lòng, ông rất tự tin với vị đại diện của Công ty Cảnh An là An Như này, bà bình thường rất ít nói, cũng sẽ không thực sự bốc phét tâng một người không biết xấu hổ đến thế, như vậy có thể nói rõ quả thật Giang Úc Linh có thể tự tin.

"Có lời này của tiểu thư An thì tôi yên tâm rồi"

Sau khi ký hợp đồng xong, An Như cảm thấy mỹ mãn mang theo hợp đồng và Úc Linh cùng nhau trở về công ty, cười bảo, 'Con thế này có muốn nổi cũng không được, xem người nhà họ Giang nói thế nào?'

Úc Linh ngẫm nghĩ nói, "Ông nội nhất định tức nổ tung rồi, còn những người khác cũng bảo con không biết xấu hổ, tự chuốc vạ vào thân thôi'

https://thuviensach.vn

"Thối lắm! Bây giờ là thời đại gì rồi, vẫn còn thiển cận như thế chứ!' an Như mắng, "Đến lúc đó bọn họ mà dám chửi, con cứ bảo Giang Vũ Thành đi mắng họ đi"

Úc Linh ngoan ngoãn gật đầu, dù sao đến lúc đó cứ để ba ba ra tay là được.

Trở lại công ty, Úc Linh đi theo An Như tiến vào phòng bà, không ngờ lại thấy một người quen ở trong này.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 81

Chương 81

Edit: Dương tỷ

Người đó ngồi trên ghế salon, nhàm chán lật giở một quyển tạp chí, nhìn hành động ủ rũ của anh ta có thế thấy tâm tình của anh ta lúc này không ổn định. Nghe thấy tiếng cửa mở, người đó vội đứng dậy, lúc thấy rõ người bước vào, lập tức vui mừng nói, 'Hôm nay tiểu thư Giang cũng đến công ty à"

Úc Linh thấy hành động kỳ lạ của anh ta thì hỏi, 'Sao anh lại ở trong này?'

Người ngồi ở đây là Cát Tân, từ sau khi hủy hợp đồng với Cảnh An, anh ta cũng không còn là nghệ sỹ của Cảnh an nữa, dĩ nhiên chẳng có lý do gì mà đến công ty, lúc này lại thấy anh ta ở trong này, Úc Linh cũng thấy hơi bực. Chuyện đã xảy ra như thế, cho dù anh ta bị trúng tà là bất đắc dĩ đi chăng nữa, nhưng loại chuyện thế này không có khả năng vực lại, cũng chẳng cách nào khiến cho người ta thông cảm được, tiền đồ của Cát Tân coi như bị hủy rồi.

Lúc này Cát Tân thực ra rất cao hứng, hoàn toàn chẳng có cảm giác bị bệnh thần kinh trúng tà nữa, cả người thoạt nhìn sáng sủa hoạt bát, cả khuôn mặt tuấn tú như tỏa sáng bừng lên, vô cùng vui vẻ. Ngoại hình Cát Tân cũng không to lớn cho lắm, nhưng cũng được coi là soái ca đẹp trai, lúc cười lên còn khiến người ta có cảm giác đơn thuần, người ta nhìn thấy

https://thuviensach.vn

bộ dạng này của anh ta, cũng thấy là một nhân vật thú vị, chẳng trách mà lúc trước có một số ít fan phát hoảng lên.

Anh ta vui sướng nói, "Là do chị An bảo tôi đến ký hợp đồng lần nữa đó" Thấy cô bình tĩnh trong đó có mấy phần nghi hoặc, cũng nhớ tới chuyện trước đó, cười miễn cưỡng, nói, "Tiểu thư Giang hai ngày nay không có liên quan gì đến tin tức xấu trên mạng chứ?'

Úc Linh gật đầu, hai ngày nay cô ở nhà nghiên cứu kịch bản, chẳng rảnh lên mạng. Hơn nữa Hề Từ cũng đã trở thành một người ham mê chơi trò chơi, suốt ngày chơi trò Plants vs. Zombies, lại càng chẳng thèm để ý trên mạng có gì nữa.

Trên thực tế, Hề Từ có vẻ hơi bình thản lạ, bình thường ngoài xem tin tức trên truyền hình và báo chí ra, vốn chẳng mê gì hơn, suốt ngày trầm mê trong trò chơi Plants vs. Zombies là trò do cô mang tới phá hỏng anh, gần đây tất cả thời gian đều tiêu phí ở trên trò chơi, cứ như chơi mãi không biết chán vậy.

Cát Tân liếc mắt nhìn An Như một cái, nói hàm hồ, "Chuyện lúc trước, tôi quả thật là bị người ta hãm hại, những kẻ đó tốt bụng đem video tôi bị hãm hại phát tán trên mạng, đã rửa sạch mọi gièm pha của tôi" Anh ta liếm liếm môi, lại hạ giọng nói, "Nhưng sau này phóng viên sẽ có thái độ ác liệt hơn với tôi, đến cả phóng viên cũng đắc tội, trên mạng tin tức và kẻ trong tối cũng chẳng có chứng cớ gì, đối với tôi một đường đen tối, nhờ phúc bọn họ, tôi hiện giờ cũng coi như một người đỏ trên mạng, danh khí còn nổi hơn trước kia nhiều"

Nói xong, anh ta cười tự giễu.

Úc Linh sửng sốt, hiểu ra, "Anh vẫn còn nhớ rõ chuyện này à?' Cô còn tưởng người giống như Cát Tân sợ quỷ chỉ mong sao người ta đem trí nhớ cũ cắt bỏ đi, lại lần nữa trở lại làm người bình thường không biết gì chứ.

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên nhớ rõ chứ' khuôn mặt tươi sáng của Cát Tân đột nhiên thay đổi lạnh lẽo, "Tiểu thư Lâu quả thật định tiêu trừ đoạn trí nhớ kia của tôi, nhưng tôi không ngờ, cho dù... Tôi cũng nhớ rõ bản thân mình vì sao mà ngã đau đến thế. Chuyện video, là do bọn họ tìm tôi để bồi thường đó'

Úc Linh hiểu ra, trong lòng thấy tổ Dị Văn cũng khá tốt, nói tới chuyện Cát Tân bị oan, không những trừ bỏ hai kẻ thiết kế hại anh ta là thiên sư và Vu An, cũng không ai nợ anh ta cả, song tổ Dị Văn có thể làm tới mức này cũng coi như có tình cảm.

An Như ở bên nghe xong một lúc lại mở miệng nói, 'Chuyện này nói tới cũng bởi vì ta, vì thế ta cũng tính cho cậu ta ký hợp đồng lần nữa, sau này có thể đi từng bước thế nào, phải dựa vào chính cậu rồi" Bà quay đầu nói với Cát Tân.

So với gièm pha tháng trước, sau đó Cát Tân lại trúng tà có hành vi quá khích chọc giận phóng viên, hiện giờ anh ta coi như thêm nổi tiếng ở trên mạng, cho dù là một kiểu đỏ đen, coi như là đỏ đi, chỉ cần có cơ hội thì đen đỏ cũng sẽ biến thành đỏ thẫm, phải xem xem anh ta nắm lấy cơ hội này để làm sạch mình thế nào.

An Như theo lời Úc Linh nói cũng hiểu rõ mọi chuyện từ đầu tới cuối, hiểu ra Cát Tân xem như bị chính mình liên lụy, hơn nữa hôm qua mưa gió nổi lên trên mạng, cuối cùng cũng quyết định cho Cát Tân một cơ hội. Vì thế mới có cảnh hôm nay Cát Tân đến văn phòng của bà.

Nói hết chuyện này, vẻ mặt Cát Tân đầy cảm kích với Úc Linh, nói, "Tiểu thư Giang, chuyện lần này ít nhiều cũng có liên quan tới cô và Hề tiên sinh, sau này các người có gì cần tôi giúp thì cứ việc nói, tôi chắc chắn đều nghe các người hết" Vỗ vỗ ngực, vẻ mặt ngập tràn nhiệt huyết sẵn sàng làm vì họ.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nghĩ con người sau khi trúng tà có hành vi quỷ dị, thì hơi hoài nghi có phải thần kinh anh ta vẫn chưa hỏng hết không, nên hỏi, "Vu An đâu rồi?'

Sắc mặt Cát Tân âm trầm, quay đầu nhìn về phía An Như. "Hôm qua ông ta đã tới đây xin từ chức rồi" An Như đáp, người như Vu an vậy công ty cũng không muốn giữ ông ta lại, tự mình đi là tốt nhất.

Hiểu ra điều này, Úc Linh gật gật đầu, thấy không còn chuyện gì nữa thì rời khỏi công ty.

Đầu tháng sáu tiết trời nóng bức, về đến nhà Úc Linh liền ngồi bệp dưới cây điều hòa một lúc, uống hết một cốc nước chanh, thấy thoải mái thì đem mọi chuyện Cát Tân nói với Hề Từ, cuối cùng còn tổng kết một câu, "Người của tổ Dị Văn làm việc rất có tình người, trước đây họ vẫn làm việc như thế sao? Lại còn có kiểu phục vụ ở đằng sau nữa"

Hề Từ đột nhiên phì cười, bỏ dở trò chơi giữa chừng, kéo cô lại gần, vén tóc cô lên, cười bảo, "Bình thường gặp người bị hại như Cát Tân thế, phần lớn với họ chỉ như ăn lót dạ thôi, đương nhiên cùng tùy từng tình hình. Chuyện Cát Tân cũng không tính là lớn, dùng video rửa sạch tội cho anh ta đối với họ mà nói cũng rất dễ dàng"

Úc Linh gật đầu, có vẻ hiểu ra. Đợi khi cả người thoải mái nhẹ nhàng, Úc Linh mới ngáp một cái, dựa vào đùi anh, nói, "Hôm nay em ký hợp đồng rồi, chắc một thời gian nữa thì đoàn làm phim sẽ khởi động bấm máy, chắc đến lúc đó không biết có cần phải tới đoàn làm phim ở hay không nữa.... Thừa dịp đang rảnh, em định đi đến chỗ ba ba lấy ít di vật của mẹ..."

Giọng cô nhỏ dần xuống. Hề Từ cúi đầu, chỉ thấy cô đã nhắm chặt mắt lại, bắt đầu buồn ngủ.

Hôm nay vất vả cả ngày, thời tiết lại nóng nên khiến cô có cảm giác mệt mỏi. Hề Từ không quấy rầy cô nữa, cúi đầu hôn nhẹ lên mặt cô, cầm di

https://thuviensach.vn

động tiếp tục chơi trò chơi.

Tới tối, sau khi Úc Linh ăn cơm xong, thì gọi điện thoại cho Giang Vũ Thành, "Ba à, mai con sẽ tới chỗ ba lấy ít di vật của mẹ, chỗ ba ở chắc có chứ ạ?'

Giang Vũ Thành, ".... Mai ba không có nhà, ba định làm thêm việc"

"Không sao ạ, con sẽ tới công ty ba lấy chìa khóa, rồi tự con đi lấy là được rồi ạ"

"Aizz, vừa rồi thư ký Lý có nói là sẽ đi công tác, chắc một thời gian nữa mới về được"

"Không sao ạ, ba cứ đi đi, con sẽ nhờ bảo vệ dẫn tới nơi là được ạ, đến lúc đó nếu bảo vệ không mở được thì con sẽ nhờ họ đánh ra một chìa là mở được ạ" Úc Linh có vẻ thông cảm nói.

Trong lòng Giang Vũ Thành bất giác thấy khó chịu, hiểu ra cô con gái này chắc chắn là muốn đi, đành miễn cưỡng bảo, "Vậy được rồi, chiều mai ba dẫn con đi"

Úc Linh ừ một tiếng, hỏi, 'Ba không cần đi công tác hay làm thêm gì nữa ạ?'

"Thôi, mẹ con các con là quan trọng nhất" Giang vũ Thành nói thản nhiên.

Úc Linh cười ha ha một tiếng, cúp máy.

Hề Từ ngồi bên nghe hết mọi lời đối đáp của đôi cha con, thấy mày cô chẳng giao động chút nào, bất giác hiểu ra bà ngoại và An Như lén lút nói lải nhải cô là một đứa trẻ gấu bất thường, quả nhiên hành vi rất bốc đồng.

https://thuviensach.vn

Sau khi đơn giản hạ gục ba ba mình, Úc Linh cao hứng nói với Hề Từ, 'Ba ba đồng ý rồi, mai chúng mình đi tới chỗ ba xem một cái, nếu không có, thì phải tới chỗ mẹ ở trước kia, chính là về nhà tổ" Tóm lại, dù có phải đào ba thước đất lên cô cũng muốn đào được Quỷ Hồn của mẹ cô ra.

Hề Từ cười ôn hòa bảo, "Được rồi, biết rồi"

Úc Linh có cảm giác yên ổn ngủ mất, dưỡng tinh thần đến chiều ngày hôm sau thì cùng Hề Từ lái xe tới tập đoàn công ty Giang thị, đến lúc đó thì cùng Giang Vũ Thành đi về.

Tuy cô và Hề Từ có thể đi trước, nhưng Úc Linh cảm thấy vẫn nên nể mặt mũi ba ba nói ít lời ngon ngọt, trước tiên cứ làm gái ngoan đi đã.

Đến tổng bộ của tập đoàn công ty Giang thị, Hề Từ ngẩng đầu liếc nhìn tòa nhà cao ngất trong mây, cùng Úc Linh bước vào sảnh của công ty.

Trước sảnh có một cô gái thấy có người bước vào, đang định hỏi họ xem tìm ai, đã có hẹn trước chưa, thì thấy thang máy chuyên dụng đi thông văn phòng tổng tài mở, thư ký Lý vội vàng đi tới, trước nay đều cẩn thận lời ăn tiếng nói rất lễ phép cười thân thiết, sau đó khách sáo nói với họ hai câu, dẫn họ đi về phía thang máy chuyên dụng lên phòng tổng tài.

Thấy thư ký Lý ân cần tự mình tới đón khách, loại quy cách bình thường này chỉ liên quan tới một số ít khách quan trọng có quan hệ hợp tác với công ty, bất giác thấy cảnh như thế thì ồn ào sôi nổi phỏng đoán người mà thư ký Lý tự mình ra đón tiếp là ai, nhìn tuổi tác của họ thì hẳn không phải là khách quý của công ty.

Trong thang máy, thư ký Lý cười nói với Úc Linh, 'Đại tiểu thư sao tự dưng lại tới đây thế ạ? Giang tổng lúc biết các người tới, cao hứng lắm. Ông ấy đang họp, bảo tôi tới đây đón đại tiểu thư và Hề tiên sinh"

https://thuviensach.vn

Tuy Giang Vũ Thành không vui vẻ thừa nhận con rể Hề Từ này, nhưng cũng hết cách với con gái, đành phải hờ hững chấp nhận, song lại tiếc không nể mặt con gái, vì thế khi biết họ tới đây, vừa cao hứng vừa rối rắm vô cùng, vẫn đành phải bảo thư ký Lý tự mình xuống đón.

Úc Linh chẳng có hứng thú gì với tập đoàn Giang thị, rất ít đến công ty, vì thế người trong công ty biết cô không nhiều, phần lớn đều là những cao tầng tín nhiệm của Giang Vũ Thành. Nhưng Giang Úc Y ở tập đoàn Giang thị thì lại khác, lâu dần người trong công ty chỉ biết vị Giang Úc Y này là tiểu thư họ Giang, lại không biết trên Giang Úc Y còn có một đại tiểu thư họ Giang nữa.

Úc Linh nói thản nhiên, 'Lâu không gặp ông ấy nên tới đây thăm ông ấy thôi"

Thư ký Lý liếc nhìn Hề Từ một cái, thấy anh mỉm cười, trong lòng bất giác thầm nghĩ không rõ ý tứ của đại tiểu thư đây là gì nữa? Chẳng lẽ đợi chút nữa xem hai cha con này làm cái gì, cô ấy lộ mặt trước Giang tổng là muốn nể mặt mũi ông ấy hay sao?

Không thể không nói suy đoán của thư ký Lý là vô cùng chính xác, đợi lúc xong việc phát hiện ra hai cha con kiện tụng nhau, suýt nữa thì ngất mất.

Với đức hạnh giống y nhau của hai cha con thì lúc đối mặt nhau thì không sao nhưng mà người khác thì chắc chắn như cá chậu chim lồng vậy, khó khăn vô cùng.

Thư ký Lý dẫn họ tới phòng của Giang Vũ Thành, tự mình pha trà mời họ, ngồi đợi cùng họ.

Chừng khoảng mười phút sau, Giang Vũ Thành vừa về, vào đến cửa thấy Giang Úc Linh, trong lòng vô cùng mừng rỡ, nhưng lúc thấy Hề Từ thì

https://thuviensach.vn

lại khôi phục lạnh nhạt, nhìn họ nhàn nhạt gật đầu nói, "Các con tới rồi, ngồi đợi một lát nhé"

Úc Linh uống một ngụm trà, nói, 'Không sao ạ, ba ba bận, hôm nay chúng con rảnh mà"

Giang Vũ Thành nghe mà tấm tắc, hít sâu một hơi, quyết định lơ lời cô nói, xử lý xong việc hôm nay rồi cùng họ rời đi.

Thư ký Lý phụ trách lái xe, phát hiện ra Giang Vũ Thành về biệt thự ở gần ngay công ty, trong lòng hơi nghi hoặc hỏi, "Giang tổng, không về biệt thự trên núi sao ạ?'

Giang Vũ Thành lạnh nhạt ừ một câu, nhìn phố xá qua cửa xe đang lùi đằng sau, trong lòng không ngừng cân nhắc hành động của con gái. Nếu bảo mấy ngày trước ông còn hơi nghi ngờ, sau khi tra ra Hề Từ còn thân phận khác, lúc này thì khẳng định mấy phần, tim đập hơi nhanh, thậm chí còn nghĩ nếu Hề Từ là người thần bí của Chính phủ, thì có giao tiếp với quỷ, có phải là....

Dùng sức véo tay mình thật mạnh mãi cho tới khi tay chảy máu thì ông mới bình tĩnh trở lại.

Đợi tới lúc về đến nhà, Giang Vũ Thành lại khôi phục bộ dáng thường ngày, lúc đối mặt với con gái đầy hiền hòa, đối mặt với Hề Từ thì vẫn là đôi mắt lạnh như cũ, mũi chẳng phải mũi, tuy không phải là bộ mặt đáng ghét như trông vậy cũng không thích thú gì.

Hề Từ cũng không để ý, đợi lúc đến gần ngửi được mùi máu tanh nhàn nhạt trên người ông, ánh mắt như có như không nhìn lướt qua bàn tay nắm của ông.

Giang Vũ Thành phát hiện ra ánh mắt của anh, trong lòng xám xịt.

https://thuviensach.vn

Bốn người mở cửa đi vào, người hầu trong biệt thư Giang gia nghe thấy tiếng động đi ra, thấy nam chủ nhân mang theo đại tiểu thư trở về, vội vàng đi pha trà, cứ thấp thỏm lo âu nhìn họ, sợ hai cha con ít khi gặp được nhau, đại tiểu thư lại chẳng nể mặt ông chủ gì hết.

Giang Vũ Thành bảo họ ngồi xuống uống trà, bộ dáng chậm chạp, không cần đoán cũng biết là ông đang kéo dài thời gian.

Úc Linh cũng chẳng nể mặt gì nói luôn, "Ba, ba tự ngồi đi ạ, con cùng Hề Từ đi tìm là được ạ"

Giang Vũ Thành, "...."

Giang Vũ Thành cười trừ, thong thả đứng dậy, "Đồ vật của mẹ con, ba vẫn giữ rất cẩn thận, ba còn biết rõ hơn cả con đó, vẫn để ba đi lấy cho con đi"

Úc Linh cũng không để ý, đứng dậy đi theo. Thư ký Lý thấy chuyện này mình không tham gia được, vội vã cáo từ rời đi.

Ba cha con cùng nhau vào phòng ngủ chính của Giang Vũ Thành, trong phòng ngủ được trang hoàng vô cùng đơn giản mà đầy ấm áp, không có phong cách của Giang Vũ Thành mà ngập tràn dấu vết của một người khác. Ánh mắt úc Linh rơi xuống đôi người trong bức hình cũ để ở đầu giường, không cách nào hiểu rõ phòng ngủ này là dấu vết của một người ai khác.

Đôi người trong bức hình thoạt nhìn tuổi chừng mười tám mười chín, đều là thời thanh xuân tuổi trẻ, nam diện mạo tuấn tú, cả hai cùng dựa vào nhau nụ cười rạng rỡ, vui vẻ hạnh phúc, có thể thấy lúc chụp bức ảnh này họ đang ngập tràn trong tình yêu cuồng nhiệt, tình cảm vô cùng tốt đẹp.

Tâm tình cô hơi phức tạp, thật ra vẫn không thể hiểu nổi loại tình cảm của ba ba với mẹ như thế nào, đến chết rồi mà vẫn khiến ông ấy nhớ tới

https://thuviensach.vn

khắc sâu không bao giờ quên, có gây ra một số hành vi khiến người ta cảm thấy vô cùng thần kinh, bị không ít người mắng ở đằng sau. Song ông vẫn làm theo ý mình như cũ, vẫn chơi vui vẻ không chán.

Giang Vũ Thành mở két sắt ra, cầm ra một hộp trang sức, bảo, "Đây là đồ mà mẹ con đã dùng lúc trước, con cứ tùy mà chọn" Ông vừa nói, vừa lặng lẽ nhìn Hề Từ chằm chằm.

Hề Từ phát hiện ra ánh mắt ông nhìn, khẽ nhìn ông cười. Úc Linh nhìn nhìn, quay đầu về phía Hề Từ. Hành động đó khiến ánh mắt Giang Vũ Thành ảm đạm, cứ nhìn họ chằm chặp.

Hề Từ đưa mắt lướt nhìn phòng ngủ một lượt, rồi chỉ vào bức ảnh để ở đầu giường, nói, "Bức ảnh này chụp khá đẹp"

"Thứ này các con không thể mang đi được" Giang Vũ Thành mất hứng nói, bức ảnh này là chụp kỷ niệm trong một tháng ông và Mẫn Mẫn yêu nhau, sau rồi họ lại ly hôn, Mẫn Mẫn vẫn giữ gìn bức ảnh này như vũ, đây là vật quý trọng nhất trong các đồ của Mẫn Mẫn.

"Con muốn lấy nó" Úc Linh cũng không nhường, đột nhiên bộc phát, quay người chộp lấy bức ảnh trên giường.

Giang Vũ Thành định cản lại thì bị Hề Từ đè vai lại, sức rất mạnh, khiến ông lảo đảo suýt ngã, bất giác vẻ mặt khó hiểu nhìn anh, không ngờ được người đàn ông trông nho nhã này lại có sức mạnh kinh người đến vậy.

Điều này càng khiến Giang Vũ Thành có thêm lý do ghét con rể hơn.,

Úc Linh ôm bức ảnh cẩn thận, thấy ba ba không vui, thì nói trấn an, "Ba à, bức ảnh này đưa cho con đi, một thời gian nữa con sẽ trả lại cho ba, ba yên tâm đi"

https://thuviensach.vn

Thần sắc Giang Vũ Thành hơi âm trầm, tránh khỏi tay Hề Từ, nhìn cô một lúc rồi bảo, "Thôi bỏ đi, các con muốn mượn thì cứ lấy đi, đến lúc đó nhất định phải trả lại y nguyên đó, đừng có làm hỏng" Sau đó lại thở dài, "Buổi tối ba còn muốn ngắm nó ngủ, không có nó ba không ngủ nổi"

Thói quen này thật sự là bị thần kinh thật.

"Biết rồi ạ" Lấy được đồ vật, Úc Linh vô cùng cao hứng, mặt mày rạng rỡ, khiến Giang Vũ Thành nhìn mà hơi hoảng hốt.

Hai đứa con gái của ông, úc Linh lớn lên giống mẹ cô, Úc Y thì giống ông, nhưng ông vẫn là người hiểu rõ úc Linh nhất, ngoài diện mạo của cô ra, thì cũng là bởi đứa bé này là của ông. Song đứa bé ấy trước đây ở trong nhà họ Giang không được tốt cho lắm, khiến con bé suýt nữa mắc chứng tự bế, sau đó dù đã đỡ hơn, nhưng chẳng giống đứa trẻ hoạt bát nên có, nói không hối hận là gạt người, nhưng lúc đó Mẫn Mẫn mất rồi, ông suýt nữa thì hỏng luôn, vốn chẳng muốn sống nữa, vì thế mà coi nhẹ cô.

Đợi cuối cùng ông tỉnh táo lại nhìn thấy bộ dáng của con gái, hối hận không kịp, chỉ có thể càng thêm yêu thêm chiều cô hơn.

Sau khi lấy được đồ vật, sợ ba ba hối hận, úc Linh không dừng lại lâu cự tuyệt lời mời của giang Vũ Thành giữ lại ăn cơm, vội vã cùng Hề Từ chạy mất.

Giang Vũ Thành đứng ở trước hàng rào song sắt, thản nhiên nhìn xe rời đi, thần sắc khó lường.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 82

Chương 82

Edit: Dương tỷ

Về đến nhà thì trời cũng đã tối. Hề Từ thấy Úc Linh cẩn thận ôm bức ảnh đó, cất giọng mềm nhẹ hỏi, "Úc Linh, cơm chiều muốn ăn gì?"

Úc Linh mờ mịt ngẩng đầu, một lúc sau mới phản ứng biết anh nói gì, lắc lắc đầu, cảm xúc trùng xuống, nói, "Em không đói, không muốn ăn'

Sao mà không đói được chứ? Nhưng do tâm tình không tốt, nên ảnh hưởng đến khẩu vị, vì thế mới không có cảm giác đói thôi. Hề Từ cũng không ép cô, sợ sau này cô bị bệnh dạ dày nên nói tiếp, 'Vậy ăn chút mỳ đi, trưa mới ăn canh ngao thịt gà ngán rồi, ăn chút ít tráng miệng vậy"

Úc Linh ngẩng đầu nhìn anh, không muốn phụ tâm ý của anh đành phải gật đầu.

Hề Từ thấy thế, trên mặt hơi cười, chỉ thấy cô sao lại ngoan và đáng yêu thế chứ, xoa xoa đầu cô, hôn nhẹ cô rồi mới thỏa mãn vào bếp bận rộn vì cô.

Úc Linh ngồi một lúc, lại lấy ảnh ra xem. Mặc dù ảnh được đóng khung cẩn thận nhưng do trải qua nhiều năm nên ảnh vẫn mờ đi, hơn nữa thời đó kỹ thuật chụp ảnh không tốt như bây giờ, người chụp cũng không rõ lắm, song lại ghi lại rõ ràng hương vị hạnh phúc của đôi tình nhân trẻ thời đó.

https://thuviensach.vn

Tuổi trẻ của cha và mẹ thoạt nhìn mới hạnh phúc làm sao.

Năm đó nếu mẹ không chết, họ hẳn là sẽ tái hôn nhanh thôi, lúc ấy ba ba tìm đến mẹ, đã rất lo lắng, có thể chấm dứt đoạn hôn nhân áp đặt với Triệu Hinh Lê kia, song ai biết vẫn chưa kịp hành động thì mẹ vì cứu ba ba mà đã chết.

Úc Linh xoa xoa huyệt thái dương, thả ảnh xuống, sau đó đi vào bếp, nhìn người đàn ông bận rộn trong đó, bất giác lòng đầy cảm xúc, loại tâm tình mất mát khó chịu ấy đột nhiên được anh lấp đầy, không kìm được đi tới ôm chặt lấy eo anh, áp mặt vào lưng anh.

Hề Từ nở nụ cười, động tác trên tay không dừng, miệng bảo, 'Bếp nóng lắm, em ra ngoài đợi anh được không?"

"Không được" Cho dù nóng, cô vẫn thích ôm lấy anh. Hề Từ bị hành động trẻ con của cô biến thành bất đắc dĩ, đành tùy cô.

Trời nóng nực, hơn nữa tâm tình không ổn lắm, biết cô chẳng có khẩu vị gì, nên Hề Từ làm món điểm tâm ngon mát lạnh, nhìn cô ăn mới nửa bát thì ngừng, rốt cuộc không nói thêm gì nữa.

Sau khi ăn tối xong, trời cũng tối hẳn.

Úc Linh lại cầm ảnh lại, ngồi cạnh anh hỏi, 'Hề Từ à, hiện giờ anh có thể nói được không, ảnh này có gì đặc biệt hả?' Lúc trước trên đường đi, cô đã hỏi Hề Từ, Hề Từ chỉ bảo về nhà hẵng nói sau, khiến lòng cô thấp thỏm, lo lắng mẹ giống như ông ngoại, sau khi mất cũng không được sống yên ổn.

Hề Từ ôm lấy cô, nhìn vào bức ảnh, trong ảnh khuôn mặt nam nữ đã gần mờ tươi cười rực rỡ, trong đó mặt mày người con gái cong cong, ngũ quan có tám chín phần tương tự Úc Linh, song trên người cô gái có một loại tia nắng ấm áp ngọt ngào, vô cùng đặc biệt hấp dẫn đàn ông.

https://thuviensach.vn

"Mẹ vợ có một hồn bám ở mặt trên đó, em xem mắt của bà ấy đi"

Nếu bình thường, Hề Từ nói thế này, lông tóc Úc Linh sẽ dựng đứng lên, sợ hãi mãi, nhưng lúc đề cập chuyện này tới mẹ cô, dĩ nhiên không thấy sợ hãi nữa. Nhìn kỹ bức ảnh, trong ảnh chụp nụ cười của mẹ trẻ tuổi từ ánh mắt đến nụ cười đều mị hoặc, nhưng vẫn xinh đẹp, nửa ánh mắt sáng rực cứ như tự nó phát ra ánh sáng khúc xạ vậy.

Úc Linh hơi không xác định được là do ánh sáng tự nhiên khúc xạ hay không phải, nhưng Hề Từ đã nói thế thì hẳn là vậy rồi.

"Con người có ba hồn bảy vía, mất sẽ không đi, không phải là linh hồn đầy đủ" Hề Từ giải thích với cô, "Con người sau khi chết sở dĩ có thể biến thành quỷ là bởi có linh hồn đầy đủ, thông qua tu luyện cắn nuốt âm khí, lực lượng dần ngưng thành thật, khả năng biến thành quỷ không tan. Nếu quỷ không có âm khí bổ sung nuôi dưỡng, thì hoặc là mất hồn hoặc phách, dần dần trở thành không hoàn chỉnh, cuối cùng biến thành du hồn không có ý thức, mãi cho đến khi năng lượng trong du hồn biến mất hoàn toàn, thì cùng tùy lúc mà tiêu tán trong trời đất, không được luân hồi đầu thai"

Úc Linh vô cùng kinh ngạc, "Vậy mẹ em..."

Tuy con người chết là đèn tắt, nhưng nếu biết sau khi con người chết còn có thể tiến vào âm phủ đầu thai chuyển thế, dĩ nhiên cô cũng hy vọng người thân của mình sau khi mất có một kết quả hoàn hảo.

Hề Từ vỗ vỗ cô, khiến cô bớt lo lắng, nói tiếp, 'Một hồn của Mẹ vợ bám vào ảnh chụp này, chứng tỏ sau khi bà mất, ba hồn bảy vía bị phân liệt, chắc có vài hồn bám vào những vật thể khác nhau, nếu có thể tụ tập ba hồn bảy vía lại, tìm thiên sư cho bà một tụ âm trận để nuôi dưỡng hồn phách của bà thì sẽ khôi phục nhanh thôi"

Đây cũng là lý do vì sao lúc ấy Mễ Thiên Sư chiêu hồn, mà gọi không được. Úc Mẫn Mẫn nếu ba hồn bảy vía bị tách ra, bám vào các vật thể khác

https://thuviensach.vn

nhau, thì không tính là quỷ, mà sau khi ba hồn bảy vía bị phân liệt thì không còn ý thức, dĩ nhiên không thể gọi về được.

Nghe đến đó, Úc Linh cuối cùng cũng yên tâm, mẹ chính là do ba hồn bảy vía bị phân liệt, bám vào những vật khác nhau, còn tốt hơn rất nhiều so với ông ngoại bị người ta mang đi tu luyện thành Quỷ Vương.

Lúc này, Hề Từ lại nói tiếp, 'Song một hồn của mẹ vợ bám lên bức ảnh hơi yếu, xem ra là do thời gian quá lâu, đã tiêu hao không ít năng lượng, phải nhanh chóng thu thập đầy đủ hồn phách của bà, sớm dùng âm khí nuôi dưỡng mới ổn'

Úc Linh sốt ruột, 'Vậy chúng ta nhanh đi tìm đi"

Hề Từ biết cô sốt ruột, cũng không vội cự tuyệt mà hôn nhẹ trấn an cô, bảo, 'Hiện giờ trong tay anh không có pháp khí thích hợp sắp đặt hồn thể, phải tìm Mễ Thiên Sư mới được"

Úc Linh gật đầu liên tục, rồi gọi điện thoại cho Mễ Thiên Sư ngay. Biết Mễ Thiên sư đã lâu, được coi là bạn bè, điện thoại di động của Úc Linh vẫn có số của Mễ Thiên Sư. Thực ra Mễ Thiên Sư lúc cho Úc Linh số điện thoại của anh ta, cũng có ít tâm tư, đỡ cho anh ta một ngày nào đó cần tìm Hề Từ thì vị Hề Triển Vương này lại tắt điện thoại.

Lúc này Mễ Thiên Sư vẫn còn bận rộn ngồi ở hải đảo, lúc nhận được điện thoại của Úc Linh, thì vô cùng kinh ngạc, "Người đẹp, tìm tôi có việc hả? Cứ việc nói đi"

Thái độ sảng khoái của Mễ Thiên sư lúc này quả nhiên khiến người ta thư thái, chẳng trách mà có thể giao lưu kiểu bạn bè với loại sinh vật khác mình được, kẻ khó chơi nhất mà gặp phải anh ta đều có thể trở thành bạn bè cùng anh, đây cũng là một loại mị lực khác của con người.

https://thuviensach.vn

"Có chuyện tìm anh..." Úc Linh đem nói hết mọi chuyện về mẹ cô cho Mễ Thiên Sư nghe.

"Hóa ra là thế, chẳng trách mà lúc ấy chiêu hồn cũng không chiêu được' Mễ Theien Sư rốt cuộc giải được nghi ngờ trong lòng, hiểu ra ngay chuyện Úc Linh tìm anh ta là gì, "Các người cần pháp khí bảo tồn hồn thể đi? Ở chỗ tôi có một dây ngọc có thể dưỡng hồn được, sẽ gửi ngay cho các người luôn"

Anh ta giờ vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ thủy quỷ làm loạn, đành ở lại cố gắng, nên chỉ có thể gửi thứ đó đi.

Úc Linh biết anh ta có nhiệm vụ, tuy vội nhưng cũng hiểu được đạo lý này, nói, 'Vậy thì thật cảm ơn anh quá" Nói đến đây, cô lại hỏi, 'Đúng rồi, Mễ Thiên Sư, tình huống hồn phách kiểu mẹ của tôi chia là là nguyên nhân gì?"

Mễ Thiên Sư trầm ngâm, nói, "Khó nói lắm, tạo thành tình huống như thế, có nhiều nguyên nhân, tôi cũng không rõ cho lắm, chỉ đành đợi khi nào ngưng tụ được hồn phách của dì thì mới có thể hỏi bà ấy xem đã gặp phải chuyện gì thôi'

Úc Linh vốn không ôm hy vọng nhiều, nghe nói thế cũng cảm thấy không bất ngờ lắm.

Sua khi nói chuyện với Mễ Thiên Sư xong, Úc Linh nhìn về phía Hề Từ, thương lượng với anh xem lúc nào thì bắt đầu tìm hai hồn bảy phách còn lại ở đâu, Hề Từ đưa ra mấy tình huống; Một là sử dụng một số đồ của Úc Mẫn Mẫn lúc còn sống dùng, hai là nơi ở của Úc Mẫn Mẫn lúc còn sống, ba là nơi Úc Mẫn Mẫn mất.

Con người sau khi mất biến thành quỷ hồn, nếu như còn luyến lưu cái gì thì dù không có ý thức, hồn phách vẫn bồi hồi một chỗ không đi. Chẳng hạn như trong bức ảnh chụp này vậy, một hồn này vẫn có thể bám vào đây,

https://thuviensach.vn

hẳn là có tình cảm lớn rất lớn với nó, vì thế mới lựa chọn bám lên đó, ngày ngày làm bạn cùng Giang Vũ Thành.

Tuy Hề Từ không biết năm đó giữa Giang Vũ Thành và Úc Mẫn Mẫn xảy ra chuyện gì, nhưng tình cảm giữa họ thì cực kỳ thâm sâu, nói vậy chắc trong đó có chút bất đắc dĩ, không thì sao Úc Mẫn Mẫn thực sự oán giận Giang Vũ Thành mà một hồn này lại không chọn cách xa Giang Vũ Thành mà lại muốn ở gần như thế.

Hề Từ đem chính suy nghĩ của mình nói cho Úc Linh biết. Úc Linh trầm mặc, nói nhỏ, 'Em nghe nói, năm mẹ em mang thai em, thì đã ly hôn với ba ba rồi, sau đó ba ba bị Giang gia yêu cầu cưới Triệu Hinh Lê, chính là mẹ của Giang Úc y. Sau đó lúc em lên năm tuổi, lúc ấy ba ba đã tiến vào tập đoàn Giang thị, lúc Giang thị hơi giàu lên thì tính ly hôn với Triệu Hinh Lê, ai ngờ lúc đó lại xảy ra chuyện bất ngờ, mẹ em vì cứu ba ba mà chết..."

Nói đến đây, tâm tình của cô trở nên buồn bã hẳn. Cô nhớ tới chuyện lúc lên năm, thậm chí còn có thể nhớ rất rõ sau khi mẹ mất cô được đón về sống ở Giang gia, lúc đó ba ba vì chuyện mẹ mất mà gần như điên rồi, cứ sống trong thế giới của mình, vốn không muốn sống nữa, và căn bản không nhớ nổi mình còn có một cô con gái như cô. Cô sống một thời gian rất dài ở Giang gia, sau đó An Như đến thăm mới đón cô đi.

Qua hơn một năm, ba ba mới dần dần khôi phục lại từ chuyện mẹ mất, tiếp đó ly hôn với Triệu Hinh Lê, sau đó đón cô vào ở chỗ của mình.

Hề Từ nghe mà thấy hơi lạ, xem ra tình cảm của cha mẹ vợ vốn tốt lắm, thấy Giang Vũ Thành như thế, khiến anh phải lấy người phụ nữ mình không thích, quả thật muốn mạng của anh, vậy Giang Vũ Thành thì phải thế nào đây?

Úc Linh máy môi, nói, 'Ba ba bảo, Giang Úc Y là do Triệu Hinh Lê trộm tinh trùng của ông mà có, chính là thụ tinh nhân tạo đó" Còn phần

https://thuviensach.vn

trộm thế nào, cô cũng không biết.

Hề Từ lại sửng sốt, xin tha thứ cho một đại yêu thanh cao trước kia không nhuốm bụi trần, chẳng bao giờ để ý đến khoa học kỹ thuật phát triển của nhân loại, loài yêu như họ xưa nay tôn trọng pháp tắc tự nhiên, trời sinh trời dưỡng, dĩ nhiên sẽ không biết hóa ra tạo người cũng có cách như thế, xem như mở ra một cánh cổng thế giới mới rồi.

Đơn giản là sau khi nói chuyện này xong, Úc Linh bảo, "Hề Từ à, hiện giờ chúng mình phải đi tìm thôi, đi tới nơi ở trước đây mẹ còn sống, sau đó tiskhu mộ.... Em rất lo"

Vì thế hiện giờ cô vốn không thể ngồi yên nổi. Giờ đã tối rồi, buổi tối âm khí nặng, yêu ma quỷ quái gì đó đều xổng ra cả, đây cũng là nguyên nhân mà từ nhỏ đến lớn Úc Linh ngoan ngoãn không dám đi ra ngoài buổi tối, sợ không may gặp phải mấy thứ quỷ quái đó. Nhưng lúc này, vì chuyện đi tìm hồn phách của mẹ mà có sợ cũng muốn đi ra ngoài.

Tuy Hề Từ không thể hiểu hết tâm tình bức thiết của cô, nhưng không khuyên cô, mà cùng cô đi ra ngoài.

"Sau khi mẹ và ba ly hôn, mẹ mang thai ra khỏi nhà họ Giang, ở ngoài có thuê một nhà trọ nhỏ, sau khi em được sinh ra mẹ dùng số tiền ông ngoại cho mua luôn căn nhà trọ nhỏ đó, mãi cho đến trước khi em được 5 tuổi, chúng em đều sống ở đó cả" Úc Linh ngồi ở ghế lái phụ, báo địa điểm cho Hề Từ.

Qua mười mấy năm, tiểu khu năm đó giờ đã biến thành cổ xưa, nhưng vị trí vẫn thế, hiện giờ vẫn là một nơi rất náo nhiệt.

Sau khi dừng xe xong, họ tiến vào tiểu khu.

Khung cảnh tiểu khu này còn tốt hơn rất nhiều so với nơi Cát Tân thuê, đèn đường sáng ngời, hiện giờ đã gần chín giờ đêm, còn có rất nhiều

https://thuviensach.vn

người đang hoạt động trong tiểu khu, nhiều đôi vợ chồng dẫn con nhỏ ra chơi đùa trong tiểu khu, nhảy múa xoay tròn theo âm nhạc trên quảng trường.

Nhiều người thì dương khí nhiều, đám lén lút cũng ít đi, ít ra Úc Linh cũng không nhìn thấy quái quỷ gì chung quanh.

Đi tới trước một tòa nhà lầu nhiều phòng, Úc Linh chỉ lên phía trên bảo, 'Ở trên tầng mười, sau khi mẹ mất, ba ba đã sang tên căn phòng này trên danh nghĩa của ông, trừ ông ra thì cũng không cho ai vào, em cũng đến mười mấy năm rồi không về, ba ba cũng không cho em vào'

Lúc đó cô cũng sợ tức cảnh sinh tình, đau lòng khổ sở, vì thế mà mấy năm đi qua đây vẫn không tiến vào nhìn qua.

Hai người đi lên tầng mười, tới trước cửa phòng.

"Làm sao bây giờ?" Úc Linh nhìn ổ khóa, còn có cả lối thoát hiểm, mặt trên khóa thậm chí còn dùng cả dấu vân tay nữa, có thể thấy cha cô quyết tâm mạnh mẽ đến thế nào, vốn không cho bất cứ ai bước chân vào đây, "Có cần em đi tìm người mở khóa đến đây không?'

Hề Từ nhìn nhìn lắc lắc đầu bảo, "Bỏ đi, vẫn nên tìm cha để lấy chìa khóa đi, dù sao thì chúng ta cũng không làm ra chuyện gì khác người, cha nếu biết, cũng không phản đối đâu'

Úc Linh chớp chớp mắt, cố gắng nhớ lại, bảo, "Chắc ba ba đã hoài nghi em rồi nhỉ?'

Hề Từ thở dài, "Nhìn bộ dáng là biết, cha cũng không phải kẻ ngốc, ông ấy đã tra ra anh có thân phận ở tổ Dị Văn, hơn nữa em lại kiên trì đòi di vật của mẹ em, ông ấy hẳn là hiểu ra. Vì thế hôm nay mới sảng khoái đồng ý cho em mang tấm ảnh kia về" Người đàn ông đó biết đâu cũng hy vọng

https://thuviensach.vn

Úc Linh có thể ép ra gì đó, cho dù là quỷ hồn của Úc Mẫn Mẫn, chỉ e đến lúc đó ông ấy cũng không kìm được mà tới cướp đoạt đi.

Nếu ba ba đã biết rồi, Úc Linh nhíu mày, vậy thỉ bỏ luôn ý nghĩ kêu người tới đây phá hỏng cửa đi, nói, "Vậy được rồi, mai chúng minh lại tới, đi đến khu mộ trước vậy"

Hai người rời khỏi tiểu khu, lái xe hướng tới khu mộ. Lúc đến khu mộ, thì đã hơn mười một giờ đêm rồi.

Xunh quanh khu mộ không có phòng ở nào, đều hoang vắng, đến lúc này đã không còn một ai, đâu đâu cũng hoang vắng, chỉ có đèn đường u ám, còn có khu mộ tối đen tương tự ở đằng trước.

Úc Linh vừa xuống xe đã sợ run lẩy bẩy, hai mắt nhìn cánh cổng khu mộ đằng trước chằm chằm, không kìm được run rẩy dịch từng bước về phía Hề Từ, mãi đến khi Hề Từ nắm tay cô, cô lại sợ run lẩy bẩy, dựa sát vào anh, đưa tay ra ôm lấy anh.

Hề Từ thấy bộ dạng của cô, cười thầm, quả nhiên là sợ rồi.

Cách đó không xa là cánh cổng khu mộ, hai bên cổng có hai con quỷ đang ngồi xổm như bảo vệ cổng vậy, vẻ mặt âm trầm, quỷ khí lành lạnh, nhìn đạo hạn rất cao, còn cao hơn đạo hạnh con tiểu quỷ họ thu làm tiểu đệ rất nhiều.

Ngoài đó ra thì trong khu mộ tối om, hơn nữa quỷ khí dày đặc, từng đợt hơi thở lạnh lẽo âm u từ trong bay ra, không cần nhìn cũng biết trong đó có không ít quỷ.

Hai mắt Úc Linh nhìn hai con quỷ kia chằm chằm, lúc hai con quỷ kia phát hiện có con người tới đây, đều nhìn chằm chằm hai người tới gần.

https://thuviensach.vn

Hề Từ ôm chặt cô vào lòng, phát hiện ra đầu ngón tay cô cứng ngắc, hôn nhẹ lên má cô, nói dịu dàng, 'Em đừng sợ, anh sẽ bảo vệ em, trên người em có độ ách linh và ấn giám phong thủy, không cần ngại đám quỷ quái đó đâu"

Úc Linh ngừng chút, cố sức nói bình tĩnh, "Em biết, chỉ là nhìn thấy nhiều quỷ như thế, hơi không thích ứng cho lắm" Sao mà không thích ứng chứ, quả thật muốn dọa tè ra quần đây này?

Nếu tối không có âm khí nặng, Quỷ Hồn ra, thì sao cô lại chọn lúc này đến khu mộ làm gì chứ? Bất giác, Úc Linh thấy hơi tiếc vì Mễ Thiên Sư vì công việc không có mặt ở B thị, tìm anh ta đến bày trận thì hay rồi, có một thiên sư am hiểu tróc quỷ bắt yêu ở đây, trong lòng cũng đỡ lo hẳn.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 83

Chương 83

Edit: Dương tỷ

Hề Từ ôm cô, cũng không vội tiến vào khu mộ, mà đợi thân thể cứng ngắc của cô dần trở nên bình tĩnh trở lại mới buông cô ra. Có anh trấn an, rốt cuộc Úc Linh bình tĩnh hơn rất nhiều.

Tuy đã trải qua chuyện phệ quỷ và lịch quỷ ở núi Hoa la, cũng có con anh cậu gì đó đợi chờ, nhưng những thứ này là trong tính toán, cũng không nguy hiểm lắm. Không giống khu mộ, ở đây không biết đã mai táng bao người, âm khí tụ ở đây bốc lên rất cao, không rõ đã có bao nhiêu Quỷ hồn vấn vương không đi mà tụ lại ở đây, tuyệt đối không ít nguy cơ che giấu.

Úc Linh hít sâu một hơi, đi theo Hề Từ cùng chuẩn bị một ít công cụ tốt, sau khi được Hề Từ nắm tay, cô dùng sức nắm lại, cảm giác được độ ấm trên người anh, cuối cùng cũng thấy đỡ hơn rất nhiều.

"Vào đi thôi" Cô vừa nói, vừa vuốt ve độ ách linh trên cổ tay. Cho dù có nguy hiểm phía trước, vì để có thể làm linh hồn của mẹ ngưng tụ ngủ yên, cô cũng cần dũng cảm tiến tới.

Đèn đường quanh khu mộ sáng mờ mờ, trong ánh đèn đường khuôn mặt Hề Từ hơi mông lung, anh khẽ cười, ngước mắt nhìn về phía khu mộ, khuôn mặt bình tĩnh, con người mặt ngọc đầy lạnh lùng trong veo, u ám thâm thúy.

https://thuviensach.vn

Úc Linh chăm chú nhìn phía trước, không để ý tới thần sắc thay đổi của người thanh niên bên cạnh mình, đi vào cánh cổng khu mộ, chỉ thấy hai con quỷ như bảo vệ cổng kia cứng ngắc nhìn họ một lúc, đột nhiên xoay người bỏ chạy, cứ như con thỏ bị chấn động vậy.

Úc Linh tê cứng, quay đầu nhìn về phía Hề Từ. Hề Từ đưa tay đẩy cánh cổng khu mộ khép hờ ra, cánh cửa sắt gỉ sét phát ra âm thanh ma sát, giữa buổi đêm không một tiếng động nào, âm thanh đó vô cùng chói tai, cứ như cả không khí cũng bị âm thanh này quấy động.

Sau khi vào cửa, Hề Từ phủ một cái áo gió lên cánh tay lộ ra ngoài của cô lại, bảo, "Ở đây âm khí nặng, nhiệt độ hơi thấp, con gái nên giữ sức khỏe của mình cho tốt vào"

Úc Linh nhìn anh, hiểu ý của anh. Phụ nữ tính thuần âm, không thể có dương khí mạnh như nam giới được, rất dễ dụ quỷ bám lên người, cho dù không thế thì ở nơi như thế này âm khí quá nặng cũng không tốt cho thân thể.

Sau khi cho cô mặc áo đảm bảo, rồi đưa đèn phin cho cô, lại tiếp tục đi tiếp.

Hai người năm tay nhau, trong tay mỗi người cầm một cái đèn phi chiếu sáng, tuy trong khu mộ cũng có đèn, nhưng chỉ có trên thân cây mới có, chung quanh vẫn tối đen như mực, đặc biệt là những ngôi mộ kia, đứng im lìm trong bóng đêm tĩnh lặng, cứ tối đen như trong lòng người vậy khiến người ta không thể thở nổi.

Cả người Úc Linh run bắn lên sợ hãi, nhưng cô cố gắng kìm xuống, ngẩng đầu nhìn ra bốn phía chung quanh.

Khu mộ ban ngày khác hẳn với khu mộ ban tối, nhưng cô lại quá đỗi quen thuộc với nơi này, bởi vì nơi này là nơi mẹ cô yên giấc ngàn thu, năm nào cô cũng đến đây bái tế vài lần, nhưng đều là ban ngày trời đẹp, có

https://thuviensach.vn

nhiều người đến, lúc đó giữa trưa dương khí mạnh, nhân khí cũng mạnh, cho dù là khu mộ cũng không thấy lo nhìn thấy gì, tối thì thực ra là lần đầu tiên đến.

"Đi hướng này" Úc Linh chĩa đèn pin trong tay về phía trước.

HỀ Từ cười ừ một câu.

Ánh sáng đèn pin có hạn, mắt thường nhìn không đến những chỗ tối om, song Úc Linh vẫn cảm thấy như cũ, lúc bước chân vào khu mộ thì chung quanh như có hàng ngàn ánh mắt nhìn họ chằm chằm, loại cảm giác lạnh băng này, âm trầm khủng bố này chẳng có tý độ ấm nào. Rõ ràng bây giờ đang là cuối tháng sáu trời nóng bức, nhưng sau khi tiến vào khu mộ thì cứ như đang đi giữa mùa xuân vậy.

Trên người khoác một chiếc áo khoác mỏng, thật ra cũng không thấy lạnh mấy, chỉ có da thịt lộ ra ngoài thì mới thấy hơi lạnh run thôi.

Tốc độ hai người không chậm cũng không nhanh, đi qua khu mộ. Úc Linh không nhìn chung quanh, mắt nhìn chằm chằm vào phía trước, ánh sáng đèn pin có hạn, song lại khiến cô chẳng nhìn ra thứ quỷ quái gì cả. Tuy biết không nhìn tới nơi có nhiều quỷ quái đang nhìn họ chằm chằm, song mắt thường không nhìn tới thì áp tự dĩ nhiên cũng không quá lớn.

Coi như là hình thức tự an ủi mình đi vậy.

Hơn nữa cô biết Hề Từ trời sinh có tác dụng hù dọa loại quỷ cấp thấp, chỉ cần không phải loại quỷ cấp bậc cao, thì loại quỷ khác cũng chẳng dám đến gần họ. Vì thế tâm tình Úc Linh cũng thoải mái hơn rất nhiều.

Hề Từ cũng nhìn không chớp mắt, từ lúc anh đến, trong khu mộ quả thật có mấy phần xao động, đặc biệt những nơi anh đi qua, đám quỷ quái cấp thấp kinh hãi trốn xa, tránh xa anh. Song vẫn có không ít ánh mắt theo

https://thuviensach.vn

dõi như cũ, tuy trong lòng Hề Từ không giận nhưng cuối cùng vẫn chán để ý tới chúng.

Đi được một lúc, cuối cùng cũng đi tới mục tiêu.

"Mẹ em ở chỗ này" Úc Linh đi tới trước mộ mẹ, chiếu đèn pin vào trên bia mộ, vừa nhìn thấy ảnh chụp trên bia mộ hơi phai màu, nhìn dung mạo tuổi trẻ của mẹ, trong lòng cô xúc động nói khẽ khàng, "Mẹ ơi, con dẫn con rể tới thăm người đây"

Hề Từ lấy bó hoa hồng mà lúc trước Úc Mẫn Mẫn còn sống rất thích đặt trước mộ bia, đặt ít dưa và trái cây điểm tâm linh tinh gì đó lên, rồi cất giọng trong trẻo nói, "Lần đầu gặp mặt, con là Hề Từ, rất có lỗi giờ mới tới thăm người"

Úc Mẫn Mẫn trong ảnh chụp như nở nụ cười chút. Úc Linh nhìn chằm chằm vào ảnh chụp, thấy cảnh đó, suýt nữa thì cho là mình bị hoa mắt, cầm tay Hề Từ rất chặt, được anh lấy tay vỗ nhè nhẹ lên mới trầm tĩnh trở lại, giọng cũng nhẹ đi rất nhiều nói tiếp, "Mẹ à, đây là con rể của người Hề Từ, tuy con kết hôn với anh ấy hơi vội nhưng bà rất thích anh ấy, người nhất định sẽ thích anh ấy. Gần đây bà bị bệnh may mà không sao, lúc đó nếu không có Hề Từ, một mình con không thể chăm sóc nổi cho bà được, vì thế mẹ người nhất định sẽ thích anh ấy, con nói đúng chứ ạ?'

"Ba ba không thích anh ấy, nhưng không sao, ba ba không thích cũng chỉ cắn răng chấp nhận thôi, dì An và dượng cũng nhận nhanh lắm, họ cũng hiểu Hề Từ là người rất tốt, người đừng có lo lắng quá. Tuy con xúc động tùy hứng một tý, nhưng vận khí của con vẫn tốt lắm, lựa chọn cũng không gây ra sai sót gì lớn, tin rằng anh ấy sẽ tốt với con..."

Trong khu mộ im lặng, chỉ có tiếng cô nói triền miên liên tục. Hề Từ nhìn lên ảnh chụp Úc Mẫn Mẫn trên bia mộ, đã gần như có thể xác định trong mộ này có một hồn hai phách của Úc Mẫn Mẫn, vì thế mới có thể

https://thuviensach.vn

duy trì chút trí nhớ, ít nhất biết đêm nay người đến thăm là con gái của bà, song trí nhớ hắn cũng không nhiều, có thể duy trì một ít chuyện tốt đẹp lúc bà còn sống là tốt rồi.

Úc Linh nói linh tinh một lúc, sau khi nói gần như hết mới nhìn về phía Hề Từ.

"Úc Linh, chúng ta đem hồn phách của mẹ thu lại đi, ở đây có một hồn hai phách" Anh mở miệng nói, "Em để ý chung quanh một chút"

Trong lòng Úc Linh rùng mình, vừa cao hứng vừa đầy cảnh giác. Cao hứng vì ở đây quả nhiên có hồn phách của mẹ, cảnh giác vì có thể chung quanh xuất hiện cái gì bất ngờ, dù sao ở nơi thế này, đã hơn nửa đêm, thực sự rất khủng bố mà, nếu xuất hiện cái gì bất ngờ cũng không lạ.

Lúc này Hề Từ mang theo ba nén hương từ trong tay nải ra, tùy ý nhoáng lên châm một cái, rồi đem nó cắm vào lư hương trước bia mộ, làn khói nhẹ lượn lờ bốc lên cao, thổi về phía bia mộ. Sau đó nó lại bỏ ra một tiểu hình nhân cỏ đặt ở trước, cắn nát ngón tay nhỏ giọt máu lên người hình nhân.

Khi hình nhân cỏ hút sạch máu của anh, âm khí trong khu mộ bất chợt như ngưng lại, sau đó toàn bộ trời đất mưa gió đột nhiên thay đổi.

Dù không nhìn tới nhưng vẫn có cảm giác biến hóa không khí chung quanh, Úc Linh đứng ở cạnh Hề Từ, cảnh giác nhìn khắp mọi nơi, đợi lúc nhìn thấy quỷ lọt vào tầm mắt thì hít hơi lạnh, nhìn kỹ cuối cùng cũng phát hiện ra chung quanh đều là quỷ đông nghịt, bất kể là đang bay trên trời hay đi trên đất hoặc ngồi xổm trên mộ bia thì quả nhiên là cả một biển quỷ.

Những con quỷ đó không rõ lúc nào đã gần như vây họ chung quanh. Cảnh này thực sự quá đáng sợ, quả thật như khảo nghiệm trái tim con người thừa nhận vậy.

https://thuviensach.vn

Quỷ tụ cùng một chỗ, âm khí quá nặng, Úc Linh có cảm giác như da đều lạnh ngắt cứng ngắc, cứ như trong nháy mắt tiến vào mùa đông vậy. Hơn nữa cô cảm giác rõ được đám quỷ này rõ ràng có ác ý với họ, thậm chí còn mơ ước tới tiểu người cỏ kia nữa. Chúng cách họ ba thước hình thành vòng vây, sỡ dĩ không tiến vào là vì đang cố kỵ thứ gì đó.

Cố kỵ này có thể là Hề Từ cũng có thể là độ ách linh trên tay cô.

"Úc Linh, độ ách linh" Hề Từ cũng không ngẩng đầu lên nói ngay. Úc Linh cố động ngón tay cứng ngắc, cố gắng để mình trấn định lại, lúc này mới rung độ ách linh trên tay.

Tiếng chuông thánh thót xa xưa dẫn từ trung tâm họ ra, đẩy ra xa xa, tiếng chuông đi qua đâu thì ở đó quỷ lại dạt ra, chúng vốn đang im lặng lúc này lại càng im lặng hơn, thậm chí quỷ khí trên người chúng đang rục rịch chuyển động cũng an tĩnh lại, bị tiếng chuông độ hồn trấn án.

Độ ách linh có thể khu trừ độc ác, phòng ngự và bảo hộ, là lợi khí cực lớn để đối phó với yêu ma quỷ quái, hiện giờ Úc Linh sử dụng lần ba, đã thuần thục không ít so với hai lần trước, vừa nhớ kỹ những chú ngữ tối nghĩa, vừa rung độ ách linh, nhìn đám quỷ chung quanh dan tĩnh lại, trong lòng cũng buông lỏng mấy phần.

Trong lúc đó, đúng lúc này một tiếng đinh vang lên, một luồng quỷ khí đỏ thẫm ập tới. Úc Linh theo bản năng định tránh đi, eo đã được một bàn tay ôm chặt, tiếp đó là một tiếng quát sắc lạnh, "Cút!"

Luồng quỷ khí đỏ thẫm bốc lên cao, lơ lửng giữa không trung. Đám quỷ chung quanh đã tỉnh lại theo tiếng chuông độ hồn, phát hiện ra tình huống hiện tại, không cố sức mơ tưởng xóa sạch máu đại yêu trên người cỏ nữa, chỉ như chim sợ cành cong lui lại.

Quỷ khí màu đỏ bốc lên cao, lộ ra một gương mặt quỷ nam tỉnh tái nhợt, khuôn mặt đó từ trên cao nhìn xuống họ, thi ân mở miệng nói bình

https://thuviensach.vn

thản (Chỉ cần các ngươi dâng người cỏ lên thì có thể tự rời đi)

Úc Linh dán chặt người Hề Từ, ôm chặt, vỗ về độ ách linh trên tay, trong lòng nghĩ lòng vòng.

Từ trong quỷ khí màu đỏ tươi trên cao, có thể đoán ra đạo hạn của con lệ quỷ này cực cao thâm, thậm chí còn đáng sợ hơn con quỷ ở núi Hoa La kia nữa. Ít nhất so với con lệ quỷ mới sinh ở núi Hoa La đạo hạnh còn mỏng, chưa có quỷ khí màu đó thẫm như con quỷ này. Nếu không thì con lệ quỷ này cũng sẽ không tránh xa phòng ngự độ ách linh mà xông tới, nói thì nói, cô vẫn quá yếu, không thể phát huy toàn bộ thực lực của độ ách linh.

Hề Từ bị giọng điệu cao ngạo của con lệ quỷ này thì nở nụ cười, đây là lần đầu tiên có con quỷ dám lớn lối trước mặt anh như thế, cười phì nói, "Lệ quỷ như ngươi có thể tin được sao? Nực cười!"

Lệ quỷ không giận nói, (Nếu không thể tin vẫn còn hơn các ngươi....)

Nói chưa hết Hề Từ đã ra tay, anh đẩy Úc Linh ra sau lưng, tay kia thì hua một phát, mấy con người cỏ bay vọt lên không trung, nhanh chóng biến lớn, tay cầm kiếm gỗ đào, chém thẳng tới lệ quỷ.

Lệ quỷ rít lên một tiếng, phát hiện ra ba con người cỏ này cầm kiếm gỗ đào trên tay, sợ tới mức xoay người tránh đi, gỗ đào khắc tà, dĩ nhiên lệ qủy không dám chống lại trực tiếp. Mãi cho đến khi phát hiện ra ba người cỏ vây quanh, không tránh được, thần sắc hung ác, vươn móng tay dài hua thẳng về chúng nó.

Úc Linh nghe thấy thanh âm, quay đầu nhìn lại đúng lúc thấy ba người cỏ biến thành ba đứa bé quần đấu với lệ quỷ, người cỏ ỷ vào kiếm đào trong tay quần đánh lệ quỷ, mỗi lần chặt đứt một móng tay dài của nó, lệ quỷ đau kêu gào một tiếng, rõ ràng móng tay đó có liên quan đến đạo hạnh và năng lượng của nó, sau khi bị chặt đứt, cũng khiến nó yếu đi mấy phần.

https://thuviensach.vn

Úc Linh thấy thế, nhân cơ hội rung độ ách linh bên ngoài trận. Tuy hiện giờ năng lực cô yếu, nhưng tốt xấu gì thì độ ách linh cũng có thể can thiệp chút lệ quỷ, mỗi lần cũng khiến nó tạm dừng chút, cũng có thể khiến người cỏ thừa lúc đánh vào.

Hề Từ thấy cô còn lý trí đối phó, khẽ cười, cũng không đem cô bảo vệ đằng sau nữa, mà lại tiếp tục động tác lúc trước, hai tay bấm niệm thần chú, gọi một hồn hai phát của Úc Mẫn Mẫn giấu trong mộ ra.

Làn khói nhẹ đột nhiên bốc lên, cứ như có ba luồng khói trắng từ ba điều thuốc lá vọt lên vậy, như có ý thức nhập vào trong ngôi mộ.

Tiếp đó khói nhẹ trôi lơ lững trên bia mộ, sau đó có một bóng hình mơ hồ gần như trong suốt xuất hiện, nhẹ nhàng ngồi trên mộ bia, dùng ánh mắt tò mò nhìn người thanh niên trước mộ bia, tiếp đó lại chuyển ánh mắt lên trên người Úc Linh đang chuyên tâm đối phó lệ quỷ, thần sắc hơi kích động, há hốc miệng, cố phát ra âm thanh gì đó mà không được.

Hề Từ hai tay chập lại, lần lượt thay đổi cao thấp, đánh ra một thủ quyết, niệm một tiếng "Lên"

Người cỏ hút sạch máu bay lên, Hề Từ mở miệng nói, "Mẹ à, hiện giờ không có pháp khí dưỡng hồn, đành ủy khuất mẹ tiến vào trong thân thể người cỏ, để chúng con mang về ạ"

Bóng mờ gật gật đầu với Hề Từ, lưu luyến nhìn thoáng qua Úc Linh, rồi hóa thành một làn khói nhẹ, tiến vào trong thân thể người cỏ.

Hề Từ đưa tay tiếp được người cỏ bay tới, sau đó bỏ người cỏ vào trong hộp gỗ khắc trận pháp lấy ra từ tay nải.

Sau khi người cỏ bị ép bay lên, loại hấp dẫn năng lượng quỷ hồn dao động cũng biến mất ngay, có mấy con quỷ chung quanh hơi mê man, lệ quỷ

https://thuviensach.vn

giữa không trung đã phát ra tiếng gào thét dồn dập, gầm một tiếng, giương nanh múa vuốt đánh tới Úc Linh.

Ánh mắt Hề Từ lóe sáng, nhảy tới, vừa bảo vệ Úc Linh, vừa phất tay tung mấy hạt châu ra, hạt châu đó ở giữa không trung hóa thành một luồng tím, hình thành thiên la địa võng, vây lệ quỷ kia lại.

Lệ quỷ kêu lên một tiếng thảm thiết, rốt cuộc hiểu ra đại yêu trước mắt không dễ dây vào, cũng không phải lệ quỷ như nó hạ được, lại đừng mong tưởng đến máu của con đại yêu này. Lúc này nó muốn trốn đã muộn, chỉ đành để cho luồng khí tím hóa thiên la địa võng kia vây chặt, mãi cho tới khi hồn bay phách tán, tiêu tán trong trời đất mới thôi.

Thần sắc Hề Từ lãnh đạm nhìn nó biến mất, trong đôi mắt tối đen chẳng có chút tia xúc động và thương xót tý nào.

Đám quỷ chung quanh bị cảnh này sợ tới mức run lẩy bẩy, cũng có con lúc trước bị người cỏ dụ hoặc hoặc đã tỉnh lại, hoảng sợ nhìn anh, thậm chí muốn trốn cũng không dám, chỉ đành đứng đực một chỗ.

Lúc này, Úc Linh mới ngẩng đầu từ trong ngực anh lên hỏi, "Xong rồi ạ?"

"Ừ" Đôi mắt sắc lạnh của Hề Từ bất chợt trở nên mềm mại trong suốt, nói dịu dàng, "Đã thu xong rồi, lệ quỷ này lúc trước vẫn giấu trong khu mộ, chắc là hấp thu không ít Quỷ Hồn, nên mới có tài năng và đạo hạnh cao như thế" Rồi mới không tự lượng sức mình muốn cướp đồ vật của anh.

Đồ vật này nọ của yêu vương dễ cướp lắm sao? Lúc trước anh không ra tay chẳng qua là bản tính thế, lười quan tâm, nhưng con lệ quỷ này lại không cướp thứ khác, mà dám ra tay với người yêu anh lần nữa, kết cục đó là hồn bay phách tán.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi cực kỳ nguy hiểm, tinh thần Úc Linh tập trung cao độ, hiện giờ đã an toàn, lại nhớ tới nơi này là nơi nào, chung quanh còn một đám quỷ đang vây quanh, sợ run lên, hỏi, "Lệ quỷ kia đâu rồi?"

"Hồn bay phách tán rồi" Hề Từ nói nhẹ nhàng bâng quơ. Ý là nói, đến cả luân hồi cũng hết cách.

Hề Từ vỗ vỗ vai cô, nói nhẹ nhàng, "Con lệ quỷ này chắc vẫn ẩn nấp ở trong này, dưa vào việc tu luyện cắn nuốt Quỷ Hồn chung quanh, vừa rồi có cơ hội biến thành một con lệ quỷ. Đợi khi nào đạo hạnh nó cao thâm hơn, sau khi Quỷ Hồn không còn thỏa mãn nó nữa, thì sẽ ra tay với con người"

Úc Linh hiểu được ý anh nói, vì thế cũng không bối rối với kết cục của lệ quỷ, nói luôn, "May là hồn phách mẹ không đồng đều, mới không bị con quỷ khác cắn nuốt"

Quỷ muốn cắn nuốt đồng loại để tiến hóa, cũng cần chọn đối tượng, với Quỷ Hồn suy yếu, thì một số ít quỷ cắn nuốt cũng không mang lại lợi ích gì.

Hề Từ cười cười, vừa thu thập mọi thứ trên đất, vừa nói với cô, "Thật ra tất cả cũng không phải đều như thế, vì ngôi mộ này bỏ công rất lớn, lại được cao tăng ở đây thêm một trận pháp bảo vệ, nên một hồn hai phách của mẹ mới có thể cư trú ở trong này được"

Úc Linh im lặng, đáp, "Hắn là ý của ba ba rồi"

Tuy mẹ mất rồi, nhưng ba ba vẫn muốn đưa cho mẹ thứ tốt nhất, bất kể là chọn mộ theo phong thủy, tài liệu tu mộ, thậm chí cả chuyện khắc văn trên bia mộ cũng đều để ý, thật may mắn có để ý này, nên sau khi hồn phách Úc Mẫn Mẫn tách nhau, cũng để cho hồn phách yếu ớt của bà có nơi cư trú, cũng không vậy mà tiêu hao nhiều năng lượng cho lắm.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 84

Chương 84

Edit: Dương tỷ

Sau khi thu dọn xong mọi thứ cả hai rời khỏi khu mộ, vui vẻ tiễn họ là một đám quỷ không đếm xuể, quả thật một đường tiễn đưa vô cùng hoành tráng.

Có thể tiễn bước hai vị này, đám quỷ đây vô cùng vui mừng, dù sao nguyên bản khu mộ này vốn là địa bàn của lệ quỷ kia, ức hiếp đám quỷ này không thở nổi, cứ lo lắng bị cắn nuốt bất cứ lúc nào, cho dù thế, con lệ quỷ kia cũng coi như là đồng loại của bọn chúng, đồng loại có thể chấp nhận hơn ngoại tộc.

Song ai biết đêm nay đột nhiên có một đại yêu đến đây, cũng chưa ra tay đã khiến chúng sợ trốn mất, kết quả cả con lệ quỷ cũng không phải là đối thủ, loại tôm tép như chúng đây lại càng không thể.

Con đại yêu này cực kỳ nguy hiểm, nó chỉ mất đúng một phút đồng hồ mà đã khiến chúng càng thêm lo lắng hãi hùng, đi thì tốt rồi.

Cứ vui vẻ tiễn đưa như thế so với quy cách tiễn đưa các nguyên thủ quốc gia cũng không kém, dù gì thờ số lượng quỷ ở đây nhiều lên mấy vạn, nhưng Úc Linh tuyệt đối không thấy vinh hạnh, mà ngược lại sợ tới mức bám chặt Hề Từ, hai mắt không dám nhìn loạn, cứ vùi đầu đi thẳng rời khỏi khu mộ, ngồi vào trong xe lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Hề Từ sờ mặt cô, thấy cánh môi cô tái nhợt khẽ hôn nhẹ rồi mới lái xe rời đi. Về đến nhà thì đã khuya rồi.

Úc Linh ngồi thẳng vào ghế salon, uống xong một ly đường đỏ Hề Từ nấu, cả người lúc này mới khôi phục bình thường, bất giác hơi mệt mỏi. Đến lúc này cô bình thường sẽ không còn tinh thần, tuy trong khoảng thời gian này có lúc cũng đánh loạn với sinh vật chung, tuy nhiên không nhiều.

Cô cố chống cơn buồn ngủ hỏi, "Mẹ em đâu?"

Hề Từ lấy hộp gỗ từ trong tay nải ra, bảo, "Cái này là lấy cây lim khắc trận pháp tạo thành, tạm thời để mẹ ở trong này cũng được"

Úc Linh gật đầu, sờ sờ hộp, ngẩng đầu nhìn Hề Từ cười cười, nói, "Em tin tưởng anh"

Hề Từ mang bức ảnh chụp và cái hộp gỗ cất cẩn thận, kéo cô về phòng, nói, "Muộn rồi, đi tắm trước rồi ngủ chút đi"

Úc Linh xoa xoa mắt, nói mơ hồ, sau đó như du hồn bị anh đẩy vào phòng tắm.

Hề Từ đã chuẩn bị tốt quần áo ngủ cho cô, đi vào trước phòng tắm không nghe thấy động tĩnh gì bên trong, dừng chân, mở cửa ra, quả nhiên nhìn thấy một người hắn là nên tắm thì lúc này đang ngồi ngủ trong bồn tắm, y phục trên người chưa cởi hết ra.

Anh hơi bất đắc dĩ, trong lòng dâng lên cảm giác cổ quái ê ẩm, khiến anh bất giác không thể nói rõ là cái gì, đại để là một loại thương tiếc và sợ hãi đi chăng, thương tiếc cho cô bị yêu cổ quấn thân mệt mỏi, trên vai gánh gánh nặng không phải của cô, không có cuộc sống như người bình thường, sợ mình không kịp cứu cô, sinh mệnh của cô đến phút cuối sau đó rời anh ra đi.

https://thuviensach.vn

Lúc trước chưa biết cô, anh chưa bao giờ biết được có một ngày mình sẽ vì một con người mà lòng loạn như thế này, không thể khắc chế nổi.

Hơi trầm mặc, anh vén tay áo lên, đi tới trước bồn tắm, kéo cô từ trong nước dậy, giúp cô cởi hết quần áo trên người ra, sau đó lại tắm sạch người cô. Nhìn thân hình hoàn mỹ bóng loáng trong nước, hai vú thẳng tắp cùng nụ hồng, vòng eo mảnh mai, nơi thần bí giữa hai chân, khiến anh mặt hơi đỏ, không kìm được chỉ muốn nhìn thêm, mặt lại càng đỏ hơn chút.

Giống đực khác hẳn giống cái, trên người là thấy rõ nhất. Cuối cùng lúc ôm cô lên trên giường, Hề Từ thở phào, lau lau mũi. Vừa rồi mũi chảy máu, có thể là do trời nóng nực, khí nóng trong cơ thể quá nhiều đi.

Đợi lúc anh tắm xong, nằm lên giường, ôm chặt cô vào lòng nhắm mắt lại, cuối cùng một ngày cũng xong.

***

Sáng sau Úc Linh tỉnh lại thì đã bỏ mất bừa sáng, lúc này cũng tới giờ ăn cơm trưa. Cô nằm trên giường một lúc, mãi cho đến khi Hề Từ tiến vào nhìn thấy anh ngồi lên mép giường, cô mới lăn tròn vào trong lòng anh, gối đầu lên chân anh, hai tay ôm lấy eo anh, ngửi mùi hương quen thuộc trên người anh, cả thế giới khiến cô bỗng trở nên yên tâm hẳn.

Hề Từ ôm cô, khom người cọ cọ mặt cô, cười bảo, "Không rời nổi giường sao? Chẳng phải nói với anh là hôm nay muốn đi tìm ba ở công ty để lấy chìa khóa đó sao?"

Úc Linh hôn nhẹ anh, kêu lên, "Chỉ thêm 5 phút nữa thôi"

Sau năm phút, Hề Từ kéo cô đứng dậy, đẩy mạnh vào trong phòng vệ sinh rửa mặt, rồi kéo cô xuống lầu ăn sáng. Vừa ngồi vào trước bàn ăn, thì chuông cửa vang lên.

https://thuviensach.vn

Hề Từ đi ra mở cửa, ngoài cửa là Lâm Tứ.

"Hề lão đại, có bưu phẩm của anh chuyển tới" Lâm Tứ cất lời, sau đó đi theo Hề Từ đến chào Úc Linh một câu, "Tiểu thư Giang, xin chào"

Úc Linh khẽ gật đầu với anh ta, hỏi, "Tự dưng sao lại có bưu phẩm gì thế? Có muốn vào uống chút nước không?"

Lâm Tứ định cự tuyệt sau đó chạm phải ánh mắt Hề Từ, nói ngay, "Vậy thì cảm ơn tiểu thư Giang"

Sau khi vào nhà, Lâm Tứ nhận lấy cốc nước Úc Linh đưa, nói luôn "Là bưu phẩm vị huynh đệ ở hải đảo bên đó"

Nghe được bưu phẩm ở hải đảo bên đó, lúc đầu Úc Linh nghĩ ngay tới Mễ Thiên Sư ký gửi gì đó đến rất nhanh. Nhưng mới qua một đêm thôi, hôm nay đã có tin tức của huynh đệ đến trưa nay, đây chẳng phải là quá nhanh sao? Cảm giác này thấy công ty anh em làm việc thật quá chuyên nghiệp. Không, hay là nói Mễ Thiên Sư thực sự là bạn chí cốt.

Trong lòng Úc Linh cao hứng mấy phần, hỏi tiếp, "Đúng rồi, dượng của tôi họ có đi tới quán mua hoa của các cậu không? Dượng tôi tên Niếp Ung Hòa, vợ ông ấy là An Như. Tôi thấy cây cỏ trong quán các cậu cũng được lắm, nên giới thiệu cho họ rồi"

Lâm Tứ nghe xong giật mình bảo, "Là bọn họ Niếp tiên sinh sao, hôm qua lúc chạng vạng họ có đến, nói là có người giới thiệu, hóa ra là tiểu thư Giang sao? Cảm ơn tiểu thư Giang đã quan tâm đến việc làm ăn buôn bán của quán" Điều này càng khiến Lâm Tứ thích thú cười với Úc Linh, cảm thấy vị này rất quan tâm tới chuyện làm ăn của cửa hàng bán hoa, thật sự là một người tốt.

Úc Linh gật gầu, sau khi hỏi xem nhóm An Như chọn cây gì, rồi mới để Lâm Tứ rời đi.

https://thuviensach.vn

Đợi sau khi Lâm Tứ đi rồi, Úc Linh lấy một miếng hoa quả gọt xuống, ngồi xổm bên cạnh nhìn Hề Từ mở gói quà của huynh đệ ra, chỉ thấy bên trong có một chiếc hòm hai khóa ngọc, nhìn ngọc này cũng không trong suốt lắm, hoa văn trên đó vô cùng tinh xảo, thậm chí có một số cái khó nói nên lời.

"Đây là một pháp khí để dưỡng hồn, bên trong có một tụ âm trận thiên nhiên, dùng để dưỡng hồn là thích hợp nhất" Hề Từ nói bình thản, trong lòng lại vô cùng vừa lòng với sự thức thời của Mễ Thiên Sư.

Úc Linh nghe xong, dĩ nhiên vô cùng cao hứng, quan sát một chút, tự dưng không nhìn ra cái gì, đem nó giao cho nhân sĩ chuyên nghiệp hỏi, 'Vậy lúc nào có thể bỏ hồn phách của mẹ vào được?'

"Tới tối đi"

Vẫn câu nói đó, ban ngày dương khí mạnh, tốt nhất không nên tùy tiện lấy hồn phách ra, đỡ cho loại hồn phách hơi yếu ớt bị tổn thương nguyên khí.

Úc Linh không có ý kiến gì với quyết định của anh, giờ đã tìm được hai hồn hai phách của mẹ rồi, những phần còn lại chắc là nhanh có thể tìm được thôi, điều này khiến cô vô cùng có sức sống, muốn nhanh chóng đi thu thập một hơi cho xong, đến lúc đó có thể gặp lại mẹ, cho dù mẹ đã trở thành quỷ cũng không sao.

Tuy cô sợ quỷ, nhưng với người nhà, bất kể biến thành gì cô cũng không sợ.

Tiếc là cảm xúc cô bốc cao, trong mắt Hề Từ thì những điều này không bằng cô chưa ăn cơm đúng giờ, bảo vệ sức khỏe thân thể là quan trọng nhất, ép cô ngồi ăn cơm trưa tiếp.

https://thuviensach.vn

Gắp một miếng sườn muối tiêu vào bát, Úc Linh đột nhiên nghĩ ra gì đó, tò mò hỏi, "Tối qua gọi điện thoại, trưa nay đã có thứ tới, Mễ Thiên Sư đi đâu tìm công ty chuyển fax mà tốc độ nhanh quá vậy"

Sắc mặt Hề Từ không đổi bảo, "Mễ Thiên Sư gửi một chuyến hàng này là giao qua rất nhiều người, ba dòng chín đường đều có cả, không phải chuyện mình làm, chuyện này có đáng kể gì đâu"

Sau khi Hề Từ và Úc Linh kết hôn, thái độ Hề Từ rất rõ, chỉ cần có mắt thì mọi người sẽ không dám khinh thường sự tồn tại của Úc Linh, Mễ Thiên Sư tự giác kết bạn tốt với Hề Từ, sau đó có chuyện gì phiền phức cũng đều tìm Hề Từ, nào dám chậm chạp đối đãi với Úc Linh, chỉ cần cô gái như cô mở miệng cho dù có phải xuống núi đao biển lửa Mễ Thiên Sư cũng không hai lời, chỉ mong sau này cô có thể giúp khuyên Hề Từ chút, để Hề Triển Vương đừng có làm gì quá tùy hứng là được.

Úc Linh cảm thấy lời anh nói thế này rất có lý, cũng không thấy kỳ lạ, biết đâu công ty chuyển phát nhanh của người ta cũng vì thiên sư mà làm bất cứ cái gì để phục vụ đó.

Ăn cơm trưa xong, Úc Linh nghỉ ngơi một lúc rồi thay quần áo, cùng Hề Từ lái xe đi đến tổng bộ tập đoàn công ty Giang thị.

Trước sảnh tiếp đón vẫn là vị tiếp tân hôm qua, vừa thấy họ mắt mở to nhìn, vốn chưa cần họ mở lời cô nàng đã đon đả chào hỏi, "Xin hai vị đợi chút, tôi lập tức thông báo cho thư ký Lý ngay ạ"

Trên mặt Úc Linh đeo kính, lãnh đạm gật đầu. Hề Từ đứng ở cạnh cô, trên mặt hơi cười cười, bộ dáng lịch sự tao nhã tuấn tú đó đều được bao con mắt mọi người để ý, dù gì thì người có bộ mặt đẹp đâu đâu cũng là tiêu điểm, hơn nữa chiêu bài này của thư ký Lý, khiến ai ai cũng không kìm được mà suy đoán thân phận của họ.

https://thuviensach.vn

Nhưng thư ký Lý còn chưa kịp xuống thì đã thấy một phụ nữ mặc bộ trắng từ trong thang máy đi ra, cô nàng vốn đang cúi đầu nói chuyện với người thư ký bên cạnh, ai ngờ ngẩng đầu lên thì nhìn thấy hai người trong sảnh, bất giác sững sờ.

"Bà chủ..." Nữ thư ký thấy bà chủ đột nhiên im lặng, thì thấy kỳ lạ, chỉ thấy bước chân cô nàng di chuyển, hướng về phía đôi nam nữ tồn tại vô cùng mãnh liệt ở trong đại sảnh kia.

Lúc thấy rõ người phụ nữ đeo kính mát là ai. Nữ thư ký thầm kêu một tiếng khổ sở. Giang Úc Y đi tới trước mặt Úc Linh, không nhìn tầm mắt chung quanh, hỏi, "Sao chị lại tới đây?"

Úc Linh nhìn cô nàng một cái không đáp. Thần sắc Giang Úc Y hơi cứng ngắc, định nói gì đó thì lúc này nhận được thông tin thư lý Lý đã tới.

Lúc nhìn thấy hai chị em đứng chung với nhau, thư ký Lý bất giác thấy không ổn, vội chạy nhanh tới. May thay Giang Úc Y thoạt nhìn có vẻ bình tĩnh, chắc vị đại tiểu thư này cũng chưa làm ra chuyện gì khiến nhị tiểu thư người ta nổi giận đâu.

Sau khi thư ký Lý tới, hạ giọng nói, "Đại tiểu thư, Hề tiên sinh, xin mời đi theo tôi"

Sau đó lại lễ phép gật đầu với Giang Úc Y.

Úc Linh ừ một câu cũng không thèm liếc mắt nhìn Giang Úc Y cái nào, dẫn Hề Từ cùng thư ký Lý đi mất.

Trong sảnh tiếp đón yên tĩnh, tất cả mọi người nhìn Giang Úc Y, hơn nữa trong lòng điên cuồng suy đoán thân phận người phụ nữ đeo kính mát lúc trước. Có thể khiến cho cha Giang Úc Y như vậy tới, lại không trách cô ấy, vậy người phụ nữ kia thực sự rất quan trọng, cũng không rõ là thần thánh phương nào nữa.

https://thuviensach.vn

Giang Úc Y không để ý tầm mắt mọi người chung quanh, quay đầu nhìn về cửa thang máy đóng, thần sắc hơi tối, do dự một lúc cuối cùng vẫn chưa muốn đi.

Đối lập với Giang Úc Linh, cô biết thái độ của cha với cô càng như là thủ trưởng đối với cấp dưới, không có tý bộ dáng kiểu cha con tý nào. Có lẽ trước 18 tuổi thì cô có thể vì vậy mà oán hận cha, đều là con gái của cha cả, sao lại có sự khác biệt lớn đến thế? Hơn nữa càng khiến cho cô thêm vừa hận vừa ấm ức là ba ba thậm chí còn có cảm xúc ghét cay ghét đắng với cô, cứ như sự tồn tại của đứa con gái như cô khiến cho ông ấy cực hận, từ nhỏ đến lớn ông ấy chưa từng ôm cô một lần, cũng cha] từng được ông hỏi thăm lấy một câu.

Mãi sau này hiểu được nguyên nhân mình sinh ra thế nào, thế giới của cô sụp đổ. Giang Úc Linh thở dồn dập, phát hiện ra mình thật vẫn để ý mãi tới chuyện này, trong lòng cười khổ một tiếng, cẩn thận nhìn thư ký đứng cạnh mình nói, "Đi thôi, đi Thiên Hà"

***

Trong phòng làm việc của tổng tài, Úc Linh và Hề Từ lần lượt ngồi xuống, tay cầm một ly hồng trà chậm rãi uống. Hề Từ nhấp một ngụm rồi thả xuống ngay, anh vốn không thích loại nước trà gia công như thế này, uống nước sôi còn hơn.

Úc Linh thấy thế, rót cho anh một ly nước lọc, nói với anh, "Không thích thì đừng cố"

Hề Từ cười khẽ, mắt thâm sâu hẳn lên.

Một tiếng roẹt vang lên, tiếng bút máy ma sát trên giấy trở lên chói tai, thư ký Lý gần như định tìm cớ trốn ra ngoài, trong lòng thầm kêu khổ, vị đại tiểu thư này biết rõ Boss thật sự không thích vị con rể Hề Từ này, thế mà còn ở đây ân ân ái ái, chẳng phải là khiến người ta tấm tắc lắm sao?

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, chỉ thấy Giang Vũ Thành vốn lấy cớ công việc để xử lý cuối cùng không ngồi yên nổi, mở miệng nói, "Úc Linh, hôm nay đến đây có chuyện gì hả?"

Úc Linh ngẩng đầu nhìn ông, hỏi, "Ba ơi, ba xong việc rồi đó à?'

"Chưa, nhưng chuyện của con khá quan trọng" Mặt Giang Vũ Thành không đổi, nói ra lời này khiến thư ký Lý thấy mờ mịt.

Úc Linh gật gật đầu, cũng không vòng vo với ông nữa, nói ngay, "Con nghĩ muốn đi đến tiểu khu nhìn xem thế nào, ba đưa chìa khóa ở đó cho con đi"

Giang Vũ Thành nhíu mày, "Lại đi tìm di vật của mẹ con nữa à? ở đó cũng chẳng có gì nhiều đâu"

""Không ạ, cũng chỉ đi nhìn một chút thôi ạ"

Giang Vũ Thành nhìn cô, ngừng lát nói, "Đi, ba đi cùng các con"

Thư ký Lý nghe thấy thế nói ngay, "Giang tổng, chiều còn có một hội nghị nữa ạ"

"Chuyển ngày mai đi" Giang Vũ Thành nói thẳng tưng. Trong lòng thư ký lý thầm thở dài, anh ta chỉ biết sẽ là vậy. Anh đi theo Giang tổng cũng chừng 10 năm rồi, cũng được coi như người có nghề trong công ty, thường xuyên giúp Giang tổng xử lý việc riêng, nhìn xem Giang tổng bận việc là nhiều nhất nhưng chỉ cần vị đại tiểu thư này có chuyện gì thì tất cả đều ném hết ra đằng sau tất.

So ra thì cái vị Nhị tiểu thư họ Giang kia vẫn cố gắng lấy được lòng người cha như thế này đáng thương hơn nhiều, dù tuổi còn quá trẻ đã vào công ty, năm trước thậm chí còn tạo ra thành tích khá được, nhưng Giang tổng vẫn coi chuyện cô là giải quyết việc chung, thậm chí đối đãi như cấp

https://thuviensach.vn

dưới, chẳng có tý tình cảm nào cả. làm người cha mà làm tới mức bất công đến vậy thực sự quá đáng, song chẳng ai dám chỉ trích ông cả.

"Ba ba định đi cùng thì đi đi ạ" Úc Linh làm ra vẻ không sao hết. Giang Vũ Thành sau khi giao mọi chuyện cho thư ký Lý xong, thì cùng họ rời khỏi công ty.

Giang Vũ Thành không mang theo thư ký, trực tiếp cùng con gái lên xe, hơn nữa còn chiếm hẳn ghế cạnh tay lái, rõ ràng là cố sức làm bóng đèn cản lại. Ông một bộ thần sắc thoải mái an tâm, nhắm mắt nói với Hề Từ, "Còn không lái xe đi?"

Hề Từ sau khi nhìn thoáng qua Úc Linh qua kính hậu, thấy cô lơn đễnh bĩu môi thì bất giác bật cười, cũng không để ý tới tâm tình cha vợ, lái xe đi ngay.

Sau khi đi tới khu vực tiểu khu, cả đoàn lên tới tầng mười, sau đó thấy Giang Vũ Thành lấy ra một chìa khóa mở cửa, rồi đưa vân tay mình vào. Tiểu khu nhỏ này ít người ở, mà lại cố ở một nơi như thế này, có một gian phòng được cải tạo kẻ trộm cũng hết cách xuống tay, chỉ có thể thấy là khó tới mức nào.

Trước kia Úc Linh cảm thấy ba cô bị bệnh thần kinh nhưng chưa đến nỗi nào lúc này lại cảm thấy căn phòng này sau khi được cải tạo, lại càng bốc ra căn bệnh thần kinh của ông hơn. Hiện giờ căn bệnh thần kinh này cũng đoán được chuyện cô đã làm, cô thấy hơi lo lắng ba cô tới lúc đó không rõ có thể cùng cô cướp đoạt lấy Quỷ Hồn của mẹ cô không nữa.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 85

Chương 85

Edit: Dương tỷ

Xoạt một tiếng, bức màn bị rơi ra, thoáng chốc trong phòng hơi tối trở nên sáng sủa hẳn, ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ, không khí nóng bức của mùa hè cũng theo đó mà tiến vào.

Úc Linh đứng ở trong phòng khách sạch sẽ, nhìn bài trí đồ vật quen thuộc trong phòng, còn có các hình vẽ đủ kiểu xấu xí loang lổ trên tường, trí nhớ như thủy triều chảy ngược, nháy mắt như trở lại 5 tuổi trước đây, cô và mẹ sống cuộc sống thường ngày trong này.

Cô từ nhỏ đã là một đứa bé ít nói, không giống những đứa trẻ tràn đầy tinh lực khác, dường như rất ít khi ra ngoài chơi. Ngày nào cũng từ nhà trẻ về đến nhà, mẹ đã nấu ăn trong bếp, cô không có chuyện gì thì lấy cọ màu vẽ trên tường trắng tinh. Mẹ nhìn thấy, vội cười mắng một câu, nhưng trong giọng nói không bực bội, mà cô cho đến tận giờ vẫn không sợ, cứ vừa đứng xa vẽ loạn trong nhà.

Lúc đó mẹ nói đợi sau này cô vẽ hết lên tường nhà, thì sẽ gọi người đến quét sơn lại một lần nữa.

Nhưng ai ngờ, cô vẫn còn chưa vẽ hết tường nhà thì mẹ mất rồi, cũng không có ai bảo sau này tìm công nhân đến quét sơn lần nữa, từ đó cô cũng không trở lại lần nào.

https://thuviensach.vn

Mười năm trôi qua, tuy Giang Vũ Thành cố sức che chở cho nơi này, khiến nó vẫn duy trì bộ dạng lúc Úc Mẫn Mẫn còn sống, chỉ chuyển một số vật phẩm riêng tư dễ vỡ đi mà thôi, còn không tu sửa nữa, nhà trọ nhỏ này thoạt nhìn vẫn có vẻ cũ như trước, không những có đồ đạc, còn có một số ít góc nhà lộ ra vắng vẻ trống rỗng lạnh lùng.

Giang Vũ Thành từ lúc bắt đầu giật tấm màn ra, cũng tương tự lâm vào thế giới của mình, ông đứng dựa người vào trước quầy rượu, một tay nhẹ nhàng vuốt lên mặt bàn, vuốt ve một đồ trang sức thủy tinh bằng da, thần sắc hơi mê muội hoài niệm, rõ ràng đang chìm trong chính ký ức của bản thân.

Hai cha con do vì trở lại nơi quen thuộc mà có nhiều cảm xúc, chỉ có Hề Từ là không có cảm giác gì nhiều, nhưng anh vẫn tò mò. Anh biết đây là nơi Úc Linh ở trước đây, sau khi cô sinh ra đều ở nơi này, mãi cho đến khi cô được 5 tuổi. Vậy Úc Linh trước 5 tuổi có bộ dáng thế nào?

Anh đã từng gặp cô lúc 3 tuổi, khi đó cô chính là một người hay nói, cứ một mình nói liên tục không yên, nói cái gì mà cha cô, lại nói tới mẹ cô, rồi nói tới ông ngoại bà ngoại của cô, nói đến dì dượng của cô, và một số ít các bạn nhỏ chơi đùa cùng nhau nữa, lúc đó trong cô đều ngập tràn cuộc sống.

Cứ thế có thể phỏng đoán, lúc đó cô được Úc Mẫn Mẫn chăm sóc rất tốt, cho dù Úc Mẫn Mẫn và Giang Vũ Thành ly hôn, cô vẫn là một đứa bé hạnh phúc, Giang Vũ Thành cũng không thiếu sót trong quãng thời thơ ấu của cô, mà làm hết trách nhiệm của một người cha.

Vậy còn sau 3 tuổi thì sao? Nghĩ đến đây, trong lòng Hề Từ thở dài.

Lúc 3 tuổi cô gặp được anh, anh lúc đó vì một kiếp nạn mà bị thương nặng, vừa khôi phục linh thức, do thương thế quá nặng, không thể khống chế nổi yêu tính của mình. Sau đó lại bởi vì máu của cô, anh cố ép khắc chế

https://thuviensach.vn

yêu tính trong cơ thể mình, khôi phục chút tỉnh táo. Đợi sau khi đưa cô về nhà bình an, lại do dưỡng thương, nên nhiều năm không rời khỏi sơn cốc, vì thế cho đến tận giờ anh mới biết được mình trước đây rốt cuộc đã bỏ lỡ cái gì.

Nhìn những bức vẽ xấu xí trên tường, vẽ loạn không theo cái gì cả, có thể thấy lúc ấy cô mới bướng bỉnh làm sao, trong mắt bất giác hơi thấy buồn cười. Ánh mắt lướt qua cả căn phòng, cuối cùng dừng lại ở trước một gian phòng.

Úc Linh chỉ hoài niệm một lúc, rồi bình phục trở lại. Tuy cách xa hơn mười năm mới trở lại nơi này, nơi đây gợi lên trong cô rất nhiều kỷ niệm lúc nhỏ, nhưng cô vẫn nhớ rõ mục đích tới đây hôm nay của mình, ngẩng đầu nhìn Hề Từ, thấy anh nhìn về phía một gian phòng thì kéo anh qua.

Sau khi đẩy cửa ra, xộc tới là mùi ẩm mốc lâu ngày khó chịu, Úc Linh lấy tay bịt mũi, cùng anh tiến vào.

Sau khi bật điều hòa trong phòng lên, cô nói húng hắng, "Phòng này là phòng ngủ chính, trước đây em và mẹ đều ngủ ở nơi này. Lúc trước e 5 tuổi vẫn cùng mẹ ngủ, mẹ sợ em ngủ một mình sợ hãi, nên vẫn ngủ cùng em, đợi sau khi em lên tiểu học mới để em ngủ một mình..."

Nói đến đây giọng cô chợt trở nên nghẹn lại, cho dù đã hơn mười năm, cái chết của mẹ vẫn khiến cô đau lòng khổ sở.

Hề Từ đứng cạnh nghe cô nói, vừa đánh giá căn phòng ngủ chính này, ngoài các loại đồ đạc trong nhà ra thì vốn chẳng còn bài trí gì cả, rất gọn gàng, rõ ràng là được Giang Vũ Thành dọn đi hết rồi, song trên giường chăn chiếu đều còn và sạch sẽ, rõ ràng là thỉnh thoảng vẫn có người đến đây nghỉ ngơi.

Hề Từ đi một vòng, lúc đi đến trước cửa sổ, ở đó có một quyển văn xuôi của tác giả đương đại. Anh cầm lấy, vừa lật một cái thấy bên trong có

https://thuviensach.vn

một dòng chữ trên sách, dòng chữ trên sách là tự viết, bên trên trích viết một dòng thơ mềm mại, phía dưới ký tên Úc Mẫn Mẫn, nét chữ xinh đẹp, nghĩ tới chắc lúc Úc Mẫn Mẫn còn sống vẫn hay lật xem.

Úc Linh đi cạnh anh, vừa nhớ lại trước đây vừa nói, "Thấy sao?"

Hề Từ nhìn nhìn, hạ giọng bảo, "Chúng ta tới không phải lúc, chắc là tối đến hay hơn"

Úc Linh a một tiếng, liếc mắt nhìn ánh nắng xiên qua cửa sổ, bất giác hiểu ra, trên mặt tự dưng lộ ra nụ cười vui sướng, cười tươi bảo, 'Vậy được, chúng mình cùng đợi tới tối đi"

Hề Từ cười lên tiếng đáp, sau đó quay đầu nhìn về phía cửa.

Úc Linh quay đầu lại, chỉ thấy cha cô không rõ đi vào từ lúc nào, đứng ở đó dùng loại ánh mắt đầy ý tứ cảm xúc nhìn họ, bộ dạng ấy có vẻ bị bệnh thần kinh nặng, nếu lúc nhát gan, chắc chắn sẽ bị ông dọa mất.

May mắn tuy Úc Linh sợ quỷ, nhưng lá gan cũng không nhỏ, thấy cha cô như vậy, ngoài cảm thấy ông ấy không giống người bình thường ra, thì cũng không đáng sợ cho lắm, chỉ trong lòng hơi thấy khó khăn, cứ cảm giác như ba cô có thể cướp giật thứ gì đó của cô bất cứ lúc nào, thật sự chỉ muốn ông ấy ra ngoài thôi.

Hề Từ mỉm cười chống đỡ, với cha vợ, tuy không tự giác lấy lòng ông, nhưng cũng không cố tình chọc giận ông. Thấy hai người đi ra, Giang Vũ Thành nhìn họ chằm chằm, cất lời hỏi, "Nhìn ra cái gì hả"

Úc Linh không hé miệng, không muốn đáp lại ông. Hề Từ cũng nhìn ông cười, cũng không mở miệng đáp lại.

Giang Vũ Thành thấy thế, mấp máy môi, trở lại phòng khách, lấy một bình rượu từ trong quầy ra, sau đó lấy ra ba chén rót rượu vào, đặt hai chén

https://thuviensach.vn

sang một bên, rồi ngồi lên ghế salon uống chậm rãi, ra bộ hôm nay ông rất thong thả, không vội.

"Ba à, con không uống rượu đâu" Úc Linh hơi bị áp lực đối với rượu, "Hề Từ cũng không uống rượu đâu ạ"

Hề Từ thấy cô cứ nhìn mình chằm chằm, nhớ tới lúc ở thị trấn trước, tuy biết cô vẫn hiểu nhầm cho tới bây giờ, cũng khó mà nói được gì, chỉ đành gật gật đầu với cha vợ.

Giang Vũ Thành hừ một tiếng, rõ ràng cảm thấy khinh thường chuyện đàn ông không uống rượu có còn là đàn ông không nữa? Nhưng thấy con gái rượu che chở cho anh thì thực ra chẳng dám nói gì.

Úc Linh đi rót hai chén nước lọc, một chén đưa cho Hề Từ, hỏi, "Ba à, hiện giờ sớm, chừng nào thì ba đi về?"

Giang Vũ Thành im lặng ử một câu, bảo, "Đêm nay ba nghỉ ở đây" Nơi đây có quần áo của ông, thỉnh thoảng ông không có việc gì thì đều tới đây nghỉ ngơi. Đây là muốn tận mắt nhìn xem bọn chúng định làm gì đây mà?

Úc Linh quay đầu nhìn Hề Từ, Hề Từ nhìn lại cô mỉm cười. Úc Linh bất giác thấy hơi lo lắng, nói, "Đi, anh đi tìm chỗ anh thích nghỉ đi" Sau đó nói với Hề Từ, "Hề Từ à, mình đi quét tước vệ sinh sạch đi"

Hề Từ uống xong nước, nói một câu được, rồi xắn tay áo cùng cô dọn dẹp vệ sinh.

Thực ra trong phòng rất sạch sẽ, Giang Vũ Thành cũng không cho ai đặt chân đến đây, cũng không muốn nơi này bị bẩn, tự mình quét tước đúng giờ, nhưng ông là một người đàn ông, hơn nữa từ bé đã được sống trong môi trường giàu có, đã bao giờ làm chuyện thế này đâu, hơn nữa lại bận công việc nên có nơi cũng không quét hết được.

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Thành thấy hai người làm khí thế ngất trời, nhìn họ chằm chằm một lúc, bất giác một cơn tức giận ngập tràn không ép lại được. Đây là làm vệ sinh đó sao, rõ ràng là ở trước mặt ông thế này phải chịu ơn rồi chứ, nhìn cái thằng nhóc thối kia ở trước mặt con gái rượu của ông săn sóc mọi thứ thật khó chịu quá đi.

Uống cạn ly rượu, mắt ông đục ngầu, đi thẳng vào phòng ngủ chính, đóng cửa lại.

Úc Linh làm mặt quỷ về phía chiếc cửa đóng lại, nói với Hề Từ, 'Đừng để ý đến ông ấy, thời kỳ mãn kinh của ông ấy tới rồi, nhìn ai cũng chẳng thuận mắt cả". Không, chỉ là vì con rể ông ấy không vừa mắt thôi.

Trong lòng Hề Từ hiểu rõ, trên mặt lại cười tủm tỉm đáp một câu, vốn chẳng để tâm tình của cha vợ vào mắt. Dù gì thì anh sống với Úc Linh, cũng không phải sống với cha vợ khó chơi, trong lòng ông ấy khó chịu, thì mặc ông ấy sầm mặt cũng coi như không có gì.

Sau khi quét tước phòng ở sạch sẽ, Úc Linh và Hề Từ đi tới cái chợ nhỏ gần đó mua đồ ăn, định đêm này ở đây giải quyết. Tuy phòng ở đã lâu không có ai ở, nhưng Giang Vũ Thành vẫn duy trì bộ dạng vốn có của nó, nên trong bếp chẳng thiếu cái gì.

Lúc Hề Từ bận rộn trong bếp, Úc Linh không có chuyện gì thì vào phòng nằm, cô thấy cha cô đang ngồi trên bậu cửa sổ, trước mặt còn để quyển sổ ghi chép, rõ ràng là đang xử lý chuyện ở công ty. Lúc này thần sắc ông lạnh lùng, nhìn có vẻ rất khó chịu, khiến người ra đầy áp lực.

Thấy cô tiến vào, thần sắc Giang Vũ Thành dịu đi mấy phần, cười bảo, "Lại đây ngồi đi, con đã lâu không trở lại, thấy có cảm giác gì với nơi đây không?'

"Lúc đó con còn nhỏ, cách xa lâu như thế, không có ấn tượng nhiều với nơi này lắm ạ" Úc Linh ngồi bên cạnh ông, thấy trong laptop đang mở

https://thuviensach.vn

video đối thoại, người đối thoại trong video là thư ký Lý thì không kìm được bảo, "Ba vẫn bận việc như vậy à?' Trong trí nhớ của cô, cứ như ba cô chẳng lúc nào có thời gian vậy, cả ngày cứ đến đi tới tập đoàn Giang thị, chưa từng buông thả cho bản thân mình nghỉ tý nào.

Giang Vũ Thành nhìn cô một cái, nở nụ cười không rõ ý tứ, nói, "Ngoài công việc ra, bình thường ba cũng chẳng có chuyện gì để làm cả" Nói xong, ông lại gõ một hàng chữ trên bàn phím, không để ý nói, "Ba bán mạng cho Giang thị 20 năm, Giang thị chính là lo lắng của ba, điều này chỉ cần có lo lắng thì mặc kệ chuyện của người khác, chẳng ai dám phản đối cả, thậm chí cũng không ai dám bức mình làm chuyện mình không thích, có phải thế không?"

Úc Linh nhớ tới cuộc sống mười mấy năm này của ba cô, trong đầu hơi khó chịu, bảo, "Vậy ba phải giữ gìn sức khỏe cho tốt, sau này con sẽ sinh cho ba một đứa bé xinh đẹp để ba bế, từ gien của con và Hề Từ, chắc chắn con chúng con sẽ rất xinh đẹp"

Lúc đầu Giang Vũ Thành vui vẻ, sau đó thì chẹp miệng bảo, "Thôi bỏ đi, đừng có nói những thứ ta không thích nghe nữa, ta vẫn còn chưa chịu thừa nhận thằng nhóc thối kia đâu"

Thật vất vả nuôi con gái rượu khôn lớn lại bị thằng nhóc thối cướp mất, lại chẳng nói với người lớn trong nhà tiếng nào, ông hận là hận cái thằng nhóc thối kia kìa, đừng mong ông có thái độ hòa nhã nhé.

Hừ! Ông có nhiều tiền, có thể nuôi con gái rượu cả đời không sao, con gái rượu không lấy chồng cũng chẳng sao hết.

"Ba đừng ép quá, con và anh ấy đã đăng ký kết hôn rồi, ba không thừa nhận cũng đành chịu thôi" Úc Linh nói rất thờ ơ, "Nếu ba không thừa nhận thì đợi lát nữa con rể ba nấu cơm và đồ ăn thì ba đừng có mà ăn nhé"

https://thuviensach.vn

Lúc này Giang Vũ Thành ngửi được mùi thơm bay ra từ bếp, mùi của tôm rim. Mùi đó thật sự thơm quá, chỉ ngửi thôi mà nước miếng đã chảy ra rồi, vô cùng kích thích người thèm ăn.

Sau đó ông lại nghe thấy con gái rượu nói, "Vừa rồi chúng con đi mua đồ ăn, có mua cho ba một chiếc bánh mỳ không đường, coi như làm bữa tối của ba đi. Làm người phải có cốt khí, ba ba à, con xem trọng ba lắm đó"

Con gái bất hiếu!

Giang Vũ Thành suýt nữa bị đứa nhỏ làm cho tức chết, thấy cô thản nhiên đứng lên rời đi, luyến tiếc mắng mỏ, chỉ đành tức một mình.

Sau khi Hề Từ nấu xong, Úc Linh bưng thức ăn đặt lên bàn, thấy ba cô từ trong phòng đi ra, thì quay đầu nói với Hề Từ, "Hề Từ à, cơm nấu ngon lắm sao?"

"Ngon lắm"

Úc Linh cất tiếng vui sướng, tốt xấu cũng không thật sự để Giang Vũ Thành ông phải gặm bánh mỳ không đường vô vị, kéo ông ngồi, coi như nể mặt ông, đỡ cho ông phải mất mặt trước Hề Từ, thật sự tức đến mức mà khóa mình trong phòng gặm bánh gì đó.

Giang Vũ Thành thấy con gái rượu tự mình kéo tay mình ngồi, trái tim đều mềm xuống, cảm thấy đứa con gái rượu này vẫn thương người cha như ông này nhất.

Sau khi ăn cơm chiều xong, hai cha con Úc Linh và Giang Vũ Thành ngồi trên ghế salon pha trà, Hề Từ thì chịu khó dọn bàn ăn và bát đĩa, trong bếp vang lên tiếng vang chạm lanh canh của bát đĩa và nước rửa, Giang Vũ Thành nhíu mày, quay đầu nhìn con gái rượu đang nằm vùi trên ghế salon vui vẻ uống trà, đột nhiên cảm thấy Hề Từ thoạt nhìn không còn đáng ghét như trước nữa.

https://thuviensach.vn

Tuy con gái rượu mình tốt, cho dù lười như heo thì người làm cha cũng chẳng thấy sao, dù gì thì ông nuôi rất tốt, chẳng ai dám nói tới con gái của ông cả. Nhưng so với lúc ông kết hôn với Úc Mẫn Mẫn hạnh phúc ngọt ngào, Mẫn Mẫn làm việc nhà gọn gàng, lại rất chịu khó đáng yêu, khác hẳn bộ dạng lười nhác của con gái rượu này, suy bụng ta ra bụng người, cảm thấy thương cho một người đàn ông có một người vợ lười đến thế, cũng hơi thấy cảm thông.

Đợi Hề Từ bưng một đĩa hoa quả đã gọt xong ra, Giang Vũ Thành hắng giọng nói, "Lại đây cùng ngồi đi"

Hề Từ không ngờ tới ông ấy luôn áp dụng chính sách không nhìn thì người cha vợ này lại chủ động cất lời, hơi nhíu mi, cũng không cự tuyệt ngồi xuống cạnh úc Linh.

Sau đó lại thấy thần sắc của Giang Vũ Thành khó có được chút dịu hẳn đi, mũi không phải mũi, cảm xúc biến hóa cực nhanh. Trong lòng anh thấy buồn cười tự dưng nhìn ra nguyên nhân cảm xúc biến hóa cảu Giang Vũ Thành, nhưng vậy thì đã sao? Vẫn yên ổn như cũ ngồi cùng vợ mình ân ân ái ái.

Đêm dần buông, mãi cho đến khi Úc Linh thấy hơi buồn ngủ, Hề Từ mới vỗ vỗ cô bảo, "Úc Linh, về nhà"

Úc Linh ngáp một cái, xoa mắt, mang theo giọng nói khàn khàn hỏi, "Có thể về được rồi ư?"

"Ừ" Hề Từ cười đáp, vừa giúp cô đứng lên dựa vào người, nói với Giang Vũ Thành đối diện, "Ba à, con và Úc Linh về trước nhé"

Giang Vũ Thành giật giật, cổ hơi lên men, thản nhiên đáp.

Úc Linh đi vào phòng vệ sinh vã nước lên mặt cho tỉnh, nhìn mình trong gương vẫn không kìm được nhếch mếp lên cái, sau đó mặt không đổi

https://thuviensach.vn

cong môi lên, lau sạch nước rồi ra khỏi phòng vệ sinh.

Lúc đi ra vẫn thấy ba cô ngồi như cũ nhìn họ chằm chằm, qua một buổi tối, vẫn cứ nhìn đăm đăm, sự dẻo dai của ông khiến Úc Linh chẳng biết nói gì cho đúng, nhưng trong lòng nhận định ba cô đúng là sau khi mẹ cô mất, thật sự biến thành một kẻ bị bệnh thần kinh, không rõ mẹ nhìn thấy ông, có thể mắng ông không nữa.

"Ba à, chúng con đi nha, lần sau lại tới ạ" Úc Linh kéo tay Hề Từ vẫy tay về phía ba cô. Thấy hai người thực sự đi rồi, Giang Vũ Thành nhíu mày, đứng ở cửa sổ, nhìn chiếc xe trong gara dưới lầu, đột nhiên hơi không xác định đứng lên, hay là ông nghĩ sai rồi?

Mãi cho đến khi xe rời khỏi tiểu khu, ông mới quay đầu nhìn vào phòng ở rất lâu, mấp máy môi, bất kể có phải nghĩ sai không, vẫn không dao động quyết định của ông như cũ.

Ông rất khát vọng nhìn thấy bà, bất kể bà là người hay quỷ, ông đều muốn nhìn thấy bà!

**

Ngồi vào xe, Úc Linh ngáp một cái nói hơi khàn, "Vừa rồi sắc mặt ba rất kém, em rất lo cho ông ấy không rõ ông ấy có làm ra chuyện gì không nữa"

Phát hiện đợi cả một tối mà bọn họ không làm gì hết, khiến ông vô cùng thất vọng, loại cảm thụ chênh lệch này dĩ nhiên trào lên tức giận. Giang Vũ Thành cuối cùng tuy vẫn không biểu hiện ra cơn tức, nhưng đột nhiên bộc lộ khí thế này, cũng khiến Úc Linh hơi có chút bị áp lực.

Hề Từ cười bảo, "Em yên tâm đi, hiện giờ ông ấy cũng không làm gì đâu"

https://thuviensach.vn

Úc Linh ngẫm nghĩ, hiểu lời anh nói, "Ba ba làm việc thích chen ngang, nhưng v'ới chuyện của mẹ thì rất thận trọng, không có vẹn toàn và chuẩn bị chắc chắn, ông ấy không dám mạo muội làm ra cái gì đâu" Nói xong thì hỏi, "Đúng rồi, ở đó có hồn phách của mẹ không?"

"Có, có hai phách" Hề Từ khẳng định.

Vẻ mặt Úc Linh vui sướng, "Đã thu rồi?"

"Ừ, thu được vào trong pháp khí dưỡng hồn rồi" Hề Từ mỉm cười bảo.

Nghe đến đó, Úc Linh không kìm được cười tươi tỉnh. Mệt cho cha cô đêm nay cứ nhìn chằm chằm vào họ, muốn nhìn chút họ làm cách nào gặp hồn, nếu không có pháp khí dưỡng hồn của Mễ Thiên Sư gửi tới, Hề Từ định thu tập hồn phách tách ra của mẹ cô quả thật cũng giống y tối qua vậy, dùng cái gì mà môi giới dẫn đường mới dẫn được vào, nhưng sau khi có pháp khí dưỡng hồn, tàn hồn tàn phách sẽ bị thu hút, tự động chui vào, vốn không cần con người tác động tới.

Vì thế, mặc kệ Giang Vũ Thành trông chừng họ cả tối nhưng lại không nhìn ra cái gì cả. Tuy khả năng ba ba đã đoán ra chuyện họ đang làm, nhưng Úc Linh tạm thời vẫn không muốn làm rõ, không phải không tin mà cảm thấy bất kể là gặp được ông ngoại hay mẹ vẫn lộ ra một kiểu cổ quái, càng ít người biết chuyện này càng tốt, cũng coi như là một sự bảo vệ đi. Hơn nữa thấy cha cô sau khi mẹ cô mất có nhiều hành động làm loạn, cô thực sợ đến lúc đó cha cô sẽ gây ra chuyện điên cuồng gì đó mất.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 86

Chương 86

Edit: Dương tỷ

Trời sáng, Úc Linh bò dậy từ trong chăn, nằm gối đầu cứ vậy lười biếng nằm phịch như thế.

Cô rất thích ngủ nướng trên giường, bất kể là đã tỉnh, hay chưa tỉnh, chỉ cần không có chuyện gì thì cứ thích nằm trên giường một lúc, lặng nghĩ đến mọi chuyện.

Hai ngày này, đã thu tập được hai hồn bốn phách của mẹ, chỉ còn lại có một hồn ba phách nữa thôi. Trong hai ngày này xem tình hình thì chắc phải đi đến chỗ tổ trạch và nơi mẹ tử vong, chắc chỗ đó mới còn sót lại một hồn ba phách dừng ở chỗ đó - đương nhiên không loại trừ có tình huống đột xuất phát sinh.

Vừa nghĩ thế, cô vừa thò tay cầm lấy cuốn kịch bản ở đầu giường ra lật xem, tối qua nhận được tin nhắn, do giai đoạn trước công tác chuẩn bị cho quay phim còn một ít, nên ước chừng phải nửa tháng nữa đoàn làm phim mới bấm máy, đến lúc đó cô là nữ thứ ba cũng phải lộ mặt để quay, tiếp đó mới tiến vào trong tổ.

"Đang nghĩ gì thế?" Một giọng dịu dàng ôn hòa vang lên, sau đó có một bàn tay ấm áp xoa xoa trên đầu cô.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Úc Linh rời từ cuốn kịch bản đến người đàn ông ngồi trên giường, vừa rời khỏi giường vừa cất giọng khàn khàn mềm mại đáp lại, "Đang nghĩ tới chuyện quay phim, đến lúc đó nếu mà bận thì chắc phải đến ở trong khu vực quay phim bên đó rồi"

"Rất vất vả sao?" Hề Từ hơi chút lo lắng hỏi, chỉ sợ cô vất vả.

Úc Linh ngẫm nghĩ, nói ra một câu mà có rất nhiều diễn viên rất muốn nói như cô, "Thực ra có vất vả hay không chỉ cần tranh thủ một lần là ổn, em rất thành thạo" Sau đó cô lại bảo, "Thật ra em còn đang nằm mộng đỏ, hồng sau này, giá trị con người sẽ nổi bùng lên trong buổi họp báo, doanh thu sẽ tăng lên, đến lúc đó anh muốn mua gì cũng đều có hết"

Lần trước đi trung tâm thương mại mua mọi thứ cho anh, đột nhiên Úc Linh cảm thấy bản thân mình kiếm tiền nuôi gia đình rất tốt, chỉ thấy thích là mua ngay cho anh, đặc biệt lúc nhìn thấy bộ mặt cực kỳ cao hứng kia của anh, cuối cùng hiểu ra vì sao có phụ nữ giàu lại thích bao nuôi trai trẻ, cảm giác đó không phải thích mà đặc biệt thích.

Đương nhiên Hề Từ không phải trai bao, nhưng cô vẫn thích nhìn bộ dạng cao hứng đó của anh.

Hề từ nghe thấy hơi buồn cười, hơi thẹn nói, 'Vất vả cho em rồi"

Hề Triển Vương hoàn toàn không biết bản thân vợ mình mua mọi thứ cho anh là không đúng ở đâu, chỉ cảm thấy đây là biểu hiện cô ấy yêu mình, rất cao hứng, là văn hóa khác hẳn.

Đợi ăn sáng xong, Úc Linh nằm trên ban công xem kịch bản, nhận được thẻ ATM Hề từ đưa cho cô.

"Đây là mười mấy năm nay anh tích cóp được, bình thường anh cũng chẳng cần mua gì cả, đưa cho em, em cần mua gì thì cứ việc mua"

https://thuviensach.vn

Úc Linh soi soi anh, đây là nộp thẻ lương cho vợ sao? Tuy cô không tin có đàn ông nào có tiền lại đi học thói xấu, nếu một người muốn thay lòng đổi dạ thì không có tiền cũng vẫn học tật xấu. Nhưng hành động anh nộp thẻ lương thế này chứng minh anh có tính tự giác, trong lòng dĩ nhiên rất cao hứng.

"Ở đây có bao nhiêu thế ạ?" Cô tùy ý hỏi một câu, cân nhắc bảo anh đổi thành một thẻ tiền, dù gì cô cũng có tiền mà.

Đợi lúc nghe thấy Hề Từ nói lên một con số, Úc Linh ngừng lại, quay đầu sửng sốt nhìn anh.

Hề Từ cũng nhìn thẳng vào cô, trên mặt vẫn là nụ cười tươi ấm áp như thế, ngọt như núi xanh, nước ngọt vậy, dưới cơn nóng bức của mùa hạ này, lại vô cùng khoan khoái nhẹ nhàng, cả người đều khiến người khác cảm thấy hơi thở quá tinh khiết.

Úc Linh vô cùng bối rối, vẫn quyết định nhận, hỏi lại, "Một chuyến hàng của các anh hóa ra kiếm tiền như vậy à?" Song thoạt nhìn bộ dáng Mễ Thiên Sư, có thể lái một chiếc xe trên trăm vạn đã thấy cao hứng, còn xe đó thì vẫn là chi phí chung.

Người đàn ông này thật đúng là không dính bụi trần mà! Hay vẫn là kẻ nhiều tiền đầy cặn bã? Hoặc là kẻ đào mỏ, bao nuôi đáng khinh?

Trong lòng Úc Linh cảm thán, đột nhiên phát hiện ra Hề Từ vốn không phải là thằng lông bông, nên cha cô mới nói anh chắc chắn coi trọng tiền nong gì đó của cô, thực tế chẳng đúng tý nào.

Quả nhiên là anh thích cô, mới có thể kết hôn với cô, vốn không coi trọng thân phận cô.

Tuy đã sớm biết thế, hiện giờ biết rõ thì càng cao hứng hơn, vì thế Úc Linh bỏ kịch bản trong tay lại, vui sướng nhào về phía anh, áp chặt anh lên

https://thuviensach.vn

chiếc ghế ban công, nhìn anh đỏ mặt, càng vui hơn, ô a một cái cúi xuống cắn lên chiếc môi xinh đẹp của anh.

Toàn thân người đàn ông này đều lộ ra cảm giác thanh tú xinh đẹp, bất kể là ngũ quan hay da thịt, thậm chí cả vóc người cao thon gầy, đặc biệt dưới ánh sáng mùa hè ban ngày, phát hiện ra da thịt anh vẫn xinh đẹp không chút tỳ vết nào, mà Úc Linh thì thấy làn da của mình cũng đẹp lắm, nhưng vẫn thoáng hâm mộ. Lại tiếp tục nhào tới cắn một miếng lên yết hầu của anh.

Hề Từ hơi nhíu mày, rốt cuộc xoay người đứng lên, ôm lấy con người đang bám dính như con thú nhỏ vào lòng, vừa bế vừa rời khỏi ban công. Rõ ràng đang là ban ngày, lại thân mật ở trên ban công, chung quanh đều có các hộ gia đình, dù chẳng có ai nhìn thấy anh cũng vẫn thấy ngượng.

Ôm cô về phòng, hai tay Hề Từ ôm lấy hai bên sườn cô, nhìn chằm chằm khuôn mặt do cười đùa mà đỏ bừng lên của cô, miệng hơi khô lưỡi đắng, cuối cùng không kìm được nữa, cúi người xuống ép sát lên, vừa sờ soạng, vừa nhiệt tình đầy bức thiết xông vào nơi đầy ấm áp kia. Nơi đó chật, cuốn chặt cô vào lòng, hôn lên cả người cô đầy mồ hôi, nói dịu dàng, "Do em vừa rồi trêu chọc anh trước"

Vì vậy anh nghĩ là cô muốn, nên mới ôm cô trở lại sao?

Úc Linh đấm nhẹ anh một cái, hơi thở trở nên dồn dập, đột nhiên phát hiện ra trên người anh có một nơi vốn chẳng đẹp gì cả, là vết sạo hình dạng dài dữ tợn, cô cố chống đỡ, khó chịu, lầu bầu, "Em không phải ý đó..." Gần đây bận rộn, về nhà thì đầu tiên là ngã xuống ngủ, rất lâu chưa thân thiết với anh, chỉ muốn cọ cọ anh chút, cũng không có ý ban ngày muốn gì đó ở trên ban công.

Hề Từ cười khẽ, hai mắt sáng long lanh, càng khiến ánh mắt anh thêm quyến rũ đa tình, xinh đẹp quá mức. Úc Linh nhìn mà thấy mình như bị mù

https://thuviensach.vn

tình, chỉ ngơ ngác nhìn anh, mãi cho đến khi bị anh đùa nghịch cảm thấy tư thế thẹn cũng không có phản ứng gì.

Ép buộc vài lần, tinh thần Úc Linh cuối cùng không trụ được nữa, còn chưa dứt thì đã ngủ mất. Đợi lúc cô tỉnh lại thì đèn điện đã sáng rực lên rồi.

Hề Từ ôm lấy cả người cô hôn, sau khi đợi cô rửa mặt xong, đi lấy một bát cháo gà nấm hương nấu xong mang vào, để cho cô giải quyết ngay tại trong phòng.

Úc Linh nhìn anh một lúc, rồi nhanh chóng giải quyết bữa tiệc mà không rõ là trưa hay tối, ăn liên tục hết ba bát, cô mới gác đũa, rõ ràng là đói thảm mà.

Ăn xong cơm chiều, cô lại tiếp tục xem kịch bản, Hề Từ thì ngồi cạnh cô, thưởng thức pháp khí dưỡng hồn kia.

Tối qua anh đã thu thập đủ hai hồn bốn phách vào trong, có thể cảm giác được đôi khóa ngọc đã trở nên ngưng thật được hai hồn bốn phách. Tiếc là do hồn phách không đều, dù có triệu hồi Úc Mẫn Mẫn ra thì cũng không thể nói chuyện được, nhiều nhất chỉ nhớ lại Úc Linh là con gái của bà thôi, còn trí nhớ khác đã đi cùng hồn phách mất rồi, không thể nhớ toàn bộ được.

"Mấy ngày nữa chúng ta về tổ trạch một chuyến đi..." Úc Linh vừa nghiền ngẫm kịch bản vừa nói chuyện với anh.

Hề Từ lên tiếng hỏi, "Tổ trạch họ Giang giờ là ai ở?"

"Chỉ có ông nội và bà nội em thôi, còn không có ai cả" Úc Linh nói cho anh biết toàn bộ thành viên nhà họ Giang, "Bà nội tổng cộng sinh ra hai trai một gái, ba em, cô Ba, chú út là do bà nội sinh, Chú Hai, chú Tư đều do phụ nữ bên ngoài sinh cho ông nội, ngoài chú nhỏ đang ở trong quân đội chưa kết hôn ra thì những người khác đều kết hôn hết rồi. Chú Hai và chú

https://thuviensach.vn

Tư có hai con trai, còn con gái riêng thì không rõ có mấy người, nhưng do chú Hai và chú Tư cũng là con riêng nên bà nội vẫn chưa gặp thì đã..."

Nghe Úc Linh nói hết xong, Hề Từ bảo, "Ông nội em thật đa tình quá"

Úc Linh, "..."

Hề Từ nhìn cô, thấy thần sắc cô đờ đẫn, trong lòng biết mình hình như có nói mấy câu không phù hợp với cách nói của con người, ho khẽ một cái bảo, 'Hiện giờ pháp luật là chế độ một vợ một chồng, không phải vợ sinh ra con đều không hợp pháp, ông nội em thế mà vẫn cứ có hai đứa con riêng, điều này thật là..."

Úc Linh cười phì ra gật gật đầu bảo, "Đúng vậy, ông nội thật sự làm ra chuyện hết chỗ nói luôn, thật sự đúng là thiếu đạo đức kinh" Nói đến đây, mũi cô lại thấy cay cay.

Lúc ấy cô đang ở ngay trong nhà dì An, sau khi nghe thấy tin như thế, cô được đón về Giang gia, tiếp đó là lễ tang của mẹ, toàn bộ trí nhớ trong thế giới của cô đều biến thành điệu nhạc đau buồn đơn điệu, chẳng có một tý sắc thái nào. Cô không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết là không thấy mẹ cô nữa, cô cũng không được nhìn thấy mẹ nữa, mãi cho đến khi cô lớn thêm chút mới hiểu cái chết nó đại diện là cái gì.

Hề Từ ôm cô vào trong lòng, vỗ nhè nhẹ lưng cô nói, "Mấy ngày nữa, chúng ta đi S thị một chuyến nhé" Úc Linh vâng một câu.

Hề Từ không ngờ cô nhớ tới chuyện này lại đau lòng đến vậy, vội vàng lảng sang chuyện khác nói, 'Đợi khi nào thu thập đầy đủ hồn phách của mẹ thì để cho mẹ ở trong pháp khí dưỡng hồn tẩm bổ chút, đợi linh hồn của bà ngưng thật mới có thể gặp mặt em được. Đến lúc đó, em muốn cho bà ở lại dương gian cùng em hay là tiễn bà đến âm phủ để đầu thai đều được cả"

https://thuviensach.vn

"Thật ư?" Hai mắt Úc Linh sáng long lanh nhìn anh, "Mẹ có thể ở lại dương gian sao?'

"Đương nhiên là được, chỉ cần tránh những nơi có khí âm là được" Hề Từ cười nói, "Em xem trong khu mộ có nhiều quỷ như thế, thực ra đều là bởi có chấp niệm ở nhân gian nên không cách nào tiến vào âm phủ đi đầu thai được, khí âm chính là duy trì trật tự ở âm phủ, mỗi lần đến dương gian dẫn hồn, đều là những Quỷ Hồn có tâm nguyện hoàn thành, nguyện ý tiến vào âm phủ để đi đầu thai cả"

Úc Linh gật đầu, cũng hiểu được sơ sơ. Chẳng trách mà bất kể chuyện dương gian hay âm phủ, âm phủ cũng thế, hai đường âm dương, xem như hai đường thẳng song song bình thường chỉ có khí âm mạnh mới có thể mở ra con đường âm dương đến dương gian dẫn hồn đi, còn người dương gian cũng không mạnh tới mức có thể mở ra được đường âm dương để tiến vào âm phủ, nếu không hồn phách sẽ lấy hình thức sinh hồn ở lại âm phủ, thân thể trên dương gian không còn hồn phách, sẽ ngừng thở, tạo thành hiện tượng tử vong.

Hề Từ tiếp tục nói với cô một ít loài sinh vật không phải người, quả nhiên thấy cô vừa tò mò lại vừa sợ hãi, bất giác cười thầm, cảm thấy bộ dáng nhỏ của cô thế này nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu, khiến anh không kìm được đã nghĩ đến chuyện nói nhiều hơn, sau đó xem cô cứ dần tiến lại gần, chẳng cảnh giác với anh, quả thật như thế thật sự rất đáng yêu.

Tới tối lúc đi ngủ, do cả người cô đều dán lên người anh, nghĩ đến chuyện vợ chồng lúc ban ngày. Chuyện trong lòng bất giác thấy bốc nóng lên, xoay người đặt cô dưới thân, trong tiếng hô kinh hãi của cô, hôn cô.

Cuối cùng Úc Linh cũng chẳng có sức ôm anh, nhìn anh vì tình dục mà ánh mắt trở nên quyến rũ, khiến con tim trở nên mềm yếu, cảm thấy người đàn ông này nhìn sao lại đáng yêu đến thế chứ? Cứ tựa như một yêu

https://thuviensach.vn

tinh nhỏ vậy, mê người vô cùng, rất biết lên phòng, xuống bếp, vào phòng ngủ, đánh lưu manh, vô cùng đa năng.

Bị sắc đẹp quyến rũ mê mẩn, cuối cùng mệt quá cũng mệt mỏi thiếp đi, vẫn cảm giác được sức mạnh như rồng như hổ của anh ngập tràn vận động trong người cô...

Sáng hôm sau Úc Linh lại dậy muộn như thường.

Vừa rời giường, cô đã nhận được điện thoại của cha cô.

"Cuối tháng về tổ trạch ăn một bữa cơm đi" Giang Vũ Thành ngưng lại, lại nói tiếp, "Nhớ rõ dẫn thằng nhóc kia cùng về nhà"

Úc Linh vừa dậy đầu óc vẫn chưa tỉnh táo hẳn, nghe thấy lời cha nói thì mở miệng hỏi, "Ý ba là bảo con mang Hề Từ về nhà để khiến ông nội bà nội tức giận sao ạ? Không sao, sẽ cho ba vừa lòng"

".... Nói vớ vẩn, ta là loại người thế sao? Đừng có nói linh tinh" Giang Vũ Thành nghiêm trang trách mắng, "Con đã kết hôn rồi, bất kể là thơm hay thối, dù gì cũng phải dẫn người về cho bọn họ nhìn"

"Yên tâm đi ạ, Hề Từ rất thơm, con có thể cam đoan" Úc Linh ăn ngay nói thật.

Tiếc là ba ba Giang lại không biết Hề Từ thơm, hơn nữa ông ấy cũng không muốn biết đã dập máy ngay.

Úc Linh phải một lát sau mới tỉnh táo, trầm mặc một lúc, thẳng tay vứt di động sang một bên.

Đợi lúc Hề Từ tiến vào gọi cô dậy ăn sáng, cô vừa thay quần áo vừa bảo anh, "Nhà họ Giang cứ mỗi lần cuối tháng đều phải tụ họp gia đình, trừ

https://thuviensach.vn

phi không có thời gian, nếu không đều phải trở về, ngày kia chính là tháng mà gia đình tụ hội, chúng ta sẽ cùng nhau về"

Hề Từ lấy lược chải đầu cho cô, cười đáp, "Được, anh sẽ chuẩn bị lễ gặp mặt"

Úc Linh vâng một câu, sau khi đợi anh tết sơ tóc cho cô xong, cô sờ sờ hai bím tóc rơi trước ngực, không cần nhìn cũng cảm giác được anh đã biến tóc mình thành kiểu rất đặc sắc, bất giác thấy kiểu tóc ấy như một đại tiểu thư khuê các thời cổ đại vậy, dù có vẻ ngắn gọn, nhưng thoạt nhìn vẫn rất đẹp.

Hề Từ rõ ràng có một bàn tay khéo léo.

"Hay là cắt tóc đi nhỉ?' Cô liếc nhìn anh trong gương, nói, "Dài quá, phiền toái lắm"

"Không phiền, như vậy đẹp lắm" Hề Từ thích cô để tóc dài, với anh tóc dài là tài sản của một cá nhân. Úc Linh lại liếc nhìn anh trong gương bĩu môi, hoãn quyết định cắt tóc gì đó lại.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 87

Chương 87

Edit: Dương tỷ

Sau khi chuông cửa vang lên, Hề Từ đi ra mở cửa, chỉ thấy một phụ nữ trên dưới ba mươi tuổi ăn mặc gọn gàng mang theo túi lớn túi nhỏ đứng đó.

"Cô là..."

Người phụ nữ đó cũng kinh ngạc khi thấy người ra mở cửa, nhưng vẫn lễ phép gật đầu chào hỏi, bảo, "Xin chào, tôi họ Trần, là trợ lý của tiểu thư Giang, tiểu thư Giang đang ở trong nhà ạ? Tôi mang đồ của cô ấy tới"

Tuy không rõ vị tiên sinh này là ai, nhưng có thể xuất hiện đàng hoàng ở đây rõ ràng là được vị đại tiểu thư kia cho phép, trợ lý Trần lễ phép hỏi thăm một câu.

Hề Từ đã nghe Úc Linh nói qua về vị trợ lý này rồi, nhìn cô một cái, rồi nghiêng người để cho cô tiến vào.

Úc Linh lúc này đang ngồi ở trên ban công mát mẻ nghiên cứu nhân vật kịch bản.

Trên ban công trồng hơn một nửa là cỏ cây hoa lá, đưa mắt nhìn lại thì thấy cả một đám đầy sức sống, mùi hương thơm mát đi vào lòng người, hơn nữa không khí ở đây cũng đều khiến cả phòng mát rượi, người ngồi ở

https://thuviensach.vn

đó, cả thân thể cũng thấy nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều. Vì thế bình thường chỉ cần xem kịch bản gì đó, Úc Linh đều thích vùi mình nơi này, ở đây cũng khiến cô nghĩ càng thêm rõ hơn.

Nghe thấy tiếng vang, cô ngẩng đầu lên nhìn, thấy là trợ lý Trần tới cũng không cảm thấy kỳ lạ.

Trợ lý Trần mang theo mọi thứ tiến vào, đầu tiên cũng cảm giác không khí chung quanh còn tươi mát hơn nhiều so với bên ngoài, lộ ra một cảm giác tự nhiên thoải mái. Hiện giờ đang là tháng sáu, thời tiết ở B thị cũng đã gần như nóng bức, bất kể ngày hay tối đều có vẻ khó chịu nóng nực, người ở ngoài cũng không phải ra mồ hôi đầy mình thì cũng khó chịu vô cùng.

Từ trung tuần tháng tư sau khi Úc Linh ở thôn Ô Mạc trở về, trợ lý Trần đã mấy tháng chưa từng tới đây rồi, giờ liếc mắt một cái đã nhìn thấy đám thực vật đầy sức sống ở ban công, vốn chẳng để ý tới chuyện này, người hầu chiếu cố cô cũng không có tế bào của loại nghệ thuật này, cứ tùy tiện chăm sóc may không gây ra sai lầm, vậy thì đám thực vật ở ban công này hẳn chính là vị Hề tiên sinh kia chăm rồi.

Trợ lý Trần thả mọi thứ xuống, mờ mịt liếc mắt nhìn Hề Từ đánh giá một cái nói, "Hè tới, vừa rồi công ty bên đó có thiết kế một ít trang phục mới khá được cho Giang tiểu thư, tôi liền mang tới đây ngay, còn có một ít trang sức đá quý nữa"

Giang gia vào hơn hai mươi năm trước vốn được cho là một gia tộc hào môn bậc trung nổi tiếng ở B thị, không chói mắt lắm nhưng cũng không vì thế mà kéo xuống bậc nghèo mạt, có thể nói là đứng vững như bàn thạch, cũng không nói là thu hút cho lắm. Nhưng mấy năm gần đây dưới tay Giang Vũ Thành phát triển, Giang gia dần phát triển ngày càng trở nên mạnh mẽ, nhảy một nhát từ bậc trung lên bậc gia tộc đứng đầu B thị,

https://thuviensach.vn

tên Giang Vũ Thành này cũng từ đó có địa vị quan trọng nổi tiếng ở khu phố B thị.

Sản nghiệp của Giang thị rất đa dạng, quảng cáo, trang sức châu báu, sản phẩm điện từ, đất đai, ăn uống giải trí, phục sức, xí nghiệp sản xuất thuốc, các bộ quần áo trang sức của Úc Linh đều do chính công ty nhà chuyên môn thiết kế, mỗi một quý đều để ý tới chuyện này. Vì ngày mai là mỗi tháng một lần gia đình tụ họp, trợ lý Trần cũng nhân cơ hội mang quần áo trang sức đưa tới đây.

Úc linh lên tiếng nói bừa, hỏi, "Trong thời gian này trợ lý Trần có bận lắm không ạ?"

Hề Từ rót một ly nước đưa cho trợ lý Trần, rất tự nhiên ngồi xuống cạnh Úc Linh.

Trợ lý Trần cười nói một câu cám ơn, nhìn thấy Hề Từ hành động tự nhiên, mí mắt nhảy nhảy, vừa ngồi vào chiếc ghế đặt trước mặt Úc Linh, vừa thong thả đáp, "Cũng chẳng có gì vội cả, có trợ lý Nguyễn giúp, rất nhiều chuyện chỉ cần làm từng bước là ổn"

Nói xong, lại lấy ra một ít văn kiện và tư liệu từ chiếc túi mang theo bên mình ra, bắt đầu báo cáo.

Cô và trợ lý Nguyễn đều giúp xử lý một ít sản nghiệp tư nhân của vị đại tiểu thư họ Giang này, đều do Giang Vũ Thành lén giúp cô thiết lập ra một quỹ hoặc một ít sản nghiệp kiếm tiền, cả hai người đều được coi là tâm phúc của cô. Cứ cách một thời gian lại sẽ đến báo cáo với cô một ít chuyện làm ăn trong công ty, rồi đưa cho cô một cái thẻ.

Úc Linh không để ý nghe, đợi sau khi trợ lý Trần nói xong thì nói với cô, "Vất vả cho các người rồi" Sau đó kéo tay Hề Từ dùng một giọng đầy thân mật và vui sướng nói, "Quên giới thiệu, đây là Hề Từ, chồng tôi"

https://thuviensach.vn

Mí mắt trợ lý Trần nhảy nhảy, vô cùng cung kính gọi một câu, "Hề tiên sinh"

Sau khi cho cô biết được người cần biết, Úc Linh thấy không còn chuyện gì nữa thì bảo cô ấy rời đi.

Trợ lý Trần vừa ra cửa, đã cảm giác được một luồng khí nóng ập vào mặt, rút một khăn giấy ra lau mồ hôi, lại xác nhận nhà Úc Linh tựa như một khu rừng thiên nhiên vậy, dù không có điều hòa, mà không khí vẫn trong lành tươi mát thế, bất giác hơi ngạc nhiên.

Sau khi ngồi vào xe, cô gọi một cuộc điện thoại tới trợ lý Nguyễn, nói với anh ta chuyện vị đại tiểu thư này tự dưng có thêm một người chồng, bọn họ thấy cần phải chúc phúc, tuy không phải bán mạng cho Giang Úc Linh nhưng Giang Úc Linh cũng được coi như cần câu cơm của cả hai, dù thế nào cũng phải làm rõ chuyện của ông chủ một chút mới được.

Chỉ cảm thấy vị đại tiểu thư này kết hôn như sét đánh ngang tai, lặng lẽ im ắng, thực sự thấy cổ quái.

Chẳng rõ là Giang tổng biết thì có phản ứng gì, nhưng có thể khẳng định là bất kể vị Giang đại tiểu thư này gây ra nhiều rắc rối, Giang Vũ Thành cũng sẽ vì cô ấy cả, đều lo lắng mọi mặt cho cô ấy, chiều đứa nhỏ này đến hết cỡ luôn, có một người ba như thế, Giang Úc Linh thực sự rất hạnh phúc, chỉ cần ngồi cũng có thể hưởng mấy đời vinh hoa phú quý không hết.

Trợ lý Nguyễn nghe xong lời cô, giọng cực kỳ bình tĩnh, "Mấy ngày trước tôi đã biết rồi. Đúng rồi, Giang tiểu thư bảo tôi đi tra một gia đình làm nông ở S thị, tôi nhớ rõ trước đây cô cũng hình như đã đi tới đó rồi"

Trợ lý Trần nghĩ ngợi, giật mình nói, "Anh bảo là S thị ở vùng ngoại thành kia sao? Gia đình làm nông đó đã rất nhiều năm, mấy năm gần đây kinh tế phát triển đình trệ, người đi gần như hết cả, lần đó tôi đi vốn chẳng

https://thuviensach.vn

thể nghiệm được gì, ngược lại còn cảm thấy khó chịu nữa, không muốn đi lần thứ hai đâu"

"Chính là thế, cô giúp đi tra một chút đi"

"Đi thì đi"

***

TRợ lý Trần mang quần áo trang sức tới đúng lúc, hôm nay trở về tổ trạch Giang gia, Úc Linh cũng phải ăn mặc cho đàng hoàng chút.

"Bà nội là đại tiểu thư nhà họ Lý, Lý gia nửa thế kỷ trước cũng được coi là một gia tộc khá, nửa thế kỷ sau mới xuất hiện xu hướng suy tàn, bắt đầu suy tàn. Bà nội xuất thân từ một đại gia tộc, nhưng để ý thấy mỗi lần gia tộc tụ họp nếu ai ăn mặc không trang trọng thì sẽ bị bà mắng cho"

Úc Linh ngồi một chỗ để Hề Từ vừa giúp cô vấn tóc, vừa nói về điều kiêng kỵ của Giang gia, "Hiện giờ Lý gia không thể so được với năm đó, cần phải dựa vào Giang gia, bà nội vẫn muốn cho chú nhỏ lấy một tiểu thư họ nhánh Lý gia, để cho Giang gia dẫn dắt Lý gia chút. Nhưng chú nhỏ vẫn có chủ ý, không nghe lời bà nói, sợ bà nội thúc giục chuyện kết hôn, mấy năm nay vẫn vùi mình trong quân đội, bình thường ít khi trở về..."

"Ông nội là một ông lão cổ hủ, nói trắng ra là một ông lão bảo thủ, vô cùng chú trọng quy củ, bất kể làm lén lút kiểu gì cũng đều được, nhưng chỉ cần để ông biết thì trên quy củ không ngại, ông cũng không nói gì cả. Cô Ba là do bà nội sinh, được gả đến Trịnh gia, dượng là Trịnh Bằng, là con trưởng của Trịnh gia, bình thường không có việc gì thì rất thích về nhà mẹ đẻ, cô Ba và dượng có hai gái một trai, nghe nói là do dượng ở bên ngoài có con riêng, nhưng do cô ba không biết..."

Hề Từ giúp cô vấn thành một kiểu tóc công chúa lộ ra gương mặt xinh đẹp sáng sủa, để mấy lọn tóc rơi bên má, dùng một cái kẹp tóc trân trâu kẹp

https://thuviensach.vn

lại. Sau khi vấn tóc cô xong, trong lòng cũng hiểu rõ tính cách và phương thức làm việc của Giang gia, khóe miệng hơi cong lên, trong lòng mỉm cười.

Sau khi đợi hai người sửa soạn xong, Úc Linh nhìn Hề Từ một thân trang phục đơn giản nhẹ nhàng, không biết lại còn tưởng là công tử phú quý của một gia tộc nào đó bồi dưỡng cẩn thận mà ra, mỗi cử chỉ hành động đều vô cùng tự nhiên, đều có phong độ nghi lễ, chẳng kém gì mấy đệ tử của thế gia hào môn tý nào.

Trong lòng Úc Linh thấy biểu hiện bên ngoài của Hề Từ cũng hơi nghi ngờ, nhưng Hề Từ vốn không phải là một người bình thường, thủ pháp quỷ thần khó lường đó, mấy vị thiên sư cũng phải kính trọng anh mấy phần, lợi cho anh rất nhiều. Huống hồ đây là chồng cô, hai người đã kết hôn rồi, hơn nữa họ còn thích lẫn nhau, cho dù có bí mật gì thì một ngày nào đó mọi người cũng sẽ thẳng thắn với nhau thôi. Vì thế cô cũng không vội.

Chỉ cần biết là người đàn ông này thích cô là được. Ngẫm nghĩ cô cười tủm tỉm kéo tay anh ra cửa.

***

Xe tiến vào cánh cổng lớn khắc hoa, hai bên đường có hàng cây được chăm sóc vô cùng cẩn thận, đợi cuối cùng xe dừng đã có một nam nhân khoảng năm mươi tuổi có bộ dạng quản gia trong biệt thự xa hoa ra đón.

Vị này chính là quản gia nhà cũ, thấy cửa kính xe trượt xuống, vội đi lên khom người nói, "Đại tiểu thư" Ánh mắt bất giác nhìn về hướng Hề Từ ngồi bên, trong lòng cân nhắc xem người trẻ tuổi tuấn tú này là ai.

Quản gia dĩ nhiên biết rõ mấy trợ lý, thư ký bên cạnh các vị thiếu gia tiểu thư, người thanh niên này bất kể là ăn mặc hay khí chất, rõ ràng không phải trợ lý hay thư ký của đại tiểu thư, điều này khiến quản gia bất giác hơi tò mò thân phận của anh, và hôm nay anh xuất hiện ở đây có mục đích gì.

https://thuviensach.vn

Sau khi Úc Linh xuống xe, lên tiếng gọi một câu về phía quản gia, "Chú Lưu", sau đó kéo tay Hề Từ nói, "Đây là Hề Từ"

Hề Từ khẽ gật gật đầu với quản gia, trên mặt nở nụ cười tươi, khiến người ta nhìn mà thấy cảm giác thân thiết mấy phần.

Sau đó chú Lưu đã thấy da đầu run lên, thấy đại tiểu thư dùng một đôi mắt chẳng có cảm xúc gì nhìn mình chằm chằm, cất tiếng cười ha ha một cái, "Hề tiên sinh" rồi khom người mời họ vào biệt thự.

Lúc Úc Linh họ tiến vào, chỉ thấy ở đại sảnh lầu một đã ngồi khá đông người, Úc Linh bọn họ rõ ràng là về hơi muộn.

Đương nhiên, thực ra cũng chưa tính là muộn, hiện giờ mới có hơn ba giờ chiều, thời gian cơm chiều cũng chừng khoảng sáu giờ, Úc Linh cũng coi như là người tới trước ba tiếng. Nhưng mà khó chịu nhất là những người khác đã về lúc trưa, lại có vẻ về trước cô lâu nhất.

Nhìn thấy Úc Linh kéo một nam nhân tiến vào, trong đại sảnh vốn đang cười nói đột nhiên yên tĩnh, hơn mười ánh mắt nhìn thẳng vào họ.

Úc Linh cứ như chẳng thấy những ánh mắt của người khác nhìn mình, dẫn Hề Từ đi qua, sau đó ngồi đối diện một cái sô pha có đôi vợ chồng già cả ngồi chính giữa chừng hơn sáu mươi tuổi, cất tiếng, "Ông nội bà nội" mà chưa kịp để họ có cơ hội mở miệng đã nói ngay, "Đây là Hề Từ, là chồng của cháu, ba ba bảo mặc kệ là thơm hay thối, dù gì cũng phải dẫn về cho các người thấy, nên hôm nay cháu liền dẫn anh ấy về"

"..."

Tất cả mọi người ngây ra nhìn cô. Những người đang ngồi trừ hai vợ chồng ông bà lão Giang gia ra thì còn có vợ chồng chú Hai của Úc Linh là Giang Vũ Trì nữa, vợ chồng cô Ba Giang Vũ Nhã, vợ chồng chú Tư Giang Vũ Hà và tiếp đó là con cháu Giang gia, thanh thiếu niên cũng không ít.

https://thuviensach.vn

Không thấy Giang Vũ Thành đâu.

Giang Úc Y là con gái của Giang Vũ Thành, xưa nay lão phu nhân họ Giang rất thích, được an vị bên cạnh lão phu nhân, còn hai con gái của Giang Vũ Nhã cũng ngồi cạnh ông lão họ Giang, Giang Vũ Hà và Giang Vũ Trì là hai đứa con riêng, không đợi lão phu nhân mời, cũng ngồi đối diện với họ, có mấy người thanh thiếu niên cũng ngồi ở bên đó.

Lúc Úc Linh bọn họ tiến vào, có mấy người thanh thiếu niên đang tụ tập nói chuyện đánh bài với nhau, lúc này bài trong tay cũng không để ý, chỉ lẳng lặng nhìn cái vị đại tiểu thư nói chuyện với giọng điệu chẳng chút sợ hãi kia liên lục, giật nẩy mình, đợi sau khi hiểu lời cô nói thì suýt nữa bị sặc.

Mà trong đám người đó có Giang Úc Y là giật mình nhất.

Trong một tháng này cô nàng đã gặp Úc Linh hai lần, hai lần đều nhìn thấy Hề Từ và cô ở cùng nhau, lúc ấy cũng không để ý cho lắm, dù gì thì cô nàng còn hiểu rõ tính tình của người chị này hơn người khác, vốn không ngờ được cô ấy sẽ thần kinh yêu đương gì cả, hơn nữa con người lại lười nhác nhất trong tổ trạch, chẳng giống một vị thiên kim hào môn bình thường mê người tý nào, và thêm cả ba ba còn vô cùng trân trọng cô ấy, bao bọc kỹ, cảm thấy cô ấy không thể nào có thể lại tùy tiện đi nói chuyện yêu đương được cả.

Nhưng ai ngờ cô ấy đến cả nói chuyện yêu đương cũng vọt qua, trực tiếp tìm người kết hôn, điều này thật sự là....

Giang Úc Y ngẫm nghĩ, lén nhìn thoáng qua nơi trên lầu, cân nhắc xem thái độ của ba ba với chuyện này thế nào.

Mãi một lúc sau, vẫn là ông lão họ Giang có phản ứng, tức giận vỗ mạnh xuống sô pha, nói, "Cháu vừa nói vớ vẩn gì thế?"

https://thuviensach.vn

Thần sắc lão phu nhân họ Giang hơi phức tạp nhìn Úc Linh bảo, 'Cái con bé này, hôn nhân là chuyện lớn, đâu có thể chẳng nói tiếng nào mà lại..." Đột nhiên nghĩ ra gì đó, bà ngậm miệng lại, thần sắc khó chịu.

Nghe thấy lời Giang lão phu nhân nói, mọi người lớn tuổi ở đây bỗng hiểu được lời Giang lão phu nhân là đang nhắc tới chuyện của Giang Vũ Thành thoải mái gây ra năm đó, cũng lừa gạt người nhà như thế cùng Úc Mẫn Mẫn đi đăng ký kết hôn, rồi mới về nhà tuyên bố chuyện họ đã kết hôn, lúc ấy suýt nữa ép hai người lớn trong nhà chết khiếp.

Giang Úc Linh không hổ là con gái của Giang Vũ Thành, tính cách hai cha con cũng thật giống chang mười phần, kết hôn đều gây bất ngờ như thế, sau khi lấy giấy kết hôn xong mới đưa người về cứ đơn giản tuyên bố thô bạo như thế.

Ông lão Giang rõ ràng cũng nhớ tới chuyện năm đó, bất giác càng tức giận hơn, trầm mặt nói, "Cháu thật sự hồ nháo, học cái gì không học lại cố tình học... Ba cháu dạy cháu như thế đó hả?"

"Ông nội" Úc Linh cắt ngang lời ông, nói, "Ba cháu nói rồi, chỉ cần cháu thích, thì để mặc cháu chọn, cháu nghĩ cháu muốn kết hôn với ai thì kết hôn thôi ạ"

Sắc mặt ông lão họ Giang càng khó coi, ánh mắt sắc bén nhìn về Hề Từ, tuy tức tới mức run lên, song từ trước tới giờ ông lão cũng hay chú trọng tới quy củ, đứa cháu gái này quả thật quá bất kính với ông lão, sao không tức cho được chứ? Nhưng cũng biết đứa cháu gái này giống y chang con trưởng, đều thích ăn mềm không thích ăn cứng, hơn nữa con trưởng vẫn ở trên lầu, nên quyết định ép cơn tức xuống.

Ông lão sau khi đánh giá Hề Từ một lượt, trong lòng khẽ rục rịch, thần sắc dịu đi rất nhiều hỏi, 'Vị Hề tiên sinh này là người ở đâu vậy?"

https://thuviensach.vn

"Anh ấy là người ở thị trấn Lý ạ" Úc Linh thành thật đáp, còn phần Hề Từ có thân phận khác ở tổ Dị Văn thì Úc Linh cảm thấy không đáng nhắc tới.

Nghe nói thế, ông lão Giang hơi hoài nghi, dù sao hôm nay lúc Hề Từ đến gặp mặt mọi người, chỉ nhìn cách ăn mặc thôi cũng ứng nghiệm tới câu nói xưa nay người cần ăn mặc, phật cần kim trang, vốn bộ dạng đã hơi xuất sắc, chỉ nhìn thoáng qua cách ăn mặc cũng khiến người ta có cảm giác như đệ tử của một thế gia tốt, khí chất trên người đó không lừa được ai.

Không những ông lão Giang nghĩ thế mà những người khác cũng cho là thế. Nếu Hề Từ thật sự đến từ một thị trấn nhỏ, vậy chỉ có thể nói anh ta thực sự gặp may.

Song, vẫn nên tỏ thái độ cho có, ông lão Giang bảo, "Cháu là con gái nhà họ Giang, hôn nhân là chuyện lớn, không thể qua loa thế được' Cũng không nói tới chuyện khác, rõ ràng là muốn tỏ thái độ xác nhận thân phận Hề Từ không xứng với đại tiểu thư họ Giang.

Giang lão phu nhân mấp máy môi, nói ra ít lời mềm mại uyển chuyển, 'Cháu tuổi vẫn còn nhỏ, thêm vài năm nữa lại kết hôn cũng không sao, đừng có quên, cháu là đại tiểu thư họ Giang đó"

Tuy lời nói có vẻ mềm mại uyển chuyển, song vẫn cùng một ý với ông lão Giang.

Nếu thân phận Hề Từ không xứng với đại tiểu thư họ Giang, vậy họ cũng không thừa nhận, giống y chang năm đó với Úc Mẫn Mẫn vậy, vốn chưa từng thừa nhận.

Úc Linh a một tiếng, thần sắc thản nhiên bảo, "Cháu biết rồi"

Sắc mặt hai ông bà lão Giang còn chưa kịp giãn ra, tự dưng nghe thấy lời của đứa cháu gấu, nói, "Mặc kệ mọi người có thừa nhận không, pháp

https://thuviensach.vn

luật cũng đã thừa nhận rồi, đây là chuyện không thể đổi được, nếu các người không thích anh ấy, sau này cháu sẽ không dẫn anh ấy về là được ạ"

Vốn chẳng thèm nể mặt mũi của hai người già. Sắc mặt hai ông bà lão Giang thay đổi, bị những lời cô nói tức đến mức không thốt lên được câu nào. Điều này vốn không phải là không muốn cô dẫn người về, mà chuyện hôn sự của cô họ đã có tính toán, sao có thể mặc cô tùy tiện tìm một thằng nhóc chẳng rõ nguồn gốc kết hôn chứ? Lại còn học ba nó, chẳng thèm báo với người trong nhà một câu đã lén chạy đi đăng ký kết hôn rồi.

Có đôi lúc chuyện đăng ký kết hôn chẳng đại diện cho cái gì cả, nếu nhà họ Giang không thừa nhận, thì cứ vậy đừng mong nhà họ Giang sẽ cho cô thứ ưu việt nào cả nhé.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 88

Chương 88

Edit: Dương tỷ

Hai người già bị Úc Linh làm cho tức giận không nói được câu nào, bất giác cả đại sảnh yên tĩnh hẳn.

Người hầu trốn ở góc phòng chẳng dám hé răng, chú quản gia Lưu thì đứng ở cửa khó tiến lùi, đến cả con trai thứ tên Trịnh Húc Dương đang học trung học quây quanh Giang Vũ Nhã hiện giờ cũng suýt bị dọa sợ, vùi người trong lòng anh họ, yên lặng vuốt bài.

Tuy hiện giờ cậu đang học trung học, nhưng trước đây cậu cũng có lúc rất khùng, song là do được Giang Úc Linh sửa chữa hơi quá tay, vừa kính vừa sợ với người chị họ này, chỉ cần ở đâu có đại ma vương này thì cậu ta tự động từ một cậu bé quậy biến thành một đứa bé ngoan, cố gắng không gây chú ý với cô.

So ra, hai chị của cậu bị đánh nhiều đến mức đếm không nổi nữa.

Ông lão Giang vốn là một người cổ lỗ, Giang gia cũng là một gia tộc có lịch sử lâu đời, ông lão chịu nền giáo dục trước đây của gia tộc lớn, để ý nhất chính là quy củ, duy trì mặt mũi đại gia trưởng, nói một là một. Tuy rằng loại quy củ này tới thời đại này hơi có vẻ nực cười, cũng không phải đã được thay đổi, song có rất ít đám nhóc dám ngỗ ngược với ông lão, đều rất kính trọng ông lão.

https://thuviensach.vn

Lúc này lại bị đứa nhỏ chẳng nể mặt tý nào, ông lão sao chấp nhận nổi, sắc mặt âm trầm lợi hại.

Cuối cùng vẫn do Giang Vũ Nhã phá vỡ trầm mặc, mặt mũi của bà được chăm sóc kỹ lưỡng nên xinh đẹp, không hờn giận nói, "Úc Linh à, sao cháu lại nói chuyện với người lớn trong nhà như thế? Ba cháu dạy cháu thế sao?"

Úc Linh nhìn bà một cái nói bình thản, "Cô Ba, ba cháu dạy cháu rất tốt, cô không hiểu đâu ạ"

Giang Vũ Nhã bị lời cô nói biến thành tức giận, cái gì mà bà không hiểu chứ? Bà chính là hiểu rất rõ biết không? Cả giận nói, "Chẳng nhẽ trưởng bối không nói được cháu sao? Tốt xấu gì thì cháu cũng là đại tiểu thư nhà họ Giang ta, sao có thể coi nhẹ chuyện kết hôn chứ? Hơn nữa ai đâu kết hôn mà chẳng thông báo cho trưởng bối một câu hả?'

"Cháu thông báo rồi ạ" Úc Linh nói, "Hôm đó bà cháu đã biết rồi" Sau đó nhìn mọi người chung quanh, nói chậm rãi, "Vừa rồi không phải cháu nói rồi đó sao, trước kia ba cháu từng nói, chỉ cần cháu thích, cháu muốn kết hôn với ai cũng được cả"

Vì thế, cô muốn kết hôn thì kết hôn thôi, cũng chẳng cần thông báo cho những người này, để cho những người này lại bắt đầu nghiên cứu thảo luận chuyện cô có thể kết hôn hay không kết hôn nữa.

Giang Vũ Nhã nghẹn họng, trong lòng tự bảo nói với bà già quê thì có ích gì? Đợi lúc nghe được lời cô nói những câu sau lại càng thêm tức giận, cảm thấy anh cả mấy năm nay vẫn cứ vậy chẳng thèm để ý gì, vì thế mới dạy ra được đứa con gái chẳng có quy củ gì hết.

Giang Vũ Nhã nghẹn họng, những người khác cũng tương tự không dám mở miệng. Tuy Trịnh Bằng là con rể, cũng coi là người ngoài, loại chuyện này ông ta tốt nhất là không nên dính vào.

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Trì và Giang Vũ Hà là hai con riêng của ông già, có thể được Giang gia tiếp nhận cũng coi như được rồi, hơn nữa mấy năm nay anh cả Giang Vũ Thành họ quản lý Giang Thị tốt lắm, ở Giang thị nói một là một, cả ông già cũng chỉ có thể ủy quyền cho anh ấy, ở nhà hưởng tuổi già, thủ đoạn lợi hại, ép bọn họ dù có dã tâm cũng không dám nổi loạn, nào dám đắc tội ông ấy đâu? Có liên quan thì cũng không dám đắc tội với đứa con gái Giang Vũ Thành cực yêu chiều này, nếu là Giang Úc Y, bọn họ còn dám nói một câu, chứ với Giang Úc Linh thì nên quên đi.

Người khác đều là hàng con cháu, hơn nữa còn phải dựa vào Giang gia mà sống, nào dám ở thời điểm này mở miệng chứ?

Vì thế thấy Giang Vũ Nhã cũng tức giận nói không ra lời, bất giác cũng im lặng.

Ông lão Giang giữ con cái lại, còn những người khác thì lui hết, bất giác càng tức giận hơn, đập ghế nói, "Tóm lại, hôn sự này ta không thừa nhận"

"Đúng đó, chị họ Úc Linh à, chuyện này của chị làm vậy là không được rồi" Một giọng nói thánh thót vang lên phụ họa.

Mọi người quay đầu thấy ngồi ở bên cạnh ông lão Giang là Trịnh Khả Khả mở miệng, cô ta hùa theo ông lão Giang, nói nịnh nọt, "Ông ngoại à, chị họ kết hôn cũng không nói với người trong nhà một câu, đây cũng tùy hứng quá đi, cũng chính là do bác cả yêu chiều chị ấy quá, mới để cho chị ấy tự tung tự tác đến như thế ạ"

Những người khác không dám nói gì, nhưng Trịnh Khả Khả cô nàng thì không sợ.

Giang Vũ Nhã và Trịnh Bằng sinh tổng cộng có hai gái một trai, con trai út là Trịnh Húc Dương mới 12 tuổi. Do Giang Vũ Nhã là con gái duy nhất trong nhà nên dù đã đi lấy chồng, cũng được cha mẹ yêu chiều hết

https://thuviensach.vn

mực, cả ba đứa con của bà cũng được ông bà lão Giang yêu thích, lúc nào cũng thường về tổ trạch họ Giang chơi đùa, thoải mái cứ như đang ở nhà mình vậy.

Trịnh Khả Khả và Trịnh Lệ Lệ là hai chị em có mặt mũi giống Giang Vũ Nhã, đều là những đứa bé xinh đẹp khả ái, chỉ là do những người lớn yêu chiều quá mức nên tính tình hơi đại tiểu thư chút. Đặc biệt là ông bà ngoại đều yêu chiều các cô nàng, địa vị ở Giang gia dĩ nhiên chẳng khác Giang Úc Y lắm, có thể nói là vô cùng hài lòng như ý.

Nhưng Giang gia cố tình lại có một người đặc biệt, đó chính là Giang Úc Linh.

Nguyên nhân là do Úc Mẫn Mẫn, Giang Úc Linh ở Giang gia cũng không được yêu chiều, song không sao, có Giang Vũ Thành yêu chiều cô là đủ rồi. Lấy danh nghĩa người cầm quyền ở Giang thị, Giang Vũ Thành ở Giang gia rất có trọng lượng, thậm chí vì tính tình ông cổ quái, nên không ai dám rủa ông xui xẻo, cả ba chị em nhà họ Trịnh là những đứa trẻ được chiều cũng đều có cảm giác kinh khủng khi ở trước mặt ông.

Còn Giang Úc Linh chính là tòa núi lớn chống đỡ cho ba chị em nhà họ Trịnh, làm cách nào cũng thấy quá, khiến bọn họ ghen tị vô cùng, không rõ vì sao một gương mặt chết Giang Úc Linh lại được cậu cả yêu chiều đến thế, ông nội bà nội nhà họ Liên cũng có thái độ vô cùng khác với chị ấy mấy năm nay.

Hai chị em mới trước đây không lâu liên hợp với Giang Úc Y cùng bắt nạt thân phận đáng xấu hổ của đại tiểu thư Giang Úc Linh này, nhưng cuối cùng lại bị chính bị đại tiểu thư Giang không tầm thường này thô bạo trực tiếp đấu lại, cứ thế kết thành thù giữa mấy chị em họ. Thậm chí có một lần hai chị em xung đột với Úc Linh, lại bị Úc Linh đấu cho thất bại thảm hại, còn thêm cả bị cả bọn bạn trong nhóm cười nhạo, hai chị em đều hận Úc Linh đến chết.

https://thuviensach.vn

Vì vậy từ nhỏ đến lớn luôn tìm cách gây phiền toái cho Giang Úc Linh, hai chị em chưa từng bao giờ chịu thiệt, không rõ làm trò rơi nước mắt cá sấu trước mặt trưởng bối bao nhiêu lần nữa.

Tuy hiện giờ đã trưởng thành, cũng biết điều không ít, cũng hiểu ra tuy mẹ ruột của Giang Úc Linh chỉ là người phụ nữ nông thôn, nhưng chỉ cần Giang Vũ Thành thương cô, sẽ chẳng có ai dám làm quá đáng với cô, thậm chí còn phải nịnh bợ cô mấy phần, không dám trở mặt. Nhưng mỗi lần nhìn thấy vị đại tiểu thư này, hai chị em lại nhớ tới những chuyện trước đây bị cô đấu tạo thành bóng ma ám ảnh, trong lòng hận vô cùng, không nhịn được lại tìm mọi cách gây phiền toái cho cô. Đánh thắng không được thì chúng ta đánh ngầm vậy.

Tiếc là, rớt nhiều nước mắt cá sấu, cũng không chịu nổi chuyện che chở của Giang Vũ Thành, hơn nữa có Giang Vũ Thành chống đỡ chèo chống Giang thị, bất kể là Trịnh gia hay là Giang Vũ Nhã cũng không dám đắc tội với ông, vì vậy loại chuyện này đành mắt nhắm mắt mở, thậm chí hai đứa con gái còn bị Giang Úc Linh bắt nạt, bà ta cũng chỉ nói mà thôi cuối cùng cũng không giải quyết được gì.

Lúc này, Trịnh Khả Khả và Trịnh Lệ Lệ thấy chuyện kết hôn của vị đại tiểu thư này lại gây ra thế, còn lừa cả người lớn, vui vẻ vô cùng, quyết định lần này nhất định phải đẩy cho cô ta té ngã ngửa. Lúc trước các cô nàng âm thầm đánh giá Hề Từ một lượt, phát hiện ra ngoại hình diện mạo của người này quá được, tiếc là cũng chỉ là một thằng nhóc, Giang Úc Linh quả thật mắt mù, Thiệu đại thiếu gia giàu có đẹp trai như thế không cần, có ánh mắt giống y chang ba cô ta.

"Vậy là sao, ai bảo cậu cả cứ lúc nào cũng thương yêu chị họ chứ" Trịnh Lệ Lệ hùa theo, sau đó quay đầu nhìn Giang Úc Y, vì cô nàng mà bênh vực kẻ yếu, "Cậu cả cũng thật là, rõ ràng chị họ Úc Y cũng là con gái, sao lại có thể bất công như thế chứ?"

https://thuviensach.vn

Giang Úc Y hơi cau mày, không nói gì.

Nghe thấy lời hai chị em nói, mặt ông già Giang trầm lại, nói thản nhiên, "Giống y chang cha nó"

Lão phu nhân Giang nhìn ông già một cái, nói lạnh lùng, "Cũng không phải thế, chỉ là chính ông muốn mắng thì cứ mắng, cần gì phải nhịn"

Ông già Giang nghẹn họng, nói đầy tức giận, "Không ngờ là ta không thể nói được nó sao? Nó chỉ là bậc dưới, sao lại lớn mặt như thế chứ?"

"Được rồi, nói thế thì có ích gì đâu?' Giang lão phu nhân hơi phiền, nhìn về phía Úc Linh và Hề Từ, bảo, 'Úc Linh, cháu có biết, Thiệu gia..."

"Đâu có gì liên quan tới cháu chứ?" Vẻ mặt Úc Linh nghi hoặc, "Trước đây Thiệu phu nhân chẳng phải nói là muốn Úc Y làm con dâu đó sao? Chắc vậy chứ Úc Y?' Cô quay đầu nhìn về phía Giang Úc Y.

Giang Úc Y nghe nói thế, nhìn thoáng qua Hề Từ, trong lòng cân nhắc ý của cô, mở miệng bảo, "Chị, đây là chuyện 800 năm trước rồi, giờ còn nhắc tới nó làm gì?"

Ông già Giang nghe nói thế, càng tức hơn, nói rõ ràng, 'Thiệu gia đã nhất trí cọc hôn sự này rồi, chỉ cần cháu gật đầu, có thể đính hôn với Thiệu Sâm bất cứ lúc nào"

Úc Linh mặt lạnh hẳn, không thay đổi nói, "Ông nội, chuyện này không thể được, cháu và Thiệu Sâm không liên quan" Nói xong cô theo bản năng nhìn thoáng qua Hề Từ, thấy anh cụp mắt xuống thì kéo tay anh nắm chặt lại, trong lòng cũng thấy phiền, nói thẳng, 'Dù gì hiện giờ cháu và Hề Từ đã kết hôn, Hề Từ chính là cháu rể của các người, các người không thừa nhận cũng không sao, dù gì cháu cũng chẳng mất mất gì cả"

https://thuviensach.vn

Ông già Giang tức giận ném chén sứ Thanh Hoa tới trước mặt, "Cháu muốn chọc giận chết ta sao? Giống y chang ba cháu, cút ra ngoài cho ta"

Úc Linh nắm tay hơi run run tránh đi, nhìn ông già một lúc rồi kéo Hề Từ xoay người rời đi.

Hề Từ được cô kéo, từ đầu đến cuối không mở miệng, nhìn cô bảo vệ mình trước mặt người thân, một lòng thấy ngọt ngào mềm nhũn, đột nhiên hiểu ra ý của vẹt kim cương nói lúc trước là gì, anh quả thật hẳn là nên giữa thể diện cho cô.

"Đợi đã!" Giang lão phu nhân vội vàng đứng dậy, sợ cô cứ thế mà đi mất, đợi lát nữa con trai cả biết còn không trách bọn họ sao, vội vã kêu lên, "Đi cái gì mà đi? Quay lại, đừng có nghe ông nội cháu nói linh tinh"

Trịnh Khả Khả vội vàng kéo Giang lão phu nhân, bĩu môi nói, 'Ngoại ngoại à, chị ấy muốn đi thì cứ để cho chị ấy đi đi, ông ngoại bị chị ấy làm cho tức chết rồi kìa"

"Đúng đó" Trịnh Lệ Lệ cũng chẳng kém đi tới giữ chặt một bên Giang lão phu nhân, chỉ ước gì Giang Úc Linh rời đi mới hay, thấy cô ta mà ghét.

"Câm miệng!" Cuối cùng Trịnh Bằng thấy quá đáng, quát một câu với hai con gái, hai nha đầu này thật sự là bị chiều quá hóa hư mà.

Hai chị em cũng không sợ Trịnh Bằng, định mở miệng phản đối, đột nhiên trên lầu truyền đến một âm thanh, "Ba, người đang đuổi ai đi đó? Muốn đuổi mà nói, cũng là kẻ khác họ nhà ta cút chứ! Ai dám đuổi con gái rượu của ta đi hả?'

Giang Vũ Nhã nghe nói thế cũng không y theo, ấm ức nhìn lên thang lầu giận dữ kêu lên, 'Anh cả, em là em của anh, bọn họ cũng là em rể và cháu trai, cháu gái ngoại của anh mà! Sao là người khác họ gì chứ?"

https://thuviensach.vn

Mọi người ngẩng đầu, chỉ thấy Giang Vũ Thành đang từ trên lầu đi xuống, thần sắc trên mặt lạnh lùng, mỗi người bị ánh mắt của ông đảo tới không kìm được rụt cổ lại, đặc biệt là Giang Vũ Trì, Giang Vũ Hà đợi xem không mở miệng, hận không thể lập tức thể hiện sự trung thành của họ với ông, bọn họ cái gì cũng chưa làm mà, cũng chẳng có ý đuổi con gái rượu của ông đi mà.

Hai chị em Trịnh Khả Khả nhìn thấy ông, hơi sợ hãi, nhưng ỷ vào có ông ngoại bà ngoại, lại thấy hợp lý hợp tình đứng lên.

Giang Vũ Thành không để ý tới người khác, nhìn nhìn Hề Từ, tuy chẳng thích thù nhìn thằng nhóc này tý nào, nhưng nể mặt mũi con gái, ông đi tới giữ chặt bả vai con gái, mạnh mẽ tách cô và Hề Từ ra, sau đó hất cằm về phía ông già Giang nói, "Ba, Úc Linh và thằng nhóc này đã kết hôn rồi, sau này cũng đừng đề cập gì tới Thiệu gia gì nữa, Thằng nhóc Thiệu Sâm kia muốn kết hôn với con gái con thì không có cửa đâu"

Mặc ông già Giang nghiêm lại, nói mát, 'Thiệu gia sao lại không tốt chứ? Con gái sớm muộn gì cũng phải gả ra ngoài, con cũng đừng quá chiều nó. Chính con đã làm hỏng nó, để nó làm gì cũng dám làm, muốn tức chết ông lão như ta sao?'

"Chuyện này không phải không tức đến chết à?" Giang Vũ Thành nói lơ đãng. Nghe nói thế, ông già Giang tức giận ho khan, chỉ vào ông không nói ra lời.

Giang Vũ Nhã vội vàng giúp ông già thở được, những người khác thì kêu lên ồn ào, "Ba ba" hoặc "ông nội" linh tinh gì đó, hai chị em họ Trịnh thì cũng quan tâm kêu "ông ngoại", chẳng một ai dám chỉ trích Giang Vũ Thành gì cả.

Giang Vũ Thành không để ý tới ông già, quay đầu nhìn thẳng vào Giang lão phu nhân nói, "Mẹ, chuyện này người thấy sao?'

https://thuviensach.vn

Giang lão phu nhân nhìn ông, thấy con cả ôm chặt bả vai cháu gái, bộ dáng ngả ngớn, tuy thoạt nhìn rất giận nhưng bà lão sao không hiểu ý ông chứ, nhớ tới chuyện trước đây, trong lòng thở dài bảo, "Thôi bỏ đi, tùy các người vậy"

Giang vũ Thành cười ha hả, nói với Giang lão gia đã ngừng ho, "Ba à, hiện giờ ba già rồi, cũng đừng quan tâm nhiều chuyện làm gì, con cháu có phúc của con cháu, cứ hưởng phúc đi là được, con chỉ ước cha sống thêm trăm tuổi đó"

Lời này nghe sao mà chói tai thế, Giang lão gia lại lập tức ho khan tiếp.

Giang Vũ Thành thấy thế, hít một hơi, đi tới đập lưng cho ông già, ra vẻ hiếu thuận, mở miệng nói, "Ba à, giữ gìn sức khỏe đi ạ, hiện giờ Giang gia đã phát triển như thế này rồi, chẳng nhẽ ba không muốn nó tiếp tục lớn mạnh thêm sao? Con còn muốn nó lớn mạnh hơn chút, sau này còn làm đồ cưới cho cháu gái ba chứ?"

"Thối lắm, trừ phi ta chết, nếu không đừng như mày nghĩ" Giang lão gia tức giận nổi trận lôi đình, chỉ biết thằng nhóc này có lòng riêng.

Giang Vũ Thành cười cười, không nói gì kích thích ông già nữa, quay đầu đứng ở đó bảo với con gái và Hề Từ giống như người ngoài cuộc vậy, "Còn không lại đây gặp người lớn?"

Úc Linh ngoan ngoãn kéo Hề Từ tiến đến, giới thiệu với anh người lớn nhà mình.

Trên mặt Hề Từ vẫn nở nụ cười, dưới ánh mắt nhìn chằm chằm của mọi người, bình thản đứng yên, vừa gọi người mang quà đã chuẩn bị tới vừa phát đến, sau đó nói với ông già Giang, "Ông nội, gần đây người xung khắc với nước, tốt nhất là nên tránh những nơi có nước, lúc uống nước thì cẩn thận một chút ạ'

https://thuviensach.vn

Ông già Giang bị anh nói một giây thầy tướng biến thành kinh ngạc mãi không thôi. Hề Từ không để ý tới ông già nữa, tiếp tục nói với Giang lão phu nhân, "Bà nội, gần đây người bất cẩn va chạm phải dã thần, lúc tối ngủ, tốt nhất nên để một phật tượng đã khai phật quang ở đầu giường, nếu không sẽ gặp ác mộng triền miên đó ạ"

Giang lão phu nhân cũng kinh ngạc tương tự nhìn anh, sao gần đây nó lại biết bà tối ngủ không được an ổn lắm, cứ gặp ác mộng liên tục nhỉ?

Những người khác cũng bị anh một giấy ôn nhuận như quý công tử biến thành một thầy tướng hiểu rõ bản thân biến thành thân thuộc, song thực ra Giang Vũ Thành lại nhíu mày, cười có ý không rõ, thấy đã giới thiệu người cho biết rồi, liền mang theo con gái và con trai không thừa nhận lên lầu.

Họ vừa đi, cả đại sảnh yên tĩnh trở lại, mọi người nhìn nhau, bất giác chẳng ai nói câu gì.

Nói thật họ cũng bị chấn động, vì ngay trước khi Úc Linh họ trở về, Giang lão phu nhân vẫn đang nói với con gái chuyện mình gần đây hay gặp ác mộng triền miên, Giang Vũ Nhã và Trịnh Bằng còn quan tâm hỏi có phải gần đây bà lão đã lớn tuổi rồi không, thấy nhẹ thì tìm ngày nào đó đi bệnh viện kiểm tra chút.

Một lúc sau, Giang Vũ Nhã hơi khó khăn mở lời, "Ba, Mạ, người đừng có nghe thằng nhóc đó nói linh tinh, hiện giờ là thế giới khoa học, chết không nói đến loạn thần linh tinh, thằng nhóc đó chắc chắn là ăn nói lung tung rồi" Sau đó vừa tức vừa bảo, 'Anh cả cũng thật là, yêu chiều đứa nhỏ đến mức đó, xem con bé tìm đối tượng thế nào kìa, sao có thể nói chuyện với người lớn như thế..." Trong lòng đã nhận định Hề Từ là thầy tướng.

https://thuviensach.vn

Giang lão phu nhân vẫn lặng lẽ. Ông lão Giang cau mày, theo bản năng đã định lấy chén trà lạnh trên bàn lên uống, a ngờ vừa uống một ngụm lại bị sặc ho kinh thiên động địa.

"Ba!"

"Ông nội!"

"Ông ngoại!"

Một đống người lo lắng kêu lên.

Ông lão Giang ho khù khụ rất lâu mới đỡ một chút, lúc cháu gái ngoại bưng nước tới cho ông lão thông họng, bất giác ông lại hơi chần chừ không muốn uống, trong đầu bất giác nhớ tới lời Hề Từ nói chuyện thần sắc rõ ràng. Trên mặt nở nụ cười tinh khiết như thế, vô cùng ôn hòa, đôi mắt còn lộ ra màu ngọc lưu ly sáng, vô cùng quái dị.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 89

Chương 89

Edit: Dương tỷ

Giang Vũ Thành dẫn theo hai người lên phòng trên lầu, ông ngồi xuống chiếc ghế salon dựa vào cửa sổ, hai chân dài vắt lên nhau, tư thế ngồi cũng không mấy đoan chính, thậm chí còn thấy chút tùy tiện, hơi hơi dựa người vào ghế, hai mắt nhìn thẳng vào hai người đối diện không nói gì.

Sau khi Người hầu tiến vào rót trà cho ba người, định lui ra ngoài, chợt nghe thấy tiếng đại tiểu thư đột nhiên cất lời, "Không cần trà, cứ đưa nước sôi lại đây là được"

Người hầu ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn cô một cái, cất tiếng vâng một câu, nhanh chóng rót hai chén nước sôi tới.

Sau khi đợi người hầu đi ra, Úc Linh chậm rãi uống nước, thần sắc cô lãnh đạm, cứ như vừa rồi chẳng bị ảnh hưởng của chuyện lúc nãy vậy.

Chuyện này vốn chẳng để lại ấn tượng gì trong lòng cô, cũng vô pháp đả động được lòng cô.

Giang Vũ Thành nhìn cô một lúc, ngón tay gõ nhẹ lên tay vịn so pha, cũng không nói gì mà ngược lại nhìn Hề Từ, bảo, 'Vừa rồi anh nói những lời đó với nhóm người già là thật sao?"

https://thuviensach.vn

Úc Linh nghe xong, quay đầu nhìn Hề Từ, trong lòng thấy hơi ngạc nhiên. Cô không biết là Hề Từ hóa ra còn có thể xem tướng linh tinh gì đó nữa, nghĩ đến điều này chỉ có thiên sư mới có thể làm được. Nhưng Hề Từ nói chắc chắn như thế, hẳn là sự thật rồi, úc Linh lại có cảm giác lần nữa thế giới này thật phi khoa học, không những chính cô gặp được những con người phi khoa học, hiện giờ lại còn có người đi theo cũng chẳng có khoa học gì nữa.

Cái cảm giác này biết nói thế nào nhỉ? Có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu sao?

Hề Từ thong dong mà bình thản bưng nước lên uống, sau đó thả chén xuống, nhìn về phía Giang vũ Thành ngồi đối diện, thanh âm thong thả, ấm áp như nước suối, 'Loại chuyện này, tin hay không tin thì tùy"

Mà bất kể người có tin hay không thì nó đã xảy ra rồi, chẳng qua chẳng ai để ý tới thôi, chỉ nghĩ đến thân thể không khỏe linh tinh gì đó.

Trong lòng Giang Vũ Thành đã gần tin, dù sao thì người thần bí có quan hệ với Chính phủ, sao lại không có chút bản lĩnh nào chứ, loại bản lĩnh xem tướng này nghe nói thiên sư nào cũng có, chỉ là chính xác tới mức nào thôi. Nghĩ đến ý tứ lời Hề từ nói, ông bất giác cười nhạo một tiếng, mày hơi nhướng cao, gương mặt anh tuấn lóe lên chút mùi vị lạnh lẽo.

"Có cách nào hóa giải không?" Giang Vũ Thành lại hỏi.

Hề Từ không đáp lại mà hỏi, 'Người muốn con ra tay hóa giải sao?"

Ai ngờ Giang Vũ Thành lại lắc đầu, rất không trách nhiệm bảo, "Con người không vô duyên bị trúng tà, nhất định là có nhân quả, xem trước một chút đi, thân thể hai người già đó rất khỏe mạnh, chịu chút cực khổ thì có sao, chỉ cần không hại đến thân thể là được"

https://thuviensach.vn

Hề Từ khẽ cười nói, 'Quả thật là không hại đến thân thể" Nhưng chỉ dính chút vận suy thôi, qua được là tốt rồi.

Song nếu cứ mặc kệ vậy thì thân thể ông bà lão không thể so sánh được với người trẻ tuổi, ai quá đi cũng gặp chuyện không may, phải xem xem hai người già lão có để những lời cháu rể mới gặp mặt trong lòng không.

Hai cha con rể xem như đạt được thỏa hiệp nào đó, trên mặt hai người cũng lộ ra nụ cười, một ấm áp tao nhã, một lạnh lẽo như băng.

Úc Linh nhìn một lúc, đưa tay ra túm lấy Hề Từ, nói với Giang Vũ Thành, "Ba, người có việc, con mang Hề Từ đi dạo trước đã"

Giang Vũ Thành nhìn cô ý tứ không rõ, gật đầu bảo, 'Đi đi, nó lần đầu tới, hẳn là nên dẫn nó đi dạo, nếu không ai nể mặt con, làm lắm trò trước mặt con, con cứ nói thẳng với ba, ba ba làm chỗ dựa cho con" Tuy ông lười quan tâm đến bậc con cháu, nhưng không có nghĩa là ông không biết giữa những đứa nhỏ không hòa bình, vì thế ông lại càng dung túng con gái mình ép buộc người ta.

Dù gì thì cho con bé chọc trời, còn ông có thể vì con bé mà đi dọn dẹp cục diện đằng sau.

"Con biết rồi ạ" Úc Linh nói xong, kéo Hề Từ đi mất. Ra khỏi thư phòng, úc Linh nghĩ ngợi, nói, "Đi tới phòng ba ba trước đi"

Hề Từ dĩ nhiên không có ý kiến, anh để mặc cô kéo đi, đi quanh nhìn người hầu đứng ở trên sàn nhà, lại đi về phía phòng ngủ ở tổ trạch của Giang Vũ Thành.

Đây là tổ trạch Giang gia, thế hệ đời đời của Giang gia đều ở nơi này, hiện giờ tuy vẫn chỉ có hai vợ chồng ông bà lão Giang ở đây nhưng diện tích biệt thự này vẫn rộng như thế, hơn nữa biệt thự còn lưu giữ mấy đống

https://thuviensach.vn

đồng hào bằng bạc đã lâu, đặt trong một rừng cây nhỏ. Từ trên lầu nhìn xuống có thể thu hết quang cảnh chung quanh của biệt thự vào tầm mắt, thậm chí còn có thể hoàn toàn nhìn thấy phong thủy của nó.

Hề Từ đứng ở trước cửa sổ nhìn thoáng qua phong cảnh bên ngoài, khẽ cười, cùng Úc Linh bước vào phòng ngủ của Giang Vũ Thành.

Diện tích phòng ngủ vô cùng rộng, phong cách chỉ thiên về màu xám, khiến người ta có cảm giác vô cùng lạnh băng, không có sức sống, kém hẳn một đống phòng lớn nhỏ ở biệt thự cạnh công ty của Giang Vũ Thành kia.

Có thể nghĩ, Giang Vũ Thành bình thường hẳn là ít ở nơi đây, thậm chí khả năng năm đó ông và Úc Mẫn Mẫn lấy nhau cũng không về ở đây quá lâu. Làm con trưởng Giang gia, sau khi kết hôn thì mang theo vợ ở ngay bên ngoài, nhìn tình hình lúc đó thì thấy quả thật có hơi phản cảm chút.

Vòng vèo nhìn quanh phòng ngủ, Hề Từ khẽ lắc đầu với cô, "Không có"

Úc Linh tuyệt đối không lạ, nói chắc chắn, "Mẹ không thích ở đây, hơn nữa phòng này.... Là nơi người phụ nữ trước kia ở, mẹ dù chết cũng không trở về"

Hề Từ gật đầu, tuy không biết năm đó vì sao Giang Vũ Thành lại ly hôn với Úc Mẫn Mẫn khi bà có bầu, song thấy Giang Úc Y nhỏ hơn Úc Linh ba tháng tuổi, lại còn có thái độ của Giang Vũ Thành thờ ơ với Giang gia thế này cũng biết, nói vậy chuyện năm đó còn có nội tình. Mà hơn nữa loại chuyện này vẫn khiến ông ấy không thể tiêu tan, cho tới giờ vẫn mang theo hận ý, đến cả cha mẹ cũng chẳng chút để ý.

Vậy có thể khẳng định chuyện năm đó sợ là có liên quan trực tiếp tới ông bà lão Giang rồi.

https://thuviensach.vn

Chỉ có cha mẹ không thích xuất thân thấp hèn của con dâu mới nói, tuy Úc Mẫn Mẫn vĩ đại, nhưng quả thật lại là phụ nữ đi ra từ nông thôn Quả thật không phải là con dâu mà một đại gia tộc chọn.

Tiếp đó Úc Linh lại kéo anh đến phòng ở của mình ở tổ trạch, lúc mở cửa đi vào vừa nói, "Lúc mẹ qua đời, em được đón về Giang gia, ở tròng phòng này mấy tháng, sau đó cũng không bao giờ ở nữa, cho dù là ngày lễ tết, đều trở về ăn một bữa cơm rồi sau đó ba liền dẫn em đi"

Vì thế gian phòng này thực ra cũng chỉ là tạm bợ thôi. Giang Vũ Thành ở gian phòng kia cũng thế.

Hề Từ nhìn thoáng qua thở dài, 'Chẳng trách, ở đây cũng không có"

Úc Linh nghe xong, trong lòng thấy hơi phức tạp, ngẫm nghĩ hỏi, 'Anh nói xem, sau khi con người chết, lại vì lưu luyến với thế giới lúc trước, dù không có ý thức cũng sẽ bồi hồi không đi. Mẹ em vì sao vẫn chưa từng tìm em chứ?" Tàn hồn của mẹ nguyện ý bám lên ảnh chụp với ba ba, nhưng chưa từng lưu lại tý nào cùng cô.

Thủa nhỏ cô có thể nhìn thấy quỷ thần, nếu thật có thể nhìn thấy mẹ, cho dù là quỷ cô cũng sẽ vui vẻ, sẽ không còn đau lòng như trước đây nữa.

Hề Từ không biết nói sao, nhìn cô ủ rũ, hơi khổ sở, chỉ nói thản nhiên, "Vì em bị yêu cổ quấn thân, rất dễ thu hút yêu ma quỷ quái. Sau khi mẹ vợ mất hồn phách phân liệt, không đầy đủ bằng hồn phách ngưng thật, mỗi một hồn phách đều vô cùng yếu ớt, nếu dựa gần vào em quá, chắc sẽ gặp phải quỷ quái khác, sẽ tiêu hao năng lượng hồn phách, rồi tiêu tán theo thời gian, vì thế cho dù bà rất yêu em nhưng cũng không thể gần gũi em quá được"

Úc Linh nhíu mày, đây là lần thứ hai cô nghe được yêu cổ quấn thân, vẫn mơ màng như cũ hỏi, 'Em rốt cuộc vì sao lại có thứ này chứ? Hắn là do

https://thuviensach.vn

trời sinh đi?' Nếu là trời sinh, vậy hiện tại cô không phải là người thường rồi.

"Không phải" Hề Từ thở dài, "Thân thể của em là yêu cổ lọ, nó tương quan cùng vui cùng buồn với em, theo em trưởng thành, cũng khiến cho năng lượng nó dần lớn mạnh" Vì thế sức sống của cô tiêu hao quá lớn, cũng là bởi vì yêu cổ lọ lớn mạnh, trước tiên tiêu hao sức sống của cô.

Úc Linh kinh ngạc, đang định hỏi lại nghe anh nói, 'Nếu trong cơ thể em không có nó, chắc em không thể bình an sinh ra được"

Vì thế mới giao cho cô yêu cổ quấn thân, tuy trước tiên tiêu hao sức sống của cô, song có thể sinh ra an toàn. Đây là ý tưởng lúc trước của người bỏ yêu cổ lên người cô đi.

Đây là chuyện sắp tới anh cân nhắc thấu đáo, anh không thể trơ mắt nhìn sức sống của cô tiêu hao dần đi, vì thế mấy ngày nay đã lén cân nhắc đến thứ này, tuy vẫn không có chuyện gì, lại có thể thông qua tiếp xúc với cô , thăm dò từng chút từng chút một loại truyền thuyết gì trong đó.

Úc Linh cau mày, có vẻ hiểu ra chút, tâm tình hơi phức tạp, sau đó lại lắc đầu, kéo anh đi, vừa đi vừa nói, "Bỏ đi, chúng mình đi dạo đi, biết đâu sẽ phát hiện ra gì đó"

Ánh mắt Hề Từ nhìn lên mặt cô mỉm cười đáp lại. Hai người đi dạo một vòng trogn biệt thự, dĩ nhiên không có thu hoạch gì, liền rời khỏi biệt thự.

Trước biệt thự có một vườn hoa nhỏ trồng đầy hoa và suối phun, một trận tiếng chó sủa điên cuồng từ xa tới gần, xoay người chỉ thấy một con chó giống Husky uy phong lẫm liệt đang chạy như điên về phía họ, sủa hung hãn, người nhát gan chắc đều bị nó dọa chạy.

https://thuviensach.vn

Song Úc Linh và Hề Từ đều chỉ nhìn không có ý chạy trốn. Đợi con Husky kia sắp đến, Úc Linh theo thói quen nhấc chân lên, ai ngờ con chó Husky kia ngưng hai chân trước dừng lại, hai chân sau theo quán tính quật tới, vì thế đặt phịch mông ngồi, ngẩng đầu chó kêu ngao ô về phía họ một tiếng, hai tai tội nghiệp cụp xuống.

Úc Linh hơi kinh ngạc, phải biết là mỗi lần cô trở về, lúc nhìn thấy cô con chó này rất hung mãnh kêu gào không ngừng, còn chạy đuổi theo cô, định cắn cô nữa. Bị một con chó kiêu ngạo như thế hướng cô tạp, cô dĩ nhiên không khách sáo rồi.

Sau vài lần chỉnh nó, vì thế con Husky này lại rất sợ cô, nhưng bị đánh không biết bao lần mỗi lần cô trở về đều muốn chạy tới cắn cô một cái, cũng y chang chị em nhà họ Trịnh, tiêu chuẩn có vết sẹo vẫn quên đau.

"Chó nhà ai?" Hề Từ hỏi, hơn nữa còn đưa tay xuống vỗ vỗ lên đầu nó, khẽ nhìn nó mỉm cười. Lỗ tai Husky run lên, hướng anh ngao ô một tiếng, giọng mềm nhũn, mang theo chút lấy lòng, quả thực chẳng giống chó tý nào.

"Xem như là chị em Trịnh Khả Khả nuôi đi, ba chị em họ lúc nào cũng tới đây chơi, còn dẫn theo con chó này tới, đã nuôi nó trong tổ trạch, để người hầu chăm sóc cho nó" úc Linh nói, cô biết bà nội thương mấy chị em nhà cô Ba nhất, bọn Trịnh Khả Khả nghiễm nhiên coi mình như chính chủ nhân nơi này, nuôi chó cũng chẳng là gì cả.

Mấy chị em Trịnh gia nuôi một vài vật cưng, để ở những nơi khác nhau, mà vật cưng của họ đều là giống chó săn.

Hề Từ hiểu ra, nghĩ lúc trước khi trở về, trong đó có một đôi chị em chuyên môn chằm vào Úc Linh, sao không rõ trong lòng quan hệ giữa mấy chị em họ thế nào chứ, hiện giờ lại nhìn thấy con chó ngu lúc trước kiêu ngạo sủa với úc Linh thì hơi không vui.

https://thuviensach.vn

"Ngu xuẩn!" Anh ngồi xổm xuống nhìn con chó ngu dưới đất, cười cười. Bộ dạng uy phong lẫm lẫm của con Husky bị nụ cười của anh khiến toàn bộ lông nó run lên, cái đuôi suýt nữa thẳng tưng, cúi đầu ngao ô, như đang giải thích gì đó, Hề Từ dùng sức ấn đầu nó xuống, trên mặt nở nụ cười nhiệt tình quá mức, 'Hiểu phải làm sao chưa?"

Husky lại ngoa ô một tiếng, lông chó lại run lên, đứng dậy, hướng họ sủa một tiếng, rồi chạy trở về.

Vẻ mặt Hề Từ ghét bỏ đi rửa tay cho sạch, rồi mới cùng Úc Linh tiếp tục nghiên cứu địa hình tổ trạch của Giang gia, vừa đi vừa nói chuyện với Úc Linh, "Tổ trạch Giang gia chọn rất đúng, phong thủy ở đây tốt lắm, có thể thịnh vượng mấy thế hệ, nhưng dù là có phong thủy, cũng bại bởi tay người hại, đặc biệt là vì sửa lại phong thủy"

"Sửa lại phong thủy sao ạ?" Úc Linh hỏi khó hiểu.

Hề Từ lên tiếng, chỉ vào đống tiền hào bằng bạc ở hàng rào nhỏ phía trước, "Ở đây vốn hẳn là có một hồ nước đi?'

Úc Linh sững sờ, nói, 'Đúng vậy, em còn nhớ rõ trước đây chỗ này có hồ nước, sau đó ông nội mới cho người ta lấp đầy, xây một đống đồng hào bằng bạc đó"

Hề Từ gật đầu, ước chứng đã hiểu vì sao gần đây ông bà lão Giang lại có chút tuy vận, phong thủy bị sửa lại dễ tạo thành số mệnh không thông, người ở trong này quá lâu, hơn nữa lớn tuổi sẽ không tốt cho sức khỏe so với lúc còn trẻ, cũng rất dễ dính vào điểm suy vận? Đương nhiên, chỉ cần không lay được tổ tiên Giang gia truyền xuống khí mạch thì cũng không sao.

Vì thế Hề Từ chẳng có trách nhiệm dứt khoát bỏ đi, cùng Úc Linh tiến vào rừng cây. Lúc tiến vào rừng cây nhỏ, lại giống như đi vào thế giới âm vậy.

https://thuviensach.vn

Úc Linh rất mẫn cảm với chuyện phi khoa học, nhìn thoáng qua ánh nắng sáng ngoài bìa rừng, lại không kìm được dịch về phía Hề Từ, hỏi nhỏ, 'Hề Từ, nơi đây không phải là..."

"Đúng"Hề Từ đưa mắt nhìn lại, không kìm được nở nụ cười, "Tìm được rồi, ở đây còn có một phách"

Úc Linh thở phào, xem ra hiện giờ mẹ vẫn không thích tổ trạch Giang gia như cũ, vì thế mới không ở trong biệt thự Giang gia mà chạy tới bên ngoài này.

"Còn buổi tối thì thế nào ạ?' Úc Linh lại hỏi, hiện giờ tuy vẫn là buổi chiều nhưng ánh mặt trời rất lớn, dương khí rất mạnh.

Hề Từ lại lắc đầu, "Không cần, trong rừng cây nhỏ này, có một Trận Ngũ Hành"

"Hả/' Úc Linh như nằm mộng, nghe hiểu được TRận Ngũ Hành, nhưng sao Giang gia lại liên quan tới chuyện đó chứ?

"Hắn là lúc tổ tiên Giang gia xây tổ trạch, có mời một vị thầy phong thủy lợi hại giúp xem phong thủy, mà trận Ngũ Hành trong rừng nhỏ này hắn là lúc xây tổ trạch mà có, đã mới vị thầy phong thủy kia bố trí" Hề Từ vừa nói vừa kéo cô đi sâu vào bên trong.

Càng đi sâu vào trong lại càng mát mẻ, cứ như có một cái điều hòa tự nhiên điều tiết bình thường vậy, Úc Linh vẫn còn nhớ rõ trước đây sống ở trong tổ trạch, mỗi ngày sớm muộn đều tản bộ trong rừng cây nhỏ này, cả người thấy rất khỏe mạnh. Đặc biệt là lúc mùa hè quá nóng bức, cả đám đều thích chạy tới đây chơi.

Rừng cây nhỏ thực ra không rộng, đi chừng 10 phút là đã đi hết một phần ba. Hề Từ dừng lại, nhìn ra chung quanh, sau đó đi hái một ít cây mềm bắt đầu bện thành người cỏ.

https://thuviensach.vn

"Trong Trận Ngũ hành này sinh sôi tuần hoàn liên tục, đừng nói con người, chính là Quỷ hồn tĩnh dưỡng trong này cũng vô cùng thích hợp, là một trận pháp tốt ôn hòa. Vì thế cho dù là ban ngày ban mặt, dẫn hồn phách của mẹ ra khỏi pháp khí dưỡng hồn cũng không sao" Hề Từ giải thích với cô.

Đây được gọi là địa lợi.

Úc Linh nghe xong gật gật đầu, ngồi xổm một bên nhìn anh bện người cỏ, cô cũng định giúp nhưng mới cầm mấy cây cỏ, bện ra cỏ đều bị cô làm đứt, vẫn chẳng cách nào giống như Hề Từ vậy, hai tay tung bay, cây cỏ trong tay được tay anh xuyên qua xuyên lại, nhanh chóng hình thành một người cỏ lớn.

Đây được coi như là tay nghề dân gian đi. Nhưng Hề Từ bện người cỏ cũng không phải là để thưởng thức mà là giao cho nó một sinh mệnh khác.

Sau khi bện xong mấy người cỏ, Hề Từ vung chúng ra ngoài, sau đó hai tay bấm quyết niệm thần chú.

Úc Linh chỉ cảm thấy một trận gió hơi lành lạnh phất qua, rồi thấy Hề Từ mở tay ra, trong lòng bàn tay có đôi khóa ngọc nằm đó, ngón trỏ tay kia dựng thẳng lên, nhéo một bí quyết, chỉ vào đôi khóa ngọc trong lòng bàn tay.

Hơi từ từ đi qua rồi nhanh chóng biến mất. úc Linh cũng chẳng cảm giác được gì, đợi Hề Từ khép tay lại, cầm đôi khóa ngọc lên, mỉm cười nhìn tay mình, hiểu ra đã hình thành.

Úc Linh cười rộ cao hứng, không kìm được nhận lấy đôi khóa ngọc sờ sờ, ở đây đã có hai hồn năm phách của mẹ, chỉ còn một hồn hai phách nữa thì thu xong. Cô cao hứng một lúc, quay đầu nhìn về Hề Từ, hai mắt sáng long lanh, nói thận trọng, 'Hề Từ, cám ơn anh"

https://thuviensach.vn

Hề Từ rõ ràng là không cần phải tận tâm tận sức như thế, nhưng chỉ cần cô muốn, anh sẽ cố hết sức giúp cô, cô không phải người có tâm, sao không biết anh đối tốt với cô chứ?

Hề Từ đưa tay ra ôm lấy cô kéo lại hôn lên mặt cô, cất giọng vô cùng dịu dàng ấm áp, 'Cảm tạ cái gì? Chúng ta là vợ chồng, chỉ cần em cao hứng, cái gì cũng tốt"

Nếu em vui vẻ, cả thế giới đều khỏe.

Úc Linh hé miệng cười nhìn anh, cất đôi khóa ngọc cẩn thận rồi mới nắm tay cùng anh rời khỏi rừng cây, cả người thoải mái rất nhiều.

Vừa ra khỏi rừng cây chợt nghe thấy một trận tiếng thét chói tai, tiếng thét chói tai ấy còn xen lẫn cả tiếng chó sủa, nghe vô cùng náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 90

Chương 90

Edit: Dương tỷ

Giang Úc Y đứng ở trước thềm bậc thang, nhìn Husky đuổi theo chị em họ Trịnh, hai chị em hét lên chói tai như muốn chọc thủng trời, mày cau lại.

Chủ nhân nghiêm khắc của con Husky này nói đến phải là Trịnh Húc Dương, ông bà ngoại bọn họ thương cháu ngoại, phải nói là cưng chiều Trịnh Húc Hương hết mức, Trịnh Húc Dương ôm con Husky này đến muốn nuôi trong tổ trạch, Giang lão phu nhân cũng không nói câu nào đồng ý ngay, còn để cho người hầu chăm sóc.

"Saddam, mau tới đây!" Trịnh Húc Dương hổn hển quát, vừa giựt dây giữ chó vừa muốn nó nhả ra.

Husky không thèm để ý tới chủ nhân, cứ đuổi theo chị em họ Trịnh chạy, thường nhảy nhào lên người hai cô nàng, như đỉnh Thái Sơn áp lên người các cô nàng.

Husky được người hầu Giang gia chăm sóc rất tốt, một thân da lông mượt bóng, thân thể to khỏe, hai cô gái yếu ớt sao chịu nổi sức đè của nó, mỗi lần bị nó nhào tới ngã văng ra đất, đập đi đập lại rất đau mà.

Đặc biệt nó còn nhe năng há miệng như định cắn các cô nàng vậy, ranh nanh trắng nhởn ngay trước mặt, dọa chết người, gây ra tâm lý đáng

https://thuviensach.vn

sợ vô cùng.

"Cút ngay, đồ chó ngu!" Trịnh Khả Khả vừa kinh sợ vừa kêu lên.

"A....bẩn chết mất!" Trịnh Lệ Lệ bị dính nước dãi chó cũng thét lên.

Trịnh Húc Dương lo lắng Saddam thật sự cắn các chị mình, cố giật dây thừng buộc cổ nó lại kéo nó rớt ra, bất giác cả hiện trường vô cùng náo nhiệt.

"Chị Hai, thế này là sao vậy?' Một giọng nói vang lên.

Giang Úc Y quay đầu, chỉ thấy con trưởng Giang Úc Kiệt của chú Hai, Giang Úc Hoa của chú Tư, hai chị em nhà họ Giang Úc đều tới, thuận miệng nói, "Không biết, vừa rồi chúng ta đang nói chuyện, tự dưng Saddam không hiểu sao đột nhiên xông đến, cứ nhào lên người đám Khả Khả các em ấy"

Ba người Giang Úc Kiệt nghe xong thấy hơi lo lắng, cũng không phải lo an nguy cho ba chị em họ Trịnh mà lo nếu bọn họ bị làm sao, ông bà nội chắc sẽ không vui, bọn họ chắc sẽ bị giận chó đánh mèo. Nhưng họ nhìn nhìn, phát hiện ra Husky không thật sự cắn người, mà càng như đang chơi đùa cùng họ vậy, cứ nhào lên người hai chị em, nên thực ra rất yên tâm.

Giang Úc Y cũng phát hiện ra điểm đó, vì thế mới không quá mức lo lắng, nhưng hai chị em Trịnh gia bị Husky nhào lên nhào xuống mấy lần, trên người chắc chắn bị thương rồi.

"Saddam là con chó chị em Khả Khả nuôi, rất nghe lời, chắc đang chơi đùa cùng các cô ấy đi" Vẻ mặt Giang Úc Đồng tươi cười nói, bộ dạng cô nàng xinh đẹp động lòng người, lúc cười lên vô cùng ngọt ngào, nhìn về phía Giang Úc Y cười ha ha bảo, "Chị Úc Y, đừng lo lắng quá"

https://thuviensach.vn

Giang Úc Y không nói gì, thấy Trịnh Húc Dương sắp không giữ được Husky nữa, nói với hai chị em Giang Úc Kiệt, "Các em đi giúp Húc Dương giữ chặt nó đi, cẩn thận đừng để nó làm bị thương người khác là được"

Giang Úc Kiệt và Giang Úc Hoa vừa lên tiếng đáp, còn chưa kịp động đậy, chỉ thấy Husky đột nhiên tha không nhào lên người hai chị em Trịnh gia nữa, mà lao ra ngoài. Trịnh Húc Dương rốt cuộc cũng không túm lại được, đành thả dây thừng trong tay ra, sau đó chỉ thấy con Husky vui sướng chạy thẳng ra ngoài vườn hoa xông tới.

"Ngồi xuống" Một giọng ấm áp ôn hòa vang lên.

Husky ngừng ngay, ngoan ngoãn ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn đôi nam nữ trước mặt, cất giọng ngao ô kêu lên với họ, vô cùng nịnh nọt.

Đám người Giang Úc Y nhìn thấy cảnh này mà ngơ ngẩn cả người, Saddam đã trải qua huấn luyện đặc biệt, vô cùng gần gũi chủ nhân, đặc biệt là ba chị em nhà họ Trịnh, mỗi lần mấy chị em đó tới đều được nó nhiệt tình chào đón, chỉ có mấy chị em Trịnh gia mới sai khiến được nó. Nhưng hôm nay không hiểu sao nó lại đột nhiên như nổi điên vậy cứ nhào lên người chủ nhân, lúc này lại ngoan ngoãn nghe lời một người lạ ngồi xuống, quả thật quá khó tin.

Úc Linh nhìn thoáng qua bộ dạng đáng thương của chị em họ Trịnh, khóe miệng hơi cong lên, bộ dáng ấy nói thầm là có thù hận.

Sau đó cô đi lên trước, nhấc chân dẫm lên lưng con chó đó, tuy không dùng lực mạnh nhưng Husky không dám làm gì, còn hơi hạ thấp người xuống kêu ngao ô một tiếng, cứ như đang phối hợp nịnh nọt cô vậy. Thật giống y vô cùng nịnh nọt.

Mặt Trịnh Húc Dương tái đi, gọi, "Saddam!" Cốt khí của Husky mày đâu rồi?

https://thuviensach.vn

Husky không thèm để ý tới nó, toàn tâm, toàn ý làm trò trước mặt Úc Linh, đôi mắt ướt nhẹp, như đang chờ đợi cô tiếp tục vuốt nó, đùa nó vậy.

Úc Linh không nhịn được lại đạp nó một cái, mặt vẫn không đổi rút chân về. Hề Từ cũng nhấc chân lên đạp nó, con chó này thật sự là chán mà.

Bị hai người đạp lên chó Husky cũng không dám làm gì, dù sao da nó cũng dày không đau, hận không thể dán thẳng lên người họ nữa kìa.

Úc Linh vừa liếc mắt nhìn mấy người đó, kéo Hề Từ đi mất, bộ dáng thanh cao kiêu ngạo, như khinh thường làm bạn với chúng vậy.

Husky vừa thấy họ đi mất, lập tức phe phẩy đuôi chạy như điên đuổi theo sau, vốn chẳng còn nhớ đến chủ nhân mình là ai nữa.

"Saddam!" Trịnh Húc Dương vừa tức vừa giận, hơi có chút ấm ức, nhưng chỉ đành tức giận với con chó ngốc, còn với đại ma vương Giang Úc Linh này thì nó không dám.

Nó không dám, nhưng nó lại nhớ tới hai chị của mình thật ra dám làm, Trịnh Khả Khả hét lên giận dữ, "Trịnh Húc Dương, nhìn mày nuôi chó kìa, tao nhất định làm thịt nó!"

"Đúng, loại chó cắn chủ này giữ lại làm gì? Chắc chắn là do Giang Úc Linh bảo nó đến cắn nhóm mình đó!" Trịnh Lệ lệ có chung mối thù với chị mình.

Trịnh Húc Dương vốn đang uất ức, nghe nói thế lúc này mắng, "Trịnh Khả Khả! Trịnh Lệ Lệ! Đều tại các chị hết, nếu không phải các chị Saddam sao có thể vậy chứ? Ta chán ghét các người!" Nó mới không thèm sợ hai chị ngu xuẩn này đâu, các chị ấy vừa tùy hứng vừa tác yêu tác quái, không có đứa con gái nào sinh ra mà chán ghét hơn các chị ấy được.

Trịnh Lệ Lệ tức giận, "Trịnh Húc Dương, thằng nhóc thối mày!"

https://thuviensach.vn

Hai chị em vừa rồi bị Saddam nhào lên mấy lần, quần áo trên người vừa rối vừa bẩn, rách, da thịt cũng lộ ra nhiều chỗ bị trầy xước, nhìn rất đáng thương. Nhưng Trịnh Húc Dương tuyệt đối không đồng tình với các cô nàng, nếu không phải lúc trước họ bảo Husky đi tìm Giang Úc Linh gây phiền toái, sao Husky lại đảo mắt trở lại chơi lại họ chứ?

Nó cảm thấy, thực ra Giang Úc Linh rất tà môn, mỗi lần có thể chỉnh Saddam như chó nhà có tang vậy, lúc này Saddam lại nhào lên hai chị em nó, nó không hiểu cũng cảm thấy chắc chắn là do Giang Úc Linh sai khiến, dù sao người phụ nữ này sai khiến được chó cũng không lạ.

Ba chị em trong nháy mắt cãi vã, Giang Úc Y tiến lên, vỗ mạnh xuống Trịnh Húc Dương, nói, "Đừng làm loạn nữa, Khả Khả và Lệ Lệ chắc ngã bị thương rồi, về trước xem thế nào" Sau đó lại bảo Giang Úc Kiệt, Giang Úc Hoa hai người tới giúp đỡ hai chị em lên.

Một đám người hùng hổ trở về biệt thự, Giang Úc Đồng đi ở cuối cùng, trên mặt nở nụ cười ngọt ngào, nhưng đợi vào trong phòng lập tức biết điều thôi cười ra bộ rất ngoan, bộ dạng cẩn thận, lui ra đằng sau nấp.

Quả nhiên người trong phòng nhìn thấy bộ dạng hai chị em Trịnh Khả Khả mà kinh sợ, đợi sau khi nghe Giang Úc Y nói là do Saddam gây ra, ngoài Giang Vũ Nhã ra thì những người khác không ai tin nổi.

Bởi vì Saddam rõ ràng là bạn thân của ba đứa nhỏ, chỉ nghe lời bọn nhỏ, sao có thể lại nghe lời Giang Úc Linh ít khi về tổ trạch được chứ? Đến cả Giang lão phu nhân cũng đều cảm thấy có thể là hai chị em Trịnh Khả Khả hiểu nhầm, dù gì mấy chị em họ lúc nào cũng bất hòa, họ đều biết cả.

Giang Vũ Nhã vừa xem xét vết thương cho hai con gái, vừa tức giận mắng chửi người, dĩ nhiên mắng là mắng Giang Úc Linh rồi.

Ông lão Giang tuy thương cháu gái ngoại nhưng vừa nghe con gái mắng con gái của con trưởng, bất giác nghĩ đến con trưởng đang ở trên lầu,

https://thuviensach.vn

nghĩ tới đức hạnh của ông con mà lão thấy đau đầu, sợ con gái mình cứ tiếp tục mắng nữa thì cuối cùng người thua thiệt là nó nên bảo, 'Được rồi, dẫn đứa nhỏ đi thay quần áo và bôi thuốc trước đi"

Nói xong cũng không quản nơi này xoay người đi về phía nhà ấm trồng hoa kia.

Những người khác thấy ông lão đi rồi, cũng không ở lại đây nữa, nhất là đám người Giang Vũ Hà, biết bà lão không muốn nhìn họ, nên cũng tìm một nơi đợi, đợi tới giờ dùng bữa tối.

Cách trước mặt hai người già, Giang Úc Đồng lại ngẩng đầu lên. Đợi sau khi bọn họ tìm được nơi ngồi đợi, cô nàng liền kể ngay chuyện vừa rồi cho cha mẹ nghe, sau đó che miệng cười, "Nuôi chó đến mức nuôi không quen, thực sự đáng thương quá! Vị đại tiểu thư của chúng ta đó không phải dễ bị bắt nạt đâu" Nói xong bất giác thấy hơi hâm mộ.

Tuy chị em Trịnh gia cãi nhau, lại còn có hai ông bà lão cưng đến tận trời, nhưng so với Giang Úc Linh thì bọn họ tựa như bùn, ai bảo Giang Úc Linh có người cha tốt chứ, dù Trịnh Bằng cũng là con trưởng của Trịnh gia, là người thừa kế Trịnh gia, song so với Giang Vũ Thành thì vốn chẳng thể nào so nổi.

Có thể nói, ở B thị này, nhân vật có thể so ngang Giang Vũ Thành rất ít.

Vợ chồng Giang Vũ Hà nghe xong thì gật đầu đồng ý, "Bác các con thực sự rất thương Úc Linh, sao có thể để cho chúng bắt nạt được chứ"

Giang Vũ Hoa cất giọng reo lên, "Bác đúng là rất thương chị cả, thương không biên giới luôn đó" Thấy thế nào cũng thấy Giang Úc Y có hơi đáng thương.

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Hà đập một nhát vào đầu đứa con trai út, "Con thì biết cái gì"

Giang Vũ Đồng vội kéo em trai lại, "Đừng thật thà vậy được không? Em thấy chị Úc Y đáng thương sao? Chị ấy thì cần gì em thương đâu, đằng sau chị ấy còn có Triệu gia nữa mà, giờ lại đang ở công ty, nghe nói rất nổi ở trong công ty, người Giang gia nào cũng kém chị ấy hết đó"

Vợ chồng Giang Vũ Hà lại gật đầu đồng ý lời con gái nói, cảm thấy con trai mình quá thật thà, thấy không rõ hiện thực, Giang Úc Y không phải là kẻ đáng thương nhất mới đúng.

Nói một lúc, vợ chồng Giang Vũ Hà mới dặn dò đôi con trai con gái, "Cô Ba con có mấy đứa con gái thì có vẻ vênh vang lắm, thật ra chẳng bằng một ngón tay của Úc Linh, con cần phải quan hệ tốt với con bé, các con mới có nhiều thứ tốt được" Nói đến đây lại thở dài, "Trước đây chúng ta ngốc, cảm thấy mẹ con bé chẳng ra gì, lão phu nhân không ưa, vốn chẳng cần để ý, nào biết..."

Nào biết đâu thế giới này trở mình quá nhanh, Giang Vũ Thành bị ép ly hôn với Úc Mẫn Mẫn, khiến ông hiểu ra nếu mình cách xa Giang gia thế nào cũng không đúng. Ông vốn là một kẻ thông minh, trước đây ăn chơi tẹt ga, cuối cùng cũng nhìn thẳng vào bản thân là thân phận con trưởng của Giang gia, sau khi cưới Hinh Lê, tiến vào Giang thị, từng bước nắm chắc tập đoàn Giang thị, đẩy tập đoàn Giang thị phát triển lớn mạnh, cuối cùng đến cả ông bố đẻ cũng được ông cho về nghỉ hưu ở nhà trước tiên.

Lúc đó, bọn họ đều nghĩ đến việc duy trì Triệu gia, Giang Úc Y mới là công chúa Giang gia, nào biết Giang Vũ Thành là một người nhiều tâm kế, vốn chẳng coi trọng đứa con gái này, mà ngược lại toàn tâm toàn ý thương đứa con gái do vợ cả sinh, Triệu Hinh Lê làm náo loạn mấy lần, cuối cùng cũng không hiểu nổi.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ Giang Vũ Thành mới là người quan trọng, ông ấy thương ai, kẻ nào có ích, ông ấy thương Giang Úc Linh, Giang Úc Linh mới chính là công chúa Giang gia. Giang Úc Y thì trái lại, cho dù sau lưng có Triệu gia chống, song hiện giờ Triệu gia sao còn giống như hơn hai mươi năm trước cùng nhịp với Giang Vũ Thành nữa chứ? Giang Vũ Thành nói không muốn nhìn thấy Triệu Hinh Lê xuất hiện trước mặt, Triệu gia còn phải cho người vội vàng đi trông chừng bà ấy, đỡ làm chướng mắt Giang Vũ Thành nữa kìa! Con người chính là hiện thực vậy đấy!

Giang Úc Đồng thấy vẻ mặt đầy hối hận của cha mẹ, đột nhiên nghĩ ra cái gì hỏi, "Đúng rồi, ba, con đột nhiên nhớ ra trước đây con gọi là Giang Hoài Đồng phải không ạ? Lần trước con nghe bà nội nói chúng con đồng lứa hẳn đều có tên đệm là Hoài mà, sao tự dưng biến thành tên đệm Úc ạ?'

Vẻ mặt Giang Úc Hoa ngạc nhiên, "Có chuyện này nữa sao?'

Giang Úc Đồng khẳng định, "Thật đó, con nhớ rất rõ ràng mà" Song lúc ấy cô nàng còn quá nhỏ tuổi, cũng không nhớ rõ vì sao mà phải cải lại tên đệm nữa, hơn nữa cũng không để trong lòng, lần trước lúc nghe bà nội lải nhải mới chợt nhớ tới.

"Chẳng phải là do bác cả các con giúp sửa đó sao?" Giang Vũ Hà bĩu môi nói, "Bác cả các con quả thật là si tình với người vợ đầu thật hết chỗ nói, Úc Linh chính là người đồng lứa thứ nhất cùng các con sinh ra, bác cả các con liền gọi thẳng con bé là Úc Linh, mà tên đệm Úc này chính là Úc Mẫn Mẫn, Úc Mẫn Mẫn chính là tên của mẹ Úc Linh đó"

Vẻ mặt ngập tràn hâm mộ nói, "Anh cả quả thật cuồng dại với Úc Mẫn Mẫn quá, chỉ tiếc Úc Mẫn Mẫn chết sớm, đương nhiên nếu lúc ấy chị ấy không cứu anh cả, anh cả cũng chẳng nhớ chị ấy đến giờ, tình cảm của họ vốn sâu đậm rồi bị chia rẽ, sau đó Úc Mẫn Mẫn lại vì cứu anh cả mà chết, đàn ông sao không nhớ thương cho được chứ? Úc Mẫn Mẫn sau khi chết đến năm thứ năm, bác cả các con đã chèo chống Giang thị ổn thỏa, tiếp đó

https://thuviensach.vn

trực tiếp ép ông nội các con cải lại tên đệm mọi đứa trẻ trong nhà, đổi tên đệm Hoài thành tên đệm Úc đó"

"Hả?' Chị em Giang Úc Đồng hai mắt trợn tròn, không ngờ chuyện cải tên lại có nội tình như thế.

Trước đó bọn họ cảm thấy bác cả rất lợi hại, chỉ là lén giống như có chút gì đó, thường ép ông nội đến tức giận nổi trận lôi đình, bà nội cũng hết cách với bác ấy, gần như không có ai quản được bác ấy nữa.

Hơn nữa bộ dạng bác ấy rất đẹp, vẫn là kẻ cầm quyền Giang thị, người đàn ông độc thân tiêu chuẩn hoàng kim, là tổng tài bá đạo điển hình, không biết bao nhiêu phụ nữ bị ánh hào quang trên người bác ấy mê mẩn, ai cũng muốn gả cho bác ấy, vốn chẳng ngại bác ấy đã qua hai lần kết hôn rồi, thậm chí là lão phu nhân cũng mấy lần giới thiệu xem mặt, kết quả dĩ nhiên là hai ông bà lão nhà họ Giang khiến ông ấy tức giận đến chết khiếp, buổi xem mặt biến thành thù.

"Không, không thể nào?" Giang Úc Hoa lắp bắp.

"Sao không thể chứ? Lúc ấy ông già đều bị bác ấy làm cho tức đến mức phải nhập viện, song bác ấy cũng không ngừng, cứ nhất định phải đổi thành tên đệm Úc cho đám nhỏ mới thôi, còn uy hiếp nếu không đổi sau này bác ấy sẽ đóng gói Giang thị làm đồ cưới cho Úc Linh, để Giang thị đổi thành Úc thị" Bạch Sát tiếp tục nói đầy hâm mộ, người làm chồng và làm ba quả thật chẳng ai phản đối nổi.

Đương nhiên điều này với Úc Mẫn Mẫn và Giang Úc Linh mà nói, Triệu Hinh Lê và Giang Úc Y cũng bị ép đổi.

"Không thể nào!" Giang Úc Đồng bối rối mở miệng, "Bác cả dù có tùy hứng thì cũng không thể lấy chủ ý của mình đem Giang thị tặng cho người ta được, Giang thị vẫn còn có những người Giang gia khác mà" Giang thị

https://thuviensach.vn

tuy là do Giang Vũ Thành quản, nhưng vẫn có rất nhiều cổ đông, sao bác ấy lại nói một là một được.

Ai ngờ Giang Vũ Hà cười nhạo một câu, "Hiện giờ con mới biết được bác ấy tùy hứng đó hả? Thực sờ lông bác ấy nha, bác ấy có thể ép Giang thị chia năm xẻ bảy, khiến cho cả thế giới không có Giang thị nữa. Con cho là bác ấy tiếc Giang thị sao? Bác ấy bỏ được hoàn toàn! Bác ấy chính là một người ác độc, vì thế mấy năm nay ông nội tức bác ấy sắp chết, cũng chẳng dám giống như hai mươi năm trước bảo bác ấy ngoan ngoãn đâu"

Hai chị em Giang Úc Đồng còn quá non, nhìn mọi chuyện không thấu bằng cha mẹ, ít tin đây là sự thật, tiêu tan cảm giác với vị bác cả anh minh thần võ kia.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 91

Chương 91

Edit: Dương tỷ

Chú Lưu đẩy cửa tiến vào, lúc cửa thư phòng hé mở, Giang Vũ Thành đúng lúc nghe được thanh âm cãi nhau dưới lầu, mày cau lại.

"Ở dưới đang loạn cái gì thế?' Giang Vũ Thành bỏ bút trong tay tại, vẻ mặt cụt hứng.

Vị đại thiếu gia này lúc đang bận làm việc thì không thể làm ồn, với điểm đó thì yêu cầu cực kỳ cao, nếu không khắc chế được tính tình, lúc nóng lên thì chẳng ai cản được ông cả.

Chú Lưu bưng trà tiến vào, đặt lên bàn, báo cáo lại đơn giản chuyện lúc trước.

Ông chỉ là trần thuật lại mọi chuyện, còn chuyện khác thì một mực không nói, không xen lẫn thành kiến cá nhân vào, song Giang Vũ Thành lại bật cười, phì, "Cho dù Úc Linh có bảo chó đi cắn thì sao? Úc Linh của ta là một đứa bé ngoan, không phải là người thích đi gây sự, bình nước có đổ cũng sẽ không đỡ, sao lại chủ động đi gây sự chứ?"

Vì thế nhất định có kẻ đã gây sự với con bé, mới khiến con bé ra tay. Đương nhiên Giang Vũ Thành lại càng nghiêng về chuyện Hề Từ làm.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông đó nhìn có bộ dáng của một quý công tử hiền hòa, khiến người ta có cảm giác ba phải, rất tinh khiết, cứ như một thanh niên vừa mới bước chân ra xã hội vậy, không có tâm cơ xấu gì. Song Giang Vũ Thành lại cảm thấy, như vậy chỉ là biểu hiện ra thế thôi, có người có vóc dáng như chó, trời sinh lại còn có tính tốt, dù có gây ra chuyện gì xấu thì chẳng ai lại cảm thấy là anh ta làm, Hề Từ rõ ràng chính là loại như thế.

Diện mạo và khí chất của anh ta thực sự là có tính lừa gạt kinh khủng. Thủ đoạn Hề Từ giờ ông còn chưa nhìn ra, song biểu hiện ra ngoài đơn giản như thế, thậm chí tính cách và khả năng đơn thuần hiền hòa gì đó không ăn nhập.

Mấy lần gặp mặt, ông mơ hồ cảm giác được trên người anh ta che giấu vô cùng tinh diệu, cứ giống như thiên về loại có sinh mệnh cực kỳ lạnh lùng, quả thật khiến người ta hoài nghi không rõ anh ta rốt cuộc chịu sự giáo dục nào mà trưởng thành. Chẳng nhẽ đây cũng là lý do anh ta trở thành thành viên của tổ Dị Văn sao?

Tổ Dị Văn của Chính phủ từ trước đến nay đều vô cùng thần bí khó lường, thủ đoạn các thành viên trong đó khó có thể dùng khoa học để hình dung nổi, có thể sai chó làm việc linh tinh gì đó, nghĩ với họ là chuyện hẳn rất dễ dàng. Chuyện này người thường không thể lý giải nổi, thậm chí không thể khống chế được.

Vì thế, đây cũng là nguyên nhân Giang Vũ Thành không muốn biết về đứa con rể này. Úc Linh nhìn có vẻ không được gần gũi cho lắm, nhưng thật ra tính tình rất đơn giản, rất dễ tin tưởng, nếu Hề Từ tồn tại ý gì xấu, Úc Linh vốn không phải là đối thủ của anh ta.

Họ gặp mặt mấy lần đã kết hôn, tuy do Úc Linh đề xuất, nhưng Hề Từ lại đồng ý quá nhanh, Giang Vũ Thành vốn không tin Hề Từ là người vừa gặp con gái mình mà đã trúng tiếng sét ái tình ngay, chỉ sợ nguyên nhân bên trong còn có thứ gì đó. Hiện giờ ông vẫn không biết rõ ràng về Hề Từ,

https://thuviensach.vn

chỉ nhìn cái kiểu chăm sóc của nó với con bé hết mực kia, cứ như là rất yêu con bé vậy.

Giang Vũ Thành có thành kiến với Hề Từ, cho dù ông có phản đối cọc hôn sự này, con gái cũng không nghe lời, lại luyến tiếc con bé khổ sở uất ức, người làm ba này biết phải sao đây? Chỉ đành để mình ở chính giữa nhìn chằm chằm.

Chú Lưu nghe thấy lời ông nói, đều hết lời, bình nước đổ cũng không đỡ, chỉ có thể nói cô gái này lười, chuyện con bé gây sự hay không gây sự thì có sao?

Hay là bảo con bé lười thành tính, sao lại chịu khó đi gây sự chứ? Có phán đoán vậy với chính con gái mình thế sao?

"Thôi, chuyện này đừng để ý nữa, cũng đừng báo cáo riêng với ta nữa, ta đang rất bận việc' Giang Vũ Thành uống xong ngụm trà lại tiếp tục vùi đầu vào công việc.

Chú Lưu thấy thế, không dám quấy rầy ông, nhẹ chân tay lùi ra ngoài.

Chú Lưu đi rồi, Giang Vũ Thành cũng không làm việc nữa mà nhìn chằm chằm vào văn kiện trước mặt ngẩn người, trong đầu có rất nhiều chuyện lướt qua, cuối cùng ngón tay đặt nhẹ lên một phần văn kiện đã ký, thần sắc hơi thâm trầm.

**

Úc Linh và Hề Từ cùng nhau ngồi ở trên bậu cửa sổ, thỉnh thoảng lại nhấc chân đạp cho con Husky kia một cái.

Husky nghĩ là cô đang chơi cùng mình, vô cùng cao hứng lại đưa đầu chó tới, hai chân đặt lên đùi Úc Linh, rồi cho đầu qua cọ cọ.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Úc Linh bất giác bật cười, không cản nó, đợi nó lại gần thì đưa tay xoa xoa lông của nó.

Hề Từ uống một ngụm, ánh mắt thản nhiên xoẹt qua con chó ngốc kia, thấy nụ cười trên mặt Úc Linh thì hỏi, "Em thích nó à?'

"Không thích!" Úc Linh đáp lại rất nhanh, "Ai mà thích cái con chó mỗi lần gặp mặt cứ thích cắn em chứ? Nó đã được huấn luyện rất tốt, chỉ biết nghe lời chủ thôi, chủ bảo nó đến cắn em, nó liền đến cắn thật đó. Em đương nhiên không khách sáo, cứ mỗi lần nó đến thì chỉnh cho nó một chút"

Cô trời sinh tính lười, đến cả mình còn lười chiếu cố nữa, huống chi là nuôi dưỡng vật cưng gì đó chứ, vì thế với vật cưng đừng nói tới thích, cũng không nói rõ chán ghét, thấy thì thò tay ra sờ sờ để trao đổi tình cảm. Nhưng nếu chuyện người khác nuôi chó xua đến cắn cô, cho dù chó vô tội cô cũng không khách sáo.

Vì thế cô cũng không cảm thấy chính mình ngược đãi vật cưng gì hết, chó ngu đến cắn cô, chẳng nhẽ cứ đứng đó để mặc nó cắn sao? Cô và con chó ngu này có rất nhiều thù đó.

Nhưng lúc này thấy con chó ngu lại sợ Hề Từ, rồi lại chạy thục mạng

như điên nịnh người. Hừ, cô dĩ nhiên không khách sáo xoa bóp một trận, coi như báo thù cho trước đây.

Nghe nói thế, Hề Từ nhìn về phía con Husky kia với ánh mắt lạnh lẽo. Husky vội vàng chạy kẹp chặt đuôi, kêu ô ô, ra vẻ cực kỳ vô tội.

Hề Từ nghe nói trước đây cô làm thế nào chỉnh cái con chó ngu này, không chút để ý giật cái đuôi chó ngu lại. Cái con chó ngu này cứ vậy nghe lời, cũng có một nguyên nhân, nó gặp được cơ duyên, sắp mở ra trí óc, trí óc mở ra còn cao hơn cả chó thường chút, dĩ nhiên hiểu được cách lấy lòng

https://thuviensach.vn

chủ, chủ bảo nó làm gì thì nó làm cái đó, rất thông minh, nên dĩ nhiên ai ai cũng thích.

Nghĩ đến đây lại không kìm được lấy tay gõ nhẹ lên đầu chó một chút. Cho dù mở trí óc, cũng chỉ là một con chó ngu thôi!

Thấy cô chơi vui vẻ, ánh mắt Hề Từ sâu kín, đột nhiên mở miệng hỏi, "Thiệu Sâm là ai vậy?"

Úc Linh đột nhiên dùng sức mạnh chút, bất cẩn giật ra một nắm lông của Husky, Husky kêu ngao một tiếng, gương mặt chó hung hãn nhăn lại, có vẻ muốn cắn người.

Hề Từ đập một nhát lên mặt nó, hai mắt nhìn Úc Linh chằm chằm, trên mặt vẫn là bộ dáng có vẻ rất hiền hòa gần gũi.

Úc Linh liếc mắt nhìn anh một cái, nói chậm rãi, 'Thiệu Sâm chính là đại thiếu gia tập đoàn Thiên Hà, mẹ của Thiệu Sâm và mẹ của Giang Úc Y là bạn thân, trước đây có nói muốn gả Giang Úc Y làm con dâu của Thiệu Gia, chẳng liên quan gì tới em cả"

"Thật sao?' Hề Từ nhìn cô chằm chằm.

"Thật đó" Vẻ mặt cô thành thật, sau đó lại rũ mắt xuống, nhỏ giọng thẳng thắn thành khẩn, bảo, 'Thực ra thì... lúc chúng em còn học trung học cũng có kết giao một thời gian, nhưng chỉ mới nắm tay thôi, rồi chia tay"

Ánh mắt Hề Từ càng phát ra âm trầm, giọng càng thêm phá lệ hiền hòa, "Vì sao lại chia tay?'

"Đương nhiên là Giang Úc Y thích Thiệu Sâm, lúc đó cô ấy thật đáng ghét, có sức phá hoại rất mạnh, cứ như con gián đánh không chết vậy cứ tới chọc người, em cảm thấy chán ngán nên chia tay..." Úc Linh ra vẻ không

https://thuviensach.vn

sao cả, trong lòng lại hơi chột dạ, cứ cảm thấy bản thân mình biểu hiện tình cảm với Thiệu Sâm có gì đó khác thường, thật chẳng hay ho tý nào.

Nói chủ đề bạn trai cũ với ông chồng cái gì, có thể được sao? Hề Từ hẳn không phải là người hay ghen đó chứ?

Hề Từ nhìn cô một lúc, cười càng thêm sâu, bảo, "Thì ra là thế"

"Đúng, chính là vậy đó" Úc Linh tiếp tục cúi đầu ấn đầu Husky, đem nó đùa chơi thoải mái.

Husky càng kẹp đuôi chặt hơn, cứ cảm thấy ở bên cái người này vừa muốn gần gũi lại vừa thấy hơi thở của người đó thật đáng sợ, nó nguyện cố ép đi sang người nữ cũng tương tự nó muốn được gần gũi hơn.

Hề Từ chậm rãi uống nước, tâm tư xoay chuyển mấy vòng, có thể hiểu chuyện tình kha khá.

Úc Linh vốn là một kẻ lười nhác, do yêu cổ quấn thân, vốn chẳng còn nhiều sức lực đi phân tán ở những chỗ khác.

Nếu lúc ấy cô không có tình cảm với Thiệu Sâm, cũng sẽ không thể kết giao với anh ta. Vì vậy, lúc ấy là do cô nàng thích Thiệu Sâm quá đi, sau đó lại chia tay là bởi, chắc là Giang Úc Y gây ra chuyện gì đó khiến cô nàng thấy phiền, còn tên Thiệu Sâm kia khả năng xử lý chuyện không tốt, là làm rớt mất niềm yêu thích của cô nàng nên mới chia tay.

Lúc trước theo hai vợ chồng ông bà nội có thể thấy, chỉ cần cô gật đầu thì có thể đính hôn với Thiệu Sâm bất cứ lúc nào, Thiệu Gia cũng đồng ý, mặt này phát tin ra rõ hơn.

Nhất là sau khi Úc Linh với Thiệu Sâm kết giao, Thiệu Gia lúc ấy phản đối, khi đó Giang Úc Y cũng thích Thiệu Sâm, duy trì hợp tình hợp lý chuyện Thiệu Gia để phá hỏng bọn họ. Có thể khẳng định, ngay lúc đó

https://thuviensach.vn

Giang Úc Y không an phận như hiện giờ, chỉ e lúc ấy không những là kẻ hay trêu chọc Úc Linh mà còn là một kẻ ganh tỵ kinh hồn.

Hai là Thiệu gia mấy năm nay đã biết đến thân phận Giang Úc Linh ở Giang gia hơn Giang Úc Y, thậm chí còn rất tốt nữa, nên liền thể hiện thái độ cho Giang Vũ Thành biết, cưới Úc Linh, chỉ chiếm được ưu việt không ít. Vì thế Thiệu gia thay đổi thái độ, hy vọng Úc Linh có thể trở thành con dâu Thiệu gia.

Ba là cái vị Thiệu Sâm đó chắc giờ vẫn có thể thích Úc Linh như trước, thái độ của anh ta cũng ảnh hưởng tới quyết định Thiệu Gia, khiến cho mẹ Thiệu thích Giang Úc Y chỉ đành chọn Úc Linh làm con dâu.

Bốn là tuy Giang Úc Y không rõ có thích Thiệu Sâm thật không, hiện giờ đã không còn tâm tư đi tranh đoạt với Úc Linh nữa, chắc cô nàng hiểu ra địa vị của mình trong lòng người cha, cũng hiểu ra mâu thuẫn việc làm trước đây của mẹ mình Triệu Hinh Lê, điều này khiến cô nàng cảm thấy thẹn, thậm chí còn tổn thương lòng tự ái của cô nàng, chẳng dám nhìn ai, cũng thay đổi hẳn thái độ của mình nhắm vào Úc Linh.

Đoán ra được chuyện này, hai mắt Hề Từ nhuốm mấy phần màu tối, trong lòng bất giác có ngọn lửa không tên đang chậm rãi bốc lên.

Anh không hiểu rốt cuộc tại sao mình lại thấy khó chịu, nhưng lại cảm thấy ngọn lửa kia như sắp thiêu cháy, chỉ e không đơn giản tiêu diệt như vậy.

Tạm thời trên mặt Hề Triển Vương không thể hiểu rõ vẫn thể hiện ra bộ dạng dịu dàng hiền hòa dễ gần, chỉ là trong lòng thầm nhắc nhớ kỹ tới tên "Thiệu Sâm" này.

Lúc Giang Úc Y tới nhìn thấy đôi nam nữ ngồi ở trên cửa sổ sát đất tựa vào nhau, đằng sau họ là cả đình viện trong hoàng hôn, phong cảnh như

https://thuviensach.vn

vẽ, sắc màu ấm áp khiến cho hai người thoạt nhìn tựa vào nhau ấy trở nên ấm áp hạnh phúc.

Một con chó ngốc ghé trong không gian của họ, đang cố chen mình vào, sau đó bị người thanh niên có nụ cười tinh khiết chẳng khách sáo đẩy ra, nó vẫn cứ ngo ngoe cố gắng tới gần gũi hai người.

Úc Linh chỉ nhìn thoáng qua chút, thoáng thấy bóng Giang Úc Y thì hỏi, "Có chuyện gì?"

"Đã đến giờ dùng cơm tối, bà nội bảo em tới đây gọi hai người" Giang Úc Y thản nhiên đáp, không kìm được nhìn thoáng qua Hề Từ.

Cho đến tận bây giờ, cô nàng vẫn có cảm giác khó hiểu, vị đại tiểu thư này thế mà tùy tiện tìm một người kết hôn, thế mà không phải Thiệu Sâm. Lúc trước cô nàng quả thật nghĩ đây là cách cô ấy dùng để xả giận, vội vàng kết hôn chỉ sợ không có tình cảm với người này thôi.

Nhưng hiện giờ xem ra có vẻ như không giống thế. Úc Linh duỗi người, cầm tay Hề Từ đứng lên, bảo, 'Chúng mình đi ăn cơm trước đi, cứ ở mãi chỗ này chán lắm" Cũng không thấy sự chán ghét của mình với ngôi nhà. Hề Từ nghe lời cô đạp một câu được.

Hai người nắm tay nhau rời đi, tư thế thân mật. Giang Úc Y đi sau họ, nhìn hai người thỉnh thoảng ghé sát vào nhau, thì thầm.

Lúc sáu giờ là thời điểm dùng cơm tối ở tổ trạch Giang gia.

Tất cả mọi người ngồi vào chỗ, chị em Trịnh Khả Kha đã thay quần áo, cánh tay rướm máu đã bôi thuốc, nhìn có vẻ hơi đáng thương, Giang Vũ Nhã thì tức giận dùng ánh mắt giận dữ nhìn Úc Linh chằm chằm, nếu không có Trịnh Bằng lén kéo chắc sẽ không giữ nổi nữa mà bùng lên.

https://thuviensach.vn

Đợi Giang Vũ Thành ngồi xuống, Giang Vũ Nhã lên tiếng, 'Anh cả, không phải em nói tính tình Úc Linh cần phải sửa chữa sao, ai có đứa con gái nào mà đối xử tệ mãi với chị em nhà mình không tha như thế? Người ngoài coi con bé thế nào chứ? Tuy hiện giờ tuổi cũng lớn đã thay đổi, nhưng giống như chúng ta là người một nhà, thanh danh của con gái cần phải xem trọng, sau này chẳng phải để người ta cười nhạo nó hay sao?"

Giang Vũ Thành khi thấy người hầu bưng bình nước trở lại, nhìn chằm chằm tay mình chẳng thèm để ý nói, "Úc Linh sao chứ? Nó như thế chẳng phải rất tốt sao? Ai dám cười con bé? Hả?'

Chữ "Hả" vang lên, ông ngẩng đầu cười như có như không nhìn mọi người chung quanh.

Mọi người bị ánh mắt của ông đảo tới, không ngừng cúi đầu, đến chị em Trịnh Khả cũng không dám nói gì trước mặt cậu cả ở đây.

Giang Vũ Nhã tức giận đỏ mắt, nói uất ức, 'Anh cả, anh không phải là không muốn gặp người em gái như em chứ?'

"Hiện giờ mày mới biết sao?" Vẻ mặt Giang Vũ Thành kinh ngạc, "Trước đây ta nói rồi, cực không thích kẻ lắm mồm, chẳng lẽ hiện giờ mày mới biết phản ứng hả?"

Giang Vũ Nhã bị kiểu nói của ông xem như đầu hỏng thì thần sắc thất vọng suýt khóc, quay đầu kêu lên một tiếng với ông bà nội Giang, 'Ba, ba xem anh cả anh ấy..."

"Được rồi, ăn cơm đi!" Giang lão phu nhân cắt ngang cáo trạng của con gái, mất hứng nói, "Khó được hôm nay có mặt đủ mọi người, ngừng nghỉ một lúc không được à?" Nói đến đây bà lại quay sang Giang Vũ Thành hỏi, "Đúng rồi, Vũ Thành, Vũ Bân lúc nào trở về?'

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Bân là con trai út trong nhà, cũng là con của bà lão phu nhân, lúc nào cũng được cưng chiều nhất trong Giang gia, tiếc là ông sớm rời nhà đi bộ đội, quanh năm suốt tháng ít khi được về một lần.

"Không rõ ạ, chuyện bộ đội sao con biết được chứ? Mẹ muốn nó gọi điện thì gọi bảo nó về là được rồi"

Giang lão phu nhân nghe thấy thế cũng hơi tức, nếu có thể gọi được, thì đã sớm gọi rồi sao còn nói cho con cả nghe làm gì?

Nói Giang lão phu nhân sinh ra ba đứa trẻ, vậy mà chẳng một đứa nào làm cho bà lão yên tâm, con trưởng thông minh lại tùy hứng, nắm không chắc trong tay, thậm chí vì chuyện năm đó mà còn oán hận bà lão. Mấy năm nay hai mẹ con cứ diễn ra như thế; con gái vừa ngốc lại nhìn không có tướng, thường khiến người ta phải dọn dẹp cục diện rối rắm do nó gây ra; thằng út thì quanh năm suốt tháng không ở nhà, tính tình đó một lời khó nói hết được, lại gần gũi với anh nó nhất, muốn gặp mặt nó cũng khó.

Còn phần hai đứa con riêng kia, lúc trẻ quả thật vì chuyện này mà làm to ra, sau đó do Giang lão gia nhượng bộ tiếp nhận, nhưng cho tới giờ vẫn không muốn thấy không muốn nhịn bọn chúng. Dù sao thì chỉ cần con trai bà lão quản Giang thị, ông lão cũng chẳng dám không nể mặt bà, hai đứa con riêng kia chẳng qua là vui chơi thôi, cũng không để ý.

Đợi sau khi ông lão thở bình thừng trở lại, bữa tối lại tiếp tục.

Nhưng tiếp theo ông lão không hề đụng một tý thức ăn dính nước tý nào, lúc ăn cơm, thường dùng ánh mắt nhìn Hề Từ, không rõ ông lão nghĩ gì nữa.

Những người khác cũng bị ông lão sặc nước vài lần dọa sợ, liếc mắt nhìn về Hề Từ hơi khác chút, đặc biệt là Giang Vũ Nhã, lúc trước bà con an ủi nói cái gì mà đoán loạn linh tinh, nhưng mấy lần ông già uống nước sặc cũng khiến bà không dám nói gì nữa, trong lòng thấp thỏm không yên.

https://thuviensach.vn

Có phần đệm này, bữa tiệc cơm tối này cũng coi như ăn thuận lợi, chẳng ai dám nói câu gì.

Sau khi ăn xong, người hầu châm trà, mang hoa quả lên, Giang Vũ Thành đã bảo người đi lấy túi văn bản cho ông, định đi rồi. Ông chưa bao giờ qua đêm ở tổ trách, thói quen ấy đã duy trì hơn hai mươi năm như thế.

Úc Linh và Hề Từ dĩ nhiên cùng ông đi.

Ông lão Giang thấy thế, há miệng thở dốc, muốn nói gì đó, lại không nói nổi.

Nó không nể mặt, đám người Giang Vũ Trì sao dám làm gì, dù gì bọn chúng là con riêng, nếu không được ông lão chấp nhận, thì cũng hết cách tiến vào Giang gia, tự dưng mong ông lão sống lâu, sống thật lâu. Còn có lão phu nhân, nể mặt mũi bà lão cũng dĩ nhiên tốt hơn.

"Hề tiên sinh' Giang Vũ Trì tới gần, cười vô cùng thân thiết, tư thế cúi người thật thấp, nói, "Những lời ngài nói buổi chiều có đúng thật không?"

"Tin hay không tin thì tùy" Hề Từ mỉm cười đáp.

Lúc anh cười rộ lên, tựa như một thanh niên mới ra xã hội vậy, tinh khiết, tuấn tú, khiến người ta không có chút phản cảm tý nào. Dù chị em Trịnh gia có ghét Giang Úc Linh đi nữa, cũng đều bị nụ cười rút hồn của anh gây ngứa ngáy, cảm thấy sau này muốn tìm chồng, thì tìm một người đàn ông có vóc dáng thế rất tốt, ít nhất lúc nhìn cảnh đẹp ý vui tốt vô cùng, nếu anh ấy mà ở trong một gia tốt nữa thì tốt hơn.

Giang Vũ Hà cũng thấu tới gần, cười bảo, "Vậy những lời Hề tiên sinh nói lúc trước có thể nói lại được không?'

Do ông lão Giang chưa thừa nhận cháu rể này, nên bọn họ cũng không dám đắc tội với Giang Vũ Thành, vì thế thật ra cũng không rõ xưng hô thế

https://thuviensach.vn

nào với Hề Từ, đành phải khách sáo gọi một câu "Hề tiên sinh"

"Đương nhiên"

Lúc này Giang Vũ Thành lại mở miệng nói, "Được rồi, chúng ta đi thôi"

Giang Vũ Thành là một đại ân nhân, ông phải đi thật đúng là chẳng ai ngăn được ông, cho dù là vợ chồng ông bà lão Giang cũng chỉ có thể nhìn. Tuy lão phu nhân thương con cả mấy năm nay bán mạng cho Giang gia, cả ngày bận rộn công việc chẳng được nghỉ tý nào, nhưng nói vậy cũng không nói được một câu bảo nó ở lại tổ trạch, cứ vậy nhìn họ rời đi, trong lòng thấy hơi khổ sở.

Xe dừng ở trước cửa biệt thự, lúc lên xe, đột nhiên có một tiếng ngao ô vang lên, chỉ thấy một con Husky từ góc sáng nhảy ra, cắn làn váy Úc Linh.

"Saddam!" Trịnh Húc Dương kêu một tiếng, muốn con chó ngốc đừng đi gạ vào đại ma vương nữa. Nhưng Husky lại một lòng muốn đi theo họ rời đi, sao có thể nghe lời, thừa lúc cửa xe mở, nó chạy nhanh nhảy lên ghế sau xe.

Thấy cảnh đó, mọi người không hiểu làm sao mà con Husky này lại muốn rời đi cùng bọn Úc Linh chứ, chị em Trịnh gia tức tới chết, Trịnh Khả Khả đã quen nuôi rồi không chịu nổi.

Hề Từ nhìn thoáng qua con Husky chui vào trong xe không chịu đi ra, hỏi Úc Linh, "Có muốn dẫn nó đi không?'

Úc Linh nói thờ ơ, "Anh thích thì dẫn đi' Con chó này rất nghe lời Hề Từ, cô cảm thấy có phải giữa bọn họ có cái gì đó sâu xa không, mang đi cũng chẳng sao.

https://thuviensach.vn

Cô quay đầu nhìn Trịnh Húc Dương hỏi, 'Tiểu Dương, con chó này tặng cho chị họ được không?'

Trong lòng Trịnh húc Dương luyến tiếc Saddam, nhưng Saddam là vật cưng nó nuôi cực kỳ trung thành có nhân tính, đây cũng là nguyên nhân nó mang đến tổ trạch Giang gia, cũng là vì muốn lấy lòng ông bà ngoại của nó.

Nhưng Saddam lại muốn đi với người ta, có có thể sao nữa, nó vốn chẳng dám ngăn lại, cũng ngăn không nổi.

Chỉ đành ấm ức nói, 'Chị họ thích thì mang đi đi, loại chó không trung thành này em không cần đâu, cứ để cho chị nuôi vậy' Miệng thì nói thế nhưng mà nhìn Saddam trong xe vẫn thấy đau lòng mãi.

Nó khẳng định, Giang Úc Linh là một kẻ tà môn, Saddam bị chị ấy chỉnh nhiều lần như vậy, lại vẫn bám lấy chị ấy không rời, trừ nó ra thì cũng chỉ có Giang úc Linh là tà môn thôi.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 92

Chương 92

Edit: Dương tỷ

Do bữa tối ăn hơi sớm, nên lúc về nhà cũng không muộn mấy. Con Husky uy phong lẫm liệt đi theo sau hai người, ngẩng đầu ưỡn ngực, phe phẩy cái đuôi vui sướng đi tới, bộ dáng béo mập khiến ai đi qua nó cũng thấy hoảng sợ, đợi lúc nhìn thấy nó một lòng đi theo chủ đi, cũng không có gây ra chuyện gì kinh sợ quá.

Mở cửa ra, Husky đi theo sau hai người thò đầu ra quan sát, sau đó mạnh mẽ tiến vào, vào đến cửa là tốt rồi, nhìn chung quanh ngôi nhà mới sau này của mình, lại nhìn thấy đám hoa cỏ tươi tốt xanh um trên ban công, mắt sáng lên, vui vẻ quẫy đuôi xông tới.

Úc Linh lúc đầu còn hơi lo lắng cái con chó này sẽ không an phận mà xông tới làm nát hoa cỏ, ai ngờ thực ra nó rất thích hưởng thụ cứ chạy lòng vòng quanh ban công, chạy đông ngửi tây, sau đó chọn một chỗ nằm xuống bất động, cái đuôi ve vẩy lười biếng trên mặt đất, toát ra cảnh một con chó sống thích thú lười biếng.

Vị trí đó quả thật là đang hưởng thụ, nơi này trên ban công có không khí tốt nhất.

Hề Từ mặc kệ nó, vào bếp rót hai ly nước kéo cô ngồi xuống nói chuyện, dĩ nhiên là nói về vấn đề tàn hồn thù phách của Úc Mẫn Mẫn.

https://thuviensach.vn

"Hiện giờ đã thu tập được hai hồn năm phách của mẹ rồi, chỉ còn lại một hồn hai phách nữa, có thể là ở nơi lúc trước bà ấy gặp chuyện không may rồi" Hề Từ cầm đôi khóa ngọc trong tay, nhìn về Úc Linh, "Em định bao lâu thì đi tìm đây?"

"Đương nhiên là càng nhanh càng tốt rồi" Úc Linh chỉ ước thu thập xong toàn bộ hồn phách của mẹ càng sớm càng tốt. Cô đan tay vào nhau nói, "Còn mười ngày nữa thì đoàn làm phim bấm máy, trong khoảng thời gian này hẳn là đủ, hay chúng mình chuẩn bị trước một chút, hai ngày nữa thì đi S thị đi nhỉ?"

Hề Từ dĩ nhiên không nói gì, hiện giờ anh cũng chẳng có việc gì, có thời gian ở cùng cô. Đương nhiên cho dù tổ Dị Văn có chuyện gì thì vào thời điểm này anh cũng thôi luôn, toàn tâm toàn ý theo cô.

Hai người bàn luận, còn con Husky thì không biết đã chạy tới đây lúc nào, đến cọ chân hai người, dùng bộ lông xù của mình chen vào, ngước gương mặt chó ngốc lên ngơ ngẩn nhìn họ.

Hề Từ vỗ vỗ đầu nó một chút, nói với Úc Linh, "Con chó này hẳn là gặp kỳ ngộ gì đó, sắp mở trí óc rồi, thông minh hơn chó thường một chút, nuôi cũng được" Cũng không khác con vẹt kim cương ở thị trấn kia nhiều lắm, có thể trông nhà, sau khi đợi nó mở trí óc, thì có tác dụng hơn nhiều.

Rốt cuộc Úc Linh cũng hiểu vì sao Hề Từ lại thay đổi thái độ với con chó này, động vật nếu có thể mở trí óc, thì tương đương như nó đã tiến hóa để trở loại một loại yêu cấp thấp, loại yêu cấp thấp này tuy vẫn còn phải tu luyện thành tinh, lực sát thương có hạn, nhưng đã thông minh hơn rất nhiều do với động vật khác, bản năng cũng hiểu được phải tu luyện thế nào, cũng giống y đám lợn rừng ở thôn Ô Mạc kia.

Tuy đối với loại yêu ma quỷ quái tồn tại hơi thấy rùng mình, nhưng Úc Linh nhìn kỹ thì thấy con Husky này dùng cặp mắt chó đen nhìn mình,

https://thuviensach.vn

cứ liên tưởng tới cảnh trước đây chỉnh nó mà kêu ngao ngao, chỉ thấy nó là một con chó thường thôi, vốn không đủ sức thu hút.

Thế là không có ý kiến, ấn đầu nó xuống bảo, 'Nếu vậy thì đặt cho nó một cái tên đi"

Nghe thấy là tên, tai Husky dỏng lên, trong mong nhìn cô, thoạt nhìn có vẻ nịnh nọt, lại hơi ngốc nghếch.

"Vật đặt đi' Hề Từ cười nói, trong lòng cảm thấy Trịnh Húc Hương đặt cái tên "Saddam" hơi kỳ quái.

"Nhị Hắc được rồi" Úc Linh bảo, "Nghe nói con Husky này là loại chó lai"

Hề Từ không rõ từ "Nhị" còn có hàm ý nào khác, thấy cái tên này cũng là lạ, nhưng do Úc Linh chọn, nên gật đầu đồng ý, chỉ cần cô vui là được.

Vì thế tên thành viên mới trong nhà cứ thế mà định ra là vậy.

Tiếp đó, Hề Từ tiến vào thư phòng bận rộn, Úc Linh ngồi trên ghế salon, tính muốn định ra một quy ước ba chương với con chó này nên nói ngay, "Nhị Hắc, ngồi xuống"

Husky lập tức ngồi xuống, dùng một đôi mắt đen tuyền nhìn cô, cái đuôi vẫy vô cùng vui vẻ.

"Nơi này sau này chính là nhà của mày, chúng ta cùng tạm quy ước ba chương nhé, nếu mày làm không được thì vậy rất xin lỗi, mày chỉ có thể cút đi ra ngoài làm con chó lang thang thôi, nghe rõ rồi chứ?' Úc Linh thấy nó nghiêng đầu, vẻ mặt ngây ngốc, cô cũng chẳng coi nó như con chó bình thường mà nói tiếp, "Mày có biết cuộc sống của chó lang thang là thế nào

https://thuviensach.vn

không? Không biết không sao, tao cho mày nhìn một ít tư liệu sống, mày sẽ hiểu ra hiện giờ mày hạnh phúc đến cỡ nào thôi"

Tiếp đó, Úc Linh mở tivi ra, chuyển tới một kênh chuyện môn kêu gọi yêu thương đột vật bị lạc, vỗ vỗ đầu chó, sau đó đứng dậy đi mất.

Cô trở về phòng đi tắm giặt một lúc, sau đó lau tóc mới tới thư phòng, thấy Hề Từ đang ngồi dựa ở ghế cạnh cửa sổ trước bàn đọc sách, trên bàn để nhiều hộp gỗ lớn nhỏ khác nhau, hai tay cầm một ít công cụ đặc chế, tuy không biết anh đang làm gì, nhưng không làm phiền anh, nhẹ nhàng đi xuống dưới lầu.

Trong phòng khác, truyền hình vẫn mở như cũ mà con Husky thì không thấy đâu.

Úc Linh tìm một lúc cuối cùng cũng tìm được con chó ngốc kia đang tránh ở dưới bồn hoa trên giá ở ban công, cái giá đó cách mặt đất khe rất nhỏ, mà con chó béo phì này thân hình vốn không chui vào nổi, song nó lại cố chen vào, sau đó được nửa chừng thì mắc ở đó, nửa người vẫn còn bên ngoài, hai chân đằng sau ra sức đạp, chỉ muốn đạp cho người bật ra. Úc Linh trầm mặc một lúc, giơ chân đá một cái vào mông nó.

"Ngao ô, ngao ô" Con husky tội nghiệp kêu lên. Úc Linh không biết hóa ra con chó này có thể ngu đến mức vậy, chỉ đành xắn tay áo lên đặt bồn hoa trên giá xuống, sau đó nhấc cái giá không ra, cuối cùng mới cứu con chó ngốc kia ra được.

Thấy nó thở hồng hộc lè lưỡi, vẻ mặt hoảng sợ nhìn mình, cái đuôi thì cận thận cụp lại sau, trong lòng Úc Linh thấy hơi buồn bực, cảm thấy con chó này thực ra cũng chưa mở trí óc ra lắm, vì nó dại dột chẳng cách nào do với đám tiểu yêu ở thôn Ô Mạc được, lại càng không thể so được với con vẹt kim cương tím lam kia, chẳng lẽ Hề Từ nhìn lầm rồi.

"Nhị Hắc, lại đây" Úc Linh mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Husky chần chừ, cuối cùng vẫn cụp đuôi đi tới, chỉ là mỗi bước đi lại vô cùng cẩn thận, hơn nữa vẫn thấy tivi chưa tắt, sợ tới mức cụp đuôi lui lại sau, tội nghiệp nhìn cô, hai mắt ươn ướt, cứ như đang khẩn cầu cô đừng cho nó biến thành chó lang thang vậy.

Úc Linh đóng ti vi lại. Cuối cùng Husky thở phào, cẩn thận cọ tới gần, tiếp tục dùng đôi mắt đen như hạt đậu nhìn cô, vừa kính xa vừa ngốc nghếch đến đáng thương.

Úc Linh rất vừa lòng khi nó nghe lời, tuy vào thời điểm cô không biết, đã dọa con chó này một trận, nên khả năng đạt hiệu quả rất tốt.

Vì thế cô bắt đầu quy ước cùng con chó này, cần phải cho nó biết quy củ khi làm vật cưng, cho dù là con tiểu yêu vừa mở trí cũng vậy, cũng phải tuân theo quy củ của vật cưng, tựa như con vẹt kim cương tím lam ở thị trấn kia vậy, mà con vẹt kim cương đó làm cũng rất tốt.

Úc Linh không kìm được nhớ tới không rõ có phải Hề Từ có duyên với yêu không mà sao anh làm cách nào muốn kiếm loài yêu về làm vật cưng chứ?

Đợi sau khi Hề Từ xong việc, Úc Linh ngồi bên cạnh anh, rót cho anh chén nước, đầu tiên là nói ngay chuyện vừa rồi con Husky ngu ngốc gây ra, rồi sau đó mới đem vấn đề này ra hỏi.

Thân hình Hề Từ bỗng chốc cứng ngắc lại, không đợi cô phát hiện ra, anh nói luôn, "Đúng, anh và loài yêu quả thật có duyên, có thể phân biệt biệt ra sự khác thường giữa chúng nó"

"Hóa ra là vậy" Úc Linh hơi đăm chiêu, sau đó lại ra vẻ hiểu ra bảo, "Thật ra ngẫm lại, nuôi một tiểu yêu làm vật cưng cũng tốt, còn tốt hơn nhiều so với nuôi vật cưng thông thường, ít nhất thỉnh thoảng quên mất chúng thì cũng không lo chúng bị chết đói, chúng nó chắc là tự mình đi kiếm ăn đi"

https://thuviensach.vn

Hề Từ, "..."

Cô gái như em rốt cuộc là lười nuôi vật cưng tới mức nào đây? Nuôi vật cưng mà còn muốn vật cưng tự mình đi kiếm ăn nữa chứ?

"Con vẹt kim cương trong nhà kia không phải là rất tốt sao, nghe nói nó còn hiểu được đến đầu phố mua bữa sáng nữa cơ mà" Úc Linh nêu ra ví dụ, càng nói càng cảm thấy có vật cưng như thế thật sự làm con người ta thấy yên tâm hẳn.

Hề Từ bị cô biến thành dở khóc dở cười, anh không cách nào giải thích nổi, cô thì tự mình bào chữa, khiến cho lòng anh thấy chút phiền muộn, cảm giác như mình lại bỏ lỡ cơ hội nói thật thân phận của anh với cô. Ít nhất cô cũng chưa phát hiện ra, anh thật không nắm chắc được chuyện nói ra sau này, biết đâu cô nổi hứng lên ly hôn đi thì sao?

Lúc họ chuẩn bị ngủ, Úc Linh lại nhận một cuộc điện thoại.

"Thiệu Sâm?" Vẻ mặt Úc Linh kinh ngạc hỏi, "Vào lúc này anh gọi điện tới cho em làm gì? Em sắp đi ngủ rồi"

Hề Từ đang định ôm cô vào trong lòng, nghe thấy tên "Thiệu Sâm" thì thần sắc trên mặt hơi đổi, bỗng chốc trở nên không còn ôn hòa tự nhiên nữa, sâu trong lòng lóe lên tia sáng tím.

"Nghe nói em kết hôn rồi?" Bên đầu dây bên kia có một giọng lạnh băng vang lên.

"Anh nghe ai nói vậy ạ?" Úc Linh không đáp hỏi lại.

Bên đầu dây kia trầm mặc, rồi mới có tiếng, 'Là chị em Trịnh Khả Khả. Úc Linh, đây là sự thật sao?"

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên! Hai bà tám đó thật nhiều chuyện, xem ra các cô ấy rất tốt với anh nhỉ?" Úc Linh ngáp một cái, hiện giờ đã là mười rưỡi, bình thường cô đã ngủ rồi, nói luôn, "Không có gì nữa thì em gác máy đây, đừng phiền đến em, em muốn đi ngủ rồi"

"Đợi..."

Úc Linh đã gác máy, chuyển di động sang chế độ rung, vứt sang một bên, sau đó chui vào trong chăn, lại ngáp một cái.

Lúc này tiếng Hề Từ vang lên, "Là cái người tên Thiệu Sâm đó à?'

Úc Linh ừ một câu, hai người dựa sát vào nhau, cô hơi quay đầu, có thể dán mặt vào gáy anh, hơi thở trên người của anh cũng ngấm vào thế giới cô, ngửi mùi hương thơm, tuyệt đối không chán, mà ngược lại như không kìm được càng muốn dán gần để ngửi nơi hương thơm tỏa ra nữa. Còn cô thực sự đã di sát hơn, rất tự nhiên chui vào trong lòng anh, bám chặt anh không buông.

Từ sau khi họ kết hôn, hai người chưa từng ngủ riêng, hơn nữa mỗi lần cô bị quỷ dọa, buổi tối sẽ như con bạch tuộc dán chặt anh, cũng thói quen nhất định phải ôm chặt lấy anh ngủ rồi, rõ ràng đã quên mất cảnh một người ngủ trước đây.

Con người quả thật dễ dàng sinh ra tính ỷ lại với người sớm chiều ở chung với nhau, bất kể là có nhiều người độc lập thì cũng không ngoại lệ.

Vùi trong ngực anh, Úc Linh chậm rãi chìm vào giấc ngủ, đột nhiên cảm giác có một bàn tay trượt theo vạt áo ngủ của cô tiến vào, cuối cùng đi đến nơi đẫy đà, nhẹ nhàng xoa bóp.

Cô ngáp một cái, dù có mệt nhọc, nhưng cũng chưa thực sự ngủ tới mức như chết, nghĩ đến anh đêm nay định làm gì, vì thế ngẩng đầu hôn

https://thuviensach.vn

cằm anh, rồi hôn lên chiếc môi mềm mại xinh đẹp của anh, đang định tiếng thêm một bước thì anh lại né đầu tránh ra.

Không đợi cho cô có phản ứng, anh lại cúi đầu hôn lên xương quai xanh của cô, nhẹ nhàng cắn lên mặt cô. Cắn, sau đó lại một tay cởi quần áo trên người cô xuống, vùi đầu lên người cô cắn đi cắn lại, cắn tới mức cô thấy mềm nhũn, không rõ đêm nay sao anh tự dưng giống chó thế, chẳng lẽ là bởi họ nuôi con Husky, nên cho anh có linh cảm gì sao?

Tiếp đó, úc Linh mới phát hiện ra người này vốn chẳng phải chó, mà là cầm thú, ép chặt cô xuống rất lâu, mỗi lần gần như khiến cô sắp hỏng mất, khiến cô không chịu nổi gần như muốn trốn, kết quả tự nhiên bị anh đè lại, thay đổi mấy tư thế xâm nhập không ngừng.

Úc Linh lại lần nữa xác nhận người này có sức lực rất lớn, lớn tới mức cô bắt đầu cam chịu.

Cuối cùng cô mệt mỏi tới mức mắt chẳng thể nào mở ra nổi, cảm giác như cái chôn sâu trong người cô kia chẳng muốn lui ra tý nào, không kìm được ôm chặt lấy cả người đầy mồ hôi của anh nói dịu dàng lấy lòng, "Hề Từ....ngủ được chưa?"

Anh ừ một câu, đưa tay vén tóc ướt nhẹp của cô ra hai bên tai, hôn lên khóe mắt ướt át của cô, dịu dàng ôm cô vào lòng, nhưng độ tấn công bên dưới thì không giảm chút nào, cứ nhanh nhẹn từng đợt.

"Úc Linh...."

".... Vâng?"

"Trước đây em thích Thiệu Sâm sao?"

".... Trước đây á?" Cô hơi mơ hồ, thân thể thêm mệt mỏi hơn vì có người ma sát mình khiến đầu óc cô lúc này mất linh mẫn, nói theo bản

https://thuviensach.vn

năng, "Chắc vậy đi... Ôi, đợi đợi chút" Cô thở hổn hển nói, cảm giác được vật kia đột nhiên xuyên qua vô cùng mạnh mẽ, thân thể run rẩy, vội nói, 'Em, hiện giờ em thật sự không thích anh ta, em chỉ thích anh thôi, thật đó"

Cô cố mở to hai mắt, để anh nhìn thấy rõ hiện rõ trong mắt cô chỉ có mình anh thôi.

Lúc này có chậm hiểu thế nào cũng biết được người này chắc bị kích thích, nhất định là do cuộc điện thoại trước khi ngủ kích thích, hoặc hôm nay ở tổ trạch bị lời của ông bà nội nói gây kích thích cho anh rồi đi? Vì thế đây là anh đang ghen đó sao?

Dưới ánh đèn mờ ảo, người đàn ông cúi đầu cười, dán sát trán lên cô, cả người họ dán chặt triền miên thân mật một chỗ với nhau, da thịt gần gũi nhau, cả người chẳng có tý khe hở nào, nơi gắn liền chặt chẽ đó cũng không có một tý kẽ hở cứ như một thân thể vậy.

"Em giờ vẫn còn liên hệ cùng anh ta sao?" Anh hỏi tiếp, giọng hơi phá lệ khàn khàn ngập tràn mê hoặc.

"... Không có mà, vì Giang gia và Thiệu gia có quan hệ sâu xa, nên anh biết đó..."

"Vậy hả..."

"...."

Mãi cho đến trước khi Úc Linh mê man thiếp đi, vẻ mặt cô đầy thành thật nói với anh, "Anh yên tâm đi, mai em tỉnh dậy sẽ cho anh ta vào danh sách đen luôn"

Sau đó cũng không còn thấy người đàn ông bắt nạt cô kịch liệt có biểu hiện gì quá nữa, cô thoải mái chìm vào trong giấc ngủ ngọt ngào, quyết

https://thuviensach.vn

định ngủ say sưa, sau khi tỉnh giấc sẽ cho Thiệu Sâm vào danh sách đen vĩnh viễn luôn.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 93

Chương 93

Edit: Dương tỷ

Ánh sáng mặt trời nhuộm đỏ chân trời, ánh bình minh rực rỡ như đâm vào mắt người ta phát đâu, theo độ ấm của ánh sáng ấm dần lên, không khí trong ngày hè đặc sự nóng bức.

Cách tiểu khu không xa có một chiếc Ferrari màu đen lóe sáng, người đi làm từ sớm tới công ty đều đi ngang qua ngắm, không kìm được lòng đầy hâm mộ, đợi lúc thấy cửa sổ lái xe trượt xuống lộ ra gương mặt anh tuấn của người đàn ông trầm mặc hút thuốc, lòng dạ phụ nữ máy động liên tục, còn những người đàn ông còn lại thì lại ngập tràn hâm mộ ghen tị.

Cái gì giàu có đẹp trai, quả nhiên là loại mà khiến cho đàn ông ghen tị hâm mộ vô cùng, còn khiến lòng phụ nữ lại rục rịch thích loại tồn tại này.

Mãi cho đến khi từ trong tiểu khu có một thanh niên mặc bộ trắng nhàn nhã đi ra thì anh ta ngồi ngay ngắn trở lại.

Dung mạo người thanh niên đó tuấn tú, khí chất tinh khiết rõ ràng, khuôn mặt luôn nở nụ cười chào đón, khiến người khác cảm thấy thân thiết, ở ngay giữa thời tiết hè nóng bức náo nhiệt này, cả không khí cũng mát dịu đi nhiều do vì có anh, đây cũng là một người đàn ông khiến người khác liếc mắt một cái thì có cảm tình ngay với người đàn ông này.

https://thuviensach.vn

Người thanh niên cất tiếng chào nhẹ nhàng với bảo vệ cửa, rồi đi về phía chợ gần tiểu khu chuẩn bị mua một ít nguyên liệu để nấu ăn.

Dù tủ lạnh có thể giữ được đồ ăn tươi lâu, nhưng không thể so sánh với nguyên liệu nấu ăn còn tươi ở trên thị trường được, chỉ cần không có việc gì thì ngày nào anh cũng đều dành một khoảng thời gian cố định đi chợ mua thực phẩm, lại cùng cất tiếng chào bảo vệ tiểu khu cùng một số người già mà anh khá quen thuộc. Người đàn ông trong xe nhìn thẳng vào anh, thần sắc lạnh lùng.

Đột nhiên người thanh niên quay đầu nhìn qua, đôi mắt đen nháy không cười nhìn thì cực kỳ hiền hòa ôn nhuận song rất lạnh lùng, chỉ liếc một cái rồi lại quay đầu đi tiếp.

Thiệu Sâm nhìn theo bóng anh, mãi cho đến khi anh khuất ở chỗ rẽ mới thôi, vừa rồi tay cầm vô lăng chặt quá để chống đỡ, lấy tay ra xoa xoa thái dương vì ngủ không đủ mà thấy nhức đau, khuôn mặt bình tĩnh như thế thật ra là đang rất lo lắng và lạnh băng, cứ như bị người ta cắt thành hai nửa vậy, một nửa khiến cho anh ta khó có thể kìm nén được ức chế và khổ sở đau đớn trong lòng, còn một nửa thì lại thờ ơ lạnh nhạt.

Anh ta nhớ tới năm nhất cao trung ấy, lúc anh ta cất lời kết giao, cô đang đứng dưới cây hoa sơn trà nở đỏ rực cười tươi, đó là lần đầu tiên cô cười rạng rỡ như ánh nắng xuân đến vậy. Lúc ấy trong lòng anh ta chợt nghĩ, chỉ có mình anh ta là có thể nhìn thấy cô như thế, không những thỏa mãn hư vinh đàn ông của anh ta, mà cũng trở thành một phong cảnh đẹp vĩnh viễn hằn sâu trong quãng thời thanh xuân ấy của anh ta.

Hiện giờ anh ta chỉ có thể giống một kẻ ngốc vậy, hơn nửa đêm không ngủ nổi, chạy ngay tới đây tội nghiệp ngồi trong xe, không rõ mình muốn gì, cả người cứ như một dã thú bị giam trong nhà tù vậy, giãy dụa mà không được.

https://thuviensach.vn

Một lúc sau anh ta hít sâu một cái, cố khắc chế xúc động trong lòng, cuối cùng cũng không đi vào.

***

Chín giờ rưỡi sáng, thư ký Lý mang theo bì công văn đi tới trước biệt thự của ông chủ, ấn chuông một lúc thì cửa nhanh chóng mở.

"Thím Thẩm" Thư kyus Lý khẽ gật đầu với người phụ nữ trung niên ra mở cửa, vừa tiến vào hỏi, 'Giang tổng đang ở nhà sao ạ?"

"Có" Thím Thẩm thở dài bảo, "Tối qua ông ấy uống rượu cả đêm, giờ chắc chưa dậy nổi được'

Thư ký Lý nghe xong cũng không trách, năng lực của ông chủ Giang Vũ Thành này khỏi phải nói, mấy năm nay coi tập đoàn Giang thị phát triển thì biết, song song với năng lực xuất sắc của ông thì cũng là khuyết điểm mà người ta lên án đó là khó hầu hạ. Thư ký Lý cũng phải mất thời gian dài mới hiểu rõ tính tình này của ông chủ Giang Vũ Thành, nên vừa rồi có thể đợi đến bây giờ, nếu không cũng đã sớm giống mấy thư ký trước vậy, không phải là bị làm sao mà chính là bản thân không chịu nổi từ chức thẳng.

Giang Vũ Thành ngoài cuồng công việc ra thì bình thường chẳng bao giờ để mình quá chén, nhưng ông cũng chưa bao giờ uống rượu ở bên ngoài, miễn để cho người khác thừa dịp hạ bệ mình, thường thì đều ở trong nhà mình, tự ngược mình uống đến say mèm, mỗi lần tỉnh lại đều phải chịu tội.

Với sinh hoạt cá nhân của ông, vợ chồng ông bà lão Giang cũng không quản nổi, chỉ đành tùy ông cao hứng, chỉ có lời vị đại tiểu thư kia thì Giang Vũ Thành mới nghe, nhưng không chịu nổi chuyện hai cha con này ở cùng nhau, chẳng ai dám nhắc tới, Giang Vũ Thành thì vừa phải tránh xa

https://thuviensach.vn

xa, nếu không người làm thư ký như này bị ông chụp tới thì chỉ có nước vào viện mà thôi.

Thư ký Lý cảm thấy mình thật khó ở, cứ đi theo một ông chủ bốc đồng như thế, không những phải có cấp dưới, mà còn phải làm bảo mẫu nữa, cho dù lương cao nhưng cũng liên lụy tới người khác.

Thư ký Lý dùng chìa khóa riêng của phòng ngủ mở cửa ra, đã ngửi thấy mùi rượu vẫn chưa tan đi, nhìn quanh khắp phòng, không thấy người ở trên giường đâu, thì nhìn ra ban công, chỉ thấy một người lười nằm trên ghế ở ban công ngủ không yên, không kìm được thở dài.

Lấy khăn lạnh lau trên mặt, Giang vũ Thành liền tỉnh lại. Ông giật lấy khăn mặt, lại nhìn thấy thư ký Lý đứng bên, cả người cứng ngắc mới thả lỏng ra, ôm đầu đứng dậy.

Tóc lòa xòa trên trán, y phục trên người nhăn tít, vẫn là bộ quần áo mặc tối hôm qua, cả người tổng giống một ông chú trung niên sa sút, tuy vẫn đứng vững, nhưng cũng không chịu nổi một cú đạp ngã.

Giang Vũ Thành khó chịu cau mày, tối qua uống hơn nửa chai rượu, lúc này bắt đầu xuất hiện di chứng, đau đầu kịch liệt, khó chịu vô cùng.

Tuy trong biệt thự có người hầu, nhưng người hầu biết tính ông, cho dù ông có nằm vùi trong phòng có mùi cũng không dám vào bừa. Thư ký Lý thì có thể vào được, cũng là bởi ông ta không những là tâm phúc của Giang Vũ Thành mà vẫn một một người đàn ông nên mới có vinh hạnh này.

Nhưng thư ký Lý cảm thấy mình không cần loại vinh hạnh thế này.

Giang Vũ Thành xoa trán, vào phòng vệ sinh tắm rửa một lúc, rồi trong bộ dạng say rượu đầy tiều tụy xuống dưới lầu. Người hầu đã pha tra giải rượu sẵn cùng bữa sáng đã chuẩn bị xong.

https://thuviensach.vn

Tinh thần Giang Vũ Thành không được tốt cho lắm, vừa uống trà giải rượu vừa nói, 'ăn sáng chưa?"

"Ăn rồi" Thư ký Lý đáp.

"Vậy cùng ngồi giúp ta cùng ăn đi" Giang Vũ Thành nói tùy ý.

Thư ký Lý, "....." Người này nhất định là vẫn chưa tỉnh, nghe mà không hiểu tiếng người.

May bữa sáng anh ta mới ăn có lưng dạ, nếu không hiện giờ sao nuốt trôi nổi. Thư Ký Lý cùng ăn chút gì đó, gác đũa, bắt đầu hành trình báo cáo công việc hôm nay.

"Mấy ngày nay có bố trí gì rồi?" Giang Vũ Thành đột nhiên hỏi.

Thư ký Lý sững sờ, nhớ lại hành trình công việc của mình trong mấy ngày tới, vội vàng báo cáo chi tiết, sau đó chợt nghe thấy ông chủ của anh ta nói bốc đồng, 'Qua hai ngày nữa ta muốn đi một chuyến đến S thị, những chuyện khác gác lại đi"

Khóe miệng thư ký Lý mím lại, chỉ đành nhận mệnh sửa lại hành trình, dù gì anh ta cũng đi theo Giang Vũ Thành không phải mới một hai ngày, đã quen với việc ông tự dưng tùy hứng rồi, với tư cách là một thư ký vĩ đại, có thể giải quyết mọi chuyện phiền phức cho chủ, quả thật là mẫu thư ký trong giới thư ký.

Sau khi sửa lại lịch trình, thư ký Lý hỏi, "Ông chủ, sao tự dưng lại đột nhiên muốn đến S thị vậy ạ?"

"Đi cùng con gái và con rể đi làm kẻ độ hồn" Ông nói với vẻ mặt lạnh tanh.

Thư ký Lý, "..." Ha ha, tin ông có quỷ mới lạ đó!

https://thuviensach.vn

Ăn sáng xong, tinh thần Giang Vũ Thành tốt hơn nhiều, thay đổi quần áo do người hầu chuẩn bị, từ một vị chút trung niên sa sút bỗng chốc biến thành một tổng tài anh tuấn bá đạo, mang theo thư ký tinh anh ra khỏi cửa.

Vừa đến công ty, chưa kịp ngồi xuống đã nhận được điện thoại ở tổ trạch gọi tới, nói là ông lão bị bệnh, sáng sớm nay lão phu nhân đã cho người đi chùa Lý cầu một pho tượng phật khai sáng về.

"Bị bệnh sao? Bị bệnh thế nào?' Giang Vũ Thành vừa nhìn văn kiện vừa hỏi, trong giọng nói không mang theo chút chú ý nào.

Người gọi điện tới là Giang Vũ Trì, tuy nghe ra Giang Vũ Thành không để ý cũng không dám nói gì, bảo, 'Tối qua nghe người hầu kể là nửa đêm canh ba rời giường, bất cẩn ngã một cái, gãy chân, hơi có bệnh trạng bị cảm, may là phát hiện kịp thời..."

Tuy chỉ bảo là ngã gãy chân, nhưng với người già, xương cốt cũng giòn, vất thương đó rung gân động cốt cũng chẳng dễ chịu gì.

Giang Vũ Thành nhíu mày, "Sao tự dưng lại ngã gẫy chân thế hả?" Đột nhiên nhớ ra cái gì hỏi, "Ông ấy có đến chỗ nào có nước không?"

Giang Vũ Trì nghẹ giọng, trong lòng hơi rùng mình, bất giác cũng nhớ tới lời Hề Từ nói ngày hôm qua, không hiểu sao da gà nổi lên, vẫn nói, 'Đúng vậy, tối qua ba nửa đêm đột nhiên dậy đi vệ sinh, ai biết ở dưới có một bãi nước, rồi bất cẩn trượt chân"

"Ta biết rồi" Thần sắc Giang Vũ Thành hơi khó hiểu, 'Nếu vậy các người cố gắng chăm sóc cho ông ấy thật tốt, đừng để ông ấy đụng phải nước, lúc uống nước thì cẩn thận một tý, thêm nữa tốt nhất là đừng tắm rửa gì, cố nhịn mấy ngày khi vận suy qua rồi tính"

Giang Vũ Trì nghe mà vẻ mặt đầy cổ quái, chỉ đành đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ tập đoàn Giang thị do Giang Vũ Thành quyết định, bọn họ là hai người con riêng cho dù được ông già thừa nhận tiến vào Giang gia, nhưng vốn chẳng chạm đến một ít quyền lợi của giang gia tý nào, coi như người rảnh rỗi được tập đoàn Giang gia nuôi dưỡng, bình thường không có chuyện gì thì cũng như những kẻ nhà giàu khác vậy, vô cùng nhãn nhã.

Có lẽ trước đó bọn họ cũng có chút dã tâm, cũng nghĩ mình đều là con trai của ông lão cả, chẳng có lý nào mà không chiếm được gì. Lúc ấy bọn họ cũng muốn tiến vào công ty, trong tay có quyền mới có thực thực, nhưng sau khi chứng kiến thủ đoạn của Giang Vũ Thành, cũng bị ông chà sát quá nhiều, cuối cùng hết hy vọng, chẳng dám có ý kiến gì, cứ trở thành người nhàn nhã rảnh rỗi ổn định là được.

Vì thế hiện giờ ông già ngã gẫy chân, là lúc bọn họ những người rảnh rỗi thể hiện lòng hiếu kính, còn phải hầu hạ ông già thật tốt, đỡ để cho Giang Vũ Thành mất hứng, rồi đóng lại tài chính của mấy kẻ rảnh rỗi này, đến lúc đó thì cả chuyện nhà giàu ăn không cũng không có mới chết.

Nghe thấy lời Giang Vũ Thành nói, không những Giang Vũ Trì nghe thấy kỳ lạ mà thư ký Lý nghe ra cũng thấy cổ quái, anh ta không kìm được cũng liếc mắt nhìn ông chủ một cái, thấy trên mặt ông đầy ý tứ cảm xúc, trong lòng phát run, như kiểu người bình thường không thể hiểu nổi có chuyện gì xảy ra nữa.

***

Ánh mặt trời dần treo giữa không trung, nóng như lửa đốt, toàn bộ thành thị đều trở nên nóng bức không chịu nổi.

Hề Từ đẩy nhẹ cửa ra, kéo bức màn che lại ánh nắng bên ngoài chiếu vào, trong phòng tối đen. Anh đi tới bên giường, thấy nửa khuôn mặt chôn trong chăn đang say sưa ngủ, cũng không đánh thức cô mà mặc cô ngủ tiếp.

https://thuviensach.vn

Anh hơi cong người, dán sát mặt tới trước mặt cô, đôi mắt xanh ngọc yên lặng nhìn khuôn mặt cô, thần sắc hơi khó lường, lại hơi chút hối hận.

Sau khi tỉnh giấc lúc sáng, nhìn thấy cô im lặng ngủ say trong lòng, trong lòng cũng thấy thỏa mãn và hơi mất tự nhiên, vì tối qua mình không khắc chế nổi cơn giận khó hiểu. Tuy biết hiện giờ cô đã thích mình, nhưng tưởng tượng ra cái người đàn ông tên Thiệu Sâm đó, trong lòng bất chợt có cơn tức khó hiểu ào tới khiến anh không áp chế nổi, đặc biệt là sáng ra cửa đi mua đồ ăn, nói tầm mắt ấy không cần nói cũng biết đó là ai.

Tối qua sau khi gọi điện đến, sáng nay thì đã canh giữ ở trước tiểu khu, chẳng phải Thiệu Sâm thì còn ai nữa?

Hiện giờ Thiệu Sâm vẫn thích cô ấy như cũ. Tuy anh không biết nếu Thiệu Sâm thích cô, vì sao mấy năm nay vẫn chưa ra tay, trong lòng thấy may là Thiệu Sâm chưa ra tay cũng hơi lo lắng chút.

Thiệu Sâm là mối tình đầu của Úc Linh rõ rành, trong phim truyền hình vẫn hay nói mối tình đầu là mối tình đẹp còn gì, cho dù cuối cùng không có kết quả, nhưng vẫn để lại trong lòng một dấu vết khó có thể phai mờ không phải sao?

Quỷ để dấu vết anh mới thấy khó chịu đó!

Anh không kìm được lại nhớ, nếu năm đó họ không chia tay, và Thiệu Sâm kiên trì chút, lại giở chút thủ đoạn, trong lòng cô gái này chắc hẳn không phải là anh mà đã trở thành vợ của người khác rồi. Sau đó ngày nào cũng cùng cô sớm chiều bên nhau không phải là anh, mà là một người đàn ông khác, và người đàn ông đó rất yêu cô, cô cũng sẽ yêu người đàn ông đó, sẽ mỗi ngày cùng anh ta đi dạo nắm tay tản bộ, sẽ mỉm cười với anh ta, sẽ...

Càng nghĩ càng thấy giận, Hề Từ đứng phắt dậy, thở mạnh, trong lòng lại lần nữa thấy hối hận bản thân mình không đàng hoàng xuất hiện trước

https://thuviensach.vn

mặt cô và cùng lớn lên với cô. Nếu anh biết bản thân thích cô, thì mặc kệ năm đó xảy ra chuyện gì cũng đều cùng cô trưởng thành, cản bất cứ kẻ nào thuộc loại nam tính xuất hiện cạnh cô, còn anh thì sẽ trở thành mối tình đầu của cô...

Rõ ràng là anh bảo vệ cô hai mươi năm mà, ai ngờ còn bị một thằng nhóc loài người nhanh chân cướp trước.

Hóa ra lúc cô học trung học đột nhiên cùng một người nam tính thân mật dính nhau một khoảng thời gian, cùng nhau đọc sách chơi đùa, anh còn thấy hơi khó hiểu, cảm thấy một cô gái nhỏ trưởng thành cuối cùng thích kết giao bạn bè, lại không nghĩ ràng hóa ra dĩ nhiên là họ thích nhau nữa!

"... Hề Từ?"

Úc Linh xoa xoa mắt, mơ hồ nhìn bóng người trước giường, theo bản năng gọi một câu. Trong phòng ánh sáng hơi tối, cô cũng không rõ hiện giờ là mấy giờ nữa, thò tay ra sờ soạng tìm di động, thì cả người đã bị người ta ôm rồi.

"Hề Từ?' Đầu óc cô vẫn còn chưa tỉnh, theo bản năng ôm lấy cổ anh, sau đó bị một cái hôn ấm áp chặn lại lúc định muốn nói.

Đợi lúc cô tỉnh táo lại thì phát hiện ra anh đang ôm chặt lấy mình, còn có thứ này nọ đang chôn sâu trong cơ thể, không ngừng chút nào, bất giác cứng người, sau đó cắn một miếng trên vai anh, như để hả giận, như là làm nũng, nhưng lúc nghe thấy tiếng thở to hổn hển của anh, trong lòng lại thấy tê dại, không kìm được ôm chặt anh, hai chân ngoắc vào lưng anh,

Đợi lúc cô trong thất thần trở lại hiện thực cũng phát hiện ra bản thân đang nằm trong ngực anh, trên người cả hai đầy mồ hôi, rõ ràng vẫn cảm giác thấy anh chôn trong cơ thể, vẫn cảm thấy khó chống đỡ nổi, khiến mặt cô càng thêm đỏ hơn.

https://thuviensach.vn

Hề Từ vỗ nhè nhẹ lên lưng cô, dùng một sức vô cùng nhẹ nhàng vỗ vỗ. Tuy cả người hơi mệt, nhưng vẫn không có cảm giác khó chịu lắm, nhớ lại chuyện tối qua và vừa rồi, Úc Linh không kìm được che mặt, cô không rõ chuyện giữa những nam nữ khác thì thế nào, nhưng cô và Hề Từ.... vẫn cảm thấy kích tình không ngừng, hơn nữa Hề Từ vô cùng ấm áp, loại chuyện thế này thấy thoải mái hơn khó chịu nhiều.

Hề Từ thích làm chuyện vợ chồng, cảm thấy không có lúc nào thân mật hơn lúc này, cũng cảm thấy cô hoàn toàn đã thuộc về anh.

Ôm cô một lúc, cuối cùng lo cô đói, nên ôm lấy cô cùng vào phòng vệ sinh tắm rửa, coi như ở giữa ban ngày làm chuyện uyên ương tắm gì gì đó đi.

Cả quá trình, Úc Linh rất lười, vốn chẳng còn bộ dáng xấu hổ gì cả.

Không phải cô không thẹn thùng mà bộ mặt người đàn ông bên cạnh thật sự quá xuất sắc, khiến cô không kìm được lại nhìn anh mãi, nhìn lúc anh mặt đỏ hơn, rồi ghé qua hôn một cái, thấy lông mi dài che kín đôi mắt anh đầy thích thú, trong lòng không kìm được lại muốn cười phì.

Được thôi, tối qua và mới rồi kích tình khắp nơi, nhưng đó là ở trên giường, ánh sáng cũng rất tối, mà hiện giờ ánh sáng rất sáng, người đàn ông này đột nhiên ngây thư như một cậu bé còn tân ngây thơ xấu hổ vậy, để cô không biết nói gì, cũng không kìm được muốn nhìn anh đỏ mặt tới bao giờ.

Cô đại khái cũng có hiểu ra phong cách hành sự của người đàn ông này một chút, có mặt thì phóng túng, hơn nữa còn là một nam tử khí khái, vô cùng mạnh mẽ. Nhưng lúc ba ngày ban mặt thì sao, trước mặt mọi người, có chút hành động thân mật có thể khiến anh đỏ mặt hơn nửa ngày, ngây thơ vô cùng.\

"Em không còn thích Thiệu Sâm nữa rồi" Trong tiếng nước vỗ bồm bộp, Úc Linh nói như thế. Hề Từ đang gội đầu cho cô, nghe nói vậy thì ừ

https://thuviensach.vn

một câu.

Úc Linh nghĩ đã nói rất rõ, cảm thấy hẳn là không có chuyện gì lớn nữa nên tiếp tục lười biếng ghé sát vào để cho anh tự mình gội đầu cho.

\Sau nửa giờ, Úc Linh ngồi trên ghế sa lon trong phòng khách, cả người rất lười, Nhị Hắc thì ghé vào bên chân cô, thường dùng cái đuôi đảo qua đảo lại bắp chân cô, Hề Từ thì bận rộn trong bếp, nhanh chóng mang bữa sáng tới.

Sau khi ăn sáng xong, Úc Linh nhận được tư liệu trợ lý Nguyễn gửi đến, trong tư liệu đó dĩ nhiên là nói về gia đình nhà nông ở S thị kia, nhà nông đó có tên là nhà nông Mạc Trang.

Sau khi xem xong tư liệu, Úc Linh không kìm được hỏi, 'Nhà nông này có phải là có vấn đề gì không/'

Hề Từ ừ một câu, chỉ vào một bức ảnh bảo, 'Bức ảnh này, hẳn là lúc ban ngày, lúc đó mặt trời lên rõ, nhưng lại có thứ gì đó hơi ảm đảm"

Bức ảnh này là bức chụp một góc nhà nông, ở đó có một căn phòng bằng gỗ đặc chế rất đặc biệt, lưng dựa vào vách núi thấp bé, chung quanh trồng rất nhiều cây ăn quả, lúc này đúng lúc ánh mặt trời, dưới tán lá rớt mấy điểm sáng trên đất, chung quanh còn có từng bóng cây ấm áp, ngoài bóng cây là một phiến cỏ rộng, ánh mặt trời bắn thẳng xuống, toàn bộ thế giới đều là nắng.

Nhưng nắng thì như thế mà bức ảnh cụp lại hơi có vẻ tối, khiến người ta có cảm giác như máy ảnh cụp không có kỹ thuật sắc nét lắm.

"Có thể là lúc chụp không để ý điều chỉnh ánh sáng đi" Úc Linh nói không chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Thực ra Hề Từ vẫn còn chưa hiểu rõ công nghệ cao gì đó, nghe xong cũng không phản bác lại bảo, "Đợi đến đó sẽ biết thôi"

Tuy hiện giờ cô hận không thể đem thu thập cho bằng hết hồn phách của mẹ lại, để cho bà ấy có thể đi vào âm phủ đi đầu thai, nhưng biết có một số việc lại không thể vội, chỉ đành kìm chế, biết nên làm gì trước làm gì sau.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 94

Chương 94

Edit: Dương tỷ

Ở nhà lăn lộn hai ngày, cuối cùng họ cũng thu dọn hành lý chuẩn bị xuất phát.

Trước khi lên đường, còn có một chuyện họ cần xử lý, là thành viên mới trong nhà, một con chó với cái tên "Nhị Hắc"

Nhị Hắc vào ở trong nhà họ đã hai ngày rồi, nó rất thích nơi vô cùng mát mẻ này, tuy không gian không lớn như tổ trạch Giang gia, không cách nào khiến nó vui vẻ khắp nơi, song hiểu ra còn có chỗ trên ban công là nơi mà tổ trạch Giang gia không thể so nổi. Tuy vẫn còn chưa mở trí óc, nhưng bản năng nó hiểu được đến gần thực vật đó có chỗ tốt với nó.

Vì thế ngày nào ngoài ở trong phòng vui chơi thám hiểm ra thì mọi thời gian nó đều ghé trên ban công, cả ổ chó cũng kéo tới tận đây, đến tối thì hận không thể ngủ ngay dưới cái giá đặt bồn hoa.

Biểu hiện của Nhị Hắc cũng khiến Úc Linh biết rõ thực vật ở gian cửa hàng bán hoa đó quả thật không tầm thường.

Ngh nói họ sắp ra cửa, Nhị Hắc tới gần, dùng người cọ cọ chân úc Linh, nhưng sua khi bị Hề Từ trừng cho, chạy nhanh kêu ô ô lui lại, song vẫn cắn ống quần của cô, tỏ vẻ muốn đi theo ra cửa.

https://thuviensach.vn

Cho dù nó là con vật nhưng nó cũng hiểu được đây là chủ nhân muốn xa nhà, đi ra ngoài chơi sao có thể thiếu nó được chứ?

"Ngồi xuống!" Úc Linh rút chân lại, phát hiện ra nó cắn thật chặt, rút không nổi, bất giác trừng mắt nhìn nó một chút.

Nhị hắc lập tức đặt mông ngồi xuống, ngồi xổm nhìn Úc Linh trước mặt, ngước mặt chó đầy nịnh hót lên, ngo ngoe nhìn cô, đầu lưỡi thè ra sau đó lại kêu ngao ô một tiếng.

"Đừng có ngốc thế!' Úc Linh vỗ nhẹ lên đầu nó một cái, nói với nó, "Chúng ta muốn ra ngoài mấy ngày, mày ở nhà trông nhà, đã chuẩn bị đủ thức ăn chó cho mày trong mấy ngày rồi, nếu mày không thích thức ăn chó cũng không sao, tao sẽ bảo dì mỗi ngày tới đây nấu cơm cho mày, mày xem thế có được không?'

Úc Linh nói đến dì này chính là người hầu trước đây chăm sóc cho cô, là người của ông bà lão Giang, sau khi Úc Linh một mình đến đây, Giang Vũ Thành lo cho cô không tự chăm sóc mình tốt, nên đã phái một người hầu tới đây.

Nhị Hắc nhìn cô, như không rõ ý cô là gì.

Úc Linh ngẫm nghĩ, lấy ra một chậu nhựa đựng món đồ chơi bằng xương nhựa, tiện tay cầm mấy cái, sau đó chọn xếp làm 3 đống xương, đống thứ nhất là một cục xương to, đống thứ hai là hai cục xương, còn đống thứ ba là ba cục xương, "Cho mày chọn một trong ba cái, một là thức ăn cho chó, hai là người hầu đến đây nấu cơm cho mày, ba là tới nhà của dượng tao, mày chọn cái nào?"

Nhị Hắc nhìn nhìn đám xương xương nhựa tỏa ra mùi thịt thơm, sau đó thò móng vuốt đặt lên trên chân cô, ngẩng đầu trông mong nhìn cô, tỏ vẻ nó chẳng muốn chọn cái nào hết, chỉ muốn được đi ra cửa với chủ nhân là vui nhất thôi.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhướng mày, "Mày nghĩ là muốn đi cùng chúng tao sao? Rất nguy hiểm đó nha" Cô cố tình dọa nó.

Nhị Hắc lập tức kêu ngao ô ngao ô lên, dù sao chủ nhân muốn ra ngoài, nó bất kể thế nào cũng muốn đi cho bằng được.

Lúc này Úc Linh cũng cảm thấy con Husky này rất thông minh, ít nhất có cũng có thể nghe và hiểu lời họ nói, cũng biểu hiện rõ ý của mình.

Úc Linh quay đầu nhìn Hề Từ hỏi, "Làm sao đây?'

Hề Từ nhìn thoáng qua con chó ngu ngốc kia một cái, bảo, "Nếu nó muốn đi, vậy cứ cho nó đi theo thôi" Đối với loài yêu, anh từ trước tới nay đều rất rộng lượng bao dung.

Úc Linh chống cằm nghĩ ngợi, đột nhiên nói, "Nghe nói máu chó có thể phá tà, có thật không ạ?"

Hề Từ, "...."

Hề Từ bị lời cô nói mà bất giác chẳng nói được câu nào, nhưng máu chó quả thật có đôi lúc cũng có thể phá tai trừ tà, nhất là máu chó đen, có tác dụng rất lớn.

Vì thế Nhị Hắc không cần ở lại trông nhà nữa, mà cùng họ đi ra ngoài.

Trợ lý Nguyễn khi biết Úc Linh muốn ra ngoài độ giả, tự mình lái xe đưa họ ra sân bay. Anh ta là một nam nhân trên dưới ba mươi tuổi, diện mạo bình thường, khiến người ta có cảm giác như rất khôn khéo.

Thấy Úc Linh dắt một con chó đi theo, trợ lý Nguyễn hơi bực hỏi, 'Tiểu thư Giang định dẫn nó đi độ giả nữa sao ạ?"

"Đúng vậy, thêm chó trên đường đi cũng náo nhiệt hơn" Vẻ mặt Úc Linh ngập tràn phóng túng.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Nhị Hắc thì thâm trầm ngồi bên cạnh ghế phụ, còn đeo một đôi kính trên mặt, nghe thấy tiếng nói chuyện, quay đầu nhìn thoáng qua trợ lý Nguyễn. Trợ lý Nguyễn bị nó nhìn như thế, không kìm được quay đầu, vốn Husky nguyên bản là một con chó uy phong lẫm liệt, nhưng không hiểu sao lúc đeo kính lên thì thoạt nhìn trông nó có vẻ hơi ngốc.

Tuy không rõ vị đại tiểu thư này sao tự dưng lại đột nhiên nuôi vật cưng, nhưng trợ lý Nguyễn cũng chỉ cho là cô ấy kết hôn, trong nhà có thêm một người, vì vậy tình yêu nuôi vật cưng cũng tự dưng mà tới.

Phiếu lúc đầu đính xong, còn Nhị Hắc cùng hành lý được gửi vận chuyển, tiến lên máy bay.

Úc Linh chỉ cảm giác híp mắt ngủ một lúc, thì máy bay đã hạ cánh rồi.

Máy bay hạ cánh, lúc họ tới đón Nhị Hắc, thì nhìn thấy con chó đang sợ tới mức lạnh run cả người, lông dựng hết cả lên.

Nhị Hắc từ máy bay đi xuống, bốn chân mềm nhũn, bước thấp bước cao trên mặt đất, cứ như uống rượu say vậy, khiến mọi người chung quanh nhìn thấy hơi buồn cười. Đợi đến lúc Úc Linh bọn họ nhìn thấy, Nhị Hắc chạy nhanh tới, gào lên đáng thương, sau đó quay đầu nhìn về phía máy bay trong mặt lộ ra hoảng sợ vô tận.

"Nếu mày đã tự chọn đường chết, thì có quỳ cũng phải đi tiếp" Hề Từ nói lạnh lùng, đợi khi nào về còn mịt mờ lắm, con chó này có thể chịu nổi không.

Nhị Hắc nghe hiểu được lời anh nói, suýt nữa rơi lệ, máy bay thật đáng sợ quá mà, ông trời không đáng sợ, còn nó thì thật sự sợ vô cùng a a a!

Vì thế mới nói, đây là chỉ con chó đi máy bay khủng, lần đầu tiên trong cuộc đời mù mịt đã khiến nó bị dọa sợ.

https://thuviensach.vn

Úc Linh không kìm được cười phá lên, quả nhiên là ngốc mà.

Đến S thị, họ ngồi luôn lên xe từ sân bay đi thẳng tới nông trang nhạc gia, chừng độ ba tiếng thì mới đến nơi.

Nông trang nhạc gia tuy nói là ở S thị, thật ra còn cách S thị rất xe, đi suốt 2 canh giờ hành trình xe mới tới.

Tuy gọi là nơi ở ở nông thôn, nhưng lúc trước do nhà đầu tư quy hoạch nông gia nhạc, cũng theo tiêu chuẩn quy cách mà xây nên, đi giữa là con đường theo từng cấp bậc, có nơi tập sinh thái, giải trí, đi dạo, dưỡng sinh vân vân, diện tích vô cùng rộng, dựa vào quy hoạch mà xây, có nông trường sinh thái, vườn trái cây, suối nước nóng, hồ nước, đưa mắt nhìn khắp nơi cả một vùng cây cối xanh tươi tốt, thỉnh thoảng cũng có một số ngôi nhà gỗ xây theo phong cách riêng núp trong góc rừng cây.

Xe tới dừng ở cửa sau của Nông trang Nhạc gia, Hề Từ xuống xe lấy hành lý ra, úc Linh đi sau anh, Nhị Hắc cũng nhảy từ trong xe ra, bước chân ưỡn ngực đi cạnh bên người Úc Linh, nhìn về phía cửa Nông trang Nhạc gia, cái đuôi vui vẻ đập đập.

Đã có nhân viên phục vụ tới, tươi cười tận tụy hỏi han, dẫn họ đi vào.

Năm đó lúc xây nông trang Nhạc gia, nghe nói đầu tư rất lớn, xau khi xây xong cũng được tuyên truyền quảng cáo một trận, rồi người độ giả tới đây liên tục. Tiếc là không rõ bắt đầu từ lúc nào, việc làm ăn trở nên thưa dần, mấy năm nay kinh tế đình trệ, người độ giả tới đây càng ngày càng ít, nông trang nhạc gia duy trì không nổi, hiện giờ cũng chỉ là cố gắng duy trì hoạt động mà thôi.

Úc Linh nước mắt nhìn nhìn, phát hiện ra ở đây có rất nhiều thứ quả thật rất cổ, có thể nói là tài chính không rót tới nơi, việc bảo trì không tốt, khiến cho người ta có một cảm giác rất cũ.

https://thuviensach.vn

Họ vừa đăng ký xong, lúc lĩnh thẻ mở cửa phòng, thì thấy có nhân viên phục vụ dân ba người rõ ràng cũng là người độ giả đến đây.

Chỉ liếc một cái Úc Linh liền thầm hít một hơi trong lòng.

Ba người đó vốn chẳng chút để ý cứ theo sát nhân viên phục vụ tiến vào, lúc nhìn thấy hai người Úc Linh ở quầy đăng ký chuẩn bị rời đi thần sắc đồng loạt thay đổi, nhìn thẳng về phía Hề Từ, sắc mặt không còn thoải mái như lúc trước nữa. Ánh mắt họ lúc nhìn lên người Hề Từ, cứ như nhìn thấy loại người họ kiêng kỵ vậy, cả người cảnh giác hẳn lên, không để ý tới lời nhân viên phục vụ nói nữa.

Trong bất chợt chung quanh trở nên yên tĩnh hẳn.

Ba người này là hai nam một nữ, đi đầu là một người đàn ông trung niên gầy yếu, diện mạo khó coi rất khó nói, nhưng do quá gầy nên không thể nói là đẹp được; còn một là một nam nhân trẻ tuổi môi hồng răng trắng, vô cùng đẹp trai; nữ nhân còn lại là một em gái khoảng chừng hai mươi tuổi xinh đẹp, rõ ràng là đôi tình nhân với người thanh niên kia, hai người thoạt nhìn vô cùng thân mật.

Tuy bọn họ ăn mặc quần áo bình thường, nhưng Úc Linh vẫn mẫn cảm ngửi được hơi thở không tầm thường phát ra từ trên trang sức quần áo của họ, chỉ là cái loại cảm giác ấy chói quá khiến người ta thấy khó thích hợp, chẳng khác Mễ Thiên Sư, Vân Tu Nhiên, Lâu Duyệt bọn họ cho lắm, có một hương vị độc lập độc hành đặc biệt.

Trong lòng Úc Linh xác định họ chắc chắn là thiên sư.

Sao thiên sư lại tự dưng chạy đến nơi như thế này chứ? Hay cũng đóng giả làm người hành hương sao?

So với ba kẻ kia, phản ứng của Hề Từ lại rất bình thản, liếc mắt nhìn bọn họ một cái rồi nắm tay Úc Linh rời đi.

https://thuviensach.vn

Nhị Hắc thì ngây ngốc tung tăng chạy theo sau họ, vừa nhìn đông nhìn tây, chẳng thấy kinh sợ với cái nơi xa lạ này tý nào.

Đợi sau khi hai người rời đi, cả ba người liếc mắt nhìn nhau, thần sắc trầm mặc một lúc, được người lễ tân nhắc, sau đó sách hành đi dẫn họ đi nhận phòng.

Sau khi đóng cửa lại, người đàn ông trung niên nhiều tuổi nhất trong ban người trầm giọng nói, "Người nam vừa rồi kia hẳn là yêu"

"Hơi thở người nữ kia cũng rất kỳ lạ" Người đàn ông trẻ tuổi nói.

"Bọn họ tới làm gì nhỉ?' Nữ nhân trẻ tuổi nhăn đôi mi xinh đẹp bảo, "Tả thúc, chắc không phải là..."

"Không phải..." Người đàn ông trung niên tên Tả thúc kia khẳng định, "Yêu này luôn tự cho mình là rất cao, không thích xen vào việc của người khác, chỉ cần không động đến họ, bọn họ sẽ không bao giờ ra tay"

"Tả thúc, thúc nói thế là không đúng rồi, La Phách Vương Đông Bắc vẫn không hài lòng hới hiệp nghị của chính phủ nhân loại chúng ta, vẫn cho là nhân loại chiếm lấy núi rừng sinh tồn của bọn họ, còn hạn chế không gian hoạt động của loài yêu, vẫn rất muốn đuổi nhân loại đi đó kìa" Nam nhân trẻ tuổi nói, đột nhiên hưng phấn đứng dậy, "Tả thúc, vừa rồi cháu nhìn tên họ đăng ký, người đàn ông đó họ Hề, có phải là Hề Triển Vương kẻ thần long thấy đầu không thấy đuôi ở vùng phía nam kia không ạ?"

Nữ nhân trẻ tuổi lắp bắp kinh hãi, "Hề Triển Vương? Nghe nói con yêu này lúc nào cũng thanh cao kiêu ngạo lắm, hiện giờ Vô Trần sao thế nào lại đi cùng một chỗ với cả con người nữa thế?"

Sắc mặt Tả thúc trầm xuống nói, "Họ xuất hiện ở đây quá trùng hợp, hai người các cháu cẩn thận một chút" Rồi trầm ngâm, nói tiếp, "May tổ chức và yêu cùng ký kết hiệp nghị hòa bình, Hề Triển Vương cũng là một

https://thuviensach.vn

tên trong tổ Dị Văn, tin chắc Hề Triển Vương sẽ không nhúng tay vào chuyện này, đến lúc đó cứ coi như là bạn đi'

Cả hai khẽ gật đầu với ông ta, trên mặt lộ ra thần sắc khác nhau.

***

Bên đó Úc Linh và Hề Từ cũng đi đến phòng họ đăng ký.

Dừng chân ở Nông trang Nhạc gia vô cùng đặc sắc, bề ngoài thì nhìn như toàn nhà gỗ độc lập, cao chừng ba tầng, mỗi tầng đều có một phòng nhà trọ trong khách sạn, còn trang bị cả bếp núc đầy đủ, có thể thỏa mãn hoàn toàn những người khách thích tự mình nấu nướng lúc cần thiết. Đương nhiên, nếu không muốn nấu, cũng vẫn có thể đi ăn ở phòng ăn.

Vừa vào cửa, Nhị Hắc vui sướng nhảy nhót trong phòng một lúc, còn Hề Từ thì đi để hành lý gọn gàng rồi sau đó đi đun một ấm nước sôi.

Hiện giờ mới chỉ là hai giờ chiều, không sớm không muộn, bụng Úc Linh hơi đói, bóc một gói đồ ăn vặt ra, ngồi trên ghế salon, vừa ăn vừa nói, 'Ba người kia là thiên sư sao?"

Hề Từ gật đầu, thần sắc thản nhiên.

"Bọn họ cũng tới độ giả sao ạ?" Úc Linh hỏi tiếp.

Hề Từ lắc đầu, tuy không quan tâm bọn họ tới đây làm gì, nhưng vẫn nói, "Chỉ cần không đụng vào mục đích của chúng ta, thì cũng đừng để ý tới nhóm đó là được" Anh để ý thấy trên người họ có dấu hiệu của Dị Tổ, nhưng cho dù là tổ Dị Văn, giữa nhiều thành viên cũng không biết nhau lắm, đặc biệt là giữa con người và loài yêu, cũng có nhiều lúc chưa từng gặp nhau.

https://thuviensach.vn

Úc Linh gật đầu, cô tới chỗ này chỉ là muốn thu thập tàn hồn cuối cùng của mẹ, tốt nhất mọi người với nhau không thể ở chung là tốt nhất, còn nếu mục đích trùng nhau vậy thì cũng đừng có bàn luận gì.

Đang ngẫm nghĩ, di động vang lên, Úc Linh lấy tay ấn nghe, lại nghe thấy tiếng của Giang Vũ Thành truyền từ đầu kia tới, "Úc Linh, con đang ở đâu thế?'

Úc Linh vừa cắn miếng phồng tôm dòn, vừa nói hàm hồ, 'Hiện giờ chúng con đang ở S thị, đến đây hành hương ạ"

"Thật đúng lúc quá, ba ba đang ở công ty S thị rồi, sáng nay vừa tới đây" Giọng Giang Vũ Thành ngập tràn ý cười.

Úc Linh ngừng lại, rồi chậm rãi vâng một câu.

"Các con độ giả ở đâu vậy?' Giang Vũ Thành lại hỏi.

Úc Linh nghe thấy giọng cha cô sao cứ giả dối sao đó, rõ ràng là hiểu họ đi đâu rồi, còn giả vờ là không biết nữa. Nhưng nơi này là nơi mà mẹ gặp chuyện năm đó, Úc Linh cũng hiểu được tâm tình của cha, nên không muốn cố ý làm trái ý ông, bảo, "Chúng con đang ở Nông trang, người định tới đây sao ạ?"

"Đương nhiên, đang trên đường đi rồi"

Sau khi ngắt điện thoại xong, Úc Linh nói với Hề Từ đang uống nước, "Sáng hôm nay ba ba đi công tác ở S thị, hiện giờ đang đi về hướng này đó"

Hề Từ nghe xong cười cười, cũng không thấy lạ, bảo, "Việc làm của chúng ta gần đây, trong lòng ông ấy cũng biết cả, nói vậy ông ấy cũng đã cho đi tra xét mặt này rồi, nên mới phỏng đoán lần này chúng ta hẳn là sẽ

https://thuviensach.vn

đến nông trang ở S thị. Nơi khác thì tốt hơn, song nơi này là nơi mẹ lúc trước gặp chuyện không may, bất kể thế nào, ông ấy cũng đều tới"

Không những chỉ thăm lại chốn xưa, chỉ e cũng sợ Úc Linh ở bên xảy ra chuyện gì đó, dù gì thì năm đó Úc Mẫn Mẫn đã xảy ra chuyện bất ngờ ở đây, trong lòng ông nhất định bị ấn tượng rất sâu, thậm chí còn khiến ông đối vơi nơi này này có bóng ma không tan.

Tuy Hề Từ không rõ Giang Vũ Thành quan tâm đến chuyện này đến thế nào, nhìn biểu hiện của ông, nói vậy cũng có chủ trương của bản thân.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 95

Chương 95

Edit: Dương tỷ

Giang Vũ Thành đến Nông trang, chỉ dẫn theo một mình thư ký Lý, cũng chọn phòng tương ứng cùng lầu với Úc Linh.

Thư ký Lý trước nay vẫn như lọt trong sương mù, không rõ Giang Vũ Thành đây là muốn làm gì, còn nói là muốn bồi con gái con rể đến độ giả, nhưng lại một mình chạy tới công ty ở S thị, sau đó mới bảo là quay lại chỗ này, cứ như là chưa thương lượng với con gái và con rể trước vậy, cứ mặt dày đến đây như thế, khiến người ta chẳng hiểu ông đang nghĩ gì nữa.

Sau khi để hành lý gọn gàng, thư ký Lý đi theo ông chủ lên lầu, anh ta cẩn thận nhìn thoáng qua thần sắc ông chủ, với lý giải của anh ta với ông chủ, cảm thấy chuyến đi này rất có thâm ý, hẳn không phải là đến độ giả, mà có ý đồ khác mới đúng.

Sau khi chuông cửa vang lên không lâu, Úc Linh ra mở cửa, cả con chó Husky cũng theo sau cô thò đầu ra nhìn họ.

Thấy cô, trên mặt Giang Vũ Thành lộ ra vẻ hớn hở, nói, "Các con đến lúc nào? Có mệt không?"

Úc Linh nghiêng người để cho ông vào, vừa đáp, 'Cũng hơi mệt chút ạ, nhưng chẳng mấy khi đến được một lần, mệt chút cũng không sao ạ"

https://thuviensach.vn

Nghe nói thế, Giang Vũ Thành lại thấy đau lòng, ông biết con gái từ nhỏ chính là một đứa bé im lặng ngoan ngoãn nghe lời đến mức khiến người ta mến, khác hẳn đứa trẻ tràn đầy tinh lực khác, từ trước tới giờ đều ham ngủ, nếu một ngày không ngủ đủ chín tiếng thì tinh thần rất xấu. Vì thế lớn tới thế này, cô lúc nào cũng ngoan ngoãn ở nhà, chẳng có tinh lực gì đi chơi cả, an an phận phận, đến bạn bè cũng không có nhiều, khác hẳn những đứa trẻ thích chơi khác.

Trước kia còn lo lắng chuyện cô không rõ có phải sức khỏe có vấn đề gì không, nhưng sau khi cho đi kiểm tra thì lại không kiểm tra ra cái gì, cả người đều rất bình thường, rõ ràng là rất khỏe mạnh. Kiểm tra không ra vấn đề gì lớn, Giang Vũ Thành tuy trong lòng vẫn rất lo, nhưng cũng hết cách, đành bảo trợ lý và bảo mẫu bình thường chú ý đến cuộc sống của con bé nhiều hơn chút.

Trong phòng, Hề Từ đang gọt trái cây, hoa quả là do trong vườn sinh thái Nông trang sản xuất ra, có dưa hấu, dưa hồng, thanh long, xoài, mùi vị cũng tạm được. Hề Từ gọt mấy thứ đó biến thành một bộ tranh sơn thủy, nhìn vô cùng đẹp, khiến người khác không nỡ ăn.

Anh bưng mâm trái cây ra, nhìn thấy nhóm Giang Vũ Thành thì mỉm cười bảo, 'Ba, người đến rồi ạ"

Giang Vũ Thành thản nhiên ừ một câu, cứ không có ý để ý tới anh vậy, quay đầu nói chuyện với Úc Linh.

Thư ký Lý thì ngồi nghiêm túc ăn hoa quả, trên mâm hoa quả có mấy đóa hoa, cảm thấy Hề Từ cắt mấy đóa hoa này mới xinh đẹp làm sao, hơi hoài nghi anh có thể là một đầu bếp, môn đao bếp thật sự quá tuyệt.

Tiếc là Úc Linh cũng không có ý để ý tới cha cô, ngồi một lúc, thì thấy hơi mệt rã rời, bên ngoài ánh nắng quá to, cô đây lại thấy hơi buồn ngủ,

https://thuviensach.vn

ngáp một cái nói, 'Con thấy hơi mệt, đi ngủ trước một giấc, đợi tối thì chúng ta cùng đi ăn cơm ạ" Nói lời này là nói với Giang Vũ Thành.

Giang Vũ Thành xoa xoa tóc cô, cười rất hiền lành, "Đi thôi, nghỉ ngơi cho tốt vào"

Úc Linh và Hề Từ chào một câu với thư ký Lý rồi đi vào phòng nghỉ ngơi, Nhị Hắc thấy thế cũng nhảy theo vào cửa.

Giang Vũ Thành ngồi một lúc, thấy chẳng có gì nói với con rể cả, nói thì lại thấy bực bội hơn, nên dẫn theo thư ký Lý về phòng.

Úc Linh ngủ một giấc dậy thì đã gần tối, tịch dương nhuộm đỏ chân trời, ánh nắng chiếu xiên qua xán lạn, cả thế giới chìm đắm trong ánh vàng nhạt, núi rừng ở Nông trang Nhạc gia thềm mấy phần yên tĩnh.

Úc Linh mở choàng mắt, tháy Hề Từ ngồi bên giường đang chơi trò Plants vs. Zombies, Husky thì đang ghé dưới chân anh, thích chơi ngoạm quả cầu, chẳng có chút lòng dùng chân chọc chọc.

Bất giác cô chợt ngơ ngác, đặt thẳng đầu lên đùi anh, lẳng lặng híp mắt lại.

Hề Từ xoa xoa đầu cô, tiếp tục chơi trò chơi, mãi cho đến khi cô lại tỉnh táo hơn, mới nói, "Đói chưa? Bữa tối muốn ăn gì?'

Úc Linh thì thào, "Chẳng có khẩu vị gì cả, xem nhà ăn có gì thì ăn nấy, cứ ăn cái gì cũng được" Nói xong thì trầm mặc, lại nói tiếp, "Tới tối thì nhanh đi ra ngoài"

Hề Từ hiểu được ý cô, vào buổi tối, âm khí nặng, cái gì trâu quỷ xà thần gì cũng tới, nếu lúc này Nông trang Nhạc gia thực sự có vấn đề thì chỉ e lúc đó rất phấn khích. Huống chi ở đây đột nhiên có ba thiên sư chạy tới, khiến người ta không thể không hoài nghi.

https://thuviensach.vn

"Ba người kia là người tổ Dị Văn, người lớn tuổi tên là Tả Dật, là người Tả gia, nghe nói mắt Tả gia thông âm dương, bản lĩnh rất giỏi. Hai người còn lại nam tên là Doãn Dục Đường, nữ tên Lâu Tinh, là người Doan gia và Lâu gia" HỀ Từ hạ giọng nói, thừa dịp cô đang ngủ trưa đã thông theo con đường khác tìm hiểu được lai lịch ba người này rõ ràng.

Huyền môn có chín cửa, chín cửa lại có 9 thế gia vọng tộc chắn giữ, trong đó có Thước, Vân, Tả, Lâu, Tỉnh là năm gia tộc hiển hách trong chín thế gia vọng tộc cửu môn, mỗi một gia tộc lại có sở trường và bản lĩnh, pháp khí của mình, như Thước gia là thông La bản, Vân gia là dẫn hồn đăng, mắt Tả gia thông âm dương, lâu gia bàn tay trắng điểm Càn Khôn, Tỉnh gia là Tan vọng ngôn.

Sau khi Úc Linh nghe xong, nghĩ một lúc hỏi, "Vậy Lâu tình và Lâu Duyệt có phải là hai chị em không ạ?"

"Là chị em ruột"

Úc Linh nghe xong thì ư một tiếng, chẳng trách mà Lâu Tình và Lâu Duyệt lại hơi giống nhau, đều là loại hình con gái ngọt ngào đáng yêu, khiến ai ai cũng thích loại con gái thế này. Hơn nữa Lâu gia khác với gia tộc thiên sư khác, nghe nói Nữ là chủ, ở Lâu gia, chỉ có con gái mới quý giá, tố chất cũng tốt, kế thừa trọng trách thiên sư, đàn ông thì chỉ phụ trách tiếp đãi truyền tông, bản lĩnh không bằng phụ nữ.

Lâu gia hai tay chỉ điểm Càn Khôn, tuy không rõ đây là kiểu thủ đoạn gì, nhưng có thể từ những chữ "hai tai trắng" là biết, so sánh là con gái, hẳn là chỉ có con gái mới có tài tu tập thuật pháp/.

"Họ tới đây có mục đích gì vậy?" Úc Linh hỏi.

"Không rõ, hình như là nhiệm vụ của tổ Dị Văn đi' Hề Từ không chút để ý đáp, "Đây cũng không hỏi cho rõ"

https://thuviensach.vn

Úc Linh a một tiếng, không tiếp tục hỏi tiếp nữa.

Hai người nói chuyện một lát, thấy thời gian cũng đến, cuối cùng Úc Linh đứng lên, chuẩn bị đi nhà ăn ở Nông trang Nhạc gia ăn tối.

Họ vừa đúng giờ thì thư ký Lý cũng vừa tới.

"Ba ba đâu rồi?" Úc Linh hỏi.

"Ông chủ còn đang làm việc" Thư ký Lý đáp.

Úc Linh nghe xong cũng thấy không lạ, cha cô là một người cuồng, cả việc công lẫn tư đều muốn xen vào hết, hành trình đều an bài tốt cả, chỉ sợ còn an bài đến cả tháng sau nữa. Tự dưng bỗng chạy tới, chắc chắn là ép điều chỉnh lại hành trình, vì thế người ở đây, mà việc thì vẫn phải xong, trên đầu công việc còn rất nhiều.

Phòng lầu trên lầu dưới giống nhau, Úc Linh họ đi vào chỉ thấy Giang Vũ Thành đang ngồi trước bàn đọc sách, không rõ đang nói với ai, thần sắc lạnh lùng, mãi cho tới khi nhìn thấy Úc Linh, sắc mặt mới dịu đi chút, nói vài câu rồi tắt điện thoại.

"Ba à, đi ăn cơm đi" Úc Linh kêu lên.

Giang Vũ Thành cường một tiếng, đóng laptop lại.

Thực ra nếu không ra cửa thì có thể gọi điện bảo họ mang cơm tới, đều có nhân viên phục vụ đưa cơm tới cửa, nhưng Úc Linh lại muốn đi dạo Nông trang, dĩ nhiên không muốn vui mình trong phòng ăn cơm.

Vì thế cả bốn người một chó đi ra ngoài đến nhà ăn ăn tối.

Vừa ra cửa thì cảm giác một luồng sóng gió núi nóng ập vào mặt, tốt hơn ở thành thị nhiều, cũng không tính là quá khó chịu, chắc đợi sau khi trời tối hẳn thì độ ấm ngọn núi này cũng trở nên thích hợp hơn.

https://thuviensach.vn

Du khách nông gia nhạc cũng coi như không ít, tuy nói nó sắp không kinh doanh nổi nữa, nhưng có nhiều người nghe tiếng mà tới, đợi lúc tới tận nơi thể nghiệm qua, lần thứ hai chắc sẽ không nguyện ý đến đây nữa. Đây là Úc Linh biết từ trong tài liệu trợ lý Nguyễn đưa cho, nghe nói trợ lý TRần trước đó cũng tới, không hiểu vì sao mà thấy ở trong này khó chịu, không muốn tới lần nữa, còn phần tại sao khó chịu thì cô ấy cũng không nói rõ nguyên do, chỉ là từ tận đáy lòng không muốn đến nữa.

Chút điểm này có vẻ như bị người ta hạ ám chỉ vậy, nghê rất quái lạ. Nhưng Úc Linh đến cả Âm Sai, Quỷ Vương linh tinh gì đó đều đã thấy, với loại chuyện huyền diệu khó giải thích nổi thế này thì dĩ nhiên chẳng ngạc nhiên cho lắm.

Lúc đến nhà ăn, đoàn người Úc Linh lại gặp ba người thiên sư của tổ Dị Văn Tả Dật kia.

Cả ba người họ đều nhìn thoáng qua nhóm họ chỗ này, sau đó lại cứ như không có việc gì rời mắt đi, chọn một vị trí gọi nhân viên phục vụ tới bắt đầu gọi cơm ăn.

Giang Vũ Thành hơi đăm chiêu nhìn ba người kia chút, với sức quan sát của ông, dĩ nhiên có thể phát hiện ra chút khác thường của ba người đó khác với người thường, chẳng hợp với những người tới hành hương chung quanh này tý nào.

Úc Linh làm như không thấy họ, chọn một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, bắt đầu gọi cơm.

Ở trong này, chắc chỉ có mỗi thư ký Lý là không nhận thấy điều gì khác thường, tuy vẫn thấy khó hiểu không rõ làm sao mà ông chủ nhà mình lại chạy đến chỗ này, nhưng sau khi không suy đoán được cũng đành theo ông chủ đi thể nghiệm một lần vui vẻ ở Nông trại, thực ra có thể tự tìm cho mình niềm vui.

https://thuviensach.vn

Ở đây rau xanh cũng khá được, ăn là hương vị đó, với Giang Vũ Thành và Úc Linh mà nói cũng không phải là nơi có gì đặc sắc cả. Sau khi ăn cơm chiều xong, mấy người ở Nông trại cũng đứng dậy đi leo núi, rồi còn vòng vèo quanh hồ nước giữa sườn núi nữa.

Ánh tịch dương dần khuất sau rặng núi, tia nắng cuối ngày cũng dần tắt hẳn, ven đường đèn sáng dần lên. Cách đó không xa vang lên một trận tiếng nhạc Rock and Roll, ở đó có ánh đèn neon lóe ra, là chỗ ăn chơi tại nông trại, thích ca hát vui chơi ở đâu thì hát.

Nhóm Giang Vũ Thành họ chưa từng đi, thấy trời tối thì trở về phòng mình.

Trời dần tối đen hẳn, toàn thế giới nhanh chóng chìm trong bóng đêm, ngoài xa xa có tiếng ca ra thì cả thế giới trở nên im lặng vô cùng.

Thư ký Lý sắp xếp lại tài liệu, mắt nhìn người đàn ông ngồi ở ban công, không biết ở đó có cái gì đẹp mà ông chủ vẫn không chịu nghỉ cứ ở mãi đó, anh ta tự dưng thấy mình càng ngày càng giống bảo mẫu, đi ra để hành hương cũng phải ở cạnh hầu hạ ông chủ, về thì ông chủ mới phát tiền lương cho.

Đang ngẫm nghĩ, đột nhiên thấy Giang Vũ Thành đứng dậy.

"Ông chủ?"

Giang Vũ Thành nhìn anh ta một cái nói, 'Anh cứ đợi ở trong phòng"

Thư ký Lý do dự, cuối cùng vẫn quyết định đi theo ông chủ ra ngoài, dù gì thì mình đợi một mình cũng buồn.

Giang Vũ Thành cũng không có ý kiến gì với hành vi của anh ta, nhếch mép cười, rồi ra cửa. Bốn người một chó lại tập hợp ở ngay tại thang lầu.

https://thuviensach.vn

Thư ký Lý chớp mắt nhìn, lúc nhìn rõ đôi nam nữ định ra ngoài kia, lại nhìn nhìn ông chủ, sao thấy thế nào cũng cảm thấy có chút quái dị.

"Đã muộn thế này rồi, các con còn đi đâu nữa?" Giang Vũ Thành nhìn họ chằm chằm, hỏi thản nhiên.

Úc Linh ôm lấy tay Hề Từ, nói tùy ý, 'Ngủ không được, đi dạo ạ"

Lừa người! Vị đại tiểu thư này lúc nào mà chả ngủ đúng giờ, hiện giờ đã là mười một giờ rồi, là lúc cô ấy phải nghỉ ngơi trên giường rồi, sao lại có thể đi dạo vào thời điểm này chứ?\

Thư ký Lý oán thầm, sau đó chợt nghe thấy Giang Vũ Thành bảo, "Vậy được, cùng nhau đi đi"

Úc Linh và Hề Từ không nói gì, mấy người liền xuống lầu đi ra ngoài.

Thư ký Lý đi đằng sau, vị cánh tay phải không đoán ra được gì, càng cảm thấy khó hiểu, nhưng rốt cuộc là không đúng chỗ nào anh ta thực sự không nói rõ ra được.

Đèn đường không tính sáng lắm, chỉ có một ít đèn treo trên thân cây, những nơi khác thì tối đen như mực. Nông trang ban đêm chẳng non xanh nước biếc như ban ngày, xanh biếc dạt dào, mà yên tĩnh không chút tiếng động, cứ như trời đất lúc đó lâm vào trầm mặc cô độc vậy, đi dạo trong đêm không ai là không cảm giác được tịch mịch, trong lòng thấy khó thở nổi.

Úc Linh không kìm được túm chặt lấy tay Hề Từ, đặc biệt thỉnh thoảng còn nhìn thấy ít du hồn bay qua, lại dính chặt lấy Hề Từ.

Lúc trước khi Nông trang bắt đầu xây dựng, dĩ nhiên cũng có mời thầy phong thủy đến xem, sau khi quy hoạch, xây thành xong thì cũng khai quan tượng phật ở trong này, trình tự cũng không thiếu, dù gì thì trong núi có linh, cho dù không tin có tà cũng vẫn cần đi theo trình tự để an tâm.

https://thuviensach.vn

Vì thế du hồn ở ngọn núi này không nhiều lắm, phần lớn là một số ít vô hại, không có tác dụng phụ gì với thân thể con người, nhưng Úc Linh vẫn thấy run rẩy, dù gì đó cũng là quỷ quái, trong lòng cô chột dạ, Hề Từ vỗ vỗ tay cô, để cô khỏi cần sợ hãi.

Husky hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì, cứ một đường đi thẳng rồi ngừng, vẻ mặt đầy tò mò, thường thường hướng về chỗ tối đen cất tiếng kêu ngao ô hai cái, có lúc nhìn thấy nhân viên công tác Nông trang đi tuần, có cũng kêu lên mấy tiếng khiến người ta sợ tới mức run lập cập, thoạt nhìn rất chật vật.

Giang Vũ Thành quay đầu đúng lúc thấy con gái ngoan kéo thằng nhóc thối, bất giác thấy khó chịu trong lòng, nhắm mắt làm ngơ, đi lên phía trước, vừa đi vừa nói, "phía trước là một sân khấu giải trí loại nhỏ, lúc trước vừa đang xây nó.....Mẫn Mẫn chính là gặp chuyện không may ở đo"

Giọng nói này của ông rất nhẹ, nhưng ai cũng nghe được hết, úc Linh và Hề Từ ngẩng đầu nhìn qua.

Thư ký Lý nghe thấy thì run lên, vẻ mặt kinh khủng, đột nhiên cảm giác con đường phía trước cứ như có con quái thú ăn thịt người vậy.

Là một người đàn ông lớn lên trong thời đại khoa học chủ nghĩa duy vật, một mình đi trong đêm anh ta chẳng có cảm giác gì, vốn không tin trên thế giới này có quỷ thần linh tinh gì cả, nhưng vào thời điểm ban đêm ở đây, đột nhiên lại nói đến cái nơi có người chết, loại đề tài ấy khiến trong lòng ai mà chẳng thấy có áp lực lớn.

Còn có "Mẫn Mẫn" chẳng phải là người vợ đầu của ông chủ, mẹ của vị Giang đại tiểu thư đó sao? Hóa ra lúc trước Úc Mẫn Mẫn xảy ra chuyện ở đây...

Như vậy cả ba người này đột nhiên chạy đến đây để độ giả rốt cuộc là có ý gì?

https://thuviensach.vn

Thư ký Lý tự dưng cảm thấy thế giới thay đổi quá nhanh, anh ta có chút không theo kịp tiết tấu, hơn nữa anh ta còn có một trực giác, chuyện tiếp theo không phải là điều anh ta thấy thích, thật sự muốn quay đầu trở về phòng quá ha!!

Thật sự hối hận đã đi theo ông chủ ra ngoài mà...

Trong lúc thư ký Lý rối rắm, chỉ thấy ba kẻ ngốc lớn mật kia đã tới nơi cần đến.

Quả thật là một nơi rất nhỏ có chỗ ăn chơi bên trong, từ ngoài nhìn vào không lớn, hơn nữa hiện giờ đã là mười một giờ đêm, khu giải trí kia đã đóng cửa, trước cửa có treo một cái đèn lồng, chung quanh tối đen như mực.

Hiện giờ người khác đến độ giả ít, vì thế khu giải trí không giống như ban ngày, mười giờ đêm thì đã đóng cửa.

Giang Vũ Thành đưng trước cửa khu giải trí, mặt không chút thay đổi nhìn, nhưng Úc Linh và thư ký Lý đều có thể cảm giác được tâm tình của ông lúc này không bình tĩnh chút nào, cứ như chỉ cần có cơ hội thì ông có thể bùng nổ ngay, hơn nữa thần sắc khiến người ta sợ hãi.

"Vào đi thôi" Hề Từ mở lời. Úc Linh hít sâu một hơi, cũng không để ý tới ba đẩy cửa đi vào.

Husky đi theo sau hai người chủ, vẻ mặt vẫn đầy tò mò, có vẻ chẳng phát hiện ra điều gì bất thường cả.

Vào trong cửa là một mảng tối om, Hề Từ sờ soạn trên tường, nhanh chóng bật đèn lên.

Ba một tiếng, ngọn đèn sáng rực, cũng khiến họ thấy rõ cửa vào, họ đang đứng ở lối vào lầu một, lầu một là chỗ thể dục thể thao, lầu hai là khu

https://thuviensach.vn

dành cho trẻ em, lầu ba là nơi chiếu phim, lầu bốn là khu trò chơi điện tử.

Úc Linh nhanh chóng nắm tay Hề Từ, trong lòng biết khác thường, đúng lúc nhìn sang trái phải thì thấy một cô bé ôm búp bê mặc một bộ màu đỏ.

Nhìn qua con bé, thì thấy cô bé mặc bộ đỏ quỷ khí dày đặc trên mặt đang lộ ra một nụ cười vô cùng đáng yêu ngây thơ.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 96

Chương 96

Edit: Dương tỷ

Cô bé mặc đồ đỏ thoạt nhìn chừng bảy tám tuổi, tựa như một búp bê đáng yêu vừa lên học tiểu học vậy, bộ dạng cực kỳ đáng yêu, lúc cười lên cũng rất đáng yêu, nhưng bất kể là đáng yêu kiểu gì khuôn mặt ngập tràn quỷ khí đó vẫn khiến người ta rùng mình như cũ.

Da mặt Úc Linh cứng ngắc lại, đầu ngón tay động đậy, theo bản năng sờ sờ cổ tay.

Hề Từ đã phát hiện ra cô bé ở góc sáng trước tiên, ánh mắt anh rơi xuống con búp bê mà cô bé đó đang ôm trong lòng, nhìn thẳng vào cặp mắt nửa nhắm nửa mở của con búp bê, mày hơi dựng lên.

Đây là một con quỷ trẻ con.

Một người trong bộ quỷ tướng, mang theo một con quỷ trẻ con, cũng đứng bất động trốn ở chỗ này, nhắc tới cái nơi mà chẳng có mèo gì, ai cũng không dám tin.

Cô bé thấy mình bị người ta phát hiện ra, cười khanh khách, tuyệt đối không sợ họ, thậm chí vẻ mặt đầy tò mò mở miệng hỏi, (Các người là ai? Tới đây làm cái gì? Hiện giờ là buổi tối, trăm quỷ tướng đi đêm, cũng không phải là nơi để con người tới)

https://thuviensach.vn

Hề Từ nhìn cô bé mỉm cười bảo, 'Dĩ nhiên là chúng tôi tới tìm một người không phải âm dương rồi"

Giang Vũ Thành và thư ký Lý nhìn thấy ánh đèn trên đầu chợt lóe, tự hỏi không phải là vấn đề khoa học linh tinh gì bị chập mạch đó chứ, đột nhiên nghe thấy giọng nói của Hề Từ, vô cùng kinh ngạc với lời nói khiến cả hai hoảng sợ, theo bản năng nhìn về phía anh. Vừa nhìn thì bọn họ liền phát hiện ra không những có Hề Từ thậm chí cả Úc Linh cũng đều nhìn về một hướng, thậm chí Úc Linh còn có bộ dạng đề phòng, nhìn họ kinh ngạc.

Đột nhiên nghĩ tới cái gì, thần sắc cả hai người trở nên cứng ngắc, cẩn thận nhìn lại, dĩ nhiên chẳng nhìn thấy cái gì cả.

Da thư ký Lý nổi gai ốc, tự dưng cảm giác không khí chung quanh như hơi lạnh chút, rồi ngọn đèn chợt lóe chợt lóe, khiến không khí càng thêm quỷ dị khủng bố.

Tuy Giang Vũ Thành vẫn hơi cứng ngắc, nhưng ông biết Hề Từ là người của tổ Dị Văn, nên trong lòng đã có chuẩn bị từ trước, dĩ nhiên cũng không kinh sợ quá mức, thậm chí hai mắt sáng quắc nhìn vào góc không một bóng người kia, cứ như đang muốn nhìn ra cái gì đó.

Husky đi theo họ đến ngay khi cô bé đó xuất hiện, bắt đầu thấy phiền não hẳn lên, tuy nó không thể nhìn thấy, nhưng lại rõ ràng cảm giác được nguy hiểm, dán chặt họ, rồi cúi đầu gầm gừ.

Hành động khác thường đó dĩ nhiên khiến Giang Vũ Thành và thư ký Lý dường như hiểu ra cái gì, dường như lại chẳng hiểu cái gì cả.

Thư ký Lý cảm thấy mình như sắp phát điên lên, hai người Hề Từ này phản ứng kinh ngạc, lại còn có ông chủ hành vi quỷ dị, khiến thế giới chung quanh anh ta như bị ảnh hưởng nặng nề, bắt đầu lung lay sắp đỏ, như có gì đó sắp xảy ra phá nát tam quan của anh ta vậy.

https://thuviensach.vn

(Không phải người âm dương?) Cô bé nghe xong, vẻ mặt đồng tình nói, (Vậy thật đáng tiếc, ở đây ngoài con người ra thì cũng chỉ có ác quỷ, cũng chẳng có loại người phi âm dương nào cả. Ngươi không tin thì có thể hỏi tiểu hoa)

Nói xong, cô bé giơ búp bê trong tay lên. Lúc này búp bê nửa nhắm nửa mở mắt bỗng mở to hoàn toàn, tròng mắt đó tối đen, nhưng cái miệng thì lại đỏ lòm như máu, lộ ra nụ cười quỷ dị, dùng một giọng đầy lạnh lẽo nói, (Đường sinh tử, ký sinh tử, hồn phách nhập Tu La, sinh tử có mệnh)

Hề Từ có vẻ hiểu ý nở nụ cười là lạ, " Hay cho một một sinh tử mệnh, đáng tiếc ta từ trước tới nay đều không tin số mệnh"

(Vậy cũng đừng trách chúng ta không khách sáo!)

Lúc hạ xuống câu cuối cùng con búp bê quỷ ngoác mồm đỏ như máu tới mang tai, miệng to ra, biến thành một chậu máu mồm, cái miệng đó cũng có đầy răng nhọn như động vật, cổ dài ra dữ tợn cắn tới.

Một cảnh này tới quá đột ngột, tự dưng Úc Linh không kịp phản ứng, sau đó đã bị HỀ Từ kéo ra sau lưng, tiếp đó chri thấy Hề Từ đưa tay ra đánh thẳng vào đầu con búp bê quỷ toạc một cái, trên đầu xuất hiện vết rách.

Cô bé mặc bộ đỏ bất giác khẩn trưởng, đánh tới. Da dầu Úc Linh run lên, tay cũng run, một đoản kiếm ngắn sáng lạnh xuất hiện trong tay, vung rất ác tới.

(a...)

Cô bé thét lên tiếng chói tai, đoản kiếm đó chính là kiếm gỗ đào đã được làm phép, có lực sát thương cực lớn, tay cô bé biến thành cháy đen, khuôn mặt đáng yêu trở nên dữ tợn trong nháy mắt, oán độc nhìn họ, ánh

https://thuviensach.vn

mắt chảy xuống huyết lệ, bỏ búp bê quỷ vào lòng, vừa gào khóc vừa nhào tới nói, (Các người là người xấu, ta chán ghét các ngươi!)

Tốc độ của cô bé rất nhanh, trong nháy mắt đã nhào tới trước mặt Úc Linh, năm ngón tay hóa thành móng vuốt, chộp tới trước mặt cô, Úc Linh hua kiếm chém tới, cô bé nở nụ cười quỷ dị, đột nhiên lui chút, mượn cơ hội này đánh tới Giang Vũ Thành đằng sau.

"Lưng tròng lưng tròng!!!"

Một trận tiếng chó sủa thê lương vang lên, Nhị Hắc uy phong lẫm liệt nhảy đại tới, hai mắt trừng đến cô bé.

Cô bé do dự, lần do dự này khiến Hề Từ đã ép được búp bê quỷ sang một bên, tiện tay quăng châm Đào Mộc trên mặt đất, châm Đào Mộc như có ý thức của chúng vậy biến thành một bình chướng, chắn trước mặt cô bé, khiến cho cô bé không thể tiến lên trước được.

Cô bé sợ tới mức lạnh run lên, không dám ra tay lại với nhóm Giang Vũ Thành nữ mà cẩn thận lùi về góc sáng. Búp bê quỷ khôi phục lại bộ dạng lúc đầu chui trở lại vào lòng cô bé, đôi mắt lại biến trở về nửa nhắm nửa mở, chỉ có khuôn mặt thì đầy vết rạn nứt như tơ nhện.

Giao đấu lúc nãy chưa đầy một phút đồng hồ, cũng mạo hiểm vô cùng, Úc Linh rút đoản kiếm về, đầu đầy mồ hôi, đúng lúc lùi lại bên cạnh hai người Giang Vũ Thành, cả hai đều là người thường, không thể không đề phòng.

Cô liếc mắt nhìn đám châm Đào Mộc lộn xộn trên mặt đất, bất giác thấy may là Hề Từ đã chuẩn bị từ trước.

Thư ký Lý đã lộn xộn lảo đảo, anh ta cảm thấy mình như nhìn thấy một bộ kịch câm kinh ngạc vậy, không nói rõ nguyên cớ gì.

https://thuviensach.vn

Nhưng Giang Vũ Thành thì vẫn trấn định như trước, chỉ thấy ngón tay ông hơi run lên, lúc nãy nỗi lòng của ông cũng không bình thường được.

"Bọn ba không sao chứ?" Úc Linh đứng bên cảnh giác nhìn quanh, vừa nhỏ giọng hỏi ba ba đằng sau.

Giang Vũ Thành đáp thản nhiên, "Không sao"

".... Ta cũng không sao" Thư ký Lý đáp mộc mạc.

Đối phương không ra tay, Hề Từ dĩ nhiên cũng không muốn phí nhiều tâm tư, anh khôi phục lại bộ dáng quý công tử hào hoa ôn hòa, cất giọng đầy ôn hòa bảo, "Các ngươi nói đi, nói ta sẽ không làm khó nhóm các ngươi"

Vẻ mặt cô bé đầy uất ức nhìn họ, vừa kêu gào vết thương trên do bị kiếm gỗ đào gây ra, trên gương mặt đáng yêu của bé rơi xuống hai hàng lệ máu, vừa nói, "Ngươi hỏi ta cũng vô dụng thôi, ta cái gì cũng không biết)

Vẻ mặt Hề Từ đầy tiếc nuối, cất lời, "Một khi đã vậy, vậy thì chẳng còn cách nào khác..."

(Vị đại nhân này, ngài định tìm ai vậy?) Một giọng lạnh lẽo không linh vang lên.

Úc Linh ngẩng đầu nhìn đến, chỉ thấy từ trên cửa thang lầu hai có một người mặc sườn xám đỏ đi xuống, một nữ quỷ tay cầm dù hồng đã đứng đó tự bao giờ. Bộ dạng cô ấy cực kỳ xinh đẹp, làn da trắng nhợt, môi đỏ mọng như máu, chỉ liếc mắt nhìn một cái cũng khiến người ta liên tưởng tới một cô gái quá xinh đẹp, nhưng nhìn kỹ thì phát hiện ra cô ta không phải là con người.

Người phụ nữ này và đứa bé gái kia giống nhau, tuy trên người không có quỷ khí gì bốc lên, nhưng lại khiến người ta có cảm giác vô cùng nguy

https://thuviensach.vn

hiểm, thiên tài như thế là đáng sợ nhất, đã không còn là lệ quỷ nữa. Tuy Lệ quỷ đáng sợ song cuối cùng cũng bị oán khí ảnh hưởng, thần trí mơ hồ, không có nhiều năng lực tự hỏi, chỉ toàn làm việc theo bản năng, đối phó khá dễ, không giống hai con quỷ này, đạo hạnh vô cùng cao thâm, thật ra hơi có chút giống quỷ đem.

Quỷ nhân gian tu luyện thành quỷ tướng càng khiến cho người ta kiêng kỵ hơn lệ quỷ. Úc Linh nghe nói như thế không kìm được mở miệng, "Chúng tôi muồn tìm một phụ nữ 18 năm trước chết ở chỗ này"

Nữ quỷ dung dù kia nhìn thoáng qua Úc Linh, sau đó lại nhìn Giang Vũ Thành đứng sau Úc Linh, đột nhiên trầm mặc.

Thấy cảnh như thế, ánh mắt Hề Từ hiểu rất nhanh, rốt cuộc xác nhận một chuyện, năm đó Úc Mẫn Mẫn chết chỉ e không đơn giản như thế.

"Nói chuyện!" Úc Linh quát một tiếng thần sắc lạnh bằng ngập tràn lệ khí. Bộ dáng ấy không những khiến Hề Từ lo lắng nhìn cô cũng dọa cho thư ký Lý nhảy dựng lên.

Chỉ có Giang Vũ Thành, thần sắc lãnh khốc, nhìn phía trước chằm chằm, đột nhiên mở miệng nói, "Hề Từ, có thể cho ta...nhìn một cái được không?"

Hề Từ quay đầu nhìn ông, ngẫm nghĩ, nói một câu có thể, đưa tay điểm lên mí mắt của ông một chút, đồng thời cũng điểm nhẹ lên mí mắt thư ký Lý, cũng không bên nặng bên nhẹ.

Thư ký Lý chỉ cảm thấy mí mắt chợt lạnh, đợi Hề Từ rút tay về vừa mở mắt thì cứ như thế giới tự dưng đột nhiên thay đổi vậy.

Lúc thấy rõ hai người ở ngay trước mặt xuất hiện, suýt nữa bị doạ tiểu ra quần.

https://thuviensach.vn

Thư ký Lý cũng không ngốc, ngược lại ông vô cùng thông minh. Trải qua hàng loạt chuyện này, hiện giờ anh ta mới ý thức được đột nhiên có thể thấy hai người này không phải là người mà là quỷ, a a a!!! Bảo trên thế giới này không có quỷ sao? Đây là thế giới khoa học mà? Vậy hai kẻ ở trước mặt kia là thứ gì ha?

Không đúng, anh ta bây giờ vẫn còn ở trần gian mà?

So với thư ký Lý sắp tè ra quần, Giang Vũ Thành trấn định với hai kẻ ở trước mặt mình hơn nhiều y như cấp dưới công ty ông vậy, ông rất trấn định, thậm chí còn cất giọng bình tĩnh để có thể đàm phán, "tháng năm của 18 năm trước, tòa nhà này còn chưa xây xong, chúng tôi vừa đi qua đây, lúc ấy trời đang mưa, thép tường bên ngoài đột nhiên bị sập... Thật ra lúc đó là đột ngột hay là do đám quỷ các người gây ra hả?"

Nữ quỷ cầm dù bung liếc nhìn Hề Từ một cái, trong lòng rất kiêng kỵ anh, ngẫm nghĩ, nói chi tiết, (Nơi này là mộ Tu La, trước đây là lầu các, các ngươi xui xẻo...) Nói xong, cô ta liếc mắt nhìn Hề Từ, nói tiếp (Người phụ nữ đó, có người muốn cô ta chết! Cho dù cô ta tránh được một kiếp thì sau cũng không trốn nổi, số mệnh của cô ta đã định là phải chết)

"Là ai?" Úc Linh lớn tiếng hỏi.

(Ta không thể nói!" Nữ quỷ đáp (Cho dù các ngươi có giết ta, ta cũng không thể nói!"

Giang Vũ Thành đột nhiên nhắm mắt lại, trước mắt vẫn là bầu trời mưa như nhau, tất cả xảy ra rất đột ngột, Mẫn Mẫn chỉ kịp đẩy ông ra đã bị thép kia đè xuống, ống tuýp xuyên qua ngực bà, chết ngay tại chỗ, máu chảy thành dòng.

Mỗi đêm nhớ lại, ông lại mơ thấy cảnh này, thường khiến cho ông không kìm được mà đau đớn khóc ra tiếng, sau đó cả đêm không ngủ được, chỉ đành dùng thuốc tê gây tê cho mình.

https://thuviensach.vn

Đó là ác mộng cả đời của ông, khiến ông không thể tha thứ cho mình vĩnh viễn, khiến ông mất đi người phụ nữ mà ông yêu bằng cả sinh mạng, thậm chí ông có lần còn muốn chết theo bà, không muốn thống khổ ở lại thế giới không có bà nữa. Nhưng đến bây giờ ông mới hiểu ra lúc trước Mẫn Mẫn chết không phải lỗi của ông, thậm chí cũng không phải đột ngột mà là chủ mưu mưu sát từ lâu.

Hề Từ nghe xong, ánh mắt chuyển hướng sang cô bé mặc đồ đỏ ở góc sáng.

Cô bé hoảng sợ nhìn anh, hét lên một tiếng xuyên tường trốn mất, một loạt châm Đào Mộc vây khốn cô bé, mỗi lần cô bé xông ra sẽ thì châm Đào Mộc tạo thành trận gây ra thương tích, chỉ đành ở một bên khóc thảm thiết, vừa nhìn về phía nữ quỷ cầm dù cầu cứu.

Mặt nữ quỷ biến sắc, kêu lên, (Con bé không biết gì hết, ngài cũng đừng làm con bé khó xử!)

Hề Từ nhìn cô ta chằm chằm một lúc, sau đó nghiêm mặt bảo, "Được thôi, ta cũng không ép các ngươi, chúng ta muồn tàn hồn của Úc Mẫn Mẫn, một hồn hai phách của bà ấy phải thật hoàn chỉnh"

Nữ quỷ nhìn anh một lúc, nói bất đắc dĩ, (Có thể cho các ngài, nhưng mà ngài cam đoan không được ra tay với chúng tôi) Người khác thì họ không sợ, chỉ sợ mỗi con yêu nhìn không ra sâu cạn này thôi.

Yêu luôn tị thế mà sống, mặc kệ con người nhãn rỗi, yêu quỷ hai đường không thể ở chung. Nhưng hiện giờ con yêu này lại ở cùng nhân loại chưa nói, lại còn giúp nhân loại đối phó quỷ nữa khiến chúng thấy vô cùng bất đắc dĩ. Nếu đêm nay không phải con yêu này ra tay thì bọn họ chẳng ngại mấy con người này hết.

Âm dương thù đồ, sau khi biến thành quỷ cũng là bắt đầu một kiếp khác, tu luyện tới cấp bậc này của bọn chúng vốn chẳng cần e ngại thứ

https://thuviensach.vn

khác, cho dù có thiên sư tới đâu bọn chúng cũng không sợ.

Nhưng yêu thì khác, yêu trời sinh có bản lĩnh khắc chế quỷ, nếu không phải hai dòng yêu quỷ không thể ở chung, loài quỷ như chúng cũng chẳng cách nào thoải mái mà tu luyện chỉ đành tiến vào âm phủ, không thể dừng lại trên nhân gian, khiến nhân gian không có quỷ sinh tồn.

Hề Từ mỉm cười nói, "Có thể"

Úc Linh và Giang Vũ Thành trầm mặc, giờ khắc này, thần sắc hai cha con tương tự như nhau, trong lòng bọn họ như bị lửa thiêu đốt vậy, song không can thiệp quyết định của Hề Từ.

(Nhưng đếm nay không thể cho các ngài...)

Nữ quỷ vừa mở lời, chỉ thấy nữ nhân con người đã tiến lên, dùng kiếm gỗ đào chỉ thẳng vào tay cô ta, trên cổ tay cô cũng lộ ra, cũng khiến cho cô ta nhìn thấy rõ thứ gì trên cổ tay trắng muốt của cô, bất giác sợ hãi.

(độ ách linh? Úc Thiên CẠnh là gì của ngươi?) Cô ả thét lên thất thanh.

Úc Linh nhìn cô ả mỉm cười giọng đầy lạnh lẽo, "Ông ấy là ông ngoại của ta"

Nữ quỷ nghe xong, thần sắc hơi phức tạp, cuối cùng không giấu nữa nói, (Sau khi Úc Mẫn Mẫn mất, do một ít nguyên nhân đặc thù hồn phách của cô ấy phân liệt, không thể thành quỷ, nhiều năm như vậy trôi đi, hồn phách của cô ấy hao tổn nghiêm trọng, ở ngay chỗ này một hồn hai phách của cô ấy bị trấn trong mộ Tu La)

"Mộ Tu La ư?" Úc Linh cau mày.

(Đúng là mộ Tu La, ở ngay dưới chân các ngươi)

https://thuviensach.vn

Úc Linh và Giang Vũ Thành theo bản năng cúi đầu nhìn xuống dưới chân, nhưng nhanh chóng ý thức được gì nhìn về phía nữ quỷ.

(Ta không thể nói nhiều hơn, hai ngày sau, các ngươi có thể tự mình đi tìm một hồn hai phách của cô ấy) Nữ quỷ nói xong, không để ý tới mọi người ở đây, chống dù đi qua nhẹ nhàng, dù đỏ nổi lên một trận gió tà, phát trận Đào Mộc kia, nhấc cô bé lên, xuyên tường đi mất.

Đpị sau khi hai con quỷ đi mất, ánh đèn lấp lóe sáng chợt khôi phục lại bình thường, ánh đèn sáng tỏ, cả cửa vào đều hiện lên rõ, không còn khủng bố lạnh lẽo như trước, thì chỗ này vẫn chỉ là một chỗ giải trí tầm thường. Nhưng chuyện vừa rồi xảy ra ai cũng thấy cửa phía sau tối đen, vốn không có dũng khí đi vào.

Nữ quỷ vừa đi, thư ký Lý không chống đỡ nổi ngã ngồi trên đất.

Cảnh mất mặt lúc nãy khiến anh ta mặt mũi đỏ bừng, nhưng phát hiện ra chẳng ai để ý tới, nên ngồi bệt xuống không dậy nổi, giờ hai chân anh ta mềm nhũn đó, chuyện xảy ra đêm nay đã vượt quá giới hạn của một người bình thường nên có rồi.

Úc Linh trơ mắt nhìn nữ quỷ chạy, không những không cảm thấy thoải mái mà ngược lại thần kinh căng thẳng, quay đầu hỏi Hề Từ, "Các cô ấy có thể chạy trốn không?"

"Không" Hề Từ đỡ cô, "Mộ Tu La ở ngay phía dưới, không chạy thoát được đâu"

Úc Linh vẫn thấy lo, "Có thể lừa chúng ta không?"

"Không đâu, cô ấy không dám!"

Đúng vậy, nữ quỷ kia không dám, quỷ có thể lừa gạt loài người và thiên sư, nhưng không dám lừa một con đại yêu, bởi vì loài yêu hiểu được

https://thuviensach.vn

thủ đoạn khiến chúng không giấu được gì, lên trời xuống đất hồn phi phách tán.

Cho nên chỉ cần thông minh, dĩ nhiên không dám nói dối trước mặt con đại yêu này.

Úc Linh gật đầu, trong lòng buông lỏng, thân thể hơi nhũn, cô hít sâu một hơi, quay đầu nhìn về cha cô đứng ở đằng sau, đã thấy ông cúi đầu lệ rơi đầy mặt, khóc không kiềm chế nổi, bất giác đờ đẫn.

Ba ba, ba là tổng tài bá đạo, đừng có khóc như thế được không?

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 97

Chương 97

Edit: Dương tỷ

Không những Úc Linh thấy Giang Vũ Thành khóc không thể ngừng được, mà cả Hề Từ và thư ký Lý cũng thấy, hai người bất giác không biết nên hiểu hiện thế nào cho đúng.

Bọn họ một là con rể, một là người làm công cấp dưới, nhìn thấy cha vợ/ông chủ khóc như sắp chết vậy, biết loại chuyện này để cho người ta thấy thì mất hết mặt mũi đàn ông, lại lo lắng đến phản ứng của ông sau đó, nên đều phải giữ thể diện cho người đứng đầu.

Tốt nhất là làm như không nhìn ra gì cả.

Vì thế một cứ tiếp tục ngồi phịch trên mặt đất ra vẻ vẫn còn sợ hãi không đứng dậy nổi, một thì đỡ lấy vợ mình, đi về trước mấy bước, chân dẫm nát đám kim châm Đào Mộc trên mặt đất, hơi nghiền xuống, đợi lúc thấy anh nhấc chân lên thì đã thấy châm Đào Mộc biến thành đống gỗ vụn rồi.

Thư ký Lý đang ngắm loạn thấy cảnh như thế, mắt trừng to sắp lồi ra ngoài, lúc này lại nhìn Hề Từ với ánh mắt vô cùng cổ quái.

Trước đó Hề Từ để cho anh ta và Giang Vũ Thành có ấn tượng rất khá, là một kẻ mặt trắng tinh linh, không rõ vì sao đại tiểu thư lại đột nhiên

https://thuviensach.vn

xúc động kết hôn với anh, rốt cuộc đại tiểu thư coi trọng anh ta ở chỗ nào nhất? Thật khiến cho người ta thấy buồn bực mà.

Mãi cho đến khi trải qua chuyện vừa rồi cuối cùng mới phát hiện ra vị này cũng không phải kẻ mặt trắng nhỏ gì, mà là đại sư thông quỷ thần đó! Điều này còn chưa hết cảm thán nữa kìa, lại phát hiện ra người này khiến anh ta thêm khắc sâu ấn tượng, nhìn một người trẻ tuổi nhã nhặn tuấn tú mà chỉ một đạp đã khiến đám châm Đào Mộc biến thành vụn gỗ, vừa thấy kinh sợ vừa thấy rùng mình nha.

Kinh khủng thì nhiều hơn, trước mặt thư ký Lý vẫn còn mấy cái châm Đào Mộc mà lúc trước Hề Từ vì ngăn nữ quỷ nhỏ áo đỏ kia mà ném tới. Thư ký Lý rất bình tĩnh nhặt một cái châm Đào Mộc lên, dùng sức bẻ, phát hiện ra nó còn cứng hơn cả một cây tăm nữa, vốn không thể một chân nghiền nó vụn được, bất giác nhìn về phía Hề Từ với ánh mắt hơi kính sợ.

Đại tiểu thư cuối cùng đã tìm được tuýp đàn ông thế nào để kết hôn đây a? Cái này quả thật chẳng giống người tý nào mà!!!

Thôi bỏ đi, thế giới này có quỷ, đại tiểu thư không phải tìm loại đàn ông không phải người để kết hôn cũng chẳng có gì lạ đi ha?

Đại tiểu thư bên kia đã đi tới trước mặt Giang Vũ Thành, đưa khăn tay cho ông lau mặt bảo, "Ba à, người đừng khóc nữa"

Giang Vũ Thành phát ra giọng mũi nức nở, lấy khăn tay đắp lên mặt, bả vai hơi rung, nói khàn khàn, "Úc Linh, nhất định phải đưa hồn phách của mẹ con về cho hết đó"

"Đây là đương nhiên"

"sau khi tìm được về, bất kể dùng cách gì nhất định phải để cho cô ấy ngủ yên"

https://thuviensach.vn

"Đây là đương nhiên"

"Đến lúc đó, cho dù cô ấy có biến thành quỷ thì ba vẫn ở cùng cô ấy, cùng lắm thì cùng cô ấy làm đôi vợ chồng quỷ là được"

"... Hay là thôi đi ạ" Úc Linh nói xong, đi cà nhắc tới vỗ vỗ vai ông, cất giọng mềm nhũn bảo, 'Ba à, đừng khóc nữa, ba là tổng tài Giang thị, nếu bị người khác biết ba thích khóc như thế sẽ chê cười ba đó"

Giang Vũ Thành ngừng lại, ngước đôi mắt khóc đỏ bừng lên, cả giận nói, "Cái con bé này thật là, từ nhỏ cứ thế thôi"

"Đó là bởi vì trước đây ba cứ nửa đêm lại ôm lấy con khóc mà" Úc Linh tuyệt đối chẳng nể mặt ba mình.

Tuy mẹ đã qua đời nhiều năm nhưng năm đó cô cũng không được tốt lắm, sau đó ba ba cuối cùng cũng khôi phục lại, đón cô trở về, hai cha con cùng ở với nhau, nhưng thực ra lại có chút hương vị nương tựa vào nhau. Lúc đó hai cha con vì nguyên nhân Úc Mẫn Mẫn, tối đều ngủ không được ngon, đặc biệt là Giang Vũ Thành, tối nào cũng gần như bị ác mộng mà bừng tỉnh, sau đó sẽ ôm lấy cô khóc, khiến cô cũng tỉnh khóc luôn.

Đợi sau khi cô lớn chút, ba cô cuối cùng cũng biết xấu hổ trước mặt con nhỏ, tối nào tỉnh lại rồi khóc, đều một mình trốn trong nhà vệ sinh khóc vụng trộm.

Trước đó không rõ đàn ông khóc như thế rất mất mặt, sau này lớn mới biết, nhưng vì nể mặt ba cô mà cô dĩ nhiên không để người ngoài biết. Vì thế điều này cũng khắc sâu thành ấn tượng trong trí nhớ của cô nhất, cô mặc kệ ba bên ngoài khôn khéo lão luyện ra sao, thật ra lại là một con quỷ thích khóc, trước đó đức hạnh thích khóc ấy chỉ mình cô biết, hiện giờ đến cả người ngoài cũng biết rồi.

https://thuviensach.vn

Thư ký Lý thấy kinh khủng tỏ ra mình chưa nghe thấy gì, tổng tài Giang thị thực ra là một con quỷ thích khóc gì gì đó anh ta thực sự không biết.

Giang tổng vẫn nên tiếp tục duy trì bộ dáng bá đạo vốn có đi.

Giang Vũ Thành hơi xấu hổ chút, rồi lập tức vứt hết, vốn không rõ là biết khóc mất mặt cái gì, ông lau nước mắt, rồi nhanh chóng kiềm chế cảm xúc của mình, nhưng vừa mở miệng thì mang theo giọng mũi ngàn ngạt nói, "Vợ ba vì cứu ba mà chết, sau này vẫn không được sống yên ổn, ba không thể khổ sở một chút được sao?"

Úc Linh a một tiếng, vỗ vỗ vai ba, cô đã quen rồi, ba ba của mình không chê đâu.

Giang Vũ Thành nhìn khuôn mặt bình thản của con gái rượu mình, bất giác thấy hơi chua xót, không kìm được ôm lấy cô, hạ giọng, "Úc Linh, rất xin lỗi"

Rất xin lỗi, không bảo vệ tốt mẹ con, mà ngược lại cuối cùng lại được một người phụ nữ như cô ấy bảo vệ.

Tuy Úc Mẫn Mẫn khả năng số mệnh đã định sẵn là kiếp chết, cho dù có tránh thì sao, đã là tử kiếp thì cô ấy vẫn chết trước mặt ông như cũ, thậm chí vì không muốn liên lụy đến ông mà đúng lúc đẩy ông ra.

Nghĩ đến đây, thần sắc ông lại trở nên lạnh lẽo.

Úc Linh lại vỗ vỗ vai ba cô, trầm mặc nói, "Không sao ạ, sau này sẽ đòi lại bằng hết" Bất kể là chuyện ông ngoại bị luyện thành Quỷ Vương, hay suýt nữa mẹ cô bị hại hồn bay phách tán, người đầu sỏ đứng đằng sau này cô sẽ từng bước đòi lại hết.

Lúc này một tiếng ho khan vang lên.

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Thành quay đầu liếc nhìn thấy sắc mặt Hề Từ không được tốt lắm nhìn mình. Ông cũng là đàn ông, nháy mắt hiểu ra ý người này, bất giác sắc mặt cũng không tốt tương tự.

Đây là con gái rượu của ông, ông ôm chút thì sao? Ông nuôi nó từ một đứa bé vừa sinh ra cuốn tã lót cho đến tận mười tuổi, trước đây vẫn tắm sạch sẽ cho cô, bón cô ăn, còn ngủ cùng cô nữa kìa.

Thằng nhóc thối này cứ thế mà cướp mất con gái của ông đi, thậm chí còn chẳng nói với người lớn một câu, còn không để cho ông tức hay sao?

Nhưng còn chưa kịp để ông cất giọng kích người Úc Linh đã đẩy ông ra, quay đầu nhìn về Hề Từ hỏi, "Có định đi vào nữa không?"

Vừa vào đến cửa thì đã gặp ngay hai con quỷ cấp bậc Quỷ tướng, trong đầu Úc Linh cũng hơi chồn, cảm thấy khả năng bên trong càng đáng sợ hơn.

"Không cần thiết vào nữa" Hề Từ lắc đầu, nhìn thoáng qua cánh cửa mở một nửa kia, thần sắc ôn hòa lộ ra đạm mạc, "Chúng ta đi thôi, về rồi hãy nói"

Nhóm Giang Vũ Thành nhìn anh một cái, theo ánh mắt anh nhìn về lối thông lên thang lầu có cánh cửa mở một nửa kia, ở đó một mảnh tối đen, chẳng nhìn thấy gì cả. Nếu bình thường thì thực ra cũng không ai nghĩ nhiều, nhưng vừa rồi chuyện xảy ra nơi này đã khiến mọi người bị ám ảnh trong lòng, gây ra áp lực quá lớn.

So với hai cha con Giang Vũ Thành, áp lực tâm lý của thư ký Lý là lớn nhất, anh ta rõ ràng là một thư ký cao cấp đầy kiêu ngạo, năm nào cũng dẫn người thường hâm mộ vì lương cao, tuy bận tối mặt tối mũi nhưng về kinh tế thì tiêu sài thoải mái hơn nhiều người, nhưng vì sao cơn gió họa ập tới cuộc sống lại trở nên cổ quái chứ?

https://thuviensach.vn

Mãi sau khi họ cùng rời khỏi khu giải trí, thư ký Lý vẫn còn hơi ngây ngốc, mãi cho đến khi có một luồng gió đêm thổi tới, cả người chợt tỉnh táo lại, tập trung nhìn kỹ, thấy cách đó xa xa có mấy bóng mơ hồ bay lượn, bất giác cứng ngắc lại.

Đây đây đây .... đây là quỷ đi á????

Trong lòng thư ký Lý hơi hỏng mất, hổng rồi thì lại cảm thấy làm người bình thường đã vài thập niên, đột nhiên biết trên thế giới này còn có quỷ, hơn nữa anh ta còn may mắn thấy được quỷ linh tinh gì đó, ngẫm lại cảm giác...

"Gâu gâu" Husky nhe nanh, hung ác sủa một tiếng.

Úc Linh theo bản năng dán sát tới Hề Từ, Giang Vũ Thành thì chau mày lại.

Nhưng chỉ trong mấy giây, mấy bóng mơ hồ bay tới trước mặt họ không xa, ngọn đèn chung quanh đột nhiên trở nên mờ ảo mông lung, cả đoàn người rơi xuống đất bóng dáng cũng ở nên mờ ảo, chỉ có mấy bóng thì không có bóng dáng, họ có cả nam lẫn nữa, màu da tái nhợt, quỷ khí dày đặc.

Không khí lại trở nên lạnh lẽo hẳn, tháng bảy thời tiết hay mưa, khiến cho người ta không cảm giác thấy nóng bức mà ngược lại thấy sợ run lạnh cả người.

Mấy con quỷ nhìn thấy đám người Hề Từ, rõ ràng co rúm lại, nhìn về phía khu giải trí phía trước với ánh mắt đầy kính sợ, tê dại đứng tại chỗ không biết nói gì.

Hề Từ lãnh đạm nhìn mấy con quỷ như thế, rồi léo Úc Linh rời đi. Giang Vũ Thành và thư ký Lý cũng đuổi theo, không mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

(Vị đại nhân này) Một con quỷ trong đám cố lấy dũng khí mở lời, (Chúng tôi là quỷ nô của Tả thiên và Doãn thiên sư, các ngài đi ra từ bên đó sao?)

Hề Từ vẫn im lặng như cũ. Mấy con quỷ kia co cụm lại một chỗ, thấy con đại yêu không để ý tới chúng, vừa cao hứng không yên, mãi cho đến khi đám người Hề Từ rời đi, đám quỷ nô mới kính sợ nhìn thoáng qua khu giải trí giấu trong bóng tối kia, không dám mạo muội đi vào, thương lượng một chút rồi trở về phục mệnh.

"Bọn họ đi vào rồi ư?" Doãn Dục Đường kinh ngạc hỏi, "Sau đó chưa tới 10 phút thì liền đi ra không bị sao hết ư?"

Quỷ nô gật đầu, theo đám người kia trở ra, chúng làm giám thị phụ trách bên ngoài, nghe ngóng, nhưng ai biết họ chưa đến mười phút đã đi ra, tốc độ này quá nhanh, mười phút mà có thể đi vào bên trong thì làm được gì chứ?

"thời gian 10 phút, chắc họ cả lầu một cũng chưa nhìn kỹ, có thể làm được gì chứ?" Lâu Tình suy ngẫm, đưa ngón tay trắng nõn ra vạch vạch nhẹ nhàng trên bản đồ.

Đây là một phần bản đồ của Nông trang Nhạc gia, nhìn kỹ thì sẽ phát hiện Nông trang Nhạc gia chỉ là một góc nhỏ, mà phạm vi bản đồ này lại rất lớn, gần đó còn có mấy đỉnh núi, thôn xóm, tất cả diện mạo địa hình ở trong này đều rõ mồn một.

"Chắc là vừa tiến vào thì gặp gnay tình huống gì đó đi, có hai khả năng" Doãn Dục Đương phân tích, "Một là lúc ấy tình huống khó giải quyết, bọn họ ứng phó không nổi, đành phải bỏ trước; hai là bọn họ đã lấy được thứ cần, không cần thiết phải đi vào khu mộ đó để chết. Nhưng đối phương nếu là Hề Triển Vương thì chắc là khả năng thứ hai rồi"

https://thuviensach.vn

Doãn Dục Đường phân tích vô cùng phù hợp logic, Tả Dật và Lâu Tình đều đồng ý, trong lòng họ cũng nghĩ vậy. Nếu là những người khác, chắc bọn họ sẽ nghĩ chuyện phức tạp một chút, nhưng mà động vào con yêu kia thì sẽ không có chuyện gì phức tạp cả.

Tuy yêu càng giảo quyệt hơn con người, nhưng lại tuân thủ nghiêm ngặt chuẩn tắc của mình, cũng không nhúng tay vào chuyện của quỷ, đây cũng là quy ước giữa người - yêu - quỷ mới có thể sống chung hòa bình với nhau trên mảnh đất thần châu này được, chế ước lẫn nhau, duy trì trạng thái cân bằng.

"Cũng không rõ bọn họ định tìm cái gì, có thể phát hiện ra sự dị thường ở đây không nữa" Tả Dật nhíu mày, suy đoán, sau đó hỏi Doãn Dục Đường, "Cháu đã điều tra xong mấy người ở cùng với Hề Triển Vương là ai chưa?"

Doãn Dục Đường đưa ký hiệu tay ra, "Đương nhiên, nhưng chắc phải chờ mai mới có tin tức" Con người ở chung với một đại yêu không thể khinh thường được, vì thế lúc chiều anh ta đã gọi điện cho người khác đi thăm dò rồi.

Tiếc là thân phận đối phương không giống người thường, tạm thời bên kia vẫn chưa có tin gì.

Không hiểu sao, trong lòng Tả Dật luôn có dự cảm không ổn, trực giác nhiệm vụ lần này không thuận lợi, không thuận lợi thì thôi, chỉ tốn hao tâm tư là nhiều, chỉ e đến lúc đó xử lý không tốt, họa đến vô tội. Trừ lần đó ra thì ông ta còn muốn đề phòng thiên sư chính đạo tác loạn ngầm nữa, chỉ sợ lúc đó bọn họ cũng sẽ ra tay.

Lúc này Lâu Tình lại mở miệng nói, "Chú Tả, cháu cảm thấy quỷ mộ lần này hẳn là ở dưới sơn trang, chỉ là tạm thời vẫn chưa tìm được cửa vào, người bảo vệ quỷ mộ thực lực chắc chắn rất cao cường"

https://thuviensach.vn

Tả Dật gật đầu, nói với hai người, "Mai chúng ta lại đi tìm xem sao, chắc sẽ tìm ra, các cháu cũng để cho quỷ nô để ý chút tình hình, xem có thiên sư chính đạo nào trà trộn vào không"

"Vâng"

Lâu Tình và Doãn Dục Đường cùng đồng thanh đáp lại.

***

Bên kia, đoàn người Úc Linh cuối cùng trở lại phòng, đều tụ tập trong phòng của nhóm úc Linh.

Lại qua đi nửa giờ, hơn nữa trên đường chậm trễ chút nên hiện tại đã là nửa đêm, cả đất trời âm khí càng tỏa ra nồng đậm. Vào thời điểm này, người thường chỉ cảm thấy ban đêm độ ấm trở nên ít hơn, đúng là thời kỳ mộng đẹp, mà giờ may mắn thư ký Lý và Giang Vũ Thành mở mắt lại có thể nhìn rõ những du hồn đang phiêu lãng bên ngoài đến thế.

Giang Vũ Thành chỉ nhìn một lát, rồi rời mắt đi, thần sắc bình tĩnh như du hồn phiêu lãng bên ngoài chỉ như con người vậy. Đây cũng là một người gan lớn.

Thư ký Lý thì mặt hơi phát lạnh, hiện giờ anh ta đã khôi phục bình thường, lại là một thư ký có năng lực nữa, đi theo tiết tấu với ông chủ, chỉ trong lòng thấy quá hãi, sắc mặt hơi cứng ngắc chút.

Nhìn thấy Giang Vũ Thành bình tĩnh như thế, thư ký Lý nghiễm nhiên đã quên mất cảnh ông chủ vừa rồi khóc chẳng ra thể thống gì, chỉ cảm thấy ông chủ quả nhiên là ông chủ, năng lực thừa nhận trong lòng hơn hẳn người thường, đã lập tức khôi phục lại bình thường thật khiến người ta hâm mộ.

Thư ký Lý chủ động đi đun nước, định pha cho họ một ấm trà, thì thấy Hề Từ l ấy một gói đường đỏ từ trong túi era, đổ đường đỏ vào cốc, sau đó

https://thuviensach.vn

đưa cho mỗi người một cốc nước đường đỏ.

Không phải phụ nữ uống đường đỏ làm gì.

Thư ký Lý đang nghĩ thế chợt nghe thấy tiếng Hề Từ nói, "Vừa rồi thực lực hai con quỷ kia đã là quỷ tướng, tuy các người không bị thương, nhưng âm khí quá nặng, có chút hại tới thân thể, nước đường đỏ này có thể bổ sung ít nguyên khí"

Vì thế thư ký Lý và Giang Vũ Thành đều ngoan ngoãn uống hết. Nhưng mới nghe thấy Hề Từ nói tới hai con quỷ mặc đồ đỏ kia hóa ra là "Quỷ tướng" thì da đầu thư ký Lý đã run lên, lại hơi sợ hãi.

Giang Vũ Thành hơi chau mày, có vẻ rất kinh ngạc.

Chỉ có Úc Linh thì vẫn cực bình tĩnh, cả Quỷ Vương cô cũng nhìn thấy rồi thì chỉ có hai quỷ tướng thôi chẳng là gì hết.

Đợi sau khi mọi người uống xong nước đường đỏ, Hề Từ mới mở miệng nói, "Dưới sơn trang này hẳn có một ngôi mộ không rõ, vừa rồi hai quỷ tướng kia coi như là "kẻ bảo vệ ngôi mộ" đó"

Ai mà lại dùng quỷ bảo vệ mộ người chứ? Trực giác mọi người thấy mộ này chẳng phải thứ tốt lành gì.

Nghĩ đến nơi mình đang ở còn có một quỷ mộ gì đó, cả ba người cùng nhìn anh một lúc.

Hề Từ biết họ nghĩ như nhau, lại nói tiếp, "Mộ này không phải là mộ của mình, là một ngôi mộ quỷ, có kể lại tôi cũng không rõ lắm, tuy tôi biết có thứ này nọ nhưng cũng là gặp lần đầu tiên" Nói đến đây, ánh mắt anh ngưng lại sáng lên.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ Úc Linh đã hiểu chút ít về cảm xúc của anh, vừa thấy cử chỉ của anh thế cũng biết cái gì gọi là quỷ mộ hơi khó giải quyết, tuy trong lòng cũng thấy kinh sợ như thế nhưng lại không quản được chuyện mình tò mò, bất giác hỏi, "Quỷ mộ là gì thế?"

Giang Vũ Thành cũng đầy tò mò.

Thư ký Lý thì do dự không rõ có cần rời đi không, anh ta không muốn nghe về loại thế nữa, chỉ cảm thấy mình như đang nhập vào một thế giới kỳ lạ, gió họa chuyển quá nhanh, anh ta không thể thích ứng nổi.

Husky ghé vào chân Hề Từ, móng thì ấn lên một khúc xương nhựa, chẳng chút thích thú gì, rất nhàn nhã.

"Con người sau khi xuống mồ sẽ được ngủ giấc ngàn thu, điều này cực kỳ quan trọng, vì đó là mộ người, mộ người lịch sử từ cổ chí kim diễn biến rất nhiều, có thân phận gì thì có mộ đó, điều này khỏi cần bàn. Mà Quỷ mộ và mộ người có đạo lý như thế, nhưng mộ quỷ khác mộ người ở chỗ, đều không phải là cứ quỷ chế thì mới xây mộ, mà còn có nguyên nhân khác hình thành nên quỷ mộ" Hề Từ nói xong, nói câu xin lỗi với họ, "Thật ra về mặt này tôi cũng không rõ lắm, cái này phải hỏi đại Mễ mới được"

Mễ Thiên Sư về mặt này phải gọi là chuyên gia, muốn một con yêu nhắc tới chuyện quỷ này thật quá khó.

Úc Linh không biết sự khác nhau, chỉ nghĩ Hề Từ là phụ trợ thiên sư, cũng không tinh thông điều này, nên gật gật đầu bảo, "Vậy mai rảnh thì hỏi Mễ Thiên Sư một chút đi"

Hề Từ mỉm cười gật đầu.

Lúc này Giang Vũ Thành xen mồm vào, "Mễ Thiên Sư là ai thế? Cũng là người của ngành đặc biệt của Chính phủ à?' Nói xong thì nhìn nhìn Hề Từ, từ buổi nói chuyện buổi tối này ra, con rể có vẻ rất lợi hại, tình hình lúc

https://thuviensach.vn

đó nguy cấp đến thế nào ông là một người ngoài nghề tuy không nhìn ra nhưng theo tình hình Úc Linh khẩn trương cũng biết được chút ít.

Còn gặp cả mấy con quỷ rời đi kia, đường chúng đi đều là bay, hai chân không chạm đất, vừa nhìn đã khiến người ta có thể thấy khác là quỷ, còn kém hơn cả con quỷ nữ mặc đồ đỏ và con bé kia nữa, ít nhất chúng cũng cho người ta có cảm giác tiếp cận như người bình thường, chỉ là vẻ mặt hơi âm trầm tối sầm mà thôi.

"Đúng, năng lực của anh ấy được lắm" Úc Linh nói, lúc này cũng không cần dọa ba cô nữa.

Giang Vũ Thành hơi chút đăm chiêu, khẽ gật đầu, đột nhiên nghĩ ra cái gì, quay đầu hỏi lại, "Úc Linh à, sao con có thể nhìn thấy mấy thứ đó hả?"

Sau khi tra ra thân phận của Hề Từ ở tổ Dị Văn, lại biết được chuyện Úc Linh đang làm, ông chỉ nghĩ tới đứa nhỏ này đang nhớ mẹ, mới bảo Hề Từ giúp, trong lòng ông cũng muốn được gặp lại Úc mẫn Mẫn, cho dù là quỷ cũng không sao. Nhưng qua chuyện đêm nay mới biết vốn chẳng giống mình nghĩ tý nào, Úc Linh trời sinh đã có thể nhìn thấy quỷ thần vật.

Cả người Giang Vũ Thành không được ổn lắm, theo bản năng cảm thấy có phải là có ai đã làm gì với con gái của ông không, mới biến cho con bé thành như thế?

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 98

Chương 98

Edit: Dương tỷ

Giang Vũ Thành cảm nhận được rất sâu sắc, tuy tình hình lúc đó phát sinh đột ngột, hơn nữa rất nguy hiểm nhưng từ đầu tới cuối ông đều chứng kiến cũng không coi nhẹ cái gì cả.

Lần này suy nghĩ kỹ thấy trên người con gái đáng ngờ, thần sắc ông trở nên khó coi, tức giận xen lẫn lóe tia sắc bén, theo bản năng nhìn về phía Hề Từ.

Nếu Hề Từ là thành viên của tổ Dị Văn, chứng minh anh biết rất rõ tình hình của Úc Linh, nếu không họ sao đột nhiên trùng hợp gặp nhau ở bệnh viện Y chứ, thậm chí còn khiến Úc Linh xúc động kết hôn với anh, nếu không có anh tạo cách tiếp cận thì sao Úc Linh lại biết được người như anh chứ?

Hề Từ bình tĩnh ngồi đó, rũ mắt xuống, không nói chuyện.

"Cái này không sao" Úc Linh ra vẻ không để ý, "Ba ba, con đây là do trời sinh, thực ra từ nhỏ con đã nhìn thấy loại sinh vật không phải người rồi ạ"

Lời này tin tức khá lớn, không những dọa Giang Vũ Thành cũng dọa cả thư ký Lý, giờ khắc này thư ký Lý thậm chí còn có thể giả vờ không

https://thuviensach.vn

nghĩ, chứ không phải là vị đại tiểu thư này từ nhỏ đã có con mắt âm dương rồi chăng?

Có nhiều tiểu thuyết nói, mắt âm dương có thể nhìn thấy quỷ quái linh tinh gì đó thôi?

Sắc mặt Giang vũ Thành càng thêm đen, "Sao lại thế?"

Nếu đứa nhỏ của mình có thể nhìn thấy mấy thứ đó, là người lớn trong nhà sao không ai phát hiện ra vậy? Từ lúc Úc Linh bắt đầu sinh ra, ông chưa từng vắng mặt trong quãng thời thơ ấu của cô mà, con bé là tiểu công chúa của ông. Trước lúc con bé được 5 tuổi, ông và Úc Mẫn Mẫn vẫn rất cẩn thận chăm sóc cho con bé, đứa trẻ là tối kỵ không được nói dối, nếu lúc đó nó thấy cái gì đều chắc chắn nói với cha mẹ mình không thể giấu diếm được.

"Đó là bởi các người bảo vệ con tốt lắm ạ nên con không có cơ hội nhìn thấy qury quái gì cả" Úc Linh nhún nhún vai, "Trước đó con cũng không biết là mình có thể nhìn thấy mấy thứ linh tinh đó, sau này mẹ mất rồi, chẳng ai ở cùng con, lúc con ở một mình mới phát hiện ra mình có thể nhìn thấy nhiều thứ không phải của nhân giabn, mà các người thì chẳng ai nhìn thấy hết"

Quỷ quái thường lui tới những nơi bình thường là âm khí nặng, chúng ghét sinh khí con người, chán ghét dương khí, còn tránh né xa những nơi đó. Úc Mẫn mẫn lúc trước chọn phòng, đã chọn một nơi cực phồn hoa, nhân khí mạnh, cả quỷ quái cũng tránh, ở nơi cô ở năm năm đó vốn chẳng có tý quỷ quái nào cả.

Hơn nữa lúc mẹ còn sống, quả thật chăm cô rất tốt, chưa bao giờ để cô đi một mình, lúc nào đi đâu cũng dẫn cô theo, cho dù bà làm việc chẳng có thời gian cũng an bài cô rất tốt, có người chăm sóc cho cô. Hơn nữa cô vẫn là một đứa trẻ, vừa lên giường thì đã ngủ mất, tối cũng không ra ngoài quá

https://thuviensach.vn

muộn, sống bình an đến 5 tuổi, vốn không biết bản thân lại có thể nhìn thấy loại sinh vật không thuộc về mình được.

Mãi cho đến khi mẹ mất đột ngột, ba suýt nữa thì điên, thế giới này chỉ còn lại cô một mình, cô mới phát hiện ra thế giới này đáng sợ nhường nào.

Giang Vũ Thành nghe nõi thế, dĩ nhiên cũng đoán ra được, hốc mắt đỏ lên, suýt nữa lại trào lệ.

"Úc Linh, thật xin lỗi, là tại ba không tốt..."

Trong lòng Giang Vũ Thành lại thấy hối hận và khổ sở, Mẫn mẫn cứ vậy chết trước mặt ông, hơn nữa vì cứu ông ông đã không thể nào thừa nhận nổi chuyện này, như sắp hỏng mất, lúc ấy suýt nữa ông cũng không muốn sống nữa, không biết còn sống có ý nghĩa thế nào, ngày nào cũng như xác không hồn, sống không có cảm giác, cả ngày lẫn đêm khóa mình trong phòng, thậm chí quên cả bản năng sinh tồn, có lần nặng tới mức người nhà phải đưa đến bệnh viện.

Lúc đó nếu không phải Giang lão phu nhân lúc nào cũng sai người theo dõi ông thì sợ rằng ông đã làm chuyện điên rồ, chắc ông cứ vậy mà chết đi thật rồi.

Sau khi em trai Giang Vũ Bân từ bộ đội trở về, đi xem qua rồi tự mình đánh thức ông, cũng khiến cho ông hiểu được Úc Mẫn Mẫn còn để lại con gái cho ông chắm sóc.

Lúc đến nhà An Như đón con gái, thấy bộ dạng của con bé, ông suýt nữa không chịu nổi, mới biết lúc mình phóng túng thống khổ đã bỏ lỡ mất cái gì, mà Úc Linh suýt nữa rơi vào chứng tự bế, trở nên trầm mặc ít nói.

Úc Linh là tín niệm chống đỡ cho ông sống tiếp, ông vẫn muốn đợi Úc Linh trưởng thành, an bài tốt việc chung thân của cô, cho cô mọi thứ tốt

https://thuviensach.vn

đẹp nhất, bảo đảm cô cả đời có thể bình an trôi qua, rồi ông tự sát đi xuống mộ tìm Mẫn Mẫn.

Ông vẫn cho là những năm đó bồi thường cho cô, cũng rất cố gắng bồi thường, nhưng giờ mới phát hiện ra, hành vi lúc trước của mình gây tổn thương lớn cho con thế nào, Mẫn mẫn vẫn nói, nếu đã quyết định sinh ra đứa con, thì con là trách nhiệm của họ, là gánh nặng cả đời, nhưng ông rốt cuộc đã phạm phải cái gì đây?

Úc Linh thấy ông hốc mắt lại đỏ, như sắp khóc tới nơi vậy, nếu điều này làm cho ông ở trên thương trường từng nghiến răng nghiến lợi bị ông đập cho chắc chắn sẽ kinh khủng vô biên. Nhưng ba cô quả thật có đức hạnh này, mãi cho đến lúc mẹ chết ông mới biến thành một kẻ bệnh thần kinh.

Trong lòng thở dài, tiện cầm lấy tay ba, tay khác thì vỗ vỗ lên vai ông, nói, "Thôi ba à, có nói cũng chẳng có nghĩa gì nữa" Chuyện đã là quá khứ, cô luôn chẳng thích nhắc tới tý nào.

Giang Vũ Thành mấp máy môi, hít sâu một hơi, nói, "Đợi lúc nhìn thấy mẹ con... Ta sẽ bồi tội với cô ấy"

Úc Linh, ".... Bỏ đi, ba cứ tiếp tục hối hận bồi thường cho con đi"

Lúc này Hề Từ lại tới gần, kéo Úc Linh ra khỏi tay Giang Bũ Thành, mỉm cười bảo, "Cha vợ à, đã khuya rồi, Úc Linh cần nghỉ ngơi, các người cứ về nghỉ trước đi, có chuyện gì mai hằng nói, được không?"

Giang Vũ Thành không giận lườm anh một cái, cuối cũng cũng nể mặt Úc Linh không nói gì mặt nhăn nhó mang theo thư ký Lý đi mất.

Thư ký Lý làm việc theo bản năng, đợi sau khi ông chủ đi tới cửa, sắc mặt còn nhiều do dự.

https://thuviensach.vn

Thực ra anh ta cũng có nhiều chuyện muốn hỏi, dù gì chuyện xảy ra đêm nay rất khảo nghiệm ta quan con người, nhưng nếu ôngi quan của anh ta, nhưng vẫn lo lắng cho ông chủ là chuyện quan trọng nhất.

Chỉ là anh ta cảm thấy nếu sau này cuộc sống gió lớn về đêm đều như thế, có thể nên lo lắng tới chuyện từ chức linh tinh gì không? Làm lại thư ký cũng không chịu nổi cơn dọa đó.

Giang Vũ Thành không biết thư ký của ông đêm nay đang vì chuyện phi khoa học mà đắn đo không rõ có từ chức hay không, trong bụng mang một chút tâm tư hậm hực không vui, ngẫm nghĩ, nói với thư ký Lý, "Anh bảo người ta tra tư liệu về nông trang này chút, từ chỗ nó bắt đầu xây tra ra, còn có thể có nhà đầu tư nào.

Nói đến đây, ông lại nhíu mày.

Chuyện đêm nay xảy ra tuy nhiều, nhưng sau khi thong thả ngẫm lại, trong lòng đã đoán ra được một số điều rõ ràng. Dù sao cái gì yêu ma quỷ quái đó ông không làm được nhưng con người thì không làm được sao? Nếu để ông biết sự thật xây Nông trại Nhạc gia này bí mật không để ai biết thì ông sẽ giết chết tất cả bọn chúng.

Thư ký Lý cất tiếng, vừa không kìm được nhìn ra ngoài cửa sổ, vừa rồi đúng lúc còn có một mặt tiểu quỷ dán sát lên chiếc ô cửa sổ sát đất, mày nhau lại nói đột ngột, "Ông chủ, có cần hỏi Hề tiên sinh chút không, chừng nào thì mắt chúng ta có thể khôi phục lại bình thường"

Cứ nhìn thấy quỷ như thế thật sự rất dọa người, anh ta nguyện làm một người bình thường không biết gì thì hơn.

Giang Vũ Thành quay đầu lại nhìn theo ánh mắt ta, nói lạnh nhạt, "Thật ra như vậy cũng tốt"

https://thuviensach.vn

Thư ký Lý tuyệt không thấy tốt đâu cả! Ông chủ chắc chắn muốn nhìn thấy vợ trước của ông ấy biến thành quỷ nên mới cảm thấy tốt mà thôi.

**

Úc Linh quả thật rất mệt, nhưng sau khi chui trong chăn thì không ngủ được.

Cô nằm sấp lên người Hề Từ, cả người gần như đều lay anh, nếu trong phòng không mở điều hòa thì kiểu nằm thế này của cô có lẽ còn khiến hai người nóng sắp chết lên ấy chứ.

Sau khi ngửi được mùi hương hoa như có như không trên người anh, lòng cô lúc này mới bình ổn trở lại, hỏi, "Hề Từ à, nếu dưới vùng đất này thực sự có.... mộ quỷ gì đó, sao vẫn chẳng thấy có động tĩnh gì thế? Hơn nữa ở đây còn xây một Nông trang, những thôn gần đó cũng chẳng thấy có gì khác thường cả"

Bình thường nếu có tai họa gì tác loạn, cuộc sống con người trên mảnh đất rộng lớn này phải chịu tai ương đứng mũi chịu sào đầu tiên, cứ như chuyện thệ quỷ phát sinh ở quốc lộ Bàn Sơn mấy tháng trước vậy, có rất nhiều người chết kinh động tới cả thiên sư đến. Nhưng ở đây là Nông trại Nhạc gia, tuy mấy năm nay làm ăn đình trệ, nhưng nhân khí cũng đủ, ngoài chuyện xảy ra đột ngột với mẹ cô ra thì cũng chưa từng nghe thấy phát sinh chuyện gì khác.

Cái này cần phải nói đến là một mộ quỷ thực sự, mộ quỷ càng đáng sợ hơn mộ người, nói vậy cả vùng này đều bị ảnh hưởng hết rồi chăng?

"Ta cũng biết là rất kỳ lạ" Hề Từ ôm cô, đưa tay vỗ nhè nhẹ lên vai cô chút, nói nhẹ nhàng, "Người ta hay nói, thứ quỷ mộ này tích lũy uế khí càng nhiều thì con người thường bị nhiễm phải tai ương bệnh tật nhiều chút, nhưng lại chưa từng nghe thấy ở đây xảy ra chuyện gì, nhiều nhất

https://thuviensach.vn

cũng chỉ khiến người ta tới đây cảm thấy khó chịu chút, không muốn đến lần hai nữa"

Còn có ba thiên sư của Tổ Dị Văn nữa, lập tức phái ba người tới đây, hiện giờ Hề Từ đã chắc chắn bọn họ đến chắc cũng là vì mộ quỷ mà đến. Chỉ là nọn họ sao biết dưới vùng đất này còn giấu ngôi mộ quỷ nhỉ? Hai quỷ tướng thủ mộ đó hẳn không tùy tiện nói ra ngoài được.

Điều này khiến người ta khó hiểu với nơi đây, nếu không phải lúc trước Úc Mẫn Mẫn xảy ra chuyện đột ngột ở đây, một hồn hai phách còn bị kéo vào quỷ mộ thì sao lại nghĩ vậy chứ?

Từ lời hai con qury tướng kia nói có thể hiểu, quỷ mộ nơi này còn gọi là mộ Tu La, trong lời con quỷ con kia nói còn có ẩn dụ khác, nghe bảo cũng không sống chung tốt lắm.

Trong lúc anh trầm tư, Úc Linh không chống đỡ nổi chậm rãi chìm vào giấc ngủ, Hề Từ cúi đầu nhìn cô, đôi mắt trong veo đột nhiên biến thành dịu dàng.

Mãi cho đến khi cô thở đều đều, Hề Từ mới nâng nhẹ cô lên hôn, rút một chiếc gối đưa vào lòng cô, rồi nhẹ nhàng đứng dậy.

Cảm giác được động tĩnh của anh, Husky ghé sát cạnh giường đột nhiên ngẩng đầu nhẹ nhàng gầm gừ.

Hề Từ vỗ đầu nó, nhẹ giọng sai bảo, "Giữ, cấm không được rời đi nửa bước, biết chưa?'

Husky cúi đầu ngao ô một tiếng.

Hề Từ nhìn thoáng qua người nằm trên giường, đi tới cửa sổ sát đất ở trước, nhẹ nhàng kéo cửa sổ ra, lặng lẽ nhảy từ trên ban công xuống, chỉ

https://thuviensach.vn

mấy cái đã bình yên rơi xuống trên mặt đất, né tráng đè ven đường, bóng người nhập nhòa vào trong bóng tối.

***

Ngày mai là một ngày nắng nóng. Úc Linh ngủ một mạch rồi chợt tỉnh, lúc tỉnh lại chỉ thấy cha cô ngồi một mình cạnh giường bất giác thấy mộng.

Cô đã quen lúc dậy mỗi ngày đều thấy bộ mặt tuấn tú như ngọc của Hề Từ, lúc này nhìn thấy nét mặt già nua của ba, hơi không quen nha.

"tỉnh rồi? Dậy đi ăn sáng đi" Giang Vũ Thành nhìn cô mỉm cười, nụ cười anh tuấn mê người, lại phối hợp với một thân quần áo giản dị, khiến ông càng thêm cao quý, làm người ta cảm giác như một đại thiếu gia hào môn giàu có vậy, giàu ngất ngưởng, là tổng tài bá đạo đàng hoàng chẳng làm việc gì.

Vị đại thiếu gia hào môn này, giàu có quá này tổng tài bá đạo đàng hoàng không làm việc này nhưng tối qua khóc rất thảm thương đó nha.

Vì thế mới nói ban ngày cha cô chính là một kẻ bệnh thần kinh áo mũ chỉnh tề mà.

"Ba, sao lại lại ở trong này thế? Hề Từ đâu rồi ạ?" Úc Linh vừa cuốn tóc vừa kêu lên.

"Nghe nói là nó có người bạn độ giả tới, đã xảy ra chút chuyện đang tự mình đi giải quyết"

Giang Vũ Thành nói bừa, xoa xoa tóc con gái, bảo, "Nhanh dậy đi nào, lát nữa chúng ta còn đi hái hoa quả nữa"

https://thuviensach.vn

Úc Linh lười biếng đáp lại, nằm ườn một lúc rồi cuối cùng mới bò dậy.

Sau khi rửa mặt xong, cô xõa tóc, chỉ thấy vẻ mặt tiều tụy của thư ký Lý mang bữa sáng Nông trang chuẩn bị tới.

Bữa sáng rất phpng phú, hơn nữa còn do chuyên gia làm, có thể thấy phục vụ của Nông gia đây rất tốt, chẳng trách nơi này có thể tiêu phí xa hoa như vậy, có thể tiêu phí tới mức này, bình thường chẳng có ai lo lắng tý nào quả là đáng tiếc. Vì thế ở đây tiêu hao hưởng thụ thật đúng là chỉ có những kẻ có tiền rảnh rỗi thôi.

Úc Linh sau khi ngồi xuống, gắp một miếng trứng gà rán dầu vàng óng lên vừa ăn vừa hỏi thư ký Lý, "Thư ký Lý à, sắc mặt của chú không tốt, tối qua chú chú không ngủ ngon được à?"

Thư ký Lý mở to đôi mắt gấu mèo nhìn cô, đối mặt với vị đại tiểu thư thẳng như ruột ngựa này, đơn giản cũng nói không trái lương tâm, cười khổ bảo, "Chuyện tối qua... chính là khảo nghiệm tam quan con người, nhớ lại vẫn thấy hơi sợ, nên không dám ngủ"

Thật ra hiện giờ thư ký Lý đang hận không thể đi ngay cho rồi, đỡ phải đối mặt với chuyện phi khoa học này, thật sự quá khảo nghiệm năng lực thừa nhận của người ta. Nhưng ông chủ còn ở đây, là một thư ký làm hết phận sự đành phải tiếp tục theo đến cùng.

Úc Linh hiểu gật gật đầu, "Không sao, tam quan có nát rồi sẽ hợp lại không sao đâu"

Thư ký Lý cười khổ.

"Nhưng đây cũng không sao" Úc Linh vừa ăn sáng, vừa nói vô tình, "Chú đừng coi chuyện này đáng sợ quá, nếu có thể rõ ràng môn đạo ở trong đó thì sau này có thể đề phòng tiểu nhân tính kế đó"

https://thuviensach.vn

Tiếp theo cô lấy chuyện Cát Tân ra nói với anh ta, cuối cùng tổng kết một câu, "Cát Tân vốn là một kẻ siêu cấp sợ quỷ, thư ký Lý còn mạnh hơn anh ta nhiều, ít ra bây giờ chú còn bình tĩnh lý trí, quả nhiên không hổ là thư ký của ba ba, siêu cấp lợi hại đó"

Nói xong cô lại hướng về anh ta giơ ngón tay cái ra khen.

Thư ký Lý tuyệt đối không thấy vị đại tiểu thư này an ủi tí nào mà ngược lại có chút dở khóc dở cười.

Đó là do nghề nghiệp thư ký của anh ta được rèn luyện hàng ngày mà có, là một thư ký hoàn mỹ, cho dù sợ tè ra quần vẫn phải trấn định trước tiên, sau đó còn giúp ông chủ giải quyết thứ cần nhất.... con me no! Ông chủ chắc chắn là biết anh ta tè ra quần như thế, lần này mới có thể dẫn riêng anh đi đến đây chăng? Vậy thì có muốn từ chức cũng hết cách rồi!

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực
www.dtv-ebook.com

Chương 99

Chương 99

Edit: Dương tỷ

Sau khi ăn qua điểm tâm, Úc Linh đã được ba cô kéo ra vườn trái cây sinh thái của nông trang.

Nhị Hắc thấy có thể được ra ngoài, dĩ nhiên cao hứng lắm, nó nghe lời Hề Từ thấy bảo là một tấc không được rời chủ nhân, bảo hộ cô ấy, không để cho cô ấy gặp nguy hiểm gì. Sau khi ra cửa phe phẩy đuôi theo chân họ, Nhị hắc vẫn không thay đổi tính tình, cứ chạy một mạch theo sau, đuôi vẫy vô cùng vui vẻ.

Thư ký Lý đi sau hộ, vẻ mặt bình tĩnh tự nhiên, trên mặt mặc bộ đồ giản dị, lại đeo kính nữa khiến người ta có cẩm giác như một người anh có nội hàm bình tĩnh.

Anh ta ngẩng đầu nhìn về xa xa, trên trời trong vắt không gợn mây, ánh nắng chói mắt, xa xa là núi non vờn quanh, cản trở tầm mắt người ta, bên cạnh có nhiều du khách đi tới đi lui, xa xa nông trang còn tổ chức chơi trò chơi, từng tiếng động truyền đến ồn ào, cả thế giới ngập tràn ánh nắng, ngập tràn sự sống, cũng là quen thuộc, khác hẳn tối qua có yêu ma quỷ quái linh tinh gì đó, như là ảo tưởng thôi, trong lòng bỗng thấy thả lỏng.

Yên lặng quay đầu, nhìn hai cha con vừa đi vừa nói chuyện, toàn Giang Vũ Thành nói, đại tiểu thư có nói hay không cũng không sao, khiến

https://thuviensach.vn

người ta có cảm giác lãnh đạm, không thích gần gũi lắm, nếu có người không biết nhìn thấy, chắc chắn sẽ nghĩ họ không phải là cha con.

Nhưgn thư ký Lý biết, vị đại tiểu thư này chính là tính như thế, với ai cũng vaayj, trời sinh như tiếu mất một sợi căn vậy.

Nhà gỗ hộ ở được xây dựng ở chân núi, hai bên trồng rất vây ăn quả xen kẽ, dưới ánh nắng hè chói chang xuyên qua cây ấm áp, gió nói thổi tới, bảo sảng khóa mà nói còn mát hơn cả thành thị, quả thật là nơi thích hợp để độ giả nghỉ hè.

Mãi khi đi ra khỏi đám cây, không có bóng râm, thư lý Lý mới đưa chiếc dù đã chuẩn bị sẵn cho Úc Linh,.

Úc Linh lấy dù che nắng, che khuất ánh nắng trên đầu, quay đầu nhìn thư ký lý hỏi, "Chú xem có cần về ngủ một giấc hông ạ?"

Giang Vũ Thành cũng coi như có lương tâm, thuộc hạ có bậc tài thế này trông có vẻ ngủ chưa đủ, nói luôn, "Cậu trở về ngủ một giâc đi, nghỉ ngơi tốt thì cố mà đi chơi. Chẳng mấy khi được ra ngoài một lần, coi như thả cho mình giải ngố đi, chả mấy khi được đi thế này, thả lỏng chút đi"

Thư ký Lý nghĩ ại cười ha hả, nghỉ ngơi cái gì rồi chơi cho tốt chứ? Ai con mẹ nó độ giả sao cứ phải chạy tới đây nguy hiểm thế chứ? Nếu tối qua không nhìn thấy nhiều quỷ thế, anh ta thật ra lại thấy hơi kỳ lạ, thực ra anh ta cảm thấy độ giả đến đây cũng đúng.

"Không, có về tôi cũng không ngủ được"

Thư ký Lý cự tuyệt, quyết định vẫn nên đi theo hai cha con to gan này đi.

Hiện giờ anh ta cũng thấy ám ảnh trong lòng với Nông trang Nhạc gia này, có cao cấp tới đâu cũng chẳng yên tâm hưởng thụ được, một mình

https://thuviensach.vn

ngồi đợi sợ hãi chẳng bằng cứ đi theo họ là hay nhất,

Giang Vũ Thành thấy thế, không bắt buộc nữa, nói hơi hào phóng, 'Về sẽ tăng lương cho cậu"

Thư ký Lý, "... Cảm ơn ông chủ". Ông cho là tăng lương thì ngon sao, tôi cũng không biết nói là do bản tính ngài ác liệt quá đó sao?

Đi theo một ông chủ bốc đồng, vẫn nên thật đưa đơn từ chức thôi!

Đến vườn sinh thái của Nông gia Nhạc, đã có nhân viên nghiệp vụ dẫn họ đi vào thể nghiệm. Mùa này đúng lúc có dưa hấu, vải, thanh long, xoài, đào đang vụ thu hoạch, vườn vây sinh tháo gieo trồng rất nhiều loại quả, chia ra nhiều khu vực, lối đi riêng xây xi măng thông các khu vực, muốn đi thế nào cũng có xe đưa đi thăm ngắm.

Đầu tiên họ đi vườn dưa hấu, sau khi mưa có nhiều dưa hấu, rồi lại đi vườn vải bên cạnh, vườn vải vào mùa rất sai trái.

Giang Vũ Thành thật ra là một kẻ thích ăn chơi, lúc trẻ khi còn ở B thị nổi tiếng là một người ăn chơi trác táng, vì thích ăn chơi, hưởng thụ nên chơi rất nhiều trò, lại là kẻ có tiền, không bị gánh nặng kinh tế, cả ngày cứ chơi bời lêu lổng, khiến người ta có cảm giác chẳng phải làm việc đứng đắn, lâu ngày cái tên ăn bám cứ thế truyền đi.

Úc Linh miễn cưỡng khen một người cỏ cắm cọc gỗ, uống trà lạnh do nhân viên cho, nhìn khắp cả vườn trái cây, chỉ thấy ba cô ăn mặc hàng hiệu giống y một con khỉ ở trong vườn cây hái trái vậy, còn thư ký Lý thì như một người hầu chạy theo sau. Nhị Hắc thì đi cạnh họ, lúc chạy trước chạy sau, khi nhớ tới lời chủ nhân dặn thì lại chạy nhanh đến bảo vệ cô.

Nhưng Nhị Hắc là một con chó chưa được chơi mấy, bảo vệ một lát, thấy Úc Linh ngồi bất động một chỗ, thì không kìm được lại thò móng vuốt ra đè lên giày cô.

https://thuviensach.vn

Úc Linh uống một ngụm trà lạnh, cúi đầu nhìn nó. Nhị Hắc nhìn cô ngao ô một cái.

Úc Linh ngẫm nghĩ, lấy kính ở trong bao ra, đưa đến trước mặt nhị Hắc, "Được rồi, mày thích chơi thì chơi đi, đừng bảo vệ ta nữa. Còn nữa, chớ có đi xa quá"

Nhị Hắc là một con chó sắp mở trí óc, vốn không cần lo cho nó, vì thế Úc Linh thoải mái để cho nó chơi.

Nhị Hắc được đeo kinh, cao hứng mãi, từ hôm qua ở dân bay, sau khi Úc Linh giúp nó đeo kinh một lần, nó đã thích ngay, đặc biệt lúc nắng to giữa trưa, đeo lên càng thú vị, cả thế giới trở nên khác hẳn, với một con chó thích mạo hiểm mà nói dĩ nhiên là mới mẻ rồi.

Vì thế Nhị Hắc đeo kính đi theo Giang Vũ Thành bứt trái cây.

Thư ký Lý nhìn Nhị Hắc đeo kính, suýt nữa thì sắp ngã. Giang Vũ Thành thấy cười ha ha, vỗ vỗ đầu Nhị Hắc, bảo, "Đúng, chẳng trách mà úc Linh đưa mày về, dại dột khiến ai cũng thích"

Nhị Hắc vẫy vẫy đuôi không nghĩ chọc ông.

Nó ngốc sao? Nó chính là một con Husky uy phong lẫm liệt đó, hơn nữa trong TV vẫn chiếu cái gì mà đại ca giang hồ Hồng Kong lúc nào chẳng đeo kính đen thế này đó sao? Nó là một con chó biết theo đuổi, sau này nhất định phải làm đại ca chó!

Thấy Nhị Hắc kiêu ngạo ngẩng đầu ưỡn ngực, khóe miệng thư ký Lý khẽ run lên, càng cảm thấy con chó này quá ngu, tuyệt đối không uy phong lẫm liệt. Thêm nữa, đeo kính đen không nhất định là đại ca giang hồ, có thể là một con chó ngu.

https://thuviensach.vn

Úc Linh nhìn động tĩnh ở vườn trái cây một lúc, sau đó tiếp tục nhắn tin qua điện thoại với Hề Từ.

Hề Từ đi đón bạn, mà người bạn này chắc chắn là Mễ Thiên Sư rồi.

Úc Linh phát hiện Hề Từ có không nhiều bạn lắm, bình thường lại càng ít liên hệ với người, người có thể liên hệ thường xuyên với anh cũng chỉ có mình Mễ Thiên Sư.

Từ Hề Từ biết nơi này, cô biết hôm qua Mễ Thiên Sư cũng đi tới S thị, là đi thuyền từ vùng duyên hải tới, trên đường gặp nhiều vấn đề, dĩ nhiên không phải đi hưởng thụ mà là đi công tác.

Còn phần Mễ Thiên Sư gặp phải chuyện gì phiền toái cần Hề Từ tự mình đi đón thì Hề Từ không nói rõ, Úc Linh cũng không hỏi, thiên sư gặp chuyện phiền toái chắc là chuyện này, cô cảm thấy vẫn không nên hỏi, đỡ cho mình lúc đó không kìm được lại tò mò hỏi, rồi sau đó dọa chính mình.

Vừa nhắn tin xong, ngẩng đầu đã thấy ba cô đứng ở dưới một gốc cây, cầm chùm vải trong tay, vừa nói chuyện với một phụ nữ.

Người phụ nữ đó đội một chiếc mũ xinh đẹp bện cói trên đầu, trên người mặc bộ váy Chanel, bên ngoài khoác một chiếc áo mỏng chống nắng, nhìn từ xa thấy dáng người yểu điệu bắt mắt, khí chất tao nhã, tóc cuốn lên trở thành một búi, có lọn rơi xuống trước ngực, lại càng khiến cô nàng thêm xinh đẹp phong tình giữa một ngày hè nắng chói.

Úc Linh cất điện thoại đi, chậm rãi đi tới, chợt nghe thấy người phụ nữ kia dùng một giọng rụt rè vui sướng nói, "Không ngờ Giang tổng lại cũng tới đây nghỉ mát, nghe nói ở đây quả thật rất được, lúc trước thời điểm đầu tư xây, cũng muốn làm phô trương một cái. Trời nóng nực, tôi cùng mấy bạn thân đến đây giải trí chơi đùa, ai ngờ lại đụng phải Giang tổng chỗ này, thật đúng là duyên phận, Giang tổng nếu không ngại, để cho tôi làm hướng dẫn viên được không?"

https://thuviensach.vn

Thần sắc Giang Vũ Thành vừa xa cách vừa khách sáo, nói chuyện khóe miệng nhếch lên, càng tăng thêm mấy phần mị lực độc đáo của ông, ngược lại còn thêm phần cảm giác thân thiết, sẽ không tự chủ được mà coi nhẹ phần lãnh đạm của ông.

Đặc biết tướng mạo ông anh tuấn, dáng người cao gầy, thoạt nhìn chưa đến bốn mươi, hơn nữa sự nghiệp thành công, đúng là thời điểm đàn ông hấp dẫn, bất kể là con gái hay phụ nữ thương nhân, chỉ cần gặp ông một lần thì ít nhiều đều bị ông thu hút hết.

"Chu tiểu thư khách sáo rồi, tôi cũng vậy có nghe qua nơi này cũng được, cũng tới cùng người khác" Giọng Giang Vũ Thành không đổi, nhưng trong giọng nói lộ ra tia yêu chiều.

Ánh mắt Chu tiểu thư sáng lên, đang định cố gắng thêm, đột nhiên khóe mắt thoáng nhìn thấy một bóng dáng đi tới, chỉ thấy một cô gái còn trẻ xinh đẹp chạy tới bên cạnh Giang Vũ Thành, rất tự nhiên khoác vai ông, dựa vào ông thân mật, nhìn lướt qua không cảm xúc.

Trong mắt Chu tiểu thư thì thấy đây là tuyên cáo chủ quyền phụ nữ vậy.

Cô nàng không kìm được nhìn thoáng qua Giang Vũ Thành, phát hiện ra ông không cự tuyệt cô gái trẻ kia tới gần, hơn nữa nụ cười trên mặt càng thêm dịu dàng, trong lòng máy động, không kìm được lại liếc mắt nhìn cô gái kia một cái.

Mới hai mươi tuổi đầu, dĩ nhiên là trẻ tuổi xinh đẹp, chỉ là thoạt nhìn hơi lãnh đạm, khí chất lạnh, có thể gọi một câu là mỹ nhân lạnh cũng chưa đủ.

Cô nàng đã từng gặp con gái Giang Úc Y của Giang Vũ Thành, bộ dạng rất giống Giang Vũ Thành, mà rất nhiều người trong giới làm ăn cũng đã gặp qua. Còn cô gái này... Chắc cùng tuổi với giang Úc Y đi?

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Thành từng hai lần thất bại trong hôn nhân, chuyện này ai cũng biết, từ sau khi ly hôn với Triệu Hinh Lê, vẫn chưa tái hôn, vẫn duy trì độc thân. Sau đó Giang thị lại phát triển mạnh trong tay ông, nâng giá trị con người ông lên càng ngày càng cao, có rất nhiều phụ nữ đều động lòng với ông, tiếc là những năm gần đây nghe nói ông là một kẻ cuồng việc, làm việc liên tục, vốn chẳng có vụ scandal với người phụ nữ nào cả.

Một nam nhân diện mạo anh tuấn, sự nghiệp thành công là con người vô cùng hấp dẫn.

Năm nay Chu tiểu thư mới ba mươi hai, vẫn chưa có đối tượng, không phải là cô nàng không muốn kết hôn, mà chướng mắt với nam nhân có ý định dùng cô nàng làm bàn đạp để đi lên. Cô nàng là con gái một của Chu thị ở S thị, sau này sẽ kế thừa tập đoàn Chu thị, năm trước Giang thị và Chu thị có hạng mục hợp tác, sau khi gặp người đàn ông này một lần, cô nàng bất giác thấy động lòng.

Lần này được bạn bè mời đến Nông Trang giải ngố, ai ngờ lại gặp được Giang Vũ Thành ở đây, trong lòng cô nàng dĩ nhiên rất cao hứng, cảm thấy đây là duyên phận. Nhưng vừa cao hứng một lúc thì đã bị hiện thực đánh bại.

"Sao con lại tới đây vậy? Có muốn ăn hoa quả gì không nói với ba, trời nắng quá, đừng có phơi nắng mà bị cháy đó" Vẻ mặt Giang Vũ Thành đầy hiền từ nói.

"Con đói" Giọng Úc Linh đầy bình thản.

Giang Vũ Thành vừa nghe dĩ nhiên không hề đợi được, nói với Chu tiểu thư đầy khách sáo lễ phép, 'Chu tiểu thư, các cô cứ tiếp tục chơi, chúng tôi đi trước"

Sắc mặt Chu tiểu thư cứng ngắc, thấy ông vốn không có ý giới thiệu vị tiểu thư bên cạnh ông cho cô nàng, thì hiểu ngay người này vốn chẳng coi

https://thuviensach.vn

mình là gì, trong lòng thấy hơi tiếc, đành cố gắng tươi cười nói câu từ biệt với họ, nhìn Giang Vũ Thành cầm lấy cái ô ân cần che cho người nữ kia, thì biết người phụ nữ này không giống người bình thường với Giang Vũ Thành rồi.

Trở lại chỗ lợp cỏ, Úc Linh nói, "Diễm phúc của ba ba thật tốt đó"

Giang Vũ Thành nhíu mày, nghiêm mặt nói, "Đừng nói bậy, đó là khách hợp tác của công ty, ba ba chẳng qua là nể mặt lúc hợp tác thôi"

Đối với công việc khi gặp mặt người ta, Giang Vũ Thành chia họ thành hai loại, một là hợp tác, còn một không thể hợp tác, đối tượng có thể hợp tác trong mắt ông chẳng phân biệt nam nữ, nên đối xử cực kỳ bình đẳng công bằng.

Úc Linh đại khái hiểu ra, hơi bất cười bảo, 'Cẩn thận cái vị Chu tiểu thư đó nghe thấy mà không hợp tác với Giang thị đó"

"con không nói ra thì ai mà biết được" Giang Vũ Thành cười.

Thư ký Lý bưng trà lạnh tới, lặng lẽ nói trong lòng: Tôi nghe thấy rồi!

Ưu điểm của ông chủ anh ta không nhiều, còn khuyết điểm thì một đống, quả thực khiến người ta giận sôi lên, nếu không phải ông ấy kinh doanh Giang thị lên quá xuất sắc, thì không biết đã đắc tội bao người đâu. Là một thư ký đắc lực cho Giang Vũ Thành, lại kiêm cả chức bảo mẫu, đức hạnh của ông chủ thế nào anh ta không rõ sao? Nếu không phải năm đó ông chủ gặp và bỗi dưỡng nhân tài, thư ký Lý còn cảm thấy mình đã bỏ của chạy lấy người mất từ lâu rồi.

Giang Vũ Thành uống một hớp trà lạnh, rồi bảo người ta đưa hoa quả tới căn nhà gỗ họ đang ở, cả đoàn người ngồi xe xuống núi đi nhà ăn ăn cơm.

https://thuviensach.vn

"Chiều chúng ta đi chèo thuyền, nước trên nguồn cũng lạnh chút" Giang Vũ Thành nói. Úc Linh thì bảo có cũng được mà không có cũng không sao, thư ký Lý thì không dám hé răng.

Nhị Hắc không cam lòng yếu thế cũng gâu một tiếng, như đồng tình.

Cả ba người liếc mắt nhìn nó một cái, trên mặt Nhị Hắc còn đeo kính, đang rất bình tĩnh ngồi bên úc Linh, trông ra dáng một đại ca xã hội đen, không những nhìn Giang Vũ Thành và thư ký Lý có điểm gì, còn nhìn cả người ven đường chút xem nữa.

Sau khi cơm nước xong, do ăn no nên cả ba lại tản bộ về để tiêu cơm.

Giang Vũ Thành thấy cái gì cũng nói một câu với con gái, khác hẳn chuyện ít nói ở công ty, cũng khác hẳn việc người Giang gia ngả ngớn khi đối mặt, dọc đường cứ cười, nụ cười anh tuấn mê người, cả người tỏa ra nội tiết tố nam, khiến một ít người đi chơi chung quanh Nông trang đi qua không kìm được đều liếc mắt nhìn một cai, chỉ cần là nữ.

Thư ký Lý đã quen với mị lực của ông chủ, đỡ đỡ kính mắt, vẻ mặt bình tĩnh. Úc Linh thì liếc mắt nhìn ba mình một cái, nói, "Ba, ba đừng có cười nữa, bình tĩnh chút đi"

Giang Vũ Thành hơi cứng ngắc, mấp máy mối bảo, "Nghe lời con"

Úc Linh thấy mắt ông hơi tối lại, biết ông dù đang chơi, nhưng thực ra tâm tình không bình tĩnh, chẳng qua là mượn cơ hội phát tiết cảm xúc trong lòng thôi, vì thế vỗ vỗ cánh tay ông, nói, "Ba đừng gượng ép, cứ đợi đi, đợi có tin tức là được"

Trong lòng Giang Vũ Thành khẽ động, đưa tay ôm lấy bả vai con gái, hỏi nhỏ, "Úc Linh à, đến lúc đó, có thể đưa mẹ cho ba được không?"

https://thuviensach.vn

"Ba không nhìn thấy quỷ, cho ba làm cái gif?" Úc Linh chẳng khách sáo tạt một gáo nước cho ông.

Lời này hơi sắc bén quá, Giang Vũ Thành nghẹn lời, nói không ra hơi, "Chẳng phải là có Hề Từ đó...sao"

Tối qua Hề Từ điểm một chút lên mí mắt của ông, ông có thể nhìn thấy quỷ, tuy một tiếng sau thì không thấy nữa, như vậy cũng chứng minh bản lĩnh của Hề Từ rất được. Cũng bởi thế, nên ông mới ngập tràn tin tưởng đợ chờ trong tương lai, điều chỉnh tiếng đập của trái tim, tâm tình lập tức phấn khởi chợt trở nên yên lặng, vốn không bình tĩnh nổi.

"Ba không phải không tiếp nhận Hề Từ là con rể đó sao?" Úc Linh lại nói tiếp chẳng nể nang gì.

Giang vũ Thành nghẹn họng, trầm mặc không nói.

Úc Linh không để ý tới ông nữa, tùy ông cáu, dù sao cuối cùng ba cô cũng không mắng gì cô cả, đứa bé gấu mới tự tin làm sao!

Vừa trở lại nhà gỗ, thì thấy HỀ Từ đã dẫn theo một người tương tự đang ở dưới lầu.

"Hề Từ!" úc Linh vui sướng kêu một tiếng, đợi lúc thấy rõ người đứng cạnh Hề Từ thì cười chào hỏi, "Mễ Thiên Sư, đã lâu không gặp"

Mễ Thiên Sư mặc một thân quần áo đơn giản, trên lưng đeo một chiếc túi du lịch, tóc dài ra chút ít, lại buộc luôn thành đuôi ngựa ở sau đầu, tuy nhìn hơi kỳ nhưng không lạ.

"Ôi, người đẹp, đã lâu không gặp" Mễ Thiên Sư tươi cười còn rực rỡ hơn ánh dương, như vô cùng quen Giang Vũ Thành, thư ký Lý lắm vậy, còn cất tiếng chào hỏi, như họ là người đã quen từ lâu, cũng không phải mới gặp. Sau khi nhìn thấy con Husky kia thì anh ta kinh ngạc nói, 'Người

https://thuviensach.vn

đẹp, đây là con chó các người nuôi đó sao? Chó nhà các người rất có cá tính"

Nhị Hắc thấy đây là lời khen ngợi nó, nên ngẩng cao đầu ưỡn ngực đi tới, đặc biệt còn cất tiếng kêu ngao ô một cái.

Úc Linh, "... Đây là con Husky, chắc anh biết rồi, chúng đều có một thuộc tính hơi ngốc chút"

Giang Vũ Thành và thư ký Lý nhìn Mễ Thiên Sư, tối qua chợt nghe thấy úc Linh nói qua về anh ta, là một thiên sư. Lúc này gặp được, bất giác đánh giá anh ta, phát hiện thấy người này khiến người ta có cảm giác kỳ lạ vô cùng, tuy bộ dạng không anh tuấn suất khí lắm, nhưng lại có mị lực cực kỳ độc đáo, cho dù thả trong đám đông cũng không cách nào coi nhẹ được loại người này.

Thiên sư thôi mà, dĩ nhiên là khác với người người rồi. Cả hai rời mắt đi rất nhanh, cảm thấy người này khiến người khác thấy đặc biệt là chuyện đương nhiên.

Nhìn thấy Hề Từ, Úc Linh cũng không cho ba cô nắm, mà chạy tới túm lấy tay anh, cười tươi hỏi, hỏi, "Các anh đã ăn trưa chưa?"

Hề Từ còn chưa kịp nói, Mễ Thiên Sư này đã cướp lời, "Chưa đâu, sáng sớm bận việc đến tận bây giờ, lại vừa mới tới đây thật sự là đói quá rồi. Người đẹp, có gì ăn không?"

Úc Linh thấy hiện giờ đã là 12 giờ trưa, trời rất nóng nực, không muốn Hề Từ phải chịu tội đến nhà ăn nên bảo, "Cứ lên lầu trước đi, gọi điện bảo người ta đưa cơm trưa tới đây là được rồi, thực phẩm ở nông trang này cũng được lắm"

Không cần cô sai bảo, thư ký Lý dĩ nhiên đã nhanh chóng đi gọi điện thoại đặt cơm, quả thật là một thư ký có tư cách vô cùng hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

NGƯỜI CHỒNG YÊU

Vụ Thỉ Dực

www.dtv-ebook.com

Chương 100

Chương 100

Edit: Dương tỷ

Nắng hè vào ngày hè rất chói chang, tuy thỉnh thoảng có gió núi thổi tới nhưng nhiệt độ không khí vẫn nóng bức như cũ.

Trong phòng cũng bật điều hòa, góc phòng có đặt một bồn hoa xanh tươi, trên bàn để hoa quả ướp lạnh và ít nước trái cây, khiến cho nắng hề chói chang cũng thấy cảm giác mát mẻ mấy phần.

Úc Linh cầm một ly nước dưa hấu uống chậm rãi, Giang Vũ Thành và thư ký Lý ngồi bên, Nhị Hắc đang ăn cục xương Hề Từ ném cho, vốn quên mất nó phải là đại ca chó rụt rè.

Mễ Thiên Sư không kìm được đưa tay ra xoa xoa đầu nó, nhưng chỉ ngắn ngủn trong chừng nửa giờ đã nhận ra con chó này thông minh không bình thường, thậm chí còn có thể nghe và hiểu rất nhiều, lại nhìn nhìn Hề Từ, thì biết ngay con này sắp mở trí óc thành yêu, nếu không sao Hề Từ lại dám dẫn nó đi theo.

Đợi Hề Từ và Mễ Thiên Sư ăn uống xong cơm trưa, thư ký Lý gọi nhân viên phcuj vụ tới dọn bàn ăn đi, lau sạch mặt bàn, rồi đặt mâm hoa quả lên.

Mễ Thiên Sư uống hết một ly nước dưa hấu, cả người thoải mái, nói với Úc Linh, "Phục vụ nông trang nhạc gia này cũng tạm được, thức ăn

https://thuviensach.vn

cũng tạm, hoa quả ở vườn sinh thái mùi vị cũng khá, chắc là đắt lắm đi?" Nếu là anh ta thì chắc sẽ tiếc đến đây hưởng thụ bởi vì chỉ có kẻ có tiền mới tiêu dao như thế được.

Úc Linh uống nước dưa hấu, "Có khỏe không, thiên sư các anh không phải cũng có mấy người ở đây nữa sao? Đang ở mấy phòng cách đó không xa đó"

Mễ Thiên Sư đưa mắt nhìn Giang Vũ Thành và thư ký Lý, thấy cô không cố kỵ hai người thì biết hai người này là kẻ cảm kích, thì không giấu nữa bảo, "Nhiệm vụ của chúng tôi là phải về báo cáo"

Úc Linh gật đầu nói thẳng, "Mễ Thiên Sư, nơi này sao lại thế? Anh cũng giống ba vị thiên sư kia, tới tiếp nhận nhiệm vụ sao?"

"Đúng vậy, hôm qua tôi nhận được điện thoại của tổ trưởng gọi tới, đã đuổi thẳng tôi đến đây, ai ngờ trên đường xảy ra chút phiền phức, hết cách nên đành bảo Hề Từ tới giúp chút"

Nói đến đây, Mễ Thiên Sư hơi nhíu mày, nhưng cũng không nói là gặp phiền toái gì, chỉ nhìn họ nghiêm túc nói, "Nói thật với mọi người, mười năm trước tổ Dị Văn có phái người đến đây nhìn chằm chằm vẫn không tra rõ tình hình gì, vì thế chúng tôi có thể khẳng định nơi này dị thường. Mọi người cũng thấy đó, khung cảnh ở đây rất đẹp, cũng không có xuất hiện sự kiện kỳ lạ nào, vì thế chúng tôi cũng không thể làm gì được"

Giang Vũ Thành và thư ký Lý không giống như Úc Linh tự mình tham dự nhiệm vụ thiên sư, vì thế họ cũng không nói gì thêm chỉ ngồi nghe một chỗ.

Giang Vũ Thành thì yên tâm, ông quan tâm đến Úc Mẫn Mẫn nên rất muốn hiểu gấp về chuyện này. Còn thư ký Lý thì không, mặt anh ta nghiêm đáng sợ, trong lòng sợ hãi, rất muốn đứng dậy đi ra ngoài, nhưng mà nhìn thoáng qua ông chủ đành khổ sở ép xuống.

https://thuviensach.vn

Dù gì thì anh ta cũng một thuyền giặc với ông chủ, muốn rời khỏi thuyền không dễ.

Úc Linh gật đầu đồng ý lời Mễ Thiên Sư, nếu không phải tối qua gặp hai con quỷ tướng kia, nhìn một nông trang bình an thanh bình như thế không có cảm giác một tia âm khí nào, quả thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi ở đây còn giấu thứ gì đó nguy hiểm.

Nhóm Thiên sư làm việc theo nhóm đông khác hẳn với người thường, mặc kệ là tổ dị Văn hay nhóm thiên sư dĩ nhiên có cách dò xét ra chuyện này, bắt đầu từ mười năm trước, đã nhận ra sự dị thường rơ đây, tiếc là nhóm thiên sư do tổ Dị Văn phái đi vẫn không tra ra được cái gì, mãi cho tới gần đây mới thấy có điểm nổi cộm nên vừa rồi mới phái người tới đây.

"Ở đây quả thật có giấu một ngôi mộ quỷ" Thần sắc Mễ Thiên Sư hơi nặng nề, "Gần đây chúng tôi mới xác định được sự tồn tại của thứ này, ngôi mộ quỷ này cũng không gây ra ảnh hưởng gì với vùng đất này, là bởi chỗ này có một pho tượng cổ phật trấn giữ"

"Cổ phật sao?" Úc Linh tò mò hỏi, "Tôi đã xem qua tư liệu nơi này rồi, cũng không thấy có cổ phật gì cả, mà trên núi cũng không có có bất cứ chùa chiền nào"

Thư ký Lý đỡ mắt kính, gật đầu phụ họa với Úc Linh, lúc ăn cơm trưa, anh ta nhận được tài liệu chuyển phát đến, cũng hiểu biết chút ít về nông trang này.

Mễ Thiên Sư cười cười, "Cổ phậ này chôn ở dưới đất, vốn không xuất thế, các người làm sao có thể nhìn thấy được?"

Bởi có một pho tượng cổ không rõ là ai đặt ở trấn này trấn giữ, nên cho dù ở đây có giấu một ngôi mộ quỷ hung dữ thì cũng không ảnh hưởng gì tới cuộc sống của sinh linh trên mặt đất. Cũng bất kể cái gì, ngôi mộ quỷ này không rõ tồn tại thuộc tính gì, người tổ Dị Văn không dám khinh

https://thuviensach.vn

thường, nên phái người tới xem xét, nếu cần thiết thì có thể phong ấn nó hoàn toàn hoặc hủy nó mới ổn.

Từ trước đến nay âm dương xa cách, cứ như hai đường thẳng song song chẳng bao giờ gặp nhau vậy, nếu có một ngày, con đường dương gian và âm phủ không còn là hai đường thẳng song song nữa, mà bắt đầu lần lượt thay đổi thì toàn bộ thế giới đã biến thành đống hỗn độn rồi.

Quỷ mộ vốn phải là thứ gì đó ở âm phủ, nhưng tự dưng nó lại xuất hiện ở dương gian đột ngột, nếu có một ngày, cổ phật kia mất đi phật tính, khiến cho ngôi mộ quỷ này không có gì ngăn cản được nữa thì tất cả sinh linh trên mảnh đất này không biết sẽ gặp nguy hiểm thế nào, điều đó chẳng ai tưởng tượng ra nổi.

Vì thế, đây cũng là nguyên nhân mà tổ Dị Văn không thể không phái người đến đây nhìn chằm chằm.

Cuối cùng đám người Giang Vũ Thành cũng hiểu được quỷ mộ là thứ gì, bất giác cũng hiểu ra vì sao mà mấy thiên sư lại coi trọng đến thế, tâm tình hơi rối loạn trầm trọng.

Sao tự dưng họ lại như chúa cứu thế xông vào giải cứu chúng sinh chứ? Thư ký Lý nghĩ rối rắm, quả nhiên là anh ta cần phải từ chức đi?

Sau đó anh ta lại nghe thấy ông chủ bốc đồng của mình nói, "Bất kể thế nào, ta nhất định phải tìm được tàn hồn của Mẫn Mẫn! Cho dù là quỷ mộ ta cũng phải đi"

Nếu con người sau khi mất không phải đã ngừng hẳn mà là bắt đầu một cái khác, ông cũng không thể chết giá sau khi cô ấy mất đi, mà ngay cả luân hồi cũng không. Không có hồn phách đầy đủ, cho dù còn lại mấy tàn hồn mà bị đưa vào âm phủ cũng không thể đi đầu thai được, tàn hồn còn thừa lại sẽ dần tiêu tán trong trời đất, hóa thành hư vô.

https://thuviensach.vn

Giang Vũ Thành chỉ cần nghĩ thế thì tim như bị đao cắt. Thư ký Lý nhìn ông một cái, bất giác trầm mặc, đỡ lấy kinh mắt tiếp tục làm bức tường câm.

Mễ Thiên Sư nhìn về phía Giang Vũ Thành, vị này chính là tổng tài của tập đoàn Giang thị đi, là máy bay chiến đấu giàu có, trong tay chỉ vung chút tiền thôi cũng đủ để người thưởng nằm hưởng thụ, cũng không bỏ qua vị nào.

Mặc mùi này cũng phải nể, vì thế Mễ Thiên Sư bảo, "Giang tiên sinh xin yên tâm, tôi và Giang tiểu thư, Hề Từ là bạn bè, nhất định sẽ hết sức giúp đỡ"

Giang Vũ Thành ừ một câu, đột nhiên nói, "Nông trang gia này vào hai mươi năm trước lão tổng đầu tư xây tập đoàn, khắp nơi đều là rừng núi. Sau khi nó xây thành, tôi mới được mời tới đây, sau đó lại dẫn Mẫn Mẫn cô ấy..... Tôi cảm thấy ông chủ đứng phía sau hắn là còn có hạng mục cá nhân cần thúc đẩy việc xây nông trang, có lẽ các anh ở ngành đặc thù có thể tra chút việc này là được"

Mễ Thiên Sư sững sờ, không kìm được nhìn về phía người đàn ông đối diện, ông nhún mình rất thấp trong bộ quần áo hàng hiệu, không giấu được khí chất cao quý bên trong, hai chân vắt chéo, tuy vẻ mặt âm trầm, nhưng vẫn là một nam nhân đầy mị lực.

Người đàn ông tay một tay thúc đẩy Giang thị lớn mạnh, năng lực dĩ nhiên khỏi phải nói, thấy rõ nội lực rất sâu. Ông đề cập tới vấn đề này cũng vậy là có căn cứ, Mễ Thiên Sư cũng không hoài nghi phán đoán của ông, nói với ông, "chuyện này tôi sẽ thông tin với tổ chức, cảm ơn Giang tổng đã nhắc nhở"

Giang Vũ Thành khẽ gật đầu, vẫn câu nói đó, ông không thể đối phó với quỷ thần được, chẳng lẽ không đối phó được với con người sao? Vất vả

https://thuviensach.vn

nhiều năm như thế, vì vào thời điểm ta cần tiền cần tài do họ mang tới, có tiền có thể bắt quỷ xay cối, con người cũng thế, nếu không ông đã sớm ép Giang thị từ lâu rồi, sao còn bán mạng cho Giang thị nhiều năm như vậy chứ?

Tuy Giang thị cũng mang đến nhiều đau khổ cho ông, thậm chí vì nó mà ông bị hủy đi hơn nửa đời người, nhưng ông biết rất rõ ở tại thế giới này, mọi người là thực tế, không có tiền thì không có thân phận, không làm được gì cả, vì Úc Linh, ông dù gì cũng phải để lại cho con bé vài thứ. Vì thế mấy năm nay ông nắm giữ Giang thị, đẩy Giang thị phát triển lớn mạnh, đem Giang thị biến thành nỗi lo lắng của ông.

Mễ Thiên Sư cảm ơn sự nhắc nhở của Giang Vũ Thành, rồi lại hàn huyên với họ một lúc, rồi đứng dậy rời đi. Anh ta muốn đi tìm nhóm Tả Dật bọn họ.

Giang Vũ Thành thấy không còn chuyện gì, cũng tương tự đứng dậy rời đi, nói với Úc Linh, "Con cứ ngủ trưa trước đi, chiều chúng ta đi chèo thuyền"

Vẫn còn nhớ tới việc này đó à? Úc Linh thấy chuyện này có cũng được mà không có cũng không sao khẽ gật đầu.

Sau khi Giang Vũ Thành và thư ký Lý rời đi, Úc Linh lập tức bám lấy Hề Từ, nhìn anh, hỏi, "Anh không sao chứ?"

Hề Từ cười nhìn cô, vẫn cười ôn hòa dịu dàng như cũ, "Có thể có chuyện gì sao? Nhưng thực ra em hôm nay dậy có hơi sớm chút, vẫn nên đi ngủ trưa trước đi" Nói xong, kéo cô đứng dậy về phòng.

Úc Linh dựa vào cánh tay ấm ấp của anh, rất muốn có ý cùng anh nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Cả hai thay quần áo, sau khi rửa mặt thì nằm trên giường, bức màn ở sau khiến toàn bộ ánh sáng trong phòng trở nên tối om.

"Ngôi mộ quỷ đó, có phải rất nguy hiểm không/" Theo Mễ Thiên Sư nói thì ngôi mộ quỷ này rõ ràng là thuộc về sự tồn tại ở âm phủ, trong lòng Úc Linh vẫn thấy khó quá, "Anh nói đi, ngôi mộ quỷ vật này sao sự dưng lại đột phá vách ngăn giữa hai giới âm dương, chạy đến dương gian là sao?"

Lúc trước tuy Mễ Thiên Sư nói ra là tổ Dị Văn rất coi trọng ngôi mộ quỷ này, nhưng Úc Linh thấy anh ta vẫn còn giấu điều gì đó, lcus ấy có mặt nhóm ba ba, cô không nói tới, để tránh phá hỏng quy củ. Đương nhiên lại không cố kỵ chuyện này với Hề Từ, trên thế giới này, có thể khiến cô làm việc thoải mái, không cần cố kỵ ai khác ngoại trừ ba ba ra thì chỉ có Hề Từ thôi.

"Có hai nguyên nhân, một là giữa đất trời xuất hiện một cơ hội nào đó, khiến giới tuyến Âm Dương bị rối loạn mơ hồ; Một là bị người ta triệu hồi mạnh mẽ đến dương gian. Em còn nhớ rõ quỷ yểm bám lên người Cát Tân chứ? Đây cũng là triệu hồi mạnh từ âm phủ đến đó" Hề Từ giải thích, "Tuy giới tuyến âm dương khó phá vỡ, nhưng không thể không phá được, có thể mượn pháp khí hoặc thuật pháp linh tinh gì đó, giống như phong thủy bảo giám chính là một thứ tồn tại có thể phá vỡ âm dương đó"

Úc Linh giờ có thể hiểu ra, cảm thấy ngôi mộ quỷ này xuất hiện quả nhiên bất thường, có thể là do bị triệu hồi đến.

Nhớ tới chuyện ba ba nhắc tới, trong lòng cô càng bất an, hạ giọng, "Hề Từ, ông ngoại vẫn chưa có tin tức, có thể người đứng sau màn này đem luyện ông ngoại thành Qury Vương là một người không?"

"chắc vậy đi" Hề Từ vỗ vỗ cô, không muốn hao tâm phí phức do thể chất cô đặc thù, qhao phí tâm sức quá mức càng hại, càng khiến sinh mệnh

https://thuviensach.vn

lực của cô thêm xoi mòn, "Em yên tâm đi, anh sẽ tra ra chuyện này"

Úc Linh vùi vào lòng anh, ra sức hít thở hơi thở của anh trên người, bất giác thấy yên tâm.

Thực ra sau khi ông ngoại biến thành Quỷ Vương, lòng cô đã không được yên bình, hơn nữa cô tự dưng bị yêu cổ quấn thân, lại thêm hồn phách mẹ bị phân liệt, chỉ cảm thấy như đằng sau có một người đang để mắt tới một nhà họ, cho dù người đã chết cũng không sống yên ổn.

Có lẽ, nếu không có Hề Từ biết đâu có một ngày cô từng bước rập khuôn theo chân ông ngoại, chết thế nào cũng không biết, thậm chí sau khi chết cũng chẳng có kết quả tốt.

Cảm giác cô bất an, Hề Từ vỗ nhẹ lưng cô, mãi cho đến khi cô ngủ mất, cuối cùng mới thở phào nhẹ nhõm.

Anh trước đây chưa từng tiếp xúc với con người, thực ra là không thấy hứng thú với thế giới loài người, vì thế nên vẫn hơi xa lạ với thế giới loài người, cũng bởi thế nên hiện giờ muốn tra ra chuyện này bất giác thấy hơi bó tay chân.

May không phải toàn bộ yêu và anh, chỉ có một số ít loài yêu xen lẫn trong thế giới loài người vẫn có thể dùng được, nhưng chuyện này rất phức tạp, người đứng đằng sau ẩn quá kỹ, cả tổ Dị Văn đều không tra ra, bọn họ muốn tra cũng cần chút thời gian.

Nghĩ đến đây, Hề Từ bất giác thở dài.

Ngủ một mạch hết trưa mới dậy, ba cô lại dẫn theo thư ký Lý tới đây tìm họ chèo thuyền.

Tiếp đó úc Linh phát hiện ra thành viên chèo thuyền hơi nhiều chút, ngoài bọn họ bốn người một chó ra thì người tổ Dị Văn cũng tới đây.

https://thuviensach.vn

"Tôi biết cô" Lâu Tình đứng cạnh cô, cùng cô nhìn cả mặt hồ rộng lớn, rồi lại nhìn cô cười ngọt ngào, "Sáng nay Lâu Duyệt có gọi điện thoại tới, chị ấy có nói đã gặp cô vài lần"

Úc Linh ừ một câu, thần sắc lãnh đạm.

Lâu Tình mân mê miệng, cô nàng ở trong Lâu gia cũng là một cô gái được chiều, ai ai cũng thương yêu cô, hơn nữ thiên sư dương thịnh âm suy, luốn có vẻ hay nhường nhịn với nữ thiên sư, nên cô nàng chưa từng bao giờ thấy cô đơn một mình. Song đây là con gái của tổng tài tập đoàn Giang thị, cô nàng cũng không dám đắc tội cô ấy.

"Lúc trước chúng tôi có nhận ra Hề Từ tiên sinh, nhưng lúc đó vẫn chưa biết rõ mọi người, vì Hề Từ có chút...." Lâu Tình cố gắng chọn từ, "Chẳng ở chung tốt lắm"

"Ở chung không tốt mấy sao?" Úc Linh quay đầu nhìn cô nàng, nhìn cô nàng từ trên xuống dưới đánh giá, sau đó xoay người đi thẳng.

Lâu Tình bị cô nhìn kinh ngạc, cảm thấy vị đại tiểu thư hào môn này có vấn đề, không nói câu nào đã quay đầu chạy mất, khiến người khác chẳng biết nói gì cho đúng nữa.

Cô nàng cố nghiêm mặt nhìn hành lang quanh hồ một lượt, thấy Doãn Dục Đường đang dựa lan can xem cá, đặt mông ngồi cạnh anh ta.

Doãn Dục Đường xoay mặt nhìn cô nàng cười nói, "Sao thế?"

Bộ dạng Doãn Dục Đường rất được, là một nam nhân đẹp trai, mặt mày vóc dáng nhu hòa toát ra một luồng anh khí, giống như tranh vẽ, có không ít người đi đường ngang qua đều không kìm được mà liếc nhìn anh ta, trong đó có cả trai lẫn gái.

https://thuviensach.vn

Lâu Tình thuật lại lời của Giang Úc Linh lúc trước, sau đó nói đầy oán giận, "Em thật chẳng thích cái vị đại tiểu thư con nhà hào môn đó lắm đâu, thật chẳng hiểu sao mà tự dưng cô ấy lại giận chứ?"

Doãn Dục Đường buồn cười bảo, 'Đó là bởi vì em nói Hề Triển Vương ở chung không tốt lắm, cô ấy dĩ nhiên mất hứng rồi" Thấy cô nàng kinh ngạc nhìn mình, Doãn Dục Đường nói bất đắc dĩ, "Chẳng lẽ em không phát hiện ra, vị Giang tiểu thư và Hề Triển Vương là đôi tình nhân đó sao?"

Phụ nữ là động vật bất chấp lý lẽ nhất, yêu ai thì sẽ bao che như bao che con của mình vậy.

Lâu Tình mở to hai mắt nhìn, "Không thể nào..."

Đó là loài yêu mà, yêu sao lại ở cùng một chỗ với người chứ? Đó là không hợp pháp tắc tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28

https://thuviensach.vn

Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60

https://thuviensach.vn

Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92

https://thuviensach.vn

Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99
Chương 100

https://thuviensach.vn